Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Az ötéves terv sikere érdekében szocialista munkában eltöltött eredményes és boldog ujesztendőt kívánunk olvasóinknak!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 január 1.

Sztálin nevével törtük át a termelés frontját,

Sztálin nevével indulunk harcba *ötéves tervünk diadaláért*

December 20-án, délután két órakor harcba indultak üzemeink dolgozói, a műszaki értelmiséggel karöltve, hogy Sztálin elvtárs 70. születésnapjára minden eddiginél nagyobb teljesítménnyel mutassák meg forró szeretetüket, ragaszkodásukat, hálájukat népünk nagy barátja, a mi drága *Sztálin* elvtársunk iránt.

A harc diadallal végződött, mintahogy diadallal végződött minden harc, amely ezt a nagyszerű nevet, a haladó emberiség vezérének nevét tűzte zászlójára. Ebben a harcban üzemeinkben éppúgy, mint a kinti terrgelő üzemekben soha nem látott eredmények születtek. El lehet mondani, hogy a sztálini műszak új korszakot jelent a magyar ipari üzemek, a vasúti és közlekedési járóműjavító üzemek termelésében.

A vasutasok, hajósok, közlekedési alkalmazottak, gépjárművezetők, szállítómunkások, szabadkikötői dolgozók élenjárói: a sztahánovisták és élmunkások eddigi eredményeiket messze túlszárnyalva, a technika új tartalékait tárták fel. Dolgozóink ezrei pedig valósággal elsöpörték a multbeli eredményeket és azokat többszörösen felülmúlva, magasra lendítették a szocialista termelést az országban.

Dolgozóink nagy győzelmének alapja az volt, hogy megfogadták a magyar nép forrón szeretett vezérének, *Rákosi* elvtársunknak tanítását, amikor az egyéni versenyzést tették a terv megvalósításának, a termelés emelésének középpontjába. Erre a biztos alapra épült aztán az a kitünő munka, amelynek igazi hajtóereje a megindító hála érzése, a leírhatatlan szeretet diktálta szilárd eltökéltség volt: méltóan megünnepelni *Sztálin* elvtársunk születésnapját. A győzelem biztosításához felhasználták a szovjet sztahánovisták módszereit, technikai újításait, nemkevésbé a szovjet dolgozók szocialista versenyének formáit, a hős szovjet sztahánovista vasutasok tapasztalatait. Megkeresték az üzem szük keresztmetszeteit, termelést gátló hibáit, a hiányosságokat, hogy ezáltal is elhárítsanak az útból minden akadályt, amely gátolná őket nagy és szent fogalmuk betartásánál.

A sztálini műszak nagyszerű teljesítményei megmutatták, hogy a munka jó megszervezésével, győzniakarással, célunk ismeretével, milyen eredményeket lehet elérni. A sztálini műszakon szerzett tapasztalatok jelentős utasítással szolgálnak ötéves tervünk sikeres elindításához. Dolgozóink elhatározták: *nem állnak meg az elért eredményeknél.* Megőrzitik a sztálini verseny kitünő eredményeit, annak izzó lendületét megőrzik és fokozzák. Valamennyien tudják, hogy miért van erre szükség. Tudják, hogy a magyar népgazdaság első ötéves terve virágzó ipart, fejlett mezőgazdaságot, korszerű közlekedést, szállitóipart teremt, amely emelkedő életszínvonalat, valamennyiünk boldog jövőjét biztosítja. Ezért van szükség arra, hogy eredményeinket megőrizzitsük és ha lehet, tovább fokozzuk.

A dolgozók tízezrei, akik eddig még nem versenyeztek, most ízlelték meg először a versenyzés felemelő érzését, az eredményes, a *jobban* végzett munka örömét, ismerték fel azt, hogy a verseny jelentős többkeresetet biztosít számukra, s megállás nélkül folytatni akarják a versenyt. Rájöttek a dolgozóink arra is, hogy verseny nem a fizikai erők nagyobb kihasználását jelenti, hanem döntő mértékben és hangsúlyozottan a technika elsajátítását, a helyes munkamódszerek alkalmazását, a tapasztalatok felhasználását és elsősorban a szellemi képességek aktivizálását. Ez szükséges ahhoz, hogy a vasuti műhelyekben, a közlekedési üzemekben lévő elavult gépeken a sztálini műszakban elért eredményeinket megtartani és továbbfokozni tudjuk. Dolgozóinknak ilyen gépi berendezések mellett, ilyen gyönyörű, többezerszázalékos teljesítményt elérniük csak úgy lehetett, hogy erejük mellett szívüket és agyukat is mozgósították.

Az ötéves terv küszöbén sorsdöntően fontos, hogy dolgozóink politikai és szakmai továbbképzését fokozzuk. Fel kell keltenünk az érdeklődést munkájuk elvi, tudományos és gyakorlati problémái iránt, hogy a szovjet sztahánovisták magasabb síkú, fejlettebb módszereivel harcoljanak a termelés fejlesztéséért, a termelékenység emelése érdekében.

A közlekedés szervezett dolgozói látják hazánkban az állandó fejlődést, s öntudatosan készülnek arra, hogy az ötéves terv rájukeső tervrészletét győzelmesen befejezzék.

A megkezdett úton nem lehet megállni, hanem még nagyobb lendülettel, a versenyt továbbfejlesztve, a mozgalmat kiszélesítve, tovább kell haladnunk. Tisztában vagyunk azzal, hogy a megnövekedett termelékenység, a fokozódó versenylendület hatalmas feladatokat ró a párt- és szakszervezeti szervezeteinkre, a vállalatvezetőkre, a műszaki értelmiségre. Fel kell bontanunk a tervet a munkapadokig, s dolgozóink kezébe kell adnunk az ötéves terv indulásakor a tervkönyvecskét, hogy konkrét célokért indulhasson harcba a munka frontján. Megváltoznak a vezetés, a munkaszervezés feladatai. Hozzá kell segíteni sztahánovistáinkat, hogy zavartalanul dolgozhassanak. Ebben nagy munka vár műszaki értelmiségünkre. Tovább kell erősítenünk üzemi bizottságainkat, műhelybizottságainkat, hogy azokat a feladatokat, amelyeket az ötéves terv állit elénk, közös erővel, a verseny lendületének fokozásával, jobb és több munkával megoldjuk.

A jó összeműködés, dolgozóink állhatatos, szívós munkalendülete az ötéves tervet is győzelemhez fogjas segíteni.

A közlekedés 220.000 szervezett dolgozója vallia az Ujesztendő küszöbén: *Sztálin nevével törtük át a termelés frontját, Sztálin nevével indulunk harcba ötéves tervünk diadaláért!*

A Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetségének felhívása a világ szállítóipari dolgozóihoz és szakszervezeteihez

Kedves Szaktársak! Mi, a Nemzetközi szakszervezeti szárazföldi és légiközlekedés dolgozói összejöttünk Bukarestben, hogy a közlekedési és szállítómunkások szociális és gazdasági helyzetét megtárgyaljuk és megvalósítsuk dolgozóink nemzetközi szakmai egységét és hogy ennek érdekében létrehozzuk a szállítóipari dolgozók egységes szervezetét.

Különösen fontos e szervezet létrehozása a jelenlegi feszült nemzetközi helyzetben, amikor a tőkések támadást indítottak a dolgozók jogai és szabadsága ellen és amikor a világ kapitalistái az angol és amerikai imperialisták vezetésével új támadószövetségeket hoznak létre, hogy új világháborút robbantsanak ki.

Növekvő munkanélküliség, süllyedő életszínvonal, a munkafeltételek állandó rosszabbodása, a hiányzó szociális biztosítás, a dolgozók jogfosztottsága, — ime, ez a dolgozók helyzete a tőkés országokban.

Uj gazdasági válság közeleg a kapitalista országokban, s ennek terhelt a munkásosztályra hárítják A mult ősz óta az Amerikai Egyesült Államokban az ipari termelés állandóan csökken 1949 júliusában a termelés alig 65 százaléka a háborúban elért legmagasabb termelésnek, ma pedig már 18 százalékkal alacsonyabb, mint 1948 októberében.

Ilyen körülmények között a munkásmozgalom harca mind nagyobb méretű lesz a béke, a szervezkedési jog, a demokratikus szabadságjogok megvédése, a munkabérek és munkafeltételek megjavítása, valamint a szociális jogok biztosítása érdekében.

Néhány hónapja tart már az angol vasutasok harca béremelésért, amelyet a munkaerőpiac lassításával próbálnak elérni.

Szeptember hónapban kezdődött az amerikai „Missouri-Pacific" vasút mozdonyvezetőinek, fűtőinek és műszerészeinek sztrájkja a túlmunka megfizetéséért.

Ezév novemberében kezdődött Athénben (Görögország) a városi szállítómunkások és a szállítmányozásnál alkalmazott dolgozók munkabeszüntetése az árak rendkivüli megnövekedése miatt.

1949 november 25-én, Franciaországban több, mint 600.000 vasutas, közúti és légiközlekedési dolgozó lépett 24 órás sztrájkba, többmillió különböző ipari dolgozóval együtt a bérek emelése és szabadságidejük biztosításáért.

A jelenlegi körülmények közöt méginkább fontos az egész világ szárazföldi- és légiközlekedési dolgozóinak szoros együttműködése létfontosságú érdekeik megvédése és a béke megóvása céljából.

Ennek érdekében létesítjük a közúti, légiközlekedési munkásoknak egységes nemzetközi szakszervezetét, mely magában foglalja úgy a nemzeti, mint a helyi szervezeteket faji, nemzetiségre, politikai nézet vagy vallási meggyőződésre való tekintet nélkül.

Az összes közlekedési (közúti légi) munkások szakszervezeteinek jogukban van a nemzetközi unióba belépni függetlenül attól, hogy országos központjuk tagja-e vagy sem a Szakszervezeti Világszövetségnek.

A nemzetközi unió céljai a következők:

1. A közúti- és légiközlekedési dolgozók szakszervezeteinek egyesítése faji, nemzetiségre, politikai világszemléleti vagy vallási meggyőződésre való tekintet nélkül, függetlenül attól, hogy saját nemzeti központjuk részt vesz-e a Szakszervezeti Világszövetség munkájában.

2. Baráti közreműködés biztosítása és kölcsönös nemzetközi segítség kifejlesztése, valamint a szolidaritás elmélyítése.

3. A szakszervezetek harcának megszervezése és egybehangolása a dolgozóinak gazdasági és szociális követeléseiért, valamint a békéért folytatott küzdelemben.

4. A szárazföldi- és légiközlekedési dolgozók jogainak megvédése.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Soha nem remélt eredmények születtek a sztálini műszakban

Dolgozóink megtartják és tovább fejlesztik nagy teljesitményeiket az ötéves terv győzelméért

Hazánk egyik legfontosabb és legnagyobb belpolitikai eseménye az a hatalmas munkaversenylendület, mely forrón szeretett *Sztálin* elvtársunk nevével indult el, dolgozóink tíz- és tízezreinek lelkes kezdeményezésével, a termelés frontján vívott harcunk újabb és újabb győzelmének az elérésére.

A lelkes és tömeges kezdeményezés pár hét alatt olyan eredményeket ért el, amelyeket még soha nem tapasztaltunk. Olyan eredmények születtek az egyének minden akadályt elsöprő aktív tömeges kezdeményezése folytán, mint például a Dunakeszi-Főműhelyben, ahol *Ezsöly* Lajos fagépmunkás, aki november 4-én 120%-ot vállalt, október 20-ra 112%-ot teljesített, de december 21-én 2517%-os teljesítményt mutatott fel. Vagy az Eszaki-Főműhelyben dolgozó *Bánhidi* Oszkár marós, aki 1706%-ról 3385%-ra, *Bagi* Antal fúrós a MAV Hidműhelyben, aki 748%-ról 1344%-ra, *Takács* Pál marós az Eszaki Járómüjavító NV üzemében 1015%-ról 3488%-ra emelte teljesítményét.

Ezek és az ezekhez hasonló esetek a legszebb bizonyitékai annak, hogy a magyar dolgozó nép örökre szivébe zárta *Sztálin* elvtárs nevét és 70. születésnapjára ajándékul a legtöbbet adta, amit adni tudott: a szocializmus épitésének meggyorsitását.

Az elmult hetek tapasztalatai igazolták *Rákosi* elvtársunknak mondását: *„A magyar munkás szeret versenyezni és versenyezne is, ha a mi ipari vezetőink tisztában volnának e versennyel, különösen az egyéni munkaverseny módszereinek jelentőségével".*

Dolgozóink munkafelajánlási mozgalma világosan kifejezésre juttatta a magyar munkásosztály és a dolgozók egyre növekvő politikai öntudatát, szeretetét és háláját a Szovjetunió és *Sztálin* elvtárs iránt, ugyanakkor mélységes gyülöletét és megvetését a háborús uszitó imperialistákkal szemben.

Dolgozóink tovább viszik eddigi százalékos teljesítményeiket, tovább fejlesztik azokat és a január 1-én induló ötéves tervben fel fogják használni a sztálini műszak alatt szerzett tapasztalataikat, hogy sztahánovista munkamódszerekkel és munkával győzelemre segítsék ötéves tervünket.

A Dunakeszi Járómüjavító NV-nál *Cseresz* Sándor fagépmunkás 112%-os teljesítményét 2017%-ra, *Gács* László gyártáslakatos 115%-ról 1980%-ra, *Bagocsi* Géza 118%-ról 1482%-ra, *Sárosi* Antal 127%-ról 1546%-ra, *Gál* Ferenc kovács 117%-ról 1530%-ra, *Lapos* József 128%-ról 1272%-ra, *Szeidler* Pál asztalos 128%-ról 1272%-ra emelte.

Említésre érdemes *Bartusek, Butyikás* és *Németh* elvtársak 600%-on felüli teljesítményénél a részidők, 4 órán át teljesitett munkájuk magas teljesítményi százaléka. *Butyikás* István fagépmunkás 135%-ot ajánlott fel 112-ről és 652%-ot teljesített, de közben részeredményként 2290%-ot teljesitett. Méginkább fokozták *Bartusek* Károly és *Németh* Sándor fagépmunkások a részeredmény százalékát. Ok is 112-ről indultak 135%-ot ajánlottak fel és 604%-ot értek el.

Bartusek és Németh részeredménye 6130% volt.

A MAVAUT Autobuszközlekedési NV-nél *Sári* József csv. szerelő 139%-ról 572-re, *Goga* András segédmunkás 108-ról 659.1-re, *Szabó* VI. Lajos nyerges 120.4%-ról 508.2%-ra *Molnár* Pál esztergályos 130-ról 484.9%-ra, *Oberhardt* Géza gumicsiszoló 225.52%-ról 551.47%-ra. *Hargitai* János villanyszerelő 134.9%-ról 192.1%-ra növelte teljesitményét.

Ha a keresetet nézzük, itt is nagy eltolódás van mert például *Benedek* Dávid szerelő, aki 147.1-ről 642.9%-ra teljesitette normáját, 191.20 Ft-ot keresett egy napra.

A Debreceni műhelyben *Kövendi* József fényező azelőtt 156%-ot ért el, az egyéni versenyben már 460%-nál tartott, a sztálini műszakban vállalt 600%-ot és teljesített 1000%-ot.

A MAV Pestszentlőrinci Járómüjavító NV üzemében *Tepliczky* János asztalos saját szerkesztésü facsiszológép újításával 887%-ra emelte teljesitményét. *Almási* Antal asztalos 526, *Budai* Mátyás 600, *Farkas* Lajos 527 százalékos teljesítménynövekedést ért el munkamódszerátadásának megszervezésével.

A Sopron GYSEV-i műhelyben dolgozók *Hirschler* Lajos üzemkovács 503, *Bakó* István autogénheggesztő 450 százalékot, *Raffai* Ernő 346, *Vigh* György asztalos 308 százalékot ért el a sztálini műszakban.

A MAV hidműhelyben *Bagi* elvtárson kivül *Kiss* József autogénheggesztő 176-ról 649-re, *Ivánesics* János fúrós 163-ról 405-re, *Lengyel* László, mázoló 153 százalékról 517 százalékot ért el.

Az Eszaki Járómüjavító NV üzemében *Takács* Pál marós mellett kiemelkedik *Somogyi* József esztergályos teljesitménye 1.100 szazalékról 1.560 százalékra és *Nagy* szaktárs teljesitménye 280 százalékról 1.344 százalékra.

Az Eszaki Fütőházban *Szakos* István SZIT-titkár és *Ungi* József ifi élmunkás 493 százalékot értek el.

A MAV Istvántelki Járómüjavító NV üzemében *Bartos* József esztergályos 615, *Nagy* János szerszámlakatos 880, *Szücs* József fémnyomó 930 százalékot teljesített.

Még hosszan sorolhatnánk a derék vasutas dolgozók kitünő eredményeit. A fent leközölt dolgozók mellett még sokan vannak akik, hasonló, vagy talán még nagyobb eredményt is elértek, azonban hely hiányában csak egy pár nevet ragadtunk ki a számos kiváló sztahánovistából. Amint látjuk, kiváló eredmények születtek az egyes járómüjavító Nemzeti Vállalatok üzemeiben, de élenjártak a fütőházak dolgozói is és különösképpen élenjártak a „2000 tonnás"-mozgalomban résztvevő vontatási, forgalmi és osztálymérnökségi, pályafenntartási dolgozók is.

December 21-én, a sztálini műszakban 142 túlterheléses vonat közlekedett a „2000 tonnás"-mozgalomban. 10.215 kocsit raktak meg, holott eddig az őszi csúcsforgalomban a legnagyobb teljesítményük 9200 kocsi volt! 70 százalékkal több irányvonat közlekedett.

A sztálini műszakban műhelyeink igen jó eredménnyel dolgoztak. Szeptember hónapban állagos teljesitményszázalékuk 109.85% volt. A sztálini munkafelajánlás során ez az állagos kiteljesitett százalék 154.8%-ra emelkedett.

Sokezer a száma azoknak a dolgozóinknak, akik a sztálini munkafelajánlás folyamán 100—110% helyett 190—210%-ot értek el.

Minden erőnkkel támogatjuk a Szakszervezeti Világszövetséget s ezen belül új szakmai tagozatunkat

Örömmel és lelkesedéssel vettük tudomásul, hogy a szállítási és közlekedési dolgozók szakmai tagozata megalakult.

A világbéke védelmének ismét egy győzelmi alomasához érkezünk. Megalakult Bukarestben a Nemzetközi Szállító és Közlekedési Dolgozók Szakmai Tagozata. Nagy eredménye ez annak a szívós és következetes harcnak, amelyet a világ szervezett munkásosztálya folytat a Szakszervezeti Világszövetség irányítása alatt az imperialista háborús uszítók és azok berencsi, a jobboldali árulók munkásvezérek ellen. Ezek a hitvány megfizetett ügynökök azt a feladatot kapták gazdáiktól, hogy megbontsák a világ szervezett munkásságának egységét, szakadást idézzenek elő a munkásszervezetekben és ezáltal gyengítsék a béke taborát. Ezek a bitang árulók, akik teljesen eladták magukat az imperialistaknak — kiváltak a Szakszervezeti Világszövetségből — kiváltak anélkül, hogy saját országaik dolgozóit megkérdezték volna. A második világháború befejezése előtt a szovjet szakszervezetek kezdeményezésére jött létre a világ szervezett dolgozóinak legnagyobb érdekképviselete, a Szakszervezeti Világszövetség. Nemes célokat tűzött ki maga elé, melyeket minden becsületes dolgozó elismer és magáévá tett. Mik ezek a nemes célok? Harcol a kizsákmányolók ellen, harcol a dolgozók magasabb életszínvonaláért, harcol az elnyomás minden megnyilvánulása ellen, harcol az elnyomott és gyarmati dolgozók szervezkedési szabadságáért, harcol a női és gyermekmunka védelméért, harcol a munkanélküliség ellen, harcol az egyenlő jogokért, szabadságért, fajra, nemzetiségre, vallásra és politikai nézetre való tekintet nélkül és végül, de nem utolsó sorban, az emberiség békéjének védelméért. Ezeket a nemes célokat, melyek a Szakszervezeti Világszövetség alapító okmányában foglaltatnak, elfogadták és aláírták az USA szakszervezeti szövetségei, a CIO és az AFL, elfogadták és aláírták az angol szakszervezeti szövetségek, a Trade Unio-nok is. Elfogadták azért, mert saját országaik szervezett dolgozói követelések eme igaz és emberi célok megvalósítását. Azonban már az aláírás idején is az a szándék vezette ezeket az árulókat, hogy imperialista gazdáik parancsainak megfelelően, a Szakszervezeti Világszövetség egységét megbontsák — a Szakszervezeti Világszövetség harcos vezetősége nagy türelemmel, három éven keresztül tárgyalt ezekkel az árulókkal, azért, hogy megnyőzze őket a Világszövetség egységének döntő fontosságáról. Azonban ezek, az urak nem fogadták el a Szakszervezeti Világszövetség ama felhívását, hogy ezek az urak tartsanak országaikban szakszervezeti konferenciákat és ott a legdemokratikusabb módon maguk a szervezett dolgozók döntsék el ezt a kérdést. Nem fogadták el azért, mert félnek odaállni a dolgozó tömegek elé, akik már tisztán és világosan látják vezetőik aljas árulását.

Nézzük meg tehát, hogy kik ezek az árulók — akik azt mondják, hogy ők nem foglalkoznak politikai kérdésekkel, hanem csak a munkásság gazdasági helyzetével foglalkoznak. Ezek az árulók nem tartoznak a munkásosztályhoz, hanem maguk is vagyoni helyzetüknél fogva a tőkés osztályhoz tartoznak — nagy vagyonokkal rendelkeznek — fizetésük is nagy összegekre rúg, évi 15—20 ezer dollár, amit még az imperialistáktól kapott nagyösszegű jutalatásokkal egészítenek ki. Ez tehát a magyarázata annak, hogy minden tényekedésükkel imperialista gazdáik érdekelt szolgálják.

A Szakszervezeti Világszövetség ezért arra vette az irányt, hogy létrehozza a különböző szakmai tagozatokat és ezen keresztül módot adjon a különböző országok szakmai szakszervezeteiben tömörült szervezett dolgozóknak, csatlakozni a Szakszervezeti Világszövetség célkitűzéseihez. A most megalakult Szállítási és Közlekedési Dolgozók Nemzetközi Szakmai Tagozatahoz eddig 6.5 millió szervezett dolgozó csatlakozott. Az alakuló kongresszuson 11 ország 55 delegátusa vett részt ezenkívül táviratban jelentették be csatlakozásukat Ausztrália, Hollandia és Albánia szállítási és közlekedési szakszervezetei. A kongresszus megválasztotta elnökségét, titkárát és ellenőrző bizottságát. Elnökének Dronard elvtársat, a francia vasúti dolgozók delegátusát, titkárának Moruaro elvtársat, a román szállítómunkások elnökét választotta meg a kongresszus. Az ellenőrző bizottság tagjai közé Gáspár elvtársat, a Magyar Vasutas Szakszervezet főtitkárát választotta meg. A szakmai tagozat székhelye Bukarest. Állandó és szoros kapcsolatot tart fenn a titkárság a világ szervezett szállítómunkás szakszervezeteivel és a Szakszervezeti Világszövetséggel. A szakmai tagozat alapszabályai meghatározzák a szervezet felépítését és munkamódszereit. A világ szervezett szállító és közlekedési dolgozóihoz intézett felhívás pedig pontosan megjelöli azokat a célokat, melyeket a szakmai tagozat harci feladatként minden szervezett szállító és közlekedési dolgozó elé tűzött. Első és legfontosabb harci feladat ma a világ békéjének védelme. Ebben a harcban élen jár a Szállín elvtárs által vezetett nagy Szovjetunió és szorosan felzárkózik ehhez a fronthoz a világ valamennyi szervezett szállító és közlekedési dolgozója is. Büszkék vagyunk, hogy a szakmai tagozat megalakításában részt vehetünk. Minden erőnkkel és tudásunkkal azon leszünk, hogy a szakmai tagozat célkitűzései, melyek a mi célkitűzéseink is, maradéktalanul megvalósuljanak.

Éljen a Szállító és Közlekedési Dolgozók Nemzetközi Szakmai Szövetsége!
Éljen a világbéke erős bástyája, a Szakszervezeti Világszövetség!

Leánvfalvi Árpád,
az Autotaxi NV
gépjárművezetője,
Budapest.

Novemberben
174 javaslatot nyujtottak be dolgozóink
Várható évi megtakarítás 965.525 Ft

A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Ujítási Osztályának közlése szerint november hóban 850 dolgozó nyujtott be ujítási javaslatot. Az elfogadott javaslatok száma 174. A folyó hóban megitélt díjazás összege: 63.478 forint. A várható évi megtakarítás 965.525 forint.

Ha a benyujtott újítási javaslatok megoszlását vesszük figyelembe, akkor ezek a következő adatokból tevődnek össze:

Ujítási javaslatot nyujtott be 495 vasutas, 26 hajós, 171 gépjárművezető és 158 közúti közlekedési dolgozó.

Elfogadták 70 vasutas, 3 hajós, 66 gépjárművezető és 35 közúti közlekedési dolgozó javaslatát.

Folyó hóban a megitélt díjazások így oszlanak meg a rokonszakmák között: 33.735 forintot a vasutasok, 1.505 forintot a hajósok, 19.278 forintot a gépjárművezetők és 6.910 forintot a közúti közlekedési dolgozók kaptak.

A várható évi megtakarítás szakmák szerint: 668.307 forint a vasutasok által elfogadott javaslatok után, 16.170 a hajós, 223.009 a gépjárművezetők és 57.939 forint a közúti közlekedési dolgozóktól elfogadott javaslatok után.

(Folytatás az 1. oldalról.)

„Egyenlő munkáért, egyenlő bért" elvét alkalmazva az összes szárazföldi és légidolgozókra, fajra, nemre, nemzetiségre való tekintet nélkül. A munkabérek emelése és a vásárlóerő biztosítása.

5. A munkaerő felhasználásának állandó biztosítása.

6. A dolgozóknak és családjuknak segítségnyujtás a munkanélküliség leküzdéséhez.

7. A munkaidő leszállítása.

8. Évi fizetéses szabadság és szűn napok biztosítása.

9. A munkafeltételek megjavítása, teljes higiénia és egészségvédelem, valamint tökéletes baleset-, beteg- és öregségi biztosítás, továbbá ingyenes orvosi kezelés.

10. Tiltsák a nők olyan munkakörben való alkalmazására, amely egészségükre ártalmas.

11. Az ifjúság jövőjének biztosítására minden szállítóipari ágazatban tanulásukra és szakmai képzésükre alkalmazott kedvező feltételek megszabása által.

12. Oktatás a szakmai betegségek és balesetek megelőzésére.

13. A munka védelme a dolgozók részére.

14. A nemzetközi szövetség a munkástömegek között naponta felvilágosító munkát fog végezni és leleplezi az amerikai munkásegyesületek által vezetett (AFL, CIO) szakadár szakszervezetek munkáját és tovább harcol a londoni konferencia szakadárjai ellen.

A Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetsége azzal a felhívással fordul a szárazföldi és légiközlekedés dolgozóihoz, hogy csatlakozzanak a nemzetközi szövetséghez és harcoljanak velünk fenti céljaink megvalósításáért.

A nemzetközi szövetség arra hívja fel a világ összes szállítóipari dolgozóit, hogy még szélesebbkörű tevékenységet fejtsenek ki a béke, a szabadság, a demokrácia, valamint a munkásosztály nemzetközi egységének megerősítése érdekében.

Éljen a Szárazföldi- és Légiközlekedési Dolgozók Nemzetközi Szövetsége!

Éljen a Szakszervezeti Világszövetség!

Felzárkózni
a termelés élenjáróihoz

Tekintsetek körül: ami tegnap műhelyetekben, gyáratokban, bányáitokban vagy építkezéseiteknél egyesek eredménye volt, ma már otthonos az egész együttes életben, szokássá válik, holnap pedig már túlhaladottnak bizonyult. Kezdeményezésedet holnap átveszi a brigád, brigádod kezdeményezését magáévá teszi az egész műhely, az egész vállalat. Átviszik a kezdeményezést a termelés más ágaira is: ami tegnap egyeseké volt, sokezer ember tulajdonává lesz. Visszatarthatatlanul, széles arcvonalon terjed el az új, a haladó szellemű és szerteömlik, mint az áradó folyó.

A sztahánovisták a technikai haladás, a termelés növelésének zászlóvivői. Ők azok, akik megdöntik az elavult normákat és újakat, magasabbakat hoznak létre. Ők azok, kik feljebb emelik a termelékenységet és kiigazítják, túlteljesítésre vezetik a gazdasági terveket.

Sztálin, a sztahánovisták első értekezletén, 1935-ben mondott beszédében kiemelte: „Nem világos-e, hogy a sztahánov-mozgalom képezi iparunk jövőjét, hogy magában rejti a munkásosztály jövendő kulturális technikai fellendülésének magvát, hogy feltárja előttünk azt az utat, amelyen és csak amelyen lehet elérni a munka termelékenységének azon magas jelzőszámait, amelyek nélkülözhetetlenek a szocializmusról a kommunizmusra való áttéréshez és a szellemi munka, valamint a testi munka közötti ellentét megszüntetéséhez."

Nincs olyan vállalat a Szovjetunióban, ahol a sztahánovisták ne mutatnának példát a munkában. De a sztahánov-mozgalom beköltözött a kolhozfalu életébe is, meghódította a kolhozparasztok és parasztasszonyok tömegeit.

A szovjet ember munkája lelkesítő példa és korlátlan lehetőségeket tár fel az alkotás előtt. A szocialista verseny kölcsönös elvtársi segítségnyujtásra alapozott elve minden dolgozó számára megnyitja az utat, hogy felemelkedhessék az élenjáró sztahánovisták színvonalára.

A sztahánov-mozgalom — mint minden haladó szellemű mozgalom — állandóan fejlődik, gyarapodik, változatos formákat ölt. A szovjet vállalatokban mind nagyobb mértékben kapcsolódnak be a mérnökök és technikusok a munkások versenyébe és mindig több élmunkás vállal vezetőséget azok fölött, akik rászorulnak a segítségre. Mind nagyobb hallgatóság vesz részt azokon az előadásokon, amelyeken az újítók módszereikről számolnak be. A munkahelyen, a sztahánovista iskolákban, a fiatal újítóknak és észszerűsítőknek rendezett tanulmányi órákon keresztül és még sok más változatban jut kifejezésre a szocializmus elve: a kölcsönös segítségnyujtás és a közös fellendülésre irányuló törekvés.

Vannak még olyanok, akik igyekeztek mentesülni az egyéni kockázattól, igyekeznek régi módon állni „kipróbált" módszerekkel dolgozni, a régi normák szerint. Ujítókra és egyre több ujítóra van szükség, akik szembeszállnak a régivel, az elavultal. Az ujító az élenjáróért küzd és harcban éri el sikerét.

A sztálini ötéves terv határidő előtti teljesítéséért folyó harcban azok az emberek járnak az élen, akik a sztahánovista munkára lelkesítő példát mutatnak, akik új tartalékokat, új lehetőségeket tárnak fel a munka termelékenységének emelésére. Az ujítók, a sztahánovisták első soraiban a kommunisták haladnak. Azok az eszmék, amelyeket *Sztálin* fejtett ki a sztahánovisták első értekezletén, eleven testet öltöttek és öltenek.

1838-ban Boris Szemjanovics Jakobi orosz tudós ezelőtt nem látott motoroshajót épített, amelyre elektromágneses motor volt szerelve. A motoroshajó ámán úszott a Néván, ár ellen és tizennégy utassal a fedélzetén.

A világ első tengeri szemafórját egy balti hajórajon használták, amelyet Szenjavin tengernagy vezényelt. A hajóraj a Földközi-tengeren működött. A tengeri szemafórt 1808-ban A. Butakov, a balti flotta hadnagya találta fel.

A SAJTÓSZOLGÁLAT a vállalatvezető nélkülözhetetlen munkatársa. A Szovjetunió sajtóját, sokszáz külföldi és minden magyar újságot, szaklapot, folyóiratot figyel és ezekből készít lapszemlét. Külföldi lapok hiranyagát magyar forditásban adja. Cím: Budapest, V., Szt. István-körút 12. I. 3. — Telefon: 111—840.

Pártfegyelem és szervezettség

Sztálin elvtárs arra tanit bennünket, ha „a Párt" gyakorlati harcában meg akarja őrizni sorainak egységét, egységes proletárfegyelmet kell, hogy bevezessen, mely egyformán kötelező az összes pártlagokra, mind a vezetőkre, mind pedig az egyszerű pártlagokra. Éppen ezért a Pártot nem lehet felosztani „kiválasztottakra", akikre a fegyelem nem kötelező és „kiválasztottakre", akik kötelesek alávetni magukat a fegyelemnek. E feltételek nélkül nem tudjuk megőrizni a Párt egészének és sorainak egységét.

A Bolsevik Párt, annak alapítói és vezérei — Lenin és Sztálin — mindig rendkivüli jelentőséget tulajdonitottak a pártfegyelemnek. Lenin hangsúlyozza: „Aki a legkevésbbé is gyengíti a proletariátus pártjának vasfegyelmét (különösen a proletárlátus diktatúrája idején), az tulajdonképpen a burzsoáziát segíti a proletáriátus ellen."

A pártfegyelem szükséges és eredményes mivolta legtisztábban mutatkozik meg egy-egy pártszervezet működésében. Ha jó a pártfegyelem, a gyakorlati munka során nem kerülhetnek fel olyan tények, amelyek a szervezetlenségre és pártfegyelem megbontására vezetnek.

Nem egy gyár életének munkája bizonyítja, hogyha például a pártszervezet nagyobb súlyt helyez a fiatal kommunisták nevelésére, rászoktatja őket a fegyelemre és bolsevik szervezettségre, akkor a gyár kollektivájában azonnal észrevehető a politikai tömegmunka javulása. De túl ezen, az ilyen gyárak hamarabb túlteljesítik a szervet és nagyobb mértékben javítják fel a kibocsátott gyártmányok minőségét.

Egyik legfontosabb eszköze a szervezettség és a fegyelem fokozásának a munkában a teljesítmény ellenőrzése. Ez lehetővé teszi a bolsevik fegyelem megszilárditását és a kezdeményezés, valamint az alkotó hév megnyilatkozását. Nagyon fontos azonban, hogy az ellenőrzés módszeres legyen, mert csak ez esetben vezet célhoz és jelzi a hibákat, a hiányosságokat, a Párt és a gazdasági szervezetek munkájában. Ezenfelül, csak így biztosítható a Párt és a kormány határozatainak végrehajtása. A helyesen és szakszerűen szervezett teljesítmény-ellenőrzés a dolgozókat nagy és mások iránti igényességre nevel, fokozza felelősségérzetüket és megerősíti közöttük a politikai és pártfegyelmet.

Ha a Párt egy-egy területi bizottsága rendszeresen megvitatja az alapszervezetek titkáraival a munka fontos kérdéseit, nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy feltárják az alapszervezetek működésében esetleg előforduló hibákat és azonnal ki is javítják azokat. Nem is szólva arról, hogy ilymódon minden lehetőség megvan a jól bevált tapasztalatok átadására.

A Bolsevik Párt területi bizottságai az alapszervezetek munkáit mindenekelőtt azzal javították meg, hogy nagy gondot fordítottak a kommunisták ideológiai nevelésére és a pártfegyelem megszilárditására.

Az alapszervezetek pedig állandóan küzdenek egy-egy munkaterület színvonalának további emelésért. Munkájukhoz erőt a területi bizottságok tanítása ad. Ez elsősorban arra irányul, hogy fokozza a felelősségérzetet a kommunistákban és arra nevel, hogy saját munkája mérlegelésénél mindenki az állam érdekeit tartsa szem előtt.

A Bolsevik Párt tagjai a tudatos fegyelem szellemében nevelkednek és fejlődnek naggyá.

AZ ÁLLAMI TERVEK
végrehajtásának feltétele

A szovjet rendszer letalapja a Bolsevik Párt politikája. Ez a Szovjetunió valamennyi győzelmének forrása. *Sztálin* azt tanitja: ahhoz, hogy az utunkon felmerülő mindenrendű nehézséget legyőzzük, mindenekelőtt arra van szükség, hogy a Párt által kidolgozott helyes politika megvalósuljon és teljes egészében gyakorlattá váljék.

Különösen fontos jelentőségü a Párt irányelve teljesítésének ellenőrzése és a különböző feladatokra a munkások kiválasztása. *Sztálin* már 1927-ben — a XV. moszkvai területi pártkonferencián — mondotta:

„Az emberek megválasztása és a végrehajtás ellenőrzése — ez az, amelynél *Lenin* élére állította a kérdést utolsó beszámolójában. Ugy gondolom, *Lenin* utasitását egész építőmunkánk folyamán szem előtt kell tartanunk. Ahhoz, hogy az építést vezessük, nem elég helyes irányelvekkel rendelkezni: — a vezető állásokba, gazdasági, szövetkezeti és bármilyen egyéb építőmunkához olyan embereket kell állitani, akik felfogják az irányelvek értelmét és jelentőségét, akik becsületesen és lelkiismeretesen keresztül tudják vinni az irányelveket, akik az irányelvek keresztülvitelét nem puszta formalitásnak, hanem a becsület ügyének, a Párttal és a munkásosztállyal szemben fennálló legfontosabb kötelességüknek tekintik."

A Bolsevik Párt az emelkedett eszmeiség és öntudatosság, a szocialista haza fáradhatlan szolgálata, az állami és a munkafegyelem szigorú betartása szellemében neveli a népet. A szovjet emberek milliót mindenben munkájukban elsősorban az állam érdekei vezérlik. Ennek ékesszóló kifejezője a háború utáni sztálini ötéves terv határidő előtti teljesítéséért indított népi szocialisa verseny. A kommunizmus építésének nagy feladatai megkövetelik a dolgozók szocialista öntudatának állandó emelését, kezdeményezésük és alkotó készségük fokozását a termelésben, az állami és társadalmi munka valamennyi területén.

Ahhoz, hogy valamennyi dolgozó sikerrel teljesithesse az előtte álló feladatokat, önfeláldozóan kell szolgálniok szocialista hazájukat, éber őrködést kell kifejteniök a szovjet állam érdekei felett, megalkuvás nélkül be kell tartaniok törvényeket és az állami fegyelmet. A Párt és a kormány hatalmas jelentőséget tulajdonit az elszámolás, helyes megszervezésének a népgazdaság valamennyi ágában; a jelentések, adatszolgáltatások hitelességének; a hivatali kötelezettségek, szolgálati kötelességek ellátásának; a kitüzött feladatok határidőre történő végrehajtásának; a gazdaságosságnak és takarékosságnak.

A felelősségérzet kinevelése minden munkában, minden dolgozóban — felelősségérzet az állammal szemben: nagy politikai jelentőségü ügy, a dolgozók kommunista nevelésének legfőbb alkotó része. A magasfokú öntudatosság és fegyelmezettség, a szervezettség és a munkában való apálókosság nélkülözhetetlen feltétele a kommunista építés munkájában bekövetkező soroza os sikereknek.

A szovjet dolgozók milliós tömege, a szovjet nép birtokában van azoknak a tulajdonságoknak, amelyek szükségesek az állami és a munkafegyelem következetes betartásához. Ez a Bolsevik Párt sokéves fáradhatlan tevékenységének eredménye, amellyel a dolgozókat a szocializmus szellemében nevelte és amely csodálatos eredményeket ezül nap mint nap az épitő munkában.

A Népszava ujdonságai

A. Zápotocky: Uj harcosok sorakozója. A baráti Csehszlovák Köztársaság miniszterelnökének regénye a cseh munkásmozgalom hőskoráról. Ára füzve: 15.50, kötve 20.— Ft.

A „József Attila" Pályázat Dijnyertes irásai. Ára: 6.50 Ft.

Fehér Klára: Az „Előre" ors pályázat választ. A gyárak, az üzemek életének megismerése, a munka szeretetére tanitja a gyermekeket ez a szines, érdekes ifjúsági regény. Bech Judit rajzaival. Ára: kötve 10.— Ft.

Z. Perija: A gépek története. Az ember munkaeszközeinek története a kőbaltától a modern gépórlásokig. Sok képpel, ábrával. Ára: 8.50 Ft.

Abramov: Kis villanymotorok házi készitése. Játszva tanit a villamosság gyakorlati ismerésére ez a kitünő szovjet ifjúsági műszaki könyv. Sok képpel, ábrával. Ára: 6.50 Ft.

Abramov: Kis gőzgépek házi készitése. Hogyan lehet egyszerű eszközökkel jólműködő kis gépeket készitení. Sok képpel, ábrával. Ára: 6.50 Ft.

Az elektromosság világa. A tudományos megismerés mellett az elektromosság gyakorlati alkalmazásának óriási területeire vezet el, ez a közel 300 oldalas könyv. 200 képpel, szövegen kivüli táblákkal. Ára füzve: 30.— Ft, kötve: 38.— Ft.

NÉPSZAVA, a Szakszervezeti Tanács Könyvkiadóvállalata, Budapest, VII. ker., Erzsébet-körút 17. Telefon: 220—026, 223—447.

A békéért vivott harcot erősíti
a Szállítóipari Munkások Nemzetközi Szakmai Szövetsége
— Részletes beszámoló a kongresszusról —

Amint megírtuk, december 8-án háromtagu delegáció utazott Bukarestbe, hogy a Szállítómunkások Nemzetközi Szövetségének alakuló kongresszusán a magyar vasutasokat, közlekedési alkalmazottakat, gépjárművezetőket és szállítómunkásokat képviselje.

A magyar delegáció tagjai — *Gáspár* Sándor, *Földvári* Aladár és *Tóth* Béla elvtársak — december 17-én érkeztek haza Bukarestből. A küldöttek beszámolóiból a következőket tudtuk meg.

A Román Népköztársaság fővárosa méltó módon készült fogadni a világ minden részéből érkező küldötteket.

A szövetség megalakulásán népes küldöttségek vettek részt. 8-án reggel Bukarestbe érkezett S. *Rosztovszkij* elvtárs, a Szakszervezeti Világszövetség titkára, aki a Világszövetség vezetőségét képviselte a kongresszuson. Ugyancsak 8-án érkezett a fővárosba a francia küldöttség egy része. A küldöttség tagjai: *Drouard* Alfonse Joseph, a vasúti munkások szövetségének titkára, Jules *Crapier*, Leon *Treinse* és Pierre *Anguetil*.

Mit mondanak a francia küldöttség tagjai

A francia küldöttség tagjai Bukarestbe érkezésük után nyilatkoztak az AGERPRES román sajtóirodának a francia munkásság helyzetéről, valamint a francia munkásságnak az imperialisták ellen, a békéért és a haladásért folytatott harcáról.

A küldöttség tagjai kifejtették, hogy a francia frank vásárlóereje állandóan csökken, miközben a Franciaországban egymást követő reakciós kormányok az utóbbi két évben a bérrögzítés politikáját alkalmazták... Ez a népszerűtlen és munkásellenes politika a különböző termelési ágakban dolgozó munkásságot egyre tökéletesebb egységbe kovácsolja, a jogos követelésekért folytatott sztrájkmozgalom pedig egyre nagyobb méreteket ölt.

Ezekben a sztrájkokban eddig, átlagosan több, mint hatmillió munkás vett részt, közülük 400.000 vasúti munkás. Ez azt jelenti, hogy

Franciaország 450.000 vasutasa közül 400.000 résztvett a sztrájkban.

Elmondották a francia küldöttség tagjai, hogy a munkásosztály sinyli meg a Marshall-terv „áldását", valamint azt, hogy Franciaországot kiszolgáltatták az imperialista trösztöknek. A munkanélküliek száma napról-napra emelkedik. A francia munkásosztály azonban mindenkor harcol és ma is képes harcolni azok ellen, akik rabságba akarják dönteni. Az a hatmillió szavazat, amelyet Franciaország dolgozói a békére adtak, azt bizonyítja, hogy készek eltökélten harcolni az angol-amerikai imperialista háborus uszítók ellen.

Franciaországban október 2-a, a Nemzetközi Békenap nemzeti ünneppé vált, amely újabb alkalmat adott a francia munkásságnak, hogy kinyilvánítsa ellenállását azokkal szemben, akik háborúba akarják sodorni a Szovjetunió és a népi demokráciák országai ellen.

A francia rakodómunkások megtagadták a Vietnámba címzett fegyverszállítmányok berakását és ezzel segítséget nyujtottak Vietnám szabadságharcos népének. A francia munkásság azonosította magát a görög néppel az athéni monarchofasiszta kormány ellen folytatott harcával. A francia munkásosztály szava is hozzájárult ahhoz, hogy a mult napokban 9 görög demokrata harcos halálos ítéletét megváltoztassák.

Nemzetközi együttérzésünk szelleme — mondották a francia kiküldöttek — a hős spanyol köztársasági harcosoknak nyujtott segítségben is megnyilvánult. De mi nem elégszünk meg ezzel. A dolgozók nemzetközi összetartását még szorosabbá kell tenni, hogy a leigázott népek kiszabadulhassanak a tőkés rendszer rabláncaiból.

Jules *Carpier*, a francia vasuti munkások szövetségének titkára elmondotta, hogy a francia vasuti munkások harcát az akcióbizottságok segítségével szervezik meg. Ezek irányítják a rövidlejáratu sztrájkokat. Másfél év alatt Franciaország különböző részein több mint ezer ilyen sztrájkot rendeztek.

A piski vasutasok versennyel üdvözlik az értekezletet

A CFR Szakszervezeti Szövetséghez a levelek és táviratok százai érkeztek be, amelyek szerint a szállítóipar dolgozói, élükön a vasutasokkal, a termelésben elért újabb sikerekkel köszöntik a Bukarestben megnyíló kongresszust.

A piski vasúti központ munkásai, akiknek elődei dicsőséges fejezetet irtak a magyar vasuti munkásmozgalom történetébe — táviratban közölték: *„Nagy örömmel értesültünk a Szállítóipari Munkások Nemzetközi Szövetségének közeli megalakulásáról Bukarestben. Ezt az alakuló értekezletet új munkavállalásokkal köszöntjük és mindent elkövetünk, hogy az állami terv teljesítése érdekében biztositsuk a szállítás zavartalan müködését, hozzájárulva ezzel a szocializmus építéséhez országunkban."*

Ünnepélyesen fogadják a magyar küldöttséget

December 9-én érkeztek meg a fővárosba *Gáspár, Tóth* és *Földvári* elvtársak. A magyarországi vendégeket az Északi Pályaudvaron érkezéskor, reggel 6 órakor fogadták az Országos Szakszervezeti Tanács, a CFR és a kikötői- és szállítómunkások szövetségének képviselői.

Georghe *Stoica* elvtárs, a CFR Szakszervezeti Szövetség elnöke üdvözölte a magyar küldöttséget. Az elnök üdvözlő szavaira Földvári elvtárs válaszolt. A barátságos és meleg fogadtatás várakozáson felüli volt. Körülfogták a küldöttséget, s mindegyikünknek nagy virágcsokorral kedveskedtek. A fogadtatás után autobusszal, a külföldi delegációk részére fenntartott szállodába mentek, ahol külön szobákba helyezték őket és tolmácsot osztottak be melléjük.

Megkezdődik az kongresszus

A Szaktanács vörösbe burkolt üléstermét hatalmas jelmondatok, zászlók díszítették. Orosz, román, francia és angol nyelven hirdetik ezek a jelmondatok a nemzetközi proletariátus egységét. Négy nyelven, egyazon hittel. A szónoki és elnöki emelvény két oldalán az értekezleten résztvevő országok lobogói fonódtak egybe.

Még néhány perc hiányzott csak az értekezlet megnyitásáig, a külföldi vendégek már elfoglalták helyiket a küldöttek asztalainál. A középső padsor első sorában foglaltak helyet a szovjet szállítómunkások képviselői. Hosszantartó taps fogadta őket, a szocializmus nagy országának fiait. Minden szem feléjük irányult, ők a kommunizmust épitő szovjet ország munkásainak üdvözletét hozták a kongresszusra.

Mögöttük foglalt helyet a lengyel és csehszlovák delegáció, s utánuk a demokratikus német köztársaság szállítómunkásainak küldöttei következtek. A középső padsort a Román Népköztársaság küldöttei zárták be.

Jobbra, elől következtek a magyar, majd az olasz és francia küldöttségek. A baloldali padsorok kínai, koreai, albán, bolgár delegációk megérkezésére vártak.

A feldiszített terem mindkét emeletét zsúfolásig megtöltötték a meghívottak. Majdnem minden mellen *Munkaérem*, vagy Munkaérdemrend feszült. Akik fáradhatatlan munkájukkal hozzájárultak a szállítóipar nagyszerű eredményeihez, most eljöttek a tizedik nemzetközi szakmai szövetség megalakulásának ünnepségére.

Megérkezett a kormány és az Országos Szakszervezeti Tanács képviselője is. Megkezdődik a kongresszus.

Megválasztják az elnökséget

Az alakuló ülést Stelián *Morari* elvtárs nyitotta meg, majd Alphonse *Drouard* francia kiküldött javaslatára a következő elnökséget választották meg: Georghe *Apostolt*, S. *Rosztovszkijt*, valamint Románia, a Kinai Népköztársaság, a Szovjetunió, Olaszország, a Lengyel Köztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság küldöttségének egy-egy tagját.

Az elnökség megválasztása után *Apostol* elvtárs emelkedett szólásra, aki hangsúlyozta a szövetség megalakulásának jelentőségét. Ez a szövetség — mondotta — amelyhez a szállítóipari munkások milliós tömegei tartoznak, hatalmas feladatot hivatott teljesíteni a dolgozók gazdasági és társadalmi követeléseinek kivívásáért, az új háború megakadályozásáért folytatott harcban, a demokratikus szabadságjogok megszerzéséért vivott küzdelemben.

Utána Alexa *Augustin* elvtárs, vasútügyi miniszterhelyettes beszélt, majd Vasile *Musat*, az Ifjúmunkás Szövetség, Magda *Costea*, a RDNSz, N. *Voiculescu*, a fővárosi ideiglenes bizottság, G. *Velcescu*, az Ilfov megyei szaktanács, Scántee *Dumitru*, a Grivita Rosie-üzem alkalmazottainak, Nicolae *Vasile* pedig a mezőgazdasági gép- és traktorállomások, valamin az állami birtokok dolgozóinak nevében üdvözölte az értekezletet.

A következő felszólaló Stelian *Moraru* volt, aki előterjesztette a Szállítóipari Munkások Nemzetközi Szakmai Szövetségének szervezési jelentését. A gyülés résztvevői a jelentést egyhangúlag elfogadták.

A jelentés elfogadása után négy bizottságot választottak a mandátumok igazolására, a konferencia szabályzatának megalakítására, a szövetség belső szabályzatának megszerkesztésére, végül a világ összes szállítóipari munkásaihoz intézendő felhívás előkészítésére.

A bizottságok feladatait illetően több javaslat hangzott el. *Gáspár* elvtárs, a magyar delegáció vezetője javasolta, hogy a bizottságokban minden nemzet egy delegálttal képviseltesse magát. Ezt a javaslatot a kongresszus elfogadta.

Az egyes bizottságok megalakulásánál a szövetség első szabályzatának megszerkesztésére választott bizottságba *Tóth* Béla elvtársat, a világ szállítóipari munkásaihoz intézendő felhívás szerkesztőbizottságába pedig *Földvári* Aladár elvtársat választották be.

A magyar delegáció még aznap délelőtt látogatást tett a bukaresti magyar követségen, ahol *Szél* elvtárssal beszélgettek. Utána megtekintették a *Sztálin* elvtárs születésnapjára készített ajándékok gyönyörű kiállítását, amelyet a kormánnyal egyidőben még a megnyitás előtt néztek végig.

A román vendéglátók ebéd után a Béke Kiállítást mutatták meg magyar vendégeiknek.

Ugyancsak 9-én érkezett meg Bukarestbe a Bulgáriai Szállítómunkások Szakszervezetének Küldöttsége is, Stoian Stoicov *Stoianov* szövetségi elnök vezetésével.

Rosztovszkij: A kongresszusnak történelmi jelentősége van

A következő felszólaló S. Rosztovszkij volt, aki a Szakszervezeti Világszövetség meleg baráti üdvözletét tolmácsolta. Megköszönte a Román Népköztársaság szakszervezeteinek az értekezlet előkészítése érdekében lefolytatott fáradozásait, a szivélyes fogadtatást.

Beszéde további részében rámutatott arra, hogy a kongresszusnak történelmi jelentősége van, mert megteremti fajra és nemzetiségre való tekintet nélkül az összes földrészek szállítóipari munkásainak tényleges nemzetközi egységét, a létérdekük megszerzéséért és a munkásosztály történelmi céljainak eléréséért folytatott szervezett harcban.

A most megalakuló nemzetközi szervnek — mondotta Rosztovszkij — döntő befolyása lesz a szállítóipari munkások harcának megvívásánál, kihatással lesz egész tevékenységére.

A kongresszus jelentőségét emeli az is, hogy a szakadárok londoni értekezletének befejezésekor ülésezik. Ezáltal a szállítóipari munkások bukaresti alakuló ülésének a munkásosztály érdekében folytatott alkotó tevékenysége.

határozottan ellensúlyozza a szakadárok londoni konferenciájának romboló tevékenységét.

S. Rosztovszkij ezután részletesen beszél a szakadár árulók erőfeszitéséről, hogy megbontsák a munkásosztály egységét.

„Mikor azt állitjuk, hogy *Deakin, Tewson, Oldenbroek, Green, Murray* és *Carey* urak a kapitalizmus ügynökei a munkásmozgalom kebelében, ez nem sértés, csupán pontos megállapitása egy nyilvánvaló tény-nek — mondotta, majd igy folytatta: A kapitalizmus számára teljesitett szolgálatok sajátossága abban rejlik, hogy ezek az urak a munkások között dolgoznak, akik helyzetüknél fogva a szocializmus hajtóerői. Mély ellentmondás van itt, de éppen ezért kénytelenek az új szervezet vezetői alkalmazkodni és a munkásosztállyal szemben mélységesen ellenséges tevékenységüket demagóg és csalogató igéretekkel leplezni. Ezt nagy művészettel és ügyességgel teszik és minél inkább tökéletesitette magát e vezetők egyike vagy másika a munkásosztály elámitásában, annál jobban megbecsülik őt a kapitalista körökben. A tőkés országok igazi urai tökéletesen megértik, hogy a munkások közöt ilyen ügynökök segitsége nélkül lehetetlen őket irányitani és az alárendeltség állapotában tartani.

A TUC, a CIO, az AFL és más országok szakszervezeti vezetői a kapitalista társadalomban elfoglalt helyzetüknél fogva valóságos üzletemberek. Semmiben sem maradnak el a vállalatok főnökei mögött, sem életmódjukban, sem kapcsolataikban, sem ideológiájukban. Green, az AFL elnöke pl.: évi 20.000 dollárt kap. *Murray*, a CIO elnöke 25.000-t, nem számitva a különféle pótjövedelmeket, melyeket állásuk révén élveznek. Az AFL egyik alelnöke, *Mathew Wall* egyben az úgynevezett Munkásbiztositó Társaság elnöke is és mindenki tudja Amerikában, hogy M. Wall személyes vagyona már régen meghaladta az 5 millió dollárt; ezek — ha ugyan lehet őket annak nevezni — a „munkásvezérek", akik az amerikai szakszervezetekben működnek.

Az amerikai munkásszövetség vezetői még csak meg sem kisérlik titkolni, hogy egész szivükkel a kapitalizmushoz húznak s ez nagyon is érthető. Nyiltan prédikálják a szocializmus elleni gyülöletüket és olyan társadalmat védnek, melyen az „egyénnek" mondott kezdeményezés érvényesül, halálosan gyülölik a Szakszervezeti Világszövetséget, mert magában foglalja a Szovjetunió szakszervezeteit, valamint más haladó szakszervezeteket is.

Senki sem ringatta magát ábrándokban, mikor 1945-ben létrejött az egyesülés a TUC-vel és a CIO-val. Mindenki tudta, hogy ezeknek a szakszervezeteknek a vezetői a kapitalizmussal tartanak. Senki sem szándékozott meggyőzni őket. Velük szemben fel kell adni minden reményt.

A feladat, melyet el kell végezniök nagy és nehéz. Beható és komoly munkát és harcot kell folytatniok. A győzelem nem hull az ölükbe, azt ki kell küzdeni. De legyenek teljesen meggyőződve róla, hogy Önök fognak győzni az imperialisták és munkásmozgalomellenes ügynökeik összes üzelmei ellenére.

Mit tudnak nyujtani a szakadár vezetők az elnyomott dolgozóknak? Milyen szakadár eszmék ösztönözhetik az embereket, serkenthetik őket harcra? Nincsenek ilyen eszmék. Semmit sem tudnak nyujtani a dolgozóknak, ha csak nem szolgai engedelmességet az imperialista politika iránt, mely háborút, válságot, munkanélküliséget idéz elő az éhség és nyomor fenyegetése alatt tengődő tömegek életfeltételeinek szünetlen súlyosbodását.

Az igazság és méltányosság a mi oldalunkon van. Mi képviseljük és mi valósitjuk meg a haladást. Miénk a jövő! Mi mutatjuk meg az emberiségnek a felszabadulást az ember ember által történő barbár kizsákmányolásának feltételei alól.

Megvédjük a dolgozók mindennapi szükségleteit, alapvető érdekeiket és jogaikat. Az összes országok kizsákmányolói gyülölnek minket, ami azt jelenti, hogy helyes úton járunk. Körülöttünk felzárkóznak az összes haladó erők sorai.

S miénk lesz a győzelem!"

S. *Rosztovszkij* nagy tapssokkal fogadott beszéde után N. *Chapplenek*, az ausztráliai vasúti munkások szakszervezete főtitkárának üdvözlő táviratát olvasták fel.

A kongresszus ezután december 12-re elnapolta ülését.

(Az alakuló ülés részletes beszámolóját január 15-i számunkban folytatjuk.)

A magyar delegáció a kongresszuson. Balról-jobbra: Gáspár Sándor elvtárs, a Vasútasok és Hajósok Országos Szakszervezetének főtitkára, a delegáció vezetője, Tóth Béla elvtárs a Gépjárművezetők Szakszervezetének főtitkára és Földvári Aladár elvtárs, a Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének főtitkára.

Rep a Közlekedési és Szállítóipari Munkások Nemzetközi Szövetsége bukaresti alakuló konferenciájáról. Balról-jobbra: Georghe Apostol, a Román Szakszervezeti Szövetség elnöke, Rosztovszkij elvtárs, a Szakszervezeti Világszövetség titkára.

Sztálin útján, Rákosi Mátyás vezetésével, előre az ötéves terv sikeréért!

Üzembehelyezték az első magyarországi önműködő térközbiztosító berendezést

Bebrits elvtárs átadta rendeltetésének

December hó 23-án avatták fel bensőséges ünnepség keretében Bebrits Lajos elvtárs, közlekedés és postaügyi miniszter, a Budapest—Ferencváros és Budapest—Kelenföld állomások között létesített önműködő térközbiztosító berendezést, amely a maga különleges formájában — a Szovjetunió egyes fővonalai kivételével — egész Európában egyedülálló.

Bebrits elvtárs beszél az ünnepségen. Mellette balról jobbra: Horváth János elvtárs, a vasút Politikai Osztályának vezetője, Prieszol József elvtárs min. közlekedési csoportfőnök és Kmetty Imre szakosztályvezető elvtárs

A berendezést a hároméves terv keretében a MÁV vezérigazgatóság 9. szakosztálya tervei és közvetlen irányítása szerint, a távközlő és biztosító berendezési szolgálat dolgozói állították és szerelték fel. Az eredetileg 1950 január 1-re tervezett üzembehelyezést Sztálin elvtárs 70-ik születésnapjára, december 21-re végezték el.

Boldogan dolgoztunk

Az ünnepséget Budapest—Kelenföld állomáson a Köztársasági Induló hangjai nyitották meg, amit a Vasutas Szakszervezet fúvószenekara intonált. Utána az egyik legjobb dolgozó, *Kiss József* távirdamester, mondott beszédet.

Elmondotta, hogy 1945. év elején, amikor a fasiszták esztelen rombolását látta, nem képzelte, hogy négy év mulva nemhogy a lerombolt biztosító berendezést építjük fel, hanem hogy éppen itt építjük fel Európa legmodernebb biztosító berendezését! Elmondotta, hogy e munka a fizikai és értelmiségi dolgozók testvéri összefogásának eredménye. Munkaversenyben végezték a feladatot és így sikerült minden akadályt legyőzve, a kitüzött határidő előtt 10 nappal, *Sztálin* elvtárs születésének 70. évfordulójára azt befejezni.

— Boldogan dolgoztunk — mondja —, mert tudtuk azt, hogy munkánkkal a szocializmus építését segítjük elő

Befejezésül kérte a miniszter elvtársat, hogy az ötéves tervben minél több ilyen berendezés építésére adjon lehetőséget és ígérte, hogy azt kommunista öntudattal fogják végrehajtani.

Befejeztük tervünket!

Ezután *Kmetty* Imre elvtárs, a 9. szakosztály vezetője, a berendezésről műszaki ismertetőt adott. Bejelentette, hogy a távközlő és biztosító berendezési szakszolgálat e berendezés megépítésével befejezte sikerekben gazdag hároméves tervét. Különösen büszke a távközlő és biztosító berendezési szakszolgálat dolgozói között kialakult kollektív szellemre, aminek eredményeképpen e reprezentatív munkát „sztálini felajánlásként" fejezhették be. És főleg arra, hogy az utolsó napon — december 21-én, a sztálini műszak keretében — a szakszolgálat egyéb területén foglalkoztatott dolgozók összefogásával sikerült teljesíteni a 21-re vállalt feladatot és a berendezést üzembehelyezni! 21-től két nap próbaüzem volt és 23-án a berendezést rendeltetésének átadták.

Bejelentette, hogy e berendezés nemcsak Magyarországon, hanem egész Közép- és Délkelet-Európában az első önműködő térközbiztosító berendezés, abban a formában, hogy mindkét vágányon, mindkét irányú közlekedést tesz lehetővé. A Szovjetunió némely fővonalát kivéve, ez kontinentális viszonylatban is egyedülálló, éppen ezért nemcsak a szakszolgálatnak, de még nem is csak a MÁV-nak, hanem népi demokráciának is ünnepe az üzembehelyezés!

Hangoztatta a továbbiakban *Kmetty* elvtárs, hogy az ötéves terv keretében számos ilyen önműködő térközbiztosító berendezést fognak építeni, továbbá korszerű, vágányfoglaltságot is érzékeltető és alávállást megakadályozó állomási biztosító berendezéseket.

Igérte, hogy a vasút külsőségeiben is kifejezésre fogja juttatni azokat a korszakalkotó változásokat, amelyek hazánkban társadalmi téren végbementek. Mindenben újat, korszerűt!

Ami jó volt a kapitalizmusnak, nem lehet jó a szocializmus országában! Ezekután a berendezés működéséről és előnyeiről — a régi berendezésekkel szemben — adott ismertetést, majd megemlékezett az építésnél kimagasló eredményeket elért fizikai és szellemi dolgozókról és a munkálatok egyes kiemelkedőbb eseményeiről. Megfogadta, hogy az ötéves terv grandiózus feladatainak változatlan kommunista lendülettel, de már több rutinnal fognak hozzá, mert a távközlő és biztosító berendezési szakszolgálat mindenegyes dolgozója tudja azt, hogy a termelés frontján elért minden újabb sikerrel a szocializmus építését, népünk szabadságát és jólétét; a béketábor erősítését szolgálják!

Döntő az egyéni verseny

Ezután *Horváth* János elvtárs, a MÁV Politikai Osztályának vezetője beszélt.

A dolgozók előtt ismertette a hároméves terv sikeres befejezését, amivel felépítettük a fasiszták által lerombolt országot, majd az ötéves terv hatalmas perspektíváit ismertette, amellyel már új országot építünk, amellyel lerakjuk alapjait a szocializmusnak.

A szocialista magasabbrendű életformáról, az egyéni versenyzés döntő fontosságáról beszélt, továbbá arról, hogy Pártunk iránymutatásával és *Rákosi* Mátyás elvtárs bölcs irányításával a magyar dolgozó osztály csodákra képes, aminek bizonyítéka ez a modern berendezés!

A dicsőséges Szovjetunió tapasztalatai alapján reméli, hogy még sok ilyen berendezéssel fogjuk szolgálni népgazdaságunkat, dolgozó népünk életszínvonalának emelkedését és a szocializmus építését! — Horváth elvtárs nagy tapssal fogadott beszéde után Bebrits Lajos elvtárs emelkedett szólásra.

Általánosságban a vasút modernizálásáról, a teljesítőképesség fokozásáról beszélt és mind a forgalmi szolgálatnál, mind az áru- és teherszállításnál már eddig elért eredményekről. Az őszi forgalom kimagasló eredményeit említette, a rakodások meggyorsítását és a vasutas dolgozók fokozódó öntudatát. Berendezéseink egyre szaporodnak!

Alig három hónapja avattuk fel a Budapest nyugati pályaudvari korszerű átrakó ponkot és máris egy újabb berendezés üzembehelyezését ünnepeljük.

Amíg a külföldi államokban — már ahol van — 6 hónapig tart egy ilyen vonalszakasz önműködő térközbiztosító berendezésének felszerelése — azonban kétirányú közlekedés nélkül —, addig a magyar vasút dolgozói két hónap alatt végezték el ezt a munkát! Ez különösen értékelendő, mert az első ilyen, amit végeztek. Ez 300 százalékos munkateljesítménynek felel meg, ami bizonyítéka a szocializmus építésénél a munkaversenyek jelentőségének.

A biztosító berendezést építő dolgozók nagyszerű teljesítményének méltatása után hangsúlyozta, hogy a vasút dolgozóira egyre több, nagyobb és főleg újszerű feladatok hárulnak. Áll ez főleg a távközlő és biztosító berendezési szolgálatra, amelyet éppen e nagy feladatok miatt kiemelt más szolgálati ág hatásköréből és részére önállóságot biztosított, hogy szabadabban dolgozhassanak.

Tovább kell építeni!

Ujabb és mind nagyobb feladatok várnak erre az új szolgálati ágra! Nem szabad megállni a tempóval! Tovább kell építeni az ilyen önműködő biztosító berendezéseket először Felsőgalla felé, majd még az 1950. évben Miskolcig. A *Siemens- és Halske*-féle vonóvezetékes biztosító berendezéseket mind ilyen modern berendezésekkel kell kicserélni! De nemcsak a nyílt pályán, a térközbiztosító berendezéseknél, hanem az állomási berendezéseknél is.

Uj berendezések kellenek

Önműködő váltó- és jelzőállítással működő berendezések kellenek, amelyek a vágányfoglaltságot is jelzik és az alávállást is megakadályozzák! A gurítópályaudvarok teljesítőképességét is fokozni fogjuk, önműködő vágányfékeket fogunk felszerelni a nagyforgalmú gurítórendező pályaudvarokon. A fővonalainkat szelektoros menetirányító-berendezésekkel fogjuk felszerelni.

Bebrits elvtárs ezután megköszönte a dolgozók jó és eredményes munkáját, majd a Szovjetunió, Sztálin elvtárs, a Párt, Rákosi elvtárs érdemeinek méltatásával tapsok közben fejezte be nagyhatású beszédét.

A Vasutas zenekar ezután az Internacionálét játszotta el, majd az ünneplő közönség a berendezés megtekintése után felszállt az ott várakozó különvonatra, amely megtette első útját az új berendezéssel felszerelt vonalszakaszon. *Bebrits, Horváth, Prieszol, Csanádi* elvtárs, továbbá dr. *Oláh, Tölgyes* és *Kmetty* szakosztályvezető elvtársak a villamosmozdony vezetőállásából figyelték az első út alkalmával a vonali fényjelzők intenziv, erős fényét. A berendezés kifogástalanul működött és a különvonat utasai mindenütt zöld fény mellett haladtak el. Ferencvárosba beérkezve, a ferencvárosi állomás személyzete házi zenekarával fogadta a különvonat utasait, akik a berendezést ott is megtekintették, majd azzal az érzéssel távoztak, hogy a szocializmus ügyét a távközlő és biztosító berendezési szolgálat dolgozói ismét egy jelentős lépéssel vitték előre.

Önműködő térközbiztosítóberendezés elvi működése.

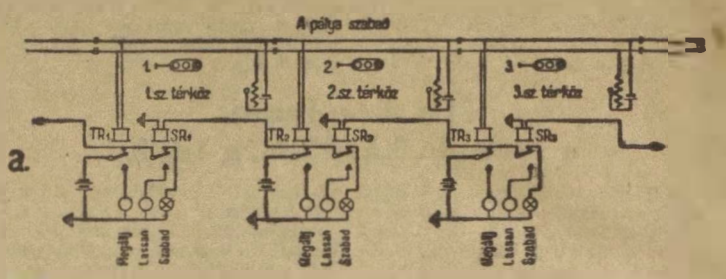

Az új térközbiztosító berendezés műszaki leírása

Magyarország vasúti forgalma Budapest—Ferencváros és Budapest—Kelenföld között a legsűrűbb. Éppen ezért felmerült az a követelmény, hogy a pálya sokszorosan jobb kihasználását lehetővé tevő önműködő térközbiztosító berendezést szereljünk fel, s egyben a térközök számát 3-ról 6-ra növeljük. Ezzel egyidejüleg a korábbi kettősvágányú pályát két egyvágányú pályává bontjuk fel, s így lehetővé tesszük, hogy bármelyik vágányon, bármelyik irányban üzemszerűen közlekedhessenek a vonatok! Ezáltal lehetővé válik, hogy a vonatcsoportokat mindkét vágányon elindíthatják. Pl. a reggeli munkásvonatcsoport idején Kelenföld irányából Ferencváros felé mindkét vágányon egyidejüleg futhatnak majd a vonatok. A Ferencváros rendező pu. felé ebben az időben áramló elegy tehát nem kell, hogy feltartóztassa a személyforgalmat és viszont a dolgozók vonatainak sem kell esetleg megkésniök. Ezen a vonalszakaszon

a) „Megállj": egy vörös fény,

b) „A következő jelzőn Megállj jelzés várható": két sárga fény (vízszintesen),

c) „A következő második jelzőn Megállj jelzés várható": egy sárga fény,

d) „Szabad": egy zöld fény.

Minden térköz határán négy jelző van felállítva. Ezek közül kettő a páros számú vonatok, kettő pedig a páratlan számú vonatok részére szolgál. A térközjelzők közül mindig csak azok vannak kivilágítva, amelyek az érvényes menetiránynak felelnek meg. Az ellenirányú jelzők sötétek.

A jelzők működése teljesen önműködő, vezérlésüket a vágányon haladó járóművek szigetelt sínszakaszok (850 m) révén végzik. A működéshez szükséges villamos berendezések a jelzők közelében, a vonalon felállított vasszekrényekben vannak elhelyezve. Ezeken a szekrényeken kívül, külön kis szekrényben, távbeszélő készülékek vannak felszerelve, amelyek arra szolgálnak, hogy ha a jelző huzamosabb ideig „Megállj" jelzést mutatna, a mozdony, vagy vonatszemélyzetnek módjában álljon az állomások forgalmi szolgálattevőitől a vonat menetére nézve utasítást kérni.

Az önműködő térközbiztosító berendezésnél igen fontos szerepe van az áramellátásnak is. A jelzők kivilágításához és működtetéséhez villamosáram szükséges. Az áramfogyasztás nagyobb részét a jelzők kivilágítása, az izzólámpák fogyasztása teszi ki. Az üzembiztonság fokozása céljából kétféle árammal dolgozik a berendezés, amelyekről valamelyiknek kimaradása esetén, a készülék önműködően átkapcsol a másikra!

A berendezés legkényesebb részei a hosszú, szigetelt sínszakaszok, éppen ezért a felépítmény tisztaságára különös gondot kell fordítani.

Ferencváros és Kelenföld forgalmi irodáiban kivilágított vágánytáblán az egyes térközöket ábrázoló fénysávok mutatják a forgalmi szolgálattevőknek az egyes térközök foglaltságát, illetve a vonatoknak a vonalon történő mozgását. Mutatja ezenkívül a vágánytábla az állomás kijárati és bejárati jelzőinek mindenkori állását, valamint a bejárati jelzők előtti térközjelző jelzési színképét is. A jelzők állását a váltókezelőknél elhelyezett vágánytábla is mutatja.

Ha valamely jelző meghibásodnék, a forgalmi irodákban külön hibajelző lámpa jelzi a zavart. E készüléken váltható át a menetirány is.

A Szovjetunió vasútvonalain számos ilyen berendezés van üzemben és az ötéves terv keretében kiterjedt alkalmazásra fog találni hazánkban is!

Önműködő térközbiztosítóberendezés elvi működése.

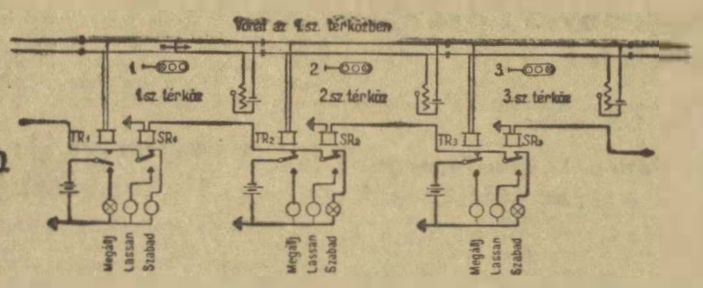

Önműködő térközbiztosítóberendezés elvi működése.

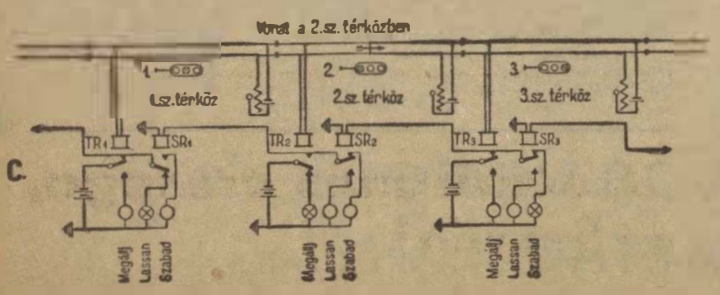

Önműködő térközbiztosítóberendezés elvi működése.

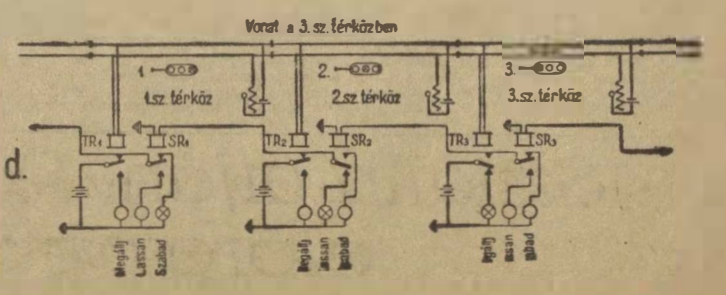

A hajósok, repülők és kikötőmunkások sztahánovista eredményeiket és tapasztalataikat hasznosítják

AZ ÖTÉVES TERVBEN

A hajózási és légügyi üzemeknél nagy lendületet adott a szocialista munkaversenyeknek a sztálini munkafelajánlás.

A sztálini munkafelajánlások, nem számítva bele a sztálini műszak alatt elért eredményeket, 258 ezer forint összeget eredményeztek.

A hajózási és légügyi dolgozók nagy lelkesedéssel szervezték december 21-ére a sztálini műszakot, mely műszakban az addig elért teljesítményeiket is nagymértékben túlszárnyalták.

A sztálini műszak alatt megszülettek a hajózás és légügy sztahánovistái is. Különleges figyelmet érdemel az, hogy a hajózási és légügyi sztahánovisták közül a legjobb eredményt egy női dolgozó érte el.

A Magyar Nemzeti Szabad Kikötőben a vetőmag-gyár sztahánovistája, Szalai Józsefné, 461 százalékos eredményt ért el a sztálini műszak alatt, amellyel bebizonyította azt, hogy nemcsak modern gépekkel, hanem kézi erővel is lehet elérni kiváló eredményeket.

De Szalainét követve és munkamódszerét átvéve, további kiváló eredmények születtek meg a Szabad Kikötő sztahánovista nőinek munkája nyomán. Igy pl.:

Szokolai Irén ifjúmunkás	435
Pilinger Rudolfné	432
Göböjös Rezsőné	385
Huszár Erzsébet	385

százalékos eredményeket értek el.

Ezek csak a kiemelkedő eredmények, de az összes magválogatónők a kiugró eredmények láttán, kevés kivétellel, 100, 200 százalékos teljesítést értek el Sztálin elvtárs születésnapján és ígéretet tettek arra, hogy ezt az eredményt nemcsak megtartani, de fokozni is fogják.

Kiváló eredményeket értek el a Magyar Nemzeti Szabad Kikötő rakodómunkás brigádjai is. A legjobb eredményt vasércrakodással a Strupka-brigád érte el a 406 százalékos teljesítményével, amely eredményt a jó munkaszervezésnek és a brigádban uralkodó kollektiv szellemnek az eredménye.

Ezenkívül a Somodi-brigád, amely ön a délutáni műszakban kezdte meg a sztálini műszakot, 333 százalékos teljesítményt ért el és a sztálini műszak alatt berakott vasércet, a vasúti brigád dolgozói teljesítményüket 282 százalékra fokozva továbbitották a miskolci vasgyárnak, amely 21-én a sztálini műszakot már ezzel a nyersanyaggal kezdte.

A kikötő 17 brigádja közül 11 200—340 százalékos eredményt értek el, amellyel nagymértékben elősegítették üzemeink nyersanyagellátását.

A Balatonfüredi Hajógyár dolgozói 81 ezer forintos munkafelajánlást tettek Sztálin elvtárs születésnapjára.

A sztálini műszakban kiváló teljesítményt ért el Tujner Béla vasesztergályos ifjúmunkás, aki 130 százalékról 330 százalékra emelte teljesítményét, tehát 200 százalékos túlteljesítést ért el ugyanazon munkagépen jól szervezett munkamódszerével.

Ezenkívül a Kis—Takács esztergályos brigád, légtömlőcsatlakozó esztergályos munkán, teljesítményüket az eddigi 118 százalékról 303 százalékra emelték.

Egervári—Koók hajótömöritők, az újonnan épülő 400 tonnás kavicsuszályokon az eddigi teljesítményüket 148 százalékról 266 százalékra emelték fel, amellyel hozzásegítették nagyban a vállalat dolgozóit hároméves tervük befejezéséhez.

A MESZHART Ujpesti Hajóműhelyének dolgozói is áttörték a frontot a termelés vonalán.

A sztálini műszak alatt a Játékos hajókovács brigád az eddigi teljesítményét munkájuk jó megszervezésével 443 százalékra teljesítették, amellyel a hajós és légügyi brigádok közül a legjobb sztahánovista brigád eredményt érték el.

Az egyéni versenyzők közül Sors József hajólakatos, az eddigi 124 százalékos teljesítményét 417 százalékra emelte fel, a sztálini műszak alatt.

De a többi dogozó is hatalmas eredményeket ért el Sztálin elvtárs születésnapjára. Pl.:

Susztár István motorszerelő	370
Páncél György esztergályos	360
Kézmann Pál öntő	360

százalékos teljesítményt értek el.

De ezenkívül úgy az egyéni, mint a brigádversenyeknél a teljesítmények kevés kivétellel mind a 200 százalék fölé emelkedtek.

Ezek az eredmények mind azt mutatják, hogy a hajózás dolgozói felkészültek az ötéves terv végrehajtására és megdöntötték a régi, elavult normákat, tehát áttörték a frontot és az akadályokat a termelés vonalán.

A forgalmi személyzet nagyszerű teljesítményei közül kiemelkedő eredményt ért el a BHNV „Radvány" gőzös személyzete, amely a decemberre kitűzött forgalmi tervét december 21-re teljesen befejezte.

A sztálini műszakban a gőzös személyzete vállalta, hogy az eddigi maximális vontatvány terhelést, amely 3700 tonna, fel fogja emelni.

Vállalásukat a legnagyobb mértékben teljesiteni akarták és teljesítették is, amennyiben a terhelésüket 5 helyett 9 uszályra és 3700 tonnáról 4390 tonnával teljesítették.

A hajózás dolgozói az uj sztahánovista módszerekkel indulnak az ötéves terv megvalósításáért és a szocialista Magyarország felépítéséért.

Hogyan tanuljunk?

(Válasz egy egyéni tanulónak)

A moszkvai pártbizottság oktatási osztályának levelet irt egy tanuló, aki résztvetsz a Párttörténet egyéni tanulásában. A levél a következőképpen hangzik:

„Ebben az évben kezdtem önállóan tanulni a Párttörténetet. A tanulás folyamán azonban nagy nehézségekbe ütköztem. Magam még nem jegyzeteltem eddig és nem ajánlottak olyan irodalmat, amelynek alapján megtanulhatnám a jegyzetelést, pedig úgy sokkal jobban megrögzithetném emlékezetemben az anyagot. Ezért gondoltam, Önökhöz fordulok segitségért. Nagyon kérem, küldjenek nekem ellenőrző kérdéseket a Párttörténet különböző fejezeteire vonatkozóan. Ez nemcsak nekem jelentene segitséget a Párttörténet tanulásában, hanem a többi elvtársnak is, akiknek szintén nincs meg a kellő gyakorlatuk az egyéni tanulás terén. Elvtársi üdvözlettel: I. Zsigalov, a plavicai állomás helyi bizottságának elnöke."

A levélre Beljánkin, az oktatási osztály konzultánsa válaszolt. A Párttörténet tanulmányozásához — irta — nincs szükség külön ellenőrző kérdésekre, ugyanis valamenynyi fejezet minden egyes része előtt fel vannak tüntetve a tárgykör alapvető, átfogó témái.

„Ugy gondoljuk, az Ön számára nem az ellenőrző kérdések hiánya jelenti a nehézséget, — irta továbbá — hanem az, hogy először kezdett Pártunk ideológiai és elméleti gazdagsága, Pártunk története tanulmányozásához. De ha igazán akarja és ha bolsevik kitartással teszi, akkor a nehézségeket le fogja győzni."

Ezután rámutatott az egyéni tanulás helyes módszereire. Szerinte az anyag kijegyzetelésénél felmerült nehézség abból származik, hogy azok az elvtársak, akik nemrégiben fogtak a tanuláshoz — tapasztalat hiján — mindent fel akarnak jegyezni, ahelyett, hogy csak a lényeget emelnék ki.

A jegyzet legyen a tanulók gondolatainak rövid kivonata — a tárgykör alapvető eszméjének rövid összefoglalása. A jegyzet ugyanis arra szolgál, hogy könyv nélkül is visszaemlékezzünk az olvasott anyag főgondolataira. Mielőtt összeállitanánk a kivonatolást, el kell olvasni az egész fejezetet, alaposan át kell gondolni tartalmát és a fejezet tárgyát rövid részekre kell felosztani. Csak ezután lehet pontról pontra röviden — saját szavainkkal — összefoglalni a tartalmat.

Az esetben, ha egyes mondatok megfogalmazása terén nehézségek adódnak, újra és újra át kell olvasni a bonyolultnak tetsző szöveget, mindddig, amig tökéletesen érthetővé nem válik. Itt megjegyezte Beljánkini még azt is, hogy a fejezet legfontosabb részleteit szószerint lehet idézni a jegyzetben. Ugyanigy feltétlenül be kell vonni a különösen fontos számadatokat és dátumokat. De itt vigyázni kell, nehogy túlzásba essék az egyéni tanuló, mert akkor a jegyzet statisztikaszerű lesz.

A kivonat összeállitását emléke zet után készitse, ne nézze a könyvet, próbálja felidézni magában az olvasottakat. Legjobb margós füzetbe jegyzetelni, mert igy hely marad a későbbi megjegyzések számára. Még könnyebbé válik a tanulás akkor, ha egy-egy mondat alá van húzva, mert ezáltal a főgondolatok szembetűnőbbek lesznek

Beljánkin végül megjegyzi: ne feledjük, hogy a jegyzetelést is komoly, fáradhatatlan munka közben tanulhatjuk meg legjobban.

Szabad a pálya!

Az egész országban nagy szeretettel és ragaszkodással készültek a dolgozók a sztálini műszakra, Sztálin elvtárs 70-ik születésnapjának megünneplésére. Nagyszerű eredmények születtek e napon, sokezer százalékos teljesítményeket, csúcseredményeket értek el a magyar sztahánovisták. A sztálini műszak nemcsak kiugró eredményeket hozott, de hatalmas mértékben emelkedett az átlagteljesítmény is. A magyar munkásosztály, a dolgozó nép a tiszteletét és hűségét fejezte ki a több és a jobb áru, a gyorsabb és zavartalanabb közlekedés formájában.

A vasutas dolgozók is szinte kivétel nélkül bekapcsolódtak azoknak a tízmillióknak a sorába, akik jobb munkával, a termelékenység fokozásával, a régi, elavult normák áttörésével, egyéni versennyel ünnepelték a világ dolgozóinak vezérét, Sztálin elvtársat.

A vasúti műhelyek dolgozói, ugyanúgy a vontatási, forgalmi, pályafenntartási munkások, műszakiak megmutatták tetteiken keresztül, hogy hűséggel viseltetnek Sztálin, a szocializmus építése, a szocialista vasút építése ügye iránt. Kétségkivül a sztálini munkaverseny és műszak előkészitette a „frontáttörést" a vasútnál is, óriási mértékben kiszélesült az egyéni versenyzők száma, mind többen alkalmazzák sikerrel a szovjet dolgozók, köztük a szovjet vasutasok sztahánovista munkamódszereit.

A vasút területén megbujt reakció nem nézte tétlenül ezt a forradalmi változást, a maga eszközeivel megpróbálta megakadályozni a dolgozók fokozódó versenylendületét, a sztálini műszakban vállaltak sikeres teljesítését. Az ellenség mindent megpróbál a maga érdekében és nem riad vissza semilyen eszközöktől sem.

Ime, Dunakeszi példája:

A Dunakeszi főműhelyben dec. 21-én reggel fél 9-ig négyszer szünetelt az áramszolgáltatás és megálltak a gépek, megakadt a dolgozók munkája, versenylendülete.

A főműhely dolgozói fel voltak háborodva a nyilvánvaló szabotázson és a Párthoz fordultak, a Politikai Osztály segitségét kérték a hibák azonnali kiküszöbölésére.

Mi történt Dunakeszin? Az üzem Istvántelki főműhelytől kapja a villanyenergiát. Az elmult hetekben már többször előfordult, hogy 2—3 percre leállt az áramszolgáltatás túlterhelés miatt, amit a megnövekedett számú munkagépek, hegesztőgépek beállitása okozott. Az Ipari Központ ebben a kérdésben gyakorlati útmutatással szolgált. Javasolta, hogy a Dunakeszi főműhely energiaellátását az újpesti Phöbusz Villamos Művek végezze. *Klembala* Géza főmérnök, az Istvántelki főműhely villanytelepének vezetője nem hajtotta ezt végre, de nem hajtotta végre az utasításokat a Dunakeszi főműhely energiaellátásának felelős vezetője, *Bozsó* Sándor művezető sem.

Az energiaellátás problémája tehát ismert volt, mégis mikor az ellenőrzésünk során megkérdeztük, hogy műszakilag minden rendben van-e a sztálini műszak sikere szempontjából, azt a választ kaptuk: „minden a legnagyobb rendben van".

December 21-én kiderült, hogy mégsincs rendben minden, sőt komoly hibák vannak. A Politikai Osztály fél 9-kor értesült a szabotázsról, azonnal kivizsgálta az ügyet. Megnéztük, ki is az a *Klembala* Géza. Kiderült, hogy az egységbizottság, mint jobboldali szociáldemokratát kizárta, hogy öccse, Páter *Varga*, a pócspetri gyilkosságban volt benne, hogy munkáját hanyagul végzi és már többször kérte az istvántelki párttitkár elvtárs *Klembala* leváltását rossz es hanyag munkájáért.

Jellemző *Klembalára,* hogy helyettese jelentette azt, hogy Dunakeszinek szünetel az áramszolgáltatása, „tudomásul vettem". — ez volt a válasza és nem intézkedett.

Bozsó Sándor azok közé tartozik, aki „nem politizál, akit csak a munkája érdekel". Az események bizonyitják, hogy ténylegesen a munkája sem érdekelte, legalább is az olyan munka, ami a népi demokrácia javát szolgálja. Bozsó a legelemibb intézkedést se tette, hogy december 21-én minden rendben menjen.

Amikor személyileg tettük őket felelőssé, *meg akartak szabadulni az egyéni felelősségtől.*

A tények ismeretében a Politikai Osztály azonnal elrendelte a két szabotálónak a felfüggesztését és ellenük a fegyelmi eljárás megindítását.

A vizsgálat azonban megmutatta, hogy hibát követett el a vállalatvezető is, aki nem jelentette azonnal a kérdést az illetékes szerveknek. De hibás maga a párttitkár is, *Brandt* elvtárs is, aki nem tekintve a sztálini műszak kérdését központi feladatnak és aki 20-án, az előkészités legfontosabb idején magánügyben volt távol az üzemtől több órán keresztül. Másnap, amikor a szabotázs megtörtént, még mindég nem látta *Brandt* elvtárs a dologban az ellenség kezét. Ilyen kártevők nemcsak Dunakeszin és Istvántelken akadnak, hanem másutt is és ez a tény alapos meggondolásra kell, hogy késztessen minden pártfunkcionáriust és mindazokat, akik egyéb helyeken tisztséget viselnek. *Sztálin* elvtárs figyelmeztetése ma különösen megszívlelendő minden vezető részéről: „véget kell vetni annak az opportunista nyugalomnak, amely abból a téves feltevésből ered, hogy az ellenség erőink növekedése arányában egyre kezesebbé és ártalmatlanabbá lesz".

A Politikai Osztály munkatársai megmagyarázták Brandt elvtársnak, hogy az ellenséggel állunk szemben és az a feladatunk, hogy őket leleplezzük a dolgozók előtt. Ezután a pártszervezet vezetői és a népnevelők megmagyarázták a dolgozóknak, hogy az ellenség meg akarta akadályozni a sztálini műszak sikerét Dunakeszin. Felhivták a dolgozókat, hogy azzal válaszoljanak az ellenségnek, hogy az áramszünetek dacára nemcsak teljesitik a vállalt kötelezettségüket, hanem azt túlszárnyalják. A dolgozók válasza méltó volt a munkásosztályhoz.

A Dunakeszi főműhely december 21-én — az előző napi 117%-kal szemben — 213%-os átlagteljesítményt ért el, a legjobbat az összes főműhelyek között.

Nagyszerű egyéni teljesítmények is születtek.

Ezsöly Lajos faeszterg.	2517%-ra
Bagócsi Géza fagépmunk.	1482%-ra
Gács László lakatos	1980%-ra
Gál Ferenc kovács	1530%-ra

és ezenkívül még több dolgozó 1000%-on felüli kiváló teljesítménye mutatja, hogy a műhely dolgozói megértették, hogy az ellenség kihívására a termelés fokozása, a szocializmus építésének meggyorsítása a legméltóbb válasz. Megértették, hogy minden %, amellyel emelkedett a teljesítmény, egy-egy csapás a reakciónak és ügynökeinek.

December 21-én kettős győzelmet arattak a főműhely dolgozói, legyőzték és messze túlhaladták a régi normákat, kifejezve ezzel is a soha el nem múló hálájukat és odaadásukat Sztálin elvtárs iránt. Ugyanakkor megszabadultak két olyan embertől, aki csak akadály, fék volt a sikeres előremenetel útján. Meggyorsult az előrehaladás, *szabadabb a pálya* az új győzelmek felé.

Felcsúti László
a Vasút Politikai Osztálya
Nevelési Alosztályának
vezetője.

Éljen a béke erős támasza, a győzelmes szocializmus országa, a Szovjetunió és nagy vezére: Sztálin!

Az új tartalékokat, a termelékenység emelésének új fegyvereit vetjük be az ötéves terv győzelméért induló küzdelembe

— Riport sztahánovistáinkról —

A „sztálini-műszak" dicsőséges napja a népgazdaságunk történetének. Új, nagyszerű tartalékaink tárultak fel és ezzel döntő módon elősegítjük ötéves tervünk sikeres befejtését, határidő előtti megvalósítását!

A nagy napon szinte megszakítás nélkül cseng a telefon a Vasutas Szakszervezet termelési osztályán: újabb és mindig *magasabb* eredmények!

Bánhidi Oszkár

Már 1500 százalék, már 1900 százalék... Itt az első 2000 feletti százalékról a jelentés és végül

Bánhidi Oszkár, az Északi Járműjavító NV 28 éves marósa, 3085 százalékot ért el!

Felkeressük *Bánhidi* Oszkárt, a nagy hap vasutas hősét. Olajos kezét törölgeti, büszkén mosolyog gépére, — majd felénk fordul és beszélni kezd:

— Az egyéni munkaverseny utolsó szakaszában sokat fejlődtünk minden vonalon! Átlagos teljesítményem az utóbbi időben már elérte a 164 százalékot. Persze — mosolyog — minden erőmet, szaktudásomat összeszedtem a nagy napra: Sztálin elvtárs születésnapjának megünneplésére iránta érzett hálám és szeretetem kívántam kimutatni azzal, hogy az elsők között végzek!

Munkámban mindig keresem a lehetőségét annak, hogy hogyan lehet gyorsabban, jobban, olcsóbban ugyanazt elvégezni! Így akarom ötéves tervünk rámeső részét mielőbb teljesíteni! Szeretnék én is munkámmal hozzájárulni hazánkban a szocializmus mielőbbi megvalósításához.

Kívánságom? Szeretném kérdemelni azt a kitüntetést hogy a Párt felvegyen tagjai sorába

Bánhidi Oszkár marós, átlagos havi jövedelme 2.000 Ft körül mozog. S a sztálini-műszak alatt — egy napon — 600 Ft-ot keresett!

•

Somogyi József esztergályos szintén az Északi Járműjavító NV legjobb dolgozói közé tartozik. A sztálini-műszakban elért eredménye 1560 százalék.

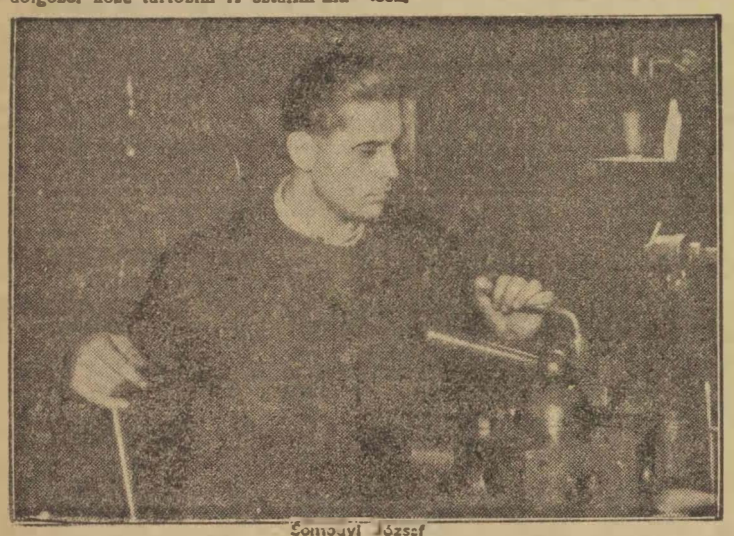

Somogyi József

— *Kötelességemnek éreztem, hogy én is hozzájáruljak Sztálin elvtárs 70-ik születésnapjának méltó megünnepléséhez — mondja. — És igyekeztem úgy is dolgozni!... Előző nap — munka után — még itt maradtam és alaposan átvizsgáltam gépem minden részét. De nem is hozott rám szégyent.*

— *Nem elégszem meg ennyivel, hanem munkateljesítményem tovább fokozásával készülök fel ötéves tervünk gyors teljesítésére.*

— *Mit várok az ötéves tervtől? — Munkalehetőségem biztositva van, békénket biztositja a nagy Szovjetunió és erősödő néphadseregünk, életszínvonalunk egyenletesen emelkedik! Az ötéves terv előbbre visz bennünket a szocializmus útján — ezt várom hát tőle! És tudom, nem fogok csalódni.*

Csillogó szemmel szorít velünk kezet *Kaltó* Imre elvtárs, a Dunakeszi Járműjavító NV vállalatvezetője:

— Gyönyörű volt látni azt a munkalendületet, amely kivétel nélkül minden műhelyben — minden dolgozót lelkesített! Minden munkapercet 100 százalékosan kihasznált minden dolgozó és a Dunakeszi Járműjavító NV első lett a vasútnál!

Várnai Károly termelésielelős arról beszél, hogy a sztálini-műszakban elért szép eredmények, különösen a kovácsműhelyben figyelemreméltóak. Ott volt a főműhely szűk keresztmetszete, mely most már megszűnik.

•

Dübörgő zaj... Hatalmas gépkalapácsok ütnek rá a vörösen izzó vasra. Kormoskezű, izzadtarcú emberek sürögnek-forognak, végzik kemény munkájukat...

Itt dolgozik *Gaál* Ferenc is, a Dunakeszi Járműjavító NV kovácsa. 43 éves. Teljesített 1530 százalékot!

— A multban ilyesmi nem lehetett volna — mondja visszaemlékezve a nagy napra Miért is dolgoztunk volna jobban? Fizetni — alig fizettek és csak a tőkések zsebét hizlaltuk volna még kövérebbre vele... De most már más a helyzet!

— Sztálin elvtárs iránti hálám. Hozzá való ragaszkodásom igyekeztem munkateljesítményemmel is kimutatni. Neki köszönhetünk mindent, elsősorban pedig azt, hogy szabad hazában — szabadon élve dolgozhatunk gyermekeink jobb jövőjéért. — Az igazán nagy eredmények ötéves tervünk teljesítésekor fognak megmutatkozni! Újitások, munkamódszerátadások, kiváló szakmunkások képzése — eredménye: ötéves tervünk időelőtti túlteljesítése lesz.

Somogyi József

Ezsöly Lajos fagépmunkást, a Dunakeszi Járműjavító NV famegmunkáló műhelyében találjuk.

— Igaz örömmel ünnepeltem meg Sztálin elvtárs 70-ik születésnapját: 2517 százalékot értem el a sztálini-műszakban! Neki a születésnapját ünnepelnénk meg így ha nem az övét? Ő mutat utat nekünk és Ő tanította szeretett Rákosi elvtársunkat is arra, hogy bennünket hogyan vezessen a szocializmus útjára?! Minden erőmmel azon leszek, hogy elért eredményemet állandósítsam és tovább fokozzam! Így akarom kivenni részemet ötéves tervünk időelőtti megvalósításából. Az utat megmutatta Sztálin elvtárs és van Rákosi Mátyásunk, aki vezessen, a mi feladatunk — csak a becsületes munka!

•

A Dunakeszi Járműjavító NV lakatosa, a 19 éves *Gács* László. Az ő eredménye 1980 százalék!

— Ereztem, hogy így ünnepelhetjük Sztálin elvtárs születésnapját legméltóbban. Igyekszem munkateljesítményem tovább fokozni, mert a mi munkánk biztositja ötéves tervünk sikerét, országépitésünket. — Példaképem Pártunk forrón szeretett vezére, Rákosi Mátyás! Sztálin elvtárs tanításait hozta el Ő hozzánk! Az Ő járadhatatlansága lelkesit engem is munkám közben.

•

Bagócsi Géza asztalos szintén a Dunakeszi Főműhely famegmunkáló műhelyében érte el 1482 százalékos munkateljesítményét.

— Elhatároztam — mondja —, hogy én sem fogok lemaradni a Sztálin elvtárs 70-ik születésnapját ünneplők közül. A dolgozók államát építjük — mi dolgozók — magunknak és minden munkaéra közelebb visz bennünket a szocializmus megvalósulásához! — Erre gondoltam szerdán munkahelyemen s úgy is igyekeztem. Az ötéves terv is ezen az úton halad velünk előre a Szovjetunió példája, Sztálin elvtárs útmutatása nyomán. Igyekszem munkateljesítményemet — az ötéves terv sikeréért — tovább fokozni!

•

Ha már itt járunk Dunakeszin, felkeressük *Gelencsér* Istvánt is, az 50 éves lemezfeszítő élmunkást. Az ő eredménye is nagyon komoly s ha figyelembe vesszük, hogy munkagép nélkül — saját fizikai erejével, ügyességével, észszerűsített munkájával érte el 649 százalékos eredményét, akkor az elsők közé kell őt sorolnunk.

— Minden öntudatos dolgozónak tudnia kell azt hogy mindent Sztálin elvtársnak köszönhetünk. S aki ezt nem képes megérteni, annak nincs is semmi keresnivalója közöttünk.

— Megtettük a magunkét: igyekeztünk méltóak lenni a nagy naphoz. De ezt várja tőlünk most induló ötéves tervünk is, mert csak igy tudunk előrehaladni, fejlődni, ha mindig többet és jobbat termelünk.

•

Nagy Jánost, — az Istvántelki Járműjavító NV szerszámlakatosát — kérdezzük meg ezután. Ő 898 százalékot ért el a sztálini-műszakban.

— A verseny-láz, hogy én se maradjak le társaim közül Sztálin elvtárs születésnapi ünnepélyében, megsokszorozta erőmet. — Az ötéves terv teljesitésénél tovább akarom növelni százalékomat, hogy tervünket teljes egészében a kitűzött idő előtt végrehajthassuk. Ezt várja tőlünk a Párt és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs is!

•

A MAVAUT-nál

Battonyai István termelési felelős fogad bennünket.

— Öröm volt látni azt a lelkesedést, ahogyan a sztálini-műszakban dolgozóink munkájukat végezték — mondja. Öt percre sem állt le senki.

Elsőnek *Goda* András segédmunkást szólaltatjuk meg, aki motorszerelő szeretne lenni...

— Szaktársaim munkalendülete magával ragadott engem is! 659.1 százalékot értem el, de ezt az eredményt ötéves tervünk teljesítésénél még tovább akarom fokozni. A fejlődés titka hogy sohase legyünk önmagunkkal megelégedve: mindig jobb eredményekre törekedjünk! Sztálin elvtárs iránti szeretetem, hálám így próbáltam a sztálini-műszakban is kifejezésre juttatni. — Hároméves tervünket becsülettel befejeztük a kitűzött idő előtt korábban, feladatunk most már csak egy lehet: ötéves tervünket még nagyobb lendülettel mielőbb befejezni!

Benedek Dávid szerelő 147.1 százalékról 642.9-re emelte fel munkateljesítményét a sztálini-műszak alatt.

— Jól előkészített, jól megszervezett munka eredménye ez! Hálánkat felszabadításunkért, Sztálin elvtárs atyai gondoskodásáért csak azzal fejezhetjük ki legméltóbban, ha Rákosi elvtárs vezetésével — minden erőnket összeszedve — igyekszünk országunkban megvalósítani a szocializmust. Ez adott erőt hároméves tervünk gyors befejezéséhez is és ez biztositja ötéves tervünk sikerét.

Uberhardt Géza élmunkás, a gumijavító műhelyben teljesített 551.47 százalékot.

— Sztálin elvtárs iránti szeretet és hála vezetett munkám teljesítése közben! — mondja. No, meg — meg akartam mutatni a BSZKRT és a Teherfuvar NV dolgozóinak is, kikkel munkaversenyben vagyunk —, hogy mi is öntudatos dolgozók vagyunk. Persze, ez nem maradhat csak egy nap eredménye: ötéves tervünk sikerét csak ezzel biztosithatjuk. Hároméves tervünket becsülettel befejeztük, ül feladatunk — ötéves tervünk mielőbbi teljesitése. És kommunista lendülettel s akarással meg is oldjuk ezt a szép feladatot Pártunk vezetésével, Rákosi elvtárs irányitásával!

•

Vasutas sztahánovistáink példát mutattak! És még igen sokan vannak — kiket itt már nem tudtunk megszólaltatni, de kiket elért — kimagaslóan szép — eredményeik szintén ide állitanak.

Karácsonyi látogatás
Takács Pál sztahánovistánál

Rákospalotai otthonában — mely most örömtől és vidám gyermekkacagástól hangos — keressük fel *Takács* Pál sztahánovistát, az Északi Járműjavító NV legjobb egyéni munkaversenyzőjét.

Takács Pál marós a szálini műszak alatt 1980 százalékot teljesitett! Ez pénzben kifejezve körülbelül 500.— Ft-ot jelent. *Takács* elvtárs a sztálini műszakban, de csak négy órán keresztül — 3488 százalékot teljesített! — Az egyéni munkaversenyben leghosszabb ideig tartott magas százalékáért pedig díszes vándorzászlót kapott a főműhely dolgozóitól.

Megkérjük *Takács* elvtársat, hogy számoljon be arról a boldog érzésről, amely a vasút első sztahánovistáját eltölti...

— Ujságban olvastam a többi üzemek szép eredményeiről, szaktársaim kimagasló teljesítményeiről. Elhatároztam, hogy én is megpróbálom! — Három marógépet kértem, s azokat úgy állítottam be, hogy mind a hárommal egyszerre dolgozhassam Az egyes munkadarabok feldolgozását folyamatosítottam és a száz százalékos anyagismeret és gépkihasználás eredménye lett a sztálini műszakban teljesített 1980 százalékom! Természetesen vigyáztam arra, hogy a termelés gyorsasága ne mehessen a minőség rovására!

Eredményeim persze még nem véglegesek. Vannak hibák, amelyek kiküszöbölendők, csak még a megoldás hiányzik! Ezekkel foglalkozom most.

A hároméves tervünket — megküzdve az eleinte mutatkozott nehézségekkel — már sikerrel befejeztük! Ujabb feladatunk most ötéves tervünk sikeres beindítása és mielőbbi végrehajtása! Minden erőmmel azon leszek, hogy ötéves tervünk eredményei még nagyobbak legyenek! Hogy *Rákosi* elvtárs útmutatását követve, életszínvonalunkat a maximumig emelve, — szocialista hazánkat mielőbb felépíthessük!

— Mit várok az ötéves tervtől? — Boldog családi fészket, hol ismeretlen a nélkülözés és csak öröm, — a becsületes munka biztos eredménye — honol... Kis fiam van és az ő jövőjéről gondoskodnom kell! Mindnyájunk gyermekei jövőjét építjük munkánkkal, hogy ami nekünk nem sikerülhetett a régi munkáselnyomó rendszerben, az nekik már könnyűszerrel megvalósítható legyen! Szeretném, hogyha fiam majd hajlamot érez és tehetséget mutat hozzá, — gépészmérnök lenne!

Kívánságom? — Jön minden munkánk eredményeként — szinte magától! Munkaverseny: több kereset, és életszínvonalunk soha nem képzelt magasra fog emelkedni!

Mutassuk meg, hogy nemcsak tudunk, de akarunk is dolgozni!

•

A karácsonyfa gyertyáinak meleg fénye megcsillan a boldog emberszemekben, a jó munkáért kapott rádió fényes gombjain, a dúsan terített asztal porcellántányérjain, borral telt üvegpoharain, a kis Palika játékmozdonyán... Békesség, szeretet és boldog megelégedettség tükröződik felénk mindenfelől. *Takács* elvtárs felesége kedves mosollyal kínál bennünket és nem adhatunk kosarat! Meg kell kóstolnunk az ízes falatokat, innunk kell a finom borból... A rádió pedig hangulatos zenét szolgáltat mindehhez.

— Nagyon boldog voltam, mikor férjem szép munkateljesítményét meghallottam! — mondja *Takács* elvtárs felesége. Először nem is akartam elhinni, hogy amiről eddig csak álmodozhattam eddig, az most már lassan-lassan valósággá is válik... Karácsonyra vettem magunknak ruhaanyagot, kis háztartásunk részére pedig edényeket. A férjem jó meleg bundát kapott! 1945-ben mentem férjhez és azóta bizony sok nehézségen át jutottunk el idáig... De ötéves tervünk most már minden problémát megold! Életszínvonalunk napról-napra emelkedik, és a háziasszony gondja napról-napra csökken!

Szobabútorra van szükség és ágyneműre, — ennek a beszerzése a mi kis ötéves tervünk! A többit pedig, — majd még meglátjuk!...

Szeretnék én is valamelyik üzemünkben dolgozni, hogy munkámmal is szolgálhassam hazánkban a szocializmus mielőbbi megvalósulását!

A kis család harmadik — legfiatalabbik, de talán legfürgébb tagja — a hároméves *Palika!*

Amuló szemmel nézi a szép karácsonyfát... Tavaly nem volt ilyen szép, tavaly előtt pedig még nem is volt... Kis vonat, kis autók, babák és még sok egyéb játék a karácsonyfa körül. Palika áll közöttük, nézi őket — szemében huncut mosoly bujkál, — majd a kis vonat után nyúl és azt veszi tüzetes vizsgálat alá... Kérdésünkre pedig dacosan kiáltja nekünk:

— Méjnök leszek!...

•

Igy ünnepelt kis családja körében a jólvégzett munka boldog tudatával és annak eredményeit élvezve, *Takács* Pál sztahánovista.

Az élenjáró munkamódszerek alkalmazói

Birjukov, a leningrádi „Sztálin" fémipari gyár hires esztergályosa három hónappal ezelőtt meglátogatta a sztáro-kramatori „Ordzsonikidzse"-gépgyárat. Megismertette a gyár szahánovistáival gyorsvágási módszerét, amellyel a teljesitményt többszörösére lehet növelni.

Komoly sikereket értek el Bijukov módszerével az 5. számú mechanikai műhely gyorsvágói. Reva esztergályos — aki ebben az évben közel kétévi munkáját teljesitette — a norma szerint előirt 133 óra helyett 40 óra alatt készit le 16 szelepet. A motorblokk megmunkálásának idejét a norma 8 óra 20 percre állapitotta meg. A kitünő esztergályos 3 óra 20 percre megröviditette.

A gyár legkiválóbb sztahánovistája, Kulik esztergályos, a háború utáni ötéves terv kezdete óta 14 évi normáját teljesitette. Tökéletesen átvette Birjukov gyorsvágási módszerét és egy műszak alatt hét normát is elvégez.

Az „Ordzsonikidzse" - gépgyár munkásainak példája világosan megmutatja, milyen sokat jelent az élenjáró munkamódszerek elsajátitása. Eredményeik még fokozottabb harcra lelkesitik őket az ötéves terv sikeres befejezéséért, a szocialista társadalom céljáért.

155 százalékra befejeztük 3 éves tervünket és sztahánovista munkával megvalósitjuk AZ ÖTÉVES TERVET IS

„T. Szerkesztőségi Mi, a Békéscsabai MÁV Gazdasági Vasút dolgozói örömmel és büszkeséggel jelentjük, hogy hároméves tervünket december 15-re befejeztük és azt 155 százalékban túlteljesitettük.

Ahhoz, hogy ezt a szép eredményt elérhessük, szükségünk volt Pártunk útmutatására. Pártunk, élén Rákosi Mátyás elvtárssal és a sztahánovista szovjet vasutasok példája acélozta meg akaratunkat, hogy minden nehézséget leküzdve végezzük feladatunkat. Tudtuk azt, hogy minden szegeccsel, minden újitott kocsival a szocializmus épitését visszük előbbre és ez a saját felemelkedésünket jelenti.

Most, az ötéves terv beinditásának küszöbén tisztában vagyunk a tervismertető értekezleteken keresztül azzal, hogy hatalmas feladat előtt állunk és a megvalósitás nem kis erőfeszitést igényel.

De mi bizunk abban, hogy jó, becsületes szocialista munkával az egyéni munkaversenyeken keresztül ezzel is megbirkózunk, sőt az előirányzatnál hamarabb be is fejezzük azt. Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja, Rákosi Mátyás elismerésére méltóan és a magyar vasutasok dicsőségére. Békéscsaba, 1949 december 27-én. a békéscsabai MÁV GV dolgozói nevében Portörő István s. k."

ÖTÉVES TERVÜNK FELÉ

Az Istvántelki Járóműjavító NV dolgozói nagy lendülettel vettek irányt a sztálini-felajánlások közepette a hároméves tervünk sikeres befejezésére. Öröm tölti el dolgozóink lelkét, hogy a felszabadulás óta a saját munkájuk nyomán ilyen hatalmasat tudtak alkotni. Ha elgondoljuk, hogy elesettségünkben mily mély pontra sodort bennünket a fasizmus árja. De hála a dicsőséges felszabadító Vörös Hadseregnek, amely megszabadított minket a barbárok bilincseitől. Hála nagy barátunknak, *Sztálin* elvtársunknak, segitő készségének, mellyel a magyar nép és köztük mi is vasutasok, igen nagy támogatást kaptunk.

A Szovjetunió adta meg népünknek a lehetőséget, hogy egy virágzó és boldog Magyarországot épithessünk. A vasutas dolgozók most, amikor látják azokat a tág és széles perspektivákat, amelyek soha nem látott jövő felé vezetik ezt a sokat szenvedett magyar népet, akkor felszabadult szivvel gyürközünk neki, hogy ötéves tervünket erőnk teljében és a szocialista munkaversenyek valamenyyi formájával épiteni tudjuk.

Ebben a nagy munkában Pártunk irányitásával az értelmiségi dolgozók is ki akarják venni részüket. Számos biztató jelét látjuk annak, hogy mérnökeink és technikusaink az ötéves terv részletein dolgozva igyekeznek segitségére lenni a fizikai dolgozóknak. Az a közeledés, amely mindkét részről megnyilvánul, Pártunk bölcs vezérének útmutatásaival kezdődött. Az értelmiségi dolgozók most már látják, hogy nincs mitől tartaniok és az eddig helyenként igen passziv magatartást tanusitók is szinte versenyezve dolgoznak azon, hogy az ötéves tervünk sikerét az ő munkájukkal is elősegitsék.

Kormányzatunk az ötéves terv beruházásai során igen tekintélyes támogatást nyujt főműhelyünknek is. Műhelyrészek fognak kiemelkedni a földből gombamódjára, gépek sokasága új, modern berendezésű öltözők, fürdők és még sorolhatnánk számos jeleit annak, amely az ötéves terv során dolgozóink számára megkönnyiti a szocialista termelést.

Dolgozóink ezekből az adatokból is láthatják, hogy kormányzatunk minden törekvése, az emberi erő megkimélése, mert mint *Rákosi* elvtársunk mondotta, az ember a legdrágább kincs. A modern gépi berendezések és szerszámok fogják lehetővé tenni a termelékenységünk magasabb nivóra emelését. Éppen ezért dolgozóink a mostani lehetőségekkel is hősies küzdelmet vivnak a szocializmus épitéséért, mert tudják, hogy jó munkájuk nyomán egy új modern technika vivmányaival felszerelt országot épitenek, ahol az ember a gép ura lesz és nem a gép rabszolgája.

Nekünk, kommunistáknak, azon kell törekednünk, hogy a szocialista termelékenység magasan felülmulja a kapitalista termelési rendszert, mert csak úgy tudjuk biztositani népünk felemelkedését. Hogy ezt biztositani tudjuk, nem szabad megfeledkezni arról, hogy Pártunk egyik főcélja az oktatás kérdése, tehát nekünk fizikai dolgozóknak is tanulnunk kell, hogy nemcsak a termelésben, hanem az ország vezetésében is ki tudjuk venni a részünket. *Rákosi* elvtársunk mondotta, hogy az ötéves terv során 3—400 ezer szakmunkásra lesz szükség. Erre már jó előre fel is készültünk. Ugy a szervezett munkamódszer vonalán, mint a szakmai átképzés terén irányt vettünk arra, hogy a mezőgazdasági munkából a gépesitések során felszabaduló dolgozókat az iparban tudjuk elhelyezni. Gondoskodni kell arról, hogy műszaki értelmiségünk minden erejével odahasson, hogy ezeket a szakmai átképzéseket irányitsa és segitse, hogy minél előbb jól képzett utánpótlással rendelkezzünk szakmai vonalon.

Országszerte hatalmas lelkesedéssel vett részt a vasutasság is a *Sztálin* elvtársunk 70. születésnapjának megünneplésében. Soha nem látott lelkesedéssel és szeretettel dolgoztak főműhelyünk dolgozói. Itt élenjártak példamutató munkájukkal az élmunkásaink, újitóink, brigádjaink, szervezett munkamódszerátadóink, számos esetben a már felajánlott munkát befejezve, újabb és újabb felajánlásokkal jöttek a dolgozók, hogy minél méltóbban ünnepelhessék meg ezt a nagy napot. Különösképpen a *Sztálin*-műszak napjára volt lázas a készülődés. Itt dolgozóink ezen a napon *Sztálin* elvtárs iránti szeretetüket több és jobb munkával akarták nyilvánitani. Ezen túlmenően ezt a lendületet és dolgozniakarást az ötéves tervünk felé annak sikeres megindítására még fokozzák. Hároméves tervünket is hamarább befejeztük, ugyanúgy az ötéves tervünket is dolgozóink idő előtt kivánják befejezni. Ezen munkánkban Pártunk és szakszervezetünk mutatja az irányt, mely a magyar népet és köztük a vasutas dolgozókat is a szocializmusba vezeti.

Eljen a világbéke őre, a Szovjetunió és annak bölcs vezére, *Sztálin* elvtárs.

Éljen a magyar dolgozók nagy vezére, *Rákosi* elvtárs!

Vereczkei János

termelési felelős, MÁV Istvántelki Járóműjavító NV.

A kommunisták aktivitása

A Bolsevik Párt erejét sorainak tömörsége, a kommunisták akaratának és cselekedeteinek egysége és aktivitása adja. *Sztálin* elvtárs arra tanít, hogy a Párt harcos forradalmi szervezet, amely gondolkodásában aktiv, öntevékeny, eleven élet tölti el, szétzúzza a régit és megteremti az újat.

A kommunisták nevelésének és aktivizálásának legfontosabb eszköze a pártgyűlés, ahol minden párttagot érdeklő kérdéseket vitatnák meg. A kommunisták, akiknek minden gondjuk pártszervezetük munkájának megjavitása, a pártgyűléseken feltárják a hiányosságokat, konkrét inditványokat tesznek ezek megszüntetésére és megjelölik a munka megjavitásának módját.

Rendkivül fontos szerepet játszanak a pártszervezet életében a pártaktivák. A pártbizottságok csak akkor működhetnek eredményesen, ha a pártaktivákra támaszkodnak, ezért kell jól megszervezni az aktivák munkáját, ezért kell állandóan gyarapitani számukat. Nagyon fontos az aktivák rendszeres összehivása abból a célból, hogy mód legyen a Párt és a kormány határozatainak megvitatására.

Nagyon fontos az aktiva-gyűlések kellő előkészitése, ugyanis ennek hiányában előfordulhat, hogy egy-egy kérdés megvitatása helyett az aktiva-gyűlés általános beszélgetésbe fullad.

A pártonbelüli demokrácia elvének következetes megvalósitása legfontosabb előfeltétele annak, hogy megjavitsuk a pártmunkát, fejlesszük a kommunisták kezdeményezését, növeljük aktivitásukat és bolsevik kritikára — önkritikára serkentsük őket.

A Bolsevik Párt szervezeti szabályzata kimondja: „Csupán a pártonbelüli demokrácia alapján fejlődhet ki a bolsevik önkritika és szilárdulhat meg a pártfegyelem, amelynek tudatosnak kell lennie, nem pedig gépiesnek." Éppen ezért a Bolsevik Párt szervezetei a legnagyobb mértékben kifejlesztik a bolsevik kritikát és önkritikát, amely nélkül a mozgalom nem haladhat és nem is haladhat előre.

A pártonbelüli demokrácia elvét valóra váltani azt is jelenti, hogy még inkább fokozzuk a kommunisták politikai és termelési aktivitását, élharcos szerepüket a gazdasági és a kulturális épités minden területén.

Az aktivitás fokozásának és az öntevékenység fejlesztésének feladata állandó munkát követel a pártszervezetektől a párttagok és a tagjelöltek nevelése terén. Minden kommunistának fáradhatatlanul azon kell dolgoznia, hogy fejlessze öntudatosságát és ideológiai tudását. Ez a kommunisták politikai aktivitása további fokozásának záloga és egyben záloga annak is, hogy még szorosabbra fűzzék kapcsolataikat a dolgozók széles tömegeivel.

A MÁV I. fokú külön Fegyelmi Tanácsa

jó munkát végzett népi demokráciánk érdekében. A magáról megfeledkezett korrupt, vagy a szocializmus épitését hanyagságból, durva felületességből szolgálati kötelességeik súlyos megszegésével gátló vasutasok a MÁV-nál szervezett I. fokú Külön Fegyelmi Tanács elé kerülnek.

A Külön Fegyelmi Tanács december 21-ig 211 fegyelmi ügyet tárgyalt. A meghozott itélet révén 65 vasutast elbocsátottak, 37-et nagyobb büntetéssel, 22-öt kisebb büntetéssel, mig 35 dolgozót egyéb büntetés kiszabásával sujtottak. Mindössze 8 vádlottat mentett fel a biróság.

Ez a kis jelentés ismét legyen figyelmeztető mindazok számára, akik hajlamosak korrupt cselekedetekre, vagy szolgálatukat még ma is felületesen, nagyfokú nemtörődömséggel végzik. A Tanács nem ismer elnézést népi államunk kártevőivel szemben.

MILYEN MÓDSZERREL JUTOTTAM EL 164%-RÓL 3.085%-OS CSÚCSTELJESITMÉNYIG

Az Északi Járóműjavító NV esztergályos műszakában a legkimagaslóbb eredményt Bánhidi Oszkár marós ér el. Régi 164 százalékos teljesitményét felfokozott munkával és újitásával — melyről most kivánunk a KÖZLEKEDÉS olvasóinak bővebben beszámolni — 3085 százalékra sikerült felemelnie!

Munkagépe mellett találjuk meg Bánhidi Oszkárt. Ebédszünet van éppen.

— Többet észzel, mint erővel — mondja a régi közmondás! — mosolyog szerényen és beszédbe kezd:

Ujitásom:

a csúszó kocka meggyalulásának és kimarásának meggyorsitása.

A régi módszer szerint mindenegyes csúszó kockát satuba fogtak be, azután külön-külön mind a négy oldalát gyalugéppel meggyalulták. Majd a két-két olajhornyot csak egyenként belemarták. A régi munkamódszer szerint egy ilyen munkadarab elkészitési ideje 110 százalék volt.

És most jön az új, észszerűsitett munkaeljárás!

Egy közös tüskére kilenc darab megmunkálandó csúszó kocka-anyagot fűztem fel. Azután a tüskét befogtam gépem „amerikánere" és „csúcs-a" közé, majd két tárcsamaróval — a kilenc darabot egyszerre — egy fogással, négyszögletesre marattam! Ha ez kész, akkor, hogy a tüskét a gépből kiszerelném, az általam készitett horonymaró alá tolom és a két szemben lévő oldalra az olajhornyokat belemarom.

Az új munkaeljárás egy munkadarab munkaidejét 14 percre csökkenti!

Ez az újitás, ott, ahol ilyen munkadarab készül, általánosítható és hiszem, hogy marószakmai társaim hasznositani is fogják!

Ujitásomat a gyakorlatban először a sztálini-műszakban alkalmaztam és nagyrészben ennek az újitásomnak köszönhetem a 3085 százalékos csúcs-eredményemet!

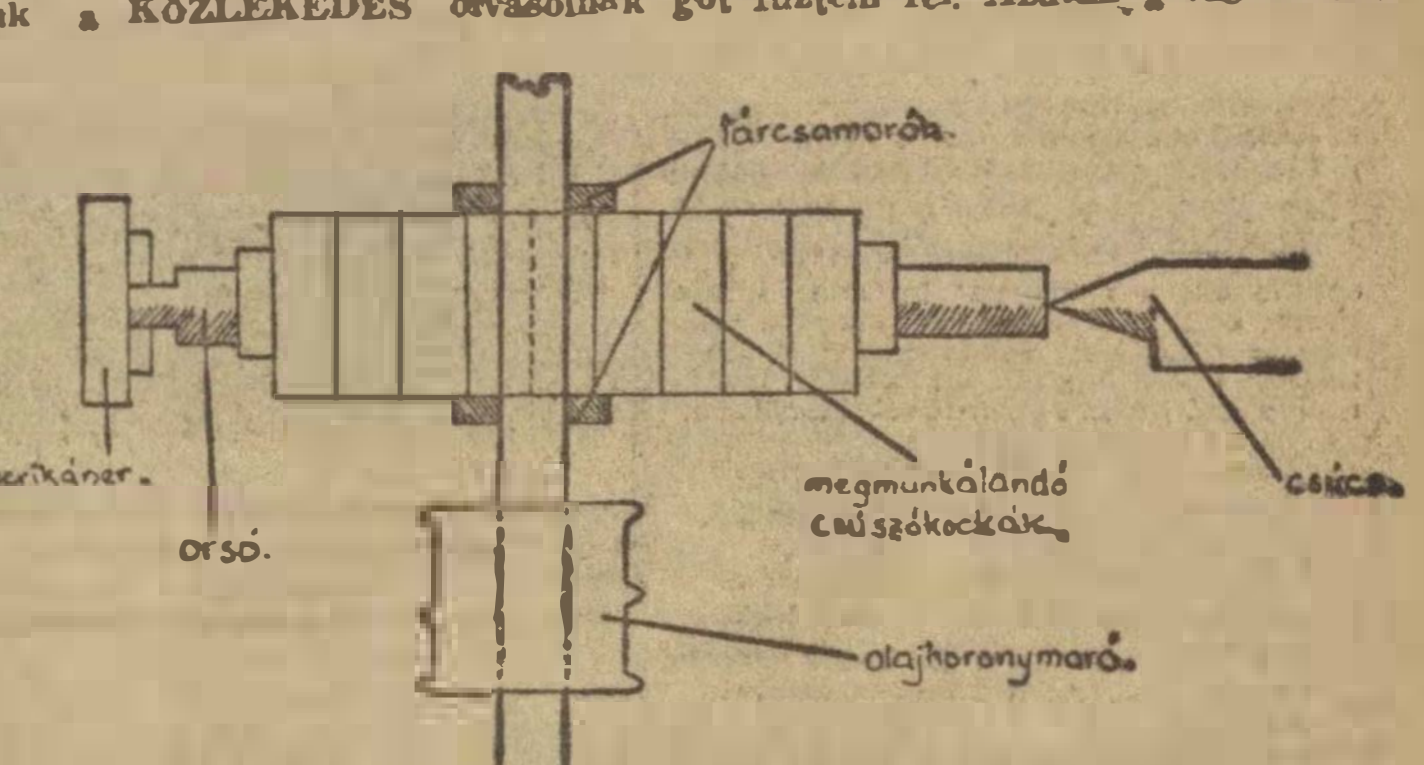

FELÜLNÉZET ! —

Bánréve vasutas nyugdíjasai 300 méter hosszú utat építettek munkafelajánlásként

A bánrévei derék vasutas-nyugdíjasok követésreméltó példaként állnak az ország többi nyugdijasai előtt. Megértették az idők szavát és minden lehetőséget felhasználnak arra, hogy elősegitsék a dolgozók termelésének fokozását, hogy ezáltal is hamarabb valósulhasson meg hazánkban a szocializmus.

A bánrévei nyugdijasok jó munkája hozzájárul ahhoz is, hogy a termelésből már kiesett nyugdijasok életszinvonalát emelni tudjuk.

— Bánréve vasutas nyugdijasai — mondják munkafelajánlási nyilatkozatukban — átérezve a hálát és ezzel együtt kötelességüket is, a magyar nép felszabadítója, népünk nagy és nemesszívü barátja, *Sztálin* elvtárs iránt, — 70. születésnapja alkalmából munkafelajánlással kedveskedünk Neki.

E munkafelajánlásunk egyben hálánk kifejezője a tényleges vasutasok felé is, mert tudjuk, hogy nyugdijunk az ö munkájuk eredménye is.

Ezért úgy határoztunk, hogy Bánréve állomás felvételi épületétől kezdve az országút becsatlakozásáig terjedő 300 méteres útszakaszon újjáépitjük a járdát, vagyis új salakjárdát készitünk. Ezen a szakaszon a tényleges alkalmazottak már csak nagy üggyel-bajjal tudtak járni s igy közlekedésük esetleg szolgálatuk rovására ment volna... A nyugdijasok nevében: *Székely* Gergely s. k. és *Kovács* István s. k.

A példamutató, a közösségi szellemet, a szocializmus épitését helyesen értelmező derék bánrévei vasutas-nyugdijasok be is váltották szavukat, beváltották *Sztálin* elvtársnak tett igéretüket és a 300 méter hosszú útszakasz épitését december 14-ig végre is hajtották.

„Az elmúlt 35 év alatt semilyen segélyben nem részesültem"

„Alulirott, hálás köszönetet mondok hogy részemre a Vasutas Szakszervezet betegségi segélyt nyujtott.

Nagy segitséget jelentett ez számomra, mivel május óta betegek vagyunk feleségemmel együtt. Két hónapot feküdtem gyomorvérzéssel a MÁV Kórházban és még ma is kezelés alatt állok.

Támogatásukért mégegyszer hálámat fejezem ki a t. Szakszervezetnek és kivánom, hogy müködésüket siker koronázza.

Én, a vasút szolgálatában 35 évig dolgoztam de az elmult rendszerben még semminemü segélyben nem részesültem, pedig négy gyermeket neveltem fel, taníttattam és ipart adtam a kezükbe. Maradok elvtársi üdvözlettel: *Koltai* Lajos s. k. asztalos, Budapest, Kálvária-tér 23."

Megoldották a vizhiány kérdését a makói vasutasok

A makói utazóközönség és az intézeti lakásokban lakó vasutasság régóta fennálló sérelme: a vizhiány megoldást nyert.

Az osztálymérnökség dolgozói 14.000 forint költségelőirányzattal bekapcsolták az állomást és osztálymérnökséget, valamint az intézeti lakásokat a kocsijavító műhely vizhálózatába.

Az ötéves terv: erős ipar, virágzó falu, boldog nép!

KÜLFÖLDI HIREK

Berlin, december 23.

Berlinben az államvasútak javító műhelyének épületében hétfőn szovjet és német vasutasok gyűltek össze, hogy tapasztalataikat kicseréljék. Az értekezleten hatvan szovjet és 450 német vasutas vett részt. Német részről az államvasútak berlini igazgatóságának tagjai, valamint a vasutas szakszervezetek vezetősége jelent meg. Prof. Dr. H. Reingruber, a Német Demokratikus Köztársaság közlekedésügyi minisztere és F. Schmidtke, az államvasutak berlini igazgatóságának elnöke szintén részt vettek a gyűlésen.

Reingruber közlekedésügyi miniszter nyitotta meg az ülést és a német és szovjet vasutasok tapasztalatcseréjének fontosságára mutatott rá. „A Szovjetunió kormánya elismerte a Német Demokratikus Köztársaságot és ezáltal a szovjet nép megmutatta, hogy bízik a békeszerető, haladószellemű, demokratikus német népben. A német népnek ki kell érdemelnie ezt a bizalmat az által, hogy minden erejének latbavetésével küzd az egész német nép békéjéért és jóltéért."

[illegible], a vasutas szakszervezet alelnöke azt a reményét juttatta kifejezésre, hogy a szovjet vasutasok a jövőben is segítői és tanácsadói lesznek a német vasutasoknak és példát mutatnak a szállítótervek megvalósításában.

★

Párizs, december 23.

A legteljesebb egységben folytatják ellenállásukat a francia vasutasok a kormánynak a vasútjáratok csökkentésére és a vasutasok tömeges elbocsátására irányuló terveivel szemben. A napokban többezer lyoni vasutas rendezett munkabeszüntetést. A vasutasok összes szakszervezetének képviselőit magában foglaló egységbizottság kijelentette, hogy a vasutasok mindent elkövetnek a kormány terveinek meghiusítása érdekében. A bizottság felhívta a vasutasokat, álljanak készenlétben és kövessék szakszervezeteik utasítását.

Tizenkét nap óta megszakítás nélkül folytatja sztrájkját a párisi állami letéti pénztár 4000 alkalmazottja. A sztrájkolókat nagyarányú szolidaritási akció támogatja. Tovább sztrájkolnak az asnieresi *Chausson* gépgyár dolgozói is. Sztrájk tört ki az Issy-les-Moulineaux-i SEV gépkocsialkatrészgyárban. A gyár 1400 dolgozója magasabb béreket és a munkaidő csökkentését követeli s megszállta a gyárat. Kétezer munkást készül utcára dobni a *Párizs* melletti *Bois Colombes-i Hispano-Suiza* világhírű gépgyár igazgatósága, amelynek élén a hírhedt Léon *Blum* fia áll. Kedden reggel körülbelül 2000 rohamrendőr kerítette be a gyárat, hogy megakadályozza a kizárt munkások jelentkezését.

„A francia tengerészek akcióba léptek, hogy kikényszerítsék a szennyes vietnami háború befejezését" — jelentette ki a francia tengerészek szakszervezete. A francia tengerész-szakszervezet közleményt adott ki, amelyben hangoztatja, hogy a francia tengerészek szolidárisak a vietnami háború ellen bátor akciót folytató dokkmunkásokkal.

★

Belgrád, december 26.

A jugoszláv vasúti dolgozók szabotázs akcióikkal harcolnak a Titobanda ellen. Még a TANJUG hivatalos hírügynökség is elismeri: „A belgrádi és a környékbeli pályaudvarokon gyakran napokon át ezer, sőt ennél is több megrakott vagon vesztegelt, ami súlyos károkat okozott. Ezeket a károkat nehezen lehetne dinárban kifejezni. Az áruval telt vagonok nagy torlódásokat okoztak az állomásokon és akadályozták a rendes forgalom lebonyolítását. Egyes helyeken a kirakodás elhúzódása anyaghiányt okozott és a pályaudvari raktárakban felgyülemlett áru elszállítása napokon át késett".

BÜSZKESÉGEINK

Gács László lakatos (Dunakeszi Járműjavító NV) 1980%.

Ézsöly Lajos fagépmunkás (Dunakeszi Járműjavító NV) 2517%.

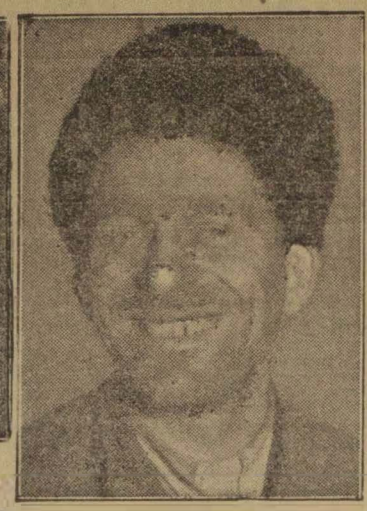

Bagócsi Géza asztalos (Dunakeszi Járműjavító NV) 1482%.

Gelencsér István lemezkészítő (Dunakeszi Járműjavító NV) kézierővel 649%.

Kína új művészete

Lu Sziny, a modern kínai irodalom megalapítója, 1927-ben a kínai nép forradalmának ideiglenes levérése után ezt írta: „Népünk négy évezreden keresztül némaságban, nyomorban és elnyomatásban élt a szó szoros értelmében egy óriási kőtömeg súlya alatt... A kínai nép mélyen hallgatag, lelkületét megrajzolni éppen ezért igen nehéz dolog.. A legközelebbi jövőben azonban a ma még magas falakkal körülvett kínai nép kitör, megszerzi a maga számára a szabadságot és beszélni kezd".

Alig mult el két évtized és napjaink élő valósága fényesen bebizonyította Lu Szinynek a nép alkotóerejébe vetett hitét. A kínai dolgozók az imperialista és a hűbéri elnyomás falait szétzúzták, gazdái lettek az új államnak, a Kínai Népköztársaságnak. Az írók és a művészek a népen keresztül beszélni kezdtek.

Napfényre kerültek e nagy nép hatalmas erői. A kínai demokratikus irodalom is új lendületet vett. A kínai írók sikerrel ábrázolják az új élet építését a felszabadított területeken. A haladó írók tevékenysége kiterjed a jelen valóságának megrajzolásán keresztül azokra a változásokra, amelyeket a nép gyermekei végrehajtanak és szívükben érezznek.

Az a sok regény, elbeszélés, dal, zenemű, költemény, népmonda, amely a legutolsó évek alatt megjelent a demokratikus Kínában, arról tanuskodik, hogy a kínai művészet és irodalom emelkedőben van. Megváltoztak az emberek, naggyá nőtt a művészet. Kifejezésre került az a mélyreható politikai változás, amely Kína dolgozóiban létrejött. A munkások, parasztok és értelmiségiek a kommunista párt vezetése mellett sikeresen folytatják harcukat az új, emberibb művészetért és Kína teljes felszabadításáért.

„Mi, élmunkás dolgozók köszönjük a téli üdültetést"

„Kedves Szerkesztő Elvtárs! Az alábbi cikk közlésére felkérjük. Amennyiben lehetséges köszönetünket a „Közlekedésben" közölni szíveskedjék.

Mi, élmunkás dolgozók köszönjük a Vasutasok és Hajósok Szakszervezete Vezetőségének, hogy számunkra lehetővé tette az ingyenes téli üdültetést. De egyben köszönjük ezt Pártunknak és bölcs vezérünknek, *Rákosi* elvtársnak, mert csak a népi demokráciában és Pártunk helyes vezetésével érhettük el.

Nem feledjük el azt sem, hogy mindjárt megérkezésünk napján, szakszervezetünk élvezetes műsoros estet rendezett számunkra. Igen jól éreztük magunkat, mindenünk meg volt és nagyon elégedettek lettünk.

Mi, élmunkás dolgozók, akik eddig is élenjártunk a munkánk elvégzésében, igérjük, hogy munkánkat még jobban fokozzuk azért, hogy népi demokráciánk minél erősebb legyen és ezen keresztül minden dolgozó kivehesse részét a jól megérdemelt üdülésből. Mátraháza, 1949. december 27-én. Elvtársi üdvözlettel: *Petri* Károly s. k. Békéscsaba, *Szabó* László s. k. Békéscsaba, *Domickó* Bálint s. k. Orosháza, *Kecskeméti* István s. k. Kecskemét, *Vastag* Antal s. k., *Katona* József s. k., *Balla* István s. k., *Szabó* Pál s. k., *Szabó* János s. k., Szeged. *Zsiros* Mihály s. k. Kecskemét, *Szilágyi* Béla s. k., *Nosza* Lajos s. k., *Dézsi* Sándor s. k., *Proska* Gyula s. k. Békéscsaba, *Hegyi Rezső* s. k. Kiskunfélegyháza."

Az új mese művészete

1924-ben szervezték meg Merkulov, Romiszarenko és más művészek az Állami Filmművészeti Intézet keretében az első rajzfilm studiót. Még azon a nyáron elkészült a kis műterem első filmje, a „Forradalom a bolygók között". A film Protozanov rendező akkor futó filmjének paródiája volt. Ebből a kis kezdeményezésből indult el a szovjet rajzfilm magasra ívelő pályafutása. Már az új műfaj első alkotásait is át meg át szőtte a szovjet állam új rendjéből fakadó tartalom, céljuk az új rend minden erővel való segítése volt. Így készült el a „Szamojed fiúcska", amely az elmaradottságból származó sötét babonák ellen küzdött, a sértődött betűk, amely kedves mese formájában mutatott rá az írástudatlanság okozta rengeteg bajra.

A társadalmi viszonyok megváltozása, a szocializmus győzelme, ma új feladatokat rótt a szovjet rajzfilm művészeire. A babon és az írástudatlanság már a távoli mult rossz emléke csupán. A szovjet pedagógia első feladata, hogy a gyermekből új embereket, szovjet embereket neveljen, akik megálljják helyüket a kommunizmust építő társadalomban. Ennek a nagy célkitűzésnek segítése ma a szovjet rajzfilm feladata. Ha megnézzük a mai szovjet rajzfilmeket, könnyen megállapíthatjuk, hogy művészien teljesítették feladatukat. A bájos, meghatóan kedves mesék mindegyike komoly tanulságot rejt magában. Ezt tanusítja az a színes mesecsokor is, amely „Vigad az erdő" címen most kerül bemutatásra. A műsorból elsőnek a „Szürke nyulacska" c. filmről kell megemlékeznünk. A film egy kedves vadkacsafióka történetét meséli el, akit a gonosz róka megsebesít és nem költözhet társaival együtt a zord tél elől. A kiskacsa bájos repülése nehéz, kitartó munka eredményeként jelenik meg a vásznon. A rajzolók hosszú napokat töltöttek a vadkacsák és nyulak megfigyelésével, hogy a filmen megjelenő kis állatok mozgása teljesen reális legyen. A történet megmutatja, hogy menti meg a nyuszi és az öreg túzok összefogása a gyenge kis kacsát a gonosz róka feneketlen gyomra elől. Még közvetlenebb a másik mese tanulsága. A „Kakuk és seregély" család nagy erejéről beszél. Szinte érezzük azt a meleg szeretettel teli mosolyt, amellyel a film rendezője az aggódó seregélyapát nézi. A kis madár olyan megilletődötten jár-kel a fészek előtti ágon, akár az emberek a kórházi szoba ajtaja előtt, amikor elfogódottan várják az új élet megjelenését. A kakuk azonban nem okoz gondot magának. Tojásait idegen fészekbe hanyja és kicsúfolja a boldog seregélyeket. Hiú, üres az élete és megérdemli csúfos végét. A hatalmas keselyű éppen akkor csap rá, mikor a patak partján saját szépségében gyönyörködik. Hiába kiált segítségért, — senkije sincs, aki szeretné és a segítségére jönne. Mikor a hűségen repülő seregély-apát akarja megtámadni a telhetetlen keselyű, ugyancsak meggyűlik a baja a seregély mamával és a seregélygyerekekkel, akik alaposan megtépázzák a galád rablót.

Kis formák nagy művészetének nevezik a rajzfilmet a Szovjetunióban. A szovjet rajzfilm, valóban megfelel ennek a meghatározásnak, mert hűen szolgálja a szovjet pedagógia új szocialista embertípust nevelő munkáját és örömet okoz gyermekeknek, felnőtteknek egyaránt.

1950-ben tovább fejlődik a vasutas sport

Az újesztendő küszöbén időszerű, hogy rövid visszapillantást vetve megállapítsuk a vasutas sport elmult évi munkáját, számba vegyük azt a támogatást, amellyel lehetővé vált, hogy dolgozóink mind nagyobb tömegei kapcsolódhattak bele a sport összes ágaiba.

Pártunk szocializmust építő munkája gondoskodott arról, hogy népi demokráciánk sportja is megkapja a szükséges támogatást politikai, szak- és anyagi vonalon. Elmondhatjuk, hogy sokkal többet, jobbat kaptunk a reméltnél, ami az után a teljesítményekben is kifejezésre jutott. Elmondhatjuk azt is, hogy ily fejlődési lehetőségről, anyagi és erkölcsi támogatásról a levitézlett rendszerben még csak álmodni sem lehetett.

Az elmult évben jelentős támogatás jutott a vasutas sportpályák helyreállítására, sporfelszerelésekre és készpénztámogatásokra.

Pályaépítési segélyben részesültek: a pécsi, szolnoki, szegedi, debreceni, budapesti, miskolci, székesfehérvári és szombathelyi Lokomotiv Sport Körök, továbbá az északi főműhelyi, rákospalotai, ferencvárosi, dombóvári, püspökladányi, nyiregyházi, angyalföldi Vasutas Sport Körök és a balatonfüredi Vasutas és Hajós Sport Kör kb. 600.000 forint összegben.

Készpénztámogatást kapott: A ceglédi, celldömölki, veszprémi, pestszentlőrinci, budai, győri, északi főműhelyi, rákospalotai és a dunakeszi Vasutas Sport Kör, továbbá a budapesti, debreceni, miskolci, pécsi, szolnoki, székesfehérvári, szombathelyi és a szegedi Lokomotiv Sport Körök 980.000 forint összegben.

Felszerelési támogatásban évnegyedenként — de sürgős esetben ezen kívül is — 50 Vasutas Sport Kört részesítettünk, amelynek során az alábbi sportfelszerelések kerültek kiosztásra: 300 pár cipő, 3000 darab mez, 1500 pár tornacipő, 600 darab futballabda, 400 darab egyéb labda, 5000 darab ping-pong labda, 200 pár ökölvívó kesztyű, 200 pár sílécs, 200 pár sibakancs, 200 darab sínadrág, 500 komplett edzőruha, 600 garnitura sakk, 1300 darab teniszlabda, 150 darab tenisz ütő, 250 darab röplabda, 150 darab röplabda háló, 250 darab versenykerékpár gumi, 3000 darab atlétanadrág, 300 pár futócipő, 300 darab birkózómez, 3 garnitura súlyemelő készlet, 16 darab ugrószőnyeg, 2 darab szabványos tornaló, 100 garnitura vívó felszerelés, 150 darab kézilabda és még sok egyéb sportfelszerelés segítette elő sportolóink gondtalan sportolását.

Amint a felsorolásból látható, minden vonalon bőkezű támogatásban részesültek sportolóink, amiért hálával és köszönettel tartozunk népi demokráciánk bölcs vezetőjének, aki követve a szocializmus építésének irányvonalát, nagy súlyt helyezett ifjúságunk és dolgozóink nevelésére, fejlődésének előmozdítására és jólétének emelésére.

A fenti támogatásnak köszönhettük azt, hogy vasutas vonalon sportpályáink használható állapotba kerültek, sportolóink kiváló teljesítményekre voltak képesek és olyanok is bekapcsolódtak a sportba, akik eddig innen — éppen a támogatás hiánya miatt — teljesen ki voltak zárva. Olympiai bajnokságok, világbajnokságok, európai bajnokságok, magyar bajnokságok jelzik a vasutas sportolók sikereit, amelyeket vezetőink bölcs irányítása és támogatása folytán elértek.

Sportolóink megértették, hogy a támogatás, de az elért sikerek is szocializmusunk építésének eredményességét jelentik és érzik azt, hogy az elkövetkezendő ötéves terv keretében ez a fejlődés folytatódni fog és az előző évet többszörösen is felülfogják múlni.

A férfi szakmunkások egyrésze még ma is irodában dolgozik. A nők ezen a fronton is jó példával járnak elől. Letricki Rozália és Sipka Irén jelentkeztek motoros hajtányvezetőnek és sikeresen vizsgáztak. A MÁV Ovg 453 as motorhajtányát Letricki vezeti és Sipka Irén szorgalmasan tanulja mellette a jó vezetést.

Utóbbi siker:

Vasutasaink 2·9 napra csökkentették a kocsifordulót

Az akarat és a Sztálin elvtárs iránti szeretet hatalmas teljesítményekre ösztönözte vasutasainkat.

Bizonyítja ezt, hogy míg az őszi őszforgalom maximális rakodása 9200 kocsi volt naponta, a sztálini műszakban 10.215 kocsit raktak ki. Ez lényegében annyit jelent, hogy a kocsifordulót három nap alá szorították le. Azaz még pontosabban a kocsifordulás ideje 2.9 nap.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)

Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVAN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)

A lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN
szerkesztő.

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály u. 16. — Tel.: 124-893. 126-452.
Szikra Lapnyomda NV Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 4.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Az ötéves terv sikere érdekében szocialista munkában eltöltött eredményes és boldog ujesztendőt kívánunk olvasóinknak!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM. ★ MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN ★ 1950 január 1.

Sztálin nevével törtük át a termelés frontját,
Sztálin nevével indulunk harcba
ötéves tervünk diadaláért

December 20-án, délután két órakor harcba indultak üzemeink dolgozói, a műszaki értelmiséggel karöltve, hogy Sztálin elvtárs 70. születésnapjára minden eddiginél nagyobb teljesítménnyel mutassák meg forró szeretetüket, ragaszkodásukat, hálájukat népünk nagy barátja, a mi drága *Sztálin* elvtársunk iránt.

A harc diadallal végződött, mint ahogy diadallal végződött minden harc, amely ezt a nagyszerű nevet, a haladó emberiség vezérének nevét tűzte zászlójára. Ebben a harcban üzemeinkben éppúgy, mint a kinti termelő üzemekben soha nem látott eredmények születtek. El lehet mondani, hogy a sztálini műszak új korszakot jelent a magyar ipari üzemek, a vasúti és közlekedési járóműjavító üzemek termelésében.

A vasutasok, hajósok, közlekedési alkalmazottak, gépjárművezetők, szállítómunkások, szabadkikötői dolgozók élenjárói: a sztahánovisták és élmunkások eddigi eredményeiket messze túlszárnyalva, a technika új tartalékait tárták fel. Dolgozóink ezrei pedig valósággal elsöpörték a multbeli eredményeket és azokat többszörösen felülmúlva, magasra lendítették a szocialista termelést az országban.

Dolgozóink nagy győzelmének alapja az volt, hogy megfogadták a magyar nép forrón szeretett vezérének, *Rákosi* elvtársunknak tanítását, amikor az egyéni versenyzést tették a terv megvalósításának, a termelés emelésének középpontjába. Erre a biztos alapra épült aztán az a kitünő munka, amelynek igazi hajtóereje a megindító hála érzése, a leírhatatlan szeretet diktálta szilárd eltökéltség volt: méltóan megünnepelni *Sztálin* elvtársunk születésnapját. A győzelem biztosításához felhasználták a szovjet sztahánovisták módszereit, technikai újításait, nemkevésbé a szovjet dolgozók szocialista versenyének formáit, a hős szovjet sztahánovista vasutasok tapasztalatait. Megkeresték az üzem szűk keresztmetszeteit, termelést gátló hibáit, a hiányosságokat, hogy ezáltal is elhárítsanak az útból minden akadályt, amely gátolná őket nagy és szent fogalmuk betartásánál.

A sztálini műszak nagyszerű teljesítményei megmutatták, hogy a munka jó megszervezésével, győzniakarással, célunk ismeretével, milyen eredményeket lehet elérni. A sztálini műszakon szerzett tapasztalatok jelentős utasítással szolgálnak ötéves tervünk sikeres elindításához. Dolgozóink elhatározták: *nem állnak meg az elért eredményeknél.* Megrögzítik a sztálini verseny kitünő eredményeit, annak izző lendületét megőrzik és fokozzák. Valamennyien tudják, hogy miért van erre szükség. Tudják, hogy a magyar népgazdaság első ötéves terve virágzó ipart, fejlett mezőgazdaságot, korszerű közlekedést, szállítóipart teremt, amely emelkedő életszínvonalat, valamennyiünk boldog jövőjét biztosítja. Ezért van szükség arra, hogy eredményeinket megrögzítsük és ha lehet, továbbfokozzuk.

A dolgozók tízezrei, akik eddig még nem versenyeztek, most ízlelték meg először a versenyzés felemelő érzését, az eredményes, a *jobban* végzett munka örömét, ismerték fel azt, hogy a verseny jelentős többkeresetet biztosít számukra, s megállás nélkül folytatni akarják a versenyt. Rájöttek a dolgozóink arra is, hogy verseny nem a fizikai erők nagyobb kihasználását jelenti, hanem döntő mértékben és hangsúlyozottan a technika elsajátítását, a helyes munkamódszerek alkalmazását, a tapasztalatok felhasználását és elsősorban a szellemi képességek aktivizálását. Ez szükséges ahhoz, hogy a vasuti műhelyekben, a közlekedési üzemekben lévő elavult gépeken a sztálini műszakban elért eredményeinket megtartani és továbbfokozni tudjuk. Dolgozóinknak ilyen gépi berendezések mellett, ilyen gyönyörű, többezerszázalékos teljesítményt elérniük csak úgy lehetett, hogy erejük mellett szívüket és agyukat is mozgósították.

Az ötéves terv küszöbén sorsdöntően fontos, hogy dolgozóink politikai és szakmai továbbképzését fokozzuk. Fel kell keltenünk az érdeklődést munkájuk elvi, tudományos és gyakorlati problémái iránt, hogy a szovjet sztahánovisták magasabb síkú, fejlettebb módszereivel harcoljanak a termelés fejlesztése, a termelékenység emelése érdekében.

A közlekedés szervezett dolgozói látják hazánkban az állandó fejlődést, s öntudatosan készülnek arra, hogy az ötéves terv rájukeső tervrészletét győzelmesen befejezzék.

A megkezdett úton nem lehet megállni, hanem még nagyobb lendülettel, a versenyt továbbfejlesztve, a mozgalmat kiszélesitve, tovább kell haladnunk. Tisztában vagyunk azzal, hogy a megnövekedett termelékenység, a fokozódó versenylendület hatalmas feladatokat ró a párt- és szakszervezeti szerveinkre, a vállalatvezetőkre, a műszaki értelmiségre. Fel kell bontanunk a tervet a munkapadokig, s dolgozóink kezébe kell adnunk az ötéves terv indulásakor a tervkönyvecskét, hogy konkrét célokért indulhasson harcba a munka frontján. Megváltoznak a vezetés, a munkaszervezés feladatai. Hozzá kell segíteni sztahánovistáinkat, hogy zavartalanul dolgozhassanak. Ebben nagy munka vár műszaki értelmiségünkre. Tovább kell erősítenünk üzemi bizottságainkat, műhelybizottságainkat, hogy azokat a feladatokat, amelyeket az ötéves terv állít elénk, közös erővel, a verseny lendületének fokozásával, jobb és több munkával megoldjuk.

A jó összeműködés, dolgozóink állhatatos, szívós munkalendülete az ötéves tervet is győzelemhez fogjas segíteni.

A közlekedés 220.000 szervezett dolgozója vallja az Ujesztendő küszöbén: *Sztálin nevével törtük át a termelés frontját, Sztálin nevével indulunk harcba ötéves tervünk diadaláért!*

A Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetségének felhívása a világ szállítóipari dolgozóihoz és szakszervezeteihez

Kedves Szaktársak! Mi, a nemzetközi szakszervezeti szárazföldi és légiközlekedés dolgozói összejöttünk Bukarestben, hogy a közlekedési és szállítómunkások szociális és gazdasági helyzetét megtárgyaljuk és megvalósítsuk dolgozóink nemzetközi szakmai egységét és hogy ennek érdekében létrehozzuk a szállítóipari dolgozók egységes szervezetét.

Különösen fontos e szervezet létrehozása a jelenlegi feszült nemzetközi helyzetben, amikor a tőkések támadást indítottak a dolgozók jogai és szabadsága ellen és amikor a világ kapitalistái az angol és amerikai imperialisták vezetésével új támadószövetségeket hoznak létre, hogy új világháborút robbantsanak ki.

Növekvő munkanélküliség, süllyedő életszínvonal, a munkafeltételek állandó rosszabbodása, a hiányzó szociális biztosítás, a dolgozók jogfosztottsága, — ime, ez a dolgozók helyzete a tőkés országokban.

Uj gazdasági válság közeleg a kapitalista országokban, s ennek terhét a munkásosztályra hárítják. A mult ősz óta az Amerikai Egyesült Államokban az ipari termelés állandóan csökken. 1949 júliusában a termelés alig 65 százaléka a háborúban elért legmagasabb termelésnek, ma pedig már 18 százalékkal alacsonyabb, mint 1948 októberében.

Ilyen körülmények között a munkásmozgalom harca mind nagyobb méretű lesz a béke, a szervezkedési jog, a demokratikus szabadságjogok megvédése, a munkabérek és munkafeltételek megjavítása, valamint a szociális jogok biztosítása érdekében.

Néhány hónapja tart már az angol vasutasok harca béremeléséért, amelyet a munkalemondás kilátásával próbálnak elérni.

Szeptember hónapban kezdődött az amerikai „Missouri-Pacific" vasút mozdonyvezetőinek, fűtőinek és műszerészeinek sztrájkja a túlmunka megfizetéséért.

Ezév novemberében kezdődött Athénben (Görögország) a városi szállítómunkások és a szállítmányozásnál alkalmazott dolgozók munkabeszüntetése az árak rendkívüli megnövekedése miatt.

1949 november 25-én, Franciaországban több, mint 600.000 vasutas, közúti- és légiközlekedési dolgozó lépett 24 órás sztrájkba többmillió különböző ipari dolgozóval együtt a bérek emelése és szabadságidejük biztosításáért.

A jelenlegi körülmények között méginkább fontos az egész világ szárazföldi- és légiközlekedési dolgozóinak szoros együttműködése életfontosságú érdekeik megvédése és a béke megóvása céljából.

Ennek érdekében létesítettük a közúti, légiközlekedési munkások egységes nemzetközi szakszervezetét, mely magában foglalja úgy a nemzeti, mint a helyi szervezeteket fajra, nemzetiségre, politikai nézetre vagy vallási meggyőződésre való tekintet nélkül.

Az összes közlekedési (közúti légi) munkások szakszervezeteinek joguk van a nemzetközi únióba belépni függetlenül attól, hogy országos központjuk tagja-e vagy sem a Szakszervezeti Világszövetségnek.

A nemzetközi unió céljai a következők:

1. A közúti- és légiközlekedési dolgozók szakszervezeteinek egyesítése fajra, nemzetiségre, politikai, világszemléleti vagy vallási meggyőződésre való tekintet nélkül, függetlenül attól, hogy saját nemzeti központjuk részt vesz-e a Szakszervezeti Világszövetség munkájában.

2. Baráti közreműködés biztosítása és kölcsönös nemzetközi segítség kifejlesztése, valamint a szolidaritás elmélyítése.

3. A szakszervezetek harcának megszervezése és egybehangolása a dolgozóinak gazdasági és szociális követeléseiért, valamint a békéért folytatott küzdelemben.

4. A szárazföldi- és légiközlekedési dolgozók jogainak megvédése:

(Folytatás a 2. oldalon.)

Soha nem remélt eredmények születtek a sztálini műszakban

Dolgozóink megtartják és tovább fejlesztik nagy teljesítményeiket az ötéves terv győzelméért

Hazánk egyik legfontosabb és legnagyobb belpolitikai eseménye az a hatalmas munkaversenylendület, mely forrón szeretett *Sztálin* elvtársunk nevével indult el, dolgozóink tíz- és tízezreinek lelkes kezdeményezésével, a termelés frontján vívott harcunk újabb és újabb győzelmének az elérésére.

A lelkes és tömeges kezdeményezés pár hét alatt olyan eredményeket ért el, amelyeket még soha nem tapasztaltunk. Olyan eredmények születtek az egyének minden akadályt elsöprő aktiv tömeges kezdeményezése folytán, mint például a Dunakeszi-Főműhelyben, ahol *Ezsöly* Lajos fagépmunkás, aki november 4-én 120%-ot vállalt, október 20-ra 112%-ot teljesített, de december 21-én 2517%-os teljesítményt mutatott fel. Vagy az Északi-Főműhelyben dolgozó *Bánhidi* Oszkár marós, aki 1706%-ról 3385%-ra, *Bagi* Antal fúrós a MAV Hidműhelyben, aki 748%-ról 1344%-ra, *Takács* Pál marós az Északi Járóműjavító NV üzemében 1045%-ról 3488%-ra emelte teljesítményét.

Ezek és az ezekhez hasonló esetek a legszebb bizonyítékai annak, hogy a magyar dolgozó nép örökre szivébe zárta *Sztálin* elvtárs nevét és 70. születésnapjára ajándékul a legtöbbet adta, amit adni tudott: a szocializmus építésének meggyorsítását.

Az elmult hetek tapasztalatai igazolták *Rákosi* elvtársunknak mondását: *„A magyar munkás szeret versenyezni és versenyezne is, ha a mi ipari vezetőink tisztában volnának e versennyel, különösen az egyéni munkaverseny módszereinek jelentőségével".*

Dolgozóink munkafelajánlási mozgalma világosan kifejezésre juttatta a magyar munkásosztály és a dolgozók egyre növekvő politikai öntudatát, szeretetét és hálaját a Szovjetunió és *Sztálin* elvtárs iránt, ugyanakkor mélységes gyűlöletét és megvetését a háborús uszító imperialistákkal szemben.

Dolgozóink tovább viszik eddigi százalékos teljesítményeiket, tovább fejlesztik azokat és a január 1-én induló ötéves tervben fel fogják használni a sztálini műszak alatt szerzett tapasztalataikat, hogy sztahánovista munkamódszerekkel és munkával győzelemre segítsék ötéves tervünket.

A Dunakeszi Járóműjavító NV-nál *Cserei* Sándor fagépmunkás 112%-os teljesítményét 2017%-ra, *Gács* László gyártási lakatos 115%-ról 1980%-ra, *Bagocsi* Géza 118%-ról 1482%-ra, *Sárosi* Antal 127%-ról 1546%-ra, *Gál* Ferenc kovács 117%-ról 1530%-ra, *Lapos* József 128%-ról 1272%-ra, *Szeidler* Pál asztalos 128%-ról 1272%-ra emelte.

Említésre érdemes *Bartusek, Butyikás* és *Németh* elvtársak 600%-on felüli teljesítményénél a részidők, 4 órán át teljesitett munkájuk magas teljesítményi százaléka. *Butyikás* István fagépmunkás 135%-ot ajánlott fel 112-ről és 652%-ot teljesített, de közben részeredményként 2290%-ot teljesített. Méginkább fokozták *Bartusek* Károly és *Németh* Sándor fagépmunkások a részeredmény százalékát. Ők is 112-ről indultak 135%-ot ajánlottak fel és 604%-ot értek el.

Bartusek és Németh részeredménye 6130% volt.

A MAVAUT Autobuszközlekedési NV-nél *Sári* József csv. szerelő 139%-ról 572-re, *Goga* András segédmunkás 108-ról 659.1-re, *Szabó* VI. Lajos nyerges 120.4%-ról 508.2%-ra *Molnár* Pál esztergályos 130-ról 484.9%-ra, *Überhardt* Géza gumicsiszoló 225.52%-ról 551.47%-ra, *Hargitai* János villanyszerelő 134.9%-ról 192.1%-ra növelte teljesítményét.

Ha a keresetet nézzük, itt is nagy eltolódás van, mert például *Benedek* Dávid szerelő, aki 147.1-ről 642.9%-ra teljesitette normáját, 191.20 Ft-ot keresett egy napra.

A Debreceni műhelyben *Kövendi* József fényező azelőtt 156%-ot ért el, az egyéni versenyben már 460%-nál tartott, a sztálini műszakban vállalt 600%-ot és teljesített 1000%-ot.

A MAV Pestszentlőrinci Járóműjavító NV üzemében *Tepliczky* János asztalos saját szerkesztésű facsiszológép újításával 887%-ra emelte teljesítményét. *Almási* Antal asztalos 526, *Budai* Mátyás 600, *Farkas* Lajos 527 százalékos tejesítménynövekedést ért el munkamódszerátadásának megszervezésével.

A Sopron GYSEV-i műhelyben dolgozók *Hirschler* Lajos üzemkovács 503, *Bakó* István autogénheggesztő 450 százalékot, *Raffai* Ernő 346, *Vigh* György asztalos 308 százalékot ért el a sztálini műszakban.

A MAV hídműhelyben *Bagi* elvtárson kívül *Kiss* József autogénheggesztő 176-ról 649-re, *Ivánesics* János fúrós 163-ról 405-re, *Lengyel* László, mázoló 153 százalékról 517 százalékot ért el.

Az Északi Járóműjavító NV üzemében *Takács* Pál marós mellett kiemelkedik *Somogyi* József esztergályos teljesitménye 1.100 százalékról 1.560 százalékra és *Nagy* szaktárs teljesítménye 280 százalékról 1.344 százalékra.

Az Északi Fűtőházban *Szakos* István SZIT-titkár és *Ungi* József ifi élmunkás 493 százalékot értek el.

A MAV Istvántelki Járóműjavító NV üzemében *Bartos* József esztergályos 615, *Nagy* János szerszámlakatos 880, *Szücs* József fémnyomó 930 százalékot teljesített.

Még hosszan sorolhatnánk a derék vasutas dolgozók kitünő eredményeit. A fent leközölt dolgozók mellett még sokan vannak akik, hasonló, vagy talán még nagyobb eredményt is elértek, azonban hely hiányában csak egy pár nevet ragadtunk ki a számos kiváló sztahánovistából. Amint látjuk, kiváló eredmények születtek az egyes járóműjavító Nemzeti Vállalatok üzemeiben, de élenjártak a fűtőházak dolgozói is és különösképpen élenjártak a „2000 tonnás"-mozgalomban résztvevő vontatási, forgalmi és osztálymérnökségi, pályafenntartási dolgozók is.

December 21-én, a sztálini műszakban 142 túlteljesítéses vonat közlekedett a „2000 tonnás"-mozgalomban. 10.215 kocsit raktak meg, holott eddig az őszi csúcsforgalomban a legnagyobb teljesítményük 9200 kocsi volt! 70 százalékkal több irányvonat közlekedett.

A sztálini műszakban műhelyeink igen jó eredménnyel dolgoztak. September hónapban átlagos teljesitményszázalékuk 109.85% volt. A sztálini munkafelajánlás során ez az átlagos kiteljesített százalék 154.8%-ra emelkedett.

Sokezer a száma azoknak a dolgozóinknak, akik a sztálini munkafelajánlás folyamán 100—110% helyett 190—210%-ot értek el.

Minden erőnkkel támogatjuk a Szakszervezeti Világszövetséget s ezen belül új szakmai tagozatunkat

Örömmel és lelkesedéssel vettük tudomásul, hogy a szállítási és közlekedési dolgozók szakmai tagozata megalakult.

A világbéke védelmének ismét egy győzelmi állomásához érkeztünk. Megalakult Bukarestben a Nemzetközi Szállító és Közlekedési Dolgozók Szakmai Tagozata. Nagy eredménye ez annak a szívós és következetes harcnak, amelyet a világ szervezett munkásosztálya folytat a Szakszervezeti Világszövetség irányítása alatt az imperialista háborús uszítók és azok berencsi, a jobboldali áruló munkásvezérek ellen. Ezek a hitvány megfizetett ügynökök azt a feladatot kapták gazdáiktól, hogy megbontsák a világ szervezett munkásságának egységét, szakadást idézzenek elő a munkásszervezetekben és ezáltal gyengítsék a béke táborát. Ezek a bitang árulók, akik teljesen eladták magukat az imperialistáknak — kiváltak a Szakszervezeti Világszövetségből — kiváltak anélkül, hogy saját országaik dolgozóit megkérdezték volna. A második világháború befejezése előtt a szovjet szakszervezetek kezdeményezésére jött létre a világ szervezett dolgozóinak legnagyobb érdekképviselete, a Szakszervezeti Világszövetség. Nemes célokat tűzött ki maga elé, melyeket minden becsületes dolgozó elismer és magáévá tett. Mik ezek a nemes célok? Harcol a kizsákmányolók ellen, harcol a dolgozók magasabb életszínvonaláért, harcol az elnyomás minden megnyilvánulása ellen, harcol az elnyomott és gyarmati dolgozók szervezkedési szabadságáért, harcol a női és gyermekmunka védelméért, harcol a munkanélküliség ellen, harcol az egyenlő jogokért, szabadságért, fajra, nemzetiségre, vallásra és politikai nézetre való tekintet nélkül és végül, de nem utolsó sorban, az emberiség békéjének védelméért. Ezeket a nemes célokat, melyek a Szakszervezeti Világszövetség alapító okmányában foglaltatnak, elfogadták és aláírták az USA szakszervezeti szövetségei, a CIO és az AFL, elfogadták és aláírták az angol szakszervezeti szövetségek, a Trade Unio-nok is. Elfogadták azért, mert saját országaik szervezett dolgozói követelték eme igaz és emberi célok megvalósítását. Azonban már az aláírás idején is az a szándék vezette ezeket az árulókat, hogy imperialista gazdáik parancsainak megfelelően, a Szakszervezeti Világszövetség egységét megbontsák — a Szakszervezeti Világszövetség harcos vezetősége nagy türelemmel, három éven keresztül tárgyalt ezekkel az árulókkal, azért, hogy megnyerje őket a Világszövetség egységének döntő fontosságáról. Azonban ezek, az urak nem fogadták el a Szakszervezeti Világszövetség ama felhívását, hogy ezek az urak tartsanak országaikban szakszervezeti konferenciákat és ott a legdemokratikusabb módon maguk a szervezett dolgozók döntsék el ezt a kérdést. Nem fogadták el azért, mert félnek odaállni a dolgozó tömegek elé, akik már tisztán és világosan látják vezetőik aljas árulását.

Nézzük meg tehát, hogy kik ezek az árulók — akik azt mondják, hogy ők nem foglalkoznak politikai kérdésekkel, hanem csak a munkásság gazdasági helyzetével foglalkoznak. Ezek az árulók nem tartoznak a munkásosztályhoz, hanem maguk is vagyoni helyzetüknél fogva a tőkés osztályhoz tartoznak — nagy vagyonokkal rendelkeznek — fizetésük is nagy összegekre rúg, évi 15—25 ezer dollár, amit még az imperialistáktól kapott nagyösszegű jutalásokkal egészítenek ki. Ez tehát a magyarázata annak, hogy minden ténykedésükkel imperialista gazdáik érdekeit szolgálják.

A Szakszervezeti Világszövetség ezért arra vette az irányt, hogy létrehozza a különböző szakmai tagozatokat és ezen keresztül módot adjon a különböző országok szakmai szakszervezeteiben tömörült szervezett dolgozóknak, csatlakozni a Szakszervezeti Világszövetség célkitűzéseihez. A most megalakult Szállítási és Közlekedési Dolgozók Nemzetközi Szakmai Tagozatához eddig 6.5 millió szervezett dolgozó csatlakozott. Az alakuló kongresszuson 11 ország 55 delegátusa vett részt ezenkívül táviratban jelentették be csatlakozásukat Ausztrália, Hollandia és Albánia szállítási és közlekedési szakszervezetei. A kongresszus megválasztotta elnökségét, titkárát és ellenőrző bizottságát. Elnökének Dronard elvtársat, a francia vasúti dolgozók delegátusát, titkárának Moruaro elvtársat, a román szállítómunkások elnökét választotta meg a kongresszus. Az ellenőrző bizottság tagjai közé Gáspár elvtársat, a Magyar Vasutas Szakszervezet főtitkárát választotta meg. A szakmai tagozat székhelye Bukarest. Állandó és szoros kapcsolatot tart fenn a titkárság a világ szervezett szállítómunkás szakszervezeteivel és a Szakszervezeti Világszövetséggel. A szakmai tagozat alapszabályával meghatározzák a szervezet felépítését és munkamódszereit, a világ szervezett szállító és közlekedési dolgozóihoz intézett felhívás pedig pontosan megjelöli azokat a célokat, melyeket a szakmai tagozat harci feladatként minden szervezett szállító és közlekedési dolgozó elé tűzött. Első és legfontosabb harci feladat ma a világ békéjének védelme. Ebben a harcban élen jár a Sztálin elvtárs által vezetett nagy Szovjetunió és szorosan felzárkózik ehhez a fronthoz a világ valamennyi szervezett szállító és közlekedési dolgozója is. Büszkék vagyunk, hogy a szakmai tagozat megalakításában részt vehetünk. Minden erőnkkel és tudásunkkal azon leszünk, hogy a szakmai tagozat célkitűzései, melyek a mi célkitűzéseink is, maradéktalanul megvalósuljanak.

Élien a Szállító és Közlekedési Dolgozók Nemzetközi Szakmai Szövetsége!

Éljen a világbéke erős bástyája, a Szakszervezeti Világszövetség!

Leányfalvi Árpád,
az Autotaxi NV
gépjárművezetője,
Budapest.

Felzárkózni
a termelés élenjáróihoz

Tekintsetek körül: ami tegnap műhelyetekben, gyáratokban, bányáitokban vagy építkezéseiteknél egyesek eredménye volt, ma már otthonos az egész együttes életben, szokássá válik, holnap pedig már túlhaladottnak bizonyult. Kezdeményezésedet holnap átveszi a brigád, brigádod kezdeményezését magáévá teszi az egész műhely, az egész vállalat. Átviszik a kezdeményezést a termelés más ágaira is: ami tegnap egyeseké volt, sokezer ember tulajdonává lesz. Visszatarthatatlanul, széles arcvonalon terjed el az új, a haladó szellemű és szerteömlik, mint az áradó folvó.

A sztahánovisták a technikai haladás, a termelés növelésének zászlóvivői. Ők azok, akik megdöntik az elavult normákat és újakat, magasabbakat hoznak létre. Ők azok, kik feljebb emelik a termelékenységet és kiigazítják, túlteljesítésre vezetik a gazdasági terveket.

Sztálin, a sztahánovisták első értekezletén, 1935-ben mondott beszédében kiemelte: „Nem világos-e, hogy a sztahánov-mozgalom képezi iparunk jövőjét, hogy magában rejti a munkásosztály jövendő kulturális technikai fellendülésének magvát, hogy feltárja előttünk azt az utat, amelyen és csak amelyen lehet elérni a munka termelékenységének azon magas jelzőszámait, amelyek nélkülözhetetlenek a szocializmusról a kommunizmusra való áttéréshez és a szellemi munka, valamint a testi munka közötti ellentét megszüntetéséhez."

Nincs olyan vállalat a Szovjetunióban, ahol a sztahánovisták ne mutatnának példát a munkában. De a sztahánov-mozgalom beköltözött a kolhozfalu életébe is, meghódította a kolhozparasztok és parasztasszonyok tömegeit.

A szovjet ember munkája lelkesítő példa és korlátlan lehetőségeket tár fel az alkotás előtt. A szoclalista verseny kölcsönös elvtársi segítségnyujtásra alapozott elve minden dolgozó számára megnyitja az utat, hogy felemelkedhessék az élenjáró sztahánovisták színvonalára.

A sztahánov-mozgalom — mint minden haladó szellemű mozgalom — állandóan fejlődik, gyarapodik, változatos formákat ölt. A szovjet vállalatokban mind nagyobb mértékben kapcsolódnak be a mérnökök és technikusok a munkások versenyébe és mindig több élmunkás vállal védnökséget azok fölött, akik rászorulnak a segítségre. Mind nagyobb hallgatóság vesz részt azokon az előadásokon, amelyeken az újítók módszereikről számolnak be. A munkahelyen, a sztahánovista iskolákban, a fiatal újítóknak és észszerűsítőknek rendezett tanulmányi órákon keresztül és még sok más változatban jut kifejezésre a szocializmus elve: a kölcsönös segítségnyujtás és a közös fellendülésre irányuló törekvés.

Vannak még olyanok, akik igyekeztek mentesülni az egyéni kockázattól, igyekeznek régi módon állni, „kipróbált" módszerekkel dolgozni, a régi normák szerint. Ujítókra és egyre több ujítóra van szükség, akik szembeszállnak a régivel, az elavulttal. Az ujító az élenjáróért küzd és harcban éri el sikerét.

A sztálini ötéves terv határidő előtti teljesítéséért folyó harcban azok az emberek járnak az élen, akik a sztahánovista munkára lelkesítő példát mutatnak, akik új tartalékokat, új lehetőségeket tárnak fel a munka termelékenységének emelésére. Az ujítók, a sztahánovisták első soraiban a kommunisták haladnak. Azok az eszmék, amelyeket *Sztálin* fejtett ki a sztahánovisták első értekezletén, eleven testet öltöttek és öltenek.

Pártfegyelem és szervezettség

Sztálin elvtárs arra tanít bennünket, ha „a Párt" gyakorlati harcában meg akarja őrizni sorainak egységét, egységes proletárfegyelmet kell, hogy bevezessen, mely egyformán kötelező az összes pártagokra, mind a vezetőkre, mind pedig az egyszerű pártagokra. Éppen ezért a Pártot nem lehet felosztani „kiválasztottakra", akikre a fegyelem nem kötelező és „kirekesztettekre", akik kötelesek alávetni magukat a fegyelemnek. E feltételek nélkül nem tudjuk megőrizni a Párt egészének és sorainak egységét.

A Bolsevik Párt, annak alapítói és vezérei — Lenin és Sztálin — mindig rendkívüli jelentőséget tulajdonítottak a pártfegyelemnek. Lenin hangsúlyozza: „Aki a legkevésbbé is gyengíti a proletariátus pártjának vasfegyelmét (különösen a proletariátus diktatúrája idején), az tulajdonképpen a burzoáziát segíti a proletariátus ellen."

A pártfegyelem szükséges és eredményes mivolta legtisztábban mutatkozik meg egy-egy pártszervezet működésében. Ha jó a pártfegyelem, a gyakorlati munka során nem kerülhetnek fel olyan tények, amelyek a szervezetlenségre és pártfegyelem megbontására vezetnek.

Nem egy gyár életének munkája bizonyítja, hogyha például a pártszervezet nagyobb súlyt helyez a fiatal kommunisták nevelésére, rászoktatja őket a fegyelemre és bolsevik szervezettségre, akkor a gyár kollektívájában azonnal észrevehető a politikai tömegmunka javulása. De túl ezen, az ilyen gyárak hamarabb túlteljesítik a szervet és nagyobb mértékben javítják fel a kibocsátott gyártmányok minőségét.

Egyik legfontosabb eszköze a szervezettség és a fegyelem fokozásának a munkában a teljesítmény ellenőrzése. Ez lehetővé teszi a bolsevik fegyelem megszilárdítását és a kezdeményezés, valamint az alkotó hév megnyilatkozását. Nagyon fontos azonban, hogy az ellenőrzés módszeres legyen, mert csak ez esetben vezet célhoz és jelzi a hibákat, a hiányosságokat, a Párt és a gazdasági szervezetek munkájában. Ezenfelül, csak így biztosítható a Párt és a kormány határozatainak végrehajtása. A helyesen és szakszerűen szervezett teljesítmény-ellenőrzés a dolgozókat nagy és mások iránti igényességre neveli, fokozza felelősségérzetüket és megerősíti közöttük a politikai és pártfegyelmet.

Ha a Párt egy-egy területi bizottsága rendszeresen megvitatja az alapszervezetek titkárainak a munka fontos kérdéseit, nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy feltárják az alapszervezetek működésében esetleg előforduló hibákat és azonnal ki is javítják azokat. Nem is szólva arról, hogy ilymódon minden lehetőség megvan a jól bevált tapasztalatok átadására.

A Bolsevik Párt területi bizottságai az alapszervezetek munkáit mindenekelőtt ezzel javították meg, hogy nagy gondot fordítottak a kommunisták ideológiai nevelésére és a pártfegyelem megszilárditására.

Az alapszervezetek pedig állandóan küzdenek egy-egy munkaterület színvonalának további emeléséért. Munkájukhoz erőt a területi bizottságok tanítása ad. Ez elsősorban arra irányul, hogy fokozza a felelősségérzetet a kommunistákban és arra nevel, hogy saját munkája mérlegelésénél mindenki az állam érdekeit tartsa szem előtt.

A Bolsevik Párt tagjai a tudatos fegyelem szellemében nevelkednek és fejlődnek naggyá.

AZ ÁLLAMI TERVEK
végrehajtásának feltétele

A szovjet rendszer letalapja a Bolsevik Párt politikája. Ez a Szovjetunió valamennyi győzelmének forrása. *Sztálin* azt tanítja: ahhoz, hogy az utunkon felmerülő mindennemű nehézséget legyőzhessünk, mindenekelőtt arra van szükség, hogy a Párt által kidolgozott helyes politika megvalósuljon és teljes egészében gyakorlatiá váljék.

Különösen fontos jelentőségü a Párt irányelvek teljesítésének ellenőrzése és a különböző feladatokra a munkások kiválasztása. *Sztálin* már 1927-ben — a XV. moszkvai területi párkonferencián — mondotta:

„Az emberek megválasztása és a végrehajtás ellenőrzése — ez az, amelynél *Lenin* élére állította a kérdés utolsó leszámolójában. Ugy gondolom, *Lenin* utasítását egész építőmunkánk folyamán szem előtt kell tartanunk. Ahhoz, hogy az építést vezessük, nem elég helyes irányelvekkel rendelkezni; — a vezető állásokba, gazdasági, szövetkezeti és bármilyen egyéb építőmunkához olyan embereket kell állitani, akik felfogják az irányelvek értelmét és jelentőségét, akik becsületesen és lelkiismeretesen keresztül tudják vinni az irányelveket, akik az irányelvek keresztülvitelét nem puszta formalitásnak, hanem becsület ügyének, a Párttal és a munkásosztállyal szemben fennálló legfontosabb kötelességüknek tekintik."

A Bolsevik Párt az emelkedett eszmeiség és öntudatosság, a szocialista haza fáradhatlan szolgálata, az állami és a munkafegyelem szigorú betartása szellemében neveli a népet. A szovjet emberek millióit minden munkájukban elsősorban az állam érdekei vezérlik. Ennek ékesszóló kifejezője a háború utáni sztálini öéves terv határidő előtti teljesítéséért indított népi szocialisa verseny. A kommunizmus építésének nagy feladatai megkövetelik a dolgozók szocialista öntudatának állandó emelését, kezdeményezésük és alkotó készségük fokozását a termelésben, az állami és társadalmi munka valamennyi területén.

Ahhoz, hogy valamennyi dolgozó sikerrel teljesíthesse az előtte álló feladatokat, önfeláldozóan kell szolgálniok szocialista hazájukat, éber őrködést kell kifejteniök a szovjet állam érdekei felett, megalkuvás nélkül be kell tartaniok törvényeket és az állami fegyelmet. A Párt és a kormány halalmas jelentőséget tulajdonit az elszámolás helyes megszervezésének a népgazdaság valamennyi ágában; a jelentések, adatszolgáltatások hitelességének; a hivatali kötelezettségek, szolgálati kötelességek ellátásának; a kitűzött feladatok határidőre történő végrehajtásának; a gazdaságosságnak és takarékosságnak.

A felelősségérzet kinevelése minden munkásban, minden dolgozóban — felelősségérzet az állammal szemben: nagy politikai jelentőségü ügy, a dolgozók kommunista nevelésének legfőbb alkotó része. A magasfokú öntudatosság és fegyelmezettség, a szervezettség és a munkában való aprólékosság nélkülözhetetlen feltétele a kommunista építés munkájában bekövetkező gorozalos sikereknek.

A szovjet dolgozók milliós tömege, a szovjet nép birtokában van azoknak a tulajdonságoknak, amelyek szükségesek az állami és a munkafegyelem következetes betartásához. Ez a Bolsevik Párt sokéves fáradhatatlan tevékenységének eredménye, amellyel a dolgozókat a szocializmus szellemében nevelte és amely csodálatos eredményeket szül nap mint nap az építő munkában.

Novemberben
174 javaslatot nyujtottak be dolgozóink
Várható évi megtakarítás 965.525 Ft

A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Ujítási Osztályának közlése szerint november hóban 850 dolgozó nyujtott be ujítási javaslatot. Az elfogadott javaslatok száma 174. A folyó hóban megitélt díjazás összege: 63.478 forint. A várható évi megtakarítás 965.525 forint.

Ha a benyujtott újítási javaslatok megoszlását vesszük figyelembe, akkor ezek a következő adatokból tevődnek össze:

Ujítási javaslatot nyujtott be 495 vasutas, 26 hajós, 171 gépjárművezető és 158 közúti közlekedési dolgozó.

Elfogadták 70 vasutas, 3 hajós. 66 gépjárművezető és 35 közúti közlekedési dolgozó javaslatát.

Folyó hóban a megitélt díjazások így oszlanak meg a rokonszakmák között: 35.735 forintot a vasutasok, 1.505 forintot a hajósok, 19.278 forintot a gépjárművezetők és 6.910 forintot a közúti közlekedési dolgozók kaptak.

A várható évi megtakarítás szakmák szerint: 668.307 forint a vasutasok által elfogadott javaslatok után, 16.170 a hajós, 223.009 a gépjárművezetők és 57.939 forint a közúti közlekedési dolgozóktól elfogadott javaslatok után.

(Folytatás az 1. oldalról.)

„Egyenlő munkáért, egyenlő bért" elvét alkalmazva az összes szárazföldi és légidolgozókra, fajra, nemre, nemzetiségre való tekintet nélkül. A munkabérek emelése és a vásárlóerő biztosítása.

5. A munkaerő felhasználásának állandó biztosítása.

6. A dolgozóknak és családjuknak segítségnyujtás a munkanélküliség leküzdéséhez.

7. A munkaidő leszállítása.

8. Évi fizetéses szabadság és szünnapok biztosítása.

9. A munkafeltételek megjavítása, teljes higiénia és egészségvédelem, valamint tökéletes baleset-, betegés öregségi biztosítás, továbbá ingyenes orvosi kezelés.

10. Tiltsuk el a nők olyan munkakörben való alkalmazására, amely egészségükre ártalmas.

11. Az ifjúság jövőjének biztosítására minden szállítóipari ágazatban tanulásukra és szakmai képzésükre alkalmazott kedvező feltételek megszabása által.

12. Oktatás a szakmai betegségek és balesetek megelőzésére.

13. A munka védelme a dolgozók részére.

14. A nemzetközi szövetség a munkástömegek között naponta felvilágosító munkát fog végezni és leleplezi az amerikai munkásegyesületek által vezetett (AFL, CIO) szakadár szakszervezetek munkáját és tovább harcol a londoni konferencia szakadárjai ellen.

A Szállítólpari Dolgozók Nemzetközi Szövetsége azzal a felhívással fordul a szárazföldi és légiközlekedés dolgozóihoz, hogy csatlakozzanak a nemzetközi szövetséghez és harcoljanak velünk fenti céljaink megvalósításáért.

A nemzetközi szövetség arra hívja fel a világ összes szállítóipari dolgozóit, hogy még szélesebbkörű tevékenységet fejtsenek ki a béke, a szabadság, a demokrácia, valamint a munkásosztály nemzetközi egységének megerősítése érdekében.

Éljen a Szárazföldi és Légiközlekedési Dolgozók Nemzetközi Szövetsége!

Éljen a Szakszervezeti Világszövetség!

1838-ban Boris Szemjanovics Jakobi orosz tudós ezelőtt nem látott motoroshajót épitett, amelyre elektromágneses motor volt szerelve. A motoroshajó simán úszott a Néván, ár ellen és tizennégy utassal a fedélzetén.

A világ első tengeri szemaforját egy balti hajórajon használták, amelyet Szenjavin tengernagy vezényelt. A hajóraj a Földközi-tengeren működött. A tengeri szemafórt 1808-ban A. Butakov, a balti flotta hadnagya találta fel.

A SAJTÓSZOLGÁLAT a vállalatvezető nélkülözhetetlen munkatársa. A Szovjetunió sajtóját, sokszáz külföldi és minden magyar ujságot, szaklapot, folyóiratot figyel és ezekből készit lapszemlét. Külföldi lapok hiranyagát magyar forditásban adja. Cim: Budapest, V., Szt. István-körút 12. I. 3. — Telefon: 111—849.

A Népszava ujdonságai

A. Zápotocky: Uj harcosok sorakozója. A baráti Csehszlovák Köztársaság miniszterelnökének regénye a cseh munkásmozgalom hőskoráról. Ara füzve: 15.50, kötve 20.— Ft.

A „József Attila" Pályázat Dijnyertes irásai. Ara: 6.50 Ft.

Fehér Klára: Az „Előre" örs pályázat választ. A gyárak, az üzemek életének megismerése, a munka szeretetére tanitja a gyermekeket ez a szines, érdekes ifjúsági regény. Bech Judit rajzaival. Ara: kötve 10.— Ft.

Z. Perija: A gépek története. Az ember munkaeszközeinek története a kőbaltától a modern gépórlásokig. Sok képpel, ábrával. Ara: 8.50 Ft.

Abramov: Kis villanymotorok házi készitése. Játszva tanit a villamosság gyakorlati ismerésére ez a kitünő szovjet ifjúsági műszaki könyv. Sok képpel, ábrával. Ara: 6.50 Ft.

Abramov: Kis gőzgépek házi készitése. Hogyan lehet egyszerű eszközökkel jólmüködő kis gépeket készitenl. Sok géppel, ábrával. Ara: 6.50 Ft.

Az elektromosság világa. A tudományos megismerés mellett az elektromosság gyakorlati alkalmazásának óriási területére vezet el, ez a közel 300 oldalas könyv. 200 képpel, szövegen kivüli táblákkal. Ara füzve: 30.— Ft, kötve: 38.— Ft.

NÉPSZAVA, a Szakszervezeti Tanács Könyvkiadóvállalata, Budapest, VII. ker., Erzsébet-körút 17. Telefon: 220—026, 223—447.

A békéért vívott harcot erősíti a Szállítóipari Munkások Nemzetközi Szakmai Szövetsége

— Részletes beszámoló a kongresszusról —

Amint megírtuk, december 8-án háromtagu delegáció utazott Bukarestbe, hogy a Szállítómunkások Nemzetközi Szövetségének alakuló kongresszusán a magyar vasutasokat, közlekedési alkalmazottakat, gépjárművezetőket és szállítómunkásokat képviselje.

A magyar delegáció tagjai — *Gáspár* Sándor, *Földvári* Aladár és *Tóth* Béla elvtársak — december 17-én érkeztek haza Bukarestből. A küldöttek beszámolóiból a következőket tudtuk meg.

A Román Népköztársaság fővárosa méltó módon készült fogadni a világ minden részéből érkező küldötteket.

A szövetség megalakulásán népes küldöttségek vettek részt. 8-án reggel Bukarestbe érkezett S. *Rosztovszkij* elvtárs, a Szakszervezeti Világszövetség titkára, aki a Világszövetség vezetőségét képviselte a kongresszuson. Ugyancsak 8-án érkezett a fővárosba a francia küldöttség egy része. A küldöttség tagjai: *Drouard* Alfonse Joseph, a vasúti munkások szövetségének titkára, Jules *Crapier*, Leon *Treinse* és Pierre *Anguetil*.

Mit mondanak a francia küldöttség tagjai

A francia küldöttség tagjai Bukarestbe érkezésük után nyilatkoztak az AGERPRES román sajtóirodának a francia munkásság helyzetéről, valamint a francia munkásságnak az imperialisták ellen, a békéért és a haladásért folytatott harcáról.

A küldöttség tagjai kifejtették, hogy a francia frank vásárlóereje állandóan csökken, miközben a Franciaországban egymást követő reakciós kormányok az utóbbi két évben a bérrögzités politikáját alkalmazták... Ez a népszerűtlen és munkásellenes politika a különböző termelési ágakban dolgozó munkásságot egyre tökéletesebb egységbe kovácsolja, a jogos követelésekért folytatott sztrájkmozgalom pedig egyre nagyobb méreteket ölt.

Ezekben a sztrájkokban eddig, átlagosan több, mint hatmillió munkás vett részt, közülük 400.000 vasúti munkás. Ez azt jelenti, hogy

Franciaország 450.000 vasutasa közül 400.000 résztvett a sztrájkban.

Elmondották a francia küldöttség tagjai, hogy a munkásosztály sinyli meg a Marshall-terv „áldását", valamint azt, hogy Franciaországot kiszolgáltatták az imperialista trösztöknek. A munkanélküliek száma napról-napra emelkedik. A francia munkásosztály azonban mindenkor harcol és ma is képes harcolni azok ellen, akik rabsagba akarják dönteni. Az a hatmillió szavazat, amelyet Franciaország dolgozói a békére adtak, azt bizonyítja, hogy készek eltökélten harcolni az angol-amerikai imperialista háborus uszítók ellen.

Franciaországban október 2-a, a Nemzetközi Békenap nemzeti ünneppé vált, amely újabb alkalmat adott a francia munkásságnak, hogy kinyilvánítsa ellenállását azokkal szemben, akik háborúba akarják sodorni a Szovjetunió és a népi demokráciák országai ellen.

A francia rakodómunkások megtagadták a Vietnámba cimzett fegyverszállitmányok berakását és ezzel segítséget nyujtottak Vietnám szabadságharcos népének. A francia munkásság azonositotta magát a görög népnek az athéni monarchofasiszta kormány ellen folytatott harcával. A francia munkásosztály szava is hozzájárult ahhoz, hogy a mult napokban 9 görög demokrata harcos halálos ítéletét megváltoztassák.

Nemzetközi együttérzésünk szelleme — mondották a francia kiküldöttek — a hős spanyol köztársasági harcosoknak nyujtott segítségben is megnyilvánult. De mi nem elégszünk meg ezzel. A dolgozók nemzetközi összetartását még szorosabbá kell tenni, hogy a leigázott népek kiszabadulhassanak a tőkés rendszer rabláncaiból.

Jules *Carpier*, a francia vasuti munkások szövetségének titkára elmondotta, hogy a francia vasuti munkások harcát az akcióbizottságok segítségével szervezik meg. Ezek irányítják a rövidlejáratu sztrájkokat. Másfél év alatt Franciaország különböző részein több mint ezer ilyen sztrájkot rendeztek.

A piski vasutasok versennyel üdvözlik az értekezletet

A CFR Szakszervezeti Szövetséghez a levelek és táviratok százai érkeztek be, amelyek szerint a szállitóipar dolgozói, élükön a vasutasokkal, a termelésben elért újabb sikerekkel köszöntik a Bukarestben megnyíló kongresszust.

A piski vasúti központ munkásai, akiknek elődei dicsőséges fejezetet írtak a magyar vasuti munkásmozgalom történetébe — táviratban közölték: *„Nagy örömmel értesültünk a Szállitóipari Munkások Nemzetközi Szövetségének közeli megalakulásáról Bukarestben. Ezt az alakuló értekezletet új munkavállalásokkal köszöntjük és mindent elkövetünk, hogy az állami terv teljesítése érdekében biztositsuk a szállitás zavartalan müködését, hozzájárulva ezzel a szocializmus építéséhez országunkban."*

Ünnepélyesen fogadják a magyar küldöttséget

December 9-én érkeztek meg a fővárosba *Gáspár, Tóth* és *Földvári* elvtársak. A magyarországi vendégeket az Északi Pályaudvaron érkezéskor, reggel 6 órakor fogadták az Országos Szakszervezeti Tanács, a CFR és a kikötői- és szállítómunkások szövetségének képviselői.

Georghe *Stoica* elvtárs, a CFR Szakszervezeti Szövetség elnöke üdvözölte a magyar küldöttséget. Az elnök üdvözlő szavaira Földvári elvtárs válaszolt. A barátságos és meleg fogadtatás várakozáson felüli volt. Körülfogták a küldöttséget, s mindegyikűknek nagy virágcsokorral kedveskedtek. A fogadtatás utan autobusszal, a külföldi delegációk részére fenntartott szállodába mentek, ahol külön szobákba helyezték őket és tolmácsot osztottak be melléjük.

A magyar delegáció még aznap délelőtt látogatást tett a bukaresti magyar követségen, ahol *Széll* elvárssal beszélgettek. Utána megtekintették a *Sztálin* elvtárs születésnapjára készített ajándékok gyönyörű kiállítását, amelyet a kormánnyal egyidőben még a megnyitás előtt néztek végig.

A román vendéglátók ebéd után a Béke Kiállítást mutatták meg magyar vendégeiknek.

Ugyancsak 9-én érkezett meg Bukarestbe a Bulgáriai Szállítómunkások Szakszervezetének Küldöttsége is, Stoian Stoicov *Stoianov* szövetségi elnök vezetésével.

Megkezdődik az kongresszus

A Szaktanács vörösbe burkolt üléstermét hatalmas jelmondatok, zászlók díszítették. Orosz, román, francia és angol nyelven hirdetik ezek a jelmondatok a nemzetközi proletariátus egységét. Négy nyelven, egyazon hittel. A szónoki és elnöki emelvény két oldalán az értekezleten résztvevő országok lobogói fonódtak egybe.

Még néhány perc hiányzott csak az értekezlet megnyitásáig, a külföldi vendégek már elfoglalták helyiket a küldöttek asztalainál. A középső padsor első sorában foglaltak helyet a szovjet szállítómunkások képviselői. Hosszantartó taps fogadta őket, a szocializmus nagy országának fiait. Minden szem feléjük irányult, ők a kommunizmust építő szovjet ország munkásainak üdvözletét hozták a kongresszusra.

Mögöttük foglalt helyet a lengyel és csehszlovák delegació, s utánuk a demokratikus német köztársaság szállítómunkásainak küldöttei következtek. A középső padsort a Román Népköztársaság küldöttei zárták be.

Jobbra, elöl következtek a magyar, majd az olasz és francia küldöttségek. A baloldali padsorok kínai, koreai, albán, bolgár delegációk megérkezésére vártak.

A feldíszített terem mindkét emeletét zsúfolásig megtöltötték a meghívottak. Majdnem minden mellen *Munkaérem*, vagy Munkaérdemrend feszült. Akik fáradhatatlan munkájukkal hozzájárultak a szállitóipar nagyszerű eredményeihez, most eljöttek a tizedik nemzetközi szakmai szövetség megalakulásának ünnepségére.

Megérkezett a kormány és az Országos Szakszervezeti Tanács kévisetője is. Megkezdődik a kongresszus.

Megválasztják az elnökséget

Az alakuló ülést Stelián *Moraru* elvtárs nyitotta meg, majd Alphonse *Drouard* francia kiküldött javaslatára a következő elnökséget választották meg: Georghe *Apostoll*, S. *Rosztovszkijl*, valamint Románia, a Kinai Népköztársaság, a Szovjetunió, Olaszország, a Lengyel Köztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság küldöttségének egy-egy tagját.

Az elnökség megválasztása után *Apostol* elvtárs emelkedett szólásra, aki hangsúlyozta a szövetség megalakulásának jelentőségét. Ez a szövetség — mondotta — amelyhez a szállítóipari munkások milliós tömegei tartoznak, hatalmas feladatot hivatott teljesíteni a dolgozók gazdasági és társadalmi követeléseinek kivívásáért, az új háború megakadályozásáért folytatott harcban, a demokratikus szabadságjogok megszerzéséért vívott küzdelemben.

Utána Alexa *Augustin* elvtárs, vasútügyi miniszterhelyettes beszélt, majd Vasile *Musat*, az Ifjúmunkás Szövetség, Magda *Costea*, a RDNSz, N. *Voiculescu*, a fővárosi ideiglenes bizottság, G. *Velcescu*, az Ilfov megyei szaktanács, Scántee *Dumitru*, a Grivita Rosie-üzem alkalmazottainak, Nicolae *Vasile* pedig a mezőgazdasági gép- és traktorállomások, valamin az állami birtokok dolgozóinak nevében üdvözölte az értekezletet.

A következő felszólaló Stelian *Moraru* volt, aki előterjesztette a Szállítóipari Munkások Nemzetközi Szakmai Szövetségének szervezési jelentését. A gyűlés résztvevői a jelentést egyhangúlag elfogadták.

A jelentés elfogadása után négy bizottságot választottak a mandátumok igazolására, a konferencia szabályzatának megalakitására, a szövetség belső szabályzatának megszerkesztésére, végül a világ összes szállítóipari munkásaihoz intézendő felhívás előkészitésére.

A bizottságok feladatait illetően több javaslat hangzott el. *Gáspár* elvtárs, a magyar delegáció vezetője javasolta, hogy a bizottságokban minden nemzet egy delegálttal képviseltesse magát. Ezt a javaslatot a kongresszus elfogadta.

Az egyes bizottságok megalakulásánál a szövetség első szabályzatának megszerkesztésére választott bizottságba *Tóth* Béla elvtársat, a világ szállítóipari munkásaihoz intézendő felhívás szerkesztőbizottságába pedig *Földvári* Aladár elvtársat választották be.

Rosztovszkij: A kongresszusnak történelmi jelentősége van

A következő felszólaló S. Rosztovszkij volt, aki a Szakszervezeti Világszövetség meleg baráti üdvözletét tolmácsolta. Megköszönte a Román Népköztársaság szakszervezeteinek az értekezlet előkészitése érdekében lefolytatott fáradozásait, a szivélyes fogadtatást.

Beszéde további részében rámutatott arra, hogy a kongresszusnak történelmi jelentősége van, mert megteremti fajra és nemzetiségre való tekintet nélkül az összes földrészek szállítóipari munkásainak tényleges nemzetközi egységét, a létérdekük megszerzéséért és a munkásosztály történelmi céljainak eléréséért folytatott szervezett harcban.

A most megalakuló nemzetközi szervnek — mondotta Rosztovszkij — döntő befolyása lesz a szállitóipari munkások harcának megvivásánál, kihatással lesz egész tevékenységére.

A kongresszus jelentőségét emeli az is, hogy a szakadárok londoni értekezletének befejezésekor ülésezik. Ezáltal a szállitóipari munkások bukaresti alakuló ülésének a munkásosztály érdekében folytatott alkotó tevékenysége.

határozottan ellensúlyozza a szakadárok londoni konferenciájának romboló tevékenységét.

S. Rosztovszkij ezután részletesen beszél a szakadár árulók erőfeszitéséről, hogy megbontsák a munkásosztály egységét.

„Mikor azt állitjuk, hogy *Deakin, Tewson, Oldenbroek, Green, Murray* és *Carey* urak a kapitalizmus ügynökei a munkásmozgalom kebeében, ez nem sértés, csupán pontos megállapítása egy nyilvánvaló ténynek — mondotta, majd így folytatta:

A kapitalizmus számára teljesitett szolgálatok sajátossága abban rejlik, hogy ezek az urak a munkások között dolgoznak, akik helyzetüknél fogva a szocializmus hajóerői. Mély ellentmondás van itt, de éppen ezért kénytelenek az új szervezet vezetői alkalmazkodni és a munkásosztállyal szemben mélységesen ellenséges tevékenységüket demagóg és csalogató ígéretekkel leplezni. Ezt nagy művészettel és ügyességgel teszik és minél inkább tökéletesítette magát e vezetők egyike vagy másika a munkásosztály elámításában, annál jobban megbecsülik őt a kapitalista körökben. A tőkés országok igazi urai tökéletesen megértik, hogy a munkások között ilyen ügynökök segítsége nélkül lehetetlen őket irányitani és az alárendeltség állapotában tartani.

A TUC, a CIO, az AFL és más országok szakszervezeti vezetői a kapitalista társadalomban elfoglalt helyzetüknél fogva valóságos üzletemberek. Semmiben sem maradnak el a vállalatok főnökei mögött, sem életmódjukban, sem kapcsolataikban, sem ideológiájukban. Green, az AFL elnöke pl.: évi 20.000 dollárt kap. *Murray*, a CIO elnöke 25.000-t, nem számítva a különféle pótjövedelmeket, melyeket állásuk révén élveznek. Az AFL egyik alelnöke, *Mathew Wall* egyben az úgynevezett Munkásbiztositó Társaság elnöke is és mindenki tudja Amerikában, hogy M. Wall személyes vagyona már régen meghaladta az 5 millió dollárt; ezek — ha ugyan lehet őket annak nevezni — a „munkásvezérek", akik az amerikai szakszervezetekben működnek.

Az amerikai munkásszövetség vezetői még csak meg sem kísérlik titkolni, hogy egész szívükkel a kapitalizmushoz húznak s ez nagyon is érthető. Nyiltan prédikálják a szocializmus elleni gyűlöletüket és olyan társadalmat védnek, melyen az „egyéninek" mondott kezdeményezés érvényesül, halálosan gyűlölik a Szakszervezeti Világszövetséget, mert magában foglalja a Szovjetunió szakszervezeteit, valamint más haladó szakszervezeteket is.

Senki sem ringatta magát ábrándokban, mikor 1945-ben létrejött az egyesülés a TUC-vel és a CIO-val. Mindenki tudta, hogy ezeknek a szakszervezeteknek a vezetői a kapitalizmussal tartanak. Senki sem szándékozott meggyőzni őket. Velük szemben fel kell adni minden reményt.

A feladat, melyet el kell végeznünk nagy és nehéz. Beható és komoly munkát és harcot kell folytatniok. A győzelem nem hull az ölükbe, azt ki kell küzdeni. De legyenek teljesen meggyőződve róla, hogy önök fognak győzni az imperialisták és munkásmozgalombeli ügynökeik összes üzelmei ellenére.

Mit tudnak nyujtani a szakadár vezetők az elnyomott dolgozóknak? Milyen szakadár eszmék ösztönözhetik az embereket, serkenthetik őket harcra? Nincsenek ilyen eszmék. Semmit sem tudnak nyujtani a dolgozóknak, ha csak nem szolgai engedelmességet az imperialista politika iránt, mely háborút, válságot, munkanélküliséget idéz elő az éhség és nyomor fenyegetése alatt tengődő tömegek életfeltételeinek szüntelen súlyosbodását.

Az igazság és méltányosság a mi oldalunkon van. Mi képviseljük és mi valósítjuk meg a haladást. Miénk a jövő! Mi mutatjuk meg az emberiségnek a felszabadulást az ember ember által történő barbár kizsákmányolásának feltételei alól.

Megvédjük a dolgozók mindennapi szükségleteit, alapvető érdekeiket és jogaikat. Az összes országok kizsákmányolói gyűlölnek minket, ami azt jelenti, hogy helyes úton járunk. Körülöttünk felzárkóznak az összes haladó erők sorai.

S miénk lesz a győzelem!"

S. *Rosztovszkij* nagy tapsokkal fogadott beszéde után N. *Chapplenek*, az ausztráliai vasúti munkások szakszervezete főtitkárának üdvözlő táviratát olvasták fel.

A kongresszus ezután december 12-re elnapolta ülését.

(Az alakuló ülés részletes beszámolóját január 15-i számunkban folytatjuk.)

A magyar delegáció a kongresszuson. Balról-jobbra: Gáspár Sándor elvtárs, a vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének főtitkára, a delegáció vezetője, Tóth Béla elvtárs a Gépjárművezetők Szakszervezetének főtitkára és Földvári Aladár elvtárs, a Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének főtitkára.

Kép a Közlekedési és Szállítóipari Munkások Nemzetközi Szövetsége bukaresti alakuló konferenciájáról. Balról-jobbra: Georghe Apostol, a Román Szakszervezeti Szövetség elnöke, Rosztovszki elvtárs, a Szakszervezeti Világszövetség titkára.

Sztálin utján, Rákosi Mátyás vezetésével, előre az ötéves terv sikeréért!

Üzembehelyezték az első magyarországi önműködő térközbiztosító berendezést

Bebrits elvtárs átadta rendeltetésének

December hó 23-án avatta fel bensőséges ünnepség keretében Bebrits Lajos elvtárs, közlekedés és postaügyi miniszter, a Budapest—Ferencváros és Budapest—Kelenföld állomások között létesített önműködő térközbiztosító berendezést, amely a maga különleges formájában — a Szovjetunió egyes fővonalai kivételével — egész Európában egyedülálló.

Bebrits elvtárs beszél az ünnepségen. Mellette balról jobbra: Horváth János elvtárs, a vasút Politikai Osztályának vezetője, Prieszol József elvtárs min. közlekedési csoportfőnök és Kmetty Imre szakosztályvezető elvtárs

A berendezést a hároméves terv keretében a MÁV vezérigazgatóság 9. szakosztálya tervei és közvetlen irányítása szerint, a távközlő és biztosító berendezési szolgálat dolgozói állították és szerelték fel. Az eredetileg 1950 január 1-re tervezett üzembehelyezést Sztálin elvtárs 70-ik születésnapjára, december 21-re végezték el.

Boldogan dolgoztunk

Az ünnepséget Budapest—Kelenföld állomáson a Köztársasági Induló hangjai nyitották meg, amit a Vasutas Szakszervezet fúvószenekara intonált. Utána az egyik legjobb dolgozó, *Kiss József* távírdamester, mondott beszédet.

Elmondotta, hogy 1945. év elején, amikor a fasiszták esztelen rombolását látta, nem képzelte, hogy négy év mulva nemhogy a lerombolt biztosító berendezést építjük fel, hanem hogy éppen itt építjük fel Európa legmodernebb biztosító berendezését! Elmondotta, hogy e munka a fizikai és értelmiségi dolgozók testvéri összefogásának eredménye. Munkaversenyben végezték a feladatot és így sikerült minden akadályt legyőzve, a kitüzött határidő előtt 10 nappal, *Sztálin* elvtárs születésének 70. évfordulójára azt befejezni.

— Boldogan dolgoztunk — mondja —, mert tudtuk azt, hogy munkánkkal a szocializmus építését segítjük elő

Befejezésül kérte a miniszter elvtársat, hogy az ötéves tervben minél több ilyen berendezés építésére adjon lehetőséget és igérte, hogy azt kommunista öntudattal fogják végrehajtani.

Befejeztük tervünket!

Ezután *Kmetty* Imre elvtárs, a 9. szakosztály vezetője, a berendezésről műszaki ismertetőt adott. Bejelentette, hogy a távközlő és biztosító berendezési szakszolgálat e berendezés megépítésével befejezte sikerekben gazdag hároméves tervét. Különösen büszke a távközlő és biztosító berendezési szakszolgálat dolgozói között kialakult kollektív szellemre, aminek eredményeképpen e reprezentatív munkát „sztálini felajánlásként" fejezhették be. És főleg arra, hogy az utolsó napon — december 21-én, a sztálini műszak keretében — a szakszolgálat egyéb területén foglalkoztatott dolgozók összefogásával sikerült teljesíteni a 21-re vállalt feladatot és a berendezést üzembehelyezni! 21-től két napi próbaüzem volt és 23-án a berendezést rendeltetésének átadták.

Bejelentette, hogy e berendezés nemcsak Magyarországon, hanem egész Közép- és Délkelet-Európában az első önműködő térközbiztosító berendezés, abban a formában, hogy mindkét vágányon, mindkét irányú közlekedést tesz lehetővé. A Szovjetunió némely fővonalát kivéve, ez kontinentális viszonylatban is egyedülálló, éppen ezért nemcsak a szakszolgálatnak, de még nem is csak a MÁV-nak, hanem népi demokráciánk is ünnepe az üzembehelyezés!

Hangoztatta a továbbiakban *Kmetty* elvtárs, hogy az ötéves terv keretében számos ilyen önműködő térközbiztosító berendezést fognak építeni, továbbá korszerű, vágányfoglaltságot is érzékeltető és alaváltást megakadályozó állomási biztosító berendezéseket.

Igérte, hogy a vasút külsőségeiben is kifejezésre fogja juttatni azokat a korszakalkotó változásokat, amelyek hazánkban társadalmi téren végbementek. Mindenben újat, korszerűt!

Ami jó volt a kapitalizmusnak, nem lehet jó a szocializmus országában! Ezekután a berendezés működéséről és előnyeiről — a régi berendezésekkel szemben — adott ismertetést, majd megemlékezett az építésnél kimagasló eredményeket elért fizikai és szellemi dolgozókról és a munkálatok egyes kiemelkedőbb eseményeiről. Megfogadta, hogy az ötéves terv grandiózus feladatainak változatlan kommunista lendülettel, de már több rutinnal fognak hozzá, mert a távközlő és biztosító berendezési szakszolgálat mindenegyes dolgozója tudja azt, hogy a termelés frontján elért minden újabb sikerrel a szocializmus építését, népünk szabadságát és jólétét; a béketábor erősítését szolgálják!

Döntő az egyéni verseny

Ezután *Horváth* János elvtárs, a MÁV Politikai Osztályának vezetője beszélt.

A dolgozók előtt ismertette a hároméves terv sikeres befejezését, amivel felépítettük a fasiszták által lerombolt országot, majd az ötéves terv hatalmas perspektíváit ismertette, amellyel már új országot építünk, amellyel lerakjuk alapjait a szocializmusnak.

A szocialista magasabbrendű életformáról, az egyéni versenyzés döntő fontosságáról beszélt, továbbá arról, hogy Pártunk iránymutatásával és *Rákosi* Mátyás elvtárs bölcs irányításával a magyar dolgozó osztály csodákra képes, aminek bizonyítéka ez a modern berendezés!

A dicsőséges Szovjetunió tapasztalatai alapján reméli, hogy még sok ilyen berendezéssel fogjuk szolgálni népgazdaságunkat, dolgozó népünk életszínvonalának emelkedését és a szocializmus építését! — Horváth elvtárs nagy tapsal fogadott beszéde után Bebrits Lajos elvtárs emelkedett szólásra.

Általánosságban a vasút modernizálásáról, a teljesítőképesség fokozásáról beszélt és mind a forgalmi szolgálatnál, mind az áru- és teherszállításnál már eddig elért eredményekről. Az őszi forgalom kimagasló eredményeit említette, a rakodások meggyorsítását és a vasutas dolgozók fokozódó öntudatát. Berendezéseink egyre szaporodnak!

Alig három hónapja avattuk fel a Budapest nyugati pályaudvari korszerű átrakó ponkot és máris egy újabb berendezés üzembehelyezését ünnepeljük.

Amig a külföldi államokban — már ahol van — 6 hónapig tart egy ilyen vonalszakasz önműködő térközbiztosító berendezésének felszerelése — azonban kétirányú közlekedés nélkül —, addig a magyar vasút dolgozói két hónap alatt végezték el ezt a munkát! Ez különösen értékelendő, mert az első ilyen, amit végeztek. Ez 300 százalékos munkateljesítménynek felel meg, ami bizonyítéka a szocializmus építésénél a munkaversenyek jelentőségének.

A biztosító berendezést építő dolgozók nagyszerű teljesítményének méltatása után hangsúlyozta, hogy a vasút dolgozóira egyre több, nagyobb és főleg újszerű feladatok hárulnak. Áll ez főleg a távközlő és biztosító berendezési szolgálatra, amelyet éppen e nagy feladatok miatt kiemelt más szolgálati ág hatásköréből és részére önállóságot biztosított, hogy szabadabban dolgozhassanak.

Tovább kell építeni!

Ujabb és mind nagyobb feladatok várnak erre az új szolgálati ágra! Nem szabad megállni a tempóval! Tovább kell építeni az ilyen önműködő biztosító berendezéseket először Felsőgalla felé, majd még az 1950. évben Miskolcig. A *Siemens- és Halske-fél*e vonóvezetékes biztosító berendezéseket mind ilyen modern berendezésekkel kell kicserélni! De nemcsak a nyilt pályán, a térközbiztosító berendezéseknél, hanem az állomási berendezésekneI is.

Uj berendezések kellenek

Önműködő váltó- és jelzőállításal működő berendezések kellenek, amelyek a vágányfoglaltságot is jelzik és az aláváltást is megakadályozzák! A guritópályaudvarok teljesítőképességét is fokozni fogjuk, önműködő vágányfékeket fogunk felszerelni a nagyforgalmú gurítórendező pályaudvarokon. A fővonalainkat szelektoros menetirányítóberendezésekkel fogjuk felszerelni.

Bebrits elvtárs ezután megköszönte a dolgozók jó és eredményes munkáját, majd a Szovjetunió, Sztálin elvtárs, a Párt, Rákosi elvtárs érdemeinek méltatásával tapsok közben fejezte be nagyhatású beszédét.

A Vasutas zenekar ezután az Internacionálét játszotta el, majd az ünneplő közönség a berendezés megtekintése után felszállt az ott várakozó különvonatra, amely megtette első útját az új berendezéssel felszerelt vonalszakaszon. *Bebrits, Horváth, Prieszol, Csanádi* elvtárs, továbbá dr. *Oláh, Tölgyes* és *Kmetty* szakoszályvezető elvtársak a villamosmozdony vezetőállásából figyelték az első út alkalmával a vonali fényjelzők intenziv, erős fényét. A berendezés kifogástalanul működött és a különvonat utasai mindenütt zöld fény mellett haladtak el. Ferencvárosba beérkezve, a ferencvárosi állomás személyzete házi zenekarával fogadta a különvonat utasait, akik a berendezést ott is megtekintették, majd azzal az érzéssel távoztak, hogy a szocializmus ügyét a távközlő és biztosító berendezési szolgálat dolgozói ismét egy jelentős lépéssel vitték előre.

Önműködő térközbiztositóberendezés elvi működése.

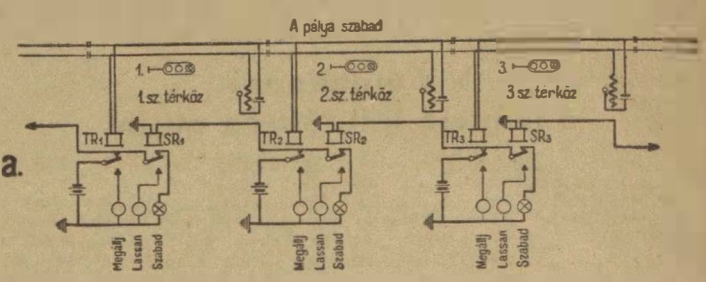

Az új térközbiztosító berendezés műszaki leirása

Magyarország vasuti forgalma Budapest—Ferencváros és Budapest—Kelenföld között a legsűrűbb. Éppen ezért felmerült az a követelmény, hogy a pálya sokszorosan jobb kihasználását lehetővé tevő önműködő térközbiztosító berendezést szereljünk fel, s egyben a térközök számát 3-ról 6-ra növeljük. Ezzel egyidejüleg a korábbi kettősvágányú pályát két egyvágányú pályává bontjuk fel, s így lehetővé tesszük, hogy bármelyik vágányon, bármelyik irányban üzemszerűen közlekedhessenek a vonatok! Ezáltal lehetővé válik, hogy a vonatcsoportokat mindkét vágányon elindíthatják. Pl. a reggeli munkásvonatcsoport idején Kelenföld irányából Ferencváros felé mindkét vágányon egyidejüleg futhatnak majd a vonatok. A Ferencváros rendező pu. felé ebben az időben áramló elegy tehat nem kell, hogy feltartóztassa a személyforgalmat és viszont a dolgozók vonatainak sem kell esetleg megkésniök. Ezen a vonalszakaszon ezután már nem lehet a vágányokat a „helyes vágány" és „helytelen vágány" kifejezésekkel jellemezni, mert mindkét vágány a közlekedési irányra nézve egymással teljesen egyenlő!

Sajátossága e berendezésnek még az is, hogy eddigi jelzési rendszerinktől eltérően, előjelzőket nem látunk! Minden jelző — függően attól, hogy milyen jelzési színképet mutat — egyben előjelzője is a következő térköz, vagy bejárati jelzőnek. Ha ugyanis a térközök hossza a fékútnál rövidebb — ami csak nagyforgalmú vonalszakaszon szükségszerű követelmény —, akkor ott nagyforgalmú jelzési rendszert kell alkalmazni, mely jelzési rendszer a vonal foglaltságát már két térközzel előre mutatja. A gyors- és tehervonatok részére szükséges fékutat ilymódon biztosítani tudjuk. A térközök hossza 850 m, melynek határain a térközjelzők vannak felállítva.

A térközjelzők fényjelzős kivitelüek és az alábbi jelzési képeket mutathatják:

a) „Megállj": egy vörös fény,

b) „A következő jelzőn Megállj jelzés várható": két sárga fény (vízszintesen),

c) „A következő második jelzőn Megállj jelzés várható": egy sárga fény,

d) „Szabad": egy zöld fény.

Minden térköz határán négy jelző van felállítva. Ezek közül kettő a páros számú vonatok, kettő pedig a páratlan számú vonatok részére szolgál. A térközjelzők közül mindig csak azok vannak kivilágítva, amelyek az érvényes menetiránynak felelnek meg. Az ellenirányú jelzők sötétek.

A jelzők működése teljesen önműködő, vezérlésüket a vágányon haladó járóművek szigetelt sínszakaszok (850 m) révén végzik. A működéshez szükséges villamos berendezések a jelzők közelében, a vonalon felállított vasszekrényekben vannak elhelyezve. Ezeken a szekrényeken kívül, külön kis szekrényben, távbeszélő készülékek vannak felszerelve, amelyek arra szolgálnak, hogy ha a jelző huzamosabb ideig „Megállj" jelzést mutatna, a mozdony, vagy vonatszemélyzetnek módjában álljon az állomások forgalmi szolgálattevőitől a vonat menetére nézve utasitást kérni.

Az önműködő térközbiztosító berendezésnél igen fontos szerepe van az áramellátásnak is. A jelzők kivilágításához és működtetéséhez villamosáram szükséges. Az áramfogyasztás nagyobb részét a jelzők kivilágítása, az izzólámpák fogyasztára teszi ki. Az üzembiztonság fokozása céljából kétféle árammal dolgozik a berendezés, amelyekről valamelyiknek kimaradása esetén, a készülék önműködően átkapcsol a másikra!

A berendezés legkényesebb részei a hosszú, szigetelt sínszakaszok, éppen ezért a felépítmény tisztaságára különös gondot kell fordítani.

Ferencváros és Kelenföld forgalmi irodáiban kivilágított vágánytáblán az egyes térközöket ábrázoló fénysávok mutatják a forgalmi szolgálattevőknek az egyes térközök foglaltságát, illetve a vonatoknak a vonalon történő mozgását. Mutatja ezenkívül a vágánytábla az állomás kijárati és bejárati jelzőinek mindenkori állását, valamint a bejárati jelzők előtti térközjelző jelzési színképét is. A jelzők állását a váltókezelőknél elhelyezett vágánytábla is mutatja.

Ha valamely jelző meghibásodnék, a forgalmi irodákban külön hibajelző lámpa jelzi a zavart. E készüléken váltható át a menetirány is.

A Szovjetunió vasútvonalain számos ilyen berendezés van üzemben és az ötéves terv keretében kiterjedt alkalmazásra fog találni hazánkban is!

Önműködő térközbiztositóberendezés elvi működése.

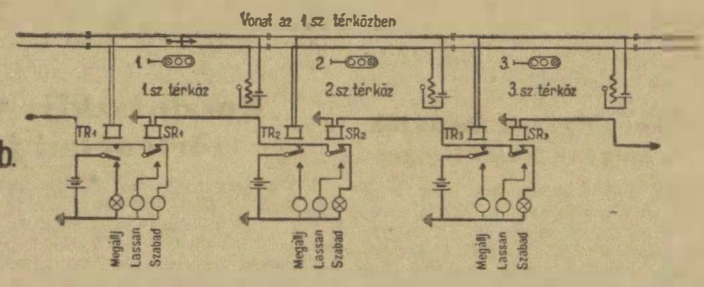

Önműködő térközbiztositóberendezés elvi működése.

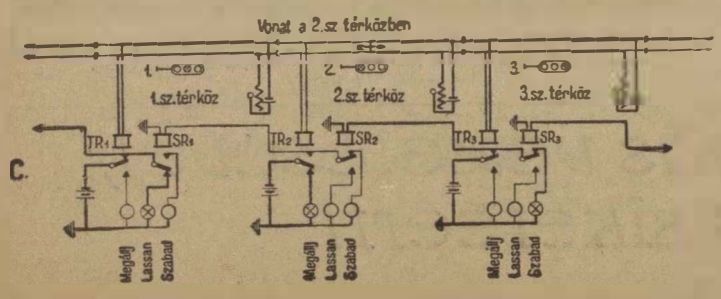

Önműködő térközbiztositóberendezés elvi működése.

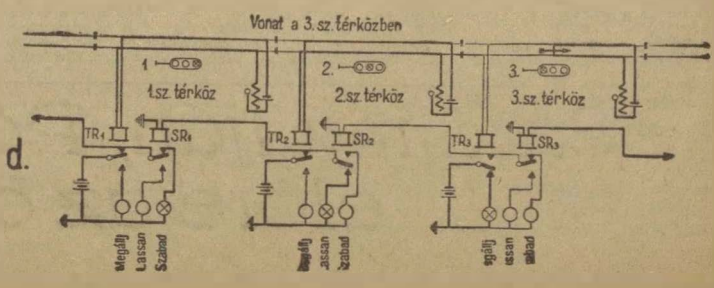

Nemcsak megőrizzük
a sztálini műszakban elért kitünő teljesítményeket, *hanem azt tovább fejlesszük*
— mondják a közlekedési dolgozók

Dolgozóink megértették annak a jelentőségét, hogy legméltóbban úgy ünnepelhetjük Sztálin elvtárs születésnapját, hogy a termelésben fokozott mértékben veszik ki részüket és követőivé válnak a Magyarországon kialakulóban lévő Sztahánov-mozgalomnak.

Autóbusz-üzemeinknél már 20-án délután 2 órakor megkezdték dolgozóink a harcot a normák megdöntéséért. Nemes verseny alakult ki a Récsei és Fürst autóbusz-garageink között. Termelési osztályunk az egyik helyről kapott jelentéseket azonnal továbbította a másik versenyző félnek, akik azt hangszórókon és egyéni agitáción keresztül tudatosította a dolgozók között és így születtek meg mindkét garageban már az első éjjel azok a kiváló teljesítmények, amelyeket eddig soha nem tapasztaltunk. A két garageban minden szakma külön-külön (gumiszerelők, lakatosok, autószerelők) állottak egymással versenyben.

21-én reggel bekapcsolódtak főműhelyeink is és délelőtt 10 óra felé már egyes üzemeknél 1000 százalékos teljesítmények is alakultak ki. Ezen a napon is tájékoztattuk üzemeinket a másik üzemben elért eredményekről. Kapcsolatot tartottunk fenn a MAVAUT-tal, aki párosversenyben áll a Sallai autóbusz főműhelyünkkel és egyben az elért eredményeik kicserélésével is lendületesebbé tettük a sztálini műszakot.

Kiemelkedő eredmények a következők: A Fővárosi Villamosvasút K. V. Füzessy Arpád főműhelyében Fizli Lajos fémnyomó csúcsteljesítményét a sztálini műszak alatt háromszor is megjavította, 1650, 1750, majd 2080 százalékot teljesített. Subasics Károly lakatos csúcsteljesítménye 1875 százalék. Bagaméri Gábor, Bodor György, Holló János, Kovács I István, Török I János, Varga 13 Imre, Viedemann Ferenc 1415 százalékot teljesítettek. A Fővárosi Helyiérdekű Vasútak K. V. cinkotai műhelyében Simon Gyula ifjúmunkás esztergályos is kétszer javította meg csúcsteljesítményét, ugyanis a Ts. 135 jelű forgórész kollektorának szabályozásánál és csiszolásánál, amelynek utalványozott normaideje 173 perc, az egyik darabnál 11.2 percalatt elvégezve, 1544 százalékot ért el, a következő darabnál gyorsvágási módszert alkalmazva, a munkát 4.3 perc alatt fejezte be, amivel 4023 százalékot ért el. Korsós László hegesztő 1265, Gáspár István lakatos pedig 1833 százalékot ért el. A budafoki telepen Kleninhart Ferenc és Lieb Antal fényezők 1060 százalékot értek el.

Fővárosi Autóbusz K. V. Récsei garageban Rosmann István akkumlátoros 1500 százalékot ért el.

Fürst Sándor-garageban Kneitner István gumiszerelési munkán elért teljesítménye 1640 százalék.

Hosszú sorát lehetne itt felsorolni még az 1000 százalékon felüli teljesítményeknek. Semmit sem kicsinyíti ezeknek a csúcsteljesítményeknek az értékét az a körülmény, hogy ezeket a dolgozóink egyes munkákon és nem napi átlagban érték el, mert ezek a kiugró eredmények ragadták magukkal a dolgozók széles tömegeit, ami azt eredményezte, hogy a 200 és 300 százalékos teljesítmények egész tömege született meg a műszak alatt. A sztálini műszak lendülete meglátszik a műhelyek átlagszázalékának emelkedésén is. Pl. a Füzessy Árpád főműhely november havi átlaga 122.5 százalék volt. Ez a sztálini műszakban 287 százalékra emelkedett. A cinkotai műhely novemberben átlagban 120 százalékot teljesített, december 21-én ez a szám 212.1 százalékra emelkedett.

Megállapítást nyert, hogy a Sallai Autóbusz-főműhelyben a dolgozók 18.5 százaléka 200 százalékon felül, 19 százaléka pedig 300 százalékon felül teljesített. A cinkotai műhelyben a dolgozók 22 százaléka ért el 200 százalékon felüli teljesítményt, 9.7 százaléka pedig 300 százalékon felül teljesített. A Vágóhíd műhelyben 200 százalékon felül a dolgozók 16.5 százaléka teljesítette a sztálini műszakot.

Általában megállapítható, hogy egyének, brigádok és műhelyek egyformán hatalmas lendülettel vettek részt a sztálini műszakban és további feladatunk az, hogy a sztálini műszak minden eddigit felülmúló teljesítményeit és lendületét töretlenül átvigyük a küszöbön álló 5 éves tervünk beindításához.

Feladatunk az, hogy a sztálini felajánlás és a sztálini műszak során elért eredményeket nemcsak hogy megőrizzük, hanem azt tovább is fejlesszük. Mindenkinek tisztában kell lennie azzal, hogy a szocialista munkaverseny nem egy időszakra szóló kampány, hanem — ahogy azt Sztálin elvtárs mondotta — a szocializmus építésének kommunista módszere. És mi szocializmust építünk, tehát alkalmaznunk kell építő munkánkban ezt a módszert, sőt ki kell szélesítenünk a sztálini műszakban sikerrel használt üzemszervezési és termelési módszereket, hogy hosszú időre szóló termelési színvonalemelkedést érjünk el. Az ötéves terv hatalmas feladatok elő állít bennünket közlekedési dolgozókat is. És hogy ezeket a hatalmas feladatokat maradéktalanul meg is fogjuk valósítani, arra biztosíték a nagy Sztálin vezette Szovjetunió és annak harci tapasztalatai, a Magyar Dolgozók Pártja és annak bölcs vezetője Rákosi elvtárs és nem utolsó sorban az a harcos munkalendület, amellyel a közlekedés dolgozói a sztálini műszakon hitet tettek az ötéves tervből rájuk eső feladatok maradéktalan teljesítésére.

Bebrits elvtárs köszönete a trolibusz dolgozóknak

A trolibusz-dolgozók üdvözlő táviratot intéztek *Bebrits* Lajos elvtárs közlekedés- és postaügyi miniszterhez a trolibuszközlekedés megindítása alkalmából.

Az elmult napokban *Bebrits* elvtárs a következő levelet intézte a Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetéhez:

„A trolibusz-dolgozók hozzám intézett táviratát megköszönve, biztosíthatom a szakszervezet dolgozóit, hogy miként eddig is, úgy a jövőben is, minden törekvésemmel azon leszek, hogy munkámmal közlekedésünk színvonalának emelését szolgálhassam. Bebrits s. k."

A hét kiemelkedő gépjárművezető teljesítményei

Sztálin elvtárs születésnapján az ifjúság körében is élénk versenylendület volt tapasztalható. Sági Károly 120 százalékról 218 százalékra emelte normáját, Lendvai Károly 120 százalékról 219 százalékra, Gábor Gyula 113 százalékról 185 százalékra, Makker Lajos 110 százalékról 143 százalékra, Matay János 137 százalékot ért el.

A Teherfuvar ifjúsága szintén jó eredményeket ért el. Az Ü. B-nak tehát azt a tanulságot kell levonni, hogy az ifjaink akarnak, tudnak, de többet kell foglalkozni velünk.

A szakma legjobbja címért folyó küzdelemben a személygépjárművezetők vonalán még mindig Jancsek József vezet 135.000 km teljesítménnyel.

Róka József szaktárs Balassagyarmat 106.765 km teljesítményével szép eredményt ért el, de a 96 filléres üzemanyag és javítási költséget egy kicsit magasnak találjuk.

Pánczél Gyula Veszprém 86.200 km teljesítmény után további 30.000 km megtételét vállalta.

Lukács Sándor, Szondi József és Lusztig László szaktársaknak gratulálunk ahhoz a kiváló eredményhez, hogy a napi 200 km-t 5 százalékkal túlteljesítették. Mind a hárman a miskolci erdőgazdaság gépjárművezetői.

Az AFORT balzsamutcai telepének dolgozói 167.5 százalékos eredményt értek el a sztálini műszak alatt. Kovács Vilmosné ismét újabb rekordot ért el a kanatöltés terén, mert 212 százalékról 259 százalékra emete normáját.

Losonczi Ferenc 188 százaléka szintén *kiemelkedő.*

A csepeli telepen a töltő- és szivattyúház dolgozói 1769.— forint értékben teljesítették felajánlásukat, így a többi csoportok előtt első helyen végeztek. Horváth ü. b. titkár nem közölte a legjobb dolgozók nevét — lehet, hogy nem tudja?

A Garázsipari NV dolgozói 13.762 forint értékű többtermelést értek el. Első helyen az 1-es számú garage áll 2813 forint megtakarítással, második a 7-es, a harmadik 6-os, a negyedik helyen 17-es számu garage végzett. De az összdolgozóknak ezúton gratulálunk kiváló eredményeikhez, amelyben oroszlánrésze a kocsimosóknak van.

Az Autóműszaki Intézetnél gratulálunk Lakatos elvtársnak a roncs Jeep felépítéséért és a többi elvégzett felajánlott munkákért, a Hrabák-, Gyürkei-, Gulyás-, Forgács-, Vaverka-csoportoknak jó munkájukért, úgyszintén minden dolgozónak a felajánlott és teljesített munkájáért. Ebből az tapasztalható, hogy ha a főnök élenjár a felajánlásban (Dr. Korodi) a dolgozók követik.

Gratulálunk Nagy Mihály szaktársnak a 200 százalékos eredményhez, az MDP garageban, Balázs Ferencnek a Teherfuvar NV-nál a 199.8 százalékos eredményhez, Csontos és Murányi szaktársaknak a motor összeszerelésben elért 2 óra 25 perces időhöz.

Stern Pál taxigépjárművezető szaktársnak, hogy az üzemterv ráeső részét 125 százalékkal túlteljesítette. Bertók Kálmánnak, hogy a terv ráeső részét 90 százalékkal túlteljesítette.

Az OTI garage műhelyének dolgozói Sauer elvtárssal az élen az új kocsiemelő elkészítéséért dicséretet érdemelnek.

A forgáchutcai telepen Beloch Helmuth végezte a szállítás terén a legjobb munkát. Végül Török, Szili és Szirtes elvtársaknak, mert a sztálini felajánlásokat jól szervezték meg.

Ezuton gratulálunk a Ligeti garageok összes dolgozóinak jómunkájukhoz.

Ugyancsak harcos üdvözletünket küldjük a Dózsa-telep minden dolgozójának és Kreszta Antal szaktársnak a sztálini műszak kitünő megszervezéséért és kimagasló eredményeiért.

A Teherfuvar minden telelephelye dolgozóinak gratulálunk a *jó eredményekhez* (Darvas szaktársnak is).

A forgáchutcai telep a felajánlását csak 50 százalékban teljesítette (szégyeljék magukat), de reméljük az új Ü. B. rendet csinál.

Minden dicséretet megérdemelnek a Taxi turaműhelyének dolgozói Biczó elvtárssal az élen, mert a felajánlott autóbuszt határidőre felépítették, sőt még egy másik kocsi építésébe is belefogtak.

A közös szerszámkészlet megoldása *jó ötlet.*

Boldog újévet kívánunk Giszvein szaktársnak, de kíváncsiak vagyunk, hogy a tervezett munkaversenyt mikor indítja meg.

A szállítómunkások kitünő eredménnyel végeztek
A SZTÁLINI MŰSZAKBAN,
de nem állnak meg a mai teljesítményeiknél

A szállítóipari dolgozók közül sokan vállalták büszke örömmel a sztálini műszak alkalmával az eddig elért ereményeik túlteljesítését. Így kívánták kifejezésre juttatni szeretetüket és hálájukat a világ dolgozóinak bölcs vezére és nagy tanítónk a 70 éves Sztálin elvtárs iránt.

„A sztálini munkaversenyben résztvevő dolgozóink közül mindenki túlteljesítette a vállalt százalékot" — közölte velünk lelkeshangú jelentésben az Allami Irodatakarító Vállalat.

Az ablaktisztító munkások az eddigi 120 százalék helyett 180—200 százalék átlagteljesítményt értek el. Egyéni versenyben *Szabó* József 315 százalék, *Gönci* Gábor 230 százalék, *Balog* Lajos 223 százalék, *Hajtó* Béla 223 százalék, *Szalmás* János 223 százalék, *Zsámbok* András 220 százalék, *Lednitzki* László 220 százalék. *Varga János* 220 százalékot ért el.

A takarító asszonyok teljesítménye 30 százalékkal emelkedett.

Az irodában dolgozó gépelők 50 százalékkal többet gépeltek.

A bérelszámoló péntek délelőtt helyett már szerda este befejezte a bérelszámolást. A könyvelés 30 százalékkal több tételt könyvelt el.

Csupa lelkesedés és bizakodás a jelentés minden sora, s a jelentésből áradó optimista szellem azt mutatja, hogy az Allami Irodatakarító Vállalatnál komoly munka, szocializmust építő munka folyik.

A Terményforgalmi NV Ujpesti-rakpart 29 sz. alatti telepének jelentéséből ugyancsak ilyen bizakodás árad. És ez természetes is ott, ahol jó a vezetés és a jó munkának megvan az előfeltétele.

A Terményforgalmi NV-nél a fizikai munkások 146 százalék átlagteljesítményt értek el a sztálini műszakon. A szellemi munkavállalók 130.3 százalékot.

Tóth Ferenc a raktári könyvelésben 325 tétel könyvelését vállalta és 429 tételt teljesített.

Rupplich Eta könyvelőnő 325 tételt vállalt és 374 tételt teljesített.

A gépírónők és levelezők a naprakész feladatot tűzték ki célul, s aki előbb végzett, az másoknak segített.

A „Gorkij kontirozó brigád" 111 százalékos teljesítményt ért el.

A bérelszámoló teljesítménye 106 százalék.

A telepen legerősebb verseny a zsákvarrónők között folyt. Négy MDP tag vezette a versenyt, s ők is érték el a legnagyobb teljesítményt.

Kollár Pálné	324	%
Varga Győzőné	320	„
Farkas Győzőné	292	„
Stadler Ferencné	264	„
Raffai Sándorné	256	„
Fitos Istvánné	252	„
Schwartz Antalné	248	„
Mihályi Jánosné	222	„
Scott Máténé	216	„
Ferenci Imréné	208	„
Szücs Antalné	203	„
Spang Jánosné	193	„
Csáki Margit	188	„

teljesítményt ért el.

A zsákvarroda átlagteljesítménye így 245 százalék lett.

A zsákválogató brigád teljesítménye 107 százalék. Egy másik zsákválogató brigád 156 százalékot ért el.

A zsákrakodó brigád teljesítménye 24 perc alatt 40 q. 250 százalék.

A zsákraktár dolgozóinak átlagteljesítménye 191 százalék. A Szabó-brigád teljesítménye 128.3 százalék. Munkájával kitünt *Szabó* és *Vrana* elvtárs.

A „Belsped" nagyvásártelepi dolgozói a vagonkirakási időt 3 óra 30 és más esetben 2 óra 45 percre lecsökkentették, sőt három brigádnak a kirakási ideje csak 2 óra 19 perc volt.

53 vagon kirakásának 4 óra 45 perces normaidejét 3 óra 50 percre csökkentették a dolgozóink. 100 vagon kirakási idejét a „Belsped" 204 dolgozója 48 százalékkal rövidebb idő alatt teljesítette s így biztosították a 2 és félnapos kocsiforduló.

A *Stark parti* 4 fő 100 q tojás kirakását 1 óra 10 perc alatt végezte el. (Megtakarítás 4 óra 50 perc.)

Bandi József parti 4 fő 116 q mandarin kirakását 6 óra helyett 2 óra alatt végezte el.

Herman József parti 4 fő 167 q burgonya kirakását 10 óra helyett 5 óra alatt teljesítette.

Zsakó parti 4 fő 157 q burgonyát 9 óra 10 perc helyett 2 óra 55 perc alatt rakott ki.

Kollár István parti 4 fő 303 q burgonyát 18 óra 10 perc helyett 8 óra alatt rakta ki.

A TÜKER 12-es telepén a sztálini munkaversenyben egyéni teljesítménnyel kitűntek a következő dolgozók:

Vagonkirakók:		
Róka Sándor	316	%
Lovass János	304	„
Florkievicz L.	288	„
Hugyák László	288	„
Musicza Imre	282	„
Szalagfűrészesek:		
Gál Kálmán	430	„
Kozma József	330	„
Jancsó József	317	„
Baltázók, adogatók és eldobók:		
Tóth Ferenc	391	„
Hajdu József	330	„
Tóth Gyula	330	„

A moszkvai trolibuszok

Két esztendeje, hogy Moszkvában megkezdték a javított konstrukciójú trolibuszok gyártását. Ezek az „MTB": (Moszkvai trolibusz) jelzésű kényelmes gépek nagyon népszerűek.

Az építők fáradoznak a trolibuszok tökéletesítésén és figyelnek az utasok észrevételeire, kívánságaira. Ma már olyan gépeket gyártanak, amelyeknek kényelmesebb a be- és kijárati lépcsője. Elhatározták, hogy kényelmesebb elhelyezésű, párnázott ülésekkel fogják felszerelni és tökéletesítik az ajtószerkezetét. A sofőrfülkét szellőztetőberendezéssel látják el.

Éljen a felszabadító Szovjetunió, a világbéke őre, a népszabadság védelmezője!

Kovács Imréné

A Sallai főműhelyben van Kovács Imréné, aki egy hét óta áll átképzés alatt. Eddig takarítónő volt, most marógépen dolgozik, a helyes munkamódszerátadás és nagy egyéni szorgalmával teljesítményét ezen a napon 200 százalékra emelte.

A. Tóth Fsrenc

esztergalyos

Az egyéni teljesítmények közül ki kell emelni A. Tóth Ferenc esztergályos élmunkást, aki a Sallai autobusz fm-ben az egyéni verseny és a munkamódszerátadási mozgalom felelőse. Nemcsak szervezi a mozgalmat, hanem ő jár az élen a termelés fokozásában. A napi átlagteljesítménye a műszakon 544 százalék volt, a legmagasabb csúcsteljesítménye ezen a napon, 1088 százalék, s ezt úgy érte el, hogy két gépen dolgozott.

Simon Gyu'a

ifjúmunkás

A cinkotai *Simon Gyula* ifjúmunkás esztergályos a TS 135 jelű forgórész kollektorának szabályozásánál és csiszolásánál, melynek utalványozott ideje 173 perc, az egyik darabnál 11.2 perc alatt elvégezve 1544 százalékot ért el, a következő darabnál gyorsvágási módszert alkalmazva, a munkát 4.3 perc alatt fejezte be, amivel 4032 százalékot ért el.

Országúti DIESEL elektromos vonatok

A földgolyónak nagyon kevés része ismeretlen az emberiség előtt. Hatalmas területek vannak viszont még ma is, amelyek eddig az emberi civilizációba nincsenek bevonva. Ezek a területek embermillióknak biztosíthatnak jólétet és haladást. Hatalmas nyersanyag tartalékaikkal és gazdasági lehetőségeikkel ma még felbecsülhetetlen módon tudnák előrevinni az emberiség fejlődését.

Az ilyen területeknek részletes gazdasági felderítése, termelőeszközökkel szállítási lehetőségekkel való ellátása nagyon nehéz és nagyon költséges feladat. A nehézségek főtényezője volt a megbízható, a tereptől független, nagy teherbírású és gazdaságos szállítóeszköz hiánya.

Az ideális ilyen esetben természetesen a vasút lenne. Ennek megépítése azonban hosszú ideig tart és nagyon költséges. A teherautó aránylag független lehet a tereptől, de teherbírása így nem nagy. Elsőrangú terepjáró teherautó ritkán szállíthat 2—3 tonna hasznos súlynál többet.

Az autómérnökök feladata maradt tehát az, hogy megteremtsenek egy olyan járművet, amely az eddig részletezett követelményeket kielégíti, sőt az alkalmazási lehetőségeknek megfelelően képes, mint energia szolgáltató állomás is működni. Keresni kellett azt a megoldást, amely egyesíti magában a vasút nagy teherbírását és a gépkocsi mozgékonyságát.

Idősebb gépkocsivezetőink közül sokan emlékeznek még az első világháború ormótlan, lassú, de megbízható benzin-elektromos vontatóira. Ezek az Austro-Daimler, vagy Steyr, esetleg Skoda gyártmányú vontatók hadicélokat szolgáltak. Harminc-negyven tonna terhet vontattak. Ugyancsak jól emlékezünk gyermekkorunkból az Andrássy út emeletes sárga autobuszaira, amelyek közül néhány szintén ilyen benzin-elektromos rendszerrel működött. A gondolat tehát nem új. A kivitel és alkalmazás azonban modern és a maga nemében korszakalkotó újításnak nevezhető.

A Szovjetunió kormányának eltökélt szándéka, hogy a hatalmas birodalom eddig még fel nem derített, vagy ki nem aknázott kincseit az emberi haladás szolgálatába állítja. A világ egyhatodát kitevő hatalmas birodalom a legszélsőségesebb lehetőségeket nyujtja e téren. Egyik részén trópusi hőség, hatalmas homok sivatag, másik részén állandóan fagyott tundra, 5000 méteres fensíkok, vagy a tengerszín alatt fekvő hatalmas száraz területek. Mindenütt azonban ásványi kincsek, erdőségek és korlátlan mezőgazdasági lehetőségek.

Megszületik a megoldás

Az úttörő jármű megszületett. A terepjáró, sínhez nem kötött vonat elkészült.

Rendkívül nehéz és ellentétes problémákat kellett megoldani. Az országúti vonat jó lenne, ha... ha a vontatót elég erősre lehetne méretezni, hogy elegendő pótkocsit tudjon vontatni, ha a fordulókban a nagy vonathossz ellenére is mozgékony maradna, a nagy teherbírás ellenére is a tengelynyomás alacsony lenne, oly alacsony, hogy a laza talaj, a rossz, a rögtönzött hidak nem okoznának nehézségeket, hosszú működési tér ellenére üzemben gazdaságos maradna, stb. Sok ellentétes és eddig megoldhatatlan kérdés.

A megoldás megszületett. A gazdaságos és megbízható erőforrás a Diesel-motor, a mozgékonyságot biztosítja az elektromos meghajtás és a távkormányzás, a terepjáróképességet pedig jóformán a hernyótalppal egyenértékűen szolgáltatják az új szuperballon kerekek.

Az új országúti vonat kísérleti példánya egy vontatóból és hat darab nyolc tonnás pótkocsiból áll. A vontatókocsin van a diesel-elektromos energiaszolgáltató berendezés. Itt van elhelyezve a kísérő személyzet tanyája, sőt egy miniatűr javítóműhely is.

A pótkocsik szállítják a terhet. A vontató kocsi által termelt elektromos áramot erős kábelek vezetik a pótkocsikhoz. Minden pótkocsin egy-egy elektromotor van, amely a pótkocsi összes kerekeit meghajtja. A vonatrendszer kormányzása elektromos rendszerű. Úgy van beállítva, hogy mindegyik pótkocsi pontosan a vontató nyomában halad.

A motoroskocsi a vezetőülésen kívül a kísérő személyzet fülkéjét, ezek hálóhelyeit, konyháját, egy kis raktárt és egy miniatűr műhelyt is foglal magában.

Az energiaszolgáltatást két, egyenként hathengeres 200—200 lóerős Diesel-motor szolgáltatja. A Diesel-motorok lendkerekei közvetlen kapcsolódnak egy-egy egyenáramú generátorhoz.

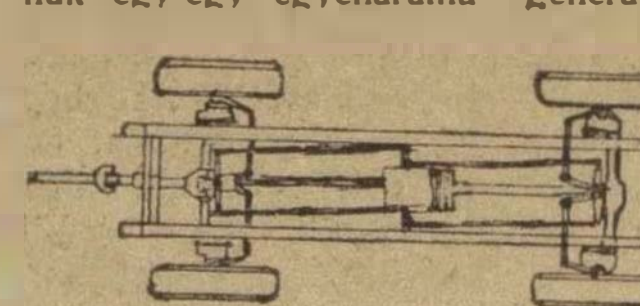

A két motor nemcsak az üzembiztonság, hanem a gazdaságosság szempontjából is kívánatos volt. Az üres szerelvény vontatására elegendő ugyanis egy motor. A nagy terhelés és esetleg nehéz terep viszont szükségessé teheti a két motor együttes használatát is. Tekintettel a rendkívüli lehetőségekre és körülményekre, mindegyik motornak két önindító berendezése van. A villamos önindító motoron kívül egy centrifugális kézi indító berendezést is találunk rajtuk. A Diesel-motorok az alkalmazásnak megfelelően aránylag lassú fordulatszámuak, (maximum 1600 percenként) és szerkezeti rendszerükben a legegyszerűbb megoldást követik. Mindkét motor közvetlen sugárbefecskendezéses, egyirányú öblítéses, kétütemű rendszerű. Azaz: szelepes, kétütemű motorok. Zárt hűtési rendszerrel rendelkeznek, hogy a hűtőfolyadék utánpótlásról a lehetőséghez képest függetlenítsék magukat. A két Diesel-motor egy külön kapcsolórendszer révén a vontatókocsit az áramszolgáltatás kimaradása esetén ettől függetlenül is meghajthatja.

A vontatón tengelykapcsoló — legalább is a nálunk megszokott formában nem található. A dinamók közvetlenül kapcsolódnak. A meghajtás viszont hidraulikus tengelykapcsolok révén történik. A sebességváltó mindössze két módosítással rendelkezik. Az egyik ezek közül különleges terepjáró áttétel, amely révén a vonat 75 tonna összsúllyal is 28 fokos emelkedőn is képes feljutni. A vontatókocsi gumimérete 12.00x25, mindegyik 12 réteges betéttel. A vontatókocsi az alvázra felfüggesztett tartályokba 800 liter üzemanyagot visz magával. A hat kocsis szerelvény személyzete 3 fő.

Az elektromos berendezés egyenáramú. A meghajtó motorok közvetlenül a főtengelyhez kapcsolódnak és a kerekekkel együtt rugóznak. A vontató összes kereke önállóan kormányzott.

A pótkocsik önmagukban is önálló meghajtó járművek. Mindegyik pótkocsi alvázába be van építve egy-egy villanymotor, amely az elektromosenergiát a vontatókocsiból kábeleken kapja. Az elektromotor a kocsi közepén van elhelyezve. A pótkocsi mindegyik kereke meghajtott. A meghajtás két kardántengely útján történik. A kardán csigakerékrendszerrel mozgatja a tengelyt. Differenciát itt sem találunk. A tengely hidraulikus úton kapcsolódik a kerekekhez és így a szükséges differenciálás biztosítva van.

A pótkocsik meglehetősen szorosan követik az előző járművet. Erre a kormányzás biztosítására van szükség. Amint az előző pótkocsi az egyenesből elfordul egy rendkívül érzékeny hidraulikus, villáskormányzás szerkezetet hoz működésbe, amely nemcsak az első, hanem megfelelő áttételek útján a hátsó kerekeket is kormányozza. Hirtelen fordulók vételének biztosítására a vezetőkocsi kormányának egy bizonyos mérvű kifordításakor egy elektromos fékrögzítő rendszer lép működésbe, amely mindaddig rögzíti a kormányvillát, amig annak erős elfordítása ezt le nem győzi és így a pótkocsi késleltetett, de hirtelen bekormányzása ezzel már biztosítva is van.

Külön említést érdemel a vonat fékrendszere. A szerelvény három egymástól független fékrendszerrel rendelkezik. Mindegyik kocsin van egy automata kézifék amely szétkapcsolt állapotban teljes fékezést biztosít. E fékhatás csakis kézi kicsavarással, vagy sűrített levegős kinyomással szüntethető meg. Így tehát ha a szerelvény szétszakadna, a fékek azonnal működésbe lépnének. E rendszeren kívül rendelkezésre áll a megszokott szervo elektro olajfékrendszer. Ennek hatása azonban fokozatos. A vezetőkocsi fékpedáljának lenyomásával működésbe lép az elektro szervo rendszer, amely fokozatosan egymásután kapcsolja be a pótkocsik olajfékjeit. A fékezés mindig a hátsó kocsin kezdődik. A fékhatás előrehaladása azonban nagyon gyors. Mindezeken felül van még a harmadik fékrendszer, amely emlékeztet a közúti villamosaink villanyfékjére. Ezt a lassú, fokozatos, vagy huzamos fékezésnél használják. A fékezés során fejlődő elektromos energia hőhatás formájában tűnik el.

A vonat vezetése lényegében megegyezik egy nagy terhelésű pótkocsis teherautó vezetésével. Az indítás lassú gázadással történik. A fékezés a megszokott pedál nyomással végezhető. A vezető beállítja az elektromos fékrendszert egy felső és egy alsó határra. Amint a szerelvény sebessége eléri az automata felső határértékét, a fékezés önműködőleg megkezdődik és tart mindaddig, amig a szerelvény az alsó határig le nem lassul. Ekkor az automata kikapcsol. Az elektromos fékrendszer természetesen az automatától függetlenül is használható. A fékpedál kisméretű és lassú lenyomása nincs hatással a hidraulikus fékrendszerre, hanem csak ezt a villanyféket kapcsolja be. A kísérleti szerelvény próbaútjait hat pótkocsival végzi. Útjain 40 tonna terhet visz magával. Eddig mintegy 100.000 km-t tettek meg vele és ezalatt teljesen beváltotta a hozzáfűzött reményeket. Meredek hegyi utakon, úttalan sivatagi terepen, homokban, steppén, fagyott tundrákon kiválóan bevált.

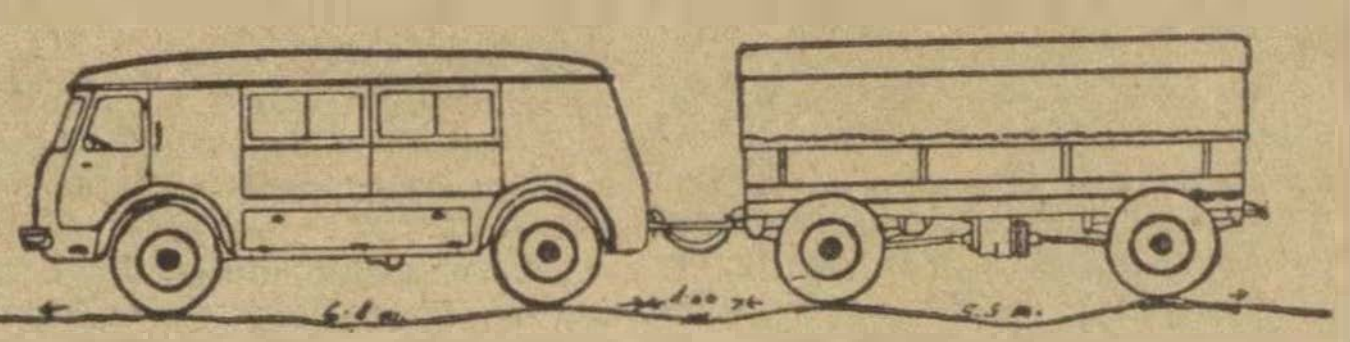

Végül különös előnye: az egész szerelvényben egyetlen egy önálló alkatrész nincs. Mindenegyes darab sorozatban készített autótípusokból, vagy más ipari ágazatokból van összeválogatva. Önálló gyártást tehát nem igényel, egy szerelőműhely kell ahol a más célra termelt gépelemekből összeállítják.

Walter Reuther – az áruló – Európában

Walter Reuther, a jobboldali egyesült autómunkások szakszervezetének vezetője Európába érkezett, hogy segítsen a nemzetközi jobboldali szakszervezeti szövetséget megszervezni. A jobboldali szakszervezeti szövetség célja, a szakszervezeti világszövetségbe tömörült munkásegység megbontása, az imperialista nagytőke érdekében. Reuther, ez az egyetlen szakszervezeti vezető, akit amerikai bankárai és gyárosai szeretnek. Míg az amerikai autómunkásoknak a létminimumot kitevő órabérért kellett harcolnia, addig a szakszervezet egyike volt a legharciasabbaknak. Mostani harcos vezetőjüknek évi 12.000 dollár fizetés, korlátlan költségtérítés, testőrség és páncélosautó áll rendelkezésére. Reuther, aki az 1939-as években a Ford-műveknél volt munkavezető, 1944-ben, mikor a kapitalisták őrült összegeket kockáztattak Roosevelt elnök-jelölt megbuktatására, Reuther erélyesen harcolt Roosevelt megválasztása ellen és nem támogatta Deweyt sem, hanem egy harmadik munkás- és földművespárt után sóhajtozott. 1948-ban viszont, mikor H. Wallace a haladó párt listájának vezetője volt, ő Trumant támogatta. A háború alatt mikor az amerikai munkások a fasizmus leküzdésére fegyvereket gyártottak és ennek érdekében a „nem sztrájkolunk" megegyezés alapján állottak, a munkásokat mindvégig az egyezmény megszegésére és a sztrájkok megindítására izgatta. Most Reuther az „Északatlanti Egyezményt", a Marshall-tervet és a jobboldali nemzetközi szakszervezet létesítését és a munkás világegység megdöntését támogatja. Akkor, amikor a Ford-művek 1949. első kilenc hónapjában 140 millió dollár nyereséget csinált, Reuther 115.000 Ford munkást rávett arra, hogy két évre előre rögzítsék béreiket. A Generál Motors ugyanez idő alatt 600 millió nyereséget csinált és itt a nemes munkásvezér úgy állapította meg 350.000 szakszervezeti tag munkabérét, hogy amennyiben a hivatalos ártáblázat több, mint 1 százalékkal emelkedik, a munkások óránként 1 cent munkabéremelést kapjanak.

Jancsek József

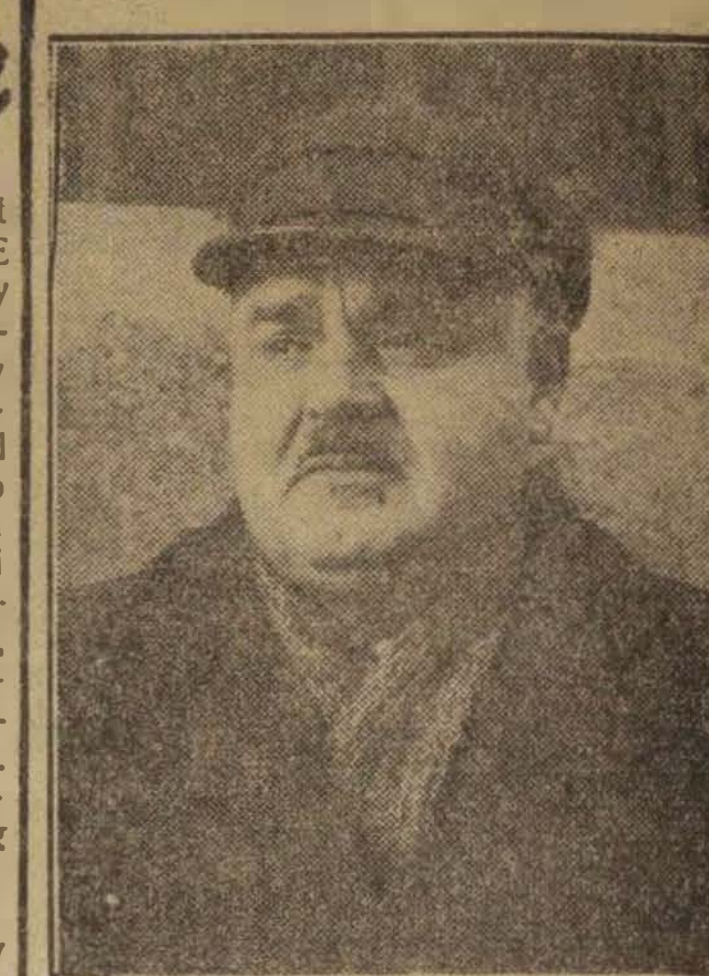

szaktárs, a Füszerértékesítő NV gépkocsivezetője, aki a sztálini műszakban 135.000 km-t futott le generáljavítás és fődarabcsere nélkül. 1900-ban Budapesten született, szegény munkáscsaládban. Nős, öt elemi elvégzése után segédmunkás lett. 1918-ban katonai szolgálatra kellett bevonulnia, nemsokára olasz fogságba esett, ahonnan 1919-ben tért haza. Elmondja, hogy minden igyekezete oda irányul, hogy kitartó és gondos munkájával minél többet nyujtson a demokráciának és ezen keresztül segítséget a szocializmus felépítéséhez. A nagy Sztálin születésnapjával kapcsolatos munkafelajánlás ösztönözte arra, hogy az eddig elért eredményeit is túlszárnyalja, üzemanyagfogyasztás és karbantartás tekintetében személygépkocsijával. 1926-ban lett gépkocsivezető, s ugyanez idő óta tagja a szakszervezetnek és hosszú ideje párttag is.

Róka Sándor

vagonkirakó munkás

a TUKER 12-es telepén, az Északi-pályaudvaron. Mosolyogva nyilatkozik, mikor kérdezzük, hogy miért törekedett a sztálini műszakon elsőségre?

— Sokat beszélgettünk itt a telepen magunk között az ötéves tervről és megállapítottuk, hogy a terv milyen sokat jelent majd a számunkra. Aztán a 70 éves Sztálin elvtársról is sok szó esett. Most már nincs is senki közöttünk, aki ne tudná, hogy milyen sokat köszönhetünk Sztálin elvtársnak. Ő tette lehetővé, hogy szocializmust építhetünk itt és építői lehetünk egy boldogabb [illegible] hazának. Ezért versenyeztünk hát mi is a sztálini műszakon, és [illegible], hogy ezután a munkalendületünket nem engedjük többé csökkenni, hanem fokozzuk azt mindannyiunk boldogulása érdekében.

Ez a telep a tavasszal nyílt meg. Először brigádban dolgoztunk, azután áttértünk nemrégiben az egyéni versenyre. A sztálini felajánlás alkalmával 130 százalékkal akartam emelni a teljesítményemet. De sok jó munkás [illegible], szorítottuk egymást, nem engedtünk egymásnak, s így 316 százalékkal értem el az elsőbbséget. Persze, a társaim sem sokkal maradtak mögöttem.

Egyszerű telepi munkás vagyok és örömmel látom, hogy az általunk fellendített versenyszellem nemcsak a párttagokat, hanem még minket, pártonkívülieket is magával ragadott. Mert hiába, mikor versenyről van szó, akkor a munkásbecsület is szóba kerül. Én még fiatalember vagyok, de azért nagyon örülök annak, hogy első lehettem és mint jövendő kommunista, jó példával járhatok elől. Szeretjük Sztálin elvtársat, mert ő nemcsak vezére a világ dolgozóinak, hanem tanítója is. Ő a mi bölcs tanítónk és az ő tanítása szerint irányít bennünket a Párt és szeretett vezérünk, Rákosi Mátyás elvtárs.

Előre dicsőséges Pártunkkal, Rákosi Mátyás vezetésével újabb hatalmas győzelmek felé!

SZÉP EREDMÉNYEK SZÜLETTEK A GÉPJÁRMŰVEZETŐK VERSENYÉBEN *a sztálini műszakban*

A sztálini felajánlások teljesítésével, sőt túlteljesítésével, dolgozóink ismét elsöprő győzelmet arattak a munka frontján.

A Szakszervezetünkhöz szervezetileg tartozó dolgozókat éppúgy, mint az egész magyar munkásosztályt eddig soha nem tapasztalt lelkesedés töltötte el a felajánlások teljesítését illetően.

Gépjárművezető szaktársaink és szakmánk ipari dolgozói most elsőízben indultak Sztálin elvtárs nevével harcba a termelékenység emelkedéséért. Sztálin elvtárs neve volt tehát az egész felajánlási versenymozgalom hajtó motorja, amely valósággal lázba hozta nemzetünk valamennyi öntudatos dolgozóját.

A gépjárművezető szaktársaink felajánlásaik teljesítésén keresztül bebizonyították nagy szeretetüket Sztálin elvtárs iránt, de ezen keresztül Pártunk és Rákosi elvtárs iránt is.

Mindebből az következik, hogy a gépjárművezetők, akik munkájukat, foglalkozásukat úton-útfélen egyedül végezték, akik a régi világ urainál gyakran bizalmi állásokat töltöttek be és akik ezekből az okokból kifolyólag nem érezték magukat a munkásosztályhoz tartozónak és nehezen értették meg az osztályharc szükségességét és végül, — akiknek a gondolatviláguk is egészen más volt mint a gyári munkásoké és üzemi dolgozóké. Most azonban a felajánlások és azok túlteljesítése azt mutatják, hogy szaktársaink egy hatalmas ideológiai változáson mentek át. Hogy megértették — magukévá tették a népi demokráciánk célkitűzéseit, hogy elmélyült szaktársaink szeretete Sztálin elvtárs iránt, a felszabadító szovjet nép iránt.

Hogy a többi dolgozó milliókkal együtt követik azt az utat, amelyet Pártunk és Rákosi elvtárs kijelölt számukra, amely útról balra és jobbra térés nincs, mert nyílegyenesen vezetik az egész dolgozó nemzetünket a szocializmus felé.

A régi gerinchajtogató, alázatoskodó, úri szolgákból öntudatos, Párt- és osztályhű dolgozók lettek, akiket Pártunk fényes győzelmei, a proletárdiktatúra ténye tett öntudatos gondolkodó emberekké, akik a sztálini felajánlásokon keresztül fényesen bebizonyították, hogy lelkes tevékenységgel veszik ki részüket a szocializmus építésében.

A sztálini felajánlások teljesítésének eredményeiből elsősorban ezt a tanulságot kell levonnunk.

Az üzemek túlnyomórészt roncs, használhatatlan gépjárművek felépítését vállalták. A felajánlások ideje alatt több mint 200 gépjárművet építettek újjá és számos nagy javítást fejeztek be 8—10 nappal a határidő előtt.

1,868.234.72 Ft értékre tehetők még a legszerényebb számítások szerint is üzemeink eredménye.

A sztálini műszak ideje alatt érte el tetőpontját a felajánlási mozgalom. 21-én az üzemek dolgozói közül csupán 4-en késtek el, azok, akik vidéken laknak és vonatjuk késett.

A sztálini műszak alatt egyetlen karambol vagy kocsisérülés nem történt, dacára a csúszós, ködös időnek. A munkafegyelem tekintetében 100%-os szilárdság volt tapasztalható úgy az üzemekben, mint a forgalomban dolgozó szaktársaink között, akik fokozott óvatossággal vezették gépjárműveiket.

A gépjárműjavító iparban dolgozó elvtársaink semmiben sem maradtak le a forgalmi részlegtől, mert a

normák soha nem tapasztalt arányban emelkedtek.

A Teherfuvar NV dolgozói a sztálini műszak ideje alatt 40.8%-os termelési emelkedést értek el átlagosan. Az élen Farkas szaktárs, 198.2%-kal vezet. Vargatti esztergályos szaktárs 197%-kal, Füller szaktárs, a speciál hegesztő nagymestere, 195%-os normát ért el. De kiemelkedtek nagyon sokan mások, akik 180% felett teljesítették a normát, de itt mindjárt hozzá tesszük, hogy a normák a Rován-féle rendszer szerint vannak számítva és így a fenti számok 3—4-gyel való szorzása után adják a reális eredményeket.

Az Autótaxi NV gépjárművezetői átlagosan 20%-kal teljesítették túl a bevételi tervet, az ipari dolgozók pedig műhelyek szerint értékelték ki eredményeiket és viszonyították a sztálini műszak eredmény átlagát a sztálini műszak előtti átlaghoz.

A motorműhely	125	%-ról	188	%-ra emelte	átlagát
Szerelőműhely	128	„	177	„	„ „
Gépműhely	129.9	„	188.4	„	„ „
Kovácsműhely	121	„	158	„	„ „
Futóműhely	111	„	177	„	„ „
Karosszéria	110	„	164.4	„	„ „

A futóműhelyben a bevezetett egyéni norma és egyéni verseny nem várt sikerrel végződött, Hallay Gyula szaktárs 212%-os eredménnyel a sztálini műszak hőse lett. A legkimagaslóbb eredményt azonban Bálint esztergályos szaktárs érte el, aki 276%-kal aznapi csúcsteljesítményt ért el. A szerelőműhelyben Duhaj István szaktárs 232%-kal vezet, utána Földi Károly szaktárs 228%-kal. Cserveny Károly kovács teljesítménye 121%-ról 196%-ra emelkedett, Pallagi István, a karosszériaműhely dolgozója 110%-ról 200%-ra ugrott. A mágnesműhely összdolgozói pedig 40%-os túlteljesítést értek el.

Az értelmiségi dolgozók különböző felajánlásaikat 100%-ig teljesítették. A legkimagaslóbb eredményt Steingasner Edit üzemkönyvelő érte el, aki 190%-ra teljesítette a normát.

Az áruszállítás a sztálini műszak ideje alatt olyan pontosan és precízen bonyolódott le, hogy a karácsony előtti csúcsforgalomban a Teherfuvar NV telephelyein minden kocsit forgalomba lehetett tartani, ami a gépjárművezető szaktársaink jó munkáját dicséri.

Ezek a kimagasló eredmények, amelyeknek csak egy csekély töredékét tudjuk közölni, nem utolsó sorban a

műszaki értelmiség

jó és eredményes munkájának tulajdonítható. Pártunk és Rákosi elvtárs ismét megmutatta a helyes irányt, világítva a műszaki értelmiség és a fizikai dolgozók szoros együttműködésének szükségességére.

Amikor Szakszervezetünk köszönetét és elismerését tolmácsoljuk a műszaki értelmiség felé, a sztálini műszak munkamenetének jó megszervezéséért, egyben leszögezzük azt a tényt is, hogy a műszaki értelmiséggel ilyen szépen elmélyített kapcsolat nem lehet átmeneti jellegű — ennek a kapcsolatnak fokozottan szorosnak kell maradni és állandóan mélyülni kell.

Mi tehát híven követjük Pártunk útmutatását, megbecsüljük a műszaki értelmiséget és bizton reméljük, hogy mérnökeink, technikusaink gondoskodnak a jó munkaszervezéssel, az irányítással az eredmények további javulásáról és arról, hogy részükről ezeket az eredményeket sikeresen vigyük át ötéves tervünkbe.

Gépjárművezető szaktársainktól is joggal elvárjuk, hogy a sztálini műszak munkafegyelmét, a karambol és sérülésmentes közlekedést, a figyelmes, óvatos vezetést, a gépjárművek javításában tanusított ténykedést nem csökkentik, hanem állandóan növelik, hiszen ötéves tervünk első esztendeje biztosítja szakmánk minden dolgozójának, amit magunk is szívből kívánunk, a Boldog Új esztendőt.

Kollár Pálné
zsákvarrónő

a Terményforgalmi NV Ujpesti-rakpart 39. sz. alatti telepén dolgozik. A zsákvarrónők közül ő érte el a legnagyobb teljesítményt. Megkérdeztük, hogy mi késztette őt arra, hogy a sztálini műszakban első legyen?

Nem válaszol azonnal. Mosolyog. Majd egy levélmásolatot nyujt felénk és nevetve mondja: — Azért, mert minden okom megvolt rá, hogy első legyek. Sztálin elvtárs annyi jót tett értünk magyar munkásasszonyokért, hogy mi azt soha nem tudjuk eléggé meghálálni. Én magam is sokat köszönhetek Sztálin elvtársnak. Ezért levelet írtam Rákosi elvtársnak és az abban írt néhány sorban megpróbáltam az érzéseimet kifejezésre juttatni. Persze sokkal többet szerettem volna írni, de közben eszembe jutott, hogy nekünk kommunistáknak a tetteket többre kell becsülni a szép szavaknál. Igy csak azt írtam meg a levelemben, hogy miért vagyok nagyon hálás Sztálin elvtársnak és mit ajánlottunk fel.

Ime, Kollárné Rákosi elvtárshoz küldött levele:

Kedves Rákosi elvtárs!

Én, Kollár Pálné, a Terményforgalmi NV-nél, mint zsákvarrónő dolgozom Sztálin elvtárs 70-ik születésnapjára, szeretetem s hálám jeléül a termelésem 150 százalékról 224 százalékra való emelését ajánlottam fel. (234 százalékot ért el, a Szerk.) Szeretetem azért nagy Sztálin elvtárs iránt, mer. visszaadta férjemet, aki három évig volt Ukrajnában. A felszabadítással pedig szebb és jobb jövőt biztosított a gyermekeimnek. A fiam a Kossuth Akadémián tanul, ott, ahová azelőtt szegény család gyermeke be se tehette a lábát. Nagyon hálás vagyok ezért Sztálin elvtársnak és kívánom, hogy még sok évig éljen jó egészségben és őrködjön a szabadságunk felett, mint néplink nagy barátja és mint jót akaró családapa.

Elvtársi üdvözlettel:
Kollár Pálné

Óriási előkészületek folynak a Duna—Feketetengeri csatorna megépítésére

Bukarestből jelentik:

A duna-feketetengeri csatorna építésének első tervei több mint száz évvel ezelőtt születtek. A mult század hatvanas éveiben is szó volt a csatorna megépítéséről, de a tervezgetésnél nem jutottak tovább. A terv megvalósítását megakadályozták az imperialista nagyhatalmak, melyek, mint az európai Duna-bizottság tagjai, az egész dunai áruszállítást kezükben tartották és féltek attól, hogy elveszítik azt a hatalmas hasznot, amelyet a Dunán közlekedő hajóknak Szulinában, a Duna feketetengeri torkolatánál kellett leróniok.

A Román Népköztársaság kormánya most a Román Munkáspárt javaslatára hozzálogott a hatalmas mű megvalósításához. Ma a Caras völgye óriási építkezések színhelye. Az építendő csatorna ezerkilométeres útvonala mentén utak, vasútvonalak, gátak és szerelőházak épülnek. Az óriási mű teljesen átalakítja a természet arculatát, életet visz a csatorna körül elterülő vidék életébe. A maláriát terjesztő mocsarakat és lánokat lecsapolják. A csatorna 240 kilométerrel csökkenti a Dunán közlekedő folyami hajó útvonalát. A csatorna Csernavodánál indul ki.

Szabó József
ablaktisztító munkás

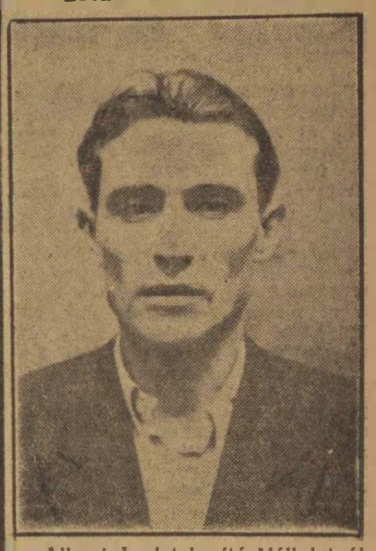

az Allami Irodatakarító Vállalatnál dolgozik, mint ablaktisztító munkás. — Csak kilenc hónapja vagyok a vállalatnál — mondja szerényen magáról Szabó elvtárs. De a következő pillanatban már fölcsillan a szeme és fiatalos büszkeséggel folytatja: — Persze, mint kommunistának, mikor idekerültem az volt az első dolgom, hogy körülnézzek miként dolgoznak? Én azelőtt üvegeseknél voltam segédmunkás, mégis hamarosan megállapítottam, hogy a vállalatnál alkalmazott régi munkamódszer nem jó. A régi időben, amikor még a kizsákmányolóknak dolgoztunk, védekezésül a kizsákmányolás ellen, jó lehetett ez a munkamódszer, de most, amikor magunknak dolgozunk, már nem. Brigádot szerveztem és javítottunk a munkamódszerünkön közösen.

Most *Sztálin* elvtárs 70-ik születésnapjára, amikor a szeretetünket és hálánkat akarjuk kifejezni, ismét alkalom volt arra, hogy újításokon gondolkozzunk. Ezért csoportom tagjaival megbeszéltem a dolgot és elhatároztuk, hogy a nagyobb munkáknál felbontjuk a csoportot és egyénileg versenyzünk egymással. Száztíz négyzetméter a napi norma, s nekem *Sztálin* elvtárs születésnapján 315 százalékos teljesítményt sikerült elérnem. Igaz, hogy fiatal ember vagyok még, de mégis nagyon boldog vagyok, hogy a legnagyobb teljesítményt én értem el, nagy felszabadítónk és népünk nagy barátja tiszteletére elindított sztálini műszakon.

Tudom, hogy az elért eredményeket tartanunk is kell, sőt fokoznunk is, ha lehet, ezért ígérem, hogy szívvel-lélekkel végzem ezután is a munkámat és azon leszek, hogy a példámat társaim is követsék.

Éljen Sztálin elvtárs a világbéke legfőbb őre és a világ dolgozóinak bölcs vezére!

168%-ról 1379%-ra

Dolgozóink jelentős része a szocialista versenyt már nem rövid kampánynak tekinti, hanem megértette azt, hogy a termelékenység fokozását, az önköltség csökkentését, a minőség megjavítását és ezek révén nem utolsó sorban saját életszínvonalának emelkedését csak állandó szocialista verseny útján lehet megvalósítani.

Ezt bizonyítja a vágóhídi műhelyben dolgozó Mészáros II. Lajos ifjúmunkás kollektoros állandóan felfelé ívelő teljesítménye. Mészáros II. Lajos állandóan ellenőrzi és napról-napra kiértékeli elvégzett munkáját és bármikor meg tudja mondani a hó folyamán, hogy milyen átlagteljesítménynél tart. A sztálini műszakban elért csúcsteljesítménye 1379 százalék volt. A műszakon átlag 734 százalékot teljesített. Beszélgetésünk folyamán elmondotta, hogy egyéni elszámolásban dolgozik (normában) és a 19/a bérosztályba van besorolva, ami 566 Frt. alapfizetésnek felel meg. Az elmúlt hónapban 168 százalékos teljesítménye volt és így a havi összkeresete 1158 Frt-ra ugrott, amit minden reakciós hiresztelés ellenére hiánytalanul kézhez is kapott.

További célja, hogy a sztálini műszakban elért átlagteljesítményét megtartsa és ezen keresztül a már törvényerőre emelt ötéves népgazdasági tervünk végrehajtásában szocialista ifjúmunkáshoz méltó módon vegye ki a maga részét.

Lenin elvtárs azt mondotta, hogy az ifjúság a termelésben is rohamcsapat legyen. Az egyéni versenyben a szocializmus építésében való aktív részvétel az ifjúság becsületbeli kötelessége.

„A mi Pártunk a jövő Pártja és a jövő az ifjúságé; a mi Pártunk az újítók Pártja és az ifjúság szívesen követi az újítókat. A mi Pártunk az önfeláldozó harc Pártja és az önfeláldozó harcba elsőnek mindig az ifjúság megy" — tanította Lenin elvtárs. Ezt kell tudatosítanunk a magyar ifjúságban és akkor nem kétséges, hogy a magyar ifjúság is megfogadja Lenin elvtárs tanítását és az önfeláldozó harcban az első sorokban lesz. Fogadjuk meg Pártunk, Rákosi Mátyás elvtárs útmutatását, járjunk elől a termelésben. Nemcsak jelszóban, hanem tettekben is kövessük a hős lenini Komszomolt, hogy a magyar ifjúság és ezen belül a közlekedési ifjúság is a szocializmus építésének rohamcsapatává váljon.

Átalakulnak a sztyeppék

A sztálini ötéves tervek felejthetetlen éveiben született a hatalmas gépesítés. A gépek dübörgő, élettel teli hangja betöltötte a sztyeppe beláthatatlan tereit. A tudomány és a technika!... Ezzel sikerült a terméketlen földeket termékennyé változtatni, bevezetni a füves vetésforgó rendszerét és növelni a termő földterületeket.

Itt van például az *ijuszki szovhoz*, Szibériában. Olyan ez a gazdaság, mint a többi, az Ijuszo-csulimi dombos sztyeppéken, amelyeken a mezők négyszögei, akár egy tudományos könyv oldalai. Azt olvashatjuk ki belőle, milyen bátran küzdenek a szocialista mezőgazdaság újítói.

Az Ijuszki szovhoz a nagy fordulat évében alakult meg, amikor a szovjet faluban végbement a mélyreható forradalmi változás. E szovhoz már akkor példát mutatott a gépesítés bevezetése és a tudomány eredményeinek felhasználása tekintetében.

A szovhoz dolgozói nem sajnálják a fáradságot, a lehetőségek tágasak. Minden munkás és munkásnő számára, aki az állami gazdaságban dolgozik, széles pálya nyílt képességei kifejtésére.

A hároméves tervvel újjáépítettük az országot, az ötéves tervvel új országot építünk!

Korunk munkása: a sztahánovista

Van egy szó, amely napjainkban született, amelynek átfogó jelentősége és mély belső tartalma van: sztahanovista! Uj szó — az új ember fogalmát fejezi ki.

Azokat nevezzük így, akik élen járnak, új utat törnek a munka különböző területén. Ne keressünk a sztahanovistában valami rendkívüli embert. Ellenkezően, meg lehetünk győződve arról, hogy egészen mindennapi ember, egy az élenjáró munkások közül, akikből száz- és százezer van a Szovjetunióban. De ennek a mindennapi szovjet embernek a munkájában, tetteiben, gondolataiban megtalálhatjuk azokat a ragyogó új vonásokat, amelyek a kommunizmus építőit jellemzik.

A *Sztálin*-autógyár kovácsműhelyének hatalmas méretei és az ott található munkalendület valósággal lenyügözi az embert. A fekete gépek helyenként olajos fényben csillognak, néhol finom korom vonja be felületüket. Az áttüzesedett vastömbök rozs-szalma színüek és az izzó anyag felett aranyos szikrák, csapkodó lángnyelvek kigyóznak. Dübörögnek a kalapácsok, a prések, a hengerművek. A levegőben csigákon úszó munkadarabok égő állati testre emlékeztetnek. A kalapács ráver a satuban fekvő vasra és füstbeborultan csap fel az égő kenőolaj lángja.

Ebben a műhelyben különös erővel érzi az ember a sztahanovisták akaraterejét és hozzáértését, amellyel arra késztetik a gépet, hogy kifejtsék mindazt, amire csak képesek. Itt van *Bogatyenkov* brigádja. Az előmelegítő kemencében sorban feküsznek a hengeralakú vastag fémrudak. Egy részük már sárgás színben játszik, más részük most melegszik és homályos kékes felületükön forró biborszín ömlik el. A segédmunkás átadja a lehülő munkadarabot a préskezelőnek, aki horizontális kovácsoló géppel dolgozik. Ezen mindig ugyanakkora a kemény ütés, ellentétben a kalapácscsal, amelynél az ütés erejét változtathatják. A préskezelő négy egymást követő ütéssel „felveri a muffot" a hátsó híd féltengelyére. A munkadarab minden csapásnál más alakot kap.

Bogatyenkov brigádja, körülvéve a lángözönnel, a tűz fényében egyenletesen, kimérten, teljes odaadással dolgozik. A gépek fülsiketítő zajában a három ember minden mozdulatát valami belső hevület fűti. Ágyukezelő tüzérekre emlékeztetnek: katonai pontosság, frontkivánta lendület, szívós, kedvvel teli elszántság van bennük.

Bogatyenkov ellép a géptől és azonnal helyére lép a segédmunkás: a munka nem marad abba. A brigádvezető iszik. Türelmetlen szomjusággal issza a vizet, mint a katona az ütközetben, amikor minden perc drága. Arcán látható a megfeszített figyelem: minden gondolata most is a gépnél időzik, míg a bögrét a szájánál tartja. Verítéktől csillogó kormos arcán szigorú és kemény vonalak húzódnak.

Bogatyenkovban, a sztahanovista kovácsban nemcsak a kiváló munkás ereje, hanem a szervező erő is összpontosul. Két segédmunkását maga tanította be a mesterség fogásaira, a kovácsmunka szeretetére, ránevelte őket a visszafojthatatlan tudásszomjra, amely benne is kiolthatatlan.

A háromtagú brigádot óriási gép, hatalmas prés, nehéz, kovácsolt vasdarabok veszik körül. Annál csodálatosabb a szeretetteljes óvatosság, amellyel e tárgyakat kezelik, a hozzáértés, amellyel a gép legrejtettebb apró titkait is meglátják.

A prés nagyértékű, de élettartama nem végtelen. *Bogatyenkov* jobban megterheli a prést, maximális termelékenységet szorít ki belőle és nála mégis tovább szolgál, mint a legtöbb kovácsnál. Ime, már 4 ezer darabot készített — ennyi a prés normája. S a prés tovább él, hűen és megbizhatóan dolgozik és csak a 16 ezredik darabnál tér nyugovóra. *Bogatyenkov* sztahanovista tudja, mi használ és mi árt a présnek, ahogy a tüzér is tudja, miként kell bánni a löveggel.

S ha megnézitek *Bogatyenkovot* és segédmunkásait munka után, a legpéldásabb rendet és tisztaságot találjátok munkahelyükön. Iparágukban elnyerték a legjobb brigádnak kijáró címet: a legnagyobb dicsőséget, amelyet munkás elérhet. De ennek a diadalnak értelme és jelentősége nemcsak az egyéni sikerben van. *Bogatyenkov* példája azt mutatja, hogy a sztahanovista tudatos munkás, igazi hazafi, aki hozzáértését, a termelésben elért eredményeit összekapcsolja a társadalom iránti kötelesség érzéseivel.

Korunk munkása a sztahanovista, annak a nemzedéknek képviselője, amely csak a szocialista országban nőhetett fel.

Hogyan születnek a kezdeményezések

A kalinini „Proletarka' szövő-fonó gyárban a komszomolista szövőlányok értekezletet tartottak. Nadja Komarova javasolta, hívják ki munkaversenyre a visni-volocki a „Kaganovics gyár szövőnőit. A versenykihivás egyik pontja szerint a verseny eredményét havonta kell kiértékelni.

Visni-volockon elfogadták a kihívást, a verseny megindult. A hónap végén összeegyeztették az eredményeket és bizony, a visni-volockiak győztek.

Nadja Komarovát lehangolta az eredmény, de megemberelte magát és így szólt a lányokhoz:

— Gyakrabban kell mérnökeinkhoz és technikusainkhoz fordulni. Sok segítséget nyujthatnak nekünk. Utánanéznek annak, helyesen dolgozunk-e és felhívják figyelmünket, ha hibát követünk el.

A napokban minden brigádban arról beszéltek, hogyan lehetne elérni a visni-volocki szövőnőket. Nadja Komarova brigádjának régi gépei voltak, gyakran szakadt a fonal. Megkérték a mestereket, legyenek segítségükre. A brigád felett a szerelő-javitó osztály vezetője, Kondratyev vállalt gyámságot és bármennyire is el volt foglalva, bármilyen sok munkája gyűlt fel, mindig talált időt arra, hogy benézzen védenceihez. Tanácsokat adott, hogyan kell jobban dolgozni.

Sok újszerűség került a brigád munkájába. Megváltozott a munkamódszer, meggyorsult a gépek működése, szívesen segítettek egymásnak, ha szükséges volt. A műszakok után senki nem távozott el, míg meg nem tisztította munkahelyét, illetve a munkapadot. A lányok 15—20 perccel a munkaidő megkezdése előtt érkeztek, hogy mindent idejében elő tudjanak késziteni a munkához.

Mikor ismét közeledett a munkaverseny eredményeinek kiértékelése, Nadja Komarova a legkiváóbb eredményt elért szövőlányokkal felkereste a visni-volocki szövőnőket. Minden iránt érdeklődtek. Figyelmes szemmel jártak a műhelyekben, igyekeztek átvenni a visni-volockiak munkatapasztalatait.

— Harcos lányok! — mondták az ottaniak elismerően.

A kiértékelés során az eredmény megmutatta, hogy „Proletarka' szövőfonógyár szövőnőinek szorgalma nem volt hiábavaló. Bebizonyították, hogy régi gépi felszereléssel is lehet jól dolgozni és kiváló minőségű termékeket gyártani.

Golovcsobo, a visni-volocki „Kaganovics" szövőgyár bizottságának titkára a következőket mondotta, amikor a versenyzászlót átadta Nadja Komarova győztes brigádjának:

— A mi lányaink is szorgalmasan igyekeztek. Ennek eredményeként az előző havi versenyt megnyertük. Most ti dolgoztatok jobban, több kezdeményezést, élénkséget vitettek a munkába és én szívből örülök, amikor átnyujthatom nektek e győzelmi zászlót.

Becsülettel elvégeztük a hároméves tervet, becsülettel nekikezdünk az ötéves tervnek

„A MAVAUT budai fönöksége egy kis garázsépületben van elhelyezve, melyet ha kívülről megnézünk, nem is látszik, hogy az épületen belül beosztott 200 öntudatos dolgozó, milyen hatalmas munkát végzett a hároméves terv érdekében.

A Főváros környékén lakó dolgozókat a legnehezebb hegyi telepen pontos menetrend szerint szállítják a munkahelyükre, illetve otthonukba.

A belső élet is igen élénk és komoly feladatokat oldanak meg a műhelybizottsággal karöltve a szocializmus érdekében.

A garázs belső díszítése a szocialista munkaverseny és a dolgozók egyéni versenye mind arra vall, hogy a dolgozók egy emberként sorakoznak fel a Párt és a Szakszervezet mögött.

A sztálini felajánlásban vállaltakat teljesítették.

A sztálini műszak is szép eredményekkel járult hozzá a garázs dolgozói eddigi teljesítményéhez.

Az ötéves tervvel hatalmas ipari és mezőgazdasági ország épül, mellyel minden dolgozónk tisztában van és minden erővel és a lehető legjobb munkával igyekeznek hozzájárulni a terv megvalósításához.

A sajtó terjesztése terén is szép eredményeket mutatnak fel a budai főnökség dolgozói, közel 200 Szabad Nép előfizető mellett számos Népszava, Tartós Békéért, Uj Világ stb. előfizetőnk van.

Ha a legégetőbb helyiség problémák megoldódnak, úgy még nagyobb fejlődés fog a munkában megindulni, hogy az ötéves tervet sokkal hamarább és sikeresen tudjuk befejezni.

Elvtársi üdvözlettel:
Greskó Sándor
MAVAUT gkv."

Egy hős a sok közül

Konstantin Szergejevics Zaszlonov emléke úgy él Bjelorusszia dolgozóinak tudatában, mint a nemzetközi hős alakja. A fiatal mérnök a sztálini kornak neveltje volt. A háború kitörésekor az orsai vasúti javítóműhely vezetője volt. A fasiszta hordák támadásakor a szovjet partizánok tízezreinek sorában küzdött a hódítók ellen, a szovjet hatalomért. Ezrével, tízezrével támadtak a hősök ebben a harcban. A Haza szeretete, a romboló ellenség gyülölete géppuskát adott az öreg paraszt kezébe is, mert „vasvillával csak egy fasisztát szúrhat le, de neki többet kell megsemmisítenie".

Ezeknek a hősöknek sorában harcolt Konstantin Zaszlonov, a Szovjetunió hőse, akinek munkáját az „Orsai csomópont" c. filmmel örökítette meg a műszaki filmstudió. A fiatal mérnök veszélyes vállalkozásokba kezd. Partizán csoportjával átszivárog a fronton és míg a partizánok csapást csapás után mérnek a németekre, Zaszlonov Orsába megy, hogy munkára jelentkezzék a németeknél. A német parancsnokság kényszerhelyzetben van, szüksége van képzett mérnökökre.

Zaszlonov azzal kezdi működését, hogy szakmunkásokat kér. A két fasiszta parancsnok megengedi neki, hogy a koncentrációs táborból kihozza a munkához szükséges embereket. A fiatal mérnök a legmegbízhatóbb munkásokat válogatja ki. A kiszabadítottak mitsem tudnak Zaszlonov céljairól, árulónak tartják, Zaszlonov azonban nem törődik ezzel, egymásután szervezi a szabotázs-akciókat.

Szénaknák kerülnek a mozdonyok széntartóiba és a német hadiszerelvények egymásután repülnek a levegőbe. Igy kezdődik az akció és amikor a németek rájönnek a szénaknák felhasználására, más módon harcolnak tovább. Befagyott mozdonyok, befagyott kutak jelzik munkájuk eredményét. Ugyanekkor Zaszlonov állandóan összeköttetésben van az orsai Pártszervezet partizán csoportjával. A partizánok elzárják az Orsába vezető vasútvonalakat: minden szerelvény kisiklik, minden autó aknára fut. Hiába tartóztatják le a mérnököt. Elfogásának hírére a partizánharc hatalmas erővel lángol fel, Zaszlonov helyét Szemikin foglalja el. A Zaszlonov példáján fellelkesült partizánok még keményebb csapásokat mérnek az ellenségre. A németek ekkor aljas cselt készítenek elő, — de beleesnek saját csapdájukba. Szabadon bocsátják Zaszlonovot, azzal a feltétellel, hogy megszervezi az ellenállókat és a névsort átadja nekik. A fiatal mérnök látszólag elfogadja a feltételt, hiszen már megszervezte a partizánokat: egy légi támadás alatt elpusztítanak mindent, amit a bombák megkíméltek, az orsai csomópont üzemképtelenné válik. Ezzel Zaszlonov és az orsai vasutasok rettenhetetlen csoportja teljesítette feladatát. A további harcot fegyverrel vívják meg és kiverik a bitorlókat Orsából.

A film csupán egy kis részét mutatja meg a Honvédő Háború partizánmozgalmának. Ebben a kis töredékben azonban megismerhetjük a szovjet nép jellemét, a hazáért vívott küzdelem nagyszerűségét. Zaszlonov, a film hőse nem kivételes egyéniség, nem emberfeletti lény: egyszerű szovjet ember, hős, aki hazájáért küzd. Az alkotó együttes nagy érdeme, hogy munkájával a szovjet nép harcát mutatta meg.

Zaszlonov és a vele együtt dolgozó illegális Pártbizottság alakjai nem csupán egyes személyeket ismertetnek meg velünk.

Druzsnyikov Zaszlonov alakítása, Glebov „Kropká"-ja, Redjuska „Krusina"-ja, Inna Kondratyieva komszomolkája egyesíti magában a szovjet hősök összes jellemző tulajdonságait. Bátorságukat, a nehézségek, nélkülözések semmibevevése, a nemeslelkűséget, fegyelmezettséget és az ellenség iránt érzett engesztelhetetlen gyülöletet. Kors Szablin és Fainzimmer rendezők munkáját dicséri a film, amikor megmutatja a partizánok szoros, elszakíthatatlan kapcsolatát a Pártszervezetekkel és a moszkvai vezetőséggel, a határtalan bizalmat, amelyet ez a hősi nép vezetője, Sztálin iránt érez. Csak egy jelenetben halljuk Sztálin nevét, de az egész filmen keresztül érezzük, hogy ezt a harcot is ő vezeti.

A koncentrációs táborokból kiszabadult Galina mondja húgának: „Amikor a táborban a legnehezebb megpróbáltatásokat éltük át, eszembe jutott: az északi fény birodalmában, sötétségben, átfagyva, fáradtan megy az ifjú Sztálin elvtárs. És ha ő a sötét, fagyos éjszakában fáradhatatlanul ment azért, hogy nekünk dicsőséget hozzon, most sem hagy el bennünket. Ez az, amiben én bizom!"

Ez a néhány mondat meghatározza az ellenállás jellegét. Sztálinban bízott Sumin, amikor a Gestapo kínzásokkal vallatta, az ifjú Dokutovics, amikor a német pisztoly csöve szegeződött rá, a partizánok és a megkinzottak százezrei, mikor ezer bajon, akadályokon át, törhetetlenül helytállottak az ellenség előtt. Sztálin tanítása hangzott Zaszlonov ajkáról, amikor a film befejező mondatait mondotta és ezek a szavak nemcsak a náci háborús őrülteknek szólnak.

„El akarták pusztítani bennünket, ennek a földnek a gazdáit. Boldogságunkat akarták tönkretenni. Ez nem sikerült és nem is fog sikerülni soha! Nem lehet kiirtani a népeknek azt a vágyát, hogy úgy éljenek, ahogyan maguk akarják . . . Tudja meg mindenki . . . A mi népünk határtalanul szereti a békét, de rettenetes a haragjában, ha arra kényszerítik, hogy fegyvert ragadjon . . ."

Soha nem voltak időszerűbbek ezek a szavak, mint éppen ma. A mi népünk is határtalanul szereti a békét. A szocializmust építjük. És szeretik a békét azok is, akik ma még elnyomásban élnek. Ezért tekint az egész világ dolgozóinak szeme Moszkva felé, ahol a béke táborának bölcs vezére, Sztálin dolgozik. Hiábavaló az imperialisták minden kardcsörtetése: a nép szereti a békét — de rettenetes lesz a haragja, ha arra **kényszerítik, hogy fegyvert fogjon.**

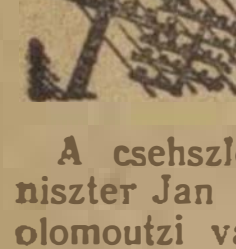

KÜLFÖLDI HIREK

A csehszlovák közlekedésügyi miniszter Jan Cserny mozdonyvezetőt az olomoutzi vasut igazgatójává nevezte ki. Az új vasutigazgató hivatalbalépése alkalmából Casimir Bezek, a csehszlovák vasutak vezérigazgatója kijelentette: Csehszlovákia életének mélységes változását mutatja az a fontos tény, hogy a munkásosztály tagja került az ország legnagyobb vasutigazgatóságának élére.

★

Mihail Teodorescu román élmunkás mozdonyvezető levelet intézett a Viatza Sindiolahoz, a romániai Országos Szakszervezeti Tanács hivatalos lapjához, amelyben bejelenti, hogy a Bukarestben december 10-én kezdődő Nemzetközi Szállítómunkások Szakszervezeti Uniójának gyűlése tiszteletére felajánlja munkateljesítményét. Teodorescu a Bukarest-Nagyvárad közötti 652 km hosszúságú útat az eddigi három mozdony helyett egy mozdonnyal futotta be. Teodorescu levelében közli, hogy ezt a sikert a Szovjetunióban bevált módszerek alkalmazásával érte el és ugyanakkor harminchárom százalékos üzemanyag megtakarítást ért el.

★

Az angol alsóház hétfői ülésén Barness közlekedésügyi miniszter közölte, hogy az angol vasútak súlyos veszteséggel küzdenek. A mult üzletévben a veszteség 4 750.000 font volt, az 1949. évi üzletévben meghaladja a 20 millió fontot, a jövő üzleti évben pedig még nagyobb lesz. A miniszter a képviselők nagy megdöbbenésére bejelentette, hogy a vasútigazgatoság a veszteség ellensúlyozása céljából az áruszállítási díjszabás 16 százalékos felemelését javasolja. A kikötőhasználati díjakat és a csatornafuvarozási díjszabásokat szintén megfelelően emelnék.

Több képviselő megkérdezte, hogy a szállításnak ez a megdrágítása milyen hatást gyakorol majd az amúgy is magas termelési költségekre és az egyre dráguló megélhetésre. A miniszter erre nem válaszolt.

Az angol államvasutak teherárufor-galmának súlyos megdrágítása az angol gazdasági élet minden terére újabb drágasági hullámot zúdít — állapítják meg az összes szakkörök. — A díjszabások emelése következtében évi 35 millió fonttal többet kell fizetnie a vasutat igénybevevő közönségnek, ugyanakkor a vasúti részvények volt birtokosai évi 33 millió fontot kapnak az államosítással összefüggő kártérítés címén, jóllehet, a vasutak az államosítás idején a csőd szélén álltak.

Az országos széntanács számítása szerint a díjszabásemelés évente 9 millió fonttal drágítja a szénszállítást amit az ipari- és magánfogyasztóknak kell viselniök. Az országos gyáriparos szövetség nyilatkozatában hangoztatta, hogy az angol gyárosok alig küzdhetnek meg a külföldi piacokon az árversennyel, sőt állandó árakat sem szabhatnak, ha tovább drágulnak az iparok számára nélkülözhetetlen szolgáltatások, így elsősorban a fuvarozás. Az országos kereskedelmi kamara, amely 65 kereskedelmi szövetséget és több mint 500 céget képvisel, kijelentette, hogy ha a vasúti viteldíj megdrágul, a megélhetés is drágább lesz.

★

Japánban, amely az amerikai hatóságok és Josida reakciós kormányának politikája folytán a legsúlyosabb gazdasági helyzetbe került, egyre nő a dolgozók sztrájkmozgalma. A sztrájkmozgalmat az életszínvonal feltartóztathatatlan süllyedése okozza. A dolgozók egyre határozottabban követelik munkabérük emelését. Igy pl a kanadai körzeti magánvasutak dolgozóinak szakszervezeti szövetsége határozatot fogadott el, hogy sztrájkolni fog magasabb munkabérekért.

Film

A Lenfilm-studió „színes" laboratóriuma

Befejeződött a Lenfilm studió szinesfilm laboratóriumának felszerelése. A műterem a színes filmek gyártását a „Musszorgszkij"-jal kezdi meg és ugyancsak itt fogják kidolgozni a kievi műteremben elkészült „Sevcsenko" c. színesfilmet. Már megkezdték a moszkvai és leningrádi népszerű tudományos filmek műtermében készült színes kisfilmek sokszorosítását.

A nemzetiségi filmstudiókban

Taskent . . .

Az Özbég Köztársaság 25 éves évfordulójára készülő nagy film felvételei befejezésükhöz közelednek. A legújabb üzbég dokumentfilm a 25 év alatt végbement szocialista átalakulás sikereit mutatja be politikai, gazdasági, társadalmi összefügéseiben

Titlisz . . .

Gulia, gruz író novelláiából készít filmet a studió „Tavasz Szakeneben" címmel, gruz művészek közreműködésével

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GÁSPÁR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
A lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN
szerkesztő.
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u 16. — Tel.: 124—893, 126—452.
Szikra Lapnyomda NV Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Üdvözöljük büszkeségeinket, új sztahánovista élmunkásainkat!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 január 15.

A Szakszervezeti Világszövetség határozata

a békeharc erősítéséről, a gyarmati szakszervezetek támogatásáról és a „sárga internacionálé" leleplezéséről

A Szakszervezeti Világszövetség titkársága Giuseppe di Vittorio elnöklésével január 2-án, 3-án és 4-én értekezletet tartott Párisban. A titkárság tagjain, Louis Saillant főtitkáron, Rostovsky és Ghebert titkárokon kívül a tárgyaláson résztvettek a Szakszervezeti Világszövetség alelnökei: Le Léap és Diallo, valamint Benoit Franchon, a CGT főtitkára.

A Szakszervezeti Világszövetség titkárságának értekezletén a Végrehajtó Bizottság novemberben és decemberben Pekingben hozott határozatainak megvalósításával foglalkozott.

A titkárság elhatározta, hogy Ghebert, Lombardo Toledano, Diallo és Fischer elvtársakat delegálja az ENSz közgazdasági és szociális tanácsának februárban megtartandó tizedik értekezletére, amelyen megvizsgálják a gyarmati színesbőrű dolgozókat érintő jogtalan faji megkülönböztetések kérdését.

Az országos szakszervezeti központokat felhívják a békevédelmi akciók fokozására és különösen arra, hogy békevédelmi bizottságokat létesítsenek a munkahelyeken és ezeknek a béke védelmére vonatkozólag szabatos és konkrét célokat jelöljenek ki.

A Végrehajtó Bizottság döntése értelmében a Szakszervezeti Világszövetség titkársága a Béke-Világkongresszus titkárságával együtt megvizsgálja majd az 1950. évi Nemzetközi Békenap rendezésének tervét. A szakszervezetek addig is nagyszabású mozgalmat folytatnak azért, hogy május 1-én nagyméretű tömegtüntetéseket tartsanak a háborús uszítás és a gyarmati háborúk ellen.

Március 11-től 14-ig tartják meg a vegyipari dolgozók nemzetközi ipari szakosztályának alakuló értekezletét. Ezzel tizenkettőre emelkedik a Szakszervezeti Világszövetség ipari szakosztályainak száma. E 12 ipari szakosztály tanácskozó értekezletét Budapesten tartják meg május 10-től 14-ig.

A Szakszervezeti Világszövetség titkárságának értekezletén megállapították azt a munkatervet is, amely az ázsiai országok szakszervezeti értekezletének határozataiból és a Szakszervezeti Világszövetség ázsiai összekötő irodájának létrehozásából következik.

A Szakszervezeti Világszövetség titkársága elhatározta, hogy fokozza a létérdekeiért küzdő gyarmati országok szakszervezeti szerveinek és dolgozóinak nyújtott segítséget.

A Szakszervezeti Világszövetség titkárságának tudomása van az Egyesült Államokban, valamint Nagybritanniában, Belgiumban és egyéb európai államokban, például Ausztriában folyó egységbontó szakadárpolitikáról. A kapitalista kormányoknak e szakszervezeti ügynökei az amerikai és az angol kormány kezdeményezésére álinternacionálét alakítottak, amelynek célja a világ munkásságának a kölcsönös segítségre, a munkásegységre és a nemzetközi szolidaritásra vonatkozó jogos kívánságait megtörni.

Ezt a Londonban 1949 decemberében megalakított sárga „internacionálé"-t minden országban — beleértve a nyugateurópai államokat és Észak-Amerikát is — úgy tekintik, mint az amerikai imperializmus és az alája rendelt európai kormányok háborús terveinek egyik eszközét. Ennek az eszköznyezését, amelynek célja a sárga „internacionálé" politikájának megakadályozása. Ennek a sárga „internacionálénak" vezetőit úgy ismerik, mint a nemzetközi munkásosztály által megvetett, korrupt elemeket.

A Szakszervezeti Világszövetség üdvözli számos ország, különösen Olaszország, Franciaország és Hollandia különböző beállítottságú dolgozóinak egységakcióját gazdasági követeléseik megvalósítására és a világbékéért vívott küzdelemben. A Szakszervezeti Világszövetség felhív minden dolgozót, hogy tömörüljön szorosabbra testvéri nemzetközi kapcsolatait és leplezze le minden alkalommal a sárga „internacionálé" igazi szerepét, irányítóinak minden árulását, hogy még jobban elszigeteljék és teljesen kiüzzék őket a munkásosztály soraiból.

A Szállítóipari Munkások Nemzetközi Szövetségének megalakulása a béke frontját erősíti

Gáspár Sándor elvtárs cikke a Népszava január 4-i számában.

A szárazföldi és légi közlekedés, valamint a szállítóipar egyéb területein foglalkoztatott dolgozók nemzetközi szövetségének bukaresti alakuló kongresszusán az *öt világrész 6,700.000 szervezett vasutas, közúti közlekedési, gépjárművezető és szállítómunkás dolgozóját képviselő 60 küldött és két megfigyelő vett részt.*

Amint azt *Roszlovszkij* elvtárs, a Szakszervezeti Világszövetség titkára az alakuló ülésen mondott nagy beszédében hangsúlyozta, a kongresszusnak nagy jelentősége van. Megteremti fajra és nemzetiségre való tekintet nélkül *az összes földrészek szállítóipari munkásainak nemzetközi egységét,* a létérdekük megvédéséért és a munkásosztály történelmi céljainak eléréséért folytatott harcban.

A kongresszus jelentőségét döntő mértékben emelte az a körülmény, hogy a szakadárok londoni értekezletének befejezésekor ülésezett. Ezáltal a szállítóipari munkások bukaresti alakuló ülésének a munkásosztály érdekében folytatott alkotó tevékenysége komoly mértékben ellensúlyozta a szakadárok londoni konferenciájának romboló tevékenységét. Amikor Deakin, Tewson, Oldenbroek, Green, Muttay és Carey és a többi áruló vásárra igyekezett vinni a saját országa munkásságát, *saját hátukban,* Franciaországban, Olaszországban, Angliában sorra lángolt fel az öntudatos munkások sztrájkmozgalmai. A közlekedés dolgozói országot átfogó és napokig, hetekig tartó bérharcot vívtak az embertelen kizsákmányolás és az elnyomás ellen. *Franciaország 450.000 vasutasa közül például 400.000 vett részt a sztrájkokban.*

A bukaresti kongresszus országvilág előtt ismét bebizonyította, hogy *a szervezett munkások nagy többsége a Szakszervezeti Világszövetség oldalán harcol* az emberi szabadságért, a jólétért a kizsákmányolásmentes életért, a békéért.

A kongresszus legjelentősebb felszólalója *Rosztovszkij* elvtárs volt, aki részletesen beszélt a szakadároknak arról az erőfeszítéséről, hogy megbontsák a munkásosztály egységét. Hangoztatta, hogy a feladat, amelyet el kell végeznünk, nagy és nehéz. A siker érdekében beható és komoly munkát, szívós harcot kell folytatnunk. Nyilvánvaló, hogy a győzelem nem hull az ölünkbe, hanem azt ki kell küzdenünk. *És ki is fogjuk küzdeni ezt a győzelmet* az imperialisták és munkásmozgalmi ügynökeik minden mesterkedései ellenére is.

Rosztovszkij elvtárs így fejezte be nagy beszédét:

„Mi képviseljük és mi valósítjuk meg a haladást. Miénk a jövő! Mi mutatjuk meg az emberiségnek a felszabadulást az embernek ember által történő barbár kizsákmányolása alól. Megvédjük a dolgozók mindennapi szükségleteit, alapvető érdekeiket és jogaikat. Az összes országok kizsákmányolói gyűlölnek minket, ami azt jelenti, hogy helyes úton járunk. Körülöttünk felzárkóznak az összes haladó erők sorai. S miénk lesz a győzelem!"

A francia és olasz küldöttek, a marshallizált, az imperialista befolyás alatt levő szállítóipari dolgozók küldöttei drámai hangon tárták fel felszólalásaikban azt a súlyos nyomort, amelyben a nyugati munkások nagy része él. Hangsúlyozták, hogy *a gazdasági válság nap-nap után hatalmasabb méreteket ölt,* panaszolták, hogy a burzsoázia erőszak szervezeteinek nyomása folyton nő s hogy a munkanélküliség réme a munkásházak nagy részének állandó lakója.

A francia küldöttek, olasz testvéreikkel egyetemben hangsúlyozták beszámolójukban, hogy *a kommunista párt vezetése alatt tovább folytatják harcukat Scelba és Moch koppóival szemben* és a kongresszus szünni nem akaró tapsa között jelentették ki, hogy *egyetlen francia, vagy olasz dolgozó sem fog fegyvert, nem biztosít szállítási lehetőséget az imperialisták háborús tervei érdekében.*

Mao-Ce-Tung elvtárs hős kínai vasutasai elmondották, hogyan vették fel a harcot az amerikai zsoldban álló Kuomintang népelnyomó uralma ellen, hogyan szabadították fel, hogyan építik újjá nagy hazájukat a Szovjetunió segítségével és példájára.

Különösen mély szeretet nyilvánult meg a bukaresti kongresszuson *a hatalmas Szovjetunió, Sztálin elvtárs iránt, a szocializmus országának küldöttei iránt.* Beszámolójuk útat mutatott valamennyiünk számára.

A kongresszus kiáltványa hangsúlyozza, hogy a kongresszus *a nemzetközi munkásegység jegyében zajlott le.*

A kiáltvány harcra szólítja fel a világ összes szárazföldi és légi dolgozóit *a béke, a demokrácia, a szabadság, a munkásosztály nemzetközi egységének a megszilárditása érdekében.*

A magyar delegáció nagy és hasznos tapasztalatokkal gazdagabban tért haza. A román munkások elmondották nekünk, hogy ellentétben a multtal, *ma már nem lehet szembeállítani románt és magyart.* A román és magyar munkás nem fog többé egymás ellen harcolni, hanem békésen és győzelmesen, *közös úton együtt menetelnek a szocializmus felé.*

A bukaresti út felejthetetlen marad számunkra. *Sokat tanultunk ott és a szerzett tapasztalatokat igyekszünk átadni a széles tömegeknek.* Szemünk előtt lebeg *a nagy Szovjetunió példája* s mi a közlekedés szervezett dolgozói: vasutasok, közlekedési alkalmazottak, gépjárművezetők és szállítómunkások *követjük a Szakszervezeti Világszövetség új nemzetközi szakmai tagozatának útmutatását. Sztálin* elvtárs útján, *Rákosi* elvtárs vezetésével biztosan haladunk célunk: *a szocializmus felé* s ezen az úton, a békéért vívott harc sikerét erősítette a bukaresti kongresszus.

A szakszervezeti funkcionáriusok értekezlete

A Szakszervezetek Országos Tanácsa január 9-én szakszervezeti összfunkcionárius értekezletet tartott, melyen résztvettek az üzemi bizottságok titkárai, a termelési felelősök, propagandisták és a szakszervezetek központi vezetőségének tagjai.

Az értekezlet megtárgyalta a szakszervezetek és üzemi alapszervezetek munkáját és további feladatait a munkaverseny-mozgalomban.

A sztálini műszak megmutatta, hogy üzemeinkben milyen hatalmas rejtett tartalékok vannak. Legjobb példa erre a magyar sztahánovisták, az élenjárók mozgalma. A sztálini műszakban sikerült a műszaki értelmiséget is bekapcsolni a verseny tudatos fejlesztésébe. Az üzemi szervek munkájában is javulás mutatkozik, mint ezt az értekezleten Apró elvtárs beszámolójában megállapította.

Az értekezleten a nagyüzemek ÜB titkárai felszólaltak és üzemük dolgozói nevében kijelentették, hogy az ötéves tervben fokozzák a sztálini verseny és a sztálini műszak eredményeit és még nagyobb lendülettel, eredményesen folytatják a munkaversenyt.

Sztahánovistáink kitünő eredményeket érnek el az ötéves terv első napjaiban és tovább fokozzák teljesítményüket

Dolgozóink megmutatták szeretetüket, ragaszkodásukat és hálájukat Sztálin elvtárs iránt és soha nem látott eredményeket értek el a sztálini műszakban. Ugyanakkor ígéretet tettek arra, hogy megtartják és tovább fejlesztik jó teljesítményeiket az ötéves terv győzelméért.

Amilyen örvendetes a magyar sztahánovisták hatalmas, világméretekben is jelentős teljesítménye, ugyanolyan örvendetes az az eredmény is, hogy nap mint nap mögéjük zárkóznak fel dolgozóink tíz- és százezrei. Azok, akik teljesítményeik állandó fokozásával, a termelékenység növelésével gyarapítják nemzetgazdaságunk erejét és biztosítják hároméves tervünk diadalához hasonlóan, az ötéves terv győzelmét is.

A vasutas szakszervezet termelési osztályára állandóan futnak be jelentések arról, hogy az egyes üzemek dolgozói milyen mértékben harcolnak a termelés frontján a teljesítmények fokozásáért, hogyan veszik ki részüket a szocializmusért folyó nagy küzdelemben.

Ezekből a jelentésekből közlünk néhány kiragadott példát.

Az *ÉSZAKI JÁRÓMŰJAVITÓ NV* üzemében *Takács* Pál marós 680 százalékot teljesített 7-én, előző nap 600 százalékot. Ezt a teljesítményt a sztálini műszak után fokozatosan érte el.

Petter István fúrós 400, ifj. *Pásztor* András műszerész 383, *Telekes* Zoltán fúrós 335, *Győri* József fúrós 309, *Gula* István mozd. eszt. 306, *Kovács* Sándor eszt. 306 százalékra emelte teljesítményét.

Az *ISTVÁNTELKI JÁRÓMŰJAVITÓ NV* dolgozói közül *Bartos* József esztergályos 480, *Magó* Ferenc 364, *Gordos* Gábor armatura lakatos 340, *Korecz* Károly vasöntő 304 százalékot ért el!

A *DUNAKESZI JÁRÓMŰJAVITÓ NV*-nél *Veres* Imre gyártási lakatos 313 százalék, *Ujlaki* Imre mázoló 330 százalék, *Selmeci* Ottó betűíró (1652) 980 százalék, előző nap 244 százalék, *Budafoki* Mátyás és *Berthó* János asztalosok 342 százalék, *Folyt* Zoltán esztergályos 200 százalék teljesítményt ért el. *Karkó* János asztalos 300 százalék, *Mesterházi* László, *Cservenák* György gyártási lakatosok 260 százalék.

A *SZOLNOKI JÁRÓMŰJAVITÓ NV* üzemében *Bársony* István cserejavító 387 százalék, *Vízi* Lajos 365, *Getye* Pál 387/376 és *Pintér* III. Ferenc cserejavítók 358 százalékot értek el. *Rácz* Mihály mázoló 419, *Kur* Béla cserejavító lakatos 350 százalékra emelte teljesítményét, *Meggyes* István és *Kiss* János arm. szerelők 413.

A *DEBRECENI JÁRÓMŰJAVITÓ NV* üzemében *Faragó* Lajos villamoshegesztő 274, *Kovács* István tengelyesztergályos 316. *Kaska* József fémnyomó 380, *Bódi* Jenő villamoshegesztő 275, *Püspök* Kálmán bádogos 227, *Bányai* Lajos szegecsavaresztergályos 569, *Erdei* Zoltán esztergályos 263, *Szabó* István esztergályos 286, *Rákos* József villanyhegesztő 267, *Marica* István villanyhegesztő 215 százalékot teljesített.

A *MISKOLCI JÁRÓMŰJAVITÓ NV* dolgozói közül *Kádár* József autogénhegesztő 170, *Zólyomi* Zoltán csavarmetsző 313. *Pásztor* József esztergályos 260 százalékot teljesített.

A *SZOMBATHELYI JÁRÓMŰJAVITÓ NV*-nél *Pósfalvi* István tűzikovács 213, *Kiss* János 206, *Vincze* Gyula tűzikovácsok 206, *Kiss* István villamoshegesztő 299, *Vidos* József kenőpárnamosó 234, *Kiss* József kenőpárnajavító 222, *Kovács* József villamoshegesztő 195 százalékra emelték teljesítményüket. *Vidosnak* a sztálini műszak alatt 183, *Kissnek* pedig 172 százalék volt a teljesítménye. *Kaszabai* József és *Rózsa* Lajos gyártási lakatosok 197, *Király* József 179 százalék.

A *SZÉKESFEHÉRVÁRI JÁRÓMŰJAVITÓ NV* dolgozói közül *Antal* Mária csavaranyafúró 260, *Sándorfi* Antal gyártási lakatos 200, *Poszoli* István esztergályos 156, *Antal* Móric csavarmetsző 256 százalékra teljesítette normáját. *Varsányi* Ferenc esztergályos 186, *Maurer* Ferenc 175.

A *PESTSZENTLŐRINCI JÁRÓMŰJAVITÓ NV* üzemében *Ócsai* László lakatos 281, *Tepliczki* János asztalos 300 és *Hercegfalvi* Sándor betűíró 280 százalékos teljesítményt ért el.

A *SZOLNOKI FOTÓHÁZ* műhelyében *Kovács* Antal és *Márkus* János bádogosok 214.9 százalékot értek el.

A *GYSEV SOPRONI MŰHELYÉBEN Koscsinák* János esztergályos 793, *Pfeiffer* Ferenc fúrós 533, *Vig* György asztalos 420, *Rákli* Ernő betanított munkás, csőtisztító 347 és *Bakos* István hegesztő 307 százalékot értek el.

A *FELÉPÍTMÉNYI ÉS VASANYAGJAVITÓ NV* üzemében *Soós* Vince villamoshegesztő 255, *Vig* László lakatos 255, *Kossuth*-brigád 248 és a *József Attila*-brigád 246 százalékos teljesítményt ért el.

Január 2-tól 7-ig a Szombathelyi igazgatóság területén levő üzemekben *Mester* István lakatos 209, *Tégla* János lakatos 209, *Orbán* István lakatos 127, *Pető* Gyula 208, *Tóth* Gyula 208, *Kishalmi* Sebestyén 198, *Földesi* Endre 188 és *Sőpkei* Dezső lakatosok 190 százalékos teljesítményt értek el.

A debreceni igazgatóság területéhez tartozó üzemekben *Szabó* János lakatos 182, *Horváth* Gyula lakatos 181 százalékos teljesítményt ért el.

A sztálini műszak alatti teljesítmény-százalékot túlteljesítették az Északi járműjavító NV-nél Mayer László marós, aki december 21-én 167 százalékot, január 6-án 415 százalékot ért el. A debreceni járműjavító NV-nél Szabó István esztergályos 247-ről 255-re, Erdei Zoltán esztergályos 276-ról 300-ra, míg a székesfehérvári járműjavító NV-nél Antal Mária anyafúrós 210 százalékról 260 százalékra emelte teljesítményét.

Vasutasaink a termelékenység emelésével erősítik a béke frontját.

SZAKTÁRSAK!

Tanulmányozzátok újításomat és hasznosítsátok ötéves tervünkben!

Az Istvántelki Járműjavító NV kazánfalazó csoport vezetője az 58 éves Csörgő Mihály elvtárs.

Mosolyogva fogad bennünket kicsi műhelyében. Itt készülnek a mozdonykazán hőszigetelésére szolgáló aszbesztlapok.

A fejlődés — kezdi beszámolóját Csörgő elvtárs, — életszínvonalunk emelése, megköveteli tőlünk, hogy munkánkat gyorsabban, jobban, vagyis — észszerűbben végezzük el! Körülnéztem hát én is munkaterületemen és Lépő Ferenc főművezető barátommal együtt, aki a főműhely területéről egybegyűjtött ócskavasak között körülnézett, — készítettünk egy kis gépezetet a mozdonykazán hőszigetelő lapok készítésének meggyorsítására.

— A régi munkaeljárás lassú és nehézkes volt! Egy 150x400 mm. nagyságú csapokkal rögzített fakeretbe tömködtük bele az aszbesztet, azután egyenként a keretet szétszedve a kész aszbesztlapokat deszkára raktuk száradás céljából. Így egy aszbesztlap elkészítési ideje 10—12 perc volt. Ezen segíteni kellett!

— A hőszigetelő lapok készítésére szolgáló gép egy excenderes tengely mozgatásán alapuló, egykarú emelőrendszerű szerkezet. Működtetése a következő: a gép felső üreges részét nedves aszbeszt-porral megtöltjük, azután a felső részt rázárva, a jobboldalt lévő excenderes tengelyt mozgató kart néhányszor jó erősen magunk felé húzzuk. Azután a felsőrészt felnyitva a lent, oldalt kinyúló karra lábbal rálépve, a kész aszbesztlap az üreges részből kiemelkedik és azt a sima lapra lehúzva könnyűszerrel a szárítóhelyre vihetjük. Az így készült lap gyorsabban szárad, mert a géppel történ préselés következtében annak víztartalma kevesebb lett. Egy lapnak az elkészítési ideje kb 1.5 percre tehető.

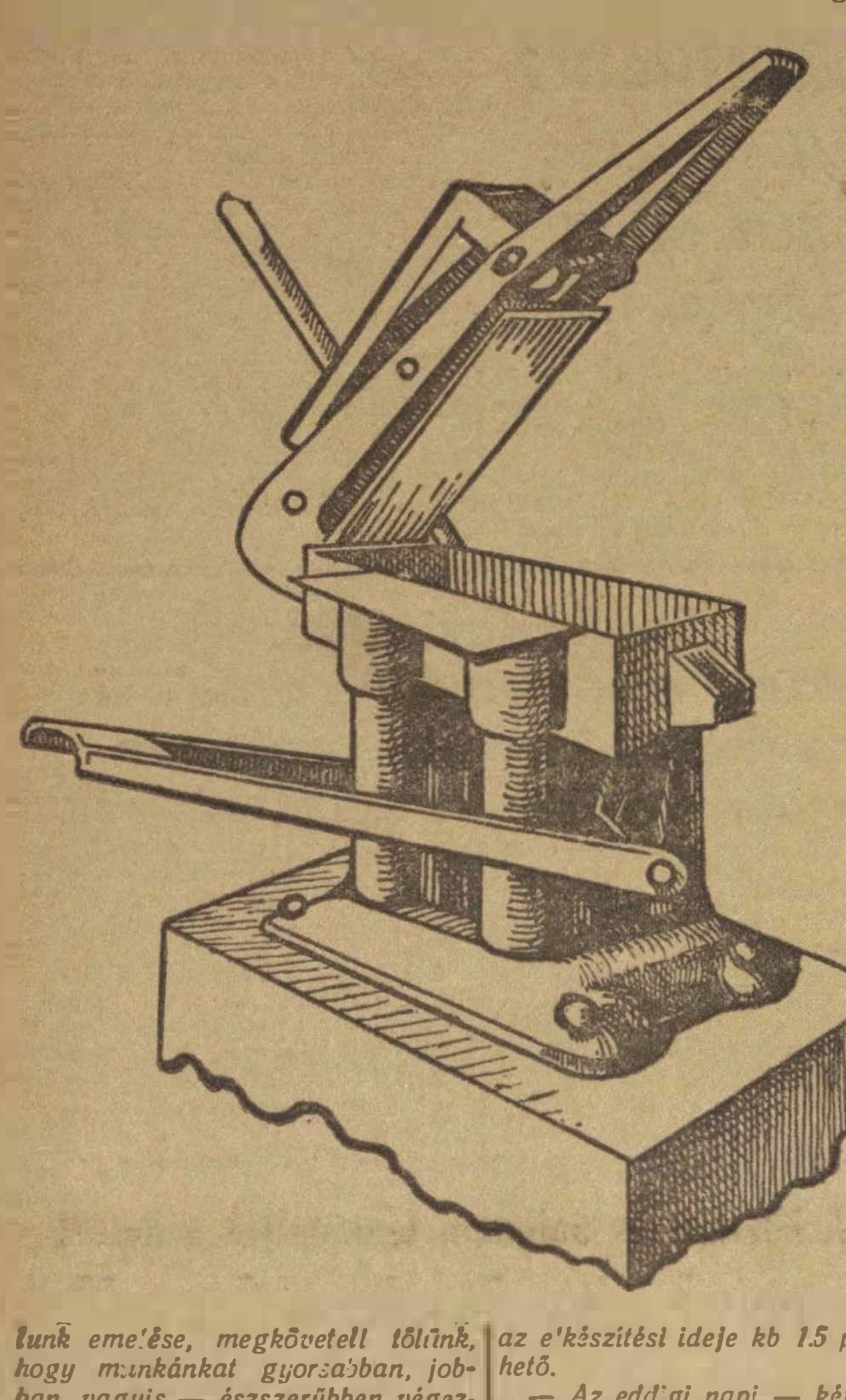

— Az eddigi napi — két emberre eső — munkateljesítmény 60—70 darab volt, az új munkaeljárással, gépeljárással könnyűszerrel elérhető a napi 220 darab is!

— Az aszbesztlapok gyors szárítására egy vaskályha beépítésével szárítóállványt készítettem, mely a szárítási időt 48 órára rövidíti meg. Elkészítésre vár még egy aszbeszt tépő-gép is. A tervek már készen vannak és a gép is rövidesen elkészül!

— Ezt az újításomat először a sztálini műszak alatt alkalmaztam és ennek köszönhetem az átlagos teljesítményemet messze túlhaladó eredményt!

— A gép elkészítése egyszerű „házilag" is könnyűszerrel előállítható. Mi ezt társadalmi munkában készítettük el.

— Vasutas szaktársaim! Tanulmányozzátok és használjátok fel újításomat! Szeretném, ha újításommal én is hozzájárulhatnék a most induló ötéves tervünk mielőbbi megvalósításához!

A 25.000 forintos

üzemszervezési pályázat eredményének ünnepélyes kihirdetése

Az Iparügyi Minisztériumok és az MTESz által kiírt 25.000 forintos üzemszervezési pályázat eredményeinek

ünnepélyes kihirdetése

1950 január 12-én d. u. fél 6 órakor

lesz a Magánalkalmazottak Szabad Szakszervezetének VI., Jókai-u. 6 sz. alatti székházában.

Az ünnepi beszédet Zsofinyec Mihály nehézipari miniszter és Ajtai Miklós könnyűipari minisztériumi államtitkár tartják, majd a minőségi ellenőrzési pályázat nyertese tart előadást.

Tekintettel arra, hogy a probléma a magyar ipar műszaki fejlesztése szempontjából döntő fontosságú, szükséges, hogy műszaki értelmiségünk minél nagyobb számban vegyen részt ezen az összejövetelen, melyen újabb pályázatok kiírásáról is szó lesz.

Cserélnék Budapest területére, egy- vagy kétszobás lakással. Helyette Ercsiben különálló ház, két szobával, összes mellékhelyiségekkel rendelkezésre áll. Esetleg nyugdíjassal is. Cím: Bosánszky Ferenc, Budapesti MÁV Igazgatóság, Kerepesi-út 3. V. emelet 501.

Hogyan lesz az iparostanulóból SZTAHANOVISTA

Egyszerű kolhozparasztnak lánya vagyok, a rjazani területen éltem, Szlanszki faluban. 1947 telén a szlanszki tanács értesítette a Komszomol körzeti bizottságát, érkezett valaki Moszkvából, az ipariskolába válogat fiatalokat. Szerettem volna munkásnő lenni, megbeszéltem anyámmal és más lányokkal együtt elmentünk a körzeti bizottsághoz.

Kerestük azt az elvtársat, aki az iskolába jelentkezőket felveszi. Dementyevnek hívták, a moszkvai 11. ipariskola mestere volt. Megkértük, mondja el nekünk, milyen az iskola és milyen szakmára oktatnak?

Mindent részletesen elbeszélt. Elmondotta, hogy az ipariskolákat és gyári iskolákat Sztálin elvtárs kezdeményezésére létesítették és ezekben készítik elő az új munkásokat. A jelentkezőkből lehet esztergályos, maró, csiszoló.

Dementyev megmutatott egy alkatrészt is, amelyet a gyár készített, elmagyarázta, mi az, amit a munkadarabon az esztergályos csinált és mit végzett rajta a csiszoló. Igen érdekes volt.

Mi, lányok, ismételten megtárgyaltuk magunk között a kérdést és elhatároztuk, elmegyünk az ipariskolába.

Moszkvában már vártak bennünket. A mesterek és az iskola oktatói a pályaudvaron fogadtak, villamoson utaztunk új otthonunkba, ahol elláttak munkaruhával, köpennyel, cipővel, beköltöztettek a kényelmes szobákba, a világos, jól fűtött helyiségekbe.

Az állam teljesen magára vállalta az iparostanulók ellátását. Díjtalanul étkeztünk, mindenünk megvolt, gyakorlott, nagytudású mesterek tanítottak. Az osztályokban kaptunk elméleti oktatást, gyakorlatit a gyár műhelyeiben. Érdekesen és hasznosan tölthettük el szabadidőnket is: különböző művelődési köröket alakítottunk, sportoltunk, könyvtárba, színházba, moziba, kirándulásokra jártunk. Mindenben éreztük a sztálini gondoskodás nyomát. Szünnapjainkon ismerkedtünk meg Moszkvával, hazánk fővárosával is.

Emlékszem, az első napokban a Vörös-térre mentünk, hosszú ideig szótlanul álltunk a Kreml falai előtt.

— Itt lakik Sztálin — mondta csendesen valamelyikük. — Lehet, hogy ablaka ide nyílik a térre.

Mind erre gondoltunk. S megfogadtuk, úgy tanulunk, hogy jó munkaerőkké váljunk — sztahánovisták leszünk, mert akkor erről Sztálin tudomást szerez és örvendeni fog neki.

A tanulással töltött hónapok szinte elröpültek, sikeresen tettük le a vizsgát. Bár tudtuk, hogy előttünk csupa szép és jó áll, sajnáltuk elhagyni az iskolát, ahol úgy éltünk, mint a szülői házban. Amerikában, Angliában, vagy bármely más kapitalista országban a fiataloknak nehéz szakmára szert tenniök, s munkát találni szinte lehetetlen. Azokban az országokban az emberek milliói munkanélküliek.

A mi alkotmányunk minden állampolgárnak jogot ad a tanulásra és a munkára. Még az iskolában tanulunk és már kijelölik számunkra az ötéves tervben ránk váró feladatot. Bennünket is — ahogy elhagytuk az ipariskolát — társnőimmel együtt a „Kaganovics" golyóscsapágygyárban kitanult szakmánknak megfelelő munka[illegible]árt.

A régi munkások mindenben segítettek nekünk, hogy hamar otthon érezzük magunkat a műhelyben és megfelelően illeszkedhessünk be a termelésbe.

Néhányan az ipariskolát végzett növendékek közül elhatároztuk, hogy ifjúsági brigádot szervezünk, hadd menjen jobban a munka. Engem jelöltek ki brigádvezetőnek. Brigádunk már a második hónapban 220 százalékra teljesítette a normát. Nagyon igyekeztünk, hogy a sztahánovista munkát teljesítsük, éreztük, hogy ezzel hálálhatjuk meg a gondoskodást, amellyel belőlünk szakmunkásokat képeztek.

Így következett el 1949 június 16-a, életem legboldogabb napja, amikor az újságok közölték a moszkvai dolgozók Sztálin elvtárshoz intézett levelét. Ebben tettünk ígéretet Sztálinnak, hogy az ötéves tervet négy év alatt teljesítjük. Képzelhető, milyen boldog voltam amidőn az élenjáró moszkvai sztahánovisták neve közt megpillantottam az enyémet is. Egyszerűen hinni sem akartam a szememnek. Rólam, az egyszerű fiatal munkáslányról írtak Sztálinnak, dicsérően említettek meg, mint aki a legkiválóbb munkások közé tartozik.

Ez számomra azt jelentette, még jobban kell igyekeznem, hogy méltó lehessek e nagy megtiszteltetésre. Rajta voltam, hogy a műhelyben termelékenységemet tovább növeljem. Ugyanerre törekedett brigádom minden tagja.

A sztálini ifjúság a világ legboldogabb ifjúsága. Az én utam épp olyan, mint a többi ifjú szovjet munkásé.

GULA ISTVÁN

ifi-esztergályos a sztahánovisták útján

Az Északi Járműjavító NV egyik műhelyében dolgozik *Gula* István esztergályos, ifjúmunkás. Ő volt az, aki az elmúlt év októberében versenyre hívta ki a MÁV összes ifi-esztergályosát.

Megkérdezzük most *Gula* elvtársat, hogy számoljon be olvasóinknak a verseny eddigi eredményeiről:

— Mindenki annyit kapjon, anyagival részesüljön a közös javakból, amennyit végzett munkája után megérdemel — mondja *Gula* István. Ez a gondolat vezetett akkor, amikor felhívással fordultam ifi-szaktársaimhoz. Az egyéni munkaverseny a helyes, vagy ahol ez nem lehetséges, ott a jól összeállított brigádok egymásközötti versenye.

Dolgozó társaim megértették szándékomat, egyre többen csatlakoztak felhívásomhoz és az ígért 3 százalék helyett átlag 75 százalékot értünk el!

— Egyéni munkaversenyben dolgozom állandóan. December 7-e óta napi teljesítményem mindig meghaladta a 200 százalékot. A sztálini műszak alatt 504 százalékot teljesítettem. Most átlag napi teljesítményem 255.89 százalék.

Az ötéves terv a munkások életszínvonalát fogja emelni. A mi feladatunk — ennek megvalósítását minden tudásunkkal, minden erőnkkel támogatni! Termelékenységünket emelve, maximumig fokozva ötéves tervünket túl kell teljesítenünk!

Havi keresetem 700 forint átlagosan.

Mi az én ötéves tervem? Szeretném tovább képezni magam, szeretnék szociálfilozófiai-tanfolyamot végezni, hogy tudásomat tovább fejleszthessem. Szeretnék behatóbban foglalkozni a dialektikus materializmus elméletével...

Négy évvel ezelőtt nősültem és azóta bizony még nem igen telt butorra... Butort kell vennünk! A mostani lakásunk kicsi, szeretnénk azt az ötéves terv folyamán szép, tágas lakásra felcserélni. Kerékpár vétel is szerepel a tervünkben. Meg azután — a tervkölcsönnel is nyernünk kell!

Így dolgozik, így tervezget, így készül az ötéves tervre a 24 éves *Gula* István ifi-esztergályos.

BÚCSÚ A „K-4" GYÁRTÓL

– Egy hadifogoly visszaemlékezése –

Most, hogy itthon vagyok már — úgy érzem — kedves adósságot töri lesztek le ezzel a pár sorral. Hálával tartozom a cseljabinszki „K-4"-gyárnak, minden egyes dolgozójának, mert elfeledtették velem, hogy idegenben élek...

✶

Mikor először léptem át a gyárkapun — valami névtelen, szorongó érzéssel — még mindent olyan furcsának éreztem magam körül... Új volt az aceton erős szaga, mely mindent betöltött; a magasan gomolygó füst, amelyből a pára finom eső alakjában hullott alá; a gumikesztyűs munkások, akik kalá[illegible] vashordókat guritgattak végig az udvaron...

Nemsokára, miután mindez a szívemhez nőtt, — második otthonom lett a gyár! S most, hogy emlékeim rendezgetem, olyan eleven ismét minden, hogy néhány percre — talán csak míg mindezt leírom — újból oda képzelem magam a baráti arcok és búgó motorok közé...

Látom a hosszú, üvegtapos asztalt: Szergejt, Fjodort és a kis Szlavát...

Jó volt így együtt dolgozni! Hallgatni vidám beszédüket, dudolgatásukat és érdeklődő kérdéseikre felelni. Beszéltem nekik Magyarországról, a magyarokról, népszokásainkról, népdalainkról.

Szergej már eldalolta magyarul, hogy — „Csak egy kis lány van a világon!"... Szlava pedig erősítgette, hogy ő megtanul magyarul, és eljön hozzánk — meglátogat!

Mikor hazajövetelemkor meghatottan elbúcsúztunk, kölcsönösen megígértük, hogy írni fogunk egymásnak.

Igazi, őszinte jóbarátok voltak!

Apró epizódok jutnak eszembe.

✶

A gyár vezetője, a Sztálin-díjas [illegible] igazgató, őszülő hajú, mindig komoly, kit nehéz volt a köszönésben megelőzni.

Csaikovszkij műhelyvezető megismertetett a családjával: [illegible] az otthonáról. — Ideadja a magyar békeszerződés szövegét és ahol nem értem, megmagyarázza. Tud mindenről, ami a magyar politikai életben történt. A miniszterelnököt névvel említi. Rákosi elvtársról és nagy érdemeiről pedig külön is hosszan beszél. Rendszeresen ideadja a „Pravdá"-t és az „Izvesztiá"-t magyar vonatkozású közleményeit elolvasni. Kérdéseimre komoly, tanulságos magyarázatokat ad.

Ha valami baja van, forduljon hozzám bizalommal — szólt hozzám az első két végén. — Ön itt nem hadifogoly többé, hanem a gyár munkása!

Sohasem fogom elfelejteni ezeket a szavakat...

★

Lányok is dolgoznak szép számmal a mi munkatermünkben. Tőlük dalokat tanulok! Kevés olyan általánosan elterjedt szovjet dal van, melyet legalább dallam után ne ismernék.

Ebédszünetben jó nézni vidámságukat, hallgatni boldog kacagásukat és táncukban gyönyörködni...

Örömmel végzik munkájukat! Ők a munkaterem tündérei: még az öreg Vaszil bácsi is mosolyog, ha rájuk néz... Fürge ujjaikból alól villámgyorsan kerülnek ki a szebbnél-szebb tárgyak!

Mindenki jó és kedves akar lenni hozzám. Elhalmoznak figyelmességük sok apró jelével. Finom süteményekkel kínálnak s el kell fogadnom, hogy elmondhassam majd otthon —, hogyan tudnak sütni erre felé a lányok — asszonyok?!...

★

A gyár kedvezményekkel jutalmaz munkámért. A szovjet munkásokkal együtt dolgozom és együtt is étkezem a gyár étkezdéjében. Fehérköténye — bibitás felszolgáló tányérok hordják szét az apró asztalokhoz tálcán, fényes alumínium tányérokban az ételt: levest és főzeléket.

Az egyórás ebédszünet alatt a gyár mögött folyó Miasz-ban fürödhetem és csónakázhatom.

Azok a szép, meleg nyári napok mindig elfeledtették velem, hogy sokezer kilométerre élek az otthonomtól... Mikor lehunyt szemmel ringatott a csónak és a nap forrón perzselte a bőröm — körülöttem pedig csönd — csönd, beszédes hallgatás...

Mindent, mindent köszönök nektek!

✶

Telnek-múlnak a napok, hónapok — szinte észrevétlenül: elolvad a hó, kirügyeznek a fák és ismét lehull a levél... De még mielőtt a hó is lehullana, megérkezik Moszkvából a parancs: — haza!...

Meghatottan búcsúzom. Mindenki ide adja a címét és megegyszer utoljára rámmosolyog, mond valami keveset... A gyár pedig „za harosuju rabotu" (a jó munkáért) — szép és értékes emléktárgyakat ad.

✶

Eddig a visszaemlékezés. És aki figyelmesen, gondolkozva olvassa — megérezte, felfogta a belőlük áradó önzetlen szeretetet —, mely egy messze elkerült magyar hadifogolynak szólt — az megérti valamit a szovjet ember lényegéből is...

(Csik)

PÁRTÉPÍTÉS

Az agitáció szerepe

„Meg kell magyarázni a Párt és a szovjet hatalom utasításait, türelemmel és figyelemmel kell megmagyarázni, hogy az emberek megértsék, mit akar a Párt és hogyan vezeti az országot. Ha nem értették meg ma — igyekezzetek megmagyarázni holnap. Ha holnap nem értik meg — igyekezzetek megmagyarázni holnapután" (Sztálin).

A bolsevik vezetés erejének és legyőzhetetlenségének forrása a Párt elszakíthatatlan kapcsolata a dolgozók milliós tömegeivel. E kapcsolat megerősítésében és kiszélesítésében nagy szerepet játszik az agitációs tömegmunka, amelyet a pártszervezetek a munkások, parasztok és értelmiségiek között végeznek.

Minden ügy, minden munka sikerét az emberek döntik el: az emberek gyakorlati tevékenysége, a szocialista haza javára végzett önfeláldozó tevékenység, a kimeríthetetlen kezdeményezőkészség. Ebből adódik, hogy minél magasabb a tömegek öntudatának szinvonala, annál jobban, világosabban értik meg a Párt, a kormány politikáját, annál sikeresebben oldják meg a gazdasági és a kulturális építés feladatait. Mindezt összegezve: gyorsabban haladnak előre a kommunizmushoz vezető úton.

A bolsevik agitátorok előtt nagy feladatok állanak. Kézenfekvő és érthető példákkal kell megmagyarázniok az egyszerű embereknek a Párt, a szovjet állam politikájának legfontosabb kérdéseit. Nekik kell mozgósítaniok a tömegeket a gazdasági és politikai feladatok megoldására. Nevelniök kell a szovjet embereket — a népek egyenjogúságát és barátságát hirdető — lenini-sztálini ideológia szellemében.

A bolsevik agitátorok lánglelkű harcosai az újnak, mindannak, ami éleniáró; harcos szervezői a tömegeknek.

Túl ezen, a bolsevik agitátor leleplezi, megbírálja az elmaradottat, az avultat, mindazt, ami a fejlődés fékjévé válik. Soha nem hagyja figyelmen kívül a termelésben, az építésben, a dolgozók kulturális életében mutatkozó fogyatékosságokat. Harcol a fogyatékosságok ellen és mindent elkövet azok kiküszöbölésére.

A pártszervezetek agitációs tömegmunkájának eredményei megmutatkoznak a termelés minden ágában: a gyárakban és üzemekben, a bányákban és vasútállomásokon, a kolhozokban, szovhozokban, gép- és traktorállomásokon, hivatalokban, tudományos intézetekben és általában a lakosság valamennyi rétegében.

A szünet nélkül folyó konkrét és céltudatos agitáció mozgósítja a dolgozókat a termelési tervek teljesítésére és túlteljesítésére. Ez mutatkozott meg pl. a moszkvakörnyéki „Tulaugol"-kombinát számos bányájában. Az éjszakai műszakok széntermelése lényegesen alacsonyabb volt, mint a nappali műszakok teljesítménye. A bánya pártszervezetei elhatározták, hogy kiküszöbölik az elmaradás okát és a legjobb kommunista agitátorokat irányították az éjszakai műszakokhoz. A hatás azonnal jelentkezett: a széntermelés az éjszakai műszakoknál emelkedni kezdett és elérte a nappali műszakok eredményeit.

Az agitációs tömegmunka hatását mutatja a kemerovoi nitrogén és műtrágyagyár pártszervezetének tapasztalata is. E gyár agitátorai rendszeresen tartanak előadásokat a dolgozók számára. A témák kiválasztásakor mindig figyelembe veszik a dolgozók igényeit és kivánságait. Különösen nagy figyelmet tanusít a pártszervezet a bíráló megjegyzések és javaslatok iránt, amelyeket a munkások — az agitátorokkal folytatott beszélgetések folyamán — juttatnak kifejezésre. A gyár pártbizottsága a javaslatok teljesítése során egész sor intézkedést foganatosított a dolgozók kulturális életének és ellátásának megjavítására.

Az agitációs tömegmunka minden pártszervezet egyik legdöntőbb feladata. Éppen ezért a pártszervezetek arra törekednek, hogy a párt kádereit és a pártonkívüli aktívákat minél szélesebb körben vonják be az agitációs tömegmunkába.

A MINSZ irodalmi és kritikai tehetségkutató pályázata

A felszabadulás nemcsak politikai és gazdasági fejlődésünk útját nyitotta meg, hanem egyben kulturális felemelkedésre is lehetőséget adott. A szabadság érzése felkeltette a kultúra iránti érdeklődést, felszabadította az alkotó kedvet. Egyre nagyobb számban jelentkeztek a fiatal tehetségek művészeti életünkben. Mindennek ellenére a tehetségkutatás — irodalmi életünk további fejlődésének oly fontos feltétele — nem volt tervszerű. A fiatalok nem tudták, hova forduljanak tanácsért, különböző lapokhoz küldözgették munkáikat, ahol természetesen nem tudtak velük rendszeresen foglalkozni. Elsősorban a MINSZ feladata a fiatal tehetségek tervszerű nevelése, melyre éppen ez a pályázat jelenti az első lépést. A pályázat — melyet az Írószövetség fontosságához mérten támogat — azt a célt tűzi ki, hogy olyan fiatal tehetségek egész sorát fedezze fel, akikből irodalmunk új művészei kerülnek majd ki a gondos nevelés eredményeképpen. Neves íróink egész sora vállalkozott örömmel arra, hogy a pályázat zsürijében való részvételével vegyen részt ebben a munkában.

A pályázat szövege a következő:

„Ifjúmunkások, parasztfiatalok, diákok, egyetemisták:

A szocializmus építésének sikereinek, a dolgozó nép politikai és gazdasági győzelmeinek eredményeképp egyre nő népünk kulturális igénye is. Egyre több új, életünket, harcunkat, eredményeinket megelevenítő művészeti alkotásra van szükség.

Irodalmi utánpótlásunknak, az új írónemzedéknek, melyre a feladat megoldásában oly nagy szerep vár, a Ti soraitokból kell kikerülnie.

Ennek elősegítésére hirdeti meg a MINSZ „Felszabadulási irodalmi és kritikai tehetségkutató pályázatát" az alábbi feltételekkel:

1. A pályázaton résztvehet minden harminc éven aluli fiatal, telszéssze- rinti számú nyomtatásban meg nem jelent művével.

2. A pályázat ágai a következők:

a) vers,
b) novella,
c) szindarab (jelenet egy- vagy többfelvonásos),
d) regény, szindarab, ill. filmtéma,
e) irodalmi, szinházi és filmkritika.

3. A pályaművek témaválasztása szabad, nincs feltételhez kötve.

4. A pályázat nem jeligés. A pályázóknak nevük és címük mellett életkorukat és foglalkozásukat is fel kell tüntetniök. A pályaműveket a MINSZ kultúrosztályára (Bpest, VIII., Múzeum-u. 11.) kell küldeni, a borítékon „Felszabadulási pályázat" jelzéssel.

5. A pályaművek beküldésének végső határideje 1950 április 4 e, felszabadulásunk ötödik évfordulója.

6. A pályázat díjai:

Az a) csoportban:

I. díj:	300.— Ft
II. díj:	200.— Ft
III—X. díj.	5 kötet könyv

A b), c), d) csoportokban, csoportonként:

I díj:	1000.— Ft
II. díj:	500.— Ft
III—V. díj:	300.— Ft
VI—X. díj:	10 kötet könyv

Az e) csoportban:

I. díj:	500.— Ft
II. díj:	300.— Ft
III—V. díj:	10 kötet könyv
VI—X. díj:	5 kötet könyv

Ezenfelül minden csoportban 10—10 elismerő oklevelet adunk ki.

7. A pályázat zsürije a legkiválóbb magyar írókból és kritikusokból és a MINSZ képviselőiből áll.

Fiatalok! Vegyen részt a pályázaton minden olyan fiatal, aki kedvet és tehetséget érez az íráshoz. A pályázat legyen a MINSZ szervezeteinek ügye, vegyen benne részt az egész közösség. Mutassátok be pályaműveiteket beküldés előtt az alapszervezet tagságának, hallgassátok meg véleményüket, használjátok fel segítségüket.

Témaválasztástokban forduljatok különös figyelemmel a szocializmus építésének problémái felé, szolgáljátok írásaitokkal az ifjúsági egység megteremtését, a béke védelmének ügyét!

Majakovszkij: LENIN

(Részlet a költő „Vladimir Iljics Lenin" című rapszódiájából.)

Halottat visznek
s amerre halad,
egy nagy, nyitott seb
az utca ma itt,
úgy fáj,
úgy ég,
szinte felnyöszörög.
Nem először dobban
e léptek alatt!
Itt
Lenint ismeri
minden kicsi rög!
Még nem feledte
Október rohamait!
A jelszót,
mind,
mit a zászlónkra varrtak,
ő adta nekünk,
a célt elénk ő tűzte.
Itt
minden kő
Lenin szavára hallgat
s utána menni kész,
ha vizbe,
ha tűzbe.
Itt
Lenint ismeri
apraja-nagyja,
fenyőgallyak helyett
szivek fölött járhat.
Kiket ő vitt harcba,
ő vitt diadalra.
ma —
mindennek ura
a proletárhad.
Itt
a Lenin név
nagy-nagy szeretettel
minden parasztnak
a szivébe irva,
hisz övé a föld ma,
amit Lenin vett el.
S miről
gyötrött apái
álmodnak a sirba'
S Vörös-tér földjéből
a kommunárok
mintha ezt suttognák:
— Te kedves, te drága!
Csak te élj,
s a sorstól
többet nem kivánunk
és szivesen mennénk
akár száz halálba!
S ha most
valami csuda
történne itt,
hogy halálunk árán
ő életre kelhetne,
az ucca
megnyitná zsilipeit
s úgy szórná
a halál önkénteseit,
hogy dalos seregük
itt mindent ellepne.

(Forditotta: SIK ENDRE)

A japán vasutasok éhségsztrájkkal felelnek az imperialista elnyomásra

Stelian *Moraru* elvtárs, a Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetségének főtitkára az elmult napokban arról értesített bennünket, hogy Szövetségünk — programjának és alapszabályának megfelelően — erélyes tiltakozást juttatott el az Egyesült Nemzetek Szövetségéhez a gyarmati elnyomás, valamint az amerikai imperializmus éhség- és nyomorpolitikája ellen, amelyet a japán Yoshida-kormány reakciós klikkjén keresztül folytat.

Szövetségünk arra kérte az ENSZ-t, járjon közbe az amerikai kormánynál, hogy bocsássák azonnal szabadon a letartóztatott sztrájkoló japán vasutasokat, akik, mint köztudomású, éhségsztrájkba kezdtek az állandóan emelkedő árak miatt és béremelést követeltek.

A továbbiakban felhívta, hogy a megszálló imperialisták hagyjanak fel az emberi jogok állandó megsértésével, teljesítsék a vasutasok követeléseit, a szakszervezeti szabadságot illetően, végül pedig szüntessék be a japán dolgozó tömegek ellen irányuló úgynevezett éhségpolitikát.

A közlekedés szervezett dolgozói teljes szolidaritást nyilvánít a sztrájkoló szaktársak iránt és minden tekintetben támogatja őket harcukban.

EMLÉKEZÉS LENIN HALÁLÁRA

1924 január 22-én, egy ködös, hideg moszkvai reggelen, az 1. számú izzólámpagyár munkáslakásainak lakói házértekezletre gyültek a gyár közeli klubhelyiségébe. Az ilyen házi gyülések rendszerint kedélyes összejövetelek voltak, ahol a heti munka után pihenő emberek fesztelenül elbeszélgettek. Amikor a terembe léptem, különös dolog ötlött a szemembe. A gyárban dolgozó kommunisták külön csoportba ültek, üres széksorok között. Pedig a bolsevisták sohasem különülnek el a tömegtől. A többieknek is feltünt ez és valami feszültség volt a levegőben.

Köszönésemet alig fogadták. Komoran, hangtalanul néztek maguk elé, mintha kerülnék egymás tekintetét. Egyesek a szemüket dörzsölték, mintha ma erősebben marta volna azokat az újságpapirba csavart mahorka füstje. Egyesek köhécseltek, de mintha csuklottak volna. Megkérdeztem: „Mi van veletek, úgy ültök itt, mint a siralomházban?" — Várj csak, mindjárt te is úgy fogsz ülni" — morogta szomszédom a foga közt.

A párttitkár helyettese félrehívott. A folyosón egy percre megtorpant, mintha nem jött volna ki hang a torkán. Aztán sugta: „Lenin meghalt"...

Arra már nem emlékszem, hogy hogyan kerültem vissza a helyemre — de a szomszédomnak igaza lett. Most már az én szemem sem birta a mahorka füstjét.

Közben mult az idő, az ülést senki se nyitotta meg. Az emberek türelmetlenkedni kezdtek. Végre megérkezett a párttitkár, aki elrohant a körzetbe megtudni — hátha mégsem igaz?

Egyenesen az emelvényre ment. Egyszerre csend lett; feszült, nyugtalan csend.

Elvtársak! Felmérhetetlen veszteség érte országunkat, népünket, a világ dolgozóit. Nagy vezérünk és tanitómesterünk, Vladimir Iljics Lenin nincs többé!

Nehezen emelkedett fel mindenki a helyéről. Állva hallgatták meg az öreg bolsevik munkás rögtönzött emlékbeszédét. Halkan, sírástól elfojtott hangon elénekelték a Varsavjankát, a forradalmi gyászindulót. Még egy darabig állva maradtak. Aztán szétoszlott a lakógyülés.

A behavazott város szürke lett, mint az ólom. Az utcákon, a villamcsokon, a boltokban kisírt szemű emberek hiába erőlködtek, hogy közömbösnek, erőseknek mutassák magukat. Mintha az óriási város minden családja egyszerre vesztette volna el legközelebbi hozzátartozóját.

A ravatalt a szakszervezetek palotájában állították fel. Megkezdődött az ország búcsúja nagy halottjától. A gyárak munkásai, amennyire lehetett, szervezetten igyekeztek elvonulni Lenin előtt; a pályaudvarok szakadatlanul ontották a parasztok és munkások tömegét az ország minden részéből. Hét nap és hét éjjel álltak a szakszervezeti palota körüli utcákon végeláthatatlan sorokban az emberek, 8—10—12 órát türelmesen várakozva, hogy még egy búcsúpillantást vethessenek Leninre. Pedig a fagy még Moszkvában is szokatlanul erős volt. 36—38 fok nappal, éjjel jóval 40 fok alá szállt. De ki törődött itt most a faggyal?

Bár hatalmas máglyák égtek az utcákon, azok, mint óriási gyertyák egy óriás ravatala előtt, inkább csak a gyász és a szeretet szimbólumai voltak, amellyel az ország népe utolsó útjára kísérte vezérét és nagy tanitóját.

És amikor a nyolcadik napon elhangzott Sztálin búcsúja, történelmi fogadalma arról, hogy becsülettel fogja végrehajtani Lenin végakaratát, megőrzi a bolsevik párt tisztaságát és egységét, a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségét, a törhetetlen kitartást a proletariátus nemzetközi szolidaritása mellett, — eldördültek a Kreml ágyúi, keservesen és további harcra hívéan búgni kezdtek az összes gyári szirénák: öt percre — míg az üvegkoporsót levitték a mauzóleumba — megdermedt az élet az egész óriási országban. Az emberek levett föveggel megálltak az utcán, a kocsik az úttesten, a vonatok a nyilt pályán. És mindenki csak arra az emberre gondolt, akinek minden gondolata, lángesze, tudása, vasakarata, szívének minden dobbanása az elnyomottaké, a kizsákmányoltaké volt. És így gondoltak rá a földgolyó minden részén az elnyomottak és kizsákmányoltak, ahol csak távoli hirét is hallották Lenin nevének.

H. Gy.

A közlekedés dolgozói támogatják a harcot a munkásvándorlás ellen

A minisztertanács a Népgazdasági Tanács előterjesztésére határozatot hozott az ipari munkaerőgazdálkodásról és szakképzésről.

A határozat megemlékezett arról, hogy 1949 januárjától 20.000 új munkás került a gyár- és építőiparba és ez munkaerőhiányt idézett elő. A hiány elsősorban szakmunkásokban mutatkozik. Súlyosbítja a helyzetet, hogy munkaerővándorlás indult meg a gyárak között és a gyáriparból a kisipar felé is.

A munkaerőhiány mellett meg mindig vannak munkát keresők, de megállapitható, hogy a gyáripari munkások munkanélkülisége megszünt és a munkanélküliséget munkaerőhiány váltotta fel.

A munkaerőgazdálkodás és szakképzés jelenlegi állapota, valamint a munkaerővándorlás, az ötéves terv teljesítésében nehézséget idézhet elő. Döntő fordulatra van tehát szükség. Ennek érdekében a minisztertanács rendelettel szabályozta az összes megoldandó kérdéseket.

A rendelet a táppénz felemelésével anyagilag is érdekeltté teszi a dolgozókat, hogy huzamosabb ideig dolgozzanak egy munkahelyen. Ugyanakkor megszorításokat rendel el azokkal a munkavállalókkal szemben, akik állami üzemekből önkényesen, a vállalatvezető jóváhagyása nélkül távoznak el.

A Közlekedés- és Postaügyi Minisztériumban és a felügyeletük alatt álló hivatalokban, üzemekben a nem feltétlenül műszaki képzettséget igénylő munkakörben foglalkoztatott mérnököket és technikusokat áthelyezik üzemi műszaki munkára.

Nagy számban kell a nőket bevonni például a közlekedésbe, ahol gondoskodni kell arról, hogy nőket jelentős arányszámban képezzenek ki szakmunkássá.

A minisztertanács egész sor rendelkezéssel, többek között az iparostanulók kiképzési idejének a könnyebben elsajátítható szakmákban egy évre, a többi szakmákban másfél, illetve két évre leszállításával siet megoldani az ipari munkaerőgazdálkodás és szakképzés hiányosságait és új feladatait.

Szakszervezeteink eleget tesznek a minisztertanács felhívásának, megvizsgálják saját munkaterületükön a munkaerőgazdálkodás és szakképzés ügyét és meg fogják javitani e téren végzett munkájukat. Az eddigi hevenyészett intézkedéseket tervszerű, előrelátó munka fogja felváltani.

Szakszervezeteink támogatni fogják üzemeink, nemzeti vállalataink vezetőinek munkáját. Felvilágosító munkával meggátolják a munkaerővándorlást.

Szakszervezeteink tudatosítani fogják a szakképzés fontosságát, elősegítik a tanfolyamok hallgatóinak toborzását, megvívják a nők munkábaállításával szembeni előítéletek elleni harcot. Támogatják az oktatást, felveszik a küzdelmet a lemorzsolódás ellen.

A közlekedés szervezett dolgozói megértették a minisztertanács intencióit és el vannak határozva arra, hogy támogatják a harcot a munkásvándorlás ellen. Felvilágosítják szaktársaikat, hogy azzal, hogy munkahelyüket cserélgetik, súlyos kárt okoznak népgazdaságunknak és gátolják hazánkban a szocializmus építését.

Dolgozóink el vannak szánva arra, hogy továbbfejlesztik szakmai tudásukat, jelentkeznek átképző- és továbbképző tanfolyamokra, hogy így magasabb képzettséggel, jobb munkamódszerek elsajátításával, nagyobb teljesítménnyel járulhassanak hozzá az ötéves terv végrehajtásához, a szocializmus építéséhez.

A Magyar Dolgozók Pártja, Rákosi Mátyás elvtárs vezetésével előre az ötéves terv győzelméért!

A VILÁGMINDENSÉG

Hogyan születnek a csillagok?

— Hol van a körnek a kezdete? És hol a vége? A válasz kézenfekvő: *nincsen kezdete és nincsen vége*

Hogyan született a világegyetem?

— Itt, — mondja a primitív elme és rámutat a kör egy tetszőleges pontjára.

— Így. — hirdeti Mózes I. könyve, a Genezis: a világ hat nap alatt teremtődött, s a nagy kezdet előtt a semmi lebegett az űrben. De az ellentmondások özöne hamar fejbeveri a gondolkozót. — *Kezdetben teremté isten a mennyet és a földet* és mondá: legyen világosság. *S csak a negyedik napon teremtette a napot...* És addig?

Miből áradt a fény, a meleg, amiből az élet fakadt?

A kezdetleges értelem, ha egyetemesebb ismeretekre akar szert tenni, magából indul ki. Tudja, hogy ő is megszületett egyszer, s a tapasztalat azt mondatja vele, hogy egyszer ő is meg fog halni. A semmiből kezdte, s a semmiben fogja végezni. S e gondolatsor példájából következtet a világegyetem születésére és halálára. Arra persze nem gondol, hogy nem a „semmiből" jött létre és nem a „semmibe" enyészik.

Világok csakugyan születnek, s halnak is. *De a kezdet nélküli mindenség élete örökkévaló.* A víz forrpontján nem hal meg, hanem gőzzé alakul és jéggé lesz, ha hőmérséklete a fagypont alá süllyed. Az *anyag*, mely szakadatlan mozgásban van, állandó átalakító munkát végez. Az anyagnak ezt a munka végzésére való képességét *energiának* nevezzük. S mint ahogyan az anyag nem pusztul el, *csak más és más megjelenési formát ölt*, úgy az energia is megmarad, csak *munka* megnyilvánulásaiban változik, s eszerint alakul át.

A gyermek azt hiszi, ő a világ középpontja, belőle indul ki minden, s halálával minden vele is pusztul. Ez a szemlélet rányomta bélyegét az ókori népek világképének kialakulására is. A világmindenség középpontja a mozdulatlan föld volt, s a többi csillag és bolygó e roppant tekintéllyel felruházott égitest körül helyezkedett el.

Ma már tudjuk, hogy ez *nincs így.* Tudjuk, hogy Földünk jelentéktelen bolygó a világmindenségben, mely nyolc bolygótársával egyetemben a Nap körül kering, melyből egyszer, néhány milliárd évvel ezelőtt kiszakadt. Miért keringenek a bolygók a Nap körül?

Egykor mint kilött parittyakövek szakadtak ki a Napból, de a centrifugális erő és az egyetemes tömegmozgás olyan köralakú pályafutásra kényszerítette ezeket az égitesteket, mint a zsinóron pergetett követ. E köralakú pályák egy síkban helyezkednek el és irányuk a Nap tengelyforgásával azonos.

A Nap tömege 330.000-szer nagyobb, mint a földé. A csillagászok mégis *„sárga törpének"* nevezik. A világmindenségben rengeteg az ilyen „sárga törpe". Legtöbbjük körül bolygók keringenek. Jelenlétüket azonban nehéz felfedezni, mert kihűlt önfénynélküli égitestek. A „sárga törpék" mellett ritkább számban vannak az „óriások", mint például az Antaresz, melynek tömege 480-szor nagyobb a *Napénál.*

Szabad szemmel alig négyezer csillagot látunk az égen. Teleszkóppal sok milliárdot. Ennek ellenére a *végtelen tér csillagok és bolygók szempontjaiból nézve úgyszólván üresnek mondható.* Bolygórendszerünkhöz legközelebb lévő állócsillag a Centaurusz Alfa. *Ha erről az égitestről rádióüzenetet adnának le, ezt a földön csak* négy és egynegyed év mulva tudnánk felfogni. Már pedig a rádióhullámok egy év alatt kilenc és félbilliő kilométert futnak meg.

A Nap összeütközése egy szomszédos égitesttel épen ezért annyira

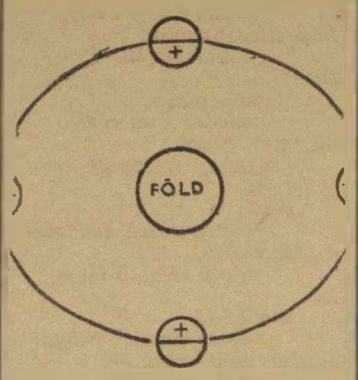

sem valószínű, mint az, hogy ha 200.000 évben egyetlen egyszer emeljük fel puskánkat, hogy vaktában egy tőlünk 100 km-re lévő tízfillérest eltaláljunk.

Az égitestek anyaga azonos a föld 96 elemével. *Az anyag építőköve az atom.* Az atom bizonyos mértékig mint *bolygórendszer* fogható fel, melynek ugyancsak van központi magja (napja) és bolygói. A végtelen nagynak és végtelen kicsinek nagyjában azonosak a törvényszerűsége.

Hogyan születnek a csillagvilágok? A világűr különböző téressége-iben gázhalmazok tömörülnek. Ezek robbanás következtében megsemmisülő öreg égitestek sugárzó gáztömegeiből keletkeztek. Ez a halmaz gömbformát ölt és ennek belsejében az áramló gázok mozgásba hozzák az eddig mozdulatlan tömeget. Az egyetemes tömegvonzás hatására e gömb saját tengelye körül forgó mozgást végez, sűrűsödik és így forgási sebessége egyre nő. A sebesség fokozása folytán a halmaz egyenlítőjén elhelyezkedő részek igyekeznek leszakadni a ködhalmazról.

A centrifugális erő fokozott fellépése folytán a gömbből lassan lepényforma lesz. Ha most ehhez a lepényhez egy másik köd vagy csillagrendszer közeledik, ez vonzása következtében ködünkből *ellentétes-irányú gázkisugárzást idéz elő.* E kisugárzások aztán gomolyagokba tömörülnek. Ha e gázgomolyagok

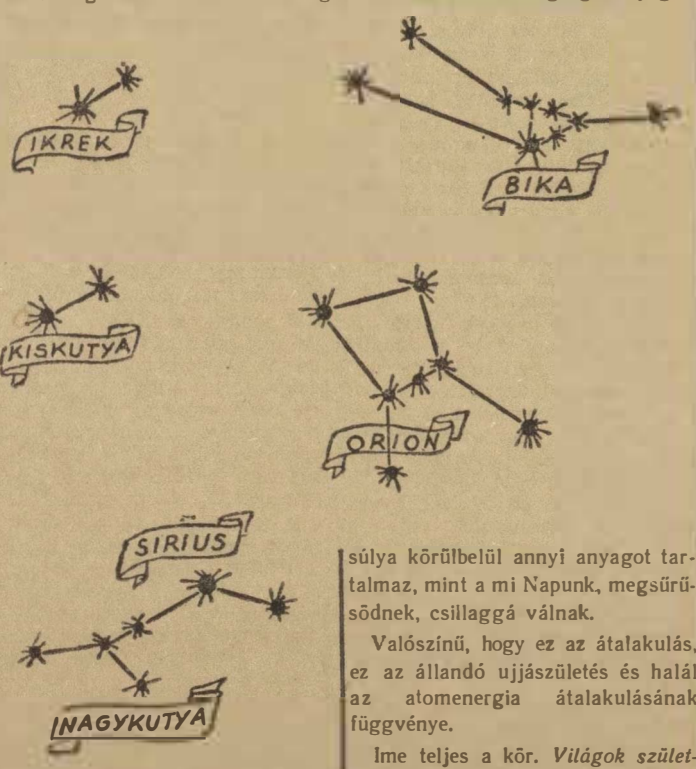

súlya körülbelül annyi anyagot tartalmaz, mint a mi Napunk, megsűrűsödnek, csillaggá válnak.

Valószínű, hogy ez az átalakulás, ez az állandó ujjászületés és halál az atomenergia átalakulásának függvénye.

Ime teljes a kör. *Világok születnek és halnak, minden állandó mozgásban és változásban van, a részek átalakulnak, eltűnnek, megsemmisülnek és újraépülnek, de az „egész" határtalan és örökkévaló.*

Hogyan segíti elő a munkaversenyt és az ötéves tervet a műszaki értelmiség?

Országunk szociális célkitűzésű alkotmánya, a dolgozó nép szellemi, kulturális és gazdasági ellátottságának kiépítését biztosítja. Kimondja, hogy minden munkaképes állampolgár joga, kötelessége és becsületbeli ügye, a képessége szerinti munkálkodás. Előírja, hogy a dolgozók munkájukkal, munkaversenyben való résztvételükkel, a munkafegyelem fokozásával és a munkamódszerek tökéletesítésével szolgálják a szocialista építés ügyét. Biztosítja a végzett munka mennyiségének és minőségének megfelelő díjazást és a szociális juttatásokat. Ezek miatt a műszaki értelmiségnek a munkával kapcsolatos helyzete megváltozott. Fizikai és értelmiségi dolgozó egymáshoz közel került, míg a fizikai dolgozó a műszaki értelmiségben segítő munkástársát látja, addig az értelmiségi dolgozó a fizikai dolgozóban ötletének, elgondolásának kivitelezőjét tekinti.

Az alkotmány a haszonra való termelés helyett a tervgazdálkodást vezeti be. Ennek első állomása, az idő előtt teljesített hároméves terv volt. A fejlődés második állomása, az ötéves terv. Itt gazdasági életünknek új alapra való fektetéséről, átszervezéséről. a fejlődés meggyorsításáról van szó. azért, hogy a magyar dolgozó nép gazdasági és kulturális színvonala tovább emelkedjen.

Tekintettel arra, hogy a közlekedés mindenekelőtt műszaki probléma és a vasut országunk legnagyobb fuvarozási vállalata, az ötéves terv megvalósításánál, a vasút műszaki értelmiségére nagy feladat hárul. A MAV Északi Járműjavító Nemzeti Vállalat, a vasúti járművek és berendezések üzemképes és üzembiztos állapotban való fenntartásával kapcsolódik bele az ötéves tervbe. Ez a belekapcsolódás csak a munkaversenyen keresztül lehetséges; itt a műszaki értelmiségnek konkrét feladatai vannak. Ezek: a verseny megvalósításának biztosítása, a figyelemnek a szűk keresztmetszetekre való irányítása, a gazdaságosabb, a racionálisabb, a jobban szervezett minőségi termelés megvalósítása, a selejt és a forgótőke csökkentése stb.

A műszaki értelmiség tudatában van annak, hogy a munkaverseny célja a minőségi árut előállító többtermelés megvalósítása és az önköltség folyamatos csökkentése. Ennek módozatai a következők:

1. Üzemi terv készítése, amelyben részletesen megállapítják a terv műszaki, termelési, anyagelosztási, munkaerőszükségleti, pénzügyi és szociális vonatkozásait. E kérdések szoros összefüggésben állanak egymással, s mindegyiknek a vele kiegészítő résszel összhangban kell lennie.

2. Céltudatos beruházással beszerzik és üzembe állítják a nagyteljesítményű munkagépeket és szerszámokat.

3. Újítási javaslatokkal javítják a gyártási eljárást és módszereket.

4. Szervezési intézkedésekkel és alapos munkaelőkészítéssel viszik keresztül az egyes műhelyosztályok munkáit. A műhelyekben a termelés időrendbeli folyamatosságának megfelelően állítják egymás mellé a munkagépeket, folyamatos munka elérésének érdekében, a szállítási utakat megrövidítik, a szertárakat a műhelyekhez közel hozzák, a szerszámokat, az erő és munkagépeket a kiszolgáló berendezésekkel együtt tökéletesítik és üzembiztos állapotban tartják.

5. Fokozzák az egyéni teljesítményt

a) a sztahánovista munkamódszerek fejlesztésével;

b) a norma-bérrendszer kiterjesztésével;

c) a munkamódszerek és a munkaeszközök tökéletesítésével és a munkafegyelem fokozásával;

d) az egyéni munkaverseny kiépítésével;

e) a munkaerővel és az anyaggal való takarékossággal;

f) a regie-munkaerő rovására, a termelő munkaerő növelésével;

g) az üzemi együttműködés kiépítésével, a tapasztalatcserével, a munkamódszer átadással és a brigádmozgalommal;

h) a műszaki értelmiség bevonásával megteremti a komplex brigádokat, amelyekben az értelmiség feladata a végzendő munka szellemi megszervezése és az akadályok energikus elháritása;

i) végül megszervezik az üzem legjobbjaiból, legkiválóbbjaiból a csúcsbrigádot. Ez irná elő a fokozott egyéni felelősséget. képezné tovább a szakmunkásokat; ez állapitaná meg a selejt kiértékelésének feltételeit; az előbbiek keresztülviteléhez megtenné a szükséges intézkedéseket, szem előtt tartva az üzem rentabilitását. Ez hajtaná végre az üzem átcsoportositását és állapitaná meg a kapacitás kihasználásának és a foglalkoztatás százalékának nagyságát.

Főműhelyünk üzemgazdasági osztályának feladata a fentemlített termelési feltételeknek a kézbentartása. Mi, az üzemgazdasági osztályban dolgozó műszaki értelmiségek hisszük, hogy osztályunk az ötéves terv során e feladatnak, a mult eredményein felbuzdulva, teljesen meg fog felelni. Hisszük, hogy főműhelyünk a kitűzött célt idő előtt el fogja érni.

CSILLER FERENC,
az Északi-Főműhely III. osztályának műszaki felügyelője.

Kimagasló eredményeket értünk el a 2000 tonnás mozgalomban

– Kitünő teljesítmények a szocialista versenyben

A szovjet mozdonyvezetők példájára a vasút Politikai Osztályának kezdeményezésére 1949 júliusában a legjobb magyar mozdonyvezetők elhatározták, hogy a réginél sokkal nagyobb terhelést fognak továbbítani mozdonyaikkal, anélkül, hogy a mozdonyok időelőtti elhasználódásának veszélye fennállna. Igy indult el nálunk a 2000-tonnás mozgalom és

augusztus 13-án már 13 nagyobb terhelésü vonat futott a pályákon. 1950 január 4-ig bezárólag a kétezer tonnás mozgalom keretében 3245 túlterheléses vonat összesen 850.727 tonna túlsúlyt továbbított.

Sztahánovista mozdonyvezetőink ezzel a teljesítményükkel közvetlenül 425.000 forintot takarítottak meg népgazdaságunknak. A valóságos megtakarítás azonban ennél a számnál jóval nagyobb, mert a túlterheléses vonatok következtében meggyorsult a szállítás és ez a kocsifordulók idejének csökkentését elősegítette. A 2000-tonnás mozgalomban a legnagyobb teljesítményt Sztálin elvtárs születésnapján érték el vasúti dolgozóink.

A legkimagaslóbb teljesítményt eddig Szegedi István mozdonyvezető, Kassai Jenő fűtő érték el az Eger—Putnok közötti útszakaszon, ahol a szokásosnál 140 százalékkal nagyobb terhelést továbbítottak. Ugyancsak kitünő eredményt ért el Csóka János mozdonyvezető és Bencze István fűtő, akik Dorog és Komárom között 84 százalékkal, továbbá Karsa József mozdonyvezető, Hajdu II. Pál és Bárczi Károly fűtők, akik Miskolc és Hatvan között 75 százalékkal nagyobb terhelést szállítottak.

Az üzemi gyűlés javasolja élmunkás-kitüntetésre

Balda István pályamunkást

239 dolgozónkat tüntet ki a Szaktanács január 16 és 21 között

A kitüntetésekkel együtt osztják ki a nyereségrészesedési visszatéríteséket is

Üzemeink dolgozói az elmult napokban lelkeshangú üzemi gyűléseken jelölték a sztálini műszakban legjobb eredményt elért munkásokat és értelmiségi dolgozókat élmunkás és kiváló munkás kitüntetésre.

A Szaktanács élenjáró vasutas dolgozóink közül 206 élmunkást és 33 kiválómunkást tüntet ki.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa összesen több mint 3000 munkást és értelmiségi dolgozót tüntet ki január 16. és 21. között a szakszervezeti napokon. Itt osztják ki a sztálini munkaversenyben kitünt sztahánovisták, a kimagasló eredményeket elért dolgozók, a kiváló műszaki értelmiség között az élmunkás-kitüntetéseket.

A Szakszervezeti Napokon az üzemi bizottságok titkárai számolnak be a dolgozók előtt a sztálini felajánlás, a sztálini műszak eredményeiről. Ezt dolgozóink megtárgyalják abból a célból, hogy azokat az eredményeket, tanulságokat, amelyeket a munkaversenyben szereztek, átvigyék, és alkalmazzák az ötéves terv végrehajtásánál.

Ezeken a napokon osztják ki a nyereségrészesedés visszatéritési jutalmakat is.

A nyereségrészesedés 40 százalékát, mint eddig is, az üzemek szociális és kulturális célra fordítják, így ebből az üzem valamennyi munkása részesül.

Az üzemi gyűléseken maguk a dolgozók jelölték ki azokat az élenjáró munkásokat, akiket érdemesnek tartottak arra, hogy a Szaktanács kitüntetésében részesüljenek.

Békéscsabán az osztálymérnökség dolgozói január 3-án tartották üzemi gyülésüket. Itt *Vidovszky* István termelési felelős ismertette nagy lelkesedés mellett, hogy a Szaktanács újobb élmunkás-kitüntetéseket adományoz és ebből a békéscsabai osztálymérnökség üzemi dolgozóinak két kitüntetés jut. Ismertette a kitüntetés elnyeresenek feltételeit, majd bejelentette, hogy az üzemi háromszög értekezletén *Balda* István pályamunkást és *Váli* István kovácsot hozták javaslatba élmunkás kitüntetésre.

Megindult a vita: érdemes-e ez a két elvtárs arra, hogy népi demokráciánknak ezt a magas kitüntetését megkapják. Egymásután szólaltak fel *Micsi* Sándor, *Pataj* György, *Helfrich* József, *Frankó* András, *Lapis* Péter, *Wagner* Márton és *Surinás* Pál. Megláts zott, hogy a résztvevők ismerik a szaktársakat, tudják, hogy érdemesek az élmunká jelvényre. Meg is egyeztek a következő határozatban:

Az üzemi gyűlés élmunkásnak javasolja Balda István pályamunkást. Balda elvtárs teljesitményét 1949 julius 1-től december 31-ig 129 százalékról 200 százalékra emelte. A sztálini felajánlások során brigádja a 135 százalékos felajánlast 234 százalékra teljesitette. A sztálini műszakban átlagosan 175 százalékos teljesitményt ért el. A munka minősége kifogástalan. Munkamódszerét brigádja tagjainak átadta. A munkafegyelem megszilárditása terén nemcsak saját munkaterületén, hanem az egész üzemi bizottság területén is kiváló eredményeket ért el. Az anyagkiirkásoknál új munkamódszereket alkalmazott.

Az üzemi gyűlés élmunkásnak javasolja Váli István kovácsot. Váli elvtárs teljesitményét 1949 julius 1-től december 31-ig 110 százalékról 129 százalékra emelte. A sztálini felajánlások során brigádja a vállalt 125 százalékot 129 százalékra teljesitette. A sztálini műszakban 164 százalékos teljesitményt ért el. Munkájának minősége kifogástalan. Munkamódszerét brigádjának átadta. A munkafegyelem terén élen jár.

Fentiek alapján az üzemi gyűlés megállapitja, hogy Balda István és Váli István kartársak a Szaktanács szabályzatában lefektetett alapelveknek megfelelnek, ezért őket élmunkás kitüntetésre javasolja.

Az üzemi gyűlés dolgozói nagy lelkesedéssel fogták ezután körül Balda és Váli elvtársakat és melegen gratuláltak nekik.

A zalaegerszegi fűtőház

dolgozói ugyancsak üzemi gyűlésen tárgyalták meg, hogy a szaktársak közül kit javasoljanak a magas kitüntetésre.

Az üzemi háromszög egyöntetüen *Nagy* István fűtőházi géplakatos esztergályost javasolta kitüntetésre, amelyhez a szaktársak hozzászóltak, majd közösen megindokolták, miért tartják érdemesnek Nagy Istvánt a Szaktanács kitüntetésére.

Nagy István a zalaegerszegi fűtőháznál a legjobb és legkiemelkedőbb szakmunkás. Munkáját öntudatosan végzi, munkástársait megbecsüli, tapasztalatait, munkamódszerét átadja szaktársainak, magáévá teszi a szocialista munkaverseny minden kérdését, s abban állandóan kiemelkedő teljesitménnyel vesz részt.

Nagy István szaktárs a sztálini munkafelajánlások során vállalta, hogy egy darab 370 sorozatú emeltyűorsót anyával, egy darab vasgyalugép szuper késbefogóját megjavitja. Ugyancsak vállalta 10 darab mosófedélcsavar elkészitést, valamint 10 darab keresztfej egyenes vezetékcsavart és két darab keresztfej csapszegágy huzását elkészitését. Amit vállalt, százszázalékban teljesitette is.

A sztálini műszak ideje alatt brigádban dolgozott és 214 százalékos teljesitményt ért el.

Az indokolás kiemeli, hogy *Nagy* István szaktárs, annak ellenére, hogy nem párttag, jó munkájával és magatartásával a többi dolgozóknak is jó példát mutat.

Sok hasonló üzemi gyűlés zajlott le, ahol a dolgozók hallatták szavukat és kijelölték maguk közül a legérdemesebb, a legkiválóbb szaktársakat, akik a szovjet sztahanovisták példáját követve jobb és több munkájukkal járulnak hozzá az ötéves terv sikeréhez.

A MAGÁNKÉZBEN LÉVŐ hajózási vállalatok dolgozói kitörő lelkesedéssel fogadták AZ ÁLLAMOSÍTÁST

Nagy örömmel fogadták a hajós dolgozók kormányunknak a Magyar Dolgozók Pártja javaslatára hozott törvényerejű rendeletét, amellyel a 10 dolgozón felüli üzemek államositását rendelte el.

A hajózás vonalán még ez ideig fennállott az a helyzet, hogy nagyon sok egyéni és kulák kézben lévő motoros és uszály hajózott.

A kormányrendelet kimondja azt, hogy a 30 lóerőn felüli motorokat és vontatókat és a 100 tonnán felüli uszályokat államositjuk. Ezzel megszüntette a hajózás vonalán az utolsó kizsákmányolási lehetőséget is a kormányrendelet.

Szakszervezetünk hajózási osztályának a szervezési munkában is nagy akadálya volt az, hogy a magánkézben lévő járművek dolgozóit nem tudta kellően beszervezni és igy bérezésük vonalán is nagyon sok hiba adódott, amelyeknek kiküszöbölése legtöbb esetben a kulák hajósgazdák ellenállásán és rosszhiszemű beállitásán akadt meg.

Még nagyobb baj volt az, hogy a legtöbb kulák azért, hogy a jó szakembereket a nemzeti vállalatoktól elvonja, feketén, zsebből fizetett magasabb béreket.

Ez a kormányintézkedés a Magyar Hajófuvarozók Szövetkezetében egyesült kis- és középhajósok, valamint a magánkézben lévő hajójavitóműhelyek és átkelési vállalatok ügyeit is rendezi.

Az államositás folytán 51 vontató motorost és 45 drb 100—450 tonnáig terjedő teherbirású uszályhajót vett át magánkézből állami tulajdonba.

Nagy értéket mentett meg ezenkivül az államositás azzal, hogy ezeket a járműveket állami tulajdonba veite, mert úgy a magánkézben lévő, mint a MAHAJOSz kebelében működő járműveket kulák tulajdonosaik az elképzelhető legrosszabb állapotba juttatták.

Hosszú évek óta csak a hasznot és a profitot húzták a járművekből, de javitásokat egyáltalán nem eszközöltek.

Volt olyan kulák is, aki csak azért, hogy kárt okozzon a nemzetgazdaságunknak, elhagyta sulyluedni hajóját, hogy minél előbb tönkremenjen.

A Hajózási Szakosztály most minden erejével oda fordult, hogy ezeket az eddig kizsákmányolt dolgozókat szakszervezetünkbe bevonja, hogy ugyanúgy, mint a többi hajós dolgozók, gazdasági és szociális érdekvédelmét el tudja látni.

A kormányrendelettel tehát megszünt a hajózási szakmában is a kizsákmányolás legkisebb lehetősége is, amelyet örömmel és megelégedéssel fogadtak a hajós dolgozók.

„354 százalékot teljesitek" — mondja büszkén Csadó Magda fúrós, ifjúmunkás

Csadó Magda, az Istvántelki Járműjavító NV ifi fúrósa hat hónapja végzi már munkáját.

— Szeretek itt dolgozni — mondja mosolyogva, mindig meg akartam mutatni, hogy mi nők egyenlő dolgozótársai vagyunk a férfiaknak! 354 százalékot értem el tegnapelőtt.

— Szeretném, ha szaktársaim ne „betolakodónak" néznének. Becsületesen igyekszem elvégezni munkámat és viszonzásul csak azt kérem, hogy végzett munkám után itéljenek meg!

— Örömmel fogok hozzá az ötéves tervünk rámeső részének gyors megvalósításához! Igyekszem szaktudásomat állandóan fejleszteni, hogy jól megálljam a helyem!

•

Egyre többen jelentkeznek a vasutas főműhelyekben női munkaerők, akik mind a női egyenjogúság népi demokráciánk-adta jogával élve, ki akarják venni részüket ötéves tervünk időelőtti megvalósításának dicsőséges munkájából.

Munkában az üzemi balesetelhárítási felelős és a beteglátogató

Felkerestük *Dévényt* Rezső elvtársat, az Istvántelki Járműjavító NV egyik dolgozóját és megkértük, hogy röviden adjon számot munkaterületén szerzett tapasztalatairól.

— Balesetkimutatásunk a tavaszi hónapokban igen magas százalékot mutatott. Keresve az okokat, megállapitottuk, hogy a nagyszámban felvett új dolgozóink szenvedik a balesetek jelentősebb részét. Az üzemi bizottság irányitásával *Falusi* Sándor osztály szociálpolitikai felelős, műszaki vonalon megszervezte dolgozóink folyamatos balesetvédelmi oktatását.

Az oktatás eredményeként 60 százalékkal csökkent a balesetek száma. A balesetelhárítás kérdéseit, a balesetek elleni védekezés módozatait az üzemi hangos híradón keresztül és a rőpgyüléseken is állandóan napirenden tartjuk.

A másik igen fontos teendőnk volt a beteglátogatások fokozottabb megszervezése és annak helyes végrehajtása. Talán ez volt a legnehezebb feladat! Türelmes, hosszú felvilágositó munkára volt szükség ahhoz, hogy mindenki megértse, hogy a beteglátogatáson keresztül elsősorban beteg munkástársaink érdekeit szolgáljuk. Nehezen akarták megérteni egyesek, hogy kötelességünk a betegséget szimuláló dolgozótársainkat felvilágositani helytelen magatartásukról, hogy az ilyen dolgozó árt önmagának és a becsületesen dolgozó összvasutasságnak is!

Beteglátogatásaink megszervezésében, különösen kitünt *Csörgő, Völgyes, Tomka, Bánhidi* elvtársaink. Jó munkájuk eredménye, hogy a munkába gyógyultan visszatérő dolgozótársaink megelégedetten mondják: betegségünkben segitett a szakszervezet!

A táppénz kifizetése nálunk vasutasoknál már régóta eltér a többi szakmák OTI-rendszeretől. Nálunk a táppénz kifizetése az üzemben, a rendes bérfizetéssel együtt történik.

Mi, istvántelki dolgozók, hálával gondolunk Pártunk és annak vezetője, *Rákosi* elvtárs bölcs irányitására és gondoskodására, mert amire a multban vágytunk, most beteljesedett!

FELBONTOTTÚK A TERVET és ezen a héten levisszük a munkapadokig

Az Északi Járműjavító NV vállalatvezetőjét: *Szander* Béla elvtársat keressük fel hivatali helyiségében, hogy egyik legnagyobb főműhelyünk ötéves tervéről röviden számoljon be a *Közlekedés* olvasóinak.

— A járműjavító műhelyünk — mondja *Szander* elvtárs — ötéves tervét idejében kidolgozva, felterjesztette a Központi Tervhivatalnak. A tervek elkészitésénél a MÁV Ipari Igazgatóság által megadott irányelveket tartottuk szemelőtt. És éppen ma kaptunk távirati értesitést a Tervhivataltól, hogy mind a 11 résztervünket jóváhagyták!

— Ezen a héten az elfogadott terveket részleteire bontjuk szét, — egészen a munkapadokig.

— Az ötéves tervet ismertető értekezleten és azóta is minden gyülésen, tömegesen szólalnak fel dolgozóink és tesznek versenyvállalásokat és adnak nekünk gyakorlati tanácsokat.

— Meg vagyok győződve róla, hogy ilyen lelkesedéssel és a felső vezetés részéről megnyilvánuló teljesfokú támogatással, ötéves tervünket sikeresen végre is fogjuk hajtani!

— Tervebevettük, hogy munkásbalesetbiztositással más hasonló üzemek szűk keresztmetszetén is hathatósan segitünk. Ezeknek a terveknek végleges formája még nem született meg. Nehézségek még mutatkoznak ugyan, de reméljük, hogy szándékunkat mindenütt meg fogják érteni és igy még eredményesebben járulhatunk hozzá — országos viszonylatban is — ötéves tervünk időelőtti megvalósításához!

Fintor Zoltán, az Üzemgazdasági Osztály vezetője, a főműhely részletes munkájáról ad kis tükörképet.

— Kevés ilyen jól felszerelt, minőségi munkát végző járműjavító főműhelyünk van. Érthető tehát, hogy komoly feladatok várnak ránk az ötéves tervben — mondja *Fintor* elvtárs.

A kazánkovács- és a tűzikovácsműhelyek szűk keresztmetszetének megszüntetését tüztük első célul magunk elé. Munkánkat dolgozóink megértő, lelkes munkája támogatja.

A főműhelyben egyre jobban kiszélesedik a Sztahánov-mozgalom.

Főműhelyünk első helyet foglal el az újitások terén is. Havonta 60—80 darab javaslatot nyujtanak be dolgozóink hozzánk s igy évente többszázezer forintot takaríthatunk meg nemzetgazdaságunk számára.

A sztálini műszakban dolgozóink igen szép eredményt értek el. *Bánhidi* Oszkár marós pedig 3.085 %-kal végzett elsőnek! Főfeladatunk, hogy a sztálini műszak alatt elért szép eredményeinket továbbra is megtartsuk, majd az ötéves terv folyamán azt még tovább fokozzuk!

Az Északi Járműjavító NV minden egyes dolgozója tisztában van az ötéves terv ráeső részével. Örömmel vállalják a feladatot és lelkesedéssel tesznek igéretet arra, hogy az ötéves tervet győzelmesen fogják befejezni.

EGYÉNI TANULÓK HÍREI

Uj és régi („A" és „B" tanfolyami) egyéni tanulók konferenciáját folyó hó 22-én 8 órakor az előző konferencia szinhelyén tartjuk meg.

Kötelező jegyzetbemutatás a régi egyéni tanulók részére folyó hó 18-án 14—18 óra között. Nagybudapesti uj egyéni tanulók részére folyó hó 19-én és 20-án ugyanebben az időpontban az Igazgatóság Politikai Osztálya oktatási csoportjánál.

Vidéki egyéni tanulók folyó hó 18 és 19-én a politikai tisztnél mutatják be jegyzeteiket.

Konferenciára azok bocsáthatók, akik előzőleg jegyzeteiket bemutatták.

Politikai tiszt elvtársak hivják fel a fenti közleményre az egyéni tanulók figyelmét és biztositsák a konferencián való részvételüket. Az egyéni tanulók esetleges lemorzsolódásának okát deritsék fel és saját hatáskörükben szüntessék meg.

Budapesti Igazgatóság Politikai Osztálya.

A Szovjetunió példája nyomán előre az ötéves terv megvalósításáért!

Szövetségünk alakuló kongresszusának harmadik napja

Sevcsenko elvtárs: A szovjet népek békés, alkotó munkában élnek és nem akarnak háborút

Lapunk január 1-i számában megkezdtük a Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetsége alakuló üléséről szóló jelentések közlését. Most, folytatjuk kongresszusi beszámolónkat.

December 12-én reggel folytatta munkáját a kongresszus. A külföldi delegációk beszámolói következtek.

Az első beszámolót a magyar delegáció vezetője, *Gáspár* Sándor elvtárs, a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének főtitkára tartotta, általános figyelem közepette, majd beszéde végeztével, nagy tapsok között adta át a magyar dolgozók ajándékát a Szövetségnek.

(A magyar delegáció beszédét december 2?-i számunkban már közöltük. A szerk.)

Ezután M *Vladescu* román küldött a kongresszusról távollevő és szabadságharcukat vívó görögök és a gyarmati népek nevében mondott beszédet, majd beszámolt a román szállítóipari munkások eredményeiről.

Elmondotta, hogy a RATA például 1946-ban 161.000 utast, s 5100 tonna árut, 1949 harmadik évnegyede végén pedig már 946.000 utast és 97.000 tonna árut szállított. A TARS légitársaság 1949 októberében befejezte az egész évi tervelőirányzatot.

Utána az egyes nemzetek szakszervezeteinek megérkezett táviratait olvasták fel. Többek között a magyar dolgozók, a Demokratikus Német Köztársaság és a francia szállítóipari szakszervezet üdvözlő táviratát.

Jules *Crapier* francia kiküldött következett ezután, aki arról a kemény harcról beszélt, amelyet Franciaország dolgozói vívnak a szakszervezeti egység megteremtéséért, az egységbontók elszigeteléséért, a munkásosztály és a dolgozó francia nép életszínvonalának felemeléséért. A továbbiakban az árutermelés csökkenéséről, a fokozódó terrorról, általános elszegényedésről, az imperializmus béklyóit nyögő marshallizált ország nyomorúságáról szólt ez a jelentés. De elénk vetítette egyben azt a határtalan hitet és odaadás, amellyel a francia munkások a szebb jövő megteremtéséért küzdenek.

Vaclaw *Simanek* cseh delegátus büszkén jelentette, hogy Csehszlovákiában már megszűnt a munkanélküliség, az ipar összes ágaiban — a szállításban is — komoly munkáshiánnyal küzdenek. A termelés, a szállítás az egész országban tervszerűen folyik, a dolgozók jelentősen túlszárnyalják az előirányzatot.

Ugyanilyen eredményekről számolt be Stachoz *Stanislav* lengyel és Hans *Krueger* német kiküldött jelentése. Az albán küldöttség nem jöhetett el a konferenciára, de ők is táviratban biztosították a megjelenteket arról, hogy csatlakoznak az értekezlet határozataihoz.

Az egyes nemzetek küldötteinek beszámolója után a textilmunkások és az „Augusztus 26"-gyár dolgozói üdvözölték a kongresszust.

A szállítóipari munkások nemzetközi szakmai szövetségének alakuló gyűlésén izzóan lelkes volt a hangulat. Ez a lelkesedés *Sztálin* elvtárs nevének említésekor a küldöttek beszámolói közben is, tetőfokra hágott. A jelenlévők szűnni nem akaró tapssal, ütemes *Sztálin* kiáltásokkal üdvözölték az emberiség nagy vezetőjét és tanítóját, a munkásosztály harcának irányítóját. Melegen ünnepelték a Szovjetunió dolgozóit, a népi demokratikus államok népeit, Franciaország, Olaszország és a Demokratikus Német Köztársaság proletariátusát, amely szüntelenül a béke megőrzéséért és a tőkés-imperializmus megdöntéséért küzd.

A küldöttek meglátogatják a „Vörös Grivica" üzemet

Délután a Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetségének alakuló kongresszusán résztvevő külföldi kiküldöttek meglátogatták a román államvasutak „Vörös Grivica" üzemeinek klubhelyiségét és éjjeli szálláshelyét.

A vendégeket Gh. Stoica, a Román Államvasutak Szövetségének elnöke, a Vörös Grivica üzemi bizottságának tagjai, valamint számos dolgozó fogadta.

A külföldi küldöttségekre mély benyomást tettek ezek az intézmények, amelyek a dolgozók iránti gondoskodást tükrözik. A munkások mind az érkezéskor, mind pedig az eltávozáskor melegen tüntettek a vendégek mellett.

December 13-án a Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetsége alakuló kongresszusának harmadik napján, folytatták a különböző küldöttségek jelentésének előterjesztését.

Az ülésen *Chwa'ek Roman*, a Demokratikus Német Köztársaság küldöttségének vezetője elnökölt, aki felolvasta a különböző nemzetek szállítómunkás-szakszervezeteitől érkezett üdvözlő táviratokat.

A Kínai Népköztársaság küldöttségének érkezése

Kevéssel az ülés megnyitása után érkeztek a terembe a Kínai Népköztársaság küldöttei. Érkezésük a kizsákmányoló kapitalizmus jármából szabadult és a demokratikus, imperialistaellenes táborhoz csatlakozott, győzelmes kínai nép iránti meleg tüntetést váltott ki. Az egész hallgatóság hosszantartó tapsa közben az ülés elnöke felkérte a kínai küldöttség vezetőjét, hogy foglaljon helyet az elnökségben, ahova az értekezlet elején beválasztották.

A küldöttek folytatják beszámolóikat

Ezután különböző küldöttségek beszámolói következtek.

Stoian Stoicov *Stoianov* előterjesztette a bolgár küldöttség jelentését, ismertetve a bolgár szállítási munkások teljesítményeit, akik szovjet segítséggel és felhasználva a szovjet tapasztalatokat, nagy eredményeket értek el a szállítások helyreállítása és fejlesztése terén.

Antonizzi Guido és Sandro *Stimilli* ismertették azt a harcot, melyet az olasz munkásság a munkásosztály egységének megerősítéséért, a békéért és a nemzeti függetlenségért vív.

Stoica Gh. elvtárs, a Román Államvasutak (CFR) Szakszervezeti Szövetségének elnöke beszámolójában kiemelte az államvasúti munkások által a szállítások megjavítása, az élet- és kultúrális színvonal emelkedése terén elért eredményeket. Rámutatott, hogy a vasutasok minden eredménye, a munka lendületességének és a Szovjetunió segítségének tulajdonítható.

Charles *Garcien*, a francia küldöttség tagja, feltárta a francia munkásság harcát a szakadárok ellen, a nemzetközi szakszervezeti egység érdekében és hangsúlyozta a Szakszervezeti Világszövetség szerepét ennek a harcnak a megerősítésében.

A lengyel Szállítási Szakszervezet nevében Josef *Hudowski* beszélt, aki bő jelentésben számolt be ennek a szervezetnek a nemzetgazdaság megerősítése terén elért eredményeiről.

Minden előadó lelkesen üdvözölte a Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetségének alakuló kongresszusát, kifejezve bizalmukat az új Szövetségnek a békéért és a dolgozók életszínvonalának megjavításáért vívott harca iránt.

E beszámolók után a Ch. *Disescu* elvtárs (a RATA vállalattól), Nicu *Dumitrescu* (a „Scrisul Liber" vállalattól) és *Moraru* Ilie dolgozó-paraszt (a Horia község Torda vármegyei Kollektív Gazdaság elnöke) által vezetett munkásküldöttségek tolmácsolták az értekezletnek az ország dolgozóinak üdvözletét.

A. I. Sevcsenko, a szovjet küldöttség vezetőjének beszámolója

Ezután A. I. Sevcsenko, a Szovjetunió vasúti szállítási munkásai szakszervezete központi bizottságának elnöke tartotta meg beszámolóját.

Hangsúlyozta, hogy a szovjet nép négy év alatt teljesítette az ötéves tervben előírt ipari termelési előirányzatot, Sevcsenko rámutatott arra, hogy már 1949 októberében túlhaladták az 1950-re előírt színvonalat, a háború előtti színvonalat pedig 50 százalékkal szárnyalták túl.

A Szovjetunió egész népgazdaságával azonos ütemben fejlődik a vasúti, légi- és gépkocsiszállítás is.

Előadó beszámolt azokról a csodálatos eredményekről, amelyeket a munkafeltételek megjavítása terén a Szovjetunió megvalósított, rámutatva arra, hogy a Szovjetunióban a munkavédelem a munkaszervezés egyik alapja. Az előadó szerint 1949-ben a munkavédelemre és műszaki biztonsági berendezésekre több, mint 120 millió rubelt költöttek, ami azt jelenti, hogy kétszer annyit, mint az 1940. évben.

A szovjet törvények a nők részére az élet minden területén a férfiakkal egyenlő jogokat biztosítanak. A vasúti szállításban alkalmazottak 30 százaléka nő.

A szovjet állam — mondotta a továbbiakban A. I. Sevcsenko — nagy figyelmet fordít a Szovjetunió dolgozói anyagi s kulturális helyzetének rendszeres javítására. A szovjet kormány következetes árleszállítási politikát folytat. Az 1948. év folyamán a dolgozók reálbére az 1947. évivel szemben több, mint kétszeresére nőtt.

A szovjet küldöttség vezetője rámutatott ezután arra, hogy a szovjet dolgozó, a pénzbeli fizetésen kívül társadalmi szolgáltatásban is részesül, az állam által a társadalombiztosításra, az életfeltételek megjavítására, kultúrális művekre, stb. fordított költségek alakjában.

A dolgozók jólétének emelkedését a Szovjetunióban a legfényesebben jelzik a nagy lakásépítkezések. Egyedül a vasút dolgozói számára az 1946—48 években közel 2 millió négyzetméter lakótér épült. Ugyancsak a vasút dolgozói részére több, mint 15.000 magánházat építettek.

A vasúti, légi- és gépkocsiszállítási dolgozók szakszervezete állami társadalombiztosításának költségvetése az 1949. évben közel 2.5 milliárd rubelre emelkedik és több, mint kétszerese az 1940. évi költségvetésnek.

A vasúti munkások szakszervezetének saját kezelésében 15 szanatóriuma és 21 pihenőotthona van. Ennek az évnek a folyamán több, mint 160.000 vasúti dolgozó töltötte szabadságát fürdőhelyeken.

A vasúti, légi- és gépkocsiszállítási dolgozók jó anyagi helyzetének és magas technikai és kultúrális színvonalának alapját a szocialista versenyek fokozása jelenti.

Ez évben a vasúti szállításoknál indult meg a mozdonyvezetők és az úgynevezett „ötszázasok" csodálatos mozgalma.

Ez a mozgalom fokozza a mozdony-brigádok munkájának termelékenységét, elősegíti a gördülőanyag felhasználásának megjavítását és a vasúti szállításoknál jelentős fűtőanyag-mennyiség megtakarítását.

A szocialista munkának ezek a csodálatos módszerei nagyon elterjedtek a gépkocsiszállítás és a légiszállítás dolgozói között is. A szovjet szakszervezetek állandóan segítik azokat, akik nagyobb munkatermelékenységért küzdenek.

A vasúti munkások a Szovjetunióban minden évben tízezernyi újítással és észszerűsítési javaslattal jelentkeznek, amelyekkel az országnak több százmillió rubelt takarítanak meg.

Sevcsenko elvtárs hangsúlyozta, hogy december 21-ét, Sztálin elvtárs születésnapját, a szovjet dolgozók a szocialista verseny újabb és szélesebbkörű kiterjesztésével üdvözik.

A Szovjetunió békepolitikájáról beszélve, Sevcsenko elvtárs rámutatott arra, hogy a szovjet népek békés, alkotó munkában élnek és nem akarnak háborút.

Kiemelve a Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetsége megalakulásának fontosságát, a szovjet küldöttség vezetője rámutatott arra, hogy a kongresszuson résztvevőknek meg kell határozniok a Szövetség feladatait és meg kell állapitaniok e feladatok végrehajtásának módozatait.

„Küzdenünk kell a szállítóipari és légiszállítás dolgozóinak nemzetközi szakszervezeti egységéért az egész világon és minden erőt ki kell fejtenünk, hogy a dolgozók gazdasági helyzetét megjavítsuk" — mondotta végezetül a szovjet kiküldött.

A szovjet küldöttség vezetőjének beszámolóját élénk, dörgő taps kísérte. A küldöttségek felállva hosszasan tüntettek, éltették a Szovjetuniót, a népek békéjének és függetlenségének bástyáját és a nagy Sztálint.

(A kongresszusi beszámolót febr. 1-i számunkban folytatjuk.)

216 százalékos átlagteljesítménnyel példát mutatnak a Folyamszabályozó és Kavicskotró NV dolgozói

Nagy lendületet adott a sztálini munkafelajánlás a Folyamszabályozó és Kavicskotró NV termelésemelkedésének.

A Nemzeti Vállalat dolgozói nagy lelkesedéssel csatlakoztak a sztálini munkafelajánláshoz, amelynek eredményeit a hajózási részleg november havi termelése szem élteti a legjobban. Az eddigi 150, 160 százalékos teljesítményüket november hónapban 216 százalékra teljesítették.

De ezt a munkalendületet december hónapban a mostoha időjárási körülmények dacára még tovább fokozták, olyannyira, hogy a december havi teljesítményük a sztálini munkafelajánlással 267 százalékra emelkedett.

A dolgozók vállalták azt, hogy az építőipar téli kavicsszükségletét a sztálini munkafelajánlások alatt ki fogják termelni, hogy így az építőiparban nehogy fennakadás álljon be. Ezt a felajánlásukat, 500.000 köbmétert, nemcsak teljesítették, hanem 38.200 köbméterrel túlteljesítették, amely összegszerűleg 475.610 forintnak felel meg.

A Folyamszabályozó és Kavicskotró NV dolgozóinak eredményeit bizonyítja az is, hogy az építőipar alapanyaga, a betonkavics, a Dunaparton végigmenve egész hegyeket képez, amellyel biztosítva van az, hogy az építőipar kavicsellátásánál nem állhat elő szűk keresztmetszet.

A dolgozók teljesítményét csak úgy tudjuk teljes mértékben értékelni, ha tekintetbe vesszük azokat a mostoha körülményeket, amellyel még az 1949. évben a dolgozóknak meg kellett küzdeniök.

Erősen szűk keresztmetszet mutatkozott a vállalatnál a kavicsdereglyék és vontatóerők terén. De a dolgozók, leküzdve ezt a hiányt, nagy erővel fogtak neki annak, hogy az építőiparnak kavicsellátását biztosítsák.

A hajós dolgozók jó munkaverseny-szellemének és szervezésének köszönhető, hogy a vállalat a hároméves tervét 1949 október 1-ére minden részletében befejezte.

Közlekedési kormányzatunk, értékelve a vállalat dolgozóinak nagyszerű eredményeit, lehetővé tette azt, hogy az utolsó szűk keresztmetszetet, a kavicsdereglyehiányt is megszüntesse a vállalat, hogy ezzel könnyebbé tegye a dolgozók amúgyis nehéz munkáját.

Ennek érdekében a Balatoni Hajózási NV balatonfüredi hajógyárában épített 11 darab kavicsdereglyét a Folyamszabályozó és Kavicskotró NV rendelkezésére bocsátotta.

A dolgozók jó eredményeinek elismeréseképpen a közlekedésügyi kormányzat 11.800.— forint nyereségvisszatérítést adott a vállalatnak, amelyet a legközelebbi szakszervezeti napon osztanak ki a legjobb dolgozók között.

Nagy eredménye ezenkívül a Nemzeti Vállalat dolgozóinak, amelyet a műhelyek dolgozói vállaltak Sztálin elvtárs születésnapjára:

Vállalták azt, hogy december 21-re megépítenek kezdetleges berendezésükkel egy műhelyhajót, amely teljesen korszerűen van felszerelve, hogy az egyes helyeken álló kotrógépeknek ne kelljen Budapestre jönni javításra, hanem a helyszínen, munkaidő befejeztével lehessen különböző javításokat elvégezni.

Ezzel is biztosítják azt, hogy a munkagépeket a lehető legnagyobb százalékra használhassák ki, hogy az építőipar kavicsellátásában hiány ne álljon be.

A Déli Műhely dolgozói december 21-én jelentették, hogy a sztálini munkafelajánlásukat 100 százalékra befejezték és 28-án ünnepélyes keretek között vízre bocsátották az új műhelyhajót.

A vállalat dolgozói ezzel a munkaeredménnyel is bebizonyították ragaszkodásukat a nagy Szovjetunióhoz és a világbéke őréhez, nagy tanítónkhoz, Sztálin elvtárshoz.

SIÓFOKI VASUTASOK
a téli üdültetés szépségéről

„Mint a siófoki vasutas dolgozók egyik csoportja, küldjük ezen sorokat a mátraházi vasutas szakszervezeti üdülőből a pécsi területi üzletvezetőségnek és ezen keresztül az összes vasutas dolgozóknak.

Mi, siófoki vasutas dolgozók, akik szemtanui voltunk és vagyunk a Balaton-menti nagy munkásüdültetésnek és jelenleg Mátraházán töltünk 10 napot, nem mulaszthatjuk el, hogy hálával és köszönettel ne forduljunk azok felé, akik ezt a dolgozók számára lehetővé tették.

A mult rendszerben, az elnyomás alatt az üdülők kapui egy dolgozó számára sem voltak nyitva.

Hogy ma ezek a mi tulajdonunkat képezik, ezt elsősorban a felszabadító nagy Szovjetuniónak, Sztálin elvtársnak köszönhetjük. Köszönhetjük Pártunknak és népünk bölcs vezérének, Rákosi Mátyás elvtársnak, akiknek irányításával hazánk boldog szocialista jövőjét építjük.

Hálánkat fejezzük ki szakszervezeti vezetőségünknek, amely szocialista intézkedéseivel napról-napra fokozza a különféle juttatásokat.

Mi, siófoki vasutas dolgozók, mindezre azzal válaszolunk, hogy az üdülés befejezése után hazaérve, kettőzött erővel fogunk a munka termelékenységének emeléséhez, mert látjuk és tudjuk, hogy csakis ezen az úton jutunk el a szocializmus megvalósításához Magyarországon.

Éljen a hatalmas Szovjetunió és bölcs vezére, Sztálin elvtárs! Éljen a Magyar Dolgozók Pártja és a magyar nép forrón szeretett vezére, Rákosi Mátyás elvtárs! Éljen a Szakszervezetek Országos Tanácsa! Éljen a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete! Elvtársi üdvözlettel: Barabás Károly, Farkas Lajos, Hauer Gyula Magyarfalvi Imre, Borsos László, Fülöp István".

A SZOT 70.000 forintos „József Attila irodalmi pályázat"-a

A Szakszervezeti Tanács „József Attila irodalmi pályázatá"-nak második része mult év november végén záródott. Ebbe a csoportba — regény, ifjúsági regény, háromfelvonásos színdarab — összesen 356 pályamű érkezett be. Az előzsűri munkálatai ebben a hónapban befejeződnek.

A regények és a színdarabok legnagyobb része már túljutott az előzsűrin. A Színész Szakszervezet ebbe a munkába bekapcsolta a budapesti állami színházak lektorátusait is, melyek örömmel vettek részt ebben a nagyjelentőségű munkában. Nagyjelentőségű a pályázat azért, mert a munkásosztály és a dolgozó parasztság felszabadult alkotó ereje ezen keresztül is utat tör magának az új művelődés, az új kultúra, az új ország építésében. „Ennek a daraknak a megírására ez a pályázat indított" — olvassuk az egyik pályázathoz csatolt levélből. Ez az egy mondat is a pályázat főcélkitűzését tartalmazza: megmozgatni a széles dolgozó tömegeket az új, szocialista kultúra kialakítására. Es itt kell megemlíteni hogy az elmúlt nyáron lezáródott novella és egyfelvonásos színdarab-pályázat díjazottjain kívül a Magyar Filmgyártó NV közel 60 pályázóval vette fel a közvetlen kapcsolatot jó ötleteik és íráskészségük alapján.

Jellemző a pályázat népszerűségére, hogy máris érkeznek novellák és egyfelvonásos színdarabok a következő, ezévi fordulóra, melyek témái az újtípusú ember új hazafiságát ábrázolják az ötéves terv, a szocialista átalakulás és a béke harcos megvédésének problémáin keresztül. A SZOT irodalmi pályázatának mozgalmi eredményeit kívánják rögzíteni azok az újabb tárgyalások, amelyek arra irányulnak, hogy a felbukkanó tehetséges kádrekkel állandó jelleggel foglalkozzanak szakembereink.

A középzsűri februárban fejezi be munkáját és ennek véleményezése alapján dönti el a pályázat végeredményét márciusban a József Attila irodalmi pályázat elnöksége. Eredményhirdetés április 4-én, hazánk felszabadulása ünnepén lesz és akkor hirdetik meg ismételten a pályázatot és közlik az újabb feltételeket.

Szocialista építőmunkával erősítsük a Szakszervezeti Világszövetséget az imperialista elnyomás és kizsákmányolás elleni harcban!

Igéretet teszünk, hogy a sztálini műszakban elért eredményeinket tovább fokozzuk

Lapunk másik helyén beszámoltunk arról, hogy nyomdatechnikai nehézségek miatt fényképeket egyelőre nem közlünk. Szolnok állomás dolgozói két felvételt küldtek be szerkesztőségünknek, amelyeket fenti ok miatt nem tudunk közölni. A két felvétel a sztálini műszak, valamint a Sztálin elvtárs születésnapjára feldíszitett állomást és a segédhivatalt ábrázolja. Mindkét képen látszik, hogy szivük egész melegével készitették, szépitették a diszitéseket derék dolgozóink. Levelet is irtak mellé. Ezeket irják benne:

„Szolnok állomás dolgozói nevében szeretettel küldjük a két fényképet központi vezetőségünknek emlékül. Bebizonyitva azt, hogy a vasút vonalán is van szervezett élet és életünkben is kidomborodik Pártunk vezetése és irányitása. De bebizonyitottuk nemcsak dekorálással, hanem jó munkával is azt, hogy tudjuk értékelni, mit jelent számunkra a nagy Szovjetunió és Sztálin elvtárs, aki valamennyiünknek bölcs tanitója.

Igéretet teszünk, hogy a sztálini műszakban elért eredményeinket tovább fogjuk fokozni, mert tudjuk azt, hogy csak a termelékenység fejlesztésével semmisithetjük meg teljes egészében a mult rendszer még meglévő maradványait és valósithatjuk meg a szocializmust.

Állomásunk dolgozói a sztálini műszakban három darab 2000 tonnán felüli vonatot inditottak Budapest és Békéscsaba felé. Egyetlenegy kocssérülésünk, vagy elguritásunk nem volt. Minden vonatot az előirásnak megfelelően, menetrendszerint, vagy korábban közlekedtettünk.

A guritó személyzet az amúgyis szük normát 20 perc helyett 18 perc alatt teljesitette, a forgalmi szolgálattevők pedig, — bár az egész műszak alatt vágányzár volt állomásunkon, — a jelzőnél való vonatfeltartózta ást 20 százalékkal csökkentették.

Kitűnő munkát végeztek: Nyitrai János és Trényi Ferenc külsős forgalmi szolgálattevők, Pénzes Vladimir, Halicz Béla kocsimesterek, Andor sarus csapata, Turóczi Ferenc és Sándor József kocsifelirók, Biró Ferenc és Rekes István rendelkező forgalmi szolgálattevők, Korondi Margit telefonkezelőnő és Kiss András távirász.

Jólesne állomásunk dolgozóinak, ha lapunk szerkesztősége foglalkozna egy kicsit velünk. Elvtársi üdvözlettel Szabó Pál s. k. üzemi bizottsági titkár"

EGY FŐVÁROSI MUNKÁS LEVELE AZ ELSŐ NŐI MOZDONYFŰTŐHÖZ

„T. Szerkesztő elvtárs! Fővárosi munkás létemre én is olvasom a Közlekedés minden egyes számát, mert még mindig érdekel a vasúti szolgálat.

1914-ben, mikor a második mozgósitás megtörtént, mentem a Ganz Acél kovácsműhelyéből a Ferencvárosi Fűtőházhoz 1922-ig fűtőnek jártam.

Nemrégen olvastam a lapjukból, hogy már nálunk is akadt egy kemény, bátorszivű, önfeláldozó nő aki igen nagy és nehéz szolgálatra szánta magát: fűtő lett a vasúton. A szemem-szám eláll t a csodálkozástól, mert a munka, amire vállalkozott *Nagy* Piroska, bizony nem gyerekjáték. Ahogy mondani szokták: mozdonyfűtőnek „születni kell". Oda nem való akármilyen anyámasszony, oda acélidegzet kell. Dacolni kell minden idővel, forrósággal, pokoli hőséggel, faggyal.

Fontos őrhelyen van a mozdonyszemélyzet. mozdonyvezető és fűtő. Tudásukkal erejükkel és jóakaratukkal gurulhat csak baj nélkül, gyorsan, biztosan a vonat.

A december 21-i számból olvastam *Gulyás* Sándor mondását. Ezt mondta: „A MÁV nál jobb és több becsülete volt a kutyának, mint valamikor a fűtőnek." Ma már mindez megváltozott. Népi demokráciánk gondol az emberre, gondol a fűtőre. Pedig ma sincsenek nagyobb mozdonyok, mint akkor voltak. A 601-es és 651-es sorozatú mozdonyokon jártam és csak magam voltam rajta fűtő, egyedül. Elképzelhetik, hogy mit kellett ott dolgoznom. Ma két fűtő végzi ugyanezt a szolgálatot, mert védik az embert. Ma már én is könnyebben megállnám a helyemet. Nagy Piroska jó kezek között van. Jó, tanult művelt emberek tanitják és előtte áll a legszebb jövő, ha megbecsüli magát.

Kedves Szerkesztő elvtárs! Mellékelek ide egy levelet, amelyet legyen szives Nagy Piroskához eljuttatni, de le is közölheti.

„Kedves Elvtársnő! Olvastam a Közlekedésben, hogy kemény elhatározással igen nemes szolgálatra szánta el magát. Mozdonyfűtő lett.

Büszke lehet rá, elvtársnő, hogy az első nő Magyarországon, aki fűtőszolgálatra szánta el magát. Bátor szivéhez és nagyszerű kezdeményezéséhez elvtársi melegséggel gratulálok és további munkájához sok sikert kivánok.

Amikor ezt kivánom, a magyar dolgozó nőkhöz csak annyi szavam volna, hogy szivleljék meg elvtársnő bátor kezdeményezését, kövessék példáját. De kövessék azok a szaktársak is, akik a jó meleg irodából nézik az ilyenfajta kezdeményezéseket, ahelyett, hogy szakmai képzettségüknek, szaktudásuknak megfelelő munkát vállalnának."

Amikor arra kérem Szerkesztő elvtársat, hogy Nagy Piroskának juttassa el üdvözlő soraimat, maradok a KÖZLEKEDÉS hű olvasója, elvtársi üdvözlettel Varga István s. k. Budapest, IX., Gyáli-út 21—23."

Mondjátok el, hogy mi résen állunk...

„Szerkesztő elvtárs! A Hajdúszoboszló—Debrecen közötti vasútvonal második vágányának épitésénél dolgozom. Szakaszunkon az ősz folyamán is 460 ember dolgozott.

Itt láttam azt a hatalmas és gyönyörű munkát, amelyben a pályafenntartási munkás a megszabott normát túlteljesitette. Benne élek most is és látom, hogy milyen szépen összetart a csapat, szinte eggyéforr a munka jó és gyors elvégzése érdekében.

A munkaverseny szele engem is elért. Őszintén meghatott, mert látom, hogy csak igy válik valóvá a jelszó, igy lesz reális valóság országunkban a szocializmus.

Ha el tudja gondolni Szerkesztő elvtárs azt az érzést, amely egy ilyen hatalmas munka látása és a munkában való részvétel után úrrá lesz az emberen, megérti, hogy mi adta a kezembe a tollat, hogy pályamunkás létemre megirjam az alábbi dalt:

I.

Vinyetek el a szivünknek dala,
Zúgó sineken futó kerekek.
Mondjátok el hogy épitenek már,
Új sineket dolgos munkás kezek.

II.

Mondjátok el, hogy mi résen állunk,
Zúgó viharban is új utakat vágunk.
Épitünk egy hazát, melyet úri gőg rombolt,
Mikor a hazánkon a náci had tombolt.

III.

Mondjátok el, hogy most az épités járja,
Legyen elég mozdony és sok-sok új pálya.
Legyen a mi munkánk csak egy halszálára a dobogó szivnek. —
De mi egy jobb hazát épitünk fel vele...

Elvtársi üdvözlettel: Fazekas Rudolf pályamunkás, Hajdúszoboszló, XI. pályamesteri szakasz."

Levegylerszág

A LODZI VASUTASOK MUNKAVERSENYE. Lodzban a vasutas szakszervezet értekezletén megállapitották, hogy eddig a vasuti dolgozók 80 százaléka csatlakozott a munkaverseny mozgalomhoz. 1949-ben az újitók javaslatai a lodzi vasútigazgatóságban 11 millió zloty megtakaritást eredményeztek. A tanácskozás résztvevői új munkaversenyszabályzatot dolgoztak ki. A vasutasok beleértették, hogy a csoportos szocialista versenyben 100 százalékban részt vesznek. Valamennyi szolgálati helyen megalakulnak a versenycsoportok. Érdemes megemliteni, hogy a lodzi vasutasok a sztálini műszakban újabb 13 millió zloty értékű megtakaritást értek el.

A szakszervezet szociális munkája a számok tükrében

A Magyar Népköztársaság védi a dolgozók egészségét és segíti a dolgozókat munkaképtelenségük esetén.

A Magyar Népköztársaság ezt a védelmet és segitséget széleskörű társadalombiztositással és az orvosi ellátás megszervezésével valósitja meg.

(A Magyar Népköztársaság Alkotmánya.)

A Magyar Népköztársaság kormánya a legnagyobb gondot forditja a dolgozók egészségvédelmére. A Horthy-rendszerben sosem készitettek statisztikát arról, hogy milyen hiányosságok vannak a falukon tanyákon. Hány olyan falu, tanya van, ahol sosem láttak orvost, gyógyszert, bábát, hány asszony szült minden segitség nélkül, hány súlyos beteg halt meg, mielőtt kórházba juthatott volna, vagy orvos vizsgálhatta volna meg. Voltak olyan vidékek, ahol a gyermekek sosem kaptak vajat, tejet, anyjukat hiányolták. És nem egy vidéken gyógyitottak babonával, ráolvasással, mert orvos nem volt és ha lett volna, sem tudta volna megfizetni a cselédsorban élő, földnélküli paraszt.

A felszabadulás után azonnal megindult a munka a kórházak helyreállitására, úgyhogy a hároméves terv kezdetekor mintegy 38.000 ágy állott a kórházi ápolást igénylő betegek rendelkezésére.

A hároméves terv végére a kórházi ágyak száma elérte az 50.000-et. A hároméves terv egészségügyi és szociálpolitikai beruházására összesen 38 millió forintot forditottunk.

Az ötéves terv ugyanerre a célra 1080 millió forintot irányoz elő, vagyis a hároméves terv beruházásainak csaknem háromszorosát.

Az elmúlt év folyamán 7970 vasútas részesült üdülésben. A Vasutas Szakszervezet szülési segély cimen 42.780 forintot, házassági segélyként 90.585 forintot, temetkezési segélyül 27.195 forintot és rendkivüli segélyként 93.450 forintot fizetett ki.

Szociálpolitikai Osztályunk sok esetben tartott egészségügyi üzemlátogatást és értekezletet rezortaktivákkal. Az üzemi bizottsági szociálpolitikai felelősök és más aktivák részére megtartott értekezleteken ismételten foglalkoztak személyegészségügyi, betoglátogatási és balesetelhárítási kérdések gyakorlati megoldásával.

Beinditották a Szent László-úti Északi-Fűtőháznál lévő napközi otthonunkat. Állandóan látogatták és ellenőrizték napközi otthonaink tisztaságát és pedagógiai szinvonalát.

Elkészült Pécsett az új napközi otthon, ahová a beköltözködés már megtörtént. Itt a tanitás december 21-én, Sztálin elvtárs születésnapján indult meg.

Napközi vezetők és beosztottak részére a szakszervezet a tanulási lehetőséget biztositotta és mindenütt haladószellemű könyvekből álló kis házikönyvtárt rendeztek be.

A fenyőünnepet december 23-án rendezték meg. Minden napközi otthon 1100 forintot kapott az ünnepély költségeinek megtéritésére. A szülői munkaközösség mindenütt működik. A szülők iskolája megszervezés alatt áll. Napközi otthonaink felszereléseinek hiányosságait már legnagyobb részben megszüntettük.

Az itt közölt adatok mindennél világosabban bizonyitják azt, hogy népünk legfőbb érték: az ember és a Magyar Népköztársaság biztositja a dolgozóknak a pihenéshez és üdüléshez való jogát. E jogot a Magyar Népköztársaság a törvényes munkaidő, a fizetett szabadság és a dolgozók üdülésének megszervezése útján valósitja meg.

OLVASÓINKHOZ! Nyomdatechnikai okok miatt az egyes üzemszervezetek és sportegyletek által beküldött képeket nem közölhetjük. A képek közlésétől bizonytalan időre el kell tekintenünk.

BARTOS JÓZSEF élmunkás-esztergályos:

Az ötéves tervben átlagos teljesítményemet 500 százalékra emelem

Bartos József esztergályos, az Istvántelki Járműjavító NV élmunkása, átlagos napi teljesitménye 450—500 százalék. A sztálini műszakban 720 százalékot teljesitett.

Felkerestük Bartos József elvtársat esztergapadja mellett, és megkértük, hogy mint az Istvántelki Főműhely Sztahánov-mozgalmának úttörője, szóljon pár szót a KÖZLEKEDÉSEN keresztül a vasút dolgozóihoz.

— Elsőrendű feladat kell, hogy legyen minden vasutas dolgozó számára — mondja Bartos elvtárs —, hogy körülnézve munkaterületén, minden munkaeljárását észszerűsitse!

— Most például csavarkapocs-orsó esztergálását végzem. Ezt a munkaeljárást korábban úgy végeztük, hogy a megmunkálandó anyagot két csúcs közé fogtuk be. Most „amerikáner" és csúcs közé szerelve végezzük el ugyanazt a munkát. Ezzel a munkaeljárással minden munkadarabnál 10 perc munkaidőmegtakaritás érhető el!

— Egyéni munkaversenyre hivtam ki a főműhelyben dolgozó összes szaktársaimat. És ennek a versenykihivásnak köszönhető az, hogy a műhely átlagteljesitménye szinte napról-napra emelkedik! Igaz, nem ment könnyűszerrel, amig idáig eljutottunk... Akadtak, akik kétkedéssel fogadták a versenykihivást: — úgysem fizetnek ki többet! — érveltek... De azután nagyot néztek a kifizetésekkor, amikor a magasabb munkateljesitményért járó teljes pénzösszeget megkaptam!

Én vagyok az osztály termelési felelőse, tehát nekem kellett jó példával előljárnom. Az eredmény: ma már egyre többen követik példámat! Célunk, hogy észszerűsitéseinkkel, jobb meglátásainkkal és elsősorban — szorgalommal minden percet kihasználva dolgozzuk le a 8 órás munkaidőt!

Az ötéves terv folyamán ennek a mozgalomnak a kiszélesedését, annak sokkal szebb és több eredményét várjuk. Hibák vannak még, amelyeknek teljes megszüntetése már most, az ötéves terv beinditásakor igen fontos. Ilyen hibák mutatkoznak a munkaelosztás terén... Meg kell szüntetni a munkanélküli lézengést, a gépmelletti ácsorgást és az átmeneti munkakieséseket!

Nagy fontosságot tulajdonitok a munkamódszerátadásnak. Meg kell szüntetni teljesen a szakmai sovinizmust! Egy országban élünk, közös a célunk, támogatnunk kell hát egymást, hogy célunkat — országunkban a szocializmus megvalósulását — mielőbb elérjük!

Az ötéves tervben: átlagmunkateljesitményemet 500 százalékra akarom felemelni! Sztahánov-iskolára jelentkeztem ahol Bikov elvtárs gyorsvágási módszereit fogjuk elméleti és gyakorlati oktatásból megismerni. Szeretnék az ötéves terv folyamán még sok ilyen tanfolyamot elvégezni, hogy megismerve a szovjet sztahánovisták tapasztalatokban gazdag tudását, azt új országunk épitésénél felhasználhassam!

Bartos József élmunkás-esztergályos — eredményes munkájának jutalmazásaképpen — a Vasutas Szakszervezet kéthetes ingyenes üdülésre küldte el a mátraházai vasutas üdülőnkbe...

Újításommal 338 százalékkal emeltem teljesítményemet

Az Istvántelki Járműjavító NV kovácsműhelyében találjuk Balogh József kovács csoportvezetőt. Ügyesen megszerkesztett hüvelyhengerlő szerkezetével Balogh elvtárs a régi munkaeljárást lényegesen megrövidítette. — Erről az újitásáról kérdezzük meg most őt, hogy

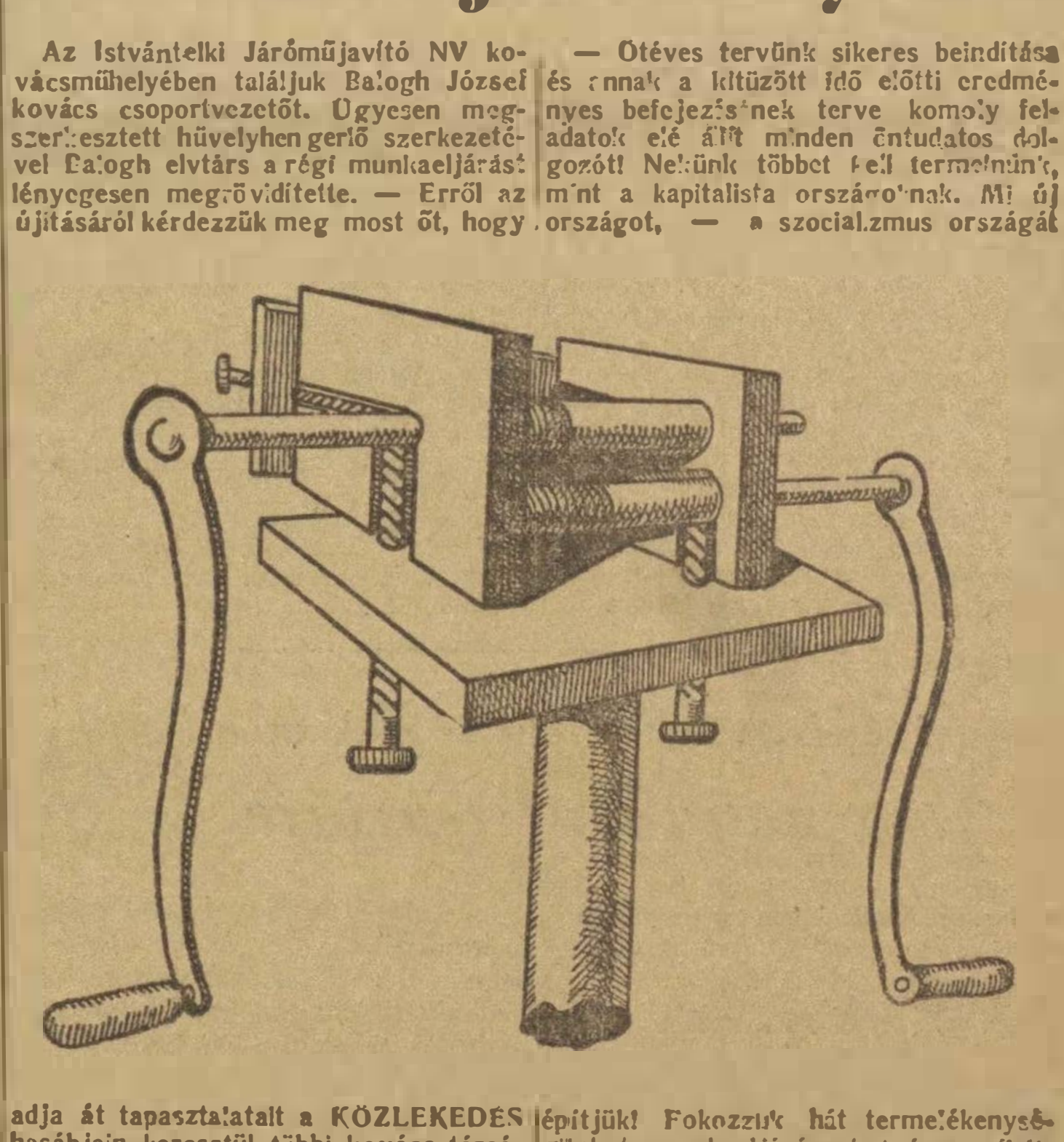

adja át tapasztalatait a KÖZLEKEDÉS hasábjain keresztül többi kovács társának is.

— A sztálini műszakban alkalmaztam először újitásomat — kezdi beszámolóját. — Igy sikerült is az előző 122 százalékomat 450 százalékra emelni! —

— Pete Lajos szaktársammal együtt, munkaidőn kivül, társadalmi munkában készitettük el ezt a kis gépet. A régi munkaeljárás szerint egy munkadarab elkészitése kézierővel — egyszeri melegitéssel — 18 századóra volt. Az általam elkészitett új munkaeljárás egy munkadarab elkészitési idejét — melegités nélkül — 06 századórára csökkentette!

— A hüvelyhengerlő szerkezet működése a következő: a kivánt nagyságra levágott különböző vastagságú acéllemezeket a szerkezet két elöl található hengere közé illesztjük, azután a hengereket két irányból állitható csavarokkal rögzitjük, majd a két kar egyidejű mozgatásával az acéllemezt a kivánt nagyságra hajlitjuk. Egyszeri beállitással, egyféle munkadarabokból 54 perc alatt 300 darabot készithetünk igy!

— A szerkezettel fékcsavarú-szelence és csavarkapocs heveder-szelence háromféle méretben készithető.

— Ötéves tervünk sikeres beinditása és annak a kitűzött idő előtti eredményes befejezésének terve komoly feladatok elé állit minden öntudatos dolgozót! Nekünk többet kell termelnünk, mint a kapitalista országoknak. Mi új országot, — a szocializmus országát épitjük! Fokozzuk hát termelékenységünket, munkaeljárásunkat észszerűsitsük, állitsunk új gépeket munkába és igyekezzünk azokat minél eredményesebben ki is használni!

A MÁV SZEGEDI FIÚNEVELŐ INTÉZET „Ifjúsági Alapja" javára 1949 decemberében a következő adományok érkeztek:

Közlekedési- és postaügyi minisztérium Politikai Osztályán dolgozók 1231.61 Ft, a Szegedi Vasutas Temetkezési Egylet 250 Ft és Virgai László mezőhegyesi pályaudvari vendéglős 600 forint.

Az adományokért, amelyek a vasutas árvák ideológiai és szakkönyvekkel való ellátását, valamint kulturális nevelését segitik elő, — ezúton is köszönetet mond az intézet Diákönkormányzata és Vezetősége.

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete Központi Vezetőségének határozata értelmében a helyi sorortok vezetőségének a lejárt italmérési szerződéseket meghosszabbitani, vagy bármilyen szerződést kötni nem szabad.

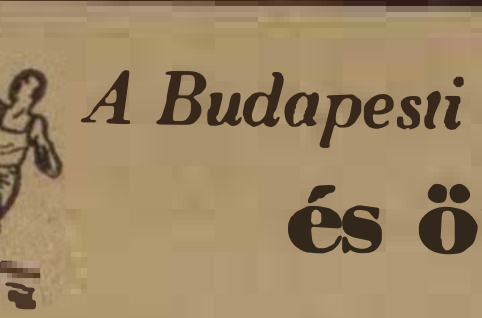

A Budapesti Lokomotiv SK három éve és ötéves terve

Az 1950 január elseje mérföldkő nem csak az egész magyar nép, hanem a sport életében is. Egy hatalmas tervnek sikeres befejezése és egy még nagyobb munka megkezdése.

Szép és nagy feladat. Azonban ahhoz, hogy ezt a hatalmas és nagyszerű tervet az előzőhöz méltóan befejezzük, alap kell. Szilárd, erős, megingathatatlan alap. Akarni kell. Akarni, hogy méltók legyünk a következőt elkezdeni. Sikereink és eredményeink elindítója a Párt és a Szakszervezet, mert, hogy az elmult három esztendő alatt a B. Lokomotiv ilyen eredményeket tudjon felmutatni, ahhoz komoly segitségre volt szükség.

A B. Lokomotiv, mint a budapesti terület vasutas élegyesülete az elmult három esztendő alatt hatalmas fejlődésen ment keresztül. Nemcsak a sportolói számának növekedésében és eredményében, hanem ideológiai felkészültségben is.

A felszabadulás után teljesen újból kellett kezdeni mindent, hiszen a vasutasok sportolási lehetősége egyenlő volt a semmivel. Főcél, az akkor meglévő néhány szakosztály felszereléssel való ellátása volt, melyhez a Szakszervezet hatalmas segitséget nyujtott. Ugyanakkor a szakosztályaink már számbeli növekedése is szükségessé tette, hogy fejlesszük sportteljesítményeinket.

A Szakszervezet támogatásával rendbehoztuk a B. Lokomotiv sporttelepét. Lassan-lassan a kezdeti semmiből ma már 14 szakosztály működik 750 sportolóval. A mi hároméves tervünk kemény munkájának az eredménye. De ne csak a számbeli eredményeket nézzük, hanem a minőséget is, és akkor látni fogjuk, hogy ott is megálltuk a helyünket. Ha csak egyes szakosztályok és versenyzőinek eredményeit kiragadjuk és filmszerűen lepergetjük, akkor látjuk, hogy a B. Lokomotiv nemcsak vasutas, hanem országos viszonylatban is élre tört. De menjünk csak sorjába.

Női asztali tenisz csapatunk az NB I. élcsoportjában verekedik és ma már György Loretta és Sági személyében válogatottjaink is vannak.

Birkozó szakosztályunk hatalmas fejlődésen ment keresztül, melynek csúcspontja Böbis Gyula 1948. évi olympiai bajnoksága. Kovács Gyula és Szilágyi olympiai helyezése. Birkozó csapata világhírű, hosszú idő óta veretlen. Az utánpótlás is biztositva van. Többek között Tar Gyula az 1949. évi FVB-n könnyűsúlyban világbajnokságot nyert.

A kosárlabda szakosztálynak úgy a női-, mint a férfi csapata az NB II. első helyén fekszik és a legkitünőbb utánpótlással rendelkezik.

A labdarúgócsapat az NB II. második helyén van és minden remény megvan arra, hogy a Lokomotivok között most már a budapesti vasutasságnak is NB I-es csapata legyen.

Ökölvivóink a birkozókhoz hasonló sikeres pályát futottak be a felszabadulás óta. Papp László személyében, — ki az 1948. évben olympiai bajnokságot, Európa bajnokságot, 1949. évben FVB-ot nyert középsúlyban, — olyan klasszisú ökölvivóval rendelkezik, mint talán senki a világon. Kapocsi és Bene I. az 1948. évi olympiai csapat tagjai és a többiek neve biztosíték arra, hogy ökölvivó csapata, mely az 1949. évben az összes egyesületeket megelőzve az első helyen végzett a pontversenyben, még hosszú ideig az élen fog maradni.

Súlyemelőink több FVB helyezéssel a tarsolyunkban is az élvonalban vannak.

Sakk-szakosztályunk Füstér Géza mesterrel szintén az NB I. élén van.

Az úszók annak ellenére, hogy egyik legfiatalabb szakosztályunk 1949. évben alaposan kitettek magukért. Székely Éva és Zságot Irén olympiai helyezettek az 1949. évi FVB-n két-két világbajnokságot, Garay János, Littomeritzky Mária helyezést értek el. Az egész úszósportban a legkitünőbb utánpótlással rendelkező szakosztály a védője a legnagyobb úszó vándordijnak, a Rákosi Kupának.

A vizipólózók az 1949. évben olyan bravuros eredményt értek el, mint még azelőtt egy egyesület sem. A verseny összes dijait, amelyben elindultak, veretlenül megnyerték. Ezzel egyben az 1949. évi Halasy vándordij védői lettek. Vivóink a kétszeres olympiai bajnok Elek Ilonával az élen női tőrcsapatban, férfi párbajtőrben szinte verhetetlenek.

Lehetne felsorolni az evezős, kézilabda, röplabda, tenisz és turista szakosztályokat, amelyek mind feljövőben vannak, hogy a többiek mellé szorosan felzárkózzanak.

De nemcsak sport szakvonalon, hanem az MHK-ban is százszázalékos teljesitményt nyujtottunk. Az ideológiai tudás fejlesztésére az 1948—49. évben sportolóink részére szemináriumokat tartottunk és tartunk. Összegezve eredményeinket a B. Lokomotivnál a sportélet, melyet az eredmények is mutatnak a felszabadulás után, különösen a hároméves terv alatt lendült fel.

Ötéves tervünk felmérhetetlen lehetőségeket nyujt az egyesület további fejlődésére. Azonban „a sport területén az a legközelebbi feladat, hogy a sportot a kiváltságosak monopóliumából a dolgozó milliók közkincsévé tegyük" — mondotta Rákosi elvtárs. Ezzel meghatározta a B. Lokomotiv irányvonalát is az ötéves tervben.

Minden erővel és tudással azon leszünk, hogy ezen útmutatás felhasználásával hozzájáruljunk a sporton keresztül is az eredmény és ezzel a termelés fokozásához és a szocializmus építéséhez.

Az a célunk, hogy a békét megvédő, munkára, harcra kész, öntudatos, újtipusú sportembereket neveljünk népi államunknak.

SPORT-ORVOS

A Szovjetunió sportmozgalma céljául a Bolsevik Párt Központi Bizottsága a sportteljesítmények állandó fokozását tűzte ki. E feladat teljesítésére az állam minden támogatást megad.

A szocialista sport, szemben a kapitalista államok sportjával, tudományos alapokra épült. A sportemberek egészségét állandóan figyelemmel kisérik az orvosok és az edzőkkel karöltve segitik elő a sporteredmények fokozását.

Arra a kérdésre, hogy nincs-e valami fogyatékosság a sportoló szervezetének működésében és ha van, miképpen küszöbölhető ki, csak a sportorvos adhat választ.

A sportorvos nem egyszer állapít meg olyan aprónak tünő zavarokat, amelyek a magas sportteljesítmények elérésében gátolják a sportolót.

Egyik sportoló például — bár kiváló ugrástechnikával rendelkezett — képtelen volt 197 cm-t ugrani. Midőn jobblábának lendületvétele alkalmával erejét legjobban megfeszitette, heves fájdalmat érzett, ez gátolta. Sportorvoshoz fordult tanácsért, aki megállapította, hogy a combizomzat mélyén fájdalmas duzzanat van. Kezelés alá vették, röviddel ezután egészséges lett és a legközelebbi versenyen már 197 cm-nél is jobb eredményt ért el.

Egyizben megállapították, hogy egy kiváló technikáju tornász fáradékonyságát vérkeringési zavarok okozzák. Tünetei meglehetősen nyugtalanitóak voltak. A sportorvos a nap különböző óráiban megvizsgálta, míg elhatározta, hogy még kora reggel is ellenőrizni fogja betege állapotát. Legnagyobb meglepetésére a versenyzőt reggel verejtékben fürödve találta. Légzése gyors és szaggatott volt. Kiderült, hogy a tornász kora reggel ágyából felkelve, súlyemeléssel edzette magát. A sportorvos megtiltotta, hogy ily megerőltetően foglalkozzék ezzel az edzési móddal és a sportoló állapota hamarosan megjavult.

Az egyik súlyemelőbajnok a versenyek előtt egy héttel bágyadtnak érezte magát, kedveszegett volt, eredményei jelentékenyen leromlottak. Sportorvoshoz fordult, aki — midőn megállapitotta, hogy a versenyző a súlyemelésen kívül más sportágakkal nem foglalkozik — azt ajánlotta, hogy tegyen hosszú sétákat az erdőben és erre az időre felejtse el a súlyemelést. A versenyző eleinte hallani sem akart erről, félt, hogy eddigi teljesítményeit még jobban lerontja vele. De az edző támogatta az orvos véleményét. Az eredmény őket igazolta: a súlyemelő a legközelebbi versenyen 10 kg-mal többet emelt eddigi rekordjánál.

Még számtalan példát sorolhatnánk fel a sportorvos nélkülözhetetlen munkájáról. Az orvossal történő szoros együttműködés rendkívül hasznos a sportolónak. Az egészség állandó ellenőrzése, a betegségek megelőzése lehetővé teszi a szovjet sportemberek számára, hogy példa nélkül álló magas teljesítményeket, világcsúcseredményeket érhessenek el.

Üzemi Bizottságok versenyben

A Szakszervezet 150 kötetes könyvtárral jutalmazza a legjobb eredményt elérő ÜB-t

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének központjában január 4-én tartották a szokásos havi nagyaktíva-értekezletet. Ezen a jelenlévő üzemi bizottsági titkárok határozatot hoztak, hogy versenyfelhívással fordulnak az ország összes vasutas üzemi bizottságához.

A versenyfelhívásban kimondják, hogy minden üzemi bizottságnak arra kell törekednie, hogy jó politikai felvilágosító munkán keresztül, az egyéni verseny kiszélesítésével, a brigádmozgalom folytatásával, a sztahánov mozgalom népszerűsítésével, a műszaki értelmiséggel összeműködve, jó szervező munkájával elérje azt, hogy a sztálini műszakban teljesített százalékát továbbra is megtartsa és azt fokozza.

A vasutas szakszervezet központi vezetősége a legjobb eredményt elérő üzemi bizottságnak

150 kötetből álló könyvtárat ajánlott fel a hozzátartozó könyvszekrénnyel együtt.

A könyvtár műszaki és társadalomtudományi könyvekkel gazdagítja majd az üzemet és elő fogja segíteni a szakmai továbbképzést.

A verseny 1950 február 1-én zárul.

Az eredmények kiértékelését a nagyaktíván kijelölt bizottság végzi, amely megállapítja egyben a feltételeknek legjobban megfelelő üzemi bizottságot.

Az értékes ajándékot március 15-én, ünnepélyes keretek között adják át a legkiválóbb eredményt felmutató üzemi bizottságnak.

A közönségszervezés problémáiról

Az elmélet, ha behatol a tömegekbe, anyagi erővé válik. Ez vonatkozik a kultúrára is. Sokan tagadják, hogy a kultúrát az osztályharc határozza meg. Hirdetik a kultúra önálló, az osztályoktól független létét. Ez az úgynevezett „l'art pour l'art" elmélet, amely a művészet öncélúságát hirdeti, egy idealista maszlag, amellyel keményen szembe kell szállni, bárhonnan és bárkitől jöjjön is.

A proletárdiktatúra korszakában a munkásosztály már birtokon belül harcol minden területen úgy a gazdasági, politikai, mint a kultúra területén is előrenyomul és átveszi irányító szerepét.

Lenin elvtárs mondja: „Ahhoz, hogy a művészet közel juthasson a néphez és a nép a művészethez, először fel kell emelnünk a közműveltséget és az egyetemes kultúrális szinvonalat."

Az osztályharc mindjobban éleseedik. A megvert tőkésosztály igyekszik lábát megvetni az egyedüli területen, a kultúra területén és itt még érezhetni a burzsoá ideológia befolyását.

A közönségszervezés elsőrendű politikai fontosságú tényező és ennek a funkciónak az ellátására a legképzettebb, a legöntudatosabb és legrátermettebb elvtársakat kell bevetni, mert eredményt csak úgy tudunk elérni ezen a vonalon, ha az ideológiai és művészeti tudást párosítjuk a személyes rátermettség és a gyakorlat tapasztalataival.

A felszabadulás utáni időkben a munkásosztály a kultúra területén is követelte a maga jussát. A különböző demokratikus szervek hozzáláttak, hogy tömegeiket kultúrához juttassák. Kedvezményes jegyeket szereztek, teltházakciókat szerveztek és ezzel megkezdődött a küzdelem a Szakszervezeti Tanács vezetésével a burzsoá műveltségi monopólium ellen.

Ez egy igen nehéz harc volt és így különleges kiképzés vált szükségessé azok részére, akik kultúrvonalon mint funkcionáriusok tulajdonképpen a közönséget viszik a színházak nézőtereire. A közönségszervezők részére különleges kultúrpolitikai képzést tartott a Szaktanács Kultúrosztálya, megtanították a kultúrpropagandistákat arra, hogyan kell kultúrpolitikai szempontból nézni a szindarabokat, a filmet, hogy felismerjék az imperializmus befolyását, hogy képesek legyenek a dolgozó munkástársaikkal megismertetni és megszerettetni a haladó művészet szépségeit és értékeit.

A közönségszervezés gyakorlati céljai: a művészi események látogatásának megszervezése és itt meg kell valósítanunk a munkásosztály vezető szerepét. Ne az egyes kiváltságosok jussanak el az Operába, a különféle tárlatokra és hangversenyekre, színházba és moziba, hanem a munkásosztály, a proletriátus fiai.

Ki kell szorítani a burzsoá ideológiai befolyását a tömegek tudatából. A közönségszervezők áldozatos harca szükséges ahhoz, hogy szerte az országban a dolgozók tudatát megtisztítsák a káros burzsoá ideológia maradványaitól.

Közönségszervezésünk országos feladatai: ki kell terjeszteni a közönségszervezést valamennyi művészeti ágra. Az öntevékeny kultúrmunka, az olvasás és a szervezés összevont erőteljes rohamával kell az elmaradottság ellen küzdeni.

A hivatalos művészekkel szorosabbra kell venni a kapcsolatot. Káderkutatást kell végezni, le kell menni a legkisebb munkahelyig is és meg kell néznünk, hogy vannak-e olyan tehetséges káderek, akiknek érdemes a hóna alá nyúlni és a továbbfejlődésükhöz segitséget nyujtani. Nehéz és áldozatos munka ez, de megtisztelietés, mert a kultúrmunka ezernyi szépséget rejt magában, sokoldalú és színes, egyúttal népnevelő pedagógiai munka is.

Az eredményeken keresztül minden öntudatos közönségszervezőt és kultúraktivát fokozottabb munkára kell, hogy serkentsen, mert csak az ő munkájukon keresztül érhetjük el, hogy a kiművelt emberfők sokasága vigye előre kulturális felemelkedésünket a nagy Szovjetunió példája és útmutatása nyomán a szocializmus felé.

Sikerrel zárult a vasutas zene és énekkarok

első karnagykonferenciája

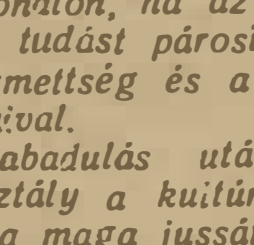

Január 2-tól január 6-ig tartottuk első karnagykonferenciánkat, 54 karnagy részvételével.

A konferencia összehivásával az volt a célunk, hogy zene- és énekkaraink együttműködését biztosítsuk, kifejlesszük a tapasztalatcsere-átadást, felvegyük a harcot a fennálló sovinizmus ellen, mely főként kultúrvonalon mutatkozik meg erősen. A karnagykonferencia hivatása volt továbbá az is, hogy karnagyainkat egymással megismertessük és kifejlesszük a csereműsorok adását és főként, hogy zene- és énekkarainkat ráállítsuk a helyes vonalra, munkájukkal segítsük most beinduló, hatalmas ötéves gazdasági tervünket és programjukban mind gyakrabban szerepeljenek üzemi hangversenyek.

Ötnapos konferenciánk programját igyekeztünk úgy összeállitani, hogy abból mindenki leszűrhesse a tapasztalatokat és megmutassuk a követendő helyes irányt. Itt ki kell emelnünk szerda esti programunkat, mikor is a Szovjet Légierők Ének- és Táncegyüttesének műsorát tekintettük meg Csepelen. A kitűnő produkció nagy hatással volt karnagyainkra és mint a kiértékelésnél kiderült, igen sokat tanultak belőle.

A szakszervezet összehívta és megrendezte a konferenciát, de hivatását csak akkor fogja betölteni, ha karnagyaink magukévá teszik a tanultakat, munkájukba országszerte beviszik az itt látottakat és értékes tapasztalataikat átadják kultúrcsoportjaink minden egyes tagjának.

A konferencia résztvevői a következő levelet intézték a Szakszervezet vezetőségéhez:

„Az ország minden részéből — a Vasutas Szakszervezet Karnagyi Kongresszusán — összeült vasutas szakszervezeti ének- és zenekarok karnagyai hálás köszönetet mondunk a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete Központi Vezetőségének, valamint Harmat László központi szakszervezeti kultúrtitkár elvtársnak, hogy lehetővé tette számunkra a Szovjet Légihaderő ragyogó előadásán való részvételt.

Eddig is tudtuk, hogy a szovjet kultúra és művészet jár élen, most meggyőződtünk arról, hogy a szocialista, realista művészet az a példa, melyet követnünk kell és követni is fogunk.

Tudjuk azt, hogy kultúrforradalom küszöbén állunk és mi a fenti felejthetetlen est, valamint a budapesti kongresszuson tapasztaltak alapján e forradalom harcos katonái leszünk. Amit sztahánovistáink a termelésben cselekednek, azt fogjuk mi véghezvinni kultúrvonalon, hogy ezzel is segítsük kialakítani az új embertipust. Így akarunk hozzájárulni szocialista országunk felépítéséhez.

Elvtársi üdvözlettel a Vasutas Szakszervezet karnagyai I. Kongresszusának **küldöttei: 47 aláírás.**"

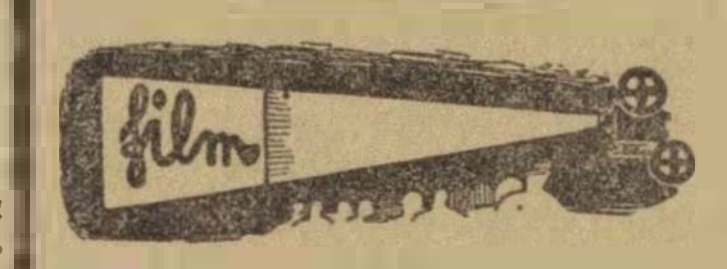

NÉMA BARIKÁD

Ez a film a háborús Prága utolsó hősies küzdelmét vetíti elénk. A Vörös Hadsereg már felszabadította akkor az ország legnagyobb részét, de Prágát még megszállva tartják a náci hordák. Amikor a rendező, Otakar Vávra elhatározta, hogy megörökíti ezt a harcot, az a célkitűzés lebegett szeme előtt, hogy pontos képet adjon az egész Prága lakosságának, az összes dolgozóknak harcos kiállásáról.

A film témáját Jan Drdának, a csehszlovák írószövetség főtitkárának egyik elbeszélése, a „Néma barikád" szolgáltatta, amely a napokban egy novellagyűjtemény formájában jelent meg a magyar könyvpiacon. Ennek a műnek alapján sikerült olyan filmet alkotnia, amely híven bemutatja a munkások, iparosok, diákok harcát, akik kollektiven, a Párt vezetésével állnak ki a barikádokra, hogy megvédjék szeretett városukat a német tankoktól és ágyuktól.

A „Néma brigád" a nép harcainak filmje. A film hősei egytől-egyig Prága népéből kerültek ki, abból a népből, amely harcra kelt a náci barbárok rombolása ellen. Történetében nemcsak a „trojai híd" védőinek hősiességét látjuk. Ennél a hídnál ugyanaz a nép áll kemény elszántsággal, mint Prága összes külvárosaiban. A film kihangsúlyozza azt is, hogy a felkelés vezetője a munkásosztály és a Párt. Látjuk a harcosok sorában a spanyolországi nemzetközi brigád harcosát, a prágai rendőrt, a vasmunkásokat, villamoskalauzokat és a pékeket — csak a háziúr, a donos, az „úr" nem mer kiállni a barrikádra. Természetes. A prágai nép harca a dolgozók harca volt, — azoké, akik a német megszállás alatt nem törődtek a Gestapo terrorjával, szervezték az ellenállást és azoké, akik 1940-ben kisöpörték országukból a reakció bérenceit.

Albánia

AZ ALBÁN—SZOVJET BARÁTSÁGI HÓNAP ESEMÉNYEI. Az Albán-Szovjet Barátsági Hónap alkalmából az Albán-Szovjet Művelődési Társaság értékes kiállítást rendezett Tiránában. Ezen bemutatták azt a felbecsülhetetlen értékű gazdasági támogatást, amelyben a Szovjetunió részesíti Albániát. A kiállítás szemléltetően tárja elénk, mennyi traktor, aratógép, vetőgép, talajmegmunkáló, gyári berendezés, teherautó, vasúti kocsi, építkezési anyag, valamint textil, üveg, gyógyszer, stb. áru érkezett Albániába a Szovjetunióból. Ez a gazdasági segítség tette lehetővé, hogy az albán nép legyőzhette a trockista Tito-klikk árulása okozta nehézségeket és sikerrel építheti szocialista jövőjét.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVARI ALADAR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
zakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVAN MIKLOS
Szállítómunkások Szaksz.) FERZSIGAN LASZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSENYI ISTVAN

Laptulajdonos Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, VI Munkácsy Mihály-u 16. – Tel 124–893 126–452.
Szikra Lapnyomda NV Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: Povárny Jenő.

közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

**Népünk legjobb fiainak,
a sztahánovistáknak útján
előre
az ötéves terv győzelméért,
a szocializmusért!**

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 3. SZAM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 február 1.

Megértettük Pártunk határozatát, megszilárdítjuk és továbbfejlesztjük a szocialista munkaverseny eredményeit

A sztálini műszakban elért kitűnő és kimagasló csúcseredmények után a közlekedés szervezett dolgozói: a vasutasok, hajósok, közúti közlekedési alkalmazottak, gépjárművezetők, szállítómunkások, repülők és kikötőmunkások örömmel és nagy megelégedéssel fogadták Pártunk Központi Vezetőségének határozatát.

Ebben a határozatban Pártunk megállapította, hogy 1949 második felében, különösen pedig a Sztálin elvtárs 70-ik születésnapjával kapcsolatos munkafelajánlás és sztálini műszak idején, a szocialista munkaverseny, a Magyar Dolgozók Pártjának vezetésével, tömegmozgalommá fejlődött. A Párt útmutatásának megfelelően az egyéni verseny vált a munkaverseny alapformájává.

Igy van ez nálunk, a közlekedés szervezett dolgozóinál is. Követtük a Szovjetunió nagyszerű sztahánovistáit, üzemeinkben is megjelentek a normájukat sokszorosan túlteljesítő sztahánovisták. Megindult a „2000 tonnás" mozgalom és a napokban indítottuk el Budapest-Ferencváros állomásról az 1500-ik túlterheléses vonatot. Nyugodtan megállapíthatjuk, hogy üzemeinkben, főműhelyeinkben számtalan munkacsapat, sőt egész műhelyrészleg teljesíti normáját átlagosan 200—300, vagy ennél magasabb százalékban.

Sztahánovistáinkat őszinte lelkesedés hatja át. S mint azt már megírtuk, volt jelentkező, élenjáró: Bartos József elvtárs, az Istvántelki Járműjavító NV sztahánovista élmunkás esztergályosa, aki a sztálini műszakban 3085 százalékot teljesített, de máris kijelentette, hogy az ötéves tervben átlagos teljesítményét 500 százalékra emeli. Hosszú számoszlopokban lehetne felsorolni sztahánovista női, ifi élenjáróinkat is, nem kevésbbé újítóinkat és észszerüsítőinket.

Kezd tömegmozgalommá válni nálunk is az újítók és észszerüsítők mozgalma. Decemberben például a vasutasok 576, a közúti közlekedési dolgozók 142, a hajósok 19, a gépjárművezetők 160, összesen 897 újítási javaslatot nyujtottak be. Ebből 247-et elfogadtak, amelynek révén közel 2 millió forint megtakarítást értünk el. A dolgozók 100.000 forintot vettek fel megítélt díjazás címén.

Műszaki értelmiségünk mind jobban és jobban kapcsolódik be a versenymozgalomba és lapunk hasábjain elmondják, hogyan segítik a munkaverseny kifejlődését, az eredmények fokozását, az ötéves terv diadalra juttatását, a szocializmus építését.

Ha azt nézzük, hogy mi biztosította a munka termelékenységének e jelentékeny emelkedését, meg lehet állapítani, hogy ez Pártunk, a vasút Politikai Osztálya, a szakszervezeteink útmutatása, irányító, felvilágosító, szervező munkájának köszönhető döntő módon. Tevékenységük középpontjába a termelés feladatait, az egyéni verseny kifejlesztését a szocialista munkaverseny megszervezését állították.

Nem kis mértékben befolyásolta az ipari termelés értékének és a munka termelékenységének emelkedését az életszínvonal emelkedése, a dolgozók megváltozott viszonya a termeléshez és dolgozóink elmélyült, szorosabbá vált kapcsolata nagy felszabadítónkhoz, a Szovjetunióhoz, amely magával vonta azt, hogy nagyobb sikerrel sajátítsuk el és alkalmazzuk a szovjet dolgozók gazdag tapasztalatait szocialista építőmunkánkban, a dolgozók javára.

Amikor örömmel és büszkeséggel beszélünk eredményeinkről, meg kell állapítanunk, hogy az ötéves terv sikeres megvalósítása, a szocializmus építése, népünk életszínvonalának további emelése, újabb komoly erőfeszítéseket követel tőlünk.

Nem hunyhatunk szemet afelett, hogy egyéni versenyzőink száma, akár a vasúti, közlekedési vagy gépjárművezetői, hajózási üzemeket nézzük, még ma sem öleli fel dolgozóink jelentékeny részét. Nem szabad kampányszerűen kezelni ezt a kérdést, és meg kell szilárdítanunk az eredményeket.

Üzemeinkben, bár a norma- és bércsalások megszüntek, sok helyen még ma is magas selejt-százalékkal dolgoznak és a káros jelenségekkel szemben párt- és üzemi szervezeteink, az üzemek vezetői nem harcolnak kellő erélylyel és következetességgel. Szakszervezeteink, különösen a felső szakszervezeti vezetés még nem állította át munkáját oly módon, hogy képes legyen jól megszervezni az üzemi munkásság versenymozgalmát, harcát a terv maradéktalan teljesítéséért, illetve túlteljesítéséért.

Megállapíthatjuk, azt is, hogy még ma is, sok alulról a dolgozó tömegek mélyéről jövő helyes kezdeményezés sikkad el állami és egyéb szerveink bürokratizmusa miatt.

Pártunk Központi Vezetőségének határozata megjelölte a mi számunkra is azokat a legfontosabb feladatokat, amelyeket a szocialista munkaverseny eredményeinek megszilárdítása és továbbfejlesztése terén el kell végeznünk.

Ezek szerint tovább kell szélesíteni a munkaversenyt, az egyéni versenyt, állandósítanunk kell a versenyt, ki kell küszöbölni a kampányszerűséget. Meg kell értenünk dolgozóinknak, hogy a munkaverseny a szocializmust építő népi demokráciában nem kampány, hanem a termelés, a termelékenység, ezzel az életszínvonal emelésének, az előrehaladásnak állandó eszköze, a szocializmus építésének kommunista módszere.

Vigyáznunk kell arra, hogy ne csak mennyiségre, hanem minőségre is törekedjünk.

Végre biztosítani kell, hogy az összes üzemeinkben, s főként a vasút területén a vasúti főműhelyekben a legrövidebb időn belül megtörténjék a tervnek egészen a munkapadig, az egyes dolgozókig való felbontása, ami eddig előttünk érthetetlen módon, mind a mai napig nem történt meg minden üzemünkben.

Arra kell törekednünk, a felbontott terv alapján, hogy dolgozóink ne csupán normájukat, hanem tervüket is teljesítsék, illetve túlteljesítsék.

Oda kell hatnunk, hogy felkaroljuk és támogassuk a dolgozók úgynevezett „üzemi ellenterveit", melyeknek célja saját egyéni tervük, brigádjuk, műhelyük, üzemük tervének megjavítása, a terv által előírt termelésnél magasabb termelés, jobb minőség, alacsonyabb önköltség elérése — lehetőleg anyagmegtakarítással és költséges, újabb beruházások nélkül.

Meg kell határoznunk végre, hogy kit tisztelünk meg, ki viselheti jogosan a „sztahánovista" büszke címét.

Folytassuk ernyedetlenül tovább a szakma legjobb munkása címéért folyó versenyt és terjesszük fel legjobb sztahánovista munkásainkat, mérnökeinket, művezetőinket, csoportvezetőinket kormánykitüntetésre és jutalomra, — ahogy azt Pártunk határozata kimondja.

Fejlesszük ki üzemeinkben, karoljuk fel a munkaverseny kollektív formáit: a 200-as és 300-as brigádok és műhelyek mozgalmát. Szélesítsük ki a versenyt a takarékosságért, az anyag- és energiafogyasztás, a szerszám- és géptörések számának csökkentéséért, az önköltség leszállításáért.

Mutassuk meg, hogy a téli zord időjárás közepette is megálljuk helyünket, és zavartalan közlekedést biztosítunk nemzetgazdaságunk számára.

Számoljuk fel ifjúmunkásainknak a munkaversenyben való viszonylagos elmaradását és még többet kell törődnünk a dolgozó nőknek a munkaversenybe való bevonásával.

Ne hanyagoljuk el és döntő módon szilárdítsuk meg a munkafegyelmet, a törvényes munkaidő teljes kihasználását, a dolgozók szakmai továbbképzését.

Adjunk tájékoztatást a munkaverseny eredményeiről műhelyeinkben: kik azok, akik élenjárnak.

Vegyünk irányt arra, hogy ez év folyamán minden kommunista már egyéni munkaversenyben dolgozzék és hogy elsajátítsák a technikát, hogy igazi közlekedési szakemberekké váljanak a maguk területén.

Fordítsunk üzemi pártszervezeteinken keresztül különös gondot a munkaversenyben kiváló pártonkívüli munkások és műszaki értelmiségi dolgozók, újítók, munkamódszerátadók támogatására, politikai és szakmai fejlődésük elősegítésére és tegyük lehetővé Pártunk határozatának értelmében, hogy ezek a kiváló dolgozók mielőbb Pártunk tagjelöltjei, illetve tagjai lehessenek.

Pártunk Központi Vezetősége helyesli és magáévá teszi a dolgozó tömegek, így a közlekedés szervezett dolgozói részéről is mind szélesebb körben megnyilvánuló kezdeményezést, hogy hazánk felszabadításának ötödik évfordulóját, április 4-ét, az egyéni munkaverseny további kiszélesítésével, brigádok, műhelyek és üzemek munkafelajánlásával, magasabb termeléssel ünnepeljük meg.

Elvtársak! Szaktársak! Nem vitatható, hogy munkaversenyünknek most következő újabb, hatalmas fellendülése, a termelés és termelékenység további emelkedése lesz a legszebb emlékmű, melyet a Szovjet Hősök ezreinek állíthatunk, akik hazánk, népünk szabadságáért hullatták nemes vérüket.

Csakis így, ezzel a szellemmel, kemény elhatározással gyorsítjuk meg a most induló ötéves népgazdasági tervünk sikeres megvalósítását. Nem fér kétség hozzá, hogy ezzel a munkával a közlekedés 220.000 szervezett dolgozója erősíti és szilárdítja a béke frontjának rája eső szakaszát a háborús gyujtogatókkal szemben. Az sem kétséges, hogy ezzel a munkánkkal segítjük növelni a béke, a demokrácia és a szocializmus hatalmas táborának erejét, melynek élén példaképünk, barátunk, szövetségesünk, a szocialista Szovjetunió halad, s melynek egyik hatalmas bástyáját: hazánkat dicsőséges Pártunk, Rákosi elvtárs vezeti feltartóztathatatlanul a szocializmus felé.

SZTAHÁNOVISTÁINK
lelkesen készülnek a február 26-i
első országos tanácskozásra

A Szakszervezetek Országos Tanácsa határozatot hozott a Sztahánovisták I. Országos Tanácskozásának összehívásáról.

Miért van szükség ennek a tanácskozásnak a megtartására, hiszen a magyar munkásosztály, a magyar dolgozó nép szebbnél szebb eredményeket ér el a munkaverseny-mozgalom során és Pártunk kritikája és útmutatása nyomán széles tömegmozgalommá fejlődött

A vasutasok, hajósok, közúti közlekedési alkalmazottak, gépjárművezetők, szállítómunkások, repülők és kikötőmunkások tízezrei vesznek részt egyéni versenyben, brigádban, a „2000 tonnás"-mozgalomban, kitűnő sztahánovistáink vannak. A sztálini műszak sok rejtett tartalékot hozott felszínre. Üzemeinkben a munka termelékenységének eddig ismeretlen emelkedését hozta létre az egyéni kötelezettség-vállalás. Segítettek ebben újítóink és észszerűsítőink, mérnökeink, technikusaink, művezetőink.

El lehet mondani, hogy a közlekedés szervezett dolgozói határtalan lelkesedéssel indultak el a Szovjetunió hős sztahánovistáinak példáin és hogy „Sztálin elvtársnak, a világ dolgozói nagy vezérének születésnapját kiváló munkateljesítményekkel írják be aranybetűkkel Magyarországon a szocialista építés történetébe".

Megindult a nemes versengés üzemeinkben a szakma legjobb munkása címéért is, de mintha újabban megfeledkeztünk volna róla. Ujból fel kell vennünk a fonalat és ki kell építenünk a versenyt ezen a területen is.

A magyar sztahánovisták, közöttük a közlekedés szervezett sztahánovistái, bebizonyították, hogy a szovjet Sztahánov-mozgalom tapasztalatai és módszerei teljes mértékben alkalmazhatók a közlekedés területén, a többi szocialista építőmunkában, hogy e módszerek jelentősen meggyorsítják az építés ütemét, új, magasabb színvonalra emelik a munka termelékenységét. és egyúttal emelik dolgozóink életszínvonalát.

A Sztahánov-mozgalom, ötéves tervünk első heteinek eredményei új módon vetik fel a munka termelékenységéért folyó harcunk kérdéseit. Döntő kérdéssé lett számunkra az, hogy üzemeink munkássága mind szélesebb mértékben ismerje meg a technikát és a technika eredményesebb kihasználását.

A mozgalom továbbfejlesztése érdekében ül össze tanácskozásra február 26-án a legkiválóbb magyar sztahanovisták első országos értekezlete.

A Szaktanács azért hívja össze sztahánovistáinkat és ismerteti össze a tanácskozáson az ország többi sztahánovistáival, hogy tapasztalataikat az egész magyar munkásság közkincsévé tegye és ezzel az elmaradottakat és a gyengébben dolgozókat segítse az élenjárók munkamódszerének átvételében.

Üzemeink sztahánovistái a többi magyar sztahánovistával együtt meg fogják vizsgálni a verseny eddigi eredményeit, fel fogják tárni a hibákat és nehézségeket, s az ezek elhárítására szolgáló eszközöket, hogy így együttműködve, jobb és több munkával elősegítsék az általános felemelkedést.

Sztahánovistáink felkészülnek arra is, hogy felszínre hozzák az országos tanácskozáson a rejtett tartalékokat, hogy azokat hasznosítani tudjuk a szocialista építés meggyorsítása érdekében. Természetesen ezeket a tartalékokat igazán csak akkor tudjuk hasznosítani, ha a munkásság, üzemeink dolgozóinak széles tömegeit segítik technikai tudásuk átadásával, a technika meghódításával, magasabb termelési színvonalra emelni.

Látni fogjuk, hogy az első tanácskozás az új, magasabb technikáért, a technika uralásáért folyó harcot is szolgálja.

Megkezdtük üzemeinkben a jelölések előkészítését. A tanácskozásra mindenképpen a termelésben élenjáró munkásokat, mérnököket és technikusokat fogjuk kijelölni. Küldöttjeinket üzemi értekezleteken választjuk meg, demokratikus alapon, üzemeink munkásainak legszélesebb bevonásával.

A közlekedés szervezett dolgozóinak sztahánovistái, élenjáró legjobbjaink nagy lelkesedéssel készülnek az országos tanácskozásra és el vannak szánva arra, hogy ott a szocializmus gyorsabb építésének ügyét fogják szolgálni.

Sztahánovistáink nagyon jól tudják, hogy a hatalmas Szovjetunió hős sztahánovistáinak útja: a becsület és dicsőség útja és ezért tekintenek nagy bizalommal és érdeklődéssel a konferencia elé. Addig is sztahánovistáink jó munkával készülnek a tanácskozásra, kiszélesítik a munkaversenyt, új sztahánovista eredményeket érnek el.

Üzemeink sztahánovistái bizonyosak abban, hogy a magyar sztahánovisták első országos tanácskozása hozzájárul ötéves tervünknek megvalósításához és ezen keresztül népi demokráciánk újabb győzelméhez, a szocializmus gyorsütemű építéséhez.

Éppen ezért, a feladat komolyságához és nagyságához mérten, alaposan készülnek rá.

A föld kialakulása és fejlődése

Ismerjük meg földünket

Az emberi élet a bölcsőtől a sírig a Földön játszódik le. A Föld mindnyájunk lakóhelye, amelyet véglegesen elhagyni eddig még senkinek sem sikerült. Emberi létünket és társadalmi életünket száz meg száz szál fűzi a Földhöz. Éppen ezért a Föld létrejötte, kialakulása és fejlődése mindnyájunk előtt izgalmas kérdésként kell, hogy álljon.

Javaink végeredményben mind a Föld termékei, amit munkánkkal érdemeltünk ki, bár a legutóbbi időkig csak töredékben jutott a dolgozóknak. Az emberi élet szempontjából annyira nélkülözhetetlen víz pedig úgyszólván ajándék. De a víz nem csak mint ivóvíz játszik szerepet életünkben. A tisztálkodásban, gyógyításban, iparban, energiatermelésben stb. szintén

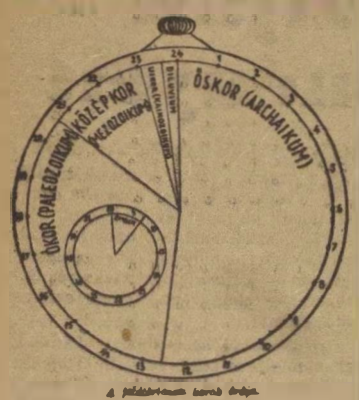

A földtörténeti korok órája

óriási jelentősége van. Gondoljunk csak arra, hogy a különböző gyógyvizek és hévizek hány ember egészségét adták már vissza, hány beteg embert tettek ismét munkabíróvá, az emberi társadalom újra dolgozó tagjává. Vagy jusson eszünkbe, hogy micsoda hatalmas erőket állít az ember szolgálatba a mozgó víz energiája. A sokféle víz észszerű felhasználása, a gazdaságos víztermelés csak a Földünk és a többi természeti és műszaki tudomány ismeretében lehetséges.

A másik hatalmas energiaforrásunk a szén, szintén a Föld terméke. De innen nyerjük a kőolajat, a földgázt, stb. is.

Ételeink nélkülözhetetlen ízesítője egyetlen ásványi élelmiszerünk a konyhasó vagy kősó, szintén a Föld kincsei közé tartozik.

A földtan nem egyéb, mint a természettudományoknak a Földre való alkalmazása.

Mint minden a természetben, a Föld is létrejött s keletkezése pillanatától kezdve állandóan átalakul. Lenyűgöző az a mozgás és ezzel kapcsolatosan a változásoknak az a végeláthatatlan sora, amely Földünkön végbemegy. Ameddig a földrétegek kutatása felületes és az ősmaradványok megvizsgálása csak esetleges volt, az a nagy könyv, amelynek kőlapjaira a Föld történetének emlékei voltak írva, néma maradt. A kövületekben, az ősmaradványokban egyszerűen a természet játékait látták.

Minél több ősmaradványt találtak, annál több nehézséget okozott, hogy ezekben még ma is élő állati és növényfajokat mutassanak ki. Pedig a „biblia" szerint ilyen fajoknak kellett volna lenniök, hiszen *Noé* minden állatfajtából egy példányt vitt be a

TIRANNOSZAURUSZ

Észszarnok sárkány) őslénytani lelet alapján készült rajza. Ennek az ősgyíknak átlagos magassága 12 méter volt.

bárkájába, s özönvíz elmulta után ezekkel az állatokkal népesítette be az Ararát hegyéről a Földet. *Hook* Róbert volt az első, aki ki merte mondani, hogy kövületek nagy részében ma már kihalt élőlényekből származnak. Olyan korban haltak ki, amikor ember még nem volt a Földön.

A föld kialakulása

A Föld keletkezését magyarázó elméletek közül ismert *Kant* Immánuelnek a híres königsbergi bölcselőnek és *Laplace* (Láplász) Pierre Simonnak, a kiváló párisi matematikusnak az elmélete. Eszerint az elmélet szerint Földünk tömege, valamikor nagyon régen, az Ősnap tömegéből vált ki; velük szemben áll *Schmidt* szovjet tudós csillagász elmélete, aki szerint földünk kozmikus porból állt össze, s a belsejében levő hőt a benne végbemenő rádióaktív bomlások okozzák. Az utóbbi elmélet a legtöbb kérdésre ad magyarázatot.

A földtörténeti korbeosztás

A földtan a szilárd kéreg kialakulásától napjainkig eltelt mérhetetlenül hosszú időt időcsoportokra, korszakokra osztja be. A földtörténeti korbeosztás a földtörténeti multban élt s azóta már csaknem mind kihalt ősállatoknak maradványai alapján történik. Ezek mutatnak nekünk utat az elmult évmilliárdok rengetegében. Hiszen az élet fejlődése kövekteztében állandóan változott a Földet benépesítő szervezetek sokasága is Kezdetben csak egyszerű jellegű élőlények éltek itt, míg a fejlődés folyamán egyre tökéletesebb szervezettségű alakok jelentek meg. Ezeknek a segítségével az egyes állatfajok vagy állatcsoportok megjelenéséből és kipusztulásából húzunk azután a földtörténet megszakítatlan folyamába olyan választalakat, amelyek a könnyebb tájékozódást szolgálják. Földünk történetében öt nagy időcsoportot különböztetünk meg. Ezek közül a legidősebb az őskor, ezután következett a hajnalkor, majd az ókor, középkor és végül az újkor.

Az egyes korszakok persze nem jelentenek azonos időtartamokat, még kevésbbé az egyes időcsoportok. Az egyes időcsoportok és ezeken belül a különböző korszakok években kifejezhető tartama nagyon is különböző. Talán akkor válik ez legvilágosabbá előttünk, ha az egyik kutató szellemes hasonlatával igyekszünk szemléltetni, az egyes idők viszonylagos hosszát. Azt ajánlja ez a kutató, hogy sűrítsük össze a Föld egész történetét egy naptári évre. Kezdődjék a földtörténet a szilveszteri óraütéssel. Akkor július 23-án érnénk el azt az időt, amikor az első gerinces állatok a Föld történetében megjelentek. Ez pedig az ókornak „devon" elnevezésű szakában volt. Szeptember 13-án kezdődnék a nagy kőszénképződés időszaka, az ókori karbon korszak. A földtörténeti másodkor, amikor a nagytermetű sárkányok uralták a földet s az első legkezdetlegesebb emlősök is megjelentek, október 20-án kezdődnék. Az újkor kezdete december 13-ra esnék. A negyedkor története pedig csak december 31-én, 14 órakor indul meg. Este 19 óra 32-kor lép föl az élet színpadán a neandervölgyi ember, 28 órakor a már sokkal magasabb fejlettségű cro-magnoni ember, 23 óra 55-kor kezdődik a csiszolt kőkorszak, 23 óra 56-kor a rézkor, 23 óra 57-kor a történelmi időszak.

A föld kora

A földtan csak viszonylagos kormegállapítással dolgozik. Kérdés, hogy vajjon abszolut évszámokkal nem lehetne-e rögzíteni a földtörténet eseményeit. Sok számítás történt már erre vonatkozólag, de csak a legutóbbi időkben jutottak olyan eredményekhez, amelyek legalább megközelítően nagyságrend szerint elfogadhatónak látszanak.

Ujabban az urán óra néven ismert számítás szolgáltatja a legmegbízhatóbb eredményeket. Ez azon az elven alapul, hogy az uránból rádióaktív sugárzás következtében, mikőzben héliumgáz szabadul fel, végül is uránólom keletkezik. Az ilyen alapon nyert adatok Földünket az eddigi számoknál jóval idősebbnek tüntetik fel. Igy a módszer legpontosabb kidolgozója a Föld korát 3.200,000.000 esztendősnek találta.

Földünk mai állapota

Földünk alakja nagyjából gömb. Ez a gömb azonban nem szabályos mértani gömb s még abban az esetben sem. felelne meg pontosan a mértani gömbnek, ha hegyek nem emelkednének és óceánok nem süllyednének be rajta. A Föld annyiban tér el a szabályos gömbtől, hogy sarkain a forgás következtében kissé belapult. Földünk felülete 510,000.000 négyzetkilométer, amiből mintegy 149 millió négyzetkilométer esik a szárazföldre. Európa és Azsia együttesen 54.1 millió, Afrika 29.7 millió, Eszakamerika 24 millió, Délamerika 17.7 millió, Antarktisz 14.7 millió és Ausztrália 8.8 millió négyzetkilométer és mintegy 361 millió négyzetkilométer az óceánok vízfelületére (Csendes óceán 180 millió, Atlanti óceán 106 millió és Indiai óceán 75 millió négyzetkilométer).

BRACHIOSZAURUSZ

őslénytani lelet alapján készült rajza. Ennek az ősgyíknak átlagos magassága 15 méter volt.

Más szóval kifejezve a Föld felületének kb. 29 százaléka szárazföld és 71 százaléka víz.

A föld fejlődését irányító erők

Földünk kialakulásának pillanatától kezdve a szakadatlan változások színtere. A Föld életében pillanatnyi nyugalom nincs, örök mozgás és változás megy rajta és benne végbe. Ezeknek a változásoknak az okát Földünk különféle erőforrásaiban kell látnunk. Miben is állnak Földünk erőforrásai?

BRONTOSZAURUSZ

(mennydörgő gyík) őslénytani leletek alapján készült rajza. Ennek a vízben gázoló őshüllőnek hossza 20 méter, élő súlya 36.000 kg lehetett.

A Föld már keletkezésekor az erők egész sorát hozta magával, amelyek kezdettől megszabták fejlődésének irányát. A legfontosabb erőforrások egyike a nehézségi erő. A nehézségi erő a földön a tömegek kölcsönös vonzásából és a centrifugális erőkből adódik.

A Földön kívül álló helyről, tehát a Holdról és Napról jövő erőforrásokat külső erőiként szokták említeni, míg a magából a Földből származó erők a Föld belső erőit képviselik. Nagy általánosságban azt mondhatjuk: míg a Föld külső erői arra törekszenek, hogy a Föld egyenetlenségeit eltüntessék, s addig a Föld belső erőit ezekkel az erőkkel ellentétes irányban dolgoznak s így Földünk felületi egyenetlenségét hozzák létre.

A földtani megfigyelések számára azok a jelenségek hozzáférhetők, amelyek a Föld külső szilárd kérgét felépítő kőzetekhez kapcsolódnak... Kőzetnek nevezzük a Föld szilárd kérgét felépítő tömeget, amely különféle ásvány elegyrészekből épül fel.

A MINISZTERTANÁCS MEGNYUGTATÓ MÓDON RENDEZTE

a nyugdíjasok egyéb forrásból származó keresetét

Hosszabb ideje nyugtalanította nyugdíjas dolgozóinkat a reakció újabb és újabb rémhíre, amely egyrészt a nyugdíjak végleges beszüntetését, másrészt minden mellékjövedelem eltiltását „jósolta" meg.

Népi államunk tudatában van annak, hogy ma még szinte teljességgel lehetetlen olyan életkörülményeket teremteni nyugdíjasaink részére, hogy az fölöslegessé tegye mellékjövedelem keresését. Éppen ezért igen megnyugtatólag hatott a Magyar Népköztársaság minisztertanácsának a közelmultban megjelent rendelete, amelyben rendezte a nyugdíjasoknak a nyugdíj és bármely egyéb forrásból elért kereset, vagy jövedelem felső határát.

A reakció ismét kudarcot vallott. A nyugdíjasok érzik népi demokráciánk gondoskodását és ezt annál többre értékelik, mert tudják azt, hogy a nyugdíjasok nagyrésze nem vesz részt termelő munkában, de ugyanakkor az aktív dolgozókkal együtt részesülnek az életszínvonal emeléséből is. A hároméves terv végrehajtása során mind több és több nyugdíjas helyezkedett el, kapott munkalehetőséget, így nem volt közömbös számukra, hogy méltányosan rendezzék részükre a nyugdíj összegén felüli keresetet.

Ötéves nemzetgazdasági tervünk lehetővé teszi újabb és újabb munkaerők beállítását. Igy, mindazok a nyugdíjasok, akik munkába akarnak állni, maguk is beállhatnak a termelést előrelendítők soraiba.

Ezzel kapcsolatban mind gyakrabban vetődik fel a kérdés, vállalhatnak-e munkát nyugdíjasok és mi az a kereseti határ, amelyet elfogadhat a nyugdíjas anélkül, hogy a közösség érdekét ne sértse.

Erre ad választ a minisztertanács rendelete, amelyet az alábbiakban teljes egészében közlünk.

Mit mond a rendelet

A Magyar Népköztársaság minisztertanácsának 20/1950. (I. 18.) N. T. sz. rendelete a közszolgálati nyugellátások korlátozására vonatkozó rendelkezések kiegészítése tárgyában. (Közigazgatási rendszám: 6270.)

1. §.

(1) A közszolgálati nyugdíjasok nyugellátásának csökkentésére vonatkozó rendelkezések (6800/1946. (VI. 14.) M. E. számú rendelet 7. §-a, a 8320/1946. VII. 24. M. E. számú rendelet 12—17. §-a, 2290/1947. (II. 23.) M. E. számú rendelet, 13.400 1947. IX. 20.) M. E. számú rendelet) alapján a nyugdíj csökkentésének nincs helye, ha a nyugdíj és a nyugdíjas által bármely egyéb forrásból elért kereset, vagy jövedelem együttes összege a havi 1200 forintot nem haladja meg.

(2) Arra az esetre, ha a nyugdíj és a bármely egyéb forrásból eredő kereset, vagy jövedelem együttes összege a havi 1200 forintot meghaladja, a nyugdíj csökkentésére vonatkozó rendelkezések továbbra is hatályban maradnak, azzal a megszorítással azonban, hogy ha ezeknek a rendelkezéseknek alkalmazása folytán olymérvű nyugdíjcsökkenés állna elő, amely mellett a nyugdíj és az egyéb forrásból eredő kereset vagy jövedelem együttes összege nem érné el a havi 1200 forintot, az említett 1200 forintot érintetlenül kell hagyni.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett értékhatárt a családi pótlékban vagy nevelési járulékban (segélyben) részesülő családtagok után egyenként 120 forinttal magasabb összeggel kell számításba venni.

2. §.

(1) Az illetékes miniszter javaslata alapján — kivételesen indokolt esetben — a pénzügyminiszter a Kinevezési és Alkalmassági Bizottsággal egyetértésben a nyugdíjkorlátozás alól felmentést adhat.

(2) A jelen rendelet rendelkezéseit 1950 január 1. napjától kell alkalmazni.

(3) A 10.210/1948. (X. 6.) Korm. számú rendelet 8. §-ának (1: bekezdésében foglalt rendelkezést 1950. január 1. napjától nem lehet alkalmazni.

A fenti rendelet teljesen érthető választ ad az eddig nyitott kérdésekre és egyben bizonyítja, hogy a szakszervezeteknek, mint a szervezett dolgozók érdekvédelmi szervének szorgalmazása ebben a kérdésben nem volt hiábavaló. Népi demokratikus munkás kormányzata megértéssel viseltetett nyugdíjas tagtársaink érdekei iránt: kérelmüket mindenkor megelégedésére rendezte.

Miért kell a vasutasoknak KSZH kérdőívet kitölteni

Többen azt kérdezték tőlünk, miért kell a Központi Számfejtő Hivataltól kiküldött kérdőíveket kitölteni?

Érdeklődésünkre a KSZH vezetősége közölte, hogy a 6800/1946. M. E. számú és a 10.210/1948. K. M. számú rendelet 8. pontja értelmében minden nyugdíjas köteles a jövedelmében beálló bármilyen változást a munkáltató által igazolt módon azonnal bejelenteni a Központi Számfejtő Hivatalnak. Miután akár a rendeletek nem ismerése, akár könnyelműség miatt sokan elmulasztották kitölteni, — amiből folyólag sok tagtársnak anyagi kellemetlensége származott, vagy származhat — ezért ezt a kérdést a közeljövőben közérthető módon rendezni fogja a MÁV Központi Számfejtő Hivatal.

Ugyancsak felhívjuk azoknak a vasutas nyugdíjasoknak a figyelmét, akik a vasúton kívül munkát vállalnak, hogy erre az időre sem maguk, sem pedig családtagjaik a MÁV Betegség Biztosító Intézetet nem vehetik igénybe. Visszaélés esetén a költségeket a vasuti nyugdíjasokkal a MÁV BBI megfizetteti. Ez annyit jelent tehát, hogy ameddig a nyugdíjas vasutas vasúton kívüli üzemben dolgozik, betegség esetén csakis az Országos Társadalombiztosító Intézetet veheti igénybe saját maga és családtagjai számára.

Amenyiben nyugdíjas tagjaink, a fenti rendeletet nem ismerve, igénybevették a MÁV BBI-t, s ebből anyagi káruk származott, ez esetben a helyi üzemi szervezeten keresztül forduljanak írásban tanácsért a Vasutas Szakszervezet központi nyugdíjosztályához.

Nem egy panasz merült fel amiatt, hogy a beadott kérvényeket a szakszervezet központja késedelmesen intézi el. Ebben, a legtöbb esetben maguk a kérelmezők a hibásak, mert nem szerelik fel kérvényüket az előírt, s a kérést alátámasztó okmányokkal. Ezért ismételten felhívjuk nyugdíjas tagtársainkat, hogy a jövőben minden beadott kérvényükhöz csatolják az igazoló okmányokat és olvasható névaláírás mellett tüntessék fel a KSZH nyilvántartási betűjét és számát, valamint pontos lakáscímüket. Ha ez megvan, záradékoltassák, bélyegeztessék le a Vasutas Szakszervezet üzemi szervezeténél. Ily módon a legrövidebb időn belül intézkednek ügyükben.

Elkészült a legújabb Skoda-mozdony

a csehszlovák nehézipar páratlan alkotása

A pilszeni Skoda mozdonygyár dolgozói elkészítették legújabb típusú mozdonyukat. A hatalmas gépet háromhengeres gőzerőmű hajtja. Csehszlovák mérnökök tervei szerint minden alkatrészét csehszlovák üzemek készítették.

A háromhengeres új Skoda-mozdonynak központi vezérletű, teljesen önműködő hengerkapcsolású berendezése van, kezeléséhez nem szükséges különleges képzettségű szakember. A szénrakodás gépi úton történik, a vízellátás biztosításáról segédmotorok gondoskodnak úgy, hogy a gépésznek nem kell többé nehéz testi munkát végeznie, minden figyelmét az útvonal és a gépezet pontos működésének ellenőrzésére fordíthatja.

Az új Skoda-mozdony gyorstehervonatot, nehézszemélyvonatot és gyorsvonatot egyaránt vontathat. Sebessége óránként 100 kilométer. Az üzembeállított mozdonyoknál szerzett tapasztalatokat a széria többi gépeinek építésénél is figyelembe veszik.

A Skoda-művek dolgozói az új 477-es típusú mozdonyt, szélesnyomtávra való átszerelés és a különleges klimatikus körülményeknek megfelelő átalakítás után, mint a csehszlovák nehézgépépítő ipar ajándékát elkészítik a Szovjetunió számára. Az ajándékot 1950 május 9-én adják át a csehszlovák dolgozó nép hálájának jeleként, azokért az áldozatokért, amelyeket a Szovjetunió a Csehszlovák Köztársaság felszabadításáért vívott harcokban hozott.

A jobboldali munkásárulóknak nem sikerült áttörni 72 millió szervezett munkás közös frontját

A bukaresti kongresszus befejező közleménye

Sevcsenko elvtárs után *Garcien* Charles francia gépkocsivezető, *Biroul* lengyel szállítómunkás és *Chiarini* olasz közuti közlekedési dolgozó beszélt, kiegészítve a delegáció vezetőinek beszámolóját.

Ezután került sor a kínai küldött beszédére. Üdvözölte a kongresszust és tolmácsolta a Kínai Népköztársaság és *Mao-Ce-Tung* forró üdvözletét. Ezután történelmi visszapillantást nyujtott a felszabadulás előtti időkre és lefrta azokat a szenvedéseket kizsákmányoltságot, amelyet az imperialisták és a feudális nagybirtokosok embertelen elnyomása okozott a népnek. Beszámolt azokról a nagyszerű eredményekről, amelveket a felszabadító néphadsereg mögött Kína hős vasutassága végzett, majd büszkén jelentette be, hogy az egyes felszabadított területek vasúthálózatának 89 százaléka ismét üzemképes állapotban van és teljes erővel támogatja a koreaiakat. Az életszínvonal márs emelkedőben van és a hátországban üzemben vannak azok a gyárak is és vasúti műhelyek, amelyeket az imperialista zsoldban álló Kuomintang csapatok romokban hagytak hátra.

Végül arról a segítségről emlékezett meg a népi Kína küldötte, amelyet a nagy Szovjetunió és *Sztálin* elvtárs juttatott a kínai dolgozó nép számára. Hangoztatta, hogy *Mao-Ce-Tung* vezetésével tovább küzdenek a végleges győzelemért, a világ békéjének megőrzéséért, a haladásért, mindazon célokért, amelvet a Szakszervezeti Világszövetség irt zászlajára.

A nagy Szovjetunió segítsége

14-én a bizottságok folytatták munkájukat, majd 10 órakor megkezdődött a kongresszus.

Charles *Garcien*, francia küldött beterjesztette a szövetség szervezeti felépítéséről szóló jelentést.

Utána Verini *Dovilio* olvasta fel az Igazolóbizottság jelentését. Eszerint az értekezleten 55 küldött és 2 megfigvelő vett részt, akik 6 007.578 szállítólpari munkást képviseltek.

Az igazolóbizottság jelentésének elhangzása után a francia, román, szovjet, olasz és német küldöttségek javaslatára az értekezlet elhatározta, hogy a szállítólpari munkások nemzetközi szakmai szövetségének székhelve Bukarestben lesz.

A szövetség végrehajtó bizottságába Franciaország, a Szovjetunió, Olaszország, a Csehszlovák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság a Kínai Népköztársaság és a Demokratikus Német Köztársaság szállítóipari munkásainak képviselőit választották be. Ugyanakkor helyet biztosítottak Afrika, az angolszász államok és Latin-Amerika képviselőinek is a bizottságban.

A végrehajtóbizottság tagjai lettek: *Drouard* francia, *Massini* Cezare olasz, *Li-Hi-Po* kínai, *Sevcsenko* szovjet, Román *Chvalik* német, M. *Moraru* román, *Szimanek* cseh és *Sztakatz* Sztaniszlav lengyel küldött.

Ugyanekkor az ellenőrző bizottságba *Antonizzi* olasz, *Stojanov* bolgár és *Gáspár* magyar küldöttet választották meg.

Ezután ebéd következett, majd utána a vezetőség megválasztotta az úi szövetség felügyelőbizottsági elnökét, az olasz *Antonizzit*.

Utána a vezetőség elnökét választották meg, aki egyúttal a szövetség elnöke és titkára is. Elnök: a francia A'phonse *Drouard*, titkár a román *Moraru*.

Látogatás a „Vörös Grivica" főműhelyben

Délután 4 órakor a Szállítóipari Munkások Nemzetközi Szövetségének alakuló ülésén részvevő külföldi kiküldöttek 14-én szerdán résztvettek a „Vörös Grivica" vasúti főműhely gyűlésén. A munkások meleg szeretettel fogadták a vendégeket. A gyűlést I. *Boieru*, a „Vörös Grivica" szakszervezeti elnöke nyitotta meg.

A külföldi küldöttek sorra felszólaltak, Elsőnek a francia delegátus, Jules *Crapler* beszélt, majd *Yeh-Keh-Ming*, a kínai küldöttség vezetője szólt a gyűlés részvevőihez.

Azután *Antonizzi* Guido köszöntötte a munkásokat. Végül A. I. *Sevcsenko* ismertette a Szovjetunió szállítómunkásainak sikeres harcát a kommunizmus építésének munkájában.

A német küldöttség nevében Roman *Chvalek*, a románok nevében Stefian Moraru elvtárs szólalt fel.

A felszólalások során S. *Rosztovszkij* hangoztatta, hogy a jobboldali szociáldemokrata munkásárulók kis csoportjának nem sikerült szétszakítani a 72 millió munkás közös frontiát. A nagygyűlés végén táviratot küldtek a nagy *Sztálinnak* és a Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtó Bizottságának.

Közben megérkeztek a kongresszus utolsó napján a koreai küldöttek is. Este 7 órakor folytatta a kongresszus a munkáját, amelyben már a koreai delegáció is résztvett.

A koreai kiküldött *Chim-Huan-In* elvtárs üdvözölte a kongresszust elnézést kért, hogy a küldöttség rajtuk kívülálló okokból csak késve érkezhetett. Hangsúlyozta, hogy mindenben magukévá teszik a kongresszus határozatait.

Utána a kongresszus leírhatatlan lelkesedés közben üdvözlő táviratot küldött *Sztálin* elvtársnak, ugyanúgy a Szakszervezeti Világszövetségnek.

A kongresszus végül kiáltványt intézett a világ összes országának szállítómunkásaihoz, valamint a szállítóipari munkások szakszervezeteihez.

A kiáltvány lelkes és egyhangú elfogadása után az elnök rövid beszéddel bezárta a kongresszust.

A TERMELŐSZÖVETKEZETEK ÚTJA

Kétnapos értekezletre ültek össze a termelőszövetkezeti csoportok és gépállomások dolgozói. Megbeszélték első országos tanácskozásukon és megvitatták termelőszövetkezeti mozgalmunk valamennyi fontos kérdését, egyhangú lelkesedéssel határozatot hoztak, amely utat mutat a jövőre nézve.

A határozat kimondja, hogy népünk bölcs vezérének és tanítójának, Rákosi Mátyásnak 1948. évi történelmi jelentőségű kecskeméti beszéde óta eltelt másfélesztendő alatt a termelőszövetkezeti mozgalom gyökeret vert hazánkban és erőteljes fejlődésnek indult. Ma már minden harmadik községben működik termelőcsoport, amelvek jól megállták helyüket. Bebizonyították a kételkedőknek, a tétovázóknak, hogy a társas gazdálkodás fölénvben van az elmaradt munkaeszközökkel küszködő kisparaszti magángazdálkodással szemben.

A szövetkezeti gazdálkodás magasabb terméseredményeket biztosít és a jómódú élet lehetőségeit nyitja meg a dolgozó parasztság számára.

A földmunkások mellett ma már a földdel bíró dolgozó parasztok, újgazdák és régi birtokosok, törpebirtokosok és középparasztok is egyre bátrabban, egyre nagyobb számban lépnek rá a felemelkedés, a falusi jólét egyedüli helves útjára, a társas gazdálkodás útjára.

A Szoviet példa lelkesit bennünket

Az eddigi eredmények elérését országunk felszabadításával, a demokratikus földreform lehetővé tételével, a Szovjetunió és vezetője, népünk nagy barátja, a nagy Sztálin segítsége tette lehetővé. Termelőcsoportjaink munkájában lépten-nyomon érezzük a Szovjetunió felbecsülhetetlen értékű támogatását, mindenekelőtt a szocialista mezőgazdaság tapasztalatainak átadásában. Paraszt küldötteink az elmult nváron közvetlen közelről saját szemükkel győződhettek meg a világ első szocialista mezőgazdaságának hatalmas sikereiről, a kolhozgazdálkodás eredményeiről, a kolhoz parasztok vidám, boldog életéről.

A szovjet parasztság élete, a Szovjetunió szocialista mezőgazdaságának eredményei lelkesítenek bennünket, tapasztalataikat felhasználjuk termelőszövetkezeti csoportjaink felvirágoztatására.

Termelőszövetkezeti mozgalmunk nagyarányú fejlődése másként azért történt meg, mert a mozgalomnak olyan irányítója és szervezője volt, mint a Magyar Dolgozók Pártja és népünk bölcs vezére, a magyar dolgozó parasztság nagy barátja és támogatója Rákosi Mátyás.

A harcban megedződött fiatal termelőcsoport fiai máris a kulák elleni osztályharc erős bástyái lettek a falun, de méginkább azok lesznek az eljövendő időben.

A szövetkezet tágra nyitja kapuit a becsületes dolgozók előtt

A határozat kimondja, hogy a termelőszövetkezeti csoportok mindent elkövetnek nagyobb terméseredmények eléréséért és a termelési színvonal állandó emelésével növelni akarják a közös jövedelem alapját képező szövetkezeti vagyont. Minőségi vetőmagot vetnek, bevezetik a háromszori kapálást a kapásoknál, növelik szövetkezeti állatállományukat és felállítják állattenyésztő-telepeiket. Célul tűzik ki, hogy a szövetkezeti csoportokban dolgozó minden családnak 1950-ben legyen saját fejőstehene, amellyel életszínvonalát emeli és hogy minden család vághasson saját használatára hizlalt disznót.

Féltő gonddal őrködnek azon, hogy az évvégi jövedelem elosztása igazságosan történjék, mégpedig mindenkinek, évközben elvégzett becsületes munkája után, a munkaegységgel való számolás alapján. Erélyesen végetvetnek az egyes helyeken elharapódzott „egyenlősdi"-nek és a mult időkből ittmaradt elavult és reakciós munkamérési módszernek: a munkanappal való elszámolásnak.

A határozat kimondja, hogy helyénvaló és a termelőcsoport további fejlődéséhez elengedhetetlenül szükséges az asszonyoknak és fiataloknak szövetkezeti tagként való felvétele. Ők is megkapják elvégzett munkájuk után az őket megillető munkaegységeket.

A földtulajdonnal bíró szervezett dolgozóink minden bizonnyal tanulmányozni fogják a termelőcsoportok, gépállomások dolgozói tanácskozásának határozatát és megtalálják a módját annak, hogy ezen a tágranyitott kapun becsületes dolgozó parasztságunk soraihoz felzárkózva, részt vegyenek a termelőszövetkezetek munkájában.

Büszkeségeink

VASUTASOK:

Bagi Antal fúrós (MAV Hídműhely)	598%
Poesz István esztergályos (Istvántelki Járműjavító NV)	426%
Pásztor András műszerész (Eszaki Járműjavító NV)	420%
Bordás Ferenc esztergályos (Miskolc fűtőház)	370%
Feiner István alvázmázoló (Dunakeszi Járműjavító NV)	346%
Erdei Zoltán esztergályos (Debreceni Járműjavító NV)	325%
Schuler Jenő vill. heg. (Felépítményi Vasanyagjavító NV)	323%
Rákosi-brigád (Felépítményi Vasanyagjavító NV)	270%
Erdélyi Julianna fúrós (Dunakeszi Járműjavító NV)	235%
Erdei-brigád (Debreceni Járműjavító NV)	220%

KÖZUTI KÖZLEKEDÉSI DOLGOZOK:

Deák Lajos esztergályos (Sallai főműhely)	219%
Mészáros II. Lajos műszerész (Vágóhíd műhely)	207%
Simon Gyula ifi esztergályos (Cinkota-telep)	167%
Börcsök András hegesztő (Sallai főműhely)	166%

GÉPJÁRMŰVEZETŐK:

Jancsek László (Füszerértékesítő NV)	135.000 km
Papp László (Magyar Tudományos Központ)	125.000 km
Kiss László (Autótaxi NV)	240%
Helyes Gyula (Autótaxi NV)	220%
Hallai Gyula autószerelő	187%
Müller Ferenc hegesztő	195%
Balázs József esztergályos	198.2%

SZALLITOMUNKASOK:

Kollár Pálné (Terményforgalmi NV)	324%
Varga Győzőné (Terményforgalmi NV)	320%
Szabó József (Allami Irodatakarító NV)	315%
Rebró János (TÜKER)	300%
Hadnagy Lajos (TÜKER)	283%
Katuza György (TÜKER)	254.6%
Bekler József (TÜKER)	250%

HAJOSOK, REPÜLÖK, KIKÖTÖMUNKASOK:

Benovits Ilona válogatónő	282%
Nyul rakodómunkás-brigád a 200-asok versenyében	265%
Szűcsi rakodómunkás-brigád 200-asok versenyében	265%
Bordás rakodómunkás-brigád 200-asok versenyében	226%
Kovács Imre hajóasztalos	153%
Kovács Győző repülőgépasztalos	141%
Vasallk Gyula hajólakatos	140%
Szekeres Erzsébet repülőgép-kárpitos (betanított)	132%

1949 decemberében 897 újítási javaslatot nyujtottak be

A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Ujítási Osztálya most tette közzé az 1949 december havi újításokról szóló jelentését.

A jelentés megállapítja, hogy fenti időszakban 897 újítási javaslatot nyujtottak be a dolgozók, ebből 247-et fogadtak el. A január hónapban megitélt díjazások száma 92.534 forint, míg a várható évi megtakarítások összege 1,672.325 forint.

Ha a benyujtott, elfogadott javaslatok számát nézzük, akkor szakmák szerint ezek a következőképpen oszlanak meg:

A vasutasok 576, a közúti közlekedés dolgozói 142, a hajósok 19, a gépjárművezetők 160 újítási javaslatot adtak be. Ugyanakkor ezekből elfogadtak 148 vasutas, 28 közúti közlekedési, 5 hajós és 66 gépjárművezető javaslatot.

A folyó hóban megitélt díjazások közel 100.000 forintot kitevő összegéből 65.555 forintot a vasutasok, 5.274 forintot a közúti közlekedés dolgozói, 2.820 forintot a hajósok, és végül 18.885 forintot a gépjárművezetők kaptak.

A várható évi megtakarítások összege a következőképpen alakul: a vasutasok újítása folytán 1.116.496 forint, a közúti közlekedés dolgozói újításaiból 49.066, a hajósokéból 38.085, végül a gépjárművezetők újításából 468.678 forint.

A debreceni műhelyben megalakult *az első 200-as brigád*

Munkában az új komplex-brigád

A sztálini műszak óta 50 új brigád létesült a Debreceni Vagongyárban. Az első félhavi termelés kiértékelése alapján a bognármühely átlagos teljesítménye elérte a 150 százalékot, úgyhogy a műhely dolgozói már a február 8-i tervelőirányzatot teljesítik. Egyetlen brigád sincs a bognármühelyben, amelynek átlagteljesítménye 140 százalékon alul lenne. A szekrénylakatosok a február 1-i tervelőirányzatot teljesítik. 200-as brigád alakult a tengelyesztega-műhelyben. A brigád tagjai *Erdélyi* Zoltán, *Galgóczi* József, *Vasas* Imre, *Szabó* István karosszéria-esztergályosok vállalták, hogy állandóan 200 százalék fölött teljesítik normájukat. Vállalták, hogy újításaikkal igyekeznek megkönnyíteni az üzem többi dolgozójának munkáját. *Erdélyi* Zoltán a sztálini műszak 224 százalékos teljesítményét túlhaladva, 359 százalékot ért el. Ezt az eredményt két munkafolyamat egyesítésével egyidejű függőleges és vízszintes esztergályozással sikerült elérnie. A kocsiosztályban fizikai és műszaki dolgozókból *új komplex brigád alakult*, amelynek feladata a kocsiosztály eddigi szűk keresztmetszetének megszüntetése, a munka jobb megszervezése és a tervnek a kocsiosztályban való felbontása.

MNDSz helyi csoport Dunakeszin

Az elmúlt napokban ünepélyes keretek között alakult meg a MAV Dunakeszi Járműjavító NV-nek MNDSZ helyi csoportja.

A főmühely nődolgozói a helyi csoport megalakitásával kapcsolatban levelet juttattak el hozzánk, amelyben hangsúlyozták, hogy az üzemszervezetet azért alakitották meg, hogy az MNDSZ-en keresztül méginkább megtanulják a nők értékelni a szabadságot és hogy azzal élni is tudjanak.

— Be akarjuk bizonyitani azt, — irják többek között — hogy nálunk nem szólam az egyenlőség és a férfi dolgozókkal vállvetve kivánunk együtt munkálkodni a termelés fokozásában, a tanulás terén és egy szebb jövő kiépitésében.

A takarékosság kommunista jellemvonás

Naponta százával és ezrével futnak be a gyárakból és üzemekből, a bányákból és olajkutaktól, az építkezésekről és szovhozokból az értesítések, amelyek azt bizonyítják, hogy a szovjet emberek erőfeszítései nemcsak a terv túlteljesítésére irányulnak, hanem arra is, hogy a nagyszerű eredményeket minél kisebb önköltséggel és minél jobb minőségű termékekkel teljesítsék.

Napról-napra újabb bizonyítékát adják a szovjet emberek lángoló hazafiságuknak és szocialista öntudatuk megnövekedésének, amikor a népgazdaság háború utáni fejlesztését és felvirágzását tartják szemelőtt.

De mindenütt, szerte a Szovjetunióban, minden munkapadnál milliókat és milliárdokat takarítanak meg, amelyek felhasználásával a szovjet ipar több mint 20 milliárd értékű többlettermeket állított elő.

Nemcsak a takarékosság gondolata valósul meg egyre szélesebb körben, hanem az is, hogy minden, amit termelsz, a legjobb minőségű legyen, minthogy ugyanolyan dolgozók számára készül, mint te magad vagy. A sztahánovista szabály azt mondja: ma jól dolgoztam — holnap még jobban kell dolgoznom, mert a haza és a nép érdeke ezt kívánja tőlem.

Ennek a gondolatnak a jegyében bizonyították a sztahánovisták, hogy a munka minden területén lehetőség adódik takarékosságra, csak hozzáértőn kell nekilátni a munkának. A szovjet ember tudja, hogy az önköltség további csökkentésének feladata nagymértékben a mesterekre, a műszaki értelmiségre, a gazdasági vezetőkre és a munkásokra egyaránt hárul. Minden gyárban sokan vannak olyanok, akik jó példát mutatnak magatartásukkal a nép java iránti gondoskodásnak. Az ő feladatuk, hogy módszereiket széles körben megismertessék.

Fejleszteni kell a sztahánovista iskolát, termelési értekezleteken kell megtárgyalni a feladatokat és az élenjárók gyakorlatára az élenjárók példájára meg kell tanítani a fiatalokat is. Tudnia kell mindenkinek, hogy a takarékosságért és az anyagok gondos felhasználásáért indult mozgalom a szocialista tervgazdaság sajátossága.

„A társadalmi tulajdonnal való takarékosság — kommunista jellemvonás" — mondotta *Kalinin*. E jellemvonást minden dolgozóban ki kell fejleszteni

MUNKÁSLEVELEZÉS

Az Üzemi Bizottság segítségével lettem sztahánovista

„Tisztelt Szerkesztő Elvtárs! A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének határozatát olvastam. Ennek tudatában meg kell részemről is, hogy említsem a szocialista munkaversenyek során elért eredményeimet és a további kitűzött céljaimat. A hároméves terv során mindig azon dolgoztam, hogy hogyan lehetne vasuti viszonylatban is kellő lendületet adni a munkaversenyek kiszélesítésének. 1949 júniusában, mikor az Országos Szakszervezetek Tanácsa felhívással fordult az üzemekhez, a munkamódszer átadási mozgalom kiszélesítésére, én istvántelki viszonylatban legelső párként csatlakoztam a mozgalomhoz.

Ez sikerrel járt, mert kevés idő leforgása alatt kiszélesedett műhelyeinkben, majd kiválva a csoport rendszerből, megkezdtem az egyéni munkaverseny kiszélesítését. Ez kezdetben kis nehézségekkel járt az anyagellátás helytelen szervezése miatt.

Az Üzemi Bizottság és az Üzemi Pártszervezet ezeket is kiküszöbölte és biztosította a munka folyamatos ellátását.

Az egyéni versenyek során fokozatosan értem el mindig magasabb eredményeket 190—200, majd 0 százalékot. De ezt nem hagytam magamnak, mert igyekeztem szervezni és tapasztalataimat átadni többi dolgozó elvtársaimnak is. Az Üzemi Bizottsággal karöltve odahatottam, hogy a csoportrendszert megszüntessük és minél többen kapcsolódjanak be az egyéni versenymozgalomba. Ez oly sikerrel járt, hogy ma már az osztályon nem akad 100 százalékon aluli termelés. Ennek tapasztalataival inditottuk el a sztálini műszakot is, amely nagy sikerrel járt. A sztálini műszakon elért eredményem 720 százalék volt, de nemcsak nekem, hanem számos, hozzám kapcsolódó elvtárs kiváló eredményeket ért el.

Ezzel a lendülettel fejeztük be a hároméves terv reánk eső részét is.

Az ötéves tervet még nagyobb lendülettel és öntudattal kezdjük meg, mret csak így érhetjük el a szocialista haza mielőbbi felépitését.

Én már kidolgozott terv után dolgozom és igyekezni fogok, hogy ezt a tervet még felül is muljam. Tudom, hogy ezzel nemcsak magamnak, hanem a szocialista társadalomnak is segítek. Az ötéves terv folyamán üzeműnkben ki akarom szélesíteni a sztahánovista mozgalmat, hogy így is minél erősebben tudjunk állni a béketábor mellett, mert minél többel termelünk, annál erősebben állunk szemben az imperialista háborús uszitókkal. Tudom, hogy több és jobb munkával tudjuk csak megvalósítani a mielőbbi új szocialista, boldog, erős és virágzó nép országát.

A sztahánovista mozgalommal neveljük ki az új szocialista embertipust.

Ennek tudatában akarom az ötéves tervet négy év alatt megvalósítani és remélem, hogy a Párt helyes útmutatásával véghez is viszem.

Éljen a Magyar Dolgozók Pártja és annak bölcs vezére, Rákosi Mátyás elvtárs.

Elvtársi üdvözlettel:

Bartos József élmunkás esztergályos MÁV. Istvántelki Járműjavító NV.

A MÁVAUT kocsiszekrényosztályának dolgozói megalakitották 200-as brigádjukat

A MÁVAUT kocsiszekrényosztályán január 26-án megalakult az első 200-as brigád.

Ebből az alkalomból jegyzőkönyvet vettek fel, amelyben a következőket mondják:

„Alulirottak, Pártunk útmutatását követve átérezzük a munkaversenynek a szocializmus gyors építésében való jelentőségét és elhatároztuk, hogy a sztálini műszak tanulságait felhasználva, termelékenységünket még az eddiginél is magasabbra fokozzuk.

E célból mi, a MÁVAUT kocsiszekrényosztályának dolgozói 200-as brigádot alakitottunk és kötelezzük magunkat, hogy normáinkat valamennyien 200 százalékon felül teljesitjük.

Példánk követésére felszólitjuk a MÁVAUT főmühely, valamint az ország üzemeinek minden dolgozóját. Szabadság! Sós II. István sk., Karsai Zsigmond sk., Rutai János sk., Hochholczer István sk., Majoros Miklós sk., Rusztler Ferenc sk., Fejes János sk.

A munkaidő, a gép és a szerszám helyes kihasználásával 1032 %-ot értem el

1949 szeptember hónap előtt még csoportban dolgoztam, a norma-teljesítmény 110—120 százalék között mozgott. Szeptember hónapban bevezettük az egyéni munkaversenyt, normaszázalékom 144 százalékra emelkedett, október hónapban 154 százalékra, november hónapban 166 százalékra, december hónapban 220 százalékra. December hó 21-én, Sztálin elvtárs születésnapján, átérezve a nap jelentőségét és azt, hogy a kapitalista termelésről át kell térnünk a szocialista termelésre, mert csak így tudjuk a szocialista Magyarországot minél előbb megvalósítani és életszínvonalunkat emelni, Rákosi elvtárs útmutatása nyomán fokozott lendülettel indultam a sztálini műszakra. A munkaidő, a munkagép és a szerszám helyes kihasználásával a sztálini műszakban **1032 százalékot értem el.**

Megjegyezni kívánom még, hogy a sztálini műszakra, amely 10 napi munkámnak felel meg, külön elszámolást kaptam, amely kitett 186 forintot, amit borítékban a kezembe is kaptam. Tehát a hazug híresztelésekkel ellentétben, a tényállás az, hogy az elért teljesitmények után, kormányzatunk az érte járó bért is minden körülmények között kifizeti.

Ha vannak még dolgozóink között olyanok, kik ingadoznak, nem hiszik el, győződjenek meg a valóságról.

Én magam erről meggyőződtem és igyekezem élenjárni a termelésben, több és jobb munkával az ötéves tervünk rövidebb idő előtt való megvalósításáért, amely biztosítja számunkra a jobb életet, a szocialista Magyarországot, Pártunk és Rákosi elvtárs vezetésével. Elvtársi üdvözlettel *Lőrincz* Gyula esztergályos, Székesfehérvári m.

Igy született meg a 380 százalékos túlsúly...

„Szerkesztő elvtárs! Nagy elfoglaltságunk közepette csak most érünk rá arra, hogy beszámoljunk arról, miként kapcsolódtunk be Zászlósi János fűtő szaktársammal a „2000 tonnás" mozgalomba „a mi 376-os sorozatú gépünkkel.

Ugy kezdődött, hogy még december 21-én, Sztálin elvtársunk születésnapján Kisterenyéről továbbitottuk a 8962/II. számú vonatot a 376.486. számú kisteljesítményű mozdonnyal az üzemi bizottsági titkár kíséretében.

Mátranindszentig a 62/I. résszel közlekedtünk. Az időjárás kedvező volt. Ott volt 30 kocsi. Ebből felvettünk a két gépre 24 kocsit, mivel arra az elhatározásra jutottunk, hogy sok lesz egyszerre a VI. terhelési szakaszban, mert nagyon hosszú a vonat és erősen kanyargós a pálya Mátraballáig. 24 kocsi 668 tonna volt.

A homokolót jól előkészítettem és elindultunk, nagyon jól húztak a gépek. Az emeltyű 30—40 százalék között váltakozott. Az ívekben jól aláhomokoltam s igy egészen jól sikerült Mátraballáig eljutni. Itt arra az elhatározásra jutottunk, hogy az egész atjöhetett volna, mert már nem egyszer előfordult, hogy egy géppel 16—18 kocsit áthoztunk a VI. terhelési szakaszon.

Az első rész Mátraballán otthagyott, ment a maga munkáját végezni, mi visszamentünk az ottmaradt részért. A vonatkisérő brigád várt bennünket, jól válogatott gyerekek, akikben megbizhattam. Megbeszéltük a teendőket és Mátraballán 860 tonnával elindultunk Parád felé. Parád előtt van egy kényes emelkedő, jól meghúztam a vonatot és itt is sikerült a kimenő. Parádon közölte velünk a szolgálattevő, hogy 15 kocsit kapunk, a vonatot meg kell osztani és a 8931-es személyvonatot be kellett várnunk. Most jött az erős pont, a vonat 94 tengely és 1125 tonna és előttünk a Siroki-part, ami V-ik terhelés.

Parádról elindulva, mindent jól elrendeztünk és a pályaviszonyokat figyelembe véve, meghúztuk 50 km sebességgel. Mikor aztán jött az emelkedő, kevés homok alá, ahogyan kezdett lassulni az emeltyű, mindig nagyobb töltésre vettem, úgyhogy a hegytetőn már odaadtam mindent. A vonat már erősen lassult, de most már a gép fent volt a tetőn. Most erős homokolást kapott a gép, hogy meg ne köszörüljön. Sikerült. Most már mindig jobban ment a vonat, megnyugodtunk. Volt még egy emelkedő, de ez már könnyen átment. Rendes töltéssel és tolattyúnyomással érkeztünk be Kál-Kápolnára.

Az indulásnál jól összetóltuk a kocsikat és behomokoltuk, hogy ne köszörüljön. A fűtőm nyomást, vizet elegendőt tartott, ezzel nem volt hiba. Igy született meg a 380 százalékos túlsúly. Egész úton az a tudat fűtött bennünket, hogy mi is bekapcsolódhatunk a „2000 tonnás" mozgalomba és a szocializmus építését előbbre visszük.

Elvtársi üdvözlettel:

Földi József sk., főmozdonyvezető,
Zászlósi János sk., mozdonyfűtő.

Üzemszervezeteink figyelmébe!

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete Központi Vezetősége ezúton közli a szakszervezet üzemszervezeteinek vezetőségével, üzemi bizottságokkal, hogy igazolványt rendszeresített a szakszervezet központjának állandó politikai munkatársai számára.

Ezek a sorszámozott, arcképes igazolványok feljogosítják tulajdonosukat arra, hogy a szakszervezetet érintő kérdésekben az üzemszervezetekkel stb tárgyalhassanak, adatokat kérhessenek és ellenőrzést gyakorolhassanak.

Felkérjük üzemszervezeteinket, hogy az ilyen igazolványokkal ellátott állandó politikai munkatársainkat közérdekü eljárásukban tőlük telhetőleg támogassák.

MIÉRT LETTEM ÚJÍTÓ?

Az újító- és élmunkáskongresszuson láttam a Szovjetunió sztahánovistáit és beszéltem velük. Mindig azt hittem, hogy valami különös emberek lehetnek, pedig külalakra ugyanolyan dolgozók, mint mi, de tetteikben és gondolkodásukban mások voltak, nagyon irigyeltem őket. Mikor Bikov elvtárs szólt hozzánk és irányt mutatott, én elhatároztam, hogy még jobban fogom szolgálni a szocializmus építését a Párt útmutatásai mellett, az újításaimon keresztül teszek bizonyságot.

Megtanultam gondolkodni a marxizmus-leninizmus útmutatásain keresztül. Az újítókongresszus megmutatta gyakorlatban, hogyan kell alkalmazni a kongresszuson nyert tapasztalatck hatalmas anyagát.

Visszatérve üzemünkbe, megkerestem a szűk keresztmetszeteket, végigjártam és érdeklődtem, mi van olyan, amiből igen sok anyag fogy és nehezen lehet pótolni, vagy nem lehet egyáltalán pótolni, meg is találtam, 15 újítást hajtottam végre, de az eddigi eredményt úgy tudtam csak elérni, hogy az üzemi párt- és szakszervezet minden támogatást megadott.

A sztálini műszakra felajánlottam három újításom elkészítését, ami körülbelül 150.000 forint megtakarítást jelent, ezt jóval túlteljesítettem. Ugyszintén a százalékom 117 százalékról 130 százalékra emeltem, a sztálini műszak alatt ezt 450 százalékra teljesítettem.

Ujításaim a következők: hengerfejhideghegesztés, mechanikai csuklók hegesztése, motorszelep-hegesztés, forgózsámoly elkészítése, bordás tengely krómmal való felhegesztése, újfajta hegesztőkocsi, amivel a hegesztőszerszám tönkretevése megszűnik, hornyostárcsa felhegesztése, krómvilláskulcs felhegesztése, a selejtes, magasnyomású nyersolajcsövek megjavítása, kuplung-kiemelővilla felújítása, kuplung tányérrugó repedésének hegesztése.

Üzemellenőrzés alkalmával láttam, hogy a hűtőgépgyár nagy selejttel készíti a dugattyúkat és a hengereket, amit a hűtőgépekhez használnak fel, és áthoztam a selejtből 1—1 darabot és megjavítottam, vagyis meghegesztettem az anyag hibás részét és visszaküldtem a hűtőgyárba kipróbálásra, ami a próbáknál be is vált, és 14-én, szombaton voltam tapasztalatcsere keretében átadni az ott dolgozó 6 hegesztő munkatársamnak. *Rusztler* Ferenc s. k. autogénhegesztő.

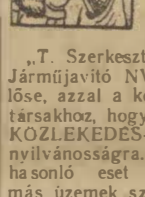

Botrány az üzemorvosi rendelőben

Miért váltottuk le Demeter Bélát

„T. Szerkesztőség! Mint a szolnoki Járműjavító NV szociálpolitikai felelőse, azzal a kéréssel fordulok az elvtársakhoz, hogy az alábbi történetet a KÖZLEKEDÉS-en keresztül hozzák nyilvánosságra. Bár remélem, hogy hasonló eset nem fog előfordulni más üzemek szociálpolitikai életében, mégis éberségre intés végett — kivánkozik.

A szolnoki MÁV Járműjavító NV üzemorvosi ellátása nagyon szomorú képet mutatott a legutóbbi időben.

Hosszú idő óta *Demeter* Béla OTI orvos látta el a műhely orvosi teendőit. A dolgozók szerették őt, meg voltak vele elégedve s az üzemi háromszögnek sem volt ellene semmi kifogása.

Az elmult hónapokban azonban — ki nem derített okok következtében — *Demeter* Béla orvos magaviselete egyreinkább megváltozott. Nem egyszer

előfordult, hogy kissé italosan jött be reggel

szolgálatát ellátni. Akkor az üzemi bizottság figyelmeztette őt az orvosi teendők ellátásánál meg nem engedhető viselkedésére, s ő igéretet is tett arra, hogy a jövőben ilyesmi nem fog előfordulni!

De nem igy lett a valóságban! *Demeter* Béla tovább ivott, sőt már az üzemi orvosi rendelőben is tartott palackozott bort.

Ez a körülmény „kedves" epizódra is adott alkalmat... Egy-egy élelmes beteg — akik valószinüleg nem is voltak annyira „betegek" — a hátamögé somfordálva egy-egy üveggel elcsentek ebből a komoly „gyógyszerből"...

Mivel a figyelmeztetések, intő felhivások eredménytelenek maradtak, végülis az üzemi háromszög döntő lépésre határozta el magát: *Demeter* Béla orvost eltávolította üzemorvosi beosztásából. Ugyanakkor pedig megkeresét intézett az OTI-hoz ebben az ügyben, ahol még mindig körzeti orvosi teendőket lát el... (De vajjon hogyan?)

A történteket jelentettük szakszervezeti központunknak, és a vasút Egészségügyi Hivatalának is, amelyek az ügyet kivizsgálva intézkedésünket helybenhagyták.

Az új üzemi orvosunk néhány nap alatt rendet teremtett.

És ma már szolgálatképtelenné váló beteg dolgozóink bizalommal mennek az orvosi rendelőbe, mert tudják, hogy gondos vizsgálatban és szakszerű kezelésben részesülnek.

„Nálunk legfőbb érték az ember" — s hogy ez a valóságban is igy legyen, annak elengedhetetlen előfeltétele a jó üzemi orvos.

A szocializmus építésénél erős és egészséges dolgozókra van szükségünk és fő-célunk a dolgozók egészségének biztosítása!

Szolnok, 1950 január 13-án.

Sebestyén János
szociálpolitikai felelős."

A kikötőmunkások munkafelajánlással készülnek felszabadulásunk évfordulójának ünnepére

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének Hajózási Osztályához a kikötőmunkások levelet juttattak el, amelyben a következőket irják:

„Értesitjük a Szakszervezetet, hogy mi a Szabadkikötő F. 4-es raktárában dolgozó Petrik-brigád tagjai elhatároztuk, hogy most, amikor öt éve lesz annak április 4-én, hogy a dicsőséges Vörös Hadsereg leverte kezünkről a bilincset és felszabadította hazánkat a hitleri fasizmus alól, mely naptól kezdve a magyar munkásosztály helyzete kedvezően megváltozott és alakult, ezt a nagy napot munkafelajánlással ünnepeljük meg, hogy ezzel is lerójuk hálánkat felszabaditónk, a hatalmas Szovjetunió és nagy Vezére, Sztálin elvtárs iránt.

Ezért elhatároztuk, hogy az eddigi átlagot 168 százalékról 188 százalékra, tehát 20 százalékkal fokozni fogjuk, egyben kihivjuk a Szabadkikötő összes dolgozóit, hogy indítsunk egy nemes versenyt arra, hogy kinek-kinek legméltóbban megünnepelni a magyar munkásosztály felszabadulásának ünnepét.

De egyben csatlakozásra hivjuk fel az összes hajózási és légügyi üzemek dolgozóit is és kérjük a vezetőséget, hogy kihivásunkat a többi üzemek dolgozóival közölni szíveskedjék, hogy minél méltóbban ünnepelhessük meg hazánk és a magyar munkásosztály felszabadulását.

15 brigádtag aláírása mellett Petrik János s. k., brigádvezető."

A Magyar Dolgozók Pártja, Rákosi Mátyás elvtárs vezetésével előre az ötéves terv győzelméért!

TOVÁBBFEJLESZTJÜK
az időjárás viszontagságai ellenére is
A „2000 TONNÁS" MOZGALMAT
Az első vasutas „Népszava-szerda" fontos határozatokat hozott és új feladatokat jelölt ki

Az Északi Fűtőház sportcsarnokában gyültek össze az ország minden részének vasútüzemi dolgozói, hogy Népszava-szerda keretében tárgyalják meg a téli szállítást és a munkásvonatok pontosságának kérdéseit, valamint azokat a javaslatokat, amelyekkel *Czima* János ferencvárosi fűtőházi mozdonyvezető és *Gálos* Dezső északi fűtőházi személyvonati mozdonyvezető fordultak az ország teher- és személyvonatokat továbbító mozdonyvezetőihez és vasúti dolgozóihoz.

A vasutasok *Népszava*-szerdáját *Komor* Imre elvtárs, a *Népszava* szerkesztője nyitotta meg, majd *Czima* János állott a mikrofon elé.

A vasutasok sztahánovista mozgalma

— A Szovjetunió hős vasutasainak nyomdokain haladva, az elmult év augusztusában a 2000 tonnás kezdeményezéssel indult el a vasutas dolgozók sztahánovista mozgalma, amely a hároméves terv két év és öt hónap alatti eredményes befejezését szolgálta. Az ötéves terv többtermelése, az áruforgalom növekedése újabb megoldásra váró feladatok elé állítja a vasút dolgozóit. A téli időjárás viszontagságai nem egyszer komoly közlekedési akadályokat jelentenek, ami késlelteti az áruk továbbítását. Ha megnézzük ugyanakkor gyáriparunkat, azt látjuk, hogy a tél nem érinti közvetlenül termelékenysége fokozásában. Iparunk termelésének elsőrendű szempontja,

Az első vasutas „Népszava-szerda" résztvevői elhatározták a „2000 tonnás mozgalom továbbfejlesztését.

hogy a nyersanyagot, az árut megfelelő időben megkapja. Ezek a szempontok késztettek arra, hogy felhívással forduljak mozdonyvezető társaimhoz. Kezdeményezésemet a szakszervezet és a budapesti fűtőházak dolgozói támogatták és javaslatot tettem arra, hogy a menetrendfüggelék V. táblázatában a téli viszonyokra előirt terheléscsökkentéseket a jövőben ne vegyük igénybe és vonatainkat a téli időjárás viszontagságai ellenére is túlterheléssel, de legalább rendes terheléssel továbbítsuk. Ez semmivel sem nagyobb feladat, mint amilyennek a 2000 tonnás mozgalom látszott megindulása idején, hanem a 2000 tonnás mozgalom téli viszonyoknak megfelelő továbbfejlesztését jelenti.

— A tehervonati mozdonyvezetőkhöz intézett felhívásomat *Gálos* Dezső személyvonati mozdonyvezető javaslata követte, amely a munkásvonatok pontos menetrendszerinti továbbítására hívja fel a szaktársak figyelmét. Ez a javaslat mennyire döntő, azt alátámasztja az a tény, hogy a vonatkésések következtében naponta többezer munkás késve érkezik a munkahelyére, ami 3—4000 munkaórakiesést jelent naponta országos viszonylatban.

Százszázalékos üzembiztonságot

A továbbiakban *Czima* elvtárs rámutatott azokra a feladatokra, amelyeknek megoldása előfeltétele a túlterheléses vonatok téli időszakban történő továbbításának.

— Legfontosabb feltétel — mondotta — a mozdonyok karbantartása és azok üzembiztonságának százszázalékra fokozása. Ezt csak úgy érhetjük el, hogy az érkezés után és indulás előtt figyelmesen megvizsgáljuk mozdonyainkat, körültekintően előkészítjük azokat és rendben tartjuk homokszóróinkat. Az ellenágyak és légvezetékek víztelenítése, a fagyás elleni rendszabályok betartása, kenőhelyek és szelencék tisztántartása, lazaságok megszüntetése, a kazán lefuvatása, a tűzcsövek kifuvatása, tolattyúk helyes állása — ilyen a mozdony kifogástalan állapota. Szakszolgálati főnökségek részére fontos a jó szénkeverék biztosítása, fűtőink tüzeléstechnikai ismereteinek fokozása.

— A vonatok menetrendszerinti közlekedése és a túlterheléses vonatok zavartalan továbbítása — folytatta *Czima* elvtárs — nem mindig és sok esetben nem csak a vontatástól függ. A forgalomnak kell biztositani, a „zöld-utcát" — a szabad utat. Különös gondot kell fordítani a vonatok észszerű összeállítására, hogy ne kelljen már a második állomáson a vonat közepéből kivenni egy vagy két kocsit. A vonatkísérők, az állomásszemélyzet és a mozdonyszemélyzet beszélje meg az állomásokon elvégzendő tolatásokat, mert így is sok hiábavaló munkát takarithatunk meg. A pályafenntartási szakaszok feladata — amivel a mozdonyvezetők kezdeményezését támogatják —, hogy váratlan havazás esetére szervezzék meg az eltakarítás munkáját. Ne várják meg az ezen munkaterületen dolgozó szaktársak, amíg a bevágások eltömődnek, hanem havazás és erős szél esetén időben készüljenek fel a hóeke-menetekre.

— Ha munkánkat összehangoljuk, tervszerűvé tesszük és elvégezzük a ránkháruló feladatokat, akkor komoly eredményeket érünk el a percekért indított harcban és Pártunk irányításával, a Szovjetunió támogatásával biztosan haladunk az ötéves terv megvalósítása felé — fejezte be *Czima* elvtárs a nagy érdeklődéssel kisért beszédet.

Harmincnyolc hozzászólás

Czima elvtárs beszámolója után kezdetét vették a hozzászólások, amelyeknek során 38 felszólaló tárta fel azokat a hibákat és hiányosságokat, amelyeknek kiküszöbölése a mozgalom elindításának előfeltétele.

Lengyel József, a ferencvárosi fűtőház mozdonyvezetője felszólalásában hangsúlyozta, hogy a túlterheléses vonatok továbbításának gyakorlati előfeltételei megvannak. Ezt alátámasztja — mondotta —, hogy a nagy hideg ellenére is zavartalanul közlekednek a túlterheléses vonatok a szolnoki és ferencvárosi pályaudvarok között. A munkásvonatok pontos továbbításának kérdéséről szólva, elmondotta *Lengyel* elvtárs, hogy a munkásvonatokon utazó üzemi dolgozók fegyelmezetlenségükkel nem egy esetben késleltetik a vonatnak az állomásról való pontos kiindulását.

Tarkó József dorogi mozdonyvezető újítását terjesztette az értekezlet elé. Az újító javaslata alapján alkalmazott kimosófedél a kazán külső felületén is tömít.

Fonó Mátyás a nagykanizsai fűtőház dolgozói nevében bejelentette, hogy csatlakoznak *Czima* János és *Gálos* Dezső elvtársak felhívásához. A továbbiakban hangsúlyozta a pályaismeret fontosságát. A fiatalabb mozdonyvezetők felé szólva, felhívta a figyelmet a gyakori tűzkezelés fontosságára, amellyel elkerülhető a nagy hideg okozta gőzhiány.

Lantos Károly keleti fűtőházi mozdonyvezető a brigád-alakítás eredményeiről számolt be. *Szilágyi* Imre békéscsabai mozdonyvezető, valamint *Serfőző* Dénes, az Istvántelki főműhely dolgozója felszólalásaikban csatlakoztak *Czima* János javaslatához, majd *Serfőző* Dénes beszámolt a Népszava-szerda résztvevőinek *Muszka* elvtárs istvántelkifőműhelyi látogatásáról.

Borsós János, a szombathelyi állomás dolgozója, felszólalásában kritikát gyakorolt a szakszolgálat felett és mint hibát említette meg, hogy egyes mozdonyvezetők felsőbbrendűségüket akarják éreztetni a vonatszemélyzettel szemben.

Lindner József, Pécs, a fűtőház dolgozói nevében csatlakozott *Czima* elvtárs javaslatához. A gyakorlati megvalósítás érdekében — mondotta — bevezettük a rendszeres értekezleteket, amelyeken az idősebb szaktársak átadják tapasztalataikat a fiatalabbaknak.

Németh Mihály, Szolnok, a forgalmi dolgozók nevében, *Kopjálik* Károly a debreceni fűtőház dolgozói nevében csatlakozott *Czima* János és *Gálos* Dezső mozdonyvezető felhívásához.

Újítási javaslatok

Tóth III. János, miskolci fűtőházi mozdonyvezető, aki először továbbított 2000 tonnás vonatot, javaslatot tett arra, hogy a mozdonyvezetők vegyenek részt a mozdonyok javításában és legyenek jelen a mosásoknál is. A miskolci fűtőház mozdonyvezetői nevében elfogadta a javaslatokat és kibővítette: a fiatalabb szaktársakat és fűtőket megismertetik a mozdony minden alkatrészével.

Fődi Sándor északi fűtőházi mozdonyvezető és *Kosztolányi* Elemér keleti fűtőházi mozdonyvezetők a munkásvonatoknál fennálló hibákat ismertették. Ezek közé tartozik, hogy nem fuvatják ki a fűtőberendezést, aminek következménye, hogy „lefagy". Igy a korareggeli órákban fűtetlenül, hideg kocsikban utaznak a munkások.

Szabó József rákosi fűtőházi mozdonyvezető a 411-es mozdonyok szerkocsi vízputtonyának észszerűsítésére tett javslatot. *Buocz* Sándor keleti fűtőházi villamos-mozdonyvezető beszámolt a hároméves tervben elért eredményeikről és javaslatot tett a villamosmozdonyok gazdaságosabb kihasználására.

Bozsó András szolnoki fűtőházi mozdonyvezető a kocsivizsgálók és mozdonyvezetők közötti jóviszony megteremtésére ismertette a szolnoki fűtőház mozdonyvezetőinek javaslatát.

Kelemen Gyula Északi Járóműjavító NV dolgozója hangsúlyozta, hogy a munka pontos és jó elvégzésével járulnak hozzá a mozdonyvezetők kezdeményezéséhez.

Süveges Mihály, a békéscsabai fűtőház mozdonyvezetője ismertette újítási javaslatát, amely a 411-es mozdonyok gőzfékcsapjaiból kiáramló gőz kondenzálását teszi lehetővé. *Csermely* János, a keleti pályaudvari forgalmi szakszolgálat dolgozói nevében tett ígéretet arra, hogy a munkásvonatok pontos közlekedésének elősegítésére biztosítják a „zöld utcát". *Takács* Sándor, a hatvani fűtőház mozdonyvezetője, fontos gyakorlati szempontokra hívta fel a jelenlévő mozdonyvezetők figyelmét. *Szakács* Lajos, a székesfehérvári állomás vezetője ismertette kialakult módszerüket, amelyet akkor alkalmaznak, ha túlterheléses, vagy nagy terheléssel közlekedő tehervonatot kell megállitani a bejárati jelzőnél. Ilyenkor a tartalékgépet küldik segítségül. *Józsa* Sándor, a sátoraljaújhelyi forgalom dolgozója beszámolt a 2000 tonnás mozgalomban elért eredményeiről. *Fáncza* János pusztaszabolcsi mozdonyvezető ugyancsak felvetette, hogy a munkásvonatokon utazó dolgozók is megkésleltetik fegyelmezettlenségükkel a vonatokat.

A „zöld pálya" biztosítása

Sali József szombathelyi mozdonyvezető hangsúlyozta, hogy a forgalmisták helytelenül állítják össze a vonatokat és ennek következménye a rossz gépkihasználás. *Sali* elvtárs és az utána felszólaló komáromi mozdonyvezető, *Szabó* István csatlakoztak felszólalásukban *Czima* János és *Gálos* Dezső mozdonyvezetők javaslataihoz.

Tóth Lajos, a debreceni pályafenntartás dolgozói nevében tett ígéretet: mind a „zöld pálya" biztosításával, mind a pályának jó állapotban való tartásával biztosítják a vontatási szaktársak mozgalmának sikerét. *Horváth* III. Lajos dombóvári fűtő a szénelőkészítéssel kapcsolatban elmondotta, hogy télen is meg lehet locsolni a szenet, csak 20—30 centiméter vastagságban porszénnel kell letakarni. *Domonkos* Lajos győri mozdonyvezető a munkásvonatok pontosságának kérdéséről szólva, csatlakozott *Gálos* Dezső javaslatához. *Bánti* Péter, a déli pályaudvari fűtőház dolgozója hangsúlyozta a szaktoktatás fontosságát és rámutatott, hogy a vonatkísérők gyakran felelőtlenül végzik munkájukat.

Hain József dorogi fűtőház, a vontatás és a fűtőház kollektív munkájának fontosságát, *Arti* Ferenc hatvani ÜB-titkár pedig a politikai felvilágosító munka fontosságát hangsúlyozta.

A hozzászólásokra *Hajdu* József, a MÁV Politikai Osztályának képviselője, *Párducz* Richárd, a szakszolgálat helyettes osztályvezetője és *Oláh* Imre a forgalmi főosztály vezetője adták meg a válaszokat.

Gáspár Sándor, a Vasutasok és Hajósok Szakszervezetének főtitkára felszólalásában hangsúlyozta, hogy az értekezlet csak akkor végez eredményes munkát, ha javaslatait, mint határozatot az üzemi háromszögek, az üzemi bizottságok megfelelő politikai és tudatosító munkával a széles tömegek közkincsévé teszik.

A határozat

A határozatban, amelyet *Gálos* Dezső terjesztett elő, az értekezlet résztvevői kimondják:

„A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének szervezett dolgozói és a Népszava Szerkesztősége javaslatára közösen rendezett „NÉPSZAVA-SZERDA" résztvevői megfogadva a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének január 21-i határozatát a szocialista munkaverseny eredményei-

Czima János mozdonyvezető beszél. Balról jobbra: Csanádi György vezérigazgató, Komor Imre szerkesztő, Czima János, Gáspár Sándor főtitkár.

nek megszilárdításáról és továbbfejlesztéséről, az alábbiakat határozta el:

Az értekezlet résztvevői megállapítják, hogy 1949 júliusától, amikoris évszázados technikai normákat döntöttünk meg a vasut területén a „2000 tonnás" mozgalom megindításával, de különösképpen Sztálin elvtárs 70. születésnapján, a sztálini műszakban, az üzemi teljesítmények területén döntő módon áttörtük a termelés frontját. Pártunk, Rákosi elvtárs útmutatása alapján az egyéni versenyt továbbfejlesztettük és irányt vettünk arra, hogy ötéves tervünk sikerét az egyéni versenynek tömegmozgalommá való fejlesztésével biztosítsuk.

Megváltozott viszonyunk a termeléshez, a dolgozó néphez, elmélyitettük szeretetünket a hatalmas felszabadító Szovjetunió iránt és hasznosítottuk és alkalmaztuk a szovjet sztahánovisták tapasztalatait a szocialista vasút megteremtésében.

A termelés emelésével kapcsolatos legutóbbi határozatunkból a 2000 tonnás mozgalommal összefüggő feladatvállalásunkat túlteljesítettük.

Amikor mindezeket megállapítjuk, Pártunk Központi Vezetőségének határozatát magunkévá téve, elhatározzuk, hogy az ötéves terv sikeres megvalósítása, az életszínvonal további emelése, s a szocializmus építése érdekében fokozzuk erőfeszítéseinket.

1. A „2000 tonnás"-mozgalmat tovább szélesítjük az időjárás viszontagságai közepette is és a Menetrendfüggelék V. táblázatában, a téli zord időjárás esetére engedélyezett elegysúlycsökkentést nem vesszük figyelembe, hanem vonatainkat továbbra is túlsúllyal, de legalábbis rendes terheléssel továbbitjuk.

2. A munkásvonatokat, nagy nemzetgazdasági érdekeire való tekintettel, zord időjárás alatt is menetrendszerint fogjuk közlekedtetni.

3. Hogy ezeknek eleget tehessünk, mozdonyaink üzembiztonságát fokozzuk. Ezért érkezés után és indulás előtt figyelmes mozdonyvizsgálatot tartunk. Az észlelt hibák javításba adása, valamint a feladott javítások szakszerű, pontos elvégzése kifutó mozdonyaink gondos előkészítése, homokszóróink rendbentartása és megfelelő homokkal való ellátása érdekében kellő ellenőrzést fogunk gyakorolni. Nagy gondot fordítunk az ellenágyak és a légvezetékek víztelenítésére, a fagyás elleni óvrendszabályok betartására, a kenőhelyek és szelencék tisztántartására, a kazán lefuvatására, a tolattyúk helyes állására, a tűzcsövek kifuvatására.

4. Gondot fordítunk a megfelelő szénkeverék biztosítására, fokozzuk fűtőink tüzeléstechnikai ismeretét, a helyes tüzelés elsajátítását, a különböző fajtájú szenek tulajdonságainak ismeretét, hogy ezzel is elősegítsük mozdonyaink teljesítőképességét. Ugyanakkor önkritikát gyakorolunk, a szén minőségére tett panasz nem minden esetben igazolt. Nagyobb körültekintéssel, előrelátással, a tűz időben való tisztításával, elővigyázatos tüzeléssel, a tűz jobb előkészítésével sok bajt, nehézséget megelőzünk.

5. A forgalmi szolgálat biztosítja a vonatok akadálytalan közlekedését: a „zöld utat". Megszüntetjük a vonatok indokolatlan ácsorgását, a jelzőknél való megállítását.

6. Különös gondot fordítunk a vonatok észszerű, szabályos összeállítására, hogy a vonalon való fölösleges tolatásokat elkerülhessük.

7. A műszak vállalja, hogy a vonatok gőzfűtését és légvezetékeinek tömörségét biztosítja, s vízteleníti a fékberendezéseket és légvezetékeket. A fékpróbákat szabályszerűen, lelkiismeretesen megtartják, hogy ezáltal a biztonságot fokozzák. A vonatok előfűtését biztosítják, hogy a munkábamenők és a munkából hazatérő dolgozók egészségét ne veszélyeztessék, mert a szocialista társadalomban legnagyobb érték az ember.

8. A pályafenntartási szakaszok megszervezik időben, havazások esetére a szolgálatot, hogy váratlan havazáskor akadályok ne képződjenek. A lassújeleket minimálisra csökkentik. Havazás és erős szél esetére felkészülnek a hóeke-menetekre.

9. Fokozott figyelmet fordítunk a szocializmus építésében bennünket tevékenyen segítő műszaki értelmiség támogatására és a kapcsolatok elmélyítésére.

El vagyunk szánva arra is, hogy tovább fokozzuk az osztályéberséget és a reakció elleni harcot a termelés vonalán is, s ezzel válaszolunk ellenségeinknek.

Nagyon jól tudjuk, hogy ha munkánkat összehangoljuk és a maga területén mindenki elvégzi a reáháruló feladatokat, akkor komoly eredményeket érhetünk el a percekért indított harcban.

Azt is tudjuk, hogy minden határozat annyit ér, amennyit megvalósítanak belőle, éppen ezért ellenőrizni fogjuk határozatunk végrehajtását.

Határozatunkkal egyben méltóan akarunk hozzájárulni hazánk felszabadítása ötödik évfordulójának megünnepléséhez, mert tudjuk, hogy a szocialista munkaverseny eredményeinek megszilárdításával és továbbfejlesztésével, a szocializmus építésének meggyorsításával hálálhatjuk meg Sztálin elvtársnak, a hatalmas Szovjetuniónak felszabadításunkat és menetelhetünk nagy Pártunk és annak bölcs vezérére, Rákosi Mátyás elvtársnak vezetésével az ötéves terv megvalósításán keresztül a szocializmus felé.

Éljen a felszabadító Szovjetunió, a világbéke őre!

Éljen Sztálin elvtárs, népünk nagy barátja, az emberiség bölcs vezetője!

Éljenek a hős szovjet vasutasok, a magyar vasutasok mintaképei!

Éljen győzelmeink szervezője a Magyar Dolgozók Pártja és népünk forrón szeretett vezére Rákosi elvtárs!

Éljenek a sztahánovista magyar vasutasok, a szocialista vasút építői!"

Az értekezlet résztvevői a legnagyobb lelkesedéssel csatlakoztak a *Gálos* Dezső által előterjesztett határozati javaslathoz, majd *Nagy* Piroska, az első női mozdonyvezető javaslatára, táviratban üdvözölték *Rákosi* Mátyás elvtársat.

Táviratban üdvözölték a Népszava-szerda résztvevői *Apró* Antal elvtársat is.

Horváth elvtárs szombathelyi dolgozó előterjesztésére ezután a Népszava-szerda résztvevői táviratban követelték a gyilkos lengyelkápolnai kulákok legszigorúbb megbüntetését.

Vállalom az ötéves terv rámeső részének 200%-os túlteljesítését — mondotta Bagi elvtárs

a MÁV Hídműhely élmunkás ünnepélyén

Január 16—21 között rendezett szakszervezeti napokon tüntették ki üzemeink dolgozóit élmunkás-kitüntetéssel és nyereségrészesedéssel. Azokat a dolgozókat, akik a sztálini munkaverseny során legjobb munkát végezték és ezzel bebizonyították, hogy munkásosztályunknak élenjáró harcosai, a szocializmus építése ügyének legjobb zászlóvivői.

A vasuton 211 élmunkást és 43 kiválómunkást tüntetett ki a Szaktanács.

A szakszervezeti napok előtt minden üzemünkben, műhelyünkben kisgyűléseken értékelték ki a műhely, az üzem dolgozói a sztálini munkaverseny alatt és azóta végzett munkájukat, megvitatták az előttük álló feladatokat.

Ezeken az értekezleteken a dolgozók nagyiából és egészében kiértékelték a műhely eddigi munkáját, rámutattak konkrétan a munkában lévő hiányosságokra és megmagyarázták, hogyan lehet ezeket kiküszöbölni.

A hangulat lelkes volt, a dolgozók érthető izgalommal, nagy érdeklődéssel várták a szakszervezeti napot.

A szervezésnél bizonyos mechanizmust lehetett érezni, nem a bizalmakra építették a mozgósítást, nem egyéni meggyőződésen keresztül, hanem sokszor telefonon intézkedtek.

Egy-két helyen érvényesült az egyenlőség elve is a visszatérítés odaítélésénél.

Bagi Antal elvtársnak, a MÁV Hídműhely sztahánovista új élmunkásának további jó munkát és sok sikert kívánnak szaktársai.

Rövid ripert a Hídműhelyből

Ünnepi díszt öltött a MÁV Hídépítő NV kultúrterme. A falakon jelszavak, vörös és nemzetiszínű zászlók, hanglemezekről pedig mozgalmi indulókat közvetítenek. A hídműhely dolgozói most ünneplik sztahánovista élmunkásaikat és jutalmazzák pénzzel a munkában kitüntetetteket.

Kiss László vállalatvezető beszámolójában visszapillantást nyújt a hároméves tervre, annak teljesítésére és eredményeire:

— Rákosi elvtárs vezetésével, a kommunisták érték el ezeket a sikereket! — mondja *Kiss* elvtárs. — S ebben a nehéz munkánkban önzetlen támogatást a Szovjetunió és a velünk szövetséges népi demokráciák nyujtottak. Munkánk lendületét a szocializmus építésének tudata adta meg.

— Mi volt régen a helyzet?

— a régi „vasutas mentalitás"-tól, amely egyhelyben topogást jelentett, a munkafegyelem megszilárdítása és az egyéni munkaversenyek kiszélesítése — óriási lépést jelentett előre. Vasutas sztahánovisták, munkahősök tünek fel. Ők a példaképek!

Kiss elvtárs ezután beszélt a „népszerűtlenségtől" való félelemről és a bércsalások teljes felszámolásáról. A bérelszámolást könnyen érthetővé kívánják tenni, hogy ne érezze senki sem azt, hogy — mivel nem ért a bonyolult számításhoz, — be van csapva... Uj elszámolási eljárást fognak rövidesen bevezetni.

Segédmunkásokat képeznek át szakmunkásokká, igy kívánva segíteni a szakmunkás hiányon. Szoros együttműködést kivánnak az üzem dolgozói és az üzem műszaki értelmisége közt.

Befejezésül *Kiss* elvtárs az ötéves terv beruházásairól beszélt, végül kérte a dolgozók segítő támogatását munkájához.

A nagy tetszéssel fogadott beszéd után *Fonódi* József ÜB-titkár emelkedett szólásra.

— Becsületes munkával újjáépítettük országunkat, de sok újat is építettünk, — állapítja meg. — Műhelyünk is ezt bizonyítja!

Rákosi elvtárs általánosságban rámutatott hibáinkra és mi is szigorú önkritikát gyakoroltunk. Kiértékeltük munkánkat. Igy megismerve az eredményes munkánkat gátoló körülményeket, — az ötéves terv teljesítésénél azokat már igyekezni fogunk teljes mértékben kiküszöbölni!

Fonódi elvtárs megállapítja, hogy

a sztálini műszak sokat lendített

a hídműhely egyéni munkaverseny-mozgalmán. Majd a műszaki értelmiség bekapcsolódásának fontosságáról beszélt.

— Most már magunknak akarunk boldog, erős, független országot építeni! Nem engedjük, hogy itt a tőke urai bármiben, bárhol is szerepet játszhassanak! — fejezte be beszédét Fonodi József ÜB-titkár.

Ezután *Desztri* elvtárs, a hídműhely párttitkára üdvözölte megen az új sztahánovista élmunkásokat és további feladataikról beszélt. Beszéde második részében népi demokráciánk szociális eredményeire mutatott rá.

Ezután a hozzászólásokra került sor. Elsőnek *Bagi* Antal új sztahánovista élmunkás emelkedett szólásra.

— A vállalatvezető elvtárs ismertette az ötéves terv ránkeső feladatait. Hídműhelyünk minden egyes dolgozója vállalja is ezeket a feladatokat és azokat a sztálini műszak lendületével fogjuk teljesíteni!

Helyesli *Bagi* elvtárs az ötéves terv munkapadokig történő felbontását, hogy igy a műhely minden egyes dolgozója tisztán lássa a terv ráeső részét! Szükségesnek tartja a csoportos elszámolások teljes megszüntetését, a sztahánov-mozgalom minél jobbani kiszélesítését, a munkamódszerek átadását és legfőképpen a munkaeljárások tervszerűbbé tételét. A munka zavartalanságának előfeltétele az anyagellátás folyamatossága. Igen fontosnak tartja az üzemlátogatásokat. Kéri a műszaki értelmiséget, hogy a fizikai dolgozókat hathatósan támogassák munkájukban.

— A szocializmus országát építjük, az egész magyar nép számára!

Vállalom az ötéves terv rámeső részének 200 százalékos túlteljesítését!

Ujításokkal, munkamódszer-átadásokkal kívánok hozzájárulni ötéves tervünk teljes sikeréhez! — Mi, hidász dolgozók, becsülettel vállaljuk ötéves tervünk feladatainak időelőtti teljesítését!

Bagi Antal értékes felszólalása után *Lázár* elvtárs jelentkezett szólásra. Ő a sztahánovista-mozgalom kiszélesítésének fontosságára hívja fel a dolgozók figyelmét.

Szücs Károly az üzemfenntartási csoport nevében ígéretet tesz arra, hogy az ötéves terv teljesítésénél mindenben támogatni fogják a hídmühely dolgozóit.

— Vannak még átmeneti szervezési hibák, a munka terén, de ezeket a legrövidebb időn belül meg kell szüntetnünk, — s akkor

a munkában nem lesz fennakadás

— állapítja meg Szücs elvtárs.

Az üzemi bizottság titkára a felszólalásokra válaszolva kijelentette, hogy a megjutalmazásoknál a műhely minden kiváló dolgozójára sor fog kerülni. A dolgozók összessége dönti el szabad választás alapján, hogy ki érdemes ilyen magas kitüntetésre?! Ne érezze magát senkise mellőzve, hiszen a kiosztásra kerülő 4 kitüntetés a hídműhely minden egyes dolgozójának jó munkáját jutalmazza!

Elsőnek *Bagi* Antal fúrós mellére tűzik fel az élmunkás jelvényt. A következők: *Krampacsek* Péter, *Kiss* András és *Lázár* János. Mindnyájan külön még 300—300 forint pénzjutalomban is részesülnek az üzem nyereségrészesedés visszatérítéséből. Mind a négy élmunkás 10—10 napos ingyen üdülésre kapott beutalást a Szaktanács Galyatetői üdülőjébe.

Kiss József, Szücs Károly, Sebestyén József és a műhely még hét dolgozója pedig fejenként 200—200 forint jutalmat kaptak a hídműhely

nyereségrészesedés

visszatérítésből.

Ezután sor került a Közlekedés- és Postaügyi Miniszter újításokért küldött jutalmainak a szétosztására: Sánta Zoltán művezető újításáért 545.63 Ft, Pécsi István pedig 700 Ft jutalomban részesült.

A Vasutas Szakszervezeti Központ nevében *Szilágyi* Sándor elvtárs üdvözölte a hídműhely új sztahánovista élmunkásait. Legyenek ők példaképek és útmutatók a szocializmus építésénél! Igy fogjuk ötéves tervünket eredményesen végrehajtani. Ehhez kíván az üzem dolgozóinak kimagasló eredményekben gazdag — további jó munkát!

• • •

A termet zsúfolásig megtöltötték a hídműhely dolgozói. A jól végzett munka büszke öröme tükröződik felénk arcukról. Sokszor zúg fel a taps és ünneplik végetnemakaró lelkesedéssel hazánk nagy barátját, Sztálin elvtársat, harcaink szervezőjét, a Magyar Dolgozók Pártját és akinek bölcs vezetésével minden nehézséget leküzdünk — Rákosi Mátyás elvtársat! Ünneplik új sztahánovista élmunkásaikat, megjutalmazott dolgozó társaikat.

Bánhalmi Gyula mérnök

a munkaversenyek megszervezésével kitűnő teljesítményt nyujtott

Ma — kiváló munkás

Bánhalmi Gyula mérnök a MAVAUT versenyirodájának vezetője és az üzem ujítási megbizottjának helyettese. Munkáját nagy szakértelemmel és fáradságot nem ismerve, a dolgozók legteljesebb megelégedésére látja el.

Bánhalmi elvtárs, mint kiváló szakértő az újítások elbirálásánál mindig legjobb tudása és a szakma iránti szeretete alapján jár el. Felvilágositja és szakszerű tanácsokkal látja el az újítókat.

Mindig szemelőtt tartja az üzem, és ezen keresztül nemzetgazdaságunk érdekeit. A munkaversenyek megszervezésével és kiértékelésével pedig kimagasló teljesítményt nyujtott. *Bánhalmi* Gyula mindenkor aprólékos gonddal és kitartó munkával segíti a dolgozókat és lelkesítő propagandával viszi előre a munkaversenyek ügyét.

Bánhalmi Gyula mérnök érdemei elismeréséül „Kiváló Munkáért" kitüntetésben részesült.

Felkeressük *Bánhalmi* elvtársat, hogy munkatervével kapcsolatosan adjon rövid tájékoztatást a KÖZLEKEDÉS-en keresztül dolgozóinknak.

— A közeljövőben megvalósítandó feladataim közé tartozik — mint központi kérdés — a MAVAUT tervének felbontása, — kezdi beszámolóját.

Mint a versenyiroda vezetője, gondoskodni fogok arról, hogy dolgozóink versenyeredményeit, kimagasló teljesítményeit kiértékeljük és a legkiválóbbakat népszerűsítsük. Mint szabványügyi megbizott összeállítottam ötéves országos-, és házi szabványosítási tervünket, amelyet az ütemezés szerint meg is fogunk valósítani. A tervgazdálkodás egyik fontos kérdéséhez, a „typizáláshoz" ezzel is hozzá kívánunk járulni. Fősúlyt helyezek a munkamódszerátadási mozgalom kiszélesítésére és eredményeink kiértékelésére, valamint a tapasztalatcserék sikeres lefolytatására.

•

Igy készül ötéves tervének sikeres teljesítésére *Bánhalmi* Gyula mérnök, kiváló munkás . —

Országos érdeklődés mellett indították el Ferencvárosból az 1500-ik „2000 tonnás" vonatot

A „2000 tonnás"-mozgalom 20-án reggel újabb, ünnepi állomásához érkezett el: Budapest-Ferencváros útnak indította az 1500-ik túlterheléses vonatot! A vonatot Erdei Lajos főmozdonyvezető, Gyóni Lajos és Üregi József fűtők továbbították sikerrel.

•

Itt pöfög, sistereg a 424.029-es számú mozdony a ferencvárosi alrendező indulási vágányán. Vörös és nemzetiszínű zászlók lengenek a mozdony elején, közepén pedig ott díszeleg Sztálin elvtárs arcképe.

Erdei Lajos főmozdonyvezetőt, az 1500-ik túlterhelést szállító mozdony vezetőjét kérdezzük meg, hogy a KÖZLEKEDÉS hasábjain keresztül szóljon pár szót arról: miben látja e mozgalom fontosságát?

— Jó egynéhány túlterheléses vonatot vittem már — kezdi *Erdei* elvtárs, s most büszke öröm tölt el, hogy ennek a jubiláris szerelvénynek vitelét is rámbízták!

— Mi, mozdonyvezetők, örülünk a „2000 tonnás" vonatoknak. Megszünt már az avult szabályzat súlykorlátozása. Áttörtük a gátat ezen a vonalon is!

— Ötéves tervünk tőlünk is sokat vár. És mi, vasutas mozdonyvezetők igyekszünk is teljes mértékben megfelelni ezeknek a követelményeknek. Amikor túlterheléses vonatot viszek, mindig úgy érzem, hogy egy téglával én is hozzájárultam szocializmusunk felépítéséhez!

— Pártunk vezetésével, Rákosi elvtárs bölcs irányításával fogunk neki népgazdaságunk első ötéves tervének végrehajtásához. Harcot is jelent az ötéves terv, harcot gyermekeink jövőjéért és más értelemben véve — harcot a még leigázottságban élő munkástársaink felszabadításáért!

•

Gyors intézkedések hangzanak el, a fűtők még egyszer körülnézik a gépet, itt-ott még olajoznak, azután — mindenki elfoglalja helyét... *Erdei* főmozdonyvezető átveszi a kísérő iratokat, menetokmányokat — éles fütty — és a kilométernyi hosszú, 202 tengelyből álló, 2207 tonna súlyt szállító szerelvény fokozódó gyorsasággal elindul Debrecen felé...

Január 20-án indult Budapest—Ferencváros állomásról az 1500-ik „2000 tonnás"-vonat. A derék ferencvárosi vasutasok ezt irták a hatalmas 424-es sorozatú magyar gőzmozdony elejére: „A budapesti Igazgatóság területének dolgozói az 1500-ik „2.000 tonnás"-vonat továbbításával az ötéves terv sikeréért, a béke megvédéséért fejlesztik a sztahánovista mozgalmat.

Faliujság-konferencia az Északi Főműhelyben

Január 27-én a vasút Politikai Osztályának rendezésében nagy érdeklődés mellett tartották meg a MAV Északi Járóműjavító NV kultúrtermében a kiállítással egybekötött faliujság-konferenciát.

Az országos értekezlet fő napirendi pontjaként *Felcsuti* László elvtárs, a vasút Politikai Osztálya Nevelési Alosztályának vezetőjének politikai beszámolója szerepelt, melyben *Felcsuti* elvtárs párhuzamosan ismertette a faliujság elvi feladatait.

Felcsuti elvtárs után *Szombati* Ilona elvtársnő, a vasút Politikai Osztálya Nevelési Alosztályának munkatársa a vasutas faliujságmozgalmat és a versennyel kapcsolatos kiértékelést ismertette a küldöttekkel.

Az értékes hozzászólások utáni válaszadást a legjobb faliujságok megjutalmazása követte.

A konferenciát a főműhely kultúrcsoportjának jól sikerült „Ötéves terv"-műsora fejezte be.

Takács Pál, sztahánovista marós felhívása az ország vasutasaihoz:

Felszabadulásunk 5-ik évfordulóját ünnepeljük munkafelajánlásokkal!

Takács Pál elvtárs, sztahánovista élmunkás marós, az Északi Járóműjavító NV kiváló dolgozója munkáslevelet intézett a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetéhez. Levelében felhívást intéz a vasutas dolgozók másfélszázezres tömegéhez, hogy április 4-ét, felszabadulásunk 5. évfordulójának emlékünnepét

munkafelajánlásokkal tegyék azzá, ami: az egész dolgozó magyar nép felejthetetlen ünnepévé.

Takács elvtárs felhívását az alábbiakban ismertetjük:

Átlagos teljesítményemet 610%-ról 850-re emelem

„Az 1950 január 25-én megtartott NÉPSZAVA SZERDA értekezleten elhangzott felhívást, hogy április 4-ét, országunk felszabadulásának emlékét munkafelajánlással ünnepeljük, magamévá teszem és vállalom a következő munkák elvégzését:

Jelenlegi teljesítményemet átlagosan 610 százalékról 850 százalékra emelem és a munkámat teljesen selejtmentesen végzem el, s ezáltal az önköltségemet 00.5 százalékra csökkentem.

Egyben felhívással fordulok az összes vasutas dolgozókhoz, hogy csatlakozzanak munkamegajánlásaikkal kezdeményezésemhez, hogy a munkamegajánlások tömegmozgalommá válva, ötéves tervünk beindítását és életszínvonalunk emelkedését biztosítsa.

Ezen megajánlásokkal fejezzük ki határtalan hálánkat, szeretetünket a dicsőséges nagy Szovjetuniónak s annak bölcs vezére, Sztálin elvtárs iránt, aki kiüzve országunkból a német fasizmust, megadta függetlenségünket szabadságunkat és lehetővé tette, hogy példáik nyomán a Magyar Dolgozók Pártja és annak bölcs vezére, Rákosi elvtárs vezetésével építsük ötéves tervünkkel a szocialista Magyarországot.

Káderek előkészítése a szovjet közlekedésben

Irta: L. Volgin

A SZOVJET vasuti közlekedés kulturált és technikailag felkészült szakembereinek képzésére a tanintézetek kiterjedt hálózatát alakították meg. A mérnököket 13 különleges intézet készíti elő. A szovjet hatalom évei alatt több mint 50 ezer szakembert képeztek ki, magasfokú technikai képzettséggel. Most a vasútintézetekben körülbelül 20 ezer a növendékek száma. Kétszer annyien tanulnak a 85 vasuti szakiskolában. A technikusok előkészítése különböző tanfolyamokkal is történik. Itt többnyire a vasutak gyakorlati emberei tanulnak. A széles alapon megszervezett magántanulás segítségével a vasút dolgozói szintén elnyerhetik a mérnöki és technikai képesítést anélkül, hogy félbe kellene szakítaniok munkájukat a termelésben. A hallgatók többsége az intézetekben és szakiskolákban olyan állami ösztöndíjakban részesül, mely anyagilag teljesen gondoskodik róluk. A különösen kiváló hallgatók magas ösztöndíjakat kapnak. Az intézetek és szakiskolák rendszerint jól berendezett internátusokkal, éttermekkel és klubokkal rendelkeznek.

A legfelsőbb parancsnoki személyzet kiképzése (tökéletesítése) a vasúti közlekedés akadémiáján kétéves tanfolyammal történik.

A MAGAS SZAKKPZETTSÉGÜ munkások előkészítésére a szovjet közlekedésben 132 szakiskola működik. Sok munkás különböző tanfolyamokon és sztahánovista iskolában fokozza szakképzettségét. A tanulás itt ingyenes. A szakképzettség emelése maga után vonja a munkabér emelkedését, mert a Szovjetunióban a munkabérrendszer a munka mennyisége és minősége szerint való fizetés szocialista elvének legszigorúbb betartásán épül fel.

Az elmult 1949. évben a szovjet állam a vasutas káderek előkészítésére és továbbképzésére 902 millió rubelt költött. Ezek a szakmai oktatásra kiutalt óriási összegek lehetővé tették a vasutasok munkatermelékenységének további növekedését és életszínvonaluk emelkedését.

A vasuti közlekedés munkáskádereinek utánpótlása túlnyomórészt a vasuti iskolák növedékeiből rekrutálódik. Az ipari és vasuti tanintézetek valamint a gyári uzemi iskolák, a munkatartalékok minisztériumának hatáskörébe tartoznak. Ezeknek a tanintézeteknek a növendékei a tanulás egész ideje alatt a Szovjet állam terhére teljes ellátásban részesülnek: ingyen kapnak lakást a közös szálláson, ingyen kapnak ruhát, ágyneműt, élelmezést.

A gyári üzemi iskolákban, a vasuti tanintézetekben és a különböző tanfolyamokon évenként sokszázezer munkás tanul és fokozza szakképzettségét.

A közlekedési vállalatoknál a fiatal munkásokat egyénileg is oktatják, művezetőkre, vagy idősebb munkásokra bízzák őket, akik a munka folyamán adják át az ifjúságnak a munkamódszereiket.

A SZOVJET VASUTI MUNKÁSOK szakképzettségének emelését elősegíti a sztahánovisták tapasztalata és a és a szocialista verseny is. A szovjet közlekedésben ötszázasok hatalmas mozgalma indult meg. Igy nevezik azokat a mozdonyvezetőket, akik mozdonyaikkal egy nap alatt 500 kilométernyi vagy még ennél is nagyobb utat tesznek meg. Az 500-asok mozgalma a Sztahánov-mozgalom egyik magasabb szakaszát jelenti és a közlekedés valamennyi szakmabeli dolgozójának versenyét új szintre emelte. Ez a mozgalom a szovjet vasuti káderek mesteri tudását, kiváló technikai felkészültségét bizonyítja és azt a képességüket, hogy az elsőrendű technikai berendezésből a lehető legtöbbet tudják kisajtolni.

Minden szovjet munkás előtt nyitva áll az út az ismeretekhez és a szolgálati előrehaladáshoz. A mai munkás holnap már mérnök lehet, vállalatvezető, vasuti főnök. Igy pl. Pável Nikolájevics Gorcujev, az északkaukázusi vasút főnöke a multban lakatos volt. Alexandr Mihájlovics az amuri vasútvonal főnöke parasztszülők gyermeke.

A Szovjet állam és a Kommunista Párt minden módon elősegíti a munkások teremtő, kezdeményező képességének fejlődését, azt, hogy kulturális színvonaluk a mérnöki, müszaki dolgozóink színvonalára emelkedjék. A sztahánovista munkások a magasabb termelési kultúra (dolgozói) hordozói, vezető állásokba kerülnek. A vasutak donyeci körzetének élén Pjotr Krivonosz, a Szocialista Munka Hőse vezérigazgató áll, aki a multban, mint mozdonyvezető sztahánovista mozgalom kezdeményezője volt a közlekedésben. A szállítások irányításának kérdéseivel a közlekedésügyi minisztériumban Vaszilij Timofejevics Oszipov, a Szocialista Munka Hőse foglalkozik, aki mérnök, a technikai tudományok jelöltje, a multban pedig egyszerű sztahánovista vasutas volt. Rengeteg ilyen példa van.

A SZOVJET KÖZLEKEDÉSNEK vannak saját tudományos intézetei is. A szovjet tudósok közül több mint 2000 foglalkozik a közlekedési tudománnyal. A vasuti közlekedés összszövetségi tudományos kutató intézetének kitünően felszerelt laboratóriumai vannak. A Szovjet Tudományos Akadémia rendszerében önálló közlekedési osztály működik. A tudományos dolgozók sokat fáradoznak, hogy a közlekedési technikának, a technológiai folyamatoknak új. tökéletesebb változatait teremtsék meg. Tevékenységük közvetlen kapcsolatban áll az élenjáró sztahánovista munkásokkal, akiknek a tapasztalatait összegezik és figyelembe veszik a különböző tudományos problémák megoldásánál. A tudósok és a munkások együttműködése az alkotás kimeríthetetlen forrása a szovjet emberek kölcsönös gazdagodásának. akik egyre előbbre haladnak a nagy cél, a kommunizmus felé.

Rendkivüli érdeklődés mellett folyt le

Muszka elvtárs látogatása az Istvántelki-főműhelyben

Dolgozóink munkáslevelekben számolnak be a nagy napról

Az Istvántelki Járóműjavító NV dolgozói nagy lelkesedéssel fogadták azt a hírt, hogy Muszka Imre elvtársunk 24-én délben kijön üzemünkbe. Nagy izgalom uralkodott a VIII/b, esztergaműhelyünkben és a VIII/a. gyártási műhelyünkben, hogy szemtől-szemben tanui lehetnek Muszka elvtárs munkamódszerének, a gyorsvágás bemutatásának.

Már maga az a puszta tény, hogy Muszka elvtárs egyszerű kék munkásruhában megjelent a dolgozók között, határtalan tiszteletet és megbecsülést sugárzott felé. Muszka elvtárs egyénisége oly lenyügöző erővel hatott dolgozóinkra, hogy erre még igen sokáig fognak a dolgozók emlékezni. Amikor az első gépnél megvizsgálta a mar előre elkészített esztergakéseket és megállapította, hogy azok teljesen eltérően, a Bikov-féle gyorsvágó késektől vannak elkészítve, de még ennek dacára is hozzálátott a késnek az átköszörüléséhez. Megmagyarázta minden gépnél dolgozó esztergályosnak a negativ késrendszer formáját és kezelési módját. Amikor az első gyorsvágást bemutatta, hatalmas gyűrűben, még a műhely szerkezeti vázakon is ott ültek dolgozóink és érdeklődve figyelték a műveletet.

Annyi bizonyos, hogy nem hiábavaló fáradtság volt Muszka elvtársunk tanítása, mert most dolgozóink között szinte versenyszerűen folyik a munka, hogy ki birta jobban elsajátítani Muszka elvtársunk gyorsvágási munkamódszerét.

Munkaidő után Muszka elvtársunk az Istvántelki főműhely kultúrtermében a Szovjetunióban szerzett tapasztalatairól számolt be dolgozóinknak. A zsúfolásig megtelt teremben még a légy zümmögését sem lehetett volna meghallani, mert a dolgozók csillogó szemmel figyelték Muszka elvtárs előadását, amelyet a Szovjetunióról tartott és azt a körülményt, hogy Sztálin elvtársat leirta nekünk. Minden egyes dolgozónk úgy érezte, hogy most ott ül a moszkvai nagyszínházban és együtt ünnepli Sztálin elvtárs hetvenéves születésnapját. Felejthetetlen és gyönyörű élménye volt Muszka elvtársunknak Istvántelken tett látogatása, mely erőt adott a dolgozóknak arra, hogy az újtípusú szocialista embert kinevelhesse az újjáépülő szocialista Magyarországon. A beszéd végén a dolgozók megfogadták, hogy Muszka elvtársunk útmutatása nyomán termelékenységünket olyan színvonalra fogják emelni, hogy ezzel elősegítsük az ötéves terv és a szocializmus mielőbbi megvalósítását.

Vereckei János
termelési felelős.

A bemutató arra is jó volt, hogy kimozdítson bennünket elmaradottságunkból

„Tisztelt Szerkesztőség! Január 24-én abban a megtiszteltetésben volt része az Istvántelki-Főműhely dolgozóinak, hogy a Szovjetunióból visszatért *Muszka* Imre esztergályos elvtárs ellátogatott hozzánk, hogy a vasutas dolgozóknak is bemutassa és beszámoljon arról a gyorsvágásról, melyet a Szovjetunióból itt járt *Bikov* elvtárstól tanult.

Már napokkal előtte lázas érdeklődés előzte meg jövetelét. Minden elvtárs kiváncsi volt *Muszka* Imrére, mint emberre és mint gyorsvágó sztahánovistára. Főleg a VIII/b. osztály dolgozói várták lázasan, hisz itt olyan nehéz feladat elé lett állítva *Muszka* elvtárs „gépek lassúsága és régi volta miatt", melyet nem igen hitték, hogy át tud majd hidalni. De Muszka elvtárs nem ijedt meg a kezdeti nehézségektől. Azok, akik látták, hogy milyen hamar feltalálja magát az idegen gépeken és látták általa bemutatott gyorsított vágást, azok mind elismeréssel beszélnek róla.

Ez a bemutató nemcsak arra volt jó, hogy megtanuljuk, hogyan kell a gépen gyorsított vágást végezni, hanem arra is, hogy felrázza az Istvántelki-Főműhely esztergályosait elmaradottságukból, mert látják, hogy a gép jobb kihasználásával és a kés helyes köszörülésével nemcsak a saját százalékukat emelik, hanem nemzetgazdaságunknak is jelentős hasznot hajtanak vele.

Én, mint ifi élmunkás azon leszek, hogy Muszka Imrétől tanult gyorsított vágást alkalmazzam gépemen és másoknak is átadjam azt. Szabadság!

Varga Mihály s. k.
Ifi élmunkás

NE CSAK A GÉP GYORS FORGÁSÁVAL, HANEM AZ ELŐTOLÁS NÖVELÉSÉVEL IS GYORSÍTJUK A MUNKÁT

„Kedves Elvtársak! Muszka elvtárs a főműhelyünkben munkamódszerátadásra eztergályos vonalon a gyorsvágás technikáját bemutatta, az elvtársak és munkatársak szeretettel vették körül Muszka elvtársat és figyelemmel kisérték az ő technikáját az esztergályos szakma vonalán.

A VIII/b, a VIII/a esztergaműhelybe jött és ott megjelenésével forradalmasította az összes esztergályosokat, sőt a többi szakma dolgozói is látni akarták Muszka elvtársat és munkamódszerét a gyorsvágással kapcsolatban.

Itt az adott körülmények az ő késköszörülésének módszereit ismertetve és bemutatva megmutatta gyakorlatban a tapasztalatait.

„A munka meggyorsítása abban is rejlik", mondotta Muszka elvtárs, hogy „nemcsak a gép gyors forgásával, hanem az előtolás növelésével is meggyorsithatja munkánkat. Ami idáig 02—03 tizedes előtolás volt, most 08 tizedes előtólás legyen, mert ezzel is növelhető a gépek kapacitása, ami a termelékenységünket meggyorsítja".

Azok a munkagépek, melyek még lassú forgásúak, azokat a felsőtárcsa emelésével fokozni lehet, mondja Muszka elvtárs és hogy a húzási erő jobban legyen képviselve, az áttételt is be lehet kapcsolni.

A felsőtárcsa emelésével az áttétel bekapcsolásával gyorsított vágást érhetünk el, hozzászámítva a megemelt előtolást, így megkapjuk munkánk gyorsabb elvégzését.

Muszka elvtárs a műhelyünk kultúrtermében előadás formájában beszámolt és előadta az elméleti tudását és hatalmas tapasztalatait, melyeket a Szovjetunióban szerzett az ott tett gyárlátogatások alkalmával.

Ezeket az átvett munkamódszereket ismertette Muszka elvtárs, az Istvántelki Járómüjavító NV összes dolgozói előtt, hogy mi is követni tudjuk ezen szakmák technikáját, mert szocializmusunkat a Szovjetuniótól átvett jó munkamódszerekkel és tapasztalatokkal építjük. Elvtársi üdvözlettel: Gellért Dezső s. k. esztergályos, Istvántelki Főműhely."

A gyorsvágás bemutatása után fellendült nálunk a termelés

„T. Szerkesztő Elvtárs! *Muszka* elvtárs f. hó 24-én főműhelyünkben járt és bemutatta gyorsvágási módszerét.

Én igazán mondhatom, kiváncsi voltam, hogy mit tudok majd elsajátítani, mert magam is sztahánovista vagyok, de még gyorsvágással nem dolgoztam. Mikor *Muszka* elvtárs megérkezett műhelyünkbe, valósággal ellepték a kiváncsi szemek.

Mikor *Muszka* elvtárs a padhoz állt valósággal ura volt a padnak és ezzel mindjárt megmutatta, hogy valóban jó szakember, mert csak jó szakember képes az első meglására az idegen gépeknél jó munkát végezni.

Muszka elvtárs megmutatta, hogy a gyorsvágáshoz jól megköszörült kés szükséges. Utána bemutatta a gyorsvágást, ami nagy sikerrel járt. Ezzel főműhelyünkben fellendítette a termelés fokozását, megmutatta, hogy lehet többet és jobbat termelni.

Én hiszem és állítom, hogy főműhelyünk rövid idő alatt nagy változáson fog átmenni, és nem lesz olyan esztergályos, aki nem fog gyorsvágást alkalmazni ott ahol lehet. Ezzel megfogjuk teremteni az állandó 200—300 százalékos átlagos teljesítményt az osztályokon.

Ez a változás mindjárt másnap megmutatkozott, mert mindenki nagy lendülettel fogott a gyorsvágás elsajátításához.

Én, mint régebbi élmunkás és az üzemi egyéni verseny kezdeményezője, szintén sokat tanultam *Muszka* elvtárstól és ennek tudatában mindjobban fogom teljesítményemet fokozni. Elvtársi üdvözlettel: *Bartos* József s. k. élmunkás, esztergályos, Istvántelki Főműhely."

Ünnepélyes keretek között avatták fel a tapolcai helyicsoport 1000 személyes kultúrtermét

A tapolcai üzemszervezet január 29-én avatta fel a régi szakszervezeti székház folytatását képező, újonnan épített, 1000 személy befogadóképességű gyönyörű kultúrházat.

A tapolcai vasutas dolgozók a Szaktanács és a Vasutas Szakszervezet Központi Vezetőségének segítségével, anyagi és erkölcsi támogatásával, a kezdeti időkben a maguk anyagi és fizikai áldozatvállalásával építették fel a kultúra új otthonát.

Amikor megdicsérjük derék tapolcai vasútasainkat, meg kell emlékezni arról, hogy komoly

elismerés illeti

meg *Huszár* László elvtársat, a helyicsoport titkárát és *Kiss* István elvtársat, a helyicsoport elnökét, akik éjt nappallá téve, munkálkodtak azon, hogy megvalósítsák régi álmukat: a vasutas dolgozók tapolcai kultúrotthonát. Köszönet jár *Kovács* István építő elvtársnak is, aki önzetlenül irányította az építkezést, a terveket ingyen készítette el és mindvégig készségesen állt, mint kivülálló, a szakszervezet rendelkezésére.

Az ünnepség 10 óra után megkezdődött.

A köztársasági induló után, amelyet a szakszervezet központi fúvószenekara intonált, *Zöldi* Sándor elvtárs szavalóművész adta elő Benjámin:

A kultúra otthona

című versét megérdemelt sikerrel.

Utána *Sömjén* Sándor a SZOT, *Harmath* László a Szakszervezet központi vezetősége, *Kocsis* Medárd élmunkás pedig a tapolcai dolgozók nevében mondott ünnepi beszédet.

Az ünnepségen a Szakszervezeti Tanács képviseletében résztvenni szándékozó *Rudas* Béláné elvtársnő, a SZOT kultúrosztályának vezetője és *Végh* Lajos elvtárs, a szakszervezet elnöke hófuvás miatt Tapolca közeléből kénytelenek voltak visszatérni Budapestre.

Este 8 órakor műsoros-est következett, amelyen közreműködtek a szakszervezet központi fúvószenekara, tánccsoportja, szabad-színjátszó csoportja, *Tóth* Valéria operaénekesnő, *Kovács* Dénes hegedűművész, *Vadas* Lajos dalművész és *Zöldi* Sándor előadóművész elvtársak.

A műsoros esten részt vevő dolgozók meleg ünneplésben részesitették az előadókat.

A Vasutas Szakszervezet a dolgozók kulturális szükségletét biztosító, új kultúrház felavatásával ismét erős bástyával gyarapodott.

Ujításommal elősegítem a hőnfutások megakadályozását

Helmeczi Sándor lakatos, a debreceni MÁV Járműjavító NV műhelyében dolgozik és újításaival nagyban hozzájárul dolgozótársai munkaeljárásának észszerűbbé és gyorsabbá tételéhez.

Felkerestük *Helmeczi* elvtársat, hogy egyik nagyjelentőségű újításáról, amely a „csapágyfémolvasztótégely" módosításával foglalkozik, a KÖZLEKEDÉS hasábjain keresztül, vasutas dolgozóinknak számoljon be.

— Örök vasutasprobléma a hőnfutások megszüntetése — kezdi beszámolóját *Helmeczi* elvtárs. Régen foglalkozom már én magam is ennek a kiküszöbölésével. Végülis — egy egyszerű fizikai törvény alkalmazásával —, talán sikerült a hőnfutások nagymértékbeni megszüntetéséhez hozzájárulnom.

— A régi eljárás szerint az olvasztótégelyben az olvasztásra szánt fémforgácsokat és törnbfémet együtt olvasztották be. Ebből a szennyeződéses folyékony anyagból öntötték ki a csapágycsészét. A csapágyfém tömbösítésénél igen sok idegen anyag kerül a csapágyfémbe, úgymint vasreszelék és vasforgács. Ezek az idegen anyagok nagymértékben előidézői a hőnfutásnak.

Az új eljárás szerint az olvasztótégelyek módosítása aként történik, hogy a tégelybe középen egy vá-

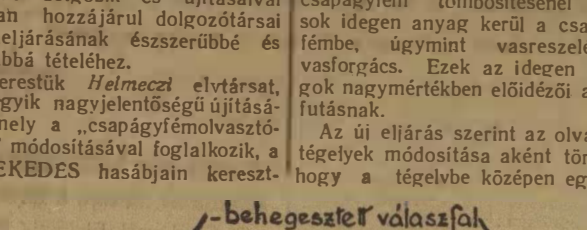

Felülnézet és keresztmetszet.

laszfalat hegesztenek be, amely így két — egymástól különálló — alsó részét 25 mm magasságig lyukakkal tördelik át. A tégely egyik részébe történik a fémforgács és tömbfém betáplálása. A megolvadt fém a közlekedő edények törvénye szerint átfolyik a másik részbe is. A folyékony fémben lévő anyagok fajsúlya kisebb, mint a megolvadt fémé, tehát azok a megolvadt fém felső felében helyezkednek el. Igy a vasreszelék és forgács nem tud átjutni a tégely másik részébe. Az újítási eljárás kipróbálása is ezt igazolta.

Új munkaeljárásommal hozzájárulunk az ötéves terv sikeréhez

Berze János, a szolnoki MÁV Járműjavító NV műhelyének kocsilakatosa a 86-os ágytokok alsó részének egyengetésére és illesztésére komoly újítást terjesztett elő.

Felkerestük *Berze* Jánost munkahelyén és megkértük, hogy újítását ismertesse olvasóinkkal.

— A gyakorlat azt mutatja, — mondja Berze elvtárs, — hogy az ágytokok, a teherkocsik tengelyének ágytokjai, átlag két év alatt deformálódnak. A régi munkaeljárás szerint ezeket a formájukat vesztett ágytokokat 2—3, sőt olykor 5—6-szori melegítéssel, kézikovácsolással igyekeztek ismét eredeti alakjukba visszakalapálni. A munka végzéséhez legkevesebb 2 kovács (egyik melegített, a másik egyengetett) volt szükséges.

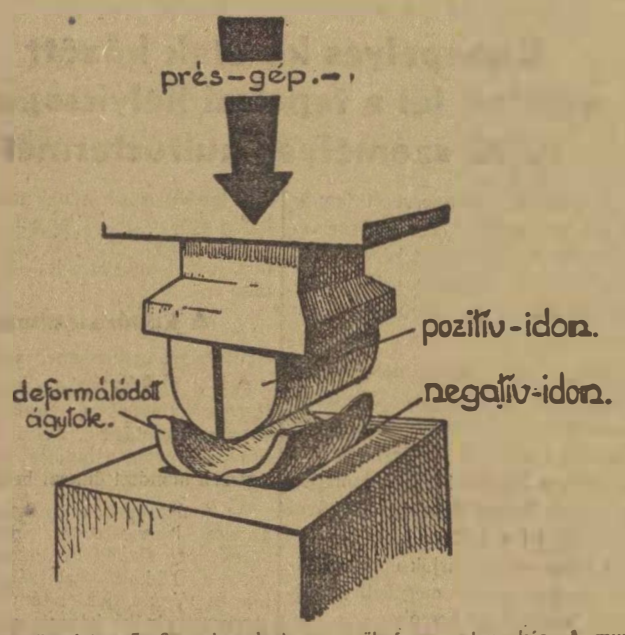

De ez a munkaeljárás nem volt tökéletesnek mondható. A deformálódott ágytokok eredeti formáját visszaadni csak kevésszer sikerült. A munkaeljárás ideje munkadarabonként 19 századóra volt hivatalosan, de a munkaidő a gyakorlatban eltartott 40 percig is.

— Uj munkaeljárást kísérleteztem ki. Egy hidraulikus prés-géphez készítettem egy negatív és egy pozitív ágytok-idomot. A gép alá helyezett negatívra ráhelyezzük a deformálódott ágytokot, majd a gép a pozitivot belepréseli a deformálódott ágytokba és így annak eredeti formáját az tökéletesen visszaadja.

— Az új munkaeljárás előnye még a munka pontossága mellett az, hogy a munkadarab melegítés nélkül nyeri vissza eredeti alakját, s így az anyag nem lágyulhat ki. A gép kezeléséhez nem szükséges szakmunkás. A munkaeljárást betanított gépmunkás is elvégezheti. Megtakarítjuk még a régi munkaeljárással szemben az azelőtt melegítéshez elhasznált szénmennyiséget is.

— Az új munkaeljárás ideje így valóban 19 századóra!

— Ujításommal az ötéves terv mielőbbi megvalósítását kívánom szolgálni!

Berze János újításáért 400 forint jutalomban részesült.

Tanuljunk a vasut Politikai Osztálya kiadványaiból

A vasutas dolgozók minden vonatkozásban érzik a vasút Politikai Osztályának támogatását, irányítását. Ez nagyban megkönnyíti munkájukat.

A közelmultban vasutas NÉPNEVELŐT adott ki a Politikai Osztály, amelynek rendszeresen megjelenő számai harcostársai lesznek népnevelőinknek munkájukban. Ezenkívül képes brosurát is ad a vasút Politikai Osztálya dolgozóink kezébe TANULJUNK A HŐS SZOVJET VASUTASOK ÉLETÉBŐL ÉS MUNKAJÁBÓL címen.

Mindkét kiadvánnyal segíti a Politikai Osztály a vasutas népnevelőket abban, hogy emeljék munkájuk színvonalát, és hatékonyabban tehessenek eleget azoknak a feladatoknak, amelyeket nagy Pártunk, Rákosi elvtárs jelölt meg számunkra.

A vasutas NÉPNEVELŐ anyagát úgy válogatják össze, hogy azok híven tükrözzék Pártunk politikáját, hogy erős reflektorfénybe kerüljenek elsősorban a magyar vasutasság kérdései, az előttük álló feladatok.

A képes kiadvány arra hivatott, hogy megismertesse a hatalmas Szovjetuniót, a hős szovjet vasutasok életét, munkáját, hogy azok példáján elindulva, a termelékenység növelésével segítsük mielőbb megvalósítani hazánkban a szocializmust.

Amikor melegen üdvözöljük a közös célért küzdő új sajtótársainkat, felhívjuk olvasóink figyelmét a két kiadványra. Kísérjék figyelemmel és kérjék a párt- és üzemszervezetek útján azokat, olvassák, tanulmányozzák és terjesszék a vasutas dolgozók között.

Zóia Kozmogyemszkaia

nevét mindenki ismeri, róla szól a „Zója" című film. Kisgyermekkorától kezdve mutatja be életét, jellemalakuását: az élénkeszű kislányból komszomolka, majd partizánlány, a Szovjetunió Hőse lesz. A bátorság zászlóját mindig magasra tartotta és amikor arra került a sor, hősként halt meg.

Vasutas szolidaritás

(Szentesről jelenti munkásleveleZőnk:)

Mák Imre fűtő és felesége a vasutas szolidaritás kitűnő példáját szolgáltatták.

Dögei Sándorné, kinek két gyermeke van, súlyos betegségével sürgős kórházi ápolásra szorult, amelyet az orvosok előreláthatólag két hónapi időtartamban állapítottak meg. *Dögeiné* a kisgyermekek miatt nem tudta igénybevenni a kórházi beutalást. Az operáció sürgős volt, de hozzátartozója nem lévén, a gyermekeket nem hagyhatta magukra, bár a hadiözvegy egészségét súlyos veszély fenyegette.

Dögeiné helyzetéről tudomást szerzett *Mák* Imre szentesi fűtő és felesége. Megbeszélték egymás között a dolgot és úgy határoztak, hogy segítenek a szaktársnőn és a kis iskolást, meg a hároméves kis gyermeket magukhoz veszik gondozásra.

Ugy is történt. *Dögeiné* kórházba került, ahonnan két hónap multva egészségesen, nagy munkakedvvel visszakerült gyermekeihez és boldogan vette át az apróságokat a derék *Mák* Imrétől és feleségétől.

Mák Imre és felesége kitűnő példáját nyujtották a kollektív érzésnek és a vasutas szolidaritásnak. Tanulhatunk tőlük sokan az országban.

ÜDVÖZÖLJÜK A „KALAPACSOT", a Debreceni MÁV. Járműjavító NV. dolgozói híradójának első számát. Sok sikert kívánunk működéséhez a szocializmusért vívott közös harcban.

Sztahánovista vasutas sportolók

A Vasutas Szakszervezet Sportosztálya a széles alapokra fektette a tömegsportot országos viszonylatban és ezáltal biztosította a minőségi sport fejlődését és az élsportolók utánpótlását.

Szakszervezetünk minden dolgozó részére elérhetővé teszi a sportot és gondoskodik annak biztosításáról, sportte'epeken, versenytermekben szórakozóhelyeknek dolgozónk munkájuk után, ahol megfelelő felszerelések állnak rendelkezésre.

Sportolóink politikai szakvonali nevelését az országos viszonylatban jól kiépített aparátuson keresztül juttatja el a sportvezetőkhöz, akik azt tovább adva, szakvonali előadóknak adják át.

Szakelőadóink élsportolókkal együtt irányítják a Lokomotívok, Sport Körök, üzemi sportcsoportokon belül Népi Demokráciánkban az új típusú szocialista a sportolók nevelését.

Vasutas sportolóink úgy országos viszonylatban, mint nemzetközi vonalon élen haladnak és kimagasló eredményeikkel szereznek dicsőséget a vasutas sporton keresztül Népi Demokráciánk sportjának.

Élmunkás sportolók

Kimagasló eredmények nemcsak a sport terén mutatkoznak meg, hanem megmutatkozik a termelésben is. Legutóbb megtartott szakszervezeti napokon, nagyszámban kerültek ki a sportolók közül azok a dolgozók akik a termelésben elért eredményeik alapján a munka érdemrendjével lettek kitüntetve és szereztek meg az élmunkás kitüntetést.

Élmunkás jelvénnyel tüntették ki Tömör Károly ifjúmunkás lakatos, labdarúgót, Seller Imre ifjúmunkás lakatos, labdarugó, Északi Főmühely sportolóit. Varga Mihály ifjúmunkás esztergályos, mo oros. Kömüves János ifjúmunkás műszerész, labdarugó, Misko Vilmos esztergályos, siklő, Bartos József esztergályos, ökölvívó, Fogarasi Kálmán vésős, atlétás, Vilmányi Tibor esztergályos, birkózó az Istvántelki Főmühely sportolói. Szakos István SZIT-itkár géplakatos, röplabdázó, Béres István főmozdonyvezető, sakkozó, az Északi Fütőház sportolói.

Dombovári Vasutas Sport Kör ökölvívó szakosztály edzője Horvá h III. Lajos fütő, élmunkás kitüntetést kapott.

Budapesti Lokomotív női kosárlabdázója Dreisinger Júlia ugyancsak élmunkás kitüntetést nyert el.

Élmunkásainkkal együtt harcolnak a termelésben sportoló sztahánovistáink, újítóink és kiváló munkásaink. Ezek közül kiemelkedők Baráth István lakatos, labdarugó, Szőllősy János főmüvezető, pozsolyozó, Szabó László lakatos, sakkozó, az Északi Főmühelyből, Boros József műszerész, birkózó az Istvántelki Főmühelyből, Amrus János műszerész, labdarugó, Szolnok MÁV Műhelyből, Németh József furós, ökölvívó, Szombathely MÁV Műhely. Puchler István gépiakatos, Celldömölki Omségtől, Bányai Mihály mozdonyfelvigyázó sportvezető, Rónai Ferenc főmozdonyvezető labdarugó, Északi Fütőházból.

Sportolóink fejlődése, úgy a termelésben, mint a sport terén bizto tva van, mert van irányítója, van nevelője, tanítója. Példakép, amelyet követni tud a Szovjetunió szocialista sportemberét!

Az angyalföldiek kiemelkedő szereplése

A Vasutas Szakszervezet Sportosztálya első nyilvános sífutó-versenyét 1950 január 12-én rendezte meg a Széchenyi-hegyen, a Csillagvizsgáló környékén.

Nagyszámú indulók közül az első helyezettekből négy mozdonyvezető, három fütő és egy lakatos került ki.

Eredmények: 1. Juhász (Angyalföldi VSK) 25:20, 2. Kuruc (Angyalföldi VSK) 26:20, 3. László (Angyalföldi VSK) 27:36, 4. Kovács (Angyalföldi VSK) 28:03, 5. Tóth (Bp. Lok.) 28:12, 6. Kokron (Bp. Lok.) 29:35.

Az angyalföldi sportolók kitűnő teljesítménye nemcsak a szakosztályon belül domborodik ki, hanem kiemelkedő eredményeket érnek el birkózó, labdarugó és a többi szakosztályok sportolói is.

•

Az év első országos vasutas-bajnokságát teke-sportban rendezi meg a Szakszervezet Sportosztálya.

1950 február 4—5-én Kecskeméten kerül lebonyolításra, úgy a női, mint a férfi országos vasutas tekebajnokság. Az eddig beérkezett nevezésekből megállapítható az, hogy a vasutas tekézők élvonalban haladó sportkörei is nagyszámban vesznek részt a bajnokságban. Ez megmutatkozik Cegléd, Székesfehérvár, Kecskemét, Sopron, Szeged, Szombathely, Szolnok és a többi vasutas sportköröktől beérkezett nevezésekből.

Felhívás a repülőszakmában műszaki képesítést szerzett dolgozókhoz!

A repülésünk újjáépítésénél is, mint a többi iparágaknál, a Szovjetunió segítőkeze volt az, amely támogatta fejlődésünket. Ennek a baráti segítségnek köszönhető, hogy ma már állandóan fejlődő, repülőgépekkel felszerelt repülőtereink vannak. Ennek folyományaképpen ugyanúgy, mint a többi iparágban, a repülésnél is jelentkezik a szakmunkáshiány.

A Maszovlet vezetősége Szakszervezetünk támogatását kérte arra, hogy segítse leküzdeni a műszaki szakmunkáshiányt és egyben biztosítani ezen szakmában az utánpótlást.

A Szakszervezet felhívással fordul azokhoz a műszaki dolgozókhoz, akik a repülési szakmában műszaki képesítéssel vagy gyakorlattal rendelkeznek: amennyiben folytatni kívánják a repülésnél megszerzett szerelő vagy bármilyen más műszaki szakmájukat, jelentkezzenek irásban vagy személyesen a Vasutasok és Hajósok Szakszervezetében, a hajózási és légügyi szakosztálynál. (Budapest, Munkácsi Mihály-u. 16.)

közlekedés
A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA
Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.) FERZSIGAN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—092, 126—452, 124—993.
Szikra Lapnyomda NV Budapest VIII., Rökk Szilárd-utca 4.
Felelős nyomdavezető: Povárny Jenő.

A szocializmus építésében harci fegyver a munkássajtó!

OLVASD, TERJESZD A NÉPSZAVÁT!

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Népünk legjobb fiainak, a sztahánovistáknak útján előre az ötéves terv győzelméért, a szocializmusért!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 3. SZÁM. ★ MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN ★ 1950 február 1.

Megértettük Pártunk határozatát, megszilárdítjuk és továbbfejlesztjük a szocialista munkaverseny eredményeit

A sztálini műszakban elért kitűnő és kimagasló csúcseredmények után a közlekedés szervezett dolgozói: a vasutalok, hajósok, közúti közlekedési alkalmazottak, gépjárművezetők, szállítómunkások, repülők és kikötőmunkások örömmel és nagy megelégedéssel fogadták Pártunk Központi Vezetőségének határozatát.

Ebben a határozatban Pártunk megállapította, hogy 1949 második felében, különösen pedig a Sztálin elvtárs 70-ik születésnapjával kapcsolatos munkafelajánlás és sztálini műszak idején, a szocialista munkaverseny, a Magyar Dolgozók Pártjának vezetésével, tömegmozgalommá fejlődött. A Párt útmutatásának megfelelően az egyéni verseny vált a munkaverseny alapformájává.

Így van ez nálunk, a közlekedés szervezett dolgozóinál is. Követtük a Szovjetunió nagyszerű sztahánovistáit, üzemeinkben is megjelentek a normájukat sokszorosan túlteljesítő sztahánovisták. Megindult a „2000 tonnás" mozgalom és a napokban indítottuk el Budapest-Ferencváros állomásról az 1500-ik túlterheléses vonatot. Nyugodtan megállapíthatjuk, hogy üzemeinkben, főműhelyeinkben számtalan munkacsapat, sőt egész műhelyrészleg teljesíti normáját átlagosan 200—300, vagy ennél magasabb százalékban.

Sztahánovistáinkat őszinte lelkesedés hatja át, s mint azt már megírtuk, volt jelentkező, élenjáró: Barlo József elvtárs, az Istvántelki Járműjavító NV sztahánovista élmunkás esztergályosa, aki a sztálini műszakban 3085 százalékot teljesített, de máris kijelentette, hogy az ötéves tervben átlagos teljesítményét 500 százalékra emeli. Hosszú számoszlopokban lehetne felsorolni sztahánovista női, ifi élenjáróinkat is, nem kevésbbé újítóinkat és észszerűsítőinket.

Kezd tömegmozgalommá válni nálunk is az újítók és észszerűsítők mozgalma. Decemberben például a vasutasok 576, a közúti közlekedési dolgozók 142, a hajósok 19, a gépjárművezetők 160, összesen 897 újítási javaslatot nyújtottak be. Ebből 247-et elfogadtak, amelynek révén közel 2 millió forint megtakarítást értünk el. A dolgozók 100.000 forintot vettek fel megítélt díjazás címén.

Műszaki értelmiségünk mind jobban és jobban kapcsolódik be a versenymozgalomba és lapunk hasábjain elmondják, hogyan segítik a munkaverseny kifejlődését, az eredmények fokozását, az ötéves terv diadalra juttatását, a szocializmus építését.

Ha azt nézzük, hogy mi biztosította a munka termelékenységének e jelentékeny emelkedését, meg lehet állapítani, hogy ez Pártunk, a vasút Politikai Osztálya, a szakszervezeteink útmutatása, irányító, felvilágosító, szervező munkájának köszönhető döntő módon. Tevékenységük középpontjába a termelés feladatait, az egyéni verseny kifejlesztését a szocialista munkaverseny megszervezését állították.

Nem kis mértékben befolyásolta az ipari termelés értékének és a munka termelékenységének emelkedését az életszínvonal emelkedése, a dolgozók megváltozott viszonya a termeléshez és dolgozóink elmélyült, szorosabbá vált kapcsolata nagy felszabadítónkhoz, a Szovjetunióhoz, amely magával vonta azt, hogy nagyobb sikerrel sajátítsuk el és alkalmazzuk a szovjet dolgozók gazdag tapasztalatait szocialista építőmunkánkban, a dolgozók javára.

Amikor örömmel és büszkeséggel beszélünk eredményeinkről, meg kell állapítanunk, hogy az ötéves terv sikeres megvalósítása, a szocializmus építése, népünk életszínvonalának további emelése, újabb komoly erőfeszítéseket követel tőlünk.

Nem hunyhatunk szemet afelett, hogy egyéni versenyzőink száma, akár a vasúti, közlekedési vagy gépjárművezetői, hajózási üzemeket nézzük, még ma sem öleli fel dolgozóink jelentékeny részét. Nem szabad kampányszerűen kezelni ezt a kérdést, és meg kell szilárdítanunk az eredményeket.

Üzemeinkben, bár a norma- és bércsalások megszűntek, sok helyen még ma is magas selejt-százalékkal dolgoznak és a káros jelenségekkel szemben párt- és üzemi szervezeteink, az üzemek vezetői nem harcolnak kellő erélyjyel és következetességgel. Szakszervezeteink, különösen a felső szakszervezeti vezetés még nem állította át munkáját oly módon, hogy képes legyen jól megszervezni az üzemi munkásság versenymozgalmát, harcát a terv maradéktalan teljesítéséért, illetve túlteljesítéséért.

Megállapíthatjuk, azt is, hogy még ma is, sok alulról a dolgozó tömegek mélyéről jövő helyes kezdeményezés sikkad el állami és egyéb szerveink bürokratizmusa miatt.

Pártunk Központi Vezetőségének határozata megjelölte a mi számunkra is azokat a legfontosabb feladatokat, amelyeket a szocialista munkaverseny eredményeinek megszilárdítása és továbbfejlesztése terén el kell végeznünk.

Ezek szerint tovább kell szélesíteni a munkaversenyt, az egyéni versenyt, állandósítanunk kell a versenyt, ki kell küszöbölni a kampányszerűséget. Meg kell érteniük dolgozóinknak, hogy a munkaverseny a szocializmust építő népi demokráciában nem kampány, hanem a termelés, a termelékenység, ezzel az életszínvonal emelésének, az előrehaladásnak állandó eszköze, a szocializmus építésének kommunista módszere.

Vigyáznunk kell arra, hogy ne csak mennyiségre, hanem minőségre is törekedjünk.

Végre biztosítani kell, hogy az összes üzemeinkben, s főként a vasút területén a vasúti főműhelyekben a legrövidebb időn belül megtörténjék a tervnek egészen a munkapadig, az egyes dolgozókig való felbontása, ami eddig előttünk érthetetlen módon, mind a mai napig nem történt meg minden üzemünkben.

Arra kell törekednünk, a felbontott terv alapján, hogy dolgozóink ne csupán normájukat, hanem tervüket is teljesítsék, illetve túlteljesítsék.

Oda kell hatnunk, hogy felkaroljuk és támogassuk a dolgozók úgynevezett „üzemi ellentervelt", melyeknek célja saját egyéni tervük, brigádjuk, műhelyük, üzemük tervének megjavítása, a terv által előírt termelésnél magasabb termelés, jobb minőség, alacsonyabb önköltség elérése — lehetőleg anyagmegtakarítással és költséges, újabb beruházások nélkül.

Meg kell határoznunk végre, hogy kit tisztelünk meg, ki viselheti jogosan a „sztahánovista" büszke címét.

Folytassuk ernyedetlenül tovább a szakma legjobb munkása címéért folyó versenyt és terjesszük fel legjobb sztahánovista munkásainkat, mérnökeinket, művezetőinket, csoportvezetőinket kormánykitüntetésre és jutalomra, — ahogy azt Pártunk határozata kimondja.

Fejlesszük ki üzemeinkben, karoljuk fel a munkaverseny kollektív formáit: a 200-as és 300-as brigádok és műhelyek mozgalmát. Szélesítsük ki a versenyt a takarékosságért, az anyag- és energiafogyasztás, a szerszám- és géptörések számának csökkentéséért, az önköltség leszállításáért.

Mutassuk meg, hogy a téli zord időjárás közepette is megálljuk helyünket, és zavartalan közlekedést biztosítunk nemzetgazdaságunk számára.

Számoljuk fel ifjúmunkásainknak a munkaversenyben való viszonylagos elmaradását és még többet kell törődnünk a dolgozó nőknek a munkaversenybe való bevonásával.

Ne hanyagoljuk el és döntő módon szilárdítsuk meg a munkafegyelmet, a törvényes munkaidő teljes kihasználását, a dolgozók szakmai továbbképzését.

Adjunk tájékoztatást a munkaverseny eredményeiről műhelyeinkben: kik azok, akik élenjárnak.

Vegyünk irányt arra, hogy ez év folyamán minden kommunista már egyéni munkaversenyben dolgozzék és hogy elsajátítsák a technikát, hogy igazi közlekedési szakemberekké váljanak a maguk területén.

Fordítsunk üzemi pártszervezeteinken keresztül különös gondot a munkaversenyben kiváló pártonkívüli munkások és műszaki értelmiségi dolgozók, újítók, munkamódszerátadók támogatására, politikai és szakmai fejlődésük elősegítésére és tegyük lehetővé Pártunk határozatának értelmében, hogy ezek a kiváló dolgozók mielőbb Pártunk tagjelöltjei, illetve tagjai lehessenek.

Pártunk Központi Vezetősége helyesli és magáévá teszi a dolgozó tömegek, így a közlekedés szervezett dolgozói részéről is mind szélesebb körben megnyilvánuló kezdeményezést, hogy hazánk felszabadításának ötödik évfordulóját, április 4-ét, az egyéni munkaverseny további kiszélesítésével, brigádok, műhelyek és üzemek munkafelajánlásával, magasabb termeléssel ünnepeljük meg.

Elvtársak! Szaktársak! Nem vitatható, hogy munkaversenyünknek most következő újabb, hatalmas fellendülése, a termelés és termelékenység további emelkedése lesz a legszebb emlékmű, melyet a Szovjet Hősök ezreinek állíthatunk, akik hazánk, népünk szabadságáért hullatták nemes vérüket.

Csakis így, ezzel a szellemmel, kemény elhatározással gyorsítjuk meg a most induló ötéves népgazdasági tervünk sikeres megvalósítását. Nem fér kétség hozzá, hogy ezzel a munkával a közlekedés 220.000 szervezett dolgozója erősíti és szilárdítja a béke frontjának rája eső szakaszát a háborús gyujtogatókkal szemben. Az sem kétséges, hogy ezzel a munkánkkal segítjük növelni a békét, a demokrácia és a szocializmus hatalmas táborának erejét, melynek élén példaképünk, barátunk, szövetségesünk, a szocialista Szovjetunió halad, s melynek egyik hatalmas bástyáját: hazánkat dicsőséges Pártunk, Rákosi elvtárs vezeti feltartóztathatatlanul a szocializmus felé.

SZTAHÁNOVISTÁINK
lelkesen készülnek a február 26-i
első országos tanácskozásra

A Szakszervezetek Országos Tanácsa határozatot hozott a Sztahánovisták I. Országos Tanácskozásának összehívásáról.

Miért van szükség ennek a tanácskozásnak a megtartására, hiszen a magyar munkásosztály, a magyar dolgozó nép szebbnél szebb eredményeket ér el a munkaverseny-mozgalom során és Pártunk kritikája és útmutatása nyomán széles tömegmozgalommá fejlődött.

A vasutasok, hajósok, közúti közlekedési alkalmazottak, gépjárművezetők, szállítómunkások, repülők és kikötőmunkások tízezrei vesznek részt egyéni versenyben, brigádban, a „2000 tonnás"-mozgalomban, kitűnő sztahánovistáink vannak. A sztálini műszak sok rejtett tartalékot hozott felszínre. Üzemeinkben a munka termelékenységének eddig ismeretlen emelkedését hozta létre az egyéni kötelezettség-vállalás. Segítettek ebben újítóink és észszerűsítőink, mérnökeink, technikusaink, művezetőink.

El lehet mondani, hogy a közlekedés szervezett dolgozói határtalan lelkesedéssel indultak el a Szovjetunió hős sztahánovistáinak példáin és hogy „Sztálin elvtársnak, a világ dolgozói nagy vezérének születésnapját kiváló munkateljesítményekkel írják be aranybetűkkel Magyarországon a szocialista építés történetébe".

Megindult a nemes versengés üzemeinkben a szakma legjobb munkása címéért is, de mintha újabban megfeledkeztünk volna róla. Ujból fel kell vennünk a tempót és ki kell építenünk a versenyt ezen a területen is.

A magyar sztahánovisták, közöttük a közlekedés szervezett sztahánovistái, bebizonyították, hogy a szovjet Sztahánov-mozgalom tapasztalatai és módszerei teljes mértékben alkalmazhatók a közlekedés területén, a többi szocialista építőmunkában, hogy e módszerek jelentősen meggyorsítják az építés ütemét, új, magasabb színvonalra emelik a munka termelékenységét, és egyúttal emelik dolgozóink életszínvonalát.

A Sztahánov-mozgalom, ötéves tervünk első heteinek eredményei új módon vetik fel a munka termelékenységéért folyó harcunk kérdéseit. Döntő kérdéssé lett szamunkra az, hogy üzemeink munkássága mind szélesebb mértékben ismerje meg a technikát és a technika eredményesebb kihasználását.

A mozgalom továbbfejlesztése érdekében ül össze tanácskozásra február 26-án a legkiválóbb magyar sztahánovisták első országos értekezlete.

A Szaktanács azért hívja össze sztahánovistáinkat és ismerteti össze a tanácskozáson az ország többi sztahánovistáival, hogy tapasztalatjaikat az egész magyar munkásság közkincsévé tegye és ezzel az elmaradottakat és a gyengébben dolgozókat segítse az élenjárók munkamódszerének átvételében.

Üzemeink sztahánovistái a többi magyar sztahánovistával együtt meg fogják vizsgálni a verseny eddigi eredményeit, fel fogják tárni a hibákat és nehézségeket, s az ezek elháritására szolgáló eszközöket, hogy így együttműködve, jobb és több munkával elősegítsék az általános felemelkedést.

Sztahánovistáink felkészülnek arra is, hogy felszínre hozzák az országos tanácskozáson a rejtett tartalékokat, hogy azokat hasznositani tudjuk a szocialista építés meggyorsítása érdekében. Természetesen ezeket a tartalékokat igazán csak akkor tudjuk hasznositani, ha a munkásság, üzemeink dolgozóinak széles tömegeit segítik technikai tudásuk átadásával, a technika meghódításával, magasabb termelési színvonalra emelni.

Látni fogjuk, hogy az első tanácskozás az új, magasabb technikáért, a technika uralásáért folyó harcot is szolgálja.

Megkezdtük üzemeinkben a jelölések előkészítését. A tanácskozásra mindenképpen a termelésben élenjáró munkásokat, mérnököket és technikusokat fogjuk kijelölni. Küldöttjeinket üzemi értekezleteken választjuk meg, demokratikus alapon, üzemeink munkásainak legszélesebb bevonásával.

A közlekedés szervezett dolgozóinak sztahánovistái, élenjáró legjobbjaink nagy lelkesedéssel készülnek az országos tanácskozásra és el vannak szánva arra, hogy ott a szocializmus gyorsabb építésének ügyét fogják szolgálni.

Sztahánovistáink nagyon jól tudják, hogy a hatalmas Szovjetunió hős sztahánovistáinak útja: a becsület és dicsőség útja és ezért tekintenek nagy bizalommal és érdeklődéssel a konferencia elé. Addig is sztahánovistáink jó munkával készülnek a tanácskozásra, kiszélesítik a munkaversenyt, új sztahánovista eredményeket érnek el.

Üzemeink sztahánovistái bizonyosak abban, hogy a magyar sztahánovisták első országos tanácskozása hozzájárul ötéves tervünknek megvalósításához és ezen keresztül népi demokráciánk újabb győzelméhez, a szocializmus gyorsütemű építéséhez.

Éppen ezért, a feladat komolyságához és nagyságához mérten, alaposan készülnek rá.

A föld kialakulása és fejlődése

Ismerjük meg földünket

Az emberi élet a bölcsőtől a sírig a Földön játszódik le. A Föld mindnyájunk lakóhelye, amelyet véglegesen elhagyni eddig még senkinek sem sikerült. Emberi létünket és társadalmi életünket száz meg száz szál tűzi a Földhöz. Éppen ezért a Föld létrejötte, kialakulása és fejlődése mindnyájunk előtt izgalmas kérdésként kell, hogy álljon.

Javaink végeredményben mind a Föld termékei, amit munkánkkal érdemeltünk ki, bár a legutóbbi időkig csak töredékben jutott a dolgozóknak. Az emberi élet szempontjából annyira nélkülözhetetlen víz pedig úgyszólván ajándék. De a víz nem csak mint ivóvíz játszik szerepet életünkben. A tisztálkodásban, gyógyításban, iparban, energiatermelésben stb. szintén

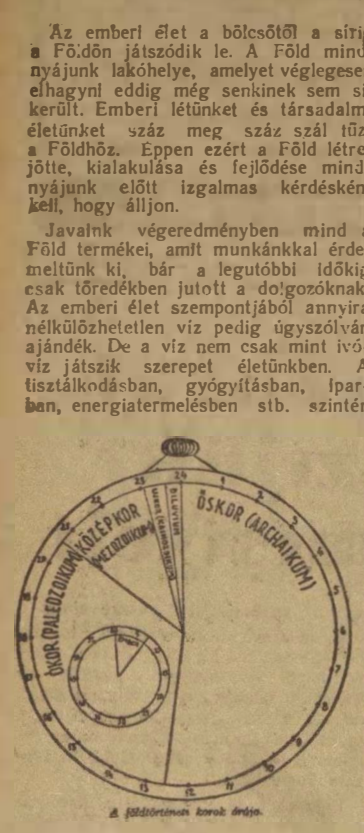

A földtörténeti korok órája.

óriási jelentősége van. Gondoljunk csak arra, hogy a különböző gyógyvizek és hévizek hány ember egészségét adták már vissza, hány beteg embert tettek ismét munkabíróvá, az emberi társadalom újra dolgozó tagjává. Vagy jusson eszünkbe, hogy micsoda hatalmas erőket állít az ember szolgálatba a mozgó víz energiája. A sokféle víz észszerű felhasználása, a gazdaságos víztermelés csak a Földünk és a többi természeti és műszaki tudomány ismeretében lehetséges.

A másik hatalmas energiaforrásunk a szén, szintén a Föld terméke. De innen nyerjük a kőolajat, a földgázt, stb. is.

Ételeink nélkülözhetetlen ízesítője egyetlen ásványi élelmiszerünk a konyhasó vagy kősó, szintén a Föld kincsei közé tartozik.

A földtan nem egyéb, mint a természettudományoknak a Földre való alkalmazása.

Mint minden a természetben, a Föld is létrejött s keletkezése pillanatától kezdve állandóan átalakul. Lenyűgöző az a mozgás és ezzel kapcsolatosan a változásoknak az a végeláthatatlan sora, amely Földünkön végbemegy. Ameddig a földrétegek kutatása felületes és az ősmaradványok megvizsgálása csak esetleges volt, az a nagy könyv, amelynek kőlapjaira a Föld történetének emlékei voltak írva, néma maradt. A kövületekben, az ősmaradványokban egyszerűen a természet játékait látták.

Minél több ősmaradványt találtak, annál több nehézséget okozott, hogy ezekben még ma is élő állati és növényfajokat mutassanak ki. Pedig a „bibliá" szerint ilyen fajoknak kellett volna lenniök, hiszen *Noé* minden állatfajtából egy példányt vitt be a

TIRANNOSZAURUSZ

(zsarnok sárkány) őslénytani lelet alapján készült rajza. Ennek az ősgyíknak átlagos magassága 12 méter volt.

bárkájába, s özönvíz elmulta után ezekkel az állatokkal népesítette be az Ararát hegyéről a Földet. *Hook* Róbert volt az első, aki ki merte mondani, hogy kövületek nagy részében ma már kihalt élőlényekből származnak. Olyan korban haltak ki, amikor ember még nem volt a Földön.

A föld kialakulása

A Föld keletkezését magyarázó elméletek közül ismert *Kant* Immánuelnek a híres königsbergi bölcselőnek és *Laplace* (Láplász) Pierre Simonnak, a kiváló párisi matematikusnak az elmélete. Eszerint az elmélet szerint Földünk tömege, valamikor nagyon régen, az Ősnap tömegéből vált ki; velük szemben áll *Schmidt* szovjet tudós csillagász elmélete, aki szerint földünk kozmikus porból állt össze, s a belsejében levő hőt a benne végbemenő rádióaktív bomlások okozzák. Az utóbbi elmélet a legtöbb kérdésre ad magyarázatot.

A földtörténeti korbeosztás

A földtan a szilárd kéreg kialakulásától napjainkig eltelt mérhetetlenül hosszú időt időcsoportokra, korszakokra osztja be. A földtörténeti korbeosztás a földtörténeti multban élt s azóta már csaknem mind kihalt ősállatoknak maradványai alapján történik. Ezek mutatnak nekünk utat az elmult évmilliárdok rengetegében. Hiszen az élet fejlődése következtében állandóan változott a Földet benépesítő szervezetek sokasága is. Kezdetben csak egyszerű jellegű élőlények éltek itt, míg a fejlődés folyamán egyre tökéletesebb szervezettségű alakok jelentek meg. Ezeknek a segítségével az egyes állatfajok vagy állatcsoportok megjelenéséből és kipusztulásából húzunk azután a földtörténet megszakítatlan folyamába olyan választalakat, amelyek a könnyebb tájékozódást szolgálják. Földünk történetében öt nagy időcsoportot különböztetünk meg. Ezek közül a legidősebb az őskor, ezután következett a hajnalkor, majd az ókor, középkor és végül az újkor.

Az egyes korszakok persze nem jelentenek azonos időtartamokat, még kevésbbé az egyes időcsoportok. Az egyes időcsoportok és ezeken belül a különböző korszakok években kifejezhető tartama nagyon is különböző. Talán akkor válik ez legvilágosabbá előttünk, ha az egyik kutató szellemes hasonlatával igyekszünk szemléltetni, az egyes idők viszonylagos hosszát. Azt ajánlja ez a kutató, hogy sűrítsük össze a Föld egész történetét egy naptári évre. Kezdődjék a földtörténet a szilveszteri óraütéssel. Akkor július 23-án érnénk el azt az időt, amikor az első gerinces állatok a Föld történetében megjelentek. Ez pedig az ókornak „devon" elnevezésű szakában volt. Szeptember 13-án kezdődnék a nagy kőszénképződés időszaka, az ókori karbon korszak. A földtörténeti másodkor, amikor a nagytermetű sárkányok uralták a földet s az első legkezdetlegesebb emlősök is megjelentek, október 20-án kezdődnék. Az újkor kezdete december 13-ra esnék. A negyedkor története pedig csak december 31-én, 14 órakor indul meg. Este 19 óra 32-kor lép föl az élet színpadán a neandervölgyi ember, 23 órakor a már sokkal magasabb fejlettségű cro-magnoni ember, 23 óra 56-kor kezdődik a csiszolt kőkorszak, 23 óra 56-kor a rézkor, 23 óra 57-kor a történelmi időszak.

A föld kora

A földtan csak viszonylagos kormegállapítással dolgozik. Kérdés, hogy vajjon abszolut évszámokkal nem lehetne-e rögzíteni a földtörténet eseményeit. Sok számítás történt már erre vonatkozólag, de csak a legutóbbi időkben jutottak olyan eredményekhez, amelyek legalább megközelítően nagyságrend szerint elfogadhatónak látszanak.

Ujabban az urán óra néven ismert számítás szolgáltatja a legmegbízhatóbb eredményeket. Ez azon az elven alapul, hogy az uránból rádióaktív sugárzás következtében, miközben héliumgáz szabadul fel, végül is uránólom keletkezik. Az ilyen alapon nyert adatok Földünket az eddigi számoknál jóval idősebbnek tüntetik fel. Igy a módszer legpontosabb kidolgozója a Föld korát 3.200.000.000 esztendősnek találta.

Földünk mai állapota

Földünk alakja nagyjából gömb. Ez a gömb azonban nem szabályos mértani gömb s még abban az esetben sem felelne meg pontosan a mértani gömbnek, ha hegyek nem emelkednének és óceánok nem süllyednének be rajta. A Föld annyiban tér el a szabályos gömbtől, hogy sarkain a forgás következtében kissé belapult. Földünk felülete 510,000.000 négyzetkilométer, amiből mintegy 149 millió négyzetkilométer esik a szárazföldre. Európa és Azsia együttesen 54.1 millió, Afrika 29.7 millió, Eszakamerika 24 millió, Délamerika 17.7 millió, Antarktisz 14.7 millió és Ausztrália 8.8 millió négyzetkilométer és mintegy 361 millió négyzetkilométer az óceánok vízfelületére (Csendes óceán 180 millió, Atlanti óceán 106 millió és Indiai óceán 75 millió négyzetkilométer).

BRACHIOSZAURUSZ

Őslénytani lelet alapján készült rajza. Ennek az ősgyíknak átlagos magassága 15 méter volt.

Más szóval kifejezve a Föld felületének kb. 29 százaléka szárazföld és 71 százaléka víz.

A föld fejlődését irányító erők

Földünk kialakulásának pillanatától kezdve a szakadatlan változások színtere. A Föld életében pillanatnyi nyugalom nincs, örök mozgás és változás megy rajta és benne végbe. Ezeknek a változásoknak az okát Földünk különféle erőforrásaiban kell látnunk. Miben is állnak Földünk erőforrásai?

A Föld már keletkezésekor az erők egész sorát hozta magával, amelyek kezdettől megszabták fejlődésének irányát. A legfontosabb erőforrások egyike a nehézségi erő. A nehézségi erő a földön a tömegek kölcsönös vonzásából és a centrifugálls erőkből adódik.

A Földön kívül álló helyről, tehát a Holdról és Napról jövő erőforrásokat külső erőiként szokták említeni, míg a magából a Földből származó erők a Föld belső erőit képviselik. Nagy általánosságban azt mondhatjuk: míg a Föld külső erői arra törekszenek, hogy a Föld egyenetlenségeit eltüntessék, s addig a Föld belső erőit ezekkel az erőkkel ellentétes irányban dolgoznak s igy Földünk felületi egyenetlenségét hozzák létre.

A földtani megfigyelések számára azok a jelenségek hozzáférhetők, amelyek a Föld külső szilárd kérgét felépítő kőzetekhez kapcsolódnak... Kőzetnek nevezzük a Föld szilárd kérgét felépítő tömeget, amely különféle ásvány elegyrészekből épül fel.

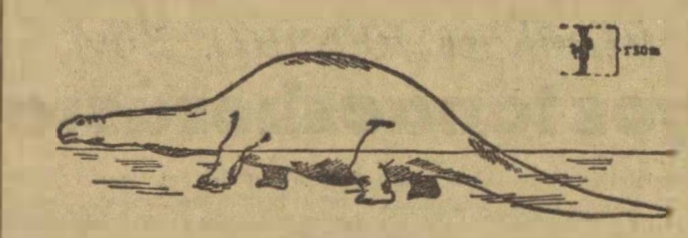

BRONTOSZAURUSZ

(mennydörgő gyík) őslénytani leletek alapján készült rajza. Ennek a vízben gázoló őshüllőnek hossza 20 méter, élő súlya 36.000 kg lehetett.

A MINISZTERTANÁCS MEGNYUGTATÓ MÓDON RENDEZTE a nyugdíjasok egyéb forrásból származó keresetét

Hosszabb ideje nyugtalanitotta nyugdíjas dolgozóinkat a reakció újabb és újabb rémhire, amely egyrészt a nyugdíjak végleges beszüntetését, másrészt minden mellékjövedelem eltiltását „jósolta" meg.

Népi államunk tudatában van annak, hogy ma még szinte teljességgel lehetetlen olyan életkörülményeket teremteni nyugdíjasaink részére, hogy az fölöslegessé tegye mellékjövedelem keresését. Éppen ezért igen megnyugtatólag hatott a Magyar Népköztársaság minisztertanácsának a közelmultban megjelent rendelete, amelyben rendezte a nyugdíjasoknak a nyugdíj és bármely egyéb forrásból elért kereset, vagy jövedelem felső határát.

A reakció ismét kudarcot vallott. A nyugdíjasok érzik népi demokráciánk gondoskodását és ezt annál többre értékelik, mert tudják azt, hogy a nyugdíjasok nagyrésze nem vesz részt termelő munkában, de ugyanakkor az aktív dolgozókkal együtt részesülnek az életszínvonal emeléséből is. A hároméves terv végrehajtása során mind több és több nyugdíjas helyezkedett el, kapott munkalehetőséget, igy nem volt közömbös számukra, hogy méltányosan rendezzék részükre a nyugdíj összegén felüli keresetet.

Ötéves nemzetgazdasági tervünk lehetővé teszi újabb és újabb munkaerők beállítását. Igy, mindazok a nyugdíjasok, akik munkába akarnak állni, maguk is beállhatnak a termelést előrelendítők soraiba.

Ezzel kapcsolatban mind gyakrabban vetődik fel a kérdés, vállalhatnak-e munkát nyugdíjasok és mi az a kereseti határ, amelyet elfogadhat a nyugdíjas anélkül, hogy a közösség érdekét ne sértse.

Erre ad választ a minisztertanács rendelete, amelyet az alábbiakban teljes egészében közlünk.

Mit mond a rendelet

A Magyar Népköztársaság minisztertanácsának 20/1950. (I. 18.) N. T. sz. rendelete a közszolgálati nyugellátások korlátozására vonatkozó rendelkezések kiegészítése tárgyában. (Közlgazgatási rendszám: 6270.)

1. §.

(1) A közszolgálati nyugdíjasok nyugellátásának csökkentésére vonatkozó rendelkezések (6800/1946. (VI. 14.) M. E. számú rendelet 7. §-a, a 8320/1946. VII. 24. M. E. számú rendelet 12—17. §-a, 2290/1947. (II. 23.) M. E. számú rendelet, 13.400 1947. IX. 20.) M. E. számú rendelet) alapján a nyugdíj csökkentésének nincs helye, ha a nyugdíj és a nyugdíjas által bármely egyéb forrásból elért kerseet, vagy jövedelem együttes összege a havi 1200 forintot nem haladja meg.

(2) Arra az esetre, ha a nyugdíj és a bármely egyéb forrásból eredő kereset, vagy jövedelem együttes összege a havi 1200 forintot meghaladja, a nyugdíj csökkentésére vonatkozó rendelkezések továbbra is hatályban maradnak, azzal a megszorítással azonban, hogy ha ezeknek a rendelkezéseknek alkalmazása folytán olymérvü nyugdíjcsökkenés állna elő, amely mellett a nyugdíj és az egyéb forrásból eredő kereset vagy jövedelem együttes összege nem érné el a havi 1200 forintot, az említett 1200 forintot érintetlenül kell hagyni.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett értékhatárt a családi pótlékban vagy nevelési járulékban (segélyben) részesülő családtagok után egyenként 120 forinttal magasabb összeggel kell számításba venni.

2. §.

(1) Az illetékes miniszter javaslata alapján — kivételesen indokolt esetben — a pénzügyminiszter a Kinevezési és Alkalmassági Bizottsággal egyetértésben a nyugdíjkorlátozás alól felmentést adhat.

(2) A jelen rendelet rendelkezéseit 1950 január 1. napjától kell alkalmazni.

(3) A 10.210/1948. (X. 6.) Korm. számú rendelet 8. §-ának (1: bekezdésében foglalt rendelkezést 1950. január 1. napjától nem lehet alkalmazni.

A fenti rendelet teljesen érthető választ ad az eddig nyitott kérdésekre és egyben bizonyitja, hogy a szakszervezeteknek, mint a szervezett dolgozók érdekvédelmi szervének szorgalmazása ebben a kérdésben nem volt hiábavaló. Népi államunk kormányzata megértéssel viseltetett nyugdíjas tagtársaink érdekei iránt: kérelmüket mindenki megelégedésére rendezte.

Miért kell a vasutasoknak KSZH kérdőívet kitölteni

Többen azt kérdezték tőlünk, miért kell a Központi Számlejtő Hivataltól kiküldött kérdőíveket kitölteni?

Erdeklődésünkre a KSZH vezetősége közölte, hogy a 6800/1946. M. E. számú és a 10.210/1948. K. M. számú rendelet 8. pontja értelmében minden nyugdíjas köteles a jövedelmében beálló bármilyen változást a munkáltató által igazolt módon azonnal bejelenteni a Központi Számfejtő Hivatalnak. Miután akár a rendeletek nem ismerése, akár könnyelműség miatt sokan elmulasztották kitölteni, — amiből folyólag sok tagtársnak anyagi kellemetlensége származott, vagy származhat — ezért ezt a kérdést a közeljövőben közérthető módon rendezni fogja a MÁV Központi Számfejtő Hivatal.

Ugyancsak felhivjuk azoknak a vasutas nyugdíjasoknak a figyelmét, akik a vasúton kivül munkát vállalnak, hogy erre az időre sem maguk, sem pedig családtagjaik a MÁV Betegség Biztosító Intézetet nem vehetik igénybe. Visszaélés esetén a költségeket a vasuti nyugdíjasokkal a MÁV BBI megfizetteti. Ez annyit jelent tehát, hogy ameddig a nyugdíjas vasutas vasúton kivüli üzemben dolgozik, betegség esetén csakis az Országos Társadalombiztositó Intézetet veheti igénybe saját maga és családtagjai számára.

Amenyiben nyugdíjas tagjaink, a fenti rendeletet nem ismerve, igénybevették a MÁV BBI-t, s ebből anyagi káruk származott, ez esetben a helyi üzemi szervezeten keresztül forduljanak irásban tanácsért a Vasutas Szakszervezet központi nyugdíjosztályához.

Nem egy panasz merült fel amiatt, hogy a beadott kérvényeket a szakszervezet központja késedelmesen intézi el. Ebben, a legtöbb esetben maguk a kérelmezők a hibásak, mert nem szerelik fel kérvényüket az előirt, s a kérést alátámasztó okmányokkal. Ezért ismételten felhivjuk nyugdíjas tagtársainkat, hogy a jövőben minden beadott kérvényükhöz csatolják az igazoló okmányokat és olvasható névaláirás mellett tüntessék fel a KSZH nyilvántartási betüjét és számát, valamint pontos lakáscimüket. Ha ez megvan, záradékoltassák, bélvegezzessék le a Vasutas Szakszervezet üzemi szervezeténél. Ily módon a legrövidebb időn belül intézkednek ügyükben.

Elkészült a legújabb Skoda-mozdony

a csehszlovák nehézipar páratlan alkotása

A pilszeni Skoda mozdonygyár dolgozói elkészitették legújabb tipusú mozdonyukat. A hatalmas gépet háromhengeres gőzerőmü hajtja. Csehszlovák mérnökök tervei szerint minden alkatrészét csehszlovák üzemek készitették.

A háromhengeres uj Skoda-mozdonynak központi vezérletü, teljesen önmüködő hengerkapcsolású berendezése van, kezeléséhez nem szükséges különleges képzettségü szakember. A szénrakodás gépi uton történik, a vizellátás biztositásáról segédmotorok gondoskodnak úgy, hogy a gépészek nem kell többé nehéz testi munkát végezniе. minden figyelmét az útvonal és a gépezet pontos működésének ellenőrzésére fordithatja.

Az uj Skoda-mozdony gyorstehervonatot, nehézszemélyvonatot és gyorsvonatot egyaránt vontathat. Sebessége óránként 100 kilométer. Az üzembeállitott mozdonyoknál szerzett tapasztalatokat a széria többi példányának építésénél is figyelembe veszik.

A Skoda-müvek dolgozói az uj 477-es tipusú mozdonyt, szélesnyomtávra való átszerelés és a különleges klimatikus körülményeknek megfelelő átalakitás után, mint a csehszlovák nehézgépipar ajándékát elkészitik a Szovjetunió számára. Az ajándékot 1950 május 9-én adják át a csehszlovák dolgozó nép hálájának jeleként, azokért az áldozatokért, amelyeket a Szovjetunió a Csehszlovák Köztársaság felszabaditásáért vivott harcokban hozott.

A jobboldali munkásárulóknak nem sikerült áttörni 72 millió szervezett munkás közös frontját

A bukaresti kongresszus befejező közleménye

Sevcsenko elvtárs után *Garcien* Charles francia gépkocsivezető, *Biroul* lengyel szállítómunkás és *Chiarini* olasz közúti közlekedési dolgozó beszélt, kiegészítve a delegáció vezetőinek beszámolóját.

Ezután került sor a kínai küldött beszédére. Üdvözölte a kongresszust és tolmácsolta a Kínai Népköztársaság és *Mao-Ce-Tung* forró üdvözletét. Ezután történelmi visszapillantást nyujtott a felszabadulás előtti időkre és leírta azokat a szenvedéseket kizsákmányoltságot, amelyet az imperialisták és a feudális nagybirtokosok embertelen elnyomása okozott a népnek. Beszámolt azokról a nagyszerű eredményekről, amelyeket a felszabadító néphadsereg mögött Kína hős vasutassága végzett, majd büszkén jelentette be, hogy az egyes felszabadított területek vasúthálózatának 89 százaléka ismét üzemképes állapotban van és teljes erővel támogatja a katonaságot. Az életszínvonal máris emelkedőben van és a határszágban üzemben vannak azok a gyárak is és vasúti műhelyek, amelyeket az imperialista zsoldban álló Kuomintang csapatok romokban hagytak hátra.

Végül arról a segítségről emlékezett meg a népi Kína küldötte, amelyet a nagy Szovjetunió és *Sztálin* elvtárs juttatott a kínai dolgozó nép számára. Hangoztatta, hogy *Mao-Ce-Tung* vezetésével tovább küzdenek a végleges győzelemért, a világ békéjének megőrzéséért, a haladásért, mindazon célokért, amelyet a Szakszervezeti Világszövetség írt zászlajára.

A nagy Szovjetunió segítsége

14-én a bizottságok folytatták munkájukat, majd 10 órakor megkezdődött a kongresszus.

Charles *Garcien*, francia küldött beterjesztette a szövetség szervezeti felépítéséről szóló jelentést.

Utána Verini *Dovillo* olvasta fel az igazolóbizottság jelentését. Eszerint az értekezleten 55 kiküldött és 2 megfigyelő vett részt, akik 6 007.578 szállítólpari munkást képviseltek.

Az igazolóbizottság jelentésének elhangzása után a francia, román, szovjet, olasz és német küldöttségek javaslatára az értekezlet elhatározta, hogy a szállítólpari munkások nemzetközi szakmai szövetségének székhelye Bukarestben lesz.

A szövetség végrehajtó bizottságába Franciaország, a Szovjetunió, Olaszország, a Csehszlovák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság a Kínai Népköztársaság és a Demokratikus Német Köztársaság szállítólpari munkásainak képviselőit választották be. Ugyanakkor helyet biztosítottak Afrika, az angolszász államok és Latin-Amerika képviselőinek is a bizottságban.

A végrehajtóbizottság tagjai lettek: *Drouard* francia. *Massini* Cezare olasz, *Li-Hi-Po* kínai, *Sevcsenko* szovjet, Román *Chvalik* német, M. *Moraru* román, *Szmanek* cseh és *Sztakatz* Sztaniszlav lengyel küldött.

Ugyanekkor az ellenőrző bizottságba *Antonizzi* olasz, *Stojanov* bolgár és *Gáspár* magyar küldöttet választották meg.

Ezután ebéd következett, majd utána a vezetőség megválasztotta az új szövetség felügyelőbizottsági elnökét, az olasz *Antonizzit*.

Utána a vezetőség elnökét választották meg, aki egyúttal a szövetség elnöke és titkára is. Elnök: a francia Alphonse *Drouard*, titkár a román *Moraru*.

Látogatás a „Vörös Grivica" főműhelyben

Délután 4 órakor a Szállítóipari Munkások Nemzetközi Szövetségének alakuló ülésén részvevő külföldi kiküldöttek 14-én szerdán résztvettek a „Vörös Grivica" vasúti főműhely gyűlésén. A munkások meleg szeretettel fogadták a vendégeket. A gyűlést I. *Boicru*, a „Vörös Grivica" szakszervezeti elnöke nyitotta meg.

A külföldi küldöttek sorra felszólaltak. Elsőnek a francia delegátus, Jules *Crapier* beszélt, majd *Yeh-Keh-Ming*, a kínai küldöttség vezetője szólt a gyűlés részvevőihez.

Azután *Antonizzi* Guido köszöntötte a munkásokat. Végül A. I. *Sevcsenko* ismertette a Szovietunió szállítómunkásainak sikeres harcát a kommunizmus építésének munkájában.

A német küldöttség nevében Roman *Chvalek*, a románok nevében Stefan Moraru elvtárs szólalt fel.

A felszólalások során S. *Rosztovszkij* hangoztatta, hogy a jobboldali szociáldemokrata munkásárulók kis csoportjának nem sikerült szétszakítani a 72 milliő munkás közös frontját. A nagygyűlés végén táviratot küldtek a nagy *Sztálinnak* és a Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtó Bizottságának.

Közben megérkeztek a kongresszus utolsó napján a koreai küldöttek is. Este 7 órakor folytatta a kongresszus a munkáját, amelyben már a koreai delegáció is résztvett.

A koreai kiküldött *Chim-Huan-In* elvtárs üdvözölte a kongresszust elnézést kért, hogy a küldöttség, rajtuk kívülálló okokból, csak késve érkezhetett. Hangsúlyozta, hogy mindenben magukévá teszik a kongresszus határozatait.

Utána a kongresszus lelkesedéstől hatalmas lelkesedés közben üdvözlő táviratot küldött *Sztálin* elvtársnak, ugyanúgy a Szakszervezeti Világszövetségnek.

A kongresszus végül kiáltványt intézett a világ összes országának szállítómunkásaihoz, valamint a szállítóipari munkások szakszervezeteihez.

A kiáltvány lelkes és egyhangú elfogadása után az elnök rövid beszéddel bezárta a kongresszust.

A TERMELŐSZÖVETKEZETEK ÚTJA

Kétnapos értekezletre ültek össze a termelőszövetkezeti csoportok és gépállomások dolgozói. Megbeszélték első országos tanácskozásukon és megvitatták termelőszövetkezeti mozgalmunk valamennyi fontos kérdését, egyhangú lelkesedéssel határozatot hoztak, amely utat mutat a jövőre nézve.

A határozat kimondja, hogy népünk bölcs vezérének és tanítójának, Rákosi Mátyásnak 1948. évi történelmi jelentőségű kecskeméti beszéde óta eltelt másfélesztendő alatt a termelőszövetkezeti mozgalom gyökeret vert hazánkban és erőtelies fejlődésnek indult. Ma már minden harmadik községben működik termelőcsoport, amelyek jól megállták helyüket. Bebizonyították a kételkedőknek, a tétovázóknak, hogy a társas gazdálkodás fényében van az elmaradt munkaeszközökkel küszködő kisparaszti magángazdálkodással szemben.

A szövetkezeti gazdálkodás magasabb terméseredményeket biztosít és a jómódú élet lehetőségeit nyitja meg a dolgozó parasztság számára.

A földmunkások mellett ma már a földdel bíró dolgozó parasztok, újgazdák és régi birtokosok, törpebirtokosok és középparasztok is egyre bátrabban, egyre nagyobb számban lépnek rá a felemelkedés, a falusi jólét egyedüli helyes útjára, a társas gazdálkodás útjára.

A Szoviet példa lelkesít bennünket

Az eddigi eredmények elérését országunk felszabadításával, a demokratikus földreform lehetővé tételével, a Szovjetunió és vezetője, népünk nagy barátja, a nagy Sztálin segítsége tette lehetővé. Termelőcsoportjaink munkájában lépten-nyomon érezzük a Szovjetunió felbecsülhetetlen értékű támogatását, mindenekelőtt a szocialista mezőgazdaság tapasztalatainak átadásában. Paraszt küldötteink az elmult nyáron közvetlen közelről saját szemükkel győződhettek meg a világ első szocialista mezőgazdaságának hatalmas sikereiről, a kolhozgazdálkodás eredményeiről, a kolhoz parasztok vidám, boldog életéről.

A szovjet parasztság élete, a Szovjetunió szocialista mezőgazdaságának eredményei lelkesítenek bennünket, tapasztalataikat felhasználjuk termelőszövetkezeti csoportjaink felvirágoztatására.

Termelőszövetkezeti mozgalmunk nagyarányú fejlődése másként azért történt meg, mert a mozgalomnak olyan irányítója és szervezője volt, mint a Magyar Dolgozók Pártja és népünk bölcs vezére, a magyar dolgozó parasztság nagy barátja és támogatója, Rákosi Mátyás.

A harcban megedződött fiatal termelőcsoport fiai máris a kulák elleni osztályharc erős bástyái lettek a falun, de méginkább azok lesznek az eljövendő időben.

A szövetkezet tágra nyitja kapuit a becsületes dolgozók előtt

A határozat kimondja, hogy a termelőszövetkezeti csoportok mindent elkövetnek nagyobb terméseredmények eléréséért és a termelési színvonal állandó emelésével növelni akarják a közös jövedelem alapját képező szövetkezeti vagyont. Minőségi vetőmagot vetnek, bevezetik a háromszori kapálást a kapásoknál, növelik szövetkezeti állatállományukat és felállítják állattenyésztő-telepeiket. Célul tűzik ki, hogy a szövetkezeti csoportokban dolgozó minden családnak 1950-ben legyen saját fejőstehene, amellyel életszínvonalát emeli és hogy minden család vaghasson saját használatára hízlalt disznót.

Féltő gonddal őrködnek azon, hogy az évvégi jövedelem elosztása igazságosan történjék, mégpedig mindenkinek, évközben elvégzett becsületes munkája után, a munkaegységgel való számolás alapján. Erélyesen végetvetnek az egyes helyeken elharapódzott „egyenlősdi"-nek és a mult időkből ittmaradt elavult és reakciós munkamérési módszernek: a munkanappal való elszámolásnak.

A határozat kimondja, hogy helyénvaló és a termelőcsoport további fejlődéséhez elengedhetetlenül szükséges az asszonyoknak és fiataloknak szövetkezeti tagként való felvétele. Ők is megkapják elvégzett munkájuk után az őket megillető munkaegységeket.

A földtulajdonnal bíró szervezett dolgozóink minden bizonnyal tanulmányozni fogják a termelőcsoportok, gépállomások dolgozói tanácskozásának határozatát és megtalálják a módját annak, hogy ezen a tágranyitott kapun becsületes dolgozó parasztságunk soraihoz felzárkózva, résztvegyenek a termelőszövetkezetek munkájában.

Büszkeségeink

MAGYAR ÚTMUTATÁS

VASUTASOK:

Bagi Antal fúrós (MAV Hídműhely)	598%
Poesz István esztergályos (Istvántelki Járműjavító NV)	426%
Pásztor András műszerész (Eszaki Járműjavító NV)	420%
Bordás Ferenc esztergályos (Miskolc fűtőház)	370%
Feiner István alvázmázoló (Dunakeszi Járműjavító NV)	346%
Erdei Zoltán esztergályos (Debreceni Járműjavító NV)	325%
Schuler Jenő vill. heg. (Felépítményi Vasanyagjavító NV)	323%
Rákosi-brigád (Felépítményi Vasanyagjavító NV)	270%
Erdélyi Julianna fúrós (Dunakeszi Járműjavító NV)	235%
Erdei-brigád (Debreceni Járműjavító NV)	220%

KÖZÚTI KÖZLEKEDÉSI DOLGOZOK:

Deák Lajos esztergályos (Sallai főműhely)	219%
Mészáros II. Lajos műszerész (Vágóhíd műhely)	207%
Simon Gyula ifi esztergályos (Cinkota-telep)	167%
Börcsök András hegesztő (Sallai főműhely)	166%

GÉPJÁRMŰVEZETŐK:

Jancsek László (Füszerértékesítő NV)	135.000 km
Papp László (Magyar Tudományos Központ)	125.000 km
Kiss László (Autótaxi NV)	240%
Helyes Gyula (Autótaxi NV)	220%
Hallai Gyula autószerelő	187%
Müller Ferenc hegesztő	195%
Balázs József esztergályos	198.2%

SZÁLLÍTÓMUNKÁSOK:

Kollár Pálné (Terményforgalmi NV)	324%
Varga Győzőné (Terményforgalmi NV)	320%
Szabó József (Állami Irodatakarító NV)	315%
Rebró János (TÜKER)	300%
Hadnagy Lajos (TÜKER)	283%
Katuza György (TÜKER)	254.6%
Bekler József (TÜKER)	250%

HAJÓSOK, REPÜLŐK, KIKÖTŐMUNKÁSOK:

Benovits Ilona válogatónő	282%
Nyul rakodómunkás-brigád a 200-asok versenyében	265%
Szücsi rakodómunkás-brigád 200-asok versenyében	265%
Bordás rakodómunkás-brigád 200-asok versenyében	226%
Kovács Imre hajóasztalos	153%
Kovács Győző repülőgépasztalos	141%
Vasalik Gyula hajólakatos	140%
Szekeres Erzsébet repülőgép-kárpitos (betanított)	132%

1949 decemberében 897 újítási javaslatot nyujtottak be

A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Ujitási Osztálya most tette közzé az 1949 december havi újításokról szóló jelentését.

A jelentés megállapítja, hogy fenti időszakban 897 újítási javaslatot nyujtottak be a dolgozók, ebből 247-et fogadtak el. A január hónapban megítélt díjazások száma 92.534 forint, míg a várható évi megtakarítások összege 1,672.325 forint.

Ha a benyujtott, elfogadott javaslatok számát nézzük, akkor szakmák szerint ezek a következőképpen oszlanak meg:

A vasutasok 576, a közúti közlekedés dolgozói 142, a hajósok 19, a gépjárművezetők 160 újítási javaslatot adtak be. Ugyanakkor ezekből elfogadtak 148 vasutas, 28 közúti közlekedési, 5 hajós és 66 gépjárművezető javaslatot.

A folyó hóban megítélt díjazások közel 100.000 forintot kitevő összegéből 65.555 forintot a vasutasok, 5 274 forintot a közúti közlekedés dolgozói, 2.890 forintot a hajósok, és végül 18.885 forintot a gépjárművezetők kaptak.

A várható évi megtakarítások összege a következőképpen alakul: a vasutasok újítása folytán 1.116.496 forint, a közúti közlekedés dolgozói újításaiból 49.066, a hajósokéból 38.085, végül a gépjárművezetők újításából 468.678 forint.

A debreceni műhelyben megalakult *az első 200-as brigád*

Munkában az új komplex-brigád

A sztálini műszak óta 50 új brigád létesült a Debreceni Vagongyárban. Az első félhavi termelés kiértékelése alapján a bognármühely átlagos teljesítménye elérte a 150 százalékot, úgyhogy a műhely dolgozói már a február 8-i tervelőirányzatot teljesítik. Egyetlen brigád sincs a bognár műhelyben, amelynek átlagteljesítménye 140 százalékon alul lenne. A szekrénylakatosok a február 1-i tervelőirányzatot teljesítik. 200-as brigád alakult a tengelyesztergagépműhelyben. A brigád tagjai *Erdélyi* Zoltán, *Galgóczi* József, *Vasas* Imre, *Szabó* István karosszéria-esztergályosok vállalták, hogy állandóan 200 százalék fölött teljesítik normájukat. Vállalták, hogy újításaikkal igyekeznek megkönnyíteni az üzem többi dolgozójának munkáját. *Erdélyi* Zoltán a sztálini műszak 224 százalékos teljesítményét túlhaladva, 359 százalékot ért el. Ezt az eredményt két munkafolyamat egyesítésével egyidejű függőleges és vízszintes esztergályozással sikerült elérnie. A kocsiosztályban fizikai és műszaki dolgozókból *új komplex brigád alakult*, amelynek feladata a kocsiosztály eddigi szűk keresztmetszetének megszűntetése, a munka jobb megszervezése és a tervnek a kocsiosztályban való felbontása.

MNDSz helyi csoport Dunakeszin

Az elmúlt napokban ünepélyes keretek között alakult meg a MAV Dunakeszi Járműjavító NV-nek MNDSZ helyi csoportja.

A főműhely nődolgozói a helyi csoport megalakításával kapcsolatban levelet juttattak el hozzánk, amelyben hangsúlyozták, hogy az üzemszervezetet azért alakították meg, hogy az MNDSZ-en keresztül méginkább megtanulják a nők értékelni a szabadságot és hogy azzal élni is tudjanak.

— Be akarjuk bizonyítani azt, — írják többek között — hogy nőtársunk nem szólam az egyenlőség és a férfi dolgozókkal váltvetve kívánunk együtt munkálkodni a termelés fokozásában, a tanulás terén és egy szebb jövő kiépítésében.

A takarékosság kommunista jellemvonás

Naponta százával és ezrével futnak be a gyárakból és üzemekből, a bányákból és olajkutaktól, az építkezésekről és szovhozokból az értesítések, amelyek azt bizonyítják, hogy a szovjet emberek erőfeszítései nemcsak a terv túlteljesítésére irányulnak, hanem arra is, hogy a nagyszerű eredményeket minél kisebb önköltséggel és minél jobb minőségű termékekkel teljesítsék.

Napról-napra újabb bizonyítékát adják a szovjet emberek lángoló hazafiságuknak és szocialista öntudatuk megnövekedésének, amikor a népgazdaság háború utáni fejlesztését és felvirágzását tartják szemelőtt.

De mindenütt, szerte a Szovjetunióban, minden munkapadnál milliókat és milliárdokat takarítanak meg, amelyek felhasználásával a szovjet ipar több mint 20 milliárd értékű többletterméket állított elő.

Nemcsak a takarékosság gondolata valósul meg egyre szélesebb körben, hanem az is, hogy minden, amit termelsz, a legjobb minőségű legyen, ninthogy ugyanolyan dolgozók számára készül, mint te magad vagy. A sztahanovista szabály azt mondja: ma jól dolgoztam — holnap még jobban kell dolgoznom, mert a haza és a nép érdeke ezt kívánja tőlem.

Ennek a gondolatnak a jegyében bizonyították a sztahánovisták, hogy a munka minden területén lehetőség adódik takarékosságra, csak hozzáértőn kell nekilátni a munkának. A szovjet ember tudja, hogy az önköltség további csökkentésének feladata nagymértékben a mesterekre, a műszaki értelmiségre, a gazdasági vezetőkre és a munkásokra egyaránt hárul. Minden gyárban, sokan vannak olyanok, akik jó példát mutatnak magatartásukkal a nép java iránti gondoskodásnak. Az ő feladatuk, hogy módszereiket széles körben megismertessék.

Fejleszteni kell a sztahánovista iskolát, termelési értekezleteken kell megtárgyalni a feladatokat és az élenjárók gyakorlatára az élenjárók példájára meg kell tanítani a fiatalokat is. Tudnia kell mindenkinek, hogy a takarékosságért és az anyagok gondos felhasználásáért indult mozgalom a szocialista tervgazdaság sajátossága.

„A társadalmi tulajdonnal való takarékosság — kommunista jellemvonás" — mondotta *Kalinin*. E jellemvonást minden dolgozóban ki kell fejleszteni.

Tanuljunk a szovjet közlekedési szakkönyvekből

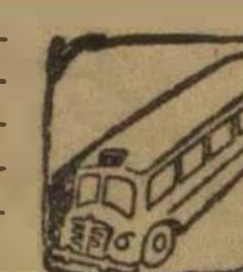

Az ötéves tervben megépitjük Nagybudapest gyorsvasútjának első vonalát, megteremtjük széleskörű trolibuszhálózatunkat és Nagybudapest igényeinek, a termelés fejlődésének megfelelően fejlesztjük, modernizálju egész városi közlekedésünket. Ehhez a nagy munkához — úgy, mint sok más téren is — felhasználjuk a Szovjetunió tapasztalatait, amely a moszkvai Metro- és trolibusz-hálózat, egységes kocsitípus kialakításával az élen jár. Az e tárgykörben megjelent szovjet szakkönyvek a végrehajtás pontos részleteire tanitanak meg minket az orosznyelvű tankönyvekből közismert pedagógiai tökéletességgel.

A Metró vágányfektetése

A közlekedési minisztérium most a moszkvai Metro vágányfektetési munkával foglalkozó könyvet, továbbá a városi közlekedés létesitésével, járműnemek megválasztásával és az egységes kocsitipus kialakitásával foglalkozó szakkönyveket forditotta le. *A moszkvai Metro vágányfektetési munkáit Perfiljev* könyve irja le a következő fejezetekben: vágány elrendezése és űrszelvény, felépítmény rendszere, vágánymunkák, áramellátás. A Metro vonalai egy- vagy kétvágányú és öntött vasgyűrűből vagy vasbeton szerelvénnyel épített alagutakban vezetnek, kivéve a külső területek bevágásait. A vonal mélysége 40—70 méter között váltakozik és a Moszkva folyót meder alatt, vagy hidon szeli át. Számos helyen a pincék aláfogását is kellett végezni, mert éles iveket nem engedélyeznek. Ugyanigy az emelkedőket a fő-vonalviszonyok körül tartják, hogy mindezekkel az óránkénti 60—80 km-es sebességet lehetővé tegyék. Megállóhelyeknél középperronok a kocsipadozat magasságában; 4 tengelyű kocsik hossza 19 méter és hatosával-nyolcasával közlekednek. A Vignol-sínek súlya 43.6 kg/fm. A könyv pontos táblázatot közöl az ívekben engedélyezett maximális sebességről, nyomtávolságról és a sebességtől függővé tett túlemelésről.

A vágánymunkákra jellemző, hogy kevés a hely, idő, világítás és nagy a forgalom, ami a vágánymunkákat drágává teszi és megköveteli az egyszerűen szerelhető, tartós alkatrészeket. A könyv részletesen ismerteti a pályafenntartási telep gazdaságos vágány- és rakterület elrendezését, a fektetési és kitűzési eljárást, a szállításoknál és rakodásoknál betartandó rendszabályokat. Figyelmeztetéseket ad a különböző anyagokkal való bánásmódra. Az alátétlemezeket és a kitérőket előre szerelik a pályafenntartási telepeken, a sínfúrásokat és vágásokat is előre végzik majd az anyagot emelők segítségével aknákon juttatják le a mélybe. A könyv ismerteti a munkaidőnormák meghatározását, a brigádszervezést és a munkák sztahánovista megszervezése lehetőségeit. Az áramot a vágány mellett úgynevezett „harmadik" sínen vezetik a kocsikhoz, amelyről a gépeskocsik rúgós csúszó áramszedővel szedik le az áramot.

A városi közlekedés fejlődése

Petrov: A városi közlekedés fejlődésének távlata cimű előadásában a városi közlekedés általános fejlesztésének javaslatait tárgyalja a jármű szükséglet, egységes jármű típusok, áramellátás- és vágányrendszerek tárgyköréből. Mindenekelőtt a Szovjetunió városait lakosság szerint kategóriákba sorozza, hozzávéve a várható növekedést is, azután a járművek (autobusz, trolibusz, villamos) jelentősége, befogadóképessége, kihasználtsága és kibocsátása alapján a létesitendő járműszükségletet állapítja meg. Itt számunkra új fogalmak a jelentőség, ami a kérdéses járműnem utasszámának aránya a város összes utasához, kibocsátás pedig a forgalmi kocsik aránya a teljes járműállományhoz (85%). Petrov kimondja, hogy a városi közlekedési eszközök legerősebb fejlődése abszolút értékben a villamosra, százalékos alapon viszont az új közlekedési ágazatokra, úgymint a trolibuszra és gyorsvasútra esik. Számunkra eddig még ismeretlen táblázatokban adja meg a jelentőségi százalékok közlekedési szükséglet (a város egy lakosára várható évi utazások száma 200—600). hálózatsűrűségi norma (a város egy négyzetkilométerre eső pályahossz) értékeit a lakosság száma függvényében. A jármű- és pályaviszonyokra vonatkozó javaslatát a későbbi könyvekből ismerjük meg részletesebben és itt megemlítjük, hogy áramellátási a modern közlekedést ismerjük meg. állomásokat, decentralizált táplálást és 750 Voltos feszültséget javasol.

Vasziljev: Uj tervezésű villamoskocsi-sorozat cimű füzetében mindenekelőtt felsorolja a jó kocsitípussal szemben támasztott követelményeket: kevés típus és kevés, de tartós alkatrészek nagy befogadóképesség, sebesség és gyorsulás kis súly, rúgózatlan súly és önköltség, gyors utascserélődés és könnyű utasáramlás, kényelem. Ajtók becsukhatók, kisebb forgalomra kalauz nélküli üzemet tegyen lehetővé, középső ajtókat is alkalmazzunk az utas útjának lerövidítésére Nem javasol többkocsis szerelvényeket, mert a kocsik száma szerint többféle motor szükséges, a pótkocsik féke nincs egymással összhangban és baleset forrása, sebességcsökkenést okoz. Vasziljev szerint egyetlen helyes megoldás a csuklós szerelvényű kocsik alkalmazása, mert csatolása állandó kevesebb személyzetet igényel magában foglalja az egy kocsiszekrény minden alapvető üzemi tulajdonságát és a négytengelyűekkel egyforma, dinamikus hatásuk révén velük egységesen közlekedhetnek. Képletekben mutatja be a szükséges kocsiszám és befogadóképesség számítását, valamint a lakosságtól függően értékes adatokat ad meg az átlagos utazási táv (2—5 km) és a vonali egyenlőtlenségek együtthatójára vonatkozólag. Az építendő kocsikra vonatkozólag azt a tervet követi, hogy minél kevesebb típus legyen, amint az utasszám közötti eltérések megindokolják. Eszerint az egységkocsi-sorozat négyféle nagyságból áll: kettengelyű, 72 férőhelyű, 10 m hosszú; négytengelyű, 115 férőhelyű, 15 méter hosszú: továbbá 3 forgó alvázon nyugvó, 2 szekrényű, csuklós vonat, 170 férőhelyű, 23 m hosszú és végül 3 forgó alvázon nyugvó 3 szekrényű csuklós vonat 239 férőhellyel, 32 m hosszban. Ismerteti az ajtók elrendezését és a fix kalauzülés célszerű helyét és az egységsorozat részletes méreteit.

Fridland: Kocsijavitási munkák megszervezése cimű füzete abból az alaptételből indul ki, hogy a javítások megszervezése azért fontos, mert amíg a kocsi feleslegesen várakozik a javítóműhelyben, addig bevételkiesést okoz. A javítás iránt támasztott követelmények: gyors, hibátlan, olcsó javítás, kis területi és szerszám-szükséglettel. Alapvető szabály, hogy mire a kocsit szétszedik, már legyen odakészítve minden alkatrész és anyag a sorrend szerint és helyesebb alkatrészt cserélni, mint a kocsin javítani. Az alapvető pótalkatrészeket leghelyesebb a kocsit gyártó gyárból hozatni, kisebb alkatrészek előállíthatók a javítóműhelyben. Autobusznál külön alkatrészgyárak vannak. Ezután járműnemenként hatféle javítás-típust sorol fel 800 000-től 200 km-ig, a vele kapcsolatos vesztegelési napok és munkaórák számával. Meghatározza a munkahelyszükségletet javítási menetenként továbbá a munkahelyek számából visszafelé kiszámított optimális kocsiparkot és a munkaidőszükségletet és gépóra-teljesítőképesség alapján a munkapad-kapacitást.

Megállapítja, hogy ha a kiszámolt munkapadok mennyisége kisebbre adódik, mint az az összes javítási nemekhez tényleg szükséges padlajták száma, akkor a telepen kihasználatlan gépi kapaccitás van, vagyis a javításra beosztott kocsiállag kicsire van megválasztva.

Fridland—Litvinenko: Villamos kocsiszínek tervezése cimű könyvében a kocsiszínek feladatául a vizsgálatot, kisjavítást, takarítást és tárolást tűzi ki, megállapítja az optimális befogadóképességet, a város járműállománya függvényeképpen, tehát a létesítendő kocsiszínek számát is. Leírja a kocsiszínek leghelyesebb elrendezését és méreteit.

Ovecsnyikov: Közúti villamos pályaberendezések átépítése cimű könyvében a modern pályától azt kívánja meg, hogy nagyobb sebességet tegyen lehetővé az útburkolathoz való tökéletes csatlakozás mellett. kevesebb fém felhasználásával, olcsó és könnyű üzembentartással. Ahol csak lehet, a vágányokat külön — esetleg megemelt — pályatestben vezessék. Útburkolatban Phönix, szabad pályában Vignol vágányt alkalmaznak egységes sínfej méretekkel és talpszélességgel 160—140 mm-es sinmagassággal. Leírja a sín leghelyesebb összetételét, a termit és az elektromos ellenállási hegesztést és 270—250-es talpfákat 51—60 cm-es távolságokkal. Ágyazat zúzottkő, vagy homok 20—25 cm vastagságban; ha végigmenő alapbeton lemezt alkalmazunk, a talpfa és a beton közé 10 cm kavics kerül. Kitérő gyanánt 120 méter kezdőértékkel folytonosan növekvő sugarú, rugalmas váltót ajánl, hegesztett eljárással, 8 mm bővítéssel, 12.3 m hosszban.

Biztosítjuk testvéri szolidarításunkról AZ OLASZ KÖZLEKEDÉSI DOLGOZÓKAT

A modenai vérfürdő visszhangja

Amíg a Szovjetunióban és a népi demokráciák országaiban a dolgozók munkához, emberi életmódhoz, kulturális felemelkedéshez való jogát az alkotmány biztosítja és védi, a dolgozók jóléte és életszínvonala állandóan emelkedik, addig az imperialisták a dolgozók bérköveteléseit gépfegyvertűzzel hallgattatják el.

Tiltakozunk!

Az imperialisták és bérenceik félnek. Féltik az életüket, profitjukat, hatalmukat és ennek érdekében minden eszközzel (terrorral és golyóval) a dolgozókat igyekeznek elnyomni és lehetetlenné tenni. Mindez azt mutatja, hogy nincs más eszközük a nép ellen, csak az erőszak, és a fegyver.

Félnek a világ proletariátusának növekvő haragjától, félnek a végső leszámolástól, számonkéréstől, bosszútól. Ez a félelem az, ami még összetartja őket.

Január 9-én Modenában a rendőrség tüzet nyitott a „Fonderie Reunite" gyár tüntető munkásaira, akik a gyár bezárása és a fenyegető elbocsátások ellen tiltakoztak. Hat munkás meghalt és kb. 50 megsebesült, köztük nők és ifjak is. A rendőrség ténykedése minden kétséget kizáróan előre megfontolt volt, tekintve, hogy a város már reggel óta az ostromállapot képét mutatta a nagyszámú rendőrosztag összevonása miatt.

A helyszini vizsgálat szerint a lövöldözéseket semmi sem indokolta. A munkásság részéről semmiféle fenyegető kísérlet nem történt. Így a golyószórókat nem „önvédelemből" használták.

A modenai áldozatok temetésén 300 ezer ember vett részt. A gyászgyűlésen Togliatti elvtárs beszédében a következőket mondotta:

— „Cinikus kormányunk van, amelyik még arról sem gondoskodik, hogy kiderítse azokat a körülményeket, amelyek között ilyen gyilkosságok megtörténhetnek. Nálunk olyan parlament van, amelynek legnagyobb része közönyösen, vakon és süketen halad el a nemzet legéletbevágóbb problémái mellett. Mozgassuk meg az egész országot ezen állapotak ellen, melyek bosszút követelnek."

A modenai vérfürdő világszerte hatalmas felháborodást váltott ki. A francia CGT megállapítja, hogy De Gasperiék terror módszerei pontosan olyanok, amilyeneket Franciaországban próbál meghonosítani a népellenes kormány. Ez is mutatja, hogy ezek a kormányok elsősorban amerikai utasításokra cselekszenek.

A magyar közlekedési dolgozók röpgyűléseken tiltakoztak az imperialistákat kiszolgáló De Gasperi és a véreskezű Scelba gyilkos terrorjal ellen.

Ferencváros fm. dolgozói a következő határozatot hozták:

„Biztosítjuk az olasz dolgozókat, a legmesszebbmenő szolidaritásunkról és harcukban érezzék maguk mellett a magyar dolgozókat is. Mi az imperialisták elleni fokozott harcunkban több és jobb termelésünkkel, felvilágosító munkával, az éberség fokozásával, kommunista neveléssel igyekezünk elősegíteni a szocializmus mielőbbi megvalósítását és erősíteni a béketábort, melynek élén a nagy Szovjetunió áll."

A Pécsi Közlekedési Községi Vállalat dolgozói szakszervezeti napon felháborodásuknak adtak kifejezést az olasz fasiszta kormány aljas gyilkosságai felett, melyet a modenai munkát követelő dolgozók ellen elkövetett. Válaszul a dolgozók elhatározták, hogy szilárdan Pártunk irányvonalán haladva, a Szovjetunió példája nyomán a népi demokráciákkal szoros szövetségben fognak dolgozni, hogy ezzel is úgy a maguk, mint az egész világ dolgozóinak biztosítsák a munkásosztály ügyét, és hozzájáruljanak a világbéke megvédéséhez.

Felemeljük szavunkat!

Baross p. u. dolgozói írják:

— A véres cselekményeket a fasiszta De Gasperi, Amerika bérence, saját hatalmának biztosítására teszi a jogaikat követelő és nagyobb kenyérért harcoló olasz munkások ellen. Tiltakozásul emeljük fel szavunkat a Scelba pribékek ellen és szolidaritást vállalunk a további harcok során.

Récsei garázs dolgozói üzenik a hős olasz dolgozóknak:

„— Igazi kommunistákhoz méltóan vívjátok meg harcotokat az elnyomók ellen az Olasz Kommunista Párt vezetésével, a győzelem nem marad el."

Dózsa György főműhely dolgozói:

„— Biztosítjuk az olasz közlekedési dolgozókat testvéri szolidaritásunkról és hősi harcukat mindenben támogatjuk.

Mi, Cinkota-telep dolgozói, mélységesen elitélünk és megvetünk minden kísérletet, amit tesz az imperializmus, szocializmusunk építése ellen. Ezen ünnepi szakszervezeti napról üzenjük, hogy mi szilárdan kitartunk a nagy Szovjetunió által vezetett béketábor mellett. A nép államát, a munkásosztály hatalmát nem adjuk át angolszász imperialistáknak."

A mi hősi halottaink is...

Sallai Imre és Füzesy Árpád főműhely dolgozói írják:

„— Mi, közlekedési dolgozók, hősi halottjainknak tekintjük az olasz munkásosztály mártírhalált halt dolgozóit Az olasz dolgozók érezzék maguk mellett minden közlekedési dolgozó támogatását, harcuk megvívásában. Együttérzésünket az olasz munkássággal és gyűlöletünket az imperialista ügynökök ellen még jobb munkával, politikai felvilágosítással, az éberség fokozásával kívánjuk kifejezésre juttatni, hogy a béke táborát megerősítve, a világ összes dolgozóinak felszabadulását minél előbb megvalósíthassuk."

A közlekedési dolgozóktól a táviratok sokasága futott be szerkesztőségünkbe, amelyek lényegében az imperialista kormányokat és fasiszta módszereiket ítéli el. Ezt fejezi ki Budafok dolgozóinak határozatai is.

„Az a harc, amelyet most az olasz dolgozó nép vív, a mi harcunk is, hogy a világ dolgozóinak szabadságát és az emberi életét vívja ki."

„100.000 kilométert teszek meg nagyjavítás nélkül"

hogy az ötéves terv sikeréhez hozzájáruljak, — írja *Brehel* József szaktársunk, az Országos Sporthivatal gépjárművezetője — és kihívom az összes minisztériumi gépjárművezetőket munkaversenyre, hogy az ötéves tervünk sikeres megvalósításához hozzájáruljak. Vállalom továbbá 1 garnitura gumival 80.000 km megtételét és csatlakozom „az ország legjobb gépjárművezetője" címért folyó versenyhez.

Szaktársaink az utóbbi időben mind többen és többen csatlakoznak az ország legjobbja címért folyó versenyhez, vidékről és a fővárosból egyaránt.

Parmándy József szaktárs Nyiregyházáról, *Marosvári* József, *Vavrik* Antal, *Várady* Zoltán Miskolcról, *Kauder* Ernő, *Stern* Pál és sokan mások, akik a versenyszerűen űzött munkával elősegítik a szocializmus építését. Vidéki helyicsoportjaink vezetőségének figyelmét ismételten felhivjuk, hogy az ország legjobb gépjárművezetője címért folyó verseny nem ért véget, hanem tovább folyik és félévenként kiértékeljük a beküldött eredményeket és elnökségünk határozata után a javasolt szaktársakat a SZOT elnöksége elé terjesztjük.

A jó munkaversenymozgalom érdekében az új csatlakozásokat termelési osztályunk állandóan elfogadja és célunk szakmánk hőseit megteremteni, akiket példaképül állíthatunk szaktársaink elé, mint a szocializmus építésének úttörő hőseit.

Olvassuk a „Falusi Könyvtár" sorozatot

A magyar dolgozók nagy rokonszenvvel fordulnak felszabadítónk, a Szovjetunió felé, a szeretettel azonban nincs mindig arányban tudásunk a szocialista országról. Különösen áll ez a szovjet mezőgazdaságra. Bár sikerült megértetni a dolgozó parasztok legnagyobb részével, hogy rágalom mindaz, amit a fasiszta propaganda a kolhozokról terjesztett, mégis keveset tudunk arról, hogyan élnek, dolgoznak, művelődnek és szórakoznak a kollektív gazdaságokban. Még ma sem tudja mindenki, milyen magas a kolhozisták életszinvonala, milyen boldog és vidám a szovjet falvak népe: amelynek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom nemcsak a földet, de a szabadságot is megadta.

A Magyar—Szovjet Társaság kiadója, az Uj Magyar Könyvkiadó „Falusi Könyvtár" cimen kiadott füzetei érdekesen mutatják meg a sokrétű kolhozéletet. A sorozat a következő brosurákból áll:

Galina Nikolájeva:
A „TRAKTOR"-KOLHOZ

A szerző érdekesen mondja el, hogyan alakitja át Busájev agronómus egy szovjet falu életét. Az emberek kezdetben bizalmatlanul fogadják az új művelési módszereket, az eredmények azonban mindenben igazolják az agronómust: soha nem látott termést takarítanak be útmutatásai nyomán.

Anyiszimov:
HOGYAN ÉL A PARASZTSÁG A SZOVJETUNIÓBAN

A könyv szembe állítja a cári Oroszország parasztságának életét a kollektív gazdaságokban dolgozók midennapjaival. Élénk tárul a polgárháború utáni építő időszak, bár a kulákok és spekulánsok minden eszközzel meg akarták akadályozni a szovjet hatalom megerősödését. Látjuk, hogyan tette ártalmatlanná a Párt a kollektivizálás ellenségeit. miképpen építette ki a diadalmas kolhoz-rendszert. Megismerjük a kolhoz parasztok Nagy Honvédő Háború alatti erőfeszitéseit és az új ötéves terv célkitűzéseit.

Jevgenyev—Noszovszkij:
FALUSI KLUB

A könyv párhuzamba állítja a cári idők parasztjainak elmaradottságát a kolhozparasztok magas műveltségével. A falvak kultúrközpontja a klub. Van könyvtára, filmvetítő- és előadóterme, valamint színpada. Itt tanul és szórakozik a falu apraja-nagyja.

Margulina:
KULTÚRÉLET FALUN

(Magyar—Szovjet Társaság kiadója Új Magyar Könyvkiadó NV, Budapest, 1950, 32 lap.)

A Szovjetunióban a szocializmus győzelme következtében egyre inkább eltűnik a falusi és városi dolgozók közötti kultúrális különbség, klubok, könyvtárak, mozik és a rádió terjesztik a kultúrát a hatalmas ország legtávolabbi pontjain is. Kiválóan képzett értelmiségek előadások keretében ismertetik meg a kolhozokban dolgozókat munkájuk tudományos vonatkozásaival. Útmutatásaik nyomán új eredmények születnek. Az oktatás a nyári hónapokban sem szünetel. Munka után a mezőn összejönnek a kolhozok dolgozói, hogy meghallgassák a politikai helyzetmagyarázatot, az agronómus vagy állattenyésztési szakember természettudományi ismertetését.

A falusi könyvtárakat nyáron is sokan látogatják, télen pedig mindig zsúfoltak a klubok olvasótermei. Sok helyen működnek műkedvelő körök, amelyek nemcsak az önképzést, hanem a nép nevelését is szolgálják.

A szovjetrendszer eddig is hatalmas eredményeket ért el a falusi lakosság kultúrális képzése terén, de a fejlődés tovább tart. Az új ötéves terv hatalmas [illegible] célokra. A szovjet ember magas képzettsége fegyver, amellyel győz az előtte álló nehézségeken.

A szocialista munkamódszerekre tanít, a termelés, az életszínvonal emelését elősegíti a Népszava! Olvasd! Terjeszd!

DOLGOZÓINK LEGJOBBJAI ÁTVETTÉK AZ ÉLMUNKÁS KITÜNTETÉST ÉS A NYERESÉGRÉSZESEDÉST

A munka hőseinek ünnepi hete volt szerte az országban január 16—21-e között. A munka hőseinek az él- és kiváló munkásoknak osztották ki a munkájukkal kiérdemelt jelvényeket és jutalmakat.

Igy a közlekedési vállalatoknál is ünnepi szakszervezeti napok keretében osztottuk ki a legkiválóbb dolgozóknak azokat a jutalmakat, amelyeket népi demokráciánk a termelés élenjáróinak a megbecsülés és elismerés jeléül nyujt.

Helyi csoportoknál ünnepélyes külsőségek között zajlott le a termelésben legjobb eredményeket elért dolgozók kitüntetése. Az üzemek dolgozói megmutatták szeretetüket és megbecsülésüket a munka hősei iránt, amely jelenti a békés építő munka továbbfejlesztését, a sztahánov-mozgalom kiszélesítését, ötéves tervünk sikerét és a szocializmus megvalósítását.

Altalában helyicsoportjainknál a bizalmiak és műhelybizottságok munkáit bizonyítják a jól sikerült szakszervezeti napok, a jó hozzászólások, melyek a kitüntetettek érdemeit méltatták. A dolgozók kérték a kitüntetetteket, hogy igyekezzenek átadni munkamódszereiket, hogy ők is méltóképpen kivehessék részüket a szocializmus építéséből.

Kiemelkedő volt a Baross p. u. szakszervezeti napja, ahol a bizalmiak átérezve a nagy nap jelentőségét, sokkal nagyobb lendülettel végezték szervező munkájukat. A dolgozók lelkesedése és az ünnepi hangulat mutatkozott meg azokban a felszólalásokban, amelyek a szakszervezeti napon elhangzottak.

Kéri elvtárs felszólította az új élmunkásokat, hogy munkamódszereiket és tapasztalataikat adják át a többi dolgozóknak. További harcos munkára hívja fel a dolgozók figyelmét a szocializmus építése érdekében.

Gál elvtársnő hozzászólásában kiemelte, hogy a multban a nőknek nem volt meg az a joguk, mint most és így a nők ma büszkék lehetnek arra, hogy egyenlően bírálják el őket a férfiakkal és ők is éppen úgy élmunkások lehetnek a jó munkájuk révén. Ezt lehetővé tette számunkra a hatalmas Szovjetunió és annak szeretett vezére, Sztálin elvtárs akkor, amikor hazánkat felszabadította a fasiszta elnyomás alól és a munkásosztály kezébe adta a hatalmat.

A Fürst-garázs rossz szervezése

Horn elvtárs megköszönte a Pártnak, a szakszervezetnek és dolgozó társainak a kitüntetést, amely bizonyítja azt, hogy nálunk a munka becsület és dicsőség dolgává vált. Az élmunkásjelvény újabb kötelesség a számára, hogy a termelékenységet fokozza, hogy még eredményesebb munkát végezzen. Ezt úgy akarja elérni, hogy a munkamódszerét dolgozó társainak átadja, elméletileg képezze magát és az egyéni versenyt szervező munkával kiszélesíti.

A Pálffy-telepen is a dolgozók legjobbjait ünnepelték, azokat, akik jó munkájukkal nemcsak az ötéves terv sikerét és a szocializmus építését segítik elő, hanem a világ proletariátusának harcát a világbéke megvalósításáért.

Striffler elvtárs melegen üdvözölte az új élmunkás társait: „Mi tudjuk, — mondotta —, hogy a legmagasabb fokú termelékenység nyomán lesznek élmunkásokká a dolgozók legjobbjai."

Kéri őket, hogy jó kollektiv szellemmel oktassák többi munkatársaikat. Elméleti tudásukat kössék össze a gyakorlati munkával. Hassanak oda, hogy az összevont normáiukat bontsák szét, mert egyéni normával hasznosabban és termelékenyebben tudják munkáiukat végezni. Ezt megmutatta a sztálini műszak is. Az egyéni norma arra is jó, hogy a csellengők észrevegyék azt, hogy a munkájukat nem végzi el senki és így kénytelenek lesznek a termelésben aktívabban résztvenni.

A Debrecenben tartott szakszervezeti napon az élmunkások ünneplése mellett, a kritika és önkritika is helyesen megnyilvánult, amely még sikeresebbé tette a nagy nap jelentőségét.

„Elvtársak! Ma, amikor a szakszervezeti napon az új élmunkásokat ünnepeljük — szólalt fel Papp Imre elvtárs — az ötéves népgazdasági tervünket is ünnepeljük. Nekünk követni kell élmunkásainkat és emelni kell a teljesítményünket, mintahogy az élmunkások emelték óráról-órára. Ezeken az eredményeken kereszfogjuk majd az életszínvonalunkat emelni és ezen a munkán keresztül érjük el a szocializmus mielőbbi megvalósítását. Nekünk tisztában kell lennünk azzal, hogy hogyan jöttek létre ezek az eredmények, mert amit mi teszünk, azt az egész magyar dolgoó nép érdekében tesszük."

A jól sikerült szakszervezeti napok mellett volt olyan telepünk is, ahol a dolgozók nem értették meg teljes mértékben a nagy nap jelentőségét.

A felszólalások nem a jutalmazottakkal kapcsolatos problémákkal foglalkoztak, hanem részben jelentéktelen sérelmekkel és panaszokkal. Igy ezeken a telepeken az ünnepi szakszervezeti nap a kérések és panaszok napjává változott. (Pl. a Fürst Sándor-garázsban.)

E hibáktól eltekintve, a szakszervezeti napok általában ünnepnapok voltak, a munka hőseinek ünnepnapjai. A dolgozók a legjobbjaikat jutalmazták meg. A jutalmazottak példát mutattak a többi dolgozóknak, hogy kövessék őket.

A magyar történelemben — a felszabadulás előtt — nem volt példa arra, hogy a dolgozókat a jól elvégzett munkájukért kitüntessék. A dolgozók megfogadták, hogy még fokozottabb erővel és lendülettel végzik munkájukat az ötéves terv sikeréért, a szocializmus mielőbbi megvalósítása érdekében.

300 egyéni versenyszerződést kötöttek A SZÜRKETAXINÁL

Stern Pál taxi-gépjárművezető szaktársunk példáján felbuzdúlva csak ebben a hónapban 300 egyéni versenyszerződést kötöttek az üzemmel taxi-gépjárművezető szaktársaink.

Stern Pál szaktárs „az ország legjobb taxi-gépjárművezetője" címért folyó verseny egyik élenjáró dolgozója, aki vállalta, hogy *a bevételi terv* ráeső részét 55%-al túlteljesíti.

Vállalta továbbá, hogy egy generáljavított *Fist* 1100 típusú gépjárművel 60.000 km-t fog teljesíteni és az üzemanyagfogyasztása 100 km-enként 10 literen alul lesz.

Kauder Ernő brigádja egy ugyancsak generáljavított *Renault* kocsival 40.000 km. megtételét vállalta és a bevétel rájuk eső részének 10%-kal való túlteljesítését.

Számosan vannak szaktársaink között, akik 10—25% terv-túlteljesítést vállaltak különösen azután, hogy Pártunk határozata megjelent az egyéni munkaversenyek kiszélesítéséről. Szaktársaink tehát magukévá tették Pártunk határozatát. látják, tapasztalják, hogy népi demokratikus rendszerünk megbecsüli, kitünteti, megjutalmazza a legkiválóbb dolgozókat. Az *Autótaxi NV-nál* 27.000 Ft nyereségrészesedés visszatérítésben részesültek szaktársaink. Kilenc szak- és elvtársunk kapta meg az él- vagy kiválómunkás kitüntetést. Most készült el az üzemi munkásklub, könyvtárral együtt, amely a dolgozók kényelmét, szórakozási lehetőségét biztosítja. A régi huzatos hideg „nyalókák" helyett, vadonatúj áramvonalas kocsikat adott a hároméves terv, amely Pártunk iránymutatása mellett a kitűzött határidő előtt készült el.

De az *Autótaxi NV* dolgozói *Sebes* László vállalatvezetővel az élen is jó munkát végeztek, mert tervüket 1949 november 1-én befejezték és így a decemberi hónap munkája már tervtúlteljesítésnek számított.

Az elmult esztendőben a dolgozók több mint 150 újító és észszerűsítő javaslatot nyujtottak be, szorosan együtt dolgoznak a műszaki értelmiséggel, akik *Honti* Lajos műszaki igazgató irányítása alatt számos újítási, szervezési problémát oldottak meg, amelynek eredménye az lett, hogy külön önköltségcsökkentésből származó nyereségrészesedést fizettek be az államkasszába.

Az eddig megkötött 300 egyéni versenyszerződés azt mutatja, hogy a munkaverseny lendülete az ötéves terv első évében még hatalmasabb méreteket öltött, amelynek eredményei a dolgozók bérét komoly arányban növelik.

Nagy lelkesedéssel ünnepelték új élmunkásaikat a szállítómunkások

A Tüzelőkereskedelmi NV Alkotmány-u. 10. sz. alatti kultúrtermében, mintegy 1400 fizikai és értelmiségi dolgozó részvételével, január 17-én, ünnepi szakszervezeti napot tartottak abból az alkalomból, hogy az élmunkások kitüntetése és a kiváló munkásokkal együtt való jutalmazása megtörtént.

Bevezető beszédet *Ladányi Lajos* vezérigazgató elvtárs mondott. Utána *Knourek István* ü. b.-titkár elvtárs számolt be a vállalat eddigi munkájáról és ismertette a vállalat munkatervét.

Visszatekintve a kezdet nehézségeire rámutatott, hogy *Rákosi* elvtárs már 1947-ben azt mondotta: „Itt az ideje, hogy a dolgozó magyar nép érezze, hogy azok a példátlan áldozatok, amelyeket hazánk újjáépítése terén hozott, kezdenek gyümölcsözni". Életszínvonalunk valóban emelkedett is azóta jelentősen élelmezésben, ruházkodásban, közlekedésünk fejlődésében és kulturális fejlődésben egyaránt.

Ezzel szemben még a Nagybudapesti Pártválasztmány felhívásának idején is sok kívánni való volt üzemünkben, úgy a munkához való viszony, mint a munkaverseny megjavítása tekintetében.

Kezdetben nem értettük meg eléggé a nagy szovjet példákat és Pártunk országépítő törekvéseit. De fokozatosan igyekeztünk a hibákat kiküszöbölni és így az üzemi, valamint a szakszervezeti napokon is napirendre került a brigádok megszervezésének kérdése, a szűk keresztmetszet feltárása, sőt később az egyéni verseny kiszélesítése is.

A múlt év szeptember 15-én, már nálunk is megindult az egyéni verseny. Az 51 résztvevő létszáma csakhamar ugrásszerűen emelkedett. Először 231, majd a sztálini műszakon 383 főre.

Pártunk mutatja a helyes utat

A sztálini műszak után némi visszaesés mutatkozott, de bízvást ígérhetjük, hogy hamarosan ismét új lendületet kap a munkánk. És azokban a munkakörökben, amelyekben eddig a teljesítményt nem tudtuk még lemérni, most a termelési aktíváink, a dolgozókkal együtt azon vannak, hogy ez megtörténjen.

Ezek elmondása után azonban kommunista önkritikával meg kell mondanom, hogy a Pártválasztmány felhívásáig szakszervezeti bizottságunk nem találta meg a dolgozók munkaversenyfelhívásához a helyes módszereket. Pártunk iránvítása és *Rákosi Mátyás* elvtárs bölcs intő szavai terelték helyes útra a mi munkánkat is.

A mostani munkaversenynek a mozgató ereje már az a szocialista hazaszeretet, amely kilátásaiban a világ dolgozóinak szolidaritásán épül és hálával, bizalommal tekint *Sztálin* elvtársra, a béketábor nagy vezérére.

Pártunk útmutatása alapján értük el eredményeinket s az a meggyőződésem, hogy ilyen értelemben és ilyen érzelemmel kapcsolódtak a munkaversenymozgalomba, nemcsak az élmunkásaink, hanem a többi dolgozóink is.

A sztálini műszak megadta nálunk is a lehetőséget a szalagrendszerű munkára. Az elért nagyszerű eredményeket fokozni kell, ezért a többi osztályt is átállítjuk most már erre a munkamódszerre.

Igy kristályosodhat ki vállalatunknál az egészséges munkaverseny-szellem. Az utóbbi időben a „szakma legjobb dolgozója" címéért folyó versenyben is kitűnő eredményeket értek el dolgozóink. Az eredményeket ki is mutatják, de sajnos, eddig azokat nem tudtuk kellően figyelembe venni. Ezt a hibát is ki kell küszöbölni sürgősen.

A nyereségrészesedés a dolgozóké

Mégis, minden hibánk ellenére, a mi eddigi jó munkánk tette lehetővé a tüzelőkereskedelmi dzsungel felszámolását. Az ötéves tervben pedig most már az a feladat jut vállalatunknak, hogy döntő szerepet vállaljon a tüzelőkereskedelem magánszektorainak a további felszámolásában. Igérjük, hogy a reánk váró feladatokat a legmesszebbmenően teljesítjük is.

Kedves Munkatársak! A multban a vállalatok nyereségét a kapitalisták vágták zsebre. A szocializmust építő országokban azonban a dolgozók kapják vissza. Szakszervezeti bizottságunk biztos abban, hogy a termelékenységünk emelkedik és az önköltségcsökkentést tovább folytathatjuk. Ilyen módon a nyereségrészesedés is állandóan emelkedik és mindig nagyobb és nagyobb összegeket kaphatunk vissza. Kövessük hát élenjáró munkásaink példáját s így a szocializmus építése útján naggyá és gazdaggá tehetjük hazánkat, a magyar népi demokráciát.

Iván Miklós, főtitkár elvtárs, a Szállítómunkások Szakszervezete nevében üdvözölte a TÜKER élenjáró dolgozóit. Örömmel látom — mondotta —, hogy azok a szállítómunkások, akik magánszektorból kerülnek állami szektorba, hamarosan fölismerik a szocializmust építő munka jelentőségét. Régen a szállítómunkás semmi megbecsülésben nem részesült. Ma pedig, amikor a szocializmust építjük, az erkölcsi elismerésen kívül, jutalmat is kap kiváló teljesítményeikért.

A régi rendszerben a szállítómunkás volt talán a legelnyomottabb. *Sztálin* elvtárs vezetésével történt felszabadítás tehát nekünk jelentett legtöbbet.

A hároméves terv sikere érdekében megmozdult hazánk egész dolgozó népe. Most, amikor még többről, a jólétünket rohamosan emelő ötéves tervről van szó, méginkább érdeke minden dolgozónak, hogy fokozza teljesítményét.

Mi, szállítómunkások — mondotta — büszkék vagyunk arra, hogy a TÜKER-nél is egyre több azoknak a dolgozóknak a száma, akik, mint fizikai munkások, az értelmiséggel karöltve, fokozzák napról napra teljesítményeiket. Arra kérjük tehát élmunkásainkat, hogy mint eddig, ezután is fokozzák aktivitásukat s így példát mutatva, segítsék elő a szocialista Magyarország minél előbbi megteremtését.

Drimmer, üzemi párttitkár elvtárs felszólalásában hivatkozott arra, hogy alig egy évvel ezelőtt, a TÜKER még csak szervezkedett, most pedig már 21 élmunkása van. Mindezt Pártunknak, Rákosi elvtársnak és népünk nagy barátjának és védelmezőjének *Sztálin* elvtársnak köszönhetjük elsősorban.

Nálunk nemcsak a munkás viszonya változott meg a munkához, de megváltozott a dolgozók egymáshoz való viszonya is. Megtanulták, hogy csak a marxi-lenini ideológia alapján lehet teljesen egymásra találniok. Büszkék vagyunk élmunkásainkra, akik méltán kapták ezt a megérdemelt nagy kiteüntetést.

A szakszervezeti napon résztvevő dolgozók ezután nagy lelkesedéssel egyhangúlag határozati javaslatot fogadtak el, hogy a gyűlésről üdvözlő-táviratot küldenek *Rákosi* elvtársnak, a magyar dolgozók szeretett vezérének. Üdvözlő-táviratot küldtek még a Szakszervezetek Országos Tanácsának is.

Kihirdetik a verseny eredményét

Bartók Nagy András hirdette ki a szakszervezeti nap következő programmjaként az elért versenyeredményeket.

A telepek közül brigádversenyben első a 8-as telepi „Dózsa György-brigád" lett 337.5 százalékos, második a 13-as telepi „Hadnagy-brigád" 268 százalékos, harmadik a 13-as telepi „Katuza brigád" 229.8 százalékos, negyedik a 14-es telepi „Seller-brigád" 208 százalékos teljesítménnyel.

A győztes brigádoknak *Ladányi* elvtárs adta át a brigádzászlót. Majd az élmunkáskitüntetések átadására került sor. A kitüntetések átadása után az MNDSZ tagjai virágcsokrot adtak az élmunkásoknak. A vállalat dolgozói pedig értékes könyvajándékokkal fejezték ki elismerésüket és szeretetüket az új élmunkások iránt.

Garami elvtárs, az Élmunkás Kör nevében üdvözölte ezután az élmunkásokat. A dolgozók felszólalasára nem került sor, mivel a hatalmas arányokat öltő szakszervezeti nap résztvevőinek jelentékeny része be sem tudott jutni a terembe. Igy a hallgatóságnak csak egy része hallhatta volna a felszólalókat.

Itt említjük meg, hogy a TÜKER 10-es telepének dolgozói szép példáját mutatták a munkásszolidaritásnak, amikor elhatározták, hogy 18-an megveszik ajándékképpen *Huszár József* munkástársuk részére a dolgozók esti iskolájára a tankönyveket. Huszár József jó előmenetelű hallgató az iskolán, jövedelme azonban kevés, mivel három gyermeke van.

Számok és tények

A moszkvai földalatti vasút nagy körpályája majdnem húsz kilométer hosszúságban terül el a föld alatt. Az első vonalszakasz két helyén az alagutak a Moszkva folyó alatt mennek keresztül, két másik helyen pedig a Jauza folyó és a vízlevezető csatorna alatt.

A nagy körpályán a legújabb típusú vagónokból összeállított 32 szerelvény fog közlekedni. Tökéletesített felszerelésük közlekedési szempontból kiváló tulajdonságokkal ruházza fel azokat.

Az új állomások és előcsarnokok márvánnyal, gránittal és több, mint húszféle burkolókövel vannak díszítve. Az állomásokon a márvánnyal burkolt felület összesen 15 ezer négyzetmétert, a gránittal burkolt felület pedig 6.5 negyzetmétert tesz ki.

Az új vonal mentén fúrt lyukak együttes hossza 22 kilométer. Ez lehetővé tette, hogy összeállítsák a vonal pontos geológiai térképét. A talaj megfagyasztására a lejtős járatok átszelésénél több, mint 20 kilométer hosszúságú csövet fektettek le.

Több száz kilométer hosszúságú kábelt fektettek le az új vonal alagutjaiban. Felszereltek két teherállomást és 7 tehermentesítő állomást. Az állomások, a vonalszakaszok és az előcsarnokok megvilágítására körülbelül 160 kilométernyi csövet fektettek le.

A földalatti vasút utasainak száma szakadatlanul emelkedik. Az 1936. évben 110 millió embert szállítottak, 1948-ban pedig több, mint 670 milliót. A földalatti vasút viszonylagos jelentősége a főváros közlekedésében az 1936. évi 5 százalékról az 1948. évben 25 százalékra emelkedett. A központi átszállási csomópont állomásai huszonnégy óránként mintegy 800 ezer embert szállítanak. Legnagyobb számú utas, — mintegy 400 ezer, — a Komszomol-állomáson fordul meg, amely a három pályaudvar (a kázni, a leningrádi és a jaroszlávi) tere alatt fekszik. Érdekes, hogy a londoni földalatti legnagyobb állomását, a Picadilly-t mindössze 140 ezer ember használja huszonnégy óránként.

14 év alatt a földalatti vasút 3.7 milliárd utast szállított.

A földalattin 87 mozgólépcső van. Együttes hosszúságuk meghaladja a huszonegy kilométert.

Nyugdíjasok figyelem!

A Magyar Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének nyugdíjasai 1950. február 5-én, délelőtt 10 órakor a szakszervezeti székházban (Budapest, VI., Vilma királyné-út 22.) gyűlést tartanak.

Csak munkafegyelemmel érhetünk el *tartós eredményeket*

A Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetébe tömörült dolgozók magukévá tették Rákosi elvtárs útmutatását, Pártunk és Szakszervezetünk irányítását a termelékenység növelésére vonatkozólag. Ezt bizonyítja a sikeres, idő előtt befejezett hármóéves terv. Ezt bizonyítják a Sztalin-műszakban elért többszáz százalékos eredmények. Ezt bizonyítják az azóta is folyton növekvő és szélesedő versenymozgalmak, tapasztalatcserék és újítási javaslatok tömege, melyek népgazdaságunk megerősödését, demokráciánk megszilárdítását eredményezik.

Az alkotás, az építés szelleme és vágya hatja át a közlekedés dolgozóit azért, mert méltó társai akarnak lenni a barát szovjet sztahánovistáknak, akik a szocializmus, de egyben a béke építői és védelmezői is.

A nemes versenyben meghozza a maga eredményét és elismerését. Ezt bizonyítják a napokban lezajlott azon ünnepségek, melyeken a megbecsülés és elismerés legszebb jutalmait: az „Élmunkás" kitüntetést, a „Kiváló munkás" kitüntetést, valamint a nyereségvisszatérítésből járó többszáz forintos jutalmakat osztották szét a termelésben élenjáró és példát mutató magyar sztahánovistáknak.

Akik hátráltatják az építést

Elismerés és köszönet illeti meg ezeket az élenjáró harcosait a demokráciának, de egyben megrovás illeti azokat a dolgozókat, akik nem akarták megérteni a becsületes építésre való felhívást, hanem helyette a rombolók, a szabotálók szellemében hátráltatták a fejlődés folyamatát. De demokráciánk elég erős ahhoz, hogy a jó munka jutalmazása mellett a rombolók „munkáját" is „jutalmazza". A vállalatnál működő fegyelmi bíróságok ténykedése és ítéletei ezt mutatják így például:

1. Kocsis Gyula kocsivezetőt, mert szolgálatából sorozatosan elkésett, amivel veszélyeztette a forgalom zavartalanságát, 5 százalék fegyelmi bírsággal;

2. Balogh 6 Sándor ellenőrt, mert pénzkölcsönzésekkel másokat megkárosított, valamint élettársa zálogcédula fogásába hallgatólagosan beleegyezett, nem jogerősen elbocsátással;

3. Simon Péter ellenőrt, mert szolgálat közben szeszesitalt fogyasztott, 5 százalék fegyelmi bírsággal;

4. Horváth 25 István ellenőrt, mert talált tárgyat szabálytalanul kezelt, nem jogerősen elbocsátással;

5. Suba János kocsivezetőt, mert a vállalat anyagából lopott, nem jogerősen elbocsátással;

6. André István főkapust, mert kartársát szidalmazta, 5 százalék fegyelmi bírsággal;

7. Pál Imréné kalauznőt, botránvos viselkedéséért elbocsátással;

8. Szántó 1 Matild kalauznőt, hűtlen pénzkezelésért, elbocsátással;

9. Varga 19 István hegesztőt, ittasságért és igazolatlan távollétért 5 százalék fegyelmi büntetéssel;

10. Tóka József betanított munkást igazolatlan távollétért 5 százalék fegyelmi bírsággal;

11. Ledő András BHÉV vonatvezetőt, mert tolatásnál elmulasztotta a szükséges intézkedések megtételét, 4 százalék fegyelmi bírsággal;

12. Pintes József BHÉV motorvezetőt, mert szolgálata elvégzését megtagadta, elbocsátással;

13. Pintér Béal HÉV kalauzt hűtlen pénzkezelésért, nem jogerősen, elbocsátással;

14. Grázel Béla BHÉV segédmunkást, mert talált tárgyat nem adta le, elbocsátással büntette a fegyelmi bíróság.

Akiknek nem használ a jó szó...

A fegyelmi ítéletek közül kiragadott fenti néhány példa is azt mutatja, hogy a közlekedési dolgozók az országépítés komoly munkája mellett éberen őrködnek azon, hogy az építést hátráltató vagy gátló embereket komoly büntetéssel figyelmeztessék, vagy ha szükséges — eltávolítsák soraik közül, mert csak így tudják a vállalat dolgozói megvalósítani azokat a magas célkitűzéseket és követelményeket, amelyek népünk boldogabb és, békésebb jövőjét jelentik.

Vannak olyan dolgozók is, akiknek fegyelmi iratain még alig száradt meg a tinta, máris újra a fegyelmi bíróság előtt állanak. Hiába volt a fegyelmi bíróság jóindulatú, az enyhítő körülményeket figyelembevevő méltányos ítélete. Nem használt semmit, mert ezek (Deli Péter zugtól és Csermely Ibolya hungáriai kalauzok) nem akarnak a becsületes dolgozók sorai közé lépni. Hanyag és rossz szolgálatteljesítéssel rossz példát mutatnak, amire itt nincs szükség. Itt csak a jó példa, a becsületes munka hasznosítható.

A vállalat dolgozói tudják is ezt és ezért önfeláldozó munkával, munkamódszerátadással, észszerű kezdeményezéssel növelik teljesítményüket és ezzel a vállalat jövedelmezőségét is; elősegítik népgazdaságunk fejlődését és így biztosítják rájuk háruló feladatuk tökéletes végrehajtását az új ország építésében.

A 13.550|1948. számú Kormányrendelethez

Ha valamilyen törvényt vagy rendeletet közelebbről megvizsgálunk, elsősorban azt kell megnéznünk, hogy kik hozták és miért hozták a törvényt — vagy rendeletet. Népi demokráciánk minden törvény- és rendeletalkotása kizárólag a munkásosztály és a vele szövetséges dolgozó parasztság — valamint a haladó értelmiség érdekeit szolgálja. Nem lehet vitás tehát, hogy a mi államunk rendeleteit és törvényeit nekünk kell betartanunk elsősorban, de ezen túlmenően éberen vigyáznunk kell arra, hogy törvényeinket és rendeleteinket minden vonatkozásban az egész ország területén mindenki által betartassanak! Itt van például a 13.550|1948. Korm. rendelet. Ezt a rendeletet kormányzatunk azért hozta, hogy az állam, illetve a közületek tulajdonában üzemben tartott gépjárművek élettartama meghosszabbodjon és üzembentartási költségei csökkenjenek.

E célok megvalósítása feltétlenül szükségessé teszi, hogy minden gépjárműnek legyen beosztott és felelős vezetője, aki a neki átadott gépjárműért felelős és a gépjárművön előforduló apróbb hibákat sajátmaga kijavítja és ezáltal megelőzi a nagyobb költségekkel járó javításokat. Állandóan ellenőrzi a gépjármű üzemanyagfogyasztást, ellenőrzi naponta a gumik légnyomását és résztvesz a munkaversenyekben azzal a céllal, hogy a reábízott gépjármű üzembentartási költsége a lehető legkisebb legyen. Mindez azonban maradéktalanul csak akkor valósítható meg, ha a 13.550/1948. Korm. rendeletet szigorúan betartjuk és betartatjuk!

Betartatjuk az egyes vállalatvezető elvtársakkal is, akik között nem egy akad olyan, aki a fenti rendelet ellenére a közösség tulajdonát képező gépjárművet olymódon kezeli, mint a régi rendszer úgynevezett úrvezetője — azzal a hamis és álindokolással, hogy az üzembentartás költségeit az ilyenódon megtakarított gépjárművezetői fizetés is csökkenti. Ez azonban nem fedi a valóságot, mert a vállalatvezető elvtársak munkabeosztása nem engedheti meg a gépkocsival való fokozottabb foglalkozást, az apróbb hibák kijavítását — a gumik légnyomásának állandó ellenőrzését. És az ilyen mulasztásokból eredő károk rendszerint magas összegekre rúgnak, ami a gépjárművezető megtakarított fizetését felülmúlja. Az ilyen gépkocsi nem vesz részt a munkaversenyekben — de mindezektől eltekintve —, nem is ellenőrizhető az, hogy milyen célra, milyen utakra van igénybevéve, de ha van a gépjárműre beosztott — felelős gépjárművezető, abban az esetben már kisebb a lehetősége annak, hogy a vállalat vezetője — vagy igazgatója —, saját privát céljaira veszi igénybe a gépjárművet.

Mindezeken túl az esetleges baleseteknél — kihágásoknál a biztosítóintézetek a 13.550/1948. Korm. rendelet alapján kétségbe vonhatják kötelezettségük teljesítését, sőt az ilyen ügyekben eljáró hatósági közegek külön kihágásnak kell, hogy minősítsék azt a tényt, hogy a gépkocsit nem a rá beosztott felelős és hivatásos gépjárművezető vezette.

Kritika és önkritika a káderek nevelésében

„Hadd tárja fel Pártunk, a bolsevikok, országunk valamennyi becsületes munkása és dolgozó eleme munkánk fogyatékosságait, építésünk fogyatékosságait, hadd jelöljék ki az utat fogyatékosságaink felszámolásához, hogy munkánkban és építésünkben ne legyen pangás, mocsár, rothadás, hogy egész munkánk, egész építésünk napról-napra javuljon és egyik sikert a másik után arassa." (Sztálin.)

A bolsevik Párt, Sztálin elvtárs arra tanítják a Párt, az állam és a gazdasági élet kádereit — valamennyi szovjet embert —, hogy legyenek kérlelhetetlenek fogyatékosságaikkal szemben, neveljék a munkásokat magas igényességre a kritika és önkritika szellemében.

A szovjet nép — amelyet Lenin—Sztálin Pártjának vezetésével építi a kommunista társadalmat — szétszakíthatatlan egésszé forrt össze. Ez úgy vált lehetővé, hogy feltárták és leküzdötték az akadályokat, a fogyatékosságokat és hibákat. A szovjet nép kötelességének tartja bátran összetörni a régit, az elavultat és támogatni mindazt, ami élenjáró, új és haladószellemű.

A kritika és az önkritika a szovjet emberek meganulványulása az egész nép ügye iránt és állhatatos harc a szocialista társadalom még gyorsabb felülődéséért. A hiányosságok kijavításában résztvesznek a dolgozók széles tömegei.

A bolsevik kritika

A pártszervezetek fokozottan keltik fel a vezető káderek érdeklődését a kritika és önkritika gyakorlására. Megtanítják őket arra, hogy ne bízzák el magukat, ne alkalmazzanak helytelenül úgynevezett „jóindulatot", hanem kritikus szemmel nézzék a történéseket és ugyanilyen értelemben foglalkozzanak saját magatartásukkal és munkájukkal.

A bolsevik kritika iránti viszony mutatja meg a munkás politikai érettségét, pártszerű tudatosságát továbbá azt, hogy fölé tudja-e helyezni a társadalom érdekeit az egyéni érdeknek. Meg kell érteni hogy a kritika és önkritika nem kampány, hanem mindennapos munkánk bolsevik módszere. A Párt elvszerűségéről és a hibákkal szembeni engesztelhetetlenségről — arról a képességről van szó, hogy tudunk-e a széles tömegek aktivitására támaszkodva vezetni, cselekedni.

A becsületes munkás, az igazi bolsevik nem fél a kritikától — a kritika nem gyengíti, hanem erősíti. A bírálat csak azokban kelt félelmet, akik elkenik a hibákat, vagy visszaélnek hivatali beosztásukkal, esetleg nem tartják tiszteletben az állam érdekeit.

A SzK(b)P pártszervezetei azért törekszenek arra, hogy ne fordulhon elő egyetlen olyan eset sem, amikor helytelen magatartást tanusítanak a kommunisták és pártonkívüliek bíráló megjegyzéseivel szemben — ezért adnak minden esetben igazat a jogos kritikának.

A tömegek kezdeményezése

A kritika és önkritika az a rendkívüli fontosságú eszköz, amely segíti az új gondolatok fejlesztését, a tömegek kezdeményezésének kibontakozását, a tömegek alkotókészségét és jó munkájuk további fokozását. A kritika és önkritika rendkívül nagymértékben meggyorsítja az „új" győzelmét a „régi" fölött.

A kritika és önkritika rendkívüli nagy fontossága igen sok esetben megmutatkozik az üzemekben és gyárakban is, ahol — azok helyes alkalmazásával — javítanak a munkamódszereken.

Egyik legjobb területei a kritika és önkritika kibontakozásának a taggyűlések, az aktivagyűlések, a pártbizottságok teljes ülései és a konferenciák. A kritika és önkritika a káderek bolsevik nevelésének legerősebb fegyvere és egyben hatalmas fényszóró, amely bevilágítja azt az utat, amelyet meg kell tenni a tervek határidő előtti teljesítéséért.

Ahol rossz az ÜB munkája

A szakszervezetünkhöz szervezetileg tartozó nemzeti vállalatok kivétel nélkül részesültek nyereségrészesedés visszatérítésben, amely visszatérítést a FŰSZÉRT garage kivételesen igazságosan osztották meg az élenjáró dolgozók között.

A FŰSZÉRT garageban azonban komoly hibák keletkeztek, amelyekről szakszervezetünk későn értesült.

Az üb. az egyik élmunkás személyében nem azt a szaktársat terjesztette fel kitüntetésre, akit a dolgozók javasoltak. Szakszervezetünknek nincs ugyan kifogása Halász szaktárs ellen, tudjuk, hogy kiváló szaktárs, a Párthoz való viszonya is jó és már 1919-ben részt vett a forradalmi harcokban. De azt is tudjuk, hogy az ott dolgozó szaktársaink öntudatos, kiváló elvtársak, akik maguk is meg tudták volna választani azt az elvtársat, akit a kitüntetésre alkalmasnak találnak.

Joggal kérdezzük, vajjon hogyan érvényesítjük a legszélesebbkörű demokráciát, ha nem úgy, hogy a dolgozók akaratának — a széles tömegek — kívánságainak szerzünk érvényt.

De hogy élhetnek egy üzemen belül a dolgozók a népi demokrácia által biztosított jogukkal, ha egyes személyek ezt a jogot kizárólagos tulajdonuknak tekintik.

A nyereségrészesedés visszatérítést pedig

nem a kitüntetett élmunkások kapták,

hanem erre a célra külön „kijelölt" valakiket: egy önkényeskedő személy, és így sem a szóbanforgó Halász élmunkás szaktárs, sem Jancsek József szaktárs, akinek országos viszonylatban is a legkiválóbb eredményei vannak, egyetlen fillért sem kaptak.

Valahogy az a látszata ennek a sötét ügynek, mintha „koma, sógor, barát" alapon osztották volna el a visszatérítést és éppen azok nem részesültek belőle, akiket a legjobban megilletett volna.

A kitüntetéseket megelőző értekezleteken megadtuk a szükséges tudnivalókat, hogy a dolgozók akaratának a legszélesebb körben érvényt kell szerezni, megírta azt a Szabad Nép és a Népszava is.

Az üb. titkár nem hivatkozhat arra, hogy nem tudta az elosztás módját. — Elrettentő például közöljük ezt a súlyos és komoly hibát, amelyet a FŰSZÉRT garage üb.-a követett el és ezekután elvárjuk, hogy az üb. önkritikát gyakoroljon és munkájából az ilyen hibákat kiküszöbölje. Az ügyben egyébként vizsgálatot folytatunk.

Jól dolgoztak az Autótaxi N. V. dolgozói

Bizonyítja az, hogy 1949. év utolsó negyedévében 27.000.— Ft visszatérített összeget kapott. Ezen összegből 10 élmunkás és 14 kiváló munkás részesült 200.— Ft-tól 1.000.— Ft-ig terjedő jutalomban, ezek között két ipari tanuló.

De a legnagyobb jutalom, melyben az üzem minden dolgozója részesült, a Munkás Club. A január 19-ild üzemi értekezleten Kuti ü. b. titkár bejelentette a Club megnyitását. Értekezlet után megtekintjük a Clubot a gkv. szaktársakkal, a műhely dolgozóival, a Gépjárművezetők Szakszervezetének főtitkárával, Tóth Béla elvtárssal, aki elismerését fejezi ki.

A munkásklub a miénk!

A szaktársak arcán öröm ragyog, mikor megtekintik a helyiséget. A falon nagy Lenin, Sztálin, Rákosi kép, körben kisebb képeken a munkásmozgalom nagyjai. Körben a falak mentén kerek kis asztalok, kényelmes székekkel, csipke terítővel és ernyős lámpákkal. A terem világítása szelid fényű, ízléses neoncsövek. A terem közepén lévő asztalokon mindenféle folyóiratok, napilapok, szaklapok, a terem mellett kisebb helyiség, ahol könyvek állnak a gépkocsivezetők rendelkezésére, sakk-készletek szórakozásra.

A nap minden órájában tartózkodnak gkv.-k a helyiségben. Ha egy kocsi meghibásodik és javítás céljából a műhelyben van, a gk.-vezető a várakozási időt kellemesen töltheti el.

Leülve a kényelmes székre, akaratlanul is visszagondolok a kapitalista világ idejére, amikor a Club helyén részben forgalmi iroda, részben Schönviczki forgalmi főnök, a rettegett „Karaffa" szobája volt. Itt a szoba előtt kellett várakozni azoknak a gk.-vezetőknek, akiknek 12—14 órai munkaidő után elvették a lapját, ami azt jelentette, hogy nem mehet addig szolgálatba, míg a forgalmi főnök el nem intézte az ügyét, mely a legkisebb szabálytalanság esetén 2—3 napi letiltás volt. Ez mindig attól függött, hogy a forgalmi főnök úr milyen hangulatban volt. Azért a gk.-vezetők az ajtó előtt lévő falat mely mellett sorba állottak, siraló falnak nevezték el. Ha a kg.-vezető kocsira várakozott, mely javítás alatt állott, a műhelyben vagy a folyosón kellett létéregnie.

A terem falán lévő Rákosi elvtárs képére nézek, eszembe jut „Tied az ország, magadnak építed" és valóban érdemes volt jól dolgozni, mert a jövedelem nem a kapitalista zsebébe megy, hanem visszajut a dolgozókhoz. Haltenberger Samu, a solfőrnyúzó kapitalista, mintagazdaságot létesített Petenden, a tenyészállatai számára higiénikus istállót épített, de az üzem dolgozóinak és a gépkocsivezetőknek a legcsekélyebb szociális berendezés sem jutott.

Gondolataimból a telefon csengője ébreszt fel. a futóműhely jelenti a JA. 531. számú kocsi elkészült. Pinétt András gkv. becsukja az előtte lévő könyvet, átveszi az indító-lapot, az ajtóból mégegyszer visszanéz, látszik rajta, hogy nem szívesen hagyja itt a gyönyörű helyiséget. Ugy látom Ő is átérzi, hogy most már valóban minden a miénk.

Kucsma János.

Határozati javaslatokban követelik dolgozóink

a gyilkos kulákok szigorú megbüntetését

A Pécsi Közlekedési K. V. dolgozói folyó hó 19-én megtartott szakszervezeti napon felháborodásuknak adtak kifejezést az alsószegedi aljas gyilkossággal kapcsolatban. Határozati javaslatban kérték Pártunk Központi Bizottságát, hasson oda, hogy ilyen aljas fasiszta kulák gyilkosokat a munkásosztály kívánságának megfelelően a legszigorúbban büntessék meg.

Szépilona dolgozói felháborodással és mély megvetéssel ítélik el Kiss Imre lengyelkápolnai párttitkár elvtársunk állatias kegyetlenséggel történt meggyilkolását.

Fővárosi Autóbusz K. V. dolgozói írják: „követeljük, hogy a titoista ügynökökkel és magyar cinkostársaikkal szemben a magyar kormány a legszigorúbb megtorlást alkalmazza és az elfogott gonosztevők felett a legsúlyosabb ítéletet mondja ki.

A Fővárosi HÉV K. V. dolgozói: „A kulákság ezen bestiális kegyetlenséggel végrehajtott gaztette nemcsak merénylet az ottani földhözjuttatott újgazdák ellen, hanem egyben merénylet az egész dolgozó magyar nép ellen is. Ezért a Fővárosi HÉV K. V. dolgozói azzal a határozati javaslattal fordulunk a Magyar Népköztársaságunk kormányához, hogy a lengyelkápolnai gyilkosokkal szemben a legszigorúbb büntetést alkalmazza, amely az öntudatos dolgozók szerint nem lehet más, mint halál."

A Dózsa György-főműhely dolgozóinak ünnepe volt a szakszervezeti nap

Délután tizenhat órakor vidáman csilingel a műszak végét jelző csengő. A kijáratnál lévő bélyegzőóra körül azonban nem jelentkeznek a dolgozók, mindenki a feldiszitett kultúrterem felé siet.

Mindenki vidáman beszél, az arcok kipirultak. Hiába üvölt Amerika hangja — mondja egy kipirult arcú SZIT-sapkás — mi mégis felépitjük hazánkban a szocializmust és a kapitalisták előbb utóbb eltűnnek a földről.

— Harcolnak ám a közlekedési dolgozók szerte a világon, — válaszol a vele haladó idősebb elvtárs, akinek a pártjelvény mellett élmunkás jelvény diszíti a kabátját. A Párt a kommunisták vezetésével ott van a küzdők első soraiban. Mi most a munka frontján győzedelmeskedünk, több és jobb termeléssel erősitjük a béketábort. Minden kalapácsütés, minden megtakarított forint közelebb visz bennünket a szocializmushoz.

A kultúrtermet zsúfolásig megtöltik a dolgozók, a kultúrműsor után már hangzik Rein elvtárs beszámolója. A hároméves tervet 12 százalékkal túlteljesitettük. Most tüntetjük ki azokat a dolgozókat, akik öntudatos, jó munkájukkal elősegitették a terv túlteljesitését. Ők a munka hősei, akikre a műhely, az üzem, az állam dolgozói méltán büszkék.

Különös öröm a munkásosztály számára, hogy a műszaki értelmiség a szocialista munkaversenyek során mind szorosabban zárkózik fel a dolgozókhoz és segíti a termelési kérdések megoldását.

Mindjobban átforrósodik a levegő, a dolgozók csillogó szemmel figyelnek minden szavára, érzik, hogy róluk van szó. Egészen izzó lesz a levegő, mikor a beszámolóban a Párt vezető szerepéről beszél.

A Párt neveli a munkahősöket, a sztahánovistákat, az élmunkásokat. A Párt biztositja a szavartalan termelést és visszaverl az imperialisták támadásait. A Párt vezeti és erősiti a békefrontot. A Párt győzelmeink szervezője.

Megkezdődött az élmunkás jelvények és díjak kiosztása. Egymás után lépnek az emelvényre Németh József, Gelle József, Kovács Ödön, Cserhalmi Tibor, Somogyi József, Zsédely Károly, Ozsváth Sándor, Ternák Dánlel.

Minden kitüntetett jutalmazásánál felzúg a dörgő taps, mely a munkatársak megbecsülését jelzik. Mindenki lelkesen ünnepli a munka hőselt, akik lelkes munkájukkal lendítik előre a többi dolgozók munkáját is, magukkal ragadva őket lelkesedésükkel.

Véget ér az ünnepi szakszervezeti nap. Utána Cserhalmi Tibor ifimunkásnak tesszük fel a kérdést. Hogyan érte el, mi ösztönözte, hogy a munkaverseny során oly kiváló eredményt ért el:

— Mint SZIT-titkár, magamévá tettem Pártunk irányvonalát és tudom, hogy csak úgy győzzük le végleg a kapitalizmust, ha többet, olcsóbban és jobbat termelünk. Amikor a tanitósegédem megbetegedett, gondolkoztam, hogy egy gép állni fog, ezt nekem nem szabad hagynom, igy kértem az üzem vezetőit, hogy az ő munkáját én végezhessem el. Mikor megkaptam az engedélyt, azon igyekeztem, hogy minél jobban teljesitsem a rám váró tervet, és sikerült.

— Meg van elégedve az eredményével? — tesszük fel a kérdést?

— Nem, nem vagyok, még sokat kell tanulnom szakmailag, ha most felszabadulok, tovább képzem magam, szemináriumokat hallgatok és ott sokat tanulok, ami segit a munkám végrehajtásában.

Most már beszél, nem kell kérdezni.

— Mint SZIT-titkár, hatalmas feladatok várnak rám. Az ifjúságot jobban be kell vonni a munkaversenybe, a brigádokat újra kell szervezni, a szakmai továbbképzést műhelyen belül meg kell szervezni. De legfontosabb feladat az ellenőrzés kérdése, mert az, hogy az ifik elmaradnak az „öregek" mögött — az az ellenőrzés hiánya is.

— De kiküszöböljük ezt a csorbát is, ifi-napokon felvetjük és megvitatjuk Pártunk határozatát a termelékenység fokozásáról, határozatokat hozunk a végrehajtására, megmozdul a Dózsa ifjúsága és felzárkózunk a többi dolgozók mögé, azért, hogy az ötéves tervünket túlszárnyalva fejezzük be.

Elbúcsúzunk *Cserhalmi* elvtárstól, kézfogásában benne van az ifjúság lendülete, ereje, tettrevágyása, a dolgozók felemelkedésének útja.

Küldöttválasztó értekezleten jelöljük sztahánovistáinkat az országos tanácskozásra

A Szakszervezetek Országos Tanácsa február 26-án „A sztahánovisták országos tanácskozására" hívja össze a magyar nép legjobb fiait, a dolgozó népünk élenjáró harcosait, a magyar sztahánovistákat.

Sztahánovistáink februári tanácskozása nemcsak a sztahánovistáink ügye, hanem a dolgozó magyar nép ügye is. Ennek a tanácskozásnak döntő jelentősége abban domborodik ki, hogy ez itt általánosított tapasztalatok nagymértékben elősegitik az ötéves tervünk sikeres menetét és az időelőtti végrehajtását.

Ebből adódik, hogy ha mi fokozottabb mértékben foglalkozunk azoknak a feltételeknek a biztositásával, amelyek alapjai sztahánovistáink fejlődésének, akkor méltán számithatunk döntő sikerre.

Ezen feltételek közé tartozik élmunkásköreink nagyobbfokú aktivizálása, élmunkáskörök részére megfelelő szakirodalom, szakszerű biztositása, szovjet élenjáró sztahánovisták munkamódszerének ismertetése és tanulmányozása az újító mozgalom keretén belül, az újítások gyors és bürokratikus mentes elintézése, és végül a lehető legszorosabb kapcsolat megteremtése a műszaki értelmiséggel.

Azzal a műszaki értelmiséggel, amely Pártunk felhivására csatlakozott a fizikai dolgozók harcához, hogy közös munkájukkal elősegitsék ötéves tervünk idő előtti megvalósitását.

Mi, a szakszervezet dolgozói kötelességünkké tettük, hogy szocializmusunk gyorsabb megvalósitását maga elé tűző Sztahánov-mozgalom tanácskozásán felmerülő kérdéseket, problémákat megoldjuk, a Sztahánov-mozgalom további sikeres fejlődését minden eszközzel támogatjuk.

Január 30. és február 4-e közötti időben 30 élmunkáskör-ünk a fent megadott időpontban kibővített élmunkáskör gyülést fog tartani, ahol napirendi pontként „a sztahánovisták I. országos tanácskozásának ismertetése, a sztálini műszakban elért teljesitmények állandósitása, és a termelékenységünk fokozása fog szerepelni, mely értekezleten a legszélesebb munkásnyilvánosság előtt választják meg a küldötteket. Bizzunk abban, hogy küldötteink méltóan fogják képviselni a Közlekedési Szakszervezet dolgozóit.

Előre a szocializmus ügyét előbbre-vivő sztahánovisták I. országos tanácskozásának sikeréért.

SZTÁLIN ELVTÁRSNAK KÖSZÖNHETEM,

hogy élmunkás lehetek és hogy most 800 forintot kaptam vissza a nyereségrészesedés visszatérítésből, mondotta az AFORT csepeli telepének segédmunkása, Mellári István elvtársunk, a jól sikerült szakszervezeti napon.

Sztálin elvtársnak, a felszabaditó Szovjet Hadseregnek, Pártunk küzdelmeinek és a harcokban elért fényes győzelemsorozatoknak, Rákosi elvtárs bölcs vezetésének köszönhetjük, hogy ma egyáltalán nyereségrészesedés-visszatérítésről és az élenjáró dolgozók kitüntetéséről beszélhetünk, folytatta tovább Mellári István elvtárs, a telep legkiválóbb segédmunkása.

A jövőben pedig még jobban fogok igyekezni, hogy teljesítményemet emeljem, mert fizetésem ezen keresztül emelkedik és egyre jobban élek családommal együtt.

Ezek a szavak egy egyszerű munkás szavai voltak, de ezekben a szavakban benne van a dolgozó embernek

pártjához, osztályához való hűsége,

szeretete a munka iránt, de kicsendül a jövőbe vetett szilárd hite is. A szemek az örömtől csillognak amerre csak nézek a hatalmas és vadonatúj kultúrteremben, amelyet modern központi fűtés fűtött kellemes melegre.

Most hatalmas tapsorkán rázza meg a nagy ablakokat, a piros zászlók szinte megrezzennek az éljen kiáltásoktól.

Podolák Jenő szaktárs lépett a szinpadra, hogy átvegye jó munkája jutalmát az élmunkás-kitüntetést és a 800 forint nyereségrészesedés-visszatérítést.

A többszörös újító kitüntetése

osztatlan örömet keltett,

meghatódottan mond köszönetet Pártunknak és Rákosi elvtársnak a szép kitüntetésért.

Ezután sorra következnek a jutalmazások: 800, 500, 300 forintokat oszt ki Katona Ferenc, a kocsikisérőből lett vállalatvezető elvtárs, talán ő a legboldogabb, hogy a dolgozók jó munkájukért most megkaphatják méltó jutalmukat.

Összesen 56.000 forint a visszatérítés összege, amelyből több mint 21.000 forint kerül kifizetésre, a fennmaradó összegből pedig nyaralót, könyvtárat létesít az üzem, hogy minden dolgozó élvezhesse a jó munka áldását.

Horváth István üb.-titkár, majd az üzemi pártszervezet titkárának beszámolója után, számosan szóltak a dolgozók a kitüntetésekhez, kihangsúlyozva, hogy az üzem átlageredménye 106 százalékról, 117.3 százalékra ugrott és a legközelebbi célkitűzés a 125 százalék átlagnorma elérése.

A jó hozzászólások azt bizonyítják, hogy az üzem dolgozói között kitünő a kollektiv szellem. A műszaki és adminisztrációs értelmiség jól működik együtt a dolgozókkal, amelynek meg van a kellő eredménye.

Az elvtársak ideológiailag fejlettek, megértették Pártunk célkitűzéseit a proletárdiktatúra tényét, a szocialista építés hatalmas perspektiváját, ezért megy jól a munka.

Szakszervezetünk harcos üdvözletét küldi az AFORT-telepek dolgozóinak és további jó eredményes munkát kivánunk elvtársainknak.

A forradalom költője

Jan Rajnisz

Rajzman, négyszeresen kitüntetett Sztálindijas rendező, az „Utolsó éjszaka" rendezője készitette „A forradalom költője Jan Rajnisz" c. lett filmet, a lett Állami Művész Szinház művészeinek közreműködésével.

Hatalmas emlékmű áll Rigában, egy férfit ábrázol, aki kezével üdvözli a fővárost. Jan Rajnisz, Lettország népi költőjének tiszteletére állitották fel ezt a szobormüvet. A film azzal kezdődik, hogy a szovjet harcosok, alighogy felszabaditották a várost a német megszállás alól, diszőrséget állnak az emlékműnél. Ugy elevenedik meg Jan Rajnisz, a forradalmár költő élete — irja az egyik szovjet filmesztéta — mint egyetlen művészi kép.

Munkásiróink

A hazánkban most meginduló kultúrforradalom, melyet Pártunk vezet, a Szovjetunió élen járó kultúrájának példáján, a közlekedési dolgozók munkásiróit is megmozgatta.

Különös erővel járult ehhez, a Sztálin elvtárs 70-ik születésnapjára tett felajánlások, a sztálini-műszak, a Sztahánov-mozgalom kialakulása hazánkban, melynek izzó hangulata szülte az alább közölt két művet is, melyek Sztálin elvtárs 70-ik születésnapjára kiirt „A szocialista embertipus kialakulása hazánkban" cimü pályázatán, a vers, illetve novella terén az első dijakat nyerték.

A MI KINCSÜNK...

Irta: PLÉH GYULA,
(a Lillafüredi Állami Erdeivasút dolgozója).

Munkások vagyunk: — a világ szivevére
gép, föld, erő, haladás és ököl,
királyok, grófok átka ellenére
a mi zászlónk lobog, szellemünk tündöklő!...
Csak eszme kell! — igazság és ember
a nyomorgók, rabszolgák lánca széthasad,
a sors csak hajó — mi vagyunk a tenger,
s a legnagyobb érték ma már az ember...

EGY HAVAS HÉTKÖZNAP...

Irta: MOLNAR GYÖRGY,
(a Fővárosi Villamosvasút KV Ferencváros p.-u. dolgozója).

Mint vaspor a mágneshez, repültek és tapadtak a hópelyhek a 23-as villamos homlokablakához...!

A fiatal, vidám Bakos Pista fogta erős kezével a kapcsolót.

Bakos Pista, aki egy héttel ezelőtt vizsgázott, most élvezte a sebességet. Néha hunyorgatott, amikor egy-egy jól megtermett hópihe vágódott az ablakhoz és olyan érzése volt, mintha a szemébe repülne.

Már a tanfolyam alatt szerette volna úgy igazán elereszteni a kocsit, de az oktatója mindig visszatartotta, Szinte mérges volt és feleslegesnek érezte ezt az elővigyázatosságot. Bántotta, hogy aktatója nem bizik benne, holott úgy érezte, hogy teljesen ura a kocsinak.

De most már nincs mellette oktató, felszabadultan, önállóan vezet. Az ő kezének mozdulata irányitja a nagy testet, mely hiven engedelmeskedik. Nem is nagyon bántotta sürü fékezéssel a kerekeket, mert olyan jó hallgatni, mikor géppuskaszerüen csattognak a kereszlezéseken.

— Aztán kapaszkodjon ám! — kiáltotta vidáman a perronra kilépő Arasz bácsinak, aki igen jó kalauz hirében állt és bizony fejcsóválva figyelte fiatal kartársa munkáját.

— Ne félts engem, Pista, nem esek én ki, de ez igy nem lesz jó — szólt Arasz bácsi —, ne feledjed el, hogy munkaverseny van!

— A gyors közlekedésért van a munkaverseny és gyorsan is megyünk!

— Nem elég a gyorsaság, Pista, biztonság is kell a jó közlekedéshez, amit nem nagyon érzek a kocsidon.

— Nem tesz itt baj, kalauz kartárs — válaszolt nem kis magabiztonsággal Pista és rányomta teljes áramra a kapcsolót. A motorok búgva vették fel a sebességet s a vonat után bukfencet hánytak a hópelyhek.

— Na-na, Pista, vigyázz és tartsd be a szabályokat, hogy valóban „kocsivezető" lehess — dörmögte Arasz bácsi és behúzta maga után a tolóajtót.

Gyorsan fogytak a fordulók és gyorsan forogtak a gondolatok Pista fejében. Bántotta, hogy Arasz bácsi nem tartja kocsivezetőnek. Miért? Hiszen már levizsgázott s itt áll a kapcsolónál. Most csenget, most fékez, kapcsol...

Késő estében futott már a vonat. A 10 órás váltás munkásait is hazaszállitották már. Pista hallotta, amikor beszélgettek mellette. Mindegyik a munkaversenyről, selejtcsökkentésről, normatülteljesitésről és a tervről beszélt. Érezte azt a lelkesedést a munkásokból sugározni, ami őt is eltöltötte. Ő is a tervért akar dolgozni, most már régi vágya szerint mint kocsivezető.

Peregtek a gondolatok. Eszébe jutott a termelési értekezlet, ahol egy lakatos felszólalt a kocsirongálók ellen, egy pályamunkás pedig a vágány kopások kiküszöböléséről beszélt.

Figyelni kezdte kocsiját. Az egyik kanyarban érezte a tengely kis koccanását és a keresztezésen a kerekek apró ugrását és a rugók rántását.

— Igazuk volt a felszólalóknak — mormolta magában döbbenten —, milyen erősen igénybe van véve a kocsiszekrény, ha gyorsan megyek a keresztezésen és a kanyarokban. A rugók megfeszülnek, hogy fékezzék a rázódást.

Pista elszégyelte magát. Rájött, hogy mennyire igaza van Arasz bácsinak Ő még nem kocsivezető.

Utolsó forduló előtt állitak a végállomáson. Pistában nagy elhatározás született.

— Most figyeljen, kalauz kartárs — mondta indulás előtt Arasz bácsinak —, utolsó forduló.

— Vigyázz, Pista öcsém, legtöbb baleset az utolsó fordulóban történik, mert sietnek a kocsivezetők — felelte Arasz bácsi, gondolva, hogy Pista versenypályának fogja használni az útvonalat.

— Figyeljen csak — mosolygott magában boldogan a fiatalabb.

Rövid sipjel, két csengetés visszhangzott az estében s megindult az utolsó fordulóra a 23-as villamos.

Lágyan simultak be a kerekek az első kanyarba, szelíden gurultak a keresztezéseken, könnyedén dolgoztak a motorok, Pista csillogó szemmel kutatta a sötétséget és végtelen biztonság töltötte el.

Arasz bácsi csodálkozva kukucskált ki a perronra, de nem szólt, magában mosolygott s megelégedetten dörmögte, — észretért az öcskös!

Pontos időre értek vissza a végállomásra, majd beálltak a pályaudvarra, Pista szeretettel búcsúzott el egy pillantással a kocsijától s arra gondolt, hogy nagyon fog vigyázni az épségükre, Arasz bácsi szalad leszámolni.

Pista megvárta a kocsiszin kapujában

— Köszönöm, kalauz kartárs — nyujtotta kezét

— Nincs mit, kocsivezető kartárs — ragadta meg és szoritotta meg ráncos kezével Arasz bácsi, majd felszállt a szolgálati kocsira.

Vidáman indult Pista a csikorgó hóban közeli lakása felé és sokáig visszhangzott fülében a megszólitási „kocsivezető kartárs".

A kocsiszin előtti lámpa fényudvarában, vidáman hancúroztak a hópelyhek.

A Terményforgalmi NV. dolgozói büszkén viselik az élmunkás kitüntetést

A Terményforgalmi NV újpesti telepén január 18-án lelkes hangulatú ünnepi szakszervezeti napon tüntették ki az élmunkásokat. Kétszeresen ünnep volt ez a nap a telep dolgozóinak, mivel ez alkalommal üdvözölték *Fülöp* ü. b.-titkár elvtársat is, aki akkor, azokban a napokban jött vissza a szakszervezeti iskoláról.

Fülöp elvtárs szakszervezeti napi beszédét azzal kezdte, hogy megköszönte a telep dolgozóinak, hogy lehetővé tették, elősegítették a hathetes állandó iskolára jelölését.

Sokat tanultam az iskolán — mondotta. — És most szeretném további munkám során gyümölcsözően fel is használni azt a tudást, amit ott szereztem. Nekem a figyelmemet az iskolában is az a felirat ragadta meg legjobban, amely arra figyelmeztet, hogy „A munkásosztály küldött, tehát számítunk rád". Én igyekszem is valóra váltani ezeket a reményeket.

Iván Miklós főtitkár elvtárs felszólalásában örömét fejezte ki, hogy a szállítómunkások is mind többen ismerik fel a szocializmust építő munka jelentőségét. Ahol az élmunkások jó példát mutatnak, ott a munkaverseny valóban tömegmozgalommá válik. És ahol a dolgozók két rétegének a viszonya is olyan jó, mint ezen a telepen, ott a fizikai és szellemi dolgozók együttműködése az eredményekben is jelentkezik.

Tekintsünk csak vissza a multba, amikor a szállítómunkás semmi megbecsülést nem kapott és akkor látjuk, hogy milyen óriási utat tettünk meg előre a haladás útján. A szocializmus országát építjük s ennek alapja a — munka! Népi demokráciánk mindent megtesz, hogy azoknak, akik kiváló munkájukkal kitűnnek, erkölcsi és anyagi támogatást nyújtson. *Sztálin* vezetésével felszabadultunk — miénk az ország — és így minden lehetőségünk megvan ahhoz, hogy Pártunk irányvonalát követve, a munkásságot, tehát saját magunkat, fölemeljük mindenféle tekintetben.

Bauer József üzemi párttitkár elvtárs, a sztálini műszakon elért eredmények megtartásáról és fokozásáról beszélt. Tudatában kell lennünk annak — mondotta —, hogy jó munkával nemcsak az életszínvonalunkat emeljük, hanem napról napra erősítjük azt a hatalmas béketábort is, amely *Sztálin* elvtárs vezetésével, alkotó munkánk védelmezője. A világ dolgozóinak egy az érdeke az, hogy dolgozni, alkotni akarnak.

Tóth elvtárs ezután a vállalat nevében bejelentette, hogy a vállalat az élmunkásoknak pénzbeli jutalmat is ad, s rajtuk kívül még 2 kiemelkedő teljesítményt elért dolgozónak is.

Felolvasták az élmunkások neveit. Iván főtitkár elvtárs feltűzte a felszólított és boldogan mosolygó élmunkásoknak az élmunkáskitüntetést, majd kiosztotta a jutalmakat, s további jó munkát kívánt mindegyik kitüntetettnek.

Utána Fülöp ü. b.-titkár üdvözölte elsőnek a telep munkahőseit.

Viseljétek elvtársak büszkén az élmunkásjelvényt — mondotta —, mert azt a dolgozó nép adta nektek. Végezzetek ezután is jó szocialista munkát! A pénzjutalmon kívül kétheti ingyen üdülésre is kaptatok utalványt, Galyatetőre, oda, ahol régen csak a naplopó nagyurak nyaralhattak.

Bodóné elvtársnő, a vállalat főosztályvezetője üdvözölte ezután az élmunkásokat. *Della* elvtárs, az élenjáró dolgozók példájának követésére hívta fel a telep dolgozóit, majd a szegedkörnyéki gyilkosságra utalva, felhívta a dolgozók figyelmét arra, hogy vigyázni kell, mert az ellenség nem alszik.

Gábrics, Győző Amália, Tauber elvtársak felszólalása után *Fülöp* ü. b.-titkár zárószavaival ért végett a telep dolgozóinak ez a szép és felejthetetlen ünnepi szakszervezeti napja. Még az Internacionálé hangjai is magasabbra szárnyaltak, mint máskor, az egyszerűbb szakszervezeti napokon.

Családunkban két élmunkás van — *Apám és én*

„Szerkesztő Elvtárs! A Pártbizottságnak termelékenységünk emelése érdekében 1949 augusztus 30-án hozott emlékezetes határozata napján tűzték édesapám, Simon Mihály pályafenntartási dolgozó mellére, a termelésben végzett élenjáró munkája elismeréseként, az élmunkás kitüntetést.

Soha nem fogom elfelejteni azt a napot! Büszkeség és öröm töltötte el egész családunkat. Másnap, amikor Pártunk és Rákosi elvtárs intő szavait olvastam, elhatároztam, hogy ifjúmunkás létemre nekigyürközök én is a munkának és méltó leszek édesapámhoz.

Bevallom őszintén, eddig a napig inkább a sport és a kultúrmunka érdekelt, de ettől a naptól kezdve a termelés kérdéseivel kezdtem foglalkozni. Mindennap átolvastam sajtónk termelési rovatát és minden figyelmem munkám termelékenyebbé tételére irányult.

Érdeklődéssel fordultam idősebb és gyakorlottabb elvtársaim munkamódszerei felé és napról-napra merészebben és bátrabban kezdtem alkalmazni azokat. Szerettem volna úgy dolgozni, mint Muszka, Kék és Horváth elvtársak és a többi magyar sztahánovista.

Jött a számomra örökké emlékezetes sztálini műszak. Már a felajánlási munkákkal kapcsolatban is szép eredményeket értem el, mert vállalt feladataimat jóval a kitűzött határidő előtt teljesítettem. 1949 december 21-ét Sztálin elvtárshoz méltóan akartam megünnepelni az általa legjobban megbecsült ajándékkal, a termelő munkával. És sikerült!

Sikerülnie kellett, mert eredményes munkám a béketábor, a dolgozó nép, a haladó emberiség uralmát szolgálja és áthatott Lenin és Sztálin elvtársak tanítása, mely szerint a kapitalizmust legyőzni csak a munka eddig soha nem tapasztalt termelékenységével lehet. A sztálini műszak napján egyes munkákkal kapcsolatban 494%, 1544% és 4023%-os eredményeket értem el, egész napi átlagteljesítményem pedig meghaladta a 870 százalékot, minek következtében órakeresetem megközelítette a 30.— forintot.

Családunkban már két élmunkás van. Édesapám és én. Elhatározásomat keresztülvittem. Méltó lettem édesapámhoz, de legszebb álmom is valóra vált, amelyet nem adnék a világon semmiért, tagja lettem a Pártnak, szebb és boldogabb életünk harcos élcsapatának.

Megalakult az első női brigád

„T. Szerkesztőség!

Mi, a Füzessy Árpád főműhely dolgozónői jelentjük, hogy megalakult az első női brigádunk a produktív munkát végzők között. A brigád tagok száma hat fő.

Megértve a Pártközpont 22-én megjelent határozatát, látjuk azt az utat, amelyen nekünk — dolgozó nőknek — haladnunk kell. Célkitűzésünk az, hogy a szocializmus építéséből az ötéves terv keretén belül méltóképpen kivegyük részünket. Példaképül állanak előttünk a nagy Szovjetunió dolgozó női, akik a férfiakkal egyenlő jogokat élveznek és egyenlően veszik ki részüket a munkából is, amiért a juttatásukat is egyenlően kapják meg. Mi is ezen az úton haladva kezdjük meg brigádmunkánkat, célul kitűzve a termelékenység növelését, a selejt csökkentését, a minőség megjavítását és az egyéni verseny kiszélesítését. Megmutatva a többi dolgozó nő társainknak, hogy a közös munka alapján egymást segítve nagyobb eredményeket fogunk elérni, mint eddig.

Feladatul tűzzük ki, hogy azt a munkát, amelyet most végzünk, olyan tökéletesen tanuljuk meg, hogy szakmunkássá váljunk.

Ha így végezzük munkánkat, sokkal hamarabb felépítjük hazánkban a szocializmust.

Argvélus Józsefné
brigádvezető".

A kórházban adtuk át a munka hősének az élmunkás kitüntetést

Este fél 8-at mutat az Uzsoki-kórház órája. Csend van. A látogatási idő lejárt, csak a beosztott ügyeletesek vannak talpon, őrizve a betegek álmát.

A kapun most négy férfi lép be. Egyik a portáshoz lép, szabadsággal köszönti és szól: „Elvtársam, Horváth Péter elvtársunkat keressük, a Sallai Imre autobusz-főműhely dolgozói nevében jöttünk, az élmunkás kitüntetést szeretnénk beteg munkatársunknak átadni.

A portás elvtárs készséggel adja meg a kért felvilágosítást: I. emeleten balra, 152-es szoba.

Tiszta fehér szobába lépünk, benne ágyak, mint a többiben, de most mégis más. Ünnepélyessé teszi az az esemény, hogy a súlyos gyomorvérzésben szenvedő dolgozóhoz eljött a Párt, a Szakszervezet, és az üzem, a kiérdemelt kitüntetést és munkatársai együttérzését elhozni.

Üdvözölve beteg elvtársunkat állunk betegágya körül, majd Taisz Károly elvtárs szakszervezeti termelési felelős beszél: Horváth elvtárs! A magyar nép állama ma még fokozottabban mint a mult évben jutalmazni kívánja a termelésben kiváló teljesítményt elért dolgozókat. Így Téged is, mint az autobusz-főműhely egyik legrégibb szocialista harcosát aki kiváló szaktudásával a termelésben élenjárt, népi demokráciánk az élmunkás jelvény viselésére érdemesnek talált. Viseld a munka megbecsülésének ezen jelvényét olyan szocialista öntudattal, mint amilyen megtiszteltetést jelent ez a magyar dolgozók társadalmában.

Mély csend van a szobában, az elhangzott szavak, mint népi demokráciánk erejének ékes tanúbizonyságai terültek szét a kórházi szobában.

A gyönyörű szép élmunkás jelvény ott csillog Horváth elvtárs fehér kórházi ingén a szíve felett. Beszélnie nem szabad, de minden hangos szónál ékesebben fejezi ki mondanivalóját a sokat szenvedett munkásarcon legördülő két könnycsepp. Az élmunkásjelvény, népi demokráciánk diadalát, a két könnycsepp pedig népi demokráciánk iránti hála és bizalom jelét csillogtatja felénk.

A mély megilletődés látszott a többi beteg arcán, szinte vele éreztek, a kitüntetett munkástársukkal.

Kiss Géza üzemosztályvezető elvtárs az 500 forintos jutalmat adja át beteg elvtársunknak bátorító és biztató szavak kíséretében.

Fekete Sándor pártkáderes elvtárs a pártvezetőség nevében kíván dolgozó társának mielőbbi felgyógyulást.

Bíztatóan hangzik a beteg felé minden szó, szinte látszik rajta, hogy máris bizakodóan néz felgyógyulása elé.

Búcsúzóul Tausz elvtárs még ráhelyezi Horváth elvtárs takarójára a Galyatetői élmunkás-üdülőbe szóló beutalást, hogy a kórházi felgyógyulás után ott pihenje ki a betegség szenvedéseit.

Csendben csukódik be a látogatók után a 152-es betegszoba ajtaja. Az elvtársak elmentek, de itt maradt Horváth elvtárs szíve fölött a magyar dolgozók szabad életének, [illegible] hirdető élmunkás csillag.

SZILAJ SÁNDOR

A beteglátogatók a dolgozók támaszai

Tisztelt Szerkesztő Elvtárs!

Örömmel olvastam a „Közlekedés"-ben a beteglátogató-munkánkról megjelent cikket. És a cikk elolvasása után méginkább átéreztem, hogy milyen fontos a mi beteglátogató társadalmi munkánk. Én, ha beteg munkatársamat meglátogatom, mindjárt meglátom hogy komolyan beteg-e, vagy nem. Ha beteg, iparkodok segíteni rajta és ellátni jó tanácsokkal, ha rá van szorulva, segélyt is szerzek neki a vállalatunktól. De nagyon sok esetben más szempontból is megnézem a helyzetét, hátha a család körül van valami baj?

A beteglátogatás alkalmával elmagyarázom azt is, hogy milyen volt az a szégyenteljes mult, amikor nem törődtek a dolgozókkal. Aki segítségre szorult, azt a jótékonykodók mindig megalázták. Most mi dolgozók segítünk egymáson, őszintén, becsületesen. A népi demokrácia intézményesen segít a munkánkban, mert ez az ország már nem a tőkéseké, hanem a miénk, dolgozóké.

A beteglátogató-munkát azért is szívesen végzem, mert ilyen módon mi, dolgozók jobban megismerhetjük egymást is. A felgyógyuláshoz ugyanis az orvosságon kívül szeretet is kell. Akinek visszaadjuk az életkedvét, az előbb felgyógyul, előbb részt tud venni újra a termelésben. Így aztán a szocializmust még hamarább elérjük.

Árvai Józsefné,
Állami Irodatakarító Vállalat.

PÁRTUNK NEVELTJE...

„Kedves Szerkesztő Elvtárs!

A napokban Kőbányán jártam, hideg, zimankós idő volt, erősen fagyott, a járda életveszélyesen csúszós volt. Már majdnem elértem a villamosmegállót amikor a 37-es már bent is volt és mire odaértem bizony már mozgásban volt — elindult. Búsan néztem magam elé és latolgattam a következményeket, azaz, hogy legalább 15 percet kell várnom a nyilt pályán maró hidegben, míg újabb 37-es futna be.

Most jött a meglepetés. A kocsi lassított, sőt meg is állt. És egy udvarias mozdulat kinyitotta a vezető melletti rácsajtót és én boldogan szálltam fel. Megköszöntem a vezetőnek előzékenységét, amit ő szívélyesen nyugtázott.

Ekkor elmélkedni kezdtem az esemény felett, mert meglepő és szokatlan volt. A vezető nem egy fiatal, szép nővel, hanem egy idősebb, törődött dolgozóval volt előzékeny. Ez csak a Magyar Dolgozók Pártjának tagja lehet. — Így én magamban, — mert csak a mi Pártunk neveli tagjait abban a szellemben, hogy mindenkivel szemben emberségesek és szívélyesek legyenek, kivéve ellenségeinket, akiket izzón kell gyűlölnünk.

Végére jártam a dolognak, feltevésem nem csalt, a vezető Simon IX. István, a Hungária p. u.-ról, tényleg párttag már 1945 óta, amit a végállomáson tőle tudtam meg.

Gratulálok a BSZKRT-nak, de különösen a Pártnak, amelynek neveltje ez a derék melós, aki megmutatta, hogy milyennek kell lenni az új embertipusnak.

Mennyivel könnyebb és vidámabb lesz életünk, ha sok ilyen elvtársunk lesz. Engedje meg Simon IX. István elvtársam, hogy gondolatban újra megszorítsam azt a becsületes kérges tenyerét és sok-sok Simon IX. Istvánt kívánjak népi demokráciánknak.

Fogadja [illegible] Szerkesztő Elvtárs [illegible] tem és kérem, hogy adjon helyet lapjában ennek a kis közleménynek. Elvtársi üdvözlettel: Hangya Márton s. k., vasas."

Takarékoskodjunk a nyersanyaggal

A gazdaságos termelés egyik feltétele és nem is utolsó, a nyersanyaggal való nagyobb takarékosság.

Ipari termelésünk nagyrészéhez a nyersanyagokat külföldről kell beszerezni és azokért vagy valutát vagy hazai termékeket kell adni.

Minden fillér amit külföldi anyagért kell kiadni, a kapitalistákat erősíti és a hazai termelésben súlyosan esik latba.

A nyersanyagtakarékosság annak feldolgozásánál nem azt jelenti, hogy a készítendő termelvény fölösleges takarékosságból silányabb kivitelű, vagy más módon hiányos legyen, mint amilyennek a vele szemben támasztott követelmények megkívánják, hanem azt jelenti, hogy a nyersanyagot úgy kell megválasztani, hogy a megmunkálás után abból a lehető legkevesebb forgács és hulladék legyen.

Ezt a hulladékot is össze kell gyűjteni és vagy további termelvények előállítására kell felhasználni, ha arra mód van, vagy fémhulladék újabb beolvasztásáról kell gondoskodni, hogy abból újból használható nyersanyag, vagy félkész gyártmány legyen.

Az automobiljavító iparban ezen nyersanyagtakarékosságnak számtalan lehetősége van. Kezdődik azzal, hogy ész alkatrészeket ne cseréljünk [illegible] egesen.

Értem alatta pld. azt, hogy a fékbetétet nem szükséges cserélni akkor, mint azt sok helyen teszik, ha a lágy sárgaréz vagy vörösréz szegecsfej már súrolja a fékdobot, de egyébként a betét sokszor még 3 mm vastag.

Ez a fékbetét még sokáig használható, tekintve hogy a szegecsfej lágyabb a fékdobnál és legtöbb esetben a fékbetétnél is.

Nem kell félni attól, hogy esetleg a fékdob menne tönkre.

A fékbetét egyébként 1 mm vékonyra is lekophat, időben történő fék utánállítás mellett anélkül, hogy a fékhatás annak kárát látná. Vagy értem a takarékosság alatt azt, hogy egy kormány keresztengelyt, mikor az perselyágyazásban megkopott és kotyog, újabb perselyezés előtt átköszörüljük, így a kopást eltávolítjuk róla s új túlméretes perselyekkel összeszerelve, ismét tovább használható.

A tengely vagy lengő csapszegtartó perselyezése pedig nem kívánatos. Ezen szembeállítással azt szeretném kidomborítani, hogy a takarékosság legyen észszerű, de ne vigyük túlzásba. Az [illegible]arban egy további takarékossági módot a javítás folyamán készítendő perselyeknél kell szem előtt tartani.

Elsősorban a bronzanyag minőségét úgy kell megválasztani, hogy az a követelményeknek legjobban megfeleljen.

A takarékosságra vonatkozó számtalan megoldást egy cikk keretében tárgyalni nem lehet, további problémákról és azok megoldásáról legközelebb szólunk.

Közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVARI ALADAR Közlekedési Alkalm. Szak. [illegible]
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.) IVÁN M[illegible] (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LASZLO (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSENYI ISTVAN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u 16. — Tel 124—893 12[illegible]

Szikra Lapnyomda NV Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

A KÖZLEKEDÉS 220.000 SZERVEZETT DOLGOZÓJA ÜDVÖZLI
A SZTAHÁNOVISTÁK TANÁCSKOZÁSÁT
ÉS EREDMÉNYES MUNKÁT KÍVÁN
A SZOCIALIZMUS ÉPÍTÉSÉNEK MEGGYORSÍTÁSÁBAN!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 4. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 február 20.

Pártunk határozatának végrehajtásával biztosítjuk sztahánovistáink tanácskozásainak sikerét

A Sztahánovisták I. Országos Tanácskozása jelentőségében messzemenően kiemelkedik az eddigi hasonló értekezletek és kongreszusok közül.

Most először jönnek össze az ország minden részéből a munkásokat, munkásnőket, értelmiségieket, ifjúmunkásokat képviselő magyar sztahánovisták, akik követve a szovjet sztahánovisták példáját, szocialista versenyünk egy újabb magasabb formáját hozták létre.

Az ország vezetői, élükön szeretett Rákosi elvtársunkkal fogják, munkaversenyünk hőseivel, üzemeink legjobbjaival megvitatni a termelés legidőszerűbb kérdéseit, forradalmi mozgalmuk: a Sztahánov-mozgalom továbbfejlesztésének és szélesítésének további feladatait.

A kétnapos tanácskozáson, amely február 25-én veszi kezdetét, — igen fontos szerepe van Rákosi elvtárs hozzászólásának. A tanácskozáson Apró elvtárs beszámolójában értékeli Pártunk Központi Vezetősége határozata alapján a Sztahánov-mozgalom eddigi eredményeit és hiányosságait. Ismerteti azokat a tapasztalatokat is, amelyek jellemzik alig néhány hónapos mozgalmunkat, továbbá azokat a feladatokat, melyeket a Központi Vezetőség határozatából kiindulva kell végrehajtanunk, hogy Sztahánov-mozgalmunk egészségesen fejlődhessék tovább.

A tanácskozáson dolgozóink bizalmából résztvevő 480 sztahánovista küldöttek legjobbjai hozzászólásaikban fogják közkincsé tenni a termelés forradalmasításában szerzett tapasztalataikat, fejlett, új, élenjáró munkamódszereiket. Fel fogják tárni a termelésben meglévő hiányosságokat és saját gyakorlati példájuk ismertetésével tesznek javaslatot azok kiküszöbölésére.

A tanácskozás jelentőségét emeli a szovjet sztahánovisták küldötteinek jelenléte és hozzászólása. A szovjet nép őszinte, mély barátsága jeléül elküldte legjobb fiait arra a tanácskozásra, amelyen népünk a szocialista építés meggyorsításának feladatait vitatja meg.

A közlekedés többmint 200.000 szervezett dolgozója örömmel és büszkeséggel üdvözli Ivan Panyin mozdonyvezető elvtársat, a Szocialista Munka Hőse érdemrenddel kitüntetett sztahánovistát, aki a közlekedés- és szállítóipari dolgozókat képviseli az országos tanácskozáson.

A tanácskozásnak legdöntőbb feladata és célja, hogy Pártunk Központi Vezetőségének határozata alapján kiértékelje a mozgalom eredményeit, rámutasson a hibákra és meghatározza a követendő utat.

A közlekedés szervezett dolgozói tisztában vannak azzal, hogy a tanácskozás országos méretű tapasztalatcsere lesz. A vasutasok, közúti-közlekedési alkalmazottak, hajósok, gépjárművezetők és szállítómunkások, repülők és kikötőmunkások küldöttei felkészültek és a rendelkezésükre álló két napon munkamódszereik, tapasztalataik ismertetésével a többi üzemek dolgozói közkincsévé teszik sztahánovista munkamódszereiket.

Üzemeink dolgozói el vannak szánva arra, hogy Pártunk Központi Vezetőségének határozata alapján még nagyobb erővel és lendülettel emelik hazánkban a szocialista termelést és újabb, hatalmas eredményekkel fogják ünnepelni április 4-ét, hazánk felszabadulásának ötödik évfordulóját.

Büszkén állapítjuk meg, hogy dolgozóink közül azok foglalnak helyet a küldöttek soraiban, akik Sztálin nevével indultak harcba a szocialista építés nagy ügyéért és akik ebben a harcban a legkiválóbbaknak bizonyultak. Akik jól használták fel a szovjet sztahánovisták tapasztalatait és rendszeresen 200—300 százalékot, vagy annál is többet érnek el a szakma legjobb munkása címéért folyó versenyben és kiváló minőséggel, selejtmentesen dolgoznak.

Olyanok foglalnak helyet a küldöttek soraiban, mint *Tóth III. János*, *Bartos József*, *Erdélyi* Julianna, *Csabai János*, *Lindner József*, *Bázár* Elemér, a vasutasok; *Pánczél* Lajos, *Szekeres* Erzsébet, *Siremler* Mihály, a hajósok és a repülők; *Pesti* Imre, ifj. *Gál* Dénes, *Szluha* János a közlekedési alkalmazottak; *Papp* László a gépjárművezetők országoshírű sztahánovistái.

Tóth III. János mozdonyvezető a „2000 tonnás"-mozgalomban jár élen.

Papp László gépjárművezető 75.000 kilométer megtételét vállalta és már 130.000 kilométert teljesített, üzemanyagfogyasztását 32%-kal csökkentette.

Pál Dénes ifjúmunkás képviseli a Sallai főműhely sztahánovistáit. Százalékával, jó munkájával élenjár.

Hosszan sorolhatnánk az érdemeket. A küldöttek tudják, hogy a tanácskozáson való részvétel minden küldött számára kitüntetést, megbecsülést és megtisztelést jelent. Dolgozóink bizalmát és elismerését élvezik, amikor résztvesznek a tanácskozáson.

Küldötteinket éppen ezért fokozottabb kötelességérzet kell hogy áthassa azért a megtiszteltetésért, amivel munkástársaik részesítették őket. Dolgozóink biznak abban, hogy a küldöttek a tanácskozáson szerzett tapasztalatokat átadják nekik és felkészültséggel fogják képviselni üzemüket, munkástársaikat.

Ahhoz, hogy küldötteink, sztahánovistáink teljesítményeiket és munkamódszereiket fejleszteni tudják, hogy áttudják azokat adni, elengedhetetlen, hogy tanulmányozzák a szovjet sztahánovisták munkamódszereit.

Pártunk irányító, szervező munkája és Rákosi elvtárs bölcs útmutatása és tanítása volt az a kezdeményező erő, amely biztosította a Sztahánov-mozgalom kialakulását. A Sztahánov-mozgalom jelentősége abban nagy, hogy a munka termelékenységének állandó növelésével erősíti proletár államunkat és meggyorsítja a szocializmus építését.

Ötéves tervünk legjobb harcosai a magyar sztahánovisták! Minden dolgozónk, üzemeink minden munkása, szolgálati helyeink dolgozói kövessék sztahánovistáink forradalmi kezdeményezését és példáját. Kísérjék figyelemmel a tanácskozást és használják fel a küldöttek útján nyert tapasztalatokat a termelékenység emelésére, ötéves tervünk sikeres befejezésére, a szocializmus gyorsabb építésére.

Sztahánovistáink példáját követve mindenegyes dolgozó munkás, munkásnő, értelmiségi, ifjúmunkás hazafias kötelessége, becsületbeli ügye és sajátmaga érdeke, hogy tőrkedjen sztahánovista eredmények elérésére. Csakis állandó növekvő teljesítményen keresztül tudjuk biztosítani magunk számára a többi keresetet, a növekvő életszínvonalat, a növekvő jólétet. Ezzel biztosítjuk magunk és családunk számára a gondtalan, boldog, ragyogó jövőt.

Sztahánovistáink munkamódszereinek átvételével, biztosított növekvő termelékenységükkel teljesítik hazafias kötelességüket, mert ezzel erősítik hazánk gazdasági erejét, biztosítják országunk függetlenségét és válnak aktív harcossá a béke szilárd megvédésében. Állandó növekvő teljesítményükkel, minden jóminőségű áruval, túlteljesített százalékukkal, a járóművek jó megjavításával erősítik népi államunkat és így a béke megvédésének ügyét szolgálják.

Hazánk hatalmas fejlődését segítjük elő, ha a mozgalmunkat kiszélesítjük. Ez a legfőbb biztosítéka annak, hogy a termelékenységnek 50%-os növelését elérjük, amellyel ötéves tervünk dolgozó népünk felemelkedését teljes mértékben és sikerrel fogja szolgálni.

Ezért üzemeink dolgozóinak arra kell törekedniük, hogy Pártunk tanítása és útmutatása alapján szélesítsük a munkaversenymozgalmat és érjünk el sztahánovista eredményeket, hogy így a Sztahánov-mozgalmat igazi népmozgalommá fejlesszük.

Meg vagyunk győződve arról, hogy a közlekedés szervezett dolgozóinak sztahánovista jelöltjei meg fognak felelni a várakozásnak és azon lesznek, hogy a Sztahánovisták I. Országos Tanácskozása a „becsület és dicsőség dolgává vált munkának konferenciája legyen".

A Ferencvárosi Fütőház Lengyel-brigádja az 500 km-es mozgalom meghonosítása céljából szocialista versenyre hívja ki az ország összes vasutas dolgozóit

A nagy szocialista Szovjetunió hős Vörös Hadserege öt esztendővel ezelőtt szabadította fel hazánkat a nácik és fasiszta magyar cinkosaik népellenes uralma alól.

A Szovjetunió és Sztálin elvtárs nemcsak a szabadságot hozta el nekünk, hanem gazdasági és politikai segítségével állandóan mellettünk állt, hogy gyorsan és biztosan haladhassunk a felemelkedés útján. Most is elküldte hozzánk egyik legjobb sztahánovista mozdonyvezetőjét, Pányin elvtársat, hogy segítsen nekünk a sztahánovista munkamódszerek elsajátításában.

A Szovjetunió támogatásával, nagy Pártunk és szeretett Rákosi elvtársunk vezetésével és irányításával felépítettük lerombolt vasútunkat, sőt továbbfejlesztettük, és ma már ott tartunk, hogy túlszárnyaljuk a háború előtti teljesítményeket.

Mi, vasutas dolgozók, kemény munkánkkal hozzájárultunk a hároméves terv sikeres teljesítéséhez. Elmondhatjuk, hogy van már vasutas sztahánovista-mozgalom. Vasútunkon kiszélesült a szocialista munkaverseny, az egyéni verseny kezd tömegmozgalommá válni és meghonosodott nálunk is a 2000 tonnás mozgalom.

Eddigi sikereinkkel azonban nem elégedhetünk meg, tovább kell haladnunk. Pártunk Központi Vezetősége határozatot hozott a munkaverseny eredményeinek megszilárdítására és továbbfejlesztésére. Ezt megszívlelve mi, vasutas dolgozók a magunk területén most egy újabb lépést akarunk tenni előre!

A hős szovjet vasutasok példája nyomán elindítjuk Magyarországon az 500 km-es mozgalmat! Ezzel kívánjuk megünnepelni országunk felszabadulásának ötödik évfordulóját!

Ezért a nagy és nemes célért hívunk versenybe minden mozdonyvezetőt, fűtőt és minden becsületes vasutas dolgozót!

Mit jelent az 500-as mozgalom?

Jelenti a vasúti vontatásnál a munka termelékenységének emelését, jelenti a jobb munkaszervezést, a különböző szolgálati ágak szorosabb együttműködését, a kollektív szocialista szellem kialakítását.

Az 500-as mozgalom lényege az, hogy a mozdonyok áttörjék elavult teljesítményük korlátait, fokozzák napi hasznos futásukat 500 km-ig, vagy azon túl.

Ennek érdekében vállaljuk: a körfolyamatos mozdony-fordulót, a menetsebesség emelését, a mozdony tartózkodási idő, a szerelési és kezelési idő csökkentését, a mozdonyok fokozott gondozását. Célunk a szállítás olcsóbbá tételén keresztül elősegíteni népünk és a magunk életszínvonalának emelkedését.

Az 500-as mozgalomba számít mind az a teljesítmény, amely az eddigi napi átlag km növelését eredményezi.

Mi, a Ferencvárosi Fütőház dolgozói megteremtettük az 500 km-es mozgalom előfeltételeit és felhívjuk az összes fütőházak dolgozóit, hogy kövessék példánkat! Alakítsanak 500-as brigádokat és komplex-brigádokat!

Felhívjuk továbbá a forgalmi, kereskedelmi, pályafenntartási és az egyéb szolgálati ágak dolgozóit, hogy szorosan kapcsolódjanak az 500-as mozgalomhoz! Csak a becsületes kollektív munka, a szoros együttműködés hozhatja meg az 500 km-es versenymozgalom teljes sikerét, melynek nyertese a dogozó magyar nép és benne a magyar vasutas!

Mozdonyvezetők, fűtők, vasutas dolgozók! Csatlakozzatok versenyfelhívásunkhoz, indítsuk meg és szélesítsük ki hazánkban az az 500 km-es mozgalmat! Meggyőződésünk, hogy minden becsületes vasutas dolgozó velünk tart!

Éljen dolgozó népünk győzelmeinek szervezője és lelkesítője, a Magyar Dolgozók Pártja!

a MÁV ferencvárosi fütőház Lengyel-brigádja.

Iván Fjodorovics Pányin elvtárs, a Szocialista Munka Hősének, a kiváló szovjet sztahánovistának látogatása a Vasutas Szakszervezetben

A Magyar-Szovjet Barátság hónapjára Magyarországra érkezett szovjet küldöttség I. P. Bardin-nak, a Szovjetunió Tudományos Akadémiája alelnökének vezetésével február 11-én megérkezett Budapestre.

A meleg szeretettel várt szovjet küldöttség a tudomány, az irodalom, a művészet és a munka kiváló képviselőiből áll.

Bennünket, a közlekedés szervezett dolgozóit különösképpen érdekel és nagy szeretettel vesszük körül

Ivan Fjodorovics Pányin

elvtárs személyét, aki szakmánk egyik legjelesebb szovjetunióbeli képviselője.

Február 15-én nagy napja volt a Vasutas Szakszervezetnek. Pányin elvtárs meglátogatta a szakszervezetet és résztvett a nagybudapesti üzemi dolgozók havonta esedékes központi nagyaktíváján is.

A meghitt baráti ünnepségen a vasúti politikai osztálya képviseletében *Felcsuti* László elvtárs, a Nevelési Alosztály vezetője, *Rózsavölgyi* József elvtárs, a Tömegszervezési Alosztály vezetője, az Államvasutak részéről *Csordás* György elvtárs vezérigazgató, *Takács* Pál, *Bartos* József és *Lengyel* József élmunkás sztahánovisták is megjelentek.

A magyar nép, a magyar dolgozók kedves vendégét, Ivan Pányin elvtársat nagy tapssal, a hatalmas Szovjetuniót és népünk nagy barátját, Sztálin elvtársat hosszasan éltelve, fogadják.

A Vasutasok és Hajósok Szakszervezete Központi Vezetőségének nevében

Végh elvtárs üdvözölte

a Szocialista Munka Hősét. Beszédében elmondotta, hogy minden dolgozónk érzi, hogy milyen nagy hálával tartozik a Szovjetuniónak, forrón szeretett Sztálin elvtársunknak népünk felszabadításáért, a szabadságért.

Kiemelte azt is, hogy mit köszönhet a dolgozó magyar nép Lenin és Sztálin elvtársak bölcs, a szocializmus építésében annyira nélkülözhetetlen tanításainak. Hangsúlyozta, hogy mennyi hálával tartozunk azért a segítségért, amely vasutunk, közlekedésünk helyreállítását, a szocialista vasút megteremtését eredményezte.

Végh elvtárs különös melegséggel emlékezett meg arról a támogatásról, amelyet a magyar dolgozó nép, így a magyar vasutasok is, a Szovjetunió gazdag tapasztalatárából kapnak és arról a gyakorlati segítségről, amelyet a hős szovjet sztahánovisták nyújtanak minden vonatkozásban. A magyar nép, a magyar vasutas, soha el nem múló hálával gondol a nagy Sztálinra — mondotta befejezésül *Végh* elvtárs —, a hatalmas Szovjetunióra a felmérhetetlen segítségért, azért, hogy hároméves tervünket támogatásukkal, példájuk nyomán megvalósíthatjuk és elindulhattunk arra az útra, amelyen dicsőséges Pártunk, Rákosi elvtárs vezet bennünket, az ötéves terven keresztül, a szocializmus felé.

(Folytatás a 2. oldalon.)

(Folytatás az első oldalról)

Zárószavaival arra kérte nagy tetszé nyilvánítás közben Pányin elvtársat, hogy az a kérése hogy Ivan Fjodorovics Pányin elvtárs érezze nálunk olyan jól magát, mint ahogy mi éreznénk magunkat hasonló látogatás alkalmával a szocializmus hazájában: a Szovjetunióban.

Végh elvtárs üdvözlő szavaira Pányin elvtárs, a maga

közvetlenségével

a jelenlévő központi vezetőségi tagok, vendégek és az ujságirók szünni nem akaró tapsa közben állt fel szólásra, hogy válaszoljon az üdvözlésre.

Beszéde elején Pányin elvtárs megköszönte a meleg, baráti fogadtatást. Hangsúlyozta, hogy

3 millió szervezett vasutas dolgozó nevében megköszöni a vendéglátást és tolmácsolja forró testvéri üdvözletüket a magyar vasutasoknak a magyar közlekedési és szállítómunkásoknak.

Elmondotta *Pányin* elvtárs a továbbiakban, hogy 11-én érkeztek és nagyon jólesett a fogadtatás, a dolgozók iránta való szeretete és kifejezésre juttatta, hogy úgy érzik magukat nálunk, mintha othon lennének.

Ivan Fjodorovics Pányin elvtárs ezután

szakvonali beszámolót tartott

a jelenlévők nagy érdeklődésétől kísérve. Hangoztatta a *Pányin* elvtárs, hogy nem hive az ünnepeltetéseknek és szeretne a nagyaktiva dolgozói közé lemenni hogy megismerje őket és elbeszélgethessen a dolgozókkal.

Mielőtt erre sor került volna, rövid beszámolójában *Pányin* elvtárs arról a hősies lendületű munkáról beszél, amellyel a szovjet közlekedés dolgozói nem csupán helyreállították a német fasiszták által okozott pusztításokat, hanem tovább is fejlesztették a szovjet közlekedésügyet. A nagy Honvédő Háború folyamán — mondotta — 65.000 kilométer hosszú vasúti hálózat semmisült meg, 13 000 vasúti hidat robbantottak fel, 15.000 mozdonyt, 15.000 személykocsit és 350.000 teherkocsit pusztítottak el.

A háborúutáni ötéves terv költségvetésének egyhatodát, 41 milliárd rubelt fordítottak a közlekedés újjáépítésére.

A szovjet nép, a szovjet hadsereg nemcsak a Szovjetunióban építette újjá a vasutakat, állította helyre a közlekedést — folytatta Pányin elvtárs —, hanem a szomszédos népi demokráciáknál is segített helyreállítani a háború esztelen pusztítása által okozott rombolásokat.

— A szovjet közlekedés dolgozói megvalósították az eléjük kitűzött nagy feladatot s a háború okozta pusztítások helyreállításán kívül 7000 kilométer hosszú új vasúti vonalat építettek, 12.000 kilométer hosszúságban pedig második vágányt fektettek le, 7000 kilométer hosszú vasútvonalat villamosítottak, 6000 új mozdonyt és 800 Diesel-motoros mozdonyt készítettek.

A szovjet közlekedés dolgozói 1946 augusztus 6-án, a szovjet vasutasok napján ünnepélyesen

igéretet tettek Sztálin elvtársnak

hogy a háborúutáni ötéves tervet négy év alatt teljesítik. *Ezt az igéretüket azóta már becsülettel végre is hajtották.*

E hatalmas teljesítmény megvalósítását az állandóan fejlődő sztahánovista mozgalom tette lehetővé.

A szovjet nép — mondotta a továbbiakban *Pányin* elvtárs — átadja sztahánovistáinak gazdag tapasztalatát a magyar dolgozóknak, segiti a magyar népet abban az igyekezetében, hogy Magyarországon is minél előbb felépíthessék a szocializmust. Reményeikben nem fognak csalatkozni, mert Sztálin elvtárs hű tanítványa, Rákosi elvtárs elvezeti Magyarországot a szocializmusba.

Pányin elvtárs szavait a jelenlévők nagy lelkesedéssel fogadták, majd *Lengyel József* elvtárs, sztahánovista mozdonyvezető kérte *Pányin* elvtársat, hogy legyen a mozgalom kifejlesztésében segítségükre.

Pányin elvtárs válaszában megígérte, hogy

minden nagybudapesti fűtőházat meglátogat és szakmai tanácsokkal segíteni fogja a vontatási szolgálat dolgozóit.

Osanádi elvtárs arról érdeklődött, hogy a Szovjetunióban mindenütt alkalmazzák-e a mozdonyok melegmosását? *Pányin* elvtárs erre igenlően felelt.

Végh elvtárs szakszervezeti vonatkozásban tett fel kérdéseket, amire *Pányin* elvtárs válaszolva elmondotta, hogy a Szovjetunióban egységes vasutas szakszervezet van, melynek központja Moszkvában van elhelyezve. A szakszervezet 52 vasúti körletre oszlik, ahonnan időnként és meghatározott időben bejönnek a szervezők és megkapják a végrehajtandó feladatot és irányítást. Elmondotta még, hogy 3,5 millió vasutas van a Szovjetunióban, ebből a hatalmas számból kereken 3 millió szervezett tag.

Felcsuti elvtárs a vasút Politikai Osztályának részéről a nevelés és szakoktatás kérdését vetette fel. *Pányin* elvtárs válaszában ismertette a széleskörű vasutas szakoktatást a technikának a legszélesebb körben való elsajátítási lehetőségét. Elmondotta hogy

vasúti egyetem és főiskola működik Moszkvában, Leningrádban és Tomszkban

az egyetemeken és főiskolákon képezik ki a vasúti mérnöki kart, a vasút technikusait. Emellett Szovjetunióban számtalan vasutas technikum és gépészeti iskola működik

Felcsuti elvtársnak adott válasz után

Pányin elvtárs a dolgozók között

a nagyaktiván is résztvett. Belépésekor szünni nem akaró tapsvihar köszöntötte. Az üzemek itt összegyült dolgozói hosszasan éltették a hatalmas Szovjetuniót, a dicsőséges Vörös Hadsereget, népünk nagy barátját, a világbéke őrét, a bölcs Sztálint.

Gáspár elvtárs, a Vasutas Szakszervezet főtitkára, aki a nagyaktiva fő előadója volt és emiatt a fogadáson nem vehetett részt, melegen üdvözölte *Iván Pányint*, bejelentve a Vasutas Szakszervezet, a vasutas dolgozók kedves vendégét, majd a nagyaktivát folytatták.

Éppen a hozzászólásoknál tartottak. *Ádám* elvtárs, a józsefvárosi osztálymérnökség üb. titkára felszólalásában

köszönetet mondott a pályamunkások nevében Pártunknak, Rákosi elvtársunknak a szocialista bérezésért és beszéde végén követelte, hogy végre közöljék velük a részekre bontott munkatervet, mert dolgozni akarnak, nagy lendülettel és győzniakarással az ötéves terv sikeréért.

Ádám elvtárs után *Somogyvári* László elvtárs, a békéscsabai fűtőház vezetője állt fel szólásra és a nagyaktíva hallgatói nevében meleg szavakkal üdvözölte *Pányin* elvtársat.

Pányin elvtárs az üdvözlésre válaszolva, rövid áttekintést nyujtott a szovjet vasutasok munkaviszonyairól, szociális és kulturális fejlődéséről, a fasiszta pusztításról, az újjáépítésről, majd beszéde végén röviden ismertette saját életét, hogyan jutott el az egyszerű parasztszülők gyermeke a sztahánovista mozdonyvezető, a Derzsinszkij kerület képviselője, a *Szocialista Munka Hőse* megtisztelő címéig.

Lapunk másik helyén részletesen közöljük *Pányin* elvtársnak ezt a rendkívül érdekes ismertetését.

Pányin elvtárs Sztálin és Rákosi elvtárs éltetésével fejezte be beszédét és annak a reményének adott kifejezést, hogy a Szovjet Magyar Barátság Hónapja még jobban elmélyíti a két nép barátságát és még szorosabban fognak haladni együtt a végső cél felé.

Gáspár elvtárs megköszönte a kedves vendég felszólalását és hangoztatta, hogy *Pányin* elvtárs beszédéből tanultunk és a beszédében mondottak nemcsak emlék marad, hanem út és irány, amelyen nekünk is haladnunk kell Pártunk és Rákosi elvtársunk vezetésével a szocializmus felé.

Gáspár elvtárs ezután megfogadta, hogy a magyar vasutasság a hatalmas Szovjetuniótól nyert szabadsággal helyesen fog élni, átvesszük nagy példaképeink tanításait, tovább építjük hazánkban a szocializmust, hogy méltók lehessünk nagy felszabadítónkhoz, a Szovjetunióhoz, melynek élén népünk nagy barátja, a világ békéjének őre, a nagy Sztálin áll.

Beszédét számtalanszor szakították meg Sztálint, Rákosit éltető felkiáltások a szünni nem akaró taps, *Pányin*, a szovjet-magyar barátság éltetése.

Pányin elvtárs meghatottan örömtől csillogó szemekkel intett búcsút a nagyaktíva résztvevőinek a tapsviharban, majd hosszasan megölelték és megcsókolták egymást *Gáspár* elvtárssal.

A vasutasok és hajósok felejthetetlen napot töltöttek együtt Pányin elvtárssal, akit valamennyien szívükbe zártak.

Pányin elvtárs magyarországi üzemlátogatásáról, sztahánovista módszereinek ismertetéséről lapunk **legközelebbi számában írunk.**

Túlóra nélkül vállalom

A szolnoki állomás dolgozója *Farkas* Antal főszertárnok versenyre hívta ki az ország összes szertári dolgozóit.

Versenyfeltétel: „Az ötéves terv sikeres megindításáért a terv első évében

minden munkámat túlóra nélkül vállalom.”

Farkas főszertárnok versenyrehívása nyilvánvalóan felkelti érdeklődését a többi szertári dolgozóknak is és csatlakoznak a felhíváshoz, sőt nem lehetetlen, hogy ennél a versenyfelhívásnál konkrétebb, jobban kézzelfogható feltételeket is megszabnak.

Újítások a szovjet vasutasok munkájában

1949-ben a Szovjetunió valamennyi vasútvonalán megjelentek az úgynevezett „500 kilométeres mozdonyvezetők” akik naponként 500 kilométert tettek meg, sőt néha teljesítményüket még efölé is emelték.

A MOZDONYVEZETŐK MUNKÁJÁT a forgalmisták, a vasuti mérnökök, a vonatösszeállítók is támogatták, s valamenyien azon voltak, hogy minél gyorsabban átbocsássák a vonatokat, minél inkább csökkentsék az állásokat. Ezeknek az erőfeszítéseknek eredményeként a téli hónapokban is sikerült úgy összeállítani a menetrendet, hogy a vonatok sebességének, be- és kirakás idejének és más fontos műveleteknek nyári normái megmaradhattak s ezáltal gyorsabbá vált a közlekedés.

Bár az elmult tél igen kemény volt, a hófuvásokkal együtt nagy hóviharok is előfordultak, a szállítás mégis nyári pontossággal történt.

Egyes mozdonyvezetők, mint például Sztyepán Vorzsbit a szibériai ruzsinoi fűtőház mozdonyvezetője, naponta 540 kilométert teljesít mozdonyával a hófergetegek és hideg ellenére.

Nem is olyan régen még minden fűtőházban a tél közeledtekor tartalékmozdonyokat tartottak gőzben, most a mozdonyvezetők kívánságára már majdnem mindenütt megszüntették a mozdonyok készenléti parkját, mert az „ötszázkilométeres” mozdonyvezetők feleslegessé teszik ezt.

VASUTASOK MILLIÓI ismerték meg nemrégiben Ivan Vajakovszkijnak a tomszki vasútvonal Inszkaja állomásán dolgozó forgalmisztnek a nevét, aki a tolatómozdonyok gyorsított munkáját szervezte meg, s ezzel nagymértékben csökkentette az átmenő vonatok állását. Vajakovszkij kezdeményezésére a vonatvontató mozdonyok útjukról visszatérve anélkül, hogy tüzelőanyagért a fűtőházba mennének, azonnal tovább indulnak s útközben az egyik állomáson vesznek fel szenet. Erre a célra speciális szénraktárakat készítettek.

A közlekedés sztahánovistáinak segítségére siet a technika is. Minden vasútvonalon üzembehelyezték az autóstoppokat, az automatikus vonatmegállító berendezéseket, amelyek tilos szemaforjelzés esetén önműködően megállítják a vonatokat. Ezt a nagyszerű berendezést szovjet specialisták konstruálták.

EGYRE SZÉLESEBB KÖRBEN ALKALMAZZÁK a rádióösszeköttetést az állomások és útonlévő mozdonyok között. A rádióösszeköttetés révén elkerülhető a késés és az állás, s az idő teljesértékű felhasználását teszi lehetővé.

A közlekedés sztahánovistáinak barátian egybehangolt tevékenysége igen jó eredményekkel jár.

A szovjet vasutasok legyőzve a téli időszak minden nehézségét, télen is a nyári normák alapján dolgoznak és becsülettel teljesítik azokat az új feladatokat, amelyek a Szovjetunió iparának és mezőgazdaságának háborúutáni teljesítményei számukra feladatként írnak elő.

SZTAHÁNOVISTA ÚJÍTÓINK MUNKÁBAN

Hogyan módosította Babusa József esztergályos a Jendrassik-motor tartókar csapágycsésze megmunkálását

Újítóink munkájának különös jelentőségét kölcsönöz a Sztahanovisták I. Országos Tanácskozása, ahol sok sztahánovista és munkás újítónk fogja tapasztalatait közölni munkástársaival, hogy azokat széles területen alkalmazni lehessen.

Lapunk majd minden számában foglalkozunk újításokkal, a sztahánovista újítók rajzban leközölt találmányaival, észszerűsítésével, sok millió forint megtakarítást jelentő újításaival.

Sztálin elvtárs arra tanít minket, hogy: „A szocializmus csak a munka magas, a kapitalizmusénál magasabb termelékenységének alapján győzhet”. A magyar sztahánovisták, sztahánovista újítók követik a Szovjetunió sztahánovistáinak, sztahánovista újítóinak példáját, harcba indultak a technika fejlesztésével, munkamódszereik állandó tökéletesítésével újításaikkal, észszerűsítéseikkel a magasabb termelékenységért. Az ötéves terv sikeréért, a szocializmus építéséért.

Az új megmunkálás leírása:

Régi munkamenet szerint a csapágycsészék megmunkálása a következőképpen történt:

Az 1. operációnál az esztergályos tolómérővel kimérte, hogy a félcsészéből a csapágyak összeillesztésénél mennyit oldalazzon le. A csészén ezt a munkalécet megjelölte és siktárcsába fogva leoldalazta.

A 2. operációnál a kiöntő a csapágycsészét összeforrasztotta. Az esztergályos a csapágyat siktárcsába fogta és annak helyzetét párhuzamtüvel ellenőrizte. Ez főleg azért volt körülményes, mert az ágycsésze hosszmérete peremenként csak 3 mm-el hosszabb az előírtnál. Emiatt az esztergályozásnál csak kis fogásmennyiséggel és előtolással lehet a forgácsolást elvégezni. Ennél az operációnál az ágycsésze egyik peremének palástját és a külső hengeres részét esztergályozták méretre.

A 3. operációnál a csapágy leesztergályozott peremén az ágyat a központos befogófejbe fogták. Ezután a csapágy meg nem munkált peremének palástját leesztergályozták és leoldalazták. A fentiek egyszerűsítésére az újító a következőket javasolta:

Az 1. operációhoz tehát a félcsésze összeillesztésének oldalazásához az „A” jelű készüléket használják: Az „1” sík tárcsát az esztergapad orsójára csavarják. Erre „2” derékszöget erősítjük. A derékszögnek szabad része a félágy nyergesperemének megfelelően úgy van kiesztergályozva, hogy egy pontos félkört képezzen. Az esztergályos ebbe a félkörbe teszi a félágynak egyik peremét és „3” csavarral, valamint „4” szorítóvassal a derékszögre erősíti. Ezután végzi az oldalazást a derékszög pereméig.

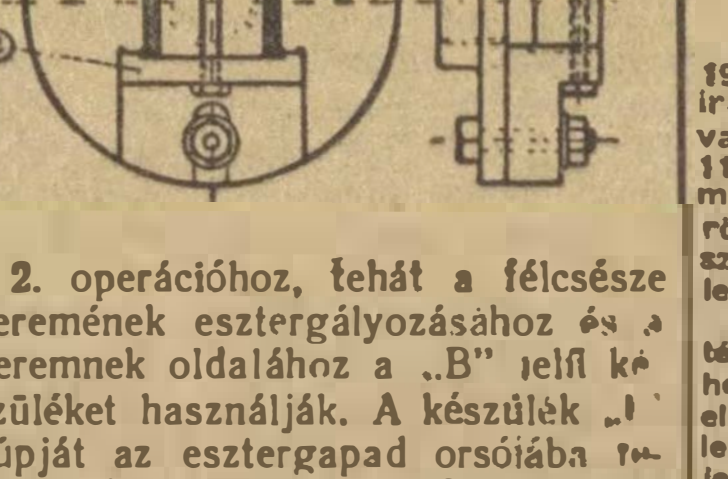

2. operációhoz, tehát a félcsésze peremének esztergályozásához és a peremnek oldalához a „B” jelű készüléket használják. A készülék „1” kúpját az esztergapad orsójába teszik. A fémágyat „4” felfogólapra helyezik és a „2” ütköző peremig tolják. A félágy helyzetét „3” kengyelnek „5” fejes csavarja biztosítja. Ezután az esztergályos a csésze két peremének palástját esztergályozza, egyik peremét pedig oldalazza. Utána az ágycsészét megfordítva a második peremet az előírt méretre oldalazzák.

A 3. operációhoz, tehát a csészék külső hengeres részének megmunkálásához a „C” készüléket használják. A készülék „1” kúpját az esztergapad orsójába teszik. A két félágyat összeteszik és a készülék „2” tárcsájába helyezik, amely belül kúposan van kiképezve. Itt a külső peremélek központosítják a csapágycsészét. Ezután leesztergályozzák a csészék külső hengeres részét és a peremeket a méretre felülről oldalazzák.

Az új megmunkálás előnyei a) nem szükséges a csapágyak összeforrasztása, b) gyorsabb a csapágyak esztergályozása, miután az esztergapad orsójához történő rögzítés erősebb, ezáltal nagyobb fogásmélységet és előtolást lehet alkalmazni, c) az ágycsészék felfogása gyorsabb, könnyebb és pontosabb így csökken az állási idő, d) nagyobb a munka pontossága.

A készüléken különböző méretű csapágyakat esztergályozhatunk. A „A” jelű készülék derékszögén többféle méretű beesztergályozást lehet lépcsőzetesen alkalmazni. A „B” jelű készüléken csak a szorító kengyelt a „C” jelű készüléken csak a szorító kengyelt, a „D” jelű készüléken pedig a tárcsákat kell cserélni.

Cselényi Jenő újításával módosították a sebességmérő óra meghajtását

A Bc motorokhoz alkalmazott „Denta” sebességmérő óra meghajtása eddig hüvelyes kapcsolás segítségével történt, ami legjobb esetben 2—3 hónapig tartott.

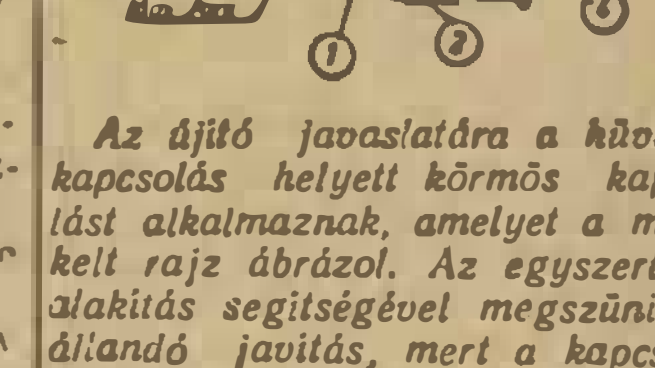

Az újító javaslatára a hüvelyes kapcsolás helyett körmös kapcsolást alkalmaznak, amelyet a mellékelt rajz ábrázol. Az egyszerű átalakítás segítségével megszűnik az állandó javítás, mert a kapcsolás élettartama igen nagymértékben megnövekszik.

Ugyancsak az újító javaslatára az edigi vörösréz cső helyett megfelelő kengyelezéssel vascsövet alkalmaznak.

★

A két újító az Északi Főműhely dolgozója.

Egyre szélesedik a munkaverseny a közlekedési vállalatoknál

A keletszibériai vasút dolgozói már 1949 júliusában elérték az 1950-re előirányzott szinvonalat a szállításokban. A vagonfordulót 1949 novemberében már 11 órával gyorsabban bonyolították le, mint 1948 ban. A vagonforduló megrövidítését sokban elősegítette az „ötszázkilométeres” mozdonyvezetők széles körben kibontakozó mozgalma.

A szállítások önköltségének csökkentése az elmult év 10 hónapja alatt lehetővé tette, hogy az állam a tervben előirányzott mértékét többmillió rubellel meghaladó értékfelhalmozódást érjen el. A tüzelőanyagmegtakarítás a megállapított normát 3,4 százalékkal haladta meg.

De nemcsak a vasúti dolgozók, hanem a vasútépítők is szép eredményeket érnek el a munkaversenyben. A kalugai gépgyár dolgozói már 1949 ben 54 százalékkal haladják meg az 1950-re előirányzott termelési mennyiséget. A dolgozók egyharmada a kiváló munkások közé tartozik, akik csakis elsőrendű árukat termelnek.

Ugyanennek a gyárnak a dolgozói, munkaversenyük során vállalták, hogy gyárukban a legjobb munkamódszert vezetik be s ezzel a termelt áruk mennyiségét további 23,5 százalékkal emelik. A munka termelékenységét az előző évi szinvonalhoz képest 44 százalékkal növelik.

300 százalékos teljesítményemet a tanácskozásra 500 százalékra emelem és megszervezem üzemünkben a 300-as brigádmozgalmat

Bartos József élmunkás esztergályos sztahánovista levele

„T. Szerkesztő Elvtárs! Büszke örömmel fogadtam dolgozótársaimnak azt a kitüntetését, hogy mint az Istvántelki főműhely küldöttje, résztveszek a Sztahánovisták I. Országos Tanácskozásán! Ezzel jutalmazzák eddigi munkámat.

Dolgozó társaim bizalma és elismerése még fokozottabb kötelességérzetet kelt bennem. Nem felejtem el azt, hogy ez felelősségteljes megbizatást jelent számomra.

Megbiztak azzal, hogy mint eddig is tettem, a Tanácskozáson szerzett tapasztalatokat átadjam nekik. Elvárják tőlem, hogy ismertessem majd a Tanácskozáson jelen volt szovjet sztahánovisták munkamódszereit, hogy azokat alkalmazva — majd mi is növelhessük teljesitményünket.

Az a célja ennek a Tanácskozásnak, hogy még nagyobb lendületet adjon a nagy Sztahánov-mozgalomnak!

Másrészt azonban megbiztak munkástársaim azzal is, hogy a Sztahánov-mozgalom és igy a Sztahánov Tanácskozás jelentőségéhez képest jól felkészülten képviseljem üzemünket, dolgozó társaimat!

Ugy érzem, hogy akkor készülök a Sztahánovista Tanácskozásra a legjobban, ha már az eddig bevált és gondosan kikisérletezett munkamódszereimet, újitásaimat minél több dolgozó társamnak átadom.

Pártunk irányitásának, Rákosi elvtárs bölcs vezetésének köszönhetjük, hogy ma már ott tarthatunk, hogy nekünk is van Sztahánovmozgalmunk, mi is épithetjük hazánkban a szocializmust!

A Szovjetunió hős sztahánovistái szakmai iránymutatásuk nyomán mi, magyar dolgozók is eljuthattunk azokhoz az eredményekhez, amelyekkel eredményesen járulhatunk hozzá új országunk felépitéséhez. Példaképeink — a hős szovjet sztahánovisták!

Elengedhetetlen feltételnek tartom, hogy minél gondosabban tanulmányozzam a szovjet Sztahanovisták munkamódszereit, mert csak igy fejleszthetem tovább tudásomat.

A Sztahánovisták I. Országos Tanácskozására, február hó 25-re felajánlom, hogy eddigi

300 százalékos átlagteljesítményemet 500 százalékra emelem

Valamint újitásomat — amely a késeknek gazdaságosabb kihasználására vonatkozik —, erre az időpontra a gyakorlatban is bevezetem és azt munkamódszerátadásként — dolgozó társaimnak is átadom! És megszervezem a 300-as brigádmozgalmat.

Felhivással fordulok küldött társaimhoz, akik a különböző vasutas üzemek dolgozóit fogják képviselni a Sztahánovista Tanácskozáson, hogy mindezeket a követelményeket szemelőtt tartva — gondosan készüljenek fel! Csak igy felelhetünk meg mi, vasutas sztahánovisták is a követelményeknek és igy oldhatjuk meg maradéktalanul a reánkváró fontos feladatokat! Elvtársi üdvözlettel: Bartos József s. k. esztergályos.

Ahogyan mi, pályamunkások, látjuk a munkaversenyt, a szocialista bérezést

T. Szerkesztő Elvtárs! Lelkes munka folyik az osztálymérnökség üzemi pártszervezetében és az üzemi bizottságban, gyüléseken ismertetik a dolgozókkal az új fizetésrendezést és az egyéni verseny továbbfejlesztését. A pályamunkások örömmel veszik tudomásul, hogy a Párt őrájuk is gondolt. A gyüléseken vita fejlődik ki és a pályamunkások hozzászólnak, hogyan látják ők a helyzetet:

Takács Ferenc pályamunkás hozzászóló: Köszönjük a Pártnak és annak bölcs vezérének, Rákosi elvtársnak a fontos és nagyjelentőségű gondoskodást, tudtuk, hogy idejében megjön a bérrendezés, mely nagy és fontos változást hoz létre a mi és a családunk életében.

Langsádl János: Az örömtől és a meghatottságtól jóformán szóhoz sem tudunk jutni. Ezt a mai napot csak úgy érhettük meg, hogy a dicső Vörös Hadsereg felszabadított bennünket és köszönhetjük a világ dolgozói nagy tanítómesterének, Sztálin elvtársnak.

Milecz György: Ezen a napon nemcsak a fizetésről kell beszélnünk, hanem a munkáról és a nagyobb áldozatvállalásról is. Tovább kell fejlesztenünk az egyéni versenyt, azért, mert ez a szocializmus épitésének a legfőbb kelléke — ezen keresztül tudjuk elérni, hogy az ötéves tervünket idő előtt befejezhessük.

Kalász János pályamunkás: Hálánkat úgy tudjuk leróni, ha a nálunknál gyöngébb vagy tapasztalatlanabb munkatársaink segitségére sietünk, átadjuk munkamódszereinket, hogy ők is kivehessék részüket az egyéni versenyből és ők is hozzájárulhassanak a szocializmus épitéséhez.

Balogh Imre kőműves: A fizetésrendezést a Szovjetuniónak, annak nagy vezérének, Sztálin elvtársnak és tanitványának, Rákosi elvtársnak köszönhetjük, akik nem szünnek meg gondoskodni a dolgozókról. Egy újitást adtam be, ezt felajánlom felszabadulásunk ötödik évfordulójára, április 4-re.

Elvtársi üdvözlettel:

Helfrich József
pályamunkás, Békéscsaba.

A székesfehérvári műhely dolgozói példát vesznek a Szovjetunió sztahánovistáitól és harcolnak a rejtett tartalékok felszínrehozataláért

A MAV műhelyben augusztusban alakult meg

az Újító és Élmunkás Kör

Az újítók és élmunkások hetenként összejönnek és megvizsgálják, hol van szűk keresztmetszet és arra a területre irányitják a figyelmüket. Most pl azt kutatják, hogy a vasutnál mik azok az alkatrészek, amelyek gyakran hibásodnak. Ha számbavették, akkor majd azt nézik, hogyan lehetne a gyakori hibákat kiküszöbölni. Ők szervezett harcot folytatnak a rejtett tartalékok feltárásáért.

Már eddig is vannak szép eredményeik. Itt van pl Végh Károly elvtárs esete az ütközővel. Az ütközők beágyazott vége a rugózás folytán hamar elkopott. Ha behoztak egy kocsit javításra, akkor azon legalább három ütközővéget kellett kijavitani. Kiszerelték az ütközőket, levágták a kopott részt, azután új darabot kovácsoltak hozzá. Ugyanúgy csináltak, mint a Délivasut idejében. Végh elvtárs aztán egy napon újitást nyujtott be. Lényege: az ütközőt nem kell kiszerelni, hanem a kopott rész fölé hüvelyt húznak, amelyet anélkül lehet cserélni, hogy a kocsit behoznák a műhelybe. Ez az újitás 75 százalékos időcsökkentést jelent a régi javitási móddal szemben és évi 25.000 forint megtakarítást.

A kovácsműhely volt a javító szűk keresztmetszete. Ez a műhelyrész

nem tudta elérni a 100 százalékot

Elmaradása a tervtől gátolta a többi üzemrészek munkáját. Pedig a kovácsok szorgalmasan dolgoztak és mégis lemaradtak. Reggel 7 órára bejöttek, meggyújtották a tüzeket, aztán vártak fél órát, míg a parázs felizzik. Fél nyolc után fogtak hozzá a termelő munkához Igy szokták ezt meg a mult rendszer alatt és igy folytatták a felszabadulás után. Naponta 50 embernek több mint fél órája esett ki a termelő munkából. Aztán egy nap reggel Gárdai Ferenc főintéző meglátta a hibát. „Mi történne — jutott eszébe — ha két munkás bejönne reggel negyed hétre és begyújtana. Nemcsak begyújtana, hanem elő is készitené a munkát, hogy amikor a kovácsok beérkeznek, azonnal hozzáfoghassanak a termeléshez." Két hete vezették be ezt a munkamódszert a kovácsműhelyben, azóta az üzemrész teljesitménye 120 százalékra emelkedett.

A példákkal lehetne tovább folytatni hiszen

csak januárban tizenöt újitást

nyujtottak be az üzem dolgozói. Az újitások, a helyes munkamegszervezés, az új munkamódszerek bevezetése: ez a harc a kapitalista termelési maradványok ellen, ez vezet a rejtett tartalékok feltárására. Persze, ez nem minden. Itt van még a verseny. Az egyéni versenyzők mióta nem csoportnormában dolgoznak, 10—80 százalékkal emelték teljesitményüket. Ez is rejtett tartalék, mely a munkásokban van. Mi kell hozzá, hogy felszinre jöjjön? Töreki elvtárs, az Ujító és Elmunkás Kör elnöke megmondja:

— Három fontos dolog van: magunkévá tenni a Párt tanitását, példát venni a Szovjetunió sztahánovistáitól és állandóan emelni szakmai tudásunkat.

Jelentkezzenek a nyugdíjas vasutasok

Az Államvasutak Központi Számfejtő Hivatala ezúton hivja fel a vasutas nyugdíjasokat arra, hogy március 1—5. közötti időben jelentkezzenek az illetékes tüzelőanyag- nyilvántartó állomáson

1950—51. ÉVRE JÁRÓ TÜZELŐANYAG RÉSZLETRE VALÓ ELŐJEGYZÉSE VÉGETT.

A Központi Számfejtő Hivatal nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a részletre történő előjegyzésnek március 5-ig meg kell történnie. Azok a nyugdíjasok tehát, akik közleményünkből tudomást szereznek a fenti határidőről, hivják fel nyugdíjastársaik figyelmét a fenti időpont betartására.

Amennyiben március 5-ig nyugdíjas szaktársunk nem jelenti be az őt nyilvántartásbavevő tüzelőanyag állomáson azt, hogy igényt tart a részletfevonásos kedvezményre, a jövő fütési évadra elveszti igényét a részletelőjegyzésre.

Ismételten hangsúlyozzuk tehát, hogy a később jelentkezők részletlevonásra nem kaphatnak tüzelőanyagot.

Az érdekelt nyugdíjasok tehát jelentkezzenek utolsó havi (március 1-i) nyugdíjkifizetési szelvényükkel előjegyzés végett.

Pányin elvtárs a Vasutas Szakszervezet nagyaktiváján beszél a nagybudapesti vasúti üzemek dolgozóihoz. Bíról jobbra Szloboda, Pányin, Csuta, Gáspár, Végh, Rózsavölgyi, Felcsúti, Szelecsényi és Takács elvtársak.

Éljen, erősödjön és virágozzék a magyar-szovjet barátság!

A Szovjetunióval való barátság hónapjának megrendezése már hagyomány lett a népi demokráciák valamennyi országában.

A magyar dolgozó nép sosem fogja elfelejteni, hogy a hatalmas Szovjetunió szabadított fel bennünket a hitleristák rémuralma alól, szabadságot és függetlenséget adott nekünk.

Amint Rákosi elvtárs rámutatott, a szovjet nép győzelme a fasiszta barbárokon az új Magyarország megszületésének kiindulópontja volt. A Szovjetunió segitsége tette egyedül lehetővé azt, hogy dolgozó népünk sikerrel hidalja át a felszabadulás utáni kezdeti nehézségeket. A Szovjetunió, a nagy Sztálin állandó baráti segitsége, a szovjet szocialista épités felbecsülhetetlen tapasztalatainak hasznositása döntő módon járult hozzá hazánk megujhodásához, népgazdaságunk helyreállitásához, vasutunk, közlekedésünk helyreállitásához

Hatalmas szomszédunknak, a Szovjetunionak köszönhetjük, elsősorban, hogy az áruló Titonak, az amerikai háborús gyujtogatók alávaló kémének nem sikerült Magyarországot véres kalandok színhelyévé tenni.

Dolgozó népünk csakúgy, mint a többi népi demokráciák dolgozói, a nemzetközi reakció üzelmeire azzal felel, hogy még jobban megszilárditotta barátságát a Szovjetunióval. A Szovjetunió és hazánk között a legszorosabb baráti kapcsolat alakult ki, amely az igazi egyenlőség és kölcsönös tisztelet elvén nyugszik.

A Szovjetunió az új Magyarországnak hatalmas gazdasági és kulturális segitségen kivül jelentős politikai támogatást nyujtott, megvédelmezte a nemzetközi konferenciákon népünk érdekeit.

A Szovjetunió önzetlen, baráti támogatásával a magyar nép bátran és határozottan halad a szocializmus épitése útján. Hazánkat a Szovjetunióhoz füző testvéri barátság kötelékei napról-napra erősödnek. Ki ne emlékezne arra a hatalmas lelkesedésre, amely Sztálin elvtárs 70-ik születésnapjának megünneplésénél mutatkozott meg, amikor a magyar nép legszélesebb rétegei, közöttük vasutasok, hajósok, közúti közlekedési dolgozók, gépjárművezetők, szállitómunkások, repülők és kikötőmunkások, fejezték ki leveleikben lelkes szeretetüket és hálájukat a magyar nép felszabadítója és legjobb barátja, Sztálin elvtárs iránt.

1948 február 18-án aláirt szerződésnek óriási szerepe volt a magyar népköztársaság állami szuverénitásának megszilárditásában.

A magyar dolgozó nép különösen hálával és szeretetének minden megnyilvánulásával vesz részt a Magyar-Szovjet Barátság Hónapjának méltó megünneplésében, s méginkább elmélyíti a barátság, a hűség, a szeretet érzéseit a szovjet néppel.

A közlekedés szervezett dolgozóinak több mint kétszázezer dolgozója kivánja tiszta szivből: Éljen, erősödjön és virágozzék a szovjet-magyar barátság!

Indul a 4000-ik „2000 tonnás" vonat

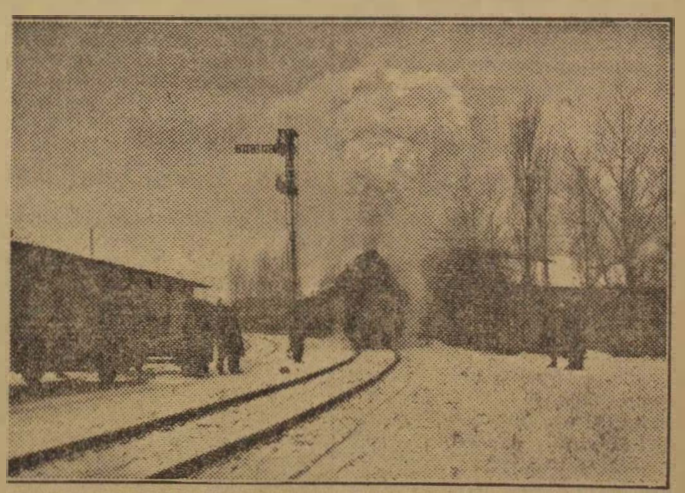

Február 1-én elindult a négyezredik „2000 tonnás"-vonat Budapest—Ferencváros állomásról. Lukács Péter elvtárs, a budapesti MÁV Igazgatóság Politikai Osztálya képviseletében ünnepi beszédet üdvözölte a magyar sztahánovista vasutasok szépen fejlődő mozgalmát. Tölgyes Lajos elvtárs, a vasút vontatási szakosztályának vezetője beszédében bejelentette: „Néhány perccel azután — mondotta —, hogy elindul ez a szerelvény. Záhonyból már elindul a négyezredik „2000 tonnás" vonat, amely az iparunkat segitő nagy Szovjetunió termékeit szállitja hazánkba.

Éljen a felszabadító Szovjetunió, a világbéke őre, a népszabadság védelmezője!

MUNKÁSLEVELEZÉS

A munkásokkal testvéri összefogásban, a munkásosztály vezetésével menetelünk

Simon Sándor mérnök levele

„A Közlekedés címü szakszervezeti lap szerkesztőségének! Örömmel közölhetjük a szerkesztő elvtársakkal, hogy üzemünkben is megalakult a müszaki értelmiségi csoport.

Azt tapasztalhatjuk, hogy a müszaki értelmiségiek nagy örömmel fogadták a csoport megalakulását mivel egyre jobban érzik azt a megbecsülést, amelyben a szocializmust épitő ország őket részesíti és tisztában vannak kötelességeikkel.

Ennek tudatában, a munkásokkal testvéri összefogásban, a munkásosztály vezetésével örömmel menetelünk a Sztálin és Rákosi elvtársak által kijelölt úton a termelékenység emelésével a szocializmus felé. Elvtársi üdvözlettel: Simon Sándor mérnök, a MAV Szolnoki Járómüjavító NV, müszaki értelmiség csoportjának vezetője."

33.000 forint évi megtakarítást értünk el újításommal – írja Kiss László főmérnök

„A V 40 és V 60 sorozatú mozdonyck vizindilóinak elektrodái, Kandó Kálmán tervei szerint különleges vaslemezekből készültek — Angliában. Ezek a lemezek az Indltás közben forrásba jött szódaoldatban idővel elhasználódtak. Pótlásukról magunknak kellett gondoskodni. Különleges vaslemez nem állván rendelkezésre (annak ötvözetét nem ismerjük) közönséges vaslemezt alkalmaztunk. Angol lemezekre valutáris okok miatt gondolnunk ma sem lehet. A közönséges vaslemezből készült elektrodák azonban idő előtt tönkrementek és azokat újakkal kellett pótolni. Ez a művelet azonban igen költséges, mert a javitandó mozdonyt a forgalomból ki kell vonni, azt az Eszaki Járómüjavitó NV-ben kell emiatt legkevesebb 5 napig visszatartani, ami tetemes kamat és amortizáció veszteséggel jár.

Az elktroda-pótlás költségeihez azonban még hozzá kell számítani azokat a főmotor sérüléseknek helyreállítását is, melyek a romlásnak indult vaslemez elektródákról levált kisebb, nagyobb darabok okoztak, villamosrövidzáródástól származnak. Ezek a zárlatok a főmotor állórészét több helyen átégetik. A sérülés helyreállítása esetenként átlagban 20.000 forintba kerül.

Az elektródák romlása 1946. évben annyira fokozódott és az elektróda-zárlatok következtében meghibásodott főmotorck száma annyira megnőtt, hogy kétségessé vált — képesek leszünk-e az üzemet fenntartani s nem kell-e részben gőzüzemre áttérni?

Ilyen körülmények között jöttem rá arra a gondolatra, hogy lemez-elektródák helyett *öntöttvas*-elektródákat alkalmazzunk. A probléma részletes kidolgozása közben kitünt, hogy ez a megoldás az üzemzavarok megszüntetésén kívül, nem csekély pénzbeli megtakarítással jár. A megtakarítás több irányban fog nyilvánulni. *a)* Az öntöttvas-elektróda olcsóbb a vaslemez-elektródánál. *b)* Az öntöttvas-elektróda a korroziónak jobban ellenáll, ezért évente kevesebb elektróda cserélendő. *c)* A vaslemez-elektródák alkalmazása esetében elkerülhetetlen főmotor-javítási költségek elmaradnak. *d)* Az öntöttvas ócskaanyag újra beolvasztható, az ócskalemez értéktelen. Az évi megtakarítás összege 33.346 forint, az ez után kifizetett jutalom 2.823.50 forint. *Kiss* László főmérnök, MAV Eszaki Járómüjavító NV X. csztály.

Igyekszem még nagyobb százalékban teljesíteni munkámat, hogy én is párttag lehessek — *írja levelében Kovács Pálné*

„Szerkesztőség! Áttanulmányoztam az új fizetésrendezést és látom azt, hogy ez az illetményrendezés ledöntötte a széles falat, ami eddig a vasuti dolgozók között fennállott, különösen a nők között, akik még kisebb fizetést kaptak, mint a férfiak.

Magamévá tettem a Magyar Dolgozók Pártjának határozatát és igyekszem még nagyobb százalékban teljesiteni munkámat, mint eddig, mert ezzel szolgálom országunk épitését és ezen keresztül el fogom érni, hogy én is párttag lehessek.

Köszönöm Rákosi Mátyás elvtársnak ezen gondoskodását, megadta az egyenlő jogokat a nőknek.

Kartársak, tegyétek ti is magatokévá a Párt határozatát, hogy jó munkátokon keresztül minél előbb felépitsük a szocializmust! Szabadság! Kovács Pálné s. k.

Sztahánovistáink lendületével győzelmesen fogjuk befejezni ötéves tervünket

Az ötéves terv sikeres végrehajtásában látjuk a jobb, szebb és boldogabb jövőnket.

A hároméves terv befejezése adta meg a lehetőséget új ötéves tervünk sikeres elindításához. A hároméves terv befejezésével is már lényegesen emelkedett a dolgozó nép életszínvonala. A dolgozó nép tudatában van annak, hogy életszínvonalunk emeléséhez nagy szükségünk van az új ötéves tervünk elindítására, melyet a Szovjetunió segitségével, a Magyar Dolgozók Pártja, és Rákosi Mátyás elvtársunk vezetésével minél rövidebb időn belül fogunk sikeresen megvalósítani.

Az ötéves terv megkezdésével gondoskodtak fizetésünk rendezéséről, ami újabb lendületet adott a dolgozóknak munkájuk végzéséhez. Ezen keresztül láthatjuk, hogy az ötéves terv megindulásáig is jelentősen emelkedett az életszínvonalunk.

Ugyanakkor vidéken megindult a traktorállomások kibővítése, a falu gazdasági fellendülése, új vasútvonalak építése. Tehát ipari, gazdasági vonalon a legnagyobb fejlődést tapasztalhatjuk.

A magyar dolgozó nép munkájával válaszol a reakciónak minden mesterkedésére. Egyéni munkaversennyel, és a sztahánovista munkamódszerekkel fejleszti a termelést és erősítjük a nagy Szovjetunió által vezetett béketábort.

Az ötéves terv sikeres végrehajtásával, Sztálin elvtársunk segítségével, a Magyar Dolgozók Pártja és Rákosi elvtársunk útmutatásával építjük hazánkban a szocializmust.

Elvtársi üdvözlettel:
Dobrovay József s. k.
Budapest-Déli fűtőházi munkás

A hároméves terv sikere, az ötéves terv perspektivája megsokszorozzák erőinket

Sztahánovista levél a mátraházi üdülőből

Szikrázik a napfény a Mátra hóval boritott gerincén. Megérkezünk a vasutas szakszervezet üdülőjébe. Lassan ballagunk a havas úton és a téli fák közül impozáns megépítésével váratlanul kibukkan és ránk mosolyog az üdülő.

Belépünk a tágas előcsarnokba és kiváncsian nézünk körül.

A falon RAKOSI, SZTALIN és LENIN elvtárs képei függnek, és ötágú vörös csillag üdvözöl bennünket. Érezzük hogyan változik át bennünk a fészeg érzés, otthoni, meghitt boldogsággá. Megkapjuk a kulcsot. Szobánk a második emeleten van. Boldog, sugárzó arccal megyünk fel az emeletre. A lépcsőkön elhelyezett futószőnyeg letompítja lépteinket. Belépünk a szobába, hófehér ágyak, éjjeliszekrények, parkett központi fütés. Kiváncsian mindjárt kipróbáljuk a vizcsapokat. Jól gondoltuk: hideg-meleg folyóviz van.

Hogyan étkezik a mátraházi üdülőben a vasutas dolgozó? Tágas, nagy ebédlő, csupa üveg az egész. Teritett asztalok, csillogó tisztaság, az asztalokon virágok.

REGGELI 8—10-ig. Tejeskávé, saltval, méz, hófehér kenyér.

AZ EBÉD 2—3 óráig. Nézzük meg az étrendet. Húsleves, rántott borjú, rizibizi, burgonyasaláta és citromos torta.

UZSONNA délután 4-kor, vacsora este hétkor, teljeles borjupörkölt galuskával és gyümölcs. Az étteremben halkan szól a zene, mindenki boldog, mosolygós megelégedett.

Délelőtt kisebb-nagyobb csoportok kirandulnak a hegyekbe, Kékesre, Galyatetőre. Egyesek sí, mások gyalogkirándulásra mennek a hóval boritott bércekre. Vannak ródlizó csoportok is. Pin-pong szoba és könyvtár áll az üdülők rendelkezésére. Este, vacsora után az ebédlőben hangulatos tánc. A társalgó tágas, márványoszlopos helyiségében kényelmes fotelek várják az üdülőket. Mindenhol szőnyegek. Kellemes meleg van. Az asztalok körül sakkozó, kártyázó és olvasó csoportokat látunk. A társalgó egyik szöglete a „Vörös Sarok", ahol az elvtársak a sajtó és a politika napi kérdéseit vitatják meg.

Népi demokráciánk diadalát hirdeti a mátraházi vasutas szakszervezeti üdülő. A vasúti szolgálat minden ágazatának dolgozóit képviseli. A társalgó hófehér falait Pártunk csillogó jelszaval diszitik. „Hazánk nem rés, hanem szilárd bástya a béke frontján".

„Kövessük a Szovjetunió Komunista (bolsevik) Pártját".

Lassan leszáll az alkony a mátraházi üdülő felett. Kigyulladnak a csillárok. kipirult arccal megérkeznek a turázók. Csupa boldogság csupa öröm minden. Igy él, igy szórakozik, igy üdül a szocialista jövő felé menetelő új vasutas dolgozó társadalom. Míg Nyugaton a háborús uszitás folyik, a Szovjetunió, Sztálin elvtárs éberen őrködik békénkre.

Ha visszatekintünk 1945-re, látjuk az eddigi eredményeinket. Látjuk, többek között, hogy Mátraháza már a miénk, a dolgozó népé. Eddig mi, vasutasok is jó kommunista munkát végeztünk. A hároméves terv sikere az ötéves terv perspektivája megacélozzák, megsokszorozzák erőinket, a termelés fokozásában, a béke védelmében és a szebb, még boldogabb jövő kialakitásában.

BECSE JÓZSEF

Az illetményrendezés után még jobb kedvvel és szorgalommal dolgozunk

Kedves Szerkesztő Elvtárs! Mi, Debrecen állomás pénztári dolgozói nagy örömmel és megelégedéssel vettük tudomásul fizetésünk rendezését. Az ötéves terv megindulásakor már jelentős eredményeket értünk el. Igy tudta népköztársaságunk dolgozóink fizetését lényegesen megjavitani, eltérően a mult rendszertől, ahol csak fizetéscsökkentést ismertünk.

A Magyar Dolgozók Pártja segítségével lehetővé vált az, hogy az eddig csekély fizetést élvező vasuti alkalmazottak is sokkal jobb életmódhoz jussanak. Ha már az ötéves terv megindulásakor ilyen nagy eredményt tud népköztársaságunk felmutatni, mennyivel jobb lesz szociális helyzetünk a terv végén.

Megfogadjuk azt, hogy ezentúl még jobb kedvvel és szorgalommal fogunk dolgozni, hogy ötéves tervünket sikeresen végrehajthassuk, és ezáltal biztosan haladhassunk a szocializmus felé vezető úton. Debrecen állomás pénztári dolgozói.

Gyüléseinken határtalan a lelkesedés, a szeretet megnyilvánulása nagy Pártunk és vezérünk, Rákosi elvtárs iránt

A vasutasok fizetésrendezésével kapcsolatban, Füzesabony állomás dolgozói hálából és határtalan szeretetük jeléül Pártunknak és szeretett vezérünk, Rákosi Mátyás elvtársnak, a Párt határozatát megértve, gyüléseken különféle munkafelajánlásokat tettek, brigádokat szerveztek és egyéni versenyre keltek, melyeket ragaszkodásuk jeléül a nagy Szovjetunióhoz és dicső Hadseregéhez, felszabadulásunk 5-ik évfordulójára, április 4-re teljesiteni kivánnak. Ez kiértékelve összegében nem nagy, 3800 forint, de általunk kiértékelhetetlen része annál nagyobb, mert a 3,5 napos kocsiforduló egységidőt kivánjuk érvényesiteni, amivel általános 25 százalék terv-túlteljesitést érnek el fent idő g. A gyülésen a lelkesedés és szeretet nagy Pártunk és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs iránt határtalan.

Egyes részleteket közlünk a röpgyülés hozzászólásaiból.

Ruzsinszky Péter pályamunkás (tagjelölt): „...megértettem a munkaverseny jelentőségét. Bizok Pártunkban rendületlenül és szeretett Rákosi elvtársban, hogy megmutatja nekünk az az utat, amelyen békében jólétben és boldogságban élhetünk. Viszonzásul felajánlom, hogy termelésemet 119 százalékról felemelem 150 százalékra és azt igyekszem még túlteljesiteni..."

Antal Terézia kocsi isztitó (tag): „... hálám jeléül Pártunknak, bölcs vezérünk, Rákosi elvtársnak vállalom, hogy a női brigádommal a 200 százalekos eredményt megszilárditom és felszabadulásunk 5. évfordulójára el akarom érni a 300 százalékot is..."

Benke István térfelvigyázó (pártonkívüli): „...a Párt, Rákosi Mátyás vezetésével még mindig azt az utat mutatta meg ami előbbre visz minket a gondtalan élet, a boldogabb jövő felé. Hálám jeléül vállalom, hogy a hozzám beosztott két váltókezelővel a forgalmi szakvizsga anyagát megtanitom és előkészitem őket a forgalmi szakvizsgára április 4-ig..."

Bálint János forgalmi szolgálattevő (tagjelölt): „... az igazságos bérrendezés megszüntetése a „szamárlétrát", hála nagy Pártunknak, forrón szeretett vezérünknek, Rákosi elvtársnak, hogy megmutatta az utat a több és jobb elérése felé. Követtük útmutatását, munkaversenybe lendültünk és meg is lett az eredménye. Megszünt az a rend, ami a Horthy-rezsim alatt volt, mienk volt a munka és a szégyen, a haszon meg a tőkéseké. Most már a munka dicsőség és hősiesség, emellett mienk a haszon is. Vállalom, hogy tervemet április 4-ig 40 százalékkal túlteljesitem..."

Ezenkivül még sok felajánlás történt. Eredménye már az első napokban mutatkozott. A pályamunkások eddigi 119 százalékos átlagteljesitményüket felemelték 4 nap alatt 167 százalékra. Három váltókezelő forgalmi szakvizsga megszerzését vállalta, amivel enyhíteni kivánják a területükön a szakmunkáshiányt. Négy ifjú a forgalmi szakvizsgáját 2 hónap alatt, az előirt 3 hónap helyett kivánja megszerezni.

Eger állomás dolgozói is ilyen lelkesedéssel fogadják az új bérezési rendszert, mert munkájuk megbecsülését látják benne, amit a mult módszer alatt sohasem tapasztaltak, mert ott a munka szégyen volt. Több 200-as brigád alakul, nagy számban egyéni versenyre keltek. Igéretet tettek, hogy ezután még jobban és pontosabban fogják munkájukat ellátni, hogy népi demokráciánk még erősebb bástya legyen a nagy Szovjetunió vezette hatalmas békefronton.

ANTAL JÓZSEF üb. titkár.

Én is szeretnék sztahánovista lenni

– ÍRJA SOMODI MARGIT ESZTERGÁLYOS

„T. Szerkesztőség! Nemigen szoktam írni, de most olyan boldog vagyok, hogy megírom az elvtársaknak, ami velem történt.

Hallottam az Alkotmányról, majd olvastam is és láttam, hogy bennünket nőket, egyenrangúnak tekintenek munkában, megbecsülésben, a férfiakkal. Rákosi Mátyás elvtárs is kiállt mellettünk, aminek már meg is van a látszata, hiszen miniszterünk, főispánunk, polgármesterünk is van nődolgozó.

A szocializmust építő népi demokráciánk módot és lehetőséget adott arra, hogy mi, nők a férfiakkal egyenrangúan vehessük ki részünket a termelőmunkából. Ezt a lehetőséget ragadtam meg, amikor elhatároztam magamat arra, hogy olyan szakmát választok, amely fizikai tekintetben is megfelel a női nemnek és ahol a nő, a veleszületett kézügyességét is hasznosítani tudja.

Igy esett választásom az esztergályosságra. Már másfél hónapja önállóan dolgozom a balatonfüredi hajógyár műhelyében az esztergapadon és teljesítményemet lassan ugyan, de a szovjet sztahánovisták példáját átvéve, állandóan fokozom.

Szeretnék én is sztahánovista lenni, hogy jó munkám nyomán, a szocializmus építésében elfoglalt helyzetem révén, már mint küldött én is résztvehessek a sztahánovisták legközelebbi tanácskozásán.

Sosem felejtem el Sztálin elvtársnak felszabadításunkat, mert mi nők neki köszönhetjük, hogy ma már szabad és egyenlő emberként, Pártunk és Rákosi elvtársunk vezetésével szabad hazában építjük gyermekeink boldog jövőjét. Somodi Margit sk., esztergályos, Balatonfüred."

Erdélyi Julianna fúrós:

Átérezve a Sztahánov-mozgalom jelentőségét, fogadom, hogy eredményeimet az eddig elért 235%-nál is magasabbra emelem

„Szerkesztőség! Átérezve a Sztahánov-mozgalom jelentőségét, mely különösen a sztálini műszak óta nagy lendületet vett, én, mint a MAV Dunakeszi Járómüjavító NV furósa, fogadom, hogy eredményeimet az eddig elért 235 százaléknál is magasabbra emelem.

Mindezzel az ötéves tervünk sikeréhez, életszínvonalunk emelkedéséhez

sztahánovista munkámmal szeretnék hozzájárulni.

A dolgozók iskolájára járok és az ott tanultakból már világosan látom az utat, a béke és boldogabb jövő útját, melyet Pártunk és vezére, Rákosi elvtárs mutat számunkra.

Keresetem január hónapban 855 forint volt, míg az egyéni munkaverseny előtt mindössze 390—410 forintot kerestem.

Keresetem most a duplájára emelkedett és így segíteni tudom nővéremet is, akinek kilenc gyermeke van.

Szeretnék a Pártnak tagjelöltje lenni,

mert dicsőség a munkásosztály élcsapatában küzdeni azért, amely valamenynyiünk közös célja a szocializmus. Mindig hálával gondolok a Szovjetunióra és Rákosi elvtársra mert azelőtt egy nő munkáját nem becsülték így meg, mint ma.

Ma egyenlő munkáért, egyenlő bér jár, és érezzük a megbecsülést munkánk és személyünk iránt.

Köszönöm mindazt, ami a nő felszabadulásával jár együtt hazánkban és munkámmal fogom bebizonyitani hálámat. Szabadság! Erdélyi Julianna s. k. fúrós, Dunakeszi Járómüjavító NV.

Hogyan lett Iván Fjodorovics Pányin ácsinasból sztahánovista mozdonyvezető, *A SZOCIALISTA MUNKA HŐSE*

Beszélgetés Panyin elvtárssal

Amikor feltesszük a kérdést a szovjet vendégünknek: milyen volt élete útja, szinte gondolkozás nélkül adja meg a rövid választ:

— Nagy és nehéz, boldog és szabad...

Ebben a pár szóban valóban benne van a jódolgozó szocialista ember, a szovjet ember élete. Iván Fjodorovics Pányin életútja valóban nagy út: egy kolhozfalutól Moszkváig, az ácsinastol a Szocialista Munka Hőséig, a Legfelső Tanács képviselőjéig vezet

Ácsinasból sztahánovista mozdonyvezető

Pányin 1913-ban született. Mire 10 esztendős lett, vele együtt már hét gyermek ült az asztal körül Nem voltak könnyű idők: az iparosítás még nem éreztette eléggé hatását az életszínvonalon.

Pányin 12 éves volt, amikor meghalt a családfő s a hét gyermek árván maradt. A szovjet rendszer azonban ekkor már erős volt. nem hagyta elesni és szétzülleni az elárvult családot. Az anya segélyt kapott, a gyermekek tanulhattak: nyitva állt előttük a boldog élet kapuja.

Iván Szerpuhovba ment és kitanulta az ácsmesterséget. Ekkor már az egész Szovjetország az ötéves terv végrehajtásának lázában égett. A hatalmas építkezésekhez, hatalmas közlekedésre volt szükség. Pányin vasutasnak jelentkezett, mint annyi ezer fiatal társa. 1932-ben már fűtő az egyik moszkvai pályaudvaron. Két és félévig dolgozott ebben a beosztásban. Benne is megvolt azonban a szocializmus építőjének alkotó nyugtalansága: többet, jobban mindent akart tudni, ami a mesterségébe vágott.

1934-ben mozdonylakatos lett. Másfél év múlva segédmozdonyvezetővé nevezték ki.

A trockisták ellen

Az ötéves tervek sikere tajtékzó dühbe gurította a Szovjetunió ellenségeit. Ügynökségük, a trockista kártevők bandája, teljes erővel akadályozni igyekezett a tervek végrehajtását. Meg akarták bénítani a termelés egyik ütőerét: a szállítást. „Nagytekintélyű" trockista „szakemberek" bizonygatták naponta, hogy a tehervonatoknak nem szabad óránként 26 kilométeres sebességnél többel haladniuk. Aki ennél nagyobb sebességet hozott ki a szerelvényekből, azt igen sok esetben „rongálónak" a gördülő állomány „tönkretevőjének" a „szocialista vagyon elherdálójának" kiáltották ki.

Az éjjáró vasutasokat azonban a Párt és Sztálin vezette. Tudták, hogy túl kell szárnyalni a régi technikai normákat, s azt is tudták, hogy ez lehetséges. Krivonoszov mozdonyvezető „megtörte a jeget" és 36, 40, majd 45 kilométeres sebességgel kezdte vezetni a szerelvényeket. A Párt és a kormány azonnal felkarolta és támogatta a kezdeményezést. Krivonószov teljesítményeiről írtak a lapok, módszereit megismerte a szovjetország minden vasutasa. Pányin is.

Pányin elvtársat, a magyar nép kedves vendégét megüdvözölték a vasutasvezetők. Képünkön Pányin elvtárs, Imre József elvtárs, a vasút Politikai Osztályának helyettes vezetője, Gáspár Sándor elvtárs, a Vasutas Szakszervezet főtitkára.

Iván Pányin, amikor hírét vette Krivonószov kezdeményezésének, valósággal szárnyakat kapott: korlátlan technikai lehetőségek útja tárult fel előtte. Megtanulta Krivonószov módszereit és továbbfejlesztette azokat. A technikai sebesség növelése mellett törődni kezdett a mozdony karbantartásának újabb lehetőségeivel és a gépezet élettartamának meghosszabbításával. Új kazántisztogatási és egyéb karbantartási módszereket eszelt ki. Szerelvényei már nem álltak le javítás céljából. Az elsők egyike volt, akik rácáfoltak a trockista kártevők bürokratikus normáira s akiket megtört a szocializmus ellenségeinek orvtámadással. Krivonószov, Pányin és a többiek újító előretörése fordulatot hozott a szovjet közlekedésben.

A szocialista munka hőse

Pányin nem elégedett meg eredményeivel: tovább tanult. 1938-ban mozdonyvezető lett. Ettől kezdve, most már nagyobb technikai tudással, tovább növelte a tehervonatok sebességét és a mozdonyok élettartamát. A háború kitörése is mozdonyon találta. Pányin emberül megállta a helyét: annak ellenére, hogy a legkülönbözőbb, sokszor igen silány szénfajtákkal kellett fűtenie, úgy megszervezte mozdonya karbantartását, hogy a háborút minden nagyobb javítás nélkül dolgozta végig. A háborús viszonyok között teljesített hősies és eredményes munkájáért 1943-ban elnyerte a „Szocialista Munka Hőse" címet jelentő aranycsillagot és a Lenin-rendet. Ez még nagyobb erőt adott neki: a háborús termelés és a front fennakadás nélkül kapta Pányin szerelvényeiről a nyersanyagot és a fegyvert.

Munkáját lankadatlan lendülettel folytatta a győzelem után is. Már ismerte és becsülte az egész szovjetország, biztak benne a szovjet emberek: Moszkva, Dzerzsinszkij kerülete 1946-ban képviselővé választotta...

A jelen

Eredményeiről, tanítványairól, mai életéről beszélgetünk. Szerény és szókszavú, mint minden igazi szovjet ember. A tőle hallott néhány adat azonban beszél Pányin helyett is

Tehermozdony-rekordja 3000 tonna teherrel 700 kilométer 1 nap alatt. Napi átlagteljesítménye ugyanezzel a megterheléssel: 526 kilométer. Javítási időveszteség nincs, vagy nagyon csekély. Minden új kezdeményezést azonnal felkarol, ugyanakkor saját módszereit azonnal átadja szaktársainak. Tanítványai, Navrot és Zsárenov mozdonyvezetők, mellén is Lenin-rend csillog már, egy másik tanítványát Dimitriev mozdonyvezetőt pedig nemrég tüntették ki a „Hősies Munkáért" éremmel.

Mivel foglalkozik ma, a sok sikert elért sztahánovista? Tovább tanul. 1946 óta a vasúti mozdonymérnöki főiskola hallgatója. Az idén nyáron fogja megkapni diplomáját. S Pányin életében akkor új szakasz kezdődik: az újító szocialista mérnök élete...

Iván Fjódorovics Pányin élete — a szovjet ember élete. Szűkszavú életrajzából felénk tükröződik a szocializmus építőjének, a Szovjetunió minden polgárának korlátlan lehetőségekkel, örömteli munkával, alkotó küzdelmekkel, sikerekkel és győzelmekkel teli életútja.

Olvassuk a Népszava újabb sztahánovista kiadványait

A NÉPSZAVA, a Szakszervezeti Tanács Könyvkiadóvállalata a „Sztahánovista Tanácskozás" alkalmából több, nagy példányszámú füzetet ad ki, melyek részint a szovjet sztahánovisták élenjáró tapasztalatait terjesztik a magyar dolgozók között, részint a munka jobb megszervezésére, az üzemi munka megjavítására adnak hasznos tanácsokat.

A sztahánovista mozgalom fejlődésével együtt a magyar dolgozókban hatalmas érdeklődés mutatkozik a munkájuk feljavításához szükséges tudás megszerzésére, kulturális technikai színvonaluk állandó emelésére.

Ezek a füzetek segítenek dolgozóinknak elsajátítani az új technikát, fejlett technológiát és a munka jó szervezését.

SZOVJET SZTAHANOVISTAK sorozat.

F. BIKOV: A sztahánovista gyorsvágó munkamódszerekről.

H. BORTKIEVICS: A Szovjetunió gyorsvágó esztergályosainak munkamódszerei.

A. E. PROKOTOVICS: Gyorsforgácsolás és a szerszámgépek modernizálása.

M. KUCSERIK: Hogyan olvasztom az acélt.

N. ANAPSZKIJ: Sok kicsi sokra megy. Az önköltség csökkentése és a takarékosság forrásai.

SZTAHANOVISTAK levelezése üzemi munkásokkal.

A SZOCIALISTA MUNKA KÖNYVTÁRA sorozat.

A. E. PASERSZTNYIK: Kollektiv szerződés a Szovjetunióban.

M. BINMAN: Ipari vállalatok forgóeszközei.

E. O. IVANOV: Haladó átlagnormák a Szovjetunióban.

D. KONAKOV: A munkabér formái a Szovjetunióban.

Pányin elvtárs, minden vasutas példaképe, üdvözli a jövő emberét: a kis úttörő-vasutast.

VASUTASOK:

	eszterály
Somogyi József, esztergályos (Északi Járműjavító NV)	600
Falusi György, esztergályos (Északi Járműjavító NV)	515
Márkus Mária, kocsitisztító (Veszprém, külső pu.)	499
Csajta fényező brigád (4 fő, Dunakeszi Járműjavító NV)	446
Gula István, ifi esztergályos (Északi Járműjavító NV)	400
Lukács István, esztergályos (Északi Járműjavító NV)	400
Kovács Sándor, esztergályos (Északi Járműjavító NV)	400
Tóth Győző, marós (Északi Járműjavító NV)	400
Schrűk József, gyártási lakatos (Dunakeszi Járműjavító NV)	400
Tarcsai Géza, lakatos (Dunakeszi Járműjavító NV)	393
Szigetvári Béla, marós (Dunakeszi Járműjavító NV)	383
Budafoki Mátyás, asztalos (Dunakeszi Járműjavító NV)	380
Laczkó János, asztalos (Dunakeszi Járműjavító NV)	380
Huszár Lajos, esztergályos (Északi Járműjavító NV)	380
Farkas József, hegesztő (Északi Járműjavító NV)	370
Lucsica Sándor, lakatos (Dunakeszi Járműjavító NV)	370
Ország Géza, gyártási lakatos (Dunakeszi Járműjavító NV)	351
Varsányi István, gyártási lakatos (Dunakeszi Járműjavító NV)	346
Portik Gyula, villamoslakatos (Északi Járműjavító NV)	346
Zemplényi Gyula, hegesztő (Északi Járműjavító NV)	335
Szalay Imre, villamoslakatos (Északi Járműjavító NV)	333
Petter István, fúrós (Északi Járműjavító NV)	322
Bácskai József, fényező (Dunakeszi Járműjavító NV)	321
Horváth Pál, fényező (Dunakeszi Járműjavító NV)	321
Pollák csoport (2 fő) (Dunakeszi Járműjavító NV)	320
Ehlenbacher József, lakatos (Északi Járműjavító NV)	318
Tyukos János, gyártási lakatos (Dunakeszi Járműjavító NV)	311
Agó János, esztergályos (Hatvan, fűtőház)	312
Meister Albert, villanyszerelő (Dunakeszi Járműjavító NV)	307
Kurucz Frigyes, villanyszerelő (Dunakeszi Járműjavító NV)	307
Szépold Rudolf, villanyszerelő (Dunakeszi Járműjavító NV)	307
Apacs Gyula, asztalos (Dunakeszi Járműjavító NV)	303
Bartos József, esztergályos (Istvántelki Járműjavító NV)	300

HAJOSOK:

Pikler-brigád (Nemzeti Szabadkikötő)	349
Petrik-brigád (Nemzeti Szabadkikötő)	255
Major-brigád (Nemzeti Szabadkikötő)	202
Füzi Marion, tűzikovács (Folyamszabályozási NV)	172
Mendl Márton, esztergályos (Folyamszabályozási NV)	169
Czibok Lajos, tűzikovács (Folyamszabályozási NV)	161

A vasút Politikai Osztálya sajtóértekezleten ismertette az „500 kilométeres-" mozgalom jelentőségét

A ferencvárosi fűtőház Lengyel-brigádjának felhívása az „500 kilométeres"-mozgalom meghonosítására, újabb forradalmi lépés a magyar vasút történetében.

A szocialista magyar vasút megteremtése mérföldes léptekkel halad előre és nap, mint nap újabb, ragyogó győzelmeket arat. Ebben a hatalmas sikerben, amely egyfelől a kocsifordulók leszorítása, a „2000 tonnás" mozgalom nagy nemzetgazdasági jelentőségében jutott legjobban kifejezésre — döntő módon használtuk fel a nagy Szovjetunió, a hős szovjet sztahánovisták tapasztalatait, segítségét, útmutatását.

A vasút Politikai Osztálya értekezleten ismertette a sajtó képviselői előtt az újabb lépés: az „500 kilométeres"-mozgalom meghonosításának rendkívüli jelentőségét nemzetgazdasági szempontból, a szocializmus építésének szempontjából.

Felcsuti László elvtárs, a vasút Politikai Osztálya Nevelési Alosztályának vezetője nyitotta meg az értekezletet s megvilágította a mozgalom fontosságát. Hangoztatta, hogy a mozgalom megindításánál ismét a Szovjetunió gazdag tapasztalataira támaszkodhatunk, a szovjet sztahánovista mozdonyvezetők kitűnő gyakorlatát honosítjuk meg hazánkban.

Rózsavölgyi József elvtárs, a vasút Politikai Osztálya Tömegszervezési Alosztályának vezetője számolt be ezután részletesen a mozgalom céljáról, feladatairól és tájékoztatta a sajtó képviselőit annak várható kihatásairól.

Rózsavölgyi elvtárs elmondotta többek között, hogy a mozgalom célja, a meglévő, elavult normák áttörése, az új, sztahánovista munkamódszer kialakítása, a mozdonyok magasabb kihasználásának biztosítása, az úgynevezett

körfolyamatos mozdonyfordulók bevezetése,

ami által a mozdonyok általános napi megtett kilométertávolságát felemeljük.

Ezzel mód nyílik a mozdonyok sebességének emelésére, nagy távolságok befutására.

Rózsavölgyi elvtárs kiemelte a mozgalom kiemelkedő szerepét a vasút önköltségcsökkentésében. Példaképen megemlítette, hogy ha csak 8 vonatot számítunk, — tehát annyit, mint amellyel február 24-én előreláthatólag elindul a mozgalom — ezzel évente közel 4 millió forint megtakarítást érünk el.

A mozgalom nemcsak a vontatás dolgozóit érintik, de bekapcsolja a versenybe a többi szakszolgálati ágakat is: a forgalmat, a pályafentartást, kereskedelmi szolgálatot, műhelyeinket stb. Emellett fejleszti a brigádmozgalmat a vonatszerelvény és lakatosbrigádok felállítása révén. Kiszélesíti az egyéni versenyt.

Több jövedelmet biztosít, több szabadidőt

a mozdonyvezetőnek és fűtőnek, a vonatkísérő személyzetnek.

Rózsavölgyi elvtárs hangsúlyozta, hogy az 500 kilométeres mozgalom egy lépés a szocialista vasút megteremtéséhez és meggyorsítja az ötéves terv végrehajtását.

— Különösen jelentős a mozgalom beindítása most, amikor a magyar sztahánovisták tanácskozásra ülnek össze — fejezte be tájékoztatóját *Rózsavölgyi* elvtárs — és ezen a tanácskozáson példaképeink a szovjet sztahánovisták is megjelennek és segítenek bennünket feladatainkat jól megoldani. A magyar vasutasok ezzel a lépéssel is hálájukat fejezik ki felszabadítónk, a Szovjetunió és a nagy Sztálin iránt és ragaszkodásukat Rákosi elvtárs iránt, akinek nevenapján indul el nagyszerű útjára az új mozgalom.

Éljen Sztálin, a Szovjetunió vezette béketábor nagy vezére!

Sokezer sztahánovistánk közül a legkiválóbbakat küldjük az élenjárók országos tanácskozására

A Vasutas Szakszervezet országos ÜB-titkári értekezlete

Február 2-án rendezte az Istvántelki Járóműjavító NV kultúrtermében, 600 küldött részvételével a Vasutas Szakszervezet Országos ÜB titkári értekezletét a Párt Központi Vezetőségének határozatával kapcsolatban.

Zöldi Sándor elvtárs szavalata után *Végh* Lajos elvtárs, a Vasútas Szakszervezet elnöke nyitotta meg rövid beszéddel az értekezletet.

Az országos találkozón *Gáspár* Sándor elvtárs, a Vasútas Szakszervezet főtitkára beszámolt az elért eredményekről, a hiányosságokról és a feladatokról. Beszédében a tervfelbontás megindulásával, az ellentervek kidolgozásával, az egyéni és brigádverseny kiszélesítésével, a munkaerő-vándorlás kérdésével, annak megoldásával, az elért eredmények megszilárditásának és továbbfejlesztésének módozataival és az újitómozgalom fejlesztésével foglalkozott.

— Üzemeinkben most folyik a legjobb sztahánovisták kiválasztása — mondotta többek között.

Örömmel állapithatjuk meg, hogy „nehéz helyzetben vagyunk", mert sok száz és ezer munkaversenyben kitünt kiváló vasútas dolgozó közül kell kijelölnünk a legjobbakat,

akik majd méltóan képviselik őket a sztahánovista konferencián.

Gáspár elvtárs ezután rátért a vasutas illetményrendezés kérdésére.

— Kormányzatunk a szocialista bérezés bevezetésével a vasutas százéves sérelmét orvosolja s ennek jó hatása meg kell, hogy mutatkozzék a

termelékenység növekedésében

is. Pártunk határozatával kapcsolatban további munkánk során arccal még inkább a feladatok végrehajtása felé kell fordulnunk, hogy többet és jobbat termelve, Pártunk irányitása és határozata szerint haladva, a nagy Szovjetunió sztahánovista példáit átvéve, gyorsabbá tegyük hazánkban a szocializmus épitését — fejezte be beszédét *Gáspár* főtitkár elvtárs.

A Szakszervezeti Tanács részéről Zsidai Pál elvtárs a szervezés terén mutatkozó hiányosságokról beszélt, majd kezdetét vették a hozzászólások. Egymásután álltak fel szólásra járóműjavitók, üzemek, fütőházak, igazgatóságok és hajózási vállalatok üb titkárai és termelési felelősei.

Ifj. *Gög* András, amikor beszámolt jó termelési eredményeikről, panaszolta, hogy a Szabadkikötő dolgozóiról kevés szó esik, holott a jó termelési eredményekhez kikötőmunkások is hozzájárultak. *Solymosi* Elemér esztergályos, üb titkár az ideológiai fejletlenség hiányáról, az ifjúság szerepéről, a tervfelbontás hibáiról, az élmunkás és újító körök szerepével foglalkozott. *Oszeczki* Egon a pécsi üv. területéről a műszaki értelmiségnek a fizikai dolgozókkal való szorosabb együttműködését szorgalmazta. *Kónya* István Jászapátiból a sztahánovista példával foglalkozott.

Ezután került sor *Imre* József elvtárs, a vasút Politikai Osztálya vezető helyettesének felszólalására. Hangoztatta beszédében, hogy Pártunk határozatát maradéktalanul meg kell valósítani. *Imre* elvtárs kritikát gyakorolt a vasutas üzemek munkája felett és megállapította, hogy a szocialista munkaversenynek tömegmozgalommá való fejlesztése,

az egyéni verseny kiterjesztése

terén még sok a tennivaló. Felhívta a vasutas dolgozókat arra, hogy méltóképpen zárkozzunk fel

Hegedüs Józsefné, a balatonszentgyörgyi vasutas dolgozók nevében hangsúlyozta, hiven kell követnünk nagy Pártunk és Rákosi elvtársunk útmutatását, hogy jó munkánk révén megrövidítsük a hatalmas Szovjetunió segitségével, a szocializmushoz vezető utat.

április 4-e, felszabadulásunk ötödik évfordulójának megünneplésére. A továbbiakban a tervfelbontás, az élmunkás- és sztahánov-mozgalommal foglalkozott, majd hangsúlyozta, hogy különös gondot kell fordítanunk arra, hogy a kollektiv mozgalmat kiszélesitsük.

Imre elvtárs a továbbiakban hangsúlyozta a műszaki értelmiséggel való együttműködés fontosságát és kiemelte a hatalmas Szovjetunió felmérhetetlen segitségét, iránytmutató példáját, amelyet felhasználunk a szocialista vasút megteremtésénél.

Imre elvtárs után *Hegedüs* Józsefné balatonszentgyörgyi üb titkár mondott köszönetet a Szovjetunió hős katonáinak a magyar dolgozó nép felszabadításáért. A továbbiakban értékes hozzászólásaikkal biztositották az országos értekezlet sikerét: *Lindner* József (pécsi fütőház), *Horlobágyi* Ádám (Szeged), *Solyomvári* János, *Gyócsi* Jenő (Pécs), *Somogyvári* László (Pécs, fütőház), *Gerhart* István (Zalaegerszeg), *Takács* János, *Sós* Elek (Északi fütőház), *Németh* Ferenc (GYSEV), *Recsnik* János (Pestszentlőrinci alműhely), *Rajczi* György, *Mózes* Mihály (Debrecen), *Rencz* Ákos, *Darai* Gyula (Záhony), *Vidovszki* István (békéscsabai om-ség), *Ádám* János (józsefvárosi om-ség), *Bereczki* Jánosné (Budapest—Déli pu), *Jánosi* Imre, *Ladányi* István (Északi Járóműjavító NV), *Tasnádi* Béla (Szolnoki Járóműjavító NV), *Unatenszki* Pál, *Viszt* József, *Szalai* Imre, *Kovács* Ferenc, *Csala* Albert, *Böhm* Ernő, *Gulyás* József és végül *Fonódi* József.

A felszólalásokra *Gáspár* elvtárs adta meg a választ. Az értekezlet résztvevői végül határozati javaslatot fogadtak el, amelyet lapunk 7. oldalán közlünk.

Az értekezlet résztvevői táviratot intéztek Rákosi elvtárshoz, a Szovjetunió sztahánovista vasutasaihoz és Apró elvtárshoz.

Végh elvtárs zárószavaival, az Internacionálé hangjai mellett ért véget az országos üzemi bizottsági értekezlet.

Szekeres Erzsébet tagjelölt sztahánovista élmunkásnőt jelölték a repülőműhely dolgozói a sztahánovista kongresszusra

Szekeres Erzsébet elvtársnő az OMRE repülőgépműhelyében dolgozik. Tagjelölt. Munkástársai nagy lelkesedéssel, egyhangúlag választották meg a sztahánovista kongresszus kiküldöttének. Szekeres elvtársnő, mint sztahánovista, ki akarja érdemelni azt, hogy minél előbb dicsőséges Pártunk tagja lehessen.

Szekeres Erzsébet elvtársnő, az OMRE központi javító műhelyében dolgozik, a repülőgépek kárpitozását végzi. 1948 szeptember 25 óta dolgozik az üzemben és jó munkájával kiérdemelte, hogy 1950. január 16-án dolgozó társai bizalmából megkapta a SZOT magas kitüntetését, élmunkásnő lett.

Az OMRE központi javitóműhelyében február 7-én tartották az üzemi értekezletet abból a célból, hogy a magyar sztahánovisták első országos tanácskozására kiküldendő delegátusukat jelöljék.

Gedai elvtárs, az üzemi bizottság titkára ismertette a nagyjelentőségü tanácskozást és közölte az üzem dolgozóinak nagy lelkesedése közben, hogy a műhely öt legjobb dolgozóját, sztahánovistáját kell jelölni a tanácskozásra.

A bizalmiak és az üzem termelési felelőse már előzőleg kijelölték az üzem 30 legjobb dolgozóját, akik közül azután az üzemi háromszög kiválasztotta az öt legjobbat. Nagy lelkesedéssel és nagy taps közben hirdették ki Szekeres Erzsébet, Tóth Gyula II., Kovács Győző, Jakab Károly és Nagy Márton sztahánovisták neveit.

A kongresszuson az OMRE üzeme egy taggal vesz részt. Megindult tehát a szavazás, hogy az öt legjobb dolgozó közül ki legyen az a sztahánovista, aki részt vesz az első országos sztahánovista kongresszuson. A választás egyhangúlag történt és nagy lelkesedéssel jelölte az üzem Szekeres elvtársnőt, sztahánovista élmunkást.

Kérdést intéztünk Szekeres elvtársnőhöz, hogyan készül fel a nagy napra. Szekeres elvtársnő szerényen ezeket mondja:

— Boldog vagyok, hogy dolgozó társaim engem találtak méltónak arra a nagy tisztségre, hogy részt vegyek a tanácskozáson, — mondotta Szekeres elvtársnő, majd igy folytatja: — Igyekezni fogok, hogy ezt a megbecsülést az ott szerzett tapasztalatok átadásával hálláljam meg elsősorban.

Különösen ügyelni fogok arra, hogy a tanácskozáson jelenlévő hős szovjet sztahánovisták gyakorlati tapasztalatait a mi üzemünkben maradéktalanul átültessük és munkánk termelékenységét, szocialista munkaversenyünk eredményeit növeljük, megszilárditsuk, kiszélesitsük.

Amikor elindulok a tanácskozásra, önkritikát is kell gyakorolnit: nagyon jól tudom ugyanis azt, hogy munkám területén még a mai 132 százalékos teljesitményemet is túl kell haladni. A jóindulat eddig is megvolt, Pártunk és az általam annyira becsült, szeretett Rákosi elvtársunk útmutatását termelékenységem fokozására még inkább magamévá fogom tenni. Mindent el fogok követni, hogy szégyent ne valljak: kutatom, keresem azt a sztahánovista módszert, amelynek révén a magam gyönge női kezével is épiteni segitem hazánkban a szocializmust.

Ma még csak tagjelölt vagyok — fejezte be válaszát Szekeres elvtársnő — bizom abban, hogy elméleti tudásomat, ideológiai képzettségemet fokozva, a nagy Szovjetunió sztahánovistáinak példamutatása nyomán több és jobb munkával érdemessé válok arra, hogy dicsőséges Pártunk tagjai sorába felvegyen.

Műszaki értelmiségünk döntő módon veszi ki részét a Sztahánov-mozgalom kiszélesitéséből

Látogatás a ferencvárosi üzemi műszaki bizottságnál

Üzemi műszaki bizottságaink is magukévá tették Pártunk határozatát, amely kimondja, hogy

„kifejlesztve az egyéni versenyt és az élmunkás-mozgalmat, fokozott figyelmet kell fordítani a Sztahánov-mozgalom további megerősítésére, mint a szocialista munkaverseny magasabb formájára."

Az üzemi műszaki bizottságok igy egyik legfontosabb feladata:

segitő kezet nyujtani

az üzem magasabbfokú műszaki ismeretekben kevésbé jártas fizikai dolgozóinak.

Felkerestük *Kántor* Lászlót, a Ferencvárosi Osztálymérnökség vezetőjét, hogy röviden számoljon be arról, hogy az Osztálymérnökség műszaki értelmisége miben látja feladatait a sztahánovista-mozgalom tovább fejlesztése terén.

— Pályafenntartási viszonylatban a sztahánovista-mozgalom kifejlesztése komoly és nehéz feladatot jelent — kezdi nyilatkozatát. — A műszaki értelmiség mind a tervfelbontásnál, mind pedig az egyéni munkaversenyek kiszélesitésénél igen fontos szerepet kapott.

A tervfelbontás,

— az egyéni munkaverseny — a sztahánov-mozgalom mind szervesen kapcsolódnak egymáshoz. Az egyik biztositja a másik tovább fejlődését. Ezért igen fontos, hogy a helyesen felbontott tervet a dolgozók minél nagyobb lendülettel hajtsák végre, illetőleg teljesitsék túl, és minél többen emelkedjenek ki sztahanovista teljesitményekkel.

— A helyes normák megállapitása, az időmérés, az egyéni teljesitmények kiértékelése a pályafenntartási dolgozók legégetőbb problémája. Ezen a téren még fontos feladatok várnak az üzemi műszaki bizottságokra.

— A rossz normákat csak úgy tudjuk megszüntetni, ha műszaki bizottságaink tapasztalatcsere formájában a többi vasutas üzemek műszaki bizottságaival szoros kapcsolatot tartanak fenn. Az e hónap végén összeülő Sztahánovista Tanácskozás is egy hatalmas, országos méretű tapasztalatcsere lesz. A tanácskozás küldöttei munkamódszereik, tapasztalataik ismertetésével munkásaink közkincsévé teszik sztahánovista munkamódszereiket. Nekünk, pályafenntartási dolgozóknak is sok hasznos tanácsot, útbaigazitást fog adni ez az értekezlet!

— Az üzemi műszaki bizottság tagjai szeretnének tovább fejlődni, tudásukat a sztahánovista-mozgalom kiszélesitése követelményeinek megfelelően tovább bővíteni. Még mindig sok probléma merül fel az egyéni munkateljesitmények kiértékelése körül. Fontos lenne ezért

a műszaki bizottságok szakmai továbbképzésének biztositására

tanfolyamot szervezni. Hiányos ismeretekkel, nem lehet teljes értékü munkát végezni.

— Az üzemi műszaki bizottságok képviselői is ott lesznek a Sztahánovista Tanácskozáson. A kétnapos értekezlet befejezése után pedig újabb lendülettel és még eredményesebben fogunk tudni fontos feladatainknak megfelelni.

— Sztálin elvtárs igy irta: „A szocialista verseny azt mondja: egyesek rosszul dolgoznak, mások jól — mások még jobban —, érd utól a legjobbakat és érj el általános emelkedést!" Ennek az általános emelkedésnek az elősegitésében és biztositásában látom az üzemi műszaki bizottságok legfontosabb tényekedését.

Pártunk Központi Vezetőségének határozatával kapcsolatban a Vasutas Szakszervezet Országos ÜB titkári értekezletet hivott egybe. Képünkön az értekezlet résztvevői a főtitkári beszámolót hallgatják.

Éljenek a szocialista épités élenjáró harcosai, a magyar sztahánovisták!

SZTAHÁNOVISTÁK A VASÚTON

1948-ban, a fordulat évében, amikor a hatalom a munkásosztály javára dőlt el, nagy Pártunk és annak bölcs, szeretett vezére, Rákosi Mátyás elvtárs útmutatásával hozzákezdtünk a munkaversenyek megszervezéséhez, a szocializmus építéséhez.

Az első felhívásra, amely a Vörös Csepelről indult ki, üzemeinkben, műhelyeinkben csoportba verődve tárgyalták és vitatták már másnap a nehézipari centrumból érkezett felhívást. Voltak abban az időben még kétkedők, konzervatív gondolkozásúak, akik fejüket csóválták és azt mondták, hogy a vasút különleges terület és munkaversenyt ezen a területen nem lehet megvalósítani. Egyesek azt mondták, hogy azért, mert nem vagyunk szériagyártású üzem, javítással foglalkozunk, — mások viszont elavult, korszerűtlen gépeinkre hivatkoztak.

Pártunk útmutatását

azonban sokan megértették, szakszervezetünk felvilágosító munkája nyomán sokan magukévá tették a munkaverseny gondolatát. Hozzáfogtak a munka helyes megszervezéséhez és egymásután jelentették be csatlakozásukat.

Már az első munkaverseny is sok rejtett tartalékot tárt fel és hozott felszínre. Nemkülönben sok, eddig ismeretlen dolgozót és munkamódszert ragadott ki a névtelenségből. Megindult az anyaggal való takarékoskodás, a munkának az eddiginél helyesebb megszervezése, az önköltség csökkentése, a munkafegyelem megszilárdítása, majd ennek nyomán az eredmények, amelyet sorban követett az életszínvonal emelkedése, a termelésben élenjáró munkások megjutalmazása.

A kezdeti sikerek nyomán mind több és több dolgozó ismerte fel a munkához való viszonyát és a munkaverseny nagy nemzetgazdasági és politikai jelentőségét a szocializmus építésében. Az azelőtt terhet jelentő kényszerű munka, becsület, dicsőség, hősiesség dolga.

A mindinkább erősödő nemzetgazdaság, az áruk bősége, a jó termés, az ipari fejlődés hatalmas szállítási feladatokat tűzött a vasutas dolgozók elé. Olyan feladatokat, amelyekkel a régi elavult technikai normák mellett, kisebb kocsiparkkal képtelenek lettünk volna végrehajtani.

Itt is segítségünkre siletett a hatalmas Szovjetunió, a hős szovjet sztahánovisták és gyakorlatilag mutatták meg, hogy a vasútnál nemcsak lehet, de szükséges is a régi és elavult normák megdöntése, a papírszámítások félretolása és mindazoknak a szabályoknak lebontása, amelyek a fejlődés, a szocialista építés akadályaivá váltak. A hős szovjet vasutasoknak köszönhetjük, hogy megmutatták a fejlődés irányát és közölték velünk azokat a munkamódszereket, amelyek sehol a világon nem ismertek, s csak a szocialista Szovjetunió vasutasai valósítottak meg hatalmas nemzetgazdaságuk javára.

A szovjet sztahánovista

vasutasoknak, a baráti Szovjetunió segítőkészségének köszönhetjük, hogy ma már irányított vonatokat szervezünk, indítunk, vonat-brigádok dolgoznak és azt elsősorban, hogy ugyanazzal a géppel, amelyet évtizedeken keresztül büntetés terhe mellett nem lehetett több terhet vontatni, ma kétszeresét továbbítjuk. A szovjet vasutasok ezzel a módszerrel sok-sok millió rubelt takarítottak meg a szovjet népgazdaság számára.

Vasutasaink a Szovjetunió vasutas sztahánovistáinak munkamódszereit átvették és elindultak példájuk nyomán. 1949 augusztus 23-án Miskolcról útnak indítottuk Budapest felé az első 2000 tonnás vonatot, amely 185 km-es távolságot futott be és percnyi pontossággal érkezett céljához, megdöntve az eddig megdönthetetlennek hitt technikai normát.

A mozgalom azóta egyre szélesedik és ma már hazánk minden területére kiterjedt. Február 1-én, az elmúlt napokban továbbítottuk a 4000-ik „2000 tonnás" túlterheléses vonatot. Hogy megértsük ennek a mozgalomnak nagy önköltségcsökkentő és megtakarítási jelentőségét, tudnunk kell azt, hogy ha átlagosan csak 500 forint megtakarítást számítunk vonatonként, már 2 millió forint megtakarítást értünk el. Az igazi jelentősége abban van, hogy a 4000 túlterheléses vonat továbbítása révén mintegy másik 4000 vonat indítását takarítottuk meg. Ezenkívül azzal, hogy az ipari árukat, mezőgazdasági termelvényeket jóval előbb juttatja el rendeltetési helyére, a „2000 tonnás" mozgalom nemzetgazdasági jelentősége újabb sokmillió forint hasznot hajt népi államunknak.

Beszélnünk kell még arról is, hogy a kezdet kezdetén vagyunk és nem megy úgy, mint ahogy azt nagy tanítómesterünktől, a Szovjetuniótól tanultuk. Vannak hibák és hiányosságok ezen a területen is. A hibák és hiányosságok feltárására, kiküszöbölésére nemrégen a Vasutas Szakszervezet és a Népszava szerkesztősége országos értekezletet kezdeményezett, amelyről lapunk február 1-i számában részletesen beszámoltunk. Mégis nem lehet elégge hangsúlyozni az újabb fejlődést, amelynek ez a konferencia határköve.

Kiterjesztettük a „2000 tonnás" mozgalmat a téli, zord időjárás időszakára is és itt ismét feladtunk egy régi és elavult évtizedes rendelkezést, terhelési szabályt. Ugyanakkor a termelés és az üzemekbe járó dolgozók érdekében határozatot fogadtunk el a munkásvonatok pontos, menetrendszerinti közlekedtetésére. A vasutas dolgozók szerte az országban megérdemelt figyelemmel fogadták a határozatot és egyhangúan magukévá tették.

Lengyel József, Budapest-Ferencváros sztahánovista főmozdonyvezetője mondotta a szovjet tapasztalatok átvétele és nagy gyakorlati sikere után: „A „2000 tonnás"-mozgalom valóságos forradalmat jelentett nálunk a vontatásnál. Ha figyelembe vesszük azt a terhelési táblázatot, amely megszabja, hogy vegyes mozdonytipusoknak a különböző emelkedésű vonalakon hányszáz tonnát szabad vontatnia, a mozdonyszemélyzet bizonyos idegenkedését az újtól, ragaszkodását a megszokotthoz, — elképzelhetjük, hogy a mozgalom megindította hazánkban a technikai forradalommal a szocialista vasút megteremtését.

A multban az volt a helyzet, hogy Horthyék gondoskodtak arról, hogy a mozdonyvezető műszaki téren se legyen túl okos, nehogy műszaki értelmiség által monopolizált technikába beleüsse az orrát. Vigyáztak arra, hogy újításait, észszerűsítéseit nehogy kipróbálhassa a gyakorlatban, ha eljutott egyáltalában odáig.

Így érthető, hogy meg kell keresni azt a helyes módot, amikor kellő számú mozdonyszemélyzettel megvalósíthattuk a „2000 tonnás"-mozgalom előfeltételét. Ez hároméves tervünk utolsó évében történt, amikor az ipar, a mezőgazdaság a szociális termelési módszerekkel olyan mennyiségű cikket állított elő, hogy 60 százalékkal több áru szállítása vált szükségessé, mint amennyit 1938-ban szállított a magyar vasút.

Ekkor, Pártunk útmutatását követve, a vasúti Politikai Osztálya szakszervezetünk irányításával összehívtuk az első vontatási kongresszust, a megindítottuk, megszervezték a „2000 tonnás"-mozgalmat.

Nehéz feladat elé kerültünk. Meg kellett győznünk vasutastársainkat a mozgalom helyességéről és be kellett bizonyítanunk nekik, hogy a technikai normák megdöntése nem megy a gép rovására, nem erőltetjük meg a túlterheléssel, a tűzszekrény sem megy tönkre, a személyzetet sem vesszük erősen igénybe, a javítások sem lesznek oly nagymérvűek, mint ahogy azt a megnemértők, az ellenlábasok gondolják.

A gyakorlat igazolta a szovjet sztahánovisták példáinak igazságát, helyességét, jóságát. Nemcsak megdöntöttük a régi normákat, de kiterjesztettük, a zord időjárás esetére is alkalmaztuk a szovjet sztahánovista példákat.

Dolgozóink legjobbjai

a sztahánovisták mindinkább ismertebbek lesznek, növekszik népszerűségük. Hozzájuk csatlakoznak a népi demokráciához hű műszaki értelmiségi dolgozók is, akik elsőrendű feladatuknak tudják azt, hogy a munkát helyesen megszervezzék, a munkamenet zavartalanságát biztosítsák, az anyaggal való ellátást megszervezzék, az újításokat és észszerűsítéseket azonnal alkalmazzák.

Sztahánovistáink példáit kövessék üzemi dolgozóink tizezrei, kapcsolódjanak be a versenymozgalomba, tekintsék őket példaképüknek, aztán maguk is emelkedjenek ki a tömegből és váljanak sztahánovistákká, hogy a termelés fokozásával még több és még jobb munkával a lehető legrövidebb idő alatt felépíthessük hazánkban a szocializmust.

Halmos Lajos

AZ ORSZÁGOS VASUTAS ÜB-TITKÁRI ÉRTEKEZLET HATÁROZATA

Sztálin elvtárs 70. születésnapjával kapcsolatos munkafelajánlás idején, a szocialista munkaverseny, a Magyar Dolgozók Pártjának vezetésével vasúti viszonylatban is nagy fellődést mutat. A Párt útmutatásának megfelelően az egyéni verseny vált a munkaverseny alapformájává amely nem mehet a brigádmozgalom rovására. A Szovjetunió nagyszerű szahanovistáinak példáját követve megszületett a magyar Sztahanov mozgalom. A Párt helyes irányvonalának és Rákosi elvtárs útmutatásának máris komoly eredményei vannak vasúti viszonylatban is.

A munkaversenymozgalom elért eredményeinek megszilárdítása és a hiányosságok kiküszöbölése érdekében az MDP Központi Vezetősége határozatot hozott, amiben megjelölte a legfontosabb feladatokat. A Vasutas Szakszervezet kibővített Központi Vezetősége a határozatot magáévá teszi és a munkaverseny továbbfejlesztése, bővítése érdekében a következő határozatot hozta:

1. Az üzemi pártszervezetek irányításával és támogatásával az eredmények megszilárdítása, a munkaverseny kiszélesítése céljából szem előtt tartva a munkaverseny alapformáját, az egyéni versenyt, üzemeinkben, műhelyeinkben, egyéni agitálás és röpgyűléseken keresztül a dolgozók között a legszélesebb politikai felvilágosító munkát kell vinni a versenymozgalom kampányszerű felszámolása érdekében.

2. Az eddig végzett munkánk tapasztalatai mutatják, hogy bizalmaink és műhelybizottsági tagok nem voltak kellően bekapcsolva a felvilágosító munkába. Ennek kiküszöbölése érdekében funkcionáriusainknak az üb-ket támogatva kell a Központi Bizottság határozatáról, személyes agitáción keresztül a dolgozókat felvilágosítani.

3. Gondoskodni kell arról, hogy az összes üzemeinkben a legrövidebb időn belül megtörténjék a terv felbontása, a munkának jó megszervezése, az anyagellátás biztosítása.

4. A dolgozók javaslatát, az üzemi ellenterveket — amennyiben azok a fennálló munkatervnél célszerűbbek — a terv megjavítása érdekében a legrövidebb időn belül meg kell valósítani.

5. Az üzemekben, az üzemi bizottság 6-ig bezárólag készítsen az MDP Központi Vezetősége határozata alapján megfelelő munkatervet. Ezt a munkatervet a helyi pártszervezettel és a vállalatvezetővel tárgyalják meg.

6. A nagyüzemekben február 6 és 11 között meg kell tartani az Országos Sztahánovista Tanácskozásra küldöttek választását. Az értekezletet, valamint az üzemekben megtartott termelési értekezletet fel kell használni, hogy a dolgozók legszélesebb rétegeivel behatóan ismertessék az MDP Központi Vezetőségének határozatát és az ezzel kapcsolatos feladatokat.

7. Az üzemi bizottságok a határozat végrehajtását tekintsék állandó feladatnak. A területi titkárságok, az üzemi bizottságok havi jelentéseikben térjenek ki a határozat végrehajtásának eredményeire.

8. A munkaversenyben kiváló eredményeket elért élmunkásokat sztahánovistákat a rendelkezésre álló összes eszközökkel népszerűsíteni kell és újításukat a széles rétegekkel meg kell ismertetni. Gondoskodni kell a verseny nyilvánosságáról.

9. A Népszava-szerdán a dolgozók által létrejött határozatok — a „2000 tonnás" mozgalom továbbfejlesztéséről — a dolgozók széles rétegével meg kell ismertetni, hogy az meg is valósulion.

10. Felvilágosító munkákon keresztül oda kell hatni, hogy felszabadulásunk évfordulóját amelyet a dicsőséges Vörös Hadseregnek köszönhetünk (április 4-én) munkafelajánlásokkal ünnepelljük meg.

11. A munkafegyelem megszilárdítását össze kell kapcsolni a munkaversennyel és ennek szerves részévé kell azt tenni. A sorainkban még megbújó ellenséges, reakciós hangokat és megnyilvánulásokat le kell leplezni és propagandájuk ellen védekező, nemcsak a kivívott eredmények tudatában támadó jellegű legyen.

12. Az ifjúmunkásokat és a nőket mind szélesebb rétegekben kell bevonni a terv végrehajtásának munkájába.

13. A munkaversenyben kiváló eredményt elért pártonkívüli munkásoknak és műszaki értelmiségieknek lehetővé kell tenni Pártunk segítségével a politikai és szakmai továbbfejlődést. Fokozottabb gondot kell fordítani ezeknek szemináriumba való beszervezésére.

14. Az MDP Központi Vezetőségének határozata alapján a későbbi időben kiadandó korminyrendeletet, mely a vasúti bérezés rendezésére vonatkozik, a legszélesebb rétegekre tudatosítani kell. Fel kell világosítani a dolgozókat arról, hogy az új bérezés eltérő a régi feudalista bérrendezést és a tényleges betöltött munkakör, a valóságban végzett munka alapján állapítja meg a dolgozók fizetését.

15. Tudatában kell lennünk annak, hogy az eddig elért eredményeinket a Szovjetunió segítségének. Pártunk vezetésének köszönhetjük. Éppen ezért még ismertebben kell tanulmányozni a szovjet szahánovista vasutasok munkáját.

16. A Vasutas Szakszervezeti Központ a területi titkárságok és üzemi bizottságok magukévá teszik a dolgozó tömegek részéről mind szélesebb körben megnyilvánuló kezdeményezését és minden támogatást megadnak a munkaverseny újabb hatalmas fellendülésére. Ezzel segítsük növelni a béke, a demokrácia és a szocializmus táborának hatalmas erejét, amelynek élén példaképünk és szövetségesünk, a szocialista Szovjetunió halad, melynek egyik hatalmas bástyája hazánk, melyet Pártunk és Rákosi elvtárs felbonthatatlanul vezet a szocializmus felé.

Dolgozóink legjobbjai közül 35 élenjáró sztahánovistánk képviseli a vasutasokat és hajósokat az országos tanácskozáson

Amint már lapunk február 1-i számában beszámoltunk róla, Pártunk határozata alapján a Szaktanács február 25-én kétnapos tanácskozásra hívta össze a munkaversenyben legjobban kitűnt dolgozókat. Azokat a sztahánovistákat, akik leginkább magukévá tették a Párt tanítását arról, hogy a termelékenység állandó emeléséért kommunista módon, forradalmi lendülettel harcoljanak minden régi, elavult munkamódszer és gondolkodás ellen. Ők azok az új emberek, akik szüntelenül harcolnak az újért, minden régi ellen, a haladásért és fejlődésért, minden maradiság ellen, Ők törnek előre szüntelenül, a szocialista fejlődés gyorsításáért.

A tanácskozás legdöntőbb célja és egyben feladata, hogy Pártunk Központi Vezetőségének határozata alapján összegezze és értékelje a magyar Sztahánov-mozgalom eddigi eredményeit, tapasztalatait, hibáit. Ugyanakkor kijelölje a Sztahánov-mozgalom új feladatait, Pártunk határozatának idevonatkozó pontja eredményes végrehajtására, amely meghatározza, hogy: „Kifejlesztve az egyéni versenyt és az élmunkásmozgalmat, fokozott figyelmet kell fordítani a Sztahánov-mozgalom további megerősítésére, mint a szocialista munkaverseny magasabb formájára."

A ferencvárosi dolgozók büszkék lehetnek az eredményeikre

A tanácskozás küldöttei ezen a két napon munkamódszereik, tapasztalataik ismertetésével munkásaink közkincsévé teszik sztahánovista munkamódszereiket. Ezzel új lendületet adnak szocialista versenyünknek.

Üzemeink, műhelyeink, egyéni versenyzőink több és jobb munkával, tervük túlteljesítésével készülnek a Sztahánovisták I. Országos Tanácskozására.

Országos viszonylatban 31 vasutas és 4 hajós sztahánovista vesz részt a tanácskozáson, ahol jelen lesz Ivan Panyin elvtárs, szovjet mozdonyvezető, a Szocialista Munka Hőse, a hatalmas Szovjetunió egyik kiemelkedő sztahánovistája is.

Befejeződtek országszerte a küldöttválasztó értekezletek. A ferencvárosi állomás dolgozói is megtartották küldött-választó értekezletüket. A termet zsúfolásig megtöltők arcáról feszült érdeklődés, az értekezlet különös fontosságának tudata tükröződik felénk. A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének határozatát hajtják végre a ferencvárosi dolgozók most itt, amikor kiválasztják maguk közül azt az elvtársat, aki legméltóbbnak bizonyult arra eddigi munkájával, hogy a Sztahánovisták I. Országos Tanácskozásán őket képviselje.

Rév Pál elvtárs, a MAV Budapesti Igazgatóság Politikai Osztályának képviselője, beszédében rámutatott az egyéni versenyek, az élmunkásmozgalom és a Sztahánov-mozgalom további megerősödésének fontosságára. Megállapította, hogy a termelés „front-áttörésében" kivették részüket a vasutasok is.

A ferencvárosi állomás dolgozói büszkék lehetnek azokra az eredményekre, amelyeket már eddig is elértek! — mondotta Rév elvtárs.

Majd beszéde további részében a Sztahánovista Tanácskozás fontosságáról, annak jelentőségéről és feladatairól tájékoztatta a hallgatóságot.

„Forró szeretettel mondunk köszönetet Rákosi elvtársnak"

Az első felszólaló *Pintér* Sándor elvtárs volt.

— Köszönettel tartozunk Pártunknak a vezetésért, amely életszínvonalunk emelkedését eredményezi. Forró szeretettel mondunk köszönetet *Rákosi* elvtársnak és megígérjük neki, hogy amit ő értünk tett, azt mi még fokozottabb munkával háláljuk meg neki!

A további felszólalások során minden oldalról megnyilvánult a dolgozóknak az a kívánsága, hogy az értekezletre küldendő elvtárs minden tekintetben feleljen meg a Párt és a Szaktanács által megállapított követelményeknek.

Azután egyhangú lelkesedéssel *Pákozdi* Jenő elvtársat, a „2000 tonnás" mozgalom során kiváló eredményeket elért sztahánovistát választották meg a ferencvárosi állomás küldöttjéül.

Pákozdi sztahánovista: „Vissza érve, — Termelésünket méginkább fokozzuk!"

Pákozdi elvtárs 22 éve vasutas és példaképül állítható a forgalmi szolgálat minden egyes dolgozója elé mind szaktudás, mind pedig kötelességtudás terén. Az irányvonatok, a 2000 tonnás vonatok összeállítása — bizony — nagyon komoly munkát igényel! *Pákozdi* elvtárs a munkaversenyek megszervezése terén is komoly eredményeket ért el, amellett mint népnevelő és agitátor is tevékenykedik. A sztálini műszak alatt 6 túlterheléses vonatot állított össze egy éjjel. Jelenleg haladó pártszemináriumot végez.

— Foglalkozásomat valóban hivatásomnak érzem, — mondja Pákozdi elvtárs. — A felszabadulás előtt a vasútnál az ember a tisztnél, az „aranycsillagnál" kezdődött. Így voltam én is. Vizsgáim után is csak hét év mulva, szolgálatbalépésemet követő 10-ik évben neveztek ki. A felszabadulás után azonban megváltozott a helyzet, és amiről addig még álmodni sem merhettem — térfőnöknek neveztek ki...

— Büszke örömmel készülök a Sztahánovista Kongresszusra! Tudom, hogy a tanácskozáson való részvétel minden küldött számára kitüntetést, megbecsülést és büszkeséget jelent. Dolgozó társaim bizalmát és elismerését érdemeltem ki azzal, hogy részt vehetek a tanácskozáson. Nem feljetem el azt, hogy megbízással küldenek dolgozó társaim a tanácskozásra. Teljesítményeink és munkamódszereink fejlesztéséhez, tökéletesítéséhez elengedhetetlen, hogy tanulmányozzuk a szovjet sztahánovisták munkamódszereit!

— A sztahánovista értekezletről visszatérve — az ott szerzett tapasztalatok átadásával, Pártunk bölcs vezetésével — termelésünket még eredményesebbé, még jobbá tudjuk majd fejleszteni!

A küldöttválasztó értekezlet határozatot fogad el

A küldöttválasztó értekezlet ezután határozati javaslatot fogadott el, amely szerint a ferencvárosi állomás dolgozói elhatározták és vállalják, hogy csökkentik 10 százalékkal minden vasúti kocsi ott tartózkodási idejét. Csökkentik 10 százalékkal minden vasúti kocsi mozgatási idejét. Növelik 10 százalékkal az irányvonatok számát és megszüntetik a gondatlanságból származó baleseteket.

Ezután az értekezlet táviratban üdvözölte a Pártot, a vasút Politikai Osztályát, köszönetet mondva vezetésükért és állandó, segítő támogatásukért.

Az értekezlet lelkes hangulatban ért véget.

A Magyar Dolgozók Pártja, Rákosi Mátyás elvtárs vezetésével előre az ötéves terv győzelméért!

PÁNCZÉL LAJOS

matrózból lett hajóskapitány, háromszoros élhajó-vezető

A HAJÓSOK JELÖLTJE

A hajósok lelkesedéssel választották meg Pánczél Lajos MESZHART hajóskapitányt, hogy méltóan képviselje a hajós dolgozók tizezres tömegét a sztahánovisták országos tanácskozásán.

1932-ben lépett a MEFTER szolgálatába matrózként. Jó munkája és tanulása révén II. kormányos, majd pedig hajóvezető lett. Tovább nem juthatott, mert a mult reakciós Horthy-rendszerben érettségi nélkül nem tehetett hajóskapitányi vizsgát. A felszabadulás Pánczél elvtárs számára is fordulatot jelentett, népi demokráciánkban lehetővé tették számára, hogy középiskolai végzettség nélkül letehesse a hajóskapitányi vizsgát.

Pánczél elvtárs a felszabadulás után másfél esztendeig a dicsőséges Vörös Hadsereg dunai hadihajóflottiljánál egy aknakereső részlegnek volt hajóvezetője és tizenkét viziakna felrobbantásával nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a hajózás számára a dunai szakasz biztonságos legyen.

A dunának aknától való megtisztítása után vontatók hiányában Pánczél elvtárs egyedül vállalta azt, hogy a hidroncsok által szűkké vált hídnyílásokon kézierővel eresztett át 60—80 tonnás uszályokat. Ezért a jó munkájáért Pánczél elvtárs megkapta a Magyar Köztársasági Elnök Bronzkoszorúját.

Pánczél elvtárs egyszerű dolgozóból, jó munkája révén, népi államunk támogatásával lett hajóstiszt. 1949 július havától, amikor a Dunán rendkívüli kis vízállás volt hónapokon keresztül, a legnehezebb dunaszakaszon: az úgynevezett zuhatagon, újabb nagyszerű teljesítményével tűnt ki. Hajójával, a „Tihany" nevű gőzössel, amikor már a zuhatagi hatósági hajókalauzok sem vállalták a terhelt hajók átvezetését, átérezve a nagy Szovjetunióból érkező ipari nyersanyagok időbenvaló megérkezésének döntő fontosságát ezekben a nehéz időkben, hősies elhatározással, az élete veszélyeztetésével sem törődve, vállalta, hogy az összes terhelt uszályokat átvontatja a rendkívül veszélyes zuhatagi szakaszon. A manőverek teljes mértékben sikerültek és hozzájárultak ahhoz, hogy nehézipari anyaghiány következtében nem csökkentette termelését.

Pánczél elvtárs sokban hozzájárult a MESZHART önköltségcsökkentéséhez, amiért kétizben 300—300 forint pénzjutalomban részesült.

Jó munkája eredményeként a vezetése alatt álló „Tihany" gőzöst három ízben tüntette ki a Szaktanács 1949-ben élhajó jelvénnyel.

Pánczél elvtársat szeretik munkatársai és nagy örőm számukra, hogy a Sztahánovisták I. Országos Tanácskozására a hajósok őt jelölték küldöttként. Pánczél elvtársat egyébként illetékes hatóságok a Munka Érdemrend Ezüst Fokozatára javasolták.

A Csepeli Szabadkikötő

Stremler Mihály sztahánovistát jelölte...

A Csepeli Szabadkikötő dolgozói *Stremler* Mihály rakodómunkást küldötté választották a sztahánovista tanácskozásra.

Stremler elvtárs élmunkás. Munkáját lelkiismeretesen elvégzi: példaképdolgozó társai előtt.

— Már a Szovjetunióban megismerkedtem a leegyszerűsített szovjet munkamódszerekkel — mondja *Stremler* elvtárs. Háromféves tervünk teljesítésénél már igyekeztem ezeket a gyakorlatban is felhasználni. 1947 óta állandóan munkaversenyben dolgozom, mert munkaversennyel gyorsabban valósítjuk meg országunkban a szocializmust s hamarabb érhetünk el a kommunizmushoz.

— Meg kell mutatnunk a nyugati imperialista államoknak, hogy nekünk nem kell „Marshall-segély", nem kell az ő dollárjuk, öntudatos, lendületes munkánk eredménye — a dicsőséges Szovjetunió önzetlen támogatásával — biztosítja számunkra életszínvonalunk emelkedését! Ezért fontos nálunk is a sztahanov-mozgalom minél nagyobb méretű kibontakozása.

— A sztahánov-mozgalom új utakat nyit meg számunkra. Rejtett tartalékaink tárulnak fel és új teljesítmények születnek.

— A sztahánovista tanácskozás az eddigi eredményeket fogja tudatosítani. Ki fogjuk cserélni tapasztalatainkat, új és észszerűsített munkaeljárásainkat.

— A sztahánovista tanácskozás után az otthalloltak továbbadásával és azok felhasználásával, ötéves tervünk előirányzott teljesítményeit még nagyobb mértékben fogjuk megvalósítani!

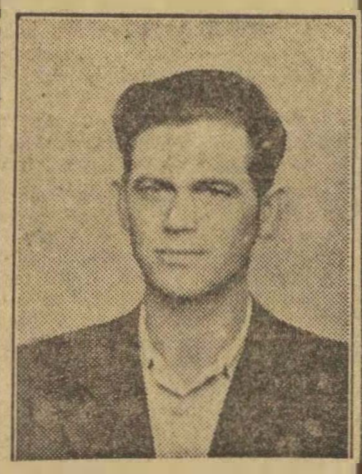

— Pártunk irányításával, Rákosi elvtárs bölcs vezetésével a sztahánovmozgalom tapasztalatainak felhasználásával, a szovjet sztahánovisták példáját követve készülünk fel a további eredményes munkára.

Megalakítottuk a Főműhely komplex-brigádját

Üzemünk területén a közelmultban megalakult főműhelyünkben az első komplex-brigád. A brigád tagjai minden üzemrészből a legkiválóbb szakmunkásokból tevődtek össze. Élmunkások, újítók, Sztahánovisták. A brigád összetételének megválasztásánál súlyt helyeztünk értelmiségünk bekapcsolására. Értelmiségünk részéről soha nem tapasztalt lelkesedéssel vállalkoztak, mérnökeink, reszortvezetőink és művezetőink arra, hogy a komplexbrigád tagjai legyenek. Már az első összejöveteleinél komoly problémát vetettek fel.

A brigád célul tűzte ki maga elé az üzemünk szűk keresztmetszeteinek nyok leküzdésére. Továbbá felfogókészülékek és új munkamódszerek bevezetémegváltoztatását. Különös tekintettel a most igen erősen mutatkozó anyaghiá sét. Célul tűzte ki továbbá, hogy az újító- és élmunkáskör munkájában fokozott mértékben hozzájárul, hogy a most megindult szép újítási mozgalmunkat minél szélesebb alapokra fektessék.

A komplex-brigád hű tükörképét adja annak a szocialista embertipusnak, melyben már nem különbözik egymástól a műszaki értelmiség s a fizikai dolgozó, hanem kéz a kézben, váltvetve, közös munkával igyekeznek a termelékenységet fokozni, hogy ezzel is segítséget nyújtsanak az új szocialista Magyarország felépítésében.

Vereckey János, termelési felelős.
(Istvántelki Fm.)

Ez évben is megrendezi Országos Vasúti Szakmai Előadássorozatát a MÁV Szakoktatási Tanácsa

Mint emlékezetes, a MAV Szakoktatási Tanácsa az 1949. év első hónapjaiban a magyar vasút történetében páratlan arányú kezdeményezést hajtott végre: az egész ország területén, a legnagyobb szolgálati helyeken, mintegy 200 előadásból álló vasúti szakelőadássorozatot rendezett. Az elhangzott előadások a vasutasüzem összes időszerű kérdéseit felölelték s azokon kereken 65.000 vasuti dolgozó vett részt.

A Tanács, — figyelemmel azokra a jelentős eredményekre, amelyeket az 1949. évi szakelőadássorozat révén a vasutas dolgozók szakmai érdeklődésének felkeltése, látókörük bővítése terén sikerült elérni — elhatározta, hogy az 1950. évben hasonló előadássorozatot rendez.

Az 1950. évi előadássorozat február hó közepétől április hó végéig tart és keretében 50 vasuti szolgálati helyen kb. 430 előadás hangzik el. Ezek a számok azt mutatják, hogy az 1949. évi előadássorozathoz képest, mind a színhelyek, mind az előadások száma nagymértékben emelkedett. Az előadások tartalma felöleli úgyszólván az összes időszerű vasútüzemi kérdéseket, mindenütt az ötéves terv szempontjait tartva szemelőtt. Az előadások nemcsak a MAV üzemi viszonyaira vonatkoznak, hanem nagyszámban vannak Szovjetunió vasúti viszonyait ismertető előadások is a szolgálat minden ágában.

Az előadássorozat ünnepélyes megnyitására 19-én került sor.

Az ünnepi bevezető előadást Bebrits Lajos közlekedés- és postaügyi miniszter tartotta. Utána Csanádi György, a MAV vezérigazgatója „A MAV átalakulása szocialista vasúttá" cimen tartott eladást. Ugyanekkor kerültek bemutatásra a Tanács által készíttetett első vasúti oktató filmek is. Az egyik „A váltóőri szolgálat", amely a forgalmi szolgálat egyik legfontosabb munkakörében végzendő feladatokat oktatja. A másik a „Bejárat visszavonás" című film, amely a mechanikai biztosító berendezések helyes kezeléséről szól. Mind a két film a balesetek elleni védekezés céljait szolgálja és hűen tükrözi a munkához való új viszony szellemét.

Az ünnepélyes megnyitót követően az államvasutak egész hálózatán kezdetét veszi a szakelőadássorozat, valamint a bemutatott filmek vetítése. Remélhető, hogy a MAV Szakoktatási Tanácsának ez a két nagyjelentőségű munkája nagymértékben emelni fogja dolgozó vasutas tömegeink szaktudásának színvonalát és ezen keresztül segíti, támogatja ötéves tervünk megvalósítását.

Legalább 20 nappal előbb jelentsük be üdülési szándékunkat

Felhívjuk az elvtársak figyelmét, hogy az üdülésre való jelentkezési igénylésüket az üdülés kezdőnapja előtt legalább 20 nappal adják be az illetékes üzemi bizottságnál vagy Területi Titkárságnál, hogy Központunk az üdülésre jogosító igazolványokat időben tudja kiadni az illetékes területi titkárságnak vagy üzemi bizottságnak.

Egyben felhívjuk az elvtársak figyelmét amennyiben valaki valamilyen oknál fogva az üdülőt az előjegyzési időpontban nem tudja igénybe venni, úgy kérjük az üdülésre jogosító igazolványt a jogosultsági idő előtt (kezdődő nap) Központunknak úgy visszaküldeni, hogy Központunk üdülési csoportjához a jogosultsági időpont előtt 3 nappal beérkezzen. Az üdülésre jogosító igazolvány visszaszolgáltatása Központunkhoz az üzemi bizottság, illetve területi titkárság útján történik és amennyiben három napnál kevesebb idő állna rendelkezésünkre abból a célból, hogy helyettesítésről tudjunk gondoskodni (más jelentkező beütalása), úgy a hozzájárulási költség személy szerint azt az elvtársat terheli, aki nem juttatta vissza hozzánk kellő időben a beutalásra szóló igazolványt.

Vasutas Szakszervezet Központi üdültetési csoportja.

Gordos Gábor élmunkás géplakatos:

Büszke örömmel készülök a tanácskozásra

Az Istvántelki Járműjavító NV egyik sztahánov-küldöttje, *Gordos* Gábor géplakatos, mozdonyszerelő. Nemrég érdemelte ki az élmunkás kitüntetést, s most szorgalmas és eredményes munkájáért megjutalmazták dolgozó társai: a *sztahánovisták tanácskozásán képviseli majd a főmühely dolgozóit.*

Gordos elvtárs a sztálini műszak alatt 600 százalékot teljesített. Jelenlegi átlagos munkateljesitménye 300 százalék. És megfogadta, hogy április 4-re — hazánk felszabadulásának ötéves évfordulójára — túlteljesíti a sztálini műszakban elért eredményeit!

— Büszke örömmel készülök a sztahánov értekezletre! — kezdi beszámolóját *Gordos* Gábor élmunkás — géplakatos. Célom a sztahánov-mozgalmat helyi viszonylatban

is kiszélesíteni. Dolgozó társaimat felvilágositom annak fontosságáról, jól bevált munkamódszereimet pedig átadom nekik.

— Hamarabb tudjuk így megvalósítani országunkban a szocializmust és életszinvonalunkat még magasabbra emelni. Ezen keresztül pedig a világ békéjét védők táborának egységét és erősségét biztositjuk!

— Igyekszem munkámat további észszerüsítésekkel és újításokkal még jobbá tenni és munkateljesítményem százalékát állandóan emelni. Ehhez kérem a műszaki értelmiség megértő támogatását!

— Felhivással fordulok a vasutas és általában a dolgozó fiatalsághoz, hogy kapcsolódjék még jobban bele a munkaverseny-mozgalmakba és legyen az a motor, dinamikus erő a szocializmust épitő társadalomban, amit a munkásosztály joggal elvár tőlük!

— Eddigi eredményeimet elsősorban a hatalmas Szovjetunió szocializmust épitő sztahánovistáinak köszönhetem.

— Mint kommunista, szeminárium előadó és a mozdonyszerelde egyik oktatási felelőse, jó példával kell előljárnom dolgozó társaimnál. A gyakorlatban is be kell bizonyitanom, majd visszajövе a sztahánovista értekezletről, hogy dolgozó társaim bizalmára méltó voltam!

— Előre megyünk Pártunk és *Rákosi* elvtárs vezetésével a szocializmus megvalósításáért! Előre az egyéni munkaversenyek további kiszélesítésével a sztahánov-mozgalom teljes sikeréért, hogy minél több fiatal dolgozó szerezze meg az élmunkás-kitüntetést!

— Emeljük még magasabbra *Lenin* és *Sztálin* zászlaját!

•

Gordos Gábor élmunkás — géplakatos, sztahánovista küldött tudja, hogy mit várnak tőle dolgozó társai, mit vár tőle a Párt és mit a magyar sztahánovista-mozgalom.

És ő meg is fog felelni ezeknek a követelményeknek.

MUNKÁSLEVÉL AZ ÜDÜLŐKBŐL

Gallya tetői levél egy élmunkás sztahánovista tolláből

„Elvtársi üdvözletemet küldöm a Vasutasok és Hajósok Szakszervezete Vezetőségének, valamint Gáspár Főtitkár elvtársnak.

Nem mulaszthatom el, hogy köszönetet ne mondjak azért a megtiszteltetésért, hogy nekem is részem van olyan helyen üdülni és pihenni, mint a galyatetői nagyszálló.

Nagy elégtétel ez nekem, a munkásnak, hogy ott tartózkodhattam, ahol a fasiszta Horthy-rendszer vérszopó milliomosai költötték dorbézolásra a munkás kizsákmányolásával szerzett pénzüket.

Ma megváltozott a helyzet: országunk szocialista épitésében élenjáró élmunkások, kiváló munkások, népünk sztahánovistái új erőt gyüjtenek az ötéves terv sikeres befejezéséért vivandó küzdelemhez.

A magam részéről fogadom, hogy pihenésem után teljes mértékben kivesszem részemet a szocialista munkaversenyek kiszéleslitéséből, fokozásából és a kezdeményezésből.

Igérem, hogy eddigi eredményeimnél nem állok meg, hanem mint ezidáig is, kommunistához méltóan dolgozom és szervezek.

Nagyon jól tudom azt, hogy csak akkor tudjuk kitüzött céljainkat, a szocializmus felépitését megvalósitani, ha minden dolgozótársunk kiveszi részét a termelésből. Azt is tudom, hogy ezzel nemcsak családomat emelem fel, de egyben a közösség életszínvonalának növeléséhez is hozzájárulok.

Saját szemeinkkel látjuk, életünk javulásában tapasztaljuk, hogy amit a Párt és Rákosi elvtársunk, a munkásosztály, a dolgozó magyar népnek megigért, meg is adta.

Itt, Galyán, mindenünk megvan és örülünk neki, hogy erre az üdülésre, tiznapos ingyenes üdültetésre szakszervezetünk méltónak talált. Azon leszek, hogy minél több új sztahánovista kövessen bennünket a szocializmus épitésének útján. Éljen a világ dolgozóinak nagy vezére, Sztálin elvtárs! Éljen Pártunk és vezére, Rákosi elvtárs! Elvtársi üdvözlettel: Bartos József, élmunkás, sztahánovista esztergályos, MAV Istvántelki Járműjavító NV.

Pákozdi Jenő térfőnök elvtárs Budapest—Ferencváros állomás az ország legnagyobb pályaudvarának sztahánovista küldöttje a „2000 tonnás"-mozgalom sikerét biztositó rendelkezést ad munkatársának.

KIVONAT AZ ÁLLAMVASUTI MUNKAVÁLLALÓK FIZETÉSÉRE VONATKOZÓ MINISZTERTANÁCSI RENDELETBŐL

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének határozata nyomán a minisztertanács rendeletet fogadott el a MAV dolgozóinak fizetésrendezése kérdésében. A rendeletet kivonatosan közöljük.

Az új bérrendezési rendszer életbeléptetésekor Bebrits Lajos elvtárs, közlekedés- és postaügyi miniszter felhívással fordult a vasutas dolgozókhoz.

Az új bérrendezési rendszer visszatükrözi a Magyar Dolgozók Pártja és a szocializmus felé haladó népi demokráciánk bérpolitikáját, — mondja a felhívás —, magasabb bért biztosít a szakképzett minőségileg jobb munkát végző dolgozóknak.

Az új bérezéssel megközelítjük az ipari kollektív-szerződések bértételeit, sőt a műszaki dolgozók díjazásánál eléri azt. Megteremti a dolgozók részére a világos, könnyen érthető és ellenőrizhető bérelszámolást. Csökkenti a vidéki és budapesti dolgozók között fennállott fizetéskülönbözetet, mert megszünteti a háromféle lakbérosztályt, két területi bércsoportba sorolva a különböző szolgálati helyeket. Az alacsonyabb kategóriák bérének fokozottabb emelésével ugyancsak megszünteti a kisebb szolgálati idővel rendelkező dolgozók nagy tömegének azt az eddigi sérelmes helyzetét, hogy ugyanazon munkakör ellátása mellett lényegesen alacsonyabb díjazásban részesültek.

A termelőerők tervszerű fejlesztése, a termelés emelkedése, a szocializmus építése, a dolgozók anyagi és kulturális jólétének fokozatos javítását teszik lehetővé.

Az új bérezés, amellett, hogy 55 millió forintot juttat — elsősorban a kisfizetésű — vasutas dolgozóknak, bevezeti az ipari kollektív szerződések szerinti szociális szolgáltatásokat is. Fokozottabban érvényesíti a vasútnál is azt az elvet, hogy „népi demokráciánkban a legfőbb érték az ember”; A nagyobb vasúti szolgálati helyeken üzemi konyhát létesít, üzemi gondozónőket állít be, veszélyesebb munkakörökben védőruhát, védőételeket rendszeresít, stb.

A védőberendezés minden vasúti dolgozót kedvezően érint. Azok a dolgozók,

akiknek bére az új bérezés szerint esetleg alacsonyabb lenne az eddigi élvezett fizetésüknél, személyi pótlékban részesül.

Így, amellett, hogy többtízezer dolgozótársának anyagi helyzete javul, ezek sem kerülnek kedvezőtlenebb helyzetbe mint eddig voltak.

Azzal, hogy minden dolgozónál a ténylegesen betöltött munkakört — tehát a ténylegesen végzett munkát díjazzuk — lényegében érvényesítjük azt a szocialista elvet, hogy „mindenki képessége szerint dolgozik, mindenki munkája szerint részesül a termelt javakból”.

Továbbra is figyelembe vesszük az eddig eltöltött szolgálati időt, de csak oly mértékben, mint ahogy az a kellő gyakorlat megszerzése szempontjából jelentőséggel bír, mert döntő szerepe a végzett munka minőségének és mennyiségének van. A teljesítménnyel arányos bérrendezésnek mind nagyobb területen történő bevezetésével biztosítjuk a 100 százalékon felüli teljesítmények külön bérezését.

Az ötéves terv megvalósításához a szocializmus építésében a vasutas dolgozóknak is egyre jobb munkával kell bekapcsolódniok. Ugy a műhelyekben, mint a vontatás, forgalom, pályafenntartás, a műszaki és irodai munkahelyeken, a munka minőségi megjavítására kell törekedni. A több és jobb munka erősíti államunkat, megszilárdítja a békefront reánk eső szakaszát!

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége nemrég határozatot hozott a szocialista munkaverseny eredményeinek megszilárdításáról, továbbfejlesztéséről. Feladatunk viszont az új és jobb bérezés birtokában az eddig elért és kívülállók által is elismert teljesítményeket fokozni, továbbszélesíteni az egyéni versenymozgalmat. Az egyéni verseny egyik legfőbb segítője az ötéves terv végrehajtásának.

A szovjet vasutas sztahánovisták példája nyomán minden szolgálati ágra terjesszük ki a sztahánovista mozgalmat. Igyekezzünk jobb és több munkával még olcsóbbá tenni a vasúti szállítást, hogy ezenkeresztül csökkentsének az árak és emeljük egész népünk életszínvonalát.

A munkafegyelem és egyéni felelősség fokozott megszilárdításával, a munka állandó minőségi javításával bizonyítjuk csak be, hogy mi vasutas dolgozók értékeljük azt a hatalmas segítséget, amit az új bérezés bevezetése a jómódú, művelt, független, szocialista Magyarországhoz vezető úton számunkra jelent.

Az államvasúti munkavállalók új béreszabályzata

Népgazdaságunk erőteljes fejlődését eredményező hároméves terv sikeres befejezése, melyet az államvasutak dolgozói tevékenyen elősegítettek, lehetővé teszi az ötéves terv célkitűzésének megfelelően, az államvasutak dolgozói életszínvonalának emelését.

Ezért a minisztertanács méltányolva a Magyar Államvasutak dolgozóinak eddig kifejtett munkásságát, olyan fizetési rendszert léptet életbe, amely jelentős mértékben javítja a munkavállalók anyagi helyzetét, különösen a kisebb díjazású munkakörököknél, lehetővé teszi a munkavállalók munkakör és tényleges teljesítmény szerinti, a munka minőségét figyelembevevő bérezését, ledöntve ezzel azokat a mesterséges válaszfalakat, amelyeket a régi rendszer az államvasutak dolgozói és egyéb dolgozók között emelt, végül biztosítja a munkavállalók anyagi, kulturális színvonalának tervszerű emelését.

A minisztertanács a Magyar Népköztársaság Alkotmányának 25. § (2) bek. foglaltak alapján népgazdaságunk tervszerű fejlesztése, az államvasúti alkalmazottak anyagi és kulturális jólétének növelése érdekében a következőket rendeli:

Munkaidő.

(1) A munkavállalók rendszeres munkaideje heti 48 óra.

(2) A folyamatos üzemi munkáknál (forgalom, vontatás, kereskedelem, stb.) dolgozók munkaideje:

a) utazószolgálatot ellátó munkavállalóknál havi 210 óra, távolléti óráknak figyelembevételével havi 300 óra.

b) azokon a munkahelyeken, ahol a munkaidő egy része a vasúti forgalom folytonosságának fenntartása érdekében csak jelenlét a havi munkaórák, jelenléti órák és étkezési idők összege együttesen 240 óra.

c) azokon a munkahelyeken, ahol a vasút üzemének viteléhez szükséges jelenlét teszi ki a munkaidő legnagyobb részét, a havi munkaórák, jelenléti órák és étkezési idők összege együttesen 500 óra.

d) a rötgen-szakmában foglalkoztatottak, valamint a gyógymasszőrök munkaideje a heti 36 órát nem haladhatja meg.

e) az államvasutak intézményeinél foglalkoztatott nevelésügyi alkalmazottak munkaidejére vonatkozólag a 39/1950. M. T. (I. 29.) számú rendelet figyelembevételével a szakszervezet meghallgatásával a miniszter dönt.

(3) A nem folyamatos munkát végző munkavállalókra vonatkozó heti 48 órás munkaidőt hat napra kell elosztani. Ezeknél a hét első 5 napján a napi rendszeres munkaidő legalább 8 és fél munkaóra, szombaton legalább 4 munkaóra.

(4) A napi rendes munkaidőbe a munkára való jelentkezés és a munka átadása közötti tényleges munkával eltöltött idő beszámít.

(5) Az egyes munkahelyeken a munkabeosztást és annak megfelelően a havi munkaórák számát, a napi munkaidő kezdetének és befejezésének időpontját a vezérigazgató a szakszervezet meghallgatásával állapítja meg.

Étkezési és tisztálkodási szünet.

Az étkezési és tisztálkodási szünet tekintetében a Gyáripari és Bányászati Kollektív Keretszerződés (továbbiakban: kollektív keretszerződés) 19—23 pontjainak rendelkezését kell értelemszerűen alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy azokat a munkavállalókat, akiknek munkaideje a folyamatos munka miatt 12 óra vagy annál több, külön fizetett étkezési és tisztálkodási szünet nem illeti meg, mert ezek a munkájuk egy részét kitevő jelenlét ideje alatt étkezhetnek és tisztálkodhatnak. Nem számolható el étkezési és tisztálkodási szünet az utazó szolgálatot teljesítő munkavállalóknál sem.

Túlóra.

24. Túlórának tekintendő a heti rendes 48 órás munkaidőnek aznapra eső hányadán (a megszabott munkaidőn) és a 30 perces étkezési és tisztálkodási szüneten felül a rendes munkaidő megkezdése előtt vagy befejezése után teljesített munkaidő.

25. Túlórázni csak a szolgálati főnök (vállalatvezető) vagy helyettesének rendelkezése alapján lehet. A termelékenység növelése és a tervszerű munkerőgazdálkodás biztosítása érdekében a túlórázást a legszükségesebb mértékre kell korlátozni.

32. A szolgálati főnök (vállalatvezető) felelős azért, hogy a túlórában való foglalkoztatás csak feltétlenül indokolt esetben történjék.

33. Minden 3 és fél órai túlórázás után 30 perces étkezési szünet illeti meg a munkavállalót a nem folyamatos munkát végző munkahelyeken. A túlórázás után járó étkezési időt a mindenkori 3 és féiórai túlóráson felül kell érteni. Az utolsó étkezési időt, ha a munkaidő befejeződött, a munkavállaló nem köteles a munkahelyen tölteni.

Pihenőidő.

A munkavállalóknak 2 munkanap között megfelelő pihenőidőt kell biztosítani. Ez a pihenőidő 6 óránál rövidebb nem lehet. Az utazó szolgálatot ellátó munkavállalók pihenőidejét a honi állomásokon általában 12 órában kell megállapítani. Ebbe a munkaidőbe nem lehet beszámítani az utazó szolgálatot teljesítő munkavállalóknál a szolgálat átadására és átvételére, valamint a munkahelyéről a lakóhelyig és visszamenetelre szükséges időt.

Munkaszüneti napok és fizetett ünnepnapok

A munkaszüneti napok és a fizetett ünnepnapok tekintetében a kollektív keretszerződés 35—43. pontjainak rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni.

35. Vasárnap — a folyamatos üzemek kivételével — munkaszüneti nap.

36. Vasárnapon csak az alábbi esetekben lehet rendszeresen munkát végeztetni:

a) folyamatos üzemi munkahelyeken, vagy folyamatos munkán,

b) olyan karbantartási, vagy javítási munka esetén, amelyet redszeresen csak vasárnap lehet az üzem működésének fennakadása nélkül elvégezni.

37. Kivételesen az alábbi esetekben lehet vasárnap is munkát végeztetni:

a) alkalomszerű karbantartási és helyreállítási munkákat, ha az erőhatalom, elemi csapás, vagy baleset elhárítása, illetve következményeinek megszüntetése céljából szükséges.

b) a vasútüzem zavartalan vitelének biztosítása érdekében végzett bármilyen munkát és a folyamatos üzemi szolgálati helyek munkájának irányítását és ellenőrzését,

c) nyersanyag, kész- és félgyártmány romlástól való megóvása érdekében,

d) a vasútüzem gazdaságos vitele érdekében a szállított áruk kirakását és berakását a kocsiforduló minél rövidebb időre való csökkentése érdekében.

38. A fenti eseteken kívül vasárnap munkát csak a miniszternek a szakszervezet véleményezése után adott engedélye alapján lehet végeztetni.

39. Vasárnapi munkának a vasárnap reggel 7 óra és a hétfő reggel 7 óra közötti munkaidőt kell tekinteni. Ettől eltérő beosztást a miniszter a szakszervezet meghallgatása után engedélyezhet.

40. A folyamatos üzemű munkahelyeken, vagy folyamatos munkán (36. a) és b) pontok) dolgozó munkavállalók részére hetenként 1 szabadnapot kell biztosítani. A szabadnapok úgy osztandók be, hogy havonként 1 feltétlenül, de lehetőleg 2 vasárnapra essék.

Nagy érdeklődéssel, örömmel és lelkesedéssel fogadták a vasutasok a minisztertanács határozatát

Jobb és több munkával háláljuk meg Pártunknak, Rákosi elvtársnak a bérrendezést — határozták el üzemeink dolgozói

A vasutasok bérrendezéséről szóló minisztertanácsi rendelet osztatlan örömet váltott ki a vasutas dolgozók között. Az új bérrendszer az ipari kollektív szerződésekhez hasonlóan rendezi a vasutas dolgozók bérét. Lényegesen magasabb béreket kapnak a vasutas dolgozók, emelkedik életszínvonaluk. Mint a rendelet bevezetője megállapítja, a hároméves terv sikere és különösen az 1949. évi őszi csúcsforgalom eredményes lebonyolítása, amit az Államvasutak dolgozói tevékenyen elősegítettek, teszi lehetővé az ötéves terv célkitűzésének megfelelően a dolgozók életszínvonalának emelését.

Beszélgetést folytattunk a vasuti munka különböző területein dolgozókkal az új bérrendszerről:

Még pontosabban, még odaadóbban kell ellátnunk munkánkat ezentúl

A Magyar Közlöny legújabb számát szétkapkodták a vasutasok. Nagy szakértelemmel forgatják a Közlöny lapjait a keleti pályaudvar kultúrtermében röpgyűlésre összejött vonatkísérők. Azok verődtek össze, akik éppen letették a szolgálatot. Fáradság és öröm keveredik az arcokon. Lelkesen magyarázzák egymásnak, mit jelent az új bérrendezés, mennyivel többet keresnek majd, a magasabb bérért mi mindent vásárolhatnak majd, Nagy Ferenc főkalauz érces hangja keveredik a sok lelkes, hangos beszédbe. Csend támad, mindenki jól hallhatja a szavát:

A nagyobb fizetés, nagyobb kötelességet is jelent. Még pontosabban, még odaadóbban kell ellátnunk munkánkat ezentúl. Sikerre kell vinni ötéves tervünket.

— *Ugy is van* — zúg fel a vonatkísérők szava, aztán leülnek a teremben, meghallgatják a röpgyűlés előadóját, majd sorra jelentkeznek hozzászólásra.

A hős szovjet vasutasok példája nyomán

A ferencvárosi pályaudvar mozdonyvezetői országosan a legszebb eredményekkel dicsekedhetnek. Ők érték el *a szénmegtakarítás terén a legnagyobb eredményeket, innen indult ki a legtöbb túlterheléses szerelvény. A mult héten indították el a 4000-ik „2000 tonnás” vonatot csikorgó hidegben.*

Réger Dezső mozdonyvezető most tér haza útjáról. Míg mozdonyát kiszereli, tüzetesen végignéz mindent, hogy a nehéz útszakaszon nem rongálódott-e meg valami gépén. A bérrendezésről csak futólagosan értesült, még nem volt alkalma alaposabban áttanulmányozni a Magyar Közlönyt. Annyit azonban tud, hogy többet keres majd, emelkedik életszínvonala.

— *Mi, mozdonyvezetők eddig sem panaszkodhattunk,* — mondja. — *Rendes keresetünk volt, méltányolták azt a nagy figyelmet, odaadást, amit a mozdonyvezetői szolgálat igényel. Persze azért örülünk a magasabb keresetnek.* Örülünk magunkért és örülünk a többi vasutasok miatt. Minden szakmai sovinizmus nélkül állíthatom, hogy a mozdonyvezetők kevés kivétellel sokat tettek hazánk talpraállítása, népünk felemelése érdekében. *Mi, mozdonyvezetők a hős szovjet vasutasság példája nyomán elsajátítottuk a sztahánovista munkamódszereket, így erről, egyre szélesedő „2000 tonnás” mozgalmunk is tanuskodik. Ugyancsak a szovjet vasutasság példája nyomán sikerrel leszorítottuk a kocsifordulót három és fél napra és most nekilátunk a sztahánovista 500 kilométeres mozgalom meghonosításához.* Az 500 km-es szovjet sztahánovista mozgalom röviden annyit jelent, hogy egy mozdonyvezető és fűtőpár a mozdonnyal legalább 500 km-es utat tesz meg egyhuzamban. Hatalmas megtakarítást jelent ez fűtőanyagban, karbantartásban, időben.

Jó munkánk eredménye a bérrendezés

Szabó László hegesztőmunkás jelzőberendező-készüléken dolgozik. Neki már meg van a Magyar Közlöny legújabb száma, ki is számította, hogy a mostani teljesítményének megfelelően mintegy 120 forinttal emelkedik havonta a fizetése. De persze nincsen szándékában megmaradni mostani termelési eredményénél. Harcol a csoportfelbontásért, az egyéni elszámolásért, hogy mint egyéni versenyző Pártunk határozata értelmében kiemelkedő termelési eredményeket érjen el.

— *1945-ben lerombolt jelzőberendező készülékek mellett haladtak el a vonatok. Szívós munkával rendbehoztuk a berendezőkészülékeket. Jó munkánk eredményeként fogadjuk a minisztertanácsi rendeletet. És tudjuk azt, hogy a mi további jó munkánktól függ, hogy még magasabb béreket kapjunk. Az új bérrendszer a ténylegesen elvégzett munkát jutalmazza. Ez már szocialista bérezési elv. Ez Pártunk bérezési politikája. Még jobb munkával, még fokozottabb fegyelemmel, pontossággal, takarékossággal kell dolgoznunk.*

A pályamunkásoknak 31 százalékkal emelték a bérét

A pályamunkások bére igen alacsony volt eddig. 280—320—350 forint között váltakozott a pályamunkások havi bére. Most lényegesen emelkedik fizetésük. Erről beszélgetünk *D. Sipos* István pályamunkással.

A megenyhült téli időben vidáman végzi munkáját D. Sipos István.

— *1 forint és 27 fillér volt eddig az órabérünk* — mondja. — *2 forinttal többet kapunk ezentúl.*

A párthatározat óta egyéni versenyző D. Sipos István. A legutóbbi héten 263 százalékos teljesítményt ért el. Sokat emelkedett ezzel a teljesítménnyel fizetése, az új bérrendezéssel pedig különösen sokat. Majdnem szájáig ég a cigaretta, úgy dolgozik, nem igazít rajta. A foga között mondja:

— *Itt mindenki egyéni versenyző lesz. Meglátja majd elvtárs!*

A vasut minden munkaterületén osztatlan öröm az új bérrendszer és a termelésben lemérhető eredményei rövidesen jelentkeznek majd.

(Z. D.)

Az imperialisták vérbefojtják a munkások bérkövetelését

— Nálunk jó munkánk nyomán Pártunk kezdeményezte a szocialista berrendezést

„T. Szerkesztőség! Szocializmusunk fejlődésének egyik természetes periódusához érkeztünk. Hároméves tervünk sikeres befejezése a dolgozó munkásság öntudatos megértésének eredménye: a több és jobb termelés, ami a szocializmus le főbb alapja. Pártunk útmutatása alapján eredményezi az életszínvonalunk felemelését, a bérrendezést, a fizetésjavítást.

A munkaversenyek az egyéni versenyek, fényes bizonyítékai annak, hogy a munka, a többtermelés a leghatásosabb és legnemesebb fegyver az életszínvonal felemeléséért, a szocializmusért és ellenségeink ellen folytatott harcban.

Van-e szebb gesztus, nemesebb fegyver, mint a munka, a többtermelés, az életszínvonal emeléséért, a szocializmus építéséért a ellenségeink ellen?

Nálunk s a többi szocialista államokban nem vérbefojtott sz[illegible] kokk[illegible] tömegbe lövetéssel, nem csendőrszuronyokon keresztül, nem gumibotok ütlegei mellett, nem a börtönök cellái árán azaz útján érjük és érik el a bérrendezést, a fizetésjavítást, mint a kapitalista államokban, úgymint Anglia, Amerika, Franciaország, Olaszország stb., ahol ezek a törekvések napirenden vannak még ma is. Követelésaik vérbe folytódnak s igen sok tömeg vilkosságot, munkásvérontást von maga után. Az ötéves tervvel előre, az egyéni munkaversenyen, a több és jobb termelésen keresztül a még szebb, jobb boldogabb Magyarországért, a szocializmusért! Szabadság!

Kukli Lajos s. k.
fűtőházi munkás.
Budapest Déli pu.

41. Szabadnapon végzett munkára a 37—39. pontokban foglaltak az irányadók.

42. A fizetett ünnepnapok — amennyiben nem esnek vasárnapra — a következők:

január 1, március 15, április 4, május 1, Urnapja, augusztus 20. karácsony mindkét napja.

43. Munkaszüneti napok, de nem fizetett ünnepnapok:

husvét hétfő, pünkösd hétfő és november 1.

Munkabérek.

(1) A munkabérek megállapításának alapelvei:

a) a munkabéreket mindenkor a végzett munka mennyisége és minősége,

b) a munkabérek egymáshoz való viszonyát pedig a szakképzettebb és minőségileg kiválóbb munkának magasabb értékelése és a végzett munkának a termelésben elfoglalt fontossága határozza meg.

(2) A munkabérek kiegészítő részét képezik azok a juttatások, amelyeket a dolgozók fizetett ünnepnap, fizetett szabadság, fizetett ebédidő, szociális, egészségügyi, kulturális juttatások stb. címén kapnak.

(3) A fizetés szempontjából a dolgozók két csoportra oszlanak.

a) fizikai munkavállalókra,

b) havibéres munkavállalókra.

Alapfizetési besorolás

(1) A 2. sz. melléklet szerinti 1. fizetési fokozatba tartozik az államvasultak vezérigazgatója, a 2. fokozatba tartoznak a főigazgatók, a 3. fokozatba az igazgatók és a 4. fokozatba az igazgatóhelyettesek.

(2) Azoknak a munkavállalóknak fizetési fokozatba sorolását, akik a 8430/1946. (VII. 25.) M. E. sz. rendeletben (továbbiakban R.) szerint már kinevezettek, vagy besoroltattak, továbbá a különszerződéses munkavállalók közül azokat, akik 3 évi megszakításnélküli szolgálati idővel — rendelkeznek — képzettségük alapján — a 2. sz. mellékletben feltüntetett I—V. szakcsoport szerint kell végrehajtani.

(3) Az I. szakcsoport — mérnöki és fogalmazási csoport — szerint kell fizetési fokozatba sorolni a mérnököket, orvosokat, műszaki főiskolát végzetteket, valamint az előírt vasúti szakképzettséggel rendelkező többi főiskolai végzettségű munkavállalót. A II. szakcsoport — felsőfokú szakvizsgás szakmai csoport — szerint kell besorolni az előírt felsőfokú szakképzettséggel rendelkező munkavállalókat. A III. szakcsoport — középfokú szakvizsgás szakmai és szakmunkás csoport — szerint kell besorolni az előírt középfokú vasúti szakképzettséggel rendelkező munkavállalókat és a vasútnál hasznosítható ipari szakképesítéssel rendelkező munkavállalókat. A IV. szakcsoport — alsófokú szakmai és ipari munkára betanított munkás csoport — szerint kell besorolni az előírt alsófokú vasuti szakképzettséggel rendelkező munkavállalókat. Az V. szakcsoport szerint kell besorolni az előbbiekben fel nem sorolt munkavállalókat. Ha valamely, képzettsége alapján az I—III. szakcsoportba sorolható munkavállaló kinevezésének kellékéül vasúti szakképzettség előírva nincsen, szakcsoportba sorolásánál úgy kell tekinteni, mintha megfelelő vasuti szakképzettséggel rendelkeznék.

(4) A miniszter a szakszervezet meghallgatása után külön rendelettel állapítja meg, hogy az egyes szakcsoportokba való besorolásához milyen vasuti szakképesítés kell, továbbá azt, hogy a vasúton kívül megszerzett képzettség milyen fokozatú vasuti szakképzettségnek felel meg.

(5) Azt a kinevezett munkavállalót és az előírt szakképesítéssel rendelkező ideiglenes munkavállalót, aki a jelen rendelet hatálybalépésekor a R-hez mellékelt táblázat I. munkaköri csoportjába tartozik, a jelen rendelettel rendszeresített I. szakcsoport, a II. munkaköri csoportba tartozókat a II. szakcsoport, a III—VII. munkaköri csoportba tartozókat a III. szakcsoport, a VIII—XIII. munkaköri csoportba tartozókat a IV. szakcsoport, a XIV—XV. munkaköri csoportba tartozókat pedig az V. szakcsoport szerint kell általában fizetési fokozatokba sorolni. Ettől eltérő besorolásokat csak az esetben lehet foganatosítani, ha a munkavállaló szakképesítését a miniszter a (4) bekezdés alapján magasabb szakcsoportba jogosítónak irta elő. Azt a munkavállalót, aki a jelen rendelet hatálybalépésekor csak ideiglenes besorolás alapján tartozik a R-hez mellékelt táblázat valamelyik munkaköri csoportjába és a kinevezéshez előírt szakképesítéssel még nem rendelkezik, amennyiben ideiglenesen a I. munkaköri csoportba tartozik a II. szakcsoport, ha a II. munkaköri csoportba tartozik a III. szakcsoport, ha a II—VII. munkaköri csoportba tartozik a IV. szakcsoport, ha a VIII—XV. munkaköri csoportba tartozik az V. szakcsoport szerint kell besorolni. Ugyanígy sorolandók be a jelen § (2) bekezdésében említett órabéres munkavállalók is és az újonnan alkalmazott munkavállalók, amennyiben vasuti szakképesítésük még nincs meg.

(6) A R. szerint már besorolt munkavállalókat a jelen rendelet értelmében annyi év alapján kell fizetési fokozatba sorolni, ahány év a R. szerint jelenlegi fizetési fokozatuknak eléréséhez egyéként szükséges. Azt a munkavállalót, aki a jelen rendelet hatálybalépésekor az 1—5. fizetési fokozatban van, a jelen rendelet alapján is ebben a fizetési fokozatba kell sorolni.

(7) A jelen rendelet alapján besorolandó munkavállalók közül a R. alapján kinevezett munkavállalókat a jelen rendelethez mellékelt 2. sz. melléklet szerinti szakcsoportba és fizetési fokozatba ki kell nevezni, a kinevezés feltételeivel rendelkező ideiglenesen besorolt munkavállalókat pedig ki lehet nevezni. A kinevezés feltételeivel nem rendelkező, ideiglenesen besorolt munkavállalók jelen rendelet alapján is csak besorolásban részesülnek és továbbra is ideiglenes munkavállalók maradnak.

(8) Uj felvétel, illetőleg új besorolás esetén a munkavállalók a megelőző vasuti szolgálatban, közszolgálatban, vagy közszolgálaton kívül eltöltött ideje a besorolásnál beszámítható. A 38/1950. (I. 29.) M. T. számú rendelet 9. §-ában foglaltak, továbbá e § (5) bekezdése alapján kiadásra kerülő rendelet az irányadó arranézve, hogy ezen idők közül, a besorolásnál mennyi vehető figyelembe.

(9) Ha a munkavállaló szolgálati ideje alatt magasabb képzettséget szerez, őt a megszerzett magasabb képzettségnek megfelelő szakcsoport egygyel magasabb fizetési fokozatába kell a következő naptári hó 1. napjával átminősíteni. Ilyen esetben a várakozási idő az előző fizetési fokozatban eltöltött várakozási idő kezdetétől számít.

(10) A munkavállaló öt év várakozási idő elteltével kinevezés alapján a közvetlenül magasabb fizetési fokozatba lép elő. A várakozási idő szempontjából az előző előlépés (kinevezés) éve teljes évnek számít. Az 1—4. fizetési fokozatokba a munkavállaló csak külön kinevezéssel juthat. A x-el megjelölt fizetési fokozatokból a miniszter kivételes esetekben a különleges kimagasló teljesítményt elért munkavállalókat magasabb fizetési fokozatba is kinevezheti.

(14) Azt a kinevezett munkavállalót, aki különösen kiváló munkateljesítménye alapján erre érdemes, a miniszter magasabb fizetési fokozatba léptetheti elő.

(12) Az egyes fizetési fokozatokba történő besorolást és kinevezést — a kapott felhatalmazás alapján — az igazgató, illetőleg a vezérigazgató végzi. A 42—48. munkaköri bérosztályba besorolt munkavállalókat a vezérigazgató nevezi ki, a 40—56. bérosztályba besorolt munkavállalókat pedig a miniszter.

Szolgálati címek.

(1) A munkavállalókat az alábbi szolgálati címek illetik meg:

Az I. szakcsoportban:

1. fokozatban vezérigazgató,
2. fokozatban főigazgató,
3. fokozatban igazgató,
4. fokozatban igazgatóhelyettes.
5—6. fokozatban főtanácsos,
7—8. fokozatban tanácsos,
9—10. fokozatban titkár főmérnök,
11. fokozatban segédtitkár, mérnök,
12. fokozatban fogalmazó, mérnök.

A II. szakcsoportban:

7. fokozatban főfelügyelő,
8. fokozatban felügyelő.
9—10. fokozatban főintéző, főellenőr.
11—12. fokozatban intéző, ellenőr,
13. fokozatban főtiszt, hivatalnok,
14. fokozatban tiszt.

A III. szakcsoportban:

9—13. fokozatban főművezető, főpályamester, főtávírómester, főszemaformester, mozdonyfelvigyázó, főmozdonyvezető, főgépkocsivezető, főkalauz, főraktárnok, főszertárnok, főkocsivizsgáló, főtávirász, állomáselöjáró, irodavezető, műszaki felvigyázó, egészségügyi felvigyázó, munkavezető, állomáskezelő, kezelő (nő), szakmunkás.

14—16. fokozatban művezető (14-ben főművezető), mozdonyfelvigyázó, mozdonyvezető (14-ben főmozdonyvezető) pályamester (14-ben főpályamester), távirdamester (14-ben főtávirdamester), szemaformester (14-ben főszemaformester), gépkocsivezető (14-ben főgépkocsivezető), állomásfelvigyázó (14-ben állomáselöjáró), irodasegédtiszt (14—13-ben irodaellenőr), kalauz, raktárnok, szertárnok, kocsivizsgáló, távirász, műszaki felvigyázó, állomáskezelő, egészségügyi felvigyázó, munkavezető, kezelő (nő), szakmunkás.

A IV. szakcsoportban:

11—18. fokozatban tolatásvezető, kocsirendező, vonatfékező, váltókezelő, állomáskezelő, jegykiadóőr, műszaki kezelő, egészségügyi kezelő, munkavezető, mozdonyfűtő, előfűtő, pályaőr, tűzoltó, betanított munkás.

Az V. szakcsoportban:

13—20. fokozatban hivatalsegéd, munkás.

(2) Az 5—16. fizetési fokozatba tartozó műszaki képzettségű munkavállalókat, kivéve a mérnököket és főmérnököket, szolgálati címük mellett műszaki, az orvosokat az orvos, az ügyészeket az ügyész cím illeti meg.

(3) Minden munkavállaló csak azt a szolgálati címet használhatja, amit a részére kiadott kinevezési, vagy besorolási okmány megjelöl. Emellett a szolgálati beosztást, vagy külön megbizatást közelebbről meghatározó cím az illető beosztások, vagy megbizatások tartama alatt szintén használható.

(4) Azok a munkavállalók, akik a rendelet hatálybalépésekor a fenti (1) bekezdésben meghatározott szolgálati cím használatára voltak jogosultak, azt a szolgálati címüket továbbra is megtartják.

Személyi pótlék

(1) Személyi pótlék illeti meg azt a munkavállalót, akinél a jelen rendelet hatálybalépésekor a fizetés lakbérsegély, közlekedési segély, üzemi jutalék, ideiglenes teljesitményi előleg és esetleges műszaki pótdíj együttes összege azonos teljesítmény mellett magasabb, mint a jelen rendelet alapján járó családi pótlék nélküli havi kereset. A személyi pótlék mértékét a vezérigazgató a szakszervezet meghallgatásával a besorolással egyidejüleg állapítja meg és a miniszter hagyja jóvá.

Éjjeli pótlék.

(6) Az éjjeli pótlék tekintetében a kollektív keretszerződés 126. pontjának rendelkezéseit kell értelemszerüen alkalmazni azzal a kiegészítéssel, hogy éjjeli pótlékban az utazószolgálatot teljesítő munkavállalók és a felváltás nélkül szolgálatot teljesítő pályafelügyeleti munkavállalók sem részesithetők.

126. Éjjeli munkán az este 10 óra (22 óra) és reggel 6 óra között teljesített munka értendő. Ez az idő azonban az üzem természetének megfelelően kezdődhet, illetve végződhet ennél előbb vagy később. Az éjszakai munkáért pótlék jár. A pótlék egy hetet meg nem haladó éjjeli munka esetén a túlóra nélküli órakeret 10 százaléka, egy hétnél folyamatosan továbbtartó éjjeli munka esetén a túlóranélküli kereset 20 százaléka. Nem számolható el azonban ezen a címen éjszakánként 8 óránál több idő. 18 éven aluli munkavállalókat és terhes nőket éjjeli munkára beosztani nem lehet. Éjjeliőrnek, valamint a 42—56. munkaköri bérosztályba sorolt munkavállalóknak éjszakai pótlékot nem lehet elszámolni.

Étkezési és tisztálkodási szünet elszámolása

(7) Az étkezési és tisztálkodási idő elszámolása tekintetében a kollektív keretszerződés 127. pontjának rendelkezéseit kell alkalmazni. Havidijasoknak csak havi 210 rendes munkaórán felül számolható el étkezési idő.

127. A 30 perces együttes étkezési és tisztálkodási idő elszámolásának alapja a munkavállaló órabére, illetve túlóranélküli órakeresete.

Túlórák elszámolása.

(8) A munkavállalóknak minden teljesített túlóráért az egy órára eső keresetük jár és pedig havifizetéses munkavállalóknál (5. sz. melléklet) az alapfizetés és munkaköri fizetés összegének 1/210-ed része, a fizikai munkavállalóknál (4. sz. melléklet) az egy órára eső átlagkereset. A miniszteri tanács felhatalmazza a közlekedés- és pénzügyi minisztert, hogy azoknál a munkavállalóknál, akik ezideig százalékos túlóraelszámolásban részesültek, a túlórának a kollektív keretszerződés szerinti kifizetését továbbra is engedélyezze. A túlórák kiszámításánál a betegség és szabadság miatt mulasztott órák, igazoltan mulasztott óráknak tekintendők.

Vasárnap és fizetett ünnepnapokon végzett munka díjazása

(9) Vasárnap, valamint a fizetett ünnepnapok díjazása tekintetében a kollektív keretszerződés 139—150. pontjainak rendelkezéseit kell értelemszerüen alkalmazni azzal a kiegészítéssel, hogy a folyamatos munkahelyeken dolgozók a fizetett ünnepnapokon végzett munkáért külön nem díjazhatók. 9 vasárnapi és fizetett ünnepnapi díjazás alapja a havifizetéses munkavállalóknál az alapfizetés és munkaköri bér 1/210-ed része, a fizikai munkavállalóknál a túlóranélküli átlagos órakereset.

139. Vasárnapon, úgyszintén a vasárnap helyett megadott szabadnapon végzett munkáért, — tekintet nélkül a munkaórák számára, — minden órára a rendes órabér, illetve órakereset, és ezen felül ennek 100 százalékos pótléka (vasárnapi pótlék) jár a munkavállalónak. Husvét hétfőn, pünkösd hétfőn és november 1-én (nem fizetett ünnepek) végzett munkáért 100 százalékos pótlékot kell fizetni. Minden egyéb ünnepnapon vagy munkaszüneti napon végzett munkáért, kivéve a fizetett ünnepnapokat, semmiemű pótlék nem adható.

Kiküldetési és átköltözési költségek.

(10 A bel- és külföldi kiküldetés és átköltözés esetén folyósítható összegek tekintetében a közszolgálati alkalmazottakra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

Prémium és jutalék

A 16. §-ban felsorolt pótlékokon felül a vasuti szolgálat különlegességére való tekintettel további prémiumok és jutalékok állapithatók meg. Ilyenek:

a) mozdony (motorkocsi) és vágánygépkocsi személyzet prémiuma (kmpénz, szénmegtakarítási és üzemanyag megtakaritási prémium).

b) fűtőházi személyzet szénpernyegyüjtési prémiuma,

c) vonatkisérleti személyzet teljesitményi díjazása,

d) tűzoltótisztek külön díjazása.

e) pályaőrök jegykiadási és sorompókezelési pótléka,

f) jegyvizsgálók utánfizetési pótléka és fuvardijpótlék felfedezési prémium,

g) gépjárművezetők bérezése.

A díjazás mértékét a miniszternek a szakszervezet meghallgatásával tett előterjesztése alapján az O. M. B. állapitja meg.

Fizetett szabadság

(1) A fizetett szabadság tekintetében a kollektív keretszerződés 167—193. pontjainak rendelkezéseit kell értelemszerüen az alábbi eltérésekkel alkalmazni:

(2) A vasuti üzemi balesetet szenvedett munkavállalóknál az üzemi balesetből folyó három hónapot meghaladó betegség a szabadság mértékét nem csökkenti.

(3) A szabadságolási terv elkészítésénél az őszi forgalom szempontjait figyelembe kell venni.

(3) A hoszabb ideig egy helyben dolgozók kedvezményeiről és a munkahelyváltoztatással kapcsolatos egyes rendelkezésekről szóló 9/1950. (I. 8.) M. T. sz. rendelet rendelkezéseit a szabadságidő meghatározása tekintetében a jelen rendelet hatálya alá tartozó munkavállalókra is alkalmazni kell.

167. A fizetett szabadság célja a munkavállalók egészségének és munkaerejének biztositása, ezért a fizetett szabadságot mindig természetben kell kiadni és azt pénzben megváltani nem lehet.

168. A fizetett szabadság mértéke a 18. életévet be nem töltött munkavállalónál minden naptári évben 24 munkanap. A fiatalkorúak részére ezt a szabadságot május 15 és október 15 között kell kiadni, amennyiben legalább 6 hónapot töltött munkában. Ez a szabadság a fiatalkorú munkavállalót abban a naptári évben illeti meg utoljára, amelyben 18. életévét betöltötte.

169. A vasúti szolgálatban eltöltött hathavi alkalmazás után a munkavállalót 6 munkanap fizetett szabadság, minden további hónap után egy-egy munkanap, összesen legfeljebb 12 munkanap illeti meg. Az alkalmazás első évében a naptári év végéig elérendő szolgálati időt kell figyelembe venni a szabadságidő kiszámításánál. Félhónapnál hosszabb alkalmazás egész hónapnak számít. Hat havi alkalmazási idő betöltése előtt fizetett szabadság csak a munkaviszony megszünése esetén adható ki.

170. Az alkalmazás minden további évében a fizetett szabadság tartama egy-egy munkanappal növekszik, leghosszabb tartama 25 munkanap. A második és a következő években az egész évre járó szabadságot kell megadni, tekintet nélkül arra, hogy a munkavállaló a szabadságot mikor kezdi meg.

171. A szabadságot egész évre elosztva kell kiadni. Ezt úgy kell szabályozni, hogy aki az egyik évben őszi vagy téli időszakban kapott szabadságot, az a következő évben tavasszal, vagy nyáron mehessen szabadságra.

Természetbeni juttatások

Természetbeni juttatások tekintetében a kollektív szerződés 195., 196., 197. és 201. pontjainak rendelkezéseit kell értelemszerüen alkalmazni az alábbi kiegészítéssel:

a) a munkavállalót a munkáltató vonalain lakóhelyétől a munkahelyére díjmentes utazás,

b) a munkavállalót évente 5 db, a munkavállaló feleségét, valamint családi pótlékban részesülő gyermekeit 3 db, a munkáltató vonalán oda-visszautazásra érvényes szabadjegy,

c) a munkavállalót 66 százalékos, feleségét és családi pótlékban részesülő gyermekét valamennyi vasút vonalán korlátlan számú 50 százalékos mérsékletü menetjegy váltására jogosító arcképes igazolvány illeti meg.

d) megilleti továbbá a családos munkavállalót háztartása részére 200 kg, a nőtlen (hajadon) munkavállalót 100 kg élelmiszernek a munkáltató vonalain díjmentes szállitása,

e) a munkavállaló gyermekét iskolábajárás céljára szabadjegy illeti meg.

Betegség esetére vonatkozó rendelkezések

A munkavállalók betegbiztosításával kapcsolatban a közszolgálati alkalmazottak illetményeinek kifizetésére vonatkozó egyes rendelkezésekről szóló 22/1950. (I. 20.) M. T. sz. rendelet, továbbá a hosszabb ideig egy helyben dolgozók kedvezményeiről és a munkahelyváltoztatással kapcsolatos egyes rendelkezésekről szóló 9/1950. (I. 8.) M. T. sz. rendelet megfelelő rendelkezéseit a jelen rendelet hatálya alá tartozó munkavállalókra is alkalmazni kell.

Nyugdij és egyéb ellátás

(1) A jelen rendelet hatálybalépésekor ellátásban nyugdij, özvegyi nyugdij stb.) részesülők ellátásának jogosultságát és ellátásának mértékét jelen rendelet nem érinti.

(2) A jelen rendelet hatálybalépése után a szolgálatból kiváló alkalmazott nyugdij és egyéb ellatási igényének elbirálására, valamint a nyugdij (végkielégítés) szempontjából beszámitható javadalmazás összegének megállapítására a jelen rendelet hatálybalépéséig érvényben volt jogszabályok az irányadók.

1. számú melléklet az 51/1950. (II. 5.) M. T. számú rendelethez.

Az államvasúti fizikai munkavállalók órabértáblázata

Bérosztály	I. területi bércsoport: teljesítményi bér			II. területi bércsoport: teljesítményi bér		
	100%-os alapórabér	80%-os alapórabér	időbér	100%-os alapórabér	80%-os alapórabér	időbér
1	1.55	1.24	1.40	1.40	1.12	1.26
2	1.61	1.29	1.45	1.45	1.16	1.31
3	1.65	1.33	1.49	1.49	1.20	1.34
4	1.71	1.37	1.54	1.54	1.23	1.40
5	1.76	1.41	1.59	1.59	1.27	1.43
6	1.83	1.46	1.65	1.65	1.32	1.49
7	1.90	1.52	1.71	1.71	1.37	1.54
8	1.96	1.57	1.77	1.77	1.41	1.59
9	2.03	1.63	1.83	1.83	1.47	1.65
10	2.10	1.68	1.89	1.89	1.51	1.70
11	2.17	1.73	1.95	1.95	1.56	1.76
12	2.23	1.79	2.01	2.01	1.61	1.81
13	2.30	1.84	2.07	2.07	1.66	1.86
14	2.37	1.89	2.13	2.13	1.70	1.92
15	2.43	1.95	2.19	2.19	1.76	1.97
16	2.50	2.00	2.25	2.25	1.80	2.03
17	2.57	2.03	2.31	2.31	1.83	2.08
18	2.63	2.11	2.37	2.37	1.90	2.13
19	2.70	2.16	2.43	2.43	1.95	2.19
20	2.77	2.22	2.49	2.49	2.00	2.24
21	2.83	2.27	2.55	2.55	2.04	2.30
22	2.88	2.30	2.59	2.59	2.07	2.33
23			2.63			2.37
24			2.71			2.44
25			2.81			2.53
26			2.91			2.62
27			3.01			2.71
28			3.21			2.81
29			3.41			3.07

2. számú melléklet az 51/1950. M. T. számú rendelethez.

Az államvasúti üzemi (havibéres) munkavállalók alapfizetési táblázata

Rangfokozat	Alapfizetés ter. bér csop. I.	Alapfizetés ter. bér csop. II.	I. mérnöki és fogalmazói szak csop.	II. felsőfokú szak. vizsg. szakmai csop.	III. középfokú szakvizsgás szakmai csop. szakmunkás	IV. alsófokú szak. vizsg. szakmai csop. betanított munkás	V. Egyéb
1	900.—	810.—					
2	750.—	675.—					
3	620.—	558.—					
4	550.—	495.—					
5	440.—	396.—	x				
6	415.—	374.—	5				
7	390.—	351.—	5	x			
8	365.—	329.—	5	5			
9	340.—	306.—	5	5	x		
10	315.—	284.—	5	5	5		
11	290.—	261.—	5	5	5	x	
12	265.—	239.—	5	5.	5	5	
13	245.—	220.—		5	5	5	x
14	230.—	207.—		5	5	5	5
15	215.—	194.—			5	5	5
16	200.—	180.—			5	5	5
17	185.—	167.—				5	5
18	170.—	153.—				5	5
19	160.—	144.—					5
20	150.—	135.—					5

3. számú melléklet az 51/1950. (II. 5.) M. T. számú rendelethez.

Az államvasúti üzemi (havibéres) munkavállalók munkaköri bértáblazata

Bér. oszt.	I. területi teljesítményi bér	bércsoport időbér	II. területi teljesítményi bér	bércsoport időbér
1	204.—	170.—	184.—	153.—
2	210.—	175.—	189.—	158.—
3	216.—	180.—	194.—	162.—
4	222.—	186.—	200.—	165.—
5	228.—	190.—	205.—	171.—
6	235.—	195.—	212.—	175.—
7	243.—	203.—	219.—	183.—
8	251.—	210.—	226.—	189.—
9	260.—	216.—	234.—	194.—
10	270.—	223.—	243.—	200.—
11	277.—	230.—	249.—	206.—
12	280.—	234.—	254.—	211.—
13	289.—	238.—	260.—	216.—
14	297.—	244.—	267.—	222.—
15	303.—	250.—	273.—	225.—
16	310.—	256.—	279.—	230.—
17	318.—	262.—	286.—	236.—
18	325.—	268.—	294.—	241.—
19	335.—	275.—	303.—	248.—
20	342.—	282.—	308.—	254.—
21	352.—	290.—	317.—	261.—
22	360.—	300.—	324.—	270.—
23	365.—	320.—	329.—	288.—
24	370.—	340.—	333.—	306.—
25	375.—	360.—	338.—	324.—
26	395.—	395.—	355.—	355.—
27	415.—	415.—	374.—	374.—
28	435.—	435.—	392.—	392.—
29	460.—	460.—	414.—	414.—
30	490.—	490.—	441.—	441.—
31	530.—	530.—	477.—	477.—
32	570.—	570.—	513.—	513.—
33	620.—	620.—	558.—	558.—
34	670.—	670.—	603.—	603.—
35	720.—	720.—	648.—	648.—
36	770.—	770.—	693.—	693.—
37.	820.—	820.—	738.—	738.—
38	870.—	870.—	783.—	783.—
39	930.—	930.—	837.—	837.—
40	990.—	990.—	890.—	890.—
41	1050.—	1050.—	945.—	945.—
42	1250.—	1250.—	1125.—	1125.—
43	1300.—	1300.—	1170.—	1170.—
44	1350.—	1350.—	1215.—	1260.—
45	1400.—	1400.—	1260.—	1260.—
46	1450.—	1450.—	1305.—	1305.—
47	1500.—	1500.—	1350.—	1350.—
48	1550.—	1550.—	1395.—	1395.—
49	1600.—	1600.—	1440.—	1440.—
50	1650.—	1650.—	1485.—	1485.—
51	1700.—	1700.—	1530.—	1530.—
52	1750.—	1750.—	1575.—	1575.—
53	1800.—	1800.—	1620.—	1620.—
54	1900.—	1900.—	1710.—	1710.—
55	2000.—	2000.—	1800.—	1800.—
56	2100.—	2100.—	1890.—	1890.—

Biztosított bér az alapfizetés és a munkaköri bér összegének 80 százaléka.

Cseh László versenyre hívta ki a számfejtőket

Cseh László, Budapest-Vizafogó számfejtője versenyfelhívással fordult az ország valamennyi vasutas számfejtőjéhez és versenyre hívta őket az ország legjobb és legelső fuvardíjszámító megtisztelő cím elnyeréséért.

A verseny célja a hibamentes fuvardíjszámítás elérése, miáltal elkerülhető téves hiánylatok, illetve díjtöbbletek kiadása. A jó fuvardíjszámítás ugyanis szükségtelenné teszi a hiánylatok kiírását, kiküldését, beszedését, esetleges peresítését.

Ezzel a vasutas számfejtők komoly anyag- és munkamegtakarítást akarnak elérni, amely nem kis mértékben elősegíti a vasuti önköltségcsökkentés sikerét.

DICSŐSÉG ÚTJA

Már a film első kockáin érezzük azt az óriási lendületet, lüktetést, ami a második sztálini ötéves terv kezdetén a szovjet város és falu életének minden mozzanatában megnyilvánult. A mezőgazdaság gépesítése nagy mennyiségű munkaerőt szabadit fel falun, ugyanakkor a fejlődő városok egyre több munkást, ipari dolgozót képesek foglalkoztatni. Igy kerül Szása Voronkova egy kis szteppés falubó a nagyvároba. Életében először utazik vonaton, a technika, a gyorsaság folyjik a faluból áradó munkaerő helyes, gyors elosztása, ő is azonnal kap munkát. Még aznap találkozik gyermekkori barátjával Kolja Makogonnal, aki azóta sztahánovista és egy gyárnak a mestere lett. A fiatalok közötti barátság azóta szerelemmé vált, nem sokat gondolkoznak, összeházasodnak. Szása néhány hét mulva rájön, hogy rosszul választott. Férje nem tudja megérteni, hogy ő tanulni és dolgozni jött a városba, ezt a célját mindenképpen meg akarja valósitani Koljának, aki ugyan nagyszerű munkás, mégis sok hibája van. A női egyenjogúságot nem szívesen fogadja a gyakorlatban, nem tűri felesége beleszólását munkájába, azt sem akarja engedni, hogy Szása dolgozzék. A köztük lévő ellentétek szakitásra vezetnek. A fiatal asszonyt most már semmi sem gátolja abban, hogy vágyálmát valóraváltsa: mozdonyvezető akar lenni. A vasúti főműhely politikai megbizottjának segitségével bejut a mozdonyvezetők iskolájába, sikerrel elvégzi, megkapja első beosztását, mint segédmozdonyvezető. Szása az első, aki nő létére ezt a foglalkozást választotta magának. A férfiak bizalmatlanul fogadják, de csakhamar bebizonyitja, semmivel sem végez rosszabb munkát, már az első napokban, mint ők. Szása nevét lassanként az egész főműhely ismeri, tudják, mindig szivesen vállalkozik a nehezebb munkák elvégzésére, elméleti, gyakorlati tudása rohamosan fejlődik. Munkaszeretet, kitartása folytán eléri, hogy mozdonyvezető lesz.

Látjuk, hogy a fasiszta támadás a Nagy Honvédő Háború még nagyobb feladatok elé állítja a szovjet embert, Szását is. A csapatok utánpótlásszállításához fokozottabb szükség van képzett és gyakorlott mozdonyvezetőkre, akik bátran, de amellett óvatosan képesek vezetni szerelvényüket, eljuttatva azt a megfelelőre helyre, kikerülve a veszélyeket. Szása egyike a legjobbaknak. Három éven keresztül végzi hősies munkáját, szerelvénye állandóan útban van a front és a hátország között. Sztálingrádhoz élete kockáztatásával juttatja el az utánpótlást. Egy nap táviratot kap. Szása Voronkovát a szovjet kormány önfeláldozó munkájáért a „Szocialista Munka Hőse" kitüntetéssel jutalmazza.

A „Dicsőség útja" c. film időszerűségét még fokozza, hogy a napokban lépett munkába az első női fűtőnk, aki példaképének tekinti Szása Voronkovát.

A VASUTAS KÉPZŐMŰVÉSZETI SZABADISKOLA KIÁLLÍTÁSA

Február 19-én, délelőtt 11 órakor nyitotta meg ünnepélyesen kapuit a Vasutas Képzőművészeti Szabadiskola reprezentativ kiállítása.

A vasutas dolgozók képzőművészeti anyagának bemutatását, a szabadiskola hallgatóinak nyilvános bemutatkozását általános érdeklődés kiséri.

A kiállítással kapcsolatos beszámolónkat lapunk legközelebbi számában közöljük.

A kiállítás február 19-től március 5-ig naponta délelőtt 10 órától este 8 óráig díjtalanul tekinthető meg.

Amerikai levél
BEBRITS ELVTÁRSHOZ

E. H. Neuwald newyorki lakos az elmult napokban levelet intézett Bebrits közlekedés- és postaügyi miniszter, elvtárshoz. Ebben megírta, hogy egy franciaországi reakciós csoport, mely magának a „Magyar Menekült Vasutasok Szövetsége" „megtisztelő" címet adományozta, azzal a kérelemmel fordult illetékes amerikai szervekhez, hogy anyagilag támogassa őket.

E. H. Neuwald haladó amerikai állampolgár tudomására jutott a könyöradomány-gyüjtés és megírta véleményét az új szövetségnek és ugyanakkor egy másolatát megküldötte tájékoztatás céljából Bebrits elvtársnak.

A levél tartalmát, amely beszédesen bizonyítja a Franciaországban élősködő fasiszta vasutas csoport reménytelen helyzetét, ügyük teljes reménytelenségét, az alábbiakban teljes terjedelmében közöljük olvasóinkkal:

Office des Refugies Hongrois, MMVSz, Kisfalusi Attila részére, 12, Rue de la Grange Bataliere, Paris 9. France.

Tisztelt MMVSz!

Tisztelt Kisfalusi Attila, úgyis, mint ideiglenes vezető!

Véletlenül tudomásomra jutott, hogy az elmúlt nyáron megalakult a Magyar Menekült Vasutasok Szövetsége, amelynek jelenleg Párizsban van a központja.

Örömmel látom, hogy amíg Magyarországon a vasutasok Gerő és Bebrits vezetésével, továbbá a magyar dolgozók áldozatos munkájával megvalósították az a jelentéktelen feladatot, hogy semmiből nagyobb forgalmú vasuti hálózatot építettek ki, mint bármikor ezelőtt, addig önök jelentős munkát végeznek azzal, hogy a kartársakat táborba tömörítik, a szellemet fenntartják és főképen felkészülnek arra az időre, amikor majd újból hazamehetnek a szabad Magyarországra.

E célkitűzések olyan meghatóak és lelkesitők, hogy azok megvalósítása érdekében minden külföldi magyarnak illik megmozdulni. Én is megmozdulok és miután az MMVSz tagjainak a jelenét az ön szakavatott kezében teljesen biztosítva látom, mint jövőbe tekintő és előrelátó ember, e megmozdulásom célja, hogy a tagság JÖVŐJÉT szerény képességem arányában biztosítsam.

Tisztelt Kisfalusi Attila, úgyis, mint ideiglenes! Én előre látom azt az időt amikor 10, 20, 30 és 40 év mulva az MMVSz még életben marad, rokkant és őszszakállú tagjai megtört szívvel és szenilis aggyal fognak a szabad Magyarország boldog népére gondolni. Idegen földön elkeseredéssel fognak azokra az évtizedekre gondolni, amelyek folyamán szakmai tekintetben tömörültek, felkészültek, szavaztak, mindent csináltak, csak azt nem, amit szorgalmas, rendes, becsületes vasutasoknak csinálni kellett volna... Én erre az időre gondolok.

És miután előre látom ennek a helyzetnek bekövetkeztét, az MMVSz rokkant tagjai számára gyüjtés szeretnék indítani. Szíves engedelmükkel és felhatalmazásukkal a jószívű amerikai magyarok körében játékvasutakat szeretnék összegyüjteni, amivel majd a szegény őszszakállú szenilis bácsik eljátszadoznak, miközben az akkori ideiglenes vezetők még mindig arról fognak nekik mo yogni, hogy tartsuk fenn a szellemet, tömörüljünk és készüljünk fel arra az időre, amikor majd . .

Ez az a jövő, amely önökre, menekült magyar vasutasokra vár, mert ahelyett, hogy otthon maradtak volna és kivették volna a részüket az elvetemült nácik és nyilasok által kifosztott ország felépítéséből, gyáván megszöktek a súlyos feladat elől és külföldön szaporítják a [illegible] hű ők, az ingyenélők táborát... Gyüjteni fogom a játékvasutakat, mert „szakmai tekintetben" másra úgysincs kilátásuk.

E. H. NEUWALD,
205 West 21st Street,
New York 11, N. Y.
U. S. A.

Repülőink is résztvesznek a sztahánovisták tanácskozásain

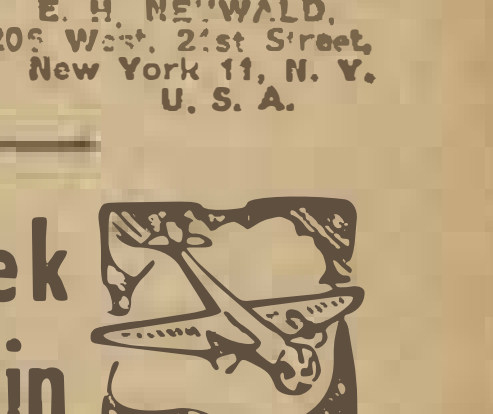

Szerkesztő Elvtárs! Az Országos Magyar Repülő Egyesület dolgozói, a hároméves tervünk sikeres befejezése után, újultabb erővel láttunk hozzá az ötéves tervünk és a szocializmus megvalósításához, amely a dolgozók jobblétét, életszínvonalának további emelkedését és a béke megőrzését tűzte ki céljául.

Mi, OMRE-dolgozók, *Sztálin elvtársunk, a világ dolgozóinak nagy barátjának az útmutatása mellett akarunk újultabb erővel a szocializmus megvalósításáért dolgozni.* Mi is a hatalmas béketábornak harcosai vagyunk és Lenin elvtársunk tanítása nyomán haladunk a kijelölt úton, *a Magyar Dolgozók Pártja és szeretett vezérünk, Rákosi Mátyás elvtárs vezetésével.*

Mi a december 22-i sztálini műszak indulásakor megfogadtuk s a Párt felhívása és hálánk kifejezéseképpen ígéretet tettünk arra, hogy még jobban fogunk dolgozni és a minőségre is több gondot fogunk a jövőben fordítani.

Az elmult esztendőben

határidő előtt elvégeztük

a kitűzött programot, sőt ezen még túl menve, a terven felül helyreállítottunk egy-két időközben megsérült gépet is. Pedig, ami az erőfeszítésünk értékét még jobban növeli, az anyagellátásunk nehézségekbe ütközik. Sajnos, ha egy-egy gépalkatrészünk elkopik, vagy elavult, a beszerzés csaknem lehetetlen mert a fasiszták rombolása a repülőiparunkat érintette csaknem a legsúlyosabban. A beszerezhető anyagok is csak késéssel érkeznek meg, ami miatt sok-sok munkaóra megy veszendőbe. Pedig nekünk is jó volna több s a jó munka után járó több kereset, amit a sztahánovisták érnek el. Biztosra veszem azt, hogyha az anyagellátásunk nem ütközne akadályokba, minden további nélkül megvalósítható lenne Nagyon hiányolható a repülés műszaki és szervezeti vonalán egy mindent magában egyesítő repülésügyi központ, amely a hazai rep. anyagok, műszaki vonatkozású dolgok, nem kevésbbé a munkások kérdései felett intézkedne, illetve, mint felsőbb szerv működne s ennek a szervnek összetétele a különböző repülőipari dolgozókból állana.

És a felsorolt nehézségek ellenére is egymásután futnak fel a szocializmus egére a mi újító és élmunkás csillagaink, akik mindent félre dobva, elsőnek siettek a fasiszta hordák kiűzése után a magyar demokratikus népi repülést megindítani. Éhesen, rongyosan, otthonról hozott szerszámokkal indult meg a repülőgépépítés. Ezekből az önfeláldozó elvtársakból lettek a mi kiváló munkásaink, újítóink, akik felismerték a dolgozó ember hivatását, az új országépítésben a szocializmus megvalósítását

Ujabb élmunkásokkal bővült

a népi repülés élmunkás-csoportja

Kovács Győző asztalos, *Szatmári* Imre asztalos, *Tóth* Gyula motorszerelő elvtársaink után bensőséges ünnepség keretén belül kapták meg a kitüntetésüket *Hoós* István és *Szekeres* Erzsébet elvtársaink Kiváló munkásaink pedig *Bangha* György, *Fellegi* Béla, *Forrai* János, *Kardos* Imre, *Ruszin* József, *Szabó* János és *Winkler* Ferencné akik önzetlen és odaadó munkájukkal magasra tartva viszik a szabadság zászlaját a szocializmus felé az ötéves tervben. Büszkék vagyunk rájuk, a népi repülés úttörőire és a munka kiváló harcosaira.

Üzemünkbe 56 újítás érkezett, ami a legjobb eredménye annak, hogy dolgozóink felismerték azt, hogy a repülésben is a munka észszerűsítésével gyorsabbá és gazdaságosabbá tételével, egy-egy újabb csapás a háborúra spekuláló imperialisták ellen.

Radó József és *Hajdán* Ferenc

sztahánovista újítóink

a légcsavar megmunkálásánál nagyjelentőségű újítást hoztak létre, amellyel úgy anyag-, mint időmegtakarítást hajtottak végre s így a szocializmus ügyét ismét egy lépéssel segítették elő. Nem kisebb teljesítményt mutatott fel: *Bátor* Lajos elvtárs, aki a szelepcsiszoló újításával segítette elő a termelést. Nehéz kiemelni az 56 újító közül kettőt, hiszen mind a legpéldásabban járnak elől, a Pártunk által kijelölt úton. A „Vörös Csillag"-brigád *Hoós* elvtárs brigádvezető vezetésével, a csörlő agregátor gépek építésével, amelynek jó elkészítésével és teljesítményének külföldi visszhangja van.

Nyugodt lelkiismerettel állíthatom a többi repülőipari dolgozóink elé példának az O. M. R. E. élmunkásait, sztahánovistáit, kiváló munkásait és újítóit, akik szorgalmas és eredményes munkájukkal viszik előre a szocialista munkaversenyt és készülnek az első országos sztahánovista tanácskozásra.

Jó repülést! Szabadság!

Béczi Gyula s. k., rep. hegesztő.

Népünk legjobb fiainak, a sztahánovistáknak útján előre az ötéves terv győzelméért, a szocializmusért!

A SZOT FELHÍVÁSA:

Minden dolgozó vegyen részt a „Munkára, Harcra Kész" mozgalomban

I.

A felszabadulás utáni években hazánkban, a sport minden ágában, soha nem látott hatalmas fellendülés következett be. A sportélet felvirágzását a népi demokratikus államunk gondos támogatásának, a Magyar Dolgozók Pártja vezetésének köszönhetjük.

A magyar tömegsport fejlődésében nagy szerepet játszott az 1949-ben megkezdődött MHK sportmozgalom. Ezt a mozgalmat a magyar dolgozók a Szovjetunió GTO mozgalmának példája nyomán indították meg.

A GTO sportmozgalmat a Szovjetunióban elsősorban a hatalmas szakszervezeti sportegyesületek szervezik. Már a Nagy Honvédő Háborút megelőző években a Szovjetunió dolgozóinak milliós tömegei vettek részt a GTO próbákon és ez a sportmozgalom most is nagy szerepet játszik a szovjet emberek kiváló tulajdonságainak kifejlesztésében. A sportmozgalom megedzi az egészséget, kifejleszti a szívósságot, a győzniakarást, munkára, harcra edzi az embereket, kommunista szellemben neveli a népet.

Az MHK-mozgalom megindulásának első évében máris nagy eredményeket ért el. Hatalmas arányban növelte a sportolók számát, megteremtette a jövő virágzó tömegmozgalmának alapját. A több mint 400.000 jelentkező közül 250 ezren letették a próbákat. A szakszervezetek szervezetei, üzemi sportegyesületek is kivették a részüket az MHK-mozgalomból. A szakszervezetek sportmozgalmán keresztül közel 100.000-en tették le a próbákat. A Ganz Vagon-gyárban például 1020-an vettek részt a próbázásokon. Számos új tehetség tűnt fel az MHK-mozgalomban. A tehetséges új sportolók tömege biztosítja egyesületeink és sportszervezeteink számára az utánpótlást, a jövőt.

Nem mondhatjuk azonban azt, hogy szakszervezeteink és üzemi bizottságaink minden lehetőt megtettek az MHK sportmozgalom fejlesztéséért. Sok esetben a szakszervezeti vezetők még nem ismerték fel ennek a mozgalomnak a jelentőségét, nem világosították fel a dolgozókat, hogy miért kell résztvenniök az MHK-próbázásokon, tehát nem jól szervezték az MHK-mozgalmat.

Ezeket a hibákat az 1950-es MHK-mozgalomban ki kell küszöbölni. Az MHK sportmozgalmat a szakszervezeti sportmozgalom központi feladatává kell tenni. Elsősorban az ifjúság részvételét kell biztosítani az MHK-mozgalomban. Gondoskodni kell arról, hogy az üzemek minden dolgozója megismerje ezt a mozgalmat. Fel kell világosítani minden dolgozót arról, hogy az MHK-n keresztül egészségét erősíti, hazájának védelmére és a munkára egyaránt alkalmasabbá válik. Az MHK-mozgalom a tömegek kommunista nevelésének fontos eszköze.

II.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa felhív minden dolgozót, hogy jelentkezzék az MHK sportmozgalom 1950-es próbáira és teljesítse az előírt követelményeket.

ÜZEMI DOLGOZÓK!

Készüljetek fel és vegyetek részt az MHK-mozgalomban, hogy a sportban felüdülve, lendületesen építsétek a szocializmust és hogy a béke harcos védelmezői lehessetek!

DOLGOZÓ NŐK!

A Magyar Népköztársaság Alkotmánya számotokra a férfiakkal egyenlő jogokat biztosít. Éljetek a jogokkal! Testi, szellemi erőtök és egészségetek védelme érdekében legyetek a fejlődő tömegsportunk tevékeny részvevői. Vegyetek példát a szovjet nőkről, akik a világ sportmozgalmában az első helyet foglalják el.

DOLGOZÓ IFJÚSÁG, FIÚK, LÁNYOK!

Vegyetek részt tömegesen az MHK-mozgalomban, hogy fáradhatatlanul építhessék a szocializmust és félelmet nem ismerve védhessétek meg a békét!

ÁLLAMI MEZŐGAZDASÁGI ÜZEMEK, GÉPÁLLOMÁSOK DOLGOZÓI!

Szervezzétek meg a falvakban az MHK-mozgalmat. Vegyetek részt tömegesen a próbázásokon, mert ezzel is emelitek a falvak kultúráját, közelebb hozzátok a falut a városhoz.

III.

Az MHK-mozgalom a tömegek önkéntes szocialista sportmozgalma. A részvevők előkészítő edzéseket, gyakorlatokat folytatnak. A próbákat két időszakban, az év első és második felében teszik le. Az előírt szintek teljesítéséért a résztvevők megfelelő fokozatú: arany, ezüst, vagy bronz jelvényt kapnak.

Az MHK-mozgalom felelős vezetője és szervezője az üzemben az üzemi bizottság. A mozgalomban való részvételre az ÜB-sportfelelősnél kell jelentkezni, aki szervezi az edzéseket, előkészíti a jelentkezőket a próbák letételére.

ÜZEMI SPORTEGYESÜLETEK! ÜZEMI BIZOTTSÁGOK!

Készüljetek fel ebben az esztendőben az MHK-mozgalom nagyarányú továbbfejlesztésére, hogy a próbákon a dolgozók nagy számban vegyenek részt és jobb eredményeket érjenek el, mint az előző esztendőben.

Előre a szovjet GTO-mozgalom nyomán, Pártunk vezetése alatt a virágzó tömegsportért! Szélesítsétek ki az MHK-mozgalmat hogy a szocializmus építése érdekében mindig munkára, harcra készek legyünk!

SZAKSZERVEZETEK ORSZÁGOS TANÁCSA

A Vasutas Szakszervezet minden dolgozója csatlakozzon a Szakszervezetek Országos Tanácsának felhívásához és jelentkezzen Üzemi Bizottságoknál, ahol megfelelő tájékoztatást kapnak a Munkára Harcra Kész sportmozgalommal kapcsolatos mindennemű kérdésben.

Szakszervezetünk a jelentkezők részére biztosítja úgy edzések, próbázások idejére mindazon felszerelési tárgyakat, mint sportlétesítményeket, hogy dolgozóink zavartalanul készüljenek edzéseken keresztül a próbákra.

Azok a dolgozók, akik a Munkára Harcra Kész sportmozgalmon keresztül elérik azt, hogy minőségi sportban szerepelhessenek, azoknak rendelkezésükre áll az ország területén működő vasutas üzemi sportcsoportok, Sport Körök, Lokomotívok, ahol megfelelő szakoktatók irányítása mellett, jó felszerelés, korszerű sportlétesítmények biztosítják a sportolás zavartalan fejlődését.

Élsportolóink, kiváló, minőségi sportolóink utánpótlását biztosítja a széles alapokra helyezett tömegsport, melyet az MHK-sportmozgalom tud csak biztosítani.

A Munkára Harcra Kész sportmozgalom a magyar sport területén elért eddigi eredményeket nemcsak hogy megakarja tartani, hanem növelni, fokozni, gyarapítani akarja.

Az MHK sportmozgalom megveti a tömegsport alapját Magyarországon és győzelemre viszi a magyar nép sportkultúráját.

Az MHK, a magyar sport igazi alapja és erős tartaléka!

Készülj fel, szerezd meg az MHK-jelvényt.

A dunakesziek kezdeményezése:

Sztahánovista módszereket a kultúra területén is

A Dunakeszi Járóműjavító NV kultúrbizottsága munkaversenyre hívja ki az egész ország területén működő vasutas kultúrcsoportokat és a csoportok aktiváit.

A versenypontok a következők:

Pártunknak határozatával kapcsolatban kultúrmunkásaink minél nagyobb számban kapcsolódjanak be az egyéni munkaversenybe és kövessék a hatalmas Szovjetunió kitűnő sztahánovistáinak példáját a termelékenység emelése és a kultúra területén is.

Társadalmi munkában vállalják viszont azt, hogy a kultúra ismert fegyvereivel segítik a termelés növelését, sztahánovistáink népszerűsítését, a szakma legjobb dolgozójának címéért folyó verseny eredményeinek tudatosítását. A kultúrán keresztül is rámutatunk az üzemekben felmerülő hibákra, de ugyanakkor közismertté tesszük az elért jó eredményeket. Versenyünk döntő célja, hogy kultúrmunkánkat a termelés vonalában vigyük és azt ott döntő mértékben kiszélesítsük.

Ezért működő kultúrcsoportjainkat, (zenekar, dalkar, szinjátszó-, báb- és tánccsoport) brigádokra osztjuk fel, hogy a fenti szempontok figyelembevételével a termelés emeléséért inditott harcban bevethessük.

Kultúrmunkánkat rugalmassá tesszük, szemelőtt tartjuk Pártunk irányvonalát olyképpen, hogy népszerűsítjük a fontosabb eseményeket, mint például az élmunkás kitüntetések, a sztahánovista kongresszust stb. Kultúrmunkákkal méginkább népszerűsítjük az élenjáró szovjet kultúrát, átvesszük annak tapasztalatait és felhasználjuk azokat gyakorlati munkánkban. A szovjet-magyar barátság hónapját szovjet művek bemutatásával minden üzemünkben és nagyobb szolgálati helyen, fogjuk emlékezetessé tenni.

Előre a szocialista, reálista kultúra kiterjesztése révén Pártunk határozatának megvalósításáért, a nagy Szovjetunió kultúrájának a széles dolgozó tömegekkel való megismertetéséért, a szocializmus építésének meggyorsításáért!

Éljen dicsőséges Pártunk és annak szeretett vezére Rákosi Mátyás elvtárs. Éljenek a hősi szovjet példán elinduló magyar sztahánovisták!

Éljen a hatalmas Szovjetunió, a világbéke őre és a világ népeinek bölcs tanítója, Sztálin elvtárs!

Éljenek a termelés és a kultúra frontján közös célokért küzdő magyar vasutasok!

A Dunakeszi Járóműjavító NV kultúrbizottsága

Sportolóink között nem egy volt olyan, akit dolgozó társaik bizalma jelölt a sztahánovisták kongresszusára. Szakos István ifjúmunkás géplakatos, kitűnő röplabdázó, az Északi Fűtőház SZIT-titkára lelkesen készül a megtisztelő feladat jó ellátására.

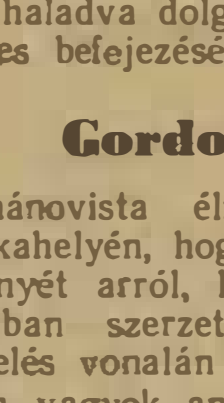

Sportoló sztahánovistáink között

Idő: 10.15 perc, amikor belépünk az Istvántelki Járműjavító NV kapuján, hogy felkeressük munkahelyükön azokat a sportolókat, akik a termelésben élen haladva dolgoznak az ötéves terv sikeres befejezéséért.

Gordos Gábor

sztahánovista élmunkást kerestük fel munkahelyén, hogy meghallgassuk véleményét arról, hogy miképp tudja sportban szerzett rugalmasságát a termelés vonalán hasznosítani. „Tudatában vagyok annak, hogy termelésemet csak úgy tudom fokozni, ha testemet edzem, amin keresztül egészségemet védem s mind ezek hozzájárulnak ahhoz, hogy mint sztahánovista üzememben élen haladjak a termelés terén."

Gordos Gábor szavait megerősíti az előtte lévő tábla, mely jelzi teljesítményének százalékát, amely az előző napi teljesítményének 430 százalékát mutatja.

„Mint kézilabdás sportoló, én vagyok az alapítója, irányítója a kézilabdás sportnak üzemünkben, de most már ifjúság nevelésével foglalkozom és célom, úgy a sportban, mint a termelésben az, hogy tudásomat átadjam és tanítsam az ifjúságot, amely hivatva van velem együtt az ötéves tervünk sikeres befejezésére"

Munkapadja felett a táblára krétával van kiírva: vigyázz a Pártral Tekintetünkből megállapítja, hogy mit akarunk kérdezni, már mondja is: Párttag vagyok és azt az eredményt, amit elértem, csak is Pártomnak köszönhetem, dolgozok is érte, mert mint szemináriumi előadó és műhelybizottság oktatás felelőse vagyok.

Kérdeznénk még Gordos elvtárstól, de lehet látni rajta, hogy siet, mert nem akarja az előző napi eredményét csökkenteni, hanem inkább azt megnövelni, mert mint mondja: sportunk alapja a termelés, dolgozunk az ötéves terv sikeres befejezéséért, mert ez biztosítja a sportunk fejlődését is.

Szakos Istvánt

az Angyalföldi Vasutas Sport Kör röplabdázóját keressük fel az Északi Fűtőházban, aki sporteredményei mellett élmunkás és sztahánovista is.

Fűtőház mozdony-színjében hatalmas füstben, mozdonyok pöfögésének hangzavara között találjuk meg Szakos sporttársat, amint egy mozdony csapágyát csiszolja, megszólítjuk, hogy tájékoztasson munkaköre elért eredményei felől.

„Termelésben élen haladok az Északi Fűtőházban, aminek elismerését is megkaptam, mert élmunkás lettem, teljesítményemet fokozom, mert több teljesítménnyel hozzájárulok az ötéves terv sikeres befejezéséhez és mint sztahánovista kiváló eredményeket érek el.

Fűtőházunkban, mint SZIT-titkár és párttitkár-helyettes vagyok és végzem a népnevelő munkát. Örömmel végzem el az általam vállalt feladatokat, mert én is hozzá akarok járulni munkámmal és tudásommal az ifjúság neveléséhez és tapasztalatomat átadom, mert célom az, hogy mindenki részére elérhetővé tegyem azt a megbecsülést és tiszteletet, amit én kaptam a magyar dolgozó néptől, hogy részese lehettem a munka érdemrendjének, az élmunkás kitüntetésnek.

Sportban szerzett ügyességemet felhasználva viszem át a termelésbe és fokozatosan emelem teljesítményemet. A most induló MHK-ra jelentkeztem, de jelentkezett velem együtt az Északi Fűtőház összes ifjúsági és aktív sportolója, mert tudjuk, hogy mit jelent a mozgalom részünkre, olyan népet akar nevelni, aki szereti hazáját, dolgozik is érte, s ha azt veszély fenyegeti, meg is tudja védeni."

Szakos elvtárs nyilt tekintete, határozottsága és eddig elért eredményei biztosíték arra, hogy az ötéves tervünk reá eső része nemhogy csak teljesítve lesz, de túl is lesz teljesítve, ezáltal ő is hozzájárul népi demokráciánkban a szocializmus építéséhez.

A kecskemétiek kerültek ki győztesen

Február 4-én és 5-én Kecskeméten egész napon át folyt az országos vasutas egyéni és csapat tekebajnokság, az 1950. évi bajnoki címért.

Részletes eredmények:

Egyéni versenyben hatalmas küzdelem alakult ki úgy a férfi, mint a női versenyzők között.

Férfi egyéni versenyben:

1. Gócsik (Debreceni Lok.) 419 fa.
2. Szűcs (Ceglédi V. S. K.) 406 fa.
3. Borbély (Kecskeméti VSK) 402 fa.
4. Halász (Kecskeméti V. S. K.) 402 fa.

1950. évi országos vasutas egyéni tekebajnok Gócsik (Debreceni Lok.) versenyzője lett.

Női egyéni versenyben:

1. Klimentné (Kecskem. V. S. K.) 403 fa.
2. Nagyné (Ceglédi V. S. K.) 338 fa.
3. Kutscher (Győri V. S. K.) 336 fa.

1950. évi országos vasutas egyéni női tekebajnok Klimentné, a Kecskeméti V. S. K. versenyzője lett.

Férfi csapatbajnokságban:

1. Kecskeméti V. S. K. 2951 fa.
2. Ceglédi V. S. K. 2946 fa.
3. Debreceni Lokomotiv S. K. 2929 fa.
4. Székesfehérvári Lok. S. K. 2925 fa.

A nagy küzdelemből a Kecskeméti Vasutas Sport Kör került ki győztesen.

Meglepetésre megelőzte az 1949. évi bajnokot a Ceglédi V. S. K. együttesét.

1950. évi országos vasutas férfi csapatbajnoki címet a Kecskeméti Vasutas Sport Kör nyere el.

Női csapatbajnokságban:

1. Kecskemét V. S. K. 1952 fa.
2. Győri Vasutas Sport Kör 1850 fa.
3. Szegedi Lokomotiv S. K. 1703 fa.

1950. évi országos vasutas női tekecsapat bajnoka a Kecskeméti Vasutas Sport Kör nyerte el.

Közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVARI ALADAR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVAN MIKLOS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LASZLO (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVAN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—892, 126—452, 124—893.

Szikra Lapnyomda NV Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 4.
Felelős nyomdavezető: Povárny Jenő.

A SZOCIALIZMUS ÉPÍTÉSÉBEN HARCI FEGYVER A MUNKÁSSAJTÓ!
OLVASD, TERJESZD **A NÉPSZAVÁT!**

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

A KÖZLEKEDÉS 220.000 SZERVEZETT DOLGOZÓJA ÜDVÖZLI
A SZTAHÁNOVISTÁK TANÁCSKOZÁSÁT
ÉS EREDMÉNYES MUNKÁT KÍVÁN
A SZOCIALIZMUS ÉPÍTÉSÉNEK MEGGYORSÍTÁSÁBAN!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 4. SZÁM. ★ MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN ★ 1950 február 20.

Pártunk határozatának végrehajtásával biztosítjuk sztahánovistáink tanácskozásainak sikerét

A Sztahánovisták I. Országos Tanácskozása jelentőségében messzemenően kiemelkedik az eddigi hasonló értekezletek és kongreszusok közül.

Most először jönnek össze az ország minden részéből a munkásokat, munkásnőket, értelmiségieket, ifjúmunkásokat képviselő magyar sztahánovisták, akik követve a szovjet sztahánovisták példáját, szocialista versenyünk egy újabb magasabb formáját hozták létre.

Az ország vezetői, élükön szeretett Rákosi elvtársunkkal fogják, munkaversenyünk hőseivel, üzemeink legjobbjaival megvitatni a termelés legidőszerűbb kérdéseit, forradalmi mozgalmuk: a Sztahánov-mozgalom továbbfejlesztésének és szélesítésének további feladatait.

A kétnapos tanácskozáson, amely február 25-én veszi kezdetét, — igen fontos szerepe van Rákosi elvtárs hozzászólásának. A tanácskozáson Apró elvtárs beszámolójában értékeli Pártunk Központi Vezetősége határozata alapján a Sztahánov mozgalom eddigi eredményeit és hiányosságait. Ismerteti azokat a tapasztalatokat is, amelyek jellemzik alig néhány hónapos mozgalmunkat, továbbá azokat a feladatokat, melyeket a Központi Vezetőség határozatából kiindulva kell végrehajtanunk, hogy Sztahánov-mozgalmunk egészségesen fejlődhessék tovább.

A tanácskozáson dolgozóink bizalmából résztvevő 480 sztahánovista küldöttek legjobbjai hozzászólásaikban fogják közkinccsé tenni a termelés forradalmasításában szerzett tapasztalataikat, fejlett, új, élenjáró munkamódszereiket. Fel fogják tárni a termelésben meglévő hiányosságokat és saját gyakorlati példájuk ismertetésével tesznek javaslatot azok kiküszöbölésére.

A tanácskozás jelentőségét emeli a szovjet sztahánovisták küldötteinek jelenléte és hozzászólása. A szovjet nép őszinte, mély barátsága jeléül elküldte legjobb fiait arra a tanácskozásra, amelyen népünk a szocialista építés meggyorsításának feladatait vitatja meg.

A közlekedés többmint 200.000 szervezett dolgozója örömmel és büszkeséggel üdvözli Ivan Panyin mozdonyvezető elvtársat, a Szocialista Munka Hőse érdemrenddel kitüntetett sztahánovistát, aki a közlekedés- és szállítóipari dolgozókat képviseli az országos tanácskozáson.

A tanácskozásnak legdöntőbb feladata és célja, hogy Pártunk Központi Vezetőségének határozata alapján kiértékelje a mozgalom eredményeit, rámutasson a hibákra és meghatározza a követendő utat.

A közlekedés szervezett dolgozói tisztában vannak azzal, hogy a tanácskozás országos méretű tapasztalatcsere lesz. A vasutasok, közúti-közlekedési alkalmazottak, hajósok, gépjárművezetők és szállítómunkások, repülők és kikötőmunkások küldöttei felkészültek és a rendelkezésükre álló két napon munkamódszereik, tapasztalataik ismertetésével a többi üzemek dolgozói közkincsévé teszik sztahánovista munkamódszereiket.

Üzemeink dolgozói el vannak szánva arra, hogy Pártunk Központi Vezetőségének határozata alapján még nagyobb erővel és lendülettel emelik hazánkban a szocialista termelést és újabb, hatalmas eredményekkel fogják ünnepelni április 4-ét, hazánk felszabadulásának ötödik évfordulóját.

Büszkén állapítjuk meg, hogy dolgozóink közül azok foglalnak helyet a küldöttek soraiban, akik Sztálin nevével indultak harcba a szocialista építés nagy ügyéért és akik ebben a harcban a legkiválóbbaknak bizonyultak. Akik jól használták fel a szovjet sztahánovisták tapasztalatait és rendszeresen 200—300 százalékot, vagy annál is többet érnek el a szakma legjobb munkása címéért folyó versenyben és kiváló minőséggel, selejtmentesen dolgoznak.

Olvanok foglalnak helyet a küldöttek soraiban, mint *Tóth III.* János, *Bartos* József, *Erdélyi* Julianna, *Csabai* János, *Lindner* József, *Bázár* Elemér, a vasutasok; *Pánczél* Lajos, *Szekeres* Erzsébet, *Stremler* Mihály, a hajósok és a repülők; *Pesti* Imre, ifj. *Gál* Dénes, *Szluha* János a közlekedési alkalmazottak; *Papp* László a gépjárművezetők országoshírű sztahánovistái.

Tóth III. János mozdonyvezető a „2000 tonnás"-mozgalomban jár élen.

Papp László gépjárművezető 75.000 kilométer megtételét vállalta és már 130.000 kilométert teljesített, üzemanyagfogyasztását 32%-kal csökkentette.

Pál Dénes ifjúmunkás képviseli a Sallai főműhely sztahánovistáit. Százalékával, jó munkájával élenjár.

Hosszan sorolhatnánk az érdemeket. A küldöttek tudják, hogy a tanácskozáson való részvétel minden küldött számára kitüntetést, megbecsülést és megtisztelést jelent. Dolgozóink bizalmát és elismerését élvezik, amikor résztvesznek a tanácskozáson.

Küldötteinket éppen ezért fokozottabb kötelességérzet kell hogy áthassa azért a megtiszteltetésért, amivel munkástársaik részesítették őket. Dolgozóink biznak abban, hogy a küldöttek a tanácskozáson szerzett tapasztalatokat átadják nekik és felkészültséggel fogják képviselni üzemüket, munkástársaikat.

Ahhoz, hogy küldötteink, sztahánovistáink teljesítményeiket és munkamódszereiket fejleszteni tudják, hogy áttudják azokat adni, elengedhetetlen, hogy tanulmányozzák a szovjet sztahánovisták munkamódszereit.

Pártunk irányító, szervező munkája és Rákosi elvtárs bölcs útmutatása és tanítása volt az a kezdeményező erő, amely biztosította a Sztahánov-mozgalom kialakulását. A Sztahánov-mozgalom jelentősége abban nagy, hogy a munka termelékenységének állandó növelésével erősíti proletár államunkat és meggyorsítja a szocializmus építését.

Ötéves tervünk legjobb harcosai a magyar sztahánovisták! Minden dolgozónk, üzemeink minden munkása, szolgálati helyeink dolgozói kövessék sztahánovistáink forradalmi kezdeményezését és példáját. Kísérjék figyelemmel a tanácskozást és használják fel a küldöttek útján nyert tapasztalatokat a termelékenység emelésére, ötéves tervünk sikeres befejezésére, a szocializmus gyorsabb építésére.

Sztahánovistáink példáját követve mindenegyes dolgozó munkás, munkásnő, értelmiségi, ifjúmunkás hazafias kötelessége, becsületbeli ügye és sajátmaga érdeke, hogy törekedjen sztahánovista eredmények elérésére. Csakis állandó növekvő teljesítményen keresztül tudjuk biztosítani magunk számára a többi keresetet, a növekvő életszínvonalat, a növekvő jólétet. Ezzel biztosítjuk magunk és családunk számára a gondtalan, boldog, ragyogó jövőt.

Sztahánovistáink munkamódszereinek átvételével, biztosított növekvő termelékenységükkel teljesítik hazafias kötelességüket, mert ezzel erősítik hazánk gazdasági erejét, biztosítják országunk függetlenségét és válnak aktív harcossá a béke szilárd megvédésében. Állandó növekvő teljesítményükkel, minden ióminőségű áruval, túlteljesített százalékukkal, a járóművek jó megjavításával erősítik népi államunkat és így a béke megvédésének ügyét szolgálják.

Hazánk hatalmas fejlődését segítjük elő, ha a mozgalmunkat kiszélesítjük. Ez a legfőbb biztosítéka annak, hogy a termelékenységnek 50%-os növelését elérjük, amellyel ötéves tervünk dolgozó népünk felemelkedését teljes mértékben és sikerrel fogja szolgálni.

Ezért üzemeink dolgozóinak arra kell törekedniük, hogy Pártunk tanítása és útmutatása alapján szélesítsük a munkaversenymozgalmat és érjünk el sztahánovista eredményeket, hogy így a Sztahánov-mozgalmat igazi népmozgalommá fejlesszük.

Meg vagyunk győződve arról, hogy a közlekedés szervezett dolgozóinak sztahánovista jelöltjei meg fognak felelni a várakozásnak és azon lesznek, hogy a Sztahánovisták I. Országos Tanácskozása a „becsület és dicsőség dolgává vált munkának konferenciája legyen".

A Ferencvárosi Fűtőház Lengyel-brigádja az 500 km-es mozgalom meghonosítása céljából szocialista versenyre hívja ki az ország összes vasutas dolgozóit

A nagy szocialista Szovjetunió hős Vörös Hadserege öt esztendővel ezelőtt szabadította fel hazánkat a nácik és fasiszta magyar cinkosaik népellenes uralma alól.

A Szovjetunió és Sztálin elvtárs nemcsak a szabadságot hozta el nekünk, hanem gazdasági és politikai segítségével állandóan mellettünk áll, hogy gyorsan és biztosan haladhassunk a felemelkedés útján. Most is elküldte hozzánk egyik legjobb sztahánovista mozdonyvezetőjét, Pányin elvtársat, hogy segítsen nekünk a sztahánovista munkamódszerek elsajátításában.

A Szovjetunió támogatásával, nagy Pártunk és szeretett Rákosi elvtársunk vezetésével és irányításával felépítettük lerombolt vasútunkat, sőt továbbfejlesztettük, és ma már ott tartunk, hogy túlszárnyaljuk a háború előtti teljesítményeket.

Mi, vasutas dolgozók, kemény munkánkkal hozzájárultunk a hároméves terv sikeres teljesítéséhez. Elmondhatjuk, hogy van már vasutas sztahánovista-mozgalom. Vasútunkon kiszélesült a szocialista munkaverseny, az egyéni verseny kezd tömegmozgalommá válni és meghonosodott nálunk is a 2000 tonnás mozgalom.

Eddigi sikereinkkel azonban nem elégedhetünk meg, tovább kell haladnunk. Pártunk Központi Vezetősége határozatot hozott a munkaverseny eredményeinek megszilárdítására és továbbfejlesztésére. Ezt megszívlelve mi, vasutas dolgozók a magunk területén most egy újabb lépést akarunk tenni előre!

A hős szovjet vasutasok példája nyomán elindítjuk Magyarországon az 500 km-es mozgalmat! Ezzel kívánjuk megünnepelni országunk felszabadulásának ötödik évfordulóját!

Ezért a nagy és nemes célért hívunk versenybe minden mozdonyvezetőt, fűtőt és minden becsületes vasutas dolgozót!

Mit jelent az 500-as mozgalom?

Jelenti a vasúti vontatásnál a munka termelékenységének emelését, jelenti a jobb munkaszervezést, a különböző szolgálati ágak szorosabb együttműködését, a kollektív szocialista szellem kialakítását.

Az 500-as mozgalom lényege az, hogy a mozdonyok áttörjék elavult teljesítményük korlátait, fokozzák napi hasznos futásukat 500 km-ig, vagy azon túl.

Ennek érdekében vállaljuk: a körforgalmatos mozdony-fordulót, a menetsebesség emelését, a mozdony tartózkodási idő, a szerelési és kezelési idő csökkentését, a mozdonyok fokozott gondozását. Célunk a szállítás olcsóbbá tételén keresztül elősegíteni népünk és a magunk életszínvonalának emelkedését.

Az 500-as mozgalomba számít mind az a teljesítmény, amely az eddigi napi átlag km növelését eredményezi.

Mi, a Ferencvárosi Fűtőház dolgozói megteremtettük az 500 km-es mozgalom előfeltételeit és felhívjuk az összes fűtőházak dolgozóit, hogy kövessék példánkat! Alakítsanak 500-as brigádokat és komplex-brigádokat!

Felhívjuk továbbá a forgalmi, kereskedelmi, pályafenntartási és az egyéb szolgálati ágak dolgozóit, hogy szorosan kapcsolódjanak az 500-as mozgalomhoz! Csak a becsületes kollektív munka, a szoros együttműködés hozhatja meg az 500 km-es versenymozgalom teljes sikerét, melynek nyertese a dolgozó magyar nép és benne a magyar vasutas!

Mozdonyvezetők, fűtők, vasutas dolgozók! Csatlakozzatok versenyfelhívásunkhoz, indítsuk meg és szélesítsük ki hazánkban az az 500 km-es mozgalmat! Meggyőződésünk, hogy minden becsületes vasutas dolgozó velünk tart!

Éljen dolgozó népünk győzelmének szervezője és lelkesítője, a Magyar Dolgozók Pártja!

a MÁV ferencvárosi fűtőház Lengyel-brigádja.

Iván Fjodorovics Pányin elvtárs, a Szocialista Munka Hősének, a kiváló szovjet sztahánovistának látogatása a Vasutas Szakszervezetben

A Magyar-Szovjet Barátság hónapjára Magyarországra érkezett szovjet küldöttség I. P. Bardin-nak, a Szovjetunió Tudományos Akadémiája alelnökének vezetésével február 11-én megérkezett Budapestre.

A meleg szeretettel várt szovjet küldöttség a tudomány, az irodalom, a művészet és a munka kiváló képviselőiből áll.

Bennünket, a közlekedés szervezett dolgozóit különösképpen érdekel és nagy szeretettel vesszük körül

Ivan Fjodorovics Pányin

elvtárs személyét, aki szakmánk egyik legjelesebb szovjetunióbeli képviselője.

Február 15-én nagy napja volt a Vasutas Szakszervezetnek. Pányin elvtárs meglátogatta a szakszervezetet és résztvett a nagybudapesti üzemi dolgozók havonta esedékes központi nagygyűlésén is.

A meghitt baráti ünnepségen a vasúti politikai osztálya képviseletében *Felcsuti* László elvtárs, a Nevelési Alosztály vezetője, *Rózsavölgyi* József elvtárs, a Tömegszervezési Alosztály vezetője, az Államvasutak részéről *Csanádi* György elvtárs vezérigazgató, *Takács* Pál, *Bartos* József és *Lengyel* József élmunkás sztahánovisták is megjelentek.

A magyar nép, a magyar dolgozók kedves vendégét, Ivan Pányin elvtársat nagy tapssal, a hatalmas Szovjetuniót és népünk nagy barátját, Sztálin elvtárssal hosszasan éltetve, fogadták.

A Vasutasok és Hajósok Szakszervezete Központi Vezetőségének nevében

Végh elvtárs üdvözölte

a Szocialista Munka Hősét. Beszédében elmondotta, hogy minden dolgozónk érzi, hogy milyen nagy hálával tartozik a Szovjetuniónak, forrón szeretett Sztálin elvtársunknak népünk felszabadításáért, a szabadságért.

Kiemelte azt is, hogy mit köszönhet a dolgozó magyar nép Lenin és Sztálin elvtársak bölcs a szocializmus építésében annyira nélkülözhetetlen tanításainak. Hangsúlyozta, hogy mennyi hálával tartozunk azért a segítségért, amely vasutunk, közlekedésünk helyreállítását, a szocialista vasút megteremtését eredményezte.

Végh elvtárs különös melegséggel emlékezett meg arról a támogatásról, amelyet a magyar dolgozó nép, így a magyar vasutasok is, a Szovjetunió gazdag tapasztalatából kapnak és arról a gyakorlati segítségről, amelyet a hős szovjet sztahánovisták nyújtanak minden vonatkozásban. A magyar nép, a magyar vasutas, soha el nem múló hálával gondol a nagy Sztálinra — mondotta befejezésül *Végh* elvtárs —, a hatalmas Szovjetunióra a felmérhetetlen segítségért, azért, hogy hároméves tervünket támogatásukkal, példájuk nyomán megvalósíthattuk és elindulhattunk arra az útra, amelyen dicsőséges Pártunk, Rákosi elvtárs vezet bennünket, az ötéves terven keresztül a szocializmus felé.

(Folytatás a 2. oldalon.)

(Folytatás az első oldalról)

Zárószavaival arra kérte nagy tetszésnyilvánítás közben Panyin elvtársat, hogy az a kérése, hogy Ivan Fjodorovics Pányin elvtárs érezze nálunk olyan jól magát, mint ahogy mi éreznénk magunkat hasonló látogatás alkalmával a szocializmus hazájában: a Szovjetunióban.

Végh elvtárs üdvözlő szavaira Pányin elvtárs, a maga

közvetlenségével

a jelenlévő központi vezetőségi tagok, vendégek és az ujságírók szűnni nem akaró tapsa közben állt fel szólásra, hogy válaszoljon az üdvözlésre.

Beszéde elején Pányin elvtárs megköszönte a meleg, baráti fogadtatást. Hangsúlyozta, hogy

3 millió szervezett vasutas dolgozó nevében megköszöni a vendéglátást és tolmácsolja forró testvéri üdvözletüket a magyar vasutasoknak a magyar közlekedési és szállítómunkásoknak.

Elmondotta *Pányin* elvtárs a továbbiakban, hogy 11-én érkeztek és nagyon jólesett a fogadtatás, a dolgozók látható szeretete és kifejezésre juttatta, hogy úgy érzik magukat nálunk, mintha otthon lennének.

Ivan Fjodorovics Pányin elvtárs ezután

szokvonoli beszámolót tartott

a jelenlévők nagy érdeklődésétől kísérve. Hangoztatta *Pányin* elvtárs, hogy nem híve az ünnepeltetésnek és szerette a nagyaktíva dolgozói közé lemenni, hogy megismerje őket és elbeszélgethessen a dolgozókkal.

Mielőtt erre sor került volna, rövid beszámolójában *Pányin* elvtárs arról a hősies lendületű munkáról beszél, amellyel a szovjet közlekedés dolgozói nem csupán helyreállították a német fasiszták által okozott pusztításokat, hanem tovább is fejlesztették a szovjet közlekedésügyet. A nagy Honvédő Háború folyamán — mondotta — 65.000 kilométer hosszú vasúti hálózat semmisült meg, 13.000 vasúti hidat robbantottak fel, 15.000 mozdonyt, 15.000 személykocsit és 350.000 teherkocsit pusztítottak el.

A háborúutáni ötéves terv költségvetésének egyhatodát, 41 milliárd rubelt fordították a közlekedés újjáépítésére.

A szovjet nép, a szovjet hadsereg nemcsak a Szovjetunióban építette újjá a vasutakat, állította helyre a közlekedést — folytatta Pányin elvtárs —, hanem a szomszédos népi demokráciáknál is segített helyreállítani a háború esztelen pusztítása által okozott rombolásokat.

— A szovjet közlekedés dolgozói megvalósították az eléjük kitűzött nagy feladatot s a háború okozta pusztítások helyreállításán kívül 7000 kilométer hosszú új vasúti vonalat építettek, 12.000 kilométer hosszúságban pedig második vágányt fektettek le. 7000 kilométer hosszú vasútvonalat villamosítottak, 6000 új mozdonyt és 800 Diesel-motoros mozdonyt készítettek.

A szovjet közlekedés dolgozói 1946 augusztus 6-án, a szovjet vasutasok napján ünnepélyesen

igéretet tettek Sztálin elvtársnak

hogy a háborúutáni ötéves tervet négy év alatt teljesítik. *Ezt az igéretüket azóta már becsülettel végre is hajtották.*

E hatalmas teljesítmény megvalósítását az állandóan fejlődő sztahánovista mozgalom tette lehetővé.

A szovjet nép — mondotta a továbbiakban *Pányin* elvtárs — átadja sztahánovistáinak gazdag tapasztalatát a magyar dolgozóknak, segíti a magyar népet abban az igyekezetében, hogy Magyarországon is minél előbb felépíthessék a szocializmust. Reményeikben nem fognak csalatkozni, mert Sztálin elvtárs hű tanítványa, Rákosi elvtárs elvezeti Magyarországot a szocializmusba.

Pányin elvtárs szavait a jelenlévők nagy lelkesedéssel fogadták, majd *Lengyel* József elvtárs, sztahánovista mozdonyvezető kérte *Pányin* elvtársat, hogy legyen a mozgalom kifejlesztésében segítségükre.

Pányin elvtárs válaszában megígérte, hogy

minden nagybudapesti fűtőházat meglátogat és szakmai tanácsaikkal segíteni fogja a vontatási szolgálat dolgozóit.

Csanádi elvtárs arról érdeklődött, hogy a Szovjetunióban mindenütt alkalmazzák-e a mozdonyok melegmosását? *Pányin* elvtárs erre igenlően felelt.

Végh elvtárs szakszervezeti vonatkozásban tett fel kérdéseket, amire *Pányin* elvtárs válaszolva elmondotta, hogy a Szovjetunióban egységes vasutas szakszervezet van, melynek központja Moszkvában van elhelyezve. A szakszervezet 52 vasúti körletre oszlik, ahonnan időnként és meghatározott időben bejönnek a szervezők és megkapják a végrehajtandó feladatot és irányítást. Elmondotta még, hogy 3.5 millió vasutas van a Szovjetunióban, ebből a hatalmas számból kereken 3 millió szervezett tag.

Felcsuti elvtárs a vasúti Politikai Osztálya részéről a nevelés és szakoktatás kérdését vetette fel. *Pányin* elvtárs válaszában ismertette a széleskörű vasutas szakoktatást, a technikának a legszélesebb körben való elsajátítási lehetőségét. Elmondotta, hogy

vasúti egyetem és főiskola működik Moszkvában, Leningrádban és Tomszkban

az egyetemeken és főiskolákon képezik ki a vasúti mérnöki kart, a vasúti technikusait. Emellett Szovjetunióban számtalan vasutas technikum és gépészeti iskola működik.

Felcsuti elvtársnak adott válasz után

Panyin elvtárs a dolgozók között

a nagyaktíván is résztvett. Belépésekor szűnni nem akaró tapsvihar köszöntötte. Az üzemek itt összegyűlt dolgozói hosszasan éltették a hatalmas Szovjetuniót, a dicsőséges Vörös Hadsereget, népünk nagy barátját, a világbéke őrét, a bölcs Sztálint.

Gáspár elvtárs, a Vasutas Szakszervezet főtitkára, aki a nagyaktíva fő előadója volt és emiatt a fogadáson nem vehetett részt, melegen üdvözölte *Iván Pányint*, bejelentve a Vasutas Szakszervezet, a vasutas dolgozók kedves vendégét, majd a nagyaktivát folytatták.

Éppen a hozzászólásoknál tartottak. *Ádám* elvtárs, a józsefvárosi osztálymérnökség üb. titkára felszólalásában

köszönetet mondott a pályamunkások nevében Pártunknak, Rákosi elvtársunknak a szocialista bérezésért és beszéde végén követelte, hogy végre közöljék velük a részekre bontott munkatervet, mert dolgozni akarnak, nagy lendülettel és győzniakarással az ötéves terv sikereért.

Ádám elvtárs után *Somogyvári* László elvtárs, a békéscsabai fűtőház vezetője állt fel szólásra és a nagyaktíva hallgatói nevében meleg szavakkal üdvözölte *Pányin* elvtársat.

Pányin elvtárs az üdvözlésre válaszolva, rövid áttekintést nyujtott a szovjet vasutasok munkaviszonyairól, szociális és kulturális fejlődéséről, a fasiszta pusztításról, az újjáépítésről, majd beszéde végén röviden ismertette saját életét, hogyan jutott el az egyszerű parasztszülők gyermeke a sztahánovista mozdonyvezető, a Dzerzsinszkij kerület képviselője, a *Szocialista Munka Hőse* megtisztelő címéig.

Lapunk másik helyén részletesen közöljük *Pányin* elvtársnak ezt a rendkívül érdekes ismertetését.

Pányin elvtárs Sztálin és Rákosi elvtárs éltetésével fejezte be beszédét és annak a reményének adott kifejezést, hogy a Szovjet Magyar Barátság Hónapja még jobban elmélyíti a két nép barátságát és még szorosabban fognak haladni együtt a végső cél felé.

Gáspár elvtárs megköszönte a kedves vendég felszólalását és hangoztatta, hogy *Pányin* elvtárs beszédéből tanultunk és a beszédében mondottak nemcsak emlék marad, hanem út és irány, amelyen nekünk is haladnunk kell Pártunk és Rákosi elvtársunk vezetésével a szocializmus felé.

Gáspár elvtárs ezután megfogadta, hogy a magyar vasutasság a hatalmas Szovjetuniótól nyert szabadsággal helyesen fog élni, átvesszük nagy példaképeink tanításait, tovább építjük hazánkban a szocializmust, hogy méltók lehessünk nagy felszabadítónkhoz, a Szovjetunióhoz, melynek élén népünk nagy barátja, a világbéke őre, a nagy Sztálin áll.

Beszédét számtalanszor szakították meg Sztálint, Rákosit éltető felkiáltások, a szűnni nem akaró taps, *Pányin*, a szovjet-magyar barátság éltetése.

Pányin elvtárs meghatottan örömtől csillogó szemekkel intett búcsút a nagyaktíva résztvevőinek a tapsviharban, majd hosszasan megölelték és megcsókolták egymást *Gáspár* elvtárssal.

A vasutasok és hajósok felejthetetlen napot töltöttek együtt Pányin elvtárssal, akit valamennyien szívükbe zártak.

Pányin elvtárs magyarországi üzemlátogatásáról, sztahánovista módszereinek ismertetéséről lapunk legközelebbi számában irunk.

Túlóra nélkül vállalom

A szolnoki állomás dolgozója *Farkas* Antal főszertárnok versenyre hívta ki az ország összes szertári dolgozóit.

Versenyfeltétel: „Az ötéves terv sikeres megindításáért a terv első évében

minden munkámat túlóra nélkül vállalom.”

Farkas főszertárnok versenyrehívása nyilvánvalóan felkelti érdeklődését a többi szertári dolgozóknak is és csatlakoznak a felhíváshoz, sőt nem lehetetlen, hogy ennél a versenyfelhívásnál konkrétebb, jobban kézzelfogható feltételeket is megszabnak.

Újítások a szovjet vasutasok munkájában

1949-ben a Szovjetunió valamennyi vasútvonalán megjelentek az úgynevezett „500 kilométeres mozdonyvezetők” akik naponként 500 kilométert tettek meg, sőt néha teljesítményüket még efölé is emelték.

A MOZDONYVEZETŐK MUNKÁJÁT a forgalmisták, a vasuti mérnökök, a vonatösszeállítók is támogatták, s valamenyien azon voltak, hogy minél gyorsabban átbocsássák a vonatokat, minél inkább csökkentsék az állásokat. Ezeknek az erőfeszítéseknek eredményeként a téli hónapokban is sikerült úgy összeállítani a menetrendet, hogy a vonatok sebességének, be- és kirakás idejének és más fontos műveleteknek nyári normái megmaradhattak s ezáltal gyorsabbá vált a közlekedés.

Bár az elmult tél igen kemény volt, a hófuvásokkal együtt nagy hóviharok is előfordultak, a szállítás mégis nyári pontossággal történt.

Egyes mozdonyvezetők, mint például Sztyepán Vorzsbit a szibériai ruzsinoi fűtőház mozdonyvezetője, naponta 540 kilométert teljesít mozdonyával a hófergetegek és hideg ellenére.

Nem is olyan régen még minden fűtőházban a tél közeledtekor tartalékmozdonyokat tartottak gőzben, most a mozdonyvezetők kívánságára már majdnem mindenütt megszüntették a mozdonyok készenléti parkját, mert az „ötszázkilométeres” mozdonyvezetők feleslegessé teszik ezt.

VASUTASOK MILLIÓI ismerték meg nemrégiben Ivan Vajakovszkijnak a tomszki vasútvonal Inszkaja állomásán dolgozó forgalmi tisztnek a nevét, aki a tolatómozdonyok gyorsított munkáját szervezte meg, s ezzel nagymértékben csökkentette az átmenő vonatok állását. Vajakovszkij kezdeményezésére a vonatvontató mozdonyok útjukról visszatérve anélkül, hogy tüzelőanyagért a fűtőházba mennének, azonnal tovább indulnak s útközben az egyik állomáson vesznek fel szenet. Erre a célra speciális szénraktárakat készítettek.

A közlekedés sztahánovistáinak segítségére siet a technika is. Minden vasútvonalon üzembehelyezték az autóstoppokat, az automatikus vonatmegállító berendezéseket, amelyek tilos szemaforjelzés esetén önműködően megállítják a vonatokat. Ezt a nagyszerű berendezést szovjet specialisták konstruálták.

EGYRE SZÉLESEBB KÖRBEN ALKALMAZZÁK a rádióösszeköttetést az állomások és útonlévő mozdonyok között. A rádióösszeköttetés révén elkerülhető a késés és az állás, s az idő teljesértékű felhasználását teszi lehetővé.

A közlekedés sztahánovistáinak barátian egybehangolt tevékenysége igen jó eredményekkel jár.

A szovjet vasutasok legyőzve a téli időszak minden nehézségét, télen is a nyári normák alapján dolgoznak és becsülettel teljesítik azokat az új feladatokat, amelyek a Szovjetunió iparának és mezőgazdaságának háborúutáni teljesítményei számukra feladatként írnak elő.

SZTAHÁNOVISTA *ÚJÍTÓINK MUNKÁBAN*

Hogyan módosította Babusa József esztergályos a Jendrassik-motor tartókar csapágycsésze megmunkálását

Ujítóink munkájának különös jelentőségét kölcsönöz a Sztahanovisták I. Országos Tanácskozása, ahol sok sztahánovista élmunkás újítónk fogja tapasztalatait közölni munkástársaival, hogy azokat széles területen alkalmazni lehessen.

Lapunk majd minden számában foglalkozunk újításokkal, a sztahánovista újítók rajzban leközölt találmányaival, észszerűsítésével, sok millió forint megtakarítást jelentő újításaival.

Sztálin elvtárs arra tanít minket, hogy: „A szocializmus csak a munka magas, a kapitalizmusénál magasabb termelékenységének alapján győzhet”. A magyar sztahánovisták, sztahánovista újítók követik a Szovjetunió sztahánovistáinak, sztahánovista újítóinak példáját, harcba indultak a technika fejlesztésével, munkamódszereik állandó tökéletesítésével újításaikkal, eszszerűsítéseikkel a magasabb termelékenységért. Az ötéves terv sikereért, a szocializmus építéséért.

Az új megmunkálás leírása:

Régi munkamenet szerint a csapágycsészék megmunkálása a következőképpen történt:

Az 1. operációnál az esztergályos tolómérővel kimérte, hogy a félcsészéből a csapágyak összeillesztésénél mennyit oldalazzon le. A csészén ezt a munkalécet megjelölte és síktárcsába fogva leoldalazta.

A 2. operációnál a kiöntő a csapágycsészét összeforrasztotta. Az esztergályos a csapágyat síktárcsába fogta és annak helyzetét párhuzamtűvel ellenőrizte. Ez főleg azért volt körülményes, mert az ágycsésze hosszmérete peremenként csak 3 mm-el hosszabb az előírtnál. Emiatt az esztergályozásnál csak kis fogásmennyiséggel és előtolással lehet a forgácsolást elvégezni. Ennél az operációnál az ágycsésze egyik peremének palástját és a külső hengeres részét esztergályozták méretre.

A 3. operációnál a csapágy leesztergályozott peremén az ágyat a központos befogófejbe fogták. Ezután a csapágy meg nem munkált peremének palástját leesztergályozták és leoldalazták. A fentiek egyszerűsítésére az újító a következőket javasolta:

Az 1. operációhoz tehát a félcsésze összeillesztésének oldalazásához az „A” jelű készüléket használják: Az „1” sík tárcsát az esztergapad orsójára csavarják. Erre „2” derékszöget erősítjük. A derékszögnek szabad része a félágy nyergesperemének megfelelően úgy van kiesztergályozva, hogy egy pontos félkört képezzen. Az esztergályos ebbe a félkörbe teszi a félágynak egyik peremét és „3” csavarral, valamint „4” szorítóvassal a derékszögre erősíti. Ezután végzi az oldalazást a derékszög pereméig.

*A.

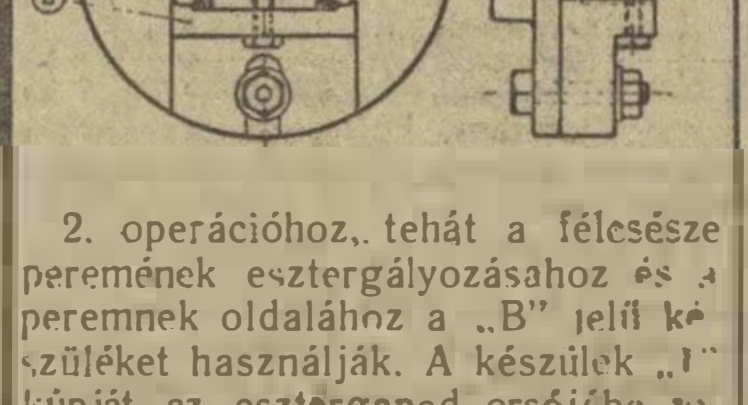

2. operációhoz, tehát a félcsésze peremének esztergályozásahoz és a peremnek oldalához a „B” jelű készüléket használják. A készülék „1” kúpját az esztergapad orsójába teszik. A fémágyat „4” felfogolapra helyezik és a „2” ütköző peremig tolják. A félágy helyzetét „3” kengyelnek „5” fejes csavarja biztosítja. Ezután az esztergályos a csésze két peremének palástját esztergályozza, egyik peremét pedig oldalazza. Utána az ágycsészét megfordítva a második peremet az előírt méretre oldalazzák.

A 3. operációhoz, tehát a csészék külső hengeres részének megmunkálásához a „C” készüléket használják. A készülék „1” kúpját az esztergapad orsójába teszik. A két félágyat összeteszik és a készülék „2” tárcsájába helyezik, amely belül kúposan van kiképezve. Itt a külső peremélek központosítják a csapágycsészét. Ezután leesztergályozzák a csészék külső hengeres részét és a peremeket a méreire felülről oldalazzák.

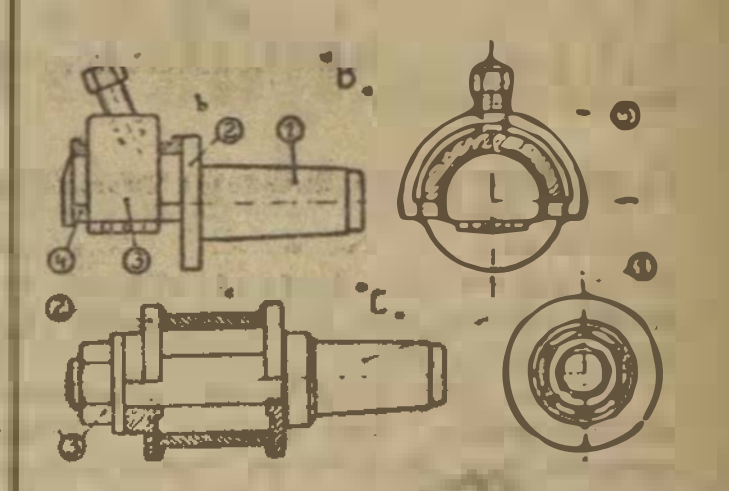

Az új megmunkálás előnyei: a) nem szükséges a csapágyak összeforrasztása, b) gyorsabb a csapágyak esztergályozása, miután az esztergapad orsójához történő rögzítés erősebb, ezáltal nagyobb fogásmélységet és előtolást lehet alkalmazni, c) az ágycsészék felfogása gyorsabb, könnyebb és pontosabb, így csökken az állási idő, d) nagyobb a munka pontossága.

A készüléken különböző méretű csapágyakat esztergályozhatunk. A „A” jelű készülék derékszögén többféle méretű beesztergályozást lehet lépcsőzetesen alkalmazni. A „B” jelű készüléken csak a szorító kengyelt a „C” jelű készüléken csak a szorító kengyelt, a „D” jelű készüléken pedig a tárcsákat kell cserélni.

Cselényi Jenő újításával módosítottaa sebességmérő óra meghajtását

A Bz motorokhoz alkalmazott „Denta” sebességmérő óra meghajtása eddig hüvelyes kapcsolás segitségével történt, ami legjobb esetben 2—3 hónapig tartott.

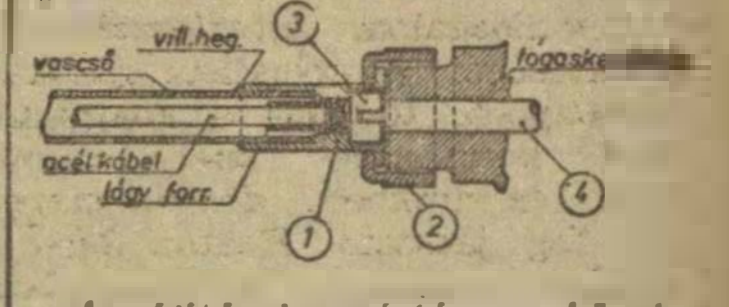

Az újító javaslatára a hüvelyes kapcsolás helyett körmös kapcsolást alkalmaznak, amelyet a mellékelt rajz ábrázol. Az egyszerű átalakitás segitségével megszünik az állandó javitás, mert a kapcsolás élettartama igen nagymértékben megnövekszik.

Ugyancsak az újító javaslatára az edigi vörösréz cső helyett megfelelő kengyelezéssel vascsövet alkalmaznak.

★

A két újító az Északi Főműhely dolgozója.

Egyre szélesedik a munkaverseny a közlekedési vállalatoknál

A keletszibériai vasút dolgozói már 1949 júliusában elérték az 1950-re előirányzott szinvonalat a szállitásokban. A vagonfordulót 1949 novemberében már 11 órával gyorsabban bonyolították le, mint 1948-ban. A vagonforduló megrövidítését sokban elősegitette az „ötszázkilométeres” mozdonyvezetők széles körben kibontakozó mozgalma.

A szállítások önköltségének csökkentése az elmult év 10 hónapja alatt lehetővé tette, hogy az állam a tervben előirányzott mértékét többmillió rubellel meghaladó értékfelhalmozódást érjen el. A tüzelőanyagmegtakarítás a megállapitott normát 3.4 százalékkal haladta meg.

De nemcsak a vasúti dolgozók, hanem a vasútépítők is szép eredményeket értek el a munkaversenyben. A kalugai gépgyár dolgozói már 1949 ben 54 százalékkal haladták meg az 1950-re előirányzott termelési mennyiséget. A dolgozók egyharmada a kiváló munkások közé tartozik, akik csakis elsőrendű árukat termelnek.

Ugyanennek a gyárnak a dolgozói munkaversenyük során vállalták, hogy gyárukban a legjobb munkamódszert vezetik be s ezzel a termelt áruk mennyiségét további 23.5 százalékkal emelik. A munka termelékenységét az előző évi szinvonalhoz képest 44 százalékkal növelik.

Üzemeink legjobbjait jelölték a sztahánovisták tanácskozására

A főváros és a vidék ipari központjaiban szakszervezeti napok, termelési értekezletek és röpgyülések keretében választották meg az üzemek legjobbjaikat a sztahánovisták kongresszusára.

Így a közlekedési dolgozók cinkotai HÉV-telek kultúrtermében is készülnek a helyicsoport dolgozói az üzem legjobb dolgozójának kijelölésére a sztahánovista kongresszusra.

A népnevelő és termelési értekezletet Kecskeméti elnök elvtárs nyitotta meg, majd felkérte Füleki elvtársat, beszámolójának megtartására.

Füleki párttitkár elvtárs ismerteti az MDP központi vezetőségének január 22-én a Szabad Népben megjelent határozatát. Beszél arról, hogy a sztahánov-mozgalom is kiszélesedett, melyet köszönhetünk a Szovjetunió sztahánovistáinak, akik eljöttek hozzánk, hogy átadják munkamódszereiket és tapasztalataikat

A sztahánov kongresszus

összehívása is azt a célt szolgálja, hogy sztahánovistáink kicseréljék tapasztalataikat, ami a szocializmus építését segíti elő.

Minden kommunistának a legjobb szakmunkássá kell fejlődnie. Ehhez szükség van arra, hogy minél jobban elsajátítsák a technikát és mint példamutatók, az élen járjanak a termelés minden vonalán, hogy minél több sztahánovistánk legyen az ötéves terv végrehajtásánál.

Ez a kongresszus

újabb lendületet fog adni

sztahánovistinknak a további feladatok elvégzésében. Sztahánovistáink és kiváló munkásaink büszkék legyenek erre a kitüntetésre és igyekezzenek tudásukat minél jobban tökéletesíteni, s ezt dolgozó társaiknak átadni a boldog, virágzó, szocialista Magyarország mielőbbi felépítése érdekében.

Gömbös elvtárs termelési felelős örömmel jelentette be, hogy a HÉV-telepek közül Cinkotára esett az a megtiszteltetés, hogy a szathánovista kongresszusra küldöttet válasszanak.

Bejelenti, hogy a vezetőség *Szluha* elvtársat jelölte mint élmunkást küldöttnek. Felteszi a javaslatot elfogadásra, melyet az értekezlet lelkesen és egyhangúlag elfogadott.

Szluha elvtárs hozzászólásában köszönetet mond az elvtársaknak és igéretet tesz arra, hogy ezt a bizalmat azzal fogja viszonozni, hogy a kongresszuson tapasztaltakat igyekszik dolgozótársainak a legtökéletesebben átadni.

Verner elvtárs ifjúmunkás bejelentette, hogy az asztalosműhelyben megszervezi a 200-as brigádot. *Simon* elvtárs csatlakozott a felszólaláshoz és igéretet tett arra, hogy minden igyekezetével azon lesz, a 200-as brigád teljesítményét felülmulja, tapasztalatait, módszereit dolgozótársainak átadja. Még számos hozzászólásokban tettek felajánlásokat és szakmaánként hívták ki versenyre egymást a dolgozók, melynek bizonysága a mozgalomban való részvétel, a szocialista munkaverseny magasabbra való emelése, ötéves tervünk sikere érdekében.

A gépjárművezetők kibővített vezetőségi ülésen egyhangú lelkesedéssel tették magukévá Pártunk határozatát a szocialista munkaverseny fejlesztéséről

Szakszervezetünk kibővített Központi Vezetősége szakmánk területén a szocialista munkaversenyek kiértékelésénél megállapította, hogy dolgozóink a Magyar Dolgozók Pártja iránymutatásából kiindulva, az egyéni munkaversenyt tették a munkaversenyek alapjává.

Ezt bizonyítja, hogy *országos viszonylatban több mint 3000 dolgozónk végzi egyéni versenyben munkáját.* Ugyanakkor a brigádmozgalom sem lanyhult el, mert brigádjaink száma 75-ről 180-ra emelkedett, mintegy 700 dolgozó részvételével. Megállapítja a kibővített Központi Vezetőség azt, hogy a sztálini felajánlások és a sztálini műszak ideje alatt elért eredmények nem teljes mértékben szilárdultak meg, aminek oka legfőképpen az, hogy aktiváink, valamint dolgozóink egy része a szocialista munkaversenyeket kampányszerű mozgalomnak tekintette.

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége határozata rámutatott a munkaversenyek nagy jelentőségére, az életszínvonal állandó növekedésére, a szocialista öntudat emelése, a szocializmus építése és a béke megvédése szempontjából, ezért kibővített Központi Vezetőségünk a munkaversenyek eredményeinek megszilárdítása és az egyéni versenymozgalom további fejlesztése érdekében az alábbi határozatot hozta:

Határozat

1. Meg kell szilárditanunk és tovább kell fejlesztenünk eddigi eredményeinket olymódon, hogy fel kell számolnunk a szocialista munkaversenyek kampány jellegét, az egyéni munkaversenymozgalmat tömegmozgalommá kell tennünk, meg kell szerveznünk az ifjúság és a nők aktiv részvételét a versenymozgalomban.

2. Biztositanunk kell az üzemi tervek egyénekre való szétbontását, harcolnunk kell azok teljesitéséért, illetve túlteljesitéséért, ezért minden dolgozónk számára lehetővé kell tennünk a terv részleteiben való megismerését.

3. Fokoznunk kell a munkaversenyek lendületét, annak szem előtt tartásával, hogy a mennyiségi munka mellett a minőségi munka is emelkedjen, ezért a munkaversenyek kiértékelésénél szem előtt tartjuk a mennyiségi munka mellett a munka minőségét is. Fontosnak tartjuk a munka minőségének feljavitása érdekében a szakmai továbbképzésben részvevők számának növelését.

4. A Sztahanov-mozgalom kiszélesitése érdekében szükségesnek tartjuk e mozgalom eredményeinek ismertetését és népszerüsitését, melyet összekapcsolunk „Az ország legjobb gépjárművezetője" cimért inditott országos mozgalommal, melynek az a célja, hogy a gépjárművezetők tömegei vegyenek részt ebben a versenyben és ezáltal általános emelkedést érjünk el. Ezt a mozgalmat népszerüsitjük a sajtón, a rádión és a faliujságokon keresztül.

5. A termelés emelése érdekében szükségesnek tartjuk az újitómozgalom erősitését, mert ez a mozgalom van hivatva szakmánk szük keresztmetszeteinek, különösen a növekvő alkatrészhiánynak megoldására. Támogatjuk és népszerüsitjük szakmánk ujitóit. A szük keresztmetszetek leküzdése érdekében, a jobb eredmények elérése érdekében tovább szervezzük és erősitjük a tapasztalatcsere- és a munkamódszerátadási mozgalmakat.

6. A szocialista munkaversenymozgalom szélesitése érdekében, kibővitett Központi Vezetőségünk a bizalmiak és szakszervezeti aktivák szélesköru bevonását látja szükségesnek a munkaversenyekbe azért, hogy példamutatásokkal ösztönző hatást váltsanak ki dolgozóink között. Szoros együttműködés az üzemi pártszervezetekkel, aktivákkal, lényegesen hozzájárul eredményeink javulásához. A műszaki értelmiség aktiv közreműködése nélkülözhetetlen a versenyek eredményessé tételében, ezért a műszaki értelmiség bevonása a szervezés, a vezetés és az anyagellátás munkájába döntő fontosságú.

7. A munkafegyelem további megszilárditása érdekében a politikai nevelőmunka erősitése mellett adminisztrativ intézkedésekre is szükség van, azért, hogy a többségben lévő becsületesen dolgozók öntudatos és önként vállalt fegyelme a kisszámú fegyelmezetlen dolgozókra is kötelező legyen. A közuti forgalomban dolgozók között, a forgalmi rendszabályok fegyelmezett betartását tudatositani kell, de kiméletlen szigorral kell eljárni azok ellen, akik tudatosan vétenek a forgalom szabályai ellen és ezáltal veszélyeztetik társadalmunk legfőbb értékét, az embert. Ugyanakkor alig pótolható anyagi károkat okoznak a dolgozók összességének.

8. A munkaversenyek kiszélesitése, az elért eredmények biztositása és továbbfejlesztése érdekében meg kell javitani a munkaverseny-eredmények ellenőrzését. Az ellenőrzés munkájába be kell vonni a műhelyek és a forgalom dolgozóit, nyilvánossá kell tennünk az ellenőrzést, a dolgozók birálatát, mert a jól megszervezett ellenőrzés erős segitséget nyujt a további eredmények elérésére.

9. Mind e célok elérésének egyik feltételét Kibővitett Központi Vezetőségünk abban látja, hogy politikai nevelőmunka fokozásával egyre szélesebb tömegekben válik tudatossá az a tény, hogy megváltozott a dolgozók viszonya a termeléshez, hogy népi demokráciánkban a munka becsület és dicsőség dolgává változott.

10. Szakszervezetünk Kibővitett Központi Vezetősége magáévá teszi a dolgozók kezdeményezését és élére áll a fejajánlási mozgalomnak, melyet hazánk felszabaditásának 5. évfordulója, április 4-ének méltó megünneplésére határozott el. Több és jobb munkával Pártunk, Rákosi Mátyás elvtársunk vezetésével a béke biztositásával harcolunk ötéves tervünk megvalósitásáért.

Pál Dénes villanyszerelő ifjúmunkás elvtárs képviseli a Sallai főműhely sztahánovistáit

A szocialista társadalmi rend győzelmét a kapitalizmus felett kizárólag a termelékenység magasabb foka biztosithatja. A termelékenység magasabb fokát csak a szocialista tervgazdálkodás útján érhetjük el hároméves tervünk időelőtti sikeres befejezésével.

A sztahánovista munkamódszer a munka forradalmasitását jelenti, vagyis azt, hogy a dolgozó teljesen kitudja használni munkagépét, de sem annak megerőltetésével, sem az emberi erő végső kihasználásával, hanem észszerű újitásaival és a gép ezáltal való gazdaságos kihasználásával.

Ma már ott tartunk, amiről még sok évvel ezelőtt szó sem lehetett volna, hogy február 26-án tartjuk hazánkban az első sztahánovista konferenciát, mely országos méretű tapasztalatcsere lesz. Az ország dolgozóinak szine-java vesz részt ezen a tanácskozáson, hogy egymás tapasztalatain okulva megtudják oldani a termelésben fellépő új feladatokat.

Február 9-én gyültek össze Sallai Imre-főműhely dolgozói is, hogy kiválasszák maguk közül azt az elvtársat, akit legmegfelelőbbnek tartanak arra a nagy megtiszteltetésre, hogy az autóbusz főműhelyt a tanácskozáson képviselje.

Tausz elvtárs termelésfelelős elöljáróban megemlitette, hogy tagadhatatlan tény az, hogy itt az autóbusz főműhelyben különösen a nagybudapesti Pártválasztmány határozata óta lendült az egyéniverseny és a munkafelajánlás magasra és a sztálini műszakon bontakozott ki igaz valójában a Sztahanov-mozgalom.

Ezután Sallai Imre autóbuszfőműhely dolgozói percekig tartó tapsviharban egyhangúlag *Pál* Dénes villanyszerelő

ifjúmunkás elvtársat választották

meg küldöttnek a sztahánovista kongresszusra.

Parragh elvtárs komoly és ünnepélyes szavakkal méltatta a választás helyességét. Kihangsúlyozva azt, hogy vajjon ki képviselhetné főműhelyünket méltóképpen az országos tapasztalatcserén, ha nem Pál Dénes ifjúmunkás, akit mi neveltünk gyermekkorától kezdve.

Pál elvtárs a Szovjetunióban fogságban eltöltött ideje alatt szerzett tapasztalatait hazatérte után főműhelyünk javára hasznositotta a termelésben. Bizunk benne, hogy a konferencián szocialista öntudattal állja meg helyét, tapasztalatait kicserélve és kibővitve tér vissza közénk, hogy azt tőle átvéve termelékenységünket tovább fokozzuk, a szocializmust épitsük.

A Dózsa főműhely Pesti elvtársat jelölte...

A nagy fényezőműhelyben jelen voltak a főműhely összes dolgozói. Gémesi elvtárs, termelési felelős nyitotta meg a közgyülést. Bejelentette, hogy a főműhely a sztahánovista kongresszusra egy dolgozót küld. Ismertette a sztahánov-mozgalom kiterjesztésének jelentőségét a szocialista munkaversenyben, továbbá a kongresszus jelentőségét, mely az ötéves tervünkben döntő szerepet fog játszani. Ezután *Gémesi* elvtárs javaslatot tett, melyben a vezetőség javasolja *Pesti* Imre élmunkás elvtársat a sztahánov-kongresszusra. *Pesti* elvtárs jelölelevelet küldte szerkesztőségünknek:

Pesti Imre elvtárs sztahánovista, a küldötként való megválasztása alkalmával a következő levelet küldte a szerkesztőségünkbe.

„Ma üzemünk dolgozói gyülésen döntsék el, hogy kit küldjenek el az első magyar sztahánovista kongresszusra. Ez a megtiszteltetés engem ért. Ezúton köszönöm meg dolgozótársaimnak, a Párt és szakszervezetünk vezetőségének bizalmát.

Rákosi elvtárs 1947 nyarán angyalföldi beszédében bejelentette, hogy a termelést fokoznunk kell. Ez az

útmutatás

úgy hatott, hogy másnap már újitással, tervszerüséggel, anyagtakarékossággal válaszoltam, igy értem el azt, hogy magasabb termelési százalékkal elősegitsem közlekedésünk fejlődését.

Ötéves tervünkben feladataink a sztahánov-mozgalom továbbfejlesztése, fejlődésünknek megfelelő új technika elsajátitása, és annak átadása munkatársainknak. Mindezt lehetővé tette számunkra a Szovjetunió felszabaditó hadserege, élén Sztálin elvtárssal, aki megadta számunkra a szabadságot, hogy hazánkban is épithessük a szocializmust."

Pesti Imre kovács, a Dózsa György főműhelyben. 59 éves. 350 százalékos teljesitménye kiváló. A főműhely dolgozói nagy lelkesedéssel választották meg a Sztahánovista küldöttként. Képünkön Gémesi elvtárs gratulál Pesti Imre elvtársnak.

Munkamódszerátadás

rádión keresztül

Február 7-től a rádió TERMELÉSI HIRADÓJÁNAK valamennyi kedd délutáni adásában egy-egy élenjáró sztahánovista dolgozó ismerteti munkamódszereit.

A TERMELÉSI HIRADÓ keddi adása a csütörtöki és szombati adáshoz hasonlóan, 17.50-kor kerül müsorra a Kossuth-adón.

ÜDVÖZÖLJÜK a váci vasutas dolgozók üzemi lapját, a „Szabad Utat", a BVKH Üzemi Hiradóját és a Szolnoki Járműjavító NV üzemi lapját, a „Munkáslangot".

További jó munkát kivánunk laptársainknak és minél több eredményt a szocializmus épitésében!

Kovács elvtársnő felcserélte a takarítóeszközöket a marógéppel

Még nem is olyan régen, alig öt éve, el sem tudtak képzelni nőt, az akkori felfogás szerint, aki kiegyensúlyozott családi életet élt, hogy gyárban munkagép. főleg esztergagépen dolgozzék. Másodrendü lénynek tartották a nőket, nemcsak hogy nem tartották egyenlő értékünek a férfiakkal, de még azt sem engedték meg, hogy bebizonyitsa, bármikor megállja helyét akármilyen munkakörben a férfimunkaerő mellett.

Népi demokráciánkban ma már egészen más a helyzet. A magyar nép alkotmánya egyenjogúvá tette a nőt a férfival és ezzel megnyitotta az utat előttük az érvényesülés felé a termelés minden ágában.

A nők élnek az alkotmány biztositotta jogukkal,

sőt fényesen bebizonyitották, nap mint nap bebizonyitják, hogy sok munkakörben fejlettebb érzékkel birnak, mint a férfiak.

Gazdasági életünkben mind szélesebb helyet foglalnak el.

A Sallai Imre autobusz-főműhelyünkben Kovács Imréné elvtársnő szintén felismerte, hogy a marógép mellett értékesebb szolgálatot tehet hazánk gazdasági erejének fejlesztésében, mint takarítószerszámmal a kezében.

Megkérdezzük Kovács elvtársnőt, hogy vajjon mi vitte őt erre az elhatározásra és mik a céljai a jövőre vonatkozólag? Ő a következőket jelel:

— Központi Vezetőségünk határozatát annak idején olvasva, mely lehetőséget nyujt nekünk, nőknek, hogy szakmai átképzésben részesülhetünk, érlelte meg bennem azt az elhatározást, hogy a marógépre kérjem magam dolgozni. A tapasztalataimat, mit gyakorlatban szerzek a gép mellett, alig várom, hogy a hathónapos esti marósszaktanfolyamon szerzett elméleti tudással kibővitsem.

A magyar dolgozó nők mindjobban bebizonyitják, hogy népi demokráciánk nem érdemtelenül nyujtja segitő kezét a dolgozni akaró nőknek, kik rövidesen ugyanolyan tartópillérei lesznek szocialista gazdaságunknak, mint a férfiak.

Gépjárművezetők figyelem!

250.000/1929. B. M. számú rendelet 117. §-ba adott felhatalmazás alapján a VIII. kerületi Ér-utcába a Fiumei-út és Népszinház-utcai szakaszon, a Fiumei-út felőli behajtással egyirányú közlekedést, míg a Kolói Anna kórház mellett vezető névtelen utcának a Fiumei-útra való betorkolásának megszüntetését rendeltem el.

A rendelet megszegői ellen kihágási eljárás indul. Seres Marcell sk. rendőrőrnagy, ügyosztály vezető.

Éljen a felszabadító Szovjetunió, a világbéke őre, a népszabadság védelmezője!

Többet foglalkozzunk a jövőben az ifjúsággal, a nőkkel és a műszaki értelmiséggel

A Szállítómunkások Szabad Szakszervezete február 2-án összevont központi vezetőségi és országos ÜB titkári értekezletet tartott.

Az értekezleten *Iván* Miklós főtitkár megindokolta, hogy miért volt szükség az értekezlet összehívására. — A sztálini műszak — mondotta Iván elvtárs — jelentősen előbbrevitte versenymozgalmunkat. Közben persze észrevettük a hibákat és hiányosságokat. Ezért az eddiginél is messzebbmenően ki kell építeni Pártunk vezetőségének útmutatása szerint a versenymozgalmunkat. A rejtett tartalékokat is csak így tudjuk még inkább, még nagyobb eredménnyel felszínre hozni.

Rátérünk az egységakkord, az egyéni teljesítmény alapján való bérezésre minden munkaterületen. *Többet foglalkozunk majd a fiatalsággal és a nőkkel. A műszaki értelmiséget is segíteni kell munkájában.*

Szakszervezetünk tömegszervezet, s mint ilyennek át kell fogni versenymunka szempontjából az egész szállítóipart. A tervfelbontásnak rendkívül nagy a jelentősége. A sztálini műszak után a szállítóiparban is

sok tervfelbontás történt

a dolgozók részvételével. Ez döntően előmozdította az elért eredményeket.

A felajánlásoknál például a Terményforgalmi NV-nál 41 százalékkal, a Tükernél pedig 15 százalékkal teljesítették túl a felajánlásokat. Különösen kiemelkedő volt a Tükernél a 19-es telep eredménye, ahol a brigádokon belül felbontva a tervet, egyéni, illetve páros versenyben dolgoztak. Így érhetett el *Bárdi* András 40 százalékos eredményt. A legkisebb eredmény is 229 százalék volt.

Az újításokkal és észszerűsítésekkel is nagy megtakarításokat értünk el az önköltségcsökkentés terén. A tapasztalatcsere és a munkamódszerátadás szintén jelentékenyen emelte a dolgozók teljesítményét. Így a sztálini műszak eredményei a jövőt illetőleg is sokat jelentenek.

A versenymunkánál, de különösen az egyéni versenyzőknél fontos, hogy folyamatosan tájékozódást szerezhessenek a verseny állásáról. De a brigád és az egyéni versenyen kívül *komplex brigádokat* is kell szerveznünk.

Az ÜB titkároktól rendszeres jelentést kért. Rámutatott még a kádernevelés fontosságára, mivel jó káderek segítségével lehet csak eredményesen tömegmozgalommá fejleszteni a munkaversenymozgalmat.

Divisch József elvtárs a marxi-lenini ideológia fontosságát ismertette. Felhívta a figyelmet arra, hogy a hamis burzsoá ideológia és a klerikális mesterkedések ellen a dolgozók ideológiai színvonalának emelésével védekezhetünk. Nekünk — mondotta — úgy az oktatás, mint

a termelés eredményeinek emelése terén a nagy Szovjetunió és hős sztahanovistáinak nagy példái nyomán kell haladnunk.

Menesdorf Antal elvtárs a szociálpolitika jelentőségéről és fejlődéséről számolt be.

Liziczai Imre elvtárs felszólalásában rámutatott arra, hogy a termelés kérdésével többet kell foglalkozni, mivel még sok helyen nem jutottak el odáig, hogy felbontsák a termelési tervet.

Szakszon János elvtárs a bérkérdésről beszélt, majd javasolta, hogy az értekezlet küldjön üdvözlő táviratot az imperialista államokban békéért küzdő szállító- és rakodómunkásoknak, akik megtagadják a fegyverszállítmányok ki- és berakását.

Az értekezlet a javaslatot nagy lelkesedéssel elfogadta.

— *A magyar szállító- és rakodómunkások* — hangzott a távirat — *biztosítják a nyugati államok békeharcosait, hogy amíg ők forradalmi megmozdulásokkal, addig a magyar szállító- és rakodó-munkások a termelés fokozásával erősítik a Szovjetunió vezette demokratikus béketábort.*

*

Az értekezlet után való napok egyikén, február 7-én a Tűker 8-as telep dolgozói a következő határozati javaslatot fogadták el:

„Mi a telep Dózsa György brigádjának a tagjai megalakítjuk a 200-as brigádot. Vállaljuk, hogy a sztálini műszak ideién szerzett tapasztalatok alapján állandósítjuk a 200-as átlagteljesítményt.

Pártunk Központi Vezetőségének határozata szerint munkánkban az egyéni felelősség elvét érvényesítjük. Vállaljuk, hogy minden téren önköltségcsökkentésre törekszünk és a legrövidebb idő alatt 5 százalékos csökkentést érünk el.

Vállaljuk, hogy az elért észszerűsítéseket tökéletesítjük s az elért eredményeket a többi telepek dolgozóinak átadjuk. Gépeinket fokozottabban tartjuk karban és a géphibákat megelőzzük.

Tudjuk, hogy mindezzel népi demokráciánkat erősítjük és így az még erősebb bástya lesz a béke frontján.

Éljen a munkásosztály élcsapata a Magyar Dolgozók Pártja!

Éljen bölcs vezérünk és tanítónk Rákosi Mátyás elvtárs!

Éljen a világbékéért küzdő népek egysége és a béketábor nagy vezére Sztálin elvtárs!"

A „Közlekedés" építő bírálatára önkritikát gyakorolt a 6. magasépítési szakosztály vezetősége

A „Közlekedés" január 15-én megjelent 2. számában „Aminek nem szabad előfordulni, tanulunk az Üllői-úti magasépítési hibáiból" cikkére vonatkozóan kérjük az alábbi válaszunkat leközölni.

Mi, az É. 6. magasépítési szakosztály vezetősége, átérezve a „Közlekedés" 2. számában megjelent „Aminek nem szabad előfordulni, tanulunk az Üllői-úti magasépítés hibáiból" című cikket és megértve annak építő kritikáját, megvizsgáltuk az abban elfoglalt helyzetünket, önkritikát gyakorolva megállapítjuk, hogy előfordultak olyan lazaságok, amelyekért a vezetőséget felelősség terheli és aminek következtében a megérdemelt büntetésünket elnyertük.

Hibásak vagyunk abban

hogy bár ismertük vállalatunk szervezetében végbemenő változásokat, amelyek az eddigi munkarendünket gyökeresen megváltoztatták, nem gondoskodtunk kellő időben arról, hogy dolgozóinknak folyamatos munkát szerezzünk, s így állott elő az, hogy az Üllői-úti telep szerelőcsoportja munkáját nem tudta zökkenőmentesen folytatni.

Pártunk Politikai Bizottságának a munka termelékenységéről szóló határozata felhívta figyelmünket erre és irányt mutatott ezen a téren, s csak ezt kellett volna követniünk, hogy a felhozott hibák elő ne forduljanak. Mivel azonban ez nem így történt, vállalnunk kell a felelősséget és öntudatos dogozóhoz mérten meg kell, hogy vizsgáljuk azokat a hibákat, amelyek a szervezés terén előfordultak és azokat ki kell küszöbölniink.

A hibák kiküszöbölését úgy tervezzük,

hogy a munkák gazdaságosabb megszervezése, csoportosítása, gondos előkészítése, a szükséges anyagok rendelkezésre bocsátása és szállítása által a munkák akadálytalan elvégzését biztosíthassuk.

Igérjük, hogy ezen a téren elkövetünk mindent, hogy hasonló hibák elő ne forduljanak és megfogadjuk Sztálin elvtárs útmutatását, mely szerint „A munkások számára olyan munkaviszonyokat kell teremteni, amelyek megadják nekik a lehetőséget arra, hogy eredményesen dolgozzanak."

Szabadság!

É. 6. magasépítési szakosztály vezetősége.

Jenei János s. k. szakoszt. vez., Lontai Árpád s. k. szakoszt. vez. h., Török Péter s. k. osztálymérnök,, Ried József s. k. osztályvezető.

Budapest, 1950 január 30.

Készséggel tettünk eleget az É. 6. magasépítési szakosztály vezetősége kérésének, de a leközölt önkritikához egyet-mást hozzáfűzünk.

Az önkritika megállapítja, hogy „Előfordultak olyan lazaságok, amelyekért a vezetőséget felelősség terheli."

Az elkövetett hibákat lazaságnak nevezni liberalizmus, megalkuvás az elkövetett hibákkal szemben. A lazaság szervezetlenséget jelent. A lazaságot fel kell számolni úgy, hogy az irányításban fentről lefelé a legpontosabb jólműködő szervezettséget kell megvalósítani. Ezzel párhuzamosan ki kell építeni a személyes felelősséget is.

A szerelőcsoport munkáját nem zökkenésekkel, hanem munkakiesésekkel tudta csak részben folytatni. Nem csak arról kell gondoskodni, hogy a munkát kiadjuk, hanem arról is, hogy a munkaidőből minél kevesebb hasznosidő kiesés legyen.

Helyes, ha a munkát gazdaságosabban szervezik meg, csoportosítják, előkészítik, biztosítják az anyagot és ennek érdekében „mindent" elkövetnek.

A vasutépítő és közlekedési dolgozók várják az eredményeket, mely a munka jobb megszervezéséből, és az újszerű munkairányításból következik.

ÉRTESÍTÉS

A DGT-nyugdíjasok és nyugdíjigényjogosultak, akik az 1950. évre pécsi szénrendelést kívánnak tenni, úgy, mint az 1949. évben, a nyugdíjasok 7 havi levonásra, a nyugdíjigényjogosultak pedig havi készpénz-részletfizetésre jegyezhetnek elő 1950. év, március hó 15-ig szenet, a DGT Nyugdíjasok Számfejtőségénél, Budapest, V., Akadémia-u. 7. szám. II. emelet.

A szénrendelés mellett 4 százalék fát is lehet igényelni, azaz rendelni.

A pécsi diószén ára 1 mázsa 27.28 Ft + 1 százalék kezelés.

Brikett ára: 1 mázsa 34.80 Ft + 1 százalék kezelés.

A szállítás külön megfizetendő.

Bővebb felvilágosítást a DGT Helyiscoportjánál, Budapest, V., Akadémia-u. 7. szám. II. emelet, Lenguel János, helyiscsoport titkár ad.

Figyelem!

F. hó 18-án, este 18 órakor az Egri Ferenc kultúrterembe (Akácfa-u. 15. Központ) a Közlekedési Szakszervezet Gyermekotthonainak pedagógus-kollektívája műsoros táncestet rendez. Tánc, büffé, zene. Belépődíj: 2.— Frt.

Saját magunknak — szocialista társadalmunknak

A sztahánov-mozgalom történelmi jelentőségű esemény, amely — mint Sztálin elvtárs a sztahánovisták első értekezletén mondotta — négy alaptényezőre épül.

Az egyik ilyen tényező a dolgozók anyagi helyzetének gyökeres megjavítása. *Sztálin* elvtárs szerint: „Forradalmunk jellemző sajátsága abban áll, hogy nemcsak szabadságot adott a népnek, hanem anyagi javakat is, a jómódú és kulturszínvonalon álló élet lehetőségét is. Ez az oka annak, hogy vidámabb lett nálunk az élet és ez az a talaj, amelyen a sztahánov-mozgalom kinőtt."

Másik forrás, amelyből a sztahanov-mozgalom fakadt az, hogy nálunk nem létezik kizsákmányolás — mondotta Sztálin elvtárs — és a szovjet ország dolgozói nem a kizsákmányolóknak és ingyenélőknek, hanem saját maguknak és saját szocialista társadalmuknak dolgoznak.

Döntő forrása még a sztahanov-mozgalom fejlődésének a Szovjetunió új technikája, az elsőrendűen felszerelt új üzemek és gyárak, amelyek az ország szocialista iparosítása eredményeként keletkeztek, valamint az új munkás és munkásnő káderek kinevelése, akik az új technikát elsajátították és előrevitték.

A sztahanov-mozgalom mélyen forradalmi mozgalom, amely kifejezésre juttatja a szovjet emberek legértékesebb jellemvonását, hogy nem állnak meg az elért színvonalon, hanem tántoríthatatlanul haladnak előre.

A sztahanov-mozgalom a maradiak elleni küzdelmet jelenti, akik az idejétmúlt módszerekbe és teljesítményekbe kapaszkodva akadályozzák az új sztahánovista technikai normák bevezetését a termelésben. *Sztálin* elvtárs leleplezve az ilyen tudósok, mérnökök, „technikai szakemberek" és gazdasági „szakértők" köréből származókat, a következőket mondotta: „Micsoda tudomány az, amelynek elszakadt a kapcsolata a gyakorlattól, a tapasztalattól? Ha a tudomány olyan lenne, amilyennek néhány konzervatív elvtársunk festi, akkor az emberiség számára már régen elpusztult volna. A tudományt éppen azért nevezik tudománynak, mert nem ismer félist, nem fél felemelni a kezét arra, ami már lejárta magát, ami elavult és éberen figyel a tapasztalat, a gyakorlat szavára."

A szocialista versenynek és annak legmagasabb fokának, a sztahánovista-mozgalomnak nagy forradalmi hatása ma már messze túlterjedt a Szovjetunió határain, segít a népi demokráciák dolgozóinak szocialista népgazdaságuk s kultúrájuk építésében, a fejlődés útjainak megnyitásában. Lelkesítő példa számunkra a szocializmus építéséért vívott harcban a szovjet nép hatalmas történelmi tapasztalata. Lengyelország építőmunkásai széles körben alkalmazzák munkájukban a sztálingrádi kőművesek magas termelékenységű munkamódszereit, a magyar fémipari munkások sikeresen alkalmazzák a szovjet sztahanovistáktól átvett gyorsvágási modszert.

A sztahanov-mozgalom forradalmi szerepével, fejlődést szolgáló, hatalmas jelentőségével telített nagy sztálini eszmék lelkesítik a Szovjetunió dolgozóit a kommunizmus győzelméért vívott harcokban.

Érdekes apróságok

Egyelőre két amerikai államban (USA) bevezették a taxi és az autóbusz sofőröknek kötelező ujjlenyomat nyilvántartását. Az új rendelet megokolása szerint „feltehető, hogy a közhasznú személyfuvarozó vállalatok gépkocsivezetői politikai felfogásuk érvényesítésére kívánják felhasználni azt a tényt, hogy idegen személyeket szállító gépjárműveket vezetnek". — A rendelet természetesen a haladószellemű gépkocsivezetők ellen született meg.

*

Új olajmezőt tártak fel Franciaországban. Elszászban már régóta fúrnak olajkutakat, amelyek azonban nagyon csekély hozammal rendelkeznek. Így az eddigi kutak átlagban napi 100 köbméter olajat sem adtak. Hagenau közelében most egy kutat fúrtak, amely alig 1000 méter mélységből máris napi 1100 köbméter olajat ad. Ez eddig soha el nem ért rekord Franciaországban.

★

Franciaországban a dollárhiány enyhítésére és a mezőgazdaság megsegítésére kötelezővé akarják tenni az alkohoi keverését a benzinhez.

★

A közelmultban négy szénportüzeléses gázturbinát helyeztek üzembe. Kettőt ezekből a Szovjetunió épített, míg a másik kettőt Anglia és az USA.

*

Rendkívül érdekes kísérleteket folytattak nemrégiben Indiában a különböző eredetű olajoknak autódieselekben való felhasználási lehetősége kérdésében. E kísérletek során növényi olajokat is kipróbáltak. A kísérleti autódieselek kitünően működtek földimogyoró (amerikai mogyoró) olajjal is. India kormánya azt reméli, hogy, ha el lenne zárva az olajtermelő helyektől, úgy növényi olajokkal is mozgásban tudja tartani gépkocsi parkját. Az igaz: a gépkocsi mozognak, de ugyanakkor az emberek ezrei éhen pusztulnak.

★

A Szovjetunió területén hatalmas kiterjedésű tőzegtelepek vannak, amelyek gazdasági felhasználásra várnak. Az egyik urali nagy motorgyár technikusai most egy tőzeg meghajtásos gázturbinát építettek. A turbinából kiömlő forró égéstermékekkel a tőzeget izzítják, majd külön szerkezetben finom porrá zúzzák. A turbina égőteréből a finom hamumaradványokat egy különleges szerkezettel szűrik ki. A turbina megindítása és „bemelegítése" olajjal történik.

*

Az egyik urali fakitermelő üzemben 17 hónapja áll megszakítás nélkül üzemben egy dieselmotor.

Az egyik autóipari szaklap hírt ad arról, hogy Fischer és Tropsch kémikusoknak sikerült különleges kémiai eljárással a földgázból és oxigénből szintétikus diesel olajat gyártani.

*

A japán motoripart az amerikaiak újra felélesztik. Egyelőre csak könnyű ipari dieseleket 500 lóerőig gyártanak, valamint egy típusban négyhengeres autódieselt.

★

Az Uljanowski teherautógyárat kibővítették. A gyár most különleges gázgenerátorokat is készít, amelyeket teherautóba épít be.

A fiatal szovjet autósport sok érdekes technikai újítás megszületését eredményezte. Versenyautóknál egyik legveszedelmesebb probléma az üzemanyag szállítása a tartalytól a gázositóig. Szivattyús rendszerek általánosak, de a túlzott verseny igénybevétel alatt rendszerint defektet kapnak és eltörnek. Egy időben megkísérelték a benzinnek gáznyomással való továbbítását. Különböző okok miatt ez sem terjedt el. Rendszerint a gáz kémiai hatása volt a baj oka. A szovjet vegyészeknek most sikerült a földgáznak, mint alapanyagnak felhasználásával olyan különleges vegyületet előállítani, ami még 2800 fokinál sem gyullad meg és ráadásul semmi káros vegyi hatással sem rendelkezik. Ezt a gázt használják fel most az üzemanyagnak gáznyomás útján történő szállításához.

★

A keleti német zóna Borgward gyárában havi átlagban 600 db teherautót gyártanak.

Népünk legjobb fiainak, a sztahánovistáknak útján előre az ötéves terv győzelméért, a szocializmusért!

Névtelen levél, és ami mögötte van

„Tisztelt Földvári elvtars! Önhöz, mint a szakszervezet főtitkárához fordulunk panaszunkkal. Nem tudjuk, hogy kinek az elgondolása volt, hogy a kocsisziniek szakmunkája idejét 3×8 órára osztották be. Ezt a beosztást már több hete csináljuk, de nem vagyunk megelégedve a beosztással. Mert úgy a pihenőidőnk, mint a munka menete csak rosszabbodik. Egyes „urak" számítása szerint létszámcsökkentést tudnak kimutatni. Mi, dolgozók a csökkentés ellen nem tiltakozunk, mert tudjuk, hogy az országnak többtermelésre van szüksége és ami erőnktől telik mindent megteszünk, hogy a munka menete fokozódjon és az ötéves tervet sikeresen befejezzük.

Arra kérjük Földvári elvtársunkat, vizsgáltassa ki panaszunkat és ha csak egy mód van, állítsák vissza csökkentett létszámmal a régi beosztást.

Szabadság!

Kocsiszini dolgozók."

A levélírónak kénytelenek vagyunk a szaksajtóban válaszolni, mert nevét és címét „elfelejtette" aláírni. Először a levél tárgyi részére válaszolunk. A nyolc órás munkaidőért a dolgozók már kapitalista rendszerben is sokat küzdöttek. A nyolcórás munkaidőért már 1893-ban munkásvér folyt Budapest utcáin. A hosszú, szívós, áldozatos harc következménye, Pártunk vezetése tette lehetővé, hogy a kollektív szerződésben lerögzíthettük, hogy a 12 órás műszakot a szerződő felek a közlekedés, a termelés érdekében és a dolgozók egészsége szempontjából helytelennek tartják. A kocsiszini dolgozók is megértették és kezdeményezésükre lett bevezetve a nyolcórás műszak, melynek helyességét a következő levél is bizonyítja:

„Mi, szávautcai dolgozók, örömmel vesszük tudomásul, hogy úgy a Párt, mint a szakszervezet, valamint a vállalat vezetősége a sok tervezet közül éppen a miénket fogadta el és ezáltal fogja megszüntetni a mult rendszer elavult rossz rendszerét, a 12 órás műszakot. 77 aláírás."

Tehát ismeretlen levélíró, a fentiekből is láthatja, hogy a 8 órás műszakot a dolgozók elgondolása és tervei alapján vezette be a vállalat.

Be kellett vezetni, mert ezt kívánja a dolgozók fokozottabb egészségvédelme. Különösen fontos ez a kocsiszinekben, hol nagyban ki van téve a dolgozó az időjárásnak, hidegnek és szélnek. A nyolcórás műszakban dolgozók kulturális fejlődését is jobban lehet biztosítani.

Levélírónk kocsiszini dolgozók nevében írt panasza a 12 órás műszak visszaállítására nem áll a fejlődés irányában nem előre akarja vinni a társadalmunkat a jobb munkafeltételek felé, hanem vissza az elavult régi kizsákmányoló kapitalista rendszer felé.

Reméljük, hogy levélírónknak nem a fejlődés, az előrehaladás megakadályozása, az eredményeink visszagondolatlanság vezérelte a levélírásfejlesztése a célja. Egyébként is túlságosan elfoglalt ember lehet, mert a „munkamenet rosszabbodása" kérdésében nem talál időt és módot arra, hogy ezt a kérdést a Szakszervezet termelési osztályával átbeszélje.

Igen nagy hiba, hogy a telephelyet is titokban tartja, ahol a munkamenet rosszabbodása fennáll. Most a szakszervezetnek 15 telephelyet kell megvizsgálni ebből a szempontból. Vagy talán nem áll fenn a leírt körülmény és egy másik hibás meglátását írta a levélben?

A kapun belüli munkanélküliség megszüntetését a munka jobb megszervezésével érjük el.

Helyes, hogy levélírónk ez ellen nem tiltakozik, még helyesebb az, hogy több termelés érdekében mindent megtesz — de helytelen az, hogy vissza akarja állítani a 12 órás műszakot, mert ezt csak a dolgozók létszámának emelésével lehet végrehajtani. A 12 órás műszakban van olyan időszak, amikor termelő munkát a kocsiszínben nem lehet végezni, ilyenkor csak az időt töltik a dolgozók, *de a társadalomra, vállalatra* hasznos munkát nem végeznek. Mivel az *egyéni teljesítménybérelszámolást* a kocsiszinek dolgozói részére is bevezetik, az a munkaidő, amikor termelő munkát nem végeznek a dolgozók, bérezés nélkül marad, ami bércsökkenést idéz elő.

Ezt nem akarhatja a levélírónk sem.

Szakszervezetünk támogat minden olyan kezdeményezést, mely a haladás, fejlődés irányában történik és helyes, ha a dolgozók problémáikkal felkeresik az érdekvédelmi szervüket, a Szakszervezetet. De helytelen és nem öntudatos dolgozóra vall, ha névtelen leveleket írnak, de különösen helytelen az, ha egyéni meglátását valaki „kocsiszini dolgozók" nevében írja meg, amikor az abban foglaltakat a többi dolgozók nem ismerik el. Kielégítő választ kérjen bizalommal a szakszervezet bérosztályához.

A HÉT gépjárművezető hősei

Szentgróti Ferenc, a rákospalotai kötő- és fonógyár gépjárművezetője levelet intézett szakszervezetünkhöz, melyben bejelenti, hogy csatlakozik „az ország legjobb gépjárművezetője" címért folyó munkaversenyhez és vállalja generáljavítás nélkül 100.000 km. teljesítését. Egy garnitura gumival 80.000 km. megtételét.

Gratulálunk *Hruska Imre* élmunkásnak a 106.000 km. teljesítményhez, amelyet a 4 és félliteres „Hudsonnal" ért el, reméljük, hogy ezt a teljesítményt még növelni fogja.

Szabó Géza szaktárs a Bányaanyagbeszerző NV gépjárművezetőjének utolsó félévi teljesítménye az üzemfogyasztási és javítási költségekből adódó önköltség km-ként 55 fillér, de tekintetbe kell vennünk azt, hogy ezen eredményt egy többször generálozott gépjárművel érte el.

Streit Imre taxi gépjárművezető szaktársnak gratulálunk azon teljesítményéhez, hogy Szilveszterkor 8 óra alatt 60 fuvart teljesített.

Bessze Illés betanított munkás elvtársat üdvözöljük abból az alkalomból, hogy munkamódszerének javításával 1 padon 2 késsel 6 hengerfej gyalulását végzi.

Biringer Imre mérnök elvtársat üdvözöljük azon nemes gesztusért, hogy az újításért kapott 300 forintot az irányítása alatt álló, legkiválóbban dolgozó teljesen árva iparostanuló felruházására fordította.

Az AFORT csepeli telepén Somodi és Sövegjártó szaktársaknak gratulálunk a 153 százalék teljesítményhez. Farkas Pál lakatos szaktársnak gratulálunk 185 százalékos teljesítményéhez.

Üdvözöljük az Autóműszaki Intézetnél megalakult élmunkáskört és azt szeretnénk tudni, mikor lesznek hajlandók a 40 újítás kiértékelését végrehajtani. (Ez Ulicska szaktársnak, de különösen Liener szaktársnak is szól.)

Cserven Károly rúgókovács szaktársnak gratulálunk a 20 százalékos eredményhez, amelyet dacára magas korának ért el.

Pankovics szaktárs 216 százaléka szép eredmény annál is inkább, mert itt nem lazák a normák.

Hallai Gyula, az Autótaxi NV szerelője 186 százalékot ért el futómunkán, reméljük ez még emelkedni fog. Mégis sokan vannak, akik azt állítják, hogy a futómunkán normateljesítményt nem *lehet bevezetni.*

Üdvözöljük az OTI garage 38 gépjárművezetőjét, akik versenyszerződést kötöttek, ez a tény emlékedett öntudatra vall. Továbbá közöljük Pillok Gyula ÜB-titkár szaktárssal és Csik János termelési felelőssel, hogy az *ÜB jó munkát is tud végezni, csak* akarni kell!

Büszkeségeink

SZÁLLÍTÓMUNKÁSOK:

Kozma József (TÜKERT)	317	százalék
Derbal Zoltán	297	
Gál Kálmán	295	
Haidú József	260	
Tóth Gyula	227	

KÖZÚTI KÖZLEKEDÉSI DOLGOZÓK:

Makkai Károly ovalús (Fűzesi Árpád főműhely)	264	
Rósman László esztergályos (Sallai főműhely)	265	
Mészáros II. Lajos műszerész (Vágóhídi főműh.)	191	
Kalmár István szerelő (Sallai főműhely	177	

GÉPJÁRMŰVEZETŐK:

Györi Ferenc esztergályos	230	
Pankovics János kovács	209	
Varga X. Jenő esztergályos	190	
Wiesler József	98.000	kilométer

VARGATTI JENŐ ELVTÁRSAT JELÖLTÜK...

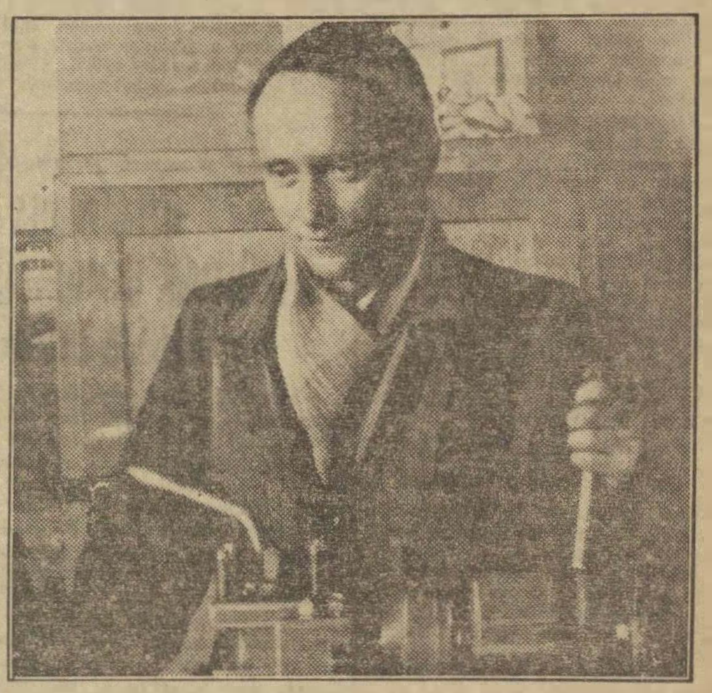

Vargatti Jenő elvtárs a Teherfuvarozási NV dolgozója 190—194%-ra teljesíti normáját.

Eszetergapadján hét újítást eszközölt, ami a munka termelékenységét 30 %-al emelte.

Szegény proletárcsaládból származik, apja lakatosegéd volt.

A család Oroszországból származott és ezért 1944-ben a Horthy-pribékek Ukrajnába deportálták őket, ahonnan visszakerültek Magyarországra.

Vargatti elvtárs az MDP tagjelöltje és minden igyekezete oda irányul, hogy jó munkájával és ideológiai fejlettségével elnyerje a rendes párttagságot.

Budapesten szüle ett 1916-ban. Nős, a szakszervezetnek 1947 óta tagja. Négy középiskolát végzett, majd a műszaki főiskolára került, ahol fél évig tanult. Később orvosi tanácsra abba kellett hagyni a tanulást.

További sikereket kívánunk működéséhez és reméljük, hogy nemsokára újabb értékes műszaki módosításokkal járul hozzá demokráciánk építéséhez.

Az öntudat példája

Konsztantin *Habarov*, Magnitogorszk legfiatalabb kohómestere. Még élénken emlékszik arra az időre, amikor ötéves korában szüleivel átköltöztek az épülő iparvárosba. Soha nem felejti el ezt az időt. Látta az érchányа születését és az első nagy olvasztókemence üzembehelyezését.

Alig 8 éve annak, hogy Habarov, a fiatal komszomolista, mint az ipariskola végzett növendéke, bekerült a gyárba, a kohászok dicső családjába. Ez még a háború nehéz napjaiban volt, amikor sokkal több vasat kellett termelni, mint békében. Hamar elsajátította a szakmát és szilárdan megálita helyét a munkában. Szívének egész melegét vitte a munkába. Az 1941. év végén gázossá nevezték ki; néhány hónap mulva már ő volt az üzem egyik legjobb gázosa. Az egész országban beszéltek róla, leveleket kapott ismeretlen szovjet emberektől — elismerő, köszönő, dicsérő leveleket.

A sikerek nem szédítették meg. Még több követelménnyel lépett fel önmagával szemben. Fokozott erővel tanult és képezte magát. Szívós munkájának eredményeként, Konsztantin Habarov az 1. számú nagy olvasztókemence mestere lett.

Munkája nyomán tökéletesedett a kohók adagolásának technológiai folyamata. A hőfok szabályozása ellenőrző és mérőberendezése segítségével, önműködően történik. Habarov csak a csillogó műszerfalat figyeli. Érdekes nek találja, ha váratlan bonyodalom merül fel, mert mindig megtalálja a kiutat és kijavítja a hibát. Nagy megelégedést jelent számára az a tudat, hogy önállóan, segítség nélkül megoldja a bonyolult feladatokat.

Habarov szűkszavú, de amikor munkájáról, gyáráról beszél, büszkeséget lehet kiérezni szavaiból.

A nagyolvasztó az utóbbi időben csak kiváló minőségű nyersvasat termel és az ide beosztott munkások túlteljesítették a szocialista tervet. Nem kis része van ebben Habarovnak. Tudja, hogy a termelésnek növekednie kell, mert ki elégedhetik meg azzal, amit ma elért? A szocialista országokban a dolgozók saját jólétüket segítik elő, ha többet termelnek.

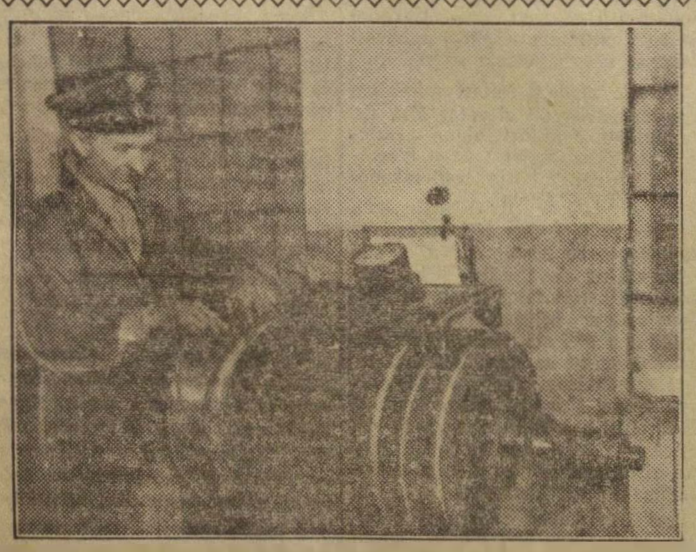

Szluha Istvánt, a cinkotai dolgozók jelölték ló munkája és napi 250 százalékos termelési átlagát is tekintetbevéve, a sztahanovisták értekezletére. Szluha István lakatos és el van szánva arra, hogy munkaterületén még több és még jobb eredménnyel fogja szolgálni hazánkban a szocializmus építését.

Erről vegyetek példát buszvezetők!

100.000 kilométer üzemi javítás nélkül

1949 október 1-i számunkban írtunk már Rátfai Ferenc és Szendrői Gyula elvtársakról, a GF-363 rendszámú autóbusz vezetőiről, akik egymást váltva, 76 ezer kilométert tettek meg kocsijukkal eredeti gyári összeállításban. Céljuk az volt, hogy a kocsi gyári állapotában 90 ezer kilométert érjen, gondos és célszerű vezetéssel. Ezt az eredményt nem hogy elértük, de túl is haladták. Több mint 100 ezer kilométert vezettek és az adagoló, sebességváltó, valamint a karmányszerkezet még eredeti, üzemanyagfogyasztásuk 38 százalék, motorolaj fogyasztásuk 166 százalékot tesz ki.

A jármű vezetőitől megkérdeztük, hogyan érték el ezt az eredményt.

— Először is vezetőségünk járult hozzá eredményeink eléréséhez azáltal, hogy lehetőséget adott ahhoz, hogy egymást váltva, vezethessük a kocsit. Másodszor az, hogy szabadidőnkből még többet fordítunk a kocsi megfigyelésére, mint eddig. A szolgálatunkat állandóan a 7-es vonalon végezzük. Köztudomású az, hogy a 7-es vonal a legnehezebb vonalak egyike és mégis a januári brigádversenyben is legjobb eredményt értük el brigádunkkal.

Munkamódszer-átadással

Segítik a brigádjuk többi tagjait, hogy munkájukat hasonlóan jól végezhessék el.

Rátfai és Szendrői elvtárs a mult év októberében jó munkájuk elismeréseképpen egyenként 600 forint jutalomban részesültek.

Mi a további céljuk?

Túlszárnyalni a vállalt feladatokat

— Az, hogy a versenyt tovább folytathassuk, a műszaktól függ. A 363. számú gépkocsi motorcserére, majd generáljavításra kerül. Kértük a vezetőséget, hogy a javítás után visszakapjuk a kocsit és utána 50 ezer kilométert futunk vele. Kérésünkre ígéretet kaptunk és további célunk az lesz, hogy gondos, észszerű vezetéssel ismét elérjük, sőt túl is szárnyaljuk a vállalt feladatot.

Autóbuszvezetők! Vegyetek példát Rátfai és Szendrői elvtársakról, akik a Párt célkitűzéseit jó és eredményes munkájukkal igyekeznek elősegíteni, megértve azt, hogy a szocializmus építését a tervszerű, gondos jó munkával, a közösség tulajdonának megóvásával vihessük a mielőbbi megvalósítás felé.

Meglepő szovjet kémiai kísérletezésről ad hírt az angol szaksajtó. Az angol lap értesülése szerint a szovjet kémikusok a természet munkáját igyekeznek lemásolni és meggyorsítani, amellyel az évmilliók során létrehozta a hatalmas olajtelepeket. A kiinduló alap a kémikusoknál is a növényzet és a klorofil. A kísérletekről semmi részletet sem közöltek.

Éljen Sztálin, a Szovjetunió vezette béketábor nagy vezére!

MUNKÁSLEVELEK

Ötéves tervünk beindításával ráléptünk a szocializmus építésének útjára. Ahhoz, hogy ez az út valóban eredményes legyen, számos feladatot kell még végrehajtanunk. Az egyik ilyen feladatunk az ötéves népgazdasági terv végrehajtásához szükséges szakemberek kiképzése, illetve átképzése.

A Párt útmutatására és szakszervezetünk irányításával a Fővárosi Autó. K. V. megindított egy gépjárművezető tanfolyamot, ahol tanulnivágyó dolgozóinkat hathetes tanfolyamon gépjárművezetőkké képezik ki. A tanfolyam beindításával lehetővé vált, hogy a munkásosztály és a parasztság fiai, akik a multban a tanulásból ki voltak zárva, életkörülményeik nem tették lehetővé, hogy szakmát tanuljanak, most tanulhatnak és szakképzettséget nyernek a tanfolyam sikeres befejezése esetén. A tanfolyam résztvevői átérzik ennek a tanulási lehetőségnek jelentőségét és szerkesztőségünkhöz számos levelet küldenek, melyekben köszönetüket tolmácsolják mindazoknak, akik lehetővé tették számukra a tanulást.

Pálffy Mária és *Árvai* Józsefné Hungária p. u kocsivezetők írják:

— Szakszervezetünk által kezdeményezett és irányított gépkocsivezetői esti tanfolyam, melyen mi, nők is résztveszünk, újabb bizonyítéka annak, hogy ma már a nőt nem a fokozottabb profit hajhászásra használják fel — mint annakidején a tőkések tették —, hanem biztosítják számukra a lehetőséget minden munkaterületen a képességeik kifejtésére.

Jelenleg mint villamos kocsivezetők teljesítünk szolgálatot és szolgálat után járunk az Állami Autómúszaki Iskola esti tanfolyamára. A

jó tanulással fogjuk meghálálni Pártunknak,

Rákosi elvtársnak és Szakszervezetünknek, hogy biztosítják számunkra a tanulási lehetőséget.

Példaképeink munkánkban a szovjet nők és az ő példájuk nyomán azon leszünk, hogy hazánkban is minél hamarabb győzelemre vigyük a szocializmus ügyét.

Császár Sámuel a Dózsa György fm. dolgozója írja:

— Most, hogy itt ülhetek az Állami Autómúszaki Intézet padjaiban és hallgatom az előadó elvtárs előadását, megköszönöm a Pártnak és bölcs vezérünknek,

Rákosi elvtársnak,

hogy megnyitotta a továbbképző iskola kapuit a dolgozó nép előtt. Amig a multban nem volt módomban szakmát tanulni családunk rossz megélhetése miatt, most kötelességemnek tartom, hogy szorgalmasan tanuljak, hogy ezzel is erősítsem a békefrontot és minél tevékenyebben vegyem ki részemet a szocializmus felépítéséből.

Özv. *Guba* Sándorné kocsivezető, Hungária p u., az alábbiakat írja:

— 1948 szeptemberében jöttem a vállalathoz, ahol mint villamos kocsivezető dolgozom.

Most a legnagyobb örömmel írhatok arról, hogy 1950 január 26-án megindult egy gépkocsivezető tanfolyam, melynek hallgatója vagyok. Örömmel tölt el az a tudat, hogy ott ülhetünk a padokban a férfiakkal együtt és lélekzetvisszatartva figyeljük az előadó elvtárs minden szavát, hogy tökéletesen elsajáithassunk minden anyagot, amelyre majd kint az életben mint gépkocsivezetőnek szükségünk lesz. Ha 10 perc szünet van, azt is arra használjuk fel, hogy a motorok és a gépkocsik szerkezetét, annak működését beszéljük meg.

Ezt az örömet köszönhetjük népi demokráciánknak, mely megadta nekünk az egyenjogúságot és a lehetőséget arra, hogy tanulásban se maradjunk le a férfiaktól.

Németh Zsigmond elvtárs Hungária p. u.-ról az alábbiakat írja:

— Az volt a vágyam, hogy gépkocsivezető lehessek A szakszervezetünk közbenjárásával lehetővé vált, hogy mi, dolgozók kitanulhassuk a gépkocsivezetést teljesen díjmentesen. Eddig is igyekeztem a munkámat a legjobb tudásom szerint elvégezni, de ezentúl még fokozottabban fogok vigyázni mindenre, ami a népé, mert tudom, hogy ezzel is közelebb kerülünk a szocializmushoz.

Sipos IV. László kocsivezető írja a Hungária p. u.-ról: Pártunk vezetésével építjük az osztálynélküli társadalmat, melyben minden ember egyforma. Még csak az út első részén tartunk és máris érezzük, hogy ez nem álom, hanem valóság. Bizonyítja ezt az a sok lehetőség mely ma, a dolgozók számára nyilik a tanulás terén. Igy pl. ez a tanfolyam is, melyre minket, dolgozókat küldött a Szakszervezet. Megadta a lehetőséget, hogy minden anyagi áldozat nélkül tudjunk olyan szakmára szert tenni, mely úgy nekünk mint társadalmunknak a haladására szolgál

— Ezt a kitüntetést, mely minket ért, nem fogjuk elfeledni soha és mindig azon leszünk, hogy azt a társadalmat, melyet

a Szovjetunió és Sztálin elvtárs segítségével

a Párt és Rákosi elvtárs vezetésével építünk, mindenkor a legjobb munkateljesítményünkkel segítsük a mielőbbi megvalósuláshoz.

Farkas Károly segédmunkás, a Füzessy Arpád főműhelyből írja — életem nagy vágya teljesült, most, 30 éves koromban, hogy gépkocsivezető lehetek A népi demokrácia lehetővé tette, azt, hogy esti tanfolyamon tanulhassam meg a gépkocsivezetést, minden anyagi megterhelés nélkül. Köszönöm a Pártnak, a Szakszervezetnek, a vállalatnak és a dolgozóknak bizalmát. Igyekezni fogok, hogy ezt a bizalmat ki is érdemeljem munkateljesítményemmel.

Koltai Sándor villamos kocsivezető írja — mindenkinek van egy cél az életében, amiről lemondani csak nehezen tud. Én is azt tüztem magam elé, hogy a „sárga" után a „kékkel" is meg fogok ismerkedni. Most teljesült ez a vágyam, mert a népi demokrácia korlátlan lehetőséget biztosit mindenkinek a továbbképzés és tanulás terén és ezt én is megragadtam, hogy gépkocsivezető lehessen belőlem. Igyekezni fogok, hogy a kapott lehetőséget

becsületes munkával,

jó tanulással, eredményesen befejezhessem, majd idővel a közösség tulajdonát képező gépekkel, mint élő jóbarátokkal szívesen dolgozhassak.

Szeretettel gondolok a Szovjetunióra, a Pártra, Rákosi elvtársra és az osztályát szerető minden dolgozóra, akik részesei annak, hogy teljesülhetett régi vágyam és gépkocsivezető lehetek.

Bauer üzemi párttitkár, termelési felelős:

ÜZEMÜNKBEN VANNAK HIBÁK, DE PÁRTUNK ÚTMUTATÁSÁVAL, A SZTAHÁNOVISTÁK PÉLDÁJA NYOMÁN KIKÜSZÖBÖLJÜK

Pártunk Központi Vezetőségének határozatát magunkévá téve telepünkön, a Terményforgalmi NV-nál arra törekszünk, hogy elért termelési eredményeinket előbbrevigyük. Nálunk eddig 138 dolgozó van egyéni versenyben. Négy élmunkásunk van, akik közül kettőt már el is vittek vállalatvezetőnek.

Pártunk irányvonalát és Rákosi elvtárs bölcs tanácsait követve, versenymunkánk alapja az utóbbi időben már az egyéni verseny volt. Ennek következtében a csúcsforgalmat is minden akadály nélkül tudtuk lebonyolitani. Telepünk minden dolgozója tudja, hogy elért eredményeinket elsősorban Pártunk nevelőmunkájának és hasznos útmutatásainak köszönhetjük.

Most továbbfejlesztjük eredményeinket. A zsákvarrodában kétszázas brigád alakul, de a zsákvarrónők már most vállalják, hogy a tervet túlteljesítik, még pedig jelentékenyen.

Az elmult szezonban még túlnyomóan pénzakkordban és órabérben dolgoztunk, ezt azonban a következő szezonban a norma alapon való teljesítménybérezés váltja fel.

HIBÁINK IS VANNAK, amelyet most a Pártunk Központi Vezetősége határozatának megfelelően kiküszöbölünk. Hiba volt, hogy az egyéni versenyzőkkel nem foglalkoztunk eleget személyesen és egyes kérdésekben nem világositottuk fel őket kellően.

A jövőben az eredményesebb versenymunka érdekében telepünket decentralizáljuk. Minden munkaterületre egyéni versenyfelelőst jelölünk ki. A felelősök tanáccsal látják el dolgozótársaikat, baj esetén pedig azonnal értesitik a telep versenymunkájának irányitóit.

Eddig hiányosság volt az is, hogy a telepünkön levő négy tömegszervezeti csoportot (MNDSZ, SZIT, MSZT, MSZHSZ) nem vontuk be a versenykiszélesitési munkába. De most felhivjuk az MNDSZ helyi csoportjának vezetőit, hogy legyenek segitségünkre, hogy minden női munkás egyéni versenyben dolgozzon.

A munkaversenyszervezés során legnagyobb problémánk a normabevezetésnél fölöslegessé vált munkaerőfölösleg átcsoportositása volt. Ezt a kérdést azonban már sikeresen megoldottuk.

Pártvezetőségünk határozata kimondja, hogy a tervet az egyes dolgozókig fel kell bontani. Az egyéni verseny alapja, illetve előrelendítője pedig az öntudatos dolgozók egyéni kezdeményezése. Minden dolgozónak arra kell törekednie, hogy sztahánovista módon, sztahánovista eszközökkel több és jobb eredményeket érjen el.

A SZTAHÁNOVISTA MOZGALOM KISZÉLESITÉSE érdekében az üzemi párt és szakszervezeti csoportnak, de ugyanúgy az aktiváknak is együtt kell dolgozniok. Pártunk útmutatása szerint, a Szovjetunió nagy példái nyomán, igy a szocializmust hazánkban is hamarosan megvalósithatjuk. BAUER JÓZSEF üzemi párttitkár — termelésfelelős.

Sztahánovistáink levelei a munkás-üdültetésről

Számos munkáslevél érkezik szerkesztőségünkbe Galyatetőn üdülő élmunkásainktól, melyben leirják azokat az élményeket, melyeket számukra a Párt és a szakszervezet lehetővé tett.

Fekete III. József (Hungária-kalauz, élmunkás) Galyatetőről ezt irta:

„Életemben először üdülök ilyen helyen. Nem tudok szavakat találni azokra az élményekre, melyet számomra lehetővé tett a Párt és a szakszervezet Alig öt éve annak, hogy a Szovjetunió dicsőséges Vöröshadserege felszabadította hazánkat az imperializmus jármai alól és máris lehetővé vált a dolgozóknak olyan üdültetése, amiről azelőtt álmodnia sem, lehetett.

Gyönyörü új és tisztaságtól ragyogó palota, rendkivüli jó ellátás, különféle szórakozások teszik kimondhatatlanul emlékezetessé üttartózkodásomat. Ezért hazatérve azon leszek, hogy kipihenten, újult erővel a termelékenység fokozásával köszönjem meg Pártomnak és annak vezetőjének, Rákosi elvtársnak, ezt a felejthetetlen élményt

A Galyatetőn nyaraló 12 él. és kiválómunkás nevében irja Tóth Ferenc kiválómunkás:

Az itt nyert tapasztalatokat, melyeket a szakmai megbeszéléseken és kiselőadásokon keresztül szereztünk meg, visszatérve munkahelyeinkre, felhasználjuk és értékesitem fogjuk. Célunk az, hogy a műszaki értelmiséggel együtt komplex-brigádokat alakitunk és együttesen változtva dolgozzunk a szocializmusért.

Czingraber Matild:

Hogyan lettem élmunkás?

Az autotaxi NV bérelszámolási osztályán serény munka folyik. A dolgozók íróasztaluk fölé hajolva, szorgalmasan munkálkodnak. Látszik rajtuk a nagy igyekezet és komoly munkalendület. Általában az egész osztályon rend, tisztaság uralkodik. Ez az osztály nyerte el szakszervezetünk faliújság-vándorzászlóját is. A faliujságot olvasva, tapasztaljuk, jól érvényesül a kritika, önkritika.

Foglalkozik a faliujság a munkaverseny kérdésével is, a külés belpolitikai helyzettel. Amelyik osztályon jó a munka, ott jó az irányitás. A jó irányitás pedig azt bizonyitja, hogy jó az osztályvezető.

Czingraber Matild, az üzem egyik legrégebbi alkalmazottja, a jó munkáért a mult héten kapta meg a kiválómunkás-jelvényt. Azonkivül szép összeg jutott neki a nyereségrészesedés-visszatérítésből is.

Megkérdezem ezt az örökké vidám, mosolygós elvtársnőt, mondja el ő maga, hogy jutott dolgozó népünk eme legszebb kitüntetéséhez.

Czingráber Matild a következőket mondja el:

— Hogy hogyan lettem élmunkás? Megpróbálom saját szemszögemből nézve elmondani azt is, amit érzek és az okot is.

— Munkáscsaládból származom, apám lakatos volt. A felszabadulás óta vagyok az osztály vezetője.

— Büszke és boldog vagyok, úgyis, mint kommunista, úgyis, mint nő. Büszke vagyok mint kommunista, amiért élmunkás lehettem. Tudatában vagyok annak, hogy ezt elsősorban a Pártnak, a Párt tanításainak köszönhettem és csak másodsorban a végzett munkámnak. A Párt volt az, amely megmutatta nekem a helyes utat, amin járnom kell, hogy haladó értelmiség lehessek. És én megértettem, hogy a fejlődésben nincsen megállás, nincsen pihenés. Minden öntudatos dolgozónak, legyen az férfi vagy nő, kötelessége a termelés fokozása abban a biztos tudatban, hogy ezzel a szocializmushoz vezető utat rövidíti meg.

— Ez a cél, a szocializmus elérése volt mindig a vezetőm, úgy az én munkámban, mint az én irányitásom mellett dolgozó bérelszámolási osztály valamennyi dolgozójánál. Határidős munkánk mellett is részt vettünk úgy a sztálini, mint az egymásközötti egyéni és más osztállyal a munkafegyelmi versenyben. A sztálini felajánlásunk egy részét december 21-e helyett december 1-re teljesítettük. Felajánlásunk másik részét hétről hétre túlteljesitettük. A munkafegyelmi versenyben is szép eredményt ért el az osztály.

— Boldog vagyok, mint nő és bevallom, hogy ebbe a boldogságba hiúság is vegyül, amiért a vállalatnál engem ért az a kitüntetés, hogy az első nő-élmunkás lehettem. Remélem, hogy a vállalatunknál dolgozó többi nőelvtársaim is mögém sorakoznak és versenyezni fognak abban, hogy ne sokáig maradjak egyedül élmunkás, megmutatván, hogy mi nők, méltók vagyunk a szocializmust épitő és békét védő munkánk révén az alkotmány-biztositotta egyenjoguságunkhoz.

ÚJÍTÁSOMMAL SEGÍTEM SZTAHÁNOVISTÁINKAT

– mondja Dudás Pál főmérnök elvtárs

Az újítómozgalom kiszélesitésének rendkivül nagy a jelentősége nemzetgazdaságunk fejlődése és a termelékenység előmozditása szempontjából. Ezért az újítómozgalom központi kérdés minden üzemben, minden munkahelyen. Ez a meggondolás késztette a Középmagyarországi Közraktárak NV vezetőit is, amikor január 7-én Ujitókört alakitottak, amelynek a vezetésével *Ladányi* István osztályvezető, többszörös újitót bizták meg.

Az NV I. sz. telepén legutóbb *Dudás* Pál főmérnök elvtárs valósitott meg nagyjelentőségű és nagy értéket megmentő újitást, *Dudás* elvtárs, aki

kitünő műszaki vezető,

igy nyilatkozik újitásáról:

— Jelentést kaptunk, hogy a siló-ban tárolt nagymennyiségű áru bemelegedett és annak sürgős megforgatása vált szükségessé. A felmelegedett árut azonnal levegőre kellett juttatni s e célból a következő újitást hajtottam végre:

A siló melletti Mitart raktárban egy üzemenkivüli elevátor állt. Ez a multban a Mitart raktár vizszintes szállitószalagját s azon keresztül a két épület között levő rakodóhidat látta el áruval.

Az elevátort, úgy láttam, csekély költséggel be lehet épiteni a siló alsó szalag elevátorába. A két raktárt elválasztó falat tehát áttörettem, csövet helyeztem a nyilásba, miáltal a siló alsó szalaga összeköttetésbe került az elevátorlábbal.

Elgondolásom az volt, hogy az igy befüzött szállitószalagoknak el kell birni a kétirányú megterhelést is. Igy a szállitószalagoknak úgy az alsó, mint a felső oldalát különkülön ki lehet használni.

Az áruátdobást pedig úgy oldottam meg, hogy egy kidobó kocsit szerkesztettem. Igy biztositva volt az alsó szalag kidobása és most már csak a szalag irányát kellett megforditani. Ezt a hajtószij megcsavarásával értem el. Most már csak az volt hátra, hogy az áru lefolyása biztositva legyen a szállitószalag alsó oldalára.

Ezt úgy értem el, hogy a meglevő siló kifolyócsövet megcsapoltattam, egy subert helyeztem bele, ferde csővel, aminek a végén túldobást biztositó kocsi van. Igy vezettem az árut az alsó szalagra.

Az áru most már a szalag mindkét oldalán haladt s az újitásommal a szállitószalag kapacitását 100 százalékkal növeltem anélkül, hogy több gépi erőre lett volna szükség. Az áru most már kétirányban mozog, több levegőhöz jut és a siló a régi lóerőt kitevő szükséglet mellett két művelet helyett, hármat végez. Vagyis: kitárolást, rostálást, eleválást. De át lehet állitani a siló működését mind a két oldalra, hogy eleváljon és közben ki is tároljon.

Ujitásom lényege, hogy idő és jelentő munkaerőmegtakaritás mellett, nagymennyiségű árut lehetett és lehet a jövőben is megmenteni nemzetgazdaságunk számára.

Ujitásommal segitem sztahánovistáinkat abban, hogy még több, még jobb eredményt érhessenek el és ezzel megrövidítsék a szocializmushoz vezető utunkat — fejezte be nyilatkozatát *Dudás* elvtárs.

Felhívás

A Szállitómunkások Szakszervezete felhivja az összes tagdíjbefizető helyek vezetőinek, valamint a tagság figyelmét is arra, hogy a szakszervezet március hónapban áttér a fizetésszerinti egységes havi tagdíjbefizetésre. Ezért felkéri a tagdíjbefizetéssel hátralékban levő tagokat, hogy az esetleges zavarok elkerülése végett március 15-ig rendezzék az elmaradt tagsági díjak befizetését.

Éljenek a szocialista építés élenjáró harcosai, a magyar sztahánovisták!

Papp László szaktárs képviseli a gépjárművezetőket a Sztahánovista Konferencián

A hónap végén hatalmas jelentőségű eseménye lesz fővárosunknak, a „Sztahanovisták Konferenciája", amelyen Papp László sztahanovista gépjárművezető képviseli szakszervezetünket, akit az „ország legjobb gépjárművezetője" cim elnyerésére is felterjesztettünk.

Papp László szaktárs régi szakember és már 1949-ben élmunkás-jelvény kitüntetést kapott, azóta még szorgalmasabban dolgozott, mint annak előtte, tudván azt, hogy az élmunkás-jelvény, de elsősorban a párttagság arra kötelez minden dolgozót, hogy élen járjon a termelésben, egyre jobban elsajátítsa az ideológiai képzés mellett a technikát.

Hogy Papp László megfelelt ezen követelménynek, bebizonyította azzal, hogy a „Ziss" szovjet gyártmányú 6 literes gépjárművel eddig 130.000 km-t teljesitett. Karambolja, sérülése évek óta nem volt, gépjárművével további 75.000 km megtételét vállalta és az általa vezetett *gépjármű üzemanyagfogyasztását*

32 százalékkal redukálta

Ezzel a 130.000 km-es teljesitménnyel kétségtelenül bebizonyította Papp László szaktárs, hogy a szovjet gyártmányú gépjárművek a világ minden eddigi gyártmányainál jobbak. Dacára 30 q önsúlyú hatalmas gépjárműnek és a 6 lt hengerürtartalomnak, most fut csak a második garnitúra gumival és 100 km-re eső üzemfogyasztás átlaga 23 és félliter.

Kiváló eredmény.

Mi megvizsgáltuk a gépjármű jelenlegi állapotát és megállapitottuk, hogy úgy külsőleg, mint a motor állapotát tekintve, még 100—150.000 km megtehető, noha Papp szaktárs csupa szerénységből 75.000 km-t vállalt. Papp szaktárs ezen teljesitményén keresztül bebizonyitotta, hogy érdemessé vált arra a bizalomra, hogy szaktársainkat a Sztahanovisták Konferenciáján képviselhesse.

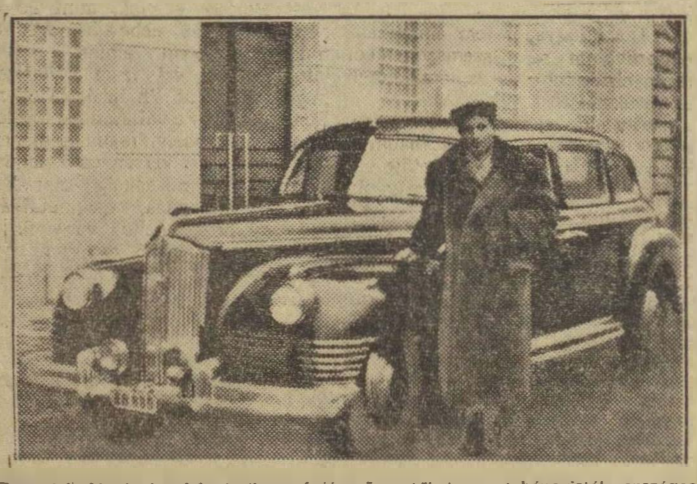

Papp László elvtárs képviseli a gépjárművezetőket a sztahanovisták országos tanácskozásán. Papp szaktárs élmunkás és a képen látható „Ziss"-gyártmányu szovjet hatliteres gépjárművel eddig 130.000 kilometert teljesitett, amellyel egyben kézzelfoghatóan bebizonyitotta a szovjet gyartmányu gépjárművek kivaloságát.

Tapasztalatcserén Pécsett

Reggel 7 órát mutatott az újjáépitett Keleti pályaudvar homlokzatán az óramutató, mikor az indulási oldal előcsarnokában egy kis csoport gyülekezett. A csoport nagyobb részén a Fővárosi Autóbusz Községi Vállalat sötétszürke bundája, hónuk alatt kis csomag, aktatáska vagy kis szolgálati táska a kezükben. Pécsről, a Mecsekről, gépkocsi tipusokról beszélgetnek. Nem kell különösebb érzék hozzá, hogy a körülöttünk állók megállapitsák: *tapasztalatcserére utaznak Pécsre*. Gépkocsivezetők, vonalszerelők, müvezetők, egy mérnök és a Közlekedési Szakszervezet egy kiküldöttje.

Az állomáson a pécsi elvtársak kis társasgépkocsija várta az érkezőket. Megszoritották egymás kezét Budapest és Pécs autóbuszforgalmának dolgozói és már az úton, be a garázs felé, megindultak a kérdezősködések, beszélgetések.

A tapasztalatcsere

a pécsi garázs és mühely megtekintésével veszi kezdetét. Kicsik a méretek, de jó az elhelyezés, aránylag jól felszerelt a mühely, állapitják meg a pestiek.

Az egyik autóbusz éppen generáljavitás alatt áll. Serényen dolgoznak rajta a szerelők. Sürgős a munka, mondják, még kevés a kocsiparkunk, bár már régen túlszárnyaltuk az 1938-as mennyiséget. Továbbhaladva, egyszerre mintha parancsszóra állt volna meg a pestiek csoportja. Az egyik kocsin valami érdekesség ragadta meg a figyelmüket, kipuffogó gázféket fedeztek fel rajta. Előkerülnek a ceruzák és a jegyzettömbök.

Egy-két szóval, egy-két vonással rögzitik a látottakat „szükség lesz erre" — mondják szinte egyszerre — „hiszen most próbáljuk ezt mi is a hegyi kocsijainkon".

Nem sokkal távolabb ettől a kocsitól egy motorkiemelésen fáradoznak a helyi dolgozók. Itt egy hiányosságra mutatnak rá a pestiek. Egyszerü szerszámról van szó, ami könnyebbé teszi a munkát. Pillanatok alatt terajzolják és megmagyarázzák. Ez is időmegtakarítást fog jelenteni szamukra a jövőben.

A garázs és mühely megtekintése után egy komoly hiányosságra hivta fel a pécsi elvtársak figyelmét *Borbély* Gyula elvtárs, a Fővárosi Autóbusz KV üzemosztály-vezetője.

A pécsi garázsban ugyanis nincs éjszakai kocsivizsgáló csoport, ami, mint mondotta, különösen hegyijáratoknál nélkülözhetetlen. Ezzel a kérdéssel természetesen foglalkozni kell Pécsen az illetékeseknek.

Délután és másnap egész napon az útvonalakat járták a vendégek. Fel a Mecsekre, Mecsekszabolcsra, stb. Felváltva ültek a vezetők mellett, hogy megfigyeljék munkájukat. Sokat tanultak, sokat láttak. Biztosan, nyugodtan vezetnek a pécsi gépkocsivezető elvtársak a sitalpakkal simára csiszolt szerpentinen is. Egyhangú azonban a panaszuk, amikor a helyi járókelőkről beszélnek. „Nagyon fegyelmezetlenek az utcán — mondogatják —, teljesen rábizzák az életüket. Mi vigyázunk is, mert tudjuk, hogy legnagyobb érték az ember, de ha egyszer a fék nem engedelmeskedik? — akkor drágán fog fizetni egy fegyelmezetlen pécsi járókelő.

Hamar eltelt a másfél nap és mikor elbücsúzva a pécsi szaktársaktól, vonatra ült a kis csoport, őszintén megállapitották, hogy nem volt hiábavaló az utazás, mert sokat tanultak, de amint érzik, tanitottak is.

A váltóőr

A város sok pontján, ahol számos villamoskocsi halad át a váltókon, keresztezéseken, ahol az egyik kocsi jobbra megy, a másik balra, fennakadás nélkül és biztonságosan ott áll hidegben, melegben, esőben és hóban az időjárás minden szeszélynek kitéve a váltóőr. Ügyel arra, hogy a forgalom meg ne akadjon egy percre sem.

Váltóőr. Ugye milyen egyszerüen hangzó szó? Egy forgalmi egyenruhás embert jelent, aki zászlóval, vagy lámpával a kezében irányit, akit a kocsivezetők és a kalauzok — tisztelet a kivételnek — alig vesznek észre, amikor a kocsijukkal mellette elhaladnak.

Nézzük meg közelebbről ennek a lebecsült zászlós, lámpás dolgozónak a munkáját és annak jelentőségét. Nézzünk körül az Orczy-téri angol-váltónál, az Endresz György-téren, Széll Kálmán-téren és minden váltónál, keresztezésnél, ahol váltóőr a figyelmét legéberebben arra forditja, hogy a kocsivezető kartársai nyugodtan és biztonságosan haladhassanak kitüzött céljuk felé, hogy elszállithassák azt a sok-sok ezer dolgozót, akik özönlenek a munkahelyük felé, mint a szorgos hangyák és épitik a jövőt, a szocialista országot.

A váltóőr is építi az országot és a szocializmust éppen úgy, ahogy mi is építjük.

Az a jelentéktelen ember, akit sokan úgy lenéznek a kapcsoló mellől, aki nappal a váltóvassal és a kis voros zászlóval, éjjel az olajlámpával irányitja a forgalmat, mindaddig ott van a helyén, amig az utolsó kocsi el nem halad a váltón, vagy keresztezésén.

A rossz időjárástól egy fiitetlen deszkabódé védi, ahonnan minden egyes kocsi közeledésekor kijön és megnyugtató jelzéseket ad, a kocsivezetőnek. Ezek a jelzések akár szabad, akár álli jelzések, kifejezik a váltóőr munkájának lényegét.

„Én váltóőr, itt vagyok, vigyázok rád, vigyázok a forgalom biztonságosabb lebonyolitására, vigyázok a vállalat tulajdonára, melu egyúttal a szocializmust épitő népünk vagyona is, vigyázok a dolgozó nép életére. Tudom azt, hogy nálunk a legfőbb érték az ember."

Mégis előfordul az, — főleg a kocsivezetők részéről —, hogy tilos jelzés esetén szidalmazzák és sértegetik a váltóőrt, holott lehetséges, hogy ugyanakkor jelzésével egy súlyos balesetet, vagy összeütközést előzött meg.

Elvtársak! Forgalmi dolgozók! Ne értékeljétek le a váltóőrt, ne nézzétek azt, hogy fiatal, vagy idős, sem azt, hogy nő, vagy férfi. Lehet, hogy fiatal még, gyakorlatlan és kisebb hibákat elkövet, ilyenkor ne szidalmazzátok, ne sértegessék őt, ne vegyétek el a munkakedvét, figyelmeztessétek inkább néhány jóindulatú szóval, ő azt szivesen fogja venni és a jövőben már jobban fogja végezni munkáját.

Az idősebb váltóőr kartársakat is becsüljétek meg. Ő, bizonyára betegségből, vagy egyéb okból végzi a váltóőri szolgálatot. Neki már többéves tapasztalata van a forgalomnál, amit ha átad a fiataloknak, felhasználhatják.

Elvtárs! Amikor a váltóőr mellett elhaladsz, ne szégyeld egy fejbiccentéssel köszönteni őt. Ezzel köszöntsd a dolgozót, ezzel ismered el munkáját és ezzel egyúttal elismered azt is, hogy nincs felsőbbrendü munka, csak munka van és minden munka, amit becsületesen és jól elvégzünk az ötéves terv sikeréért, a szocializmus mielőbbi megvalósulását segiti elő.

Csillag elvtárs a Szovjetunióbeli tapasztalatairól

Február 6-án a Sporttelepen a MSZT rendezésében ünnepélyes külsőségek között tartotta meg a Szovjetunióban járt *Csillag* Miklós elvtárs beszámolóját tapasztalatairól.

Csillag elvtárs nagy érdeklődéssel kisért beszámolójában beszélt az utazásukról, a Szovjetunió technikai csodáiról, a többmilliós lakosu Moszkva közlekedési rendjéről, a szovjet nép életéről és *Sztálin* elvtárs születésnapjával kapcsolatos ünnepségekről.

A színes beszámoló mindazoknak, akik jelen voltak, különös élményt nyujtott, mert mindaz, amit *Csillag* elvtárs elmondott, a megvalósult szocializmus országának győzelmét és népeinek boldog gondtalan életét hirdeti.

120.000 közlekedési kihágás

A közlekedési kihágások, összeütközések és balesetek elbirálásánál igen fontos szerep jut a másodfokú rendőrbiróságnak, ahol már nem jelennek meg a felek, hanem az előző tárgyalások iratait vizsgálják felül.

Megszünt ezen fellebbviteli biróságban is az a merev paragrafusokhoz ragaszkodó álláspont, jogszabályokhoz való lélektelen alkalmazkodás és a dolgozók itt is elfoglalták az őket megillető helyet.

A szakszervezetünkbe tömörült közlekedési dolgozókat egy kocsivezető és egy gépkocsivezető kartársunk képviseli és mint szakértőknek, a biróság minden esetben kikéri véleményüket. De rajtunk kivül ott vannak a többi közúti közlekedésben dolgozók képviselői is, akik a taxisofőr, a teherfuvarozó, a szállitómunkások részéről adnak szakvéleményt olyan esetekben, amikor érdekelt a tárgyalásnál.

Kihágások megoszlása

Ez az eljárás nagyban elősegiti a közlekedés rendjének biztositását és a közlekedésben dolgozókat az oktalan zaklatásoktól megvédve, igazságos itéletekkel neveli és tanitja.

A SZOCIALIZMUS ÉPITÉSE a közlekedési dolgozók részéről is megköveteli az anyaggal való szigorú takarékoskodást, mert az egyik döntő feltétele a tervgazdálkodásnak, de még fokozottabb követelmény a legdrágább kinccsel, a legfőbb értékkel, az emberi élettel való takarékoskodás. És amikor ezeken a tárgyalásokon felsorakoznak előttünk a képek, akkor bizony szomorúan állapithatjuk meg, hogy nem mindannyian tettük még magunkévá ezt a követelményt, a szocializmus épitésének ezt a fontos tételét.

Az elmult évben ugyanis Nagybudapest területén az összes kihágások száma több volt 120.000-nél és ebből a közlekedési kihágás, amelyet villamos, autobusz, személy- és tehergépkocsik követtek el, kevés hijján 20.000.

Tárgyilagos elbirálás

A közlekedés terén előforduló kihágások száma valljuk meg őszintén, indokolatlanul nagy, mely körülmény az illetékeseknek komoly gondot okoz. Miután a szabályszerü közlekedés problémájának megoldá át mi közlekedési dolgozók szivünkön viseljük, igy feltétlenül szükségesnek és indokoltnak tartjuk, hogy végre rend legyen a mai türhetetlen nagyszámú közlekedési kihágások területén is.

Az élet és vagyonbiztonság fokozottabb védelme érdekében sor kerülhet az egyes útvonalak közúti forgalmának újabb szabályozására is, mert lehetetlen állapot az, hogy egyesek, akár járművezető, vagy gyalogjáró, önzően vis zaéljenek a demokrácia adta jogokkal, a közösség rovására.

Az üzemi bizottságok és a népnevelők nyujtsanak támogatást úgy szóban, mint irásban ezen önző gondolkodásmód megváltoztatására, mert az események tárgyalása során olyan esetek is előfordulnak, amelyekre emberileg nincs magyarázat. Az eseményt megelőzően ugyanis semmi zavaró körülmény nem játszott közre, a jármü technikailag rendben volt és ennek dacára bekövetkezett a baleset. Az ilyen és ehhez hasonló események tárgyalásánál kialakul egy olyan álláspont, miszerint az érdekelt járművezetőt újabb orvosi és képességvizsgálatnak kellene alávetni és kedvezőtlen eredmény esetén inkább más munkaterületre áttenni, nehogy súlyosabb természetü események előidézője legyen.

A KÖZLEKEDÉSÜGYI RENDŐRBIRÓSÁGOK a tárgyalásra kerülő eseményeket minden esetben tárgyilagosan, a valóságnak megfelelően birálják el. A multtal szemben nagy előnyt jelent az, hogy a járművezető kartársaknak módjuk van arra, hogy az I. fokú tárgyalásra egy másik, lehetőleg tapasztalt dolgozótársukat elvigyék magukkal és kérhetik annak szakértőként való kihallgatását. Ezzel lehetővé válik mindkét fél részére a tárgyilagos döntés, mert a rendőrbiróságoknak nem az a céljuk, hogy mindenáron büntessenek — miután annak lélektani hatásával tisztában vannak, — hanem elsőrendü feladatuk a nevelés.

Ezért kell nekünk közlekedési járművezetőknek a biróságon való méltó magatartásunkkal segitségül szolgálnunk az igazságos itélet meghozatalában, mert az önkritika mindig és mindenhol helyénvaló és szükséges.

Teljesen valótlan az a rosszindulatú beállitás, hogy a közlekedésügyi rendőri büntetőbiróságok hónapokra szóló szabadságvesztéssel büntetnek, mert az ilyen ostoba hiresztelést az előbbiekre való hivatkozással, minden esetben módunkban van és kötelességünk is visszautasitani, sőt a provokátorok ellen megfelelő eljárást alkalmazni.

Kivánom a kartársaknak, hogy az itt felsoroltakat teljes mértékben hasznositsák úgy maguk, mint a közösség javára és napi fárasztó munkájukat a jól elvégzett munka érzésének tudatában folytassák.

A sztahánovista gépjárművezető

Szaktársaink körében egyre jobban megnyilvánul az érdeklődés a büszke sztahánovista cim elnyeréséért. Senki előtt sincs a lehetőség kapuja bezárva a cim elnyerését illetően, de mivel az utóbbi időben többen fordultak hozzánk azon kérdéssel, hogy mit értünk sztahánovista fogalma alatt, közöljük az alábbiakat.

Sztahánovistának minősitheto minden olyan gépjárművezető, aki 1 literen aluli hengerürtartalmú gépjárművel legalább 80.000 km-t teljesitett egyszeri gumigarnitúra váltással, generáljavitás és főbarab csere nélkül.

1-től 1 és félliter hengerürtartalmú kocsival legalább 100.000 km-t egyszeri gumigarnitúra váltással, generáljavitás és főbarabcsere nélkül.

Továbbá minden olyan gépjárművezető, aki 100.000 km-t teljesitett bármilyen gyártmányú gépjárművel ugyancsak generáljavitás és főbarabcsere nélkül.

Aki a szállitás helyes megszervezésére tett olyan észszerü javaslatot, amelynek alapján az önköltség nagy mértékben csökkent.

Minden olyan teherszállitó, vagy taxivállalatnál müködő szaktársunk, aki a bevételi terv ráeső részét rendszeresen 200 százalékig teljesiti.

Minden olyan gépjárművezető-oktató szaktárs, aki az utánpótlás-oktatás terén kiváló eredményeket produkált és az általa oktatott gépjárművezetők legalább 80 százaléka sikeresen vizsgázott le.

Akik a fenti teljesitmények elérésének időszakában betartották a központi forgalmi szabályokat és akik ellen rendőri eljárás nem volt, karambolból vagy sérülésből kifolyólag.

Mindazok, akik ezen követelményeknek megfelelnek, méltán lehetnek büszkék a sztahánovista cimre.

A Magyar Dolgozók Pártja, Rákosi Mátyás elvtárs vezetésével előre az ötéves terv győzelméért!

Sztahánovista kultúraktivák a termelésért

A Magyar Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének Kultúrosztálya célul tűzte ki, hogy kultúraktiváit rávezeti arra, hogy a kultúrmunka mellett a termelés emelése is igen fontos és lényeges kérdés. Éppen ezért a kultúrfelelősi értekezleten minden erőnkkel azon vagyunk, hogy ezt a kultúrfelelőseink magukévá tegyék.

Pártunk irányelveit, célkitűzéseit kultúraktiváink megértették akkor, amikor magukévá tették a termelékenység fontosságát. Minden kultúraktíva tisztában van azzal, hogy egyetlen út a szocializmus felé, ha a termelésből mindenki úgy veszi ki a részét, ahogy azt a közösség érdeke megkívánja.

Itt van például

Tornai László

elvtárs, Szépilona kalauz-élmunkása. Munkaversenyben hibapont nélkül dolgozott. A munkaverseny előtt is kétszer kapta meg a minőségi jelvényt az udvariassági verseny során. A sztálini műszak alatt 118 százalékos teljesítményt ért el.

Nem véletlen, hogy Tornai elvtárs Szépilona pályaudvaron kultúrvezetőhelyettes, aki egyben aktív kultúrmunkát végez, mert ennek a kettőnek ismerete tette lehetővé, hogy megértse: a munka termelékenységének emelése mindenki részére fontos feladat, mert enélkül nem tudjuk felépíteni a szocializmust.

Vagy

Gali János

elvtárs, kiváló munkás, mint a FVKV munkaerőfelelőse kiváló munkát végez. A munkaerőgazdálkodás szempontjából olyan munkamódszert dolgozott ki, amelyet más vállalat is átvett. Kultúrvonalon egyik legkitűnőbb aktívánk. A képzőművészcsoportunk politikai felelőse és az ő nevéhez fűződik a képzőművész-csoportunk újjászervezése.

E két példa minden kultúraktíva előtt mintaképül áll. Éppen ezért büszkék vagyunk rájuk és igyekszünk munkánkkal, tanításainkkal elősegíteni, hogy minél több kultúraktívára büszkék lehessünk.

Derűs, életvidám emberekké leszünk az MHK-mozgalomban

(Munkáslevél)

A szállítómunkásoknak a multban nem volt módjukban, hogy testneveléssel foglalkozzanak, testkultúrájukat fejlesszék. Most az MHK sportmozgalomnak az a célja, hogy a dolgozóknak sportolási lehetőséget nyujtson és a sportot velük megszerettesse. Az MHK sportmozgalom a békés alkotó munka fokozott védelmére is előkészíti a dolgozókat.

Mi, szállítómunkások, a kocsin szállításközben is tudunk harcolni a békéért, gyorsabb szállítással, kitartó munkával. De az MHK mozgalomban ezeken túlmenően megszerezhetjük azokat a tulajdonságokat is, amelyekre, mint jó szocialista dolgozóknak szükségünk van. *Derűs életvidám emberré válik az, aki a sportéletben részt vesz.*

Pártunk célkitűzéseinek a megvalósításához, a béke védelméért folytatott harc sikeres továbbviteléhez: kemény, harcos és semmi nehézségtől vissza nem riadó dolgozókra van szükség.

A Szovjetunió vezette béketábor erős és legyőzhetetlen. De a legyőzhetetlenséget biztosító erő állandó és kiapadhatatlan forrása a dolgozók harcra, védelemre kész öntudata. Ezért Pártunk határozatát valósítjuk meg, amikor csatlakozunk az MHK mozgalom öntudatos tömegeihez. Így válnak valóra minden tekintetben szeretett vezérünk, *Rákosi* Mátyás elvtárs szavai: *„Mi nem rés, hanem szilárd bástya vagyunk a béke frontján."* Így minden szállítómunkás önmagával és hazájával, a népi demokráciával szemben teljesíti kötelességét, amikor csatlakozik az MHK sportmozgalomhoz.

Divisch József
sportfelelős

Levél egy gépjárművezetőhöz!

Kedves Szaktársam!

Nem tudom, hogy mi késztette magát arra, hogy 1950 január 9-én 19 órakor a Miksa-utcából jövet a Barcsay-utcában a körút felé kifordulva legkevesebb 30-as tempóval fordult ki irány és dudajelzés nélkül. Arról nem is beszélek, hogy a hátsólámpáját véletlenül elfelejtette meggyujtani. Abban a pillanatban, amikor mi páran veszélyezettek láttuk, akaratunk ellenére, a népligeti versenyek jutottak eszünkbe, amikor a versenyzők élet-halál harcot vívtak az elsőségért.

Mi, akik ezt láttuk, meg vagyunk győződve, hogy maga nagyon jó vezető és talán még a Caracciolát is megelőzné 5 tonnás Diesel autójával. De legalább a versenypályán produkálja magát és mutassa meg, hogy maga milyen gyorsan tud hajtani egy öttonnás Dieselle!.

Kedves Szaktársam! Maga elfelejtette, hogy a kezeire bízott gépkocsi nem valami kizsákmányoló kapitalista vállalaté, hanem a népé, az enyém és a magáé, meg mindannyiunké, amire fokozottabb gondossággal kell vigyázni. Maga nem törődött azzal sem, hogy esetleg elüt valakit, vagy kárt okoz a kocsin, ami által az kiesik a termelésből és ezzel megkárosít mindnyájunkat. De nem törődött azzal sem, hogy esetleg emberéletet is követelhet az ilyen őrületes felelősségnélküli rohanás, holott tudnia kell, hogy a demokráciában a legdrágább kincs, amint ezt bölcs vezérünk, Rákosi elvtárs már annyiszor tudatosította: az emberi élet.

Remélem, hogy ez a kis figyelmeztetés magához is el fog jutni és a jövőben meggondoltan és a közbiztonságnak megfelelően fogja vezetni a magára bízott nemzeti vagyontárgyat. Elvtársi üdvözlettel: *Giszvein* József service munkás VII., Rákóczi-út 22. III. e. 18. sz.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GÁSPÁR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS
Szállítómunkások Szaksz.) FERZSIGAN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u 16. — Tel.: 124—893. 126—452.
Szikra Lapnyomda NV Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ

Anyaggazdálkodás

Ez év elején felettes hatóságaink a közlekedésügyi minisztérium főosztályaiban anyaggazdálkodási osztályok szervezését rendelte el és céljául az anyagtervezést, anyagelosztást, készletgazdálkodást és anyagtakarékosságot jelölte meg. Ezek a szervek felállításuk óta több részletes brossurát adtak ki útmutatóul az anyagtakarékosságra, az anyaggazdász-szervezet felépítésére és ügyrendjére és részletes ütemtervben — határidők és felelősök kijelölésével — konkrétizálták a tennivalókat. Ettől az időponttól számíthatjuk a tervszerű, rendszeres és

irányított anyaggazdálkodás

megindulását.

Ha a szabványügyeket az anyaggazdálkodástól elvonatkoztatjuk — mert annak külön felelősi rendszere van — akkor az anyaggazdálkodás feladatát 6 csoport képezi:

1. Anyaggazdálkodási mozgalmak kompány jellegét megszüntetve azokat állandóvá kell tenni — munkaversenyek formájában is — és a szakszervezetek támogatásával tömegmozgalommá kell enni. Ezek célja az anyagnormák kidolgozása, az anyagfelhasználás és selejt csökkentése, az anyagminőség javítása, felesleges készlet megszüntetése, anyagvédelem és az anyagmozgások tervszerű tétele legyen.

2. Felsőbb hatóságaink irányelvei szerint meg kell szerkeszteni az anyaggazdálkodás ügyrendjét és az anyagkezelés végrehajtási utasítását. Fel kell építeni a helyes anyaggazdálkodási szervezetet, amely községi vállalat onként a következő felelősökből áll: az anyagfelelős az anyagellátóosztály vezetője, az anyagbeszerzési-kezelési és gazdálkodási szolgálat legjobb irányítója. Az anyagnormafelelős az anyagnormákat szerkeszti, betartásukat ellenőrzi. A cikklistafelelős a lajstromokat szerkeszti és lajstromszámokat ad; a takarékossági felelős végül minden egyéb anyaggazdászati teendő intézője. A selejtező és értékesítő bizottság feladatát neve is mutatja, résztvevői az anyagi, pénzügyi, jogi és ellenőrzési osztályokból, valamint az érintett szakszolgálatokból tevődik össze.

3. Meg kell szervezni a pontos és naprakész anyagnyilvántartást, amely a számviteli irányelveinek megfelelően az anyagérték és üzemi könyveléshez kapcsolódik, a gépesített anyagkönyvelés megoldására és a készletnormák kiszámítására egyaránt alkalmas. Az országos árulista szerkesztés alatt áll, amelybe bele fogjuk kapcsolni a részletes közlekedési cikkjegyzéket.

4. Az anyagnormák a tervszerű takarékosság bázisai és a termelvényegységre előre megadják a felhasználható anyagra, a veszteség, selejt, hulladék és [illegible] keretértékeket. Az anyagnormákat úgy az anyagtervek, mint kiutalások, anyagtakarékossági verseny, önköltségszámítás és ellenőrzésben egyaránt felhasználhatjuk. Az átfogó (globális) anyagnormák már elkészültek és most a szabatos anyagnormák felvétele folyik részletes mérések és számítások alapján. Az anyagnormák birtokában a tervszerű és takarékos anyagbeszerzés úgy történik, hogy a termelési terv időszakonkénti értékelhez az anyagnormák közvetítésével az anyagszükségleti tervet felállítjuk, amelyet a készlettel egybevetve, kapjuk az anyagbeszerzési tervet.

5. Törekedni kell a leggazdaságosabb anyagfelhasználásra, olcsóbb anyagok, külföldi anyagok helyett pótanyagok, könnyűfémek alkalmazására.

6. A szabályozatok egész anyagát, az anyagkezelés menetét és az anyagszámvitelre vonatkozó utasításokat vállalati viszonylatra kidolgozva a műszaki káderek és a dolgozók széles tömegei felé oktatni kell továbbképzések és új káderek formájában. Ezekben fokozott hangsúlyt kell fektetni mindazokra az 1. pontban foglalt feladatokra, amelyeket a tömegmozgalmak céljául is kitűztünk.

FÜLLER LAJOS

versenyre hívja ki a gépjárműszakma valamennyi hegesztőjét

Füller Lajos, a Teherfuvar NV népszerű dolgozója, aki a legkomplikáltabb műszaki kérdéseket is játszi könnyedséggel oldja meg, olyan hegesztő specialitásnak számít, akihez hasonló nagyon kevés akad a szakmában.

Tudását nem őrzi mint titkot, hanem átadja azt a vezetése alatt álló szaktársainak és egymásután neveli a legkiválóbb hegesztőket.

Ha egy komolyabb probléma megoldásáról van szó, ahol a „tudomány megállt" két szóval máris elintézi a kérdést.

A motorblokk, vagy szelepülésen mutatkozó hajszálrepedéseket éppoly szakszerűen hegeszti, mint a több darabra összetört kartert és még egyszer sem fordult elő reklamációs visszalérő munka, ami kezéből kikerült.

Normáját 180—190 százalékban teljesíti.

Reméljük, hogy a szakma minden hegesztője megragadja az alkalmat és nemes versenyre kel és ezzel hazánk szocialista építését is szolgálja.

Iparostanulók szakmai nevelése és képesítése

A szocializmus építésében a tanulás nem egyéni vagy családi, hanem társadalmi érdek.

Az ipar tanulása terén a multat teljesen felszámoltuk, az „inas" megjelölés megszünt, már nem dajkál többé, nem háziszolgája a „nagyságosasszonynak".

Az iparostanuló a szakmai képesítésre és a tanulásra áldozhatja idejét. A hároméves terv sikeres befejezése és az ötéves terv végrehajtása, mely a dolgozók életszínvonalának felemelkedését szolgálja minden vonatkozásban, szükségessé tette a szakmunkások nagyszámú képesítését azért, hogy a szakmunkáshiányt pótolni tudjuk, az ipar fejlesztésének minden vonalán. Pártunk irányításával megindult az iparostanulók szakmai képesítése. Az 1950. évben 26.000 iparostanulót kell felvenni. A Községi Közlekedési Vállalatunkra 270 iparostanuló jut, ennek 25 százaléka női iparostanuló lesz, akiket részben otthonban helyezünk el.

Jelenleg a Közlekedési Vállalatoknál

185 iparostanuló van. Köztük női tanuló is (lakatos), aki felveszi a szakmai tanulási versenyt bármelyik tanulóval. Jelenlegi tanműhelyünkben csak 60 tanulót tudunk foglalkoztatni, a többi tanulók produktív műhelyekbe segédek mellé vannak beosztva. Ez év április hó 1-re kész lesz a Pálffy-telepen egy korszerű tanműhely, ahol 200 iparostanulót lehet elhelyezni.

Jelenleg az elsőéves iparostanulók keresete a szociális juttatásokat nem számítva, havi 120 forint. Minden tanuló dupla ebédet kap, azonkívül munkaruhát, tisztálkodásra szappant és tanfelszerelést, az otthonokban díjtalan ellátást.

Minden iparostanuló havi 780 forintba kerül. Ez év február 5-én a Rákosi Mátyás-tanulóvárosban országos konferencia volt, ahol minden tanműhelyvezető és oktató megkapta az útmutatást, hogy szakmai téren a tanítást milyen vonalon kell vezetni. Az oktatók önfeláldozó, lelkiismeretes munkáján múlik a jó szakmunkások kiképzése. Jelenleg sok lakatos és esztergályos szakmunkásra van szükségünk. Az iparostanulók heti 30 óra gyakorlati és 18 óra iskolai tanításban részesülnek.

Ebben a tanító munkában részt kell vennie minden öntudatos dolgozónak és szülőnek, mert mi még le vagyunk maradva ezen a téren. A szocializmus építésének kommunista módszere megköveteli, hogy munkaversenyben gyorsabban elérjük céljainkat. Szükséges hogy minden dolgozó és szülő a tanulást előbbrevigye vagy segítse.

Mit várunk az iparostanulók tanítása terén

minden dolgozótól. Segéd mellé beosztott iparostanuló tanításától ne idegenkedjünk, mert az ilyen idegenkedés a dolgozóktól nem tudatos ellenállás. Felelősséggel tartozik minden dolgozó a tanuló előmeneteléért.

Ne hagyja a tanulót „elcsellengeni", legyen szakmai nevelője, ne arra az álláspontra helyezkedjen, hogy csak pofonnal lehet szakmai tudást nevelni és a jóindulatát csak azzal tudja megmutatni, hogy a csikket odaadja a serdülő tanulónak. A legnagyobb baj az esztergályos szakiársaknál van. Idegenkednek a tanulóktól, mondván, ők akkor vissza vannak tartva a termelésben. Jelenleg még nem tudunk minden tanunak külön padot biztosítani szerszámgépek hiányában.

Felszabadítónknál, a Szovjetuniónál is fennállott kezdetben az a nehézség, de ott minden dolgozó versenyzett aztán, hogy ki fog jobb szakmunkást nevelni és ez meghozta a gyümölcsét.

A szülőknek is ellenőrizniök kell gyermekük tanulási fejlődését. Állandóan legyenek érintkezésben az oktatókkal. Ne csak akkor érdeklődjenek gyermeküik tanulása iránt, amikor már baj van, a tanuló előmenetelénél vagy viselkedésénél. Jelenjenek meg a szülői értekezleteken.

A miniszertanács határozata értelmében ma már a két évet betöltött iparostanulóink segéddé válnak, amit örömteli mosolygással vettek tudomásul. Velük vizsgázik az oktató, a segéd és a szülő is. Ha eleget teszünk a nevelés terén kötelességünknek, szebb lesz a holnapunk.

Mi oktatók felkérünk minden szülőt, szaktársat, SZIT-vezetőséget, fogjunk össze a Szovjetunió, Pártunk, Szakszervezetünk támogatásával az eredmények biztosítása érdekében.

Az iparügyi minisztérium törvénye a tanonckérdéssel kapcsolatban lehetőséget adott ahhoz, hogy az ipari tanulók rövidebb idő alatt szakmunkásokká válhassanak. Minden ipari tanulónak tudnia kell azt, hogy a szocializmus építésében a jólképzett szakmunkások tömegeire van szükség. A mult inasával a mai iparostanuló megváltozott körülmények között, korszerűen felszerelt tanműhelyekben és ipari iskolákban tanul.

Köszönheti ezt a magyar ifjúság a dicsőséges Vörös Hadseregnek, Sztálin elvtársnak, a Magyar Dolgozók Pártjának és Rákosi elvtársnak, akik féltő szeretettel és gonddal őrködnek azon, hogy az ifjúság helyes nevelést kapjon.

Ipari tanfelelős

A Damjanich utcai műhely jó példával jár elöl az anyagtakarékosság terén

A kábelosztály Damjanich-utcai telepén a műhelyben izgatott munkásfejek hajolnak össze. Mi történik itt?

Kábelhántolásra beosztott munkások erősen vitatkoznak. Egy anyagról van szó, amit közönségesen *sztaniolnak* ismerünk s mint egy ezüstkígyó csavarodik az ólomhüvelyből kivágott telefonkábel érpárjai között.

Talán még nem láttak ilyent, hogy így vizsgálják? Dehogy nem! Most azonban más szempontok fornak a koponyákban. Mennyi egy szál súlya? Milyen az összetétele? Mennyit tudnánk összegyüjteni belőle? Egymás után röppennek el a kérdések.

Elvtársak! — szól *Czák* István élmunkás. — Meg fogjuk oldani, ki fogjuk vizsgáltatni, felküldjük a laboratóriumba. Máris fogjunk hozzá! Hangzik D. *Vörösz József* élmunkás szava. Dehát ezzel tovább tart a munka, merül fel egy ellenvetés. Megszólal *Rácz* Géza: Így csináljátok elvtársak! Füge ujjai máris nagy gyorsasággal fejtik a csillogó anyagot.

Szépen gyülik, már egy kisládára való gömbbé gyúrt anyag van. Összeolvasztották az első adagot, minek eredményeképpen

20 kg ón-ólom ötvözetet nyertünk

Megmutatják az eredményt *Kiss* István szolgálatvezető elvátrsnak, aki utasítást ad a gazdaságos tevékenység további folytatására.

Idáig 84 kg ón-ólom ötvözetet gyüjtöttünk össze, az eddig fel nem használt értéktelennek vélt sztaniolból. Nagy szám? Nem mondhatjuk, de komoly érték és még komolyabb értéket jelent, ha arra gondolunk, hogy rajtunk kívül még sok-sok negyven főnyi dolgozó csoport van országunkban és így a sok kis ón, ólom, fém és más eddig figyelembe sem vett anyagok értékben és mennyiségben óriásivá nőnek, a gondos és figyelmes anyaggazdálkodás kapcsán.

A jelentéktelen hulladék a szorgos munkáskezek alatt használati cikké, berendezési tárgyakká, ipari segédanyagokká alakulnak át. A takarékossággal is csökkentjük az önköltséget, hozzájáruluk népgazdaságunk rentabilitálásának növeléséhez. Túlszárnyaljuk a kapitalista gazdaság termelési eredményeit. Tervszerűséggel és odaadással, vállvetve küzdünk a szocializmus erősítéséért. Küzdünk az imperealisták ellen, kezünkben a munka fegyverével. Ezeket a fegyvereket győzelemre visszük. Velünk vannak a dolgozó milliók, akik munkájukkal átalakítják és magukévá teszik a világot.

A lenini-sztálini elmélet mellett a Kommunista Pártok vezetésével, a szakszervezetek irányításával szabadságot, jólétet, vidámságot hoznak az emberiségnek.

Mi is aktív részesei vagyunk a béke munkás hadseregének, takarékosságunkat is ez a szellem hatja át. Nem állunk meg a fejlődésben, hanem tovább dolgozunk, amnek további eredményei máris megmutatkoznak, ugyanis a kábelszerelésnél nélkülözhetetlen olajba itatott kenderszalag nagy mértékben való kitermelésével és hasznosításával újabb eredményeket értek el dolgozóink.

Ebből a fontos nyersanyagból eddig 800 m-t gyüjtöttünk össze. Így belső tartalékokból 2.125 forint értéket hívtunk elő népgazdaságunk erejének növelésére.

Elvtársak! Jó munkával, takarékossággal előre a szocializmusért!

A SZOCIALIZMUS ÉPÍTÉSÉBEN HARCI FEGYVER A MUNKÁSSAJTÓ!
OLVASD, TERJESZD ***A NÉPSZAVÁT!***

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Közlekedés

Lapunk mai számát *munkáslevelezőink írták*

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 5. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 március 5.

A Sztahánov-mozgalom a szocializmus alapja és záloga

Írta: Iván Fjodorovics Pányin, a Szocialista Munka Hőse

A magyar nép körében tartózkodva, a KÖZLEKEDÉS hasábjain keresztül szeretném kifejezni hálás köszönetemet az egész dolgozó népnek, a vasutasságnak azért a forró és baráti fogadtatásért, melyben bennünket, a szovjet nép fiait részesítették. Csak a népi demokráciák országaiban, ahol a nép van hatalmon, lehetséges ilyen, az egész világ békéjére törekvő két nép együttműködése.

Megismerkedtünk a magyar iparral és láttuk a magyar nép nagy igyekezetét, hogy a szocializmust minél gyorsabban felépíthesse.

Mielőtt hazamennénk, el kell hogy mondjuk tapasztalatainkat. *Úgy éreztük magunkat, mint otthon.* Láttuk, hogy a magyar munkásosztály teljes erejével építi az új hazát, a saját hazáját. Örömmel tapasztaltuk, hogy *a Sztahánov-mozgalom áttört a régi normákat és hatalmas eredményeket hoz.*

A kibontakozott Sztahánov-mozgalom a szocializmus alapja és záloga. De mi akadályozza a magyar munkásokat még jobb eredmények elérésében? Az, hogy a kapitalista uralom elhanyagolta a technika fejlesztését. Láttuk, hogy az üzemek többsége a régi technikával dolgozik.

Szeretném azonban a magyar vasutasok lelkére kötni: *a régi technikával is lehet többet termelni! A munkát jól meg kell szervezni, a műhelyeket tisztán tartani, a szerszámokat gondosan ápolni. És a legfontosabb: tervet kell készíteni,* tervszerűen kell dolgozni, mert anélkül nincs többtermelés. Azt láttam, hogy az Istvántelki Főműhelyben és az Északi Főműhelyben, de még a fűtőházaknál sincs tervszerűség; a főműhelyekben például nem tudják, hogy bizonyos időnként hány főjavításos gép készül el. A munkások nem tudják, mit kell teljesíteniök, de nem tudja pontosan maga a vezetőség sem. Ha ezeket a szerény tanácsaimat hasznosítják, legalább az eddigi kétszeresére emelhetik termelésüket.

Résztvettem a sztahánovista konferencián. Nagy élmény volt számomra! Éreztem, hogy *a konferencián felszólaló magyar sztahánovisták tiszta szívből beszéltek.*

A felszólalásokból bizonyossá vált, hogy a magyar munkásosztály, a magyar nép minden erejével igyekszik mielőbb felépíteni új hazáját. Ennek egyik eszköze a vasutasoknál az „500 kilométeres"-mozgalom, amely az elmult napokban indult meg. Ebbe a mozgalomba a vasút minden dolgozójának be kell kapcsolódnia. Ahhoz, hogy a mozdonyokat valóban jól kihasználhassák, arra van szükség, hogy *egy-egy mozdonyon három brigád váltsa egymást, három-három taggal.*

Nagyon fontos, hogy a mozdonyvezetők menetközben futtatásokat végezzenek. Ez lehetővé teszi, hogy egyik mosástól a másik mosásig ne 2000, hanem 20.000 kilométert fusson a mozdony. Mi, a Szovjetunióban már 20 éve menetközben futtatunk, Magyarországon pedig tiltják ezt a régi szabályok. De melyik a gazdaságosabb? A 2000, vagy a 20.000 kilométer?

Meg kell döntení a régi szabályzatot! Nem szabad megkötni a mozdonyvezetőket a sebesség és az érkezés szempontjából sem. Ha a pálya szabad, akkor a vonat fusson be minél előbb rendeltetési helyére.

Nyugodtan el lehet mondani, hogy a vasuti szállításban az „500 kilométeres"-mozgalom az az út, amelyen haladva, a vasutak elláthatják az ipart és a mezőgazdaságot minden szükséges anyaggal. Attól, hogy miként tudjuk rakományainkat idejében leszállítani, komoly mértékben függ az újjászülető, fejlődő ipar teljesítménye. Éppen ezért a magyar vasutasok előtt nagy feladatok állnak:

Növelni a mozdonyok és kocsik napi átlagforgalmát.

Növelni a mozdonyok mosásközötti idejét a technika javításával és a kazán lefúvásával a vonat nagysebességű közlekedése közben.

Bevezetni a melegmosást az ország minden fűtőházában, amely a mozdonyok mosójavításból való kibocsátását átlagban 12 órával csökkenti.

Hogy e feladatok teljesíthetők legyenek, a termelést szigorú technológiai tervre kell építeni és ezt a tervet minden egyes munkás tudatába bele kell vinni. Szigorúan grafikonszerű termelésre kell törekedni.

Az elmaradt vasúti technika felszámolása végett gépi termelésen alapuló új technikát kell bevezetni.

A régi műszaki felszerelést új, tökéletesített felszereléssel kell kicserélni.

Bátrabban kell meghonosítani az új technikát a villamoshegesztés terén, a transzmissziós tárcsák méretének megnövelését, miáltal a gép fordulatszámát tudják fokozni, a gépeknél közvetlen motormeghajtás bevezetését transzmisszió helyett.

És ami a legfőbb, — ami nem kíván tőkebefektetést — meg kell honosítani a munkahely kultúráját. Versenyt kell kezdeményezni a termelés kultúrájára, a szerszámok mintaszerű karbantartására.

A magyar nép ismeri célját: a szocializmus mielőbbi felépítését. A szocializmus minél gyorsabb felépítésére irányuló törekvés az egész magyar népben megvan. *A nép az erő és a bölcsesség kimeríthetetlen forrását rejti magában.*

Rövid időt töltöttem csak Magyarországon. De láttam, hogy *a magyar munkásosztály nagyon szerett vezetőit, rendületlenül hisz bennük, bizonyos abban, hogy jó úton vezetik a szocializmus felé.*

Ezért mély meggyőződésem, hogy a magyar munkásosztály hamar felépíti az új országot, amelynek én is szeretett, bölcs vezére, Rákosi elvtárs áll.

Mégegyszer hálás köszönetemet fejezem ki a fogadtatásért, a szovjet ismeretek iránti figyelemért és kívánjuk a magyar népnek, hogy a Magyar-Szovjet Barátság Hónapjában kapott minden újat, gyakorlati útmutatást a lehető leggyorsabban honosítsa meg a termelésben az ötéves terv eredményes megvalósításáért.

Kívánom, hogy a magyar nép örökké barátságban éljen a szovjet néppel!

Megszívleljük Rákosi elvtárs üzenetét,

bátrabban kezdeményezünk, új utakat keresünk, nem ijedünk meg az új kisérletektől, mert mögöttünk áll a Párt és a hatalmas Szovjetunió segítsége

„T. Szerkesztőség! A Magyar Sztahánovisták I. Országos Tanácskozásáról nagyon sokat lehetne írni. Felejthetetlen élmény volt valamennyiünk számára és kemény elhatározásom, hogy amit e tanácskozáson tapasztaltam, a mi drága Rákosi elvtársunktól hallottam, a hős szovjet sztahánovistáktól tudtam meg, feldolgozom és széles területen ismertetni fogom a vasutasokkal, dolgozó társaimmal.

Ott értettem meg igazán, hogy a sztahánovista-mozgalomnak az egész, szocializmust építő dolgozó nép mozgalmává kell válnia és ebben nekünk, magyar sztahánovistáknak teljes erőnkkel részt kell vennünk.

A magyar sztahánovisták, ezek a munkában annyira kitűnt, nagyszerű emberek nem rejtették véka alá munkamódszereiket, elmondották, hogy milyen eredményeket értek el, hogyan járultak hozzá a szocializmus építéséhez, nemzetgazdaságunk megerősödéséhez, s kihangsúlyozták, hogy saját kereseti lehetőségük is milyen nagymértékben emelkedett a mozgalom által.

Gerő elvtárs, az első magyar vasutas a mozgalommal kapcsolatban sok hibát ismertetett és mi ezekből a hiányosságokból ismét tanultunk.

A szovjet sztahánovisták előadását is rendkívüli figyelemmel kísértük. Megismertük a mozgalom elindulását a nagy Szovjetunióban, az eredményeket, a gazdag tapasztalatokat felszólalásaikból.

Az a meleg közvetlenség, amellyel Dubjága elvtársnő a Lenin-rendes szövőnő, Pányin elvtárs, a Szocialista Munka Hőse, mozdonyvezető, Zsuravljev elvtárs olvasztár, a magyar sztahánovisták tanácskozásán velünk ismertették munkájukat, tanítottak bennünket, biztosítók nekünk arra, hogy nagy Pártunk, Rákosi elvtárs vezetésével a kitűzött célt még hamarabb elérjük.

Rákosi elvtárs minden szava aranyigazság

Hatalmas érdeklődés kísérte a mi forrón szeretett Rákosi elvtársunk beszédét. Rákosi elvtárs beszédének minden szava aranyigazság volt és nem győztük eléggé csodálni, hogy

roppant elfoglaltsága mellett is két teljes napot szentelt nekünk, meghallgatott bennünket, tanított és segített.

Nagy beszédében nemcsak az eredményeket ismertette, de ami a legfontosabb, rávilágított hibáinkra, s megmutatta azt a legrövidebb és legegyenesebb utat, amelyen időveszteség nélkül sikeresen oldjuk meg feladatainkat.

Nem is tudom leírni, hogy menynyire megkapott bennünket minden mondata, minden szava és mennyire jólesett az az üzenete, amelyet az országos tanácskozásról küldött az üzemekben maradt munkástársainknak.

„Innen üzenem minden magyar sztahánovistának, munkásújítónak, észszerűsítőnek — mondotta Rákosi elvtárs — kezdeményezzen bátran, legyen nagyvonalú, ne féljen az új utaktól, az új kisérletektől, mert mögötte áll teljes erejével az egész magyar kommunista mozgalom, a Magyar Dolgozók Pártja és mögötte áll kimeríthetetlen gazdasági és tapasztalati fegyvertárával a hatalmas Szovjetunió."

Éreztük valamennyien, hogy Pártunk és Vezérünk ott áll mellettünk és nem hagy el bennünket.

Az a végtelen szeretet, az a kivételes gondoskodás, melyet Pártunk, kormányunk az értekezlet egész ideje alatt velünk szemben tanusított s az országházi fogadás szervesen egészíti ki azt a felejthetetlen élményünket, amelyet akkor éreztünk, amikor Rákosi elvtárssal találkoztunk, beszéltünk és hallgattuk bölcs szavait.

Nem feledkezhetem meg az úttörőkről, ahogyan beszéltek, köszöntöttek bennünket az értekezlet alatt, sok harcban edzett, erőskezű sztahánovistának könnyet csalt a szemébe. Boldogan néztük az ifjúságot, a jövőt, mindannyiunk igéretét.

A pécsi fűtőház dolgozói nevében én is felszólaltam és mindjárt a bevezetőben üdvözöltem az ország, a szocializmus építése terén legjobb eredményt elért sztahánovistákat és szeretett vezérünket, Rákosi elvtársat. Ezeket mondottam:

„A százéves vasút történetében új korszak kezdődött. A vasutas dolgozó knagyszerű eredményeikkel lehengerelték azokat az akadályokat, amelyeket az elavult paragrafusok, szabályok állítottak elénk. Az a tény, hogy ma, az ország sztahánovistái között, én, a pécsi fűtőház mozdonyvezetője is helyetfoglalhatok, bizonyítja azt, hogy

a mozdonyvezetők viszonya a munkához, Pártunk tanításának eredményeképpen teljesen megváltozott.

Amikor a Nagybudapesti Pártválasztmány határozata után országszerte, új lendülettel megindult a munkaverseny, már világosan áll előttünk a feladat, amelyet meg kell oldani. Bár munkaversenyben dolgoztunk eddig is, de határozott, nagy horderejű, konkrét feladat nem volt előttünk. A Pártválasztmány határozata után,

a hős szovjet sztahánovista vasutasok példáin elindulva,

a magyar vasutas dolgozók forradalmi horderejű feladatot tűztek maguk elé: a „2000 tonnás"-mozgalom megindítását.

Megmozdultak a vasutas dolgozók, -elindultak a „2000 tonnás" mozgalommal, a 2000 tonnáért, a túlsúlyért és az eredmény sokmillió forint megtakarítás a népnek, a szocializmus építéséhez.

Nem volt könnyű megindulni, mert sokan voltak még, akik ragaszkodtak a több évtizedes szabályokhoz, ellenpropagandát csinálta és igyekeztek megnehezíteni munkánkat. A vasutas dolgozók többsége hátran csatlakozott a mozgalomhoz, mert látták, hogy a Párt és a szakszervezet szilárdan mellettünk állnak. Itt is, mint mindenhol

győzött a Párt, a kommunista öntudat, a dolgozók bátor fellépése.

Amikor az első túlsúlyos vonattal útnakindultam, a kishitűek, a kételkedők szánakozva csóválták fejüket

(Folytatás a 2. oldalon.)

és úgy nekem, mint a gépemnek, nem nagy jövőt jósoltak. Meg voltak győződve, hogy két-három út után annyira tönkremegy a mozdony, hogy azt műhelybe kell küldeni, mert tovább használni nem lehet. Nem bírja majd a gép, a csavarkapcsok el fognak szakadni, a nagy terhelésnél és nem lesz fűtő, aki elegendő gőzt fog tudni fejleszteni.

És mi lett az eredmény

A beosztott mozdonyom javítási költsége 5 százalékkal kevesebb volt, mint a többi hasonló sorozatú gépé, 10 százalékkal kevesebb volt a szénfogyasztás és amellett, hogy a pécsi igazgatóság területén a legtöbb túlsúlyt továbbítottam, még ma is vigan szalad és üzemképes a mozdonyom.

Az én példámat követve, csatlakozott a többi mozdonyszemélyzet is, mind nagyobb és nagyobb lelkesedéssel és azok, akik kételkedtek lekicsinylőleg nyilatkoztak a „2000 tonnás"-mozgalomról, kénytelenek voltak elismerni, hogy mi léptünk a helyes útra, hogy mi valósítottuk meg azokat a nagyszerű eredményeket, melynek során a pécsi fűtőház személyzete

a mai napig 757 túlsúlyos vonatot továbbított, 115.223 tonnával többet, mint a rendes terhelés.

Tehát a rendes terhelés mellett továbbított vonatainkon felül még 180 vonattal többet kellett volna indítani.

Milyen munkamódszerrel értem el sztahánovista teljesítményemet

Ha le akarom írni azt a munkamódszert, amellyel teljesítményemet el tudtam érni, ott kell kezdenem, hogy tanuló koromban olyan szaktársak neveltek, akik nemcsak a szakma elsajátítását segítették elő, de politikailag is tanítottak, ők már akkor látták a felszabadulás elkövetkezését, a proletárdiktatúrát. Hogy ma itt állhatok, nagyrészt nekik köszönhetem.

A felszabadulás után tehát tudtam már, hogy melyik pártban van a helyem ,tudtam azt is, hogy most jött el a mi időnk. Mint mozdonyvezető így is kezdtem dolgozni. Pártom és a szakszervezet felfigyeltek munkámra és fiatal mozdonyvezető létemre mind nagyobb és nagyobb gépeket és komolyabb vonatokat biztak rám. Hogy eredményeket értem el, annak tudható be, hogy

szerettem a rámbízott gépet. úgy kezeltem és úgy foglalkoztam vele, mint a legjobb baráttal, a legjobb segítőtárssal.

Meg tudtam érteni panaszát, mert a gép, ha holt anyagból is van összeállítva, nézetem szerint érezni és beszélni tud, csak meg kell érteni.

Nem egyszerű dolog és nem kis felelősséggel jár egy vonat továbbítása, nemcsak a vonat menetrendszerű érkezése, illetve indulása, hanem felmérhetetlen nemzeti vagyon és a dolgozók életének biztonsága van a mozdonyvezetőre bízva. Tökéletes munkát csak úgy tud végezni a mozdonyvezető, ha együttérez a géppel, eggyé olvad, összeforr mozdonyával, tudja minden kerékfordulatnál, milyen állapotban van, hogyan működik mozdonya. A túlsúlyos vonatoknál is döntően esett latba, hogy gépemet a legtöbb gondossággal készítem elő az útra. Nem volt egyetlen csavarja, egyetlen alkatrésze sem, amit meg ne vizsgáltam volna. A vonalon pedig, menetközben, a jó pályaismeret s így a lejtviszonyok kihasználása segített abban, hogy a lehetetlennek gondolt feladatokat meg tudtam valósítani.

A legdöntőbb segítséget Pártunktól kaptam,

mert megismerhettem a szovjet sztahánovisták munkamódszereit s a Párt tanítása révén az önbizalmam megerősödött és világosan láttam a célt magam előtt.

Munkamódszeremet iparkodtam átadni munkatársaimnak, szerveztem a munkaversenyt és hogy ezáltal szép eredményeket értünk el, ez nemcsak a magam, de dolgozótársaim érdeme is.

Megismerkedtem az elmúlt napokban Pányin elvtárssal és rövid beszélgetés során hihetetlen sokat tanultam tőle. Nagy segítséget nyújtott az „500 kilométeres"-mozgalom megindításánál.

... A pécsi fűtőház dolgozói nevében az ország legjobbai előtt teszek ígéretet, hogy minden erőnkkel és tudásunkkal, a szovjet sztahánovisták példáját követve, szilárd akarattal azon leszünk, hogy az ötéves terv sikeres megvalósítását, a szocializmus mielőbbi kiépítését Pártunk és Sztálin elvtárs legjobb magyar tanítványának, Rákosi elvtársnak vezetésével megvalósítsuk. Elvtársi üdvözlettel: Lindner József sk., sztahánovista mozdonyvezető, Pécs, Fűtőház."

Fokozott munkavállalással adunk feleletet az imperialistáknak

„A „Dicsőség útja" című film szemlélteti hogyan nyújt lehetőséget a szocialista Szovjetunió a nép gyermekeinek a tanulásra és felemelkedésre. Megmutatja, hogyan lesz a munka egyik hőse az egyszerű kis parasztleányokból. A tanulnivágyás, az erős akarat, a munka, szeretettel párosulva hősi feladatok elvégzésére tud buzdítani.

A Nagy Honvédő Háború idején megsokszorozta a szovjet ember erejét és kitartását az a tudat, hogy hazájukat és függetlenségüket meg kell védeni az ellenségtől. Szása Voronovka nagy kötelességtudásról tett bizonyságot mint mozdonyvezető, mely kötelességtudást, a Lenin—Marx ideológia alapján tett magáévá, s ez kell, hogy példaként lebegjen minden haladó ember előtt.

Lenin mondotta: „Az ideológia fegyver a dolgozók kezében!" A szovjet dolgozók ezt teljesen a magukévá tették, bizonyítják ezt a Szása Voronovkák is, akik akadályt nem ismerve, a bombazápor közepette is hősiesen teljesítették kötelességüket. Ma is folyik a harc, bár nem golyó- és bombazápor közepette, de ebben is erős akarattal kell megállni a helyüket a dolgozóknak. Éberséggel kell megakadályozni az ellenség ténykedéseit és meghiusítani céljaikat, melyekkel alattomban támadják a demokráciát. Fokozott munkavállalással igyekezzünk feleletet adni az imperialistáknak. Zsiga Juliánna sk. Szeged Igazgatóság, III. osztály."

Levél Pányin elvtárshoz

„T. Szerkesztőségi Kérjük az elvtársakat, hogy alanti levelünket a KÖZLEKEDÉS hasábjain keresztül juttassák el Pányin elvtárshoz:

„Kedves Pányin elvtárs! Azon alkalomból, hogy a villamos mozdonyszínbe ellátogatott és a szovjet vasutasok üdvözletét tolmácsolta, mi is hasonlóképpen szeretettel üdvözöljük Pányin elvtárson keresztül a szovjet vasutasokat. Vagy örömet szerzett Pányin elvtárs azon kijelentésével, hogy szívesen dolgozna olyan környezetben, mint a villamos mozdonyszín. Megdicsérve annak tisztaságát és jó karban tartott szerszámait.

Örömmel hallgattuk azon kijelentését, hogy magyar vasutasokat is meghívtak a Szovjetunióba tapasztalatcsere céljából.

Éljenek a nagy Szovjetunió hős vasutasai!

Éljen Sztálin és Rákosi elvtárs!

Bp. Keleti p. u. villamos mozdonyszín dolgozói".

SZTAHÁNOVISTA ÚJÍTÓINK MUNKÁBAN

Milyen újítással akadályozta meg Komáromi István a szerkocsi könyökcsőfelerősítő csavarok elfordulását

A szerkocsi könyökcső-karimáját gumilemezzel tömítik. A gumilemez rugalmassága lehetővé teszi a tömítetlenség megszüntetését, a csavaranyák utánahúzásával. A csavarok azonban rendszerint rozsdásak, elfordulás ellen nincsenek biztosítva és így a tömítetlenség csak akkor szüntethető meg, ha előzőleg a szerkocsiból a vizet kiengedik. A víztartályba átmérőjű és 48 mm fúratú karima. A karimába a könyökcső-karima csavarrészének megfelelő lyukat fúrnak. Ebbe megfelelő hosszúságú csavarokat szerelnek be, a karimának megfelelő gumilemeztömítést vágnak ki és azt a csavarokon át a karimára húzzák. Azután a víztartály fenekére helyezik a karimára szerelt csavarokat, a víztartály fenekén lévő furatokon átdug-

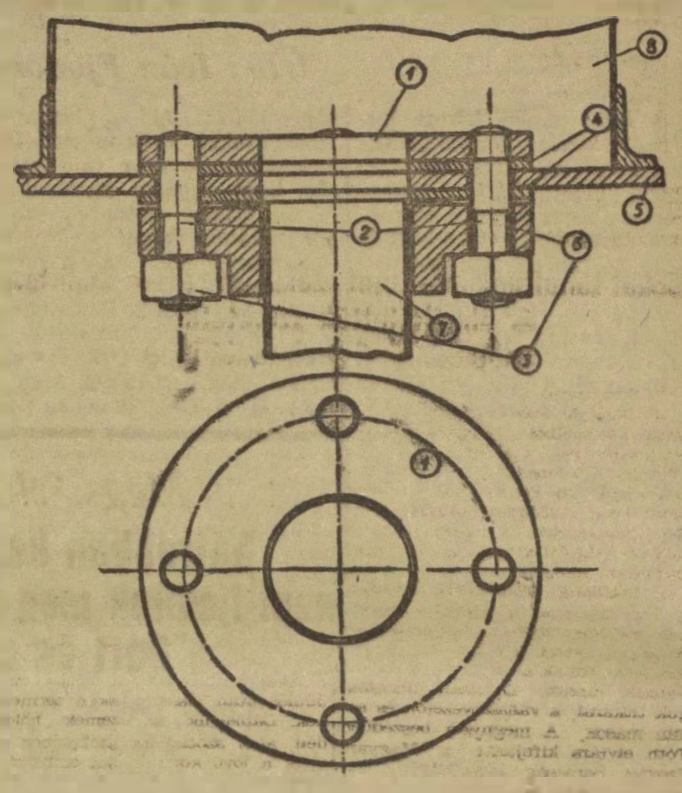

ugyanis be kell bújni, hogy a csavar fejét csavarkulccsal meghúzhassák. Ez főleg akkor fordul elő, ha a szerkocsi könyökcső-karimája enged és a víztartály a fenékrészen folyik.

A víztartály vizének kiengedése az újító javaslata alapján feleslegessé válik. Erre a célra a rajzon látható egyszerű megoldást javasolja. Ennek lényege 10—12 mm vastag, 110 mm átmérőjű és 48 mm fúratú karima. A karimába a könyökcső-karima csavarrészének megfelelő lyukat fúrnak. Ebbe megfelelő hosszúságú csavarokat szerelnek be, a karimának megfelelő gumilemeztömítést vágnak ki és azt a csavarokon át a karimára húzzák. Azután a víztartály fenekére helyezik a karimára szerelt csavarokat, a víztartály fenekén lévő furatokon átdugják és a könyökcsövet fölszerelik. A csavarok szükség szerint húzhatók utána. A könyökcső bármikor le- és fölszerelhető anélkül, hogy a szerelőnek a víztartályba kellene bújnia és a szűrőkosarat ki kellene szednie.

Az ismertetett eljárás Komáromi István újítása, aki a Szegedi Fűtőház dolgozója.

TÓTH TEODOR ÚJÍTÁSA: Mozdonyvezérmű-csapszeg állítógyűrűinek felhasználása

Vezérmű-csapszegek felújítása esetében ott, ahol állítógyűrűt alkalmaznak, a csapszeg-fejújításnál az állítógyűrűt is minden esetben felújították. Az újító megállapította azt, hogy ez felesleges, miután az állítógyűrűk 90 százaléka sértetlenül maradt.

Az újító javaslata alapján a vezérmű-csapszeg biztosítására alkalmazott állítógyűrű háromféle módon használható fel újolag.

1. A leszerelt csapszeg állítógyűrűnyílását újból felfúrják, majd az új vezérmű-csapszegre illesztik egész szorosra. Az eljárással biztosítható az állítógyűrű fix tartása. Az így átfúrt csapszeget, illetve állítógyűrűt a szoros felillesztés miatt kúpos dörzsárral megfelelően, kidörzsölik. A lyuk központosítására és a fúrók egyenes vezetésének biztosítására ellencsúcsot alkalmazunk, amely megakadályozza a fúrónak a központtól való esetleges elvándorlását.

2. A második eljárás lényege az, hogy a régi csapszeg állítógyűrű szoros felillesztés után 90 fokra elfordítva beverőfával felütik.

3. A régi állítógyűrűnek külsején lévő két nyílását villannyal behegesztik és utána az előbb említett módon szorosan felillesztik.

A javaslat bevezetése legtöbb esetben lehetővé tette a mozdonyvezérmű-csapszeg állítógyűrűinek ismételt felhasználását.

(Sz.-fehérvári J. NV.)

ZSIROS ANDRÁST, a Keleti Műszaki Kocsihivatal dolgozóját, valamint SAS JÓZSEFET ÉS KEMÉNY GYÖRGYÖT a MAV Istvántelki Járműjavító NV dolgozóit a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének Választott Bírósága javaslatára a Központi Vezetőség a szakszervezet tagjai sorából kizárta.

A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy Zsíros András, Sas József és Kemény György beszélgetés során a szocializmus megvalósításának akadályul szolgáló kijelentéseket tett, amiért a Választott Bíróságunknak mindkettőjükkel szemben a megtorlásnak ezt a súlyosabb módját kellett javaslatba hozni.

Felszabadulásunk nagy ünnepének emlékére nemcsak áliandósítom, de túl is szárnyalom a sztálini műszakban elért teljesítményemet

„Kedves Elvtársaim! Nagyon örültem, amikor a MAV Felépítményi- és Vasanyagjavító NV dolgozói, mint az üzem egyik sztahánovistáját küldöttnek jelöltek a Tanácskozásra.

Most, hogy a Tanácskozást végighallgattam, nemcsak örülök, hanem valósággal boldog is vagyok, mert alkalmam volt sokat tanulni. Őszintén bevallva eddig azt hittem, hogyha a termelésben élenjárok és 200 százalékon felül termelek állandóan, ezzel eleget is tettem sztahánovista kötelezettségeimnek.

Tévedtem, mert megtanultam ott, hogy nem elég a sztahánovistának élenjárni a termelésben.

A sztahánovistának át kell adnia tudását munkástársainak, mert annál előbb felépítjük hazánkban a szocializmust, minél előbb lesz a sztahánovista mozgalom az egész, szocializmust építő, dolgozó nép mozgalma hazánkban.

Rákosi elvtárs mondotta valamenynyiünk feszült figyelme közepette: *„... a jó sztahánovistát nemcsak a saját eredménye után ítélik meg, hanem aszerint, hány munkásnak adta át tapasztalatát és milyen eredménnyel".*

Én, mint sztahánovista, ígérem, hogy a termelékenységem további fokozása mellett széleskörű felvilágosító munkát fogok végezni a sztahánovmozgalom népszerűsítéséért és továbbadom mindazt munkástársaimnak, amelyet az országos tanácskozáson népünk nagy tanítójától *Rákosi* elvtárstól, példaképeinktől, a hős szovjet sztahánovistáktól tanultunk.

Fogadom, hogy felszabadulásunk nagy ünnepének emlékére nemcsak áliandósítom, de túl is szárnyalom a sztálini műszakban elért 246 százalékos teljesítményemet és azt 320 százalékra fokozom. *Szabadság!*

Városi István s. k.,
a MAV Felépítményi és Vasanyagjavító NV sztahánovistája."

Női vasesztergályosok Szegeden

A női egyenjogúság egyik szép példája nyilvánult meg Szegeden a Szemafor-műhelyben, ahol felvételre jelentkezett a 19 éves Pollacsek Irén és a 17 éves húga, Pollacsek Anna, akik a vasesztergályos szakmát kívánják kitanulni és folytatni.

Mindkettő jókedvvel és nagy reménnyel indult és kijelentették, hogy akadályt nem ismernek, vasesztergályosok lesznek, hogy ők is hasznos dolgozói lehessenek népi államunknak és jó munkájukkal hozzájárulhassanak a szocializmus mielőbbi felépítéséhez.

Négyezerhatszáz repülőtéri dolgozó sztrájkol Newyorkban

A Newyork melletti La Guardia repülőtéren sztrájkba lépett a 34 amerikai várost összekötő Costal Airlines egész személyzete. A sztrájkban több mint 4600 dolgozó vesz részt. A sztrájkolók munkabéremelést és a munka biztonságának javítását követelik. Szerda dél óta sztrájkőrség veszi körül a La Guardia repülőteret.

ÉLJENEK A SZOCIALISTA ÉPÍTÉS ÉLENJÁRÓ HARCOSAI, A MAGYAR SZTAHÁNOVISTÁK!

Pányin elvtárs a magyar 424-en

Pányin elvtárs ittléte alatt nemcsak a műhelyek, fűtőházak dolgozóinak adott tanítást, de maga is munkaruhába öltözött és gyakorlatilag mutatta meg a mozdonyvezetőknek, fűtőknek, — mi a helyes, milyen az eredményes munka.

Sokat tanultunk a szovjet szakszervezetek kiállításán és elmélyítettük szeretetünket a hatalmas Szovjetunió iránt

T. Szerkesztő Elvtárs!

A Magyar-Szovjet Barátság Hónapja alkalmából a Gépjárművezetők Szakszervezete, a Vasutasok, a Közlekedési Alkalmazottak, a Szállítómunkások és Postás Szakszervezet együttesen kiállítást rendeztek a Gépjárművezetők Szakszervezetének központi székházában a szovjet szakszervezeti mozgalomról.

A kiállítást Tóth Béla elvtárs, a Gépjárművezetők Szakszervezetének főtitkára nyitotta meg mind az öt szakszervezet nevében. A megnyitón jelen voltak a szakmai szakszervezetek vezetői, az üzemi bizottságok titkárai, a vállalatvezetők és sokan mások. A megnyitó beszédben Tóth elvtárs kifejtette a Magyar-Szovjet Barátság jelentőségét. Beszélt a szovjet szakszervezetek munkájáról, melyek élenjárói a nemzetközi szakszervezeti mozgalomnak.

A SZOVJET SZAKSZERVEZETEK A KOMMUNIZMUS ISKOLÁI, a gazdasági vezetés iskolái. Képezi, neveli a kádereket az élcsapat számára. Segítséget nyújt és irányít a termelés frontján a kommunista társadalom építésében.

A szovjet köztársaságok népei felszámolták a kizsákmányoló tőkés osztályt, megszüntették a munkanélküliséget és nyomort és felépítették a szocialista társadalmat. A Bolsevik Párt vezetésével a marxi-lenini elmélet alapján Sztálin elvtárs irányításával állandóan növeli a szovjet hatalom erejét, a munkásosztály erejét, a munkásosztály életszínvonalát és kultúráját a legmagasabb nívóra emelték.

A szovjet szakszervezetek tagjai méltó és dicsőséges harcosai a munkának, amely a becsület és dicsőség dolga lett. Az állandóan fejlődő Sztahanov-mozgalom, a termelékenység növeléséért folyó harc segíti a szovjet népet a fejlődésben. A nagy Honvédő Háború idején, amikor barbárjában törtette le a fasiszta fenevadat, bizonyította be a Szovjetunió dicsőséges Vörös Hadserege, hogy a világ első hadereje, amely sikeresen harcol a békéért, a népek szabadságáért és függetlenségéért.

A kiállítás anyagából látjuk a szovjet szakszervezetek felépítését, azokat az egészségügyi, szociális létesítményeket, melyek hivatva vannak a munkások egészségvédelmét szolgálni.

Minden kiállított kép élénken hirdeti a sztálini gondoskodást a szovjet emberről. Láthatjuk fejlett orvosi, kórházi működésüket, melyek a beteg dolgozókat a megérdemelt üdülés után visszaadják a termelésnek. Láthatjuk az üzemek bölcsődéit, ahol szocialista szellemben nevelik a jövő kommunista embereit a legnagyobb gondoskodás mellett. Láthatjuk fejlett nevelő hatású kultúrájukat, előrehaladott sportjukat, amivel szintén élen járnak a szovjet dolgozók. Ezt a kiállítást mindenkinek meg kell nézniе! Elvtársi üdvözlettel Markovics Mihály s. k. gépjárművezető."

Március 6 és 19 között számolnak be az üzemekben a sztahánovista tanácskozásról

A magyar sztahánovisták első országos tanácskozása, *Rákosi* elvtárs beszéde, *Gerő* elvtárs felszólalása, *Apró* elvtárs beszámolója fontos útmutatást nyujt a magyar sztahánovista mozgalom további fejlődése szempontjából. A tanácskozáson elhangzott sztahánovista felszólalások komoly tapasztalatokat jelentenek szakmánk dolgozói számára.

A sztahánovista tanácskozás küldöttei, elsősorban saját üzemeikben, műhelyeikben és szolgálati helyeiken, március 6—19 között üzemi termelési értekezleteken számolnak be a sztahánovista tanácskozásról, ismertetik a dolgozókkal az ott elhangzottakat.

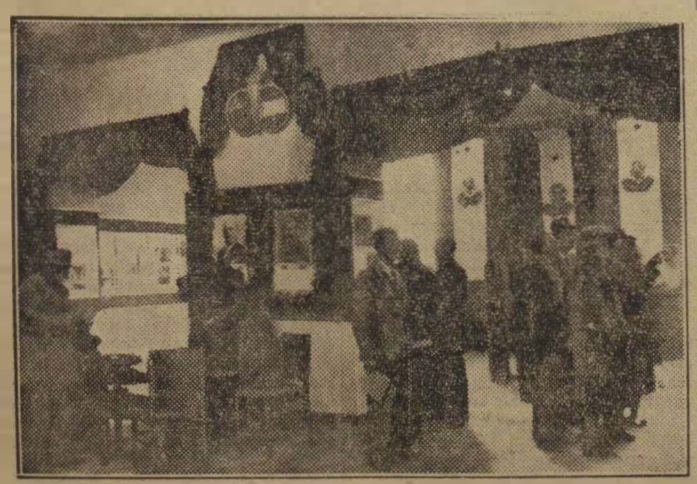

A Magyar Szovjet Barátság Hónapja alkalmából rendezett „Szovjet Szakszervezetek Kiállítását" nagy számban látogatják a dolgozók.

MUNKÁVAL, TANULÁSSAL KÉSZÜLÜNK A NEMZETKÖZI NŐNAPRA

A Nemzetközi Nőnapot, március 8-át, mi, dolgozó nők a béke védelme jegyében tartjuk meg világszerte.

A Nemzetközi Nőnapnak harcos hagyományai vannak. 1910-ben határozták el a Szocialista Nők II. Konferenciáján. Klara Zetkin javaslatára, hogy március 8-a a nők nemzetközi szolidaritásának napja lesz. Ez a nap minden dolgozó nőt figyelmeztetet a nőkérdés fontosságára, igazi tartalmára és szerepünkre abban a harcban, amelyet a munkásosztály pártjának vezetésével vívunk a békéért az imperialisták ellen.

Mi, magyar nők, akiknek demokratikus mozgalma hatalmas erőt képvisel a békéért folytatott harcban, nem tarthatjuk és nem is akarjuk távoltartani magunkat a haladó emberiség közös ügyétől. Eddig 80 millió nő tömörült a nemzetközi demokratikus nőszövetségbe, melynek élén a dicsőséges Szovjetunió asszonyai haladnak.

Mi, magyar nők tudjuk, hogy a Szovjetunió a béke, a demokrácia, a haladás hazája és egyre szorosabban állnak körülötte a békeszerető népek, a béke hívei, az egész haladó emberiség. Tudjuk, hogy a béke tábora kiszélesedik, erősödik, növekszik és ez ellen hasztalan az imperialisták minden erőfeszítése. Az egyszerű emberek millióri irányítják tekintetüket a Szovjetunióra, a béke és az igazság zászlóvivőjére. A népek bizalma egyre inkább növekszik a Szovjetunió — a szocializmus hatalmas hazája iránt, amelynek élén a nagy Sztálin áll. Nemcsak mi, magyar nők, hanem az egész világ dolgozó női, az egész haladó emberiség tudja, hogy Sztálin neve: a béke, az igazság, a népek becsületének és szabadságának zászlaja

A Szovjetunióban és a népi demokráciákban, így hazánkban is a Nemzetközi Nőnapot új, nagy sikerek és szakadatlanul emelkedő jólét közepette ülik meg. Ugyanakkor a kapitalista országokban úi válság, fokozódó szegénység légkörében zajlik le ez a nap. A kapitalista rend okozta nyomorúság súlyosan nehezedik a dolgozó nők vállára. A külföldi államok asszonyai ezért tekintenek e napon elsősorban a Szovjetunió felé, ahol a szocialista rend teljesen felszabadította a nőket. Érzik és tudják, hogy a szovjet nők a világ asszonyainak nemzetközi szolidaritása jegyében harcolnak a béketábor élcsapatában a békéért, a haladásért és demokráciáért.

Mi, magyar nők nagyon jól tudjuk azt is, hogy vannak köztünk még olyanok is, akik csak passzívan hívei a békének, ma azoknak is aktív harcosokká kell válniuk. Meg kell érteniök ezeknek a nőtársainknak azt, hogy ez elengedhetetlen feladata minden nőnek, aki híve a haladásnak és a szabadságnak. Mert nem elég kívánni a békét, a békéért küzdeni kell szünet nélkül, minden nap, minden órában.

Éppen ezért mi, magyar nők készüljünk március 8-ra. Üzemi csoportjainkban a munkaverseny, a brigádmozgalom kiszélesítésével, a tanulás fokozásával, az MNDSZ-be való tagtoborzással, olvasókörök szervezésével, a NŐK LAPJA terjesztésével, a termelőszövetkezeti mozgalom erősítésével ünnepeljük meg március 8-án. Vegyük fel a kapcsolatot levelek százaival és ezreivel a hatalmas Szovjetunió és más országok asszonyaival, hogy ezáltal még szorosabbra fűzzük kapcsolatainkat a békéért, a haladásért, a demokráciáért, a szocializmusért harcoló asszonyok nagy táborával.

Elvtársi üdvözlettel: Peszhánszki Julianna s. k. pályamunkás, Budapest Ferencváros pm. XV. pm. szakasza."

Rákosi elvtárs születésnapja

Rákosi Mátyás elvtársat 58-ik születésnapján szeretettel üdvözli a dolgozó magyar nép, közöttük a közlekedés szervezett dolgozói.

Rákosi elvtárs élete és neve elválaszthatatlanul egybeforrt a magyar nép szabadságharcával. Már négy évtizeddel ezelőtt a munkásság soraiban harcolt, az osztrák-magyar imperializmus ellen. 1918/19. népforradalmainak egészen fiatalon egyik vezére, majd a forradalmak bukása után az ellenforradalmi terror idején az elnyomott és jogfosztott magyar nép szabadságharcának szervezője és vezetője.

A Horthy-rendszer vérebei elfogják és már ácsoltatják számára a akasztófát, — a haláltól csak a magyar és a nemzetközi munkásmozgalom szolidaritása menti meg. Tizenhat nehéz esztendőt szenvedett az ellenforradalom börtöneiben a magyar szabadság és függetlenség ügyéért Rákosi elvtárs. Szabadulása után, a kényszerű emigráció távolából szabott irányt a magyar ellenállási mozgalomnak.

Rákosi elvtárs neve már ezekben a nehéz évtizedekben zászlójává vált a magyar nép legjobb fiainak. Az egész ország azonban csak a felszabadulás után ismerte meg. Ma már nincs olyan eldugott zuga az országnak, ahol ne ismernék és tisztelnék nevét a becsületes emberek.

A felszabadulás óta eltelt öt esztendő alatt a magyar kommunisták, Rákosi elvtárs a nagybirtokosok és nagytőkések diktatúrája alatt sínylődő, rab és elmaradott országból, virágzó népi demokráciát, a szocializmus felé haladó szabad és független országot teremtettek.

Népünknek egyre szélesebb rétegei érzik át, ismerik fel Rákosi Mátyás alakjának történelmi nagyságát és munkájának országépítő jelentőségét. Ezért övezi népünk szeretete és tisztelete. Születésnapjára legszebb ajándék népi demokráciánk fokozódó belső megszilárdulása és megnövekedett nemzetközi tekintélye.

Rákosi elvtársnak 58-ik születésnapjára jó egészséget, eredményes munkásságot kívánunk.

Szakmánk legjobb munkásai, legkiválóbb műszaki értelmiségi és adminisztrációs dolgozói

A magyar dolgozó nép lelkes örömmel kíséri figyelemmel sztahánovistáinak, élmunkásainak, újítóinak munkáját — mondotta Rákosi elvtárs a sztahánovisták tanácskozásán megtartott nagy beszédében. — A magyar nép hálás ennek az élcsapatnak, mely mint a mozdony a vonatot, ragadja előre egész termelésünket, ezzel emeli gazdasági és kulturális színvonalunkat.

Ezeket mondotta *Rákosi* elvtárs, s alig mult el egy-két nap a tanácskozás után, máris büszkén közölhetjük, hogy amint azt Rákosi elvtárs megígérte: a szakmák legjobb munkásai, legkiválóbb műszaki, értelmiségi és adminisztrációs dolgozói megkapták ezeket a magas kitüntetéseket, a dolgozó nép elismerését, a dolgozó nép leghűbb fiai.

Az alábbiakban közöljük a kitüntetett sztahánovisták nevét és honállomását

Államvasút

Mozdonyvezetők:

I. *Tóth III. János* MAV miskolci fűtőház, II. *Linder József* MAV. pécsi fűtőház. III. *Nyirkos Sándor* MAV. miskolci fűtőház, IV. *Horváth József* MAV. tapolcai fűtőház, V. *Lengyel József* MAV budapest—ferencvárosi fűtőház

Fűtők:

1. *Horváth III. János* Ferencváros, 2. *Béres György* Pécs. 3. *Langó János* Hatvan.

Pályamunkások:

1. *Pulai József* pályamunkás, Szombathely, 2. *Agyag Ferenc* pályamunkás, Pécs, Osztálymérnökség, 3. *Szalonnó Gyula* pályamunkás, Józsefvárosi Osztálymérnökség.

Vaseszlergályosok:

1. *Bartós* József MAV Istvántelki Járóműjavító NV, 2. *Takács Pál* MAV. Északi Járóműjavító NV, 3. *Varga Mihály* MAV Istvántelki Járóműjavító NV

Furások:

1. *Erdélyi Julianna* Dunakeszi Járóműjavító NV, 2. *Szabados Etel* Szolnoki Járóműjavító NV, 3. *Németh József* Szombathelyi Járóműjavító NV.

Lakatosok:

1. *Csabai János* Ferencvárosi Fűtőház, 2. *Bocskay Sándor* Debreceni Járóműjavító NV. 3. *Kiss András* Hídépítő NV.

Kovácsok:

1. *Csorba Bálint* Miskolci MAV Járóműjavító NV, 2. *Oláh János* Északi Járóműjavító NV, 3. *Balogh Lajos* Hídépítő NV.

Hegesztők:

1. *Suller Jenő* vill. heg., Vasanyagjavító NV, 2. *Illés Károly* Dunakeszi Járóműjavító NV.

Asztalosok:

1. *Vigh György* GySEV Soproni Műhely, 2. *Csák József* Szolnoki Járóműjavító NV.

Forgalmi szolgálat:

Pákozdi Jenő állomáselőljáró, Ferencváros, *Ács Nándor* állomáselőljáró. Murakeresztúr, *Nagy József* főtiszt. Bp. Nyugati p. u., *Soós Károly* főtiszt. Hatvan.

Kocsirendezők:

Cs. Sebestyén Pál MAV Szolnok, állomás, *Gál Ignác* MAV Hatvan állomás.

Műszaki értelmiségiek:

Kalló Imre vállalatvezető, Dunakeszi J. NV, *Bázár Elemér* osztálymérnök, Dombóvár, *Beregi János* mérnök, Józsefvárosi Osztálymérnökség, *Simon Sándor* mérnök. Szolnoki J NV, *dr. Fazekas Sándor* szervezési csoportvezető, I—II. szakoszt., *Pozsonyi Mihály* főművezető, Istvántelki J. NV

Gazdasági vasút dolgozói

Kisvasúti mozdonyvezetők:

1. *Lóczi Pál* Mezőhegyes, 2. *Bendl Imre* motorvez., Győr, 3. *Kéri Kálmán* motorvez. Győr.

Hajózás

1 *Panczél Lajos* hajóskapitány MESZHART, 2. *Stremmer Mihály* rakodómunkás, 3. *Sipos Béla* darulakatos KMF, 4. *Belovics Ilona* órabéres MESZHART.

Légi közlekedés dolgozói

1. *Kacsó Béla* hajózó szerelő MASZOVLET

Több és jobb munkával készüljünk hazánk felszabadítása méltó megünneplésére!

Pánczél Lajos, a „Szakma Legjobb Hajósa" a Duna-zuhatagon sztahánovista módszerrel oldott meg lehetetlennek hitt feladatokat

„T. Szerkesztő Elvtárs! Visszatérve az Országos Tanácskozásról, igéretemhez hiven néhány sorban beszámolok a KÖZLEKEDÉS széles olvasótáborának, mit tanultam, tapasztaltam a kongresszuson és mi a tervem a jövőre nézve.

E lap hasábjain keresztül mondok köszönetet a Magyar-Szovjet Hajózás

minden dolgozójának, munkatársaimnak a megtiszteltetésért, hogy küldött lehettem és azért, hogy kollektiv munkánk eredményeként elnyerhettem a „Szakma legjobb Hajósa" kitüntető címet.

Sokat nem fogok elfelejteni a mi drága tanítónkkal, *Rákosi* elvtársunkkal, *Gerő* elvtárssal, a hatalmas Szovjetunió sztahánovista hőseivel való találkozást.

Meglepett, hogy *mennyi fiatal férfi és nő vett részt a konferencián.* Bámultam, amikor a termelésben elért százalékokat hallottam. Elgondoltam, hogyha hajós vonatkozásban én 200 százalékra teljesitem normámat, akkor közel 600, vagy még ennél is több menetórát kell megtennem hajómmal.

Én feszült figyelemmel kisértem minden előadót, mert tanulni akartam, de

különösen megfigyeltem, mire tanit Rákosi elvtársunk.

Én minden tekintetben ehhez tartom magamat és azon leszek, hogy saját területemen, hajós vonatkozásban minél több sztahánovistát neveljek, átadva munkamódszeremet és gyakorlati tapasztalatomat.

Meggyőződésem, hogy nálunk a hajózásnál még sok rejtett tartalék van, amelyet kötelességünk felkutatni.

A tanácskozás végén ugyancsak felejthetetlen maradt számomra a kormányfogadás a Parlamentben, ahol mint egyetlen család gyermekei felszabadultan énekeltük, hogy valóravált hazánkban: „Minden ember érzi hogy szabad"

Milyen módszerrel értem el csúcsteljesítményemet

Engedjék meg az olvasok, hogy elmagyarázzam munkamódszeremet, amellyel csúcsteljesítményt értem el a Dunának úgynevezett zuhatagi szakaszán Omodova—Orsova—Turn-Szeverin között.

A zuhatagi szakaszon csak nappal lehet utazni. A nappalokat nem tudom megnyújtani, tehát arra törekszem, hogy a munkanap mindenegyes percét észszerűen használjam ki. Minden olyan munkafolyamatot, mint például a hajó szenelését, kazántisztitását, élelembeszerzését, a vontatmány összeállítását *éjszaka végezzem.* Ezzel sikerült elérnem a munkaidő közel 100 százalékos kihasználását.

Persze a parancsnok ehhez nem elég, szükség van munkatársainak jól összehangolt munkájára is. Ezért

hajóstársaim között politikai felvilágositó munkát végeztem, tudatositottam bennük a szocialista munkaverseny jelentőségét, azt, hogy munkánktól mennyiben függ népi demokráciánk megerősitése, a szocializmus megvalósitása.

Ezzel elértem, hogy munkatársaim egy emberként álltak mögöttem és kiadott rendelkezéseimet közös erővel, jó kollektiv munkával valósitottuk meg.

Eredményeink kiértékelésénél számitásba vették azt is, hogy míg eddig a zuhatagi szakaszon 1000—2000 lóerős géphajókkal dolgoztak szaktársaim, addig én 550 lóerős hajóval magasabb teljesitményt mutattam fel

A zuhatagi szakasz

kalauzolása a Nemzetközi Dunabizottság hatáskörébe tartozik, és kötött szabvány van arra, hogy milyen merülésű és lóerejű hajók dolgozhatnak rajta. Az én hajómat nem akarták igénybevenni gyenge lóereje miatt. Csak hosszas rábeszélésre engedélyeztek kisérletképen egy útat. Amikor látták, hogy megoldottuk a feladatot, megengedték, hogy az összes járműveket, tehát nemcsak a MESZHART, hanem

a szovjet állam hajóit is vontathasson.

Ezzel megdöntöttem azt a régi feltevést, hogy a „zuhatagon" csak nagylóerejű hajóval lehet eredményesen és csökkenő veszéllyel dolgozni.

Kedves Szerkesztő Elvtárs! Még hangsúlyozni kivánom, hogy fenti teljesitményemet és eredményemet a hatalmas Szovjetunió hős sztahánovistáinak példájára felfigyelve, Pártunk, s szeretett *Rákosi* elvtársunk tanitásával tudtam csak elérni. Igérem, hogy munkamódszeremet hajóstársaimnak továbbadom, hogy hajózásunknak még több sztahánovistája legyen és ezáltal is meggyorsitjuk országunkban a várvavárt szocializmus felépitését. Elvtársi üdvözlettel: *Pánczél Lajos* s. k., élmunkás, sztahánovista hajóskapitány, a „Szakma Legjobb Hajósa" cim viselésére jogosult MESZHART-dolgozó."

Külön élmény volt számomra, hogy szemtől-szembe láthattam Rákosi elvtársat és a dicső szovjet sztahánovistákat

„T. Szerkesztő Elvtárs! Életemben örökké emlékezetes nap marad 1950 február 25—26, a sztahánovisták első magyarországi találkozása.

Örömöm már akkor szinte nem ismert határt, amikor megtudtam, hogy a Dunakeszi műhelyben dolgozó munkástársaim engem találtak méltónak a kongresszuson való részvételre. Nem mertem volna ilyen nagy kitüntetést remélni.

Külön élmény volt számomra, hogy szemtől-szembe láthattam a mi drága Rákosi elvtársunkat, akit eddig csak képekről ismertem és a dicső szovjet sztahánovistákat, akik segítenek minket a szocializmus felé vezető úton előrehaladni.

Lázas betegen bár, de ott voltam a kongresszuson. Megfogadtam, hogy az ott hallottakat nemcsak magamévá teszem, de tőlem telhetőleg át is adom munkástársaimnak.

A sztahánovisták felszólalásaiból boldogan győződtem meg arról, hogy ma már egy új embertípus, egy új dolgozótipus van kialakulóban a Sztahánov-mozgalom nyomán. Különösen akkor tünt ez szemhe, amikor felajánlásokat tettek április 4-re, hazánk felszabadulásának ötödik évfordulójára, amikor szinte

egymással versengve ajánlották fel termelékenységük fokozását

a szocializmus építésének meggyorsitása érdekében. Ekkor született meg bennem az az elhatározás, hogy

megfogadom Rákosi elvtárs szavát, mert még jobban és még többet fogok dolgozni.

Itt a tanácskozás ideje alatt értettem meg csak igazán a szocialista munkaverseny jelentőségét.

Sosem felejtem el Rákost elvtársnak azokat a szavait, amelyeket velünk, nőkkel kapcsolatban mondott. Elmondotta, hogy milyen kimerithetetlen, lelkes tálálékony tartalékhadsereget jelentünk mi, magyar nőmunkások a szocialista építés számára.

Büszkén hallottuk, hogy mi, nők a szocializmus építésében nemcsak tudásunkat, munkaszeretetünket, „ügyes, finom munkára" teremtett kezünket hozzuk magunkkal, de együttal fűt bennünket a vágy, hogy évtizedes, sőt évszázados elnyomás után felszabadulva megmutassuk, hogy a teremtőmunka területén is egyenrangú társai vagyunk a férfiaknak.

Ki ne hallgatta volna örömmel a mi bölcs apánk, szeretett Rákosi elvtársunk szavait, amikor arról beszélt, hogy kiméletlenül fel kell lépni azokkal a maradiakkal, ósdiakkal szemben, akik meg akarják gátolni, hogy a magyar szocialista épités ereibe friss vér kerüljön, hogy benne korlátlanul és szélesen hömpölygjön a dolgozó nők áradata. Igéretet tett arra. hogy a magyar kommunisták, a Magyar Dolgozók Pártja nem fogja kimélni erőit, hogy a dolgozó nőket akadályozó korlátokat kiméletlenül ledöntse és minden területen

szélesebbre tárja a kapust a jelen és jövő legjobb munkásai, a dolgozó nők előtt

Nem lehet elmondani, leirni még-inkább nem azt az érzést, amelyet Rákosi elvtárs szavainak hallatára mi, jelenlevő sztahánovista nők éreztünk. Csillogott a szemem a boldogságtól, de ugyanezt a csillogást láttam sztahánovista nőmunkás társaim szemében is, akiket ugyanúgy fűtött egy belső tűz, mint engem. Láttam és éreztem, hogy nincs különbség férfi és nő között.

És ahogy igy néztem körül, rájöttem arra is, hogy mi nők, kétszeres felszabadulásunkat ünnepeljük április 4-én. A férfiakkal egyenrangú félként becsül meg bennünket és vesszük ki részünket az országépitésből, a szocializmus építéséből.

Igérem, hogy politikai téren való képzetlenségemet fokozott ütemben fogom pótolni, hogy tudatosan végezhessem feladatomat Pártunk és Rákosi elvtárs vezetésével. Teljesitményemet még inkább emelem és igy akarok méltó lenni arra a magas kitüntetésre, amely engemet ért.

Nagy figyelemmel hallgattam az előadókat, Gerő elvtársat, a szovjet delegáció tagjait, a szovjet sztahánovista nőküldöttet és megérlelődött bennem az az elhatározás, hogy minden erőmmel, tudásommal és képességemmel küzdeni fogok a béke megvédéséért és a szocializmus mielőbbi megteremtéséért. Éljen hazánk és dolgozó népünk igaz barátja és támasza a hatalmas Szovjetunió, s annak bölcs vezére Sztálin elvtárs! Éljen a Párt és tanitónk, szeretett Rákosi elvtársunk!

Éljenek a szovjet és magyar sztahánovisták! Elvtársi üdvözlettel: Erdélyi Julianna sk. fúrósnő, Dunakeszi Járóműjavitó NV."

A forgalmi és vontatási dolgozók küszöböljék ki a sovinizmust

„A sztahánovisták I. kongresszusa igen jó alkalom volt arra, hogy az öntudatos dolgozók egymás között, beszélgetés formájában átadják munkamódszereiket.

Erre nagy szükség volt, mert sok helyen még mindig elavult módszerekkel dolgoznak, holott kisebb-nagyobb újitással, észszerűsitéssel jóval többet lehet termelni.

A vasúton is ez a helyzet. Az elavult, korszerűtlen technikai normák szinte egyik napról a másik napra eltüntek. Az, ami régen még lehetetlen volt, ma valóság. A mozdonyok teljesitőképességeit kihasználjuk akár a terhelést nézzük, akár a megtett kilométerhosszúságot. E kettő együtt lehetővé teszi azt, hogy a gépet jól kihasználjuk népgazdaságunk fejlesztése érdekében.

Merészen nyultunk hozzá a kérdésekhez és meg is lett az eredménye. Ki ne ismerné az országban ma már a „2000 tonnás" mozgalmat és ki ne figyelt volna fel az elmult napokban megindult „500 kilométeres" mozgalomra, ami — el lehet nyugodtan mondani — máris nagy népszerűségnek örvend.

A forgalom és a vontatás egymás kezét fogva haladjon

Mi, forgalmi dolgozók, átérezzük mindkét mozgalom nagy nemzetgazdasági és politikai jelentőségét. Éppen ezért olyan vonatokat állitunk össze, hogy mozdonyvezető elvtársaink mind a „2000 tonnás", mind pedig az „500 kilométeres"-mozgalomban vállalt kötelezettségüknek minél könnyebben tudjanak eleget tenni. Sokan nem tudják, hogy csak

a jól összeállított és a menetrendszerinti indulási időre kész vonattal lehet mindkét mozgalmat győzelemre vinni.

Szükség van arra, hogy a forgalom és a vontatás egymás kezét fogva haladjon. Különválva egyik sem boldogulhat, kerékkötői a kollektiv munkának és akadályozóivá válnak a szocialista építésnek. Célunk legyen tehát, hogy azt a kitűnő munkaszellemet, amely itt nálunk kialakult, továbbfejlesszük és országos viszonylatban a forgalmi és a vontatási dolgozók küszöböljék ki a letagadhatatlanul ma is meglévő szakmai sovinizmust.

A munkamódszeremet, munkatempómat igyekszem átadni munkatársaimnak. Bizom abban, hogy sikerülni fog Budapest—Ferencváros állomáson sok kiváló sztahánovistát nevelnünk.

A sztahánovista mozgalmat minden erőmmel kiterjesztem nagy állomásunkon, mert érzem, hogy ezzel jobb és több eredményt érünk el az ötéves terv időelőtti megvalósitásában, s a szocializmus építésében. Elvtársi üdvözlettel: Pákozdi Jenő s. k. a „Szakma Legjobb Forgalmi Dolgozója", Budapest—Ferencváros állomás."

Mit valósitottunk meg eddig Pányin elvtárs tanításából

„Pányin elvtárs a Budapest-Keleti pályaudvar fűtőház látogatása alkalmával módot nyujtott arra, hogy a nagy Szovjetunió Sztahánov-mozgalmát, helyesebben a ránk vonatkozó vontatási részleteket megismerjük.

Ismertetése alapján teljes egészében átvesszük tanitását. Ahhoz, hogy ötéves tervünket sikeresen végre tudjuk hajtani, elengedhetetlenül szükséges, hogy dicsőséges Pártunk és Rákosi elvtársnak e téren a közelmultban elmondott útmutatását hűen kövessük. Szükség van arra, hogy a hős szovjet sztahánovisták, a Szovjetunió kiváló fiainak szakmai példáját kövessük, hogy nálunk is kifejlődjön a Sztahánov-mozgalom népmozgalommá, mint ahogy azt Rákosi elvtárs a Sztahánovisták I. Országos Tanácskozásán mondotta.

Pányin elvtárstól, a Szocialista Munka Hősétől nyert gyakorlati tapasztalatokat a következőképpen valósitjuk meg:

Elindítottuk az „500 kilométeres"-mozgalmat, az eddigi kimosófedél ólomtömitése helyett azbeszt-tömitést használunk, máltal a mosási idő megrövidül. A vízkő- és iszaplerakodás eltávolitása céljából menetközben is kazánt fuvatunk. Melegvizmosó berendezésünket úgy alakitjuk át, hogy a mosási időt lényegesen csökkentsük és a mozdony meddő tartózkodási idejét megrövidítsük.

Pányin elvtárs a beszélgetés folyamán megjegyezte, hogy ha jó munkát akarunk végezni a szocializmus építésében, ahhoz karbantartott mozdonyokra, jól gondozott szerszámokra, éber és ideológialag képzett öntudatos dolgozókra van szükség.

Az átvett tapasztalatok végrehajtására Pártunk vezetésével, szakszervezetünk támogatásával irányt veszünk. Egyben kérjük a Vasutas Szakszervezet vezetőit arra, hogy tolmácsolják hálánkat a nagy Sztálin elvtársnak és annak legkiválóbb tanítványának, Rákosi elvtársnak a segitségért, a példaadásért, azért, hogy a testvéri szovjet vasutasok közül Pányin elvtárs, a Szocialista Munka Hőse eljött közénk, hogy tanitásával még jobbá tegye munkánkat, még eredményesebbé a szocializmus építésében. Szabadsági Lantos Károly s. k. főmozdonyvezető, Takács I. István s. k. fűtő, Tihanyi Mihály s. k. fűtő."

— A munkaverseny győztese. A bolgár vasúti műhelyek között megindult munkaversenyben a burgaszi vasúti műhely érte el az első helyezést. A burgaszi vasúti műhely gépműhelye 200, a szerelőosztály 157, a kohászat 118 százalékra teljesitette tervét. Az üzemben az elmult évben 12 millió 350 ezer leva összegben értek el megtakarítást.

Az istvántelki öntők ELLENTERV KÉSZÍTÉSÉVEL ÜNNEPLIK A FELSZABADULÁS ÉVFORDULÓJÁT

„T. Szerkesztőség! Az istvántelki öntők, csatlakozva az EMAG és a Hoffher-gyári öntők kezdeményezéséhez, üzemi ellenterv készítésével ünneplik április 4-ét, a hatalmas Szovjetunió által történt felszabadulásunk ötödik évfordulóját.

Termelésünket az ötéves terv első esztendejére kiszabott mennyiségnek megfelelően 20 százalékkal túlteljesitjük. Selejtünket a jelenlegi 4.88 százalékról 2.7 százalékra csökkentjük.

Ezeket az eredményeket a munkaidő teljes kihasználásával és az eddiginél jobb munkaszervezéssel kívánjuk elérni.

Az istvántelki Járóműjavító NV. dolgozói megértették Pártunk és Rákosi elvtársunk iránymutatását és az egyéni verseny, a sztahanovista mozgalom kiszélesitésével emelik termelésüket.

Mi, öntők tudjuk azt, hogy az ötéves terv során minden becsületesen dolgozó magyar munkásnak meglesz a lehetősége arra, hogy életét még szebbé és könnyebbé tehesse. Ennek érdekében igyekezni fogunk munkánk jobb megszervezésével. a fizikai dolgozók és a műszaki értelmiség szoros bevonásával a szocialista munkaversenyben minél nagyobb eredményeket elérni s ezáltal ötéves tervünk mielőbbi sikeres befejezését elősegiteni. A kisüzemi háromszög: Rideg József s. k., pártitkár, Jávor Rezső s. k., szakszervezeti titkár, Garamvölgyi Albert s. k., osztályvezető."

Rákosi elvtársunk felhívása nyomán határoztam el multév őszén,

hogy a hős szovjet mozdonyvezetők példája nyomán egyéni versenyben elindítom a „2000 tonnás"-mozgalmat

Tóth III. János felszólalása a kongresszuson

„Elvtársak! A felszabadulás előtt a Horthy-reakció idején csak az a vasutas dolgozó tudott érvényesülni, aki az akkori szokásos protekciót ki tudta használni.

A dicsőséges Szovjet Hadsereg által történt felszabadulásunk után ez végérvényesen megszünt és a Horthy-rendszer egész rothadtságával, bűneivel, visszavonhatatlanul a multé lett. Az egész országban, így a vasutnál is lehetővé vált, hogy minden dolgozót munkája után értékeljenek és munkája után becsüljenek meg.

A vasut újjáépítésében és a később megindult munkaversenyben én magam is igyekeztem kivenni részemet és igen sokat foglalkoztam azzal a gondolattal, *hogyan is javítsam meg munkámat?*

A reakció akadályozni próbálja a mozgalmat

Mult év júliusában vasútüzemi értekezletet tartottak. Ezen az értekezleten hallottam az őszi forgalommal kapcsolatos hatalmas feladatokról, amelyekre Bebrits elvtárs különösen felhívta figyelmünket. Rámutatott arra, hogy az előző évhez képest jóval nagyobb feladatokat kell megoldani a vasutnak a megnövekedett ipari és mezőgazdasági termékek szállítása terén.

Rákosi elvtársunk felhívása nyomán ebben az időben határoztam el, hogy a hős szovjet mozdonyvezetők példája nyomán, az ő munkamódszerüket tanulmányozva

egyéni verseny keretében elinditom a „2000 tonnás"-mozgalmat.

Meg kell mondanom, — ez nem ment minden nehézség nélkül. A mult rendszerből ránkmaradt csökevények, bürokrácia és a még mindig létező sovinizmus, amelyet mesterségesen tenyésztettek ki a vasutnál —, mind a reakció kezére játszott, akik meg akarták akadályozni ezt a mozgalmat.

A reakciósok így érveltek: túlterheléses vonatokat továbbitani nem lehet és nem szabad, mert pontos műszaki számitások és mérések alapján állapitották meg a mozdonyok teherbiróképességét. Kocsijainkat vonóhorgai s vonórudjai a már megállapitott terhelésnél nagyobb súlyt vontatni nem tudnak. Majd azt mondották, hogy rossz minőségü olajunk és szenünk van, de ezenkivül még igen sok más kifogást is találtak.

En, e sok kifogás ellenére is, a vasút Politikai Osztályának segitségével és a haladó szellemü műszaki közegek támogatásával elindítottam a „2000 tonnás"-mogalmat, amelyre még a fentebb emlitett vasútüzemi értekezleten tettem javaslatot.

Mult év augusztusában a 473. sz. vonattal Miskolc—Hatvan közötti szakaszon

megállás nélkül 2018 tonna elegyet továbbitottam a rendes menetidő betartásával. Ez, mintegy 46 százalékos túlterhelést jelentett.

A kezdeti sikereken felbuzdulva, a „2000 tonnás"-mozgalom kiszélesitése és a 100 elegytonnára eső mozdonyjavitási költségek csökkentése érdekében

Iván Blinev szovjet főmozdonyvezető példáját követtem

és brigádot szerveztem. Ezidelg mintegy 40—42 esetben továbbitottam túlterheléses vonatot 150 tonna szén megtakarítása mellett. A mozdonyjavitási költséget havi 660 forintról 134 forintra csökkentettem.

Mint öntudatos dolgozó kommunistához méltó, önkritikát is kell gyakorolnom. Az elért eredmények egy bizonyos fokig büszkévé és öntelté tettek. Nem gondoltam arra, hogy tapasztalataimat, munkamódszeremet átadjam mozdonyvezető szaktársaimnak. Tapasztalataimat saját magamnak akartam fenntartani, de

Pártszervezetem épitő birálatára lelohadt büszkeségem, önteltségemet kemény önkritikával semmisitettem meg és azonnal megkezdtem munkamódszerem átadását.

Ennek a lényege az volt, hogy szolgálatba való jelentkezésemkor a „2000 tonnás"-vonat összeállitását, továbbitását úgy a felügyeleti közegekkel, mint fütő munkatársaimmal előzetesen megbeszéltem. Azóta is igy megy. Megbeszéljük az üzemanyag, a szén minőségét, a szénnek megfelelő keverését és vizzel való meglocsolását, a vizvétel és tűztisztitás kérdéseit, majd megvizsgáljuk a tüzszekrény állapotát, meggyőződünk a viztápkészülékek üzembiztos működéséről, megvizsgálom a gépezetet, a csapágyakat beállító csavarokat, a homokszóró-berendezést és annak működőképességét. Megnéztük a többi szerkezeti részeket

is, hogy nincs-e repedés, vagy törés? Alaposan megvizsgálom a mozdony és a szerkocsi közötti kapcsolatot, a vonóhorgot és a csavarkapocs-berendezést is, amely a vontatás munkáját végzi. Egyszóval nagy gonddal nézek utána, hogy gépem üzembiztos-e és, ha hiányosságot veszek észre, azt azonnal megjavitom.

E tényezők mellett figyelembe kell venni az útvonalak emelkedéseit, a lejtőket, a gőz gazdaságos felhasználását, a tüzelés technikáját, az időjárás kihatását a vonat sebességére, levegő hőmérsékletét, — mert ez mind igen fontos tényező.

Az „500 kilométeres"-mozgalmat Pányin elvtárs segitségével inditottuk el

Tapasztalatom és munkamódszerem átadásán keresztül igyekezetem odairányul, hogy a mozgalmat előre vigyem. Ma már igen sok mozdonyvezető sikeresen vesz részt e mozgalomban és továbbit túlterheléses vonatokat.

Ezideig több mint 4300 túlterheléses vonatot továbbitottunk, ami megfelel 1000 darab 1000 tonnás vonat megtakarításának. Igy vált lehetővé a három és félnapos kocsiforduló megvalósitása is.

Elvtársak! A hatalmas Szovjetunió és a mi *Sztálin* elvtársunk nemcsak a szabadságot hozta el nekünk, hanem gazdasági és politikai támogatásával állandóan mellettünk áll. Elküldötte hozzánk Iván Fjodorovics *Pányin* elvtársat, az egyik legjobb szovjet sztahánovista mozdonyvezetőt, hogy segitsen nekünk a hős szovjet sztahánovista vasutasok munkamódszereinek elsajátitásában és abban, hogy ezeket gyakorlati téren hasznositsuk.

Az „500 kilométeres"-mozgalmat, amelyet a szovjet példa nyomán a vasút Politikai Osztálya kezdeményezett, — Pányin elvtárs segitségével inditottuk el, s amelyet felszabadulásunk ötödik évfordulójára, mint munkamegajánlást fogunk kiszélesiteni.

En megértettem és felismertem a sztahánovista mozgalom politikai és gazdasági jelentőségét, melyen keresztül életszinvonalunk további emelkedését tudjuk biztositani.

Továbbra is harcolni fogunk a régi technikai normák megdöntéséért és az uj, haladó normák megteremtéséért, hogy a vasutra háruló és mindinkább fokozódó feladatokat sikerrel hajthassuk végre.

Tudom, hogy ötéves tervünk sikeres megvalósitásáért folyó harc, egyet jelent nálunk a termelés és a termelékenység fokozását elősegitő szocialista munkaverseny-eredmények megszilárditásával és továbbfejlesztésével. Ezzel segitjük növelni a béke, a demokrácia, a szocializmus táborának hatalmas erejét, amelynek élén példaképünk és legfőbb támaszunk: a legyőzhetetlen Szovjetunió halad.

Tudom, hogy ötéves tervünk sikeres megvalósitásához a magyar dolgozó népnek politikai és gazdasági egysége szükséges, hogy egységesen felzárkózunk a győzelmeinket szervező nagy Pártunk és annak szeretett vezetője, *Rákosi* elvtárs mögé, hogy minél előbb elérhessünk az annyira óhajtott és várt szocializmusba."

UJ-TIPUSÚ SZOCIALISTA VASUTASOK AKARUNK LENNI

22 vidám, tanulnivágyó fiatal nő a vasúti tisztképsőn

„Tisztelt Szerkesztőség! Női forgalmista, új fogalom a MÁV történetében. A Szovjetunió példájára mi, magyar nők is megmutatjuk, hogy minden foglalkozási ágban megálljuk a helyünket.

22 vidám és tanulnivágyó fiatal leány hallgatja az idén a Vasuti Tisztképző Intézet előadásait. Nagy akaraterővel és szorgalommal készülnek hivatásukra és komoly elhatározásuk, hogy újtipusú, szocialista vasutasok legyenek.

En, Debrecen állomásról kerültem be a tanfolyamra, ahol

mint raktári munkás kezdtem vasuti szolgálatomat.

Itt sikerült úgynevezett Előkészitő Tanfolyamon megszerezni a Tisztképző Tanfolyamhoz szükséges elméleti és gyakorlati ismereteket.

Elmondhatom, hogy minden támogatást megkaptunk népi demokráciánktól. A kollektiv-szellem kifejlesztéséhez nagyban hozzájárul a laktanyai élet. Úgy élünk itt, mint egy nagy család. Megalakultak a brigádok és szemináriumok.

A női egyenjogúság itt is érvényesül, egyenlő munkatársaknak tekintenek bennünket.

Beváltjuk a hozzánk fűzött reményeket

A félévi kollokviumok alkalmával igen szép eredményeket értünk el. Jelenleg a tizes tanulóbrigád vezetője vagyok. Célunk tanulmányi eredményeink emelése. A legutóbbi tanfolyam eredményeit figyelembevéve, a mi tanfolyamunk tanulmányi eredményeit 150 százalékra fogjuk emelni. Mint ahogy a kinti kartársaink is a vasutas Sztahánovmozgalom kifejlesztésével bizonyitják, hogy a fejlődés előtt nincs akadály, úgy a tanulás terén — példájukat követve — mi sem ismerünk akadályokat.

Harcos katonái leszünk a békének, hazánk szocialista épitésének és mi női forgalmisták is megfogadjuk Rákosi elvtársnak, a mi szeretett vezérünknek és tanitónknak útmutatását, amelyet a Sztahánovisták I. Országos Tanácskozásán mondott. Az év végén nagyobb szaktudással felvértezve teljes erővel fogunk hozzá a termelőmunkához, hogy mi nők is beváltsuk a hozzánk fűzött reményeket. Lőrinczi Sára sk. a Vasuti Tisztképző Intézet hallgatója."

113 LENGYEL KÖZLEKEDÉSI DOLGOZÓT tüntetett ki hétfőn Varsóban Jan Rabanowski közlekedési miniszter. Hetvenketten közülük a „Munkarend" első és második osztályát, negyvenen érdemérmeket kaptak. Owczarski mérnöknek pedig a Polonia Restituta Rend lovagkeresztjét adományozták.

VASUTASOK:	Százalék
Rábai Lajos esztergályos (Pécs fütőház)	644
Pilkovich István mázoló (Józsefvárosi om.)	613
Engler Tamás pályamunkás (Terézvárosi om.)	485
Huszár Lajos esztergályos (Északi Járműjavító NV)	480
Márkus Mária kocsitisztitónő (Veszprém fth.)	425
Bognár Ferenc pályamunkás (Kiskunhalasi om.)	405
Csabai János lakatos (Szolnoki Járműjavító NV)	378
Brunner Mátyás kazánkovács (Pécs fütőház)	355
Meister vill.-szerelő brigád (Dunakeszi Járm. NV)	342
Hatos Gyula kocsilakatos (Rákos fütőház)	300

HAJOSOK, KIKOTOMUNKÁSOK:	
Petrik-brigád (Magyar Nemzeti Szabad Kikötő)	375%
Nyul-brigád " " " "	340%
Strupka-brigád " " " "	331%
Gulicska-brigád " " " "	318%
Dankó-brigád " " " "	296%
Szücsi-brigád " " " "	294%

Értekezlet a Vasúti Főosztályon

az 500-as mozgalom feladatairól

Március 4-én a Vasúti Főosztály tanácstermében értekezletre jöttek össze azok a mozdonyvezetők, fütők, akik a Vasútpolitikai Osztály kezdeményezésére megindult 500 km-es mozgalomban már eddig is kiváló eredményeket értek el. Beszámoltak tapasztalataikról és elmondták észrevételeiket a különböző hiányosságokról. A vasutas szakszervezetet Csuta Károly alelnök és Tarafás István elvtársak képviselték.

Csanádi György elvtárs, a MÁV vezérigazgatója megnyitójában elmondta, hogy

a Szovjetunióban a mozdonyvezetők 60 százaléka sztahánovista.

A magyar vasutasoknak is a szovjet példa nyomán a sztahánovista mozgalom kiszélesitése és kimélyitésére kell törekedni.

Lengyel József, aki az első 500-as szelvényt inditotta el, hangoztatta, hogy a fütőházi, szántéri dolgozóknak együtt kell működniök a mozdonyszemélyzettel.

Tóth III. János, aki az első 2000 tonnás szelvényt vezette, bejelentette, hogy március 3-án

Miskolc és Hatvan között 2230 tonna megterheléssel a menetidőt egy óra 10 perccel rövidítette meg.

Linder József pécsi mozdonyvezető azt javasolta, hogy az 1965. számú vonatot két és félórával később indítsák el Pécsről, mert így az utat 24 óra alatt egy mozdonnyal lehetne megtenni, mig most két mozdonyra van szükség.

Fehér István (Keleti pályaudvar) a villamosmozdonyos dolgozók nevében csatlakozott a mozgalomhoz. A náluk megalakult brigádok

vállalják, hogy a mai átlagos 300—350 km-es napi teljesitményt 400—450 kilométerre emelik fel.

Rózsavölgyi József elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály Pártszervezeti Alosztályának vezetője rámutatott arra, hogy az 500 km-es mozgalom nagyszerű eredményei megmutatják:

a vasutas dolgozók megértették Pártunk felhivását

és a munkához való viszonyukat alapvetően megváltoztatták.

Komoly eredménye a mozgalomnak a munkafegyelem megszilárdulása, brigádok szervezése nemcsak a fütőházakban, hanem a többi szakszolgálatban is, hiánya pedig, hogy

sok helyen az 500 km-es mozgalmat csak szakfeladatnak tekintik, nem pedig politikai feladatnak.

Most az a feladat, hogy a politikai szervek töltsék meg politikai tartalommal a mozgalmat, a szakszervezeti funkcionáriusok szervezzék a komplex-brigádokat, a szakvonal pedig gondoskodjék a mozgalom szakmai feltételeinek biztositásáról.

Bebrits Lajos elvtárs közlekedésügyi miniszter is felszólalt az értekezleten.

— A vasútnál a sztahánovista mozgalomnak igen széles lehetőségei vannak — mondotta. — A sztahánovista mozgalomnak uj területeket kell meghódítania.

Egészen bizonyos, hogy a vasúti szolgálat minden ágában rövidesen uj munkamódszerek születnek meg. A forgalmi szolgálat minden támogatást megadott az 500 km-es mozgalomnak. A forgalmi szolgálat célul tűzte ki, hogy

a tolatás idejét legalább 50 százalékkal megrövidítse.

A fütőházakban a mozdonyok kezelési idejét, ami most 4—4 és fél óra, le kell rövidíteni. Ez évben az őszi forgalom nagyirányú emelkedésére lehet számítani, amelynek sikeres lebonyolitása érdekében feltétlenül szükség van arra, hogy a szolgálat valamennyi ágában egységes brigádrendszer alakuljon ki.

Iván Pányin és Gáspár elvtársak meleg kézszoritással búcsúznak. — Viszontlátásra nálunk, a Szovjetunióban — mondja Pányin elvtárs. — Balról jobbra Végh, Pányin és Gáspár elvtársak.

Pányin elvtárs munkaközben

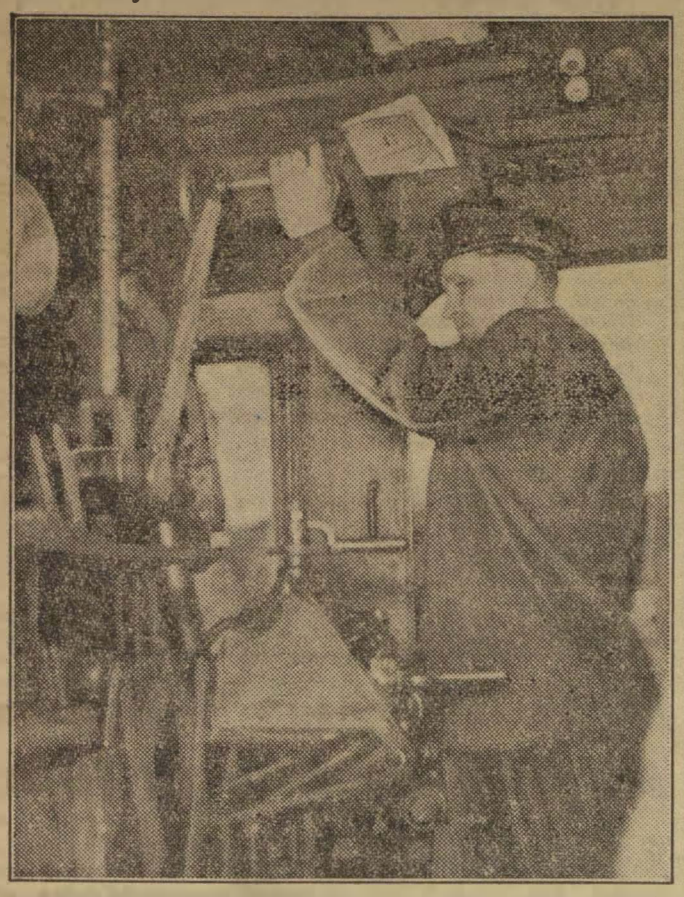

Pányin elvtárs híres miskolci útjára indul. Szabályozón a keze, szeme a mérőeszközöket figyeli. Elindul a hatalmas szerelvény és rekordidő alatt fut be Miskolcra, — megdöntve az elavult magyar forgalmi és műszaki „szabályokat".

A sztahánovista pályamunkás *százéves szerszámokkal* törte át a termelés frontját

„Kedves Elvtárs! Még ma is bennem zsong a felejthetetlen kongresszusnak minden szép emléke. Nálunk a munka becsület és dicsőség dolga. E szép mondat jelentősége csak most válik előttem igazán világossá és érthetővé, úgyszintén az is, hogy a szocialista társadalomban legfőbb érték az ember. Ezt tapasztaltam most a kongresszus alkalmával, ahol meggyőződtem arról, hogy mennyire értékeli Pártunk és kormányzatunk az embert.

A Magyar-Szovjet Barátság Hónapjára érkezett kedves vendégeink

a szovjet sztahánovisták igen mély hatást gyakoroltak rám. Nagy figyelemmel kísértem a fordításokat és bennem él a vágy, hogy

minél jobban megismerjem a nagy szovjet nép életét, a szocializmus országát, munkájukat és eredményeiket.

Eddig is mindent elkövettem, hogy munkámmal minél jobban emeljem a termelést, elősegítsem a szocializmus építését, a béketábor erősödését, de most megfogadom, hogy még fokozottabb erővel fogom fokozni teljesítményemet és a hős szovjet sztahánovisták példáját felhasználva,

új sztahánovistákat fogok nevelni a pályafenntartásnál is,

ahol azt állították, hogy az eddigi százéves szerszámokkal nem lehet a termelést fokozni, de még száz százalékot sem lehet elérni.

Azóta bebizonyítottuk mi, sztahánovisták, hogy igenis lehet a termelést fokozni és százéves szerszámokkal törtük át a termelés frontját.

Népgazdaságunk ötéves terve komoly összeget fordít a pályafenntartás gépesítésére. Ezeknek a beállítása ismét ki fogja szélesíteni nálunk a sztahánovista mozgalmat. Az egyéni elszámolás is fokozza a mozgalom népszerűségét, mert ezután *többet is keres az, aki többet dolgozik.* Így én is többet fogok keresni és az ötéves terv sikere mghozza az én házamba is a jobb életet, abba a házba, amelyből úgy hiányzik egy rádió, s otthon is hallhatom majd a sztahánovista munkástársaim szocializmust építő eredményeit.

Éppen ezért azon leszek, hogy példaképeink, a szovjet sztahánovisták példáin mérföldes léptekkel meneteljek munkástársaimmal együtt, és hogy még több munkával még jobb munkával továbbra is kiérdemeljem a mi szeretett és nagy Pártunk, valamint a mi bölcs vezetőnk, Rákosi Mátyás elvtársunknak, a népnek további megbecsülését. Szombathely, 1950 február 28 Elvtársi üdvözlettel: *Pulai* József sk. sztahánovista előmunkás."

Lelkes, szocialista munkafelajánlással készülnek üzemeink dolgozói április 4-re

Rákosi elvtárs mondotta a Sztahánovisták Tanácskozásán: „A mi nagy tanítónk és vezetőnk, Sztálin elvtárs születésnapjával kapcsolatban láttuk az első hatalmas, lendületes, szocialista munkamegnyilvánulást. Most egy másik dátum áll előttünk.

Hazánk felszabadításának ötödik évfordulója, április negyedike. A magyar dolgozó nép, csakúgy, mint Sztálin elvtárs születésnapjára, lelkes, szocialista munkafelajánlásokkal készül ennek a nagy napnak megünneplésére."

„Nem kétséges számunkra, hogy az április negyedikével kapcsolatos új munkalendület nem fog megállni, hanem fejlődik tovább."

Üzemeink dolgozói átérzik a nagy nap jelentőségét és szerte az országból érkező jelentések azt mutatják, hogy dolgozóink méltó módon készülnek hazánk felszabadulása ötödik évfordulójának megünneplésére. Üzemeink munkássága, a szolgálati helyek dolgozói a nagy napra nemcsak állandósítják a sztálini műszakban elért kiváló eredményeiket, de megfogadták, hogy hálájuk és szeretetük jeléül még ezeket az eredményeiket is túlszárnyalják.

Az egyéni felajánlások mind szélesebb területen bontakoznak ki. A február 24-én kiadott jelentés szerint Budapest területén 2801, Debrecenben 527, Miskolc Területi Titkárság területén 3101, a pécsieknél 1036, a szegedieknél 836, a szombathelyieknél 5205, míg a GySEV területén 1310 jelentős egyéni felajánlás történt. — Juhász Béla s. k.

A nagy Szovjetunió példája nyomán *Politikai Osztályunk kezdeményezésére* indítottuk meg az „500 kilométeres"-mozgalmat

„T. Szerkesztőség! A sztahánovisták első tanácskozásán Pártom, dolgozótársaim bizalmából abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy résztvehettem a megbeszélésen. Elmondottuk, hogy milyen eredményeket értünk el a termelésben és önkritikát gyakoroltunk eddigi munkánk felett.

Talán nem is szükséges külön hangsúlyozni, hogy rám az egész tanácskozás alatt

szeretett Rákosi elvtársunk beszéde, a vele és a hős szovjet sztahánovistákkal való találkozás gyakorolt legnagyobb hatást.

A tanácskozáson felszólaltam és a „2.000 tonnás"-mozgalom ismertetése után beszéltem arról is, hogy a nagy Szovjetunió példája nyomán, a Vasútpolitikai Osztályunk kezdeményezésére megindítottam brigádommal hazánkban az „500 kilométteres" mozgalmat. Elmondottam a sztahánovisták élénk érdeklődése közben, hogy közvetlenül az értekezlet megnyitása előtt tértem vissza az első útról és beszámolhatok az eredményről.

A kitűzött 20 óra helyett 15 óra és 40 perc alatt tettem meg Budapestről Nyiregyházára és onnan vissza Budapestre az utat. 12 tonna szenet takarítottam meg 1440 forint értékben.

Az 500 kilométeres mozgalom ujabb frontáttörés a vasúton

Ismertettem a kongresszuson az „500 kilométeres" mozgalom célját, amely nem más, mint a jelenlegi mozdonyfordulónak s a vonalon lévő felesleges tartózkodási és kezelési idő felszámolása, illetve a régi normák megdöntése és a mozdony napi kilométer-teljesítményének felemelése, valamint a tehervonatok menetsebességének 30 km-ről 35—40 km-re való emelése.

A mozgalom új fronttáttörést hoz létre a vasuton, felszámolja a fűtőházak közötti és fűtőházon belüli gép- és szakmai sovinizmust, kialakul a mozdonyszemélyzet közötti a brigádmozgalom, a mélyebb kollektiv-szellem, a fokozottabb egyéni felelősség. A brigádon belül az egyéni verseny kiszélesedik. A mozgalom felszámolja a vasuton az egyes igazgatósági területi határokat.

Elmondottam, hogy az „500 kilométeres"-mozgalmat éppen úgy, mint a „2.000 tonnás"-mozgalmat, országos mozgalommá kell kiszélesíteni, a nyert tapasztalatok alapján a hosnos és forduló fűtőházakban *a gépek tartózkodási idejét meg kell rövidíteni* és a mozdonyfordulókat úgy kell összeállítani, hogy a vonatpárok érkezése, illetve indulása közötti idő megrövidüljön.

A fenti javaslat kifejlesztésére szükséges a jelenlegi menetrendek felülvizsgálása, a mozdonyszemélyzet által javasolt helyeken a vonat sebességének felemelése és egyes helyeken a kezelési idők eltörlése vagy megrövidítése.

4-es brigádok beállítása

A rendkívüli tehervonatoknál javasoltam a mozdonyok kellő kihasználása szempontjából az úgynevezett 4-es brigádok megszervezését.

Ide kapcsolódik bele a lakatos-brigád is, mely állandóan ugyanaz és a feladott javítást pontosabban végezhetik, mert a gépek személyzete a lakatosbrigád tagjait is ismeri. *A brigádba tartozik a beválasztott műszaki értelmiség is.* Ez a komplex-brigád fejleszti a kollektív-szellemet és biztosítja a gépek kihasználását, jókarban tartását.

Végül hangsúlyoztam, hogy az „500 kilométeres"-mozgalmat nemcsak a fővonalon lehet bevezetni, hanem a mellékvonalakon is, mert ha a jelenlegi mozdonyteljesítményt ily módon növeljük, az is az „500 kilométeres"-mozgalom követelményeinek felel meg és a Sztahánov-mozgalmat széles alapokra helyezni a fűtőházunknál.

Ugyanakkor példát akarok mutatni a termelésben, hogy a rám eső tervet március hónapban már 10-ig teljesítem, sőt 20 százalékkal túl is teljesítem, ezenkívül brigádom egy javítást és nagytisztítást vállal a mozdonyon mosáskor.

Kedves Elvtársak! Az „500 kilométeres"-mozgalom átütő sikerét mi sem bizonyítja jobban, mint az a többszáz lelkes csatlakozás, amely az ország minden részéből naponta érkezik hozzánk, Budapest-Ferencvárosba.

A közeli napokban fogjuk kiértékelni a mozgalom első eredményeit, hiányosságait és menet közben, a Vasútpolitikai Osztályunk, Szakszervezetünk támogatásával a „500 kilométeres"-mozgalmat is, mint annak idején a „2000 tonnás"-mozgalmat, országos viszonylatban sikeresen valósítjuk meg.

Mi, vasutasok, tudjuk, hogy mit jelent nemzetgazdaságunknak a szocializmus építésében a gyors, pontos és üzembiztos szállítás, az elavult normák felszámolása, a korszerű technikák bevezetése, a szocialista vasut megteremtése. Éppen ezért keményen és sziklaszilárdan megyünk mindig csak előre! Elvtársi üdvözlettel: *Lengyel József s. k.*, sztahánovista, élmunkás, a „Szakma Legjobb 5. Mozdonyvezetője" címet viselő dolgozó. Budapest Ferencvárosi Fűtőház."

Minden dolgozót sztahánovistának nevelek

Most, hogy már a tanácskozás után vagyunk és leszűrtem az ott szerzett, valamint Pányin elvtárstól nyert tapasztalatokat, összehívtam az üzemi bizottságot, pártszervezetünk segítségével a műszaki értelmiséget és beszámoltam a kongresszuson hallottakról. Megbeszéltük, hogy mik a következő feladataink az elkövetkezendő időkben és hogyan dolgozzanak hatásosan össze értelmiségi dolgozóink a fizikai dolgozókkal.

Legfontosabb feladatom, hogy bár eddig kevés elvtársamnak adtam át tudásomat és munkamódszeremet, ezután a fűtőháznál dolgozók széles tömegeinek adom át. A brigádokat átszervezem, vezetem és irányítom. Fűtőházunknál a termelés feladatai megvalósításának élére akarok állni. Jelenleg a legfontosabb számomra és egyben a legnagyobb cél, hogy

április 4-re, felszabadulásunk ötödik évfordulójának ünnepére, a brigádon belül minden dolgozót sztahánovistának akarok nevelni

Távolitsák el a titóista szakszervezeteket a Szakszervezeti Világszövetségből

„T. Szerkesztőség! Nagy érdeklődéssel és megelégedéssel olvastam a Szaktanács javaslatát, amelyet február 23-i ülésén hozott.

A magyar dolgozók nagyon jól ismerik a jugoszláv helyzetet, a Tito—Rankovics klikk aljas árulását, amellyel elérték azt is, hogy a jugoszláv szakszervezeteket fasiszta politikájuk vak eszközévé tették. Tudjuk azt is, hogy a jugoszláv szakszervezetek harcos kommunista vezetőit bebörtönözték és imperialista ügynököket, fasisztákat helyeztek a szakszervezetek élére, de azt is tudjuk, hogy a mai jugoszláv szakszervezetek többé már nem a munkásosztály érdekvédelmi szervezetei, hanem Tito fasiszta rendszerének kiszolgálói, az imperialista politika eszközei.

Nekünk, magyar munkásoknak oda kell hatnunk, hogy megkeressük annak lehetőségét, hogy ezek a fasiszta vezetők ne bonthassák meg a munkásosztály nemzetközi egységét és ne szítsák a gyűlöletet a hatalmas Szovjetunió és békés építőmunkában, testvéri közösségben a szocializmus felé menetelő népi demokráciák ellen.

Éppen ezért teljesen azonosítom magamat én is, üzemünk dolgozói, munkástársaim, a Szaktanács elnökségének azzal a következtetésével, hogy a titóista jugoszláv szakszervezetek tevékenysége összeegyeztethetetlen a Szakszervezeti Világszövetség programmjával és alapszabályaival, ezért javaslatot juttattak el a Szakszervezeti Világszövetséghez ezeknek az álszakszervezeteknek a Világszövetségből való kizárására.

Egy percig sem kétséges az, hogy a magyar szervezett dolgozók, mint ahogy azt a Szaktanács elnöksége nevünkben kijelentette: „teljes erejükkel támogatni fogják jugoszláv munkástársaikat". Elvtársi üdvözlettel: *Szunyog László* s. k. m. vezető, Miskolc."

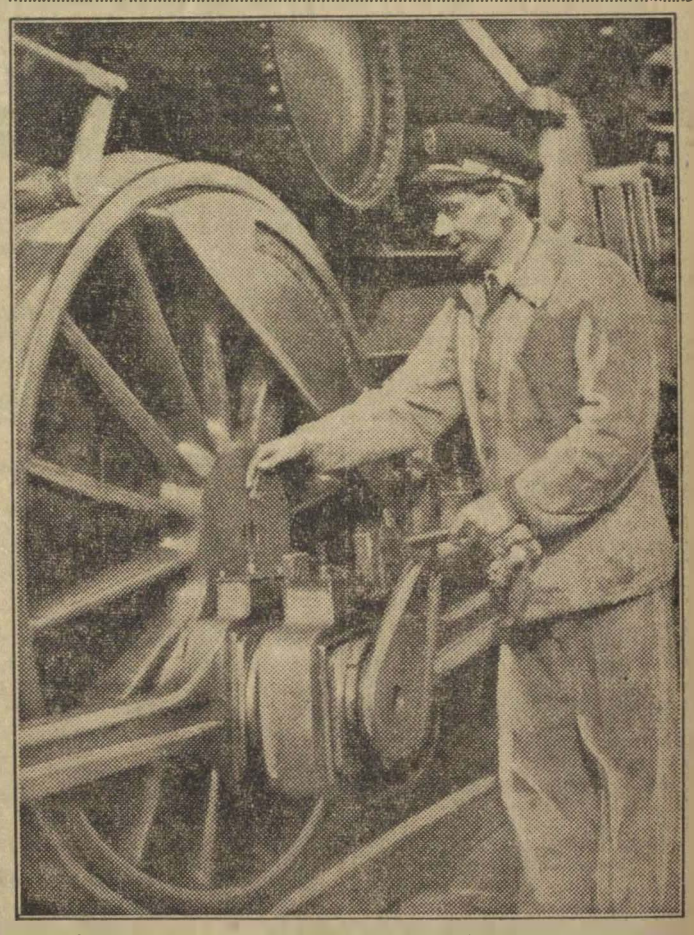

Lengyel József élmunkás, sztahánovista, a „Szakma Legjobb 5. mozdonyvezetője", az „500 kilométeres"-mozgalom megindítója, — indulás előtt megvizsgálja gépét.

Főműhelyeink sztahánovistáinak
július és augusztus-végi tervteljesítése március 1-én

„A vasútas főműhelyek sztahánovistái megértették Pártunk Központi Vezetőségének határozatát és megfogadták, hogy nemcsak megszilárdítják a sztálini műszakban elért kiváló eredményüket, a szocialista munkaverseny eredményeit, hanem azt tovább is fejlesztik.

Elérkeztünk az első kiértékelés időpontjához. Vasuti üzemünkben, bár technikai okokból a tervek munkapadokig való felbontásával bizonyos hiányosságok mutatkoztak, a dolgozók lendülete nagyszerű eredményeket hozott létre.

A legkiemelkedőbb ezek között az Északi Járműjavító NV sztahánovista marósának, *Takács* Pálnak teljesítménye, aki január havi teljesítményét 590.5 százalék, míg február havi teljesítményét 553.9 százalék átlaggal tejezte be és így

kitűzött tervét március 1-ig 1950 augusztus 10-ig teljesítette.

Ugyancsak hasonló szép teljesítményt ért el a Szolnoki Járműjavító NV dolgozója *Bársony* István cserejavító, aki 382 és 367 százalékos átlagteljesítményével március 1-re a július 31-re kitűzött tervét már teljesítette.

AZ ÉSZAKI JÁRMŰJAVITÓ NV üzemében *Somogyi* József esztergályos 298/296 százalékos havi teljesítménnyel *(a január és február havi teljesítményszázalékot tört alakban közöljük. A szerk.)* június 15. *Bánhidi* Oszkár marós pedig 358.7/267 százalékos teljesítménnyel május 20-ra kitűzött tervét március 1-re teljesítették.

AZ ISTVÁNTELKI JÁRMŰJAVITÓ NV üzemében *Bartos* József esztergályos 259/355 százalékos napi teljesítményét annyira növelte, hogy a május 30-i tervét már március 1-én befejezte. *Oláh* Lajos esztergályos április 10-re, *Poesz* István esztergályos május 4-re kitűzött tervét március 1-re ugyancsak teljesítette.

DUNAKESZI JÁRMŰJAVITÓ NV műhelyében *Fejnér* István mázoló, április 5-re, *Varsányi* István gyártási lakatos és *Szakál* Sándorné fúrós, április 25-re kitűzött tervüket március 1-én teljesítették.

SZOLNOKI JÁRMŰJAVITÓ NV üzemében *Bársony* Istvánon kívül, aki mint fentebb megírtuk, július 31-i tervét is teljesítette, *Gecse* Péter cserejavító június 21-re, *Samu* József cserejavító pedig május 4-re kitűzött tervét teljesítette március 1-re.

A DEBRECENI JÁRMŰJAVITÓ NV dolgozói közül *Béres* Sándor villamoshegesztő május 1-re, *Erdélyi* Zoltán esztergályos május 8-ra, míg *Galgóczi* József esztergályos május 3-ra kitűzött tervét fejezte be a fenti időpontig.

A MISKOLCI JÁRMŰJAVITÓ NV üzemében *Pásztor* József esztergályos április 10-re.

A SZOMBATHELYI JÁRMŰJAVITÓ NV üzemében *Kiss* István villamoshegesztő március 24-re, *Németh* József fúrós március 27-re.

A SZÉKESFEHÉRVÁRI JÁRMŰJAVITÓ NV üzemében *Varsányi* Ferenc esztergályos március 18-ra, *Hidvéghi* Ferenc és *Kiss* László mozdonylakatosok április 1-re, — míg a

PESTSZENTLŐRINCI JÁRMŰJAVITÓ NV üzemében *Tepliczki* János asztalos április 30-ra, végül *Herczegfalvi* Sándor betűíró április 15-re kitűzött tervét már március 1-re teljesítette.

Hunár Lajos esztergályos, az Északi Járműjavító NV dolgozója március 1-re az egész március havi kiszabását teljesítette. *Hunár* sztahánovista motorhengerfúró-gépen dolgozik. 380 százalékról 410 százalékra tett felajánlást, de március 1-én már elérte az 530 százalékos teljesítményt.

Makai János karosszéria bognár az Északi Járműjavító NV-ben napi teljesítményét annyira növelte, hogy április 10-ig kiszabott teljesítményét már március 1-én kiteljesítette. Százaléka március 1-én 235, február havi átlagszázaléka pedig 165—180 százalék között mozgott. — **Horváth Géza s. k.**"

Milyen eredményeket értünk el a hároméves terv folyamán szociálpolitikai téren

T. Szerkesztő Elvtárs!

Most az ötéves terv elején nem árt, ha visszatekintünk arra, hogy mit kapott a vasutasság a hároméves terv keretében, szociális gondoskodás formájában. Kezdjük talán az élet legelső szakaszánál. (Mivel a szociális gondoskodás a bölcsőtől a sírig tart.)

Szülési segély, vándor kelengye, napközi otthon, üdültetés

Gyermek születése esetén nemcsak a BBI, hanem a Vasutas Szakszervezet is folyósít szülési segélyt. Ez három év alatt kb. 1,600.000 Ft értékű volt. Ezenkívül 1600 vándorkelengye-készlet készült el a kis vasutas csöppségek számára. S minthogy életnívónk emelkedik, így a hároméves terv végén már modern gyermekkocsit is kaphatnak a kis vasutas újszülöttek.

Később, midőn nagyobbacska a gyermek, nem probléma a vasútnál dolgozó anyjának, hogy kire hagyja. A vasutas szakszervezetnek 10 korszerűen berendezett napköziotthona van, melyben 600 gyermek találta meg a második otthonát. Ezeket is a hároméves terv keretében létesítették, illetve nagyobbították meg.

Azonban az iskolás gyermekek sem voltak és nem is lehetnek elhanyagoltak. A tanulási idő alatt tankönyv, ruha és cipősegélyben, szünidőben pedig nyaraltatásban részesültek. Hároméves tervünk keretében 4000 iskoláskorú gyermek töltött el gondtalan, vidám napokat Balatonszabadiban és Kácsfürdőn. Hetven vasutas gyermek pedig feledhetetlen élményekkel gazdagodva tért haza egy hónapi csehszlovákiai cserenyaraltatásból.

Fokozottabban gondoskodni kell azokról, akikről nem gondoskodik senki, a vasutas árvákról. Ezt a célt szolgálja négy nevelőintézetünk: Szegeden, Kaposváron, Békéscsabán és Kőszegen.

Azonban a nem vasutas gyermekekről is gondoskodik a MÁV, amikor az utazó gyermekek és gyermekesanyák részére gyermekvárótermet tart fönn, a Keleti és a Nyugati p. u.-on.

Tanulmányi-, házassági-, rendkívüli és halálozási segély

A továbbtanulókat is felkarolta a MÁV azzal, hogy biztosítja a tanulmányi pótlék folyósítását.

Amikor már annyira felnő a gyermek, hogy új családi otthont alapít, a házassági segélyt „jókor jön" számára. Így került kiosztásra a hároméves terv keretében, közel 2.000.000 Ft. Azonban mint családfenntartóról is gondoskodik a vasutas szakszervezet, ha a családot súlyos csapás éri, rendkívüli segéllyel igyekszik enyhíteni azt.

A dolgozóknak a munkavédelemben is sokat nyújtott a hároméves terv. Ellentétben a múlttal, a kizsákmányoló kapitalista rendszerrel, most a legtelhetőbb gondoskodással veszi körül a szociálpolitikai aktíva hálózata a dolgozó embert. Védi egészségét, ezért gondoskodik jó üzemi orvosokról és szakorvosokról, eredményes balesetelhárításról és a betegség megelőzését szolgáló üzemegészségügyről. Ezért létesültek üzemegészségügyi berendezések: Dombóvár fűtőházában, Debrecen igazgatóságon, Miskolc Tájékoztatóirdaintézőségben, MÁV Igazgatóságban, Északi főműhelyben, Szolnokon és még számos más helyen.

Az ország területén jelenleg 30 jól működő üzemi konyhán 4000 dolgozó részesül kedvezményes áru étkeztetésben. A jó munka jutalmául pedig 10 korszerűen berendezett balatoni és magaslati üdülőben válogathatnak a vasutas dolgozók. Évente közel 10.000 vasutas dolgozó töltötte így el kellemesen és hasznosan biztosított szabadságának idejét.

Ha azonban ennyi gondoskodás dacára is valaki mégis megbetegszik, a MÁV Kórház újjáépített és kibővített kórtermeiben 600 férőhely, híres orvosi és ápolószemélyzet igyekszik minél hamarabb visszaadni a dolgozónak az egészségét.

Halálozás esetén a vasutas szakszervezet temetkezési segélyt nyújt a hozzátartozóknak.

Kedves Szerkesztő Elvtársam! Ezeket a gondolatokat keltette fel bennem egy plakát, melyet a Szaktanács adott ki. Ezen a plakáton szemléltető képek mutatják, mit nyújt számunkra az ötéves terv szociálpolitikai téren.

Őszintén bevallom, bizakodás töltött el a jövőre nézve, mert ismerem a hároméves terv hatalmas eredményeit. Éppen ezért tudom, hogy az ötéves terv ennél jóval többet fog nyújtani számunkra. Szilárdan bízom ebben, mert Rákosi elvtárs és Pártunk megígérte! Elvtársi üdvözlettel: Tóth Mihályné s. k."

Jutalmazzák a munkamódszerátadókat

A sztahánovista mozgalomban, a szocialista építésben annyira fontos és különösen az iparban kifejlődésben lévő munkamódszerátadási mozgalom a termelékenység emelése terén nagy eredményekkel jár.

Miután a munkamódszerátadást a dolgozók társadalmi munkában végzik, az munkabérrel nem díjazható, hanem a munkamódszerüket jól, eredményesen továbbadó dolgozókat jutalomban kell részesíteni az alábbi módon:

1. A munkamódszerátadás szükségességét a vállalatvezető az üzemi bizottság bevonásával állapítja meg.

2. A munkaidőn felül végzett munkamódszer átadásért, ha az a hét folyamán öt órát meg nem halad, huszonöt forint, — ha tíz órát meg nem halad, ötven forint munkamódszerátadási díj fizetendő, a munkamódszerátadónak, függetlenül attól, hogy milyen bérosztályba van besorolva.

3. A munkamódszerátadókat a vállalatvezető az üzemi bizottsággal egyetértve, az igazgatósági alapból még külön jutalomban részesítheti. A jutalom mértéke a módszerátadás eredményességétől függ. Tömeges átadás esetén a jutalmazás fokozottabb mértékben történhet.

Mit tanultunk Pányin elvtárstól

Tapasztalatcsere a Vasutas Szakszervezetben

„Február 24-én Ivan Fjodorovics *Pányin* elvtárs, sztahánovista mozdonyvezető, a Szocialista Munka Hőse, a másodizben látogatta meg a Vasutas Szakszervezet dolgozóit a központi székházban.

Gáspár elvtárs a nagy melegséggel fogadott szovjet sztahánovista hőst üdvözölte az osztályvezetők jelenlétében és bejelentette, hogy munkaértekezletet tartanak *Pányin* elvtárssal, ahol kölcsönösen kicserélhetik tapasztalataikat.

Először *Pányin* elvtárs számolt be itteni tapasztalatairól. Elmondotta, hogy február 11 óta sok műhelyt és fűtőházat nézett meg. Hibákat is talált, de az a meggyőződése, hogy ezeket a hibákat meg lehet szüntetni és helyre lehet hozni.

Megállapította, hogy a műhelyekben

még ma is a régi kovácstechnikával hegesztenek.

Rossz volt nézni — mondotta többek között *Pányin* elvtárs, — hogy olyan drága anyagot, mint például a vörösréz, — tűzszekrények építéséhez használják. Sokkal gazdagabb és hatalmasabb országok már évek óta acél tűzszekrényeket gyártanak, nem pedig réz tűzszekrényeket. Ugyanakkor a csapágyaknál nem használnak rezet, mikor feltettem a kérdést, hogy miért nem, azt a feleletet kaptam, hogy drága a réz. Itt drága a réz, ahová jóval több kell belőle, a tűzszekrényekre pedig felhasználják.

Pányin elvtárs tanítása

Továbbiakban *Pányin* elvtárs elmondotta, hogy a

transzmissziós rendszerről át kell térni az egymotoros meghajtásra.

Igaz — folytatta, — hogy ehhez tőke kell, ez drágább befektetés, de gazdaságosabb a termelésben. Arra kell törekedni, hogy a kazánszegecselésről a hegesztésre térjenek át. Ez könnyebb és olcsóbb munka. A Szovjetunióban már régen lemondtak a szegecselésről, a kazán gömbölyű részét is hegesztéssel csinálják, de általában a kazán minden részénél alkalmazzák ezt az eljárást.

Azt a munkát — mondotta *Pányin* elvtárs, — amihez nem kell tőkebefektetés, gyorsan el kell végezni. Ilyenek a munkahelyek tisztántartása, ügyelni kell arra, hogy a munkásnak tökéletes, komplett szerszáma legyen, és azokat rendbentartsák, mert sok helyen láttam, hogy a *hidegvágó* törött, a vége kirózsásodott. Mindezek üzemi balesetet okozhatnak, ami által a termelés csökken. A munkások teljesítményét a munkahely tisztátalansága hátráltatja, s ha egyébként a termelékenységet fokozná, gátolja őt a szerszámok rossza-

műhelyben az előkészítőműhelyt, hogy a detailok, amiket leszerelnek a munkáról, szépen sorjában legyenek. Most ami legelőször kell, az általában leghátul van. Ez megnehezíti a munkát. Ha leszerelnek egy mozdonyt, mindjárt arra a helyre kell vinni az alkatrészt, ahová való, így könnyebb az összeállítása a gépnek.

A raktárt is meg kell szervezni és ráírni mindenre, hogy hány darab van belőle, mennyi a tartalék.

A termelés folyamatosságára különösen nagy súlyt kell helyezni,

a műhelyekben sehol sincs folyamatos munka,

minden össze van keverve, ahogy a mozdonyt szerelik össze, úgy jöjjenek a munkások is folyamatosan.

A fűtőházaknál sürgősen be kell vezetni a melegmosást. Így a gépek állása 5—6 órával kevesebb, mint a hidegmosásnál. A fűtőházvezetők nem tudják megmondani, hogy hány gép áll mosás miatt. Erről semmiféle jegyzéket nem vezetnek. A gépek a fűtőházaknál sokszor 24 órát állnak kihasználatlanul. Be kell vezetni a mozdonybrigádoknál a kilométer fizetést. Amikor pihen a személyzet a fűtőháznál, azért nem fizetnek. Ha kiszámoljuk a gépek ácsorgását, óránként 50 kg szénfogyasztás mellett láthatjuk, hogy milyen óriási kárt okoz ez a helytelen eljárás az országnak. Ebből semmiféle haszon nincs, ez mind a szervezetlenség bizonyítéka.

Olyan grafikont kell szerkeszteni, hogy öt óránál többet ne álljon állomásán a gép, a fordulóállomáson tisztítsák a gépet, a mozdonyszemélyzet három órát pihenjen, hogy ki legyen használva a mozdony. Ha három mozdonybrigád van, akkor

kétszerannyit kereshet a mozdonyvezető

és a gépek is több hasznot hajtanak. Így a mozdonyok háromszor annyit dolgoznak.

Ismertetése végén Pányin elvtárs az „500 kilométeres"-mozgalom nagy nemzetgazdasági jelentőségével foglalkozott és kiemelte a brigádok megszervezésének fontosságát.

A továbbiak során a szakszervezeti vezetők tettek fel kérdéseket Pányin elvtársnak. *A feltett kérdéseket és az ezekre adott rendkívül hasznos választ lapunk legközelebbi számában közöljük.*

A tapasztalatcsere végén *Gáspár* és *Végh* elvtársak köszönték meg Pányin elvtárs tanítását. *Gáspár* elvtárs hangoztatta, hogy mindazt a tapasztalatot és tanítást, amit Pányin elvtárstól kaptunk, a szocializmus építése, a világbéke erősítése érdekében fogjuk felhasználni. Gáspár elvtárs a szovjet-magyar barátság és a nagy Sztálin éltetésével fejezte be beszédét, mire *Pányin* elvtárs meleg szavakkal köszönte meg a testvéri, meleg fogadtatást, majd elbúcsúzott a Vasutas Szakszervezet vezetőitől.

Pányin elvtárs 28-án repülőgépen utazott vissza Moszkvába. Búcsúztatásán a repülőtéren *Gáspár, Végh* és *Csuta* elvtársak is megjelentek. — **Szilárd István s. k.**"

Alois Petr csehszlovák közlekedésügyi miniszter Budapesten. A kedves vendéget Bebrits elvtárs fogadja a pályaudvaron.

Pányin elvtárs az istvántelki főműhelyben átadja tapasztalatait a dolgozóknak.

A jó sportoló – jó munkás és a termelés frontján is példát mutat

T. Szerkesztőség!

„Most, amikor az ötéves terv megindulásával az eddiginél sokkal nagyobb lehetőségek előtt állunk, szükségesnek tartom megköszönni a Vasutas Szakszervezetnek és rajta keresztül népi demokráciánknak, azt a nagyarányú támogatást, amit a felszabadulás óta nyujtott nekünk, vasutas sportolóknak.

Még bennünk él azoknak az időknek sötét emléke, mikor a sport luxus és üzlet volt. Még nem feledtetjük el azokat a nehézségeket, melyekkel meg kellett küzdenünk a felszabadulás után a mult hibájából. Pálya, felszerelés, edzési lehetőség hiányában, saját erőnkre, küzdésünkre utalva vágtunk neki a népi demokratikus sportélet megteremtésének. Azt hiszem, hogy mindnyájan tisztában vagyunk azzal, hogy minden lelkesedés ellenére sikertelen lett volna fáradozásunk, ha nem segít bennünket a Szakszervezet, ha nem áll mögöttünk minden súlyával államunk, törvényben biztositva számunkra a szabad sportolási lehetőséget.

Hálatelt szívvel mondok köszönetet mindazért, amit eddig kaptunk, aminek az eddig elért eredményeket köszönhetjük, amilyenhez hasonlókra, valljuk be, még legmerészebb álmainkban sem mertünk gondolni. Az ország egész területén az újjápitett sportpályák, felszerelésekkel zsúfolásig megtelt szertárak, tornaszerek, edzőtáborok és számszerüleg tizszeresére emelkedett, egészséges, öntudatos sportolók hirdetik a szakszervezet gondoskodását és demokráciánk dicsőségét.

Köszönöm minden vasutas sportoló nevében és egyben igéretet teszek. Tudjuk jól, hogy a jó sportoló jó munkás és a termelés frontján is példát mutat. Igérjük, hogy az ötéves terv reánk rótt kötelezettségeinek a legnagyobb mértékben eleget teszünk és termelékenységünk fokozásával, fegyelmezettséggel mutatjuk meg, hogy méltók vagyunk a támogatásra és jó úton haladunk a szocializmus felé.

VERSENYFELHIVÁS.

Én, Csordás Edit versenyre hivom ki az ország összes női vasutas sportolóját.

Célul tüztem ki magam elé: A napi 8 órai munkaidő alatt a lehető legtöbbet végezni. Ezen kivül napi két órán keresztül más szolgálati ághoz járok oktatásra és a határidőt felére csökkentve, másfél hónap alatt teszem le a forgalmi vizsgát. Versenyeken a sportszerüségre törekvés mellett a lehető legjobb eredmények elérését tüztem ki célul. Azonkivül minden szabad időmben igyekszem elősegiteni azt a törekvést, hogy vidéken is mindenhol megindulhanak a sportpolitikai szemináriumok, ideológiai tudásom fejlesztem és a szerzett tapasztalatokat tovább adom.

A verseny pontjai:

1. *Termelésben elért eredmény.*
2. *Sportban elért eredmény.*
3. *Sportszerüség.*
4. *Ideológiai képzettség.*
5. *Szakvonali képzettség fejlesztése.*

Elvtársi üdvözlettel

CSORDAS EDIT
Bp. Lokomotiv
kosárlabda szakoszt. tagja.

Galyatetői levél:

ÚJULT ERŐVEL IGYEKSZÜNK A GYÓGYÜDÜLÉS UTÁN ÉLREKERÜLNI A TERMELÉSBEN

Elvtársak! Mikor a Pártunk és Szakszervezetünk megadta a lehetőséget, hogy az élenjáró dolgozók Galyatetőn üdülhessenek, nem mulaszthatjuk el, hogy köszönetet ne mondjunk Pártunk és szakszervezetünk felé.

Elvtársaim! Mikor beléptünk az üdülőbe, elszorult a szivünk, de nem a félelemtől, hanem a gyönyörű látványtól, amely elénk tárult.

Mikor szobáinkat megkaptuk, könnyes szemmel néztünk egymásra, hogy azon a helyen, amelyen valamikor a tőkések dőzsöltek, mi munkások üdülhetünk, Pártunk, Rákosi elvtárs jóvoltából.

Minden kényelmünk megvan, amit szemünk-szánk megkiván, azt megkapjuk. Napi programunk tele szórakozással, de nem feledkezunk el ideológiailag képezni magunkat.

Mi arra kérjük az otthon lévő elvtársakat és kartársakat, hogy igyekezzenek a termelésben ők is az élre kerülni.

Mi pedig igérjük, hogy a gyógyüdültetés után a sztálini műszak alatt elért eredményünket nemcsak megtartjuk, hanem azt ujult erővel fokozni fogjuk, az ötéves terv és a szocializmus minél előbbi megvalósításáért! Galyatető. Elvtársi üdvözlettel: Horváth Ferenc sk., Csabai János sk., Szegedi István sk.

*

Szakszervezetünk központja ezen a téren is megtesz mindent, hogy a vasutas dolgozók üdülési igényeinek kielégitésére eleget tegyen, ezért a már üzemben lévő mátraházi üdülő mellett 1950 március 11-én megnyitásra kerül a komárvárosi volt „grófi" kastély, amely központi fütésével, hideg-meleg-viz szolgáltatásával, napi 5-szöri étkezésével, minden kényelmével, szépségével, hatalmas, erdős parkjával ma már nem a kiváltságos rétegek kényelmét, hanem a saját országát épitő vasutas dolgozókét biztositja.

Hajduszoboszlón üdülő vasutas dolgozók, gyógyfürdőben is részesülnek, ezért Hajduszoboszlón csak azon vasutas dolgozókat üdültetjük, akik a munka adottságánál fogva reumatikus megbetegedések, vagy már ilyen tünetek jelentkeznek. A fenti szempontok teszik szükségessé, hogy mindazok a dolgozók, akik illetményszabadságuk ideje alatt Hajduszoboszlón akarnak üdülni, igénylésüket minden esetben orvosi igazolvány csatolása mellett adják be az illetékes üzemi bizottságoknál. Betegállományban lévőket Hajduszoboszlón sem tudjuk üdültetni.

1950 március 11-től, újabb üdülő megnyitásáig 3 üdülőben pihenhetnek vasutas munkatársaink: Komárváros, Mátraházán és Hajduszoboszlón.

Elmunkások részére a fenti üdülőkön kivül a Szakszervezet Országos Tanácsának Üdülési Központja 14 napos üdülés biztosit a 900 m. magas, kényelmes és szép galyatetői üdülőben.

Központi Üdültetési Csoport.

Olvassuk! Tanulmányozzuk!

Megjelent füzetalakban

RÁKOSI MÁTYÁS BESZÁMOLÓJA

amelyet a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége 1950. február 10-i ülésén mondott el.

Minden magyar dolgozó olvassa el Rákosi Mátyás, népünk nagy vezérének történelmi jelentőségü beszédét. Legyen ez a füzet mindennapos olvasmányunk, mert e beszéd nemcsak a kommunistáknak, hanem mindenkinek hosszú időre utat mutat a nemzetközi helyzetben, népi demokráciánk kérdéseiben.

56 OLDAL, ARA: 80 FILLÉR

Kapható: MDP pártszervezetekben, Szikra bizományosnál, könyvesboltokban.

Kultúrtermet avattak a Központi Hivatalok dolgozói

„Március 1-én a MÁV Központi Hivatalok dolgozói ünnepélyes keretek között avatták fel a jelenlegi helyükön, a volt Royál Szálló épületében izléses kultúrtermüket.

A Vasutasok és Hajósok Szakszervezete Központi Vezetőségének képviseletében *Végh* Lajos elvtárs, elnök jelent meg, aki beszédet is mondott az ünnepségen.

Végh Lajos elvtárs beszedében történelmi visszapillantást nyujtott az elmúlt fasiszta rendszer „kultúrtevékenysége" és a szocializmust épitő népi demokráciák, igy hazánk kultúrpolitikája között.

4 milliő forint a vasutasok kulturális céljaira

— A multban — mondotta *Végh* elvtárs — csak fillérek jutottak kultúrcélokra, de azok a fillérek nem a munkásság, nem a dolgozók céljait szolgálták, hanem az uralkodóosztály pozicióinak megerősitését szolgálták. Ezzel szemben rövid öt év alatt népi államunk kormányzata többszáz milliót fordit évente kultúrcélokra s ebből jelentős összeg jut a vasutasoknak. A közelmultban avattuk fel Tapolcán az 1000 személyes gyönyörü kultúrtermet és

a közeljövőben avatjuk fel Miskolc, Szombathely és Győr dolgozóinak új kultúrotthonát,

melyet hároméves tervünk sikere tett lehetővé. Ugyancsak a hároméves terv sikere tette lehetővé azt is, hogy az eddigi 1,400.000 forint helyett

már ötéves tervünk első évében 4,000.000 forint jut kulturális célokra derék vasutas dolgozóink részére.

Beszéde végeztével *Végh* elvtárs a munka további területén *Rákosi* elvtárs február 10-i beszédének kultúrvonatkozású részét ismertette, majd az ünneplő dolgozók hosszantartó tapsa és éltetése közben a dicsőséges Vörös Hadsereg 32 éves évfordulójáról emlékezett meg és felhivta a dolgozókat, hogy április 4-ét, felszabadulásunk ötödik évfordulóját, az új kultúrteremben és munkával méltó módon ünnepeljék meg. Kapcsolódjanak be a március 8-i Nemzetközi Nőnap munkájába és mindent kövessenek el saját területükön, hogy a Magyar-Szovjet Barátság Hónapja necsak emlékezetes maradjon dolgozóink számára, ha nem a külsőségeken kivül mélyitsék el a dolgozókban a hatalmas Szovjetunió szeretetét, ismeretét és forró szeretetüket népünk nagy barátja a nagy *Sztálin* iránt.

Tőrös László

Balázsi Lajos pályamunkás:

A SZOVJET FILM utolérhetetlen alkotás

„Szerkesztő Elvtárs! Érzelmeimnek és vágyamnak adok kifejezést akkor, amikor szakszervezetünk lapján keresztül a szovjet filmről, de különösen a szovjet filmalkotás egyik remekéről tehetem meg rövid észrevételemet.

A sok film közül, amelyet láttam, a „Sztálingrádi csata" cimü film volt az, amely a legmélyebb hatást tette rám és munkástársaimra.

Lenyügöző volt a film kockáin látni azt a gigászi küzdelmet, melyet a dicsőséges Szovjet Hadsereg vivott szabadsága és igy az egész világ proletariátusa érdekében az embertelen, nácista Hitler, Németországa ellen.

Én nem tudom megbirálni a filmet úgy, mint azt a hivatásos kritikusok tudják. Én nem ismerem a nyelv olyan kifejezéseit, amelyekkel szakszerüen szólhatnék mellette, vagy ellene. Ugy érzem, hogy az egyszerü ember valamire azt mondja jó, vagy azt mondja, hogy rossz, azt nem szükséges tovább magyarázni.

Én a szovjet filmekről azt mondom, hogy jók, nagyszerüek, ebben is példamutatók.

BALÁZSI LAJOS
pályamunkás

Szovjet sztahánovista mozdonyvezető Magyarországon

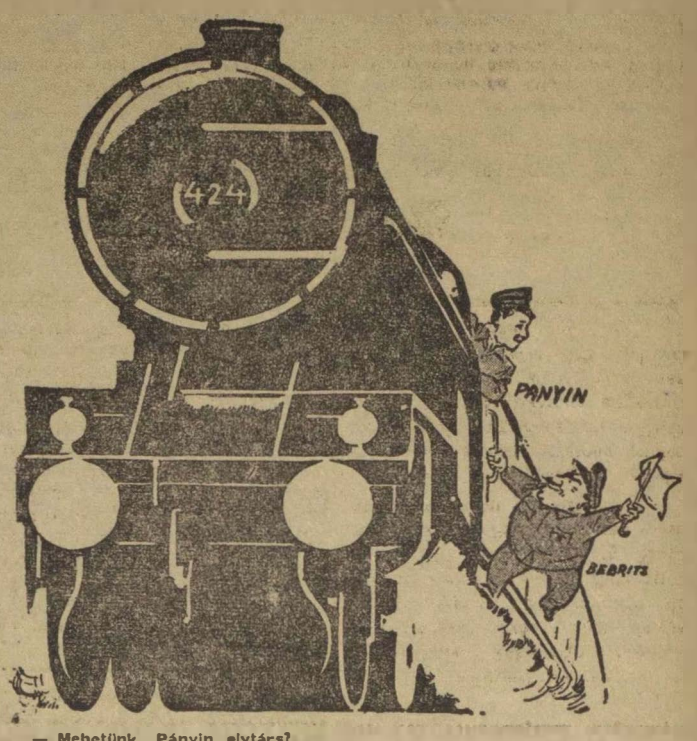

— Mehetünk, Pányin elvtárs?
— Hogy-hogy mehetünk, Bebrits elvtárs? Már meg is érkeztünk!
(A „Ludas Matyiból", Pályi Jenő rajza.)

Éreztem a szovjet festők termékenyítő hatását az alkotásokon.

„Szerkesztő Elvtárs!

Érdeklődéssel mentem el a Vasutas Szakszervezet Képzőművészeti Iskolája kiállításának megnyitására.

Szakszervezetek Országos Tanácsa részéről Hajdú elvtársnak és a Vasutas Szakszervezet Kultúrosztálya vezetőjének Harmath elvtársnak ünnepi megnyitó-beszéde után, megtekintettük a Képzőművészeti Iskola kiállitott festményeit és szobrait.

A kiállitás minden képe és szobra az új eszményt, példaképet: a kommunista embertipust tárta elénk.

A vasutas dolgozók, akik szabadidejüket szentelik a képzőművészet művelésére az épités nagy munkáját, a munka hőseit, az egyre szebb jövő képét rajzolták elénk müveikkel.

Minden egyes mü a szocialista-realizmusnak egy-egy egészséges hajtása volt.

Éreztem a szovjet festők termékenyitő hatását az alkotásokon. Hogy minden egyes képzőművész alaposan tanulmányozta a környezetet, amelybe beállitotta a maga, életből vett, alakjait s azt, hogy tanult a realizmus legjobb képviselőitől, a szovjet művészettől.

Példaképnek kell felemlitenem az egyik nekem legjobban tetsző képet, Fejes Gyula műszaki rajzoló nagyméretü kompozicióját: a „Terv megbeszélést". A művész lelkesedését tükrözi visza ez a kép. Az „Istvántelki főmühely" képe, munkástársaink igazi, valódi életét tárta elém.

Kovács Béla állomáselőljáró képe „Rákosi elvtárs nagy beszámolója az ötéves terv elinditásáról" kifejezi azt a hatalmas nagy és lelkes munkát, amely előtt az ország dolgozói állnak.

H. Molnár István főkalauz, a Sztálin elvtárs 70. születésnapjára az ajándékokat vivő vonat mozdonyának a diszitését tárta elénk, kifejezésre juttatva a magyar dolgozók, a magyar munkásosztály nagy szeretetét a világ dolgozóinak vezetője felé, Sztálin elvtárs felé.

Felsorolhatnám a többi képeket és szobrokat, melyek a vasutas profilt tükrözik vissza és melyek a mult fényképszerüen ábrázolt naturálizmusával szemben a nép igazi, valódi, országépitő munkáját ábrázolják.

Jólesö érzés volt látnom azt, hogy a képzőművészet terén is a munkásosztály ragadja magához a vezetést és viszi előre a szocialista-realizmus kiépitését. Elvtársi üdvözlettel: Halász Béla s. k. kisegitő munkás."

KÉSZÜLJONK MÁRCIUS 15-ÉNEK, a forradalom és a szabadságharc kezdete 102. évfordulójának megünneplésére!

Elcserélném Rákoshegy, Erdődülő 14. szám alatt lévő 1 szoba-konyha, kamra, üvegezett, zárt veranda, magányos, kertes lakásomat Budapesten, a VI., VIII. kerületben, vagy Budán, vasúti lakással. Érdeklődni csak vasárnap lehet a fenti cim alatt.

Elcserélném lakásomat az Izabella- és Dob-utca sarkán egyszoba komfortos lakással Nagy-Budapest területén. Az elcserélendő lakásom ugyancsak egyszoba-konyhás, utcai. Csak vasutassal. Cim: Budapest, VII., Dob-utca 94—96. I. 16. szám.

Közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—892. 126—452. 124—893.

Szikra Lapnyomda NV Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 4.
Felelős nyomdavezető: Povárny Jenő.

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 5. SZÁM. ★ MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN ★ 1950 március 5.

Lapunk mai számát *munkáslevelezőink irták*

A Közlekedési Szakszervezet hiányosságainak feltárása Rákosi elvtárs útmutatása nyomán

Rákosi elvtárs február 10-én a Központi Vezetőségi ülésen tartott nagyjelentőségű beszámolója és a Központi Vezetőségi ülés határozata irányt mutat a Pártunk előtt álló feladatok megoldására és egyben hosszú időre megjelöli és megszabja a szakszervezetek munkáját is.

Rákosi elvtárs megállapította a Szovjetunió vezette béketábor hatalmas erőgyarapodását, az imperialisták sorozatos vereségét, azt a tényt, hogy ez a sorozatos vereség az imperialisták eszeveszett dühödtségét váltja ki. Ezt bizonyítja nemcsak a magyoroszági amerikai, angol kémhálózat, Mindszenty, Rajk, Geiger és Vogeler leleplezése, hanem a többi baráti népi demokratikus országokban működő amerikai-angol kémhálózat leleplezése is.

Foglalkozott Rákosi elvtárs továbbá népi demokráciánk helyzetével és megállapította, „a béketábor — élén a Szovjetunióval — erősen fejlődik, ami természetesen hazánkra is vonatkozik".

Nézzük meg, mit jelent ez a fejlődés a közlekedési szakmák dolgozói számára?

Hároméves tervünk időelőtti sikeres befejezése a magyar dolgozó nép életszínvonalát az 1938-ashoz viszonyítva, 140%-ra emelte. De tegyünk egy kis összehasonlítást a mai munkabérek és a tervgazdálkodás bevezetése előtti munkabérekkel is.

1946-ban a stabilizáció után és 1947 elején egy villamoskalauznak az összjövedelme a mai 6—700 forint közötti átlaggal szemben 350 forintot tett ki. Egy lakatosnak a mai 7—800 forint közötti átlagos fizetésével szemben 1946 végén 450 forint összjövedelme volt. Így fel tudnánk sorolni a többi szakmákat is, köztük az adminisztratív és műszaki értelmiséget is.

Megállapítható, hogy tervgazdálkodásunk ideje alatt a dolgozóknak a pénzbére egyes szakmákban 100, vagy közel 100 százalékkal növekedett. Ehhez a növekedéshez természetesen hozzájárult az is, hogy Pártunk iránymutatása nyomán szakítottunk a régi elavult státuszrendszerrel és rátértünk a szocialista bérezési formára, a kollektív szerződésre.

De nemcsak a pénzbérünk emelkedett, hanem a közszükségleti cikkek árainak sorozatos leszállításával a reálbérek is állandóan emelkedtek.

A szocialista munkaverseny megindulása óta szépszámmal vannak, akik követve, felhasználva a Szovjetunió sztahánovistáinak tapasztalatait, normájukat túlteljesítik, ezzel emelik a saját keresetüket és hozzájárulnak az egész dolgozó nép életszínvonalának emeléséhez. Legjobb sztahánovistáink, Pesti Imre, ifj. Pál Dénes, Szluka István példáját követik a közlekedési dolgozók ezrei.

Népi demokráciánk eredményei elsősorban Pártunk jó politikájának a sikerét jelentik. Pártunk jó politikájának tudható be az is, hogy, a termelés terén jó eredményeket értünk el, mely maga után vonta az életszínvonalunk emelkedését is. Pártunk hívta fel figyelmünket a termelés fokozásának, a szocialista verseny kiszélesítésének fontosságára, Pártunk mutatott rá arra is, hogy a magyar dolgozó nép, mint az ország gazdája, felelős mindenért, ami ebben az országban politikai, gazdasági és kulturális téren történik.

Rákosi elvtárs foglalkozott pártszervezeteink és a szakszervezetek hiányosságaival is. Szakszervezetünk elnöksége, végrehajtóbizottsága és központi vezetősége Rákosi elvtárs beszédét kiértékelve megállapította, hogy ezek a hiányosságok és hibák a mi szakszervezetünk és üzemi bizottságaink munkájában is jelentkeznek.

Szakszervezeti funkcionáriusainknál is tapasztaljuk a tömegektől való elszakadást. Elmulasztottuk a rendszeres szakszervezeti taggyüléseknek telepeinken való megtartását, ami lehetetlenné tette, hogy szervezett tagságunk választott szervei felé, egészséges javaslatokkal, építő kritikával élhessen.

Jelentős mértékben megsértettük a szakszervezeti demokráciát akkor, amikor a dolgozók által választott, de rosszul dolgozó, vagy egyéb más oknál fogva leváltásra kerülő üzembizottsági tagokat nem vittük ki a tagság elé, hanem felülről váltottuk le. Ez megtörtént a Fürst-garázsban, Hungáriában, Szávában, Pécsett és egyéb helyeken.

Szakszervezeti központunkban működő osztályok felett nem gyakoroltunk rendszeres kritikát és önkritikát, ami az osztályok kevésbbé jó együttműködéséhez vezetett. Ez gyakorlatban azt jelenti, hogy osztályaink bizonyos kérdések elintézésénél elszigetelték magukat a többi osztályok munkájától és a dolgozóktól.

Meg kellett állapítanunk, hogy a közúti közlekedés területén még csak igen kis részben kerültek alkalmazásba azok az új szocialista módszerek, amelyek döntő módon változtatják meg közlekedési üzemeink termelési színvonalát. Így például, mikor a budapesti üzemeinknél a teljesítménybérezés magasabb formájának bevezetésén dolgoztunk — a csoportos elszámolást egyénire bontjuk fel —, addig vidéki üzemeink túlnyomó többségénél semmiféle teljesítménybérezés nincs.

Ugyanilyen hiba az is, hogy a műszaki értelmiséget — bár a sztálini műszakban jelentős mértékben kivették részüket a termelő munkából — elhanyagoltuk, nem láttuk el további feladatokkal, vagyis nem vontuk be őket eléggé a szakszervezeti mozgalmi munkába.

Az ifjúsággal sem törődtünk eleget, nem vontuk be eléggé őket a termelésbe, a munkaverseny mozgalomba és így nem válhattak a szocializmus építésének rohamcsapatává.

Nődolgozóinkat sem állítottuk be arányuknak megfelelően felelősebb munkakörbe, ami pedig eredményes munkájuk után joggal megilleti őket. Például a kocsivezető kiképzésnél, amit a vállalat elhanyagolt, mert 1946-ban kiképeztek szakszervezetünk kezdeményezésére 47, 1947-ben 21, 1948-ban 14 női kocsivezetőt 1949-ben a Nagybudapesti Pártválasztmányi ülésig — augusztus 31-ig — semmit és csak Rákosi és Kovács elvtárs útmutatása nyomán szakszervezeti munkánk eme fogyatékosságait kiküszöbölve kerültek újra kiképzésre női kocsivezetők.

Hiba volt, hogy nem alkottunk megnyugtató, átfogó képet a dolgozók felé a bérkérdésben kialakult egyes helyzetváltozásokról és az egyes üzemekben jelentkező bérfeszültségek elháritására elmulasztottuk a radikális, gyors intézkedést, a dolgozók kollektív szerződésükben lefektetett jogainak a vállalatok által történt egyes pontok átlépésénél az azonnali és eredményes kivizsgálását.

Szocialista bérezésünk tökéletes megvilágításának egyik nagy akadálya az is, hogy egyes üzemeinkben és a forgalomnál a munkatermelékenységet akadályozó csoportos elszámolást még mindig nem számoltuk fel, illetve nem bontottuk fel egyéni bérezésre.

Szakszervezeti mozgalmunkban nem küzdöttünk eléggé és rendszeresen a szindikalizmus jelenségei ellen. Szindikalizmus volt részünkről pl. amikor transzmissziós szerepünket figyelmen kívül hagyva nem szívesen és csak többszöri tárgyalások után engedtük át üzemi pártszervezetünk részére azokat az ÜB tagokat, valamint szemináriumvezetőket, akiket a Párt alapszervekben, illetve oktatási vonalon kívánt foglalkoztatni.

De a szindikalizmus jelei mutatkoznak meg egyes üzemi bizottsági titkárainknál, funkcionáriusainknál, szemináriumvezetőinknél akkor, amikor az alapszervi pártfunkcionáriust, vagy párttitkárt ideológiailag lebecsülve, saját magukat többre értékelik, továbbá akkor is, amikor szakszervezeti munkájukat a pártmunkánál fontosabbnak tartják.

A bürokrácia terén osztályainkról általában megállapítottuk, hogy elvesznek az irásos munkában és ebből kifolyólag kevesebbet tudnak kijárni a telepekre, ami a tömegektől való elszakadással jár. Különösen áll ez a vidéki üzemekre, melyekkel általában csak levelezés útján érintkezünk és elég ritkán látogatjuk meg őket. Ugyanez áll üzemi bizottságainkra is.

Túlsokat és hosszan ülésezünk úgy központunkban, mint az egyes közlekedési vállalatoknál, ami az ott meghozott határozatok végrehajtását akadályozza.

A rendszeres ellenőrzés hiányából kifolyólag a szakszervezeti szemináriumi hallgatókban komoly lemorzsolódás következett be, mint ahogy a különböző értekezleteken felszínre hozott hibákat is meghatároztuk, de azok kiküszöbölésének ellenőrzését elmulasztottuk.

Fogyatékosságainkhoz tartozik az is, hogy a termelésben dolgozó szakszervezeti funkcionáriusaink nem álltak mindig példamutatásukkal a munkaverseny élére. Ez a hiba onnan adódik, hogy szakmai központunk osztályai a termelés kérdését csak a termelési osztály feladatának tartják.

Üzemi bizottságaink az őket felkereső tagokkal egyénileg nem igen foglalkoznak, nem érdeklődnek azok szociális körülményei iránt, családi ügyeikkel nem foglalkoznak.

Azt tapasztaljuk, hogy egyes régi szervezett dolgozók — akik ÜB-tagok — lebecsülik a fiatal kádereket, mivel azok nem rendelkeznek régi tagsággal és így elnyomják a fejlődőképes fiatal káderekt.

Üzemi bizottságaink egyrésze szeret parancsolgatni és ha a tagság megkritizálja, azt szakszervezet ellenes támadásnak veszik. Ebből adódik, hogy egyes pesti, de különösen vidéki üzemi bizottságainkból nem tudjuk kiirtani a klikk-szellemet.

De hiányosságok vannak a vállalatok vezetésében helyetfoglaló elvtársainknál is, amely hiányosságok a szocialista munkaverseny kifejlődésének akadályozói. Így elsősorban az, hogy az üzemek részéről a termelési tervek nem a reális termelési alapokra lettek kidolgozva, valamint nagy hibájuk még az, hogy felnégyelt és felötödött kocsiegységekre dolgozták ki. Ezek a hiányosságok mint azt jelentik, hogy a dolgozók nincsenek bevonva a tervek végleges elkészítésébe. Ez is szakszervezetünk és üzemi bizottságaink felvilágosító munkájának a hiányát mutatja.

Ahhoz, hogy a hibákat ki tudjuk küszöbölni, központi vezetőségünk határozatilag foglalta össze és feladatként tűzte ki az elvégzendő munkák határidőre való végrehajtását. Ehhez szükséges, hogy a dolgozók között szakszervezeti funkcionáriusaink, üzemi bizottsági és műhelybizottsági tagjaink ideológiai felvilágosító munkát végezzenek, valamint szükséges az is, hogy a bírálatot — necsak ilyenkor, amikor Pártunk mutat rá a hiányosságokra — minden egyes elvégzett munka után, nap, mint nap gyakoroljuk és alkalmazzuk.

Így tehetünk eleget Pártunk határozatának, Rákosi elvtárs útmutatásának és Pártunk iránymutatásával, a Szovjetunió vezetésével a világ dolgozóinak bölcs vezérével megvédjük a világ békéjét, felépítjük a szocialista Magyarországot.

Földvári Aladár

Soha el nem múló hálával gondolunk *a felszabadító Vörös Hadseregre*

és felajánlásokkal készülünk április 4-ére

„A Közlekedés Szerkesztőségének! Telepünkön, a Terményforgalmi NV Ujpesti-rakpart 39 sz. alatt, Pártunk Központi Vezetőségének határozata szerint kiszélesítjük a munkaverseny vonalát. Mi dolgozók itt a telepen, tudatában vagyunk annak, hogyha megvalósítjuk vezetőségünk határozatát, azzal népünk ügyét, a mi ügyünket visszük előre, magunknak teremtünk boldogabb jövőt. Azt is tudjuk, hogy a reánk váró nagy feladatokat csak úgy tudjuk megoldani, ha Pártunk irányvonalát szem előtt tartva, követjük a hős szovjet sztahánovisták példáján elindult magyar sztahánovistáinkat.

Tudjuk azt is, hogy a hároméves tervünk sikeres befejezéséhez nagyban hozzájárult a nagy Szovjetunió népének és a béketábor vezérének, népünk nagy barátjának, *Sztálin* elvtársnak a segítsége. Nekik köszönhetjük, hogy most, a nagyszerű szovjet példák után, kellő lendülettel foghatunk az ötéves terv megvalósításához.

Az ötéves tervünk első részét mi is felbontottuk és azt a dolgozók munkahelyéig (munkapadig) levittük. Ezt a tervet is konkretizálni, apróbb részekre kell még bontani, s azon változtatni, módositani kell az ő tapasztalatuk, a dolgozók tapasztalatai szerint.

Sztálin elvtárs mondotta: „Semmiféle ötéves terv nem képes felmérni azokat a lehetőségeket, amelyek a mi társadalmi rendünkben szunnyadnak, melyek csakis munkaközben, a terv megvalósítása közben kerülnek felszínre a gyárban, az üzemben, a kolhozban, járásban, szovhozban."

Üzemi értekezleteinken a dolgozóink a felsorolt példák és eredmények ismertetése után mégjobban átérezték, hogy milyen nagy hálával tartozunk a nagy Szovjetuniónak felszabadításunkért, azért, hogy most már mi is szabadon és valóban emberhez illő körülmények között élhetünk.

Felszabadulásunk ötödik évfordulója közeledik. Hazánkat, Magyarországot is a dicsőséges Vörös Hadsereg szabadította fel, ezért szeretetünket és hálánkat úgy akarjuk kifejezni a nagy Szovjetunió népe iránt, hogy a sztálini műszak tapasztalataiból kiindulva újabb felajánlást teszünk a felszabadulásunk évfordulójára, április 4-re, hogy ezzel is erősítsük a béke táborát.

Persze, most gondoskodunk arról, hogy az elért eredményeink ne legyenek kampányszerűek. A béketábor, a Szovjetunió és a népi demokráciák eredményei ugyanis eszeveszett dühöt váltanak ki az imperialistákból és mert nem tehetnek egyebet, hát tovább uszítanak háborúra. Nekünk erre azzal kell válaszolnunk, hogy állandóan erősítjük jó munkánkkal a béke táborát, amely védi a mi ügyünket, hogy megvalósíthassuk a szocializmust.

Településünknek, mind a fizikai, mind az értelmiségi dolgozói nagyrészt megtették a felajánlásukat. Így például *Farkas* Etelka zsákvarrónő felajánlotta, hogy nemcsak az egyéni teljesítmény tekintetében tesz felajánlást, hanem 200-as brigádot is alakit. *Horti* Gyula az eddigi 25 tétel könyvelésével 35 tétel könyvelését vállalta. De ugyanakkor, mikor az elvtársaink az ajánlásaikat egymás után megtették, *Győző* Amália és *Rózsa* Tibor jó példáját követve, 58 dolgozó jelentkezett egyéni versenyre.

Eredményeink szépek, de még sok a tennivaló. Az ellenség az elért sikereinket sem látja szívesen, nem nézi ölbetett kézzel és mindent elkövet, hogy jó munkánkat akadályozza. Éppen ezért a hibák észlelése alkalmával *Rákosi* elvtárs figyelmeztetésére kell gondolnunk, hogy a hibáknál, a nehézségeknél és egyéb bajoknál az okok között keressük az ellenség kezét is.

Szabadság!

Bauer József, üzemi párttitkár.

SZTAHÁNOVISTA ÚJÍTÓINK MUNKÁBAN

Konrád Kálmán újítása:

Bevonatnélküli acél- és vaselektrodavégek felhasználása

Elektromos ívlánghegesztésnél az elektroda utolsó, körülbelül egynyolcad részét a hegesztő már nem tudja felhasználni, mert túl közel jut az elektrodatartó pisztollyal a hegesztendő darabhoz. A megmaradt elektrodavégeket az újító üzemében eddig is összegyüjtötték ugyan, de semmire sem tudták felhasználni. Igy az elektrodák 12—13 százaléka veszendőbe ment.

Az újító a megmaradó elektrodavégeket egyszerű készülék segitségével mindig hozzáhegeszti az új pálcához és igy a hegesztőnél, munkanapja befejezésekor csupán egy darab felhasználatlan elektrodavég marad, azt is felhasználja munkája kezdetén a következő napon. Végeredményben az újítás a pálcaanyag 12—13 százalékának megtakaritását eredményezi.

A készülék egyszerü vörösréz-tömböcske, amelynek felső lapján egy olyan átmérőjü és mélységü lyukat fúrt az újító, hogy az elektrodavég, vagy az új elektroda beszorulás nélkül beleállítható legyen. A rézlömböcskét a könnyü kezelhetőség céljából fanyélbe erősitette.

Hegesztés kezdetekor, az előző napon megmaradt elektrodavégeket az újító üzemében eddig is összlyukba, a készüléket ráhelyezzük az egyik polust képező hegesztőasztalra, vagy hegesztendő darabra. A pisztolyba új elektrodát fogunk be és egy pillanat alatt a véget hozzáhegesztjük az új elektrodához.

Még jobb módszer a készülékbe az új hegesztőpálcát belehelyezni és a pisztolyban maradó véghez hegeszteni, mert igy jóval kevesebb mozdulat szükséges. Egy kis gyakorlattal az új pálca hozzáhegesztése a csonkhoz nem tart semmivel hosszabb ideig, mint azelőtt a csonk kidobása és új pálca behelyezése.

Földesi István karbidlámpa-égő módositása

Az újitás előtt gyári készitményü karbidlámpa-égőket alkalmaztak. Az égők élettartama rövid, kb. 3—4 nap volt. Beszerzési költsége 1.39 Ft.

Az új eljárással előállított égő tökéletesen megfelel a követelményeknek. Az égő kb. 3—4 hónapig használható, az égőaljazat élettartama pedig több év.

Az újító égőnek „Longriff" töltény elhasznált hüvelyét alkalmazza, melybe 3—4 kis lyukat 0.3 mm átm. képez. Előzőleg a hüvely fenekét feldomboritja. Égőaljazatnak sárgarézből esztergált fuvókát alkalmaz. A fuvóka átmérete 4 mm, hossza 14 mm. A karbidlámpa a csőbe kónikus menettel csatlakozik. felsőrésze hengeres s a töltényhüvelybe szorosan illeszkedik. Hozzátartozik még a lyuktisztitó tü, melyet bekormozódás esetén használnak.

Újitóikat ünnepelték a Pálffy-telep dolgozói

Az újitók: Szász József, Kasziba József és Gábris Béla elvtársak 1948-ban a Pálffy-telep akkori vezetői, azt az elgondolást valósitották meg, hogy a hőeltakaritó trambuszok ekéjét 2 ember helyett levegőnyomással a gépkocsivezető tudja kezelni. Az újitók a motorház elé egy kihasznált légfékhengert szereltek, amit az autó fékezéséhez használt levegő működtet. Ezért az újitásért Szász József és Kasziba József 250—250 forint jutalomban részesültek.

Kéri István újitásával a kihasznált motortekercsek vörösrézhuzalát 2-es készülékével oly módon hozza használható állapotba, hogy a készüléke előrészével lefejti a vezetékről a szigetelést. A készülék második részében a vezeték görgők közt haladva, a vezeték szabályos méretének megfelelő nyilásson keresztülhúzatva, egy dobra kerül.

Ujitásának előnye, hogy a vezetékről a szigetelést nem kell leégetni és újból önteni.

Ezért az újitásért 200 forint jutalmat kapott.

Zákonyi Ferenc, Pálffy-főmühely.

Betétes csúcsok eszterga- és csiszolópadokhoz

Az esztergapadokhoz, köszörügépekhez és egyéb szerszámgépekhez használatos csúcsokat rendszerint egy darabból, magas széntartalmú acélok felhasználásával készitik.

A nagyobb méretü csúcsoknál pl. Morse hármas, 530 gramm, Morse négyes 1500 gramm, a Morse ötösnél pedig 3250 gramm a csúcsonként felhasznált acélmennyiség.

Acéltakarékossági szempontból az utóbbi időben sikerrel alkalmazzák a fentemlitett szerszámgépeken az összeszerelt csúcsokat. Az alábbi ábrán látható csúcs az (1) állandó tartóhüvelyből és a becsavarható edzett betétcsúcsokból áll. A hüvelyt szabványnak megfelelően, de gyengébb minőségü acélból készitik, igy csak az edzett betéthez kell minőségi szénacélt felhasználni. A 3, 3 és 5-ös Morse csúcs edzett betétje egyforma méretre készül, normális jobb menettel.

A betétcsúcsoknál lényegében csak a fej kúpos része kopik. Ennek kicserélése: egyszerű kulccsal kicsavarják a fejet és azt újjal pótolják, vagy kijavitják. A központra köszörülés ezután történik. Az összetett csúcs jó eredményeket nyujtott üzemközben. Ilyen csúcsok alkalmazásával jelentékeny megtakaritás mutatkozik, mely:

1. a felhasználandó drága acél mennyiségének lecsökkentésében nyilvánul meg, mert a betétcsúcsok készitésére elegendő 250 gramm acél;

2. a betétcsúcsfejek készitésénél munkabérben mutatkozik megtakaritás, szemben az egy darabból készült csúcsok előállitására fordi-

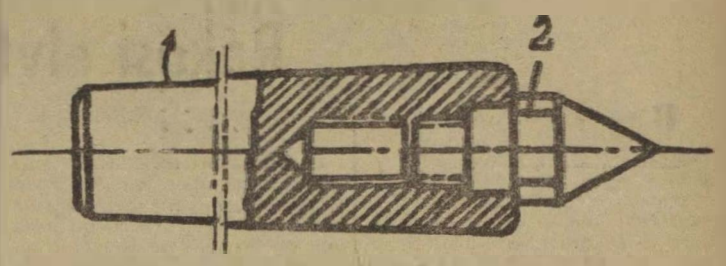

tott munkabérekkel. A javitási költség is lényegesen kevesebb, mivel a csúcsfej javitása lényegesen egyszerűbb. A betétcsúcsfejek kis méretei révén nagymértékben fel lehet újból használni a régi egydarabból álló elkopott csucsokat, valamint nagyméretü kések testeit. A tartóhüvelyek munkaközben kevéssé kopnak és nem kivánnak gyakori cserét.

A szovjet technikától vettük át:

Keményfém lapkák mechanikus rögzítése

A keményfém-lapkák alkalmazásánál hibaforrás, hogy a felhegesztés alkalmával a lapkák hajszálrepedéseket kapnak. Ennek elkerülése céljából a szovjet mérnökök új rögzitési eljárást dolgoztak ki. A mechanikai felerősités különböző forgácsoló szerszámoknál alkalmazható, leginkább azonban tárcsamaróknál vált be. A tárcsamarók üzemi felhasználása ugyanis ennél a rögzitési módnál elegendő szilárdságot és megbizhatóságot eredményez.

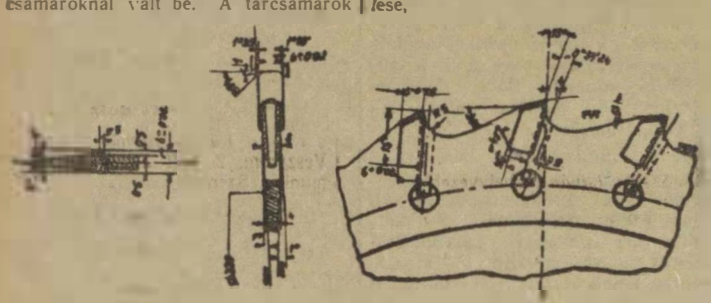

A keményfém-lapka felerősitése a következő módon történik: (1. ábra). A keményfém-lapka (3) felületére hornyot készitünk. A lapkát behelyezzük a tárcsa (2) megfelelő hornyába és egy kúpos csapszeggel megszoritjuk.

A lapkába készült horony a kúpos csapszeg átmérőjének egyhatodával egyenlő mélységü. A megengedhető tűrés 0.03—0.05 mm határok között válthat. A csapszeg kúpossága 1/50. A csapszeg alsó vége egy fúratba torkollik, amely lehetővé teszi, hogy a csapszegnek egytized mm húzása legyen. Ez a fúrat szolgál a csapszeg kiverésére is. A csapszeg pontos fekvése céljából a lapkába készült hornyot 0° 34' 24" lejtővel készithetjük. Ezzel elérjük, hogy a csapszeg kúpossága és a lemez hornya párhuzamos lesz.

A tárcsát a mechanikai megmunkálás előtt hőkezelésnek vetik alá. A tárcsa keménysége 30—35 Rc. A hőkezelés után az ábrán látható 6x285-ös tárcsamarót a következő müveletterv szerint készitették:

1. Az esztergályozandó felületek megmunkálása,
2. a tengely ékhorony vésés,
3. a kiverőfuratok fúrása,
4. a csapszeg fúratainak fúrása,
5. a keményfém-lapkák marása,
6. a forgácstörő horony marása,
7. a csapszeg fúratainak kidörzsölése,
8. összeszerelés.

A keményfém-lapkák hornyait elektromosszikra eljárással készitik. Az összeszerelt tárcsa éleit ezután letörik. A marót megköszörülik és feltükrözik. Az élezést közönséges köszörügépen, füskén végzik, a tükrözést azonban szabadkézzel. A forgácstörő hornyot az élesítés után újra csiszolják, nehogy a csapszeg beverése után esetleg kiálló részek a lemart forgácsot összetömörítsék.

Az ábrán bemutatott marót alumi-

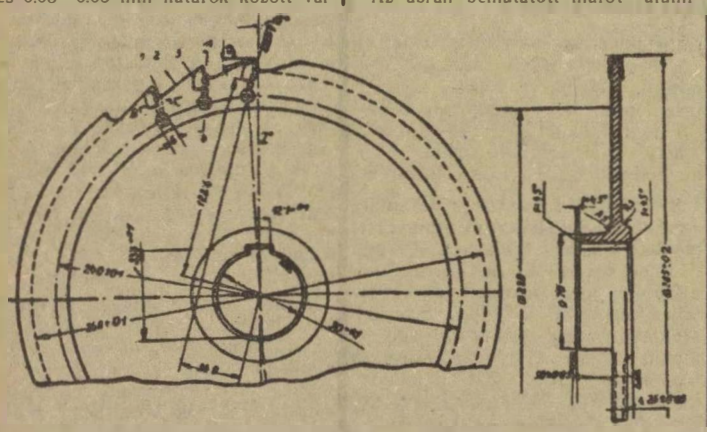

nium öntvények megmunkálásánál használják, igy a feltüntetett köszörülési szögek csak könnyüfémre érvényesek. Alákőszörülési szög 3°, élszög 15°. Elhelyezési szög 15°.

Az itt leirt marót kokillából kikerülő alumínium dugattyúk megmunkálásánál használták. Az öntvény hőmérséklete 350° volt és a gyorsacélból készitett marókkal 2500—3000 drb-nál többet nem tudtak megmunkálni. A leirt keményfém-maró 40.000 dugattyú megmunkálását tette lehetővé élesités nélkül. E munkálatnál emulziós olajkenést használtak, hogy az alumínium tapadását elkerüljék.

HOGYAN HARCOLNAK A SZOVJET AGITÁTOROK A TERMELÉKENYSÉG EMELÉSÉÉRT

Pártunk Agitációs Osztálya kiadta a „Tanuljunk a szovjet agitátoroktól" falusi sorozatának 3. sz. füzetét. Cime: „Hogyan harcolnak a falusi agitátorok a termelékenység emeléséért".

A füzet a mindennapi színes, eleven munka közben mutatja be a szovjet agitátorokat, akik a feladatok elvégzésénél mindig megtalálják a legmegfelelőbb megoldást, a nehézségek legyőzésének legjobb módszereit. A füzet ismerteti, többek között, Nikitin elvtársnak és a perekopi gép- és traktorállomás 3. számú traktorbrigád agitátorainak munkáját.

A kolhozparasztság és a traktorbrigád előtt komoly feladat állott: agyagos földön kellett 100 pudos eredményt elérni. A dolgozók véleménye az volt, hogy fekete földön el lehet érni ezt az eredményt, de agyagos földön 50 pudnál nem lehet többet betakaritani.

Földünk — felelte Nikitin — valóban nem nagyon jól agyagos, nem nagyon termékeny. De éppen azért, mert nehéz rajta nagy termést elérni, különösen szorgalmasnak kell lenni a munkában, be kell tartani az agro-technika szabályait.

Beszélt a növények sorrendjének szabályairól, a füvetésről, a trágyázásról, a jó szántásról és ismertette azokat a nagy eredményeket, amelyeket az ötéves terv során a kolhozparasztság elért a természet átalakitásáért folytatott harcban.

A füzet sok értékes tapasztalatot tartalmaz, melyek népnevelőink számára kimeríthetetlen kincsestárt jelentenek.

Pusztuljanak dolgozó népünk ellenségei!

Dolgozó népünk a szocializmust épiti! Szocialista munkalázban keressük a lehetőségeket, hogy termelékenységünket emelve, a javaknak azt a mennyiségét és minőségét hozzuk létre, amivel bebizonyitjuk a szocialista társadalom felsőbbrendüségét a korhadt kapitalista társadalommal szemben.

Fejlődésünk, győzelmeink iránytüje: a marxi-lenini ideológia. Ennek birtokában lelepleztük dolgozó népünk ellenségeit, árulóit legutóbb a Standard-gyár kémeiben, szabotőreiben is. Felismertük, hogy az imperialista bérencek miként dolgoznak és szövik terveiket az egész világ dolgozó osztályának leigázására azért, hogy biztosithassák hatalmukat, kizsákmányoló rablóuralmukat.

FELHABORODASSAL vagyunk tele mi áramszolgáltatás dolgozói attól a ravasz és rosszindulatú aknamunkától, amivel az imperialisták minden lehetőséget kihasználva, kártékony romboló munkát fejtenek ki népi államunk megdöntésére.

Kémszervezetükkel behálózzák az egész világot, bérenceiket becsempészik a legkülönbözőbb bizalmas állásokba, közhivatalokba. Alarcba bújva elárulják munkaterveinket, a legkülönbözőbb intézkedésekkel akadályozzák a termelést, ipertelepeinket bombáik célpontjául jelölgetik ki. Pénzügyi manővereket készitenek gazdasági és pénzügyi helyzetünk megingatására. Kémeket szerveznek be katonai titkok elárulására. Papok csatlakoznak gyilkos terveikhez, hogy vesztett ezerholdjaikat újból visszakaparinthassák.

Mindezeken felül becsületes dolgozókat igyekeznek megtéveszteni gonosz érdekeik elérésére és dolgozó munkásosztályunk szabadságának letiprására.

Méltán megrettenhetnénk ennyi gonosz körmönfont emberi gazság láttára, amit ezek véghezvisznek. Nem csodálkoznánk, ha kérdeznéd elvtársam, hogyan tudhatjuk osztályharcunkat sikerrel megvívni ilyen és ennyi imperialista aljasságoknak sorozata ellen? ERRE AZT VALASZOLJUK mi, szocializmusért küzdő és harcoló dolgozók, hogy szorosabbra füzzük soraink at. Még jobban szoritjuk kezünkben a kalapácsot, szervezzük és emeljük munkank termelékenységét. Felkészülünk a még dühödtebb támadásaikra, az imperialista fenevadnak végső rúgásaira és megtaláljuk a módját, hogy végleg ártalmatlanná tegyük őket.

Ti pedig, dolgozó munkástársaim, tekintsetek vissza egy pillanatra a felszabadulásunk óta eltelt időre. Láthatjátok Pártunk bölcs irányitását, előrelátását és útmutatását, amellyel eddigi feladataink megoldásához segédkezet nyujtott, ellenségeinket leleplezte és ártalmatlanná tette.

Tudni kell elvársak és munkatársak azt, hogy harcainkban segit a hatalmas Szovjetunió, aki fegyveres erejével bennünket felszabaditott, gazdag tapasztalataival és példamutatásával pedig kijelöli a helyes utat, melyen haladva eredményesen vivhatjuk meg harcainkat a nép ellenségeivel szemben.

KÜZDELMÜNKBEN VEZET ÉS IRANYIT PARTUNK, a Magyar Dolgozók Pártja és annak bölcs vezetője, Rákosi elvtársunk, aki mindig megmutatta melyik a következő láncszem és mit kell tennünk. Bizzál elvtársam a Pártban, bizzál a munkásosztály teremtő, alkotó erejében. Kövesd Pártunk irányvonalát, fejleszd marxi-lenini tudásodat, elméletedet. Élj birálattal és önbirálattal. A munkapadnál, irodasztalnál, családi otthonodban légy mindig példaadó, munkában élenjáró, munkatársait szerető, segitő és megbecsülő, mindig és mindenhol kommunista. Ilyen magatartásunkkal megdöntjük a legaljasabb és körmönfontabb imperialista cselszövést, felderitjük és ártalmatlanná tesszük a Rajkok, Mindszentik, Geigerek, Vogelerek aljas gaztettét.

Orömmel tölt el bennünket, hogy népi államunk nem engedte futni ezeket a gazokat, hanem itéletével lesujtott reájuk.

Harcolunk ellenük a végső győzelemig. Küzdelmes harcunk sorozatain edződve és erősödve, méltóképpen zárkózunk fel Sztálin elvtársunk vezette hös szovjet nép mögé és a világ minden dolgozójának felszabaditásáért vivott győzelmes harcban megteremtjük a szocializmust.

Markó József,
elektrikus, Aramellátás

Vasakarattal azon leszünk...

„Mi a fővárosi közlekedési dolgozók második számú esztergályos átképző tanfolyam tanulói először is köszönetet mondunk a népi demokrácia vezetőinek, azon belül a Magyar Dolgozók Pártjának, Rákosi elvtársnak, népünk szeretett vezérének és nem utolsó sorban a dicsőséges Szovjet Hadseregnek és annak bölcs, szeretett vezérének, Sztálin elvtársnak, hogy ezt az átképző tanfolyamot részünkre lehetővé tették, amelyet a mult bünös rendszere elzárt elölünk.

Ezért a legnagyobb szeretettel és vasakarattal azon leszünk, hogy hálánkat abban rójuk le, hogy a demokráciát, ezen keresztül békét egyelőre tanulással, majd ha befejeztük munkánkkal a többtermelésen keresztül minél hathatósabban támogatjuk az ötéves terv sikeres befejezését, hogy minél előbb elérhessük a szocializmust.

Az esztergályos átképző tanfolyam 32 hallgatója".

GÉPJÁRMŰVEZETŐK:	Százalék
Vargatti Jenő esztergályos	1176
Füller Lajos hegesztő	505
Matuscsák József szerelő	299
Győri Ferenc esztergályos	230
Remző Lajos gépjárművezető 250 ezer kilométer	

KÖZÚTI KÖZLEKEDÉSI DOLGOZÓK:	Százalék
Kiss István hegesztő	938
Argitus Józsefné dobfonó	323
Kispál Imre szállító-brigádja	275

SZALLITOMUNKASOK:	Százalék
Germuska István	371
Dobos Jenő	321
Barkalov István	320
Molnár Ferenc	300
Berecz Antal :	265
Bencze Barna	247
Lukács József	234

Hálával gondolunk a dicsőséges Vörös Hadseregre

T. Szerkesztőség!

A Szovjetunió dicsőséges Vörös Hadseregét, *Lenin* és *Sztálin* elvtársak 32 évvel ezelőtt hozták létre, hogy biztosítani tudják a dolgozó nép hatalmát, melyet a Nagy Októberi Szocialista Forradalomban vívtak ki.

A szovjet néppel az egész haladó emberiség együtt ünnepli ezt a nagy évfordulót.

Mi magyarok különös hálával és szeretettel gondolunk a dicsőséges Szovjet Hadseregre, mert csakis a szovjet hősöknek köszönhetjük felszabadulásunkat és függetlenségünket. Öt évvel ezelőtt helyeztünk, a magyar és a nemzetközi munkásmozgalom, a világ proletariátusa érdekében zúzták szét a fasiszta államgépezetet. Ez tette lehetővé Magyarországon is, hogy a marxi-lenini elmélet alapján álló Pártunk és Rákosi elvtárs vezetésével a dolgozó nép vehette át a hatalmat.

A magyar dolgozó nép tudja — és éppen ebből fakad az igazi szeretete a Szovjetunió és annak nagy vezére, *Sztálin* elvtárs iránt —, hogy a dicsőséges Vörös Hadsereg áldozata és győzelme nélkül ma nem építhetnénk állandó életszínvonalemelkedés mellett szocializmust.

A Szovjetunió nemcsak felszabadított minket, hanem állandó segítségével és Sztálin útmutatásával, meggyorsítja fejlődésünket.

A dicsőséges Vörös Hadsereg a második világháborúban bebizonyította, hogy *Sztálin* elvtárs vezetésével legyőzhetetlen. A hadsereg katonái, tisztjelt és tábornokai az igazi hazaszeretet kovácsolja egybe és teszi legyőzhetetlenné.

A Szovjetunió ereje a szocialista rendszerből ered, melyben nincsenek kizsákmányolók és kizsákmányoltak, nincsenek egymással ellenséges osztályok. A szovjet nép békét akar, mely biztosítja részükre a fejlődést. A második világháború során a szovjet nép és a Vörös Hadsereg bebizonyította, hogy ha kell, meg is tudja védeni a békét.

A Szovjetunió tekintélye világszerte állandóan növekedik és a Szovjetunió által vezetett béketábor egyre bővül, erősödik.

Az imperialista államok dolgozói a Kommunista Pártok vezetésével harcot folytatnak reakciós kormányaik ellen, mely azt bizonyítja, hogy az imperializmus napjai meg vannak számlálva. Felszámolás alatt van a kapitalista rendszer, melyben népeket megkérdezés nélkül kormányoznak.

Ma már a világ dolgozói a Szovjetunió körül tömörülnek és egy hatalmas egységfrontot, a béketábort alkotják.

A dicsőséges Vörös Hadsereg 32. évfordulóján ígéretet teszünk, mi dolgozó magyarok arra, hogy minden igyekezetunkkel azon leszünk; méltók lehessünk a Szovjetunió és Sztálin elvtárs iránt tanúsított szeretetére.

Az ünnepelt Vörös Hadsereg tagjainak pedig azt üzenjük, hogy példaképünknek tekintjük és minden igyekezetünk azon van, hogy méltó fegyvertársai lehessünk *Sztálin* és *Rákosi* elvtársak vezetésével a béke megvédése érdekében.

Elvtársi üdvözlettel: *Jánosi Gyula* s. k. Búr-telep

HÁLÁNK JELÉÜL
június 1-e helyett már április 4-re elkészítjük a 9 villamos-pótkocsit

A *Józsa-főmühely* dolgozói örömmel vették tudomásul a Pártbizottság felhívását felszabadulásunk ötödik évfordulójára és magukévá is tették.

Igy a 07-es lakatosműhely dolgozói és a 42-es asztalosműhelyben dolgozó *Vida*-brigád tagjai elhatározták, hogy a nálunk készülő 9 darab miskolci pótkocsit, amelyet június 1-re kellett volna elkészíteni, a felszabadulás nagy ünnepére április hó 4-re a miskolci dolgozóknak rendelkezésére bocsátja.

Ezzel a felajánlással emlékeznek meg arról a nagy ünnepről, amely napon a Szovjetunió Vörös Hadserege felszabadította hazánkat.

További felajánlások is érkeztek. *Kracsun* Sámuel, *Józsa* Károly, *Kovács* Ödön, *Ádám* Sándor. *Fekete* János az asztalos-gépműhelyi brigádtagoktól, valamint *Pesti* Imre *Zsédely* Károly és *Mráz* Károly kovácsműhelyi brigádtagoktól, melyben nevezettek is magukévá tették a Pártbizottság határozatát és ezért április 4-ig vállalták a 200 százalékos teljesítmény elérését.

Ezt írják:

„Tudjuk azt, hogy a termelés fokozásával az ötéves terv sikerét és ezáltal az egész magyar nép gazdasági, valamint kulturális felemelkedését segítjük elő.

Feltett szándékunk az, hogy hazánk felszabadításának ötödik évfordulójára nemcsak ezen teljesítmény elérésével, hanem a selejt csökkentésével, a munkafegyelem megszilárditásával és a teljesítmény fokozásával érdemeljük ki Pártunk és annak szeretett vezérének, Rákosi elvtársnak megbecsülését és a Szovjetunió nagy vezérének, Sztálin elvtársnak bizalmát."

Ezek a felajánlások bizonyítják azt, hogy Rákosi elvtárs beszéde és a Központi Pártbizottság határozata főmühelyünkben jó termőtalajra talált. S a műhely össz-dolgozói hozzáírnak az ötéves terv sikerének az előmozditásához és a szocializmus minél előbbi megvalósításához. Szabadság! Gémesi Károly term. felelős."

MUNKÁVAL, TANULÁSSAL KÉSZÜLÜNK A NEMZETKÖZI NŐNAPRA

A Nemzetközi Nőnapot, március 8-án mi, dolgozó nők a béke védelme jegyében tartjuk meg világszerte.

Mi, magyar nők, akiknek demokratikus mozgalma hatalmas erőt képvisel a békéért folytatott harcban, nem turthatjuk és nem is akarjuk távoltartani magunkat a haladó emberiség közös ügyétől. Eddig 80 millió nő tömörült a nemzetközi demokratikus nőszövetségbe, melynek élén a dicsőséges Szovjetunió asszonyai haladnak.

Mi, magyar nők tudjuk, hogy a Szovjetunió a béke, a demokrácia, a haladás hazája és egyre szorosabban állnak körülötte a békeszerető népek, a béke hívei, az egész haladó emberiség. Tudjuk, hogy a béke tábora kiszélesedik, erősödik, növekszik és ez ellen hasztalan az imperialisták minden erőfeszítése. Az egyszerű emberek millióí irányítják tekintetüket a Szovjetunióra, a béke és az igazság zászlóvivőjére. A népek bizalma egyre inkább növekszik a Szovjetunió — a szocializmus hatalmas hazája iránt, amelynek élén a nagy Sztálin áll. Nemcsak mi, magyar nők, hanem az egész világ dolgozó női, az egész haladó emberiség tudja, hogy Sztálin neve a béke, az igazság, a népek becsületének és szabadságának zászlaja.

Mi, magyar nők nagyon jól tudjuk azt is, hogy vannak köztünk még olyanok is, akik csak passzivan hívei a békének, ma azoknak is aktiv harcosokká kell válniok. Meg kell érteniök ezeknek a nőtársainknak azt, hogy ez elengedhetetlen feladata minden nőnek, aki hive a haladásnak és a szabadságnak. Mert nem elég kívánni a békét, a békéért küzdeni kell szünet nélkül, minden nap, minden órában.

Éppen ezért, mi, magyar nők készülünk március 8-ára. Üzemi csoportjainkban a munkaverseny, a brigádmozgalom kiszélesitésével, a tanulás fokozásával, az MNDSZ-be való tagtoborzással, olvasókörök szervezésével, a NŐK LAPJA terjesztésével, a termelőszövetkezeti mozgalom erősitésével ünnepeljük meg március 8-át. Vesszük fel a kapcsolatot levelek százaival és ezreivel a hatalmas Szovjetunió és már országok asszonyaival, hogy ezáltal még szorosabbra fűzzük kapcsolatainkat a békéért, a haladásért, a demokráciáért, a szocializmusért harcoló asszonyok nagy táborával.

Elvtársi üdvözlettel:

Pesztránszky Julianna s. k. pályamunkás."

Az OTI gépjárművezetői a Párthatározat megvalósításáért

„T. Szerkesztőség!

A Párt legutóbbi határozata az egyéni munkaverseny kiszélesítésével foglalkozott. Az OTI gépjárműüzemében, garageértekezleten tudattuk dolgozóinkkal a Párt e nagyfontosságú határozatát.

A dolgozók megértették és magukévá tették e fontos határozatot, annak eredményeképpen üzemünkben eddig 38 gépkocsivezető kötött versenyszerződést. A versenyszerződésben vállalják, hogy az önköltséget (benzin, olaj, javítási költség) a minimálisra csökkentik, a km. teljesítmény maximumát vállalták generáljavítás és fődarabcsere nélkül. Elővigyázatos vezetéssel vállalják a karambolok kiküszöbölését.

Ez a versenyszerződés arra mutat, hogy az öntudat oly fokára jutottak el dolgozóink, hogy megtudják érteni azt, hogy jó munkájuk a szocializmus építését szolgálja, hogy minden fillér megtakarítása az ötéves terv sikerét viszi előbbre, hogy ily öntudatos munkával tudjuk a nép szocialista országát építeni. Elvtársi üdvözlettel: Csák János sk. OTI műhely."

Rákosi elvtárs születésnapja

Rákosi Mátyás elvtársat 58-ik születésnapján szeretettel üdvözli a dolgozó magyar nép, közöttük a közlekedés szervezett dolgozói.

Rákosi elvtárs élete és neve elválaszthatatlanul egybeforrt a magyar nép szabadságharcával. Már négy évtizeddel ezelőtt a munkásság soraiban harcolt, az osztrák-magyar imperializmus ellen. 1918/19. népforradalmainak egészen fiatalon egyik vezére, majd a forradalmak bukása az ellenforradalmi terror idején az elnyomott és jogfosztott magyar nép szabadságharcának szervezője és vezetője.

A Horthy-rendszer vérebei elfogják és már ácsoltatják számára az akasztófát, — a haláltól csak a magyar és a nemzetközi munkásmozgalom szolidaritása menti meg. Tizenhat nehéz esztendőt szenvedett az ellenforradalom börtöneiben a magyar szabadság és függetlenség ügyéért Rákosi elvtárs. Szabadulása után, a kényszerű emigráció távolából szabott irányt a magyar ellenállási-mozgalomnak.

Rákosi elvtárs neve már ezekben a nehéz évtizedekben zászlójává vált a magyar nép legjobb fiainak. Az egész ország azonban csak a felszabadulás után ismerte meg. Ma már nincs olyan eldugott zuga az országnak, ahol ne ismernék és tisztelnék nevét a becsületes emberek.

A felszabadulás óta eltelt öt esztendő alatt a magyar kommunisták, Rákosi elvtárs a nagybirtokosok és nagytőkések diktatúrája alatt sínylődő, rab és elmaradott országból, virágzó népi demokráciát, a szocializmus felé haladó szabad és független országot teremtettek.

Népünknek egyre szélesebb rétegei érzik át, ismerik fel Rákosi Mátyás alakjának történelmi nagyságát és munkájának országépítő jelentőségét. Ezért övezi népünk szeretete és tisztelete. Születésnapjára legszebb ajándék népi demokráciánk fokozódó belső megszilárdulása és megnövekedett nemzetközi tekintélye. Rákosi elvtársnak 58-ik születésnapjára jó egészséget, eredményes munkásságot kívánunk.

Szakmánk legjobb munkásai, legkiválóbb műszaki értelmiségi és adminisztrációs dolgozói

Fővárosi villamosközlekedési vállalatok

Kalauzok:

1. *Elekes Jánosné* kalauz, Angyalföld, 2. *Kálmán András* kalauz, Cinkota HÉV.

Kocsivezetők:

1. *Németh IX. Ferenc* Fv. Ferencvárosi p. u., 2. *Gombai József* Vágóhídforgalom, 3. *Horváth III. Mihály* Baross p. u.

Kovács:

1. *Pesti Imre* Fővárosi Villamos.

Pályamunkás:

1. *Simon Mihály* HÉV Cinkota.

*

Szluka István műhelyvezető

Közuti gépjármű dolgozói

1. *Papp László* gépjárművezető, Mezőgazdasági Tud. Közp., 2. *Zentai József* gépjárművezet MAVAUT.

Autómüszerész:

Ifj. Pál Dénes Fővárosi Autobusz.

Kalauzuok:

1. *Soós II. Ferenc* Föv. Autóbusz, 2. *Csonka Ferenc* MAVAUT.

Vaseszlergályos:

Varga Károly Autó- és Traktoralkatrész NV.

*

Windegg István váll. vez. Autó- és Traktoralkatrész NV.

Útfenntartás dolgozói

1. *Suri Károly* útfenntartó munkás Veszprém, 2. *Pili Sándor* útfenntartó munkás Szentes.

Idegenforgalom dolgozói

Földeáki Ferenc üz. gazd. oszt. vez. BELSPED.

Brigádversenyünk első helyezettje a MAKKAI BRIGÁD

T. Szerkesztőség! A Füzessy Főműhely brigádversenyének első helyezettje az 1950. évi ötéves terv első negyedében a Makkai komplex-brigád. A brigád minden egyes tagja a fémmegmunkáló műhelyben dolgozik. 1949 márciusában közös megbeszélés alapján öntudatos elvtársak figyeltek fel Makkai elvtárs felhívására és jelentkeztek a brigádban. A legfiatalabb Makkai Károly brigádvezető vette kezébe a kezdeményezést. A versenyezni szerető, küzdőképes, tele akaraterővel rendelkező Makkai ismertette célkitűzéseit, melyre a Párt irányvonala tanította. Megalakult a brigád. Lelkesen és örömmel indultak a versenyre munkatársai. Akkor még 106 százalékos átlagot teljesített a brigád, ez a százalék állandóan növekedett. Az év végén 135 százalék volt az átlag, a sztálini műszakban 169 százalékot értek el. Januári százalékkiértékelés 144 százalékos.

Munkamódszerük

Első és legfontosabb feladatuk, ahogy a Párt tanította, szeretni kell a technikát, a munkát, a szerszámot és főleg dolgozó embertársainkat. Kollektív-szellemben közös megbeszélések alapján kiértékelik a részletes munkatervet. Előre hozzákészülnek a gyártandó munkadarabokhoz, a gépekre szükséges felfogókészülék, szerszám és anyag már a munka elkezdése előtt készen áll. Mindezt már előre elkészítik, nehogy a gép munkaidejében kiesés legyen. Ha nehezebb, vagy nagyobb szaktudást igénylő munkadarab kerül megmunkálásra, közös erővel, szaktudással és munkamódszerátadással lendítik előre a termelés sikerét. Nem tartja vissza őket a munkában az sem, ha súlyos munkadarabot kell feltenni a gépre, nem várnak segítséget a segédmunkástól.

Makkai Károly két gyalugépen dolgozik. Ha munkamenete lehetővé teszi, akkor a harmadik gépen, a marógépen is dolgozik. Egyik gépen nagyol, a másikon simít. A marógépen a sínféktörzsek marását három maróval egy műveletben végzi el, míg a gyalugépen négyszeri késcserével tudja megmunkálni. Egyéni teljesítménye: 211 százalék.

A brigád tagjai közül Kisházy Lajos, betanított munkás 1903-ik évében feláll ított, javításra szoruló olajkenésü esztergapadon 163 százalékos teljesítményt ér el a hordrugócsapszegek készítésénél. Szabados Antal két marógépen dolgozik. Németh Károly és Chilkó Lajos, a Füzessy Főműhely legjobb és legképzettebb esztergályosai, Tokai Pál fúrós munkalendülete egyedül álló a Főműhelyben, bár eredményei még jobbak lehetnének, ha magánéletében meglévő káros szenvedélyét kiküszöbölné. A brigád többi tagjai is méltók a dicséretre és jogosan nyerték el a Füzessy Főműhely brigád-zászlóját.

Szabadság!

Nádor Imre,
Népszava hirsz. Füzessy fm.

— NYUGAT-NÉMETORSZÁG ADJA A FÖLDI SZEMÉLYZETET... Bonnból érkezett jelentések szerint az angolszász megszálló hatóságok légierejük számára Nyugat-Németországban földi személyzetet képeznek ki. A toborzó és kiképző akciót erősen fokozzák.

VÁLASZ

a Baross-pályaudvaron tartott élmunkás- és brigádvezető-értekezleten elhangzott ellenőrzési problémákra

Kéri I., Molnár 34., D. Nagy, Jákfai és Fekete kartársak felvetettek néhány problémát, ami nemcsak őket, hanem az összes forgalmi dolgozókat érinti: *az ellenőrzés problémáját.*

Nem sorolom fel a vádakat, ami akkor hangzott el és a vádakra adott választ sem, mert azok esetleg csak egyének problémája volt, így nem biztos, hogy az össz-dolgozókat érintené.

Azonban beszélni kívánok elvi szempontból az ellenőrzésről, amire a felvetett kérdések késztetnek.

Meg akarom mutatni az ellenőrzés mai feladatát, célját, fejlődését. Mindezt a további kollektiv munka elvégzése érdekében.

Igen sokan abba a hibába esnek, hogy az ellenőrzést egyes személyek — a rosszul dolgozók — miatt tartják szükségesnek.

Ha így fogjuk fel, világos, hogy felvetődik: ellenőrizzük akkor a rosszul dolgozókat és a többit hagyjuk békében.

EZ A NÉZET HELYTELEN és igen alkalmas arra, hogy az ellenőrzés és a többi dolgozók közötti munkatársi kapcsolatot gátolja, mert a többi dolgozó ellenőrzése szinte feleslegesnek és túlbuzgónak látszik.

Ez az oka általában annak, hogy az ellenőr munkáját bizonyos fokig ellenségesen nézik a dolgozók.

Alkalmas azonban arra is, hogy a kapitalista és szocialista ellenőrzés közötti éles vonalat elmossa

Nézzük csak meg, mi volt a kapitalista ellenőrzés célja?

A munkások ellenőrzése és a *bünösök* leleplezése.

Mi a szocialista ellenőrzés célja?

A munka ellenőrzése, hibák kiküszöbölése, a nagyobb hibák elkövetésének megakadályozása.

Világosan láthatjuk, hogy azzal nem oldjuk meg a problémát, ha az ellenőri csoport cégérét átfestjük és a multbeli ellenőri gépezettel, más formák között folytassuk le az ellenőrzést.

Az egész berendezést gyökerében kell megváltoztatni.

Nem volna helyes Fekete kartársam, ha az ellenőri jelentések gondos átvizsgálásával akarnánk megoldani a személyzet sérelmét, mert ugyanaz maradna az ellenőrzés célja, mint a kapitalista társadalomban. Csak egy szűk — jövő nélküli — megoldást jelentene és semmit nem oldana meg.

Ellenőriznék még jobban az ellenőrzést és a kritika, önkritika útját elzárnánk.

Az értekezleten elhangzottak alapján közlöm, hogy ugyanebből a téves kiindulásból következik az a valóságnak meg nem felelő hiedelem, hogy az ellenőrjeink a jelentésekért esetleg vállveregetést kapnának, vagy a jó munkájukat — a munkaversenyüket is — ezen keresztül mérjük le.

Valótlan, mert éppen azért vettük ki ezeket a tételeket a versenypontok közül, hogy még a lehetőségét is elkerüljük a túlkapásoknak.

AZ ELLENŐR FIGYELMEZTET, nevel, végső fokon jelent, mert ez a kötelessége, egyben hivatása is.

Az a célunk, hogy a dolgozókkal megértessük, hogy mi — éppen az elmondottak alapján — nem a jó vagy a rossz munkát, hanem a munkát általában ellenőrizzük és ez az ellenőrzés *nemcsak felülről lefelé kell, hogy megtörténjen, hanem alulról felfelé is.* Világos, hogy nem dolgozhatunk átfestett cégérrel. Meg kell változtatni az egész apparátust, az ellenőreinket együtt és egyenként, hogy megváltozhassanak a többi dolgozók is és kialakuljon az új, a szocialista embertipus.

Ennek a munkának a következménye, hogy az ellenőreink már most tanítanak, figyelmeztetnek és ha szükséges, jelentenek.

Ennek az új nevelési munkának a következménye, hogy az ellenőrzést alulról fölfelé is ki akarjuk fejleszteni, valamint, hogy a dolgozók tapasztalatait felhasználva, tanulva tanithassunk, hogy az Ellenőrzési Csoport képviselteti magát az állomási dolgozók megbeszélésein, hogy a feladatát az új szellemnek megfelelően el tudja látni.

Ennek tudható be, hogy a fenti értekezleten elhangzottakat azonnal átolvastuk és kiértékeltük. Így lassan kezd kialakulni az Ellenőri Csoport és a többi forgalmi dolgozók megértő közös munkája, amikor mindenki rájön arra, hogy mi a célja a szocialista ellenőrzésnek.

EZ A MUNKA NEM KÖNNYŰ. Hosszabb időt és türelmet igénvel, mivel emberek átneveléséről van szó.

A Kartársak figyeljék meg, hogy a változás már megindult és mind jobban fejlődik.

A Kartársaim feladata, hogy minden dolgozóval megértessék az elmondottakat és azt, hogy az értekezleten elhangzottakkal, a hibák felfedésével, *munkánk jó elvegzesével az ellenőrzés a szocialista formát fogja felvenni, amikor már csak tanit és nevel*

Kérem a Kartársakat, hogy a jövőben minden szakmai megmozdulásokra hívják meg az Ellenőri Csoportot, hogy ott a termeléssel kapcsolatos munkát, tapasztalatokat, problémáikat közösen meg tudják oldani a közös cél érdekében.

Minket a munkánkban Sztálin elvtársnak az a mondása vezet, hogy a tömegeket nem csak tanitani és vezetni kell, hanem a tömegektől tanulni is lehet és kell is.

Kartási üdvözlettel:
Bognár István
Ellenőri csop. állomás vezető

Veroszta Imre technikus:

Szívvel-lélekkel bekapcsolódunk a munkaversenybe

T. Szerkesztőség!

Sok szó esik mostanában rólunk, műszaki értelmiségiekről. A népi demokrácia elmúlt öt esztendejében a fizikai dolgozók megbecsült fegyvertársa lett a műszaki értelmiség, erről tanuskodik Rákosi elvtárs legutóbbi beszéde is. Vajjon a dolgozók megnyilvánult megbecsüléséhez, a munkaversenyhez hogyan viszonyulik a műszaki értelmiség s milyen elgondolásokkal indul a versenymozgalom jelen szakaszába, erről szeretnék pár szót szólani.

Pártunk felvilágositó, nevelő munkája nyomán leomlottak az utolsó válaszfalak is a fizikai és műszaki értelmiségi dolgozók között s a termelés csatájában a jól végzett munka közös örömével derüsen néznek egymás szemébe. Megszerettük egymást, a szocialista munka testvérré forrasztott össze minden dolgozó. Rájöttünk mindannyian a rajztáblán tovasikló ceruza, a kovácsmühelyben zengő kalapács, az üzemi adminisztrációt intéző toll mind közös célunk, a boldogabb élet kialakitásán munkálkodik. A szebb a boldogabb élet, a szocializmus utáni vágy sarkal minden dolgozót egyre eredményesebb munkára így a műszaki értelmiséget is.

A munkaversenybe szívvel-lélekkel belekapcsolódunk

mert tudjuk, munkánkkal döntő módon elősegithetjük a verseny sikerét. Üzemünk műszaki értelmisége egyre nagyobb számban köt versenyszerződést az alább részletezett feltételek alapján:

1. Egyéni versenyzők és a műhely összdolgozóinak aránya.
2. Az egyéni versenyzők zavartalan ellátása minden szükséges anyaggal és szerszámmal. Ez a pont döntően fontos a jó egyéni munkaverseny megvalósitásához.
3. A műhely dolgozóinak egy munkaórára eső átlagos termelési értékének százalékos változása.
4. A műhelyben előforduló újitások és a dolgozók aránya.
5. Saját újitások száma.
6. A műhelyben elért anyagmegtakarítás százalékban.
7. A műhely munkafegyelmének százalékos növekedése.
8. A külföldi és a magyar legújabb technikai eredmények.
9. A fizikai dolgozók szakmai továbbképzésének támogatása.
10. A Párt támogatása a szocialista termelési célok maradéktalan eléréséhez, a nevelő munkához és a szük keresztmetszetek mielőbbi kiküszöböléséhez.

Reméljük a többi üzemek műszaki értelmisége is csatlakozik a versenymozgalmunk célkitüzéseihez.

A 10. pont döntő módon járul hozzá szocialista iparunk megvalósitásához. A cél elérését komplex brigádok alakitásával akarjuk biztositani. A brigádok célja elhárítani minden akadályt a versenyzők elől, minden erővel támogatni az újitási mozgalmat, felszinre hozni a rejtett tartalékokat. A szocialista termelés döntő sajátossága a rejtett tartalékok felhalmozódása.

Ezek a gondolatok foglalkoztatnak bennünket a folyó munkaverseny kapcsán, mert szeretett Pártunkhoz, népünkhöz való viszonyunkat a munkánkon keresztül kivánjuk megmutatni. A közösség és a Párt maradéktalan szolgálata vezet munkánkban. Szabadság!

Veroszta Imre technikus,
Autótaxi N. V. dolgozója.

AZ ANGOL KORMANY RENDORSÉGE Hong-Kongban nemrég szétkergette a villamosvasúti munkások, telefónközponti dolgozók és villanyszerelők 3000 főt számláló nagygyülését, amelyet a villamosvasúti munkások szakszervezetének helyiségében tartottak.

Számos munkás megsebesült, köztük 28-an súlyosan. A rendőrség géppisztoly és pisztolytüzet nyitott és könnyfakasztó gázt alkalmazott.

Zentai József a MÁVAUT dolgozója nyerte el a „Szakma legjobb gépkocsivezetője" címét

„T. Szerkesztő Elvtárs!

Felkerestük Zentai József szaktársat, a MAVAUT gépkocsivezetőjét.

Zentai szaktársat a Sztálin-téri autobuszpályaudvaron találtuk meg, a hatalmas O 10.000-es kocsija mellett, melynek oldalán Budapest—Szeged felirás látható.

Zentai József gépkocsivezető szaktárs kocsijával 270.000 km-t teljesitett és ezen kiváló munkájáért a „Szakma legjobb gépkocsivezetője" cimére terjesztetett fel.

Megkérdeztük Zentai szaktársat, hogyan érte el ezen kiváló teljesitményét?

Zentai szaktárs elmondja, hogy kocsijára mindig, mint szemefényére vigyázott, mert tudja, hogy nagy szüksége van rá a dolgozó társadalomnak és minden dolgozónak. Az olajcserét és zsirzást mindig pontosan végrehajtotta és egyéb javitást a kellő időben mindig elvégezte. Kocsijával a megengedett sebességet nem lépte túl.

Zentai szaktárs elmondja még, *hogy még újabb 50.000 km-t szeretne menni generáljavitásig* kocsijával.

Zentai szaktársnak itt az indulási ideje, ott ül már a hatalmas kormánykerék mellett, elbúcsúzik tőlünk és kocsija máris kigördül az állomásról.

Mintha Zentai szaktárs azt mondaná, sok-sok 100.000 km-t fogok még kocsimmal megtenni, s igy segitem hazánkban a szocializmust megvalósitani.

A viszontlátásra Zentai szaktárs, kivánjuk, hogy további munkájával újabb sikeres eredményeket érjen el ötéves tervünkben.

Greskó Sándor s. k.
László Bálint s. k.
Józsa János s. k.
Kommanovics II. Ferenc s. k.
MAVAUT gépkocsivezetők

Papp László levele

A magyar sztahánovisták tanácskozásáról

„A Közlekedés Szerkesztőségének! Az évszázados elnyomás és kizsákmányolás alól a Szovjetunió dicsőséges Hadserege által felszabaditott dolgozóink és mi gépjárművezetők is részt vettünk, illetve képviselve voltunk ezen a tanácskozáson.

Itt olyan élményben volt részünk, amely egész életre kiható. Ez a tanácskozás nemcsak az ott megjelentek részére volt élmény, ez az egész dolgozó népünk ünnepe volt. A tapasztalatcsere átadás, munkánkkal bebizonyitott és érzett szeretetünk Pártunk és bölcs tanitónk, Rákosi elvtárs iránt. A Sztahánov-mozgalom, mi úgy érezzük, hogy a munka forradalma. Az elavult normák és az elavult termelési módszerek legyőzése, kevesebb fizikai munkával jobb eredmények elérése a termelésben és a technikai tudásunk úgy mint az iparunk fejlesztése.

Tudjuk és érezzük, hogy ezzel a mozgalommal több fronton NYERJÜK MEG A CSATÁT A JOBB ÉS VIDAMABB ÉLETÉRT, fejlesztjük a szocialista termelést, emeljük termelékenységünket és az életszinvonalunkat és óriási léptekkel haladunk a szocializmus felé. Az eddig elért hatalmas eredményeink fokozásával újabb és újabb csapást fogunk mérni ellenségeinkre, arra az ellenségre, akik évszázadokon keresztül zárva tartották előttünk a felsőbb iskolákat az előrehaladás, a fejlődés kapuit.

Ezek voltak azok, akik újitásainkat, a fizikai munkánk megkönnyitésére szolgáló javaslatainkat csak akkor alkalmazták, ha abban megmérhetetlen egyéni hasznot láttak.

De ma a szocialista társadalomban láthatjuk azt, hogy az újitó mozgalom és a magyar sztahánovisták első országos tanácskozása mind-mind a munka könnyebbé és észszerübbétételére szolgál. A technika fejlesztése, a munka észszerüsitése dolgozóink könnyebbségére szolgál. Ma a gép nem a munkás kizsákmányolója, hanem munkatársa. A gépeink modernizálásával fizikai munkánk megkönnyitését segitjük elő, mint ahogy RAKOSI ELVTARS MONDOTTA, hogy a gép „ma már nem kizsákmányolónk, hanem segitő társunk".

Éppen ezért, mi gépjárművezetők, át érezzük ennek jelentőségét, amely abban is megnyilatkozott, hogy népi demokráciánk hatalmas mértékben emelte fel szaktársainkat a szolgaságból — a munkanélküliségből olyannyira, hogy ma már munkaerő hiány lépett fel.

Mi, gépjárművezetők, úgy fogjuk kezelni a reánk bizott gépet, hogy arra mindenkor büszkén tekinthessünk és érezhessük, hogy mi a velünk szemben támasztott igényeket 100 százalékban teljesitettük.

Remélem és tudom, hogy minden gépjárművezető szaktársam fő feladatának tekinti, hogy a gépek élettartamának meghosszabbitásával, az üzemanyag csökkentésével az eddig elért eredményeink fokozásával az olcsóbbá tett km-ekkel vegyen részt a szocializmus épitésében.

A szocializmust épitő munkánkkal fejezzük ki a szovjet nép és nagy tanitónk, Sztálin elvtárs, valamint Pártunk és Rákosi elvtárs iránt érzett szeretetünket. Elvtársi üdvözlettel:

Papp László s. k.
sztah. gépjárművezető"

A felszabadulásunk örömünnepére 5086 m² teljesitményünket brigádommal 6500 m²-re emeljük!

Tisztelt Szerkesztő Elvtárs! Több mint ezeréves elnyomás alól szabaditott fel bennünket ezelőtt öt évvel a győzelmes Vörös Hadsereg. Ezért örömünnep nekünk, magyar dolgozóknak április 4, a felszabadulásunk évfordulója. Most már örőm nekünk a munka is, mert a saját boldogabb jövőnket épitheti jük. A munka gyümölcse a miénk ezért az ötödik évfordulot is munkafelajánlással kivánjuk megünnepelni.

Öt évvel ezelőtt küzdöttek értünk a szovjet nép hős fiai, *Sztálin* elvtárs vezetésével. Most meg a legjobb sztahánovistáikat küldték el hozzánk, hogy sztahánovista módszereikkel megismerkedve még eredményesebben épithessük hazánkban a szocializmust

Mi meg is fogadjuk a tanácsaikat, mert igy még több értelme lesz számunkra a jövőért vivott harcnak. Pártunk és bölcs vezérünk, *Rákosi* Mátyás elvtárs vezetésével biztosan haladunk, minden reakciós mesterkedés ellenére, a kitüzött cél, a teljes győzelem felé az imperialista erők felett. Mert mi nem hódítani akarunk, hanem szabad hazában boldogan dolgozni nemzetünk, népünk és családunk jövőjéért.

Az imperialistáknak azonban éppen a sikereink fájnak. Szeretnék az elért eredményeinket rombadönteni, mivel azok a mondott szónál is ékesebben beszélnek. A mi sikereink az ő pusztulásukat jelentik, ezért harcolnak, eszközöket sem válogatva, eszeveszettül ellenünk.

Mi, az Állami Irodatakarító Vállalat munkásai azért dolgozunk, hogy a dolgozó társainknak tisztább munkahelyet biztositsunk a munka frontján. Jelszavunk: „Több tisztaság, jobb egészség."

Brigádom nevében felajánlom, hogy hazánk felszabadításának ötödik évfordulójára az ablaktisztitáshan amúgyis kiváló eredménynek számitó heti 5086 négyzetméter teljesitményünket 6500 négyzetméterre emeljük. Elvtársi üdvözlettel: **Ledniczky László** brigádvezető.

Fábián Mihályné:

„Rájöttem, mennyi mindent elhanyagoltunk"

Üzemünk, a *Sóértékesitő NV.* nemrégen költözött ide Kőbányára. A régi helyünkön még nagyon meglátszott, hogy csak ideiglenesen vagyunk ott. Szük helyen volt az étkezőnk és az öltözőnk is. De a gépeink is elavultak voltak és bizony sok mindent kézzel végeztünk el.

Most, itt az új munkahelyünkön a munkánk nagyrészét gépi erővel végezzük és a modern gépek nagyon megkönnyitik a munkánkat.

Szép, tágas étkezőnk van és rendes öltözőnk. Hideg-melegviz áll rendelkezésünkre. Ezért az új helyen nagyobb örömmel végzi már közülünk mindenki a munkát.

Persze nekünk dolgozóknak, önkritikát is kell gyakorolnunk. Igy például legutóbb is, amikor itt volt a szakszervezetből egy elvtárs és előadást tartott a szociálpolitikáról, az előadást meghallgatva *rájöttem, hogy mennyi mindent elhanyagoltunk*, tehát nem végeztünk jó munkát.

Ezek után elhatároztam, hogy kiépitem az aktiva-hálózatot úgy, hogy azt is behozzuk jó munkával, amit elmulasztottunk. Mert sokat adott már nekünk a népi demokrácia és sok segiséget, útmutatást ad nekünk a Párt, csak hát meg kell tanulnunk élni is avval, amit kapunk. Csak igy lehetünk minél hasznosabb épitői a szocializmusnak.

Szabadság!
Fábián Mihályné,

— **A kinai vasutas szakszervezetek konferenciája.** Pekingben megnyilt a vasutas szakszervezetek konferenciája. A konferencián 273 delegátus több mint 320.000 vasutas szakszervezeti dolgozót képviselt. A kormány felhivással fordult a konferencia küldötteihez, hogy a jövőben a szervezett munkások még fokozottabban járjanak elől a tervek teljesitésében.

A műszaki értelmiség **mindenben támogatja** *a fizikai dolgozókat a közös cél érdekében*

Szerkesztőség! Vállalatunk, a Középmagyarországi Közraktárak NV egy évvel ezelőtt alakult, telepeinket régi kapitalista vállalatoktól vettük át. Telepeink nagyrésze elhanyagolt állapotban volt, ami természetes is, hiszen a kapitalisták csak a profittal törődtek, csak az érdekelte őket. Figyelmen kívül hagyták, hogy a nemzet vagyonát jelentő raktárakban tároló gabona és egyéb áru szenved-e minőségi elváltozást, vagy nem.

Igy műszaki osztályunknak első és legfontosabb feladata volt a telepek olyan állapotba hozása, hogy a bent tároló áru, megkivánt minőségben, akár évekig is tárolható legyen.

A TERVGAZDÁLKODÁS akkori hiányai azonban komolv feladatok elé állitották műszaki osztálvunkat, hogy mást ne mondjak, például a tetőburkoló anyagok nagyrésze még magánkézben volt és azért a régi vállalkozók olyan összegeket kértek, amilyent csak akartak.

Telepeink, egy kivételével, a régi letünt világnak megfelelően kézierőre, tehát az emberi erő végsőkig való kiaknsználására voltak alapozva. Ezért első és legfontosabb feladatunk volt tárházaink gépesitése, amit részben a hároméves tervben már végre is hajtottunk. További gépesitést, modernizálást, illetve korszerüsitést hajtunk végre az ötéves népgazdasági terv keretében, szemelőtt tartva Pártunk legfontosabb irányelvét, hogy legfőbb érték az ember.

Eddigi jómunkánkat a pénzügyi felterjesztések bonyolult módon való elfogadása hátráltatta, oly értelemben, hogy bár beadványunk több felettes szervünkön keresztül jutott el a tervhivatalhoz, onnan ugyanolyan bonyolult úton-módon jutott vissza hozzánk. Ez a problémánk azonban egy mini zertanácsi határozattal most már megoldást nyert, amennyiben ezután a beadványaink felett közvetlen hatóságaink döntenek. Igy csak az egyes anyagokban, alkatrészekben való hiány okoz még munkánkban késedelmet. Például ezidőben még nem gyártanak hazánkban u. n. harangalakú serlegcsavart, ami pedig minden felvonóhoz szükséges. De nem lehet kapni teherfelvonóhoz szükséges láncszemeket sem. Ezeket esetenként kell legyártani, ami természetesen a legyártó vállalatnak tervkiesést okoz. Ellenkező esetben pedig nekünk nem áll az anyag kellő időben rendelkezésünkre.

Műszaki osztályunk a telepek műszaki vezetőivel állandó és szoros kapcsolatban van s a felmerült problémákat velük együtt oldja meg. Az alulról jövő kezdeményezéseket műszaki osztályunk szakszerű szempontból felülvizsgálja, a benyújtóval megtárgyalja és a kezdeményezőt tanácsokkal látja el.

Vállalatunk újitási megbizottnak jelölt. Én igyekszem az újító mozgalmat kiszélesiteni és örülök annak, hogy vállalatunk már országos jelentőségü újításokkal is dicsekedhet.

Műszaki osztályunk az újitóknak munkaidő után is rendelkezésére áll és tanácsokat ad az újítások kidolgozásához.

MŰSZAKI OSZTÁLYUNK szoros kapcsolatot tart fenn a dolgozókkal is. A munkás és értelmiségi viszony vállalatunknál egyre jobban kidomborítja, hogy a munkások tudatára ébrednek annak, hogy ők is tulajdonosai a vállalatnak. Persze nem hagyhatom szó nélkül, hogy a régi vállalatoktól áthozott dolgozók között még mindig akadnak olyanok, akikben megvan a régihez való ragaszkodás, újtól, újitástól való ösztönös idegenkedés. Ezek a dolgozók felvilágosultságuk hiányában attól félnek, hogy minél több gépet állitunk üzembe, annál többen válnak munkanélkülivé. Ezt a felfogást azonban szivós politikai felvilágositó munkával ki lehet és ki is fogjuk küszöbölni.

A politikai nevelő és felvilágositó munkára azért is szükség van, mert egyes dolgozóink a reájuk bizott gépeket lelkiismeretlenül kezelik. Az ilyen esetket kivizsgáljuk és ha a hibákat szándékosan, vagy hanyagságból követték el, jelentjük a fegyelmi bizottságnak.

Amint tehát a fentiekből is kitűnik, üzemünkben vannak még hibák és hiányosságok, de ezeket Pártunk útmutatásával, sztahánovistáink példái nyomán kiküszöböljük.

Elvtársi üdvözlettel:
Dudás Pál,
műszaki oszt. vez.

A felnövő ifjúságot szikiaszilárd szellemben neveljük

A Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezete Kultúrorsztályának!

A III. ker. Szentendrei-út 131. sz. óvoda Szülői Munkaközössége nevében köszönjük Önöknek, hogy zenekaruk szereplésével elősegitették a jövő szocialista embertípusának kulturális nevelését és fejlesztését.

Azt a zenekultúrát hozták közénkbe, amely számunkra a szabadság jegyében született, akkor, amikor *a dicsőséges szovjet hadsereg 1945 február 13-án szabaddá tette azt a várost,* amely évszázadokon keresztül kénytelen volt nyögni a tőkések kizsákmányoló jármát.

Hálánk és köszönetünk kifejezéseképpen fogadalmat teszünk, hogy *a felnövő ifjúságot* mi, szülők és pedagógusok *olyan szellemben neveljük,* hogy az új társadalomnak megingathatatlan, sziklaszilárd alapjai legyenek. **SZABÓ SÁNDORNÉ** s. k. elnök

Hogyan segíti a műszaki értelmiség **a fizikai dolgozók munkáját**

Közvetlenül a 3 éves tervünk lendületes határidő előtti befejezését követő „Sztálini Műszak" bebizonyította elsőizben gyakorlati alapon, hogy a fizikai dolgozók és a műszaki értelmiségnek a termelésben való szervezett együttműködése milyen halalmas eredmények elérésének lehet kutforrása.

Dolgozóink egyre fokozottabb versenylendülete az ötéves terv beindításával szinte parancsolóan hozta magával a műszaki értelmiség munkájának területeit.

Igy az egyéni verseny két alapvető előfeltételének megteremtését: az egyéni elszámolást és az üzemi munkatervek felbontását egészen az összes dolgozókig. Ennek biztosítása érdekében, hogy ne csak papiron — esetleg a gyakorlati élettől talán messzeső teoriák gyüjteményébe vesszen ez a munka —, főmühelyünkben a dolgozókkal műhelyenként átbeszélve fektettük le a fejlődésre képes jó alapokat ezen a vonalon.

Majd továbbmenve egy lépéssel az egyéni versenyt hátráltató tradiciókba gyökerezett mutatószámos elszámolás maradványainak eltüntetését végezte műszaki értelmiségünk a Szakszervezetünk által jól megvilágitott becsült normák alkalmazása révén.

Ebben a munkában is sikerült annyira előre haladni, hogy március hóban már csak normában teljesitett munkák lesznek a Füzessy főmühelyben.

Az MDP Központi Vezetőségének határozatát megértve, a munkaverseny, a Sztahánov-mozgalom továbbfejlesztését tüztük ki célul. A Sztahánov-mozgalomnak a technikai alap megteremtése érdekében műhelyenként — ugyancsak a fizikai dolgozókkal karöltve — feltártuk a szük keresztmetszeteket.

A termelést gátló körülmények kiküszöbölésére üzemrészlegenként feladat-tervet dolgoztunk ki. A tervben az arra érdemes gépek külön motorositása, műhely közötti profilirozás, új munkamódszerek alkalmazása, a gepek anyaggal és szerszámmal való mindenkori jó és folyamatos kiszolgálása szerepel. Ezért rátérünk a késes központi élezésére, a nehezen beszerezhető anyagok, más, a célnak megfelelő anyaggal való pótlására, a könnyebb, de mégis eredményesebb munkát biztositó újitások átvételére és bevezetésére.

Az egyéni versenyzők eredményeinek hetenkénti kiértékelésével és az eredmények műhelyenként elhelyezendő versenytáblára való kifüggesztésével kivánjuk a kiváló dolgozóinkat népszerüsiteni és munkájukért őket ezáltal is elismerésben részesiteni.

Ugyancsak itt kivánjuk munkamódszereiket, újitásaikat röviden ismertetni, hogy ezzel mások is tanulhassanak és tapasztalatokat gyüjthessenek.

Beszéljünk a hibákról is

Főmühelyünkben ma már tiznél több komplex-brigád dolgozik, melyekben a műszaki értelmiség közvetlen kapcsolatban a fizikai dolgozókkal, a mühelyek közti folyamatos munka biztosítását, a munka minőségi vonalát, a selejtszázalék leszorítását, a munkák szervezettségét van hivatva, mint célkitüzéseket jó eredményre vinni.

Van azonban a főmühelyben dolgozó műszaki értelmiségnek egy, talán újszerü célkitüzése is, hogy a helyi termelés vonalaiba való teljes beállást gátló feleslegesen elvégeztetett adminisztráció ellen is felvegye a józan ész által diktált harcát, hogy az igy felszabadult energiát és az előbbiekben felsorolt, a fizikai dolgozóink munkáját valoban a problémák megoldására fordithassa.

Igy már a folyamatban lévő és a jövőt illető munkákról beszámolva kell még a fennálló hiányosságokról, hibákról is beszélnünk. Egyik ilyen alapvető hiba: a műszaki értelmiség egy része még nem értette meg teljes mértékben, hogy a sajátjában dolgozik, hogy jó munkával a problémák megoldásán keresztül a fizikai dolgozó munkáját segitve az új társadalom mielőbbi kialakitásával saját jólétüket is biztositják.

A másik alapvető hiba: az egyéni felelősség gyors és jó kezdeményezés hiánya, mely sok esetben a feladatok elhagatelizálását vonja maga után. Ez természetesen a fizikai dolgozók szemében sem tünhetik kedvező színben, ami eredményezi, hogy gyakran a műszaki értelmiség közömbösségére következtetnek.

Meg kell érteni műszaki értelmiségünk minden tagjának, hogy a fizikai dolgozókkal együttdolgozva építjük a szocializmust. Ma már a [illegible] ezt és nem fél a feladatok nagyságától és egyéni felelősségének tudatában vállalja is azok megoldását, hogy segitségére legyen a dolgozók munkájának.

Az üzemi parlamentben

A fizikai dolgozókkal való együttműködés alapjainak még szélesebb területén való kiépitésére hivtuk létre helyi pártszervezeünk kezdeményezése alapján az „Üzemi parlamentet", ahol a dolgozók és a műszaki értelmiség élenjárói, élmunkások, újitók, sztahánovisták, a mühelyek dolgozói által választott küldöttek együttesen beszélik át a helyi termelés hibáit, feladatait és a tennivalókat, hogy ötéves tervünk sikeres vitelében a szocialista társadalom felépitését mielőbb megvalósithassuk. — Kürti Gusztáv mérnök s. k.

A REJTETT TARTALÉKOK FELTÁRÁSÁVAL IS SEGÍTSÜK A SZOCIALIZMUS MIELŐBBI FELÉPÍTÉSÉT

T. Szerkesztőség!

A forgóeszközök megtérülési sebességét a rejtett tartalékok feltárásával lehet a legjobban fokozni és a rejtett tartalékok között foglal helyet a termeléskapacitás sorozatában fellelhető szük keresztmetszet. Szaltikov megadja a forgóeszközök sorrendjét a termelés folyamatában, amelyek: nyersanyag, termelési folyamat, termelvény leszállitása, szállitás időtartama, mely sorrend mindjárt megmutatja a forgási sebesség növelésének módjait, melyhez alapvető eljárás az ezekben rejlő rejtett tartalékok megmozgatása, illetve a kapacitás szük keresztmetszeteinek fékező hatását feloldani. A kapacitás vizsgálatához a forgóalap megtérülési sebességében szereplő termelési folyamatot össze kell bontani a szük keresztmetszet felderitése és az abban szereplő rejtett tartalékok feltárása végett az alábbi módon: munkaerő, gépek és termelési terület.

Az igy egybekapcsolt felosztás valamelyik pontján jelentkező szük keresztmetszet határozza meg az egész folyamat kapacitását, ezekben az összevonásokban felszabadítható rejtett tartalékok bővitik az egész sorozat kapacitását és egyértelmüek mindjárt a forgási sebesség növelésével.

Hatalmas tartalékok rejlenek

az anyagfogyasztás és tárolás, valamint az anyagutánpótlás vonalán. Törekedni kell hazai nyersanyagok, pótanyagok, selejt és hulladékanyagok felhasználására, feszitett normák alapján küzdeni kell a nyersanyag és alkatrészek túlzott biztonsági készlete ellen és jó anyagkönyveléssel biztositani kell az anyagkészlet átfutási idejét. Az anyagfogyasztás és anyagkészletekre haladó normákat állitunk be, ezeket betartjuk és ellenőrizzük, személyes megtakarítási számlákkal és jutalomszázalékkal is hatunk a dolgozókra. A szabványositás és tipizálás önköltségcsökkentő hatásán túl készlet-racionalizálást is jelent. A készletcsökkentést a méretközelanyagok felhasználásával, hollanyagok átadásával, selejtezés szorgalmazásával és a selejt értékesitésével, vagy visszahasználásával lehet elérni. Az energia jobb kihasználására is ugyanez vonatkozik.

A jó termelési folyamat alapja a szervezés rendezettsége és összhangja. Ha a szük keresztmetszet a munkaerőben volna, akkor először a munkaerő átcsoportositásával, jobb kihasználásával, minőségi emelésével, távollétük csökkentésével és folyta ólagos munkafolyamat bevezetésével lehet segiteni. Vagyis a munka termelékenységét kell emelni, ami a technikai normák és egyéni bérezés bevezetésével, valamint a munkaversennyel történik. Először egyénekre bontott technikai normákat kell felállitani és gondos időelemzéssel dinamikus vizsgálatokkal meg kell keresni és csökkenteni: az időveszteségeket, gépállásokat és távolléteket. Törekedni kell a munkaidő teljes kihasználására, a technológiai folyamatok racionalizálására, újitásra és az időmeg akarító sztahánovista munkamódszer terjesztésére. Ide tartozik a jó munkafegyelem, a dolgozók minőségi továbbképzése, ideológia öntudatossátétele, a termelés gépesitése, valamint a helyes munkaszervezés. (Prugyenszkij.)

Nem tűrhetők a gépkapacitás-tartalékok

éppen úgy, mint ahogy a gépeknek nem szabad szük keresztmetszeteknek lenni, hogy az egész üzem minden összetevőinek gépkapacitása egymáshoz képest kiegyensúlyozott legyen. Kiindulásképpen egy jó gépkataszter felállitása szükséges, emelni kell a gyártási technika nivóját, a gépek kihasználtságát a széles körben igénybe kell venni az újitómozgalmat, csökkenteni a gépállásokat, fokozott hangsúlyt kell fektetni a gépek jobb karbantartására, gyártóüzemekben esetleg a túlmagas javitókapacitás csökkentésére: annak közös helyre való összevonásával, kisiparnak való átadásával, regieüzemek felszámolásával.

Az üzemi terület kihasználásának javitása, mozgatási irányok rendezése és megrövidítése is rejtett tartalék felfedezését, szük keresztmetszet megszüntetését és a forgóalap megtérülési sebességének meggyorsitását jelenti. Itt meginl beszélni lehetne a tartalékok csökkentéséről, különösen a készáru tárolási idejének és a szállitási idő csökkentésének révén a jó összeköttetések megteremtésével és a számlázás és kiegyenlités gyorsitásával a hivatalzási idő lerövidítésével. Mindeddig a forgóalap csökkentésének azzal a módszerével foglalkoztunk, amely annak forgási sebességét növelte, a másik mód pedig a forgóeszközök felszabadításának módszere, amely helyesen felépitett pénzügyi terv, készpénzkimélő fizetési módok szorgalmazása és pénztári készletek csökkentése útján lehetséges.

Erthető, hogy az elmondottak elsősorban jó szervezés, követelnek, amely a munkák egymás utánját, szállitási irányokat, munkaterületek méretét kiegyensúlyozza, munkafolyamatokat racionalizálja, megeremti a mühelyek együtt működését és profilirozását, csökkenti az adminisztrációt. Csökkenteni kell a foglalkoztatottság hullámzását, gépjavitási időt, a minőséget és a termelékenység ilyetén növelésével és az önköltség fentiekből következő csökkentésével növelni az iparban megteremtett felhalmozás összegét, a termelés méretét mindnyájunk hasznára. *Gyulai Géza* sk.

Csakis a Szovjetunió segítségével, példáját követve, juthatunk el gyorsan a szocializmusba

„T. Szerkesztőség! Munkatársaim bizalmából, mint az első magyar sztahánovista tanácskozás küldötte vettem részt a kétnapos konferencián. Ez a két nap örökké az emlékezetemben marad. Soha sem fogom elfelejteni azt az élményt és azokat a tapasztalatokat, amelyekben ez idő alatt részem volt.

Nem is tudom, mivel kezdjem?

Azzal-e, hogy mit éreztem népünk bölcs tanitója, Rákosi elvtárs közvetlen közelségében? Vagy azzal, hogy milyen érzéssel hallgattam Dubjaga elvtársnő szovjet sztahánovista hozzászólását? Vagy Gerő elvtársnak az egész Sztahánov-mozgalmat átfogó és annak iránytmutató beszédével?

Azt tudom, hogy ezen a tanácskozáson termelékenységünk emelésének és ezzel a szocializmus győzelmének hatalmas perspektívája nyilt meg előttem.

Amint Gerő elvtárs mondotta: a magyar sztahánovista-mozgalom alapfeltételei adva vannak, azonban annak széles rétegekben való kifejlődése igen sok körülménytől függ.

Nálunk a közlekedés szektorában, ahol műszaki üzemeink szinte kizárólag javító jellegüek, igen fontos kérdés a tervfelbontás helyes megoldása le egészen a munkapadokig, az anyag és főleg a minőségi anyag folyamatosságának biztositása, mert enélkül nem tudjuk a minőségi közlekedést biztositani.

Munkaterületeinken a műszaki értelmiségnek, mérnököknek, technikusoknak, művezetőknek és kocsimestereknek egyaránt szorosan fel kell zárkózni mozgalmunkhoz.

Mindezeken felül azonban, mint mindenben, úgy itt is csak a baráti Szovjetunió példáját követve rövidithetjük meg útunkat és könnyithetjük munkánkat. Ezért sürgősen tájékozódást kell nyernünk a Szovjetunió közúti és helyi jellegű vasútainak műszaki, üzemszervezeti és gazdasági rendszeréről. Meg kell ismernünk Moszkva, Leningrád, Kiev és a többi nagy szovjet városok kocsiszinjeinek, javitóműhelyeinek és adminisztrációs szerveinek teljes keresztmetszetét, hogy tapasztalatok nyomán könnyebb legyen a munkánk és vidámabb az életünk.

Amint látjuk, sok, nagyon sok a tennivalónk, de a cél érdekében, melyet megvalósitani törekszünk, semmi sem lehet sok. Minden becsületes, hazáját és népét szerető dolgozónak csatlakoznia kell mozgalmunkhoz, mert a békét, a haladó emberiség szebb és boldogabb életét szolgálja vele.

Nekünk, a Párt tagjainak pedig Lenin szellemében, a Párt vezetésével, fáradságot nem ismerve, példamutatással kell sikerre vinni mozgalmunkat, hazánk megerősödése a béke érdekében. Elvtársi üdvözlettel: *Szluka István* kiváló munkás, művezető, sztahánovista, Cinkota."

A szakszervezet még mindig nem foglalkozik velünk eléggé

T. Szerkesztő Elvtárs!

1942-ben kerültem ehhez a vállalathoz, amely akkor még a rosszemlékű Futura, később MOSZK, majd csak az utóbbi időben lett Terményforgalmi Nemzeti Vállalattá. Ha azonban arra gondolok most, hogy milyen változáson ment át itt azóta az élet, akkor hálával kell szólnom a dicső Vörös Hadseregről, amely a világ dolgozóinak nagy vezére Sztálin elvtárs vezetésével felszabaditott a régi elnyomás alól bennünket. Mert hiába, nem is találok szavakat arra, hogy a régi életünket összehasonlitsam a mostanival. Nemcsak a munkához való viszonyunk változott meg, hanem egészen más most körülöttünk egyéb tekintetben is az élet.

Most közös ebédlőben étkezünk az értelmiségiekkel, akiket azelőtt valóságos kinai fal választott el tőlünk. Ők is, mi is, most már megértjük, hogy csak közös jó munkával épithetjük és vihetjük előre a jobb jövőnket. Az étkezésünk is egyforma, egyformán kitünő. Ami azelőtt csak az „urak" asztalára kerülhetett, az kerül most a mi asztalunkra is. Olyan ételek, amilyeneket csak az éttermekben lehetett az „uraknak" kapni.

Aztán a bánásmód. A népi demokráciában nemcsak emberszámba vesznek bennünket, hanem olyan jogaink is vannak, amilyenről azelőtt nem is mertünk álmodni sem. Most bemegyek a vállalatvezető elvtárshoz és úgy beszélek vele, olyan megértően, ahogy csak két elvtárs beszélhet egymással.

De azért nagyon köszönjük **Rákosi Mátyás** elvtársnak, hogy Pártunk Központi Vezetőségének ülésén rámutatott a kritika és az önkritika fontosságára. Rávilágitott arra, hogy az épitő kritika lehetővé tételének milyen óriási a jelentősége. Hiszen emberek vagyunk és csak akkor érezhetjük a reánkváró feladatok súlyát teljesen, ha minden tekintetben, tehát a megvalósitásra váró feladatok megbeszéléséből is kiveszünk a részünket, részesei lehetünk annak.

A KRITIKA ÉS AZ ÖNKRITIKA NEKÜNK IS MÓDOT NYUJT arra, hogy rámutassunk a hibákra és hiányosságokra. Ezenkivül módot ad arra is, hogy a saját kétségeinket is eloszlassuk avval, hogy nyiltan, becsületesen feltárhatjuk a hibáinkat. Persze ez néha-néha egy kicsit nehezen megy, mert meg kell szoknunk. Ezért örülünk nagyon annak, hogy **Rákosi** elvtárs, a mi böles vezérünk utat mutat és bátorit bennünket. Mert hát eddig sem a bátorság hiányzott mibelőlünk, hanem az, hogy nem tudjuk, mit hogyan mondjuk úgy, hogy az jó is és hasznos is legyen. Most már tudjuk, hogy a kritikát és az önkritikát gyakorolnunk kell és az mindig jobb és jobb lehet.

Településünkön is, **Rákosi** elvtárs beszéde nyomán még több alkalom van kritikára. A napokban ötlet napot is tartottunk, ahol a jó ötletért, ha az a munkánkban hasznosnak bizonyult, a dolgozó jutalmat is kapott. Persze a jogos kritika elől eddig sem zárkóztak el a mi településünk vezetői. De most már lassan úgy érezzük, hogy hiányozna is valami az életünkből, ha nem mondanánk naponta egyről, vagy másról kritikát.

A szocializmust épitő munkánkhoz szükség van a kritikára, ezért a Szállitómunkás *Szakszervezet* felé is megmondjuk, hogy *még mindig nem foglalkozik velünk eléggé*. Igy például a legutóbbi szakszervezeti napunk is elmaradt, nem is tudjuk, hogy miért? Pedig nekünk van panaszunk is.

NAGY VISSZATETSZÉST SZÜLT a településünk dolgozói között, hogy (állitólag felsőbb utasitásra) elvitték a településünkről a bérelszámolót. Azelőtt minden reklamációt azonnal el lehetett intézni, most pedig csak napok mulva, rengeteg utánjárással lehet orvosolni a berdifferenciák körül felmerülő panaszokat. Szerintünk tehát nem volt helyes a bérelszámolo elvitele.

Szabadság!

Kernács Antal
brigádvezető szállitomunkás
Terményforgalmi NV.

A munkamenet folytonosságát veszélyeztető hibákra mutatok rá...

T. Szerkesztőség! Mint a *Dózsa* György fömühely egyik dolgozója, a *munkamenet folytonosságát veszélyeztető hibákra és hiányosságokra akarok rámutatni* helyi viszonylatban, melyek kiküszöbölésével szerintem meglehetne szüntetni a szük keresztmetszeteket.

Régóta vajudo kérdése fömühelyünknek a túlzsufoltság, a megfelelő hely hiánya. Oly szük helyen van összetömöritve például a főjavito is, hogy egymás akadályoztatása nélkül a munkások nem dolgozhatnak: lakatos, asztalos, badogos, mázoló, villanyszerelő, hegesztő stb. mind időre szeretne készen lenni a munkájával és ezt csak úgy tudják elérni, hogy tömegesen megszállják a készülő kocsikat, ahol egyik szakma a másikat akadályozza.

Ha megfelelő hely állna rendelkezésre, akkor ezt nagyrészt máris kiküszöbölhetnénk. Arról nem is beszélve, hogy füstös, kormos, kevéssé szellőztetett és sötét, nem megfelelően fütheto munkahelyükön a dolgozók nem tudják képességeket úgy kifejteni, mint a kellő felszereléssel rendelkező üzemekben.

A tisztaság félegészség és ezt el lehet érni, ha üzemeink a Szovjetunió példája nyomán korszerüen lesznek megépitve.

A másik ok az anyaghiány.

BESZERZŐINK SOKSZOR PANASZKODNAK, hogy azt a méretü anyagot, amit keresnek, nem tudják megszerezni. Előfordul az, hogy 30 mm-es anyag helyett 40 mm-es anyagot adnak azzal a megokolással, hogy más nincs és igy kénytelenek átvenni azt, hogy a munkában fennakadás ne legyen, de a sejt no és a munkában is többiet mutatkozik.

Megfelelő raktározás a fontosabb nyersanyagokból kivánatos lenne, miáltal időt tudnánk megtakaritani, ami a termelést szintén elősegitené. Előfordul az, hogy magáncégeknél még van jobbminőségü anyag vagy szerszám, de azt megkötöttségünknél fogva nem tudjuk másként megszerezni, mint készpénzzel. Ez pedig sokszor az összeg hiánya miatt lehetetlen.

Színesfémek hiánya miatt a kábelekben is fennakadás van. Ezek pótlása vagy beszerzése elsőrendü feladataink közé tartozik.

Gépeink sem teljesen korszerüek, régi tipusu gépekkel nem igen lehet az újabb, korszerü gépek kapacitását elérni. Itt is átrendezést, illetve gépek átalakitását tegyék lehetővé.

Utoljára hagytam, bár fontossága miatt előre kellett volna vennem a politikai felkészültség, a szakmai továbbfejlesztés kérdését is. Jól képzett szakmunkás, ki helyt áll a termelés, valamint az ideológia terén is a hazánkat veszélyeztető idegen áramlatok, eszmék továbbterjedésének és csak egy cél lebeg a szeme előtt, az önfeláldozó hazaszeretet, a szocialista eszmébe vetett győzedelmes hit, ilyen emberekre van ma szükség, akik nemcsak épiteni, de küzdeni is tudnak az új társadalom megvalósitásáért.

Ezért, Lenin szavaival élve, zárom levelem: „Ha azt akarjátok, hogy a kenyér, a fehér kalács ne legyen kizetekből kiverve, épitsétek fel a nehézipart és nem lesz többé hatalom, mely kiverje kezetekből azt. Szabadság!

Suss János, asztalos.

Pályázati felhivás!

A Magyar Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének kultúrosztálya irodalmi Pályázatot ir ki hazánk felszabadulásának 5-ik évfordulójára, Április 4-ének megünnepelésére.

Témakör: „Az uj élet felé".

A pályázat müveinek szakmai lellegel kell birniok, vagyis a közlekedés kérdéseivel kell foglalkozniok.

Pályázati forma:

Egyfelvonásos szinmü-lelenet, novella, karc, vers.

Terjedelem:

Szinmünél 15—25 perces időtartam, a többi formánál kb. 2 oldal gépelve, vagy ennek megfelelő kézirat.

Beküldési határidő: április 4., délután 15 óra.

A beküldés helye: MKASZ kultúrosztálya Bpest, VI., Vilma királynő-ut 22. szám. A pályázat jeligés. A jelligével ellátott mü mellé zárt boritékban közölni kell a pályázó nevét, foglalkozását és munkahelyét.

Dijazás:

A szinmüveknél a megfelelő szakmai jellegü és müvészi nivolu müveket pénzjutalomban részesitlük.

Szinmünél	**I. dij**	**300 forint**
	II. dij	**150 forint**
	III. dij	**50 forint**

A többi pályázati formánál: novella, vers, stb. 3—3 értékes könyvjutalomban részesülnek a legjobb pályázók. De részvételi pontot minden pályázó kap, melyek később jutalomban fognak részesülni.

Irodalmi pályázatunk célja az, hogy a szocializmust épitő és az uj élet felé céltudatosan haladó munkásosztály irói, tehetségei számára fellődési lehetőséget biztositsunk.

De célunk továbbá az is, hogy üzemi kultúrmunkánknak és irodalmunknak szakmai jellegét is biztositsuk a közlekedési dolgozók küzdelmeiből meritett kérdésekkel.

Felkérjük az irodalommal foglalkozó dolgozóinkat, hogy tömegesen vegyenek részt a pályázaton, hogy ezáltal méltóan ünnepelhessék meg irodalmi vonalon a Szovjetunió segitségével felszabaditott hazánk nemzeti ünnepét.

Magyar Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének Kultúrosztálya.

Április végére befejezem a Terv első szakaszát

„T. Szerkesztőség! Meg kell emlitenem, hogy dolgozó munkástársaimnak reám eső választása büszke örömmel töltött el, melynek alapján résztvehettem a Magyar Sztahánovisták I. Országos Kongresszusán. Ezen a tanácskozáson megismertem a szovjet és magyar sztahánovistákon keresztül azt a fejlettebb technikai módszert, amit a küldöttek az értekezleten ismertettek. A magyar ujitó kongresszusra hazánkba érkezett kiváló szovjet sztahánovisták, ujitók tapasztalata és közvetlen példamutatása nyoman, akik tudásukat, módszereiket szivesen átadták a mi legjobb munkásainknak született meg nálunk a magyar sztahánovista mozgalom.

A PART, mint a munkásosztály élcsapata irányitja a munkaverseny-mozgalmat és a Sztahánov-mozgalmat is. A munkaverseny-mozgalom magasabb formájának kifejlesztése, a Sztahánov-mozgalom közvetlen megszervezése, a mozgalom további feltételeinek megteremtése, elsősorban az üzemvezetés, de ezen túlmenően a szakszervezetek feladata.

A munkaverseny- és Sztahánov-mozgalom további kifejlesztésének és megerősitésének igen fontos feltétele, a termeléshez szükséges anyag folyamatos biztositása. A Sztahánov-mozgalom, de általában a munkaverseny kifejlesztésénél igen fontos szerepet játszik a gyártásvezetés, a gyártás gondos megszervezése és előkészitése.

A legszebb élményem a kongresszuson az volt, amikor az ütközök körünkben megjelentek, és forró szeretetüket nyilvánitották nekünk, magyar sztahánovistáknak. Meg igérték, hogy ők is a magyar sztahánovisták módjára és azok útmutatása alapján fognak segédkezni a szocializmus épitésében.

MI MAGYAR SZTAHÁNOVISTÁK, KÖSZÖNJÜK a szovjet sztahánovisták nagy tanitójának, Sztálin elvtársnak, hogy nekünk szabadságot adva biztositotta felemelkedésünket. Mi, magyar sztahánovisták, megfogadjuk, hogy az ötéves tervet becsületesen, sztahánovista módra és kommunista becsülettel be fogjuk fejezni. Én, aki ezen a tanácskozáson, mint sztahánovista részt vettem, sajnálom, hogy nem tudtam felszólalni. Amikor 25-én reggel beadtam felszólalási tapomat, minden percben vártam, hogy mikor szólitanak az emelvényre, mert szerettem volna ismertetni ujitásaim sorozatát. Én már az ötéves tervem első szakaszát ujitással, április végére be is fejezem és az ötéves tervet pedig három év alatt akarom befejezni. *Pesti Imre élmunkás*

Magam és dolgozótársaim nevében kritikával élek szakszervezetünk felé

Rákosi elvtárs 1950. február 10-i beszédében rámutatott minden egyes területen és tömegszervezetekben előforduló hibákra.

Ezen beszéd elhangzása után szavaimmal magam és a többi dolgozótársam nevében Szakszervezetünk felé kritikával szeretnék élni.

A szakszervezeti demokrácia megsértése nálunk közlekedési viszonylatban is fennáll, ami további munkánkat némileg akadályozza mozgalmi téren. Egyik ilyen döntő hiba, hogy nem érintkezik Szakszervezetünk kellő súllyal a dolgozókkal, ami az elszakadás egyik jele.

A szakszervezetben nem fektettek súlyt a taggyülések megtartására, hogy a dolgozók parlamentje minden egyes kérdésbe beleszóljon és kritikáját gyakorolhassa.

Továbbá szakszervezetünk a dolgozók bevonása nélkül végez káderáthelyezéseket.

Mindezen dolgok bizalmatlanságot váltottak ki a Szakszervezetünk felé a dolgozóink körében és joggal kérdezték, hogy hol van a szakszervezeti demokrácia?

Már annál inkább is, mivel nekünk dolgozóknak kötelességeink mellett jogaink is vannak. Amit érvényesiteni is akarunk a szocializmus épitésében, épitő kritikánkkal, Pártunk útmutatásával.

RÁKOSI ELVTÁRS BESZÉDÉT KIÉRTÉKELVE zajlott le barossi viszonylatban az aktivaértekezlet, ahol bebizonyosodott az emlitett kritikának szükségessége. Valóban átéreztük, hogy kritikánk helyes, mert érezhettük jogaink súlyát a beszámoló után és a határozathozatalokban.

Hogy milyen fontos ezeknek a kérdéseknek megtárgyalása, bizonyitja az is, hogy éppen Baross p.u.-on történt káderváltozás, amihez azt hiszem nekem és dolgozó társaimnak is beleszólása van ha ilyesmi előfordul. Szükséges volna a dolgozók összehivása a szakszervezeti kiküldött jelenlétével a változás megvitatására.

Remélem, hogy ezen kritika a további munkánkat elősegiti és kérjük Szakszervezetünket, hogy hasson oda, hogy tervszerü munkájukon keresztül meneküljenek az irószobától és vegyenek részt a dolgozók parlamentjén, és kérdezzenek meg minket is dolgozókat változások esetén, ami erősiteni fogja a szakszervezeti demokráciánkat.

Mi dolgozók tudjuk azt, hogy milyen fontos feladatok elvégzésél kell megoldanunk, de ehhez szükséges, hogy központunk támogatását érezzük és minden fontosabb káderváltozáson és jelölésen a központi kiküldött elvtárs is részt vegyen.

Igy saját szavaimmal kiértékelve a helyi hibákat, szeretném ha a jövőben még jobban foglalkoznánk ezekkel a kérdésekkel, hogy Pártunk irányvonalát minden tekintetben végre tudjuk hajtani és a szakszervezetek valóban betöltsék hivatásukat a szocializmus épitésében.

Horváth 43 Ferenc
(barossi kalauz)

*

A fenti cikkhez nem kivánunk hosszú kommentárt fűzni, mert hisz központi vezetőségünk, elnökségünk végrehajtó bizottságunk foglalkozott Rákosi elvtárs útmutatása alapján a szakszervezetünkben előforduló hibákkal. A fenti levélre válasz Földvári Aladár elvtárs ugyanezen lapban megjelent cikke, mely feltárja a hiányosságokat és utat mutat szakszervezetünknek jövőbeni munkájához.

Elvtársak!

Tanuljatok a példámból

Rákosi elvtárs febr. 10-i nagyjelentőségü beszéde után gondolkozva magamban megállapitottam, hogy Pártunk Rákosi elvtárs vezetésével mennyire következetes politikát folytat a Párt tagjai, a munkásosztály, a dolgozó nép számára. Én a magam részéről a következetes és helyes politikai irányvonal legutóbbi három szorosan egymásba fonodó megoldásait a magam kis történetével szeretném alátámasztani.

Kezdődött 1948-ban, amikor az első élmunkásjelölés kérdése felvetődött. Akkor készitettem egy ujitást, melyet a kollektiv szellemnek megfelelően kollektiven adtunk be, és itt kezdődik Rákosi elvtársnak a klikkekről mondott helyes megállapitása. Szerettem volna élmunkás lenni, de minden igazi harcom ellenére, az akkori klikk gorombán elutasitott.

ÖNERZETEMBEN MEGBANTVA, akkor még nem ismerve a SZK(b)P-nak kemény és hosszú harcát, elkedvetlenedtem a munkától. Később 1949 nyarán hallva és látva az éjszaka dolgozó villanyhegesztőink panaszát a carbidlámpa rossz és büdös világitására vonatkozóan, gondolkozni kezdtem egy elektromos világitás megvalositásán. De látva, hogy az akkor még uralkodó klikk semmi érdeklődést nem mutat ujitásom iránt, abbahagytam. Majd ezután kitüntetés ért, mert a Közl. Alk. királyerdei hathetes szakszerv. iskola hallgatója letten.

Az iskolára nagy akarattal mentem, mert minden vágyam az volt, hogy tanulhassak. Az iskolán lehetővé vált számomra, hogy megismerjem a SZK(b)P-nak hosszú és küzdelmes harcát a külső és belső ellenséggel szemben, megismerhettem a hatalmas szocialista szovjet ipar és virágzó mezőgazdaság fejlődését, megértettem azt, hogy a szocialista társadalom fölényét a kapitalizmussal szemben csak akkor tudjuk biztositani, ha a munka termelékenységének egy magasabb fokát hozzuk létre.

TANULTAM A SZOVJET SZTAHÁNOV MOZGALOMTOL és felismertem, hogy a munka termelékenységét legfőképpen ujitásokkal és észszerüsitésekkel tudjuk emelni. Az iskola anyagát magamévá téve, az utolsóelőtti napon iskolavezetőnk felhivta figyelmünket a munkásosztállyal szembeni kötelességeinkre. Alig vártam, hogy beszédjét befejezze, mert úgy éreztem, nekem most valamit mondanom kell. Felálltam és önkritikát gyakorolva megállapitottam, hogy helytelenül gondolkoztam és megigértem, hogy az iskolából kikerülve minden tudásommal és munkámmal a szocializmust, a dolgozó népet fogom szolgálni, és ujitásomat a legrövidebb időn belül el fogom készitení.

AZ ISKOLÁROL KIKERÜLVE FELAJÁNLOTTAM, hogy ujitásomat Sztálin elvtárs 70. születésnapjára elkészitem. De sajnos ebben kéthetes betegségem meggátolt. Betegségem után, azonnal nekifogtam és ujitásomat a bizottság el is fogadta. Jelenleg egy ujabb ujitáson dolgozom, melyet április 4-re, felszabadulásunk 5. évfordulójára egy elvtársammal felajánlottunk és elkészitjük. Most pedig visszatérve első megállapitásaimra és a helyes politikai irányzat terén egymásba fonódó részét az én történetemen keresztül szeretném összekapcsolni.

Rákosi elvtárs 1949 októberében azt mondotta: „Emeljük Pártunk elméleti szinvonalát", majd ugyancsak 1949-ben a munka termelékenysége és a munkaverseny került előtérbe, most pedig a kritika és önkritika kérdése.

Igy tehát tanuljunk, hogy felismerjük a munka termelékenységének fontosságát és gyakoroljunk önkritikát munkánk felett, mert csak igy tudjuk megvalósitani az emberiség legfőbb vágyát a „szocialista társadalmat. Ifj. Bánrévi István s. k. müszerész."

A „Tartós békéért népi demokráciáért"
a te lapod
OLVASD !

A miskolci közlekedési dolgozók tapasztalatcserén Budapesten

A felszabadulás utáni években rohamosan emelkedett Miskolc közúti forgalma, különösen Diósgyör felé. Természetes következménye ez az állandóan fejlödö iparnak. Köztudomású dolog az, hogy az ötéves terv folyamán Miskolc és környéke népi államunk egyik legfontosabb ipari bázisát fogja képezni. A város közúti közlekedésének kapacitása azonban már napjainkban sem kielégítő. Kevés a miskolci villamosvasút kocsiparkja, de még nagyobb hiányosság az egy vágány a sok kitérövel.

Az ötéves tervünk első évében már el fog tünni ez a szük keresztmetszete Miskolc közlekedésének. A F. V. K. V. főmühelyében készülnek a kényelmes villamoskocsik, de hozzá fognak már a második vágánypár építéséhez is. Ebben az évben tehát eltünnek a kitérök, korszerübb lesz a város villamosközlekedése, melynek következtében felére csökken az egyes relációk menetideje. Sok időt takarítanak meg a dolgozók munkába menet és munkából jövet, ami egymagában is hozzájárul egy épülő ipari bázisunk dolgozóinak életszínvonal emelkedéséhez.

A jó termelési eszközökhöz, ami jelen esetben a villamoskocsi és a pálya, természetesen jó munkaerőre, jó forgalmi személyzetre lesz szükség.

Ennek érdekében is történt intézkedés. A Közlekedési Szakszervezet illetékesei rámutattak erre a hiányosságra is, mert megállapítható volt, hogy ezen a téren is van tennivaló.

A miskolci kalauz kartársak nehezen mozognak a zsúfolt kocsikon, legtöbbjüknek meg kell változtatni munkamódszerét. Sok még a fővárosban is a „potyautas", de sokkal több Miskolcon.

Természetes tehát, hogy ezen a területen mielöbb kell javítani a munkán, hogy mire megépül az új pálya és át lesznek adva a forgalomnak az épülő új kocsik, már jobban és öberebben dolgozzanak a kalauzok is.

Ennek érdekében zajlott le egy tapasztalatcsere a közelmultban. A miskolci villamosvasút két legjobban dolgozó kalauza, Németh József és Eperjesi József elvtársak látogattak el Budapestre. Egy nyolcórás szolgálati számot kocsiztak végig a 6-os villamoson. Csodálkozva látta az utazóközönség, hogy szokatlan egyenruhába öltözött kalauz jár a beosztott kalauz mellett. Érdeklödik, figyel és egy kis jegyzettömbbe sürün jegyez. A gyakorlott szemek hamar meglátták, hogy tapasztalatcseréről van szó. A F. V. K. V. Baross-pályaudvar két legjobban dolgozó kalauza, Horn Ferenc és Kéri László elvtársak mellett dolgoztak a vendégek, hogy megtanulják azt a munkamódszert, amivel ök dolgoznak. A nyolcórás kocsiszolgálat alatt a forgalmas körúti vonalon sokat tanultak és láttak. Visszatérve Miskolcra pedig továbbadják azt, amit Budapesten tanultak, hogy így hozzájáruljanak ehhez, hogy megjavuljon a miskolci kalauzok munkája, kevesebb legyen azoknak a száma, akik becsapják, megkárosítják a dolgozó nép államát azáltal, hogy elmulasztják a jegyvételt.

Tanulság ebből a tapasztalatcseréből az, hogy nincs olyan munkaterület, ahol nem vezet eredményre a munkamódszerek átadása. Az egyszerünek látszó kalauzi munkának is megvan a maga fortélya, amit a gyakorlat eredményez.

A budapesti villamoskalauzok nagyrésze megértette és tudja már azt, hogy az ö lelkiismeretes munkájuktól is függ, hogy mindig tökéletesebb és korszerübb legyen a közúti forgalom. Tudják azt, hogy az a pénz, amit szolgálatuk után az állomás pénztárába bevisznek, nem a kapitalisták dözsölését, hanem a dolgozó nép életszínvonalának állandó emelkedését segíti elö. Ennek ismerete nyilvánul meg tehát a kalauzi dolgozók többségének munkájában, amit a tapasztalatcseréken nagy igyekezettel sajátítanak el Miskolc, Pécs, Szeged, Debrecen, Szombathely villamosvasuti forgalmának dolgozói is.

Pető Géza
szakoktatás felelös.

Szolgálatközben is népszerüsítem A HATALMAS ZOVJETUNIÓT

Kartársak! Most, amikor a termelékenység, a többtermelés a legfőbb kérdésünk, szeretnék egy-két szempontot megvilágítani, hogyan lehet jó kalauzi munkát végezni, hogyan dolgozom én.

Már a felszerelésem óta figyelemmel kisérem a kartársaim munkáját és viselkedését. A megfigyeléseim alapján igyekeztem kiértékelni azokat a hibákat, ami az utazóközönség és kartársaim között előfordulnak, azután kiküszöbölni.

Figyeltem azokat a módszereket, ami a forgalom biztonsága, bevétel fokozása szempontjából helyes. Az utasok testi épségének megóvása egyik legfőbb szempont. A megállók idejében való bemondása, a le- és felszállás figyelése és a pontos, gyors — nem idő előtti — vonat, illetve kocsiindítás.

A jegyváltásra való felszólítás hangosan, az ujonnan felszállók figyelése növeli a bevételt. Fontos még az utasok nevelése, amit igyekszem tapasztalataim alapján megvalósitani.

Elhatározásom az, hogy minden erömmel, tudásommal, a legjobb munkát végezni. A munkamódszeremet átadni a kalauztársaimnak azért, hogy ezzel is segítsem az ötéves tervünk sikerét.

Sokan nem is gondolnak arra, hogy a trollibuszon való szolgálat közben ismertetni kell a Szovjetunió iparát, annak fejlettségét és azt a segítséget, amit nekünk nyujtanak azzal, hogy ilyen szép és jó járműveket adtak nekünk.

A munkám közben vezérel az is, hogy szeretnék az osztályom élcsapatának tagja lenni. Tudom, hogy ezt csak akkor érhetem el, ha munkámat mindjobban végzem. Ezért ideológiailag képzem magam, hogy jobb munkát tudjak végezni és ha arra érdemesnek talál a Magyar Dolgozók Pártja, akkor tagjai sorába felvesz engem is.

KALINA NÁNDORNÉ
trollibusz kalauznő.

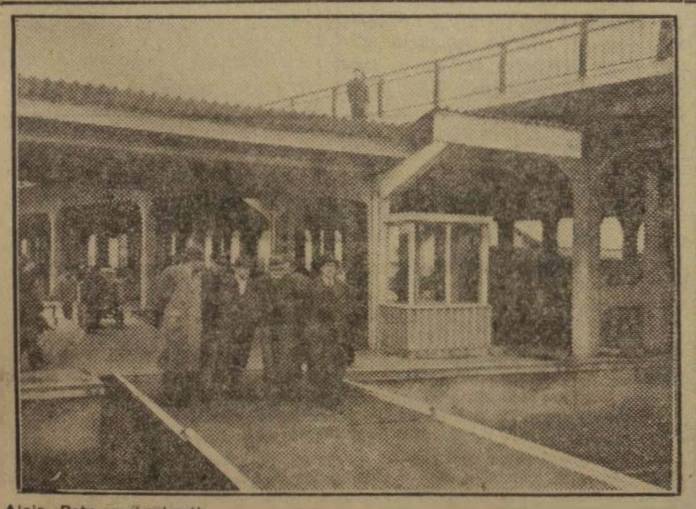

Alois Petr csehszlovák közlekedésügyi miniszter látogatásra érkezett Budapestre.

250.000 kilométer generáljavítás nélkül

Remsző Lajos sztahánovista gépjárművezető szaktárs megdöntött minden eddigi teljesítményt.

A szakmánkban egyre erősödő Sztahánov-mozgalom újabb és napról-napra újabb eredményeket hoz felszinre.

Hihetetlenül rövid idő alatt dőlnek meg a régi eredmények és szaktársaink egyre erősebben és mind nagyobb tömegben vesznek részt a munkaverseny-mozgalomban.

A sztahánovisták közül a 2—3 lt-es kocsik kategóriájában *Remsző* Lajos szaktársunk az MDP szegedi pártszervezetének gépjárművezetője, ért el eddig még ismeretlen eredményt, 250.000 km-t, generáljavítás és födarab csere nélkül.

Remsző szaktárs 1946-ban került a 3 lt-es személygépkocsira vezetőnek, állandóan vidéki úton, a legnehezebb útviszonyok között érte el kiváló eredményét.

— Az első évben — mondja *Remsző* elvtárs —, minden héten leellenőriztem a kocsit, tüzetesen átvizsgáltam a motort, az előa lódó hibákat magam megjavítottam, figyelemmel voltam arra, hogy 60 km-nél gyorsabban ne haladjak. Az átlagos teljesítményem havi 5 6000 km volt, tehát sokszor 8—10 naponként kellett olajat cserélnem.

A gondos, lelkiismeretes munka meghozta a kellő eredményt, mert ilyen nagy teljesítményt még sem személy-, sem tehergépjárművel nem ért el egy szaktársunk sem.

Remsző Lajos sztahánovista gépjárművezető szaktársunkat az élmunkás jelvényre javasolja szakszervezetünk.

Az újitási mozgalom új feladatai

Akl az Ujitók Lapja számait végiglapozza, önkéntelenül ceruzát ragad a kezébe, hogy a sokféle cikkből összeirja, melyek az újító-mozgalom újszerű irányai, az újitási megbizottak bővült feladatai.

Tévedés volna azt hinni, hogy az újitási megbizottnak „csupán" az újitási javaslatok ügyrendszerű elbirálása a feladata. Valóban itt kezdődik minden ténykedése: a dolgozókat aktivizálni minél több javaslat benyujtására, segítségükre lenni a számitások és rajzok elkészitésében, határidőn belül elbirálni a javaslatokat és intézkedni az értesitésről, dijazásról. De az a körülmény, hogy az újitások munkaversenyünk és tervgazdálkodásunk legfőbb segitői, az újitások számának és eredményének mind szélesebbkörü kiterjesztését követeli meg.

A *Szabadalmi* Tájékoztatási Szolgálattól (Akadémia-u. 12.) átvett szabadalmak után dijazást kap az, aki onnan hasznavehető és gazdaságos ötletet hoz, ugyancsak megfontolandó gondolat a *Dokumentációs Központnak* (Akadémia u. 12., Géza u. 2.) hozzáférhető külföldi szakcikkekből. Ujitásszámba menő megtakaritást jelent az országos *szabványok* igénybevétele is. Az újitási javaslatok *kikisérletezése* elé ne hárit unk akadályt, mert hiszen erre külön költségfedezet áll rendelkezésre és a fizikai és műszaki értelmiségből összeállitandó „*komplex*"-*brigádok* is azt célozzák, hogy minél több műszaki értelmiség álljon rendelkezésre az újitásokon dolgozóknak. Az újító-mozgalom irányt vett most a szélszóródás helyett az újitók irányitására a „*feladattervek*" irányába, amelyek az üzem szük keresztmetszetének kiküszöbölését célozzák, ugyanigy elrendelheti mostmár a kormányzat bevált nagyszabású újitások *kötelező* bevezetését is.

Elsőrangú fontosságú a már megszületett újitások előnyeinek szélesköru kiaknázása a *tapasztalatcsere* révén, *gyáriátogatások* szervezése és az *Ujitók Lapjában* közölt újilások tanulmányozása.

Központi üzemgazdasági osztály.

A szocializmus építésében harci fegyver a munkássajtó!

Olvasd, terjeszd A NÉPSZAVÁT!

Megjöttek az új szovjet tehergépkocsik

„T. Szerkesztőség! Néhány nappal ezelőtt hatalmas örömteljes üdvrivalgás verte fel kora reggel az ilyenkor még csendes Városligetet.

A Kossuth- és Centenáriumi-garage gépjárművezetői szájról-szájra adják egymásnak a hirt: megjöttek a szovjet kocsik. És valóban — egyik oszlop a másik után fut be a vasútállomásról. Dombrádi Károly mérnök és csoportja pontosan átvizsgálják a szép kiállitású 3 tonnás kocsikat.

Szaktársaink ezután próbaútra indulnak, hogy kipróbálják, „mit tud" a nagy 6 literes motorral ellátott kocsi.

Az örömtől sugárzó arcokon máris látszik, hogy megbarátkoztak a kiváló „Ziss"-ekkel, dacára, hogy alvázuk csak 3 tonnára van méretezve, pótkocsival akár 10 tonnát is könnyen szállitanak.

Szaktársaink egyöntetű véleménye alapján 150—200 ezer km megtehető a „Ziss"-ekkel generáljavitás és födarabcsere nélkül!

A kocsik megérkezését követő nap már meg is indult a munkaversenyszerződések megkötése. Általában 150.000 km megtételét vállalták szaktársaink a kiváló szovjet kocsikkal.

A szovjet gyártmányú gépjármü kiváló minősége

nem ismeretlen előttünk, hiszen van már több sztahánovista gépjárművezető szaktársunk, akik „Ziss" gyártmányú gépjárművekkel már 120—130.000 km-nél tartanak és a gépjárművek, a motort és a karosszériát beleértve, most is olvan kiváló állapotban vannak, hogy még 100—120.000 km teljesitésére is képesek.

A népi demokráciák a kölcsönös gazdasági megsegitésen keresztül szilárd elhatározással épitik jövőjüket — a dolgozók uralmának megszilárditása — jólétének emelése és a béke védelmének érdekében és mint ahogy a tények bizonyitják, óriási sikerrel.

Elvtársi üdvözlettel:
Virág Rezső s. k."

A háborúra uszító imperialistáknak ha tetszik, ha nem, számolniok kell a legyőzhetetlen Szovjetunióval és a népi demokráciák egyre növekvő erejével

Pártunk és Rákosi elvtársunk felhivása, melyben az éberség fokozására hivják fel dolgozóink figyelmét, egyre eredményesebbé válik.

Nagy mértékben emelte dolgozóink éberségét a Rajk-kémbanda perében bebizonyitott imperialista háborús törekvés, amelyet még jobban alátámasztott a most lefolytatott per a „Standard"-gyár amerikai és angol kémszervezetének felszámolásában.

Minden dolgozónk előtt napnál világosabban all bebizonyitva, hogy az imperialista hatalmak érezve azt, hogy uralkodasuk már a régi módszer szerint nem folytatható, ezért hatalmuk, uralkodásuk, profitjuk biztositása érdekében a világ haladó népei ellen törnek és pusztító háború kirobbantásával vélik megakadályozni a szocializmus terjedését. Nem számolnak azonban *a Szovjetunió és a népi demokráciák egyre növekvő erejével* és számitáson kivül hagyják a sajat kizsákmányolt és az állandó munkanélküliség által sujtott munkásosztályukat, de számitáson kivül hagyják azt az óriási legyőzhetetlen erkölcsi erőt is, melyet a békét védelmező országok a világ minden becsületes emberének jelentenek. Összefogja a békéért vivott harc a világ minden részén élő, jóérzésü emberek százmillióit fajra, nemzetiségre, vallásra és politikai nézetre való különbség nélkül.

Mi gépjárművezetők is megerősitettük és állandóan erősitjük nemzetközi kapcsolatainkat a világ minden részén élő és dolgozó szervezett gépjárművezetőkkel és a rendelkezésünkre álló eszközökkel támogatjuk a nyugati országok, békéért hősiesen harcoló szállitómunkásait. A Bukarestben 1949 december 10-én megalakult szállitó és közlekedési dolgozók szakmai tagozatához tartozunk, és szintén ehhez a szakmai tagozathoz tartozó nyugati országok szállitómunkásai a béke védelmének érdekében megtagadják a „*Marshall-segély*" címén az USA-ból odaérkező fegyver- és hadianyagszállitmányok ki- és berakását — illetve továbbszállitasát. Ez a hősies harc, melynek áldozatkészségét emeli az a tény, hogy a hadianyagok ki- és berakodását, továbbszállitását megtagadó munkástársaink nyomorban, munkanélküliségben élve harcolnak flynnódon az imperializmus háborús céljai ellen.

Ez a kemény harc azonban még eredményesebb csak úgy lehet, ha mi magyar gépjárművezetők a mi frontunkon, a termelés frontján erősitjük a béke védelméért folytatott harcot. Nem lehet vitás ma már szakmánk egyetlen dolgozója előtt sem az, hogy a szállitás olcsó és jó lebonyolitása — a gépjárművek önköltségének csökkentése szintén a béketábor erejét növeli. Növeli olymódon, hogy az olcsó és pontos szállitások megszilárditják népi demokráciánk gazdasági alapjait — olcsóbbá teszik az árut és ezáltal életszinvonalunkat is emelik. Az olcsó szállitások nagy összegek megtakaritását teszik lehetővé, az ilymódon megtakarított összegek népgazdaságunk egyéb fontos területein kerülnek felhasználásra.

Uj beruházások, uj üzemek, gyárak épitésére, vagy közlekedésünk, úthálózatunk további fejlesztésére. A termelés frontján folyó harcunk egyre szélesedik, egyre több és több lesz az egyéni versenyben dolgozó gépjárművezetők szama, akik között már számosan vannak olyan gépjárművezetők, akik a szép teljesitményükkel méltóan rászolgáltak az „Ország Legjobb Gépjárművezetője" büszke cimére. Ezek a mi sztahánovistáink, — akik élen járnak a termelésben, élen járnak az önköltségek csökkentésében és akiknek példáját a gépjárművezetők százai követik.

Jó munkájuk nyomán javul a szállitásunk — olcsóbb lesz a szállitásunk —, ezen keresztül az emelkedő életszínvonalon át erősitjük népi demokráciánk erejét, ami végső fokon a Szovjetunió által vezetett béketábort erősiti.

Szirmai Károly, gépjárművezető.

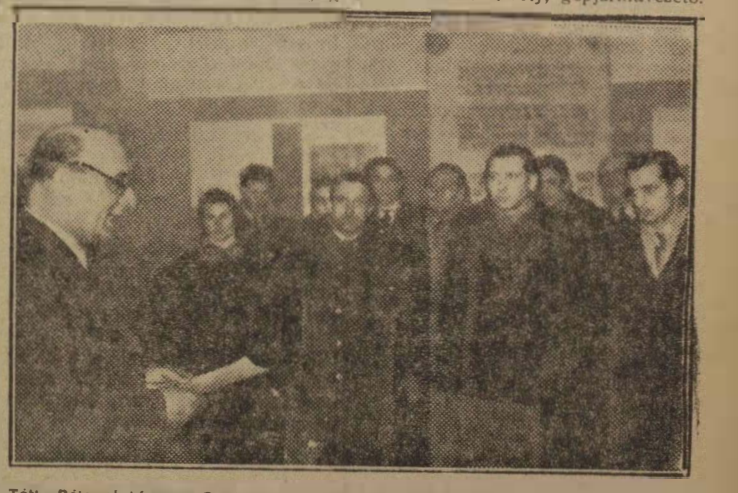

Tóth Béla elvtárs, a Gépjárművezetők Szakszervezetének főtitkára nyitotta meg a Szovjet Szakszervezetek Kiállitását, amelyet a gépjárművezetők, közúti közlekedési alkalmazottak, szállitómunkások és vasutasok közösen rendeztek.

Minden dolgozónk vegyen részt az MHK-mozgalomban!

A Munkára Harcra Kész sportmozgalom az 1950. évben nagyobb lendületet fog venni és szélesebb körben fog elterjedni, erről gondoskodik a gépjárművezetők szakszervezetének sportosztálya. Az MHK mozgalom jelentőségét az alant felsorolt szempontjaink ismertetése révén, azok tervszerű feldolgozásával a dolgozók széles rétegei között tudatosítjuk.

Az 1950. évben szakszervezetünk nagyobb súlyt helyez az MHK-versenyekre. Minden szakszervezetünkhöz tartozó köteles az MHK-mozgalomban, vagyis a versenyben résztvenni. Az üzemeink élsportolói a dolgozók széles tömegei között tudatosítják a sport fontosságát.

Máris nagy eredményeket értünk el az MHK versenymozgalomban, ez abból is látszik, hogy a Teherfuvar NV sportfelelőse Karagyéna, versenyre hívta ki az Autótaxi összes dolgozóit, melyet Magyar Armand, az Autótaxi NV sportfelelőse elfogadott. Mindkét nagy vállalat azon igyekszik, hogy minél nagyobb számban vonultassa fel dolgozóit az MHK-versenyre.

Az ötéves terv beindításával kapcsolatban szóljunk pár szót a sportról.

Ma már a sport minden területén meg van a lehetőségük a dolgozóknak a sportolásra, amitől eddig a legnagyobb mértékben el voltak zárva. Népi demokráciánk politikai és gazdasági eredményei egyben megszabták a sport fejlődésének útját is.

Nemcsak fővárosunkban és a nagyobb városokban, hanem az eldugott falvakban is sportolnak már a dolgozók.

Az ötéves terv keretében még többet fog áldozni kormányzatunk a sport fejlesztésére, mert ezzel azt a célt kívánja szolgálni, hogy egészséges, erős — gerinces — magyar sportolókat neveljünk, akik érzik erejüket, szeretik hazájukat és a sportot.

Szemelőtt tartva a Szovjetunió sportját, amely nem arra veszi az irányt, hogy egyeseknél csúcseredményeket érjenek el, hanem az a szempont, hogy a széles néprétegek edzék testüket, rendszeres és tervszerű sportolással, hogy ezáltal ellenállókká legyenek a betegségekkel szemben és fokozzák munkaképességüket. Erre kell nálunk is törekedni, hogy ép testtel módja legyen, ha ennek szüksége mutatkozik, hazáját védeni, az ötéves terv felépítésében eredményesen közreműködni.

Hoffmann László
sporttitkár

Súlyemelő sportunk a fejlődés útján

T. Szerkesztő Elvtárs! Hazánkban a súlyemelést, mint sportot nagyon kevesen ismerték a felszabadulas előtti években. Az 1949. év során Budapesten megtartott F. V. B. alkalmával azonban a világ legfejlettebb súlyemelő sportjával rendelkező szovjet súlyemelők szereplésükkel bebizonyították, hogy ez a sportág az, amely a munkásság körében legnagyobb rokonszenvnek örvend. A szovjet súlyemelők hasznos tanáccsal láttak el bennünket és azok kidolgozásával néhany hónap alatt olyan eredményeket értünk el, ami azt jelentette, hogy az elmult huszonöt év mulasztását szinte hetek alatt pótoltuk, sőt eredményben túl is szárnyaltuk.

Azok az eredmények, melyek évtizedek óta magyar rekordnak számítottak, egyik napról a másikra tűntek el.

A SZOVJET SÚLYEMELŐKTŐL TANULT MODSZERREL én is 17 új magyar rekordot állítottam fel és ezzel bebizonyítottam azt, hogy mint a többi sportágakban, úgy a súlyemelésben is vannak tehetségek.

Népi demokráciánk minden lehetőséget megadott arra, hogy a napi élet zajától mentesen készülhessünk fel különböző táborokban (Tatatóváros, Lillafüred, Siófok, stb.) a versenyekre.

Az Osztrák Súlyemelő Szövetség meghívására súlyemelőink Bécsbe utaztak. Az osztrák reakciós és imperialista sportvezetők minden igyekezettel azon voltak, hogy népi demokráciánk versenyzőit gyakorlat közben veszteségként hozzák ki. Ez a kísérletük azonban tökéletesen csődöt mondott, mert súlyemelőink a szovjet versenyzőktől tanult technikával oly biztosan dolgoztak, hogy abban kifogást nem tudtak találni.

Így történt azután meg az, hogy a klasszis osztrák súlyemelőket mintegy 2000 fönyi nézőközönség előtt a magyar versenyzők 4:2 arányban legyőzték saját otthonukban.

A MAGYAR CSAPAT TAGJAI voltak: Varga Gyula és B. Nagy Bálint az Előre SE versenyzői, akik mindketten fölényes győzelmet arattak ellenfelük felett. Ezt az eredményt elsősorban népi demokráciánk tervgazdálkodása tette lehetővé, amely módot adott arra, hogy a bérsületes munka után sportolóink felfrissülhessenek azokon a pályákon, amelyeket a munkásosztály, a magyar dolgozó nép épített saját céljára.

A harom éves terv során súlyemelés terén pótoltuk az elmult 25 év mulasztását. Az ötéves terv során pedig olyan fejlődés áll be, ami hazánkban a sportot szervezett sportá fejleszti. A magyar nép munkás- és parasztrétege az a talaj, amely a legerősebb súlyemelőket tudja adni a világnak, példa erre a szocialista Szovjetunió sportja, ahol a világ legjobb súlyemelői vannak, ahol annyi világrekordot tartanak nyilván, mint a föld öthatodán együttvéve.

Ötéves tervünk alapja a jó munka, jó munkát pedig csak jó erőben lévő egészséges ember tud adni. Elvtársak, sportoljunk, hogy minél erősebbek legyünk. A rendszeres sportedzés önbizalmat és gyors cselekvőképes éget biztosit, ezeknek birtokában pedig nem ismerünk akadályt.

Elvtársi üdvözlettel:

B. Nagy Bálint
Autobusz-gépkocsivezető,
Récsei Ernő-garázs.

A hévizi üdülés után felfrissült erővel térünk vissza munkánkhoz

„Tisztelt Szerkesztő Elvtárs! Mielőtt bármiről is irnék, ugy a magam, mint az itt Hévízen üdülő dolgozótársaim nevében köszonetem fejezem ki Pártunknak és a mi szeretett vezérünknek, Rákosi Mátyás elvtársnak és ezenkivül nepi demokráciánk azon vezetőinek, akik lehetővé tették itt Hévízen nekünk ezt az örömteljes gyógyüdülést és mindent, amiben itt részünk van.

Elő zör is, amikor ideérkeztünk, szemkápráztató látványban volt részünk. Egy hercegi kastélyban kaptunk szállást. Pazar berendezéssel itt minden, úgyhogy szemünkszánk nyitvamaradt a csodálkozástól, mikor ide beléptünk. Süppedő szőnyegek. Drága bútorok és 360 szoba. Minden üdülő dolgozó külön szobát kapott. Mindezt látva, nem is jó rágondolni, hogy itt még nem is olyan régen mindezt a szépet és jót csak kiváltságos egyének élvezhették grófi, vagy hercegi rangban.

De hála a nagy Szovjetuniónak és a világ dolgozói nagy vezérének, Sztálin elvtársnak, hogy az ő vezetésével a szovjet nép hős katonái megszabadítottak bennüket a henyélő uraktól. Mi most itt csak gyülöletet érzünk azok iránt, akik a mi véres verejtékünk árán itt azelőtt dőzsöltek.

A gyógyüdülésről szólva: nagyszerű orvosi ellátásban van részünk. Van gyógyfürdő, napi négyszeri bőséges étkezés és szórakozásban sincs hiány.

Nagyon boldogok vagyunk, hogy igénybevehettük a népi demokráciánknak ezt a nagyszerű szociális intézményét. Itt kipihenve magunkat, örömmel és felfrissült erővel térhetünk vissza a mindennapi munkánkhoz, hogy minél sikeresebben valósitsuk meg az ötéves népgazdasági tervünket.

Szabadság!

Gogolvák János s. k
szállitómunkás. TÜKER NV"

MARGARITA ALIGER:

A világ asszonyaihoz

A hóvihar zúgását is legyőzve,
Kergetve az időt és a teret,
„Barátnőim!" — így szólok most
hozzátok,
Így kezdem el beszélgetésemet.
Átrepülök országhatárokon,
A farkas-üvöltést túlharsogom;
A nőkben erős az emlékezet:
Oh asszonyok, most emlékezzetek!
Úgy emlékezem én, mintha ma volna;
Nyolc éve már: akna fölé került
A gőzhajó, melyen a bombázástól
Száz meg száz angol gyermek
menekült.
A hajó felrobbant.

Angol anyák!

A síró dagály nem vetette ki
A hullákat, s a fiúk testei
A sötét ébe tűntek. Veletek
A tulsó partról ellenséges tankok
Szenvtelenül néztek farkasszemet.
A Csatorna vizén ők át nem keltek,
Vihar támadt és csípős lett a szél,
Európában porfelhők lebegtek,
És tankok fordultak Kelet felé.

Minszk alatt vannak,

s már Szmolenszk alatt.
Kilencszáznegyvenegy keserves éve...
Ukrajna földje lázálomba hullott...
Szevasztopol tüzes pokolba fulladt...
Az emlékek mind agyamra tolulnak,
Asszonyi szívem úgy érzi a kint,
Mint egy anya.
Eszembe jut most a tenger hulláma,
A mély-sötét örvényes éjszaka,
És elborit a keserűség árja,
Mert nem vettem számba árváimat.
(Talán, ha egy esztendővel korábban
Szálltak volna a Csatornára bátran
A tieitek, — hamarább ment volna...)
Nos, hagyjuk ezt most,

ne erről beszéljünk,
A harcnak, háborúnak vége már.
Már vége, béke van és ujra élünk,
De akkor mért ropognak fegyverek,
Mért lebeg füst a szép világ felett?
A füst lebeg, csak útja változott meg,
Bolygónk felett száll, úszik és repül.
A gyarmatokról,

Kínából közelget,
A görög hegyek csúcsain megül.
Hogy ez távol van?

Egyre közelebb!
Párisban dúl a csendes ütközet,
Szikrák izzanak egyre tüzesebben;
Olcsó váltókat szorítanak kezükben,
Eladnak és vesznek országokat
A hazát áruló miniszterek.
A rozsdás ágyúcső már bömböl újra,
Születni látunk véres vétkeket,
Undok testével újra fenyeget
A halál, pusztulás új háborúja.
Asszonyok!

Titeket kérdeztek-e?
Hát nem volt elég még a szenvedés?
A győzelemért nem küzdöttetek?
Hát ágyútölteléket szültetek?
Vagy eldobtátok már a gyászruhát,
És reménytelenül azt akarjátok,
Hogy a keserűség mazsányi terhe
Súlyosodjék mindörökre rátok?

Azt akarjátok, hogy a szép, a jó
Elpusztuljon, sorsunk ne változhasson?
Emeld fel szavad, katonáknak anyja,

Leány és nővér, menyasszony és asszony.
Szépségetek még nem szegényedett el,
Világot mozdittok hűségtekkel,
Ti öreg fővel is erősek vagytok.

Eljött az óra, hogy tisztán és bátran
Meghallják ezt az emberek és szólnak:
„Ha újra harcba, háborúba hívtok,
Rátok törünk majd, háborús uszítók!

Kezünk feszül a fénylő fegyveren:
E háború a népek háborúja,
Igazságos és végső harc legyen!"

Fordította: Kemény Dezső.

Miért olvasom a „SZABAD NÉPET" és a „NÉPSZAVÁT"?

Engedjék meg, hogy a Közlekedés hasábjain válaszoljak az egyik kartársamnak, aki azt kérdezte, minek nekem a Népszava is, meg a Szabad Nép is.

Erre általános felelet az, hogy a Népszavából értékeljük ki a termelés fontos tényezőit és vesszük át a mi munkaterületünkre, iránymutatását mindenkor felhasználjuk. Persze, ez egyúttal válasz már azoknak is, akik ezt a kérdést kimondhatatlanul is magukban hordják és a Népszavát vagy egyáltalán nem, vagy csak rendszertelenül olvassák.

De függetlenül a személyes kérdésektől, szeretnék pár sorban napjaink problémáihoz hozzászólni és hiszem, hogy ez válasznak is jó lesz a fenti kérdéshez. A reggeli olvasóneygyedóránkon gyakran merült fel hozzászólásokban a szocializmus épitésének kérdése, a munkaverseny Sztahanov-mozgalom.

Visszatérő refrén volt, hogy a mi területünkön nem lehet munkaversenyt indítani. Nálunk nem lehet gyorsvágást alkalmazni. Tudniillik mi FVKV forgalmi alkalmazottak kikepzési osztályának vagyunk a dolgozói. Azonban az idő haladt és a Népszava cikkei nyomán mind sürübben merült fel jobb és jobb gondolat: Ujitani! Munkaversenyt! Szocializmust épiteni!

A Párt kiadta a jelszót: „Arccal a termelés felé! Miénk az ország magunknak épitjük" Erről szóltak a faliujság cikkek is az üdülőkből visszatérő kartársak tolláből.

Határidő előtt felépült a Lánchid. Az 1949. harcos, eszmei forradalmát — hála Sztálin elvtársnak — a dicső felszabadító Vörös Hadsereg segitségével mi törvénnyé emeltük.

Bikov elvtárs látogatása után Muszka Imre és társai áttörték az eddig örök érvényünek hitt normák frontját. Haladás, orradalmi fejlődés minden vonalon. A munka nálunk is becsület, dicsőség és hősiesség dolga lett.

Országunkat magunknak és nem az imperialistáknak épitjük és Pártunk útmutatása nyomán felszámoltuk ügynökeiket. Kihúztuk a talajt a lábuk alól. Államositottuk a 10 főnél több alkalmazottat foglalkoztató üzemeket, hogy az ötéves tervünk sikerét biztositsuk. Az osztályharc politikai és gazdasági vonalon, városon és falun egyaránt folyik.

Panyin és Lengyel elvtársak kézfogása újabb lépés a magyar szovjet barátság kimélyitése felé. Rekordok születnek munkások kezei nyomán, uj ország épül, a magyar dolgozók országa.

Mi egyhelyben álljunk? Nem? Nincs megállás! Aki megáll az elmarad, sőt visszafejlődik.

Kiveteles terület a mienk. Vajjon igaz ez? Nézzük meg: Kiképzéssel, emberek nevelésével foglalkozunk.

Rákosi elvtárs mondotta: „A következő láncszem az oktatás". A Népszava irta: „Szakmai továbbképzéssel épitsd a szocializmust."

Az összes oktatóink szakmai továbbképző — retorikai — tanfolyamon vettek részt. Majd a leghaladottabb Makarenko, oktatási módszert vezettük be a kiképzésnél. Megindult a munkaverseny. Ujitás az oktatás rendszerében. Módszeratadás. Hogyan?

Mi, oktatók egy csoportban 25 embert képezünk ki havonta, ötév alatt 1500 fő. Tanulmányozzuk jellemüket, anyagfelvevő képességüket. A tanitók az iskolában egy életen át gyüjtenek annyi megfigyelést mint a hozzánk hasonló foglalkozásúak egy-két év alatt.

Nincs szük terület! — irja a Népszava. Csak haladasellenesség. Makarenkó az egyénieség figyelembevételével a jellem kidomborításával ért el kimagasló eredményt — most mi is ezt alkalmazzuk. Vannak kiprobált jó eredményt elért oktató elvtársak, de vannak újak, ezen a téren tapasztalatnélküliek.

Muszka elvtárs a sztahanovisták I. Kongresszusán azt mondotta: „Igyekezzen mindenki minél több sztahanovistát nevelni,. Ezt mi is alkalmazzuk. A munkamódszeratadásunk a következő:

A tanfolyamvezető oktató kartársak mellett az anyagot előadja a legkiválobb oktató a legjobban bevált módszer szerint több csoportnál. Ezáltal elérjük, hogy a legjobb előadó tartja az előadást és tanul az uj oktató. Ezáltal jobb a kiképzett forgalmi dolgozók eredménye is igy természetesen a munkája is.

Tisztelt elvtársak! Tehát ezért olvassuk a Népszavát, hogy az élettel haladhassunk, hogy mi is épitsük mindnyájunk vágyát a szocializmust. Aki nem olvas az nem fejlődhet. A természet törvényei szerint lemarad, a kollektiv szellem hiányában meghasonlik osztályával.

Döntően fontos, hogy minél több sajtótermékeket olvassunk, hogy a szakudásunkhoz megfelelő képesitést megszerezzük s ezáltal a szocializmushoz vezető utat megrövidithessük.

Sinkó Miklós s. k. Burtelep, oktatás.

Szinfonikus zenekarunk

Február 16-án népmüvelési hangversenysorozata keretében a Magyar-Szovjet Baráti Hónapja és a Szovjet Kultura Hónapja alkalmával ünnepi hangversenyt adott a Zenemüvészeti Főiskola nagytermében üzemeink dolgozói részére. E hangversenyünkon is, mint mindenütt mintaképül állitottuk dolgozóinknak a szovjet művészetet. Mint, ahogy az egész világon a haladó emberiség mindenben az élenjáró Szovjetuniót, illetve annak példajat követi, csak ők mutathatnak utat az igazi szocialista művészet felé is.

Ezen a hangversenyünkön a szovjet zeneirodalom három ragyogó müvét mutattuk be dolgozóinknak, melyeken keresztül érzékeltetik a nagy Szovjetunió és a magyar nép nagy barátja, Sztálin elvtárs iránt érzett őszinte szeretetünket, hálánkat és ragaszkodásunkat a ránk megadott értékes szabadságunkért. Zenekarunk tagjai átérezték ennek az ünnepi hangversenynek jelentőségét és tudásuk legjavát adták ugy egyénenként, mint együttesen, és ez tette lehetővé azt, hogy teljesitményünk elérte a legmagasabb müvészi fokot.

A zenekari müvek szinpompás előadásán keresztül kivánunk harcos katonái lenni a világ békéjének, dolgozó népünk müvelődésének. Ezen keresztül kivánjuk kulturális kapcsolatainkat kimélyiteni és sajat müvészetünket fejleszteni a szovjet müvészet magaslatára, hogy a világ dolgozóinak ügyét ezzel is szolgáljuk. Ezen hangversenyünkön keresztül küldjük harcos üdvözletünket a szovjet müvészeknek és azoknak a hős szovjet katonáknak, akik életük kockáztatásával, vérük hullatásával meghozták részünkre a szabadságot és a szabadsággal együtt a müvelődéshez való lehetőséget.

E hangversenyünkön közreműködött a Szovjetunióban is már vendégszerepelt Garay György hegedümüvész, aki nagy felkészültséggel és müvészettel adta elő Csajkovszkij hegedüversenyét, melyet nagy átérzéssel tolmácsolt a hallgatóságnak. Valósággal eleven szavakként adta elő Csajkovszkij mondanivalóját, az orosz nép nagy problémáit és hegedüjének minden akkordja nyomán érezni lehetett azt, hogy a müvészi munkának az egyetemes proletármunka részévé kell válni. Ebben a szellemben hangzott el ez a hangversenyünk és továbbra is ebben a szellemben kivánjuk szolgálni pártunk kultúrprogrammját és annak egyik fontos részét, a népnevelést.

Budapest, 1950 február 28.

BÁCS SÁNDOR.
Harmónia Hangversenyzenekar technikai vezetője.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u 16 — Tel.: 124—883 126—452. Szikra Lapnyomda NV Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XIII. ÉVFOLYAM 6. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 március 20.

Üdvözöljük büszkeségeinket:
ÚJ KOSSUTH-DÍJAS SZTAHÁNOVISTÁINKAT!

Hiányosságok a vasutas szakszervezet munkájában

Rákosi elvtárs a központi vezetőségi ülésen mondott beszédében Sztálin elvtársat idézte az önkritikával, a hibák feltárásával kapcsolatban: „Itt habozni annyit jelent, mint megkönnyíteni ellenségeink munkáját, súlyosbítani gyengeségeinket és hibáinkat."

Rákosi elvtárs kritikája a tömegektől való elszakadásra, a bürokratizmusra és a szindikalista jelenségekre vonatkozólag nagymértékben ráillik a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetében dolgozó kommunista elvtársakra is.

A hibák felfedésével kívánjuk megerősíteni szakszervezeti munkánkat.

A Párttól való elszakadás jelei világosan megmutatkoztak abban az időszakban is, amikor még nem volt létrehozva a Vasútpolitikai Osztály, — hanem lényegében a nagybudapesti Vasutas Pártszervezet irányította a vasút pártmunkáját. Igyekeztünk „függetleníteni" magunkat a nagybudapesti pártszervezettől azzal, hogy mi országos szerv vagyunk és nekünk a Nagybudapesti Vasutas Pártszervezet nem adhat irányelveket a munka végzésére. Megmutatkoztak a Vasútpolitikai Osztály megalakulása után, amikor funkcionáriusi hatáskörünket megcsorbítva láttuk a Vasútpolitikai Osztály működése által és féltékenyek voltunk. De megmutatkozott abban is, hogy a Vasútpolitikai Osztállyal közösen hozott határozatokat pártszerűtlenül kritizáltuk és sok esetben késve hajtottuk végre és ezt nem közöltük a Vasútpolitikai Osztállyal, hanem igyekeztünk elkenni a dolgokat.

Megmutatkozott abban is, hogy a szakszervezeti munkát többre becsültük, mint pártszervezeteink munkáját, lebecsültük a Párt élcsapat- és vezető szerepét. Elfelejtettük, hogy feladatainkat minden esetben a Párt irányításával és segítségével tudjuk csak elvégezni és a munkánkban mutatkozó eredmények a Párt célkitűzéseit segítik elő. Nem figyeltünk fel kellő mértékben azokra a pártszerűtlen jelenségekre, amelyek a helyi pártszervezetek és az üzemi bizottságok működése közben felmerültek. Mi formálisan beszédeinkben kidomborítottuk szerveink felé a Párt vezető szerepét minden esetben, de gyakorlatilag nem igazodtunk ehhez teljes mértékben. Nem minden esetben sikerült idejében leállítanunk az üzemi bizottság részéről mutatkozó versengést, ami a pártszervezetek felé megmutatkozott abban is, hogy az üzemi bizottsági titkáraink a kérdést úgy állították be, hogy sokkal fejlettebbek vagyunk, mint a párttitkár, — a mi üzemi bizottságunk jóval erősebb, mint a pártszervezet és így a vezetés ezek szerint csak a mi kezünkben lehet.

Nem harcoltunk, hogy a szakszervezetben jelentkező bürokratizmust kiküszöböljük. Ellenőrző szerveink nem mentek le a dolgozókig. A központi apparátusunk politikai munkatársai túlságosan hozzászoktak az íróasztali munkához, keveset jártak ki az üzemekbe és szolgálati helyekre. Legtöbb esetben megelégedtek pusztán a szerveinktől beérkező papírjelentésekkel. Erre építették fel munkánkat. Az üzemi bizottságok munkájának irányítását döntően a körleveleken keresztül végezték. Ez a módszer területi titkárságainkon is érezhető volt, ahonnan az irányítás, instrukciók adása telefonutasításokban merült ki.

Nem figyeltünk fel azokra a jelenségekre, hogy funkcionáriusaink a dolgozó tömegek nélkül oldják meg feladataikat. Elmulasztották alapszerveink a rendes beszámolókat, sok esetben még a bizalmihálózatot sem értesítették a szakszervezet előtt álló feladatokról. Ennek következménye volt egyes akciók sikertelensége. Szakszervezeti központunk bürokratikus rendelkezéseit, a körlevelek által adott utasításokat alsóbb szerveink nem minden esetben hajtották végre és ezek a hibák megtörténhettek, mert ellenőrzésünk túlságosan laza volt. A tömegekkel való laza kapcsolat megmutatkozott abban is, hogy központunk által kiadott teendők — akciók végrehajtása szempontjából — csak az üzemi bizottságokig jutottak le. Üzemi bizottságaink elszakadása nemcsak a dolgozó tömegek felé mutatkozott meg, hanem megmutatkozott a szakszervezeti központtól való elszakadásban is. Példa erre az Északi-Főműhely üzemi bizottságának esete, ahol megtörtént az, hogy előbb értesült a szakszervezeti központ a hiányosságokról, mint a helyi üzemi bizottság. Mikor ezekre a hiányosságokra központunk rámutatott, olyan megnyilvánulás történt az üzemi bizottság részéről, mintha a főműhely dolgozói között besúgók volnának, akik nem az üzemi bizottságot értesítik a hibákról, hanem egyenesen a központot.

Az ellenség munkája nagymértékben megmutatkozott a most lezajlott bérrendezéssel kapcsolatban. Szóban gyakran hangoztattuk, hogy az ellenség támadása a bérrendezéssel kapcsolatban várható több fronton — amikor pedig a támadás bekövetkezett — nem tettünk hathatós intézkedéseket e támadások visszaverésére. Nem lepleztük le az ellenséget, különböző területeken nem figyeltük azokat a jelenségeket, hogy üzemi bizottságaink beleestek a tömeg uszályába és kiszolgálóivá váltak az ellenség propagandájának.

Nem voltunk éberek például olyan jelenségekkel kapcsolatban, hogy járóműjavítóinknál nagyarányú belső munkanélküliség mutatkozik meg s a dolgozók körében általános a panasz, hogy nem tudják a munkaversenymozgalmat szélesíteni, mert nem áll rendelkezésükre megfelelő mennyiségű munka. A szakvonal részéről járóműjavításokban nagyon kicsi a kiszabás s így teljesítményük jóval visszaesik. Nem vizsgáltuk meg alaposabban azokat az eseteket, amelyekben feltártuk a hiányosságokat s elfogadtuk a „szakmagyarázatokat". Például megmutatkozott ez a „2000 tonnás"-bozgalom megindításánál, amikor dolgozóink konkrétan mutattak rá olyan jelenségekre, amelyek az ellenség munkáját jelentették s nem tettünk többet annál, minthogy elfogadtuk a szakvonal vezetőjének formális és üres védekezését az ilyen esetekben. Nem szorgalmaztuk, hogy a szakvonali vezetés a terveket kellő időben lejuttassa az üzemekhez, a dolgozókhoz.

Az éberség területén a legelemibb hiányosságok mutatkoznak meg szakszervezeti központunkban. Egyes osztályokon elzáratlan iratokat találtunk az íróasztalokon, sőt megtörtént, hogy a bélyegzőket is kint hagyták. Sok esetben megmutatkozott a kellő éberség hiánya a szakvonali vezetés felé gyakorolt ellenőrzésben is. Minden ellenőrzés nélkül hagytuk a szakvonali vezetést, csak akkor figyeltünk fel arra, hogy a rendeletek mögött meghúzódhat az ellenség aknamunkája is, amikor dolgozóinkból e rendeletek nagy ellenkezést váltottak ki.

Központi szerveinknél (Központi Vezetőség, Végrehajtó Bizottság) a munkák során nem fejlődött ki a kritika, önkritika, kollektív szellem és ez nagymértékben megnehezítette munkánkat. Ha elhangzott is kritika, a megkritizáltak személyi támadásnak vélték és minden esetben tiltakozásszerűen utasították vissza. Kritikával nem fordultunk a MÁV szakvonali vezetése felé sem, nem vetettük fel azokat a hiányosságokat, melyek a szakvonali vezetésben mutatkoznak meg. Így, szaklapunk: a „Közlekedés "sem foglalkozott bírálólag a szakszervezeti és a szakvonali munkával. Osztályaink együttműködésében meglehetősen nagy hiányosságok mutatkoznak meg, sőt előfordult az is, hogy személyes ellentétek, nézeteltérések születtek meg egy-egy hiányos munka elvégzésekor. Ez a hiányosság legdöntőbben mutatkozott meg egyik legfontosabb osztályunk: a Termelési Osztály munkájában. A Termelési Osztály hiányosságait több esetben feltártuk, de a hiányosságok feltárása után, ennél többet a munka megjavítása érdekében nem igen tettünk és így az volt a helyzet, hogy központunk többi osztályainak helytelen és rossz munkája, a termelés kérdésének elhanyagolása, — a Termelési Osztály rossz munkájában csúcsosodott ki. Nem foglalkoztunk teljes egészében a munkaversenymozgalom nagyarányú kifejlesztésével. (Egyéni-, brigádverseny, „2000 tonnás"-mozgalom, az „500 kilométeresek" és a sztahánovistáink mozgalma.) Nem fordítottunk kellő gondot a műszaki értelmiségi dolgozókra. Műszaki értelmiségi csoportjaink megalakulásuk óta szakszervezeti központunk részéről nem nagyon kaptak támogatást, hiányosan ismerjük őket, nem ellenőriztük és nem nyujtottunk segítséget munkájukhoz. Nem ügyeltünk arra, hogy a termelési vonalon az ifjúság megfelelő számban legyen bekapcsolva és kezdeményezőkként szerepeljenek az összes üzemekben. Elhanyagoltuk a nők bekapcsolását a szocialista munkaversenyekbe.

A mult évben történt üzemi bizottsági választások óta nagyarányú volt a fluktuáció az üzemi bizottságoknál. Nem gondoskodtunk arról, hogy a leváltott üzemi bizottsági tagok helyébe a dolgozók jóváhagyásával állítsuk be az új káderek. Nem törődtünk azzal, hogy mi a véleményük a tagoknak az új funkcionáriusokról, ilyen esetek sorozatosan előfordultak például a makói műhelyi, az északi-fűtőházi, MÁV-kórházi s a váci üzemi bizottsági titkár, az északi-fűtőházi termelési felelős esetében.

A hiányosságok nagyrésze betudható annak, hogy szakszervezeti központunk és apparátusunk funkcionáriusainak elméleti színvonala alacsony. A tanulást formálisnak tekintettük. Csak azért tanultunk, mert Pártunk határozata kötelezővé tette a tanulást. Nem láttuk világosan, hogy elméleti tudásunk fejlődése az elmélet és gyakorlat összekapcsolása hatalmas segítséget jelent munkánk vitelében. Hogy mennyire formálisnak tekintettük az egyéni tanulás kérdését, megmutatkozik abban is, hogy politikai munkatársaink, a szakszervezeti központ vezetősége által engedélyezett hetenkénti félnapos tanulási időt nem használták arra, hogy tudásukat fejlesszék, hanem igyekeztek munka ürügyével a tanulástól távolmaradni. Az oktatás újonnan való átszervezése során számos munkatársunk kimaradt az egyéni tanulásból. A kimaradt elvtársakban sem volt meg a törekvés, hogy ezt a mulasztást pótolják.

Nem tanulmányoztuk kellő mértékben a hatalmas Szovjetunió szakszervezeteinek gazdag tapasztalatait azzal, hogy ezt a gyakorlati munkában felhasználjuk, alsóbb szerveinkkel is megismertessük, hogy munkájukban ezen keresztül jelentős javulást érhessenek el. A hős szovjet vasutasok sztahánovista módszereit nem tanulmányoztuk eléggé és így tapasztalataikat sem terjesztettük széles körben.

Ahhoz, hogy munkánkat megjavítsuk, elsősorban szükséges a Pártunk politikájának határozottabb alátámasztása szakszervezetünk részéről. Ennek érdekében a Vasútpolitikai Osztállyal való szoros együttműködés, hogy a Párt. a Vasútpolitikai Osztály határozatait időben és maradéktalanul végrehajtsuk.

Központunkban, középszerveinknél és üzemeinkben még fokozottabban tudatosítjuk a Párt vezető szerepét, s kíméletlenül eljárunk azon funkcionáriusaink ellen, akik lebecsülik a Párt vezető szerepét és pártszerűtlen magatartást tanusítanak.

Szilárd elhatározásunk, hogy a dicsőséges Szovjetunió szakszervezeteinek munkáját behatóan tanulmányozzuk, s gazdag tapasztalataikat gyakorlati munkánkban felhasználjuk és követjük a hős sztahánovista vasutasokat.

A jövőben csökkentjük az adminisztrációs munkát, a túlzott levelezést, a telefon és a körlevelek útján történő utasításokat. Fokozzuk az üzemek látogatását és hatékonyá tesszük ellenőrzésünket.

Fokozzuk az éberséget és megtesszük a szükséges intézkedéseket azokkal szemben, akik az éberség legelemibb szabályait megsértik. A legkisebb szakvonali mulasztást is kivizsgáljuk, hogy nincs-e benne az ellenség keze.

A szocialista bérezés elvét fokozott nevelőmunkával tudatosítjuk.

Önkritika és kritika gyakorlásán keresztül tanítjuk és neveljük kádereinket a hibák kiküszöbölésére. Szakszervezetünk egyik döntő feladata: építő kritika alkalmazása a szakvonal felé, melyet gyakorlatban és lapunkon, a *Közlekedésen* keresztül fogunk alkalmazni.

Megvalósítjuk a szakszervezeti demokráciát kádereink funkcióba helyezésekor.

A bizalmi hálózat aktivizálásán keresztül biztosítjuk az üzemi bizottságoknak a tömegekkel való szoros kapcsolatát.

Megvalósítjuk Pártunk határozatát az elméleti színvonal emelésével kapcsolatban, hogy ezáltal megkönnyítsük kádereink gyakorlati munkáját.

Rákosi elvtárs beszéde mély nyomokat hagyott minden funkcionáriusunk gondolkodásában. Megfogadtuk, hogy munkánkban Pártunk vezetésével mindenkor alkalmazzuk a kritika és önkritika fegyverét. Dolgozóinkban mégjobban elősegítjük Pártunk szeretetének és megbecsülésének elmélyítését, hogy annak útmutatása nyomán minél jobb alkotómunkával járuljunk hozzá az ötéves terv győzelméhez, a szocializmus építéséhez.

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének Központi Vezetősége

Készüljünk *ÁPRILIS 4.* hazánk felszabadításának méltó megünneplésére!

ÁPRILIS 4 TISZTELETÉRE AZ 1950 VÉGÉIG RÁMESŐ TERVET 150%-KAL TÚLTELJESÍTEM

Lengyel elvtárs beszámolója a ferencvárosi fűtőházban

A Budapest-Ferencvárosi fűtőház dolgozói március 9-én tartották meg termelési értekezletüket.

Az értekezleten Lengyel József főmozdonyvezető-élmunkás, a szakma legjobb dolgozója tartotta meg beszámolóját a Sztahánovisták I. Országos Tanácskozásáról.

— *Elmondhatom, hogy elértem azt, amit a mult rendszerben mégcsak álmodni sem mertem. Az ott jelen volt élmunkás-dolgozók, eredményeikről beszámoltak a Magyar Dolgozók Pártja Vezetőségének és az egész dolgozó magyar népnek. Elmondották, hogyan érték el azokat az eredményeket, milyen célokat tüztek ki maguk elé és mik voltak azok az okok, amelyek munkájuk jobb teljesítésében akadályozták őket.*

— *E három kérdés megtárgyalása foglalkoztatta a magyar Sztahánovisták I. Országos Tanácskozását és legfőképpen az, hogy munkahelyeinkre visszatérve, majd hogyan adjunk még nagyobb lendületet a Sztahánov-mozgalomnak?*

— *Ezért itt, erről a helyről is, a Sztahánov-értekezlet tapasztalatai után és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs iránymutatása alapján — nyomatékosan felhívom a figyelmüket azoknak az elvtársaknak, akik a termelésben kimagasló eredményeket értek el, hogy munkamódszereiket és tapasztalataikat fűtőházunknál, de azon túlmenőleg, tapasztalatcsere és munkamódszerátadás keretében dolgozóink széles tömegeinek adják át. Így általános emelkedést érhetünk el a termelés vonalán!*

— *Harcolni kell az önteltség ellen, amely számos esetben megmutatkozik azoknál a kimagasló eredményt elért dolgozóknál, akik eredményeik folytán élmunkások lettek. Ezek a dolgozók igyekeznek tudásukat maguknak megtartani, hogy így babéraikon ülve „biztosíthassák" maguknak ezt a kitüntetést. Helytelenül teszik, mert nem lehet szocializmust egyes embereknek építeni, azt nekünk kollektivan, kommunista öntudattal kell felépítenünk.*

— *Ezért feltétlenül fontos, hogy a bizalmiak és a népnevelők — akik ezekben a kérdésekben nem a legjobb felvilágosító munkát folytatták — teljes lendülettel és minden tudással támogassák fűtőházunknál a sztahánovista-mozgalmat.*

— *Feladataink megoldásához mindenben és mindenkor a legnagyobb segitséget a baráti Szovjetunió adja. Ez bizonyosodott be a sztahánovista értekezleten is a szovjet sztahánovisták felszólalásaiból, ennek a baráti együttműködésnek és segitenakarásnak volt élő bizonyitéka a nálunk járt Pányin elvtárs.*

Lengyel elvtárs ezután részletesen is beszámolt dolgozótársainak a sztahánovista értekezlet lefolyásáról és annak eredményeiről. Beszéde befejezéséül pedig vállalt kötelezettségeinek teljesítéséről adott számot.

— *Április 4-re, hazánk felszabadulásának ötödik évfordulójára az előirt tervet százszázalékkal túlteljesitem és minden hónap tervét — 1950 végéig — 150 százalékkal fogom túlteljesiteni. A javitási költségeket, ami eddig 500—700 forint volt, 250—460 forintra fogom csökkenteni. Ezzel kapcsolatban fogadom és vállalom, hogy április 4-re a fűtőház dolgozóinak és brigádjainak átadom munkamódszereimet és tapasztalataimat, hogy az itt felsorolt eredményeket a fűtőház minden dolgozója hazánk felszabadulásának ötödik évfordulójára elérje!*

A nagy tetszéssel fogadott beszámolót gyakran szakította félbe a dolgozók lelkesedése. Sokszor és lelkesen éltették a magyar nép nagy barátját, *Sztálin* elvtársat, a bennünket felszabadító dicsőséges Vörös Hadsereget, nagy Pártunkat, tanítómesterünket és bölcs vezérünket, *Rákosi* Mátyas elvtársat.

Ezután felszólalások következtek. Elsőnek *Gál* Lajos ÜB-titkár mondott köszönetet *Lengyel* elvtárs beszámolójáért és építő kritikájáért. Rámutatott arra, hogyha mi, vasutasok lemaradunk ötéves tervünk ránkeső részének teljesítésével, akkor ezzel egész iparunk tervmunkáját megbénítjuk.

Póth elvtárs is helyesli a mozgalmi funkcionáriusok és bizalmiak munkája fölött gyakorolt kritikát és a villamosműhely nevében vállalja, hogy az áprilisi tervet már április hó 4-re teljesítik és az önköltséget 5 százalékkal csökkentik. Így kivánnak hozzájárulni hazánk felszabadításának ötödik évfordulója méltó megünnepléséhez.

Pintér elvtársnő, a fiókműhelyi iroda nevében vállalja április 4-re a kocsi- és mozdonyjavító fiókműhelyek, valamint a kocsimosó teljesítményi adatainak 1950 január 1-től grafikus ábrázolását. Ezáltal a dolgozók világos képet kapnak havi teljesítményük alakulásáról. Ezzel elősegítik az egyéni munkaversenyek további kiszelesítését.

Lőcset elvtárs a szocialista munkaversenyek kiszélesítésének jelentőségéről és fontosságáról beszél. Az „500-as mozgalmat" ismerteti és vázolja a kezdeti nehézségeket és akadályokat. Kéri a vezetőséget, hogy járjon közre Politikai Osztályunknál, hogy a még ma is fennálló akadályokat szüntessék meg. *Lengyel* elvtárs felajánlását és teljesitményi vállalását 1950. év végéig magáévá teszi.

Bártfai elvtárs a lakatosok nevében vállalja, hogy az április hóra tervbevett részlegvizsgákat április 4-re maradéktalanul elvégzik.

Kozári elvtárs az esztergályosok nevében csatlakozik *Bártfai* elvtárs munkafelajánlásához.

Csabai elvtárs vállalja, hogy a sztállni műszak alatt elért 483 százalékos eredményét április 4-re 550 százalékra emeli. Sztahánovista munkamódszerét többi dolgozótársainak átadja, hogy ezzel is hathatósan hozzájáruljon hazánk felszabadulása ötödik évfordulójának méltó megünnepléséhez.

Fekete elvtárs a westing-lakatosok nevében csatlakozik *Bártfai* elvtárs felajánlásához.

Sziklai, Bodicsi, Dlós, Vőrös, Keébe elvtársak mind munkafelajánlással készülnek április 4-e méltó megünneplésére.

Gajdóczi elvtárs a népnevelők és a bizalmiak nevében helyesli *Lengyel* elvtárs kritikáját és ígéretet tesz a mulasztásokból adódott hiányosságok teljes megszüntetésére..

Pásztor elvtárs párhuzamot von a magasabbrendű szocialista termelés és a kizsákmányoló kapitalista termelés között. Rávilágit arra, hogy érdemes jól dolgoznunk saját jövőnk érdekében! Dolgozóink között még mindig akadnak olyanok, akik nem akarják megérteni, hogy minden saját érdekünkben történik. Az „500-as mozgalom" fontosságát és a Szovjetunió ezzel kapcsolatos eredményeit ismerteti, kollektiv megvalósítását vázolja. — A kül- és belpolitikával való foglalkozás fontosságát hangsúlyozza.

A további felszólalások is mind hazánk felszabadulásának ötödik évfordulójával foglalkoznak és lelkeshangú munkafelajánlásokról szólnak.

Az értekezlet utolsó pontjaként *Lengyel* elvtárs válaszol a hozzá intézett kérdésekre és kéri az elvtársakat, hogy a termelés mellett, szabad idejükben látogassák a szovjet filmeket és olvassák a szovjet irodalmat, mert tanításuk, igazságuk maradandó nyomot hagy bennünk, amely munkánkban is megfog mutatkozni.

Csiszár Imre lakatos:

Nagy megelégedéssel olvastam, hogy a Szakszervezeti Világszövetség megszakította kapcsolatait a titóista jugoszláv szakszervezeti vezetőkkel

„T. Szerkesztő Elvtárs! A Közlekedés legutóbbi számában olvastam Szunyog László miskolci szaktársam levelét, amelyben maga és dolgozótársai nevében csatlakozott a Szaktanács február 23-án hozott javaslatához, amely_ben követeltük, hogy a jugoszláv álszakszervezeteket zárják ki a Világszövetség kebeléből.

Annál nagyobb örömmel és megelégedéssel olvastuk itt, a MAV hídműhelyében, dolgozó társaimmal, hogy a moszkvai rádió a fentiekkel kapcsolatban jó hírt mondott számunkra. A Szakszervezeti Világszövetség Titkársága az elmúlt napokban tartott értekezletén megvitatta a magyar, lengyel, francia, román, bolgár szakszervezeti szövetségek követeléseit, amelyekben leleplezi Gyuró Szalaj, a Jugoszláv Szakszervezeti Szövetség elnökének, valamint cinkosainak, a jugoszláv munkásosztály és a nemzetközi szakszervezeti egység ellen irányuló bomlasztó és provokatív tevékenységét.

A Szakszervezeti Világszövetség Titkársága megállapította, hogy ezek az „urak" és bandájuk a jugoszláv szakszervezeti mozgalmon belül, a Tito—Rankovics fasiszta-rendszer cinkosai. Éppen ezért a Szakszervezeti Világszövetség Titkársága megszakít minden kapcsolatot velük és javasolja a Végrehajtó Irodának és Bizottságának: vonja meg Szalajtól a Szakszervezeti Világszövetség végrehajtóbizottsága tagságának megtiszteltő címét.

Minket, magyar munkásokat, ugyancsak nagy megelégedéssel tölt el az a tény, hogy a Szakszervezeti Világszövetség Titkársága hangoztatta, hogy a kizárás semmiképpen sem irányul a jugoszláv munkásosztály ellen.

Mi, magyar munkások bízunk abban, hogy a jugoszláv munkásosztály tudni fogja a módját, miként szabaduljon meg az árulóktól és miként állítsa ismét helyre Jugoszlávlában a szabad, demokratikus szakszervezeti mozgalmat.

Éljen a magyar munkásosztály, a Magyar Dolgozók Pártja, a magyar dolgozó nép szeretett vezére, Rákosi Mátyás elvtárs! Éljen a hatalmas Szovjetunió, békénk, függetlenségünk, szabadságunk oltalmazója! Éljen a Szakszervezeti Világszövetség!

Csiszár Imre lakatos sk.
MAV hídműhely."

Felavatták a Budapesti MÁV Igazgatóság MNDSZ csoportja zászlaját

„Március 8-án, a Nemzetközi Nőnapon ünnepélyes taggyülést tartottunk.

Ez a nap egyben frontáttörés is volt. A jelenlévő nődolgozók legnagyobb százaléka szellemi dolgozó, akik felszabadulásunk ötödik évfordulójára, hálából a jobb és szebb életért, egymásután tettek felajánlásokat. Ezen a napon, a már szép eredményeket elért 200-as női brigád mellett egy újabb női brigád alakult 150 százalékos teljesítmény vállalással, akik hangsúlyozták, hogy április 4-re még ezt a teljesítményüket is továbbfokozzák. Hosszú sorokban jelentkeztek a többi nőosztály dolgozói. Egymásután kértek szót és munkafelajánlásaik mellett egyszerű, de annál melegebb szavakkal köszönték meg a hatalmas Szovjetunió segítségét és tettek ígéretet arra, hogy méltók lesznek a Párt bizalmára, a magyar nép szeretett vezérének, Rákosi elvtársnak bizalmára.

Mi, nődolgozók — hangoztatták — még fokozottabban kapcsolódunk be a termelésbe, az önköltségcsökkentésbe, a Sztahánov-mozgalomba.

A munkafelajánlások után következett a zászlóavatás. A zászlóanyai tisztet Bebrits Lajosné asszonytársnő látta el. Beszédében rámutatott azokra a feladatokra, amik a vasutas asszonyokra várnak. Még nem foglalták el számarányuknak megfelelően helyüket a vasútüzem vezetésében, a munkaversenyekben, de már vannak szép eredményeink — mondotta Bebritsné. — Van már női mozdonyvezető jelöltünk, kiképzés alatt állnak a női forgalmisták, állomásfőnökök. A nők bebizonyították, hogy ugyanolyan jól megállják helyüket a munka frontján, mint a háztartásban.

Lelkes hangulatú taggyűlés, amelyet a Nemzetközi Nőnap ünnepségével kapcsoltunk össze, még sokáig emlékezetes marad valamennyiünk számára.

A Budapesti MÁV Igazgatóság
MNDSZ csoportja."

SZTAHÁNOVISTÁK ÚJÍTÓINK MUNKÁBAN

Hogyan alakítottuk át régi esztergapadjainkat gyorsvágásra

Szerkesztő Elvtárs! Most, amikor a szocialista termelés eddig el nem ért magas csúcsokat ért el, mi a MAVAUT-nál nem tudtunk ilyen kimagasló eredményeket elérni.

Kezdtük kutatni, hogy mi is lehet az oka?

Hamarosan rájöttünk, hogy a hibák nem a dolgozók hibái, hanem gépeink korszerűtlen volta, amely akadályozza a termelés fokozását. Nagyobb igénybevétel esetén *gépeink felmondták a szolgálatot.* Azonkívül hetenként 5—6 óra munkaidőkiesést jelentett a szíjak varrása, amely rendkívül rossz hatással volt a verseny szellemére. *A gyorsvágás bevezetése lehetetlen volt,* mivel gépeink fordulatszáma még a régi szerszámacél-késekre volt méretezve.

A hibákat tehát megláttuk, hol kell segíteni.

Összehívtuk a dolgozókat és megbeszélve velük a teendőket, hozzáláttunk egy lehetetlennek látszó feladat megoldásához: *régi, elavult rendszerű gépeinkből olyan gépeket építeni, melyek az új termelési módszereket átvéve, versenyképesek lesznek,* még a modern gépekkel is.

Nehéz feladat volt. Sokan meddő kísérletnek tartották, ami csak fölöslegesen emészti a munkaidőt. Ez azonban nem riasztott el bennünket a megvalósításától. Annál is inkább nem, mivel a szovjet Sztahánov-mozgalom kezdeti nehézségeit ismerve, tudtuk azt, hogy ott is lehetetlennek látszó feladatok megoldásával hoztak létre bámulatos eredményeket.

A gondolatok tömegéből alakult ki tervünk.

Első megállapításaink nyomán rájöttünk arra, hogy *a lapos szíjmeghajtást fel kell cserélni ékszíjmeghajtásra,* ami kiküszöböli a szíjak rongálódását, valamint a több szíj alkalmazása lehetővé teszi a nagyobb igénybevételt. Itt persze felmerült a probléma, amely a fordulatszámok változtatásából adódott. Körülnéztünk és felvetődött a kérdés, mi lenne, ha autó-sebességváltót iktatnánk közbe. Merész gondolat volt, de helyes. Üzemünkben számos kiselejtezett sebességváltó található, ami régi, esetleg már nemlévő típusú kocsikból maradt meg egészen jó állapotban. *Ezzel megoldódott a fordulatszám gyors változtatása is.* Minden gépen megfelelő erősségű motor alkalmazásával tehát tervünk készen volt. Minden átalakítást igyekeztünk üzemünkön belül elvégezni.

Ezek után láttunk a munkához. Azt a gépet vettük először munkába, amellyel eddig a legtöbb baj volt. Az eddigi 500 fordulatszámot 900-ra kívántuk felemelni. A szíjtárcsákat aluminiumból készíttettük és úgy méretettük, hogy a kívánt fordulatszámot kapjuk. A motort a sebességváltó alá két U-vasból és a sebességváltó alakjához méretezett és alakított kazánlemezből erősítettük, úgy, hogy a távolváltoztatható legyen a szíjak kifeszítése céljából. A gép szíjtárcsájából laposvasból hajlított, majd esztergált szíjtárcsát illesztettünk úgy, hogy az

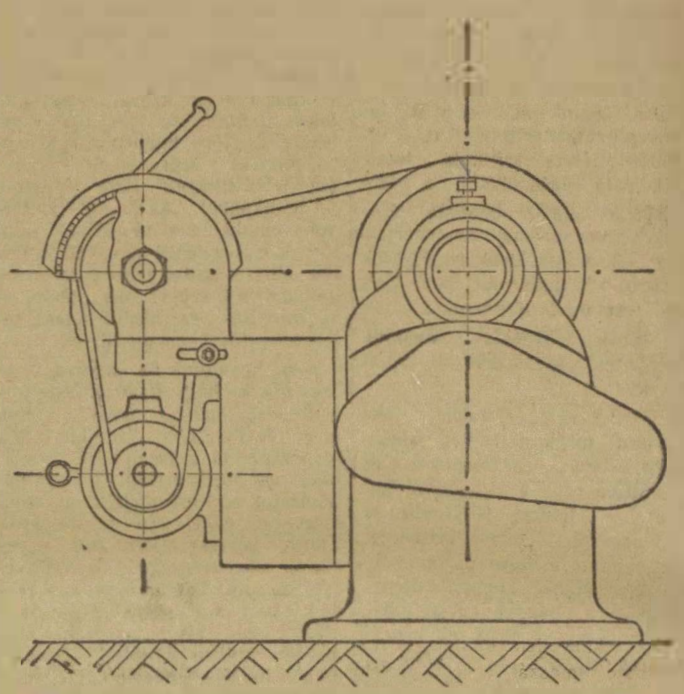

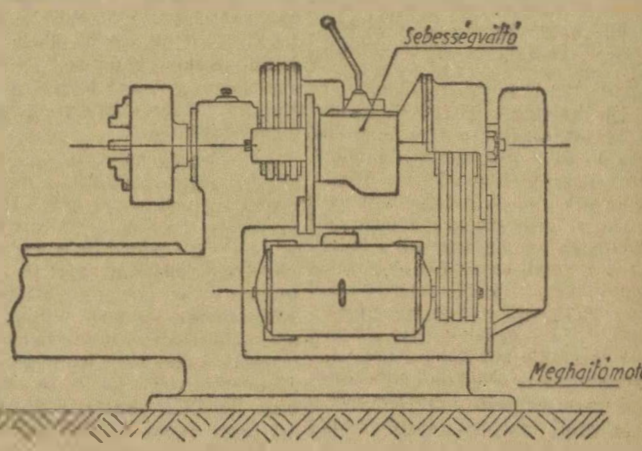

melegen ráhúzva, ott megmaradjon. Az egész szerkezetet oldható csavarokkal fogtuk fel.

Elérkezett az indulás pillanata.

Mindenki feszült érdeklődéssel figyelt, megindult a gép és a befogott anyagból pirosan, kéken vált le a forgács, jelezve azt, hogy nagy vágási sebességgel dolgozik. Az első próbálgatások után kiderült, hogy 200—300 méteres vágósebesség mellett 1 mm előtolással, amit eddig nem is lehetett megkísérelni, most minden megerőltetés nélkül megy. Ma már ez nem megy eseményszámba nálunk.

Az átalakítás a várakozáson felül sikerült.

Azóta több gépet átalakítottunk és ez meg is látszik a termelés emelkedésén. Azoknak a dolgozóknak, akik az átalakított gépeken dolgoznak, teljesítményük ugrásszerűen megnövekedett.

És születtek ezek azért, mert megértve az idők szavát és tudva azt, hogy minden újítás és minden, ami a fejlődést szolgálja, egy tégla a szocializmus építésében. Ugy érezzük, hogy azzal a sok jóval, amit nékünk az épülő szocializmusunk most és a jövőben nyujt — kötelez bennünket.

Kötelességeinket pedig maradék nélkül teljesíteni fogjuk!

Elvtársi üdvözlettel:

Kelemen Pál s. k.
élmunkás csoportvezető,
Jakab János s. k.
lakatos,
Szalády Károly s. k.
műhelyvezető-helyettes.

MÁRCIUS 15 EMLÉKEZETE

Március 15-én 102. évfordulóját ünnepeltük a forradalom és a szabadságharc kezdetének. Elmondhatjuk, hogy történelmünk egyik legnagyobb pillanatát ünnepeltük, a nagy ébredést, évszázados politikai és szellemi béklyók széttörését. *Petőfit, Táncsicsot, Kossuth-ot* ünnepeltük, a 48-as forradalom élenjáróit.

A polgári történetírás egyáltalában nem emlékszik meg róla, nekünk azonban elsősorban rá kell mutatni a mai munkásosztály ősének, a 48-as pesti proletariátus kezdeményező szerepére. 102, illetve 101 évvel ezelőtt az elmaradt félgyarmati Magyarországon a még fejletlen munkásosztálynak nem volt ereje, hogy döntő befolyást gyakoroljon a szabadságharc menetére. De ennek ellenére kezdeményező szerepe volt abban, hogy a nemzet 1848 őszén behódolás helyett a szabadságharc útjára lépett. Szeptemberben 28-án ugyanis a nincstelen tömeg adta ki a jelszót, hogy „halál az árulókra", s hajtotta végre az ítéletet *Lamberg* felett.

Az idegen önkényuralommal leszámolásnak az alapvető politikai feltételei voltak, amelynek megvalósítására a nemzetnek nem volt meg az ereje. Hiányzott az az osztály, amely biztosíthatta volna a forradalom következetes továbbvitelét. Hiányzott a forradalom és a szabadságharc szervezett ereje: a Párt is, hiányzott a követendő út és a feladatok elméleti tisztázása: a forradalom tudományosan kidolgozott ideológiája. Se *Kossuthnak,* se a baloldalnak nem volt pártja. A baloldal csak egy irodalmi és parlamenti csoport volt, amelynek nem volt szervezett kapcsolata a néppel. Ez a baloldal Pest eleste után elvesztette közvetlen és könnyen mozgósítható támaszát, a pesti proletariátust, de nem volt képes megteremteni a kapcsolatát a falu népével, hogy ezáltal új bázist biztosítson politikai működése számára.

1849 nem biztosíthatta 1848 befejezésének feltételeit, de örökül hagyta ránk azt, hogy ha szabadságot akarunk, maradéktalanul le kell számolnunk a régi elnyomó renddel. Örökül hagyta ránk, hogy a nemzet függetlenségét és dolgozó népének jobb jövőjét csak a dolgozó osztályok összefogása és a munkásosztály vezetése biztosíthatja. Végül megmutatta 1848—49, hogy ha népünk nem akar elbukni, akkor a haladás nemzetközi erőivel egyesülve, a forradalmi diktatúra erejével kell szembenállnia a nép és a haza minden ellenségével.

A hatalmas Szovjetunió dicsőséges Vörös Hadseregének felszabadítása után eltelt öt esztendő alatt a kommunisták, a Magyar Dolgozók Pártja, *Rákosi* elvtárs vezetésével nemcsak a reakció fő erőit zúztuk össze, de gazdasági, kulturális és politikai győzelmek megnyitották az útját a szocialista építés megkezdésének, amellyel *nemcsak 1848 programmját valósítottuk meg* tulajdonképpen, hanem *jelentősen túl is haladtuk azokat.*

Persze, ez nem azt jelenti, hogy már nincs mit tanulnunk 1848—1849-től. Ellenkezőleg. Az elmúlt évszázad mindkét forradalma egyaránt arra figyelmeztet bennünket, hogy készen kell lennünk a forradalom eredményeinek védelmére, még akkor is, ha a helyzet alapvetően más, mint 1848-ban, vagy 1918-ban. Tudjuk nagyon jól, hogy belső erőviszonyainkat, nemzetközi helyzetünket a haladó erők döntő fölénye jellemzi. A nemzetközi reakció mai képviselői azonban egy új háború kirobbantásával próbálnak menekülni válságos helyzetükből. Éppen ezért az új, a kizsákmányolástól mentes és virágzó Magyarország felépítése, a szocializmus megvalósítása, a forradalom eredményeinek továbbfejlesztését, függetlenségünk védelmét, a nemzeti egység szorosabbrafűzését és a reakcióval való maradéktalan leszámolást állítja mint központi feladatot előtérbe.

Az 1848—49-re való emlékezés nemcsak arra a veszedelemre figyelmeztet, amelyet a nemzetközi reakció jelent, hanem mai győzhetetlen erőnkre is. Erő, büszkeség, bátorság forrása számunkra ma is, hogy a mérhetetlen egyenlőtlen harcban *becsülettel* buktunk el, de nagyobb erőt ad az a tudat, hogy ma, a győzelem biztonságával harcolunk. Milliók és milliók ébrednek öntudatra szerte a világon és veszik fel a fegyvert az imperializmus ellen. Az imperialisták lármáját túlharsogják a kommunisták vezette dolgozók tíz és tízmilliói, akik legyűrhetetlen „nemmel" válaszolnak a háborús uszítók terveire.

A népnek, a tömegeknek ez a hatalmas megmozdulása olyan bázisra támaszkodik, amilyen a multban sohasem volt: a mérhetetlen ereju és legyőzhetetlen Szovjetunióra. A Szovjetunió körül testvéri szövetségben tömörülnek a népi demokráciák, s nap mint nap erősödik a béke tábora. Az ellenforradalmi Európában elszigetelt szabadságharc Magyarországát le lehetett győzni. A népi demokrácia Magyarországa azonban annak a béketábornak tagja, amely legyőzhetetlen, mert világméretekben hatalmasabb, mint az imperializmus tábora, legyőzhetetlen, mert ügye százmilliók legdrágább kincsével: a béke ügyével azonos, legyőzhetetlen, mert a nagy Szovjetunió vezeti.

Március 15-e 102. évfordulóján még biztatóbb jövő, még kedvezőbb kilátások tárulnak fel dolgozó népünk előtt, mint valaha is a multban. Persze, ez egy pillanatig sem ok arra, hogy a mult lecképéről megfeledkezzünk. Nem érhetjük be azzal, hogy mi a béketáborhoz tartozunk s a béketábor oldalán van a nagyobb erő — nekünk magunknak is hozzá kell járulnunk ahhoz, hogy ez az erő még nagyobb legyen. Az egyetlen, amit az imperialisták megértenek, ami kalandorpolitikájuknak gátat vet — a hatalom, az erő szava.

Éppen ezért valamennyiünk számára tanulság, hogy minél sikeresebben építjük a szocializmust, minél eredményesebben fejlesztjük iparunkat, mezőgazdaságunkat, közlekedésünket, minél nagyobb eredményeket érünk el a termelés terén, minél jobban megfogadjuk Pártunk szavát, szeretett *Rákosi* elvtársunk útmutatását és minél inkább elmélyitjük a nagy Szovjetunió és dolgozó népünk kapcsolatait, annál erősebbek leszünk.

Ezért kell minél egységesebben összefogni népünk minden alkotó, dolgozó elemét a munkásosztály és Pártjának vezetésével, hogy mi is hozzájáruljunk a békefront erejéhez.

Előre Elvtársak Petőfi, Táncsics, Kossuth szellemében Rákosi elvtárs vezetésével a szocializmusért!

Támogassuk a dolgozó parasztságot a tavaszi munkák elvégzésében

A kedvező enyhe időjárás lehetővé teszi, hogy a napokban nagyobb arányokban megindulhon a mezőgazdasági munka. A szántások elmunkálását és vetését az ország legtöbb részében már meg is kezdték.

Komoly, nagy jelentősége van a tavaszi jó munkának, mert a jól sikerült vetés a jó termés záloga és az idejében végzett munka biztosítja a termés sikerét. Mezőgazdaságunk termelését csak úgy tudjuk emelni, ha dolgozó parasztságunk jó munkát végez és idejében elvet az összes szántókon.

Mezőgazdaságunk termelését emelni kell egyrészt azért, mert ezzel emelkedik a dolgozó parasztság életszínvonala, másrészt, mert csak így tudjuk az ipari nyersanyag szükségletet és az ipari munkásság egyre növekedő élelemszükségleteit kielégíteni.

A növénytermelés terméseredményeinek emelésére a minisztertanács határozatot hozott. Megállapította a legfontosabb agrotechnikai eljárások általános alkalmazásának szükségességét, megjelölte azt a segítséget, amit a kormányzat a terméseredmények emelésének eléréséhez szükségesnek tart és meghatározta az egyes szektorokban az elérendő termésnövekedés mértékét. Az állami gazdaságokban a termésátlagot 35 százalékkal, termelőszövetkezetekben 25 százalékkal, az egyénileg dolgozó parasztoknál 10 százalékkal kell emelni két év alatt.

Legtöbb helyen ismertették a tervet, felbontották egyénekre, munkacsoportokra és alkalmazzák az egyéni bérezést. Igy minden dolgozó látja feladatait és érdekeltté válik a termelés emelkedésében.

A brigád, vagy munkacsapat, ha tervét 1—20 százalékkal túlteljesíti, a többtermelés egyharmad részét pénzben kapja meg és a tagok között a végzett munka arányában szétosztja.

Folyik és egyre jobban kiszélesedik az egyéni verseny, vannak már élmunkások is az állami gazdaságokban. A falvak dolgozó parasztsága pedig figyeli az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek, traktorok munkáját, igyekszenek átvenni a bevált jó munkamódszereket.

A dolgozó parasztság látja a tavaszi munkák rendkívül nagy jelentőségét, tudja, hogy a munka jó elvégzésével lehetővé teszi a mezőgazdasági terméseredmények jelentékeny növekedését. Világos minden dolgozó paraszt előtt, hogy ezzel elsősorban saját életszínvonalát növeli, úgy az állami gazdaságokban, mint a termelőszövetkezetekben és falvakban. Látja azt, hogy feladatainak teljesítéséhez, a terméseredmények eléréséhez a Magyar Dolgozók Pártja, a kormány és az ipari munkásság minden segítséget megad.

Lelkesíti az a tudat, hogy a termelés emelésével hozzájárul az ipari és a mezőgazdasági termelés közötti összhang megteremtéséhez és ezzel ötéves tervünk teljesítéséhez. A mezőgazdasági termelés emelkedése elősegíti országunk építését és azt, hogy hazánk szilárd bástya legyen a békéért folyó harcban.

A Párt falusi népnevelői és a DEFOSZ dülőfelelősei minden lehetőséget felhasználnak és tudatosítják a vetés jelentőségét tervgazdaságunk és a terméseredmény szempontjából való fontosságát. A vidéki szervezett dolgozók is mutassanak rá ennek jelentőségére a dolgozó parasztság között.

Dolgozóinknak egy része földtulajdonos. Éppen ezért nem közömbös számunkra, hogy a közlekedés szervezett dolgozói közül azok, akik maguk is résztvesznek a tavaszi munkák elvégzésében, — jó propagandát fejtsenek ki ezeknek a munkálatoknak minél előbbi befejezése érdekében. Mozgósítsák a dolgozó parasztság között lévő ismerőseiket, falubéliieiket, rokonaikat és családtagjaikat is most következő tavaszi munkálatokra. Segítsék, támogassák őket, mert a munka gyümölcse közös.

Büszkeségeink

VASUTASOK:

Takács Pál marós (Északi Járműjavító NV) felajánlotta, hogy április 4-re, ötéves tervének első évi tervét teljesíti. Lapzártakor augusztus végi tervét teljesítette.

Lénárt János fényező március 13-án május 3-i kiszabását teljesítette.

Antal brigád (szekrénylakatosok) március 9-én ápr. 7-i kiszabásukat teljesítették.

Németh József fényező március 9-én ápr. 5-i kiszabását teljesítette.

Erdős Géza fényező március 9-én ápr. 9-i kiszabását teljesítette.

Vincze Antal gyalus március 13-án ápr. 8-i kiszabását teljesítette.

Sárosi-brigád (szekrénylakatosok) március 8-án ápr. 8-i tervét teljesítette. (Dunakeszi Járóműjavító NV.)

Pekelvets István kőműves (Józsefváros om.-ség)	441
Sándor Pál hegesztő (Északi Járóműjavító NV)	412
Szabó József kőműves (Józsefvárosi om.-ség)	410
Petter István fúrós (Északi Járóműjavító NV)	407
Bene András kőműves (Józsefvárosi om.-ség)	380
Zemlényi Gyula hegesztő (Északi Járóműjavító NV	373
Szilfai József hegesztő (Északi Járóműjavító NV)	372
Kovács Sándor esztergályos (Északi Járóműjavító NV)	372
Srétesi Sándor forg. szolgálattevő (Diósgyőri Vasgyár)	359
Elekes Zoltán fúrós (Északi Járóműjavító NV)	359
Kovács János esztergályos (Északi Járóműjavító NV)	357
Csabai János cserejavító (Szolnoki Járóműjavító NV)	355
Petter-brigád (3 fő) (Dunakeszi Járóműjavító NV)	355
Tóth Győző műszerész (Északi Járóműjavító NV)	353
Kun Béla cserejavító (Szolnoki Járóműjavító NV)	339
Földes János villanyhegesztő (Szolnoki Járóműjavító NV)	337
Vizi Lajos cserejavító (Szolnoki Járóműjavító NV)	325
Grósz Emília leíró (Bp. Igazgatóság 1. oszt.)	328
Sági József cserejavító (Szolnoki Járóműjavító NV)	321
Szemes Sándor esztergályos (Miskolc Fűtőház)	313
Lukácsi István esztergályos (Északi Járóműjavító NV)	312
Gula István esztergályos (Északi Járóműjavító NV)	312

HAJÓSOK, KIKÖTŐMUNKÁSOK:

	százalék
Kovács Mihály asztalos (Balatonfüredi Hajógyár)	1612
Schrenk József asztalos (Balatonfüredi Hajógyár)	812
Molnár Géza esztergályos (tápéi hajóműhely)	350
Balogh Ferenc esztergályos (tápéi hajóműhely)	350
Hajas László esztergályos (tápéi hajóműhely)	350
Gulicska „200-as brigád" (Nemzeti Szabadkikötő)	328
Somodi „200-as brigád" (Nemzeti Szabadkikötő)	302

KÖZÚTI KÖZLEKEDÉSI ALKALMAZOTTAK:

	százalék
Takács Pál lakatos (Ferencvárosi Főműhely)	615
Romhányi József lakatos (Füzessy Árpád Főműhely)	250
Portis Lajos műszerész (Füzessy Árpád Főműhely)	237
Pálföldi János műszerész (Füzessy Árpád Főműhely)	235
Gémes Emil lakatos (Füzessy Árpád Főműhely)	228
Varga XII. István hegesztő (Ferencvárosi Főműhely)	187
Szántó V. József lakatos (Ferencvárosi Főműhely)	169

GÉPJÁRMŰVEZETŐK:

Szabó Zoltán villanyszerelő (Teherfuvar NV)	333
Tőke Géza autószerelő (Teherfuvar NV)	317
Mondi József autószerelő (Teherfuvar NV)	249
Besze Illés segédmunkás (Teherfuvar NV)	242

Sebő József gépjárművezető, Pápa, 141.589 kilométer.
Reichenberger Gergely gépjárművezető, Nyíregyháza, 111.500 kilométer.
Fodor Gerzson, OTI-garage, 97.000 kilométer.
Budai Pál FÜSZÉRT-garage, 89.700 kilométer.

SZÁLLÍTÓMUNKÁSOK:

	százalék
Budai János, (TÜKERT NV)	313
Györkös Sándor (TÜKERT NV)	253
Jansik János (TÜKERT NV)	244
Kovács Lajos (TÜKERT NV)	240
Kiss Mihály (TÜKERT NV)	229
Ujj István (TÜKERT NV)	240
Mezei József (TÜKERT NV)	214

Varga Lászlóné: Sokat tanultunk a Szovjet Szakszervezeti Kiállításon

T. Szerkesztő Elvtárs!

Településünk dolgozóival megtekintettük a „Szovjet Szakszervezetek a kommunizmus iskolái" képkiállítást. Dolgozóink nagy érdeklődéssel szemlélték a szovjet sztahánovisták munkáját és még a kiállítás után is sokat vitatkoztak a látottakról.

Mindenkinek az volt a véleménye, hogy sokat tanultunk a kiállításon.

Láttuk, hogy az a szociális gondoskodás, amelyben a szovjet dolgozó részesül, egyedülálló az egész világon! És egyedülálló az a ragaszkodás és szeretet is, ahogyan hazájukat, a munkát, és bölcs vezérüket, *Sztálin* elvtársat szeretik a szovjet dolgozók.

Mi is szeretjük *Sztálin* elvtársat, mert látjuk és tudjuk, hogy boldog az az ország és az a nép, amelyet Ő vezet!

Igyekszünk ezért mi is a szovjet nép példáját követni, a szocializmus építése útján, hogy ugyanolyan boldogok lehessünk, mint a szovjet emberek! Elvtársi üdvözlettel: *Varga Lászlóné,* Tüker 21-es telep dolgozója."

ÉLJEN NÉPÜNK FELSZABADÍTÓJA ÉS BARÁTJA: A NAGY SZTÁLIN!

Rajtunk a sor, magyar ifjakon

Vasutas Ifjúmunkások! Szükséges, hogy április 4-e előtt feltárjuk munkánk eddigi hiányosságait és megismerjük azokat a feladatokat, amit nekünk, vasutas fiataloknak végre kell hajtani, hogy Pártunk útmutatásával döntő változást hozzunk a termelésben és a felajánlás terén április 4-ére, a felszabadulásunk 5. évfordulójára.

Ez a nap összeforr a békéért folyó harccal, összeforr a szocializmust építő ötéves tervünkkel, a sztahánovista mozgalom kifejlődésével és nem utolsó sorban az Egységes Ifjúsági Szervezet létrehozásával.

Rákosi elvtárs a Központi Vezetőség február 10-i ülésén mondott beszédében, összefoglalta a nemzetközi és hazai helyzetet. Ismét utat mutatott építő munkánk számára, behatóan foglalkozott az ifjúság kérdésével. Most elmondott beszéde a magyar ifjúság számára a felszabadulás után megtett útjában legjelentősebb lépéséhez ad bátoritást és bölcs útmutatást. Kihangsúlyozta, hogy: „Az ifjúság körében megértek a dolgozó fiatalok minden rétegét egységesen összefogó szervezet létesítésének előfeltételei. Az ifjak megértették, hogy eljött az ideje, hogy nálunk is meg kell teremteni azt az egységes szervezetet, mely a Szovjetunió Komszomoljához hasonlóan elősegiti az ifjúság szocialista nevelését és Pártunk pótlását az ifjúság köréből."

Ezek a szavak új lendületet adtak ifjúságunk széles tömegeinek a munkához és az egység megteremtéséhez. Ezeknek a nagy feladatoknak a sikeres megvalósításához a vasutas fiataloknak is döntő mértékben hozzá kell járulni.

Mi, vasutas fiatalok értünk el eredményeket a termelés, az oktatás, a kultúra és sport terén egyaránt. A sztálini műszak eredményeit átlépve, jó termelő fiataljaink nagy lelkesedéssel és lendületes munkával mutatnak fel új eredményeket. Az Északi Járóműjavító NV-nél Takács Pál ifjúmunkás 610 százalékról 850 százalékra emeli teljesitményét, ugyanott alakult két 200-as, egy 300-as és egy 500-as ifi brigád. A MÁV Felépitményi Vasanyag Javító NV-nek már 14 sztahánovista ifjúmunkása van és a tagság 80 százaléka tett munkafelajánlást, úgy szintén az Istvántelki Járóműjavító NV-nél is. Példaképp ragadjuk még ki az 5000-ik 2000 tonnás szerelvényt továbbító szolnoki fth. Szit-teseit Marosfi János mozdonyvezetőt, Ondok Sándor és Bózsó Sándor mozdonyfütőket. A nemrégen megindult 500 km-es mozgalomhoz csatlakozó fiatalok példaképe a pécsi állomáson alakult két 500 km-es brigád. Kuti Tivadar és Szántó József brigádjai, de nem mondhatjuk el, hogy e nagy munkát minden vasutas fiatal magáévá tette. Az eddig elért eredmények csak néhány fiatal munkája.

Hiba az, hogy a széles tömegeket még nem vontuk be ebbe a mozgalomba, még gyakori a hiányosság, a munka közbeni lógás, hosszú cigaretta szünet, pontatlan munka és a jámpeckedés. Még sok ifjúmunkásnak nem magyaráztuk meg, hogy ezzel nemcsak önmaga gyilkosa, de az egész népünk felemelkedésének akadályozója. Agitációs csoportjaink, kik hivatva vannak a termelés fontosságának a széles tömegekkel való ismertetésére, nem látják el százszázalékosan feladataikat.

A legtöbb szervezetben nemtörődömség és a vezetőség hanyagsága miatt van a lemaradás. Vannak olyan szervezetek, ahol még megsem szervezték, vagy felosztották az agitációs csoportok. Hiányosság, hogy a propagandista, vagy az agitációs vezető az agitációs anyagot a fiókjába zárja és ilyen hiányosságokból származnak a termelésben, a felajánlásban, az MHK-mozgalomban és a kultúrvonalon a lemaradások. A széles tömegekkel nincsenek ismertetve a feladatok. A más üzemek eredményeivel megelégedve, próbálnak utánuk kullogni.

Ezeknek a hibáknak a kijavitására kell harcba indulni nekünk, vasutas fiataloknak és felhasználva április, május hónapot, hogy bevonjuk fiataljaink legszélesebb tömegét ifjúsági mozgalmunkba, — minden olyan fiatalt, ki nem a reakció küldöttje és hajlandó a békéért, szocializmusért harcolni. Ezen a téren szükséges, hogy éberek legyünk, hogy kitudjuk védeni a reakció minden támadását. Leleplezzük szervezeteinkben dúló viszálykodásokat és a tagreviziót, amit Szeged kezdeményezett azon a címen, hogy Komszomolt építünk, mert ez téves felfogás. Ahhoz, hogy mi olyan szervezet legyünk, mint a Komszomol, nagy utat kell megtenni. Lenin—Sztálin fiatalságát a harc edzette meg, a szabadságért, békéért való küzdelem tette naggyá és 30 éves multja van.

Mi feladatunk az, hogy a legszélesebb tömegeket bevonjuk és neveljük, igy tegyük naggyá és egységessé ifjúsági szervezetünket a vasút vonalán.

Ebben a munkában segitségünkre van, új egységes lapunk, a Szabad Ifjúság, mely konkréten ifjúsági problémákkal foglalkozik. Utat mutat a termelésben, nevel, tanit, szórakoztat és kijavitja hibáinkat. Ezért kötelessége minden magyar vasutas fiatalnak, hogy olvassa, tanulmányozza és egyben saját meglátásait beküldve, járuljon hozzá az egység megteremtésének nagy munkájához.

Ki kell javitani termelésünk eddigi hibáit, ifjúmunkásainknak élre kell állni és kiváló eredményeikkel bebizonyitani, hogy rászolgáltunk Pártunk bizalmára s képesek vagyunk arra, hogy egységes szervezetünket megteremtsük. Ha minden magyar vasutas fiatal magáévá teszi, hogy jobban termel, jobban tanul, ezzel elősegiti az imperialisták elleni harcot, az ötéves tervünk sikeres továbbfejlesztését, saját boldogulásunkat és békés fejlődésünk ügyét.

Zombori Ferenc s. k.
ifi-lakatos

Sokat tanulnak dolgozóink a Népszava sztahánovista kiadványaiból

A Népszava, a Szakszervezeti Tanács könyvkiadó vállalata a sztahánovista tanácskozás alkalmából több, nagy példányszámú füzetet adott ki, amelyek részint a szoviet sztahánovisták élenjáró tapasztalatait terjesztik a magyar dolgozók között, részint a munka jobb megszervezésére, az üzemi munka megjavitására adnak hasznos tanácsot.

A sztahánovista mozgalom fellődésével együtt a magyar dolgozókban hatalmas érdeklődés mutatkozik a munkájuk fellavitásához szükséges tudás megszerzésére, kulturállis, technikai szinvonaluk állandó emelésére.

Ezek a füzetek segitenek dolgozóinknak elsajátitani az új technikát, fellett technológiát és a munka jó szervezését.

Dolgozóink nagy érdeklődéssel forgatják ezeket a füzeteket. Csiszár Imre lakatos a MÁV Hidműhelyben. Elbeszélgetünk vele, mikor munkaruhála zsebében felfedezzük a Népszava legújabb sztahánovista kiadványát. Megnézzük a könyvet. N. Anapszkij: „Sok kicsi sokra megy." „Az önköltség csökkentése, a takarékosság forrásai" cimü könyve.

Megkérdeztük Csiszár Imrét ismeri-e a többi sztahánovista kiadványokat is. Ezeket mondta: „A Közlekedésből vettem a kiadványok létezésének hirét. Elsőnek Anapszkii könyvét olvasom el, mert mintegy alapot teremt a többi kiadványok elolvasásához. Ha jól emlékszem, Bikovtól, Borikievicstől és Prokotovicstól van még igen érdekes sztahánovista kiadvány. Ezekben a nagy Szovjetunió sztahánovistáinak gyorsvágó módszereit, a gyorsforgácsolást és a szerszámgépek modernizálását tanitják. Elmondhatom, hogy elvezettel olvasom Anapszkii könyvét. Valóban sok kicsi sokra megy. Ha mi itt, a Hidműhelyben, vagy a többi szakmástársaim az üzemekben megfogadják a hős szoviet sztahánovisták tanitását és példamutatását, üzemeinkben megnyitjuk a takarékosság forrásait és hozzájárulhatunk az önköltség csökkentéséhez. Anapszkii müve nagyban segiti munkámat és alánlom minden vasutas szaktársamnak ezeknek a könyveknek elolvasását.

Sztahánovistáink termelési értekezleteken ismertették a tanácskozáson szerzett tapasztalataikat

A Sztahánovisták I. Országos Tanácskozása után március hó 6-tól 19-ig tartották az üzemekben az üzemi értekezleteket, amely értekezleteken a dolgozók Rákosi elvtárs beszéde és a Pártválasztmány határozatából kiindulva megvizsgálták üzemeikben a munkaversenyt, és a Sztahánovista Kongresszus küldötteinek beszámolója nyomán a Sztahánov-mozgalom és az egyéni verseny hibáit és eredményeit saját üzemeik keretén belül.

Azokban az üzemekben, ahol az üzemi bizottságok kellően felismerték ennek az üzemi értekezletnek a jelentőségét és fontosságát, ezt felismerve szervezték meg az értekezleteket, ott elérték az üzemi értekezletek az eléjük kitűzött célt.

Elérték az egyéni verseny és az április 4-i munkafelajánlás tömeges kiszélesítését és ezen keresztül a Sztahánov-mozgalom újabb és nagyobb fellendülését.

De azokban az üzemekben, ahol az üzemi bizottságok másodrendű feladatnak tekintették az értekezlet megszervezését, egyszerűen csak tudomásul vették, hogy üzemi értekezlet lesz és a megszervezést csak annyinak tekintették, hogy a hirdetőtáblára kiiratták, ott az értekezlet nem érte el célját, az egyéni verseny és a Sztahánov-mozgalom kiszélesítését.

Ezért ismertetünk két üzemi értekezletet példának, hogy bemutassuk, hogy hogyan kell és hogyan nem szabad egy üzemi értekezletet megszervezni.

A jó példa: a Szabadkikötő

A Nemzeti Szabad Kikötőben már napokkal előbb lehet látni a teljesítőmühelyek hirdetőtábláin, hogy március 7-én délután 4 órakor üzemi értekezlet lesz.

Az üzemi bizottság tagjai és a bizalmiak már napokkal előbb röpgyüléseken ismertették a dolgozókkal az értekezlet célját és feladatait, a Sztahánov-mozgalom és az egyéni verseny fontosságát és jelentőségét.

Ilyen előkészités után lelkes hangulatban töltötték meg a dolgozók az étterem összes elfoglalható helyeit, a kultúrgárda indulói és két ifjúmunkás szavalata után, ifj. Goóg András ü. b.-titkár elvtárs kezdte el beszámolóját az ü. b. munkájáról, a munkaverseny szervezése terén.

Beszámolójában a Párthatározat alapján kiértékelte az egyéni verseny és a 200-as brigádmozgalom eredményeit és hibáit, ismertette, hogy az egyéni versenyek és a 200-as mozgalom eredményeképpen, állandóan emelkedik a Kikötő termelékenysége, de rámutatott arra is, hogy egyes munkahelyeken gyengén áll az éberség kérdése, ami viszont a termelés rovására megy.

Az eredmények ismertetése során rámutatott arra, hogy kikötői viszonylatban mit köszönhetünk a Szovjetuniónak és a Kikötőben dolgozó szovjet elvtársaknak, hogy műszaki vonalon milyen segitséget nyujtanak tapasztalatuk átadásával, és kérte az értekezletet, gyakoroljanak kritikát az ü. b. munkája felett, hogy a hibákat feltárva, munkájukból ki tudják küszöbölni.

A titkári beszámoló után Radnai elvtárs, vállalatvezető ismertette a „szakma legjobb dolgozója" cimért folyó versenyt és a Sztahánov-mozgalom eredményeit és jelentőségét, majd kiosztotta az üzem két Sztahánovistájának, Stremler Mihály és Benovics Ilona élmunkás-sztahánovistáknak a közlekedés- és postaügyi minisztérium által adományozott díszoklevelet, a vállalat vezetősége által adományozott 18 darab díszoklevelet és 5 újitónak 1300 forint újitási díjat.

Ezekután következett Stremler Mihály sztahánovista küldött beszámolója a Sztahánovisták I. Országos Kongresszusának eredményeiről.

Beszámolójában részletesen ismertette, hogy mi volt az akadályozója a Sztahánov-mozgalom előbbi kifejlődésének, ismertette a mozgalom megindulását és azt, hogy mit köszönhetünk a hatalmas Szovjetuniónak, Sztálin elvtársnak és azoknak a szovjet dolgozóknak, akik fáradtságot nem kiméive eljöttek hozzánk, hogy munkamódszereiket átadják a magyar dolgozóknak, hogy ezáltal minél előbb fel tudjuk épiteni hazánkban is a szocializmust.

Beszámolóját a sztahánovista küldöttek Rákosi elvtárshoz intézett levelének felolvasásával fejezte be.

Ezután következtek a hozzászólások, amelyek mind azt bizonyitották, hogy a felszólalók megértették a termelés és a munkaversenyek jelentőségét, mert mind a 24 hozzászóló igyekezett egy-egy olyan kérdést megvilágitani, amelynek megoldásával egy lépéssel előre tudjuk vinni a szocializmus épitésének ügyét.

A felszólalók kritikát gyakoroltak az üzemi bizottság munkája felett azokon a pontokon, ahol hibák mutatkoztak, de a vállalatvezetőség munkája felett is, hogy igy a munka megszervezése terén mutatkozó hibákat ki lehessen küszöbölni, hogy minden akadály elháruljon az egyéni munkaverseny és a Sztahánov-mozgalom fejlődésének útjából.

Az összes felszólalás közül a legnagyobb lelkesedést váltotta ki Tállai elvtárs felszólalása, amikor egy javaslatot terjesztett az üzemvezetőség és a dolgozók elé, javasolta azt, hogy a Kikötő 1950-es tervét, amely 1,100.000 tonna, az üzem vezetősége emelje fel 200.000 tonnával és biztosítsa annak lehetőségét, hogy a dolgozók ezt a tervüket végre is tudják hajtani.

Az ellenterv-javaslatot a dolgozók a legnagyobb lelkesedéssel fogadták, a vállalat vezetősége pedig biztositotta a dolgozókat arról, hogy minden lehetőség megvan és minden lehetőt megtesz, hogy a dolgozók a tervüket végre is tudják hajtani.

Ez az üzemi értekezlet például szolgálhat minden üzemi bizottság számára, mert ha üzemi értekezleteiket igy szervezik meg, akkor az értekezlet el is fogja érni mindenkor a célját.

Rossz példa: a balatonfüredi hajógyár üzemi bizottsága

A balatonfüredi hajógyárban március 8-án tartották az üzemi értekezletet, amelyen már kezdete előtt meglátszott a szervezés hiánya, mert annak ellenére, hogy az üzemi értekezlet 16 óra 10 perckor kezdődött, 14 óra 30 perckor érdeklődtek a bizalmiak telefonon az ü. b.-titkárnál, hogy igaz-e az, hogy üzemi értekezlet lesz, mert látták, hogy Budapestről a központi kiküldött az üzemben van.

A központi kiküldött érdeklődésére, hogy miért nem tudják a dolgozók, hogy üzemi értekezlet lesz. Csányi elvtárs ü. b.-titkár hirtelen megadta az utasitást az egyes műhelyek bizalmiainak, hogy irják ki a táblákra az üzemi értekezletet.

Ilyen előkészités után már az értekezlet kezdeténél meglátszott a szervezetlenség hiánya, főleg azon, hogy a portásnak valaki utasitást adott telefonon, hogy a kaput zárja be, hogy senki ki ne menjen a dolgozók közül, amely intézkedést csak a központi kiküldött közbelépésére változtatták meg.

Az elnöki megnyitó után Csányi ü. b.-titkár beszámolójával kezdődött az értekezlet, amelyen meglátszott a teljes felkészületlenség és már eleve kizárta annak a lehetőségét, hogy a beszámolóhoz hozzá lehessen szólni.

Az értekezlet egyetlen eredményes pontja volt Tujner Béla sztahánovista küldött beszámolója, aki úgy politikai, mint gazdasági vonalon ismertette a Sztahánov-mozgalom eredményeit és jelentőségét, rávilágitva arra, hogy melyek azok a hibák, amelyek akadályozzák üzemükben az egyéni verseny és a Sztahánov-mozgalom kifejlődését.

Fränyo élmunkás elvtárs javaslata

Részletesen ismertette a magyar Sztahánov-mozgalom kifejlődését és azokat az okokat, amelyek akadályozták a Sztahánov-mozgalomnak a korábbi kifejlődését, ismertette, hogy a magyar Sztahánov-mozgalom megindulása Sztálin elvtárs nevéhez fűződik és a magyar dolgozók Sztálin elvtárs nevével indultak harcba és érték el győzelmeiket a termelés frontján.

Az eredmények ismertetésénél rámutatott arra, hogy a szocializmus épitésében mit köszönhetünk a nagy Szovjetuniónak és a szovjet dolgozóknak, rámutatott, hogy a frontáttörés a világbéke őrének, a világ dolgozói nagy vezérének nevével és születésnapján hajtották végre a magyar dolgozók.

A minden részletre kiterjedő beszámoló hatalmas tetszést és tapsvihart váltott ki az értekezlet résztvevőiből, de az értekezlet további folyamán végig meglátszott az a nyomott hangulat és tájékozatlanság, amelyre a központi kiküldött felszólalásában rá is mutatott.

Ilyen előkészités és szervezés után érthető az a passzivitás, amely az üzem dolgozóinál megnyilvánult abban, hogy sem a titkári beszámolóhoz, sem pedig a Sztahánov-küldött beszámolójához egyetlen hozzászólás sem volt, bár az ü. b.-elnök és a titkár hosszabb időn át biztatták a dolgozókat a hozzászólásra.

Fränyo András élmunkás elvtárs volt az egyetlen felszólaló, aki javaslatot terjesztett a dolgozók elé, hogy hivják ki páros versenyre a budapesti Lackovics hajóépitő üzemet, ami szinte egy fellélegzést jelentett az értekezlet résztvevőinél és lelkesen elfogadták Fränyo elvtárs javaslatát, kihangsúlyozva azt, hogy meg akarják mutatni ezzel a kihivással, hogy nem a dolgozóknál, hanem a vezetőségnél van a hiba, az egyéni és brigádversenyek ellaposodása vonalán.

A másik hibája volt az értekezletnek, hogy az üzem legjobb dolgozói között ezen az értekezleten kellett volna kiosztani a szakma legjobbjainak járó okleveleket, amely szintén nem történt meg, a központi kiküldött kérdésére, hogy hol vannak az oklevelek, Csányi ü. b.-titkár azt válaszolta, hogy ő kérte a vállalat vezetőségét az oklevelek elkészitésére, de azok a mai napig sem lettek kész, ebből a tényből is az üzemi bizottság rossz munkája látszik ki, mert az oklevelek kiosztása egy fontos pontja kellett volna, hogy legyen az üzemi értekezletnek.

A hibák közé kell még számitani azt is, hogy ha az üzemi bizottság ilyen gyenge munkát fejt ki, akkor pontosan Rákosi elvtárs beszéde nyomán a Pártszervezetnek kellene annak lenni, aki az üzemi bizottságot munkájában támogatja és a hibákra felhivja a figyelmét.

Azonban rendszerint az üzemi értekezletek napján a párttitkár elfoglaltságára hivatkozva, az üzemi értekezleteken nem vesz részt, annak dacára, hogy Rákosi elvtárs rámutatott, hogy pártszervezeteink munkájának súlypontját a termelés kell, hogy képezze, mert az üzemi bizottság rossz szervezési munkával lehetetlenné teszi egy üzemi értekezlet sikerét, a párttitkárnak kellett volna annak lenni, aki politikailag megfogva a kérdést, ellensúlyozza az ilyen súlyos hibákat.

Támogassuk az alulról jövő kezdeményezést

Igy reflektor alá véve két üzemi értekezletet, láthatjuk azt, hogy ha az elénk kitűzött célt, a szocializmus épitését sikeresen meg akarjuk valósitani, funkcionáriusainknak, akik még nem hajtották végre, Rákosi elvtárs beszéde alapján ki kell, hogy értékeljék eddigi munkájukat, hogy az ilyen hibák ne fordulhassanak elő, mert ahogy Rákosi elvtárs mondotta, dolgozóinkban meg van a kezdeményező erő, csak pártszervezeteinknek és szakszervezeteinknek támogatni és vezetni kell az alulról jövő kezdeményezést.

Ezt a két példát állitjuk összes üzemi bizottságaink és szakszervezeti bizottságaink elé, a hajózás és légügy vonalán, hogy ebből okulva, hibáikat kiküszöbölve, minél szélesebb tömegmozgalommá tudjuk tenni az egyéni versenyt és a Sztahánov-mozgalmat.

Éljenek dolgozó népünk legjobb fiai, a szocialista munka hősei: a sztahánovisták!

Üzemeink dolgozói nagy lelkesedéssel, eddigi teljesítményeik tulszárnyalásával készülnek felszabadulásunk évfordulójának megünneplésére

Minőségi kezdeményezések és további tervtúlteljesítések születnek

A Központi Vezetőség helyesli és magáévá teszi a dolgozó tömegek részéről mind szélesebb körben megnyilvánuló kezdeményezést, hogy hazánk felszabadításának ötödik évfordulóját, április 4-ét, az egyéni munkaverseny további kiszélesítésével, brigádok műhelyek és üzemek munkafelajánlásával, magasabb termeléssel ünnepeljük meg. A munkaverseny újabb hatalmas fellendülése, a termelés és termelékenység további emelkedése lesz a legszebb emlékmű, melyet a Szovjet Hősök ezreinek állíthatunk akik hazánk, népünk szabadságáért hullatták nemes vérüket. Így gyorsítjuk meg most induló ötéves népgazdasági tervünk sikeres megvalósítását. Ezzel erősítjük és szilárdítjuk leginkább a béke frontjának ránk eső szakaszát a háborús gyujtogatókkal szemben, azzel segítjük növelni a béke, a demokrácia és a szocializmus hatalmas táborának erejét, melynek élén példaképünk, barátunk szövetségünk, a szocialista Szovjetunió halad."
(Pártunk Központi Vezetőségének január 22-i határozatából.)

Dolgozóink tízezrei a munka magasabb termelékenységével, az önköltség csökkentésével, jobb minőségi árúval, gyorsabb és biztosabb közlekedéssel — éppen úgy, mint a nagy „sztálini" felajánlási mozgalomban — fejezik ki törhetetlen hűségüket és szeretetüket a hatalmas Szovjetunió iránt s annak bölcs vezére, *Sztálin* elvtárs iránt.

Kommunisták és pártonkívüliek hatalmas lendülettel csatlakoznak ehhez az újabb felajánlási mozgalomhoz.

Követik és teljesítik *Rákosi* elvtárs útmutatását: „Mindenki támogassa ezt a munkaversenyt, amely április 4-vel hazánk felszabadításának ötéves évfordulójával kapcsolatban folyik. Ez a munkaverseny lendítse tovább azt a hatalmas kezdeményezést, amellyel a magyar dolgozó nép *Sztálin* elvtárs születése napját megünnepelte. A felszabadulás ötéves évfordulójára a magyar dolgozó nép szocialista munkájának győzelmével fejezze ki háláját felszabadítónk, a nagy Szovjetunió és vezetője, a bölcs *Sztálin* iránt."

Elindult tehát a vasúton, a hajózásnál, a szabad kikötőben munkásaink, dolgozóink szocialista kezdeményezéséből, a sztálini munkafelajánlási mozgalom tapasz alatából egy újabb nemes célú tömegmozgalom. Ehhez a mozgalomhoz minden üzemünknek, minden műhelyünknek, hivatalunknak csatlakoznia kell. Minden olyan dolgozónak, aki tettekkel akarja és fogja köszönetét kifejezni felszabadítónk, a nagy Szovjetunió iránt. Aki magasabb, több és jobb munkával akarja bizonyítani hűségét és bizalmát *Sztálin* elvtárs iránt.

Pártunk Központi Vezetőségének idevonatkozó határozata, Rákosi elvtárs felhívása és útmutatása, rámutatnak az április 4-i verseny hatalmas jelentőségére és fontosságára. Szakszervezeti funkcionáriusainknak, üzemi bizottságainknak az a feladata, hogy az április 4-i verseny jelentőségét értékelve, Pártunk határozatát végrehajtva, haladéktalanul kezdjék meg ennek a mozgalomnak a szervezését ott, ahol még nem indult el és szélesítsék, mélyítsék ott, ahol már elindult. Olyan politikai és szervező munkát kell végezni minden szakszervezeti funkcionárisnak, hogy ne legyen üzemünknek egyetlenegy olyan dolgozója sem, aki ne vállalna konkrét feladatot április 4-e méltó megünneplésére.

A vállalt feladatot már túlteljesítették

A vasuti üzemek dolgozói nap mint nap újabb felajánlásokkal igyekeznek a Nagy Évforduló méltó megünneplésére.

A Dunakeszi Járműjavító NV üzemében 291 azoknak a dolgozóknak a száma, akik április 4-re vállalt felajánlásaikat messze túlszárnyalták és teljesítményeiket azóta is fokozzák.

Napon a emelkedik azoknak a száma is, akik kiugró teljesítményt érnek el. *Stukovszki* Károly asztalos (Dunakeszi Járműjavító NV) vállalta, hogy minőségi, selejtmentes munkát végezve, április 4-re 200-ról 210 százalékra teljesíti felajánlását. *Stukovszki* már az első nap teljesítette felajánlását százalékra emelte, amellyel 900 munkaóra megtakarítást ért el 16.200 forint értékben. *Szákovics* Zoltán 187 százalékról 250 százalékra emelte teljesítményét.

A VIII/a. osztály vállalta, hogy a többi osztályok teljesítményét az anyagok, tervenfelüli elkészítésével biztosítja. Termelése az osztálynak így 10 százalékkal emelkedik, melylyel 8000 munkaórát takarítanak meg 144.000 forint értékben.

A XIII. osztály, az öntöde vállalta, hogy termelését 10 százalékkal emeli, ugyanakkor selejtjét 4.8-ról 2.4-re csökkenti. Ennek értéke 120.000 forint.

A Keleti-fűtőház dolgozói közül 130 villamos mozdonyvezető és kenő 5 százalék árammegtakarítással 33.000 forintot, 215 mozdonyvezető és fűtő, valamint 26 villamoslakatos, 11 motorszíni dolgozó, 65 műhelyi dolgozó, 10 kimosó, 12 salakos és pernyés és végül 21 fő szénrakó 113.716 forint összegű munkafelajánlást tett.

Komárom állomás dolgozói 52.800, a fűtőház 33.890, a pályafenntartás pedig 5520 forint munkafelajánlást tett.

A Szolnoki Járműjavító NV-ben is egymásután születnek meg a kiváló teljesítmények. Balaton Dániel villamoshegesztő 259, Rácz Mihály maró 288, Fehér János maró 265, Nyitra József kazánkovács 382, Csabai János cserejavító 310, Vedi Lajos cserejavító 278, Bozsó Mihály esztergályos 200, Köszler Ferenc 220 százalékos teljesítményt értek el.

Pécs területi titkárságáról beérkezett jelentés szerint 217.000 forint, a szombathelyieknél 329.000, a debrecenieknél 215.000 forint a jelenlegi felajánlások forintértéke.

Dolgozóink el vannak szánva arra, hogy felszámolják a munkaversenymozgalom meglévő hiányosságait, elsősorban a kampányszerűséget, biztosítják a versenymozgalom további kiszélesedését, a sztahánov-mozgalom fejlődését.

Dolgozóink méltó módon fogják megünnepelni a Nagy Évfordulót.

Indul az 5000-ik „2000 tonnás" vonat

„Így építjük a szocializmust!" — hirdeti büszkén az induló 500-ik „2000 tonnás"-vonat 424-es mozdonyórlása.

Beszélgetés
Tóth, Kertész és Lokker elvtársakkal, ezévi Kossuth-díjasainkkal

Most harmadszor osztotta ki népi demokráciánk kormánya a Kossuth-díjakat. 1948 március 15-én, amikor Pártunk Politikai Bizottságának javaslatára elsőízben adományozták a Kossuth-díjakat — a jutalmazottak egész életen át kifejtett tevékenységükért nyerték az elismerést. Tavaly a díjakat a felszabadulás óta végzett kiváló egyéni teljesítményekért adta ki a kormány. Idén először — és ezentúl minden évben — az elmúlt esztendő kimagasló teljesítményének alkotói kapnak Kossuth-díjat.

Az új Kossuth-díjasok: Kertész András, Tóth III. János és Lokker Antal

A Kossuth-díj egyik legjobb bizonyítéka annak, hogy a dolgozó nép országában minden anyagi és erkölcsi elismerés értéke a népért végzett munka. Ezért övezi egész hazánk szeretete és megbecsülése a Kossuth-díjasokat, az alkotó munka hőseit.

Vasutas dolgozóinkat ért kitüntetés az a Kossuth-díj, amelyet *Tóth III.* János főmozdonyvezető, *Lokker* Antal és *Kertész* András fűtők kaptak. Mindhárman a miskolci fűtőháznál dolgoznak és ők voltak azok: *Tóth III.* János és két fűtőtársa, akik a magyar 2000 tonnás mozgalmat elindították és azóta is jelentős megtakarításokat értek el a vasútnál.

Tóth III. János főmozdonyvezető boldog örömmel számol be erről a magas kitüntetésről.

— Dolgozótársaim is hasonló lelkesedéssel fogadták megjutalmazásomat, amely rajtam keresztül mindannyiunk jó munkájának elismerése.

— A Párt tanított és a Párt nevelt engem. Nem véletlen az, hogy kiváló teljesítményünket pontosan a pártiskola elvégzése után értük el. Marx és Lenin tanítása több és jobb munkára ösztönzött.

— Azzal az érzéssel vettem át a Kossuth-díjat, hogy csak a kizsákmányolástól mentes országokban lehetséges ez, és hogy ez így van, azt köszönhetjük elsősorban a felszabadító Vörös Hadseregnek, Pártunknak és nagy Vezérünknek: Rákosi elvtársnak!

— A jövőben teljesítményeimet még fokozottabb mértékben fogom növelni és munkamódszereimet még több munkástársamnak adom át.

— Számomra a legboldogabb érzés az lesz, ha új sztahánovista Kossuth-díjas elvtársakat nevelhetek!

Lokker Antal fűtő és *Kertész* András fűtő szintén Kossuth-díjban részesült. Három éve dolgoznak már ők így hárman — együtt. Mult év augusztusában a 2000 tonnás mozgalom megindítása után mindhárman élmunkásjelvényt kaptak. Most boldog öröm, a jól végzett munka büszke tudata tükrözödik arcukról, amikor a feleihetetlen élményről beszélnek...

— A Szovjetunió hős sztahánovistáinak példáját követve dolgozom. Öt fiam van és igérem, hogy mind az ötből — sztahánovistát fogok nevelni! — nevet ránk büszkén, csillogó szemmel *Lokker* elvtárs.

— Jobb munkával és még nagyobb eredményekkel igyekszem tovább is méltónak maradni erre a magas kitüntetésre — mondja *Kertész* elvtárs. *— Az ötéves tervet legjobb tudásom szerint igyekszem mielőbb teljesiteni, hogy ezáltal is minél gyorsabban megvalósíthassuk országunkban mindnyájunk közös célját — a szocializmust.*

A budapesti MÁV igazgatóság elindította az első lépcsőzetes irányvonatot

A KPM által rendelkezésre bocsátott VT Oszipov szovjet vasutas egyetemi tanárnak a tervszállításokra vonatkozó tankönyvének áttanulmányozása után a budapesti igazgatóság megszervezte és elindította március hó 9-én az első úgynevezett lépcsőzetes irányvonatot.

A lépcsőzetes irányvonat alatt az olyan összeállítású vonatot kell érteni, mely egy rövid vonalrész állomásairól egy nagytávolságban fekvő rövid vonalrész állomásaira rendelt küldeményeket továbbítja.

Az első ilyen vonat a Hegyeshalom—Győr vonalrész állomásairól ugyanaz nap feladott és megrakott kocsikból állott és az összeállított vonat Győrtől—Püspökladányig 330 km-es úton, négy rendelkezési szakaszon haladt át, hogy onnan tolatások nélkül hagyja le a kocsikat a Püspökladány—Záhonyi vonalrészen.

A tervszállítás alaplényege, hogy a szállítófelek a vasúttal teljes összműködésben termelvényeiket tervszerűen adják fel fuvarozásra, miáltal lehetővé válik az ilyen irányvonatok megszervezése, melyek az önköltségcsökkentésre és a kocsiforduló megrövidítésére nagyon kedvező befolyással vannak.

A budapesti igazgatóság forgalmi, kereskedelmi és vontatási osztályának dolgozóiból alakult komplexbrigád a Párt és a szakszervezet és Rákosi Mátyás elvtárs útmutatásai alapján a Szovjet Vasúti Irodalom áttanulmányozása után saját kezdeményezéséből a szállítófelek (Mosonmagyaróvári Kühne, a Győri Vagon és MAVAG gépgyárak) együttműködésével indította el az első ilyen irányvonatot, mely Mosonmagyaróvártól — Debrecenig ugyanazzal a mozdonnyal és vonatszemélyzettel közlekedett és 15 óra alatt tette meg a 385 km-es utat.

Sztálin útján, Rákosi Mátyás vezetésével, előre az ötéves terv sikeréért!

„SZÉLESÍTSÜK KI AZ 500-AS MOZGALMAT"

A szombathelyi fűtőház dolgozóinak felhívása Április 4 tiszteletére

Az alig három hete megindult 500 km-es sztahánovista vasutas-mozgalom márc. 12-én érkezett el jelentős állomására, *az eredeti szerelvény indításához.* Már 212 mozdony, 442 mozdonyvezető és 740 fűtő vesz részt ebben a mozgalomban. Ma naponta közel 150 „500-as" szerelvény közlekedik.

A *szombathelyi* fűtőház dolgozói *Solymosi* László főmozdonyvezető indítványára felhívást intéztek az ország vasutas dolgozóihoz.

— A szovjet vasutasok példája nyomán, Pártunk segítségével mi, magyar vasutasok sikerrel indítottuk meg a 2000 tonnás sztahánovista mozgalmat és most, ötéves tervünk indulásakor, egy még hatékonyabb, a szocializmus építését még jobban előmozdító sztahánovista vasutas-mozgalmat indítottunk el a Politikai Osztály kezdeményezésére — mondja a felhívás. — *Ez az „500-as" mozgalom, amelyhez a magyar vasutasok szeretett vendége, Iván Fjodorovics Pányin elvtárs ittlétekor hasznos útmutatást, tanácsokat adott.*

Az 500 kilométeres mozgalom alkalmat nyujt számunkra, hogy hazánk felszabadulásának ötödik évfordulóját fokozódó, jó szocialista munkával méltó módon megünnepeljük. Ezért mi, szombathelyi fűtőház dolgozói, felhívjuk az ország összes vasutasait, hogy szélesítsék ki az 500 km-es mozgalmat. Vegyen részt egyre több mozdonyvezető és vasutas dolgozó a mozgalomban, hogy április 4-re, országos viszonylatban elérjük naponta a kettőszáz 500 km-es szerelvény közlekedtetését.

A magunk részéről vállaljuk, hogy az 500-as mozgalomban résztvevő mozdonyaink számát április 4-re 15-ről 30-ra emeljük fel. Célunk, hogy az 500 km-es mozgalom minőségi tömegmozgalommá váljék.

Valamennyi szolgálati ág dolgozóinak jó munkájukkal kell bekapcsolódniok a mozgalomba. Legnagyobb ünnepünket, április 4-ét, hazánk felszabadításának ötödik évfordulóját így ünnepeljük igazán. *Így válunk méltókká Pártunkhoz, Rákosi elvtárshoz, így hálánk meg a Szovjetuniónak és Sztálin elvtársnak felszabadulásunkat és azt a tömérdek segitséget, amit eddig is nyujtottak nekünk. Így erősitjük a béke arcvonalát.*

Munkamódszerátvétellel igyekszem átlagos 150 százalékos teljesítményemet emelni...

Tompa József lakatos az Északi Fűtőház mozdonyszereldéjében dolgozik. Átlagos havi teljesítménye 140—150 százalék. Csendes, szükszavú ember, aki lelkiismeretesen végzi munkáját. Lakatostársaival együtt nem régen alakított „200-as brigádot."

— Fontos az, hogy munkánkkal egymást támogassuk, mert így annak eredménye is nagyobb lesz! — mondja. — Ujitásokkal, új, észszerűbb munkamódszerekkel sikerült elérnem azt, hogy százalékomat a régihez képest máris nagyban növelhettem és a 150 százalékos teljesítményemet sikerül állandósitanom.

— Ma már minden dolgozó tudja, hogy mi a munkánk célja. És a nagy cél érdekében minden eszközt meg kell ragadnunk életszínvonalunk további emelésére, egy boldogabb, új haza felépítéséhez!

★

Retter József lakatos is az Északi Fűtőház mozdonyszereldéjében végzi munkáját.

— Átlagos teljesítményem 145—150 százalék havonta — kezdi beszámolóját. — A munkamódszerátadás-munkamódszerátvétel segitségével igyekszem gyakorlati tudásom gyarapitani. Nagyobb gyakorlati tudással és szakképzettséggel rendelkező szaktársaim mindenben segitségemre vannak munkám gyorsabb és jobb elvégzésénél. Ennek köszönhetem munkateljesítményem emelkedését és annak, hogy ma már egyéni teljesítményben dolgozunk az elavult csoport-normák helyett.

— A nagy Szovjetunió példájából tanulva, Pártunk útmutatásával és Rákosi elvtárs bölcs vezetésével ma már világosan látjuk magunk előtt az utat, amely a szocializmus felé vezet!

★

Tompa József és *Retter* József lakatosak nem dicsekedhetnek messze kimagasló munkateljesítményekkel, de mégis az üzem jó munkásai közé tartoznak. Példaképül állithatók dolgozótársaik elé, mint az öntudatos, becsületes munka egyszerű katonái, akik tudják: mit vár tőlük népi államunk, és akikre mindig nyugodtan támaszkodhat.

Felszabadulásunk ötödik évfordulójára a mozdonyszerelde lakatos dolgozói egy mozdony tervenfelüli részleg-javitását ajánlották fel.

ELCSERÉLNÉM Szolnokon lévő 2 szoba-konyhás, kamrával előszobával, komfortos üvegezett, zártverendás vasuti lakásomat, Nagybudapest területén csak vasutassal. Érdeklődni lehet Budapest, VIII., Kenyérmezőutca 6. földszint 3. sz. alatt.

Megnyertük a Rákosi-serleget

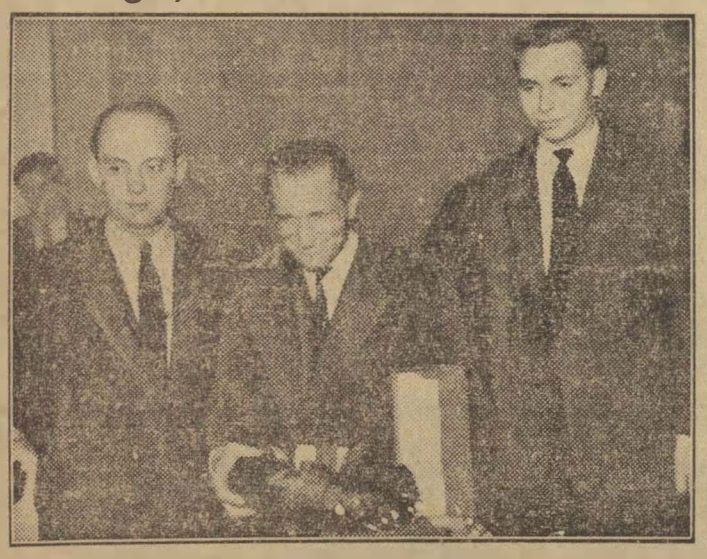

A Budapesti Lokomotiv kitünő úszógárdája nyerte el elsőnek a Rákosi-serleget. Képünkön Laki Károly, a Bp. Lokomotiv titkára átveszi az értékes dijakat.

Párttagsági könyv

A „Párttagsági könyv" című film napjaink egyik legfontosabb problémájával, az éberséggel foglalkozik. A Rajk-ügy, a Standard-gyári kémper megmutatta magyarországi viszonylatban is, hogy milyen aljas eszközökkel dolgoznak az imperialisták. De kiderült a perekből az is, hogy nem voltunk elég éberek.

Ezekkel a kérdésekkel foglalkozik a film, amely az 1932—35-ös években játszódik le. Az ellenség nyiltan támadó csapatát, Trockijt és hiveit már kizárták a pártból, de az imperialisták egy pillanatra sem mondtak le a Szovjetunió elleni harcról, sőt még aljasabb eszközökhöz nyúltak. Igyekeztek kémjeiket, kártevőiket továbbra is beépíteni a Pártba. Ez sok esetben sikerült is és az igy befurakodott ellenség alattomosan, belülről próbálta megbontani a Párt egységét. Ez a módszer sokkal veszélyesebbnek bizonyult, mint a nyilt harc, mert sok esetben nehéz felismerni az ellenséget és csak a legnagyobb fokú éberséggel lehetett harcolni ellene.

A filmen szereplő Pável Kuganov, a gyilkos kulák is befurakodik a Pártba. A gyárban, ahol dolgozik, igyekszik a legjobb munkát végezni. Egy becsületes munkáscsalád lányát, Annát veszi feleségül. Mindent megtesz, hogy megnyerje a Párt bizalmát és biztonságban végezhesse romboló munkáját. Senkinek nem jut eszébe, hogy összekapcsolja a gyárban kitört tüzesetet Kuganov személyével, hiszen ő ment elsőnek oltani. Eszükbe sem jut, hogy ez a tüz talán nem véletlen müve volt. Felesége nem jelenti a Pártnak férje kulák származását, úgy gondolja, hogy ilyen jó munkásnál ez nem jön számitásba.

A Rajk-per megmutatta, hogy nálunk is voltak áruló jelek, amelyeket nem vettünk észre. Rajkot Spanyolországban kizárták a Pártból, Szalai ép bőrrel szabadult a Horthy-rendőrségtől, mig a többi elvtársakat halálra kinozták, mégsem néztünk alaposan utána multjuknak. Ők is a legjobb kommunistáknak mutatkoztak. Utólag láttuk csak meg, hogy mennyire elmulasztottuk velük szemben az éberséget.

A film élesen rávilágit arra, hogy bármilyen ravaszul dolgozik is az ellenség, mindig vannak áruló jelek, amelyekből kiindulva leleplezhetjük őket. Kugánov akkor válik gyanússá Fjodor Ivánovics párttitkár előtt, amikor felesége kizárása mellett szavaz és nem érez sajnálatot elvtársa és hitvestársa iránt. Nálunk is voltak jelei a trockisták munkájának. Rajk is akkor vált gyanússá, amikor fel akarta oszlatni a rendőrségi pártszervezeteket és igyekezett a munkáskádereket elnyomni. Mégsem vettük észre, hogy áruló és Rákosi elvtárs ébersége kellett hozzá, hogy leleplezhessük.

Megértjük a filmből, hogy az éberség nem kampány, Jása Sorin megirja Annának, hogyan gyilkolta meg egy Zjubin nevü kulák a kerület Komszomol titkárát. Kihangsúlyozza, hogy ilyen Zjubin-féle alakokkal bármelyikük összetalálkozhat. A Rajk-per után minket is figyelmeztetett a Párt, hogy még maradtak cinkosai a leleplezett trockistáknak. A Standard-per bebizonyította, hogy helyes volt a figyelmeztetés. Nem szabad elsiklani a legapróbb gyanus jel mellett sem. Geigereknek az volt egyik leghasznosabb szabotázsmódszerük, hogy a szakembereket nem a legmegfelelőbb helyen alkalmazták. Ez akkor senkinek nem tünt fel. Meg kell keresnünk az események okait, hogy idejében leleplezhessük az ellenséget.

A harc ma életre-halálra folyik, minden felületesség, lazaság az ellenség malmára hajtja a vizet. Jól szivleljük meg Sztálin elvtárs tanitását, hogy a harmadik világháborút csak erőink teljes megfeszitésével akadályozhatjuk meg. Ez a szovjet film ismét nagy segitséget jelent nekünk ma, az ellenség ellen vivott harcban.

Kelenföld állomás számfejtői „Az Ország Legjobb Számfejtője "címéért

„T. Közlekedés! A KÖZLEKEDÉS február 20-i számában Cseh László kartársunk versenyre hivta ki a pénztári szolgálatnál beosztott számfejtőket.

Mi, Budapest—Kelenföld állomás gyors és teher fel- és leadási számfejtői a versenykihivást elfogadjuk.

Megértjük a verseny célját, tudjuk azt, hogy hibamentes fuvardijszámitással a hiánylatok mennyiségét csökkentjük, ugyanakkor pedig a vasut és a szállitófelek adminisztratív munkájánál időt és pénzt takarítunk meg. Ezzel a munkánkkal i, hozzá akarunk járulni a szocialista Magyarország felépitéséhez.

Szabó Béla, Szabó József, Fenyővári Béla, Budai Béla, Kovács József, Karádi Antal, Tóth József, Varga Gyula s. k., számfejtők

Dolgozó nők üdvözlete

Március 8-án, a Nemzetközi Nőnapon futott be Szolnokról Budapest-Ferencváros állomásra az 5000. „2000 tonnás" vonat. Marosfi János mozdonyvezetőt, Ondok Sándor és Bozsó Sándor fűtőket virággal üdvözlik a magyar dolgozó nők a Nőnapon.

Megfogadtuk Rákosi elvtárs szavát és azóta műhelyünk átlagteljesítménye 114 százalékról 144 százalékra emelkedett

„T. Szerkesztő Elvtárs! A MAVAUT Nyergesműhely múlt év szeptemberétől hatalmas fejlődésen ment keresztül, ami legjobban üzemünk átlagteljesítményén mérhető le.

Mégis azt mondhatjuk, hogy *Rákosi* elvtárs tanitása után, amikor megfogadtuk *Rákosi* elvtárs szavát, azóta műhelyünk átlagteljesítménye 114 százalékról 144 százalékra emelkedett.

Ebből az is kitünik, hogy dolgozóink megértették Pártunk határozatát. A sztálini műszak alatt elért magas eredményekkel bizonyitottuk be *Sztálin* elvtárs iránt érzett hálánkat, ragaszkodásunkat. Kimagasló teljesítményeket értünk el akkor. *Szabó* Lajos és *Karsai* Zsigmond elvtársak nehezen elérhető teljesitményüket 400 százalék fölé emelték. Jó magam 137 százalékról 504 százalékra növeltem teljesitményemet, de **igyekeztem a sztálini műszakban elért eredményeket megtartani. Igy büszkén mondhatom, hogy ma is 250—260 százalékos átlagteljesitményt mutatok fel.**

A felszabadulás emlékünnepére megismétlem, s ha lehet, túl is haladom a szálini műszakban elért eredményemet. Ezzel is csattanós választ adok az imperialista agresszoroknak.

A Pártbizottság határozata után megalakitottuk műhelyünkön belül a „200-as brigádot", melynek átlagtermelése 204 százalék körül mozog. De ez számunkra nem jelent megállást, mert termelésünk állandó fokozásával csatlakozunk ahhoz a béketáborhoz, melynek élén a hatalmas Szovjetunió áll.

Szabadság!

Soós II. István, csoportbizalmi."

Kunstätter Györgyné:

A Népszava biztatást, erőt, útmutatást ad nekünk munkánkban

Felszabadulásunk ötödik évfordulóján, amikor hálás szivvel köszönjük meg a Szovjetuniónak, a dicsőséges Vörös Hadseregnek áldozatait megmentésünkért, szabadságunkért, nem mulaszthatjuk el, hogy vissza ne pillantsunk az elmult öt esztendőre.

Tudjuk jól, hogy a pincéből feljöve szemünk elé csupa rom tárult. A hirek szájról-szájra jártak, nem voltak megbizhatóak s bizony sokszor megrémitettek minket. Hogy szerettük volna akkor, ha lett volna egy újság — egy biztos támpont.

Azóta sokat változott az életünk. Szabadságunk mellé új, virágzó várost, fejlődő ipart, mezőgazdaságot létesitettünk, a nagy Szovjetunió és a Magyar Dolgozók Pártjának segitségével.

Emlékezzünk csak vissza, amikor az első ujság megjelent — mekkora volt az örömünk!

Sajnos, ma ezt igen elfelejtettük. Elfelejtettük azt, hogy szakszervezetünk — annak lapja, a Népszava — mennyi biztatást, erőt, útmutatást adott nekünk a küzdelemben.

Elvtársak! A Népszava ma is erőt, támpontot, útmutatást ad a munkánk továbbvitelében, a munkaversenyben, a fejlődésünkben.

A konkrét tények és számadatok, mint eredmények mutatják, hogy Pártunk útmutatása mennyire helyes. Azok az eredmények pedig, amit a Szovjetunió hős sztahánovistáinak tapasztalatcsere átadása után elértek a mi dolgozóink, rámutatnak arra a baráti segitségnyujtásra, amit mi a hős szovjet néptől kaptunk.

Állandó részletes tájékoztatót kapunk a Népszaván keresztül a termelés menetéről, a munkaverseny fejlődéséről országos viszonylatban. Sztahánovistáink, élmunkásaink napi munkája kiértékelve kerül a nyilvánosság elé. Sztahánovistáink tapasztalatcsere átadása a sajtón keresztül módot nyujt arra, hogy az ország különböző részében is jól tudják használni a dolgozók.

Mi vasutasok is, a Népszava minden sorából tanulhatunk. Azonkivül, hogy a vasutas dolgozók eredményeit figyeljük, kötelességünk a többi szakmák eredményeivel is tisztában lennünk, mert ahogy Rákosi elvtárs mondta: „Miénk az ország, magunknak épitjük!"

Mi, ÜB funkcionáriusok, amikor a napi munkánkat végezzük, kell, hogy érezzük a sajtó támogatását. Önkritikával élve — mégis elhanyagoljuk a sajtó olvasást, fegyverünk használatát. Éppen ezért, hogy napi munkánk mellett ne feledkezzünk meg a sajtó olvasásáról és az rendelkezésünkre is álljon állandóan:

a Vasutasok és Hajósok Szakszervezetének IBUSZ helyi csoportja ezúton hivja ki az ÜB funkcionáriusokat egy Népszava előfizetési versenyre.

Versenypontok:

1 Jelenlegi előfizetők száma.

2. Létszámhoz viszonyitott százalékos emelkedés.

3. Határidő: Április 1-től július 1-ig.

Ne legyen olyan dolgozó, aki ne járatná, ne olvasná szakszervezetünk lapját, a Népszavát!

Budapest, 1950 március 18.

Kunstätter Györgyné,
IBUSZ Üzemi Bizottság,
Népszava-felelőse

Amig „jön" a vonat...

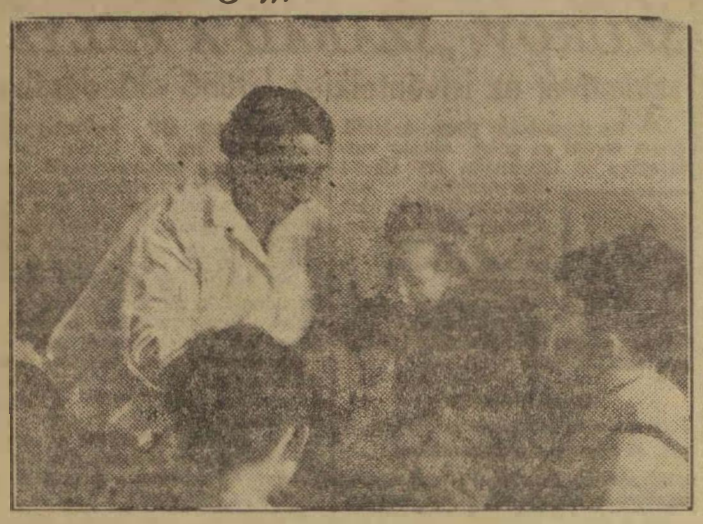

A közelmultban avatták fel Budapest-Déli pályaudvar gyermekvárakozóját, ahol felügyelet mellett játszanak az apróságok.

Jólesik a finom ebéd...

A Vasúti Főosztály ovodálában a „nagyok" osztják a finom ebédet, utána vidáman, lelkesülten folyik tovább a játék.

Horváth Erzsébet:

„MI, NŐK, HA ÖSSZEFOGUNK, NAGY ERŐT KÉPVISELÜNK"

„T. Szerkesztőség! Mi, nők, ha visszatekintünk azon az úton, amelyen 40 évvel ezelőtt, 1910 március 8-án elindult a Nemzetközi Nőmozgalom, elmondhatjuk, hogy Klára Zetkin indítványa eljutott a világ minden részébe. A nők hallatják szavukat, a nők mindjobban beleszólnak országuk ügyeibe, a háború és béke kérdésébe. Ez persze nem annyit jelent, hogy a kapitalista elnyomásnak vége volna, hiszen nőtársaink millióri még rablánceot hordanak, de virrad már, s kelet felől a Vörös Csillag fénye bevilágít a népek börtönébe, mutatja az utat, a szabadulás útját. Mennyivel más a megvalósult szocializmus országa asszonyainak, a népi demokratikus országok asszonyainak élete. Itt már szabad életünk van, egyenjogúak vagyunk, egyenlő bérezés mellett versenyben dolgozunk a férfiakkal és nem egy magas, vezető funkciót tölt be dolgozó nőtársunk.

Amikor az imperialisták háborúra uszítanak, a béketábor az országépítés, a szocializmus, a kommunizmus felépítésén fáradozik. De békés építésünk mellett egy ökölként sújtunk le az imperialista, háborús gyújtogató bandára. S ebben a leszámolásban mi, nők is résztveszünk, mert nem felejtjük el az elmult világháború borzalmait, tudjuk, hogy mire készülnek ellenünk, dolgozó nők, anyák, feleségek ellen. Nem engedjük, hogy gyermekeinket, férjeinket, fivéreinket lemészárolják az imperialista tőke érdekeiért. Nem akarjuk hallani a bombák robbanását, látni békés otthonaink, termelő üzemeink pusztulását.

A nagy Szovjetunió hős fiainak és leányainak áldozatvállalásából hullott ölünkbe a szabadság. Csak élnünk kell vele. Dolgozzunk jól, jobban, mégjobban. Termeljünk többet, mégtöbbet, az eddigieknél is többet és jobb minőséget, selejt nélkül. Kövessük a hős szovjet asszonyok példáit. Tanuljunk tőlük. Ismerjük meg a munka és egymást iránti becsülésüket, lángoló hazaszeretetüket, tiszta családi életüket, egységüket. Mi, nők, ha összefogunk, nagy erőt képviselünk. Március 8-a ismét megmutatta nekünk, hogy ha magunkbiztosan haladunk azon az úton, amelyet a vörös ötágú csillag mutat számunkra, a végső győzelem nem várat soká magára és elérjük azt, hogy egységes táborban lesz a világ összes asszonya békében, szeretetben, boldogságban hozzátartozóikkal.

Elvtársi üdvözlettel

Horváth Erzsébet sk.,
Bp. MAV. Igazgatóság"

Albán-magyar barátsági hét

Az albán tömegszervezetek kulturális és művészeti bizottságok kezdeményezésére március 12. és 18-a között Albán-Magyar Barátsági Hetet rendeztek Albániában.

Folyamán széles körben előadásokat tartottak és filmeket mutattak be a Magyar Népköztársaság életéből és munkájáról. Ezek között is jó helyet foglal el a magyar közlekedési dolgozóknak: a vasutasoknak, hajósoknak, szállítómunkásoknak, gépjárművezetőknek, közúti közlekedési dolgozóknak újjáépítő munkájáról készített felvételek.

Tiranában magyar kiállítás nyílt meg, ahol nagy sikerrel szerepel még ma is közlekedésünk újjáépítésével kapcsolatos bő és színes anyag.

Megalakult a Vegyipari Dolgozók Nemzetközi Szövetsége

Március 12—14 között tartotta meg a Vegyipari Dolgozók Nemzetközi Szövetsége alakuló ülését Budapesten.

Dolgozóink táviratilag üdvözölték az új szövetséget, melyben hangsúlyozták, hogy az új nemzetközi szövetség célkitűzéseivel teljesen azonosítják magukat és szolidaritást vállalnak velük. A konferencia célja: *az egész világ vegyipari és rokonszakmabeli dolgozóinak egyesítése nemzetiségre, fajra, színre és politikai, vallási nézetekre való tekintet nélkül.*

A konferencia felhívással fordult a világ vegyipari dolgozóihoz. A felhívás rámutat arra, hogy a konferencia, amelyen több mint 1 millió 600 ezer szervezett dolgozó képviselői vesznek részt, részletesen megvizsgálta a különböző országok vegyiparának és a rokonszakmáknak, valamint az ezekben az iparágakban dolgozóknak helyzetét, részletesen ismerteti a kapitalista országok dolgozóinak egyre fokozódó kizsákmányolását. A dolgozók viselik az imperialista háborús készülődés és egyre mélyülő gazdasági válság következményeit. A háborús készülődés arra készteti az imperialista országok kormányait, hogy elnyomják a dolgozók békeakaratát. Fasiszta eszközökhöz folyamodnak és fegyveres erővel próbálják letörni a sztrájkokat, hogy igyekezzenek megakadályozni a béke híveinek megmozdulásait.

A kiáltvány ezután részletesen felsorolja a szövetség célkitűzéseit. A szövetség főcélja a háborús uszítók elleni küzdelem, harc az életszínvonal emeléséért, a különböző szociális intézkedések bevezetéséért, küzdelem a munkanélküliség ellen.

A konferencia felhívja valamennyi ország vegyiparának dolgozóit, hogy a szövetség programját üzemi gyűléseken vitassák meg s a legszélesebb körökkel ismertessék.

— Barátaink és elvtársaink — folytatja ezután a kiáltvány —, bármilyen legyen is a színetek, nemzetiségetek, bármilyenek legyenek a vallási vagy politikai nézeteitek, ne felejtsétek el, hogy valamennyien dolgozók vagytok, és hogy a világ dolgozói között nincs és nem is lehet helye ellenségeskedésnek.

Valósítsátok meg a dolgozók megbonthatatlan egységét, ne felejtsétek, hogy egységben az erő.

Előre a nemzetközi szakszervezeti egység diadalmas zászlaja alatt! Éljen a vegyipar és rokonszakmák dolgozóinak megbonthatatlan egysége!

Hálával és köszönettel tartozom Pártunknak és Rákosi elvtársnak, mert tanításaik nyomán nyertem el a „Szakma Legjobb Dolgozója" címet

Pártunk Központi Vezetősége január 22-i határozata alapján minden szakmában kiértékelték a szakma legjobb munkásait. Ez a feladat vasútüzemeinkben, szolgálati helyeinken is megtörtént. Az üzem legjobb dolgozói közül most került kiértékelés elé a szakma legjobb lakatosa, esztergályosa, forgalmistája, mozdonyvezetője, stb.

A „szakma legjobb dolgozója" elnevezés kihirdetése február 25—26-án megtartott sztahánovista értekezleten történt meg. Népköztársaságunk kormánya kiértékelte a szakmák legjobb munkásait és így a vasutas dolgozók között is azok, akik munkájukkal bebizonyították, hogy a szocializmus érdekében minden erejükkel azon vannak, hogy munkájukkal előbbrevigyék az építést, megkapták a „szakma legjobb dolgozója" megtisztelő címet.

Munkahelyén keressük fel *Csabai* János lakatos-élmunkást, a szakma legjobb dolgozóját, hogy a *Közlekedés*en keresztül számoljon be vasutas dolgozóinknak munkamódszeréről, arról, hogyan érte el ezt a kitüntető címet?

A Ferencvárosi Fűtőház mozdonylakatosa *Csabai* elvtárs

Mult év december 1. óta dolgozom egyéni munkaversenyben — kezdi el beszámolóját. — Ez idő alatt munkateljesítményemet sikerült először 275, majd a sztálini műszak alatt 483 százalékra emelnem. Jelenlegi átlagteljesítményem 300 százalék körül mozog.

A munkamódszer jobb megszervezése és a munkamenet folyamatosságának biztosítása tette számomra lehetővé azt, hogy a „szakma legjobb dolgozója" büszke címet viselhetem! Megszűnt az ácsorgás, várakozás az egyes munkadarabokra! Ma már futószalagszerűen, folyamatosan termellnk!

— Igen fontosnak tartom a munkamódszerátadás folyamatosságát. Egyéni tapasztalataim is vannak e téren, így például Kőhegyi Mihály lakatos — akinek munkamódszerem átadtam — munkateljesítménye február hónapban már elérte a 213,57 százalékot.

— Április 4-re, hazánk felszabadításának ötödik évfordulójára felajánlom, hogy minden dolgozótársamnak átadom munkamódszeremet és tapasztalataimat. Munkateljesítményemet 550 százalékra növelem és dolgozótársaimmal együtt az április hóra előirányzott részegvizsgákat április 4-re elvégezzük. Megígérem, hogy munkateljesítményem százalékát minden hónapban 280 százalék fölé emelem!

— Hálával és köszönettel tartozunk Pártunknak és nagy tanítómesterünknek, Rákosi Mátyás elvtársnak az iránymutatásért. Az ő tanításait megfogadva és a nagy Szovjetunió hős sztahánovistáinak példáját követve jutunk el közös nagy célunkhoz — a szocializmushoz!

Négyszázötvenezer japán vasutas sztrájkol

Március 11-én ismét 450 ezer japán vasutas indított sztrájkot.

A japán vasutas dolgozók nem hajlandók túlórázni díjmentesen és az éjszakai műszak minden éjjel 4 órai időtartamra beszünteti a munkát.

Csatlakozott a sztrájkhoz 300 ezer szénbányász és 80 ezer fémbányász. Az ország 17 legnagyobb öntödéjének kohói leálltak.

A Szolnoki Műhely dolgozóinak felhívása

balesetelhárítási versenyre

Felszabadulásunk 5. évfordulójára a fizetésrendezésért a vasutas dolgozók megajánlással felelnek. A szolnoki mozdonyszerelde dolgozói kihívják az összes balesetelhárítási aktívákat versenyre, a következő 4 versenyszempont szerint:

1. A balesetelhárítást műhelyrészenként kiszélesítjük, állandó oktatást tartunk. A balesetet előidéző okokat felkutatjuk és azt azonnal megszüntetjük.

2. A kiértékelésnél az üzem létszáma és az előforduló balesetek száma és a munkaóraklesés százalékaránya a mérvadó.

3. Balesettáblán a baleseteknek tudatosítjuk az időpontját, a súlyosságát s az okozóját.

4. Balesetjelentést rendesen elkészítjük és minden hó 3-ig a területnek megküldjük.

Örömmel fogadjuk a szolnoki mozdonyszerelde dolgozóinak kihívását a balesetelhárítási versenyre. A szolnoki mozdonyszerelde dolgozói megértették a szocialista munkaversenyt és ezzel párhuzamosan a balesetek kiküszöbölésének fontosságát. A központi vezetőség a legjobb eredményt elért műhelyt kis vándorzászlóval ajándékozza meg. Felhívjuk a műhelyek balesetelhárító felelőseit, hogy csatlakozzanak a versenyhez saját területi titkárságukon.

HELYESBÍTÉS. Lapunk március 5-i számában a szakszervezetből kizárt tagok között tévesen Zsiros András nevet írtunk. Helyesen: Zsiros Sándor.

Kultúrelőadás a várótermekben

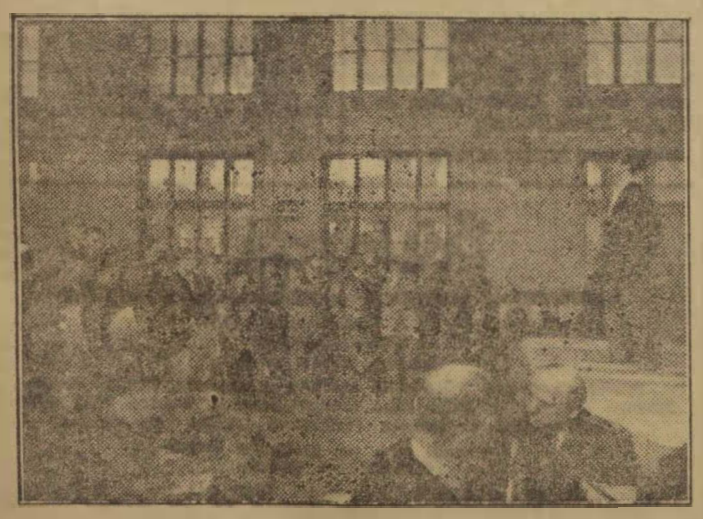

A Vasutas Szakszervezet és a Magyar-Szovjet Társaság rendezésében a hétvégi vonatokra váró munkásoknak kultúrelőadást tartanak kiváló előadóművészek.

Tudakozót avattak a minisztériumban

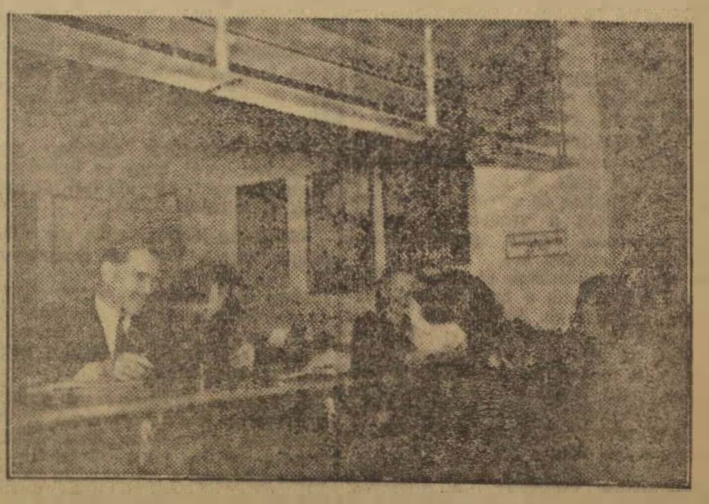

A közlekedés- és postaügyi minisztérium az elmult napokban avatta fel a dolgozók érdekeit szolgáló új Tudakozóját, mely máris nagy népszerűségnek örvend.

A szocializmus építésében harci fegyver a munkássajtó! Olvasd, terjeszd, a Népszavát!

Példaképül válasszuk a pecsorszki vasútvonal komszomolistáit

Közlekedés Szerkesztőségének!

A minap került kezembe V. Licskov elvtársnak a pecsorszki vasútvonal Komszomol politikai instruktorának *„A pecsorszki vonal 8000 vasutasa foglalkozik sporttal"* című cikke.

E cikkben foglaltak nagyszerűsége és öntudatossága annyira megragadta figyelmemet, hogy mostan a Közlekedés Szerkesztőségéhez fordulok, hogy nyílt levél formájában szeretném vasutas ifjúmunkás társaim figyelmét felhívni e cikkben foglaltakra.

Ifjú Munkástársaim! Röviden szeretném vázolni, ismertetni e cikkben foglaltakat. Mit ír V. Licskov elvtárs? Ismerteti nekünk a mindenben oly kiváló szovjet vasutas dolgozó — komszomolistáknak a szovjet sport fejlesztésében végzett és részünkre követendő alkotásait.

Egyszerű hétköznapi dolgok ezek, de még így is nagyszerűek.

Nagyszerűek, mert szocialista emberek, szocialista sportemberek képesek csak erre.

„A PECSORSZKI VASUTVONAL KOMSZOMOLISTAI ez év elején elhatározták, hogy saját erejükből építenek sportlétesítményeket, a stadionok felett védnökséget vállalnak és azokat a tömeges edzési munka igazi központjává teszik.

Naponta a munka után csákányokkal és lapátokkal ellátott fiatal vasutasokat lehetett látni. A leendő sportlétesítmények helyeire mentek. Még nem olvadt el a hó az izmai állomáson — mikor a komszomolisták és az ifjúság, élükön Dorinszki elvtárssal, a politikai osztály munkatársával és Butocskinij elvtárssal, a VLKSZM csomóponti bizottság titkárával, elkezdték a stadion építését. Május 18-ára Kulej-on fel lett építve egy olyan sporttelep, melynek értéke több mint 200.000 rubel.

Kezdetben nem hitt mindenki a stadionnak ifjúsági erőkkel történő felépítésének reális voltában — meséli Gyjacskov elvtárs —, a kuloszkij csomópont Komszomol bizottság titkára. A komszomolisták csaknem egyenként jöttek a pályára. De amikor a helyreállító vonat hatalmas traktora egy est leforgása alatt 100 fát irtott ki, a legközelebbi vasárnapon az építkezési térre már 148 fő jött dolgozni és köztük sok idősebb is.

Április végén folyt le a „Lokomotiv" sportegyesület útvonali beszámoló és választó konferenciája. Az újonnan megválasztott tanács vállalkozott a testedző-tömeg munka felélesztésére. Rövid idő alatt az egyesület tagjainak száma elérte a két és félezret. Újból alakult 39 testedző kollektiva.

A VASUTVONAL POLITIKAI OSZTALYA kidolgozta a testedző munka fejlesztésére irányuló konkrét intézkedéseket, előkészítette a nyári sportidény előkészítési és végrehajtási tervét. A körzetek politikai osztályai és a Komszomol-szervezetek népszerüsítették a sport jelentőségét.

Testedzés napján mérleget vontak a pecsorszki vasútvonalon folyt munkát illetően. Kotlasz és murasi állomásokon teljesen át lett alakítva és jól be lett rendezve közösségi erők útján az ottani két stadion.

Június 19-én folyt le az izmai stadion ünnepélyes megnyitása, melyen több mint kétezer ember vett részt s ahol tömegversenyek folytak le. Nyolc futballpálya lett újból építve Pingujban, Oparinában, Luzban, Uszty-Sonossen-Kizemben és másutt. Ezenkivül kész lett 179 sportpálya, négy testedzőtábor, 112 nyujtót készítettek, melyeket a vasútvonali közös lakások és bódék (őrházak) mellett állítottak fel.

A CSOMÓPONTOK KOMSZOMOLISTAI védnökölnek a mezei tábori állomások felett. A vonalon 28 sportpályát építettek és szereltek fel. A vonalon, illetve a vasútvonal ifjúsága 89.000 rubel értékű sportfelszerelést vásárolt (szerzett be).

Azon vasutasoknak és családtagjaiknak száma, akik a sporttal foglalkoznak, ma már kb. 8000-et tesz ki. Az útvonal kiképzettei: 67 egyesületi intéző, 87 biró ás 311 pontozó (zsüri tag). A tavaszi mezei futásban a vasutas vonal 12.000 munkása vett részt. A GTO-jelvény első osztályának megfelelő normát 1233 testedző tette le, míg a másodfokút 203.

Befejeződtek a futball- és röplabda vasútvonali versenyek. A győzelmet Kotlasz csapata szerezte meg. A vasútvonal távolságonkénti sportváltó futását is levezették. A váltó résztvevői beszédeket tartottak politikai és sporttémákról, megvizsgálták a testedző tömegmunka állapotát.

Majd elkészítették Pecsorszkban a vasutas csillagstafétát, melyet a vasútvonalak komszomolistái szerveztek meg és bonyolitottak le.

A CSILLAGSTAFÉTAT a vasutasok Sztálin-napnak szentelték. A testedzők a vasútvonalak igazgatóságához jelentéseket küldenek a sportkollektivák sikereiről és sportfejlesztés terén, vala mint a sportban elért eredményekről.

Vasutas sportnapokon minden állomáson és stadionban tömeges sportversenyek folynak le, ahol vasutas dolgozókon kívül hatalmas tömegek gyönyörködnek a vasutas Komszomol sportolók mérkőzéseiben és versenyeiben.

Ifjúmunkás társaim!

Lebegjen előttünk példaképül a pecsorszki vasútvonal komszomolistáinak tettrekészsége, sportszeretete. Lássunk munkához! Magyar Ifjúsági Népi Szövetség, Szakszervezetek Országos Tanácsának nemrég jelent meg a Munkára, Harcra Kész sportmozgalommal kapcsolatos felhivása. Kapcsolódjunk be aktivan a sportmozgalomba, legyünk tevékeny harcosai, épitői, résztvevői az MHK-nak.

Ha bennünket is oly alkotni vágyó akarat jog fűteni, mint a pecsorszki komszomolistákat, akkor elmondhatjuk, hogy megtettük kötelességünket. Ehhez pedig nem kell sok, csak egy kis akarat, egy kis ifjúi tűz — forradalmiság.

Ha igy cselekszünk, akkor mi is testben erős, edzett, a munkában helytálló és ha kell, békénk, szabadságunk, függetlenségünk megvédéséhez mindig tettre és harcra készek leszünk.

Darázs Sándor
MINSZ Vasutas SZIT-bizottság sportfelelőse.

Példát veszünk a szovjet súlyemelőktől

A Magyar-Szovjet Barátság Hónapja alkalmából Magyarországon tartózkodó szovjet súlyemelőktől sokat tanultak szakmánk súlyemelői is. Számtalan hasznos tanulsággal szolgáltak a szovjet-magyar válogatott súlyemelő mérkőzések.

Ezek között első az, hogy megdőlt egy régi felfogás. A nagy eredmény eléréséhez nem elegendő csak a saját sportágban folytatott edzés, a súlyemelésben például az állandó és szorgalmas súlyozás anélkül, hogy mellette a versenyző gyorsaságát, állóképességét is fejlesztené. Pedig ezek a szükséges tulajdonságok bármilyen szorgalmas súlyozással sem érhetők el.

A szovjet versenyzők bebizonyitották, hogy a súlyemelés nemcsak erősport, nemcsak *„viaskodás az elemekkel"*, hanem ügyesség, gyorsaság, lendület és technika sportja is.

A régi igazság, hogy a tudás szerénységgel párosul, érvényesül a szovjet súlyemelők mérkőzésén is. A szovjet versenyzők egyszerüen, célratörően, minden pózolás nélkül végezték gyakorlataikat, csak az eredményeket és a sportszerűséget tartva szemelőtt. Versenyzőink minden valószínűség szerint tanultak ebből a példából és a jövőben nem fordulnak elő olyan jelenetek, amelyek nem a sporteredményt segítik elő, hanem a közönségnek, nem egy esetben a közönség megtévesztésének szólnak.

A harmadik tanulság az, hogy súlyemelőink nagyrésze inkább „biztonsági" versenyzést folytatott, pedig itt ennek semmi eredménye sem lehetett. S ha egy-egy kisérletük sikertelen volt mégis, akkor hamar elkedvetlenedtek. *Gedő* példája mutatja ezt a legjobban, aki két sikertelen lökési kisérlet után lemondott a harmadik kisérleti jogáról. *Nazárov* elvtárs, a szovjet csapat edzője, aki eddig is együtt örült a magyarokkal minden sikernek, éppúgy, mint saját versenyzőinek, szeretetteljesen biztatta *Gedőt*, aki végül is kiment a dobogóra és 5 kilóval nagyobb súllyal kitünően oldotta meg feladatát.

Dolgozóink sokat tanulhatnak a szovjet soprtbarátainktól, akik minden lehetőséget megragadnak arra, hogy oktassák őket. De azon túlmenően, amit tanitanak, amit elmagyaráznak, el kell sajátitanunk tőlük azt is, ami nem fér bele a szakmai magyarázat keretébe: egész sportemberi viselkedésüket és magatartásukat.

Színjátszóink, kultúrcsoportjaink

nagy sikerrel mutatják be a szovjet kultúra remekeit

(Levél a mátraházi gyógyüdülőből)

„T. Szerkesztőség! Tíz napot üdültem a Vasutas Szakszervezet mátraházi gyógyüdülőjében dolgozó társaimmal, abban az időben, amikor a *Magyar—Szovjet Barátsági Hónapjával* kapcsolatban hazánkba érkezett kedves vendégeink: a munka frontján élenjáró szovjet sztahánovisták és a világ leghaladóbb kultúrájának művelői, szovjet írók és művészek mutatták be tudásukat.

Szakszervezetünk azonban gondoskodott arról, hogy az üdülő műsorán keresztül egy kis izelitőt kapjunk a művészetükből.

Ebben az időben lejött az üdülő dolgozóihoz a Vasutas Szakszervezet Központi Kultúrcsoportja, még jobban megismertetni velük dalban és prózában a szovjet élenjáró kultúrát, külön szórakozást biztositva a mátraházi üdülő egyéb dús programmú szórakozásaihoz.

A Vasutas Szakszervezet Kultúrosztályáról *Nemeskéri* Ernő elvtárs összekötő szövegében rámutatott a szovjet kultúra jelentőségére és az egész műsorral a felszabadító szovjet nép és a magyar dolgozók közötti szeretet elmélyítését tűzte ki célul.

A Vasutas Szakszervezet Kultúrosztályáról *Zöldi* Sándor elvtárs versben, *Vadas* Lajos munkásénekes pedig dalban mutatta be a *szovjet szocialista kultúrát.*

Gál Sándor s. k."

Rendelet az ifjúsági játékosoknak és versenyzőknek az MHK-ban való részvételéről

A kultuszminiszter rendelete szerint azok az ifjúsági korban lévő játékosok és versenyzők, akik az MHK mozgalom jelentkezési határidejéig — 1950 március 31-ig — valamely sportszövetségnél igazolva vannak, vagy leigazolásra kerülnek, jelentkezzenek a sportmozgalomban és az MHK próbát sikerrel tegyék le. Utasítja a sportszövetségeket, hogy 1951. évtől kezdődőleg csak olyan ifjúsági játékosok és versenyzők indulhatnak a szövetség versenyein, mérkőzésein, akik a sikeres MHK próbát igazolni tudják.

EICSERÉLNÉM Gyáli-út 15-b., II. 33. sz. 2 szoba-konyhás, félkomfortos lakásomat, összkomfortos 2 szobásra belterületen, vagy Budán.

Nagy érdeklődés kiséri az országban

SZUROV: „SZABAD A PÁLYA"

színművét az istvántelkiek kitünő előadásában

„T. Szerkesztőség! Nagy érdeklődéssel fordul az egész ország vasutassága az Istvántelki NV Üzemi Szervezetének kultúrcsoportja felé, akik Anatolj *Szurov: „Szabad a pálya"* c. színművét viszik le hozzájuk.

Központunk kultúrosztályának kezdeményezésére elhatározták, hogy megtanulják és

megismertetik a szovjet vasutasság életét a magyar vasutasokkal

országszerte. De ez a színdarab nemcsak a vasutasok életét, hanem a szocialista-realista művészetet mutatja be nekünk. Ráismerhetünk a nálunk is még fennálló hibákra, hiányosságokra. Nagyon sokat tanulhatunk *Szurov* Sztálin-díjas színdarabjából.

Az Istvántelkiek először február 17-én mutatták be a színdarabot odahaza az NV kultúrtermében *Pányin* elvtárs, a kiváló szovjet sztahánovista mozdonyvezető tiszteletére. A termet zsúfolásig megtöltötték a műhely dolgozói és a meghívott elvtársak. A színjátszók tudásuk legjavát adták, hiszen a nézőtéren ott ült *Pányin* elvtárs is és a színdarab főszereplője, szintén sztahánovista mozdonyvezető, s az egész téma a vasutas Sztahánov-mozgalom kiszélesitéséről szól.

Az előadást vita követte. A felszólalásokból kidomborodott, hogy dolgozóink megérlették a darab mondanivalóját, rámutattak a hibákra, kritikát mondtak a szereplők játékára és kidomborították a színdarab politikai, gazdasági és kultúrális jelentőségét.

Szeretnénk, ha a magyar vasutasság széles tömegei megnéznék és megértenék ezt a színdarabot, ebből is új erőt és tapasztalatot meritenének a további munkára, a szocialista magyar vasút kifejlesztésére.

Elvtársi üdvözlettel: *Avarkeszi János s. k.*

Gábris Ferenc Szibirjakov mozdonyvezető, Moldoványi Ferencné Léna, Galaschei Ferenc pedig Rubcov akadémikus szerepében nyujt művészi alakitást a „Szabad a pálya" nagysikerü előadásain.

Táncolj velünk

Felhivás a szakszervezeti és üzemi népi tánccsoportokhoz

A dolgozók részéről mind erőteljesebben merül fel az a kivánság, hogy a népi tánc ne csak színpadi produkció legyen, hanem kapjon helyet mindennapi szórakozásaink között is.

Olyan egyszerű, vidám, szórakoztató táncokat kell teremtenünk a népi táncok alapján, amelyeket egy-egy mulatság alkalmával mindenki könnyen elsajátithat és szivesen táncol.

A „Táncolj velünk" mozgalomnak az a célja, hogy ilyen könnyű táncokat kiválasszon s minél szélesebb körben elterjesszen. Az a cél, hogy ezeket az új táncokat a táncmozgalom eddigi tapasztalatai alapján maguk a csoportok hozzák létre és kristályositsák ki. Ezért a Szakszervezeti Tanács Kultúrosztálya és a Magyar Táncszövetség

pályázatra hiv fel minden szakszervezeti és üzemi tánccsoportot,

készitsenek egyszerű táncokat, próbálják ki összejöveteleiken, mulatságaikon. A legjobban bevált táncokat leirva küldjék be a Magyar Táncszövetséghez (Zoltán-utca 14.), amely továbbitja azokat a „Táncolj velünk" mozgalom birálóbizottságához.

A pályázat beküldési határideje: 1950 április 15.

A legjobb táncokat leközli a „Táncoló Nép" és könyvben kiadják. A győztes csoport ezenfelül pénz-, illetve könyvjutalomban részesül.

A Szakszervezeti Tanács Kultúrosztálya felhivja a szakszervezeti és üzemi tánccsoportokat, hogy munkájuk egyik súlypontja legyen a „Táncolj velünk" mozgalomba való aktiv bekapcsolódás.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GÁSPÁR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjármüvezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállitómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887, 126—452, 124—893.

Szikra Lapnyomda NV Budapest. VIII., Rökk Szilárd-utca 4.

Felelős nyomdavezető: Povárny Jenő.

Előre a szovjet sportmozgalom példája nyomán, Pártunk vezetésével a virágzó tömegsportért! Készülj az MHK mozgalomra!

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Üdvözöljük büszkeségeinket:
ÚJ KOSSUTH-DÍJAS
SZTAHÁNOVISTÁINKAT!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 6. SZÁM. ★ MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN ★ 1950 március 20.

Rákosi elvtárs útmutatása hatalmas segítséget jelent munkánk megjavításához

Hiányosságok a Szállítómunkás Szakszervezet munkájában

Rákosi Mátyás elvtárs, Pártunk Központi Vezetőségének február 10-i ülésén tartott beszédében hosszú időre megszabta, úgy a Párt, mint a szakszervezeti funkcionáriusok munkáját. De ugyanakkor az egész magyar munkásságnak is irányt mutatott. Rákosi elvtárs beszéde nyomán mi is olyan hibákra jöttünk rá, amelyek felett eddig elsiklottunk, vagy nem figyeltünk fel azokra kellően. *Rákosi* elvtárs által nyújtott útmutatást, nekünk is a szállítószakma minden területén iránytűként kell alkalmazni.

Pártunk utmutatása hozzásegített bennünket ahhoz, hogy mint szakszervezet a jövőben jobban tudjuk betölteni a kommunizmus iskolájának szerepét. De, ha ezt jól be akarjuk tölteni, hatalmas erőfeszítéseket kell tennünk, mert a feladataink megvalósításának még csak a kezdetén vagyunk. Meg kell mondanom, hogy *Rákosi* elvtárs eddigi útmutatását, amelyeket megadott, nem használtuk fel kommunista módon, a termelés, a munkafegyelem megszilárdítása érdekében. A munkaverseny fejlesztése terén voltak ugyan akadályok, de azok korántsem voltak olyanok, amelyeket ne lehetett volna elhárítani.

Rákosi elvtárs mostani beszéde hatalmas segítséget nyújtott a munkánk elvégzéséhez. Legutóbbi beszédében a szakszervezetek munkáját bírálat tárgyává tette. Nekünk most önkritikát kell mondanunk az eddigi munkánk felett, mert ez a bolsevik munka alapvető módszere.

A *Rákosi* elvtárs által felvetett hibák teljes mértékben megtalálhatók a mi szakszervezetünkben is. Mutatkoznak itt is bürokratikus jelenségek és szindikalista elhajlások a politikai munkatársak munkájában. Ez főként abból ered, hogy sokszor lebecsülik az elmélet jelentőségét és túlsúlyban gyakorlati kérdésekkel foglalkoznak. Az elméleti munkát nem kötik össze a gyakorlattal, s így az elmélet nem világítja meg az útjukat kellőképen. Nagy általánosságban vonatkozik ez az egész szakszervezeti munkánkra. Megtörtént az is, hogy egy-egy politikai munkatársat erővel kellett rábírni arra, hogy nagy elfoglaltsága mellett saját magával is foglalkozzon, művelődjön. Nem tanultak és ezáltal szűk látókörűvé váltak. Így történhetett meg, hogy az egyes reszortfelelősök külön-külön elszigetelve dolgoztak egymástól. Ezen a téren a munkánk még ma sem kielégítő, s ez rányomja bélyegét az egész szakszervezeti munkánkra. Így pl. a munkaversenynek ma sincs meg mindenütt a tudományosan elfogadott norma alapja, hogy a brigád és az egyéni verseny teljesen kibontakozhassék. Főleg nagy hiányok észlelhetők a *Belföldi Szállitmányozási NV-nél*, ahol pedig az egyéni versenynek nagyon jó talaja volna, ahogy azt *Rákosi* elvtárs mondta: „hogy a magyar munkás szeret versenyezni, csak meg kell találni a verseny alapját."

Hibát követett el a szakszervezetünk, hogy a munkaversenyt kellőképen nem szorgalmazta a dolgozók között. De ezt nemcsak a dolgozók felé kellett volna jobban szorgalmazni, hanem a felső vállalati szervek felé is. Hibásan dolgozott a termelési reszortunk, mivel nem tudta munkájának az adminisztratív alapját megteremteni. De még a szervezeti részét sem.

A propagandánk is hiányos volt, mert az nem támasztotta alá kellően a termelést. A kapott iránymutatást a reszortfelelősök sematikusan alkalmazták és nem ültették át azt a szakmai területünkre és így az nem lehetett elég termékeny, eredményes. A szociálpolitikai munka és a termelés között sem volt meg a kellő összefüggés. De ugyanígy a szervezés, termelés és bérkérdésnél sem. És ezek, mint politikai gyengeség jelei mutatkoztak. Nem láttuk meg, hogy a hibák szinte kiegészítik egymást, és az, mint rossz eredmény jelentkezik az üzemben, a termelésben, de még a munkafegyelem terén is. Ez hozta magával azt is, hogy inkább az íróasztal melletti munka érvényesült a szakszervezetünkben. Elszakadtunk a tömegektől, s ennek következtében az önállótlanság, tájékozatlanság ütötte fel a fejét a politikai munkatársak között. Ennek tudható be az is, hogy csak a felszínen jelentkező hibákat intézték el a legtöbb esetben. Egy-egy kérdéssel, vagy túl sokat, vagy túl keveset foglalkoztak. Nem mélyedtek el a munkájukban eléggé és így nem tudták kellően továbbfejleszteni a szakszervezeti mozgalmat.

Nem volt megfelelő az ellenőrzés sem. Ennek hiján történhetett meg, hogy a *Belsped* Bajcsy Zsilinszki-úti telepén üzemi értekezletet tartottak a szakszervezet nélkül és a dolgozók kritikát gyakoroltak ezért a szakszervezet és a vállalat felé. A szakszervezettől senki sem volt jelen, de a vállalattól is későn jelentek meg az értekezleten. A kritika tehát helyes volt a dolgozók részéről. Az értekezlet foglalkozott a teljesítménybér bevezetésének szükségességével. Az jól is indult, de az éberség hiányában két-három felszólaló felhasználta az alkalmat és a demagógiának a legfelsőbb határáig ment el. Ugyanez a hiba fordult elő a *Belsped* Központban, ahol a bértárgyalás előkészítésénél a szakszervezettől szintén nem volt jelen senki és csak a dolgozók voltak behivatva. Néhány rövidlátó felszólaló ilyen körülmények között a teljesítménybér bevezetése ellen beszélt.

A szindikalista veszély másik formája, hogy a központi vezetőségünk részben, a helyi csoportjaink vezetőségei pedig nagyrészt, még a régi alapon működnek. Pártunktól nem vették át kellően a kommunista munkamódszereket, így történhetett meg, hogy nem fejlődhettek kellőképen. Mindezekre a hibákra főként Rákosi elvtárs beszéde vezetett rá bennünket.

Ezért titkárságunk indítványára a központi vezetőség úgy határozott, hogy a saját sorainak hiányosságait kiküszöböli és kiegészíti azt, fiatal üzemi káderekkel, a közgyűlésig. A behozott káderokat, az üzemi taggyűlések küldik a központi vezetőségbe.

A helyi csoport vezetőségeinket átszervezzük, újonnan választjuk. A vezetőséget reszortokra osztjuk és reszortonként oktatásban részesítjük, ahogy ezt az üzemi csoportoknál tesszük.

Az oktatási vonalon értünk el fejlődést. Sikerült levetkőzni előd einknek azt a téves állítását, hogy a szállítómunkásokat a szállítómunka természeténél fogva nem lehet iskolára küldeni, oktatásban részesíteni. A fejlődés megindult, de ezen a téren sem tettünk meg mindent kellőképen. A kádereinkkel nem foglalkoztunk eleget. Nem fogtuk össze kellően őket és nem foglalkoztattuk megfelelően. Oktatásunk hiányossága volt még az is, hogy az üzemi és helyi csoportok vezetőségi tagjai sem vették ki részüket megfelelően a tanulásból. Az ÜB titkáraink ideológiai képzettsége sem kielégítő. Még ma sem képezik kellőképen magukat, pedig ez hátráltatja a szocialista építőmunkánkat.

Sok hiányosságunk van a kultúr-fronton is. Pedig meg kell tanulnunk, hogy a lemaradás mindenkor és mindenütt az osztályellenség megerősödését jelenti. A proletárdiktatúra korszaka, a legélesebb osztályharc korszaka. Meg kell szüntetnünk az ellenség befolyásának minden lehetőségét. Ezt eddig nem tartottuk kellően szemelőtt és keveset tettünk a kultúrmunka kiterjesztése terén.

Eddig nem volt politikai munkatárs, akiknek külön feladata lett volna a kultúr-front kiépítése. Így történhetett meg, hogy dalárdánkban a legutóbbi időkig a kispolgári szellem, ha nem is nagy mértékben, de érvényesülhetett. Nincs kiépítve a közönségszervező hálózatunk sem. A klubélet hiánya miatt az olvasó-mozgalmunk is gyenge. Mindezek a hibák arra figyelmeztetnek bennünket, hogy minden munkaterületen aktívabban kell dolgoznunk.

Ezután több súlyt kell helyeznünk arra, hogy hatékonyabban vegyük igénybe a kritika és az önkritika fegyverét. Tegyék ezt mindenekelőtt a vezető funkcionáriusaink, hogy megtudják javítani szakszervezetünk munkáját és így dolgozóinkat fel tudjuk sorakoztatni Pártunk politikája mögé, szocialista építőmunkára. A harcot folytatnunk kell minden elhajlás ellen, hogy építőmunkánkkal sikeresen járulhassunk hozzá a szocializmus építéséhez.

Iván Miklós
főtitkár

A Füzessy-főműhely első női brigádja célul tűzte ki a termelékenység emelése mellett a minőség megjavítását és a selejt csökkentését

A Füzessy Arpád főműhely dolgozói, kik a villamoskocsik építésén és javításán dolgoznak, örömmel vették tudomásul, méltó vetélytársra akadtak a munka frontján, mert megalakult a főműhelyben az első női brigád. Fizikai munkát végző leleményes, jó meglátású, munkabíró mind a hat. Brigádvezetőjük Argyélus Józsefné élmunkásnő, dobfonó, ki a villamos motorok forgórészének tekercseit ügyes kézzel illeszti a dob hornyolt vályataiba, melyből a munkája végeztével egy hajtómotor lesz, amely a villamoskocsira szerelve, a budapesti utazóközönséget biztosan szállítja a városunk különböző pontjai felé. Argyélus Józsefné ismert tagja a sportvilágnak is: tekebajnoknő, az Európa-bajnokság első helyezettje. Így komoly ellenfél a férfiak szemében is, úgy a sport, mint a munka terén. Munkája lelkiismeretes pontossággal készül. Tervszerűen dolgozik, átlagos teljesítménye 148 százalék.

Nézzünk csak körül a brigádban. Az ankerműhely szűk bejáratánál dolgozik éppen Simon Ferencné élmunkásnő, a Füzessy főműhely első élmunkásnője. Komoly munkaerő a brigád Rózsi nénije, aki az elektromos forgórész elkészítésének minden mozzanatát ismeri. Elismert szaktekintély a nők között. Tanácsait és tanítását mindenki szívesen fogadja. Jó tekercskészítő. Jelenleg a tekercsvégeket köti be a kommutátorba. Igen pontos és figyelmes munkát igényel. Tévedni nem szabad, mert ha bármilyen hiba csúsznék be a munkafolyamatba, a forgórész nem működik, azaz nem jön forgásba a motor.

Tudjuk nagyon jól, hogy a Fővárosi Villamos Községi Vállalatnál igen sok fajta kocsitípus van. A kocsitípusokat különböző fajtájú motorok hajtják, melyeknek más és más méretezésű forgórészei vannak. Így igen változatos a munkamenete is. Tehát a Füzessy főműhely női brigád tagjainak nagyon sokféle elektromotort kell ismerni és azok változatán tervszerű munkát végezni. Rózsi néni élen is jár a munkákban és méltó az élmunkás jelvényre. Átlagos teljesítménye 130—140 százalék.

Kenderessy Ferencné és Kovács Eszter szintén közvetlen munkatársai, kik még újítással is foglalkoznak. Kovács most adott be egy újítási javaslatot a kéregpapir hajlítására, melyet a tekercsek elszigetelésénél használnak a dobon. Egy csuklókaros prés, mely időmegtakarítás szempontjából előnyösebb, mint a kézi exenter-sajtoló. Átlagát 128—130 százalékban teljesíti.

A brigád két tagja a fémmegmunkáló műhelyben dolgozik. Özv. Vastuka Lászlóné élmunkásnő a 3600-as középbejáratú villamoskocsi szénkefetartóját készíti és javítja. Satunál dolgozik. Komoly, szorgalmas, lelkiismeretes munkát végző asszony. A lakatos szakmában sok férfival felveszi a versenyt. Átlagteljesítménye 128 százalék.

Horváth 21. Istvánné a vasesztergályos szakmában dolgozik revolverpadon. Szabvány vasmenetű csavarokat készít. Talán a legnagyobb rajongója az esztergályos szakmának. Imádja a jó gépet. Átlagteljesítménye 135 százalék.

Az új brigád tanulmányi látogatást tett a Ganz Villanygyárban. Elragadtatással beszélnek a háromféves terv remekéről, a gyárról. Uj, korszerűen felszerelt gyár, a dolgozók örömét szolgálja. Mind a hatan egyszerre szeretnék elbeszélni

(Folytatás a 2. oldalon.)

Készüljünk Április 4.
hazánk felszabadításának méltó megünneplésére!

(Folytatás az első oldalról.)

az ott látottakat és tapasztaltakat, melyeket itt a Fővárosi Villamos Vasútnál is hasznosítani lehet. A csodás gyárépület berendezését, finom mechanizmusú modern gépeit, villanydarut és higénikus öltöző- és fürdőépületét stb. Igen ajánlatos, ha a dolgozók más munkahelyekre ellátogatnak, mert a tapasztaltakon keresztül látják, hogy milyen módon lehet a munkát meggyorsítani és tökéletessé tenni.

A női brigád megértette a Pártközpont január 22-én megjelent határozatát, melyben látják azt az utat, melyen haladniok kell. Példaképül áll előttünk a nagy Szovjetunió dolgozó női, akik a férfiakkal egyenlő jogokat élveznek és egyenlően veszik ki részüket a munkából is, amiért jutalmukat is egyenlően kapják. A női brigád célul tűzte ki a termelékenység növekedését, a selejt csökkentését, a minőség javítása, az egyéni verseny kiszélesítését és tökéletes jó munkával méltók lesznek a szakmunkás elnevezésre. Minden erejükkel támogatni fogják az ötéves tervet, hogy megszilárdítsák a békét.

Nádor Imre
Népszava hírszerző,
Füzessy fm.

Ujabb sztahánovistát avattunk

Jancsek József, Unmuth István, Kiss László, Tarkó István, Remzső Lajos és Papp szaktársak után egyre növekszik szakmánkban a sztahánovisták száma.

Legújabban Czizler József szaktárs, a Nemzeti Paraszt Párt gépjárművezetője ért el egy „Skoda"-gyártmányú gépjárművel eddig 101.610 km-es eredményt, generáljavítás és fődarabcsere nélkül.

Czizler szaktársunk teljesítményét különösen azt teszi értékessé, hogy az általa vezetett gépjármű 100 km-re eső üzemanyag fogyasztása most is 9 liter, olajfogyasztása 1.500 km-re 2 és fél kg. Dacára annak, hogy állandóan a vidéket járja, gyakran hegyes vidéken, mostoha útviszonyok között.

A gépjármű állapotát tekintve még most is nagy teljesítményre képes. 100 km-es óránkénti sebesség is könnyen elérhető —, de Czizler szaktársunk éppen abban látja a gépjármű hosszú élettartamát, hogy a bejáratás nál 30—40 km-es sebességnél nagyobb tempóval nem ment — a gépjárművet a kellő bemelegítés után indította, de nagy befolvással van — mondja Czizler szaktárs, a gyujtás állítása, a különböző oktánszámú benzinhez mérten.

A lényeg: hogy a motort soha ne erőltessük, a kellő fordulatszámnál kapcsoljuk, a kellő sebességnek megfelelően.

A 101.000 km teljesítménnyel nem vagyok megelégedve — mondja Czizler szaktárs —, de nem is lehetek, mert népi demokratikus rendszerünk, a szocialista építés és a proletárdiktatúra időszakában sokkal többet követel tőlünk, mint régen, amikor a kapitalistáknak dolgoztunk.

Ma nem fenyeget bennünket a munkanélküliség réme, — nem vagyunk kitéve a gazdagok kénye-kedvének, a munkában eltöltött minden percünket megfizetik. Bundáról, ruháról a munkáltató gondoskodik, a kollektív szerződés értelmében.

Ha pedig arra gondolok, hogy az ötéves tervben közlekedésünk újabb sokezer gépjárművel lesz gazdagabb, Sztálin elvtárs szavai jutnak az eszembe: „Vidámabb lett nálunk az élet és szapcrán megy a munka." —

Igy nyilatkoznak sztahánovistáink, akik maguk előtt látják fejlődésünk perspektiváit, ők azok, akikre büszke szakszervezetünk, de rájuk büszke pártunk, dolgozó népünk, akik úttörő hősei a termelés frontján az osztálynélküli társadalom megvalósításának.

Virág Rezső term. felelős

SZTAHÁNOVISTA ÚJÍTÓINK MUNKÁBAN

Tengelycsapok szabályozása, illetve köszörülése kocsik alatt

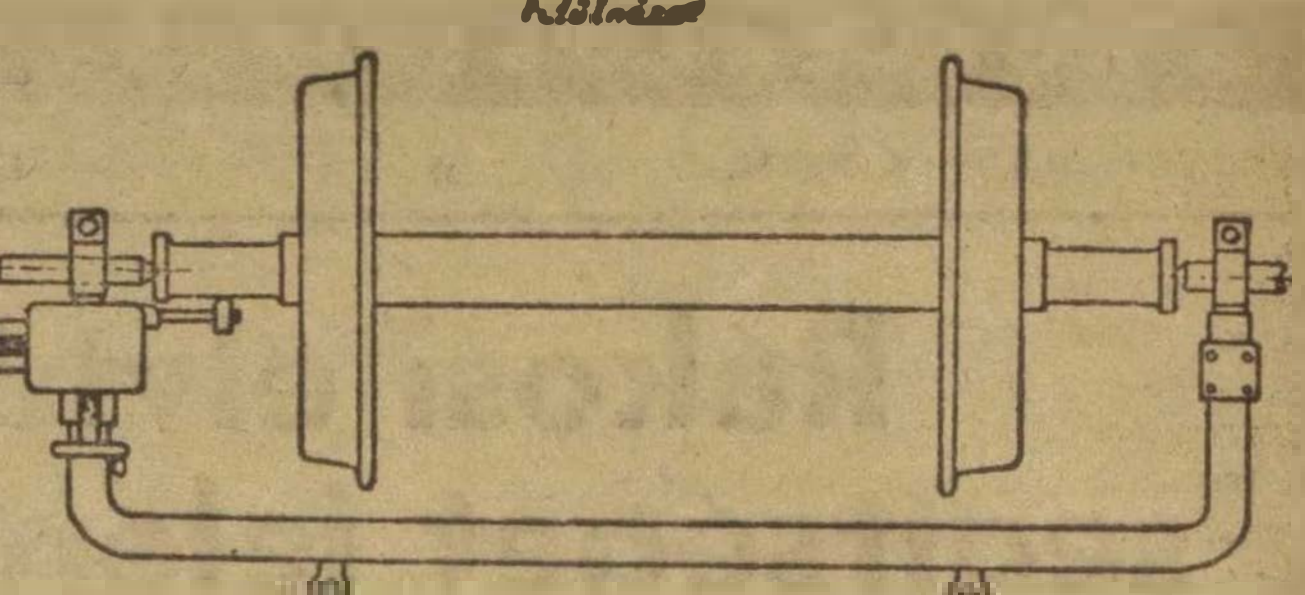

Bátai József főművezető és *Morvai* József üzemgazdász újítása (FVKV Baross garázs).

1. A villamos motorkocsiknál az alváz megemelésével egyidejűleg a motorházat is emelik az újítók.

2. A kerék csapágyházak leszerelésével a szabaddá tett tengelycsapokat mindkét oldalról rugózott állványzattal egybeszerkesztett állítható csúcs közé fogják. A tengelyt saját motorjával fél- vagy teljes árammeghajtással forgatják meg. A tengelycsap-fékben lévő csúcspontok a tengelyütések (rezonálások) esetén is pontos vezetést biztosítanak az állványra szerelt esztergaszánnal ellátott villanymeghajtású, a tengely vonalára párhuzamosan szaladó köszörűkőnek. A rezgések felvételére az állványzat rugózata szolgál.

Elérhető munkaóramegtakarítás kocsinként:

a) a motor ki- és beszerelése 4 óra
b) a hullámos tengelycsap-részre a kocsiszínek által történő csapágy felillesztés csapágyanként 4—5 próbával á 2 óra, illetve tengelyenként : 4 óra
c) tehát egy kocsinál megtakarithatunk 8 munkaórát, 750 kocsinál 6000 munkaóra a megtakarítás.

Ezenkívül számítandó a tengelyek esetleges főműhelybe történő szállítási ideje, valamint az igénybe veendő amúgyis szűk keresztmetszetet alkotó esztergapadok igénybevételének megtakarítása.

Hogyan tették Komanovics József és Hatvani Sándor újítók a selejtes satukat használhatóvá

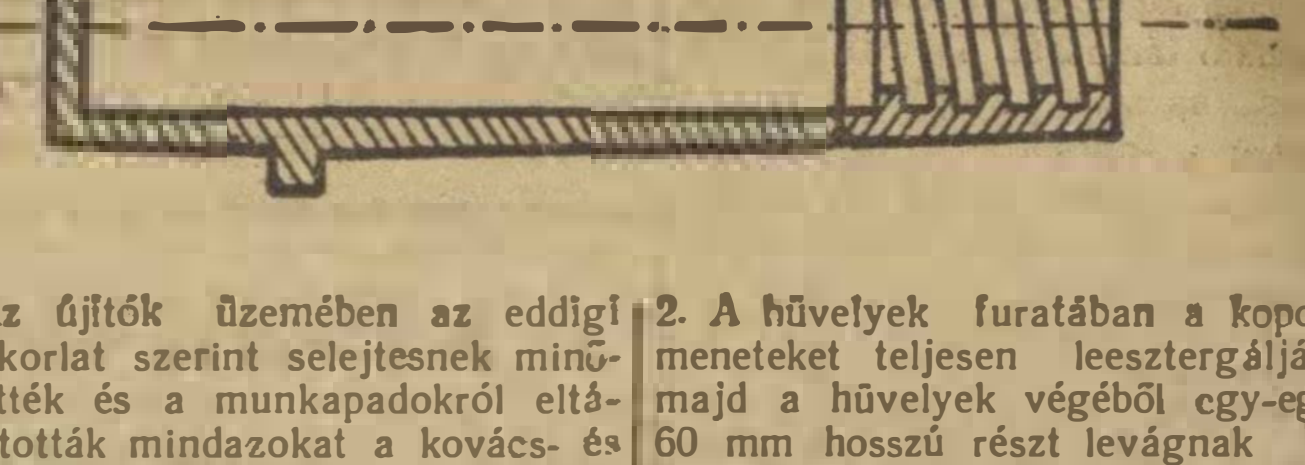

Az újítók üzemében az eddigi gyakorlat szerint selejtesnek minősítették és a munkapadokról eltávolították mindazokat a kovács- és párhuzamos satukat, amelyekkel az orsó és a hüvely elkopása miatt már nem lehetett szorítani. Az újítók anyagmegtakarítás és önköltségcsökkentés céljából az ilyen satukat újból használhatóvá teszik.

Eljárásuk a következő: 1. az elkopott satuorsókat átesztergálják. Ezzel az orsók átmérője és szilárdságuk csökken ugyan, de az ilyen alkatrészek rendszerint alapos túlméretezéssel készülnek, alárendeltebb célra továbbra is megfelelnek. 2. A hüvelyek furatában a kopott meneteket teljesen leesztergálják, majd a hüvelyek végéből egy-egy 60 mm hosszú részt levágnak és ennek helyére 60 mm-es toldatot hegesztenek. A toldatok furatába a leesztergált orsónak megfelelő menetet vágnak. 3. A satupofákat kilágyítják, újra recézik, a két felet összeköszörülik és végül ismét megedzik.

Ezekkel a műveletekkel a kiselejtezett satukat újra használhatóvá lehet tenni.

A két újító a Fővárosi Vasútépítő KV dolgozója.

A királyerdei központi iskola tanfolyamhallgatóinak versenyfelhívása

ÁPRILIS 4-E MÉLTÓ MEGÜNNEPLÉSÉRE

Április 4-ét hazánknak, a Szovjetunió dicsőséges hadserege hősi harcainak árán történt felszabadításának évfordulóját a magyar dolgozó nép Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja irányításával és vezetésével, a hős sztahánovisták példamutatásával munkafelajánlással ünnepli.

A felajánlási mozgalommal kapcsolatban megmozdult az egész ország. Gyárak, üzemek bányák, város és falu dolgozói egyaránt határtalan lelkesedéssel indultak harcba a munka termelékenységének emeléséért és ezen keresztül Lenin szellemében, Sztálin nyomdokain, Rákosi elvtárs vezetésével országunkban a szocializmus felépítéséért.

Mi, akik a dolgozó nép bizalmából, osztályunk megerősítése érdekében végezzük a marxi-lenini elmélet tanulmányozását, részt kívánunk venni ebben a mozgalomban és ezért az alábbi versenyfelhívással fordulunk az ország valamennyi szakszervezeti iskolái hallgatóihoz.

1. A munkaterven felül a hallgatók 25 százaléka kis előadások megtartását vállalja a Vörös Hadsereg tárgyköréből.

2. Új faliujság készítése, amelyben kidomborodik felszabadulásunk jelentősége és a Szovjetunió iránti szeretetünk.

3. Három előadás keretében (irodalom, reális szinjátszás, népi ének és tánc) a szovjet népi kultúra ismertetése.

4. Dokumentációs képkiállítás rendezése felszabadításunk, a dicsőséges Vörös Hadsereg történetével kapcsolatban. (A kiállítás megnyitása a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának évfordulója.)

5. Az ünnep jelentőségének megfelelő külső és belső dekorációk elkészítése.

A fenti pontokat kommunista öntudattal fogjuk végrehajtani, hogy hazánkban a szocializmust mielőbb felépíthessük.

Szabadság!

A Magyar Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének királyerdei központi iskola IV-es hallgatóinak kollektívája.

Üdvözöljük a Vegyipari Dolgozók Nemzetközi Szövetségének megalakulását, mint a béke frontjának erősödését

A nemzetközi munkásosztály harcos egységének megszilárdításáért folyó harcban ismét nagyjelentőségű feladathoz érkeztünk. 1950 március hó 12-én megkezdődött a Vegyipari Dolgozók Nemzetközi Szövetségének budapesti alakuló konferenciája.

E konferencia bizonyítéka a szakszervezeti egység megbonthatatlanságának. Ezen egység létrejöttét hosszú időn keresztül a legalávalóbb módon szabotálták a szakadárok, akik az imperialista országok vegyipari nagytrösztjeinek, azok vezető urainak szolgálatában állottak. Minden eszközt felhasználtak, hogy megakadályozzák a szakmai tagozatok létrehozását, s ezen keresztül a szilárd egység megteremtését. Nyilvánvalóan az volt a céljuk ezen szabotőröknek, hogy a Szakszervezeti Világszövetséget megfosszák attól, hogy szervezze és irányítsa az egyes iparágak dolgozóinak harcát az össz munkássággal egyetemben, a világ munkásosztálya helyzetének megjavításáért, a demokratikus szabadságjogok biztosításáért s nem utolsó sorban a világbéke megvédéséért.

Mindenki előtt ismeretes, hogy az imperialista országok vezetői egész vegyipari termelésüket mindinkább a háborús előkészületek szolgálatába akarják állítani. Ezen rendkívül fontos iparág dolgozói azonban mindent elkövetnek, hogy a háborús uszítók terveivel szembeszálljanak. Szerte az egész világon sokszorozódik a vegyipari dolgozók ereje s egységével ismét döntő csapást fog mérni azokra, akik a világ dolgozóinak egysége megbontására törnek.

A világ minden részéről mintegy 50 delegátus vett részt a vegyipari tagozat budapesti konferenciáján, ami élő bizonyítéka a nemzetközi vegyipari dolgozók egységének, erejének. A megjelentek között üdvözölhettük a pénteken érkezett Szovjetunió vegyipari szakszervezetének küldöttségét, Kavaljov elvtársat a szovjet vegyipari szakszervezeti központi bizottságának elnökét, valamint Jenaliev és Taratonyin elvtársakat. Sorban érkeztek ezután a lengyel, csehszlovák, bolgár, észak-korea, olasz, szabad görög, francia, venezuelai stb küldöttségek, melyek mind-mind bizonyítékai annak, hogy a Szakszervezeti Világszövetség nemcsak megvédte a munkásosztály e hatalmas világszervezetének egységét, hanem maradéktalanul hozzálátott a szakmai tagozatok létrehozásához is. Ennek eredménye a budapesti konferencia is, ahol a delegátusok feladata megvizsgálni a világ minden országában a vegyipari dolgozók helyzetét, megállapítani, mely feladatok várnak megoldásra s melyeket kell elsősorban végrehajtani a dolgozók érdekében, hogy harcukat a leghatékonyabban, legeredményesebben folytathassák gazdasági helyzetük megjavításáért és a béke megvédéséért.

A budapesti konferencia beszámolóiból, a Szovjetunió-beli helyzetből, — ahol már nincsen kizsákmányolás, a vegyipari termelés is a szocialista építés és a nép boldogulása szolgálatában áll — megláthatják és eredményként leszűrhetik az imperialista országokban élő vegyipari dolgozók, hogy a szocializmus egy magasabbrendű társadalom, melynek eléréséért, a kapitalizmus megdöntéséért harcolni kell.

Mi, közlekedési dolgozók, hatalmas lelkesedéssel üdvözöljük ezen alakuló konferenciát, mely a munkásosztály egységét igazolja és demonstratív megnyilatkozása a nemzetközi proletárszolidaritásnak és bizonyítja a Szakszervezeti Világszövetséghez való ragaszkodást. A külföldi delegátusok a magyar vegyipari dolgozókon keresztül megismerhetik munkásosztályunkat, mely a Magyar Dolgozók Pártja s nagy vezére, Rákosi Mátyás elvtárs vezetésével építi a szocializmust és a Szovjetunió oldalán, Sztálin elvtárs vezetésével áll őrt a béke frontján és a nemzetközi munkásegységért folyó harcban maradéktalanul teljesíti a reája eső feladatokat.

Tar István s. k.,
Hungária kocsivezető.

114 FVKV dolgozó határozata

Mi, FVKV telepein szolgálatot teljesítő kapusok, foglalkozunk és kiértékeltük részünkre a Párt központi vezetőségének az ötéves tervvel kapcsolatos, munkaversennyel foglalkozó határozatát. A következő határozati javaslatot fogadtuk el:

Megfogadjuk, hogy azon a helyen, ahová szolgálatunk szerint állítottak bennünket, az ötéves terv ideje alatt munkánkban a legnagyobb éberséggel, kötelességtudással, pontossággal és szocialista öntudattal járunk el. Minden igyekezetünk azt a célt szolgálja és arra vigyázunk, hogy a meglévő és az ötéves terv ideje alatt előállítandó nemzeti vagyonban senki kárt ne tehessen.

114 kapusi szolgálatot végző dolgozó.

Zinaida Troickája

A moszkvai Metro helyettes főnökének szavaiból kitűnik: jól tudja, egész másként alakult volna sorsa, ha nem a Szovjetunióban, hanem egy kapitalista országban születik.

— Csak a mi szocialista államunk adja meg mindenkinek — legyen férfi vagy nő — azt a lehetőséget, hogy ott dolgozzék, ahol kedve tartja. Huszonkétéves voltam, amikor először vezettem vonatot és igen nagy örömmel töltött el, hogy ilyen bonyolult és hasznos foglalkozást űzhetek.

Zinaide Troickája ezután így beszélt munkájáról:

— A háború alatt, Moszkva ostromának kemény napjaiban fontos szállítmányokat vittem a szerelvényen. A sok aggodalommal és izgalommal tele időben mély megelégedéssel töltött el az a tudat, hogy felelős poszton állok, munkám hazámat segíti.

Zinaide Troickája jelenleg a moszkvai földalatti villamosvasút főnökének helyettese. Nagy hozzáértéssel látja el munkakörét. Jó munkájáért kitüntették a Lenin-renddel, a Munka Vörös Zászló rendjével és még számos más érdemrenddel.

Sebő József, az új sztahánovistánk 141.589 km-t teljesített

A pápai államosított húskonzervgyárban dolgozik Sebő József szaktársunk, a kiváló sztahánovista gépjárművezető.

Sebő szaktársunk évek óta vezet egy 2.3 literes Mercedes-gyártmányú gépjárművet, amellyel eddig 141.589 km-t teljesített generáljavítás és fődarabcsere nélkül.

Sebő szaktársunk régi szakember és az üzemi háromszög: Koncsik Imre vállalatvezető elvtárs, Gulyás Ferenc osztályvezető és Zsilkó Lajos motorszerelő bevonásával egyöntetűen megállapították, hogy Sebő szaktárs megfelel a sztahánovista cím elnyerés feltételeinek és a feltételekben megszabott 110.000 km teljesítménykövetelményt 31.589 km-rel teljesítette túl.

Megállapította a háromszög továbbá az is, hogy ezen teljesítmény nem nevezhető kampányszerűnek, mivel Sebő szaktárs folyamatosan jól dolgozik, a gépjárművét fokozott óvatossággal vezeti és tisztában van azzal, hogy a gépjárműve a nép tulajdonát képezi és ő a szocializmust építi.

Sebő szaktárs eredménye azt is jelenti, hogy a Sztahánov-mozgalom annak dacára, hogy csak rövid multra tekinthet vissza, máris kiterjedt vidékre is és vidéki szaktársaink törekvést mutatnak a büszke sztahánovista cím elnyerésére.

Sebő szaktársunk ezen eredményével elnyerte a sztahánovista címet és kitörölhetetlenül beírta nevét a szocializmus építésének aranykönyvébe.

Sebő szaktársunk most egyéni versenyre hívja ki Pápa város összes gépjárművezetőjét, a verseny célja a karambolok és sérülések teljes kiküszöbölése, a javítási és üzemanyagfogyasztási költségek minimumra való csökkentése.

Szakszervezetünk harcos üdvözletét küldi Sebő szaktársunknak, az új sztahánovista gépjárművezetőnek és reméljük, hogy Pápa város gépjárművezetői követik Sebő szaktársunk példáját és ennek a munkaversenynek, amely az itteni szaktársaink között megindult az igazi győztese az egész dolgozó népünk lesz.

MÁRCIUS 15 EMLÉKEZETE

Március 15-én 102. évfordulóját ünnepeltük a forradalom és a szabadságharc kezdetének. Elmondhatjuk, hogy történelmünk egyik legnagyobb pillanatát ünnepeltük, a nagy ébredést. évszázados politikai és szellemi béklyók széttörését. *Petőfi, Táncsicsot, Kossuth-ot* ünnepeltük, a 48-as forradalom élenjáróit.

A polgári történetírás egyáltalában nem emlékszik meg róla, nekünk azonban elsősorban rá kell mutatni a mai munkásosztály ősének, a 48-as pesti proletariátus kezdeményező szerepére. 102, illetve 101 évvel ezelőtt az elmaradt félgyarmati Magyarországon a még fejletlen munkásosztálynak nem volt ereje, hogy döntő befolyást gyakoroljon a szabadságharc menetére. De ennek ellenére kezdeményező szerepe volt abban, hogy a nemzet 1848 őszén behódolás helyett a szabadságharc útjára lépett. Szeptemben 28-án ugyanis a nincstelen tömeg adta ki a jelszót, hogy „halál az árulókra", s hajtotta végre az ítéletet *Lamberg* felett.

Az idegen önkényuralommal leszámolásnak az alapvető politikai feltételei voltak, amelynek megvalósítására a nemzetnek nem volt meg az ereje. Hiányzott az az osztály, amely biztosíthatta volna a forradalom következetes továbbvitelét. Hiányzott a forradalom és a szabadságharc szervezett ereje: a Párt is, hiányzott a követendő út és a feladatok elméleti tisztázása: a forradalom tudományosan kidolgozott ideológiája. Se *Kossuthnak*, se a baloldalnak nem volt pártja. A baloldal csak egy irodalmi és parlamenti csoport volt, amelynek nem volt szervezett kapcsolata a néppel. Ez a baloldal Pest eleste után elvesztette közvetlen és könnyen mozgósítható támaszát, a pesti proletariátust, de nem volt képes megteremteni a kapcsolatát a falu népével, hogy ezáltal új bázist biztosítson politikai működése számára.

1849 nem biztosíthatta 1848 befejezésének feltételeit, de örökül hagyta ránk azt, hogy ha szabadságot akarunk, maradéktalanul le kell számolnunk a régi elnyomó renddel. Örökül hagyta ránk, hogy a nemzet függetlenségét és dolgozó népének jobb jövőjét csak a dolgozó osztályok összefogása és a munkásosztály vezetése biztosíthatja. Végül megmutatta 1848—49, hogy ha népünk nem akar elbukni, akkor a haladás nemzetközi erőivel egyesülve, a forradalmi diktatúra erejével kell szembenállnia a nép és a haza minden ellenségével.

A hatalmas Szovjetunió dicsőséges Vörös Hadseregének felszabadítása után eltelt öt esztendő alatt a kommunisták, a Magyar Dolgozók Pártja, *Rákosi* elvtárs vezetésével nemcsak a reakció fő erőit zúztuk össze, de gazdasági, kulturális és politikai győzelmek megnyitották az útját a szocialista építés megkezdésének, amellyel *nemcsak 1848 programmját valósítottuk meg* tulajdonképpen, hanem *jelentősen túl is haladtuk azokat.*

Persze, ez nem azt jelenti, hogy már nincs mit tanulnunk 1848—1849-től. Ellenkezőleg. Az elmúlt évszázad mindkét forradalma egyaránt arra figyelmeztet bennünket, hogy készen kell lennünk a forradalom eredményeinek védelmére, még akkor is, ha a helyzet alapvetően más, mint 1848-ban, vagy 1918-ban. Tudjuk nagyon jól, hogy belső erőviszonyainkat, nemzetközi helyzetünket a haladó erők döntő fölénye jellemzi. A nemzetközi reakció mai képviselői azonban egy új háború kirobbantásával próbálnak menekülni válságos helyzetükből. Éppen ezért az új, a kizsákmányolástól mentes és virágzó Magyarország felépítése, a szocializmus megvalósítása, a forradalom eredményeinek továbbfejlesztését, függetlenségünk védelmét, a nemzeti egység szorosabbrafűzését és a reakcióval való maradéktalan leszámolást állítja mint központi feladatot előtérbe.

Az 1848—49-re való emlékezés nemcsak arra a veszedelemre figyelmeztet, amelyet a nemzetközi reakció jelent, hanem mai győzhetetlen erőnkre is. Erő, büszkeség, bátorság forrása számunkra ma is, hogy a mérhetetlen egyenlőtlen harcban *becsülettel* buktunk el, de nagyobb erőt ad az a tudat, hogy ma, a győzelem biztonságával harcolunk. Milliók és milliók ébrednek öntudatra szerte a világon és veszik fel a fegyvert az imperializmus ellen. Az imperialisták lármáját túlharsogják a kommunisták vezette dolgozók tíz és tízmilliói, akik legyűrhetetlen „nemmel" válaszolnak a háborús uszítók terveire.

A népnek, a tömegeknek ez a hatalmas megmozdulása olyan bázisra támaszkodik, amilyen a multban sohasem volt: a mérhetetlen erejű és legyőzhetetlen Szovjetunióra. A Szovjetunió körül testvéri szövetségben tömörülnek a népi demokráciák, s nap mint nap erősödik a béke tábora. Az ellenforradalmi Európában elszigetelt szabadságharc Magyarországát le lehetett győzni. A népi demokrácia Magyarországa azonban annak a béketábornak tagja, amely legyőzhetetlen, mert világméretekben hatalmasabb, mint az imperializmus tábora, legyőzhetetlen, mert ügye százmilliók legdrágább kincsével: a béke ügyével azonos, legyőzhetetlen, mert a nagy Szovjetunió vezeti.

Március 15-e 102. évfordulóján még biztatóbb jövő, még kedvezőbb kilátások tárulnak fel dolgozó népünk előtt, mint valaha is a multban. Persze, ez egy pillanatig sem ok arra, hogy a mult leckéjéről megfeledkezzünk. Nem érhetjük be azzal, hogy mi a béketáborhoz tartozunk s a béketábor oldalán van a nagyobb erő — nekünk magunknak is hozzá kell járulnunk ahhoz, hogy ez az erő még nagyobb legyen. Az egyetlen, amit az imperialisták megértenek, ami kalandorpolitikájuknak gátat vet — a hatalom, az erő szava.

Éppen ezért valamennyiünk számára tanulság, hogy minél sikeresebben építjük a szocializmust, minél eredményesebben fejlesztjük iparunkat, mezőgazdaságunkat, közlekedésünket, minél nagyobb eredményeket érünk el a termelés terén, minél jobban megfogadjuk Pártunk szavát, szeretett *Rákosi* elvtársunk útmutatását és minél inkább elmélyítjük a nagy Szovjetunió és dolgozó népünk kapcsolatait, annál erősebbek leszünk.

Ezért kell minél egységesebben összefogni népünk minden alkotó, dolgozó elemét a munkásosztály és Pártjának vezetésével, hogy mi is hozzájáruljunk a békefront erejéhez.

Előre Elvtársak Petőfi, Táncsics, Kossuth szellemében Rákosi elvtárs vezetésével a szocializmusért!

Támogassuk a dolgozó parasztságot a tavaszi munkák elvégzésében

A kedvező enyhe időjárás lehetővé teszi, hogy a napokban nagyobb arányokban meginduljon a mezőgazdasági munka. A szántások elmunkálását és vetését az ország legtöbb részében már meg is kezdték.

Komoly, nagy jelentősége van a tavaszi jó munkának, mert a jól sikerült vetés a jó termés záloga és az idejében végzett munka biztosítja a termés sikerét. Mezőgazdaságunk termelését csak úgy tudjuk emelni, ha dolgozó parasztságunk jó munkát végez és idejében elvet az összes szántókon.

Mezőgazdaságunk termelését emelni kell egyrészt azért, mert ezzel emelkedik a dolgozó parasztság életszínvonala, másrészt, mert csak így tudjuk az ipari nyersanyag szükségletet és az ipari munkásság egyre növekedő élelemszükségleteit kielégíteni.

A növénytermelés terméseredményeinek emelésére a minisztertanács határozatot hozott. Megállapította a legfontosabb agrotechnikai eljárások általános alkalmazásának szükségességét, megjelölte azt a segítséget, amit a kormányzat a terméseredmények emelésének eléréséhez szükségesnek tart és meghatározta az egyes szektorokban az elérendő termésnövekedés mértékét. Az állami gazdaságokban a termésátlagot 35 százalékkal, termelőszövetkezetekben 25 százalékkal, az egyénileg dolgozó parasztoknál 10 százalékkal kell emelni két év alatt.

Legtöbb helyen ismertették a tervet, felbontották egyénekre, munkacsoportokra és alkalmazzák az egyéni bérezést. Így minden dolgozó látja feladatait és érdekelté válik a termelés emelkedésében.

A brigád, vagy munkacsapat, ha tervét 1—20 százalékkal túlteljesíti, a többtermelés egyharmad részét pénzben kapja meg és a tagok közötte a végzett munka arányában szétosztja.

Folyik és egyre jobban kiszélesedik az egyéni verseny, vannak már élmunkások is az állami gazdaságokban. A falvak dolgozó parasztsága pedig figyeli az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek, traktorok munkáját, igyekszenek átvenni a bevált jó munkamódszereket.

A dolgozó parasztság látja a tavaszi munkák rendkívül nagy jelentőségét, tudja, hogy a munka jó elvégzésével lehetővé teszi a mezőgazdasági terméseredmények jelentékeny növekedését. Világos minden dolgozó paraszt előtt, hogy ezzel elsősorban saját életszínvonalát növeli, úgy az állami gazdaságokban, mint a termelőszövetkezetekben és falvakban. Látja azt, hogy feladatainak teljesítéséhez, a terméseredmények eléréséhez a Magyar Dolgozók Pártja, a kormány és az ipari munkásság minden segítséget megad.

Lelkesíti az a tudat, hogy a termelés emelésével hozzájárul az ipari és a mezőgazdasági termelés közötti összhang megteremtéséhez és ezzel ötéves tervünk teljesítéséhez. A mezőgazdasági termelés emelkedése elősegíti országunk építését és azt, hogy hazánk szilárd bástya legyen a békéért folyó harcban.

A Párt falusi népnevelői és a DEFOSZ dűlőfelelősei minden lehetőséget felhasználnak és tudatosítják a vetés jelentőségét tervgazdaságunk és a terméseredmény szempontjából való fontosságát. A vidéki szervezett dolgozók is mutassanak rá ennek jelentőségére a dolgozó parasztság közötte.

Dolgozóinknak egy része földtulajdonos. Éppen ezért nem közömbös számunkra, hogy a közlekedés szervezett dolgozói közül azok, akik maguk is résztvesznek a tavaszi munkák elvégzésében, — jó propagandát fejtsenek ki ezeknek a munkálatoknak mielőbbi befejezése érdekében. Mozgósítsák a dolgozó parasztság közötte lévő ismerőseiket, falubélijeiket, rokonaikat és családtagjaikat a most következő tavaszi munkálatokra. Segítsék, támogassák őket, mert a munka gyümölcse közös.

Büszkeségeink

VASUTASOK:

Takács Pál marós (Északi Járműjavító NV) felajánlotta, hogy április 4-re, ötéves tervének első évi tervét teljesíti. Lapzártakor augusztus végi tervét teljesítette.

Lénárt János fényező március 13-án május 3-i kiszabását teljesítette.

Antal brigád (szekrénylakatosok) március 9-én ápr. 7-i kiszabásukat teljesítették.

Németh József fényező március 9-én ápr. 5-i kiszabását teljesítette.

Erdős Géza fényező március 9-én ápr. 9-i kiszabását teljesítette.

Vincze Antal gyalus március 13-án ápr. 8-i kiszabását teljesítette.

Sárosi-brigád (szekrénylakatosok) március 8-án ápr. 8-i tervét teljesítette. (Dunakeszi Járműjavító NV.)

Pekelvets István kőműves (Józsefváros om.-ség)	441
Sándor Pál hegesztő (Északi Járműjavító NV)	412
Szabó József kőműves (Józsefvárosi om.-ség)	410
Petter István fúrós (Északi Járműjavító NV)	407
Bene András kőműves (Józsefvárosi om.-ség)	380
Zemlényi Gyula hegesztő (Északi Járműjavító NV	373
Szilfai József hegesztő (Északi Járműjavító NV)	372
Kovács Sándor esztergályos (Északi Járműjavító NV)	372
Srétesi Sándor forg. szolgálattevő (Diósgyőri Vasgyár)	359
Elekes Zoltán fúrós (Északi Járműjavító NV)	359
Kovács János esztergályos (Északi Járműjavító NV)	357
Csabai János cserejavító (Szolnoki Járműjavító NV)	355
Petter-brigád (3 fő) (Dunakeszi Járműjavító NV)	355
Tóth Győző műszerész (Északi Járműjavító NV)	353
Kun Béla cserejavító (Szolnoki Járműjavító NV)	339
Földes János villanyhegesztő (Szolnoki Járműjavító NV)	337
Vizi Lajos cserejavító (Szolnoki Járműjavító NV)	325
Grósz Emília lefró (Bp. Igazgatóság I. oszt.)	328
Sági József cserejavító (Szolnoki Járműjavító NV)	321
Szemes Sándor esztergályos (Miskolc Fűtőház)	313
Lukácsi István esztergályos (Északi Járműjavító NV)	312
Gula István esztergályos (Északi Járműjavító NV)	312

HAJOSOK, KIKÖTŐMUNKASOK:

	százalék
Kovács Mihály asztalos (Balatonfüredi Hajógyár)	1612
Schrenk József asztalos (Balatonfüredi Hajógyár)	812
Molnár Géza esztergályos (tápéi hajóműhely)	350
Balogh Ferenc esztergályos (tápéi hajóműhely)	350
Hajas László esztergályos (tápéi hajóműhely)	350
Gulicska „200-as brigád" (Nemzeti Szabadkikötő)	328
Somodi „200-as brigád" (Nemzeti Szabadkikötő)	302

KÖZÚTI KOZLEKEDÉSI ALKALMAZOTTAK:

	százalék
Takács Pál lakatos (Ferencvárosi Főműhely)	615
Romhányi József lakatos (Fűzessy Árpád Főműhely)	250
Portis Lajos műszerész (Fűzessy Árpád Főműhely)	237
Pálföldi János műszerész (Fűzessy Árpád Főműhely)	235
Gémes Emil lakatos (Fűzessy Árpád Főműhely)	228
Varga XII. István hegesztő (Ferencvárosi Főműhely)	187
Szántó V. József lakatos (Ferencvárosi Főműhely)	169

GÉPJÁRMŰVEZETŐK:

Szabó Zoltán villanyszerelő (Teherfuvar NV)	333
Töke Géza autószerelő (Teherfuvar NV)	317
Mondi József autószerelő (Teherfuvar NV)	249
Besze Illés segédmunkás (Teherfuvar NV)	242

Sebő József gépjárművezető, Pápa, 141.589 kilométer.
Reichenberger Gergely gépjárművezető, Nyiregyháza, 111.500 kilométer.
Fodor Gerzson, OTI-garage, 97.000 kilométer.
Budai Pál FÜSZÉRT-garage, 89.700 kilométer.

SZALLITOMUNKASOK:

	százalék
Budai János, (TÜKERT NV)	313
Györkös Sándor (TÜKERT NV)	253
Jansik János (TÜKERT NV)	244
Kovács Lajos (TÜKERT NV)	240
Kiss Mihály (TÜKERT NV)	229
Ujj István (TÜKERT NV)	240
Mezei József (TÜKERT NV)	214

Varga Lászlóné: Sokat tanultunk a Szovjet Szakszervezeti Kiállításon

T. Szerkesztő Elvtárs!

Településünk dolgozóival megtekintettük a „Szovjet Szakszervezetek a kommunizmus iskolái" képkiállítást. Dolgozóink nagy érdeklődéssel szemlélték a szovjet sztahánovisták munkáját és még a kiállítás után is sokat vitatkoztak a látottakról.

Mindenkinek az volt a véleménye, hogy sokat tanultunk a kiállításon.

Láttuk, hogy az a szociális gondoskodás, amelyben a szovjet dolgozó részesül, egyedülálló az egész világon! És egyedülálló az a ragaszkodás és szeretet is, ahogyan hazájukat, a munkát, és bölcs vezérüket, *Sztálin* elvtársat szeretik a szovjet dolgozók.

Mi is szeretjük *Sztálin* elvtársat, mert látjuk és tudjuk, hogy boldog az az ország és az a nép, amelyet Ő vezet!

Igyekszünk ezért mi is a szovjet nép példáját követni, a szocializmus építése útján, hogy ugyanolyan boldogok lehessünk, mint a szovjet emberek! Elvtársi üdvözlettel: *Varga Lászlóné,* Tüker 21-es telep dolgozója."

ÉLJEN NÉPÜNK FELSZABADÍTÓJA ÉS BARÁTJA: A NAGY SZTÁLIN!

1945 április 4-e meghozta számunkra

A SZABADSÁGOT, FÜGGETLENSÉGET, ÉLETSZÍNVONALUNK FELEMELÉSÉT, A BOLDOG JOVÖT

Az emberiség történelmében és életében voltak sorsdöntő napok és események, melyek egyes nemzetek és osztályok sorsát megváltoztatták, de egy sem hasonlítható az 1917-es szocialista forradalom napjaihoz. Ez a forradalom nem egyes nemzetek sorsát változtatta meg, itt nem egy új kiváltságos osztály született, hanem az egész világ kizsákmányoltjainak és dolgozó osztályának történelmében új fejezetet nyitott meg. Hazánkban ez az új korszak 1945 április 4-ével vette kezdetét. Azóta még csak öt esztendő telt el. Álljunk meg egy pillanatra és tekintsünk vissza ismét az elmult évekre, egyrészt azért, hogy ne feledjünk, de másrészt azért is, hogy az eddig elért eredményekből következtetni és erőt tudjunk meríteni a jövőre nézve.

A fasiszták által felidézett háború nemcsak 600.000 magyar dolgozó pusztulását eredményezte, hanem örökségül egy kifosztott és lerombolt országot hagyott hátra. Gyárak, üzemek, lakóházak és közlekedésünk romokban hevert. Az elmult öt év alatt a magyar munkásosztály a magyar kommunisták irányítása mellett újjáépítette az országot és ezzel olyan eredményt hozott létre, mellyel csodálatba ejtette az egész világot.

Ennek előfeltétele volt, hogy az ország a nép országa legyen. A dolgozók tudták, hogy maguknak építik az országot. Létrehoztuk a földreformot, azok kapták a földet, akik azt valóban megdolgozzák. Ez jelentette a földesúrosztály megszünését, de egyben a magyar parasztság felszabadulását az 1000 éves iárom alól. A szénbányákat, a villamos erőforrásokat, gyárakat és bankokat államosítottuk. Egyszóval a kizsákmányolást fokozatosan megszüntettük. Van alkotmányunk. A gyár a munkásé. A föld a népnek terem.

Előfeltétele volt továbbá az újjáépítésnek az anarhisztikus gazdálkodás helyett a tervgazdálkodás bevezetése.

A hároméves terv

Pártunk kidolgozta a hároméves tervet és ami már valósággá vált. A tervet két év és öt hónap alatt valósitottuk meg és előirányzatát a népgazdaság minden ágában túlteljesítettük. Cél az 1938. évi színvonal elérése volt. A nehéziparhoz tartozó iparágak termelése elérte az 1938. évi termelés 174 százalékát. A hároméves terv időszakában fogtunk hozzá a szocializmus alapjainak lerakásához a mezőgazdaságban is. A közlekedés teljesítménye 1949-ben az áruszállítás terén 148.5 százaléka, az utasszállítás terén 222.4 százaléka volt az 1938. évinek. A hároméves terv indulásakor a külkereskedelem, valamint a nagykereskedelem még a nagytőkések kezén volt. A terv ideje alatt teljesen állami kézbe került. Tudjuk azt, hogy a kereskedelem bonyolítja le az áruk forgalmát olymódon, hogy oda szállítja, ahol arra szükség van. De ezen túlmenően igen fontos feladata az állami készletek gyűjtése. Külkereskedelmi forgalmunk egyre nagyobb mértékben a Szovjetunió és a népi demokráciák felé irányul.

A beruházások terén 125.3 százalékra teljesítettük a hároméves tervet. Uj gyárak, üzemek, közúti és vasúti hidak, utak hirdetik a hároméves terv sikeres megvalósulását. Mezőgazdaságunkban 4500 úi traktor, több mint 1600 cséplőgép és az egyéb gépek ezreinek sokasága könnyiti meg az ember munkáiát és növeli a termelés eredményeit. Villamosítással, a fénnyel együtt a kultúrát is bevittük 455 községbe

Uj iskolák és az egyetemek már a nép fiainak már a valóságos tudományt hirdetik. Kórházak, beteggondozó intézetek, szociális otthonok és üdülők mindmegannyi bizonvitékai annak a szociális gondoskodásnak, melyben ma már az iparban teljesen megszünt a munkanélküliség.

A terv szerint a dolgozók életszínvonalának 1950 augusztus 1-re nyolc százalékkal kellett volna meghaladnia az 1938-as színvonalat. Ezzel szemben a valóságban a dolgozók reálbére már 1949 decemberében több mint 40 százalékkal meghaladta az 1938. évit. Ezt nemcsak a szükségleti cikkek fogyasztásáról szóló statisztikai adatok igazolják, hanem ez jut kifejezésre a különféle szociális juttatások és az egészségügyi ellátás tekintetében is.

Az életszínvonal emelkedése mellett növekedett a nemzeti jövedelem de ezek az eredmények együttal szilárd alapját hozták létre a szocialista Magyarország felépítésének, az ötéves tervnek.

Az ötéves terv

Nem állhatunk meg fejlődésünkben. A magyar dolgozó nép még többet akar termelni, hogy még jobban éljen. Ezt szolgálja népgazdaságunk ötéves terve, melyel új korszak kezdődött népünk életében, a szocializmus építésének korszaka. A terv leendő megvalósítása során az újjáépített hazából egy új hazát építünk fel. Egy boldog, jómódú, művelt nép hazáját. Olyan ipari ország leszünk, mely fejlett mezőgazdasággal rendelkezik. Célul tűztük ipari termelésünk 86 százalékkal való emelését, mezőgazdaságunk elmaradottságának felszámolását, életszínvonalunknak további 35 százalékkal való emelését. Amit célul tűztünk ki, azt meg is valósitjuk. Erőnket megsokszorozza, hogy mellettünk áll most is, miként az elmult évek folyamán a Szovjetunió. Bízunk sajátmagunkban, mert bízhatunk és számíthatunk Pártunk és vezetőink bölcs előrelátásában.

A kétkedők, az ellenségek, akik már a hároméves terv megvalósítását irreálisnak tartották, vegyék tudomásul, hogy a választ egyanúgy meg fogjuk adni, mint ahogy a hároméves terv megvalósításával megadtuk. Az új társadalom erős sziklára: a munkásosztályra épült.

Harcunkban hatalmas fegyver van a kezünkben, a proletárdiktatúra. Ez érvényesült az ellenség felszámolásánál, mely a Kisgazdapárt és Szociáldemokrata Párt jobbszárnya, Nagy Ferenc, Sulyok és Pfeiffer képében jelentkezett. Szabotőrök és becsempészett kémek elnyerték méltó büntetésüket. Népi demokráciánk türelmes, de a türelemnek is van határa.

Az elmult esztendőkben hatalmas mértékben növekedett a munkásosztály és általában a dolgozók száma. A munkásosztály államhatalma fejlődött itt ki. A munkás-parasztszövetség megerősödött. Ma már építőmunkában az összes dolgozók a munkásosztály köré tömörülnek. A proletárdiktatúra itt is betöltötte szerepét. Hadseregünk a béke hadserege, de ha kell, a forradalom hadseregévé válik a külső ellenség, az imperializmus elleni harcban.

Az osztályvkülönbség megszüntetésének egyik tényezője a volt uralkodó osztályok müveltségi egyeduralmának felszámolása. 1930-ban az ipari munkásság Magyarország lakosságának csak 15 százaléka volt, ugyanekkor pedig a középiskola padjaiban csak 2.7 százalék volt a számuk. Ezek az adatok beszélnek. Elmondják azt, hogy a gyár, üzem, a bánya dolgozóinak és a parasztságnak gyermekei ki voltak rekesztve és el voltak zárva a tanulás lehetőségétől. Mesterségesen tartották tudatlanságban a dolgozó népet és gyermekeit. Itt az eszköz a kódosítés és butítás volt.

A felszabadulást követő években ezen a téren is megváltozott a helyzet. Pártszervezetelnk, szakszervezetelnk, népnevelőink és sajtónk rávezette eddigi elnyomott osztályunkat a tanulás és művelődés szükségességére. Nemcsak az iskolák kapuit nyitotta meg a dolgozók számára, hanem ösztöndíjak juttatásával, népi kollégiumok létesítésével és az életszinvonal felemelésével ehhez az anyagi lehetőséget is biztosította

Élni tudtunk a szabadsággal

De az iskolákon kívül is tömegszervezeteinkben, így szakszervezeteinkben is szakmai, kulturális és tudományos téren folyik a dolgozók oktatása. Ez az út vezet majd a fizikai és szellemi munka közötti különbség teljes felszámolására. Mindezeken kívül pedig politikai és szakmai tudás szorosan összefügg a termelés kérdésével. Ha nagyobb a tudás, több lesz a termelés, jobb lesz az élet. Most, hogy elérkeztünk április 4-hez, mely nap már lángbetűkkel beleíródott a magyar történelem könyvébe, fokozottabb mértékben átérezzük újjászületésünk nagyszerűségét. A német fasizmus már ásta a sírt népünk számára, amikor a dicsőséges szovjet hadsereg katonái életük feláldozásával megadták azt a szabadságot, melyért évszázadokon keresztül hiába harcolt a magyar nép. Szabad és független ország lettünk. Az eddigi elért eredmények pedig azt bizonyítják, hogy élni tudtunk a kapott szabadsággal. Ez az ünnep a szocializmus, a magyar munkásosztály, Pártunk hatalmának erősségének és dicsőségének ünnepe. Ez a nap a békéért vivott harcnak az ünnepe. Örök figyelmeztetés az imperialista háborús uszítók számára, mert az ilv ünnepek bizonyítják a szocialista állam és társadalom felsőbbrendűségét. Ez a forduló a munka termelékenységének ünnepe. És végül ez a dátum az, amely megvilágítja továbbiakban is utunkat a szocializmus felépítéséhez. Ez adja nekünk az erőt ahhoz, hogy Pártunk, a munkásosztály élcsapatának és bölcs vezérének, Rákosi elvtársnak vezetésével tántoríthatalanul, rendíthetetlenül és minden körülmények között megingathatatlanul haladunk továbbra is azon az úton, melyet Marx, Lenin és Sztálin elvtárs jelölt ki számunkra, mert csak ez az egyedüli biztos záloga annak, hogy mielőbb megvalósíthatjuk minden becsületes magyar ember kívánságát: a békét, a szocialista társadalmat.

Dr. Wirter László

A Gázművek gépjárművezetői versenyt indítottak a 100.000 kilométerért

„T. Szerkesztőség!

Üzemi garázsunk dolgozói felismerve a Párt útmutatását és Rákosi elvtárs elhangzott beszédei alapján a Sztahánov-mozgalom nagy nemzetgazdasági jelentőségét s hatalmas szerepét az ötéves nemzetgazdasági tervünk sikeres befejezésében, szocializmusunk mielőbbi elérésében, *versenyt indítanak a 100.000 km elérésére*

Üzemi bizottságunk felkérte a Vegyipari Munkások Szakszervezetének Termelési Osztályát, hogy *szólítsa fel az ország valamennyi gépkocsivezetőjét, a 100.000 km-es versenymozgalomban való részvételre.*

A verseny lényege a gépkocsik élettartamának, mely jelenleg 40—50.000 km között mozog generáljavítás nélkül, meghosszabítása 100 ezer km-re. Ezt a célt egyéni felelősség, kollektív munka és jókarbantartás révén kívánjuk elérni.

Reméljük, hogy üzemi garázsunk dolgozóinak versenykihívása az ország gépkocsivezetőinél széles körben visszhangra talál, miáltal munkakörünkön belül is előmozdíthatjuk az ötéves terv sikeres befejezését.

Szijjártó Miklós s. k., párttitkár
Póczik Kálmán s. k., üzemi biz.
Fővárosi Gázművek KV."

Igyekszem szakmámat tökéletesen elsajátítani sztahánovistáink támogatásával

A Horthy-rezsim ideje alatt borbély voltam, az akkori nagy válságok idője alatt tönkrementem. Segédmunkásként kevés bérért sokszor változtattam munkahelyem mert állandóan nőtt a munkanélküliség. 1940-ben kerültem a BSZKRt Autóbusz főmühelyéhez, mint segédmunkás. Itt ebben a minőségben dolgoztam nagy anyagi nehézségek között, hogy három gyermekem nevelhessem és közülük kettőt iskoláztatni tudjak.

Nagy anyagi küzdelmek között lassan teltek az évek. 1944-ben műszaki csapat mellé osztottak be borbélynak és fogságba estem, majd a Szovjetunióba kerültem, ahol láttam, hogy milyen jogai vannak az embernek. Láttam azt is, hogy milyen igyekezettel építi a szocialista ember a szabad hazáját. Láttam, hogy milyen lehetőségek állnak egy dolgozó ember előtt a Szovjetunióban. Minden ember képezheti magát ideológiai vonalon és szakmai téren. A szocialista állam megad minden lehetőséget és segítséget arra, hogy egy magát képezni akaró dolgozó gond nélkül tanulhasson.

1948-ban kerültem haza a Szovjetunióból azzal a tudattal, hogy a Szovjet Hadsereg által felszabadított Magyarországon szabad emberek élnek és megváltozott a munkás viszonya a munkához. Elképzelésemben nem is csalódtam, mert valójában így volt és így is van ma is.

Munkára jelentkeztem a régi munkahelyemen. Nagy igyekezettel dolgoztam és a szovjet tapasztalatok alapján mind nagyobb érdeklődés ébredt fel bennem a gépek iránt. Munkatársaimmal való beszélgetés nyomán megértettem, hogy miért van szükség a nehézipar fejlesztésére.

Beléptem a Szakszervezetbe. Munkaidő elvégzése után elméleti téren képezni akartam magam és szakszervezeti szemináriumra jelentkeztem. A szemináriumon ideje alatt megismertem Pártunk elméletét és célkitűzéseit. Sokat gondolkoztam azon, hogy az elméleti tudást munkámban hogyan kapcsolhatnám össze a gyakorlattal. Igyekezetemnek meg is volt a gyümölcse és egy munkatársammal újítási javaslatot adtunk be, amiért 100—100 Ft jutalmat kaptunk.

1949 decemberében jelentkeztem a Pártvezetőségnél tagje öltnek. Pártvezetésünk elfogadta kérésemet és kitüntetett azzal, hogy tagjelölt lehettem.

A Szovjetunió nagy vezérének, Sztálin elvtárs 70. születésnapját a magyar munkások felajánlással ünnepelték meg. Mint segédmunkás produktiv termelő munkát nem tudtam felajánlani, csak segítettem munkájukban a szakmunkásokat.

A Szovjetunió Vörös Hadserege által felszabadított hazánkban a szovjet tapasztalatok alapján megindult az első hároméves terv ennek sikeres befejezése után az ötéves terv. Tervgazdálkodásunk szervezője és irányítója a Pártunk. A kommunisták segítsége és útmutatása alapján jutottunk el addig, hogy tervgazdálkodásunkban szakmunkáshiány van.

Üzemünkben is megindultak az átképző tanfolyamok. Vas- és fémesztergályos tanfolyamra jelentkeztem, hogy tudásomat fokozzam és tudásomon keresztül én is részese lehessek szakmunkásként az ötéves tervünk végrehajtásának. Minden igyekezetem az, hogy ötéves tervünket előbb fejezzük be és ezáltal is emeljük életszínvonalunkat és új országot építhessünk fel.

A Magyar Dolgozók Pártja tette lehetővé, hogy erre a tanfolyamra jelentkezhettem, melyet a Szovjetunió példája nyomán Pártunk nagy vezére, Rákosi elvtárs biztosított számunkra.

Igérem, hogy minden lehetőséget felhasználok a szakma tökéletes elsajátítása érdekében Bikov elvtárs és a magyar sztahánovisták útmutatása alapján Pártunk elméletének segítségével azt hiszem nem is lesz nehéz ígéretemet beváltani.

Takács Sándor

Dolgozzunk becsületesen, hogy ötéves tervünkkel megvalósuljon minden elképzelésünk

(Gallyatetői levél)

Kedves Közlekedés! Vasárnap déli órákban érkeztünk meg Galyatetőre. Már az úton sok elvtárssal találkoztunk, akik szintén oda utaztak és találgatták, hogy milyen is a Nagyszálló, ahol mi két hétig üdülni fogunk. Csillogó szemmel mondták, hogy a népi demokráciánk milyen szép helyre küld bennünket. Gyönyörűről a MAVAUT autobusszal mentünk fel a szállóhoz. Utközben nem győztünk gyönyörködni a táj változó szépségeiben. A szállóhoz érve, olyan fogadtatásban volt részünk, hogy bizony elállt szemünk-szánk, hogy még ilyen helyre is kerülhet dolgozó ember, amit Pártunknak és szeretett vezérünknek, Rákosi elvtársnak, a nagy Szovjetuniónak köszönhetünk, aki felszabadította hazánkat, levette kezünkről a bilincset.

Gyönyörű tágas hallban fogadtak bennünket, ahol kiadták a szobakulcsokat. Hárman kerültünk egy szobába, a IV. emelet 405-be Kovács 47. és Ördög J. cinkotai HÉV kalauz elvtársakkal együtt. A szoba ablakai a hegyekre néznek. A táj gyönyörű; havas minden. Nem győztünk a csodálkozásunknak kifejezést adni, csak néztünk egymásra és a szemünk megtelt könnyel. Erdemes volt dolgozni! Megfogadjuk, ha otthon leszünk, még nagyobb lendülettel végezzük munkánkat, hogy minél több dolgozó kartársunk kerüljön ide üdülni.

A szállóban minden kényelemről gondoskodnak, nagy társalgóterem, ebédlő, fedettuszoda, könyvtár, külön helyiség a táncolóknak, vízgyógyintézet, a sportnak ping-pong terem, siléces, szánkók és még sok más sporteszköz szolgálja az üdülők szórakozását, sportolását. Kb. 250-en vagyunk, de olyan mindenki, mintha már régen ismerné egymást; közvetlenek egymáshoz. Az ebéd: raguleves, sült csirke burgonyával, sör, cékla, tortaszelet és feketekávé. Délután pihenés fél 5-ig, utána uzsonna: tej, kávé, ki mit kért. Vacsora: bográcsgulyás, sör, bor, frőccs, — választás szerint, — retek körözöttel. Kilenc órakor ismerkedési est volt ahol külön üdvözöltek bennünket és utána táne volt 1 óráig. Az első nap így telt el. Hétfőn 9 órakor a reggeli tej, kávé, tea, csokoládé, vaj, jam, méz, felvágott, ebéd: húsleves, sertéssült burgonyával, sör, bor, ki mit kíván, savanyúkáposzta császármorzsa és fekete.

A szálloda dolgozói igyekeznek az üdülésünket minél kellemesebbé tenni. Mi pedig azzal segítettünk nekik, hogy vigyáztunk mindenre, a rendre, tisztaságra.

Itt valóban meglátszik, mit jelent Rákosi elvtársnak az a mondása, hogy „legfőbb érték a dolgozó ember". Amit üdülésünk alatt tapasztaltunk, azt soha nem sejtettük volna, tehát ne legyünk türelmetlenek, mert minden valóra fog válni az ötéves tervünkön keresztül, ha a munkából minden dolgozó öntudatosan, legjobb tudása szerint kiveszi részét és hozzájárul a szocializmus építéséhez.

Válóczi János s. k.,
Kelenföld, forg. kocsivezető.

AZ „EZRED FIA"

c. szovjet ifjúsági film szinkronizálása befejeződött. A film új szinkron rendezőket avatott Luthor Mária és Szajkó Ferenc személyében. A főszereplő kisfiú, Ványa hangját, egy 13 éves tanuló, Kurcz Agnes szólaltatja meg, aki a próbáknál számos fiú-próbázónál jobbnak bizonyult. Tollas András, a kozákfiú „hangja" harmonika-kísérettel egy dalt is énekel.

Éljenek dolgozó népünk legjobb fiai, a szocialista munka hősei: a sztahánovisták!

A TÜKER dolgozói lelkesedéssel készülnek felszabadulásunk ötödik évfordulójának megünneplésére

A TÜKER NV dolgozói lelkes munkafelajánlásokkal készülnek április 4-ére, hazánk felszabadulásának ötödik évfordulójára, hogy kifejezzék hálájukat és szeretetüket a nagy Szovjetunió iránt, amelynek felszabadulásunkat köszönhetjük.

Az NV központban március 10-én megtartott termelési értekezleten is több felajánlást tettek dolgozóink. Az értekezletnek súlyos rendezési szépséghibája volt az, hogy arra a telepeket nem hívták meg. Így az értekezleten, a sok lelkes felszólalás ellenére is, olyan kép alakult ki, mintha a TÜKER-nél nagy többségben csak értelmiségi dolgozók volnának...

Első felszólaló *Ézsás* elvtárs, a 12-es telepről. Beszédében kifogásolja, hogy az értekezleten versenykiértékelés bejelentések történtek, de erről őket telepi dolgozókat nem is értesítették. Hiányolja, hogy a versenykiértékelés bejelentéseknél a telepi dolgozókról szó sem esett.

A következő telepi felszólaló *Virág* Sándor elvtárs volt, aki vagonkirakó brigádja nevében bejelentette, hogy április 4-re teljesítményüket 195 százalékról 205 százalékra emelik. A további felajánlások a következők voltak:

A 7-es telep dolgozói vállalják, hogy hazánk felszabadításának évfordulójára, április 4-re, amelyet őrömünnepnek tartanak, 25 százalékkal emelik teljesítményüket.

A 8-as telep dolgozói vállalják, hogy termelésüket 10 százalékkal emelik.

A 11-es telep dolgozói felajánlották, hogy április 4-re — az eddigi napi 6—7 vagon teljesítményüket — 8 vagonra emelik. Vállalják óránként 35 q ta kirakását és 15 q szén kikosarazását.

A 14-es telep *Seller*-brigádja vállalja, hogy teljesítményét 24 százalékkal növeli.

A 17-es telep dolgozói április 4-re vállalják, hogy teljesítményüket 200 százalékra emelik. Az értelmiségi brigád 20 százalékos önköltségcsökkentést vállal.

A 19-es telep „*Dózsa György* brigádja" vállalja, hogy teljesítményét 260 q-ról 270 q-ra emeli azáltal, hogy a fűrészeket gépi reszelés helyett kézzel reszeli és hajtogatja s így a fűrész érzékenyebb és gyorsabb vágóképességű lesz.

Ugyanitt a „*Petőfi*-brigád" vállalja, hogy a vagonok ki- és berakási idejét 4 óra 30 percről 4 óra 15 percre csökkenti. Ezenkívül a vágóbrigád 10 q-ás többtermelését beközelítéssel lehetővé teszi.

A 24-es telep vagonkirakó *(Papp)* brigádja teljesítményét 200 százalékra kívánja emelni, úgy, hogy a többteljesítményt észszerűsítéssel éri el. A brigádon belül külön csoportot szerveznek a szerszámok, rakodó deszkák és vagonmelletti eszközök készenlétbe helyezésére.

Az *Antal- és Csizmadia* vágóbrigád egymást hívta ki versenyre. A *Csizmadia*-csoport 300 q, az *Antal*-csoport 250 q fa fűrészelését vállalta naponta.

Az adminisztrációs *Kacsó*-brigád a hibák kiküszöbölésén kívül vállalta, hogy a számlákat 7 perc alatt kiállítja és ezalatt az idő alatt a telepről való elvitelét is biztosítja. Az irodai alkalmazottak vállalták még, hogy április 4-re mindenki elsajátítja az irodai munka minden válfaját.

A 29-es telepről *Balázs* Imre, a csoport nevében vállalta, hogy normájukat 33 százalékkal túlteljesítik. De ehhez a Gazdasági Osztály segítségét kérték, hogy az az igényelésüket rövid idő alatt intézze el.

Egyéni versenykihívás

A TÜKER 19-es telepén: *Boross* Ferenc, *Tamcsu* Mihály és *Körmendi* József, a telep állandó szalagfűrészesei versenyre hívták ki egymást a „Telep legjobb fűrészese" címéért.

A versenyfeltételeket 10 pontban foglalták össze:

1. A verseny állandó és folyamatos. Kiértékelés havonta. A cím hat hónap átlagteljesítménye alapján szerezhető meg.
2. Mind a három fűrészes kap öt fűrészlapot, amelyet mindennap reggel 7 órára elkészíttet a külön rendelkezésre bocsájtott reszelővel. Így mérni tudjuk, ki milyen mennyiséget, hány méter fűrészlap és hány drb reszelő felhasználásával vágott fel. Így az önköltségcsökkenés is mérhető.
3. Mivel két gép egy elevátorban dolgozik, a mennyiséget csillével mérjük. A csillelerakó jegyzi, melyik fűrészesnek hány csillével rakott le, így a kiment mennyiség, osztva a csilleszámmal, adja a levágott súlyt.
4. A termoster jegyzi, hogy 20—25, vagy 33 as vágás történt-e. A 25-ös a 6 perces normaalapnak felel meg. A 20-as 1.5 perccel több, a 33-as pedig 1.5 perccel kevesebb normaperccel számolandó el.
5. A mennyiség mellett a minőség is döntő. A fel által emelt minden panasz, ha az jogos, 10 hibapontnak számít. A bajtás által emelt panasz 5 hibapont, ugyancsak ennyi a telepvezető által emelt minőségi kifogás is.
6. A fűrészes köteles minden olyan vastag fát is elvágni, amely a szalag alatt átmegy. Minden ilyen le nem vágott darab fa — 5 hibapont.
7. A fűrészes köteles gépét maga ápolni, kezelni, tisztítani. E téren észlelt hiányosság 5 hibapont.
8. Az elbírálásnál számításba jön a kollektiv szellem érvényesülése is. Ezt 5—10 jó, vagy 5—10 rossz ponttal bírálja el a telep kollektiva.
9. Számít a szakszervezeti, illetve politikai munka is. Minden felszólalás az értekezleteken vagy a Szabad Nép Baráti Körben, 1 jó pontot jelent. A passzív magatartás 5, illetve 10 hibapontot is jelenthet.
10. A verseny 1950 március 1-ével indult és az első cím, illetve megállapítás szeptember 1-én lesz.

Célunk, hogy eldöntsük, egyenlő feltételek és körülmények közt, ki a legjobb fűrészes a telepen? Ez a Párt és szakszervezetnek is lehetőséget ad arra, hogy megállapítsa, a TÜKER-telepek fűrészesei között, (a szalagfűrészesek közt) milyen helyezést értünk el?

Mi megértettük Rákosi elvtárs szavait, hogy az egyéni verseny a szocializmus építésének eszköze, kommunista módszere. Ezért a boldogabb jövő építése érdekében ki akarjuk venni részünket a szocializmus építéséből és az ötéves terv minél előbbi sikeres befejezéséből. Szabadságért!

Miron Sándor s. k., ü. b. titkár.
Boros Ferenc, Körmendi József,
Tamcsu Mihály, fűrészesek

A BURTELEP MUNKÁJÁNAK HIÁNYOSSÁGAI ÖNKRITIKÁNK TÜKRÉBEN

Rákosi elvtárs február 10-én megtartott beszédében a Központi Vezetőség előtt, mint fényszóróval világított rá élesen azokra a hiányosságokra, amelyek nemcsak a párt-, de a szakszervezeti mozgalomban is mutatkoznak.

Rákosi elvtárs beszédét és a Központi Vezetőség határozatát alaposan és mélyrehatóan tanulmányozni nem elégséges. Meg kell vizsgálni helyi viszonylatban is azokat a hiányosságokat, amelyekről Rákosi elvtárs beszélt.

Megvizsgálva üzemi bizottságunk munkáját, a műhelybizottságok és hu szasbizalmiak eddigi működését, az volt a meggyőződésünk, hogy Rákosi elvtárs itt járt Burtelepen és közvetlen tapasztalatokat szerzett a helytelenül végzett munkákról.

Településünkön is tapasztalható a tömegekből való elszakadás. Ez egyrészt arra vezethető vissza, hogy a szakszervezeti napok megtartása nem rendszeres, másrészt üzemi bizottságunk tagjai rosszul megszervezett munkájuk következtében keveset időznek a dolgozók között. Aktiválnkat nem szerveztük meg eléggé, az adminisztrációs munkák tömege az íróasztalhoz köt bennünket s így mind kevesebb idő jut arra, hogy a dolgozók között járjunk. Ez komoly hiba, amelyen a legsürgősebben segíteni kell.

Bizony alaposan megsértettük a szakszervezeti demokráciát, amikor az üzemi bizottságban bekövetkezett változásokat magunk között intéztük el és abba nem voltak be a dolgozókat. Kirekesztettük ezzel őket a kritika és ellenőrzés jogából s bekövetkezett változásokról még csak be sem számoltunk dolgozóinknak. A parancsolgatás módszerét is szívesebben és sűrűbben alkalmaztuk, mint a kitartó és fáradhatatlan nevelőmunkát.

Nem foglalkoztunk eléggé műszaki értelmiségünkkel. Amikor erről a kérdésről volt szó, megnyugtattuk lelkiismeretünket azzal, hogy mi nem vagyunk főműhely és így ilyen problémánk nincs is. Ugyanakkor nem vettük észre, hogy kocsimestereink és helyetteseik nincsenek eléggé aktivizálva és bevonva a munkaverseny-mozgalomba. Magunk között megállapítottuk, hogy nem aktivak, de nem vettük észre, hogy ennek nagyrészt mi vagyunk az oka.

Nő- és ifjúsági mozgalmunk teljesen ellaposodott. A nők egyenjogúságáról ugyan beszéltünk, de nem tettünk eleget ahhoz, hogy ez a gyakorlatban is megmutatkozzon. De örömmel állapíthatjuk meg, hogy ezen a területen már komoly lépéseket tettünk a hibák kijavítására.

A szindikalizmus jelei is komoly mértékben mutatkoznak településünkön. Üzemi bizottságunk tagjai a pártvezetőségtől elszakadva, sőt néha azzal szembeállva végezték munkájukat. Ez vonatkozik minden U. B. tagra, titkártól, jegyzőig. Üzemi bizottságunk tagjainak az lett volna a kötelességük, hogy a pártvezetőség tagjaival együttműködve leküzdjék a hibákat.

Ehelyett megállapítottuk, hogy itt csak mi dolgozunk s a mi munkánkon áll, vagy bukik a termelő és mozgalmi munka Burtelepen. Elszakadtunk, önállósítottuk magunkat. Megfeledkeztünk arról a sztálini tanításról, hogy a pártonkívüli szervezetek függetlenségének elmélete, párttól elszakadt, korlátolt szakszervezeti embereket és elkispolgáriasodott hivatalnokokat termel ki. Lenin elvtárs azt tanította: a Párt a proletariátus osztályszervezetének legmagasabb formája s a szakszervezet, mint transzmissziós szíj összeköti a Pártot a munkásosztállyal, a Pártnak kiszolgáló szerve. Ha mindezeket figyelembevéve végezzük e területen munkánkat, komoly javulást érhetünk el mozgalmi munkánkban.

Az elmondottak mind komoly hibák, amelyeket a legsürgősebben ki kell küszöbölni. Élnünk kell — sokkal jobban mint eddig — a kritika és önkritika fegyverével s azt minden munkánknál alkalmazni kell. Hálával és szeretettel gondolunk Pártunk bölcs vezetőjére, Rákosi elvtársra, hogy rámutatott hibáinkra. Hálánkat úgy tudjuk legméltóbban kifejezni, ha sürgősen kiküszöböljük hibáinkat.

Odor Béla
Burtelepi üzemi bizottsági titkár

MEGJAVÍTJUK SZAKSZERVEZETI MUNKÁNKAT!

A Gépjárművezetők Szakszervezete Elnöksége, majd Központi Vezetősége áttanulmányozta és kiértékelte Rákosi elvtárs február 10-én az MDP Központi Vezetősége előtt elmondott beszédét, melyben átfogó képet adott az angolszász imperializmus és bérencei háborút előkészítő aljas kém- és szabotáló cselekményeiről, melyeket a Pártunk éberségével sikerült lelepleznünk. Beszédében kiemelte a Szovjetunió által vezetett béketábor egyre növekvő erejét, a becsületes, józángondolkodású emberek százmilliónak csatlakozását a béke táborához. Elmondotta, hogy a magyar dolgozó nép a Szovjetunió segítségével és Pártunk vezetésével nagy eredményeket ért el, melyek megerősítették népi demokráciánk politikai és gazdasági alapjait és ezzel biztos bástyájává lettünk a béke védelmének. Hároméves tervünk túlteljesítése, ötéves tervünk megindítása nagy lépésekkel viszi dolgozó népünket előre a felemelkedés útján a szocializmus megvalósítása felé. Eredményeink megszilárdítása és továbbfejlesztése érdekében Rákosi elvtárs beszédében bírálta a Párt és szakszervezetek eddigi munkáját és rámutatott azokra a hiányosságokra, hibákra, melyek előrehaladásunkat gátolják. Ugyanakkor megmutatta a hibák és hiányosságok kiküszöbölésének útját. Szakszervezetünk elnöksége és Központi Vezetősége szakszervezetünk munkáját megvizsgálta és megállapította, hogy hibák és hiányosságok vannak a mi munkánkban is, olyan hibák, és hiányosságok, amelyeket csak Rákosi elvtárs beszédének áttanulmányozása során ismertünk fel és amelyek kijavítása lényegesen meg fogja szakszervezeti munkánkat javítani. Elsősorban elnökségünk és Központi Vezetőségünk munkájából hiányzott az aktivitás — ami megmutatkozott a politikai kérdések tárgyalásainál a kevés hozzászólásokban. Az elnökségi és vezetőségi ülésekre egyes szaktársak nem jelentek meg — vagy csak késve, pontatlanul érkeztek meg, ami gátolta a Vezetőség folyamatos munkáját. Vezetőségünk egyes tagjai a társadalmi munkától távoltartották magukat és ezáltal az aktivák felé példamutatásunk rossz volt. Vezetőségi üléseken a kritikát és önkritikát ritkán alkalmaztuk, aminek következtében hiányosságainkat nem ismertük fel idejében. A politikai munkatársak az íróasztal mellől és sok esetben telefon mellől irányították a mozgalmi munkát.

Szakszervezetünk propaganda- és nevelő munkája részben felszínes volt, ami különösen a Teherfuvar NV dolgozói között mutatkozott meg. Amikor a határozat után átvizsgáltuk üzemeinkben a szakszervezeti mozgalmat, egész sor szervezési hibát észleltünk. Az ÜB-titkárok és reszortfelelősök egyrésze hivatalnak tekintették szakszervezeti funkciójukat, nem látogatták meg a műhelyeket, elszakadtak a dolgozóktól, a Pártszervezetekkel való együttműködésünk nem mindenütt volt kielégítő. A mozgalmi munka helyett főleg a TÜKERT, OKA és segélyezési ügyekkel foglalkoztak. Az üzemi bizottságokon belül nem működtek a reszortbizottságok és legtöbb üzemben maga az üzemi bizottság, sőt egyedül az ÜB-titkár akart minden mozgalmi munkát elvégezni és hogy az üzemi aktivák nem lettek foglalkoztatva, nem ismerhették meg munkaterületüket, amely gátlólag hatott a káderek kifejlődésére. Az ÜB a bizalmiakat nem irányította és így nem ismerhették feladataikat, nem tudtak foglalkozni az üzem dolgozóival.

A műszaki értelmiség kérdésével nem foglalkoztunk kellően, elhanyagoltuk, nem láttuk el további feladatokkal és ennek hatása megmutatkozott a termelés területén, de megmutatkozott az üzemi szakszervezeti munkában is. Ezeknek a hibáknak következtében a munkaversenymozgalom kampányszerűvé vált. A műszaki értelmiség a sztálini műszakban jelentős mértékben közreműködött a munkaverseny szervezésében, az anyagellátásban és technikai tanácsokkal látta el a dolgozókat.

A munkaversenymozgalom kifejlődését még ezenkívül hátráltatta egyes üzemeinkben a Rovan-féle normaelszámolás, melyet csak Rákosi elvtárs beszéde nyomán sikerült felszámolni.

Megmutatkozott nevelőmunkánk hiányossága a közúti forgalomban is. A gépjárművezetők gondatlan vezetése nagy anyagi károkat okoz nemzetgazdaságunknak és növeli vállalataink önköltségét.

Üzemi bizottságaink és vidéki helyiscoportjaink munkájának ellenőrzését hiányosan végeztük, ami megmutatkozott a munkaversenyek kiértékelésének gyenge ellenőrzésében és abban, hogy az üzemi bizottságaink nem minden esetben vonták be a dolgozókat az élmunkások kijelölésébe. Üzemeinkben folyó oktatás és nevelés a rendszeres ellenőrzés hiánya miatt a szemináriumokon komoly lemorzsolódásokat jelentett. De február hónapban oktatásunkat átszerveztük, a szemináriumok előadóit, akik nem voltak megfelelőek, leváltottuk és helyettük képzettebb előadókat biztosítottunk a szemináriumok számára és így a szemináriumi hallgatók létszáma a januári 240-el szemben február végén 352-re emelkedett az Aautótaxi NV-nél.

Rákosi elvtárs kritikája és útmutatása nyomán a hibák gyors kiküszöbölésével eredményeket értünk el a termelés, a munkafegyelem és az egyéni verseny fejlesztése terén. Budapesti üzemeinkben január hónapban 400, február végén 1300, március hónap elején már 1633-ra emelkedett az egyéni versenyzők száma. Üzemeinkben 18 minőségi brigád alakult február és március hónap elején. Ugyanebben az időben 20 komplex-brigád is megalakult, a munka termelékenysége üzemeinkben 19 és 21 százalékkal emelkedett.

Munkánk hiányosságainak felismeréséhez Rákosi elvtárs beszéde segített bennünket. Munkánk átvizsgálásánál tanulságként vontuk le, hogy nem végeztünk jó munkát, ha megtűrjük a lazaságot akár önmagunk, akár mások felé és ha nem alkalmazzuk munkánk minden szakaszában a bírálat és önbírálat fegyverét. A Gépjárművezetők Szakszervezetének funkcionáriusai okulva a hibák és az eredmények tanulságaiból, Rákosi elvtárs és Pártunk iránymutatását követve megjavítjuk munkánkat, hogy szakszervezetünk is betölthesse azt a feladatát, hogy ötéves népgazdasági tervünk megvalósításával szilárdan lerakjuk a szocializmus alapjait.

A Gépjárművezetők Szakszervezetének Központi Vezetősége.

Versenyre hívom ki az építőipar gépjárművezetőit

Alulírott, megértve Pártunk Vezetőségének határozatát, a mai nappal egyéni munkaversenybe lépek és kihívom az építőiparban dolgozó összes szaktársaimat. A célkitűzésem a gépjárművemmel 110.000 km-t teljesíteni generáljavítás, fődarab-csere nélkül. 2.70 Ft km-es önköltséget 2.40 Ft-ra csökkentem. Továbbá minden lehetőséget kihasználok, hogy gépjárművemmel minél több építési anyagot tudjak szállítani.

Ezen célkitűzéseket Pártunk és Rákosi elvtárs iránymutatása alapján kívánom keresztülvinni és véleményem, hogy minden gépjárművezető szaktársnak egyéni versenybe kell lépnie.

Nekünk, gépjárművezetőknek sokat nyújtott a népi demokrácia, a gépjárművek száma hatalmas mértékben emelkedett. Közlekedésünk ilyen irányú fejlesztésére semmi más rendszer nem lett volna képes.

Az ötéves terv újabb sokezer gépjárművel emeli országunk gépjárművének számát. Egyre emelkedőbb az életszínvonal és amint Sztálin elvtárs mondotta „Vidámabb lett az élet, szaporábban megy a munka".

Kérem az építőiparban dolgozó összes szaktársaimat, álljunk egymással nemes versenyben és ennek a versenynek, mint minden egyéb munkaversenynek, rajtunk kívül az igazi győztese a dolgozó magyar nép lesz.

Szaktársi üdvözlettel
Fáblán Lajos
gépjárművezető,
Fővárosi Útépítő Községi Vállalat.

Április 4-nek köszönhetem, hogy ma már villanyszerelő-segéd vagyok

Szakmunkássá való átminősítésem alkalmából köszönetemet fejezem ki a szakszervezet vezetőségének azért a segítségért, amelyben szakmunkássá való átminősítésem alkalmából részesített.

Forró szeretetemet fejezem ki a dicsőséges Szovjetunió Vörös Hadseregének, mely népünket felszabadítva, lehetővé tette minden dolgozó számára a tanulást, így én is képezhettem magam, minek következtében ma már villanyszerelő segéd vagyok.

Igérem, hogy azt a bizalmat, amelyet belém helyeztek, a legmesszebbmenően, a Pártunk vezetésével, demokráciánk építése érdekében a legjobb tudásom szerint fogom felhasználni.

Szabadságért!

Jurátovics János
vill.-szerelő.

PAPP LÁSZLÓ
az ország legjobb gépjárművezetője

Bebrits Lajos közlekedésügyi miniszter elvtárs díszoklevelét csütörtökön délután adta át Kraicsovits József a közlekedésügyi minisztérium megbizottja Tóth Béla szakszervezetünk főtitkárának jelenlétében Papp László elvtársnak, az ország legjobb gépjárművezetőjének.

A Mezőgazdasági Tudományos Központ kultúrterme erre az alkalomra szépen fel volt dekorálva és a jelenlévők előtt, úgy a minisztérium kiküldötte, mint szakszervezetünk főtitkára méltatta Papp László elvtársunk érdemes munkáját, kihangsúlyozva, hogy népi demokráciánk a proletariátus diktatúrájának időszakában különösképpen megbecsüli az élenjáró dolgozókat, majd Tóth főtitkár elvtárs rámutatott arra, hogy Papp elvtárs már tavaly megkapta az élmunkás kitüntetést, Bebrits elvtárs díszoklevele pedig feltette munkájára a koronát.

Szakszervezetünk azért is büszke Papp elvtárs kiváló eredményére, mert ez az eredmény lett az elindítója szakmánkban a Sztahánov-mozgalomnak és azóta is a szaktársaink százai követik Papp elvtársunk jó példáját és napról napra kiválóbb eredmények születnek.

— Biztosak vagyunk benne — folytatta tovább beszédét Tóth főtitkár elvtársunk —, hogy Papp László elvtárs az eddiginél még jobb eredményeket fog produkálni, mert a Szovjetunió dicsőséges Hadseregének felszabadítása lehetővé tette, hogy Pártunk Rákosi elvtárs útmutatása alapján megnyitja a termelőerők fejlődése előtt a kapukat. Sztahánovistáink eredménye pedig elsősorban a jólétünk gyökeres változásából ered, de az eredményeket nagyban befolyásolja közlekedésünk hatalmas arányú fejlődése, az a tény, amely nemcsak számarányban multa felül az elmult éra színvonalát, hanem ma már minőségileg is olyan gépjárműparkkal rendelkezünk, amely megfelel a kor követelményeinek, végül befolyásolja az eredményeket az is, hogy szaktársaink szakmai fejlettsége olyan hasonlíthatatlanul magasabb, mint bármikor volt, hisz ma már fizetett munkaidőben képezik magukat szaktársaink az Állami Autóműszaki Iskolán, a régi cselédkönyves alkalmazottból szakképzett gépjárművezető lett, aki nem a gép rabszolgája, hanem a gép szolgálja a dolgozó embert.

Papp elvtárs ezután boldog örömmel vette át Bebrits Lajos közlekedésügyi miniszter elvtárs díszoklevelét és hangsúlyozta, hogy kötelezve érzi magát a további jó eredmények elérésére és a termelés frontján fogja bebizonyítani, hogy méltó lesz a jövőben is az ország legjobb gépjárművezetője cím viselésére.

Pályázati napokat indított a Közlekedési Szakszervezet javaslatok megtételére

Az első pályázati napon 85 javaslattevő közül 64-en kaptak pénzjutalmat

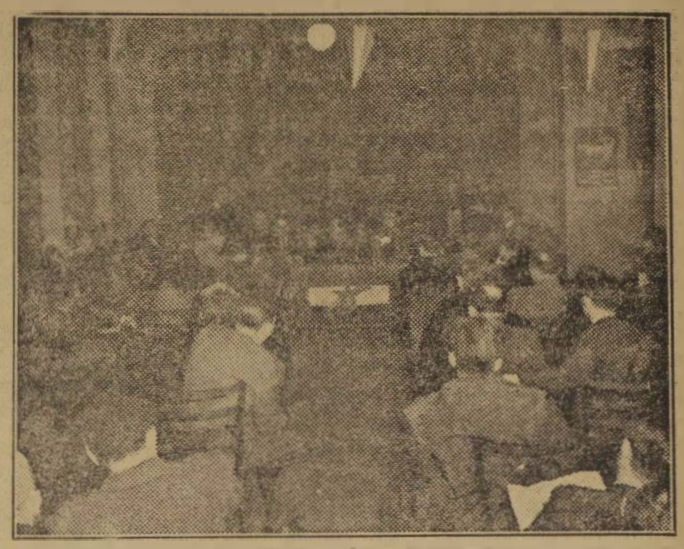

Amikor a Szovjetunió hozzáfogott az első ötéves tervének megvalósításához, a kapitalista világ minden igyekezetével azon volt, hogy megnehezítse a rohamosan fejlődő szocialista ország gazdasági megerősödését. Sztálin elvtárs rámutatott arra, hogy minden törekvésük kudarcba fog fulladni azért, mert a megváltozott társadalmi rendben megváltozott a dolgozók viszonya a termelőeszközökhöz és a munkához is. A dolgozók tehát maguk lesznek azok, akik folyamatosan fogják feltárni a rejtett tartalékok fel nem mérhető mennyiségét. Egyenként és összesen érzik felelősnek magukat a termelés menetéért, tehát oda fognak hatni, hogy a munka termelékenységét állandóan fokozzák. Ez volt egyik magyarázata annak, hogy a burzsoázia mesterkedései csődöt mondottak és a Szovjetunió ipara és mezőgazdasága az ötéves tervek folyamán ugrásszerű fejlődésével elérte, sőt túlszárnyalta a kapitalista országokat.

Hasonló a helyzet Magyarországon is, azzal a különbséggel, hogy mögöttünk áll a hatalmas Szovjetunió. Segít, támogat bennünket harcaink során, módot és lehetőséget nyújt, hogy felhasználjuk többévtizedes tapasztalatait. Mégis megtaláljuk a hasonlóságot akkor, amikor a dolgozóknak a termeléshez való megváltozott viszonyát vizsgáljuk.

Népgazdaságunk első ötéves terve megvalósítása folyamán hatalmas nyersanyagkészletekre és szakkáderekre lesz szükségünk. Az állandóan fejlődő iparunk fokozódó kapacitása elkerülhetetlenül szükségessé teszi a rejtett tartalékok feltárását, az anyag és munkaerő észszerű felhasználását, a selejtnek a minimálisra való csökkentését. Szükség van tehát arra, hogy a dolgozók a munka minden területén, annak legegyszerűbb, legparányibb, mellékesnek látszó részében is feltárják a hiányosságot, rávilágítsanak a jobbra, hogy a régi elavult rosszat felválthassa az új.

A Közlekedési Szakszervezet fenntiek érdekében szervezi meg a pályázati napokat.

Itt módja nyílik minden fizikai és szellemi dolgozónak, úgy forgalmi, mint műszaki vonatkozásban, hogy a dolgozótársai és az üzemvezetés kollektívája előtt megtegye észrevételeit a termeléssel kapcsolatban.

Javaslatot tehet az elavult munkamódszerek, a bürokrácia kiküszöbölésére, a munka leegyszerűsítésére, megkönnyítésére, olcsóbbá tételére vonatkozóan. Javaslatait egy szakemberekből álló bizottság azonnal elbírálja és a megvalósítható javaslatokat a helyszínen pénzbeli jutalomban is részesíti.

Hatalmas eredménnyel zárult két főműhelyünkben az első két pályázati nap. Ragyogóan bizonyították be a dolgozók, hogy megértették jelentőségét annak, hogy mit jelent számukra az a körülmény, hogy részesei az államhatalomnak és tulajdonosai a termelőeszközöknek.

A Füzessy főműhelyben 46 dolgozó szólalt fel és tett javaslatot. A felszólalók közül 39-en részesültek pénzjutalomban.

A Sallai főműhelyben 39 dolgozó szólalt fel és 25 javaslat lett pénzzel jutalmazva.

A dolgozók rámutattak a hibákra, s nem egyszer helyesen bírálták az üzemvezetés munkáját. Például Ujvári János, a Sallai főműhely technikusa, aki rámutatott arra, hogy egy szerszámgép, amelyre sokszor van szükség, a műhelytől távol eső raktárban van felállítva és így sok felesleges utat kell megtenni a dolgozóknak. Javasolta a műhelybe való áthelyezését.

Az elhangzott javaslatok alapján számtalan munkafázis lesz leegyszerűsíthető, így anyag és munkaidő lesz megtakarítva. Például Godor Nándor, a Sallai főműhely lakatosa, egy egyszerű szerszámot készített, melynek segítségével az autóbuszok küszöbvasát a üzemben lehet egyszerű módon csúszásmentessé tenni és nem szükséges azt az Ikarus Karosszéria üzemben elkészíttetni Dittner Gyula, a Füzessy főműhely műszerésze egy konnektor beállítását javasolta, melynek segítségével a gyakori kábeltörést lehet elkerülni. Az itt megemlített javaslatokon kívül még számtalan javaslat hangzott el, melyeknek nyomán emelkedni fog a termelés és kevesebb lesz a selejt.

Nem elégséges azonban az üzemvezetés és a szakszervezeti helyi szervek részéről a jó javaslatok meghallgatása, elismerése és jutalmazása. Oda kell hatni, hogy a valóban jó javaslatok mielőbb megvalósítva hozzák meg gyümölcsüket a termelésben.

Foglalkozni kell az ötletekkel az élmunkásköröknek és a különböző komplexbrigádoknak is támogatniok kell azok munkáját, akik jól mérlegelve a termelési problémákat, felvetették azokat. Így dolgozva tudjuk csak követni Pártunk irányvonalát, Rákosi és Gerő elvtársak útmutatásait, így fogjuk tudni könnyebben megvalósítani népgazdaságunk első ötéves tervét.

Ezek a javaslatok nem egyszer meghaladták az észszerűsítés fogalmát és így több újítás is napvilágot látott. A kifizetett jutalmak összege természetesen nem fogja érinteni majd később az újításokért kifizetendő jutalmakat sem.

Öröm volt látni a dolgozók arcán a megelégedettség jelét, mikor Ditrói vagy Tausz elvtársak, a főműhelyek termelésfelelősei kihirdették a határozatot, mely szerint a bizottság egyik vagy másik dolgozó javaslatát elfogadta és 30—40 forint jutalomban részesítette. Az eredmény kihirdetése után nem egyszer zúgott fel dörgő taps annak jeléül, hogy a dolgozók kollektívája teljes elismeréssel fogadta el egy munkatársuk javaslatát.

Amikor pedig a „pályázati nap" végetért, a dolgozók azzal a biztos tudattal indultak haza, hogy ma megint egy lépéssel közelebb jutottak ahhoz az embertípushoz, aki felszabadulva a munka rabságából, igájába töri a természetet és a technikát: a szovjet emberhez.

Petö Géza, szakoktatásfelelős

Igyekszem Pap László elvtárs teljesítményét utólérni
— *mondja Reichenberger sztahánovista*

111.000 km-es teljesítménnyel új sztahánovistával bővült ki szakmánk sztahánovista kerete.

Reichenberger szaktárs bátran nevezhető Nyíregyháza legjobb gépjárművezetőjének 111.000 elért km után.

Arra a kérdésre, hogy hogyan érte el ezt az eredményt, *Reichenberger* szaktársunk a következőket mondja:

Pontosan szemelőtt tartom a szovjet sztahánovista gépjárművezetők tapasztalatait. Ezeknek a tapasztalatoknak első és legfontosabb lényege a motor kímélése. Nehezebb, sáros úton nem szabad a motort kínozni, — mondja Reichenberger szaktársunk, többször át kell kapcsolni az útviszonyoknak megfelelően. Különösképpen vigyáznunk kell arra, hogy a motort túl ne pergessük, nagyon fontos az is, hogy mihelyt gépjárművünkön a legkisebb hibát észrevesszük, azonnal meg kell állni a kocsival és a kis hibát kijavítani. Ha a kis hibáknak nem vesszük elejét, ezek nagy hibát fognak szülni.

A harmadik tényező minden pillanat kihasználása, perceken és másodperceken kell gondolkodnia a sztahánovista gépjárművezetőnek. A harmadik tényező a legszebb eredményt is lerontható, ha sokat járatjuk a motort üresen. A gépjárművezetőnek magának kell a szállítás megszervezését is elősegíteni, úgyhogy lehetőség szerint oda-vissza, tehát az áruszállítás helyére terhet vigyen és lehetőleg visszafelé is tudjon terhelten jönni, így a tonna km-re eső költségek nagyban csökkennek.

Reichenberger szaktársunk célja, hogy gépjárművével elérje Pap szaktársunk 130.000 km-es eredményét. Ebben a törekvésben azonban a nyíregyházi Utépítő NV-nál Brazó „tanácsos úr" akadályozza, aki ahelyett, hogy hosszú útra osztaná be Reichenberger szaktársat, rövid 3 km-es utakon fuvaroztat vele, ahol a gépjármű a legnagyobb megerőltetésnek van kitéve és ezzel is akadályozza Reichenberger szaktárs által kitűzött cél elérését.

Szakszervezetünk harcos üdvözletét küldi Reichenberger szaktársnak, egyben felhívjuk figyelmét az Utépítő NV üzemi pártszervezetének Brazó „tanácsos úr" működésére.

Melegen gratulálunk Reichenberger szaktársunk hatalmas teljesítményéhez és soha ne felejtse el azt, hogy mellette áll a pártunk, mellette áll egész dolgozó népünk és bárki is akarja megakadályozni teljesítménye elérésében, bizalommal forduljon a pártszervezethez, aki minden egyéni kezdeményezést felkarol.

Virág Rezső

Üdvözlet a francia közlekedési dolgozókhoz

A magyar Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezete táviratot intézett a francia közlekedési dolgozókhoz:

„A magyar közlekedési dolgozók nevében harcos üdvözletünket küldjük a Metro és az autobuszvállalatok dolgozóinak hősi sztrájkjuk alkalmával, amely a francia dolgozó osztály millióit képes egységbe állítani az elnyomással szemben. Teljes szolidaritásunkról biztosítjuk a francia dolgozókat a békéért vívott harcukban.

ÖNKÖLTSÉG KM-ENKÉNT 22 FILLÉR

Parádi István gépjárművezető 22 fillérre csökkentette le gépjárműve 1 km-re eső önköltségét.

A vízgazdálkodási körzet miskolci kirendeltségének gépjárművezetője Parádi István szaktársunk, aki az önköltség csökkentése terén komoly eredményt ért el és benevezett az ország legjobb gépjárművezetője című munkaversenybe.

Parádi szaktársunknak az az érdeme, hogy 1949. I. 19-én átvette a CC 912 rendszámú „Renault" gyártmányú 4 hengeres személygépkocsit, teljesen elhanyagolt állapotban. A gépjárművén minden olyan javítást, amelyet kézi szerszámokkal el tud végezni, megjavította. A műhelyszerű javításoknál csak azokat az alkatrészeket végeztette műhelyben, amely gépi megmunkálást igényelt. Türelmes, állandó jó munkájával az általa vezetett gépjárművet úgy hozta rendbe, hogy jelenleg is teljesen kifogástalan állapotban van.

Gépjárművével nap-nap után reggeltől estig úton van, ezért szabadvagy pihenőidejét használja fel arra, hogy gépjárművének javítását, mosását, zsírozását maga elvégezhesse.

A gépjárműve karosszériáját állandó, gondos kezelés által úgyszólván újjá tette. Szolgálati ideje alatt soha karambolja nem volt, a rendőrségi ellenőrzés során a gépjárművével kapcsolatban az illetékes tényezők kifogást soha nem emeltek, noha 1926 óta gépjárművezető Parádi szaktársunk, soha még a legcsekélyebb közlekedési kihágást sem követte el, büntetve soha nem volt.

Szorgalma, munkateljesítménye, pontossága közismert. Szaktársaival szemben megnyilvánuló jóakarata, segítő készsége határt nem ismer, szaktársainak éppen olyan jóakaratú készséggel segít a gépjárművek javításában, akár csak saját gépjárművét javítaná, ezért a szaktársak bizalma és szeretete veszi körül.

Parádi István szaktársunkat méltóan állíthatjuk az összes miskolci, de az ország összes gépjárművezetői elé példaképül, mert döntően bebizonyította, hogy rossz gépjármű nincs és a jó gépjárművezető kezében még a legrosszabb gépjármű is megjavul, ha azt gondosan, lelkiismeretesen ápolja.

A fenti tények azt bizonyítják, hogy Parádi István szaktársunk átérzi népi demokráciánkban megváltozott viszonyát a gépjárműhöz, dolgozó népünkhöz és tevékenyen veszi ki részét a szocializmus építéséből, dolgozó népünk, egész nemzetünk boldogulása érdekében és a termelés frontján szilárd harcosa a békéért folyó küzdelmünknek.

A TÜKER
versenyfelhívása

A 17-es telepen dolgozó „Villám-brigád" elindította a 200-as szénszállító brigádot és vállalta a 200 százalékon felüli termelést. A brigád most versenyre hívja ki a Tüker NV összes szénkirakó brigádjait, a „legjobb szénrakodó brigád" címéért. A verseny április elsején indul és havonként lesz kiértékelve a rendes munkaverseny keretében. A döntő kiértékelés hat hónap leteltével lesz.

A francia közönség tiltakozása

Egymásután érkeznek levelek a L'Humanité szerkesztőségébe, amelyekben a közönség tiltakozik a szovjetellenes filmek bemutatása ellen. Ugyanakkor a francia tájékoztatási miniszter teljesen alkotmányellenesen szervezi át a filmcenzúrát. Olvan rendelkezések életbeléptetését tervezi, amelyek a szovjet filmek sorozatos betiltására vonatkoznak.

ÉLJEN NÉPÜNK FELSZABADÍTÓJA ÉS BARÁTJA: A NAGY SZTÁLIN!

Az egyéni verseny akadályai a gépjárművezetőknél!

Pártunk Központi Vezetőségének határozata értelmében a munkaversenyek alapformája az egyéni verseny kell, hogy legyen.

Az egyéni verseny nemcsak a gépjármű km-re eső önköltségének csökkentését eredményezi, de megszilárdítja szaktársaink egyéni felelősségérzetét is.

Az egyéni versenyszerződések megkötésénél tehát nemcsak a gépjármű önköltségének csökkentését tűzték ki célul szaktársaink, hanem célul tűzték ki a karambolok és sérülések teljes kiküszöbölését, hogy gépjárművüket olyan fokozott óvatossággal vezetik, hogy megfelelnek a közlekedés szabályainak, figyelembe tartják a vezetés közbeni személy- és vagyonbiztonságot.

Ma már szaktársaink 60 százaléka az ország legfontosabb gépjármű közlekedési üzemeiben egyéni versenyben állanak és a versenyszerződések szövege is azt bizonyítja, hogy szaktársaink soha nem tapasztalt módon érzik az egyéni felelősséget, tudják, hogy a közlekedés fejlődése mit nyujtott a gépjárművezető szaktársainknak és úgy kívánják meghálálni népi demokratikus kormányunknak életszínvonalunk emelését, hogy jobb munkavégzésen keresztül az egyéni felelősség kidomborításával vállalják a versenyszerződésekben az önköltségcsökkentés, a karambolok és sérülések teljes kiküszöbölését, tehát a fokozott óvatos vezetést.

A fenti tények tehát azt mutatják, hogy szaktársainkban meg van az alulról való kezdeményezés szelleme és ha nagy üzemeinkben az üzemi bizottság helyesen karolná fel ezeket a kezdeményezéseket, a versenymozgalom az eddiginél sokkal jobban ki tudna fejlődni.

A legnagyobb hiba az üzemi bizottságok részéről abban nyilvánul meg, hogy nem tudják vagy nem akarják egyesek megakadályozni, hogy szaktársainkat egyik kocsiról a másikra helyezzék.

A verseny akadályai

A Teherfuvarozó NV különböző telephelyein állandó a profilirozás, a kocsikat egyik telepről a másikra helyezik és így a gépjárművek állandóan vezetőt cserélnek. Ez igen nagy visszahatással van a versenymozgalom kifejlesztésére azért, mert amikor egyik vagy másik szaktársunk a neki vezetésre átadott gépjárművet már rendbehozta, tehát amikor már biztos abban, hogy egy lelkiismeretes gépjárművezető munkáját elvégezte, teljes biztonságban tud a közúti forgalomban résztvenni, a vállalat valamelyik tisztviselője felszólítja, hogy gépjárművét egy másik szaktársnak adja át, vagy a gépjárművet más telephelyre helyezik, de beosztott gépjárművezető nélkül.

Ezek az esetek az utóbbi időben olyan gyakoriak és sűrűn ismétlődők, hogy szaktársainknak elvették a kedvét a munkaversenytől.

Szaktársaink túlnyomó része versenyszerződést kötött, amely versenyszerződésben vállalta, hogy az általa vezetett gépjárművel a gépjárműállapotától függően egy bizonyos km. mennyiséget fog generáljavítás és födarab csere nélkül megtenni.

Nem törődnek a kibával

Természetes, hogy a kocsik áthelyezése és a szaktársaknak különböző kocsikon való váltogatása semmissé tette a versenyszerződésben vállalt kötelezettségeket és a gyakori áthelyezés következtében akár naponta újabb és újabb versenyszerződést köthettek volna szaktársaink, amely másnap ugyancsak a kocsik vagy a szaktársak cserélése következtében elveszti érvényét. Nemzetgazdasági szempontból szintén komoly károkat okoz a szaktársak leváltogatása a kocsikról, mert így a károknak nincs gazdájuk, a felelősséget egyik a másikra hárítja és az egyéni felelősség érzete egymást való vádolásra, a hibáknak egymásra való áttologatására fajul.

Döntő hiba az is, ha a vállalatvezetők, a telepvezetők, garage mesterek nem támogatják a munkaversenymozgalmat és nem tesznek meg minden tőlük telhetőt a hibák megszüntetésére.

A telepvezetőktől és a garagevezetőktől éppúgy, mint a műszaki értelmiségtől elvárjuk, hogy a legmesszebbmenőkig támogassák a munkaversenyt, vegyenek részt a verseny szervezésében, segitsék szaktársainkat a kitűzött célok elérésében.

Nem tartjuk elegendőnek, hogy a verseny eredményeit az egyes garagekban kitegyék a versenytáblára és ugyanakkor nem korrigálják a szaktársaink jogos panaszát a kiértékelés hibáit illetően.

A versenyt diktatórikusan irányítani nem lehet. Az a jó versenymozgalom, ahol szaktársaink a legnagyobb mértékben résztvesznek a kiértékelésben, a termelési értekezleteken megbeszélik a kiértékelés helyes vagy helytelen voltát, a hibákon azonnal segítenek.

Amikor Pártunk a munkaverseny alapjául az egyéni versenyt jelöli meg, nem jelenti azt, hogy a kihívásos párosversenyeket valamint a brigádmozgalmat mesterségesen el kell sorvasztani.

Az egyéni versenynek kollektív versennyé kell fejlődnie és az egyéni verseny talaján nő ki széles körben minden más versenyforma, mint a kihívásos párosverseny, brigádverseny, üzemek közötti párosverseny, műhelyek közötti párosverseny.

Helytelen és rossz minden olyan diktatórikus intézkedés, hogy brigádokat alakitani nem lehet, mert az egyéni verseny fontos.

Üzemi bizottságaink legdöntőbb feladata felkarolni a versenymozgalom minden formájának létrehozását, különösen akkor, ha a szaktársaink alulról jövő spontán kezdeményezéséből származik.

Igy lesz az egyéni versenyből kollektív verseny, amikor egy-egy garage vagy üzem dolgozói közösen törekszenek a munkamenet jobb megszervezésére, a termelékenység emelésére, a szocialista társadalmi rend megvalósítása érdekében.

Deák Márta:

Felszabadításunkért fejezzük ki méltóan hálánkat és szeretetünket a szovjet nép hős fiai iránt

„Szocializmust építő népi demokráciánk nekünk nőknek is lehetővé tette, hogy egysorban a férfiakkal építsük az új magyar életet. Igy a magyar nő is kiléphetett a régi háttérbeszoritottságából és azokon a munkaterületeken dolgozhat, amelyekre kedvet és rátermettséget érez magában.

A magyar nők, a magyar lányok ezt a lehetőséget örömmel fogadták és már számos cselekedetükkel be is igazolták, hogy igenis: — a férfiakkal egysorban megállják a helyüket.

A MAGYAR NŐK nagy része Pártunk útmutatását követve veszi ki részét a munkából. Igy az állami, gazdasági és társadalmi élet vezető állásait is egyre nagyobb számmal töltik be nők.

Ott látjuk asszonyainkat, lányainkat az államositott üzemek élén.

Van már női mozdonyvezetőnk is. Vannak bíráink, traktorosaink és egyre nagyobb számmal orvosaink.

A magyar nőt ott látjuk a minisztertanácsban, az országgyülésen — tehát olyan helyeken is, — ahol régen csak férfiak voltak találhatók.

A magyar nő most már kiveszi részét minden munkából és a férfiakkal együtt részt vesz a szocialista munkaversenyben. Hogy a versenyben jól megállják a helyüket, azt bizonyitja az is, hogy 16.000 élmunkásból több, mint 3000 — nő!

Az egyenjogúsitás után tehát beigazolódott, hogy mi nők is becsülettel megálljuk a helyünket.

És még sem szabad elbiznunk magunkat ... Meg kell látnunk, hogy az országépitő asszonyokon és lányokon kivül vannak olyan nők is, akik nemtörődömséggel nézik a mi lelkes munkánkat. Meg kell látnunk azt is ugyanekkor, hogy ezek még mindig nem tudják, hogy mit jelent: a békéért harcolni ...

Ezeket a kételkedő nőket, akik még ingadoznak, sok türelemmel kell megtanitani arra, hogy milyen nagy dolog, milyen félemelő érzés a béke és a szocializmus harcosának lenni! Nevelőmunkánk azonban csak akkor lesz igazán eredményes, ha mintaképünknek a szovjet nőt tekintjük mindenben.

A VILÁGBÉKÉT VÉDŐ NAGY SZOVJETUNIÓ és a népi demokráciák felé háborús szél fujdogál az imperialista államok felől ...

A vesztüket érző tőkések kétségbeesésükben háborús őrületbe szeretnék kergetni a népeket, mivel látják, hogy mi a terveinket sorrendre sikeresen, nagy eredményekkel valósitjuk meg.

Nekünk, magyar asszonyoknak és lányoknak felvilágositással és a termelékenységünk még további fokozásával kell felelnünk a háborús uszitóknak!

Javitsuk a munkánk minőségét, mert ezzel az ízlésünket, az igényünket is javitjuk. Törekedjünk önköltségcsökkentésre, hogy ezzel is emeljük életszínvonalunkat. Mozditsuk elő újitókkal és észszerüsitésekkel a technikai haladást, mert mindezzel a béketábort erősitjük.

Tegyünk minél többen felajánlást hazánk felszabaditásának ötödik évfordulójára, április 4-re, hogy méltón fejezzük ki hálánkat és szeretetünket a szovjet nép hős fiai iránt, akik felszabaditottak bennünket, és akik most is az élen járnak az imperialisták ellen a béke frontján.

Éljen a világ békéjét védelmező béketábor bölcs vezére: Sztálin elvtárs!

Elvtársi üdvözlettel:
DEÁK MÁRTA s. k.
Terményforgalmi NV., Zsákalosztály.

A moszkvai földalatti vasut új útvonala

A szovjet nép „Sztálin"-vasútnak nevezi a moszkvai Metrót. Sztálin volt megépítésének közvetlen kezdeményezője. 1931-ben javasolta hogy kezdjék meg a földalatti vasút építését és 1935 május 14-én a Földalatti Vasútépítkezés már jelentette, hogy sikerrel befejezték az első szakasz építését. A Metrót azután olyannyira gyorsított ütemben építették, hogy a második világháború nehéz éveiben sem szünetelt a munka. 1943 január elsején átadták rendeltetésének a Zamoszkvoreckij (Moszkva folyón túli) földalatti útvonalat, amely a város központját a Sztálin-autógyárral köti össze. Egy évvel később, 1944 január 18-án megindult a közlekedés a Kurszkaja-állomástól „Izmajlovszkaja" állomásig vezető vonalon. Most, ez év elején a 4. szakasz első részlegét adták át a forgalomnak. A moszkvai Metró építkezésének minden egyes részletében megnyilvánul a szovjet államnak a dolgozók jólétére irányuló fáradhatatlan gondoskodása. A szovjet kormány nem kímélte az áldozatokat a főváros Metrójának megépítésénél. Valóságos palotákat alkot a föld alatt, amelyek csillogásukkal, szines pompájukkal a világítás fényözönében és ragyogásában fürdetik a csodálkozó szemet.

A Metró új vonala — építőinek új ajándéka. A Metró új szakasza a szovjet nép békés építő munkájának ragyogó győzelme.

Sokat tanultam a Szovjetunió sztahánovistáitól, a „Szabad Nép"-ből és a „Népszavá"-ból

— *igy inditottam el a HÉV-en a „350 tonnás"-mozgalmat*

T. Szerkesztőség!

Április 4 a történelemben egy háborús nap, de a magyar népnek sorsfordulat, az új élet hajnalát jelentette. Ezen a napon szabadította fel a dicsőséges Vörös Hadsereg hazánkat a fasiszta járom alól. A magyar dolgozó nép szivébe zárta ennek a napnak és a Vörös Hadseregnek az emlékét. Bizonyítja ezt az országos viszonylatban folyó hatalmas munkaverseny és a szocialista munkaversenynek a magasabb formája a sztahánov-mozgalom, melyet e napnak méltó megünneplésére kezdeményeztek a dolgozók.

Amikor a hároméves tervünket a Párt elindította, én a sajtón keresztül nagy figyelemmel kísértem egészen a sztálini műszakig. A sztálini műszak bebizonyította, hogy a magyar dolgozó nép azért, hogy a szovjet nép és Sztálin elvtárs iránti szeretetét bizonyítsa, hatalmas teljesítményeket hajtott végre a munka frontján, amelynek során megszülettek a magyar dolgozók legjobbjai, a magyar sztahánovisták.

1949 december 21-től, szeretett Sztálin elvtársunk születésnapjától még fokozottabb figyelemmel kísértem minden munkaverseny-mozgalmi megmozdulást. Ezekből a versenyekből általában a Szabad Népből, a Népszavából nagyon sokat tanultam.

Pártunk irányvonalát, mint pártonkívüli, teljes egészében magamévá tettem, mert meggyőződtem arról már számtalanszor, hogy amit Pártunk, Rákosi elvtárs vezetésével kezdeményez, a dolgozó népünknek csak javára válhat.

Megérlelődött bennem az, hogy ezért az ügyért, mely nekünk dolgozóknak boldogabb és jobb életet biztosít, mint a kapitalista társadalomban volt, harcolni kell, hogy a szocializmus építéséhez én is hozzájárulhassak.

Igy határoztam el magam arra, hogy nekem is cselekedni kell. Elhatározásomat tett követte, mert felismertem azt is, amit a kapitalista társadalmi rend egykor jóváhagyott, azt a szocializmus megdönti, sőt túl is haladja.

A helyiérdekű vasútnál igy indítottam el én is a 350 tonnás mozgalmat egy közös célért, a népért, Pártunkért, a szocializmus felépítéséért, valamint azért, hogy én is előbbre vigyem azt az ügyet, amely a rothadó kapitalizmus vereségét és a szocializmus győzelmét jelenti és azért, hogy méltóan ünnepelhessem felszabadulásunk 5. évfordulóját.

HÉV mozdonyvezetők előre a dicső Bolsevik Párt példamutatásán haladva Pártunk vezetésével a szocialista Magyarország felépítéséért!

Szabadság!

Serényi Balázs
Fővárosi HÉV KV mozdonyvezető.

Lelkesen veszünk részt a magyar ifjúság egységes szervezetének munkájában

A magyar fiatalok előtt új történelmi korszak nyilt meg. Az új korszak elinditója a magyar fiatalok nagy segitőjének és édesapjának, Rákosi Mátyás elvtársnak február 10-i beszéde volt. Megmutatta az ifjúság számára az utat, amikor kijelentette: „Az ifjúság körében megértek a dolgozó fiatalok minden rétegét összefogó egységes szervezet létesitésének előfeltételei!"

Küzdenünk kell nekünk, közlekedési fiataloknak is azért a célért, ami előttünk áll, az egységes szervezetünkért. Nem most kezdődik a harc, már a magyar fiatalok nagy mártirja, Ságvári Endre és a többi elvtársak is ezért harcoltak és ontották vérüket.

Ahhoz, hogy most már egységes szervezetünkről beszélhetünk, azt elsősorban a dicső szovjet hadseregnek köszönhetjük, kik életük áldozásával megteremtették a magyar dolgozók számára a szabadságot. Uj életet kezdhetett a magyar dolgozó nép és köztük a magyar fiatalok is. Majd pártunk útmutatásán haladva, komoly sikereket értünk el, amiben a magyar fiatalok is közrejátszottak. De az ifjúság korántsem ért el oly eredményeket, amit Pártunk joggal elvár tőlünk. Most azonban minden erőnkkel azon leszünk, hogy pártunk bizalmát a magyar ifjúság beváltsa. Ahhoz azonban, hogy ezt be is tudjuk bizonyitani, szükségünk van minél előbb az egységes szervezetünk megteremtésére. Nagy erő áll mögöttünk, a magyar nép nagy Pártja és annak vezére, Rákosi elvtárs.

Természetesen az egységes ifjúsági szervezet megteremtéséhez szükséges, hogy mi fiatalok időt, fáradságot nem sajnálva, küzdjünk úgy a termelés, mint a tanulás területén egységes szervezetünk létrehozásáért. Amikor megvalósul egységes szervezetünk, a reakció nem tud behatolni sorainkba. Vezetni a marxi-lenini ideológia fog, ami a példaképünket, a hős lenini Komszomolt vezette.

Ha ezt az eszmét magáévá teszi ifjúságunk, akkor töltheti be igazán feladatát, amit Rákosi elvtárs reszünkre kiszabott: „Legyen az ifjúság a termelés rohamcsapata". Vállt a vállhoz vetve, munkás-paraszt-értelmiségi fiatalok, harcoljunk a béke megvédéséért, a szocializmus építéséért. Ezen feladatnak pedig csakis az új egységes szervezetünkben tudunk megfelelni.

Ebben a nagy munkában máris nagy segitőnk és irányitónk, a SZABAD IFJÚSÁG. Ez az újság a mi újságunk: a magyar fiataloké. A mi ügyünkért harcol és mutatja, mint egy világitó fáklya a helyes utat, amin az ifjúságnak haladnia kell. Sokat jelent számunkra lapunk. Lelkes hangulatban vártuk újságunk megjelenését, az előfizetők száma is napról-napra nő.

Mi, közlekedési fiatalok is megértettük az új lapunk fontosságát és szép számmal vannak közöttünk új előfizetői a Szabad Ifjúságnak. De ne mszabad félúton megállnunk! Minden közlekedési fiatal kezében ott kell, hogy legyen a Szabad Ifjúság. Olvassuk és tanulmányozzuk, mert tanulunk újságunkból. Megismerjük az ország fiatalságának a problémáit. Egymást segitve megfogjuk valósitani minden magyar fiatal hős óhajtott vágyát, a lenini Komszomolhoz hasonló egységes ifjúsági szervezetünket.

Közlekedési fiatalok, Petőfi, Vasvári, Ságvári harcos szellemében előre, a dolgozó és tanuló ifjak megbonthatatlan egységéért.

Tóth László
ifjúmunkás.

— **Légitaxi Bratislavában.** Bratislavában a Csehszlovák Légiforgalmi Vállalat rövidesen megindítja a légitaxi járatokat. Prágában és Brnoban az új intézmény már kitünően bevált. A légitaxik kényelmesek, gyorsak, biztonságosak, díjszabásuk alacsony. A kilométer-tarifa egy személyre 5, kettőre 1, háromra 10, négyre 13. hatra 20 korona. A légitaxi forgalomban beállított repülőgépek utazósebessége óránként 200 kilométer.

Példát veszünk a szovjet súlyemelőktől

A Magyar-Szovjet Barátság Hónapja alkalmából Magyarországon tartózkodó szovjet súlyemelőktől sokat tanultak szakmánk súlyemelői is. Számtalan hasznos tanulsággal szolgáltak a szovjet-magyar válogatott súlyemelő mérkőzések.

Ezek között első az, hogy megdőlt egy régi feliogás. A nagy eredmény eléréséhez nem elegendő csak a saját sportágban folytatott edzés, a súlyemelésben például az állandó és szorgalmas súlyozás anélkül, hogy mellette a versenyző gyorsaságát, állóképességét is fejlesztené. Pedig ezek a szükséges tulajdonságok bármilyen szorgalmas súlyozással sem érhetők el.

A szovjet versenyzők bebizonyították, hogy a súlyemelés nemcsak erősport, nemcsak *„viaskodás az elemekkel"*, hanem ügyesség, gyorsaság, lendület és technika sportja is.

A régi igazság, hogy a tudás szerénységgel párosul, érvényesül a szovjet súlyemelők mérkőzésén is. A szovjet versenyzők egyszerűen, célratörően, minden pózolás nélkül végezték gyakorlataikat, csak az eredményeket és a sportszerűséget tartva szem előtt. Versenyzőink minden valószínűség szerint tanultak ebből a példából és a jövőben nem fordulnak elő olyan jelenetek, amelyek nem a sporteredményt segítik elő, hanem a közönségnek, nem egy esetben a közönség megtévesztésének szólnak.

A harmadik tanulság az, hogy súlyemelőink nagyrésze inkább „biztonsági" versenyzést folytatott, pedig itt ennek semmi eredménye sem lehetett. S ha egy-egy kísérletük sikertelen volt mégis, akkor hamar elkedvetlenedtek. *Gedő* példája mutatja ezt a legjobban, aki két sikertelen lökési kísérlet után lemondott a harmadik kísérleti jogáról. *Nazárov* elvtárs, a szovjet csapat edzője, aki eddig is őrült a magyarokkal minden sikernek éppúgy, mint saját versenyzőinek, szeretetteljesen biztatta *Gedőt*, aki végülis kiment a dobogóra és 5 kilóval nagyobb súllyal kitűnően oldotta meg feladatát.

Dolgozóink sokat tanulhatnak a szovjet sportbarátainktól, akik minden lehetőséget megragadnak arra, hogy oktassák őket. De azon túlmenően, amit tanítanak, amit elmagyaráznak, el kell sajátítanunk tőlük azt is, ami nem fér bele a szakmai magyarázat keretébe: egész sportemberi viselkedésüket és magatartásukat.

Előre az MHK-mozgalom sikeréért

Ifjúmunkások! Dolgozók! Ötéves tervünk legfőbb előfeltétele a tartós alkotó béke biztosítása. A mi ifjúságunknak a munkapadok mellett városon, falun, az élet minden terén harcolni kell a békéért. A becsüle es, jól végzett munka mellett azonban fel kell készülni a béke fegyveres védelmére is. Ebben a felkészülésben segít bennünket a Munkára, Harcra Kész sportmozgalom, mely biztosítja számunkra a sportolást, a rendszeres testedzést. A béke harcos védelméhez, ötéves tervünk sikeres végrehajtásához egyaránt életerős, edzett emberekre van szükség, akik keményen tudnak harcolni hazájuk és az egész világ dolgozó népének békés jövőjéért. Az MHK-sportmozgalom segít bennünket feladataink elvégzéséhez. Minden dolgozó, aki becsületesen fel akar készülni a reá váró feladatokra, részt kell, hogy vegyen az MHK-mozgalomban. Ezzel bizonyítja, hogy valójában hozzá akar járulni ahhoz, hogy ötéves tervünket sikeresen befejezzük. Hozzá akar járulni ahhoz, hogy azt a szabadságot, melyet a nagy Szovjetunió Sztálin elvtárs vezetésével számunkra kivívott, ha kell fegyverrel is megvédjük.

Az MHK-sportmozgalom az elmúlt évben indult el hazánkban. Ezt a mozgalmat a Szovjetunió GTO-mozgalmának mintájára és annak gazdag tapasztalatait felhasználva indítottuk el. A mi MHK-mozgalmunk még fiatal, éppen ezért fokozott érdeklődéssel olvasunk minden olyan közleményt, mely a Szovjetunió GTO-mozgalmával foglalkozik, hogy tanuljunk belőle. Tanuljunk az egész világon első helyen álló szovjet testnevelési rendszerből, melynek alapját a GTO-mozgalom vetette meg.

Ifjú munkások! Dolgozók! Jelentkezzetek a Munkára, Harcra Kész-sportmozgalomra. Előre az MHK-mozgalom sikeréért. Erőnk, ügyességünk, egészségünk növeléséért, hogy munkára, harcra készek legyünk a szocializmus építésére és a béke védelmére.

Farkas S. János s. k.
Kőbánya, sportfelelős.

KÖVETJÜK A NAGY SZOVJETUNIÓ HŐS ASSZONYAINAK PÉLDÁJÁT

A Nemzetközi Nőnapot országszerte nagy lelkesedéssel ünnepelték meg a magyar dolgozó asszonyok, városokban, falvakban, üzemekben, a családi életben és mindenhol, ahol élet és termelőmunka folyik. Fogadalmat tettek a magyar nők a béke megvédésére, felajánlották, hogy még több és jobb munkával járulnak hozzá az ötéves tervhez. A felajánlási mozgalom különösen azokban az üzemekben öltött nagy méreteket, ahol megértették az idők szavát és magukévá tették a szovjet nők példaadó munkásságát és életét.

A Szovjetunió asszonyai egész másként ünnepelték meg ezt a napot, mint az imperialista elnyomás alatt lévő asszonyok. Az Októberi Forradalom megadta nekik a teljes egyenjoguságot és azóta március 8. valóságos ünnepnap. Erre a napra csodálatos lelkesedéssel készülnek, ajándékot vásárolnak a család minden nőtagjának, zászlók díszítik a házakat és a munkahelyeket. Ezen a napon a szovjet asszonyok még jobban és többet dolgoznak, mint máskor, mert minden szovjet nő be akarja bizonyítani, hogy méltó a munkapad mellett a Bolsevik Párt és a nép megbecsülésére. Újításaikkal a szovjet nők országszerte ismertté tették nevüket. A kommunizmus újítói között az első vonalban vannak és hogy nagy eredményeiket elérhették, ezt kizárólag a Sztálin elvtárs által vezetett Bolseviki Pártnak köszönhetik.

A magyar aszonyok között is számos élmunkás, sztahánovista, újító van. A Nemzetközi Nőnapon egymásután jelentkeztek újabb felajánlásokkal április 4-re országszerte a női dolgozók, ezzel is megmutatták, hogy élni tudnak az adott jogokkal, az egyenjogúsággal és megértették azt is, hogy követniök kell a Szovjetunió asszonyainak példáját, akik a Nagy Honvédő Háború idején megállották helyüket úgy a munkában szerszámmal kezükben, mint fegyverrel védve hazájukat a rabló fasiszta támadásokkal szemben.

Március 8-nak jelentősége megnyilvánul abban is, hogy a világ legtávolibb sarkaiban lángra gyújtja az elnyomottak lelkét, betör a legkisebb faluba és új életerőt ad a nők százmillióinak.

A szocializmus diadalának napja volt ez, a béke diadala, mert a világ asszonyai összefogva mutatták a háborús uszító imperialistáknak, hogy az a harc, melyben a nők millió elválaszthatatlanul egységbe forrottak, mindennél hatalmasabb erő, mely utat tör mindenhová a béke és a szabadság megvédésére.

BALASSA HUGONÉ
tisztv. Székház.

A brémai kikötő

Fakodómunkással megtagadták egy hadi anyaggal megrakott hajó kirakását. Ludwigshafen 22 ezer munkása és tisztviselője (angol megszállási övezet) üdvözölte a rakodó dokkmunkásoknak ezt az elhatározását. Az amerikai katonai parancsnok elrendelte a kikötő területének katonai alakulatok által való megszállását.

Fokozzuk az éberséget
és a termelés emelésével válaszolunk az imperialistáknak

Ma, amikor egy győztesen megvívott nehéz harc után erőben, tapasztalatban gyarapodva magabiztosan fogunk új, nagy munkánkhoz, a szocializmus szilárd alapjának lerakásához, hálatelt szívvel kell megemlékeznünk a nagy Szovjetunióról.

A magyar dolgozó nép megbonthatatlan egységben állt helyt a Szovjetunió vezette nemzetközi békearcvonal magyar frontszakaszán. Népünk eddig is bebizonyította, hogy élni akar és élni tud a szovjet hadsereg diadalmas fegyverei által kivívott szabadsággal.

BÉKÉS ÉPITŐ MUNKÁNK, jólétünk, szabadságunk és nemzeti függetlenségünk védelmében még fokozottabb munkával, lankadatlan éberséggel kell helytállnunk az imperialisták és ügynökeik minden behatolási kísérleteikkel szemben.

A magyar népi demokrácia éppen a legutóbbi Standard-gyári kémbanda ártalmatlanná tételével bizonyította be, hogy vaskezével zúz szét minden olyan kísérletet, amely békés építő munkánk megzavarására irányul.

A világuralomra törő amerikai imperializmus és csatlósai sorozatos összeesküvéseket szőnek a népi demokráciák ellen, és sem eszközeikben, sem ügynökeikben nem válogatósak.

Nagy Ferenc, Mindszenty és Rajk leleplezése után a kémek és szabotőrök újabb hadát vetették be és álcázott kémeiket mozgósították a népi demokráciák építő munkájának megzavarására.

Nézzük meg ezt a legutolsó Standard-ügyet, mi történt itt? — Az, hogy ezeknek a kémeknek aljas munkája után a Standard-gyár csak 50 százalékos kapacitással dolgozott, a Szovjetuniónak szállított gyártmányokban a szabványanyag helyett pótanyagot alkalmaztak, szófiai és bukaresti megrendeléseket elszabotálták és amikor szállítani kellett, siiány, használhatetlen felszereléseket küldtek. Működésük során 60 esetben költöztettek át üzemeket, csak azért, hogy a gyártást késleltethessék. De ez csak működésük egy része volt. A másik része országos kémkedés volt.

EZEKBŐL A TÉNYEKBŐL tisztán láthatja az egész dolgozó magyar nép és a világ haladó dolgozóinak közvéleménye, hogy milyen tevékenységet fejtenek ki az imperialista úgynevezett diplomáciai szervezetek. A trockistákra jellemző aljas képmutatással megtévesztették környezetüket, befurakodtak a Kommunista Pártba és magas funkcióba kerültek. Gyűlölik a Szovjetuniót, gyűlölik a szocializmus útján haladó országokat és ezért kommunistaként mutogatták magukat álcázva.

Ezek a trockisták valamennyien egyre törekedtek, népünk boldog fejlődésének aláaknázására, a termelés csökkentésével, az üzemek elsorvasztásával egész dolgozó népünket az imperialisták martalékává akarták dobni.

Mi, közlekedési dolgozók igérjük, hogy a jövőben minden vonalon fokozni fogjuk az éberséget, emelni fogjuk dolgozóink elméleti színvonalát, hogy idejekorán leleplezhessük az ellenség aknamunkáját.

Igérjük, hogy itt, Baross-telepen, a termelés fokozása érdekében irányt veszünk a késések csökkentésére, kifogjuk küszöbölni az indokolatlan betegjelentéseket, hogy mindezek kiküszöbölésével minél jobb és minél több termelést tudjunk elérni a szocializmus építésének minél előbbi befejezésének érdekében.

Szabadság!
Mészáros Lászlóné s. k.
barossi dolgozó

Olvastam a **Rákosi-pert** *és sokat tanultam belőle*

Tisztelt Szerkesztő Elvtárs, „Rákosi per", ez a címe a „Szikra" legújabb könyvének. Ez a sokat mondó cím még többet, egy hősi eposzt rejt magában, amelynek megírására egy Petőfi lánglelke is méltó lett volna. Alig olvasunk el a könyvből néhány oldalt, érdeklődésünk már feszültséggé fokozódik es hogy egy közhellyel éljek, a könyvet már nem lehet letenni, míg el nem olvastuk.

Ez a per feltárja a Horthy-fasiszta gentri-söpredék osztálybíróságának minden gonoszságát és aljasságát, melyhez fogható csak a lengyel Slahta, vagy a román bojárok közt volt található. Ezeknek a veszett vérebeknek a kezei között volt a mi drága Rákosi elvtársunk s ezek a gonosz törpék voltak hivatva ítéletet mondani egy férfi felett, aki minden tekintetben toronymagasan állt felettük.

A könyv olvasása közben elénk tárul egy olyan élet, amelyhez hasonló csak a római mondavilágban a Gájus, Mucius Scaevola élete volt mérhető. Egyébként is Rákosi elvtárs élete sok rokonvonást mutat fel ezzel a mondabeli hőssel, aki, mint tudjuk, át ment az ellenség táboraba, hogy megölje annak királyát, mert úgy vélte, hogy ezzel a tettel veget vet a háborúnak. A tett nem sikerült, mert a király helyett, akit nem ismert, annak írnokát ölte meg. Elfogják és halállal fenyegetik, mire ő, hogy a halállal szemben félelemnélküliségét bebizonyítsa, karját tűz fölé tartotta és a rettenetes fájdalmakat mukkanás nélkül tűrte.

Ha összehasonlítjuk Rákosi elvtárs cselekedeteit, aki dacolva a nagy életveszéllyel, 1925-ben visszajött Magyarországba, hogy itt újjá szervezze a Kommunista Pártot és ezzel megölje a reakciót, hogy a szerencsétlen magyar dolgozókat emberhez méltó, boldog élethez juttassa, ha megfigyeljük a per folyamán tanúsított rettenthetetlen bátorságát, férfias kiállását a kommunista eszme mellett, mely még ezeket a vérebeket is meghökkentette, hogy lehet valaki olyan fanatikus hívő az eszméjéért, hogy a legszornyűbb kínzások dacára — a bitófa árnyékában — nem törődött egyéni sorsával, hanem magát a tárgyalást is fel tudta használni a kommunista eszme propagálására, úgy azt találjuk, hogy ez a lelki nagyság csak a római hősével mérhető össze és sok közömbös is gondolkodásra késztetett, hogy az az eszme, amelynek ilyen fanatikus, haláltmegvető tagjai vannak, csak jó lehet.

Ha vizsgáljuk Rákosi elvtárs cselekedeteinek rugóját, rájövünk, hogy az a legtisztább, a legönzetlenebb szeretetből fakad a nép, a proletariátus iránt, mert hiszen műveltsége — iskolázottsága —, nyelvtudása a legkényelmesebb „polgári" jólétet tudtak volna számára biztosítani, s ő mégis a harcot, az életveszélyt választotta Sztálin elvtársnak ez a legkiválóbb magyar fegyvertársa.

Mindenkinek el kell olvasni ezt a könyvet!

Szabadság!
Markovics Mihály gépjművez.

Belsped-élmunkások levele Galyatetőről

„T. Szerkesztőség! Mi, a Belföldi Szállítmányozási NV élmunkásai boldogan küldjük üdvözletünket Galyatetőről a dolgozó társainknak. Gyönyörű üdülőhely ez, ahova Pártunk és a Szaktanács küldött bennünket. Itt üdülve örömmel gondolunk arra, hogy érdemes volt a munkában elsőnek lenni, mert a népi demokráciában minden tekintetben nagy megtiszteltetést jelent a munka hősének lenni.

Régen a kizsákmányolóink, a pénzemberek paradicsoma volt ez a hely, ahol most 14 napig üdülünk. Mosolyogva beszélgetünk üdülés közben is a jövő terveinkről. Megvitatjuk azokat az elgondolásokat, amelyek foglalkoztatnak bennünket. Nekünk nincsenek léha gondolataink. A mi érzés- és gondolatvilágunknak a szocializmus építése ad tartalmat és értelmet is.

De az üdülés közben gyűlölettel gondolunk azokra a vérszívókra, akik itt kártyáztak, dorbézoltak valamikor és a mi véres verejtékünk árán szerzett pénzen halmozták el kétes erkölcsű nőiket itt drága ékszerekkel. Mennyire lealjasító volt ez az élet. Minket azonban nem puhit el a kényelem, a szórakozás. Pihenünk, hogy újult erővel térhessünk vissza a munkánkhoz.

Most még azokhoz szeretnénk néhány szót szólni, akik talán még ma is kishitűek. Láthatjátok dolgozó társaink a mi példánkból is, hogy aki a szocializmust építő munkából kiveszi a részét, az mindenkor meg is kapja a méltó jutalmat. Mi innen hazamenve ezután is örömmel vesszük ki részünket a munkából, mert tudjuk, hogy magunknak építünk a szocializmus építése útján egy emberibb és jobb világot.

Éljen a hazánkat felszabadító dicső Vörös Hadsereg és bölcs vezére, Sztálin elvtárs! Éljen a magyar dolgozók szeretett vezére, Rákosi elvtárs!

Elvtársi üdvözlettel:
Vetterhán Sándor, Jancsó László és Péteri József
Belsped-élmunkások.

A Párttagsági könyv

A nagybudapesti filmszínházak március 9-én mutatták be a szovjet filmművészet új nagy alkotását a „Párttagsági könyv"-vet. A filmet a háromizben Sztálin-díjjal kitüntetett Pirjev rendezte, akit a „Szibériai rapszódia" rendezőjeként ismert meg a magyar közönség. A forgatókönyv Vinogradszkaja munkája, aki a „Dicsőség útja" forgatókönyvével aratott nagy sikert.

A Párttagsági könyv cselekménye a második világháború előtti években látszódik, amikor a szovjet nép sikerrel fejezte be a szocializmus építését, az imperialisták pedig a Szovjetunió elleni támadásra készültek. Az imperialisták próbálkoztak a szétvert ellenséges osztályokból „ötödik hadoszlopot" szervezni.

A film tartalma — bár a multról beszél — ma is tanulságos. Éberségre tanit, mozgósit az ellenség ellen, amely a béke, a szocializmus és az igazi demokrácia elleni gyűlöletében a legaljasabb eszközökhöz — kémkedéshez, kártevéshez, belső ellenőrök szításához nyúl.

A forradalmi éberség kérdése tárul fel előttünk a film hősnőjének tragikus sorsán keresztül. A „Párttagsági könyv" című film felveti a szigorú éberség kérdését, melyet a bolsevikok Pártja nevel a szovjet emberekben.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.) FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u 16. — Tel.: 124—893. 126—452. Szikra Lapnyomda NV Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: PÓVÁRNY JENŐ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Közlekedés

KIVÁLÓ MUNKÁVAL ÜNNEPELJÜK ÁPRILIS 4-ÉT

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 7. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 április 1.

SZOCIALISTA MUNKAVERSENNYEL FEJEZZÜK KI HÁLÁNKAT FELSZABADÍTÓNK, A NAGY SZOVJETUNIÓ ÉS SZERETETT SZTÁLIN ELVTÁRSUNK IRÁNT

Néhány nap választ el bennünket attól a naptól, amikor a dicsőséges Szovjet Hadsereg megtisztította Magyarországot a náciktól és csatlósaiktól. Április 4-én felszabadult Magyarország és ennek a felmérhetetlen történelmi jelentőségű napnak ünneplésére készül egész dolgozó népünk.

El lehet mondani, hogy a magyar nép legnagyobb ünnepének, a szívéhez legközelebb lévő történelmi napnak, április 4-ét tartja. Ez megláthatszik elsősorban abból, hogy az április 4-i munkafelajánlási mozgalom hatalmas méretekben, széles tömegmozgalommá fejlődött. A magyar dolgozók megértették április 4-ike hatalmas jelentőségét. Tudják, hogy ez a nap hozta meg nemzeti felszabadulásunkat, függetlenségünket. Ez a nap nyitotta meg a magyar munkásosztály előtt a felszabadulás, a hatalomrajutás útját. Ez a nap tette lehetővé a magyar dolgozó nép számára a szocializmus építését. Ez a nap teremtette meg és tette elszakíthatatlanná azt a kapcsolatot, amely a sok évszázados szolgaságban és kiszolgáltatottságban szenvedő magyar népet felszabadítónk, barátunk és szövetségesünk, a hatalmas Szovjetunióhoz fűzi.

Április 4-én ünneplik dolgozóink a magyar függetlenség magvalósulását. Négyszáz évig félgyarmati sorsban sínylődtünk, huszonöt éven keresztül pedig a Horthy-fasiszták elnyomását szenvedtük végig. Az elmúlt századok szabadságharcai 1945 április 4-én érték el céljukat. Amit saját erőnkkel képtelenek voltunk kivívni: a szabadságot, a dicsőséges Szovjet Hadsereg meghozta számunkra. A német imperializmus a multé. A szovjet hatalom szétzúzta legveszedelmesebb ellenségünket és védi függetlenségünket, szabadságunkat a német fasiszták nyomába lépő nyugati imperialista gyujtogatókkal szemben is.

A szabad Magyarország születésnapja egyben a magyar munkásosztály, a magyar dolgozók felszabadulásának ünnepe. A Szovjet Hadsereg szétzúzta az úri Magyarország, nagytőkések, nagybirtokosok régi elnyomó államgépezetét és felmérhetetlen segítséget nyujtott részünkre a felszabadulást követő időben is. A dicsőséges Szovjet Hadsereg puszta jelenléte tette lehetetlenné a megdöntött kizsákmányolóknak és külföldi barátaiknak azt a szándékát, hogy polgárháborút idézzenek fel hazánkban. Dolgozó népünk nagy barátjának, a Szovjetuniónak köszönhetjük azt is, hogy meghiúsítottuk a külső és belső ellenség restaurációra irányuló tervét.

A Nagy Nap egyben a szocializmus építésének ünnepe is. Öt esztendő alatt hatalmas utat tettünk meg. Öt esztendeje annak, hogy a hős szovjet katonák segítségével hozzáfogtak a magyar közlekedés dolgozói rombadöntött közlekedésünk újjáépítéséhez. A jelszót, amellyel Gerő Ernő elvtárs, akkori közlekedésügyi miniszter mozgósította az egész magyar társadalmat, a magyar vasutasságot, mindenki magáénak érezte: *„Arccal a vasút felé"!*

Az a kezdeti nekilendülés, amelylyel a közlekedés dolgozói az első romokat eltávolították, az első kalapácsütéseket megtették és az első vonatokat, villamosokat, gépjárműveket megindították, mind a mai napig semmit sem lankadt. Ha áttekintjük a részleteredmények hosszú és dicsőséges számoszlopait, kétségtelenül megállapithatjuk, hogy a magyar vasutak, közúti közlekedés, hajózás újjáépítése terén a Szovjet Hadsereg segítségével, a magyar kommunisták, a Magyar Dolgozók Pártjának vezetésével és nagyszerű kommunista fiainak irányításával szinte példa nélkül álló eredményeket értünk el. Ha visszapillantunk a felszabadulás utáni első hónapokra, amikor mindössze csak 30 százalékos teljesítőképességgel rendelkeztünk, és megnézzük ma virágzó közlekedésünket, — hálával és köszönettel kell gondolnunk azokra, akik mindezt lehetővé tették, elsősorban és legdöntőbben a hős szovjet katonákra.

Hatalmas eredmények születtek az öt esztendő alatt. Közlekedésünk teljesen megváltozott, újjáformálódott és a nagy Szovjetunió tapasztalatai segítségével útban vagyunk a szocialista közlekedés megteremtése felé.

Elmondhatjuk, hogy hároméves tervünkkel újjáépítettük a közlekedést és ötéves tervünkkel beláthatatlan perspektívákat nyitunk meg. Elmondhatjuk, hogy a közlekedés minden sikerét a Szovjetunió közvetlen támogatásának, példái és tapasztalatai felhasználásának, nagy Pártunknak köszönhetjük.

Dolgozó népünk nagy ünnepnapja: április 4, egyben a Magyar Dolgozók Pártja győzelmes harcainak ünnepe. A szabadságot, a függetlenséget ha ajándékba is kaptuk a hatalmas Szovjetuniótól, drága Sztálin elvtársunktól, ennek a szabadságnak és függetlenségnek megvédése, kiterjesztése, a belső ellenséggel való győzelmes harc keresztülvitele a mi feladatunk volt. Azt, hogy a lehetőségekkel élni tudtunk, — a kommunisták, a Magyar Dolgozók Pártja, *Rákosi* elvtárs elévülhetetlen érdeme. Dicsőséges Pártunk, népünk bölcs vezérének, *Rákosi* elvtársnak vezetésével oldottuk meg ezeket a feladatokat, lepleztük le az ellenség aknamunkáját, győztük le a dolgozó nép nyilt ellenségeit.

A felszabadító Szovjet Hősök emlékére a hálás magyar nép" — hirdeti a dolgozó magyar nép örök háláját a gellérthegyi emlékmű, amely örök fogadalom arra, hogy tántoríthatatlan hűséggel állunk nagy felszabadítónk a hatalmas Szovjetunió mellett.

Ami jelentőssé teszi a szabad Magyarország születésnapját, az a békéért vívott harc. A nagy évforduló idején a béketábor hatalmas győzelmeit ünnepeljük a háborús gyujtogatók mesterkedései idején. Figyelmeztető arra, hogy mit jelentett a fasiszta bandához való csatlakozás, és tanítás arranézve, hogy békénket csakis a hatalmas Szovjetunió oldalán találhatjuk meg, olyképpen biztositva azt, hogy betöltjük szerepünket a béketáborban, s fokozzuk a háborús uszítók, az imperialisták elleni harcot.

Utoljára, de nem utolsósorban emlékezünk meg április 4-ről, mint a mérhetetlen hála, a nagy Szovjetunió iránti elmélyült szeretet és a magyar és szovjet nép testvériségének, barátságának ünnepéről. Nagy megtiszteltetés és megbecsülés ez a kapcsolat a világot formáló nagy szocialista hatalom és hazánk között, amelyet történelmünk folyamán soha nem érezhettünk, de nem volt rá példa más népek viszonyában sem.

A magyar kormánybizottság a magyar néphez intézett üzenetében többek között ezeket mondja: *„1945 április 4 — hazánk felszabadulásának napja — a legnagyobb fordulat országunk életében. Ez a nap mindörökre lezárta a feudális és kapitalista kizsákmányolás és az elnyomás szörnyü korszakát s megnyitotta az utat a dolgozó nép teljes felszabadulása — a kapitalizmus szétzúzása, a szocializmus felépítése — számára. Ezen a napon nyilt meg a lehetősége annak, hogy dolgozó népünk a népek élvonalába kerüljön — azoknak a népeknek a sorába, amelyek a nagy Szovjetunió vezetésével és példája nyomán a szocializmust építik. E nap dicsőséges fénye beragyogja útunkat és világítani fog a messze századokba.*

Április 4. legnagyobb nemzeti ünnepünk. Felhivunk minden magyar dolgozót: tegyenek meg mindent a legnagyobb ünnepünk méltó megünneplésére. A magyar dolgozó nép, élén kipróbált vezetőjével, a munkásosztállyal, ezt a napot a munka frontján elért újabb teljesitményekkel ünnepli. A munkás a gyárakban, a dolgozó paraszt az eke szarvánál, a haladó értelmiség a munkahelyén lelkes munkaversenyben van, hogy népünk gazdasági és kulturális színvonalának újabb eredményeivel emelje e nap jelentőségét. Legyen ez a nap a megemlékezés és felszabadítónk, a hatalmas Szovjetunió iránt megnyilvánuló hála mellett a teremtő szocialista építés napja, új sikerek, új győzelmek kiindulópontja."

A közlekedés szervezett dolgozói megértették április 4. jelentőségét.

Pártunk nemcsak magáévá tette, de mindenképpen segíti azt a nagyszerű kezdeményezést, amely a dolgozók legszélesebb rétegeiben nyilvánult meg.

Takács Pál elvtárs, az Északi Járműjavító NV. marosa például április 4-re befejezi ötéves tervének első évi kiszabását. A munkás társai üzemeinkben máris túlszárnyalták felajánlásukat és a munka magasabb termelékenységével, szocialista munkaversenymozgalmunk megszilárdításával, további fejlesztésével, éppen úgy, mint a nagy sztálini felajánlási mozgalomban, kifejezésre juttatják törhetetlen hűségüket és szeretetüket a felszabadító Szovjetunió és annak forrón szeretett vezére, *Sztálin* elvtárs iránt.

Csatlakozzatok Elvtársak és Szaktársak, kommunisták és pártonkívüliek az újabb felajánlási mozgalomhoz! Kövessük és teljesítsük népünk nagy tanítójának, Rákosi elvtársnak útmutatását: „Mindenki támogassa ezt a munkaversenyt . . . Ez a munkaverseny lendítse tovább azt a hatalmas kezdeményezést, amellyel a magyar dolgozó nép *Sztálin* elvtárs születése napját megünnepelte."

Elvtársak, Szaktársak! Vonjuk be dolgozótársainkat a versenybe, azokat, akik ezideig távoltartották magukat. Nyerjük meg a mozgalomnak a nők, a műszaki értelmiségiek, az ifjúmunkások nagy tömegeit. Számoljuk fel a munkaverseny kampányszerűségét, fejlesszük ki a 2—300-as brigádok, műhelyek mozgalmát. Törekedjünk arra, hogy a tömeges egyéni verseny eredményeként egész brigádok és műhelyek állandóan 2—300 stb. százalékban teljesítsék termelési tervüket. Szervezzünk komplex-brigádokat a verseny műszaki feltételeinek biztosítására! Fejlesszük ki a versenyt az egyes brigádok, munkacsoportok, műhelyek és az egyes üzemek között! Szélesítsétek a versenyt a takarékosságért, az anyag- és energia fogyasztás, a szerszám- és géptörések számának csökkentéséért, az alacsonyabb önköltségért, a jobb minőségért! Szervezzétek tovább a szakma legjobb munkása címéért folyó versenyt! Fejlesszétek a Sztahánov-mozgalmat a dolgozók széles tömegmozgalmává. Használjátok fel versenymozgalmatokban a szovjet példákat, a szovjet tapasztalatokat!

Csakis így, ezen az úton haladva ünnepelhetjük mi, közlekedési dolgozók népünk többi fiaival együtt április 4-ét, függetlenségünk, szabadságunk, boldogulásunk és jobb jövőnk nagy ünnepét, zálogát.

ÖRÖK HÁLA ÉS HŰSÉG A FELSZABADÍTÓ SZOVJETUNIÓ, A DICSŐ SZOVJET HADSEREG, NÉPÜNK BARÁTJA ÉS TANÍTÓJA: A NAGY SZTÁLIN IRÁNT!

MILYEN FELTÉTELEI VANNAK A MEGTISZTELŐ „ÉLÜZEM" ÉS „SZTAHÁNOVISTA" CÍM ELNYERÉSÉNEK

Az üzemek közötti verseny továbbfejlesztése és megszilárdítása érdekében szükséges a termelés főbb területein kijelölni a népgazdaság szempontjából legdöntőbb termelési, termelékenységi, önköltségcsökkentési, minőségjavítási célkitűzéseket, hogy az üzemek dolgozói iparáguk legfontosabb feladatait valósítsák meg az élüzem címért folyó szocialista verseny során.

Ezen célkitűzések teljesítésére az üzemek között szocialista versenyt hirdetunk meg a megtisztelő „élüzem" cím elnyeréséért.

1. A rendeletben megjelölt iparágak üzemei közül az az üzem nyeri el az „Élüzem" címet, amely az iparáganként külön-külön megállapított célkitűzéseket eléri, illetve a legjobban túlteljesíti. A célkitűzéseket ötéves tervünk feladatainak figyelembevétele mellett az egyes szakmák sajátos kérdéseinek gondos mérlegelésével a soronkövetkező megoldásra váró feladatok elemzésével állapítottuk meg. A meghirdetett célkitűzések teljesítésén, illetve túlteljesítésén felül az élüzem kijelölésénél figyelembe kell venni a szocialista munkaverseny mozgalmi eredményeit is.

2. A verseny győztese elnyeri „A Vasút Elüzeme" címet és a „közlekedés- és postaügyi miniszter vándorzászlaját".

3. A győztes üzem a vándorzászlót és az élüzem címet a soronkövetkező versenyszakasz eredményének kihirdetéséig tartja meg.

4. A verseny elbírálása negyedévenként az illetékes szakmai szakszervezetek részvételével történik.

5. Bármelyik üzem „élüzem"-mé való kijelölésének alapvető feltétele, hogy termelési tervét és nyereségbefizetési előirányzatát teljesítse.

A közlekedés- és postaügyi minisztérium felügyelete alá tartozó üzemek az alábbi iparági megoszlásban versenyeznek a következő feltételek mellett:

1. MAV vontatás

A MAV vontatás üzemei közül az a legjobb üzem lehet élüzem, amelyik a 100 elegytonnakilométerenkénti költségekből a versenyévnegyed minden hónapjában az előirányzathoz képest legalább 15 százalékot megtakarít.

2. M V forgalmi üzeme

A MÁV forgalmi üzemei közül élüzem címet elnyerheti az a legjobb vonatindító állomás, amelyik

A. a) az egy kocsira eső mozgatási időt az egységidőhöz képest legalább 5 százalékkal csökkenti.

b) a vonatterhelési szabványokat legalább 120 százalékra teljesíti és

c) a naponkénti közlekedésre kijelölt tehervonatok legalább 95 százalékát, a személyvonatok 100 százalékát menetrend szerint indítja.

B. Az a közép-, vagy kisállomás, amely

a) a kocsitartózkodási egységidőt 25 százalékkal csökkenti,

b) a menetrend szerinti tehervonattartózkodásokat legalább 15 százalékkal leszorítja.

3. Járműjavító és egyéb ipari jellegű üzemek

A MAV járműjavító és egyéb ipari jellegű üzemek közül az a legjobb lehet élüzem, amelyik

a) az 1000 megdolgozott órára eső béralapon számított egységtételek számát a saját tervére vetítve, legalább 115 százalékra teljesíti.

b) az egységteljesítményben mért kiszabást 110 százalékra teljesíti,

c) legalább 5 százalékos önköltségcsökkentést ér el a tervéhez képest,

d) jótállási és selejtköltségeit az összköltséghez viszonyítva, 5 ezrelék alá csökkenti.

4. MÁV pályafenntartás

A MAV pályafenntartás üzemei közül élüzem lehet az a legjobb osztálymérnökség, amelynél:

a) a teljesítményi bérben végzett munkaórák száma az összes munkaórák számának legalább 80 százaléka,

b) a teljesítményi bérben végzett munkáknál a kiteljesítési százalék az osztálymérnökségnél legalább 120 százalék, az alájuk tartozó almühelynél legalább 140 százalék.

A hídépítő-üzem akkor lehet élüzem, ha:

a) a teljesítményi bérben végzett munkaórák száma az összes munkaóráknak legalább 80 százaléka,

b) a kiteljesítési százalék legalább 120 százalék.

A felépítményi és vasanyagjavító, valamint a talpfatelítő-üzem azzal nyerheti el az élüzem címet, ha:

a) 1000 forint bérköltségre eső termelési érték növekedése legalább 10 százalék, az előirányzathoz képest,

b) az 1000 forint termelési értékre eső önköltség az előirányzatnál legalább 15 százalékkal kisebb.

A fenti feltételek mellett a pályafenntartási költségeket az 1949. év átlagához képest 8 százalékkal lecsökkenti.

Közúti villamos közlekedési üzemek

A közúti villamos közlekedési üzemek közül az a legjobb pályafenntartási üzem nyeri el az élüzem címet, amelyik az 1 vágánykilométerre eső fenntartási költségeket az előirányzathoz képest legalább 5 százalékkal csökkenti.

Az a forgalmi üzem, amelyik

a) az egy kocsira eső fenntartási költségeket a tervhez viszonyítva legalább 5 százalékkal csökkenti és az

b) egy forgalmi dolgozóra eső kocsikilométerek számát a tervhez képest legalább 10 százalékkal növeli.

Mélyépítőipar

A mélyépítőiparban az a legjobb eredményt elérő üzem lehet élüzem, amelyik legalább

a) termelési tervét 105 százalékra teljesíti és a munkára előírt határidőket betartja.

b) az előirányzott munkaórákat 10 százalékkal nem lépi túl;

c) cementnél, vas- és faanyagoknál az anyagnormákhoz viszonyítva, legalább 5 százalékos anyagmegtakarítást ért el.

Hajózás

A hajózás élüzeme lehet az a legjobb eredményt felmutató munkahely, ahol:

a) személyhajónál az utaskilométerek száma az előirányzathoz képest legalább 5 százalékkal növekszik,

b) uszályoknál az árutonnakilométerek számát az előirányzathoz képest legalább 5 százalékkal túlteljesíti.

c) vontatásnál a kiládkilométerek száma az előirányzathoz képest legalább 5 százalékkal növekszik.

Közúti gépjármű közlekedési üzemek

A közúti gépjármű közlekedési üzemek közül élüzem lehet az a munkahely, amelyik:

a) a fődarabok javítása nélküli kocsikilométerek számát a tervhez képest legalább 10 százalékkal megnöveli,

b) a nyereségrészesedés befizetési tervét 110 százalékra teljesíti,

ezenkívül javítóműhelyek esetén az 1949. IV. negyedévi eredményeihez képest termelékenységét 5 százalékkal megnöveli,

közúti gépjármű közlekedési üzemeknél pedig az egy kocsikilométerre eső benzin- és olajmegtakarításban a normához képest legalább 5 százalékos megtakarítást ér el.

Az élüzemek kijelölése 1950. I. negyedévének eredményei alapján 1950 május 1-én kerül sor. A versenyfeltételek érvényesek az 1950. tervév II. negyedévének versenyszakaszára is.

A „Sztahánovista" cím elnyerésének feltételei

A „Sztahánovista"-mozgalom megszilárdítása, előbbrevitele és kiszélesítése érdekében szükségessé vált meghatározni azokat a tárgyi feltételeket, amelyeknek elérésével a dolgozó elnyeri a sztahánovista címet.

A „Sztahánovista" cím feltételeinek meghirdetése hozzájárul ahhoz, hogy a dolgozók mind szélesebb rétegei váljanak sztahánovistákká a világosan kitűzött célok teljesítéséért folytatott szocialista versenyben.

1. A büszke és megtisztelő „Sztahánovista" címet a dolgozók kiemelkedő mennyiségi, minőségi vagy gazdaságossági teljesítményük, vagy a gyakorlatban bevált jelentős újítás és észszerűsítés révén nyerhetik el.

2. A sztahánovista kötelessége, hogy munkamódszerét dolgozó társainak rendszeresen átadja.

3. Az alábbiakban az egyes iparágak legdöntőbb szakmáira vonatkozólag megállapítást nyertek azok a teljesítményszintek, amelyeknek elérése esetén a dolgozó a „Sztahánovista" cím viselésére méltóvá válik.

A teljesítményszintek a jelenlegi műszaki és szervezési adottságok, munkafeltételek figyelembevételével és mérlegelésével kerültek megállapításra.

4. A megadott teljesítményeket mennyiségben, minőségben és gazdaságosságban egyaránt 3 hónapon keresztül kell teljesíteni.

5. A „Sztahánovista" cím adományozása a megfelelő szakszervezeti szervek részvételével történik.

1. Mozdonyvezetők és fűtők.

Sztahánovista az a mozdonyvezető és fűtő, akinek mozdonyán három hónapon keresztül — eltekintve az időszakos vizsgálat és féktuskócsere költségeitől — havonta legfeljebb 200 Ft. személyvonatoknál 300 Ft javítási költség merülhet fel. Szénfogyasztását a kiszabáshoz képest három hónapon keresztül legalább 20 százalékkal kell csökkenteni és vontatási kések szolgálatában nem fordul elő.

Vagy:

Három hónaplg az összes út egyhatod részében legalább 40 százalékos túlterhelést továbbított hibátlanul, vagy november havi átlagos haszonkilométer teljesítményét három hónapon át legalább 30 százalékkal megnövelte.

2. Pályafenntartási dolgozók. „Sztahánovista" címet érdemel ki az a teljesítménybérben dolgozó pályafenntartási munkás, aki három hónapon át havonta legalább 150 órát dolgozott teljesítménybérben és 150 százalékos teljesítményt ért el.

3. Távirda-, szemafor- és pályamester. Sztahánovista az a távirda-, szemafor- vagy pályamester, aki három hónapon át a forgalom számára teljes hibamentességet biztosít, vagyis ez idő alatt a mester által fenntartott berendezések hibájából semmiféle forgalmi akadály nem keletkezik (vonatmegállás, vonatkésés, stb.) és a gondjaira bízott munkaterületen levő berendezések fenntartási normaköltségeit ez idő alatt az előirányzathoz képest 15 százalékkal csökkenti.

4. Villamos- és autobuszkalauz. Sztahánovista az a kalauz, aki három hónapon keresztül minden hónapban táskapénzét a szolgálati számonkénti meghatározott normához képest legalább 50 százalékkal növeli.

5. Dokkmunkás. Sztahánovista cím elnyerésére jogosult az a dokkmunkás, aki három hónapon át minden hónapban legalább 150 munkaórát teljesítménybérben dolgozik és a normához képest legalább 200 százalékos teljesítményt ér el.

6. Gépkocsivezetők. A személygépkocsivezetők közül az lesz a sztahánovista, aki a

900—1050 cm3 hengerürtartalom esetében 80.000 km-t.

1051—1500 cm3 hengerürtartalom esetében 100.000 km-t.

1051 cm3 felüli hengerürtartalom esetében 110.000 km-t teljesít javítás nélkül.

b) tehergépkocsivezetők közül az, aki

0.5 t. tehergépkocsival 80.000 km-t,

1.5 t. tehergépkocsival 100.000 km-t,

1.5 t. felüli 110.000 km-t

teljesít javítás nélkül.

c) autobusz és különleges gépjárművezetők közül az, aki

benzinütemű járművel 120.000 km-t,

Diesel járművel 100.000 km-t

teljesít javítás nélkül.

Későbbiekben megállapítható benzinfogyasztási normát = gépkocsivezető közül sztahánovistává válhat az a gépkocsivezető, aki bevételi tervét három nonapon keresztül 180 százalékra teljesíti.

Mérnökök, technikusok, művezetők és mesterek

Mérnökök, technikusok, művezetők és mesterekre vonatkozólag, amennyiben a vezetésük alatt dolgozó üzem műhelyei, műhelyrészei a rávonatkozó termelési tervet mennyiségileg és az önköltség, valamint a selejtcsökkentés mellett kimagaslóan túlteljesítik, a sztahánovista cím elnyerésére jogosultak.

Felszabadulási EMLÉKVERSENY

A Magyar Szabadságharcos Szövetség április negyedikének, hazánk felszabadulásának megünneplésére országos céllövő versenyt rendez. A céllövőversenyben résztvesznek üzemeink, szervezeteink csapatai és egyéni versenyzői az alábbi számok szerint.

A legjobb üzemi csapat címéért Farkas Mihály vándordíjas csapatverseny folyik, melynek keretében az üzemek kezdő céllövői mérik össze tudásukat, képességeiket.

A mesterlövész jelvény elnyeréséért három testhelyzetes kispuska verseny lesz kezdők számára.

Az osztályozott versenyzőknek is nyílik alkalom arra, hogy összemérjék tudásukat. Három versenyszámban mérkőznek mesterlövészeink.

A célpisztoly- és gyorstüzelőpisztolyszámok érdekessége, hogy a kezdők itt tünhetnek ki képességeikkel, a versenykiírás kezdők részére biztosít lehetőséget, hogy úgy a cél-, mint a gyorspisztoly lövésekben versenyezzenek.

A verseny országos méretű, széleskörű megmozdulás lesz szabadságharcos céllövőinknek és előreláthatólag az üzemek és szervezetek több csapattal vesznek részt azon, és ezáltal is bizonyítják, hogy a céllövő sport milyen széles, hatalmas tábort számlál a szabadságharcosok körében. A nevezések nagy számával mutassuk meg, hogy mi is kellően kivesszük a részünket április negyedikének, felszabadulásunk öteves évfordulójának megünneplésében.

Üzemi Szakszervezeti Bizottságok!

Felhívjuk az ü. b. figyelmét, hogy az MHK nevezési időszak a befejezéshez közeledik, ezért ellenőrizzék a kitöltött és aláírt nevezési ívek azonnali továbbítását, Budapesten a kerületi sportfelügyelőhöz, vidéken a próbáztató bizottságokhoz. A nevezési ívek beküldési határideje április 1.

Az edzések eredményes lebonyolítása érdekében tegye lehetővé az ü. b. az eredménylapok mielőbbi szétosztását az MHK-mozgalomba benevezett dolgozók között.

Szakszervezetek Országos Tanácsa.

SZTAHÁNOVISTA ÚJÍTÓINK MUNKÁBAN

Collet kerékesztergapad csapszorító hüvelye aluminiumból

Stozicska Ferenc újítása (MÁV Debreceni Műhely)

A csapszorító hüvelyeket öntött-vasból készítették s hogy a csiszolt, vagy finoman esztergált csapot a szorítás következtében meg ne sértsék, megfelelő rétegben fehérfémmel öntötték ki. Ahhoz, hogy a szárítóhüvelyt ki lehessen önteni, megfelelő méretre ki kellett esztergálni.

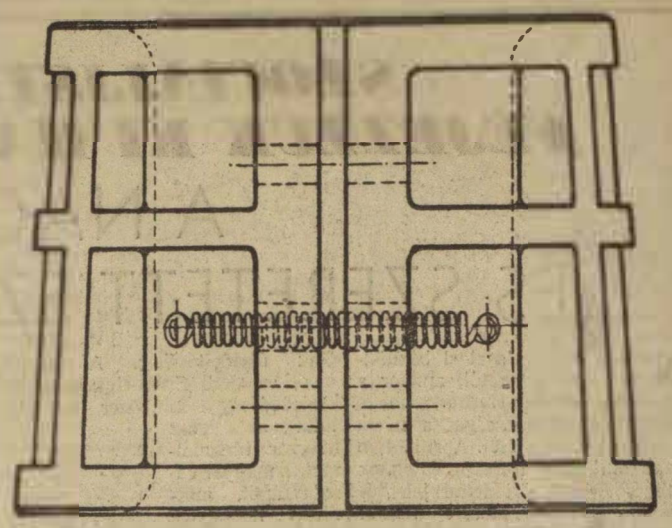

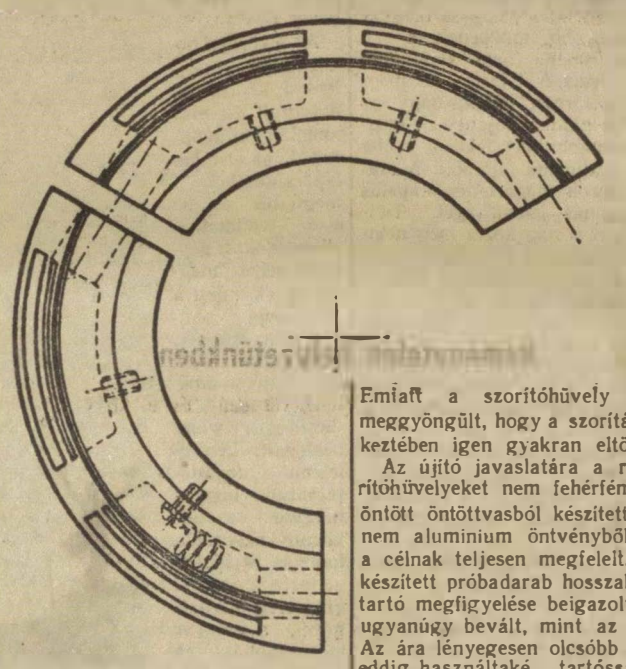

Emiatt a szorítóhüvely annyira meggyöngült, hogy a szorítás következtében igen gyakran eltört.

Az újító javaslatára a régi szorítóhüvelyeket nem fehérfémmel kiöntött öntöttvasból készítették, hanem aluminium öntvényből, amely a célnak teljesen megfelelt. Az elkészített próbadarab hosszabb ideig tartó megfigyelése beigazolta, hogy ugyanúgy bevált, mint az előzőek. Az ára lényegesen olcsóbb mint az eddig használtaké, tartóssága pedig közelítőleg azonos az öntöttvas tartósságával.

Himbatengely módosítása

Halasi Imre főművezető újítása

(Pestszentlőrinc, Gyömrői autobusz főműhely)

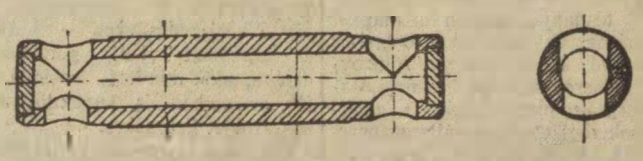

Az OML. 674. Typ. motornál alkalmazott szelepemelő himbatengelyek (gyári átmérője 25 mm) a csapágyakban a két végén illeszkednek, 2 mm hosszúságban. Ha ezen a két befekvő helyen a himbatengely átmérőjét 25 mm átmérőjű helyeti 24 mm átmérőjűre készítjük, illetve a régieket lekoszörüljük, akkor lehetővé válik, hogy a himbatengelyek egynegyed mm-es fokozatban négyszer felhasználhatók a nagyjavításokhoz, kopások esetén. Továbbá, ha a himbatengely átmérőjét, az emeltyük helyén, az eredeti gyári 25 átm. mm. helyett 26 átm. mm-re készítjük, akkor összesen nyolcszori felhasználást érünk el a himbatengelyeknél. Ezzel megtakarítás érhető el. A betétben edzett himbatengelyeknél, csak átszabályozási köszörülés szükséges a további felhasználásnál, továbbá az emeltyű kiszerelt préseit is alkalmazhatjuk a magasabb felméreteknél.

Az OML. 67. tipusú motor himbatengely és emeltyűpersely esetére a fenti lehetőség szintén fennáll.

MŰVELT NÉP

a kulturális tömegmozgalom folyóirata kultúrmunkásoknak nélkülözhetetlen.

A Népművelési Minisztérium kiadása.

Egyes szám ára: 2 forint.
Előfizetési díj évi 20 forint.
Megjelenik minden hó elején.
Kiadóhivatal:
Budapest 62., postafiók 353.
Telefon: 129—480.
Csekkszámlaszám: 61.068.

Hogyan segített bennünket közlekedésünk újjáépítésében
a felszabadító Szovjetunió, a dicsőséges Szovjet Hadsereg

1950 április 4-én ünnepeljük történelmünknek legnagyobb dátumát: országunkat és népünket ezen a napon szabadította fel a dicsőséges Szovjet Hadsereg. A szovjet katonák segítségével fogtak hozzá a vasutasok, közúti dolgozók, hajósok, gépjárművezetők a romokbanheverő magyar közlekedés újjáépítéséhez.

A fasiszta hordák ezt az örökséget hagyták ránk. Amerre szem ellátott a vasúton, minden romokban hevert: üzemeink, állomásaink a pusztulás képét mutatták.

A felszabadulás utáni első hónapokban, amikor eltakarítottuk a forgalmat akadályozó romokat, megállapíthatóvá vált, hogy a magyar vasúti hálózat, az 1938. évi állapotot figyelembe véve, mindössze csak 30 százalékos teljesítőképességgel rendelkezik. Ugyanakkor a hajózás a fasiszták által nyugatra hurcolt hajóegységek hiánya miatt teljesen megbénült. Hasonloan siváry helyzet volt a közúti közlekedési kocsipark és létesítmények vonalán is, ahol 1938-hoz viszonyítva, 82 százalékos pusztulás következett be. Gépjárműveink csaknem 100 százaléka semmisült meg, illetve a nyugatra hurcolás következtében elvesztek számunkra.

Ez az alig egyharmadnyi vasúti teljesítőképesség és egyötödnyi közúti közlekedési teljesítőképesség az ország akkori szétzilált gazdasági helyzetében sem volt elegendő.

Reménytelen helyzetünkben a Szovjet Hadsereg segítségünkre siet

A hábörú folyamán a vasúti vonalak, a vasút mozdony- és kocsiparkja, valamint a vasúti raktárak részben erősen megrongálódtak, részben el pusztultak, melynek következtében a felszabadulás után a személy- és áruforgalom lebonyolításának s általában a kereskedelmi szolgálat ellátásának nem volt meg a lehetősége.

A Szovjetunió és hős hadserege a felszabadítás után azonnal segítségünkre sietett. Nem hagyott el bennünket elesettségünk idején.

A VASÚTON

A dicsőséges Szovjet Hadsereg első ténykedése az volt, hogy segített az ellenség által lerombolt távíró- és távbeszélő vonalakat és készülékeket helyreállítani és használható állapotba hozni.

Az ezt követő időben a Szovjetunió különböző országokból visszairányította a magyar vasúti kocsikat és ezeket használatunkra adta.

A magyar kocsipark felépítésénél a Szovjetunió jóakaratú és hatékony segítségét élvezzük ma is, amely támogatásnak eredményét a gyakorlatban, konkrét eredmények, közlekedés terén eléri győzelmek bizonyítják.

1945 november havában a MAV kocsiparkját a nagy Szovjetunió felszabadította, átadta a MAV kezelésébe és használatába. Ennek eredményeként lehetővé vált a magyar vasúti közlekedés megszervezése, megindítása, lebonyolítása. Ezzel a lépéssel újjáépítésünk hatalmas lendületet kapott.

Különösen ki kell emelni azt a segítséget, amelyet Felszabadítónk azáltal nyujtott, hogy már közvetlen a felszabadítás után saját alakulataival

bevezette és megszervezte vonalainkon a menetirányító szolgálatot és ez az alapja ma is menetirányító szolgálatunknak.

A Szovjetunió közvetlenül a felszabadulás után helyreállíttatta műszaki csapataival a legfontosabb Duna- és Tisza-hidakat. Ezek között is jelentős volt a záhonyi, tiszafüredi, szolnoki, szegedi vasúti Tisza-hidak, valamint a budapesti összekötő vasúti Duna-híd és a bajai vasúti pontonhíd helyreállítása. Ezeken kívül közel 1000 középnagyságú és kisebb ideiglenes hidat épített.

Nagy segítség volt számunkra az, hogy soronkívül hazaengedték a hadműveletek során fogságba esett mérnököket, műszaki értelmiségieket és szakmunkásokat, ami által lehetővé vált az, hogy a helyreállítási munkálatokat a lehető leggyorsabb ütemben megindíthattuk.

1945—46 és 1946—47 telén a Szovjet Hadsereg műszaki csapatai felmérhetetlen segítséget nyujtottak számunkra az ideiglenes hidak jég- és árvédelménél, melyet akkor, a még elégtelen felszerelésünkkel semmiképpen sem tudtunk volna ellátni. Ezzel a hős Felszabadító Hadsereg lehetővé tette, hogy újabb veszedelmes károktól mentesüljünk és azt, hogy a vasúti forgalom kiszélesedjen és ezzel hazánk újjáépítése kezdetét vehesse.

A SZOVJET HADSEREG állította helyre távíró, távbeszélő, villamos haharangjelző stb. berendezéseink légvezetékeit is. A különböző harci cselekmények következtében földön heverő vas- és bronzhuzal vezetéki anyagból, fáradságot nem ismerve, új távközlő vonalakat épített. Gondoskodott arról is, hogy a vonatközlekedés megindításához elengedhetetlenül szükséges távbeszélő, távírókészülékkel az üzemet felvehessük. Számos vonalunkon úgynevezett *díspatcher* távbeszélő berendezést létesített, melyek azelőtt jóformán teljesen ismeretlenek voltak a MAV-nál. A rendszeres vonatforgalom megindulását elsősorban ezek a dispatcher-vonalak tették lehetővé.

A felrobbantott pályákat helyreállította és a legszükségesebb védőjelző- és biztosítóberendezéseket is üzembehelyezte. Különösen az ország északi és keleti részein tett ezzel a Szovjet Hadsereg igen nagy szolgálatokat. Hozzásegítette a MAV-ot rádiótávíróberendezései újjáépítéséhez és üzembehelyezéséhez.

A felszabadulás után az otthonuktól elszakadt családok és személyek hozzátartozóikhoz igyekeztek eljutni. Az ostrom alatt a nagyobb városok, főként Budapest dolgozói, élelmiszerkészletüket teljesen felélték. Ezért sürgősen gondoskodni kellett ezeknek a városoknak élelmiszerrel való ellátásáról. Ennek érdekében egyes szervezetek megbízottainak és magánosoknak is vidékre kellett utaznia, hogy élelmiszertartalékokat kutassanak fel és ezekbe a városokba szállítsák. De kifogytak vidéken az iparcikkek is, melyekkel a város látta el az egyes vidéki gócokat.

A felszabadulás után közvetlenül a Szovjet Hadsereg katonai szállítmányain kívül más vasúti közlekedés nem volt. Itt is segítségünkre sietett a Szovjetunió hős Hadserege és megengedték, hogy magánszemélyek katonavonattal utazhassanak s vidéken beszerzett élelmicikkeket magukkal vihessék. A nagyobb mennyiségben vidékre szállítandó iparcikkek és a városokba fuvarozandó élelmiszerek, tüzelőanyag részére a Szovjet Hadsereg saját kocsiparkjából kocsikat bocsátott rendelkezésünkre s ezeket a kocsikat a szovjet katonák felügyelete mellett katonavonatokkal továbbították rendeltetési helyükre.

Az élelmiszerek és iparcikkek szállításának megindításához a Szovjetunió saját mozdony- és kocsiparkjából egész szerelvényt bocsátott rendelkezésünkre.

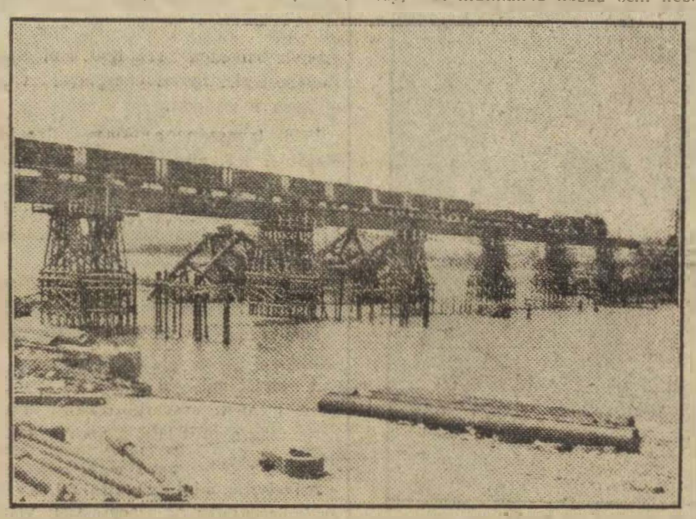

A hatalmas Szovjetunió dicsőséges Szovjet Hadserege már felszabadításunk első napjaiban segítségünkre sietett. A hős szovjet katonák teremtettek összeköttetést a Duna két partja között, hogy megindulhasson az élet. Képünk a déli összekötő vasúti Dunahidat ábrázolja, amint az első szerelvények egyike „lépésben" áthalad az ideiglenes hídon, hogy iparcikket vigyen a nélkülöző vidéki lakosságnak.

A FŐVÁROSI VILLAMOSKÖZLEKEDÉSNÉL

Hasonlóan a vasúthoz, segítséget nyujtott a felszabadító Szovjet Hadsereg a főváros villamosközlekedésének helyreállítása terén is. Nélkülük az újjáépítési munkához hozzá sem kezdhettünk volna, mert a fel nem robbant bombák, lövedékek és a szerteszét heverő tank- és gyűrűcsök nemcsak akadályt, de életveszélyt is jelentettek dolgozóink számára. A hős szovjet katonák életük veszélyeztetése árán ítsztították meg telepeinket a lőszermaradványoktól és már a felszabadulás első napjaiban őrséget állítottak pályaudvaraink elé, nehogy az értékes és akkor még pótolhatatlan felszerelési tárgyak, anyagok veszendőbe menjenek. A romok eltakarításához segítséget adtak, szabad mozgást biztosítottak dolgozóinknak, hogy azok teljes biztonsággal dolgozhassanak a pályatestek helyreállításán. Nagy jelentősége volt annak is, hogy sok helyen élelemmel is ellátták dolgozóinkat.

Összefogásunk és megfeszített munkánk azonban nem lett volna elegendő közlekedésünk megindítására. A szénhiány akadályozta az áramfejlesztést. Kispest szovjet parancsnoka és a főváros akkori parancsnokhelyettese: *Papasvili*, valamint a budai kerületek szovjet katonai parancsnokai magukévá tették a városi közlekedés ügyét és lehetővé tették, hogy a vállalat kispesti áramfejlesztő telepe és az Elektromos Művek zavartalanul megkaphassák az áram előállításához szükséges szénmennyiséget.

Amig a vonatok a kellő mennyiségű szenet nem tudták leszállítatni Budapestre, addig szovjet hajók hozták a szenet a fővárosba.

Ennek volt köszönhető, hogy 1945 április 20-án már öt ikerkocsival járatot indíthattunk Kispestről a Nagyvárad-térig.

A kezdeti munkát a meglévő felsővezetéki készletek hamar felemésztették. Szállítóeszköz hiányában a vidéki gyárakból nem tudtunk további anyagellátást kapni. Ekkor ismét a Szovjet Hadsereg sietett segítségünkre, teherautókat bocsátott rendelkezésünkre, úgyhogy Salgótarjánból munkavezetőket, Pécsről pedig porcellánszigetelőket tudtunk felszállítani. Budapest főváros közönsége tehát, amikor elismeréssel gondol a városi közlekedés helyreállítóira, elsősorban a dicsőséges Vörös Hadseregre gondol hálával és szeretettel.

A vandál fasiszta pusztításnak esett áldozatul ez a gőzmozdony is.

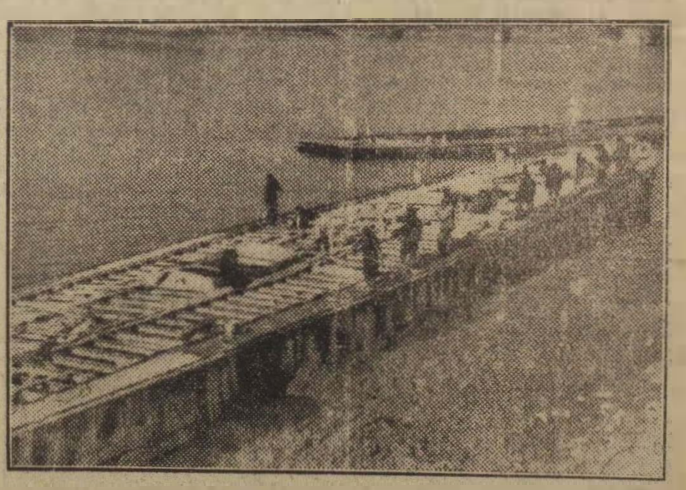

A Szovjet Hadsereg áldozatkészen, testvéri módon segített talpraállnunk és ez megmutatkozott az élet minden területén. Képünkön elsüllyedt folyami uszályokat emelnek ki és tisztítanak meg az iszaptól.

ÉLJEN NÉPÜNK FELSZABADÍTÓJA ÉS BARÁTJA: A NAGY SZTÁLIN!

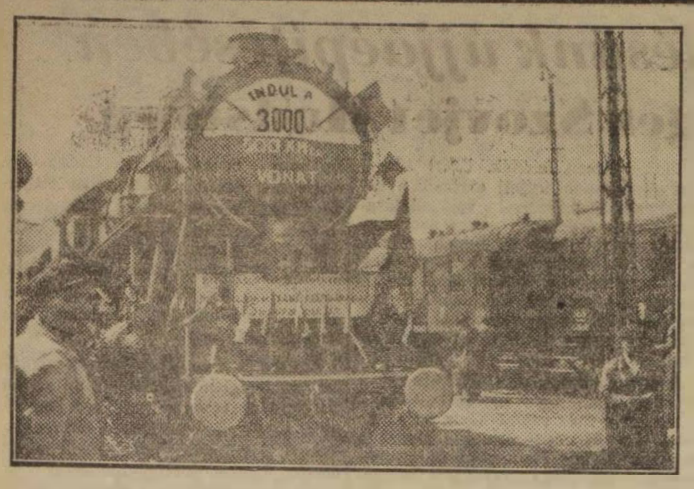

A nagy Szovjetunió hős sztahánovista vasutasainak példáján indítottuk el a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres" mozgalmat, amellyel sokmilliő forint megtakarítást érünk el.

AZ AUTÓKÖZLEKEDÉSNÉL

1945 elején a hazai gépkocsiközlekedés reményteljen volt. A fasiszták elhurcolták gépkocsijaink nagy részét, a még megmaradtak pedig az ostrom alatt elpusztultak.

A Szovjet Hadsereg segítségünkre sietett itt is. Magukhoz hívták az autójavító vállalatok vezetőit és megbeszélték velük az üzemek azonnali megindítását. Boldogan sereglettek dolgozóink a műhelyekbe és hálásan fogadták a jó meleg leveseket és kiadós kenyéradagokat, amelyek a legszörnyűbb nélkülözések idején szinte az utolsó percekben érkeztek számunkra.

Az autószakma dolgozóit magával ragadta a szovjet katona nagy lelkesedése, munkaszeretete és a Szovjet Hadsereg gépkocsijaival egyidőben megindult a magyar roncskocsik felépítése.

A BARÁTI SZOVJETUNIÓ minden eszközzel támogatta a gépkocsiforgalom fejlesztését. A szovjet katonai hatóságok egymásután adták ki a forgalmi engedélyeket, a közlekedésügyi minisztériummal karöltve. Gombamódra szaporodtak a teherautók és hordták az élelmet a város éhező lakosságának. A Szovjetunió mindezeken felül ittlévő gépkocsijainak egy részét *Vas* Zoltán akkori polgármester rendelkezésére bocsátotta, hogy ezzel is elősegítse a főváros élelmezését.

Ujabb súlyos problémák merültek fel. Nem volt benzin, olaj és gumi. Ujból segített rajtunk a Szovjetunió, nagymennyiségű üzemanyagot kaptunk. A gumigyár a Szovjetunióból kapta az első nyersgumiszáliitmányt, hogy megindulhasson az abroncsgyártás. A Szovjet Hadsereg indította meg a lispei olajtermelést. Az olaj egyre-lés következett be az autójavító szakmában.

Szinte hihetetlen, hogy tehergépkocsi állományunk, amely 1945 elején nem is létezett, a Szovjetunió jóvoltából a stabilizáció idejére már meghaladta az 1938-as állapotot.

A stabilizáció utáni évben már megindult az új autók behozatala. A nyugati import azonban mind nehezebbé vált. Az imperialisták súlyos dollárral fizettették meg gépkocsijaikat. E körülmény rendkívül drágává tette az autókat és más értékes nyersanyagok importjáról kellett lemondani, hogy dollárral fizethessünk. Amikor a gépkocsihiány már kezdett érezhetővé válni, újból a Szovjetunió baráti kezet segített rajtunk. Anélkül, hogy az áru ellenértékét előre kifizettük volna, megindult a lényegesen olcsóbb szovjet gépkocsiimport. Az amerikai, úgynevezett „pléhmadarak" helyett a sokkal komolyabb és hosszabb élettartamú szovjet személy- és tehergépkocsik jelentek meg utcáinkon.

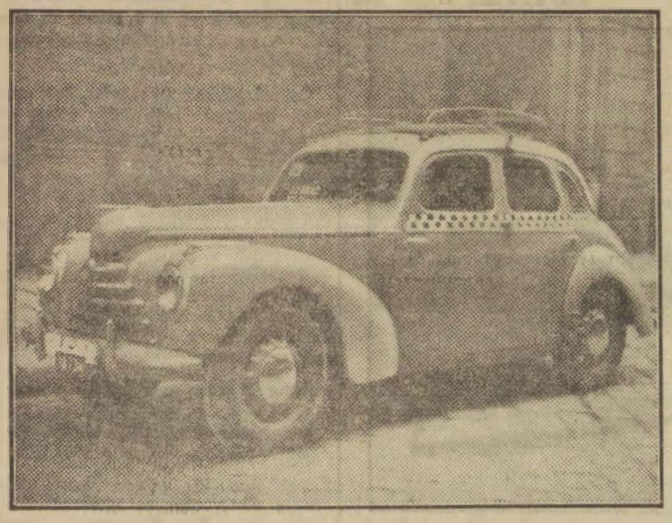

Gépjárműállományunk sokezer ilyen és hasonló új gepjárművel gazdagodott felszabadulásunk óta.

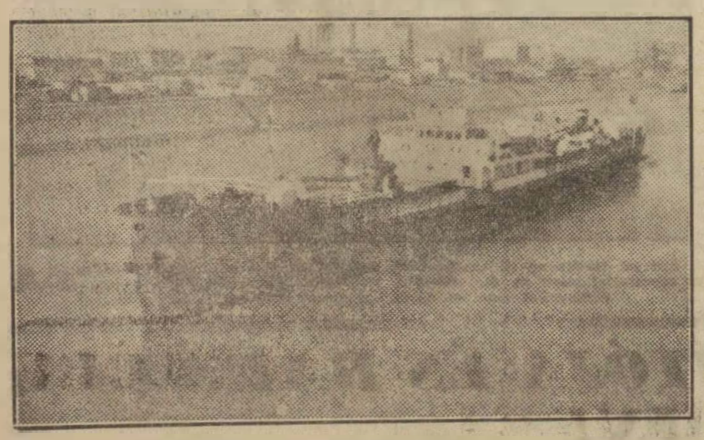

Uj tengeriáró hajók járják a távoli tengereket hirdetve népi államunk nagy eredményeit, melyeket a Szovjetunió segítségével értünk el.

A HAJÓZÁSNÁL

A magyar hajópark egy része akna- és bombatalálattól elsüllyedve vagy a nyugatrahurcolás elől menekülve önsüllyesztéssel a Duna medrében feküdt, másrészt a fasiszták által Ausztria és Németország angol-amerikai megszállási övezetébe irányították.

Budapest felszabadítása után a Szovjet Hadsereg csónakok és a rév átkelési egységek beállításával megteremtette az összeköttetést Buda és Pest között. Az első napok után ezeket az egységeket a magyar hajósoknak adták át, akik mindaddig, amíg az elsüllyesztett csavargőzösöket nem sikerült kiemelni, ezekkel biztosították az átkelést.

A Szovjet Hadsereg aknaszedőhajói tisztították meg a Dunát a ledobott aknáktól, roncsok, elsüllyedt hajók eltávolításával nemcsak a hajózó utat biztosították, hanem jelentős mértékben hárították el az árvízveszedelmet is.

Szovjet mérnökök és műszaki csapatok segítségével és irányításával a magyar hajós dolgozók a kisebb könnyebben hozzáférhető egységeket kiemelték. Ezzel az áruforgalom megindult. E kiemelt kis dereglyékkel, uszályokkal biztosították részben Budapest tüzifaellátását és a környező dunamenti községekből ezekkel a hajókkal hoztak a romtakarítást végző dolgozók részére élelmet.

KÖZVETLENÜL A FELSZABADULÁS UTÁN a szovjet megszálló hatóságok visszaadták a magyar kormánynak a „Tisza" nevű Duna-tengerjáró hajót, amely Dorog—Budapest viszonylatban szenet szállított, ami által Budapest elektromos energiával való ellátása fokozódott.

1946 tavaszán a Magyar-Szovjet Hajózási RT. alapításával kapcsolatban 23 hajót kaptunk a Szovjetuniótól, amely hajókkal már komoly kül- és belforgalmat bonyolítottunk le. Ez gazdasági életünk talpraállításában hathatós segítség volt. Az anyagi segítség mellett szakképzett kiváló hajósokat, vezető- és műszaki embereket kaptunk.

A szovjet műszaki emberek irányításával kiemelt csavargőzösökkel kezdhette meg a MEFTER a személyhajózást a Tiszán.

A fasiszták által nyugatra hurcolt és az imperialisták által jogtalanul visszatartott hajókat csak a Szovjetunió erélyes és határozott diplomáciai segítségével tudtuk visszakapni.

1946 őszén a Szovjetunió kormánya újabb 46 hajót adott vissza, amelyet a háború folyamán hadizsákmányként lefoglalt és amely a nemzetközi jog szerint a Szovjetuniót illette meg. A Szovjetuniónak ez az újabb, nagyívű segítsége tette lehetővé, hogy a mindinkább fellendülő gazdasági életünk ipari szektorának egy részét folyamatosan el tudtuk látni nyersanyaggal.

1947 tavaszán a Szovjetunió segítségével visszakapott hajókkal megindíthattuk a Dunán és a Tiszán a személyhajózást. 1947 novemberében a Szovjetunió kormánya az ausztriai szovjet övezetben elsüllyedt 27 hajót visszaadta, sőt ezek kiemeléséhez műszaki segítséget is adott.

1948-ban a Szovjetunió következetes baráti politikájának és segítségének volt köszönhető, hogy a belgrádi dunai egyezmény, mely a dunamenti államok szabad hajózását biztosítja, létrejött. Az egyezmény kizárja a dunamenti parttal nem rendelkező imperialista nagyhatalmak beavatkozását a Dunával kapcsolatos ügyekbe.

A LÉGI-KÖZLEKEDÉSNÉL

A Szovjetunió és dicsőséges hadseregének segítsége nélkül a repülés megindítását csak a békeszerződés megkötése után lehetett volna elkezdeni, de már 1945-ben 11 közforgalmi repülőteret és számos sportrepülőteret bocsátott rendelkezésünkre, amelyeken segítségükkel megindítottuk az újjáépítési munkálatokat. Ezenfelül több korszerű forgalmi- és taxirepülőgépet kaptunk a szükséges tartalékalkatrészekkel együtt.

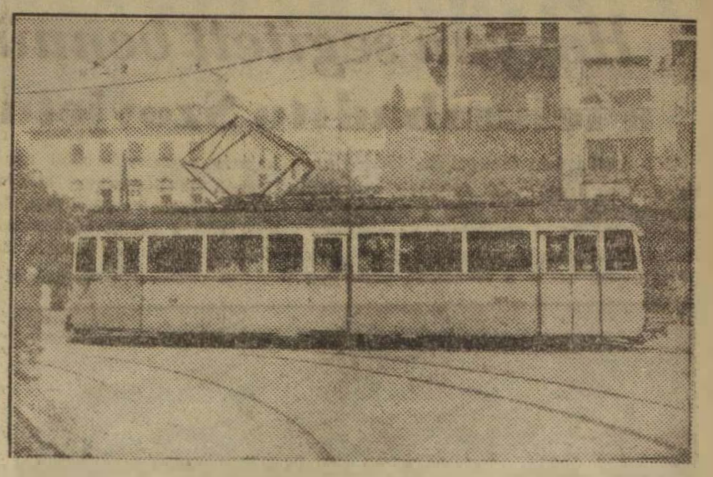

A romokban heverő fővárosi villamosközlekedést is a Szovjet Hadsereg segítségével állítottuk helyre. Ma már nyoma sincs a pusztulásnak. Karcsú villamosok siklanak az utcákon s szállítják a dolgozókat.

A modern repülés biztonságához múlhatatlanul szükséges rádió- és hírközlő berendezéseket ugyancsak a Szovjetunió támogatása révén szereztük be.

A vidéki repülőtereken a városokkal való összeköttetésre szolgáló gépjárműveket bocsátott rendelkezésünkre és állandó támogatást nyujt szakemberekben, üzemanyagban egyaránt. Különösen nagy súllyal esik latba az, hogy a felszabadulást követő időben, amikor elektromos áramszolgáltatásunk még nem volt, vagy még nem volt tökéletes, szükség-áramforrásokat, (agregátorokat) bocsátott a magyar légiközlekedés rendelkezésére.

Magyarország légiközlekedése, a hatalmas Szovjetunió segítsége nélkül nem állhatna fenn, mert repülőgépparkunk pótlása csaknem kizárólag a Szovjetunióból lehetséges.

A felszabadulás óta felmérhetetlen segítséget nyujtott a Szovjetunió

Hosszú oldalakon sorolhatnánk a hatalmas Szovjetunió és dicsőséges Szovjet Hadseregének segítségét, támogatását felszabadulásunk után, majd az azt követő öt esztendő alatt.

UJJAEPITESÜNKBEN DÖNTŐ MÓDON mutatkozott meg a Szovjetunió segítsége, a kommunisták kezdeményezése és Pártunk vezetése. Ha eredményekről beszélünk, csakis ezekkel az erőkkel számolva érhettük el hatalmas gazdasági és politikai győzelmeinket. Hasonlóan elévülhetetlenek ebben a győzelemben a munkásosztály érdemei, a dolgozó parasztság és haladó értelmiség eredményei.

Ujjáépítésünk sikereit külföldi segítség nélkül, a Szovjetunió, a népi demokráciák segítségével és saját erőnkre támaszkodva értük el. Hatalmas mértékben emelkedtek ezek az eredmények a hároméves terv alatt, amikor nemcsak termelésünk, de életszínvonalunk is meghaladta a háború-előtti viszonyokat.

A hatalmas és győzedelmes Szovjetunió nemcsak anyagi eszközökben segített bennünket, hanem átadta gyakorlati tapasztalatait, sztahánovistáinak példaadó munkamódszereit népünknek, közlekedésünknek, s csakis ennek segítségével fejlődhetett ki hazánkban a szocialista munkaverseny, így vált lehetővé, hogy közlekedésünket korszerűsítsük, megindítsuk a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres" mozgalmat és kialakítsuk a szocialista közlekedés új embertípusát.

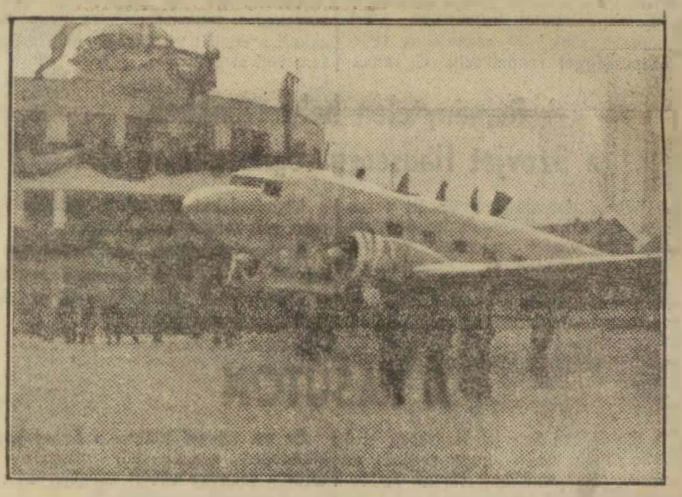

A polgári és sportrepülés is újjáéledt nagy barátunk, a győzelmes Szovjetunió segítségével. Ezüstös gépmadarak közlekednek vidéki városaink között.

Mi, a közlekedés 220.000 szervezett dolgozója méltóak leszünk a nagy Szovjetunió és a dicsőséges Szovjet Hadsereg értünk hozott áldozatára!

Ez is a Szovjetunió segítsége

Drága Sztálin elvtársunk 70. születésnapján indult el első útjára a főváros dolgozóinak kedvenc közlekedési eszköze: a „trolibusz". Ez is a Szovjetunió segítsége, támogatása révén került hozzánk, hogy egyre növekvő közlekedési gondjainkon könnyítsen.

Egy hónap alatt háromezer 500-as szerelvény

Március 25-én, szombaton ünnepélyes külsőségek között indult el a háromezredik 500 km-es szerelvény. A feldíszített szerelvény elindítása előtt Imre József elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály helyettes vezetője tartott beszédet.

— Ma egy hónapja indult el hazánkban az 500 km-es mozgalom — mondotta és ma már a vasutasdolgozók lelkes munkála következtében elérkeztünk a háromezredik 500-as vonat indításához. Az április 4-i nemzeti ünnep jegyében megindult 500-as mozgalom hiven fejezi ki a vasutas dolgozók hálálát és szeretetét a Szovjetunió, a felszabadító Szovjet Hadsereg iránt.

Prieszol József elvtárs, a közlekedési- és postaügyi minisztérium államtitkára arról beszélt, hogy egy hónappal ezelőtt sokan kétkedtek e nagyszabású mozgalom sikerében. Ma a magyar vasutasok már azzal büszkélkedhetnek, hogy a háromezredik 500-as szerelvényt indították el.

Balról jobbra: Imre József, Lukács Péter és Katona József elvtársak. A 3000-ik 500-as szerelvényt Katona József m. vezető, Zavagyel Sándor és Sláp József fütő elvtársak továbbitották.

Takács Pál marós:

Április 4-re hálám jeléül a nagy Szovjetunió iránt befejezem ezévi tervemet

„T. Szerkesztő Elvtárs! Közeledik a nagy nap, április 4-e, mikor meg kell mutatnunk érzéseinket felszabadítónk, a dicsőséges Szovjetunió és annak bölcs vezére, *Sztálin* elvtárs iránt.

Április 4-e, amely a maga teljességében tárja fel előttünk öt év nagy győzelmeit, a jövő nagyszerű perspektiváit, hálánk és szeretetünk kinyilvánítása mellett, egyben a békéért folyó harc ünnepe is. Figyelmeztetés az imperialisták számára, hogy milyen sors vár rájuk, ha a béke erői, a legyőzhetetlen Szovjetunió ellen merészelne támadni. Figyelmeztető számunkra, a dolgozó magyar nép számára, a magyar közlekedés szervezett dolgozói számára, hogyan tették tönkre hazánkat a fasiszták, hogyan szabadított fel bennünket nagy barátunk az elnyomás alól. Figyelmeztetés arra, hogy csak a hatalmas Szovjetunió mellett állva biztosíthatjuk függetlenségünket, szabadságunkat, békénket. Figyelmeztető arra, hogy mit jelent számunkra a Szovjetunió és a népi demokráciákkal való szoros szövetség. Megmutatja, hogy miért szükséges a honvédség fejlesztése mellett a munkaverseny kiszélesítése, a Sztahánov-mozgalom továbbfejlesztése a béke megvédése szempontjából. Figyelmeztető arra, hogy ifjúságunkat döntően a szocialista hazafiság és proletárnemzetköziség szellemében neveljük.

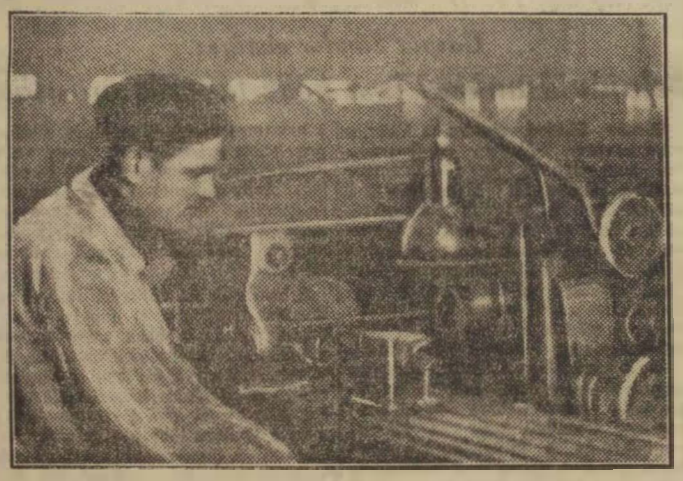

Nem utolsósorban azonban április 4-e az éberségre figyelmeztet bennünket, arra, hogy fokozzuk az éberséget minden területen. Sikereink mellett ne becsüljük le az ellenség erejét. Harcoljunk következetesen a kapitalizmus gazdasági és ideológiai maradványai ellen.

Üzemünk, az Északi Járóműjavító NV dolgozói átérzik ennek a történelmi napnak a jelentőségét. Valamennyien igyekszünk, hogy még több és jobb munkával, új kezdeményezésekkel minőségvállalással, új sztahánovisták nevelésével bizonyítsuk hálánkat felszabadításunkért.

A magam részéről felajánlottam és be is fogom tartani igéretemet: április 4-e, hálám jeléül a nagy Szovjetunió iránt, *befejezem ezévi tervemet.*

Megfogadtam Pártunk, szeretett Rákosi elvtársunk szavait, harcolok a bürokratizmus ellen és ugyanakkor kritika és önkritika alkalmazásával megvizsgálom munkámat, kiküszöbölöm a hibákat és azokat a hiányosságokat, melyek akadályozói lehetnek a még nagyobb teljesítmény elérésének.

Éljen felszabadítónk, a hatalmas Szovjetunió, a világbéke őre! Éljen Sztálin elvtárs, népünk nagy barátja! Éljen a dicsőséges Szovjet Hadsereg! Éljen győzelmes Pártunk és a mi nagy tanítónk, Rákosi elvtárs!

Elvtársi üdvözlettel:

Takács Pál sk. marós.

Északi Járóműjavító NV

Petter elvtárs, új sztahánovistánk 300 százalékos teljesítménnyel készül a nagy napra

Az Északi Járóműjavító NV sztahánovista dolgozója *Petter* István fúrós. Havi átlagteljesítménye 300 százalék.

Petter elvtárs a sztálini-műszak óta állandóan 200 százalékon felül teljesítette munkáját. A sztálini-műszak alatt 525 százalékot ért el és most az a célja, hogy — a sztálini-műszak tapasztalatait felhasználva — az akkor elért eredményét állandósítsa és túlteljesítse.

— Legnagyobb nemzeti ünnepünk: felszabadulásunk méltóképpeni megünneplésére 20 százalékos munkateljesítményemelést ajánlottam fel, — mondja *Petter* elvtárs. Ezt a felajánlásomat azóta már túl is teljesítettem.

— A szovjet sztahánovisták példáját követve újításokkal és a munkamódszerek észszerűsítésével igyekszem teljesítményemet tovább fokozni. Egyik újításom a rúgóhevederek fúrásának meggyorsítása egyszerű készülék segítségével.

— Szaktudásom nem rejtem véka alá! Ujításaimat, munkamódszereimet dolgozótársaimnak is átadom, s ma már a műhelyünkben dolgozó fúrósok átlagosan 150 százalékot teljesítenek!

— Szemináriumokon és különböző brossurákból megismertem a Szovjetunió Sztahánov-mozgalmát. A szovjet sztahánovisták példája lelkesített engem is, amikor megértve Pártunk felhivását és útmutatását, én is a Sztahánov-mozgalomhoz csatlakoztam. Pártunk iránymutatása átsegített bennünket a kezdeti nehézségeken és tanitómesterünk, *Rákosi* elvtárs bölcs vezetése pedig biztositja számunkra a sikert: az új, szocialista Magyarország felépítését!

Petter István sztahánovista fúrós az elmúlt napokban már 420 százalékot teljesített.

Dolgozóink február havi újításai közel 1 millió forint megtakarítást eredményeznek

A „Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Ujtási Osztálya most adta ki a február hóban benyujtott újításokkal kapcsolatos jelentését.

Ezek szerint február hóban 808 újítást nyujtottak be, ebből 179 javaslatot fogadtak el. A február hóban megitélt dijazás forintértéke 70.674 — a várható évi megtakarítás forintértéke pedig pontosan 907.930.

A benyujtott javaslatok megoszlását illetően a következő a helyzet: 495 javaslatot a vasutasok, 151-et a közúti közlekedés dolgozói, 27-et a hajósok, 135-öt pedig a gépjárművezetők nyujtottak be.

A javaslatokból 84 vasutas, 21 közúti közlekedési dolgozó, 6 hajós és 68 gépjárművezető újítási javaslatát fogadták el.

A megitélt dijazásból 43.628 forintot a vasutasok, 4722 forintot a közúti közlekedésiek, 5220 forintot a hajósok, 17.106 forintot pedig a gépjárművezetők kaptak.

Ami a várható évi megtakarítás eloszlását illeti, 621.981 forintot a vasutasok, 60.195 forintot a közúti közlekedés dolgozói, 76.400 forintot a hajósok és végül 149.374 forintot a gépjárművezetők által benyujtott újítások után ér el nemzetgazdaságunk.

MOLNAR VINCENE ELVTARSNÖNEK, RACALMAS, ERZSEBET-TER 372. Mindkét levelét megkaptuk és abban foglalt kérelmét sürgös elintézés végett megküldtük a Budapesti MAV Igazgatóság Vasútpolitikai Osztálya vezetőjének, Benkovits Dezső elvtársnak, aki intézkedni fog panaszának orvoslása iránt.

Büszkeségeink

VASUTASOK

Zemlényi Gyula ívhegesztő	(Északi Járóműjavító NV)	473
Pásztor András műszerész	(„ „ „)	450
Farkas József hegesztő	(„ „ „)	435
Sándor Pál hegesztő	(„ „ „)	412
Lugosi Ferenc öntő	(Szolnok Fütőház)	411
Takács Pál marós	(Északi Járóműjavító NV)	387
Szilfai József hegesztő	(„ „ „)	384
Nyitrai József kazánkovács	(Szolnok Fütőház)	382
Gula István esztergályos	(Északi Járóműjavító NV)	375
Kovács Sándor esztergályos	(„ „ „)	375
Telekes Zoltán fúrós	(„ „ „)	371
Molnár István esztergályos	(Szolnok Fütőház)	370
Tefeki Ferenc fúrós	(Északi Járóműjavító NV)	360
Koscsisák János esztergályos	(GySEV)	353
Huszár Lajos esztergályos	(Északi Járóműjavító NV)	350
Kun Béla cserejavító	(Szolnoki Járóműjavító NV)	346
Terenyei János cserejavító	(Szolnoki Járóműjavító NV)	346
Zsabka György pályamunkás	(Sz.-fehérvári Omség)	346
Meiszter Albert villanyszerelő-brigád	(Dunakeszi J. NV)	343
Petter István fúrós	(Északi Járóműjavító NV)	342
Bede István pályamunkás	(Székesfehérvári Omség.)	342
Horváth Ferenc villanyhegesztő	(Debreceni Jármj. NV)	342
Kampics István kazánkovács	(Tapolca Fütőház)	332
Vizi Lajos cserejavító	(Szolnoki Járóműjavító NV)	331
Feltner Mátyás kőműves	(Bpest, Józsefvárosi Omség)	327
Ignácz József mázoló	(Szolnoki Járóműjavító NV)	325
Dobó István mázoló	(Szolnoki Járóműjavító NV)	325
Csabai János cserejavító	(Szolnoki Járóműjavító NV)	320

SZALLITOMUNKASOK — százalék

Bárdi András	(Tüker NV. 19. sz. telep)	430
Miron Sándor	(Tüker NV. 19. sz. telep)	394
Markó József	(Tüker NV. 19. sz. telep)	386
Körmendi József	(Tüker NV. 19. sz. telep)	385
Landesz Gyula	(Tüker NV. 19. sz. telep)	367
Kukucska Pál	(Tüker NV. 19. sz. telep)	345
Hadnagy István	(Tüker NV. 19. sz. telep)	335

HAJOSOK, KIKOTOMUNKASOK — százalék

Gerő „200-as brigád"	(Magyar Nemzeti Szabad Kikötő)	382
Vargyas „200-as brigád"	(Magyar Nemz. Szab. Kikötő)	286
Szücsi „200-as brigád"	(Magyar Nemzet Szabad Kikötő)	258
Torma Lajos lakatos	(Balatonfüred, Hajógyár)	254
Szekeres Mihály hegesztő	(Balatonfüred, Hajógyár)	254
Scharf József hegesztő	(Balatonfüred, Hajógyár)	254
Geipl Kálmán hegesztő	(Balatonfüred, Hajógyár)	254
Jurena Lajos hegesztő	(Balatonfüred, hajógyár)	254

GEPJARMÜVEZETOK — százalék

Besze Illés segédmunkás	327
Dobos István gépjárművezető	103.000 kilométer
Lendler Gyula taxi gépjárművez.	223
Kupi István hegesztő	317
Hallai Gyula autószerelő	281
Cserven Károly kovács	220
Kovács Vilmosné kannatöltő	208

KÖZLEKEDÉSI ALKALMAZOTTAK — százalék

Szatmári Miklós brigádja	(Fővárosi Vasútépítő KV)	297
Darnyik-brigád	(Pálffy Főmühely)	220
Stadler-brigád	(Fővárosi Vasútépítő KV)	198
Deák Pál	(Ferencvárosi Pályafenntartási Főmühely)	162
Németh László	(Ferencv. Pályafenntartási Főmühely)	160

Várhegyi Ferencné fúrósnő:

Felajánlásommal és újításommal fejezem ki hálámat a felszabadító Szovjet Hadsereg és szeretett Sztálin elvtársunk iránt

„T. Szerkesztőség! A népi demokráciában, nagy, újjáépítő munka közepette én is megtaláltam és elfoglaltam a magam helyét.

Mult év augusztusában kerültem az Északi főmühelybe, mint fúrósnő. Azóta a III/A osztályban dolgozom. 70 százalékkal kezdtem és fokozatosan eljutottam a 105 százalékhoz. Minden fúróstársam és én egy darabig megálltunk a 105—110 százaléknál. Éreztem magamban annyi erőt, hogy ezt a 105 százalékot emelni tudom 130 százalékra. Ezért versenyre hivtam a főmühely összes fúrósait.

Kihivásom után munkatársaim sorra eljöttek megnézni azt a bátor asszonyt, aki versenyre hivta őket. Én nem tudtam elérni csak 145 százalékot, munkatársaim közül voltak olyanok is, akik a 400 százalékot elérték. Nagy örömömre szolgált mindenesetre, hogy egy nő kihivása ösztönözte őket arra, hogy ilyen magas százalékot elérjenek.

Újításommal igyekeztem a munka menetét pontosabbá tenni. Ezzel teljesen ki tudom küszöbölni a se tejtet és csökkentem az önköltséget. Újításomat 150 forinttal jutalmazták. Április 4-re 30 százalékot ajánlottam fel és egy újabb újításom van, amit felszabadulásunk ünnepére szeretnék átadni, hogy ezzel is előbbre vigyem az ötéves terv sikerét

Felajánlásommal és újításommal fejezem ki hálámat a felszabadító Szovjet Hadsereg és szeretett Sztálin elvtársunk iránt.

Az imperialisták lebombázták és tönkretették otthonomat, de népi államunkban megtaláltam a lehetőséget annak, hogy ezt újra felépítsem, mert a Párt, Rákosi elvtársunk vezetésével kivivta a nők egyenjogúságát. Mindenkinek alkalma van dolgozni és mindenkit munkája szerint jutalmaznak. Ötéves tervünk nagy lehetőségeket tár elénk. Munkámmal is harcolok a békéért és a szocializmusért!

VÁRHEGYI FERENCNÉ s. k.

fúrósnő, VIII/A osztály

Északi Járműjavító NV

SZTÁLIN ÚTJÁN, RÁKOSI MÁTYÁS VEZETÉSÉVEL ELŐRE AZ ÖTÉVES TERV SIKERÉÉRT!

SZTAHÁNOVISTA ÉS KOSSUTH-DÍJAS VASUTASOK

megbeszélése a Szakszervezet Központjában

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete március 22-én, a magyar sztahánovista vasutasok és ezévi Kossuth-díjasaink tiszteletére vacsorával egybekötött összejövetelt rendezett. Ezen az összejövetelen a szakszervezet központi vezetőségén kívül, részt vett Rózsavölgyi József elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály Pártszervezeti Alosztályának vezetője és Csanádi György elvtárs, az Államvasutak vezérigazgatója is.

Végh Lajos elvtárs, elnök meleg szavakkal üdvözölte a szakszervezet kedves vendégeit, a hős szovjet sztahánovisták követőit.

Beszéde további során Végh elvtárs elmondotta, hogy ez a találkozás sorban a harmadik és azt a célt szolgálja, hogy átadjuk tapasztalatainkat, megtárgyaljuk azokat a problémákat, amelyek megoldása útján még jobban előrevihetjük a szocialista munkaversenyt, a szocializmus mielőbbi megvalósítását.

Végh elvtárs hivatkozott Rákosi elvtárs február 10-i beszédére és önkritikaként említette meg, hogy ezeket a megbeszéléseket a Vasutas Szakszervezet másfél esztendeig elhanyagolta. Beszéde végén megemlékezett azokról a szaktársakról és elvtársakról, akik a vasutas munka hősi halottjaiként az elmult napokban hunytak el. A jelenlévők megemlékezésük jeléül felállással áldoztak a hős vasutasok emlékének.

Utána *Lengyel* József elvtárs, az „500 kilométeres"-mozgalom elindítója szólalt fel. Hangoztatta, hogy a munkásosztály legjobb fiai, a dolgozó nép legjobb fiai a multtal ellentétben a munkájuk után érdemlik ki a legnagyobb és legszebb kitüntetéseket, majd hangsúlyozta, hogy azt a lehetőséget, hogy a magyar sztahánovisták összeülhetnek közös megbeszélésre baráti körben az ország minden részéből, azt

a hatalmas Szovjetuniónak, a dicsőséges Szovjet Hadseregnek és Sztálin elvtársnak, Pártunknak és Rákosi elvtársnak köszönhetjük.

Kommunista becsülettel át fogom adni a munkamódszereimet — mondotta többek között —, hogy könnyítsek dolgozótársaim munkáján s előbbrevive a sztahánovista-mozgalmat hozzájáruljak a szocializmus megvalósításához.

Ezután az újítások körül tapasztalható hibákról beszélt. Elmondotta, hogy sokan vannak még, akik akadályozzák az újító-mozgalom kifejlődését. Még a multi év júniusában beadtak egy 540.000 forint értéknek megfelelő és megtakarítást jelentő újítást. Már 5—6 tárgyalás is lezajlott ebben az ügyben, majd arról értesitették az érdekeltet, hogy „hivatalból ki van adva". Nézetem szerint az a helyes, hogy ha valamit kiadnak, akkor azt vezessék is be. Még a mai napig sem történt intézkedés ebben az ügyben, a Vasútpolitikai Osztály segitségét vettük igénybe. Pártunk mutatott rá, hogy ezt az újítást vezessék be.

Lengyel elvtárs elmondotta még, hogy a mozdony kihasználása komoly probléma az „500 kilométeres"-mozgalomnál. Igyekezni kell a „gép-sovinizmus" letörésére. A brigádkérdés nagyon fontos kérdés. A sztahánovistának nemcsak kötelessége, hogy egyénileg versenyezzen, hanem önmagával is versenyezzen, adja át üzemében munkamódszereit, szervezzen brigádokat, komplex-brigádokat. Vonja be a műszaki értelmiséget, hogy segitsenek a fizikai dolgozóknak. „En tudom — fejezte be beszédét *Lengyel* elvtárs —, hogy fognak is nekünk segiteni a munkánkban, mert egyesült erővel akarjuk elérni a szocializmus megvalósulását.

Tóth III. János: Brigádom a Pányin nevet veszi fel

Az új Kossuth-díjasaink is felszólaltak. *Tóth* III. János elvtárs, a „2.000 tonnás"-mozgalom megindítója hosszabb beszédet mondott. Beszédében visszapillantást nyujtott a „2.000 tonnás"-mozgalom elindítására és kiemelte, hogy *Ivan Blinov* szovjet sztahánovista mozdonyvezető példáját követve és feladatul tüzte ki a 100 e'egytonnakilométerre eső önköltségcsökkentést.

Tóth elvtárs a továbbiakban bejelentette, hogy április 4-re tett munkafelajánlását már befejezte. Ujabb feladatként április 3-án az „500 kilométeres"-mozgalom keretén belül egy 2.230 tonnás szerelvényt továbbitok brigádommal Ózdról Budapest—Ferencvárosra és onnan Miskolcra.

Ezen az úton alkalmazom először a Pányin elvtárstól tanult időmegrövidítést: vonatunkat 45—50 km-es átlagsebességgel fogjuk továbbitani.

Ez alkalommal a brigádom a Pányin-nevet veszi fel. Ezzel is le akarjuk róni a nagy szovjet nép iránti hálánkat és szeretetünket.

Felszabadulásunk ötödik évfordulója közeledik — mondotta beszéde végén *Tóth* elvtárs. — Ezen a napon méltóan akarjuk leróni hálánkat a Szovjetunió iránt, annak bölcs vezére, Sztálin elvtárs iránt, hogy nekünk szabadságot és függetlenséget adott és hogy dolgozó népünk vezetésére legjobb magyar tanitványát, Rákosi elvtársat küldte hozzánk. Igérjük, hogy felszabaditásunkért időt és fáradságot nem kimélve, igérjük Pártunknak és szeretett vezéreinknek, Rákosi elvtársnak, hogy a Sztahánov-mozgalmat mégjobban kiszélesitjük, eredményeinket mégjobban növeljük, hogy ezáltal is előbbrevigyük hazánkban a szocializmus épitését.

A miskolci műhelyben értünk el eredményeket, ezek azonban nem elégségesek

Csorba elvtárs nagyobb beszédben ismertette a miskolci műhely munkáját. Elmondotta, hogy üzemükben értek el bizonyos eredményeket, ezek az eredmények azonban nem elégségesek. A hibákról szólva megállapította, hogy a műszaki értelmiség már tett helyes lépéseket a termelés fokozása érdekében, ez azonban nem jelenti azt, hogy munkáját befejezte. Előfordult az, hogy egyes reszortvezetők nem vették fel a szoros kapcsolatot a fizikai dolgozókkal a termelés fokozása érdekében, igy technikai tudásuk, magasabb szellemi felkészültségük nem jutott kifejezésre az eredményekben. Sokan nem értették meg a munkaversenyek fontosságát a szocializmus épitésében. Itt — folytatta *Csorba* elvtárs — kritikát kell gyakorolni úgy az üzemi szervezet, mint a szakvonali funkcionáriusok felé, akik nem fejtettek ki megfelelő munkát. Különösen vonatkozik ez a szakvonalbeli funkcionáriusokra, akik még mindig a régi kapitalista felfogáson keresztül nézve végzik munkájukat és félnek újat, jobbat alkotni. Ezáltal fékezőivé, határőreivé válnak a szocializmus fejlődésének. Nagy hiba még a versenymozgalom kampányszerűsége, amely üzemünkben is megnyilvánult. A sztálini-műszak alatt értünk el eredményeket, de öntelt ségünkben megfeledkeztünk Pártunk célkitüzéseiről és bizonyos mértékben megállottunk a termelés szintjének továbbvitelében.

Csorba elvtárs részletesen ismertette a miskolci műhelyben előforduló hiányosságokat. Beszélt a bürokratizmus túltengéséről. Beszéde további során saját munkája fejlődésének történetét mondotta el a felszabadulástól kezdve, majd arra kérte a szakszervezeti vezetőket és a szakszolgálat jelenlévő vezetőit, hogy termelő munkájuk megjavitása céljából lássák el a miskolci műhelyt, egy 1000—1500 kg-os lég-, vagy gőzkalapáccsal.

Csorba elvtárs után *Pummer* György elvtárs a GYSEV vontatási osztályának sztahánovistája szólt az értekezlethez. Elmondotta, hogy régi rendszerű gépekkel is eredményeket kell elérni. Nagy elfoglaltsága mellett is arra törekszik, hogy a Szovjetunió hős vasutasaihoz hasonlóan kiváló sztahánovistákat neveljen, aki szakmailag és ideológiailag is fejlettek.

Pummer elvtárs után *Gáspár* Sándor elvtárs, a Vasutas Szakszervezet főtitkára üdvözölte a magyar sztahánovista vasutasokat, majd *Takács* Pál elvtárs, az Északi Járómüjavító sztahánovista marósa szólal fel. Beszámolt a sztahánovista tanácskozásról, majd ismertette az üzemük versenymozgalmát, majd önkritikát gyakorolva, a sztahánovisták munkájával kapcsolatban megjegyezte, hogy a sztahánovistáknak előre kell látniok a szocialista fejlődés irányvonalát és igy állandóan újabb és újabb feladatokat kell maguk elé tüzniök.

Takács elvtárs ezután bejelentette, hogy felszabadulásunk 5-ik évfordulójára, április 4-re

ötéves tervének első évi kiszabását befejezi.

Takács elvtárs után *Lindner* József elvtárs, a pécsi fütőház sztahánovistája beszélt. Elmondotta, hogy a vasutas dolgozók nem állhatnak meg a kezdeti sikereknél és meg kell fogadni Pányin elvtárs tanitását. A Szovjetunióban nincs kiszabva az idő, mikor kell a gépet főjavitás miatt mühelybe küldeni. Több mint 100.000 kilométert futnak be a mozdonyok a Szovjetunióban, amig mühelybe kerülnek. Nálunk még mindig az a helyzet, hogy minden hat hónapban részlegvizsgálatra, minden két és félévben főjavitásra le kell állitanunk a mozdonyokat.

Brigádom nevében versenyre hivom ki az ország valamennyi mozdonyszemélyzetét: ki fog több kilométert lefutni anélkül, hogy gépét nagyobb javitásra le kellene állitani, sőt fővizsgálattól fővizsgálatig, anélkül, hogy mühelybe küldjük a gépet.

Felkérem az ország mozdonyvezetőit és fütőit, hogy felszabadulásunk évfordulóját kapcsolják össze a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres" mozgalommal úgy, hogy több kilométert futunk le komolyabb javitás nélkül.

Rózsavölgyi József elvtárs: A sztahánovista járjon élen az április 4-i felajánlások minőségi megjavításáért

Utána Rózsavölgyi József elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály Pártszervezeti Alosztályának vezetője üdvözölte a sztahánovistákat. Beszédében kiemelte, hogy száz év vasúti normáját döntötték meg. Az április 4-i felajánlással kapcsolatban megállapitotta, hogy azt szép eredményekkel teljesitik a vasutas dolgozók, azonban csak mennyiségileg — minőségileg vannak hiányok.

Rózsavölgyi elvtárs a továbbiakban hangsúlyozta, hogy közelebb kell vinni a Sztahánov-mozgalmat a Párthoz. A Sztahánov-mozgalom nem önczél, a pártszervezeteknek egyre inkább foglalkozni kell a munkaversenyekkel. Itt is vannak hibák, mert a dolgozók nem keresik fel problémáikkal a Párt-ot és nem tárják fel a Sztahánov-mozgalom nehézségeit. Sok helyen nincs a munka folyamatossága biztositva. A sztahánovisták feladata, hogy felszinre hozzák a hiányosságokat, a termelés szük keresztmetszeteit és tájékoztassák a helyi pártszervezetet róla. Ha a mozgalmat közelebb tudjuk vinni a szakmai problémákhoz, nagy mértékben fog fejlődni a mozgalom. A szakszervezetet pedig közelebb kell vinni a dolgozókhoz, jobban kell a szakszervezeti vezetőknek a sztahánovistákra támaszkodni.

Rózsavölgyi elvtárs a sztahánovisták elsőrendű feladatául jelölte meg, hogy a pártszervezetekkel karöltve küzdjenek a vasútnál megbujt reakció ellen.

Felszabadulásunk emlékünnepével kapcsolatban *Rózsavölgyi* elvtárs kifogásolta, hogy a vasutas dolgozóknak csupán 41 százaléka vállalt konkrét felajánlást. A felajánlások jórésze mennyiségi és nem minőségi felajánlás. Itt komoly lemaradást kell behozni.

Beszéde további során elmondotta, hogy különböző provokáció és pletyka terjed az „500 kilométeres" mozgalomról. — Itt a legkeményebb választ kell megadni — fejezte be *Rózsavölgyi* elvtárs felszólalását. — Ujabb és újabb eredményekkel, felajánlásokkal, a normák megdöntésével válaszolunk. Mi, a pártszervezet és a Vasútpolitikai Osztály, részéről biztositjuk, hogy az ellenségnek ezt a támadását leszereljük és biztositjuk azt a helyet a mozgalomnak, amelyet a Párt jelölt ki számára.

Rózsavölgyi elvtárs után *Vigh* György elvtárs, a GYSEV egyik sztahánovistája szólalt fel. Ismertette munkamódszerét az asztalosmühelyben, azt a munkamódszert, amellyel napi átlagos teljesitményét 400 százalékra fokozta. Beszéde végén bejelentette, hogy a GYSEV dolgozói magukévá tették a munkafelajánlási mozgalmat és a 70.000 forint értékü üzemi felajánlást, nemcsak teljesitik, hanem 100.000 forintra emelik fel.

Veresi Imre elvtárs, a Szolnoki Járómüjavító sztahánovistája beszédében tapasztalatairól számolt be, majd ismertette az üzem munkamódszerét, amellyel ma már ott tartanak, hogy a brigádok átlagos napi teljesitményüket a felajánlott 150 százalék helyett 160 százalékra teljesitették. Hibaként emlitette meg, hogy a beállitott második müszak gépeinek jó része villanyfény mellett kihasználatlanul áll.

Pozsonyi Mihály elvtárs, a MAV Istvántelki Járómüjavító NV sztahánovistája elmondotta, hogy decemberben a kovács szakmában 120 százalékot értek el, januárban már 130-at, a február 20-i kiértékelésnél pedig már 143 százalék volt a kovácsmühely átlagteljesitménye. A Nagy Évfordulóra ezt a lendületet tovább fokozzák és 10 százalékkal emelik teljesitményüket.

Szekeres Erzsébet elvtársnő, az Országos Magyar Repülő Egyesület sztahánovistái nevében üdvözölte az összejövetelt, majd ígéretet tett arra, hogy az OMRE mühelye dolgozói méltóan fogják kivenni részüket a munkafelajánlásból, hogy a maguk vonalán erőteljesen segitsék a szocializmus épitését. Végül bejelentette, hogy a mühely egy teljesen új gépet épit fel április 4-re.

Erdélyi Julianna elvtársnő, a Dunakeszi Járómüjavító NV fürósa adta át munkamódszereit és hangoztatta, hogy csupán harmadik hónapja szakmunkás, de máris átlagos 222 százalékos teljesitménynél tart, amelyet április 4-re 250 százalékra fog felemelni.

Lokker Antal elvtárs, miskolci fütő, sztahánovista Kossuth-díjas beszédében kiemelte, hogy minden sikerünket a nagy Szovjetuniónak köszönhetjük. Felszólalása további részében hiányosságként emlitette, hogy sok mozdonyvezető van, aki nem beszéli át fütőivel és nem mutatja meg a gépen végzendő gyakorlati munkát. Fogadalmat tett, hogy április 4-re tett felajánlásukat maradéktalanul elvégzik.

Városi István elvtárs, a Felépitményi és Vasanyagjavitó NV sztahánovistája beszámolt üzemük teljesitményéről. Elmondotta, hogy Rákosi elvtárs beszéde előtt átlagos teljesitményük 134 százalék volt. Rákosi elvtárs beszéde adta meg a lökést, a lendületet arra, hogy a áttörjék a termelés frontját. Ismertette a mühely nehéz munkáját, majd a sztahánovista mozgalommal kapcsolatban bejelentette, hogy üzemük napi átlagteljesitménye már hónapok óta 230—234 százalék.

Gáspár Sándor elvtárs:

Felajánlásunkkal is a béke táborát erősitjük

Gáspár Sándor elvtárs, a Vasutas Szakszervezet főtitkára záróbeszédében hangsúlyozta, hogy a hiányosságokat elsősorban magunknak kell kiküszöbölni a magunk munkaterületén. Előbbre kell vinni a termelést és előbbrehozni az előirányzatot. A Politikai Osztály segitségével előbbre tudjuk vinni a tervelőirányzatot. Meg tudjuk nyitni a zsilipeket és elő tudjuk segiteni a Sztahánov-mozgalmat, Pártunk célkitüzéseit.

— A sztahánovistáknak nemcsak magasabb százalékot kell elérni — mondotta *Gáspár* elvtárs —, hanem meg kell értenünk, hogy ez kötelez bennünket és a kitüntetések semmiesetre sem arra jogositanak bennünket, hogy „babérainkon üljünk", hanem, hogy tovább folytassuk a munkát és minél több elvtárssal tudatositsuk ezt a mozgalmat.

Gáspár elvtárs a továbbiakban kiemelte az elméleti képzés fontosságát és azt a feladatot, hogy az újitipusú embert kineveljük. Adjuk át módszerünket és változtassuk át tudásunkat anyagi erővé. A politikai éberséget növelni kell a termelés frontján is. Támogatni kell Pártunkat a reakció leleplezésében.

A felajánlásról szólva hangsúlyozta Gáspár elvtárs, hogy felajánlásainkkal is a béketábort erősitjük. Ezért is szükséges, hogy a felajánlást tömegmozgalommá tegyük. Ezzel tartozunk a hatalmas Szovjetuniónak és dicsőséges hadseregének azért, hogy vérük hullatásával szabaditottak fel bennünket. A Szovjetunió újtipusú embere dolgozóink mintaképe kell, hogy legyen s a Szovjetunió támogatását nekünk mindenben ki kell érdemelnünk.

A kritika és önkritika kérdésével foglalkozva megjegyezte, hogy a kritikát alkalmazni kell azokkal szemben, akik munkájukat nem végzik helyesen. Bejelentette, hogy a jövőben is renószeresitik a sztahánovista összejöveteleket, készüljenek rá a sztahánovisták, mert a jövőben több pozitivumot kell kihozni. A legközelebbi sztahánovista összejövetelen már kritikát kell gyakorolni a sztahánovistáknak egymás munkája felett, ki milyen százalékot ért el, hány munkatársát tanitott meg módszerére. Hajtsuk végre és ha lehet teljesitsük túl munkafelajánlásunkat, ebben a munkánkban segitségünkre lesz Pártunk, Vasútpolitikai Osztályunk, szakszervezetünk.

Gáspár elvtárs a magyar sztahánovisták harmadik összejövetelét a hatalmas Szovjetunió, a nagy Sztálin, a felszabadító Szovjet Hadsereg, Pártunk és tanitónk, Rákosi elvtárs éltetésével zárta be. A jelenlévők szünni nem akaró éljenzéssel és ütemes tapssal élteték dolgozó népünk felszabaditóját.

— A felszabadító Szovjetunió hős sztahánovistáinak példáján indultam el s igy érdemesültem a Kossuth-díjra — mondja Tóth III. János, Szakasits Árpád elvtársnak.

A főváros közlekedésének büszkesége: a trambuszok nagy számban szállitják a dolgozókat munkahelyükre.

Túlszárnyaljuk és állandósítjuk a sztálini műszak eredményeit

— mondják munkafelajánlásukat túlteljesítő üzemeink dolgozói

„A sztahánovista módszer nem az ember fizikai erejének fokozottabb megfeszítésén, nem a munkás fizikai fáradságának fokozásán alapszik, hanem elve a régi magyar közmondás: „többel ésszel, mint erővel!"
(Rákosi Mátyás)

Üzemeink dolgozói munkafelajánlási mozgalma mind szélesebb és szélesebb hullámokat vet és naponta túlteljesítik április 4-i felajánlásukat.

A Dunakeszi Járműjavító NV üzemében *Meister* Albert villanyszerelő brigádja három fő, 316 százalékot ért el. *Szigetvári* Béla marós, 300 százalékos teljesítményét akkumulátorcsukló készítésével érte el. Észszerűsítése révén egyszerre két gépen dolgozik. Azelőtt egy kést kellett különkülön beállítania, most ugyanazt a munkát két gépen egyszerre végzi el. *Polczár* István asztalos 250 százalékot, *Szakál* Sándorné fúrós 225, *Petrik* Mihály asztalos brigádja pedig 250 százalékot teljesített.

Az Istvántelki Járműjavító NV üzemében *Sinai* Gábor vasöntő 294, *Pintér* Vince vasöntő 269, *Bartos* József esztergályos 256, *Koresz* Károly vasöntő 254, *Oprea* Joachim vasöntő pedig 250 százalékra teljesítette normáját.

Az Északi Járműjavító NV üzemében *Pásztor* András műszerész 450 százalékot teljesített. Ezt az eredményét rendkívüli szorgalmával, észszerű munkabeosztásával és tekercselebontó újításával érte el. *Takács* Pál marós 387 százalékot ért el a munka észszerű megszervezése, valamint a gép százalékos kihasználásával. Két-három gépen dolgozik. *Telekes* Zoltán fúrós 385 százalékot ért el, eredményét *Petter* István újításával szerezte meg, akitől munkamódszerét átvette. *Petter* István fúrós 339 százalékot ért el. Gyártási munkán, függőlegesszárnyú fúrógépen, saját újítási munkamódszerével érte el ezt az eredményt. Multhavi átlagos teljesítménye 280 százalék volt, az újítás bevezetése előtt jóval kevesebb volt teljesítménye. *Szilfai* József villamoshegesztő 345 százalékos átlagteljesítménnyel dolgozik. Eredményét nehéz vasszerkezeti munkán varrathegesztésekkel, a munka észszerű megszervezésével és a munkaidő kihasználásával is emelni tudta eredményét. *Kovács* Sándor esztergályos 375 százalékot ért el, amelyet *Bikov* elvtárs módszerének bevezetésével teljesített.

Április 4-i felajánlások

Sok dolgozónk már nemcsak befejezte munkafelajánlását, hanem azt túl is teljesítette. Az Északi Főműhelyben *Gula* István ifi-esztergályos például 50%-os felajánlást tett. Azóta 326%-os átlagteljesítmény mellett 101.4% többletteljesítményt ért el. *Lukácsi* István esztergályos 70%-os felajánlást tett, ami 140 munkaórával egyenlő. Átlagteljesítménye 276%, többteljesítménye 51.6%.

Ezzel szemben például *Zánkai* József esztergályos 10%-os felajánlást tett, ami 20 órával egyenlő értékű. Átlagteljesítménye 100 %. Indult 110.3%-kal. A március 23-i jelentés szerint

induláshoz viszonyítva 10.3 százalék visszaesés mutatkozik.

Debrecen fűtőháznál Bánhidi Gyula, *Papp* Lajos főmozdonyvezetők és *Papp* Gábor, *Barabás* János, *Hajdú* Sándor és *Kribovács* Lajos mozdonyfűtők április 4-ére mozdonyukkal 10.000 km-es fordulót indítanak be, Budapest—Nyíregyháza között. Mozdonyuk az 500 km-es mozgalomban is résztvesz. A mozgalom lényege, hogy mozdonyuk a honos fűtőházba nem áll be, annak esetleges javítását a személyzet a forduló állomáson végzi. Ezt a munkamódszert a hős szovjet vasutasoktól tanulva, akarják megvalósítani.

Nyíregyháza állomáson Borbás Mihály sorompóőr vállalta az 52 méter hosszú kertnek a parkirozását, köztársasági címer és a nagy szakszervezeti jelvénnyel készíti el a díszítést virágból.

A pécsi osztálymérnökség motorhajtány vezetői versenyfelhívást tettek közzé, amelyben kihívták a MÁV összes motorhajtányvezetőit április 4-ének felajánlással való megünneplésére. A motorhajtányvezetők vállalták, hogy hajtányaik kilométerteljesítményét főjavítástól, főjavításig 50 százalékkal emelik, vagyis 25.000 kilométer helyett 37.500 kilométerre teljesítik. Ezenkívül vállalják, hogy a kocsiknak kilométerteljesítményét az osztálymérnökségi és igazgatósági vágánygépkocsivezetők főjavítástól főjavításig 100 százalékkal emelik vagyis 50.000 kilométerről 100.000 kilométerre, teljesítik. Vállalták, hogy 1950 december 31-ig a benzin- és olajfogyasztást öt százalékkal csökkentik.

A pécsiek is bekapcsolódtak az 500 kilométeres mozgalomba és 510 vonatot továbbítottak eddig. Jelenleg napi 60 vonatot továbbítanak.

A székesfehérvári osztálymérnökség létszámába tartozó *Zsabka* György pályamunkás 346, *Bede* István pályamunkás pedig 342 százalékot mutatott fel.

A Szolnoki Járműjavító NV-nél *Kun* Béla cserejavító 346 százalékot, *Terenyei* János cserejavító pedig 347 százalékot, *Vizi* Lajos cserejavító 331, *Ignácz* József mázoló 325 és *Dobó* István mázoló 326 százalékot ért el.

A Szombathelyi Fűtőháznál Léta István kocsilakatos 312 százalékot ért el.

Rákosi Fűtőház üzemében *Hajdú* József bognár 288, Szakál László kocsilakatos 269. *Szolnoki Fűtőháznál* Molnár István esztergályos 370, Nyitrai József kazánkovács 382, a *Hatvani Fűtőháznál* Baranyai Mihály kőműves 255, a *Püspökladányi Fűtőháznál* Gyökös Sándor géplakatos 238, Nagy István géplakatos 230, Sári János kocsitisztító 272, végül a *Szombathelyi Fűtőháznál* Molnár Károly és Pető János kocsikenők 232, Lékai István kocsikenő 290, Halász Kálmán kocsitisztító Celldömölk 253, a *Budapest—Keleti Fűtőháznál* Beri István lakatos 236, Müller Dezső lakatos 230 százalékot értek el.

— Túlszárnyaljuk és állandósítjuk a sztálini műszak eredményeit — mondják a munkafelajánlásukat túlteljesítő üzemeink dolgozói. De ugyanígy vélekednek azoknak az üzemeknek dolgozói is, akik még folyamatosan teljesítik munkafelajánlásaikat. Dolgozóink látják, hogy a Szovjetunió segítségével és Pártunk vezetésével milyen eredményeket, győzelmeket könyvelhetünk el. Látják a közlekedés újjászületését. Saját maguk szemeivel látták, hogyan indult el dolgozó népünk a mélypontról, a szovjet katonák, a kommunisták támogatásával, látták a hároméves terv győzelmét és részük lesz az ötéves terv hatalmas perspektiváinak győzelmében is. Éppen ezért nem tekintik öncélnak sztahánovistának lenni és azon igyekeznek, hogy a sztálini műszak eredményeit elérjék, túlszárnyalják, megszüntessék munkájukban a kampányszerűséget és állandósítsák azt.

Dolgozóink nagyon jól tudják, hogy április 4-ének munkafelajánlásokkal való megünneplése, a dolgozók kezdeményezése, a Szovjetunió iránti szeretet és megbecsülés bizonyítéka s ezért fokozott ütemben végzett jó munkájukkal, a munkafelajánlás sikerén keresztül is bizonyítani akarják hálájukat és szeretetüket.

Szolnok fűtőház 1-es női brigádja:

Teljesítményünket 118%-ról 150%-ra emeljük, hogy kimutassuk el nem múló hálánkat Sztálin elvtárs, felszabadítónk iránt

„T. Szerkesztőség! Mi, Szolnok Fűtőház vontatási kocsiszolgálatának 1-es számú női brigádja, látva a szocialista munkaverseny hatalmas lendületét, az 5000-ik 2000 tonnás vonatot, az 500 km-es mozgalom építőerejét, elhatároztuk, hogy teljesítményünket 118 százalékról 150 százalékra emeljük, hogy kimutassuk el nem múló hálánkat Sztálin elvtárs, felszabadítónk iránt.

Mozgalmunkat kiszélesítettük és bevontuk a kocsiszolgálat többi dolgozóit is. Így a kocsitisztítókkal, rámolókkal, kocsivizsgálókkal, lakatosokkal megbeszéltük, hogy a 150 százalék teljesítése mellett

százszázalékos minőségi munkát végzünk.

A kocsik tisztítását, az önköltség csökkentését, az anyagmegtakarítást emellett szigorúan szemelőtt tartjuk. A munkafegyelmet fokozzuk. A késéseket megszünteljük, a munkaidöt alaposan kihasználjuk. Ezzel segítjük a „2000 tonnás" és „500 kilométeres" mozgalmat. Jó munkánkkal hozzájárulunk a hőnfutások, kocsikisorozások számának leszorításához és az éberség fokozásához.

Ezen elhatározásunkat a fent elmondottakon kívül a dicső és hatalmas Szovjetunió sztahánovistáinak példája vezeti, akik megmutatták az utat a szocializmus építéséhez.

Éljen a felszabadító Szovjetunió, a világbéke őre!

Éljen a hazánkat felszabadító dicsőséges Szovjet Hadsereg!

Éljen Sztálin elvtárs és hű tanítványa, Rákosi Mátyás!

Éljenek a dicső sztahánovista szovjet vasutasok!

Szabadság!

Szolnok Fűtőház 1. sz. női brigádja.

Stremler Mihály kikötőmunkás: Április 4-re brigádom 255%-os átlagteljesítményét 10%-al emeljük és igyekszünk megtartani

„T. Szerkesztő Elvtárs! Mirólunk, kikötőmunkásokról azelőtt a mi kedvelt újságunk, a *Közlekedés*, nem igen emlékezett meg. Mi olyan fából vagyunk faragva, hogy nem szeretünk dicsekedni, nem „futtatjuk" magunkat. Úgy gondoljuk, beszéljenek helyettünk az eredmények. Mégis, egyszercsak arra figyeltünk fel, hogy a kikötőmunkások sorba, egymásután bekerültek a *Közlekedés* „Büszkeségeink" című rovatába, mert jól dolgoztak.

Jól esett nekünk, mert nem kértük, munkánkkal érdemesültünk rá.

Közeleg április 4-e, hazánk és a munkások felszabadulásának nagy ünnepe. Magyarország a multban az „urak" országa volt. A munkást nem vették emberszámba, nem érdekelte őket, miből élünk, mit adunk enni családunknak. Így volt a kikötőben is. Ha nem jött hajó, tétlenül ácsorogtunk egész nap és egyetlen fillért sem kerestünk, ha pedig volt munka, olyan órabért fizettek, ami a legszűkösebb megélhetésre sem volt elég. Az „urak" a tiszti étkezdében falatoztak, mi pedig külön konyháról ehetetlen egytál ételeket kaptunk. A régi munkások emlékezhetnek rá, hogy a raktárnokok jódolgukban nyugágyon heverésztek és vödörrel locsoltatták magukat. Amikor a kikötő munkásai 1937-ben sztrájkba léptek, hogy tűrhetetlen helyzetükön változtassanak, rendőrökkel vereték ki őket a kikötőből.

Az „uraknak" ez a népellenes politikája háborúba sodorta hazánkat, amely nagy károkat okozott a Szabadkikötőnek. A tárház, a daruk, a raktárak megkerültek, vagy megsemmisültek — megállt nálunk az élet.

Mennyivel más most az életünk

A dicsőséges Szovjet Hadsereg, a hatalmas Szovjetuniónak köszönhetjük, hogy felszabadított bennünket és a kommunisták jó munkája nyomán, élve a szabadsággal, az urak országából a nép országa lett.

Büszkén mondhatjuk el, hogy az újjáépítés külföldi segítség nélkül, a nagy Szovjetunió és a népi demokráciák segítségére és saját erőnkre támaszkodva, Pártunk vezetésével történt meg.

A szemünk előtt zajlott le az infláció, a jó forint megteremtése, a hároméves terv győzelme. A magunk bőrén éreztük, hogy az életszínvonal a háborúelőttihez viszonyítva, milyen nagy mértékben emelkedett.

Mindezt a nagy Szovjetuniónak köszönhetjük. Éppen ezért hálánk és szeretetünk kifejezéseképpen felajánlom, hogy

április 4-re egyéb ként 220 százalékot ajánlottunk fel, de azt már 35 százalékkal túlteljesítettük. Egyéni átlagteljesítményem 455 százalék. Ha tudjuk azt, hogy ilyen magas százalékot, mint amilyet a kikötőmunkások elérnek, nehéz fizikai munkával érik el, kétszeresen érdemes a többi dolgozók megbecsülésére.

Mi, kikötőmunkások, azt akarjuk, hogy a munkaverseny kiszélesítésével, több és jobb munkával a magunk területén is biztosítsuk felszabadulásunk méltó megünneplését.

Elvtársi üdvözlettel:

Stremler Mihály s. k., kikötőmunkás"

Öntödénk ellentervét április 4-re befejezzük

„T. Közlekedés Szerkesztősége! Az Istvántelki Járműjavító NV öntödéjének dolgozói fogalkoztunk a Politikai Bizottság határozatával, azt magunkévá téve az üzemünk alapszervei megtárgyalták az ezzel kapcsolatos teendőket. A műhelybizottsági tagság bizalmi testülete több rögyülés keretében tárgyalta a kérdést. A most legutóbb tezajlott öntőselejt-konferencia értékes tapasztalatait leszúrve, azon tanakodtunk, hogy a mi régi, elavult berendezésü üzemünkben miképpen tudjuk selejtünket a minimumra szorítani. Mi, öntők, szeretnénk a sajtó útján elintézni, hogy a nehézipari minisztérium közölné az öntő-ujságban, ábrákkal illusztrálva, az egyes munkameneteket, mert üzemi viszonylatunkban teljesen más szisztéma szerint dolgozunk, mint a kinti üzemek. Mi egy leöntőt készítünk, ugyanezt a kinti üzemek két leöntővel és két tápfejjel készítik el, nevezetesen fémcsapágyról beszélve.

Minekutáu a MÁV berkein belül csak egy öntöde van, szeretnénk több tapasztalatcserét lebonyolítani a kinti üzemekkel, hogy ezzel is a Politikai Bizottság határozatát hiven követni tudnánk, de sajnos, még az öntőink között fennáll a szakmai sovinizmus.

Az első negyedévi tervünk végrehajtásánál ellentervet is készítettünk, amit április 4-re be is fogunk fejezni. Ezzel kívánják az istvántelki öntők megháláini a nagy Szovjetuniónak, annak szeretett, bölcs vezére, *Sztálin* elvtársnak iránturk tanusitott szeretetét.

A selejt-konferencián elhangzott értékes tapasztalatokat üzemünkre viszonyítva alkalmazzuk és az eddig legnagyobb selejtszázalékunk, ami 4.8 százalék volt, vasöntödei vonalon 2.4 százalékra kívánjuk leszorítani, mert az elavult berendezésünk ellenére is fémöntödei vonalon 1.33 százalék selejtünk volt. Öntőink *Rákosi* elvtársunk szavait a Sztahánov-tanácskozás után magukévá téve, egyéni munkaversenyben sokan megközelítik és jónéhány közülünk hetek óta 200 százalékon felül hajtják végre a tervet. A legutóbbi zárlatunk is átlagosan 181 százalék volt, ami igen szép eredménynek mondható. Öntőink igyekezni fognak, hogy a termelés fokozásával továbbra is elősegítsék ötéves tervünk sikerét, de ugyanakkor kéri a nehézipari minisztérium támogatását a selejt elleni küzdelemben.

Elvtársi üdvözlettel:

Végh Gyula s. k. fémöntő, Istvántelki Járműjavító NV"

A Szovjetunió iránti szeretet és hála jeléül elindítjuk a „10.000 kilométeres"-mozgalmat

„T. Szerkesztő Elvtárs! Hazánk felszabadításának 5-ik évfordulója alkalmából a Szovjetunió iránti szeretet és hála jeléül elhatároztuk, hogy magunkévá téve az MDP Központi Vezetőségének határozatát, a szovjet vasutas sztahánovisták példáia nyomán a 424.154 sz. mozdonnyal „10.000 kilométeres"-mozgalmat indítunk.

A „10.000 kilométeres"-mozgalom lényege, hogy a gép, amely egyébként az „500 kilométeres"-mozgalomban is részt vesz. 10.000 kilométer teljesítése után áll be a honos fűtőházba és az időközben előállott javításokat a forduló állomásokon a mozdonyszemélyzet végzi el. Ezen mozgalmon keresztül 7—8 napi meddő mosási időt takarítunk meg. Ezen mozgalom megindítását hazánk felszabadításának ötödik évfordulójára ajánljuk fel, hogy ezzel is elősegítsük a vasutas Sztahánov-mozgalom kifejlődését és ezen keresztül népgazdaságunk ötéves tervének minőbbi megvalósítását.

Elvtársi üdvözlettel:

Papp Lajos főmozdonyvezető, Bánhidi Gyula főmozdonyvezető, Papp Gábor, Barabás János, Haidu Sándor, Kovács Lajos fűtők.

„AZ IGAZSÁG EREJE"

Sz. Szergejev kritikus tollából tanulmány jelent meg a szoviet film világszerte betöltött hivatásáról. Alábbi kivonat „Az igazság ereje" c. tanulmányból való:

A szovjet nép világtörténelmi jelentőségű győzelme a fasizmus felett a világ dolgozóinak rokonszenvét a Szovjetunió felé fordította és utat nyitott a szovjet filmeknek olyan országokba is, ahol azelőtt tilos volt látszani azokat. Ma szovjet filmeket vetítenek többek között Németországban. Ausztriában. Olaszországban. Japánban, sőt Ázsia és a földkerekség távoli vidékeinek dolgozói is élvezhetik a szoviet filmalkotásokat

Felhívás üzemszervezeteinkhez

A közelmúltban több bejelentés érkezett arról, hogy egyes budapesti cégek vidéki kereskedelmi útjukon üzemszervezeteinket is meglátogatják. Ilyen látogatások alkalmával bizonyos ellenszolgáltatásért arra szeretnék rábírni üzemszervezeteinket, hogy kapcsolódjanak be az üzem dolgozóival egyetemben részletfizetéses áruvásárlási akcióba.

Tekintettel arra, hogy üzemszervezeteink vezetőségének, de minden egyes tagjának funkciójával összeférhetetlen lizleti tevékenység elősegítése, megszervezése, vagy az abban való részvétel, valamint az a tapasztalat, hogy kellő ellenőrzés hiányában esetleg korrupció is előfordulhat, — a legszigorúbban megtiltjuk ezekben az üzletekben, illetve részletakciókban való részvételt.

Erre annál inkább nincs szükség, mert minden üzemnek és szolgálati helynek lehetősége van arra, hogy a hivatalos szervek által fenntartott, ellenőrzött hitelszervet: az úgynevezett OKA-t, igénybevegye részletfizetésre történő áru vásárlásánál.

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete Központi Vezetősége.

ÉLJEN GYŐZELMEINK SZERVEZŐJE, MOTORJA, A MAGYAR DOLGOZÓK PÁRTJA!

Kalló Imre vállalatvezető:

Mindent elkövetünk, hogy a Dunakeszi Járóműjavító NV elsők között legyen a vállalt munkafelajánlások teljesítésében

„T. Szerkesztő Elvtárs! Március 22-én termelési értekezletet tartottunk a Dunakeszi Járóműjavító NV egyes osztályaiban. Ezen az értekezleten megnéztük, hogyan viszonyulunk nagy barátunk, támaszunk és felszabadítónk, a hatalmas Szovjetunióhoz.

Valamennyien örömmel vettük tudomásul, hogy április 4-ét, dolgozó népünk legnagyobb ünnepét felajánlásokkal, termelési eredményeink fokozásával, s ha lehet, a sztálini műszakban elért eredményeink túlszárnyalásával fogjuk dolgozóink kezdeményezésére még emlékezetesebbé tenni.

Üzemünk minden egyes dolgozóját, műszaki értelmiségét, a művezetőket, az osztály- és részortvezetőket, az irodai munkatársakat is áthatotta a hála és szeretet érzésének ilyen arányú megnyilatkozása.

Március 18-tól április 4-ig 12 kocsi újjáépítését és a lemaradt fővizsgánál 120 százalék többletet ajánlott fel üzemünk, a szertár pedig 20 vagon öcskavas elszállítását vállalta. A fényezők 210, a tanműhely 200, a villanyszerelők és dinamósok 230, a villanybegyesztők 160, a kárpitosok 140 százalékot ajánlottak fel.

Üzemünkben nagy a lelkesedés és tudják dolgozóink, hogy felajánlásukkal bizonyítják hálájukat és hűségüket a hatalmas Szovjetunió iránt, forró szeretetüket *Sztálin* elvtárs és a Szovjet Hadsereg iránt. Ez megmutatkozik a felajánlásoknál is. A villamosalakatosok 275, a bádogosok és fényezők 230, a szekrényalakatosok 160, a gőzfűtésiek és westinghesek 145, a villamosvhegesztők 160, az asztalosok 180, a szekrényváz-asztalosok 170, szijgyártók 160, fényezők 220, betűírók 170 százalékot ajánlotak fel.

Alialában osztályaink vállalták az eddig elért eredmények 20 százalékkal való túlteljesítését. Ezenkívül vállalták a légvezetékek teljes rendbehozatalát és a munkában lévő gépek megjavítását, üzembehelyezését.

Üzemünkben javasoltam, hogy a művezetők újítsanak országos viszonylatban versenyt

a „legjobb művezető" címéért.

Háromhavonként kiértékeljük a művezetők munkáját, amely igen szép és nemes versenynek ígérkezik.

Mindent elkövetünk, hogy a Dunakeszi Járóműjavító NV elsők között legyen a vállalt munkafelajánlások teljesítésében és abban, hogy azáltal bizonyítani tudjuk hálánkat hatalmas felszabadítónk, s szeretett Sztálin elvtársunk iránt!

Elvtársi üdvözlettel:

Kalló Imre s. k.
a Dunakeszi Járóműjavító NV. vállalatvezetője

Mi nők, soha el nem múló hálánkat a munka frontján juttatjuk kifejezésre . . .:

1950 április 4-én ünnepeljük hazánk felszabadulásának 5. évfordulóját. E napon lesz öt éve annak, hogy a dicsőséges Vörös Hadsereg tevette a bilincset népünk kezéről és megnyitotta az utat, a szabadság. a felemelkedés és az egyenlőség felé.

Hogy nekünk, nőknek, anyáknak mit jelent az április 4-e, azt az elmult öt év eredményei mutatják a legvilágosabban. Az egyenlőség nekünk, nőknek az igazi felszabadulást jelenti minden vonalon. Mig a multban a legnagyobb elnyomatásban, megaláztatásban volt részünk, addig a nagy Szovjetunió által felszabaditott, boldog, szabad népi demokráciánkban elértük, hogy „egyenlő munkáért, egyenlő bérezést kapunk".

Április 4-e nekünk nőknek ledöntötte a válaszfalakat, a férfiak és nők közötti kisebbségi érzet megszüntetésével. Hála, nagy Pártunk és vezetője, Rákosi elvtárs felé, hogy utat mutatott nevelő munkáján keresztül a nőknek, hogy milyen fontos az öntudatos női dolgozók termelése a szocialista országunk építésében. Büszkék vagyunk arra, hogy ma már a munka minden frontján, mindenütt ott állanak a nők. Elfoglaltuk helyünket a nehéziparban, az államapparátusban és a politikai nevelőmunka terén is. Mindezen kitüntetésnek a hálaját, a munka megbecsülésével, a munka termelékenységének az emelésével bizonyítjuk. Női sztahánovistáink élenjárnak a szocialista országunk építésében és ezen keresztül utat mutatnak a többi dolgozóinknak, hogy hogyan kell kiérdemelni, megbecsülni és megvédeni hazánkat, függetlenségünket és szabadságunkat.

Április 4-ének a jelentőségét, hogy mennyire átérezzük, mi sem bizonyítja jobban, minthogy a munkafelajánlási mozgalom szinte óráról-órára növekszik. Örőm látni és érezni, ahogy versenyeznek aszszonyaink, leányaink a munka túlteljesítésében, mert tudják, hogy mindannyiunk életszínvonalának emelését jelenti, — mert boldog, megelégedett ember csak szabad országban lehet. Elértük azt a nagy kitüntetést is, hogy mi reánk, nőkre komoly feladatokat biztak. Ezt munkánkon keresztül iparkodtunk teljesiteni, mert munkánkkal építjük a jövőt, békénket.

Soha olyan átfogó jelentősége nem volt napnak, mint április 4-nek. Alig 5 évvel ezelőtt, milyen szörnyű pusztitást és vérengzést rendeztek a fasiszta hordák — és ma a nyugati imperialista országok vezetői ismét ezt akarják. Meg akarják akadályozni építőmunkánk sikerét, mert tudják, hogy ez az imperializmus elkerülhetetlen, örök pusztulását jelenti.

Mi nők, ismerjük az imperialisták aljas szándékait, mert eleget sanyargattak hosszú évtizedeken keresztül. Ha párhuzamot vonunk a Szovjet Hadsereg révén az 1945. év április hó 4-én elért szabadságunk és mult helyzetünk között, akkor még egységesebben és szilárdabban kiállunk a szabadságunk és a béke megvédése mellett.

Mi nők, anyák, feleségek a béke hivatásos örei vagyunk. Ezen fogalmat a gyakorlatban is megvalósitjuk. Epitünk, termelünk és fiainkat is ugyanilyen szellemben neveljük. Április 4-e meghozta nekünk a dicsőséges felszabadulást és ehhez ragaszkodunk minden csepp vérünkkel, de ha valaki reánk tör és a békés építőmunkánkkal felemelt népünket újra a korlátlan kizsákmányolás és elnyomásba akarja taszitani, — mi nők is tudjuk, hol van a helyünk: kéz a kézben, férfiakkal vállvetve harcolunk, a nagy Szovjetunió és mindannyiunk szeretett vezére, Sztálin elvtárs vezetésével, a demokratikus béketábor harcos tagjai között, a szocializmusért!

Hajózási és légügyi szakosztály dolgozója:

Brandstätter Józsefné

A Nyugati pályaudvar dolgozói 42 nemzeti vállalattal állapodtak meg

az áruk szállításának meggyorsítására és a kocsik kirakására

Budapest Nyugati pályaudvar kereskedelmi és forgalmi dolgozói napi munkájuk során azt tapasztalták, hogy a velük szállítási kapcsolatban álló nemzeti vállalatok és a vasút dolgozóinak munkája között nincs meg az az összhang, mely a fejlődés mai szakaszában a munka termelékenységét és az önköltségcsökkentést kellően biztositaná.

Ezért elhatározták, hogy felszabadulásunk 5-ik évfordulójára történő felajánlásképpen felveszik a kapcsolatot a pályaudvart igénybevevő nemzeti vállalatokkal és közvetlen tárgyalás útján mindkét szektor munkáját megjavítják, hogy ezen az úton magasösszegű megtakarítást érjenek el.

Az értekezleten Patkós László állomásfőnök és Heincz József raktárfőnök, Lóránd Rezső árupénztáriőnök és Demeter László üzemi párttitkárhelyettes elvtársak ismertették a kezdeményezés jelentőségét, majd 29 nemzeti vállalat képviselőjének hozzászólása után határozatot fogadtak el.

Ebben a határozatban kölcsönösen igéretet tesznek arra, hogy levetkőzik a szakmai sovinizmust és munkaprogrammjuknál alkalmazkodnak egymáshoz. A szállítás technikai kérdésének zavartalan megoldása végett szállítást felelőst jelölnek ki. A szállítást új alapokra helyezik. Egy újitásuk módot ad a vasút dolgozóinak arra, hogy egy közúti kocsira rakott árumennyiséget maximálisan 45 perc alatt fuvarozásra felvesznek. Az állomás összedolgozik a vállalatokkal azért, hogy irányokként megfelelően felkészülhessenek a szállításra. Az értekezlet résztvevői vállalták, hogy minden eszközzel előmozditják a külföldi kocsik rakodási időalatti be. vagy kirakását, hogy a valutáris többletkiadásokat kiküszöböljék.

Az értekezlet helytelenitette a félkilences munkaidő kezdést a nemzeti vállalatoknál. Ez annyit jelent, hogy másfél órával később tudják elfuvarozni a szállitásra szánt darabokat. A nem mindennapi kezdeményezés eredményeiről és fejlődéséről a közeljövőben beszámolunk olvasóinknak.

Az istvántelkiek is készülnek *április 4-re...*

„T. Szerkesztőség! Nap mint nap olvassuk a Népszavában az április 4. a legnagyobb magyar nemzeti ünnepre történt felajánlásokat. Mi, Istvántelki Járóműjavító NV dolgozók — akik vasuti viszonylatban először vagyunk védői a SZOT vándorzászlajának, mint ilyenek, a termelésben élen akarunk járni!

Nyugodtan mondhatjuk, hogy dolgozóink megértve április 4-e jelentőségét — a legnagyobb magyar nemzeti ünnepre —, munkafelajánlásokkal fejezik ki mélységes ragaszkodásukat és hálájukat a dicséges szovjet nép és annak szeretett vezére, az egész világ dolgozó munkásságának irányitója: *Sztálin* elvtárs iránt!

Ha átlekintjük üzemünk munkaterületeit, akkor minden egyes osztályban tapasztalhatjuk, hogy lendületes készülődés folyik április 4-e méltó megünneplésére. Dolgozóink nem kampányszerű felajánlásokat tesznek, hanem konkrét százalékos felajánlással igyekeznek termelési színvonalukat minél magasabbra emelni. A társműhelyrész, gyártás és üzemfenntartó üzemeink pedig felkészültek, hogy üzemzavar, vagy anyaghiány ne állhasson elő.

Párt- és üzemszervezetünk aktiva- és termelési értekezletek egész sorát tartotta, hogy dolgozóink politikailag is felkészüljenek ennek a nagy napnak megünneplésére.

Műszaki értelmiségünk vonalán is élénk mozgás tapasztalható ezen a téren. A műszaki vezetés, az adminisztráció, a könyvelés és sorolhatnánk végig minden vonalon — is megtették felajánlásukat.

Fizikai és műszaki dolgozóink együttműködése pedig meg fogja teremteni azt az összműködést, amely biztositja a termelés fokozásával hazánkban a szocializmus mielőbbi felépítését.

Elvtársi üdvözlettel:

Vereckei János s. k.
termelési felelős."

Fekete Ferenc uszálykormányos:

Szabad hajózásunkat, boldogulásunkat köszönhetjük a Szovjet Hadseregnek, Sztálin elvtársnak

„T. Közlekedés Szerkesztőségel Amikor a téli állás után megkezdjük a hajózást és első ötéves tervünket, hogy ezáltal építsük hazánkban a szocializmust, egy percre se feledjük el, hogy magunknak építjük az új hazát. Nem az imperialistáknak. Mi szabad országban élünk és szabad országnak vagyunk a fiai.

Ezt pedig, hajós elvtársak és szaktársak, valamint szabad hajózásunkat, boldogulásunkat köszönhetjük a Szovjet Hadseregnek. Sztálin elvtársnak. Nekik köszönhetjük, hogy felszabadították hazánkat és népünket a fasisztáták járma alól.

Ezért fogadjuk meg mi is, hajós dolgozók, Sztálin elvtársnak, hogy mi is résztveszünk derekasan a szocializmus építésében. Fogadjuk meg, hogy első ötéves tervünket jóval a határidő előtt sikeresen befejezzük. Mutassuk meg szeretett vezérünknek, Rákosi elvtársnak és dolgozótársainknak, hogy a reánk váró szállításokat még az eddiginél is nagyobb százalékkal fogjuk emelni. Vállaljuk, hogy a hajóteret 100 százalékig ki fogjuk használni. A javításokat, amennyiben ez lehetséges, saját magunk végezzük el. Az árut pontosan be- és kirakjuk.

Hajós elvtársak, szaktársak! A nagy évforduló előtt lebegjen mindannyiunk szeme előtt az, hogy a hála és a szeretet érzését legjobban szocialista munkaversenyben végzett jó munkánkkal tudjuk kifejezni. Meg kell mutatnunk, hogy még több élmunkás és sztahánovista kerül ki közülünk, mint eddig.

Mutassuk meg végül Trumannak és csatlós kutyáinak, hogy mi a béket és a szocializmust építjük. Hiába szórnak ránk rágalmakat, hiába fizetnek Nagy Ferencnek és társainak havi 300 dollárt, hogy hazug rágalmaikat szórják a magyar demokráciára. Ez minket nem zavar, mert mi nyugodtan tovább haladunk azon az úton, amelyet Lenin és Sztálin elvtársak mutatnak.

Fekete Ferenc s. k.
ukorm. MSZHRT 803. sz. uszály.

KÉRÉSSEL FORDULOK MINDAZOKHOZ, akik férjem: Molnár József (szül. 1912-ben. édesanyja: Russzo Erzsébet) hollétéről tudnak valamit, hogy értesítsenek erről. Férjem a MÁV Északi Főműhely IV. osztályában. mint mozdonylakatos dolgozott és 1944 december 15én vonult be harctéri szolgálatra.

Azóta nem kaptam hirt felőle. Címem: Molnár Józsefné Budapest, XVIII. ker. Csongor-utca 50.

★

ELCSERÉLNÉM Budapesten a IX. ker. Gyáli-utca 15 E, III. lépcsőház II. emelet 30 szám alatti 1 szoba, konyha, kamra, előszoba és üvegezett verandából álló vasúti lakásomat, 1 szoba komfortos olcsóbérü. privát lakásért. Érdeklődni lehet vasárnap délelőttönként a fenti cím alatt.

ÁPRILIS 4
HAZÁNK FELSZABADULÁSÁNAK ÜNNEPE

cimü művészi kivitelü képes album tartalma hiven tükrözi felszabadulásunk óriási jelentőségét és népi demokráciánk 5 év alatt elért hatalmas eredményeit.

Népünk nagy vezérének Rákosi Mátyás elvtársnak szavait olvashatjuk az album első oldalán.

„A hálás magyar nemzet soha nem felejti el, hogy szörnyü elesettségében a fasiszta barbárok kiverése után a Szovjetunió és a nagy Sztálin segitő keze állitotta talpra."

Hatalmas eredményeink a szclalista épités lelkes, harcos lendülete, amely egész dolgozó népünket áthatja, méltóképpen fejeződik ki az albumban és igy állit emléket annak, akinek mindezt köszönhetjük: a felszabadító nagy Szovjetuniónak.

A megjelent képes album 32 oldal. Ára: 2.— Ft.

Kapható: MDP PÁRTSZERVEZETEKBEN.
Kiadja; MDP KÖZPONTI VEZETŐSÉG, AGITÁCIÓS OSZTÁLY.

A MÁV felépítményi és vasanyagjavító NV dolgozói:

Változtassuk meg üzemünk elnevezését *Gerő elvtárs nevére*

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete Központi Vezetősége címére a MÁV Felépítményi és Vasanyagjavitó NV táviratot küldött, melyben a következőket irják:

„MAV Felépitményi és Vasanyagjavitó NV március 28-án tartott termelési értekezletein az üzem dolgozói egyhangúlag az alábbi határozati javaslatot fogadták el: Mi, a MAV Felépitményi Vasanyagjavitó dolgozói kérjük pártszervezetünk vezetőségét és az üzemi bizottságot, hasson oda. hogy úgy mint a WM felvette Rákosi elvtárs nevét, mi is változtassuk meg üzemünk furcsánhangzó és munkánkat lebecsülő elnevezését.

Mi, akik a vasut újjáépitésében fontos szerepet töltöttünk be és most, az „500 kilométeres" és a „2000 tonnás" mozgalomban is döntő szerepünk van — javasoljuk, hogy a mi üzemünk változtassa meg elnevezését és vegye fel azt a nevet, melyhez a vasut újjáépitése füzödik. Annak az elvtársnak a nevét, aki kiadta a jelszót: „Arccal a vasút felé." Ez pedig nem más, mint Rákosi elvtárs egyik legjobb tanitványa, az ország első étmunkása: Gerő elvtárs. Ennek értelmében „Gerő MAV Felépitményjavitó NV" név alatt kivánjuk Pártunk irányitása és Rákosi elvtárs útmutatása nyomán ötéves tervünket négy év alatt befejezni s ezen keresztül megrövidíteni az utat, mely a szocializmus eléréséhez vezet.

A MAV Felépitményi Vasanyagjavitó NV dolgozói, kérjük a Politikai Osztályt és a Vasutas Szakszervezet Központi Vezetőségét, hogy kérésünket támogassák és terjesszék azt illetékes szervek elé. Szabadság! Baranyai József párttitkárhelyettes, Sponner József üzemi bizottsági titkár."

Közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVARI ALADAR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVAN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LASZLO (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVAN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887, 126—452, 124—893.

Szikra Lapnyomda NV Budapest. VIII., Rökk Szilárd-utca 4.
Felelős nyomdavezető: Povárny Jenő.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 7. SZÁM. ★ MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN ★ 1950 április 1.

KIVÁLÓ MUNKÁVAL ÜNNEPELJÜK ÁPRILIS 4-ÉT

SZOCIALISTA MUNKAVERSENNYEL FEJEZZÜK KI HÁLÁNKAT FELSZABADÍTÓNK, A NAGY SZOVJETUNIÓ ÉS SZERETETT SZTÁLIN ELVTÁRSUNK IRÁNT

Néhány nap választ el bennünket attól a naptól, amikor a dicsőséges Szovjet Hadsereg megtisztította Magyarországot a nácik és csatlósaik hordáitól. Április 4-én felszabadult Magyarország és ennek a felmérhetetlen történelmi jelentőségű napnak ünneplésére készül egész dolgozó népünk.

El lehet mondani, hogy a magyar nép legnagyobb ünnepének, a szívéhez legközelebb lévő történelmi napnak, április 4-ét tartja. Ez meglátszik elsősorban abból, hogy az április 4-i munkafelajánlási mozgalom hatalmas méretekben, széles tömegmozgalommá fejlődött. A magyar dolgozók megértették április 4-ike hatalmas jelentőségét. Tudják, hogy ez a nap hozta meg nemzeti felszabadulásunkat, függetlenségünket. Ez a nap nyitotta meg a magyar munkásosztály előtt a felszabadulás, a hatalomrajutás útját. Ez a nap tette lehetővé a magyar dolgozó nép számára a szocializmus építését. Ez a nap teremtette meg és tette elszakíthatatlanná azt a kapcsolatot, amely a sok évszázados szolgaságban és kiszolgáltatottságban szenvedő magyar népet felszabadítónk, barátunk és szövetségesünk, a hatalmas Szovjetunióhoz fűzi.

Április 4-én ünneplik dolgozóink a magyar függetlenség magvalósulását. Négyszáz évig félgyarmati sorsban sínylődtünk, huszonöt éven keresztül pedig a Horthy-fasiszták elnyomását szenvedtük végig. Az elmúlt századok szabadságharcai 1945 április 4-én érték el céljukat. Amit saját erőnkkel képtelenek voltunk kivívni: a szabadságot, a dicsőséges Szovjet Hadsereg meghozta számunkra. A német imperializmus a multé. A szovjet hatalom szétzúzta legveszedelmesebb ellenségünket és védi függetlenségünket, szabadságunkat a német fasiszták nyomába lépő nyugati imperialista gyujtogatókkal szemben is.

A szabad Magyarország születésnapja egyben a magyar munkásosztály, a magyar dolgozók felszabadulásának ünnepe. A Szovjet Hadsereg szétzúzta az úri Magyarország, nagytőkések, nagybirtokosok régi elnyomó államgépezetét és felmérhetetlen segítséget nyujtott részünkre a felszabadulást követő időben is. A dicsőséges Szovjet Hadsereg puszta jelenléte tette lehetetlenné a megdöntött kizsákmányolóknak és külföldi barátaiknak azt a szándékát, hogy polgárháborút idézzenek fel hazánkban. Dolgozó népünk nagy barátjának, a Szovjetuniónak köszönhetjük azt is, hogy meghiúsítottuk a külső és belső ellenség restaurációra irányuló tervét.

A Nagy Nap egyben a szocializmus építésének ünnepe is. Öt esztendő alatt hatalmas utat tettünk meg. Öt esztendeje annak, hogy a hős szovjet katonák segítségével hozzáfogtak a magyar közlekedés dolgozói rombadöntött közlekedésünk újjáépítéséhez. A jelszót, amellyel Gerő Ernő elvtárs, akkori közlekedésügyi miniszter mozgósította az egész magyar társadalmat, a magyar vasutasságot, mindenki magáénak érezte: *„Arccal a vasút felé"!*

Az a kezdeti nekilendülés, amellyel a közlekedés dolgozói az első romokat eltávolították, az első kalapácsütéseket megtették és az első vonatokat, villamosokat, gépjárműveket megindították, mind a mai napig semmit sem lankadt.

Ha áttekintjük a részleteredmények hosszú és dicsőséges számoszlopait, kétségtelenül megállapíthatjuk, hogy a magyar vasutak, közúti közlekedés, hajózás újjáépítése terén a Szovjet Hadsereg segítségével, a magyar kommunisták, a Magyar Dolgozók Pártjának vezetésével és nagyszerű kommunista iainak irányításával szinte példa nélkül álló eredményeket értünk el. Ha visszapillantunk a felszabadulás utáni első hónapokra, amikor mindössze csak 30 százalékos teljesítőképességgel rendelkeztünk, és megnézzük ma virágzó közlekedésünket, — hálával és köszönettel kell gondolnunk azokra, akik mindezt lehetővé tették, elsősorban és legdöntőbben a hős szovjet katonákra.

A felszabadító Szovjet Hősök emlékére a hálás magyar nép" — hirdeti a dolgozó magyar nép örök hálálát a gellérthegyi emlékmű, amely örök fogadalom arra, hogy tántoríthatatlan hűséggel állunk nagy felszabadítónk a hatalmas Szovjetunió mellett.

Hatalmas eredmények születtek az öt esztendő alatt. Közlekedésünk teljesen megváltozott, újjáformálódott és a nagy Szovjetunió tapasztalatai segítségével útban vagyunk a szocialista közlekedés megteremtése felé.

Elmondhatjuk, hogy hároméves tervünkkel újjáépítettük a közlekedést és ötéves tervünkkel beláthatatlan perspektívákat nyitunk meg. Elmondhatjuk, hogy a közlekedés minden sikerét a Szovjetunió közvetlen támagatásának, példái és tapasztalatai felhasználásának, nagy Pártunknak köszönhetjük.

Dolgozó népünk nagy ünnepnapja április 4, egyben a Magyar Dolgozók Pártja győzelmes harcainak ünnepe. A szabadságot, a függetlenséget ha ajándékba is kaptuk a hatalmas Szovjetuniótól, drága Sztálin elvtársunktól, ennek a szabadságnak és függetlenségnek megvédése, kiterjesztése, a belső ellenséggel való győzelmes harc keresztülvitele a mi feladatunk volt. Azt, hogy a lehetőségekkel élni tudtunk, — a kommunisták, a Magyar Dolgozók Pártja, *Rákosi* elvtárs elévülhetetlen érdeme. Dicsőséges Pártunk, népünk bölcs vezérének, *Rákosi* elvtársnak vezetésével oldottuk meg ezeket a feladatokat, lepleztük le az ellenség aknamunkáját, győztük le a dolgozó nép nyilt ellenségeit.

Ami jelentőssé teszi a szabad Magyarország születésnapját, az a békéért vivott harc. A nagy évforduló idején a béketábor hatalmas győzelmeit ünnepeljük a háborús gyujtogatók mesterkedései idején. Figyelmeztető arra, hogy mit jelentett a fasiszta bandához való csatlakozás, és tanítás arranézve, hogy békénket csakis a hatalmas Szovjetunió oldalán találhatjuk meg, olyképpen biztosítva azt, hogy betöltjük szeretett pártunket a béketáborban, s fokozzuk a háborús uszítók, az imperialisták elleni harcot.

Utoljára, de nem utolsósorban emlékezünk meg április 4-ről, mint a mérhetetlen hála, a nagy Szovjetunió iránti elmélyült szeretet és a magyar és szovjet nép testvériségének, barátságának ünnepéről. Nagy megtiszteltetés és megbecsülés ez a kapcsolat a világot formáló nagy szocialista hatalom és hazánk között, amelyet történelmünk folyamán soha nem érezhettünk, de nem volt rá példa más népek viszonyában sem.

A magyar kormánybizottság a magyar néphez intézett üzenetében többek között ezeket mondja: *„1945 április 4 — hazánk felszabadulásának napja — a legnagyobb fordulat országunk életében. Ez a nap mindörökre lezárta a feudális és kapitalista kizsákmányolás és az elnyomás szörnyű korszakát s megnyitotta az utat a dolgozó nép teljes felszabadulása — a kapitalizmus szétzúzása, a szocializmus felépítése — számára. Ezen a napon nyilt meg a lehetősége annak, hogy dolgozó népünk a népek élvonalába kerüljön — azoknak a népeknek a sorába, amelyek a nagy Szovjetunió vezetésével és példája nyomán a szocializmust építik. E nap dicsősége fénye beragyogja útunkat és világítani fog a messze századokba.*

Április 4. legnagyobb nemzeti ünnepünk. Felhivunk minden magyar dolgozót: tegyenek meg mindent a legnagyobb ünnepünk méltó megünneplésére. A magyar dolgozó nép, élén kipróbált vezetőjével, a munkásosztállyal, ezt a napot a munka frontján elért újabb teljesitményekkel ünnepli. A munkás a gyárakban, a dolgozó paraszt az eke szarvánál, a haladó értelmiség a munkahelyén lelkes munkaversenyben van, hogy népünk gazdasági és kulturális színvonalának újabb eredményeivel emelje e nap jelentőségét. Legyen ez a nap a megemlékezés és felszabadítónk, a hatalmas Szovjetunió iránt megnyilvánuló hála mellett a teremtő szocialista építés napja, új sikerek, új győzelmek kiindulópontja."

A közlekedés szervezett dolgozói megértették április 4. jelentőségét

Pártunk nemcsak magáévá tette, de mindenképpen segíti azt a nagyszerű kezdeményezést, amely a dolgozók legszélesebb rétegeiben nyilvánult meg.

Takács Pál elvtárs, az Északi Járműjavító NV. marósa például április 4-re befejezi ötéves tervének első évi kiszabását. A munkás társai üzemeinkben maris túlszárnyalták felajánlásukat és a munka magasabb termelékenységével, szocialista munkaversenymozgalmunk megszilárditásával, további fejlesztésével, éppen úgy, mint a nagy sztálini felajánlási mozgalomban, kifejezésre juttatják törhetetlen hűségüket és szeretetüket a felszabadító Szovjetunió és annak forrón szeretett vezére, *Sztálin* elvtárs iránt.

Csatlakozzatok Elvtársak és Szaktársak, kommunisták és pártonkívüliek az újabb felajánlási mozgalomhoz! Kövessük és teljesítsük népünk nagy tanítójának, Rákosi elvtársnak útmutatását: „Mindenki támogassa ezt a munkaversenyt... Ez a munkaverseny lendítse tovább azt a hatalmas kezdeményezést, amellyel a magyar dolgozó nép *Sztálin* elvtárs születése napját megünnepelte."

Elvtársak, Szaktársak! Vonjuk be dolgozótársainkat a versenybe, azokat, akik ezideig távoltartották magukat. Nyerjük meg a mozgalomnak a nők, a műszaki értelmiségiek, az ifjúmunkások nagy tömegeit. Számoljuk fel a munkaverseny kampányszerűségét, fejlesszük ki a 2—300-as brigádok, műhelyek mozgalmát. Törekedjünk arra, hogy a tömeges egyéni verseny eredményeként egész brigádok és műhelyek állandóan 2—300 stb. százalékban teljesítsék termelési tervüket. Szervezzünk komplex-brigádokat a verseny műszaki feltételeinek biztosítására! Fejlesszük ki a versenyt az egyes brigádok, munkacsoportok, műhelyek és az egyes üzemek között! Szélesítsétek a versenyt a takarékosságért, az anyag- és energia fogyasztás, a szerszám- és géptörések számának csökkentéséért, az alacsonyabb önköltségért, a jobb minőségért! Szervezzétek tovább a szakma legjobb munkása címéért folyó versenyt! Fejlesszétek a Sztahánov-mozgalmat a dolgozók széles tömegmozgalmává. Használjátok fel versenymozgalmatokban a szovjet példákat, a szovjet tapasztalatokat!

Csakis így, ezen az úton haladva ünnepelhetjük mi, közlekedési dolgozók népünk többi fiaival együtt április 4-ét, függetlenségünk, szabadságunk, boldogulásunk és jobb jövőnk nagy ünnepét, zálogát.

ÖRÖK HÁLA ÉS HŰSÉG A FELSZABADÍTÓ SZOVJETUNIÓ, A DICSŐ SZOVJET HADSEREG, NÉPÜNK BARÁTJA ÉS TANÍTÓJA: A NAGY SZTÁLIN IRÁNT!

MILYEN FELTÉTELEI VANNAK A MEGTISZTELŐ „ÉLÜZEM“ ÉS „SZTAHÁNOVISTA“ CÍM ELNYERÉSÉNEK

Az üzemek közötti verseny továbbfejlesztése és megszilárdítása érdekében szükséges a termelés főbb területein kijelölni a népgazdaság szempontjából legdöntőbb termelési, termelékenységi, önköltségcsökkentési, minőségjavítási célkitűzéseket, hogy az üzemek dolgozói iparáguk legfontosabb feladatait valósítsák meg az élüzem címért folyó szocialista verseny során.

Ezen célkitűzések teljesítésére az üzemek között szocialista versenyt hirdetünk meg a megtisztelő „élüzem" cím elnyeréséért.

1. A rendeletben megjelölt iparágak üzemei közül az az üzem nyeri el az „Élüzem" címet, amely az iparáganként külön-külön megállapított célkitűzéseket eléri, illetve a legjobban túlteljesíti. A célkitűzéseket ötéves tervünk feladatainak figyelembevételé mellett az egyes szakmák sajátos kérdéseinek gondos mérlegelésével a soronkövetkező megoldásra váró feladatok elemzésével állapítottuk meg. A meghirdetett célkitűzések teljesítésén, illetve túlteljesítésén felül az élüzem kijelölésénél figyelembe kell venni a szocialista munkaverseny mozgalmi eredményeit is.

2. A verseny győztese elnyeri „A Vasút Élüzeme" címet és a „közlekedés- és postaügyi miniszter vándorzászlaját".

3. A győztes üzem a vándorzászlót és az élüzem címet a soronkövetkező versenyszakasz eredményének kihirdetéséig tartja meg.

4. A verseny elbírálása negyedévenként az illetékes szakmai szakszervezetek részvételével történik.

5. Bármelyik üzem „élüzem"-mé való kijelölésének alapvető feltétele, hogy termelési tervét és nyereségbefizetési előirányzatát teljesítse.

A közlekedés- és postaügyi minisztérium felügyelete alá tartozó üzemek az alábbi iparági megoszlásban versenyeznek a következő feltételek mellett:

1. MAV vontatás

A MAV vontatás üzemei közül az a legjobb üzem lehet élüzem, amelyik a 100 elegytonnakilométerenkénti költségekből a versenyévnegyed minden hónapjában az előirányzathoz képest legalább 15 százalékot megtakarít.

2. MAV forgalmi üzeme

A MAV forgalmi üzemei közül élüzem címet elnyerheti az a legjobb vonatindító állomás, amelyik

A. a) az egy kocsira eső mozgatási időt az egységidőhöz képest legalább 5 százalékkal csökkenti.

b) a vonatterhelési szabványokat legalább 120 százalékra teljesíti és

c) a naponkénti közlekedésre kijelölt tehervonatok legalább 95 százalékát, a személyvonatok 100 százalékát menetrend szerint indítja.

B. Az a közép-, vagy kisállomás, amely

a) a kocsitartózkodási egységidőt 25 százalékkal csökkenti,

b) a menetrend szerinti tehervonattartózkodásokat legalább 15 százalékkal leszorítja

a) személyhajónál az utaskilométerek száma az előirányzathoz képest legalább 5 százalékkal növekszik.

b) uszályoknál az árutonnakilométerek számát az előirányzathoz képest legalább 5 százalékkal túlteljesíti.

c) vontatásnál a kilódkilométerek száma az előirányzathoz képest legalább 5 százalékkal növekszik.

3. Járműjavító és egyéb ipari jellegű üzemek

A MAV járműjavító és egyéb ipari jellegű üzemek közül az a legjobb lehet élüzem, amelyik

a) az 1000 megdolgozott órára eső béralapon számított egységtételek számát a saját tervére vetítve, legalább 115 százalékra teljesíti.

b) az egységteljesítményben mért kiszabást 110 százalékra teljesíti,

c) legalább 5 százalékos önköltségcsökkentést ér el a tervéhez képest,

d) jótállási és selejtköltségeit az összköltséghez viszonyítva, 5 ezrelék alá csökkenti.

4. MÁV pályafenntartás

A MAV pályafenntartás üzemei közül élüzem lehet az a legjobb osztálymérnökség, amelynél:

a) a teljesítményi bérben végzett munkaórák száma az összes munkaórák számának legalább 80 százaléka,

b) a teljesítményi bérben végzett munkáknál a kiteljesítési százalék az osztálymérnökségnél legalább 120 százalék, az alájuk tartozó alműhelynél legalább 140 százalék.

A hídépítő-üzem akkor lehet élüzem, ha:

a) a teljesítményi bérben végzett munkaórák száma az összes munkaóráknak legalább 80 százaléka,

b) a kiteljesítési százalék legalább 120 százalék.

A felépítményi és vasanyagjavító, valamint a talpfatelítő-üzem azzal nyerheti el az élüzem címet, ha:

a) 1000 forint bérköltségre eső termelési érték növekedése legalább 10 százalék, az előirányzathoz képest,

b) az 1000 forint termelési értékre eső önköltség az előirányzatnál legalább 15 százalékkal kisebb.

A fenti feltételek mellett a pályafenntartási költségeket az 1949. év átlagához képest 8 százalékkal lecsökkenti.

Közúti villamos közlekedési üzemek

A közúti villamos közlekedési üzemek közül az a legjobb pályafenntartási üzem nyeri el az élüzem címet, amelyik az 1 vágánykilométerre eső fenntartási költségeket az előirányzathoz képest legalább 5 százalékkal csökkenti.

Az a forgalmi üzem, amelyik

a) az egy kocsira eső fenntartási költségeket a tervhez viszonyítva legalább 5 százalékkal csökkenti és az

b) egy forgalmi dolgozóra eső kocsikilométerek számát a tervhez képest legalább 10 százalékkal növeli.

Mélyépítőipar

A mélyépítőiparban az a legjobb eredményt elérő üzem lehet élüzem, amelyik legalább

a) termelési tervét 105 százalékra teljesíti és a munkára előirt határidőket betartja.

b) az előirányzott munkaórákat 10 százalékkal nem lépi túl.

c) cementnél, vas- és faanyagoknál az anyagnormákhoz viszonyítva, legalább 5 százalékos anyagmegtakarítást ért el.

Hajózás

A hajózás élüzeme lehet az a legjobb eredményt felmutató munkahely, ahol:

Közúti gépjármű közlekedési üzemek

A közúti gépjármű közlekedési üzemek közül élüzem lehet az a munkahely, amelyik:

a) a fődarabok javítása nélkül kocsikilométerek számát a tervhez képest legalább 10 százalékkal megnöveli,

b) a nyereségrészesedés befizetési tervét 110 százalékra teljesíti,

ezenkívül javítóműhelyek esetén az 1949. IV. negyedévi eredményeihez képest termelékenységét 5 százalékkal megnöveli,

közúti gépjármű közlekedési üzemeknél pedig az egy kocsikilométerre eső benzin- és olajmegtakarításban a normához képest legalább 5 százalékos megtakarítást ér el.

Az élüzemek kijelölése 1950. I. negyedévének eredményei alapján 1950 május 1-én kerül sor. A versenyfeltételek érvényesek az 1950. tervév II. negyedévének versenyszakaszára is.

A „Sztahánovista“ cím elnyerésének feltételei

A „Sztahánovista"-mozgalom megszilárdítása, előbbrevitele és kiszélesítése érdekében szükségessé vált meghatározni azokat a tárgyi feltételeket, amelyeknek elérésével a dolgozó elnyeri a sztahánovista címet.

A „Sztahánovista" cím feltételeinek meghirdetése hozzájárul ahhoz, hogy a dolgozók mind szélesebb rétegei váljanak sztahánovistákká a világosan kitűzött célok teljesítéséért folytatott szocialista versenyben.

1. A büszke és megtisztelő „Sztahánovista" címet a dolgozók kiemelkedő mennyiségi, minőségi vagy gazdaságossági teljesítményük, vagy a gyakorlatban bevált jelentős újítás és észszerűsítés révén nyerhetik el.

2. A sztahánovista kötelessége, hogy munkamódszerét dolgozó társainak rendszeresen átadja.

3. Az alábbiakban az egyes iparágak legdöntőbb szakmáira vonatkozólag megállapítást nyertek azok a teljesítményszintek, amelyeknek elérése esetén a dolgozó a „Sztahánovista" cím viselésére méltóvá válik.

A teljesítményszintek a jelenlegi műszaki és szervezési adottságok, munkafeltételek figyelembevételével és mérlegelésével kerültek megállapításra.

4. A megadott teljesítményeket mennyiségben, minőségben és gazdaságosságban egyaránt 3 hónapon keresztül kell teljesíteni.

5. A „Sztahánovista" cím adományozása a megfelelő szakszervezeti szervek részvételével történik.

1. Mozdonyvezetők és fűtők.

Sztahánovista az a mozdonyvezető és fűtő, akinek mozdonyán három hónapon keresztül — eltekintve az időszakos vizsgálat és féktuskócsere költségeitől — havonta legfeljebb 200 Ft, személyvonatoknál 300 Ft javítási költség merülhet fel. Szénfogyasztását a kiszabáshoz képest három hónapon keresztül legalább 20 százalékkal kell csökkenteni és vontatási késés szolgálatában nem fordul elő.

Vagy:

Három hónapig az összes út egyhatod részében legalább 40 százalékos túlterhelést továbbított hibátlanul, vagy november havi átlagos haszonkilométer teljesítményét három hónapon át legalább 30 százalékkal megnövelte.

2. Pályafenntartási dolgozók. „Sztahánovista" címet érdemel ki az a teljesítménybérben dolgozó pályafenntartási munkás, aki három hónapon át havonta legalább 150 órát dolgozott teljesítménybérben és 150 százalékos teljesítményt ért el.

3. Távirda-, szemafor- és pályamester. Sztahánovista az a távirda-, szemafor- vagy pályamester, aki három hónapon át a forgalom számára teljes hibamentességet biztosít, vagyis ez idő alatt a mester által fenntartott berendezések hibájából semmiféle forgalmi akadály nem keletkezik (vonatmegállás, vonatkésés, stb.) és a gondjaira bízott munkaterületen levő berendezések fenntartási normaköltségeit ez idő alatt az előirányzathoz képest 15 százalékkal csökkenti.

4. Villamos- és autobuszkalauz. Sztahánovista az a kalauz, aki három hónapon keresztül minden hónapban táskapénzét a szolgálati számonkénti meghatározott normához képest legalább 50 százalékkal növeli.

5. Dokkmunkás. Sztahánovista cím elnyerésére jogosult az a dokkmunkás, aki három hónapon át minden hónapban legalább 150 munkaórát teljesítménybérben dolgozik és a normához képest legalább 200 százalékos teljesítményt ér el.

6. Gépkocsivezetők. A személygépkocsivezetők közül az lesz a sztahánovista, aki a

900—1050 cm3 hengerűrtartalom esetében 80.000 km-t.

1051—1500 cm3 hengerűrtartalom esetében 100.000 km-t.

1051 cm3 felüli hengerűrtartalom esetében 110.000 km-t teljesít javítás nélkül.

b) tehergépkocsivezetők közül az, aki

0.5 t. tehergépkocsiig 80.000 km-t,

1.5 t. tehergépkocsiig 100.000 km-t,

1.5 t. felül 110.000 km-t

teljesít javítás nélkül.

c) autobusz és különleges gépjárművezetők közül az, aki

benzinütemű járművel 120.000 km-t,

Diesel járművel 100.000 km-t

teljesít javítás nélkül.

Későbbiekben megállapítható benzinfogyasztási normát > gépkocsivezető közül sztahánovistává válhat az a gépkocsivezető, aki bevételi tervét három nonapon keresztül 180 százalékra teljesíti.

Mérnökök, technikusok, művezetők és mesterek

Mérnökök, technikusok, művezetők és mesterekre vonatkozólag, amennyiben a vezetésük alatt dolgozó üzem műhelyei, műhelyrészei a rávonatkozó termelési tervet mennyiségileg és az önköltség, valamint a selejtcsökkentés mellett kimagaslóan túlteljesítik, a sztahánovista cím elnyerésére jogosultak.

Felszabadulási EMLÉKVERSENY

A Magyar Szabadságharcos Szövetség április negyedikének, hazánk felszabadulásának megünneplésére országos céllövő versenyt rendez. A céllövőversenyben résztvesznek üzemeink, szervezeteink csapatai és egyéni versenyzői az alábbi számok szerint.

A legjobb üzemi csapat címéért Farkas Mihály vándordíjas csapatverseny folyik, melynek keretében az üzemek kezdő céllövői mérik össze tudásukat, képességeiket.

A mesterlövész jelvény elnyeréséért három testhelyzetes kispuska verseny lesz kezdők számára.

Az osztályozott versenyzőknek is nyílik alkalom arra, hogy összemérjék tudásukat. Három versenyszámban mérkőznek mesterlövészeink.

A célpisztoly- és gyorstüzelőpisztolyszámok érdekessége, hogy a kezdők itt tűnhetnek ki képességeikkel, a versenykiírás kezdők részére biztosít lehetőséget, hogy úgy a cél-, mint a gyorspisztoly lövésekben versenyezzenek.

A verseny országos méretű, széleskörű megmozdulás lesz szabadságharcos céllövőinknek és előreláthatólag az üzemek és szervezetek több csapattal vesznek részt azon, és ezáltal is bizonyítják, hogy a céllövő sport milyen széles, hatalmas tábort számlál a szabadságharcosok körében. A nevezések nagy számával mutassuk meg, hogy mi is kellően kivesszük a részünket április negyedikének, felszabadulásunk ötéves évfordulójának megünnepléséből.

Üzemi Szakszervezeti Bizottságok!

Felhívjuk az ü. b. figyelmét, hogy az MHK nevezési időszak a befejezéshez közeledik, ezért ellenőrizzék a kitöltött és aláírt nevezési ívek azonnali továbbítását, Budapesten a kerületi sportfelügyelőhöz, vidéken a próbáztató bizottságokhoz. A nevezési ívek beküldési határideje április 1.

Az edzések eredményes lebonyolítása érdekében tegye lehetővé az ü. b. az eredménylapok mielőbbi szétosztását az MHK-mozgalomba benevezett dolgozók között.

Szakszervezetek Országos Tanácsa.

SZTAHÁNOVISTA ÚJÍTÓINK MUNKÁBAN

Collet kerékesztergapad csapszorító hüvelye aluminiumból

Stozicska Ferenc újítása (MÁV Debreceni Műhely)

A csapszorító hüvelyeket öntöttvasból készítették s hogy a csiszolt, vagy finoman esztergált csapot a szorítás következtében meg ne sértsék, megfelelő rétegben fehérfémmel öntötték ki. Ahhoz, hogy a szárítóhüvelyt ki lehessen önteni, megfelelő méretre ki kellett esztergálni.

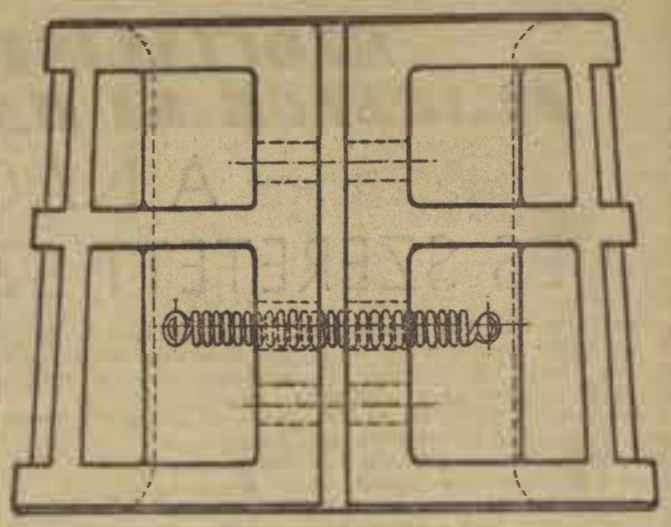

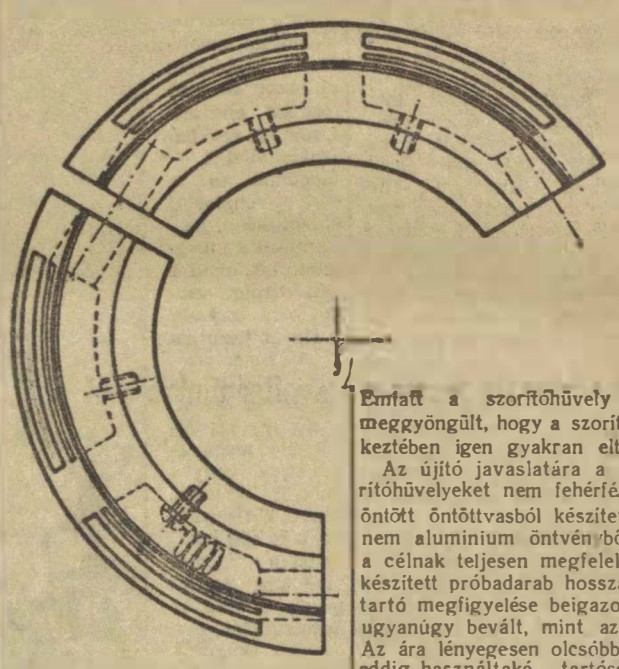

Emiatt a szorítóhüvely annyira meggyöngült, hogy a szorítás következtében igen gyakran eltört.

Az újító javaslatára a régi szorítóhüvelyeket nem fehérfémmel kiöntött öntöttvasból készítették, hanem aluminium öntvényből, amely a célnak teljesen megfelelt. Az elkészített próbadarab hosszabb ideig tartó megfigyelése beigazolta, hogy ugyanúgy bevált, mint az előzőek. Az ára lényegesen olcsóbb mint az eddig használtaké, tartóssága pedig közelítőleg azonos az öntöttvas tartósságával.

Himbatengely módosítása

Halasi Imre főművezető újítása

(Pestszentlőrinc, Gyömrői autobusz főműhely)

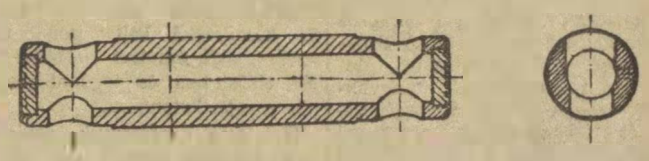

Az OML. 674. Typ. motornál alkalmazott szelepemelő himbatengelyek (gyári átmérője 25 mm) a csapágyakban a két végén illeszkednek, 2 mm hosszúságban. Ha ezen a két befekvő helyen a himbatengely átmérőjét 25 mm átmérőjű helyett 24 mm átmérőjüre készítjük, illetve a régieket leköszörüljük, akkor lehetővé válik, hogy a himbatengelyek egynegyed mm-es fokozatban négyszer felhasználhatók a nagyjavításokhoz, kopások esetén. Továbbá, ha a himbatengely átmérőjét, az emeltyük helyén, az eredeti gyári 25 átm. mm. helyett 26 átm. mm-re készítjük, akkor összesen nyolcszori felhasználást érünk el a himbatengelyeknél. Ezzel megtakarítás érhető el. A betétben edzett himbatengelyeknél, csak átszabályozási köszörülés szükséges a további felhasználásnál, továbbá az emeltyű kiszerelt préseit is alkalmazhatjuk a magasabb felméreteknél.

Az OML. 67. tipusú motor himbatengely és emeltyűpersely esetére a fenti lehetőség szintén fennáll.

MŰVELT NÉP

a kulturális tömegmozgalom folyóirata kultúrmunkásoknak nélkülözhetetlen.

A Népművelési Minisztérium kiadása.

Egyes szám ára: 2 forint.
Előfizetési díj évi 20 forint.
Megjelenik minden hó elején.
Kiadóhivatal:
Budapest 62., postafiók 353.
Telefon: 129—480.
Csekkszámlaszám: 61.068.

Hogyan segített bennünket közlekedésünk újjáépítésében
a felszabadító Szovjetunió, a dicsőséges Szovjet Hadsereg

1950 április 4-én ünnepeljük történelmünknek legnagyobb dátumát: országunkat és népünket ezen a napon szabadította fel a dicsőséges Szovjet Hadsereg. A szovjet katonák segítségével fogtak hozzá a vasutasok, közúti dolgozók, hajósok, gépjárművezetők a romokbanheverő magyar közlekedés újjáépítéséhez.

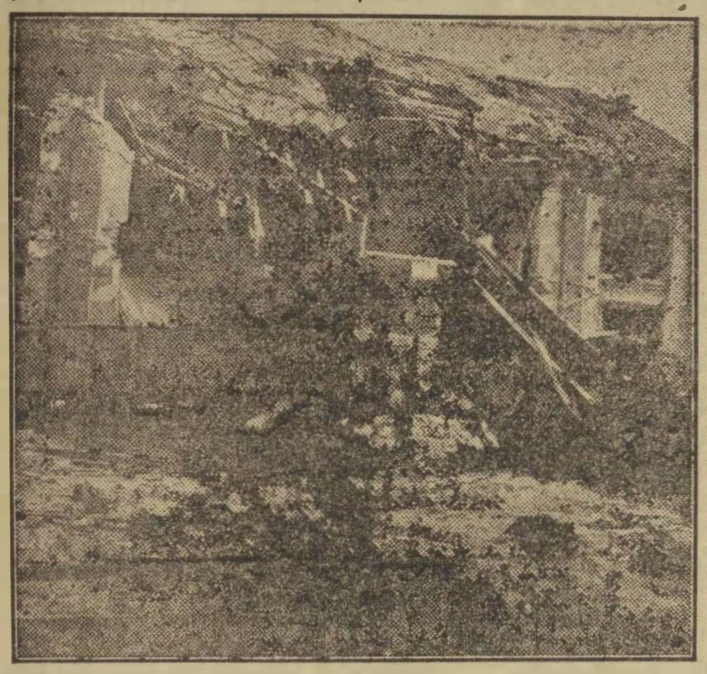

A fasiszta hordák ezt az örökséget hagyták ránk. Amerre szem ellátott a vasúton, minden romokban hevert: üzemeink, állomásaink a pusztulás képét mutatták.

A felszabadulás utáni első hónapokban, amikor eltakarítottuk a forgalmat akadályozó romokat, megállapíthatóvá vált, hogy a magyar vasúti hálózat, az 1938. évi állapotot figyelembe véve, mindössze csak 30 százalékos teljesítőképességgel rendelkezik. Ugyanakkor a hajózás a fasiszták által nyugatra hurcolt hajóegységek hiánya miatt teljesen megbénült. Hasonlóan sivár helyzet volt a közúti közlekedési kocsipark és létesítmények vonalán is, ahol 1938-hoz viszonyítva, 82 százalékos pusztulás következett be. Gépjárműveink csaknem 100 százaléka semmisült meg, illetve a nyugatra hurcolás következtében elvesztek számunkra.

Ez az alig egyharmadnyi vasúti teljesítőképesség és egyötödnyi közúti közlekedési teljesítőképesség az ország akkori szétzilált gazdasági helyzetében sem volt elegendő.

Reménytelen helyzetünkben a Szovjet Hadsereg segítségünkre siet

A háború folyamán a vasúti vonalak, a vasút mozdony- és kocsiparkja, valamint a vasúti raktárak részben erősen megrongálódtak, részben elpusztultak, melynek következtében a felszabadulás után a személy- és árufuvarozás lebonyolításának s általában a kereskedelmi szolgálat ellátásának nem volt meg a lehetősége.

A Szovjetunió és hős hadserege a felszabadítás után azonnal segítségünkre sietett. Nem hagyott el bennünket elesettségünk idején.

A VASÚTON

A dicsőséges Szovjet Hadsereg első ténykedése az volt, hogy segített az ellenség által lerombolt távíró- és távbeszélő vonalakat és készülékeket helyreállítani és használható állapotba hozni.

Az ezt követő időben a Szovjetunió különböző országokból visszairányította a magyar vasúti kocsikat és ezeket használatunkra adta.

A magyar kocsipark felépítésénél a Szovjetunió jóakaratú és hatékony segítségét élvezzük ma is, amely támogatásnak eredményét a gyakorlatban, konkrét eredmények, közlekedés terén elért győzelmek bizonyítják.

1945 november havában a MÁV kocsiparkját a nagy Szovjetunió felszabadította, átadta a MÁV kezelésébe és használatába. Ennek eredményeként lehetővé vált a magyar vasúti közlekedés megszervezése, megindítása, lebonyolítása. Ezzel a lépéssel újjáépítésünk hatalmas lendületet kapott.

Különösen ki kell emelni azt a segítséget, amelyet Felszabadítónk azáltal nyujtott, hogy már közvetlen a felszabadítás után saját alakulataival

bevezette és megszervezte vonalainkon a menetirányító szolgálatot és ez az alapja ma is menetirányító szolgálatunknak.

A Szovjetunió közvetlenül a felszabadulás után helyreállította műszaki csapataival a legfontosabb Duna- és Tisza-hidakat. Ezek között is jelentős volt a záhonyi, tiszafüredi, szolnoki, szegedi vasúti Tisza-hidak, valamint a budapesti összekötő vasúti Duna-híd és a bajai vasúti pontonhíd helyreállítása. Ezeken kívül közel 1000 középnagyságú és kisebb ideiglenes hidat épített.

Nagy segítség volt számunkra az, hogy soronkívül hazaengedték a hadműveletek során fogságba esett mérnököket, műszaki értelmiségieket és szakmunkásokat, ami által lehetővé vált az, hogy a helyreállítási munkálatokat a lehető leggyorsabb ütemben megindíthattuk.

1945—46 és 1946—47 telén a Szovjet Hadsereg műszaki csapatai felmérhetetlen segítséget nyujtottak számunkra az ideiglenes hidak jég- és árvédelménél, melyet akkor, a még elégtelen felszerelésünkkel semmiképpen sem tudtunk volna ellátni. Ezzel a hős Felszabadító Hadsereg lehetővé tette, hogy újabb veszedelmes károktól mentesüljünk és azt, hogy a vasúti forgalom kiszélesedjen és ezzel hazánk újjáépítése kezdetét vehesse.

A SZOVJET HADSEREG állította helyre távíró, távbeszélő, villamos haharangjelző stb. berendezéseink légvezetékeit is. A különböző harci cselekmények következtében földön heverő vas- és bronzhuzal vezetéki anyagból, fáradságot nem ismerve, új távközlő vonalakat épített. Gondoskodott arról is, hogy a vonatközlekedés megindításához elengedhetetlenül szükséges távbeszélő, távírókészülékkel az üzemet felvehessük. Számos vonalunkon úgynevezett *dispatcher* távbeszélő berendezést létesített, melyek azelőtt jóformán teljesen ismeretlenek voltak a MÁV-nál. A rendszeres vonatforgalom megindulását elsősorban ezek a dispatcher-vonalak tették lehetővé.

A felrobbantott pályákat helyreállította és a legszükségesebb védőjelző- és biztosítóberendezéseket is üzembehelyezte. Különösen az ország északi és keleti részein tett ezzel a Szovjet Hadsereg igen nagy szolgálatokat. Hozzásegítette a MÁV-ot rádiótávíróberendezései újjáépítéséhez és üzembehelyezéséhez.

A felszabaduás után az otthonuktól elszakadt családok és személyek hozzátartozóikhoz igyekeztek eljutni. Az ostrom alatt a nagyobb városok, főként Budapest dolgozói, élelmiszerkészletüket teljesen felélték. Ezért sürgősen gondoskodni kellett ezeknek a városoknak élelmiszerrel való ellátásáról. Ennek érdekében egyes szervezetek megbízottainak és magánosoknak is vidékre kellett utaznia, hogy élelmiszertartalékokat kutassanak fel és ezekbe a városokba szállítsák. De kifogytak vidéken az iparcikkek is, melyekkel a város látta el az egyes vidéki gócokat.

A felszabadulás után közvetlenül a Szovjet Hadsereg katonai szállítmányain kívül más vasúti közlekedés nem volt. Itt is segítségünkre sietett a Szovjetunió hős Hadserege és megengedték, hogy magánszemélyek katonavonattal utazhassanak s vidéken beszerzett élelmicikkeket magukkal vihessék. A nagyobb mennyiségben vidékre szállítandó iparcikkek és a városokba fuvarozandó élelmiszerek, tüzelőanyag részére a Szovjet Hadsereg saját kocsiparkjából kocsikat bocsátott rendelkezésünkre s ezeket a kocsikat a szovjet katonák felügyelete mellett katonavonatokkal továbbították rendeltetési helyükre.

Az élelmiszerek és iparcikkek szállításának megindításához a Szovjetunió saját mozdony- és kocsiparkjából egész szerelvényt bocsátott rendelkezésünkre. És hogy ezekben a szerelvényekben fuvarozott árukat a felelőtlen elemek ne dézsmálhassák, a Szovjet Hadsereg katonai kísérettel biztosította e vonatok sértetlen továbbítását. Ugyancsak szovjet katonák őrizete alatt állítak rendeltetési helyükön a kocsik, mindaddig, amíg az áruk elosztása meg nem történt.

Amikor a Szovjetunióval megkötöttük az ideiglenes kereskedelmi és határforgalmi egyezményt, a Szovjetunió látott el bennünket nyersanyagokkal. Így indult meg üzemeinkben a munka. Ezeket a nyersanyagokat is saját mozdonyaival és kocsijaival fuvarozta.

A felszabadulás utáni időkben tehát a hatalmas Szovjetunió hős hadserege biztosította vasútunkon a forgalom, a személyek és áruk fuvarozásának megindulását, ezért soha semmiféle ellenszolgáltatást nem kért, annak ellenére, hogy a vasút az utasoktól és a fuvaroztatóktól a menetdíjat, illetőleg fuvarozási díjat beszedte. Ezzel hozzájárult ahhoz, hogy a kezdeti nehézségekkel küzdő MÁV a befolyó fuvarozási díjból fizethette a vasút dolgozóit.

A FŐVÁROSI VILLAMOSKÖZLEKEDÉSNÉL

Hasonlóan a vasúthoz, segítséget nyujtott a felszabadító Szovjet Hadsereg a főváros villamosközlekedésének helyreállítása terén is. Nélkülük az újjáépítési munkához hozzá sem kezdhettünk volna, mert a fel nem robbant bombák, lövedékek és a szerteszét heverő tank- és gyúróncsok nemcsak akadályt, de életveszélyt is jelentettek dolgozóink számára. A hős szovjet katonák életük veszélyeztetése árán itsztították meg telepeinket a lőszermaradványoktól és már a felszabadulás első napjaiban őrséget állítottak pályaudvaraink elé, nehogy az értékes és akkor még pótolhatatlan felszerelési tárgyak, anyagok veszendőbe menjenek. A romok eltakarításához segítséget adtak, szabad mozgást biztosítottak dolgozóinknak, hogy azok teljes biztonsággal dolgozhassanak a pályatestek helyreállításán. Nagy jelentősége volt annak is, hogy sok helyen élelemmel is ellátták dolgozóinkat.

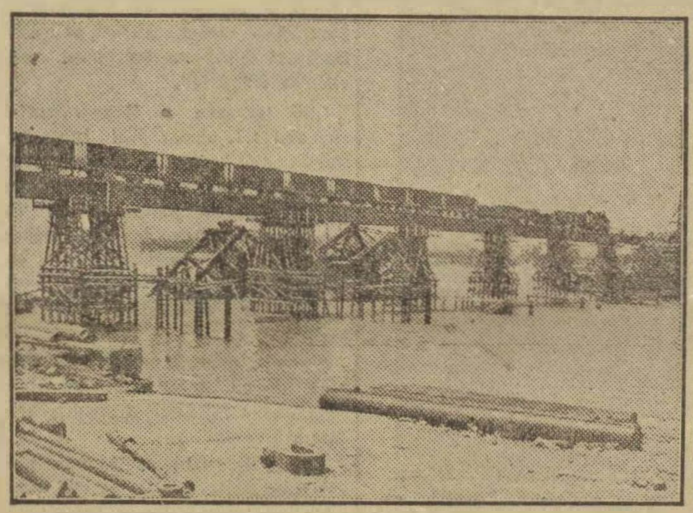

A hatalmas Szovjetunió dicsőséges Szovjet Hadserege már felszabadításunk első napjaiban segítségünkre sietett. A hős szovjet katonák teremtettek összeköttetést a Duna két partja között, hogy megindulhasson az élet. Képünk a déli összekötő vasúti Dunahidat ábrázolja, amint az első szerelvények egyike „lépésben" áthalad az ideiglenes hidon, hogy iparcikket vigyen a nélkülöző vidéki lakosságnak.

Összefogásunk és megfeszített munkánk azonban nem lett volna elegendő közlekedésünk megindítására. A szénhiány akadályozta az áramfejlesztést. Kispest szovjet parancsnoka és a főváros akkori parancsnokhelyettese: *Papasvili*, valamint a budai kerületek szovjet katonai parancsnokai magukévá tették a városi közlekedés ügyét és lehetővé tették, hogy a vállalat kispesti áramfejlesztő telepe és az Elektromos Művek zavartalanul megkaphassák az áram előállításához szükséges szénmennyiséget.

Amíg a vonatok a kellő mennyiségu szenet nem tudták felszállítatani Budapestre, addig szovjet hajók hozták a szenet a fővárosba.

Ennek volt köszönhető, hogy 1945 április 20-án már öt ikerkocsival járatot indítottunk Kispestről a Nagyvárad-térig.

A kezdeti munkák a meglévő felsővezetéki készleteket hamar felemésztették. Szállítóeszköz hiányában a vidéki gyárakból nem tudtunk további anyagellátást kapni. Ekkor ismét a Szovjet Hadsereg sietett segítségünkre, teherautókat bocsátott rendelkezésünkre, úgyhogy Salgótarjánból munkavezetéket, Pécsről pedig porcellánszigetelőket tudtunk felszállítani. Budapest főváros közönsége tehát, amikor elismeréssel gondol a városi közlekedés helyreállítóira, elsősorban a dicsőséges Vörös Hadseregre gondol hálával és szeretettel.

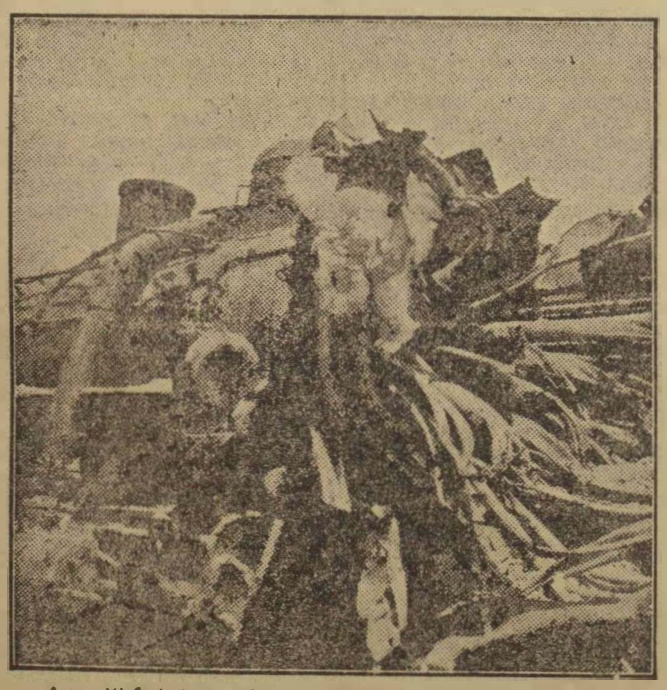

A vandál fasiszta pusztításnak esett áldozatul ez a gőzmozdony is.

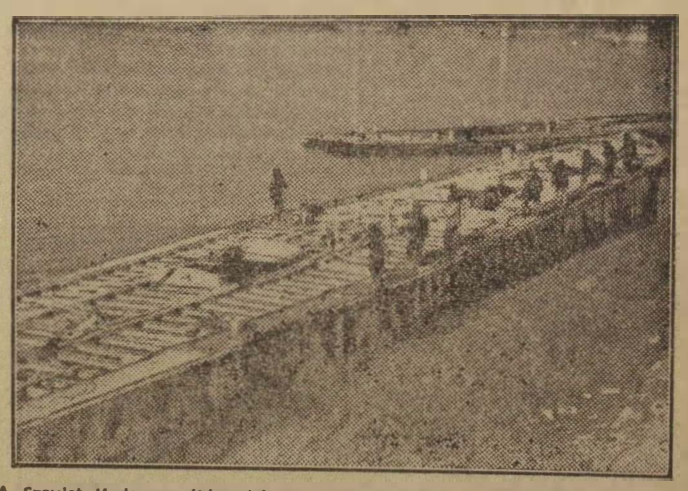

A Szovjet Hadsereg áldozatkészen, testvéri módon segített hazánknak és ez megmutatkozott az élet minden területén. Képünkön elsüllyedt folyami uszályokat emelnek ki és tisztítanak meg az iszaptól.

ÉLJEN NÉPÜNK FELSZABADÍTÓJA ÉS BARÁTJA: A NAGY SZTÁLIN!

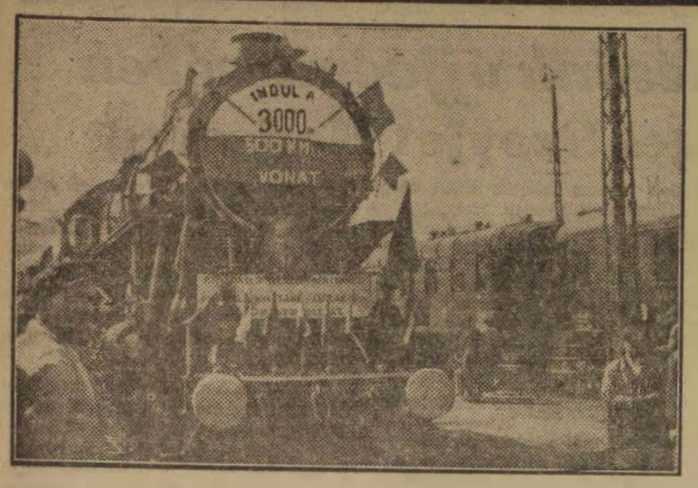

A nagy Szovjetunió hős sztahánovista vasutasainak példáján indítottuk el a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres" mozgalmat, amellyel sokmillió forint megtakarítást érünk el.

AZ AUTÓKÖZLEKEDÉSNÉL

1945 elején a hazai gépkocsiközlekedés reménytelen volt. A fasiszták elhurcolták gépkocsijaink nagy részét, a még megmaradtak pedig az ostrom alatt elpusztultak.

A Szovjet Hadsereg segítségünkre sietett itt is. Magukhoz hívták az autójavító vállalatok vezetőit és megbeszélték velük az üzemek azonnali megindítását. Boldogan sereglettek dolgozóink a műhelyekbe és hálásan fogadták a jó meleg leveseket és kiadós kenyéradagokat, amelyek a legszörnyűbb nélkülözések idején szinte az utolsó percekben érkeztek számunkra.

Az autószakma dolgozóit magával ragadta a szovjet katona nagy lelkesedése, munkaszeretete és a Szovjet Hadsereg gépkocsijaival egyidőben megindult a magyar roncskocsik felépítése.

A BARÁTI SZOVJETUNIÓ minden eszközzel támogatta a gépkocsiforgalom fejlesztését. A szovjet katonai hatóságok egymásután adták ki a forgalmi engedélyeket, a közlekedésügyi minisztériummal karöltve. Gombamódra szaporodtak a teherautók és hordták az élelmet a város éhező lakosságának. A Szovjetunió mindezeken felül ittlévő gépkocsijainak egy részét *Vas* Zoltán akkori polgármester rendelkezésére bocsátotta, hogy ezzel is elősegítse a főváros élelmezését.

Ujabb súlyos problémák merültek fel. Nem volt benzin, olaj és gumi. Ujból segített rajtunk a Szovjetunió, nagymennyiségű üzemanyagot kaptunk. A gumigyár a Szovjetunióból kapta az első nyersgumiszállítmányt, hogy megindulhasson az abroncsgyártás. A Szovjet Hadsereg indította meg a lispei olajtermelést. Az olaj egyrészét mi kaptuk meg, pedig a háború ekkor még nem ért véget. Megindult az újjáépítés szédületes iráma. Gépkocsijaink hordták a romokat és az újjáépítéshez szükséges anyagokat. A közigazgatás jóformán csak gépkocsikkal tudta munkáját megkezdeni és megoldani.

Mégis kevésnek bizonyult autóparkunk. A Szovjet Hadsereg bérmunka fejében gépkocsikat engedett át és boldogan ment ki a minisztérium autóosztályának vezetősége a szovjet katonai autótáborokba, hogy kiválogassák a kis hibával rendelkező gépkocsikat. Egy katonai gépkocsi kijavítása ellenében egy gépkocsi magyar tulajdonba ment át. Hatalmas fellendülés következett be az autójavító szakmában.

Szinte hihetetlen, hogy tehergépkocsi állományunk, amely 1945 elején nem is létezett, a Szovjetunió jóvoltából a stabilizáció idejére már meghaladta az 1938-as állapotot.

A stabilizáció utáni évben már megindult az új autók behozatala. A nyugati import azonban mind nehezebbé vált. Az imperialisták súlyos dollárral fizettették meg gépkocsijaikat. E körülmény rendkívül drágává tette az autókat és más értékes nyersanyagok importjáról kellett lemondani, hogy dollárral fizethessünk. Amikor a gépkocsihiány már kezdett érezhetővé válni, újból a Szovjetunió baráti keze segített rajtunk. Anélkül, hogy az áru ellenértékét előre kifizettük volna, megindult a lényegesen olcsóbb szovjet gépkocsiimport. Az amerikai, úgynevezett „pléhmadarak" helyett a sokkal komolyabb és hosszabb élettartamú szovjet személy- és tehergépkocsik jelentek meg utcáinkon.

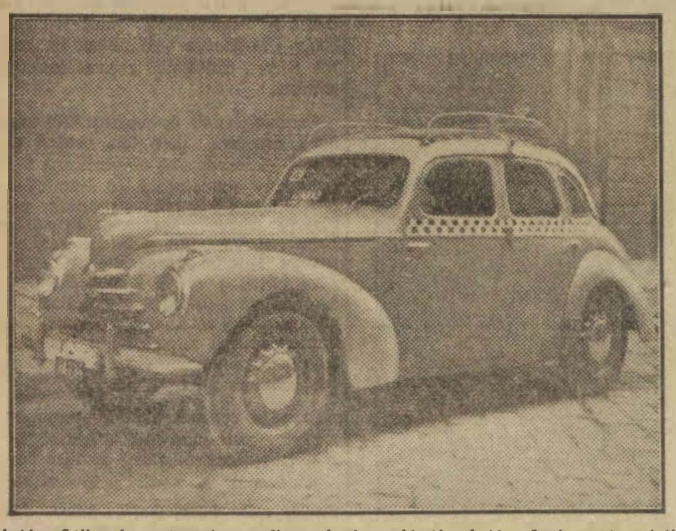

Gépjárműállományunk sokezer ilyen és hasonló új gépjárművel gazdagodott felszabadulásunk óta.

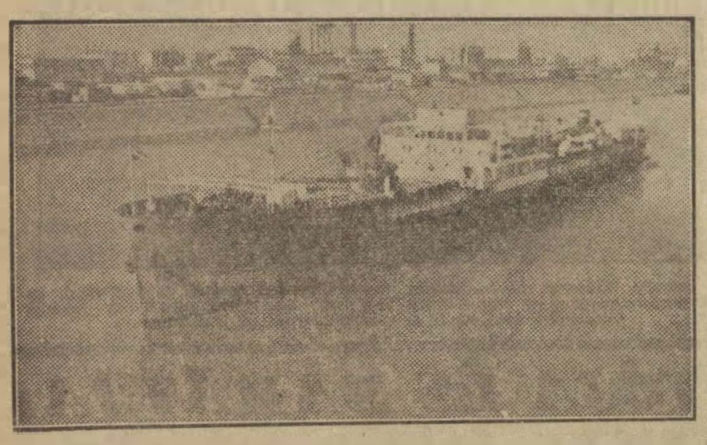

Uj tengeriáró hajók láriák a távoli tengereket hirdetve népi államunk nagy eredményeit, melyeket a Szovjetunió segítségével értünk el.

A HAJÓZÁSNÁL

A magyar hajópark egy része akna- és bombatalálattól elsüllyedve vagy a nyugatra hurcolás elől menekülve önsüllyesztéssel a Duna medrében feküdt, másrészt a fasiszták által Ausztria és Németország angol-amerikai megszállási övezetébe irányították.

Budapest felszabadítása után a Szovjet Hadsereg csónakok és a rév átkelési egységek beállításával megteremtette az összeköttetést Buda és Pest között. Az első napok után ezeket az egységeket a magyar hajósoknak adták át, akik mindaddig, amíg az elsüllyesztett csavargőzösöket nem sikerült kiemelni, ezekkel biztosították az átkelést.

A Szovjet Hadsereg aknaszedőhajói tisztították meg a Dunát a ledobott aknáktól, roncsok, elsüllyedt hajók eltávolításával nemcsak a hajózó utat biztosították, hanem jelentős mértékben hárították el az árvízveszedelmet is.

Szovjet mérnökök és műszaki csapatok segítségével és irányításával a magyar hajós dolgozók a kisebb könnyebben hozzáférhető egységeket kiemelték. Ezzel az áruforgalom megindult. E kiemelt kis dereglyékkel, uszályokkal biztosították részben Budapest tüzifaellátását és a környező dunamenti községekből ezekkel a hajókkal hoztak a romtakarítást végző dolgozók részére élelmet.

KÖZVETLENÜL A FELSZABADULÁS UTÁN a szovjet megszálló hatóságok visszaadták a magyar kormánynak a „Tisza" nevű Duna-tengerjáró hajót, amely Dorog—Budapest viszonylatban szenet szállított, ami által Budapest elektromos energiával való ellátása fokozódott.

1946 tavaszán a Magyar-Szovjet Hajózási RT. alapításával kapcsolatban 23 hajót kaptunk a Szovjetuniótól, amely hajókkal már komoly kül- és belforgalmat bonyolíthattunk le. Ez gazdasági életünk talpraállításában hathatós segítség volt. Az anyagi segítség mellett szakképzett kiváló hajósokat, vezető- és műszaki embereket kaptunk.

A szovjet műszaki emberek irányításával kiemelt csavargőzösökkel kezdhette meg a MEFTER a személyhajózást a Tiszán.

A fasiszták által nyugatra hurcolt és az imperialisták által jogtalanul visszatartott hajókat csak a Szovjetunió erélyes és határozott diplomáciai segítségével tudtuk visszakapni.

1946 őszén a Szovjetunió kormánya újabb 46 hajót adott vissza, amelyet a háború folyamán hadizsákmányként lefoglalt és amely a nemzetközi jog szerint a Szovjetuniót illette meg. A Szovjetuniónak ez az újabb, nagylelkű segítsége tette lehetővé, hogy a mindinkább fellendülő gazdasági életünk ipari szektorának egy részét folyamatosan el tudtuk látni nyersanyaggal.

1947 tavaszán a Szovjetunió segítségével visszakapott hajókkal megindíthattuk a Dunán és a Tiszán a személyhajózást. 1947 novemberében a Szovjetunió kormánya az ausztriai szovjet övezetben elsüllyedt 27 hajót visszaadta, sőt ezek kiemeléséhez műszaki segítséget is adott.

1948-ban a Szovjetunió következetes baráti politikájának és segítségének volt köszönhető, hogy a belgrádi dunai egyezmény, mely a dunamenti államok szabad hajózását biztosítja, — létrejött. Az egyezmény kizárja a dunamenti parttal nem rendelkező imperialista nagyhatalmak beavatkozását a Dunával kapcsolatos ügyekbe.

A LÉGI-KÖZLEKEDÉSNÉL

A Szovjetunió és dicsőséges hadseregének segítsége nélkül a repülés megindítását csak a békeszerződés megkötése után lehetett volna elkezdeni, de már 1945-ben 11 közforgalmi repülőteret és számos sportrepülőteret bocsátott rendelkezésünkre, amelyeken segítségükkel megindítottuk az újjáépítési munkálatokat. Ezenfelül több korszerű forgalmi és taxirepülőgépet kaptunk a szükséges tartalékalkatrészekkel együtt.

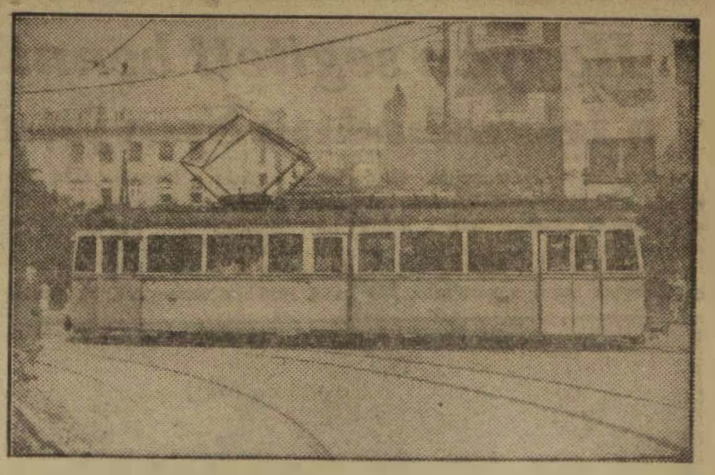

A romokban heverő fővárosi villamosközlekedést is a Szovjet Hadsereg segítségével állítottuk helyre. Ma már nyoma sincs a pusztulásnak. Karcsú villamosok siklanak az utcákon s szállítják a dolgozókat.

A modern repülés biztonságához múlhatatlanul szükséges rádió- és hírközlő berendezéseket ugyancsak a Szovjetunió támogatása révén szereztük be.

A vidéki repülőtereken a városokkal való összeköttetésre szolgáló gépjárműveket bocsátott rendelkezésünkre és állandó támogatást nyujt szakemberekben, üzemanyagban egyaránt. Különösen nagy súllyal esik latba az, hogy a felszabadulást követő időben, amikor elektromos áramszolgáltatásunk még nem volt, vagy még nem volt tökéletes, szükség-áramforrásokat, (agregátorokat) bocsátott a magyar légiközlekedés rendelkezésére.

Magyarország légiközlekedése, a hatalmas Szovjetunió segítsége nélkül nem állhatna fenn, mert repülőgépparkunk pótlása csaknem kizárólag a Szovjetunióból lehetséges.

A felszabadulás óta felmérhetetlen segítséget nyujtott a Szovjetunió

Hosszú oldalakon sorolhatnánk a hatalmas Szovjetunió és dicsőséges Szovjet Hadseregének segítségét, támogatását felszabadulásunk után, majd az azt követő öt esztendő alatt.

UJJAEPITESÜNKBEN DÖNTŐ MÓDON mutatkozott meg a Szovjetunió segítsége, a kommunisták kezdeményezése és Pártunk vezetése. Ha eredményekről beszélünk, csakis ezekkel az erőkkel számolva érhettük el hatalmas gazdasági és politikai győzelmeinket. Hasonlóan elévülhetetlenek ebben a győzelemben a munkásosztály érdemei, a dolgozó parasztság és haladó értelmiség eredményei.

Ujjáépítésünk sikereit külföldi segítség nélkül, a Szovjetunió, a népi demokráciák segítségével és saját erőnkre támaszkodva értük el. Hatalmas mértékben emelkedtek ezek az eredmények a hároméves terv alatt, amikor nemcsak termelésünk, de életszínvonalunk is meghaladta a háború előtti viszonyokat.

A hatalmas és győzedelmes Szovjetunió nemcsak anyagi eszközökben segített bennünket, hanem átadta gyakorlati tapasztalatait, sztahánovistáinak példaadó munkamódszereit népünknek, közlekedésünknek, a csakis ennek segítségével fejlődhetett ki hazánkban a szocialista munkaverseny, így vált lehetővé, hogy közlekedésünket korszerűsítsük, megindítsuk a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres" mozgalmat és kialakítsuk a szocialista közlekedés új embertípusát.

Mi, a közlekedés 220.000 szervezett dolgozója méltóak leszünk a nagy Szovjetunió és a dicsőséges Szovjet Hadsereg értünk hozott áldozataira!

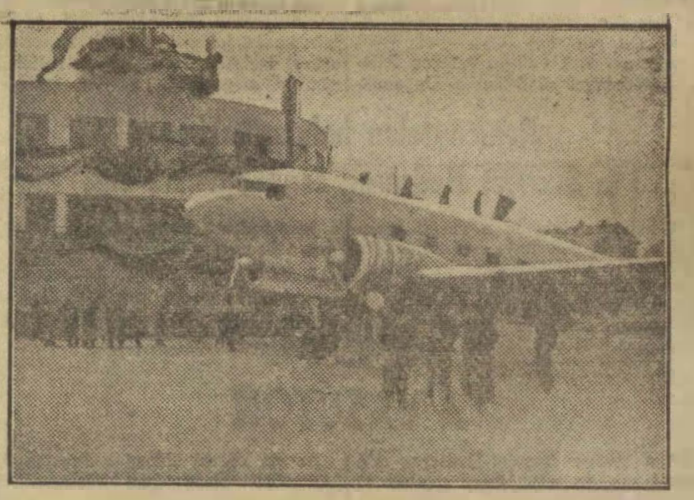

A polgári és sportrepülés is újjáéledt nagy barátunk, a győzelmes Szovjetunió segítségével. Ezüstös gépmadarak közlekednek vidéki városaink között.

Ez is a Szovjetunió segítsége

Drága Sztálin elvtársunk 70. születésnapján indult el első útjára a főváros dolgozóinak kedvenc közlekedési eszköze: a „trolibusz". Ez is a Szovjetunió segítsége, támogatása révén került hozzánk, hogy egyre növekvő közlekedési gondjainkon könnyítsen.

Egy hónap alatt háromezer 500-as szerelvény

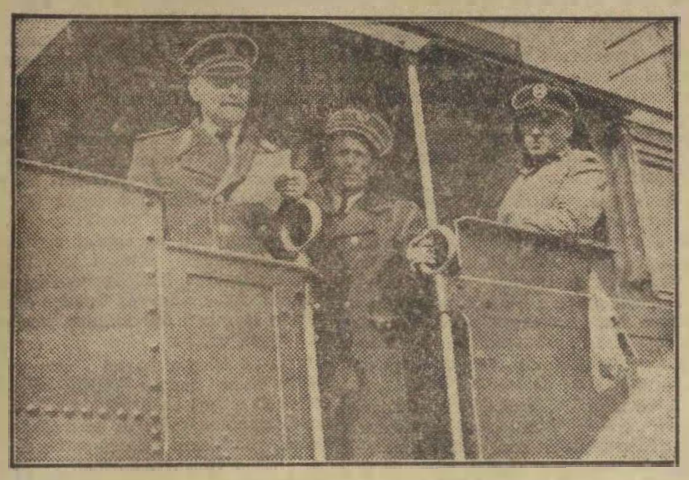

Március 25-én, szombaton ünnepélyes külsőségek között indult el a háromezredik 500 km-es szerelvény. A feldíszített szerelvény elindítása előtt Imre József elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály helyettes vezetője tartott beszédet.

— Ma egy hónapja indult el hazánkban az 500 km-es mozgalom — mondotta és ma már a vasutasdolgozók lelkes munkája következtében elérkeztünk a háromezredik 500-as vonat indításához. Az április 4-i nemzeti ünnep jegyében meginduló 500-as mozgalom hiven fejezi ki a vasutas dolgozók hálaját és szeretetét a Szovjetunió, a felszabadító Szovjet Hadsereg iránt.

Prieszol József elvtárs, a közlekedési- és postaügyi minisztérium államtitkára arról beszélt, hogy egy hónappal ezelőtt sokan kétkedtek e nagyjelentőségű mozgalom sikerében. Ma a magyar vasutasok már azzal büszkélkedhetnek, hogy a háromezredik 500-as szerelvényt indították el.

Balról jobbra: Imre József, Lukács Péter és Katona József elvtársak. A 3000-ik 500-as szerelvényt Katona József m. vezető, Zavagyei Sándor és Sláj József fütő elvtársak továbbitották.

Takács Pál marós:

Április 4-re hálám jeléül a nagy Szovjetunió iránt befejezem ezévi tervemet

„T. Szerkesztő Elvtárs! Közeledik a nagy nap, április 4-e, mikor meg kell mutatnunk érzéseinket felszabadítónk, a dicsőséges Szovjetunió és annak bölcs vezére, *Sztálin* elvtárs iránt.

Április 4-e, amely a maga teljességében tárja fel előttünk öt év nagy győzelmeit, a jövő nagyszerű perspektiváit, hálánk és szeretetünk kinyilvánítása mellett, egyben a békéért folyó harc ünnepe is. Figyelmeztetés az imperialisták számára, hogy milyen sors vár rájuk, ha a béke erői, a legyőzhetetlen Szovjetunió ellen merészelne támadni. Figyelmeztető számunkra, a dolgozó magyar nép számára, a magyar közlekedés szervezett dolgozói számára, hogyan tették tönkre hazánkat a fasiszták, hogyan szabadított fel bennünket nagy barátunk az elnyomás alól. Figyelmeztetés arra, hogy csak a hatalmas Szovjetunió mellett állva biztosíthatjuk függetlenségünket, szabadságunkat, békénket. Figyelmeztető arra, hogy mit jelent számunkra a Szovjetunió és a népi demokráciákkal való szoros szövetség. Megmutatja, hogy miért szükséges a honvédség fejlesztése mellett a munkaverseny kiszélesítése, a Sztahánov-mozgalom továbbfejlesztése a béke megvédése szempontjából. Figyelmeztető arra, hogy ifjúságunkat döntően a szocialista hazafiság és proletárnemzetköziség szellemében neveljük.

Nem utolsósorban azonban április 4-e az éberségre figyelmeztet bennünket, arra, hogy fokozzuk az éberséget minden területen. Sikereink mellett ne becsüljük le az ellenség erejét. Harcoljunk következetesen a kapitalizmus gazdasági és ideológiai maradványai ellen.

Üzemünk, az Északi Járóműjavító NV dolgozói átérzik ennek a történelmi napnak a jelentőségét. Valamennyien igyekszünk, hogy még több és jobb munkával, új kezdeményezésekkel minőségvállalással, új sztahánovisták nevelésével bizonyítsuk hálánkat felszabadításunkért.

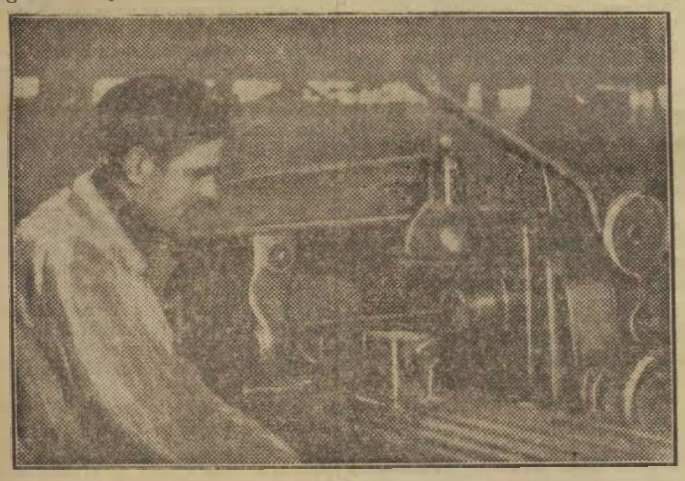

A magam részéről felajánlottam és be is fogom tartani igéretemet: április 4-e, hálám jeléül a nagy Szovjetunió iránt, *befejezem ezévi tervemet.*

Megfogadtam Pártunk, szeretett Rákosi elvtársunk szavait, harcolok a bürokratizmus ellen és ugyanakkor kritika és önkritika alkalmazásával megvizsgálom munkámat, kiküszöbölöm a hibákat és azokat a hiányosságokat, melyek akadályozói lehetnek a még nagyobb teljesítmény elérésének.

Éljen felszabadítónk, a hatalmas Szovjetunió, a világbéke őre! Éljen Sztálin elvtárs, népünk nagy barátja! Éljen a dicsőséges Szovjet Hadsereg! Éljen győzelmes Pártunk és a mi nagy tanítónk, Rákosi elvtárs!

Elvtársi üdvözlettel:

Takács Pál sk. marós.

Északi Járóműjavító NV

Petter elvtárs, új sztahánovistánk 300 százalékos teljesítménnyel készül a nagy napra

Az Északi Járóműjavító NV sztahánovista dolgozója *Petter* István fúrós. Havi átlagteljesítménye 300 százalék.

Petter elvtárs a sztálini-műszak óta állandóan 200 százalékon felül teljesítette munkáját. A sztálini-műszak alatt 525 százalékot ért el és most az a célja, hogy — a sztálini-műszak tapasztalatait felhasználva — az akkor elért eredményét állandósítsa és túlteljesítse.

— Legnagyobb nemzeti ünnepünk: felszabadulásunk méltóképpeni megünneplésére 20 százalékos munkateljesítményemelést ajánlottam fel, — mondja *Petter* elvtárs. Ezt a felajánlásomat azóta már túl is teljesítettem.

— A szovjet sztahánovisták példáját követve újításokkal és a munkamódszerek észszerűsítésével igyekszem teljesítményemet tovább fokozni. Egyik újításom a rúgóhevederek fúrásának meggyorsítása egyszerű készülék segítségével.

— Szaktudásom nem rejtem véka alá! Ujításaimat, munkamódszereimet dolgozótársaimnak is átadom, s ma már a műhelyünkben dolgozó fúrósok átlagosan 150 százalékot teljesítenek!

— Szemináriumokon és különböző brossurákból megismertem a Szovjetunió Sztahánov-mozgalmát. A szovjet sztahánovisták példája lelkesített engem is, amikor megértve Pártunk felhívását és útmutatását, én is a Sztahánov-mozgalomhoz csatlakoztam. Pártunk iránymutatása átsegített bennünket a kezdeti nehézségeken és tanítómesterünk, *Rákosi* elvtárs bölcs vezetése pedig biztosítja számunkra a sikert: az új, szocialista Magyarország felépítését!

Petter István sztahánovista fúrós az elmúlt napokban már 420 százalékot teljesített.

Dolgozóink február havi újításai közel 1 millió forint megtakarítást eredményeznek

A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Ujtási Osztálya most adta ki a február hóban benyujtott újításokkal kapcsolatos jelentését.

Ezek szerint február hóban 808 újítást nyujtottak be, ebből 179 javaslatot fogadtak el. A február hóban megitélt díjazás forintértéke 70.674 — a várható évi megtakarítás forintértéke pedig pontosan 907.930.

A benyujtott javaslatok megoszlását illetően a következő a helyzet. 495 javaslatot a vasutasok, 151-et a közúti közlekedés dolgozói, 27-et a hajósok, 135-öt pedig a gépjárművezetők nyujtottak be.

A javaslatokból 84 vasutas, 21 közúti közlekedési dolgozó, 6 hajós és 68 gépjárművezető újítási javaslatát fogadták el.

A megitélt díjazásból 43.628 forintot a vasutasok, 4722 forintot a közúti közlekedésiek, 5220 forintot a hajósok, 17.106 forintot pedig a gépjárművezetők kaptak.

Ami a várható évi megtakarítás eloszlását illeti, 621.981 forintot a vasutasok, 60.195 forintot a közúti közlekedés dolgozói, 76.400 forintot a hajósok és végül 149.374 forintot a gépjárművezetők által benyujtott újítások után ér el nemzetgazdaságunk.

MOLNAR VINCENÉ ELVTARSNÓNEK, RACALMAS, ERZSÉBET-TÉR 372. Mindkét levelét megkaptuk és abban foglalt kérelmét sürgős elintézés végett megküldtük a Budapesti MAV Igazgatóság Vasútpolitikai Osztálya vezetőjének, Benkovits Dezső elvtársnak, aki intézkedni fog panaszának orvoslása iránt.

Büszkeségeink

VASUTASOK

Zemlényi Gyula ívhegesztő	(Északi Járóműjavító NV)	473
Pásztor András műszerész	(„ „ „)	450
Farkas József hegesztő	(„ „ „)	435
Sándor Pál hegesztő	(„ „ „)	412
Lugosi Ferenc öntő	(Szolnok Fűtőház)	411
Takács Pál marós	(Északi Járóműjavító NV)	387
Szilfai József hegesztő	(„ „ „)	384
Nyitrai József kazánkovács	(Szolnok Fűtőház)	382
Gula István esztergályos	(Északi Járóműjavító NV)	375
Kovács Sándor esztergályos	(„ „ „)	375
Telekes Zoltán fúrós	(„ „ „)	371
Molnár István esztergályos	(Szolnok Fűtőház)	370
Teleki Ferenc fúrós	(Északi Járóműjavító NV)	360
Koscsisák János esztergályos	(GySEV)	353
Huszár Lajos esztergályos	(Északi Járóműjavító NV)	350
Kun Béla cserejavító	(Szolnoki Járóműjavító NV)	346
Terenyei János cserejavító	(Szolnoki Járóműjavító NV)	346
Zsabka György pályamunkás	(Sz.-fehérvári Omség)	346
Meiszter Albert villanyszerelő-brigád	(Dunakeszi J. NV)	343
Petter István fúrós	(Északi Járóműjavító NV)	342
Bede István pályamunkás	(Székesfehérvári Omség.)	342
Horváth Ferenc villanyhegesztő	(Debreceni Járműj. NV)	342
Kampics István kazánkovács	(Tapolca Fűtőház)	332
Vizi Lajos cserejavító	(Szolnoki Járóműjavító NV)	331
Feltner Mátyás kőműves	(Bpest, Józsefvárosi Omség)	327
Ignácz József mázoló	(Szolnoki Járóműjavító NV)	325
Dobó István mázoló	(Szolnoki Járóműjavító NV)	325
Csabai János cserejavító	(Szolnoki Járóműjavító NV)	320

SZALLITOMUNKASOK — százalék

Bárdi András	(Tüker NV. 19. sz. telep)	430
Miron Sándor	(Tüker NV. 19. sz. telep)	394
Markó József	(Tüker NV. 19. sz. telep)	386
Körmendi József	(Tüker NV. 19. sz. telep)	385
Landesz Gyula	(Tüker NV. 19. sz. telep)	367
Kukucska Pál	(Tüker NV. 19. sz. telep)	345
Hadnagy István	(Tüker NV. 19. sz. telep)	335

HAJOSOK, KIKOTOMUNKASOK — százalék

Gerő „200-as brigád"	(Magyar Nemzeti Szabad Kikötő)	382
Vargyas „200-as brigád"	(Magyar Nemz. Szab. Kikötő)	286
Szücsi „200-as brigád"	(Magyar Nemzet Szabad Kikötő)	258
Torma Lajos lakatos	(Balatonfüred, Hajógyár)	254
Szekeres Mihály hegesztő	(Balatonfüred, Hajógyár)	254
Scharf József hegesztő	(Balatonfüred, Hajógyár)	254
Geipl Kálmán hegesztő	(Balatonfüred, Hajógyár)	254
Jurena Lajos hegesztő	(Balatonfüred, hajógyár)	254

GÉPJARMÜVEZETOK — százalék

Besze Illés segédmunkás	327
Dobos István gépjárművezető	103.000 kilométer
Lendler Gyula taxi gépjárművezető	223
Kupi István hegesztő	317
Hallai Gyula autószerelő	281
Cserven Károly kovács	220
Kovács Vilmosné kannatöltő	209

KÖZLEKEDÉSI ALKALMAZOTTAK: — százalék

Szatmári Miklós brigádja	(Fővárosi Vasútépítő KV)	297
Darnyik-brigád	(Pálffy Főműhely)	220
Stadler-brigád	(Fővárosi Vasútépítő KV)	198
Deák Pál	(Ferencvárosi Pályafenntartási Főműhely)	162
Németh László	(Ferencv. Pályafenntartási Főműhely)	160

Várhegyi Ferencné fúrósnő:

Felajánlásommal és újításommal fejezem ki hálámat a felszabadító Szovjet Hadsereg és szeretett Sztálin elvtársunk iránt

„T. Szerkesztőség! A népi demokráciában, nagy, újjáépitő munka közepette én is megtaláltam és elfoglaltam a magam helyét.

Mult év augusztusában kerültem az Északi főműhelybe, mint furósnő. Azóta a III/A osztályban dolgozom. 70 százalékkal kezdtem és fokozatosan eljutottam a 105 százalékhoz. Minden fúróstársam és én egy darabig megálltunk a 105—110 százaléknál. Éreztem magamban annyi erőt, hogy ezt a 105 százalékot emelni tudom 130 százalékra. Ezért versenyre hivtam a főműhely összes fúrósait.

Kihivásom után munkatársaim sorra eljöttek megnézni azt a hátor asszonyt, aki versenyre hivta őket. Én nem tudtam elérni csak 145 százalékot, munkatársaim közül voltak olyanok is, akik a 400 százalékot elérték. Nagy örömömre szolgált mindenesetre, hogy egy nő kihivása ösztönözte őket arra, hogy ilyen magas százalékot elérjenek.

Ujításommal igyekeztem a munka menetét pontosabbá tenni. Ezzel teljesen ki tudom küszöbölni a seleitet és csökkentem az önköltséget. Ujításomat 150 forinttal jutalmazták. Április 4-re 30 százalékot ajánlottam fel és egy újabb újításom van, amit felszabadulásunk ünnepére szeretnék átadni, hogy ezzel is előbbre vigyem az ötéves terv sikerét.

Felajánlásommal és újításommal fejezem ki hálámat a felszabadító Szovjet Hadsereg és szeretett Sztálin elvtársunk iránt.

Az imperialisták lebombázták és tönkretették otthonomat, de népi államunkban megtaláltam a lehetőségét annak, hogy ezt újra felépitsem, mert a Párt, Rákosi elvtársunk vezetésével kivivta a nők egyenjogúságát. Mindenkinek alkalma van dolgozni és mindenkit munkája szerint jutalmaznak. Ötéves tervünk nagy lehetőségeket tár elénk. Munkámmal is harcolok a békéért és a szocializmusért!

VARHEGYI FERENCNÉ s. k.
fúrósnő, VIII/A osztály
Északi Járműjavító NV

SZTÁLIN ÚTJÁN, RÁKOSI MÁTYÁS VEZETÉSÉVEL ELŐRE AZ ÖTÉVES TERV SIKERÉÉRT!

A közlekedési üzemek dolgozói felajánlásaikon keresztül bizonyítják: megértették mit köszönhetnek április 4-nek

A közlekedési üzemek dolgozói megértették Pártunk Központi Vezetőségének január 22-i határozatát, megértették azt, hogy a munkaverseny újabb hatalmas fellendülése, a termelés és termelékenység további emelkedése lesz a legszebb ajándékmű, melyet a szovjet hősök ezreinek állítunk, akik hazánk, népünk szabadságáért hullatták vérüket.

Dolgozóink hatalmas versenylendülete a Szovjetunió tapasztalata nyomán a közúti közlekedésben is felszínre hozta az autóbusznál a 100.000 km-es mozgalmat, a HÉV-nél a 350 tonnás mozgalmat, amelyben dolgozóink kötelezettséget vállaltak a minőségi munkára, a forgalom és a műszak elvtársi együttműködésére és ezek a mozgalmak hatalmas belső tartalékok felszínrehozását teszik lehetővé.

Az április 4-i felajánlási mozgalom eredménye a villamos vállalat dolgozóinak az a kezdeményezése is, amelyben követelik a vállalatvezetéstől, hogy teremtse meg számukra is egy 100.000 km-eshez hasonló sztahánovista mozgalom kialakulásának technikai előfeltételeit.

560-ról 1000 százalékra

A feltörő sztahánovista mozgalmak új feladatok elé állítják a vállalatvezetést is. Minden vállalatvezetőnek elsőrendű feladata kell, hogy legyen, támogatni dolgozóink kezdeményezéseit, hogy vállvetve harcolva a magasabb termelékenységért, az önköltségcsökkentéséért, teljesíteni tudjuk az ötéves tervben elénk tűzött feladatokat.

A kialakuló Sztahánov-mozgalmakon kívül dolgozóink, brigádjaink, műhelyeink kivették a részüket a felajánlásokból is. Dolgozóink a munka minden területén igyekeznek szélesíteni a munkaversenyt, csökkenteni az önköltséget, a selejtet.

A Ferencvárosi főműhelyben például Takács Pál és Becz István vállalták, hogy az újításukkal elért 560 százalékos teljesítményüket április 4-ig 1000 százalékra emelik. A Sallai autóbusz főműhelyben Teiger Dénes fényező brigád vállalta, hogy az első negyedévi tervüket 1 héttel határidő előtt befejezik és munkatervükön felül még 3 személygépkocsi fényezését is vállalta Ugyancsak a Sallai főműhelyben Kreisz Antal vállalta, hogy decemberi 198 százalékos teljesítményét április 4-ig 250 százalékra emeli.

A Dózsa György főműhely dolgozói 9 drb pótkocsi elkészítését vállalták terven felül. A munkaversenyben való elvtársi együttműködésnek igen szép példáját láthatjuk a Füzessy Árpád főműhelyben kocsiszekrény-asztalosai, fafényesítő dolgozói és fényező műhelyének dolgozói együttes felajánlásában, akik vállalták 5 drb pótkocsinak terven felüli félfényezését.

A Cinkotai műhely dolgozói többek között vállalták a 408-as szerelőkocsi ujjáépítését. Az anyagvizsgáló laboratórium dolgozói önköltségcsökkentéssel kívánnak hozzájárulni a fizikai dolgozók mozgalmához, úgy, hogy az olajvizsgálatoknál használatos benzin, és alkohol oldószer keveréket használat után regenerálják és így ismét felhasználhatóvá teszik.

Milyen hiányosságok vannak

Eredményeinktől azonban nem szabad megszédülni. A szocializmus építése megköveteli, hogy megszilárdítsuk és fokozzuk eddigi eredményeinket, hogy egyes sztahánovistáink mozgalmát a dolgozók széles tömegeinek mozgalmává tegyük, hogy a 10.570 nyilvántartott egyéni versenyzőnk közül ne csak 8.448 tehát 80 százaléka vegyen részt hazánk felszabadításának ötödik évfordulójára megindult munkafelajánlási mozgalomban.

És, hogy sok javítanivaló van még ezen a téren, azt bizonyítják azok a termelési értekezletek, amelyek a megfelelő előkészítés hiányában nem töltötték be hivatásukat és nem váltak a munkaverseny újabb lendítő erejévé. Hogy csak néhány példát említsek: a Hungária telepünk termelési értekezletén csak általánosságban foglalkoztak a Sztahánov-mozgalommal, nem konkretizálták azt a helyi viszonyokra. A Fogaskerekű vontatásnál nem domborodott ki a Sztahánov-mozgalom jelentősége, Damjanich pályakarbantartásnál sem foglalkoztak a sztahánovisták tanácskozásával. Általában a dolgozók sok helyen csak az értekezleten szereztek tudomást a napirendről, amit Damjanichban szóvá is tettek.

A verseny kampányszerűségével kapcsolatban is vannak még hibák. A trolibusznál pl. „hibamentes-napot" akarnak szervezni, sok az olyan törekvés, ami arra mutat, hogy üzemi bizottságaink, funkcionáriusaink nem végeztek jó politikai felvilágosító munkát.

Dolgozóink tömeges bekapcsolódása az egyéni versenybe, új brigádok megalakulása, a régieknek új feladatokkal való megbízása hatalmas szervező munkát jelent üzemi bizottságaink számára.

Legfontosabb feladatunk ezen a téren a verseny szervezésének és ellenőrzésének a legteljesebb méretű decentralizálása. Számos üzembizottsági titkár és termelési felelős abba a hibába esett, hogy egymaga akarja megoldani a verseny szervezésével és adminisztrálásával kapcsolatos feladatokat és innen adódik a verseny legveszélyesebb jelenségének forrása: a bürokrácia.

Ilyen helyeken születnek meg a felajánlási mozgalom előre kinyomatott kérdőívei, aláírás gyűjtés a felajánlási ajánlási mozgalomban való részvételre (Ferencváros forg.), tehát mechanikus, lélektelen szervezése a versenynek, egyszóval — bürokrácia...

Funkcionáriusainknak arra kell törekedni, hogy a verseny egyszerű és áttekinthető legyen, hogy azt minden dolgozó megértse Ne féljenek ÜB titkáraink, termelési felelőseink a munkaverseny szervezését és irányítását a műhelybizottságokra, a bizalmiakra bízni, mert csak ezen az úton tudnak egészséges versenyszellemet biztosítani, csak így képesek a versenyt ellenőrizni, csak ezen az úton tudják felszámolni a versenymozgalmat gátló bürokráciát.

A műhelybizottságok és a bizalmiak feladata megbeszélni a dolgozókkal, a brigádokkal azt, hogy milyen kötelezettségeket helyes vállalniok a teljesítményszázalék növelésén túl, rá kell irányítani dolgozóink figyelmét az üzemben mutatkozó szűk keresztmetszetekre, a selejtre, az önköltségre, az üzemek és műhelyek tisztaságára. Tehát nem előírni, hanem megbeszélni kell a versenyfeladatokat a dolgozókkal.

Be kell vonni, sokkal jobban mint eddig, a munkaversenybe a műszaki értelmiséget is. Igen jó kezdeményezés erre a Füzessy főműhelyben megalakult vertikális brigád, amelyben a munkafolyamatnak megfelelően, a műszaki értelmiség szoros együttműködésben a fizikai dolgozókkal biztosítja a folyamatos anyagellátást, segít a munka megszervezésében.

A felajánlások azt mutatják, hogy dolgozóink megértették, mit köszönhetnek április 4-nek, ezért készülnek fokozott lelkesedéssel a hűség és hála napjának megünneplésére.

Legyen ez a nap fordulópont munkaversenyünk fejlődésében, szüntessünk meg a munkaversenyben mutatkozó minden kampányszerűséget, legyünk méltóak azokhoz a szovjet hősökhöz, akik életüket áldozták azért, hogy mi Magyarországon a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével, Rákosi elvtárssal az élen — a szocializmust építhetjük.

Így készülnek a szállítómunkások április 4-re

A TÜKER NV dolgozói, a hiányosan megrendezett első március 10-ki termelési értekezlet után, 22-én, újabb értekezletet tartottak, hogy azok a telepek, amelyek 10-én nem tehették meg felajánlásaikat április 4-re, felszabadulásunk örömünnepére, most megtehessék.

Az értekezletet *Knourek* István, a központ üzemi bizottságának elnöke nyitotta meg. Bevezető beszédében ismertette, hogy Pártunk Központi Vezetőségének határozata milyen nagy lendületet adott a TÜKER központ és telepek munkaversenyének. A Párt és *Rákosi* elvtárs útmutatása — mondotta — nekünk is megmutatta az utat, amelyen haladnunk kell.

A következő felszólaló *Lajosbányai* elvtárs volt, a 12-es telep ü. b. titkára. Beszédének elején emlékeztetett az elmult öt év nehéz küzdelmeire. Majd rámutatott arra, hogy a Vörös Hadsereg felszabadító harcának nemcsak felszabadulásunkat köszönhetjük, hanem a Szovjetunió támogatása és népünk nagy barátjának segítő keze, *Sztálin* elvtárs segítsége, azóta is jelentkezik országépítő munkánkban és napjainkban is hathatósan előmozdítja szocializmust építő munkánk sikerét.

A TÜKER központ és telepek eredményeinek rövid ismertetése után a saját telepük, a 12-es telep eredményeiről szólott, ahol a sztálini-műszak alatt a szalagfűrészesek és a vagonkirakók átlagosan 250 százalékot értek el. Majd rámutatott arra, hogy miután még ma sincs megállapítva minden munkaműveletre tudományosan megállapított normaidő, maguk készítettek norma-táblázatot és annak a központ által való jóváhagyása után, megbeszélve mindent a dolgozókkal, áttértek az egyéni elszámolásra. Az eredmény az nte megtepő volt, mert kb. 40 százalékkal csökkent a vagon ki- és berakások ideje. Így sikerült a dolgozókat meggyőzni az egyéni elszámolás helyességéről, mivel a teljesítményük emelkedése, fizetésemelkedést is jelentett. Az elszámolás összege e hónapban már heti 550 forintra emelkedett egyes esetben.

A 12-es telep dolgozói versenyre hívták ki az összes TÜKER-telepek dolgozóit a legjobb vagonkirakó, fűrészelő, adminisztrátor és számlázó címéért. Ezenkívül elhatározták, hogy az április 4 ünnepére elért eredményeiket továbbra is tartani, sőt amennyiben lehet, fokozni is fogják.

Földesi László elvtárs szakszervezeti titkár ismertette ezután a telepek versenymunkájának február havi kiértékelését. A vágóbrigádok közül első lett a 8-as telep „Dózsa brigádja" 303.5 százalékos eredménnyel. A kirakó brigádok közül legnagyobb eredményt ért el még a vágóbrigádok közül a 13-as telep Hadnagy-brigádja, 221.2 százalékos, ugyanitt a Katuza-brigád 205.2 százalék, a 15-ös telepi Nyári-brigád 207 százalék, a 3-as telepi „Zalka-brigád" 154.5 százalékos eredménnyel.

A kirakó brigádok közül a 10-es telepi Betoló-brigád 231 százalék, a 6-os telepi Kirakó-brigád 225 százalék, a 12-es telep „December 21 brigádja" 214.1 százalék, a 15-ös telepi Gera-brigád 214 százalékos eredménnyel.

A kötegelő brigádok közül a 21-es telepi Kotrus-brigád 145.5 százalék, ugyanitt a Kis-brigád 125.7 százalék eredményt ért el.

Az eredmények kihirdetése után *Drimer* Illés elvtárs, központi párttitkár szólalt fel. Hangsúlyozta, hogy, úgy nemzetgazdasági, mint a versenyszellem fejlesztése szempontjából nagy jelentőségük van a versenykiértékelésnek. Már nekünk is vannak — mondotta — 300-as és 200-as brigádjaink.

A következő felszólalók a telepek felajánlásait jelentették be. *Csipes* Istvánné elvtárs, a 8-as telep anyagnyújtós osztályáról bejelentette, hogy április 4 örömünnepére az eddigi 10 százalékos üzemi selejtet 3 százalékra csökkentik.

Kődmön elvtárs a 3-as telepről bejelentette, hogy a vágóbrigádok felajánlásként teljesítményüket 204 százalékról 250 százalékra emelik. A vagonkirakásnál pedig kiküszöbölik az újabb munkaerők beállítását s ezzel április 4-ig 6000 Ft megtakarítást érnek el. A műszaki részleg a benzin és olajfogyasztásnál kíván 10 százalékos megtakarítást elérni.

A 18-as telep dolgozói vállalják, hogy az 1 5 órás munkaidőt 1¼ órára csökkentik s így 107 p többteljesítményt érnek el. Ez személyenként 20 százalékos túlteljesítmény.

A József 2. telep dolgozói vállalják, úgy a szellemi, mint a fizikai dolgozók, hogy a munkájuk minőségének emelése érdekében, Garami elvtárs előadásain keresztül, a szénszakma teljes ismeretét, elméleti és gyakorlati vonatkozásban magukévá teszik.

Ezenkívül a fizikai dolgozók vállalják a február 10-én megállapított normák túlteljesítését, éspedig a kisórásnál 10 q-val, a magaskiszórásnál 6 q-val, a kosarazásnál 5 q-val. 10 méteren túl 5 q-val.

Az értelmiségi dolgozók felajánlják, hogy a hitelakciós számlázásnál 30 százalékos többteljesítményt érnek el.

Madár Károly, a 8-as telep vágóbrigádja nevében vállalja a teljesítmény 20 százalékkal való emelését és 20 százalékos önköltségcsökkentést is.

A 10-es telepről *Smáder* József és *Sándor* Antal egyéni felajánlásként vállalják hogy 500 q fához használnak fel egy reszelőt.

Juhász István és *Pécsi* János felajánlják, hogy 600 q fához használnak fel egy reszelőt. *Pécsi* János 10 százalékos üzemanyagmegtakarítást is vállal. *Smáder* József pedig 30 százalékos megtakarítást.

Tóth István és *Erdélyi* István 20 százalékos olajmegtakarítást, *Agárdi* Teréz 20 százalékos tisztítóanyag-megtakarítást vállalt.

Csoportos felajánlásban a gépmunkások vállalják, hogy a teljesítményüket 134 százalékról 150 százalékra emelik április 4 ünnepére.

A közelítő munkások elhatározták, hogy 200-as brigádot alakítanak. A telepen ezenkívül még három más komplex-brigád alakítását is elhatározták.

A gépjárművezetők méltóan készülnek felszabadulásunk megünneplésére

Április 4-e az a nap, amikor a világ első szocialista államának hadserege, *Sztálin* elvtárs irányítása alatt — megsemmisítve a fasiszta hordákat — országunkat felszabadította a német járom alól, de felszabadította a magyar munkásosztályt a feudális és nagytőkés reakciós vérszopók és munkásnyúzók siserehadától is.

A felszabadulás első percétől a magyar dolgozó nép útja — az állandó felemelkedés útja volt. Tele van ez az út Pártunknak, a munkásosztály élcsapatának hősies harcaival, fényes győzelmeivel. Összevetve megállapíthatjuk, hogy a mi nagy tanítónk és népünk hivatott vezetője mindig megtanított bennünket a harc különböző módjainak, különböző időbeni alkalmazására. Ennek köszönhetjük, hogy ma már mint egy rossz álomra, úgy gondolunk az ostrom előtti kopalásokra, amelyet örök ellenségünk: a német nagytőkés kapitalizmus, ennek legdrasztikusabb formát öltő elnyomó rendszere — a fasizmus okozott.

Mi, gépjárművezetők, különösen sokat köszönhetünk Pártunknak, hiszen az egész magyar gépjárműközlekedés Pártunk és *Gerő* elvtárs nevéhez fűződik. Pártunknak köszönhető, hogy ma 42 százalékkal több gépjármű van az ország területén, mint 1938-ban. Pártunknak köszönhető életszínvonalunk 139 százalékra emelkedése, az egyre vidámabbá váló életünk, de Pártunk ezen jó munkát csakis a Szovjet Hadsereg felszabadítása révén valósíthatta meg. Ezért fordul ezen a napon minden gépjárművezető tekintete a Szovjetunió és *Sztálin* elvtárs felé.

Ezért ünneplik szaktársaink munkafelajánlásokkal felszabadításunk gyönyörű ünnepét.

Ma már minden szaktársunk világosan látja, hogy munkafelajánlása a saját életszínvonalát emeli. Minden fillér, amelyet az önköltség csökkentésén keresztül elér, a békét szilárdítja.

Sztahánovistáink egész sora bizonyította be, hogy a gépjármű élettartama sokkal hosszabb lehet, mint a régi rendszerben, mert magunknak dolgozunk és mindent a gondos gazda szemével kell vizsgálnunk.

A Teherfuvar NV-nél a Szovjetunióból érkezett új „Ziss"-kocsikkal 120—150.000 km megtételét vállalták szaktársaink, de még a legrégebbi, elavult kocsikkal is 25—50.000 km-t. Vállalták az üzemanyagfogyasztás csökkentését 5—15 százalékkal, továbbá, hogy a javítási költségek csökkentése érdekében minden javítást elvégeznek a rendelkezésükre álló eszközökkel.

A javítóiparban dolgozó szaktársaink közül február 28-ig tizennyolcan fejezték be első negyedéves tervüket és újabb felajánlásokat tettek.

Szaktársaink azon rétege, akik nem tudtak valamilyen okból részt venni a termelési értekezleten, egymásután jelentkeznek az üzemi bizottságnál, nehogy kimaradjanak a felajánlásokból.

Csökkentjük az üzemanyag fogyasztását

Az Autótaxi NV-nél, mint az ország egyik legnagyobb gépjárműközlekedési üzemében, 857 szaktársunk tette felajánlást. Nemcsak a bevételi terv teljesítését, hanem a gépjármű óvatos vezetését, a karambolok teljes kiküszöbölését is vállalták, továbbá 60—70—80.000 km megtételét.

Az Autóműszaki Intézet dolgozói a 100.000 km-es élettartamért indítanak küzdelmet és nagyon helyesen, az élenjáró dolgozók teljesítményéhez csatlakozott az oktatók nagy többsége.

Még a bánátutcai garázsban, ahol közismerten a legrosszabb a kocsipark, 23-án egyetlen kocsi sem állt a garázsban és a bizalmi szaktárs úgy nyilatkozott, hogy április 4-ig minden kocsi állandóan forgalomban lesz.

Nemcsak a legnagyobb, de a legkisabb garázsokban is hasonlóképpen nyilatkoznak szaktársaink. *Fodor* Gerzson, az OTI-garázs gépjárművezetője a következőket mondja: „Mindannyian egyéni versenyben vagyunk és április 4-re csökkentjük az üzemanyagfogyasztást.. Megmutatjuk, hogy még a legkisebb sérülés sem fog előfordulni!

A FŐSZERT garázsban soha nem látott lelkesedés mellett tették meg a dolgozók felajánlásaikat. *Mihályfi* János szaktárs 40 ezer km teljesítését vállalta; *Tóth* János vállalta, hogy április 4-ig egyetlen fillér javítási költség sem fogja terhelni kocsiját.

A Garázsipari NV termelési értekezletén a jobb, gyorsabb, tisztább munkát, a garázs rendjének fenntartását vállalták elvtársaink.

A műszaki értelmiség mindenben támogatja szaktársainkat, felajánlásaik teljesítésében. Az adminisztratív értelmiség szintén nagy lelkesedéséről tett bizonyságot a felajánlások megtételében. *Páli* Gergely például 30 százalékkal emeli normáját a nagy ünnepre. *Wilhmann* elvtársnő munkatársaival a számlaellenőrzési csoport termelését 30 százalékkal emeli. *Kulcsár* elvtárs és sokan mások — minden üzemben — megtették felajánlásaikat.

Hálánk bizonyítéka

Mindezek a tények alátámasztják *Rákosi* elvtárs azon megállapítását, hogy gazdáivá lettünk az országunknak. A dolgozók minden rétege őszinte, testvéri szeretettel, nagy hálával fordul a Szovjetunió felé, a munkafelajánlásaikkal pedig bebizonyítják, hogy nem hiába hullatták a szovjet hősök vérüket, mert élni tudunk és élni akarunk a Szovjetunió és *Sztálin* elvtárs által nyújtott szabadsággal.

Az „Ezüst Vonat" egyik állomása közlekedési dolgozóinknak, melyet a hatalmas Szovjetunió támogatásával értünk el.

650–700 százalékos teljesítményemmel március 23-ra befejeztem 1950. évre előirányzott tervemet

T. Közlekedés.

Olvasva a Közlekedés utolsó számában leközölt leveleket, szeretnék én is egy pár szóban rámutatni a szocialista munkaverseny és a tervfelbontás jelentőségére. A Pártválasztmány szeptemberi határozata után, melyben egyéni munkaversenyre szólította fel az ország dolgozó népét, mi a Teherfuvar esztergályosai egyéni versenyre hívtuk ki egymást. Közösen megbeszéltük és átéreztük, hogy milyen hatalmas jelentősége van és mennyire a szocializmust építjük vele.

Én Balázs József ifjú esztergályost hívtam ki, de az első kiértékelés után szomorúan láttam, hogy bizony lemaradtam Balázs elvtárs mögött.

Ekkor kezdtem egy kis füzetben előre, hónapokra kiírni a 100 százalék időt és hogy mennyi időt kell elvégezni, hogy legközelebb ne maradjak le.

Nálunk Teherfuvar viszonylatban a tervfelbontás időre van megadva, mert mint javító üzem, nem tudható előre, hogy mi fog készülni. Ez a tervfelbontás nálam először csak ösztönszerű volt, de amikor a Párt rámutatott ennek jelentőségére, akkor ismertem fel az igazi jelentőségét.

1—2 kisebb újítást is adtam be, de ismét lemaradtam Balázs elvtárs mögött, pedig a kis tervkönyvem megmutatta, hogy jóval többet termeltünk, mint az előző hónapokban. Közben felszereltem még egy újítást és így a következő hónapban végre én lehettem az első. Ekkor 10 naponkint 200—250 órát teljesítettünk.

Így értünk el a dicsőséges sztáliniműszakhoz. Már előtte 1—2 héttel lázban volt az esztergaműhely. Mindenki készült, úgy anyaggal, mint szerszámmal. Itt ismét lemaradtam, Balázs elvtárs 198.3 százalékot, én pedig 197.7 százalékot értem el (rovanban).

Januárban ismét a Pártválasztmány és Rákosi elvtárs beszéde mutatta meg a helyes utat. Egy 72 darabos újítással átalakítottam a gépen a fordulatszámot, majdnem megduplázta és így a mi egyéni versenyünkben hatalmasan kiugrottam. Most már állandóan az élen voltam és 1100—1200 forintot kerestem havonta, a 10 naponkint leadott idő is felment 350—400 órára.

Március 1-én felbontották a rovan elszámolást és mi is tudományos normával dolgozunk. Azóta az elért legmagasabb eredményem 1176 százalék, az átlag pedig cca 650—700 százalék. Most, hogy két hónapja az újításommal dolgozom, március 23-ra sikerült az 1950-es esztendő előirányzatát befejeznem. Ezekben a napokban volt úgy, hogy 380 forintot kerestem meg. Ez világosan megmutatja, hogy menynyire megbecsüli népi demokráciánk azt, aki dolgozik és kifizeti azt, amit termelünk. Március 15-én kaptam meg a minisztérium oklevelét, melyben sztahánovistának minősítettek.

Ezen levelem megmutatta az elvtársaknak, hogy a Párt mindig a helyes úton vezet, csak azt követni kell és nem marad el az eredmény!

Elvtársi üdvözlettel:

Vargatti Jenő, sztahánovista eszterg.

NEM HIÁBA ÁLDOZTÁK ÉRTÜNK VÉRÜKET A SZOVJET HŐSÖK...

100.000 kilométeres felajánlás

1945 április 4-én, hazánk teljesen felszabadult a fasiszta járom alól. Kinyílott a kapu a szabadság felé, a magyar dolgozók számára. Ezt a felbecsülhetetlen értéket a Szovjetunió dicső hadserege és annak bölcs vezetője, *Sztálin* elvtárs adta meg számunkra. Hálánk irántuk örökké élni fog!

Mi, magyar dolgozók, nem egyszer mutattuk meg, hogy nem hiába áldozták értünk vérüket a szovjet hősök. Ez tette lehetővé azt, hogy a dolgozók saját maguknak, a köznek dolgoznak, nem pedig a kapitalisták zsebére és ennek tudatában fejlődött a munkaverseny arra a fokra, amelyen ma is áll. A Szovjetunió munkahősei példamutatása nyomán mi is sztahanovisták akarunk lenni. Érzem és tudom, hogy minden magyar dolgozó ezen igyekszik!

Ennek nyomán jutottunk el mi is a 100.000 km-es felajánlásra, ami a villamos közlekedésben azt jelenti, hogy amig egy kocsi élettartama az egyik fő-, illetve generáljavításból a máikig 80.000 km, mi, kocsivezetők, brigádot alakítottunk és ezt 25 százalékkal emeltük. Így jött létre a 100.000 km-es felajánlásunk, mert ezzel akarjuk megünnepelni a dicsőséges Vörös Hadsereget, amiért felszabadított.

Felajánlásunknál kisebb akadályok felmerültek, de az akadályokat leküzdve, akadályt nem ismerve, bolsevik módra a párttitkár és az ÜB-titkár elvtársakkal megoldást kerestünk és találtunk is, hogy a felajánlott munkát végre is tudjuk hajtani.

Ezúton hívom fel a kocsivezető elvtársaimat, kartársaimat, hogy minél többen csatlakozzanak ehhez a mozgalomhoz, hogy ötéves tervünket és azon keresztül a szocializmust, minél hamarább megtudjuk valósítani.

Mi, munkával harcolunk a békéért. Ez a gondolat késztetett minket is felajánlásokra. Mi, szocializmust építünk, de nemcsak mi, hanem az egész magyar dolgozó társadalom. Ezt elérni csak becsületes, jó munkával lehet, ha megfogadjuk *Sztálin* elvtárs tanítását: termelj többet ma, mint tegnap és holnap többet, mint ma.

Minden dolgozótársamnak munkájához és a szocializmus építéséhez sok sikert kívánok!

Átérezzük azt, amit *Rákosi* elvtárs mondott: nálunk a munka ma már becsület és dicsőség dolga!

Szabadság!

Bogmér Antal,
Óbuda, kocsivezető.

ÍGY KÉSZÜLNEK ÁPRILIS 4-ÉRE *a Mávaút-dolgozók*

A MAVAUT dolgozói igen nagy lelkesedéssel készülnek megünnepelni legnagyobb ünnepeink egyikét, április 4-ét.

Egymásután alakulnak a brigádok. Vannak már 220 százalékos, 200 százalékos és 180 százalékos szerelő és reviziós brigád. Keresztesi László ü. b. titkár elvtárs elmondja, hogy nemcsak hirtelen fellángolás ez a MAVAUT-nál, hanem komoly és alapos oktatás eredménye.

Valamennyi MAVAUT-dolgozó keményen megfogadta, hogy elért eredményeit az ünnep után is tartani fogja. Magda Demeter elvtárs a továbbiakban rámutatott arra, hogy a MAVAUT dolgozói munkájukat úgy kell, hogy ellássák, hogy minden vonalon oly mértékű túlteljesítést érjünk el, hogy megvalósítható legyen az, hogy minden községnek legyen autobuszjárata és egy dolgozónak se kelljen — főleg a vidéki viszonylatban — erejét gyaloglásra pazarolnia, hanem a dolgozók frissen, kipihenve tudjanak munkahelyükön megjelenni.

Az ünnepre valamennyi MAVAUT gépkocsivezető szaktárs vállalta, hogy az üzemanyagmegtakarítást 5 százalékkal csökkenti, továbbá az önköltséget a lehető legkisebbre fogják mérsékelni.

Megemlítésre méltó munkát végeznek még a Budai Főnökség dolgozói is, akik 200 százalékos és 180 százalékos szerelő és reviziós brigádokat alakítottak, valamint a gépkocsivezetők, akik hegyi brigádokat alkotva, igyekeznek munkájukkal és felajánlásaikkal egyaránt szeretetüket és hálájukat kimutatni a dicsőséges és felszabadító Vörös Hadsereg és a béke tábor nagy vezetője, Sztálin elvtárs iránt.

Greskó Sándor,
MAVAUT-gépkocsivezető.

Komplex-brigádok a szocializmus építésében

Ma, amikor a szocialista munkaversenyek időszaka egy új állomáshoz érkezik, hazánknak a dicsőséges Vörös Hadsereg által való felszabadításának ünnepéhez — talán nem lesz érdektelen megemlékezni a brigádok munkájáról sem, amely munka szerves és gerinces része a nagy építő küzdelemnek.

A munkaversenyek kezdeti szakában brigádok alakultak egy-egy munkacsoporton belül és ezek nem kis mértékben vitték előre a munkának diadalmas zászlóját. A későbbiek folyamán azonban azt mutatta a tapasztalat, hogy az elszigetelt brigádok eredményei lényegesen fokozhatók lennének, ha a brigádoknak ilymódon való megszervezése mellett adott esetben olyan brigádok is alakulnának, amelyek több összefüggő csoportnak a működését mozditanák elő. Így alakultak azután meg a komplex-brigádok, amelyek a különböző munkacsoportba tartozó fizikai dolgozókon kívül értelmiségi tagokat is magukban foglaltak olyan elgondolással, amely lehetővé teszi a felmerülő problémáknak három síkból való megvilágítását és az adminisztratív téren való kivánalmaknak könnyebb teliesítését és közvetlen megoldási lehetőségeinek kiaknázását.

Példaképpen egy komplex-brigádot ragadok ki, amely az FVKV *Füzessy* főműhelyében alakult egy szerelőcsoportból és ezek részére dolgozó kovácsok részlegéből. A brigádvezető egy technikus. A feladat nem egyszerű! Nézzük meg, mi a probléma és hogy a brigád egyes részlegeinek mi a feladata.

A kovácsoknak nagy nehézséget okoz az, hogy a számtalan típuson túlmenően még az egyes típusokon belül is különféle méretű alkatrészeket kell készíteni, illetve javítani. A feladat tehát az, hogy rendet kell teremteni az egyes típusokon belül és ezen túlmenően típusokon kívül is egységesíteni, amit lehet.

Így elmondva a dolgokat, világosan áll előttünk a feladat és megoldása egyszerűnek látszik. A valóságban azonban nem az, mert a szóbanforgó alkatrészek legnagyobb része eddig perselyezés nélkül készült, ilymódon kopás esetén a lyukak duzzasztással lettek szabályozva.

A fizikai és műszaki értelmiség jó együttműködése

Ennek folytán az alkatrészek deformálódtak, kisebb-nagyobb toleranciák keletkeztek rajtuk, amelyek felhasználásukat még megengedik, cserélésük azonban legtöbbször nem lehetséges. Az anyagtakarékosság szemelőtt tartása nem engedi meg, hogy ezeket az alkatrészeket egységes méretű, új alkatrészekkel cseréljük fel, mert a régi alkatrészeket mindaddig fel kell használni, amíg felhasználhatók.

Az itt dióhéjban elmondott ellentétek rá fognak bennünket vezetni a komplex-brigádok szükségességére é hasznos munkájára.

Elsődleges feladat a szóbanforgó szerkezetek rajzainak tüzetes átvizsgálása és a jövőre való tekintettel a — lehetőség határain belül — az egységesített perselyezések és csapszegkötések berajzolása. Oly módon kell azonban ennek a munkának megtörténni, hogy a régi alkatrészek nagyrészt felhasználhatók legyenek. Itt kapcsolódnak a feladat megoldásába a fizikai dolgozók, akik bőséges tapasztalatukkal és gyakorlati útmutatásaikkal lehetővé teszik a feladatnak biztos és jó megoldását. A probléma nem a bezárt rajzteremben és nem az olajos aknában, hanem a fizikai és szellemi dolgozók együttműködésével fog megoldódni.

Végezetül meg kell említeni egy hibát is, ami talán nem is hiba, csak szükségszerűség, ez pedig az, hogy a műszaki értelmiség legnagyobb részét a sok tennivaló és a munka lázas üteme — bizony — az asztalhoz köti és így azokat a problémákat, amelyeket nagy örömmel intézne el lent az aknában vagy fent a kocsitetőn a dolgozókkal való személyes megbeszélés kapcsán, — egyszerűen távbe zélőn intéz el... Kétségtelen, hogy így időbeli megtakarítás áll ugyan elő, azonban elmarad az állandó, kölcsönös tapasztalat átadásának lehetősége, de elmarad a fizikai és szellemi dolgozók személyes érintkezésének talán legértékesebb része, a munka mezején való állandó és kölcsönös találkozások alapján — az egymás megbecsülésének tágterű fejlődése.

Hiba volna azonban az elmondottakat pesszimisztikusan megítélni, mert az elmondott baj kiküszöbölésével segíteni lehet a fizikai dolgozók és szellemi dolgozók már amúgy is nagyot fejlődött barátságának és megbecsülésének ügyén.

Hetyei Pál,
Füzessy Árpád fm.

Budai János szénmunkás: A szovjet nép hős fiai felszabadítottak és szabad emberré tettek bennünket

Boldogan készülünk április 4, hazánk felszabadulásának örömünnepére, mert felszabadult embereknek érezzük magunkat. Hálával és szeretettel gondolunk most az ötödik évforduló alkalmával a felszabadító Szovjet Hadsereg, amely évszázados elnyomás alól szabadított fel minket, magyar dolgozókat. És a nagy béketábor élén most is biztosítja a szocializmust építő békés munkánkat.

Pártonkívüli létemre is a Párt útmutatását követem

A felszabadulás után sokan, köztük én is, nehezen értettük meg, hogy milyen nagy változás történt körülöttünk. *Csak mikor szemináriumra kezdtem járni, akkor jöttem rá sok mindenre.* Akkor kezdtem gondolkodni azon, hogy milyen nagy kár, hogy nem léptem be a Pártba. Azóta látom tisztábban, hogy a Párt csak jót akar nekünk és ezért pártonkívüli létemre is szívesen követem útmutatásait.

Tavaly kerültem ide a Tüker 12-es telepre. Eleinte csak úgy dolgoztam, mint mások. De miután, mint mondottam, szemináriumra jártam, fölismertem, hogy megváltozott a munkához való viszonyunk. Nem parancsra dolgozunk, mint régen, hanem magunknak dolgozunk és ha észszerűbben, jobban akartunk dolgozni, ezt a telepünk vezetői nemcsak örömmel veszik, hanem a jó munka a keresetünket is emeli.

Öt hónapig dolgoztam a széntárolásnál. Kilenc munkástársammal vállaltuk, hogy a nagymennyiségű tárolt szenet megóvjuk a begyuladástól. Olyan ügyesen és jól végeztük a munkánkat, hogy más telepekről is hozzánk jöttek átvenni munkamódszerünket. Mi nagyon örültünk annak, hogy jó példát mutathattunk, különösen én örültem, aki a csoport munkáját vezettem.

Később rostálni kellett a felgyülemlett nagymennyiségű szenet. Sürgős volt a munka, de nem ment jól mégsem. Hárman dolgoztunk együtt és sok időt elvett, hogy a rostát folyton tisztítani kellett. Még éjszaka is törtem a fejem azon, hogy hogyan lehetne a munkánkon javítani, könnyíteni, sőt azt eredményesebbé is tenni valamilyen módon. Több, félig-meddig álmatlan éjszaka után aztán megszületett bennem az újítás tervezete.

Telepünk vezetői örömmel járultak hozzá, hogy a tervem meg is valósíthassam. Újításom bevált, kaptam érte 500 forint jutalmat. Örültem a jutalomnak is, de még inkább annak, hogy most már kevesebb veszödséggel többet kereshettünk. Áttérhettünk az egyéni versenyre és a teljesítményünk több mint 50 százalékkal emelkedett.

Egyébként az én teljesítményem a sztálini műszak óta állandóan a 200 százalék fölött van. A februári kiértékelésnél, 313 százalék volt. De az egyéni versenyt nekünk dolgozóknak is azért kell sürgetni, mert például e hónapban is a 9. bérhéten, brigádban 395.17 forint keresetet értem csak el, egyéni versenyben pedig, a 10-ik héten 515.88 forint. Ez mutatja, hogy a mi munkánkban is az egyéni és párosversenyre kell törekedni.

4 százalékos önköltségcsökkentés

Április 4. örömünnepére itt a telepen közösen tettünk felajánlást, 4 százalékos önköltségcsökkentést. Azért tettünk ilyen keveset, mert szeretnénk azt minél jobban túlteljesíteni, 10, sőt ha lehet 15 százalékkal is. De azért is túlóvatosak voltunk a felajánlásnál, mert a mi munkánk eredményessége sok mindentől függ, így jobbnak láttuk, ha túlteljesítésre törekszünk.

Nagyon örülünk annak, hogy mi, a telep dolgozói, heten is ott láttuk nevünket a „Közlekedés" legutóbbi számában a Büszkeségeink c. alatt felsorolt kiváló munkások sorában. Büszkék vagyunk erre, de tudjuk, hogy ezt a jó munkánkkal is csak úgy érhettük el, hogy a szovjet nép hős fiai felszabadítottak és szabad emberekké tettek bennünket, hogy a mi országunk is valóban a dolgozó nép hazája legyen.

BUDAI JÁNOS szénmunkás,
Tüker 12-es telep.

Árgyélus Józsefné: Mi, dolgozó nők különösképen érezzük a felszabadulás jelentőségét

1950 április 4-én ünnepeljük hazánk felszabadulásának 5. évfordulóját. E napon lesz 5 éve annak, hogy a dicsőséges Szovjet Hadsereg a német és magyar fasiszták maradványait kiverte hazánkból és a pusztítás után elindulhattunk a népi demokrácia útján a felemelkedés felé.

Erre az évfordulóra boldogan és büszkén emlékezünk. Így biztositotta a Szovjetunió Vörös Hadserege azokat a sikereket, melyeket a felszabadulás óta dolgozó népünk elért.

Mi, dolgozó nők, különösképen érezzük a felszabadulás jelentőségét, mert a multban nem becsültek meg, elnyomottak voltunk. A felszabadulás azonban a nőknek is meghozta a szabadságot és egyenjogúságot. Ott vannak a nők a textilgyárak gépei mellett, a traktorokon, a közigazgatásban, az államapparátusban, ahol ugyanolyan jól megállják helyüket, mint a férfiak.

Mennyi szikrázó energia, lendület és tudás szabadult fel asszonyainkban és leányainkban, akik azelőtt nem is álmodhattak arról, hogy egy szabad országnak — a férfiakkal egyenrangú — megbecsült és kiváló dolgozói lehessenek!

Ezt csak több, jobb munkával és a termelékenység emelésével, szakmai és ideológiai tanulással és a dolgozó néphez való hűséggel hálálhatjuk meg. Az elmult öt esztendő megmutatta, hogy munkásosztályunk, dolgozó népünk, a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével halad a szocializmus felé és leküzdi az eléje tornyosuló nehézségeket.

1945 április 4 hazánk felszabadulásának napja a legnagyobb fordulat országunk és a dolgozó nők életében. Megszünt a kapitalista kizsákmányolás és a nők teljesen egyenjogú szerepet töltenek be a munka minden ágában.

Legyen ez a nap a megemlékezés és felszabadítónk, a hatalmas Szovjetunió iránt megnyilvánuló hála mellett a teremtő szocialista építés napja, új sikerek, új győzelmek kiindulópontja!

ÁRGYLUS JÓZSEFNÉ
brigádvezető, Füzessy-főműhely.

„Biciklitolvajok"

Ami a filmen két biciklilopás között történik Rómában, az éles fényt vet a kapitalista Olaszország munkásságának egyre fokozódó nyomorára. Vittorio de Sica rendező szatirikus képekben mutatja be azt is, hogy a Vatikán befolyása alatt álló uralkodóosztály álszent jótékonysági akciókkal nyugtatja meg lelkiismeretét — munkaalkalmak teremtése helyett. A közönség egyszeriben meg fogja szeretni a két főszereplőt, az ellopott biciklijét kutató munkást és hűséges segítőtársát, a pöttömnyi Bruno fiát.

SZTAHÁNOVISTÁK A GÉPJÁRMŰKÖZLEKEDÉSBEN

A gépjárműközlekedésben és a gépjárműjavító iparban egyre jobban szélesedik a sztahánovisták száma, egyre többen zárkóznak fel élenjáró dolgozó szaktársaink mögé azok, akik világosan látják meg változott viszonyunkat a termelőeszközökhöz és az államhatalomhoz is.

A munkaverseny-mozgalom hatalmas méreteket öltött szakmánkban és ma már pontos statisztikai adatok állanak rendelezésünkre, melyek kimutatják, hogy gépjárművezető szaktársaink 70 százaléka áll egyéni munkaversenyben. A napról-napra alakuló brigádok, kihívásos párosversenyek, üzemek közötti párosversenyek pedig a legszélesebben bizonyítják, hogy az egyéni munkaverseny-mozgalom talaján kinő a kollektív versenyforma, mely spontán alulról, az egyszerű dolgozók rétegeiből indult ki és lázas lelkesedéssel tölti el szaktársaink túlnyomó többségét.

Elévülhetetlen a Szovjet Hadsereg érdeme

Bárki fevethetné a kérdést, hogy vajjon honnan származik, mi az okozója ennek a nagyarányú munkaverseny lendületnek? A Szovjetunió dicsőséges Hadseregének felszabadítása után csak a fasiszták által lerombolt ország maradt ránk. Gépjárműközlekedésünk egyáltalán nem volt. Pártunk *Rákosi* elvtárssal az élen elsőnek látta meg, hogy a közlekedés helyreállítása a legdöntőbb munka, hogy országunk vérkeringését helyreállítsuk.

Ekkor a Párt a legértékesebb elvtársak egyikét, *Gerő* Ernő elvtársat állította a közlekedés élére, aki csakhamar létrehozta a roncsgyűjtőket, akik a roncs gépjárművek felépítésére voltak hivatva, majd később létrehozta *Gerő* elvtárs a MOGÜRT-öt és ezután a Magyar Gépjárműközlekedés tüneményes útat tett meg. Szakmánkban megszünt a munkanélküliség, szaktársaink életszínvonala egyre emelkedőbb tendenciát mutat. A stabilizáció időszakában 130 fillér volt egy gépjárművezető órabére, az ipari dolgozóké szintén 120—140 fillér között mozgott. Azóta több mint 100 százalékot emelkedtek a bérek és mindehhez hozzávetjük az árak óriási mértékű csökkentését. Tehát vidámabb lett nálunk az élet és mindezt a Szovjetunió dicsőséges Hadserege felszabadításának, Pártunk harcainak, sikeres győzelmeinek, *Rákosi* elvtárs vezetésének köszönhető.

Ebben rejlik nálunk a munkaverseny-mozgalom szélesedése, innen vannak a munka hősei, hősnői.

A gépjárműszakmában eddig több mint 100 dolgozót tüntetett ki a SZOT élmunkás és kiváló munkás jelvénnyel, 112-en kaptak elismerő oklevelet, mint a szakma legkiválóbb dolgozói.

A régi, alázatosan hajlongó gépjárművezetőből és régen a munkanélküliségtől reszkető gépjárműipari dolgozóból gerinces, öntudatos dolgozók lettek, akik magabiztos tudattal tekintenek a jövőbe és tudják, hogy a termelékenység emelkedésén keresztül sikerrel valósítjuk meg új ötéves népgazdasági tervünket, amely terv biztosítja, hogy többezer gépjárművel gazdagodik országunk gépjárműparkja.

Ugyanakkor tudják azt is dolgozóink, hogy a gépjárműközlekedés területén nagymértékben megszüntünk a háborúra készülődő iparilisták piaca lenni. A Szovjetunióból és Csehszlovákiából érkeztek gépjárműgyártmányok, ellátják és kielégítik hazánk gépjárműszükségletét. Minőségben pedig túlszárnyalják az imperialista országok gyártmányait.

Még a kishengerürtartalmú Skodákkal is áttörtük a 100.000 km. teljesítmény frontját. A szocializmus építésének szempontjából nem közömbösek ezek az eredmények, mert azt jelentik, hogy a gépjármű élettartamának meghosszabbításán, az önköltség csökkentésén, a szállítás észszerű megszervezésén keresztül szaktársaink szilárd építői dolgozó népünk felemelkedésének.

Újabb lendület a munkaversenyben

A most megindult tehergépjárműgyártás újabb lendületet adott a munkaversenyeknek, nemcsak a gépjárművezetők frontján, de a javító szakmában is rekorderedmények születnek meg.

Ezek a tények jelentik egyben a gépkocsiszakmában dolgozók ideológiai fejlettségét, népi demokráciánkhoz, Pártunkhoz, Rákosi elvtárshoz, de elsősorban a Szovjetunióhoz és *Sztálin* elvtárshoz való tőretlen hűségüket és szeretetüket.

Gépjárművezetők Szabad Szakszervezete, Budapest.

Ellenőrzés

A munkaverseny megszervezésénél egyik, de legfontosabb kellék a nyilvántartás és az ellenőrzés.

A mult rendszerben, ha ellenőrzési kapott az üzem, miből állott az?

Az ellenőrzés alá eső üzemrészt előkészítették, mint egy színpadot, a súgó szerepét a műszaki értelmiség vitte... Majd megjelent a Rt. vagy trösztvalamely szakértelem nélküli, de jól vasalt, az „r"-betűt legtöbbször ropogósan kiejtő tagja... Nagyjából végigsétált az üzemen, miközben állandóan az ebédre, vacsorára gondolt, melyre az állomástól az üzemig megtett úton hívták meg és már azt mérlegelte, hogy az ellenőrzött vállalat reprezentációs kasszájából hány ezrest vághat zsebre a kiadós vacsora mellett?...

Hogy áll ez a kérdés ma, felszabadulásunk ötödik esztendejében, a dolgozó nép államában? Az üzem kapusa egy általánosan öltözött, munkásarcú elvtársat igazoltat. Majd rövid idő mulva ez az elvtárs a mi műszaki értelmiségünkkel nézi az üzem, a munka menetét és a kész munkát. Idegen, soha nem járt még az üzemben, de úgy mozog, mintha itt ebben az üzemben nőtt volna fel. Biz'os kézzel nyúl az alkatrészekhez s azokat a legapróbb alkatrészéig átnézi, miközben feltárja a hibákat, sőt jegyzi azokat. Vajjon miért?

Lassacskán kiderül ez is. Összehívja az üzem legjobb dolgozói és olyan közvetlen hangon, melyen csak proletár beszél a proletárhoz és olyan őszinte kritikával, amint azt csak kommunista teheti, elénk tárja az észlelt hibákat. Azt átbeszéljük és a vitából kölcsönösen sokat tanulunk.

Majd az elvtárs elbúcsúzik tőlünk, miközben érezzük kölcsönösen, hogy nehéz a válás, hogy lélekben egyek vagyunk a nagy cél érdekében.

Elvtársnk, ezek a tények nem csodálatosak. A legyőzhetetlen Vörös Hadseregnek, a bölcs *Sztálin* elvtársnak, Pártunknak és forrón szeretett *Rákosi* elvtársunknak köszönhetjük, hogy a dolgozók miniszteriumában a dolgozók legjobbjai vannak, hogy egészséges államnak egészséges apparátusa van termelékenységünk fokozásának biztosítására.

Igy és csak így bontakozik ki ilyen módszerek alapján a vezérkarunk a Párt irányításával a Sztahánov-mozgalom.

Tiródi László
Debreceni Helyi V.

A szombathelyi Közraktárak versenyfelhívása

Pártunk útmutatását követve egyre szélesebb területen bontakozik ki a munkaverseny a szállítóiparban is. Napról-napra történnek dicséretreméltó kezdeményezések, amelyek igazolják, hogy a szocialista öntudat mindinkább áthatja a szállítóipar dolgozóinak gondolkozását is, és ez anyagi erővé válva, cselekedetekben jut kifejezésre. *Sztálin* elvtárs mondotta a szocialista munkaversenyről: *„a verseny valójában a szocializmus építésének kommunista módszere,* amely a dolgozók milliós tömegeinek aktivitásán alapul."

Kezdeményezésre, aktivitásra mindenütt, de főként ott van szükség, ahol még kezdetleges versenyformák mellett folyik a munkaverseny. Ilyen munkaterület a szállítóiparban a Közraktárak, ahol az egyéni, sőt mi több, a brigádverseny sem bontakozhatott ki még jelentős eredményekkel. Ezért örömmel üdvözöljük a Dunántúli Közraktárak szombathelyi dolgozóinak kezdeményezését, akik szocialista munkaversenyre hívták ki az ország összes közraktári dolgozóit.

A versenyfelhívás szerint a munkaverseny célja: a vasuti kocsik ki-, ill. megrakási idejének meggyorsítása, a brigádmozgalom kiszélesítése, az önköltség csökkentése és a termelékenység emelése.

A munkaverseny eredményeinek kiértékelésénél csak azok a munkálatok veendők figyelembe, amelyek vasuti kocsiban a közraktárak címére érkezett, vagy onnan ily módon elszállított terményárú küldemé nyekkel vannak szoros kapcsolatban.

A munkaverseny kezdete: 1950. április hó 1. *Befejezése:* 1950. december 30.

Szakszervezetünk a versenyfelhívás pontjait tartalmazó sokszorosított kéziratot minden közraktári telepnek 2 példányban megküldötte.

„350 tonnás" mozgalom a HÉV-nél

A szocializmus éltető ereje, a szovjet sztahánovisták útmutatása és példája magával ragadta a Fővárosi Helyiérdekü Vasút KV dolgozóit akkor, amikor a termelési értekezleten elhatározták, hogy a MAV 2000 tonnás mozgalmával párhuzamosan ők is megindítják a 350 tonnás mozgalmat.

A Szovjetunió segítsége, a Párt útmutatása és a dolgozók leleményessége teszi lehetővé ezt a mozgalmat a HÉV-nél. Minden dolgozó külön-külön és összesen is átérzi ennek a mozgalomnak súlyát és jelentőségét annak ellenére, hogy a HÉV-vontatás nem nagyképességü gőzmozdonyokkal, hanem villanymozdonyokkal történik. Ez határt szab a termelés lehetőségének. A túlzott terhelés a motorokat és általában a motorok villamosberendezéseit tönkre teheti. A dolgozóknak e mozgalmat szocialista tartalommal kell megtölteni, alkalmazni kell a munkamódszerátadásokat és tapasztalatcseréket. Csak ezek segítségével hajthatják végre a 350 tonnás mozgalmat a legapróbb részleteiben úgy, hogy abból az országnak, a köznek ne kára, hanem haszna legyen.

Serényi Béla kezdeményezte a mozgalmat

Ezen mozgalom kezdeményezője és elindítója *Serényi* Balázs motorvezető (Császárfürdő á.l.), aki megszervezte a mozgalmat és munkatársait. Munkatársai: *Tamás* József vonatvezető, élmunkás, *Rajna* József fékező, élmunkás (mindketten a sztálini műszakban tüntek ki), *Német* Tibor és *Szabát* Pál fékezők. Ezekből áll a császárfürdői 350 tonnás brigád, akik vállalták azt, hogy Császárfürdő—Gázgyár közötti vonalrészen az eddig megengedett egy motorkocsira eső 280 tonna helyett 350 tonnát fognak továbbítani 15 km-es sebesség helyett 25 km-es sebességgel.

A Filatorigát 350 tonnás brigád tagjai: *Fritz* Ferenc motorvezető, jutalmazott munkás, *Janocha* János vonatvezető, a sztálini műszakban 200 százalékos teljesítményt elért jutalmazott munkás, *Karácsony* János, *Kollár* Gyula és *Belovai* József fékezők, akik vállalták azt, hogy Filatorigát—Óbuda közötti vonalrészen az eddig megengedett egy motorkocsira eső 350 tonna helyett 450 tonnát fognak továbbítani, a 15 km-es sebesség helyett 25 km-es sebességgel.

Természetesen a felsőbbség engedélye mellett mindkét brigád fokozottabb mértékben kívánja a jelző- és biztosító berendezések jelzéseit figyelembevenni, hogy mennyiségi munka mellett a minőségi munkával is hozzájárulhanak célkitűzéseik sikeréhez.

Ez a kezdeményezés magával ragadja a HÉV többi dolgozóit is. A mozgalom kiszélesítésével méltó társai lesznek a MÁV vontatási dolgozóinak és méltó tagjai annak a magyar sztahánov-családnak, amelyik élen jár a termelésben, élen jár a példamutatásban és ezen keresztül a béke megvédésében is.

A vállalt nagy feladatok elvégzése — viszonyítva a szerény lehetőségekhez és műszaki adottságokhoz — akár egyénileg, akár összességében mérjük is le, elismerést és megbecsülést érdemel. Ezek a dolgozók megérdemlik és magukévá tették Pártunk határozatát. Elfogadták szeretett vezérünk: *Rákosi* elvtárs útmutatásait. Élen járva a termelésben, irányt szabnak, lendületet diktálnak az ötéves tervünk minél előbbi megvalósításához és ezen keresztül új országunk, a szocializmus országa minél előbbi felépítéséhez.

De egyben a magyar nép hűségét és ragaszkodását is kifejezik a Szovjetunió és nagy vezére, *Sztálin* elvtárs iránt, aki megadta a lehetőséget annak, hogy a kapott erkölcsi és anyagi támogatásokon keresztül a fasizmus igája alól megszabadulva, a népi demokráciákkal együtt és a nagy Szovjetunió vezetése mellett a HÉV dolgozói is jó munkájukkal hozzájáruljanak a béke frontjának megerősítéséhez, a szocializmus építéséhez.

Előre az ötéves terv sikeréért, a szocializmus építéséért és a világ proletáriátusának egybeforrásáért és győzelméért!

GÉPJÁRMŰVEZETŐK VERSENYBEN

Vargati Jenő, a Teherfuvar NV kiváló sztahánovistaesztergályosa, III. hó 23-án d. u. 4 órakor befejezte egész évi tervét. Az adatokat bárki ellenőrizheti a Teherfuvar NV-nál, Dózsa György-út 1—3. Szakszervezetünk harcos üdvözletét küldi Vargati szaktársnak, mint a gépjárműszakma legkiválóbb esztergályosának. További munkájához sok sikert kívánunk.

MÉG 7000 KM

Dobos István gépjárművezető szaktárs, a Beruházási Bank gépjárművezetője, az új sztahánovista-jelölt, aki eddig 103.000 km-t tett meg egy Tátra—Diesel tehergépjárművel, generáljavítás és főbarabcsere nélkül. Dobos szaktárs ezen kiváló eredményét lelkiismeretes ápolásával érte el. Dobos szaktársnak már csak 7000 km-t kell megtenni ahhoz, hogy a büszke sztahánovista címet elnyerje.

Nagy Ferenc ifjúmunkás szerelő munkaversenyre hívja ki az ország összes ifjúmunkás autószerelőjét a következő feltételekkel.

1. Vállalom, hogy 220 százalékos teljesítmény-átlagot érek el, ezenfelül minden 1 százalék emelkedés 2 jó pont, ezen alul minden 1 százalék csökkenés 4 rossz pont.
2. Vállalom, hogy újítási javaslatot nyujtok be. Minden elfogadott újítási javaslat 10 jó pont.
3. Vállalom, hogy munkámat selejtmentesen végzem. Ha selejtmentesen dolgozom 5 jó pont, minden 1 százalék selejt 5 rossz pont.

Aki jobban túlteljesíti Nagy szaktárs teljesítményét, az lesz a verseny győztese.

Fábián Lajos szaktárs munkaversenyre hívja ki az építőiparban dolgozó összes gépjárművezető szaktársakat és az ország összes különleges gépjárművel közlekedő gépjárművezetőket.

Fábián szaktárs, a Fővárosi Utépítő Községi Vállalat gépjárművezetője vállalja, hogy az eddigi 2.70 Ft-os km-re eső összes költségeket 2.40 fillérre csökkenti. Vállalja, hogy gépjárművével még 60.000 km-t tesz meg. Felhívja az ország magas- és mélyépítőiparban foglalkoztatott szaktársakat, fogadják el kihívását Szakszervezetünk vállalja, hogy a verseny eredményeit kiértékeli és a győztes személyét megállapítja.

Hruska Imre, a kiváló élmunkás és sztahánovista gépjárművezető, 4 literes kocsijával túlhaladta a 110.000 km-t és további 25.000 km-t vállalt, hogy méltóan ünnepelje meg április 4-ét. Vállalta, hogy a 85 filléres km-enkénti önköltségét megtartja.

Az Autótaxi NV-nál Kovács Károly 223%, Hoffmann Andor 210%, Varró József 227%, Bertók Kálmán 203%, Frenkler Gyula 204%, Fazekas Jónás 200%-os kiváló eredménnyel teljesítették a bevételi tervet. Fenti szaktársainknak szakszervezetünk harcos üdvözletét küldjük!

A legrosszabb termelők.

Kovács Béla 73%, Surányi Ferenc 81%, Bulkuk István 91%. Rózsa Kálmán 83%, az utolsók lettek a munkaversenyben.

A fenti szaktársak munkájában igen sok a javítani való.

A Taxinál több mint felére, 55 százalékra csökkent a karambolok és sérülések száma, ami igen örvendetes jelenség és itt mutatunk rá arra, hogy április 4-re vállalták szaktársaink a karambolok és sérülések teljes kiküszöbölését.

Amint az eredmény mutatja, a legjobb úton haladnak céljuk megvalósítása felé.

Fejlesszük tudásunkat!

Mi, gépjárművezetők, a legtöbben olyan beosztásban dolgozunk foglalkozásunknál fogva és olyan a munkakörünk, hogy legtöbbször magunkra vagyunk utalva, valamely, az úton felmerülő műszaki hiba kiküszöbölésénél.

Sok esetben a munkabeosztás észszerű megoldása, útközben előadódó üzemi hiba kiküszöbölése, saját feladatunk kell, hogy legyen. Olyan feladatnak kell tekinteni a reánk bizott munka tökéletes elvégzését, mellyel élenjárók legyünk a szocializmus felépítésében és a szocialista munkaverseny — a sztahánov-mozgalom — sikere érdekében.

Ma népi demokráciánk megad minden lehetőséget technikai és egyéb tudásunk fejlesztésére. Minden ügyes megoldás és minden jó műszaki ötlet gépkocsijaink zavartalan használata érdekében, mind szocialista társadalmunk, mind saját érdekünket szolgálja. Ne legyünk önzők, minden jó ötletet, a gyakorlatban bevált tapasztalatainkat, vagy az úton általunk megoldott hibakiküszöbölést adjuk át a közösség szellemében szaktársainknak.

Tapasztalatcsere, munkamódszerátadás, vagy megoldásra váró dolgok érdekében kérünk helyet szakszervezetünk „Közlekedés" című lapjában és ott mindig kell, hogy legyen egy rovat, ahol műszaki javaslatokkal foglalkoznak.

PAPP LÁSZLÓ,
sztahánovista gépjárművezető.

A SZOT üzemi garázsának dolgozói csatlakoznak a Fővárosi Gázművek által elindított 100 ezer kilométeres versenymozgalomhoz

Mi, a SZOT gépjárművezetői vállaljuk, hogy gépkocsijainkkal generáljavítás és főbarab-csere nélkül 2 garnitura gumival nem 100 ezer, hanem 110 ezer kilométert fogunk teljesíteni. De ezen túlmenően az önköltséget a legminimálisabbra lecsökkentjük azzal, hogy gépjárműveinken előforduló kisebb hibákat magunk végezzük el és ezzel megakadályozzuk a nagyobb hibák keletkezését.

De ezen kisebb hibákat is csak úgy tudjuk kiküszöbölni, ha gépkocsijainkat segítőtársnak tekintjük és állandóan gondosan ápoljuk, kezeljük.

Felhívjuk a szakszervezeti központok és közületek gépkocsivezetőit, csatlakozzanak ezen versenymozgalomhoz, mert ötéves népgazdasági tervünket csak úgy tudjuk sikeresen végrehajtani ha minden öntudatos dolgozó magáévá teszi Pártunk és annak bölcs vezetője Rákosi elvtárs útmutatásait. Így a Szovjetunió tapasztaltainak felhasználásával és segítségével ötéves tervünkkel lerakjuk a szocializmus alapjait.

Eljen a Szovjetunió és annak nagy vezére Sztálin elvtárs!

Szakszervezetek Országos Tanácsa üzemi garázsának dolgozói

„Becsületbíróság"

Előreláthatólag április elején kerül bemutatásra a „Becsületbíróság", amelynek központjában a mai szovjet értelmiség áll. A szinkronizálást valószínűleg még e hónapban befejezik. Lehotay Árpád, Bárdi György, Ujlaki László, Bulla Elma és Luthor Mária mondják a főszerepeket.

közlekedés
A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETI DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA
Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalmi Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.) IVÁN MIKLÓS Szállítómunkások Szaksz.) FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest VI. Munkácsy Mihály u. 16 — Tel: 124—893 126—452.
Szikra Lapnyomda NV. Budapest VIII. Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Több és jobb munkával
ünnepeljük május elsejét,
a világ dolgozóinak
harcos seregszemléjét!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 8. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 április 15.

Eredményeink megszilárdításával és továbbfokozásával készülünk a nemzetközi munkásosztály, a munka és a béke ünnepének:

MÁJUS ELSEJÉNEK MEGÜNNEPLÉSÉRE

Pártunk, *Rákosi* elvtárs útmutatását megfogadva, dolgozóink ismét hatalmas győzelmet értek el a szocialista munkaverseny frontján. Az április 4-i munkaversenyszakasz kitünő eredményekkel zárult.

Szocialista munkaversenyünknek ez a lendülete biztositéka arra, hogy ötéves tervünk első negyedévi tervét, valamint a további termelési előirányzatokat is nemcsak teljesitjük, hanem túl is haladjuk.

A felajánlásoknál, annál a tanuságtételnél, hogy a magyar dolgozó nép, közöttük szakmánk dolgozói, a termelés frontján bizonyitsák forró szeretetüket, ragaszkodásukat a felszabaditó Szovjetunió és nagy barátunk, *Sztálin* elvtárs iránt, — a közlekedés szervezett dolgozói igyekeztek élenjárni. Teljesitményeik, mint például a vasút dolgozóinak több mint 20 millió értékü, a közúti közlekedési dolgozók több mint 1 millió forint értékü kiteljesitése, valamint a gépjárművezetők, a szállitómunkások, hajósok, repülők és szabadkikötői munkások felajánlás során elért túlteljesitésük egyben a hála és a szeretet fényes bizonyitéka volt.

Megállapithatjuk, hogy ez az eredmény azt mutatja, ha továbbra is jól dolgozunk, ha szakszervezeti üzemi szervezeteink, nemzeti vállalataink vezetői tovább javitják Pártunk útmutatása alapján a verseny szervezését és a politikai felvilágositó munkát, — úgy nemcsak megtartjuk, megszilárditjuk, hanem tovább tudjuk fokozni az április 4-i versenyszakasz jó eredményeit.

Dolgozóink öntudatára jellemző, hogy széles mederben megindult üzemeinkben a tömegek mozgalma május elsejének, a nemzetközi munkásosztály nagy ünnepnapjának még jobb és még eredményesebb munkával való megünneplésére.

Ugyancsak május hónapban ül össze hazánk fővárosában Budapesten a Szakszervezeti Világszövetség Elnökségének és Végrehajtó Bizottságának értekezlete.

Dolgozóink tudják, hogy a milánói tanácskozás óta eltelt időszak uj feladatokat állit a nemzetközi szakszervezeti mozgalom elé s ez az oka annak, hogy a feladatok megoldásának megbeszélésére újból összeül a Szakszervezeti Világszövetség.

A közlekedés szervezett dolgozói amikor örömmel hallják a hirt, forró testvéri üdvözlettel köszöntik a Világszövetség budapesti ülését és megfogadják, hogy a termelékenység emelésével, eddigi eredményeik növelésével, a termelés frontján fogják bizonyitani együttérzésüket és támogatásukat, hogy ezáltal is elősegitsék a Világszövetség ülésének jó munkáját.

Mik a feladataink, mit kell elvégeznünk ahhoz, hogy munkafelajánlásaink eredményességét a két nagyjelentőségü esemény kapcsán szilárdan átlendithessük a május elseje ünneplése jegyében induló uj versenyszakaszunkba?

Arra kell törekednünk elsősorban, hogy tovább szélesitsük az egyéni versenyt és vonjuk be a versenyzők táborába azokat is, akik mindezideig távol maradtak. Fokozzuk népnevelő és felvilágositó munkánkat.

El kell érnünk azt, hogy minél többen, minél több dolgozónk tegyen felajánlást az egész 1950. évre és ezen belül jelöljék meg, hogy mit akarnak elérni az egyes szakaszokban, mondjuk május 1-ig és igy tovább. Növelnünk kell a versenyszerződések számát.

Üzemeink jórésze, a Rákosi Müvek felhivása nyomán, párosversenyben vannak egymással. Döntő feladatunk, hogy ezt a kezdeményezést üzemeink közötti verseny szervezése és továbbfejlesztése kövesse. A párosversenyek elősegitik ötéves tervünk teljesitését, mert célja, hogy melyik üzem teljesiti jobban az 1950-es tervév előirányzatait, melyikük háritja el az útjukban álló szük keresztmetszeteket, melyikük tud a tervezettnél alacsonyabb önköltséget, selejtszázalékot felmutatni.

Egyéni versenyzőinket az üzemi versenyvállalás teljesitésére kell mozgósitani, amivel elérjük azt, hogy a versenyvállalás teljes egészében a tömegek kezdeményezésén alapuljon

Dolgozóink nagyon jól tudják, hogy a terv nemcsak mennyiségi előirányzatokból áll, hanem arra kell törekedniök, hogy még jobban előtérbe kerüljön a minőség megjavitása, az önköltség csökkentése. Ennek a feladatnak is döntően a verseny középpontjába kell kerülnie.

A verseny legújabb szakaszában van még egy harmadik, ugyancsak döntő fontosságú feladatunk, amely szerves része az előbbi kettőnek. Ez pedig nem más, mint a rejtett tartalékok feltárásának feladata, hogy jelentősen csökkenteni tudjuk termelési költségeinket. Jobban ki kell használni a gépeinket. A vasúti járómüjavitókban például sok gép áll kihasználatlanul, avagy éppen rossz kihasználás mellett dolgoznak. Rá kell feküdnünk a jobb munkaszervezésre, hogy meglévő szerszámgépparkunkat százszázalékosan kihasználjuk. Meg kell kezdeni nálunk is azt a szovjet mozgalmat, amely a takarékoskodásból kiindulva, egy hónapban egy napot a megtakarított anyagból termel. Ezzel csökkentjük önköltségünket.

Nem kicsik ezek a feladatok, de ma már minden alapfeltétel együtt van ahhoz, hogy teljesitsük is ezeket a feladatokat. Használjuk fel Pártunk tanitását, a gazdag szovjet tapasztalatokat, használjuk fel azokat a belföldi tapasztalatokat, amelyeket a sztálini műszakban és az április 4-i felajánlások munkáinál szereztünk és újabb győzelmet fogunk aratni.

Megnyerjük ezt a csatát is és meg fogjuk oldani a ránk háruló feladatokat, mert tudjuk, hogy minden, a termelés frontján aratott győzelmünkkel szorosabbra fűzzük a nemzetközi munkásosztály egységét, erősitjük a békefrontnak ránk eső szakaszát és hozzájárulunk a Szakszervezeti Világszövetség célkitüzéseinek megvalósitásához, a nemzetközi munkásosztály nagy ünnepnapjának, a munka és a béke ünnepének: Május Elsejének méltó módon való megünnepléséhez.

Rákosi elvtárs útmutatása nyomán

a vasutas dolgozók a sztálini műszak eredményeit továbbfejlesztve, április 4-re 100 %-os túlteljesitéssel 20.356.918 forintra emelték felajánlásukat

Amint már beszámoltunk róla, Pártunk Központi Vezetőségének január 22-i határozata magáévá tette és feladatul tüzte ki a dolgozóknak azt a kezdeményezését, hogy hazánk felszabaditását újabb és magasabb termelési eredményekkel ünnepeljék meg. A dolgozók tiz- és százezrei fejezték ki forró szeretetüket és hálájukat a hatalmas Szovjetunió, a felszabaditó Szovjet Hadsereg, népünk nagy barátja, *Sztálin* elvtárs iránt. Ez a hála százezrek munkájában, a magasabb termelékenység, az önköltség csökkentése, minőségi kezdeményezések és eredmények révén jutott kifejezésre.

A közlekedés szervezett dolgozói: a vasutasok, közlekedési alkalmazottak, gépjárművezetők, szállitómunkások, hajósok, kikötőmunkások és repülők hatalmas lendületiel csatlakoztak elhhez a felajánlási mozgalomhoz. Követték és teljesitették *Rákosi* elvtárs útmutatását: *„...Ez a munkaverseny lendítse tovább azt a hatalmas kezdeményezést, amelynyel a magyar dolgozó nép Sztálin elvtárs születése napját megünnepelte. A felszabadulás ötéves évfordulójára a magyar dolgozó nép szocialista munkájának győzelmével fejezze ki háláját felszabaditónk, a nagy Szovjetunió és vezetője, a bölcs Sztálin iránt".*

El lehet mondani, hogy dolgozóink derekasan küzdöttek a szocialista munkaverseny frontján és nemcsak

teljesitették, hanem túl is teljesitették felajánlásaikat.

Dolgozóink, Pártunk Központi Vezetőségének és *Rákosi* elvtárs útmutatása alapján behozták és túl is szárnyalták a sztálini műszak eredményeit. Emelkedett a versenybelendülők száma is jelentősen, a vállalások jórésze pedig már nemcsak a mennyiség emelésére irányult, hanem döntő súlyt fektetett a minőség közvetlen megjavitására, az önköltségcsökkentés fokozására.

A vasutasok kitünő eredménye

A magyar vasút dolgozóinak mintegy 70 százaléka tett munkafelajánlást április 4-re.

Forint összegben a teljesitett érték túlhaladja a 20 millió forintot, ami egyben azt jelenti, hogy továbbfejlesztve a sztálini műszak eredményeit, 100 százalékkal túlteljesitették azt.

A kiemelkedő eredmények sorában meg kell emlékezni a szombathelyi vontatási szolgálat dolgozóiról, akik 453.000 forintos munkafelajánlást tettek és felajánlásukat 960.000 forint értékben teljesitették.

Ha az egyes igazgatóságok egyéni munkaversenyben lévő dolgozóik eredményeit nézzük, vitathatatlanul élenjárnak a Miskolci MÁV Igazgatóság területéhez tartozó egyéni versenyzők, akik 4,250.714 forint felajánlást teljesitettek. Utána, sorrendben a Budapesti MÁV Igazgatóság területéhez tartozó egyéni versenyzők jönnek, akik több mint két és félmillió értékü munkafelajánlást teljesitettek. A szombathelyiek két és negyedmillió, a szegediek közel másfélmillió, a pécsiek 1,186.000, végül a debrecenieik 763.000 forint értékben teljesitették felajánlásaikat.

Az egyes területeken működő brigádok is jó munkát végeztek. Az élenjáró sztahanovisták, élmunkások, újitók, a szakma legjobbjai azon igyekeztek, hogy tapasztalataikat átadják munkatársaiknak, megmutassák munkamódszereiket, melyekkel aztán sikerült is ilyen kiváló eredményt felmutatni.

A kiteljesitett forintérték megoszlása az egyes üzemek között

Ha már most azt nézzük, hogy az április 4-i helyzetnek megfelelően az egyes járműjavitó nemzeti vállalatok és egyéb szolgálati helyek túlteljesitései ét kiteljesitett forint értékben menny.re tudják fokozni, akkor a következő képet kapjuk:

Az Északi Járműjavitó NV 1681 egyéni versenyzője 719.314, — az Istvántelki Járműjavitó NV 966 fő, 1,667.940, — a Dunakeszi Járműjavitó NV 166 fő, 282.005 — a Szolnoki Járműjavitó NV 205 fő. 1.473.736, — a Debreceni Járműjavitó NV 595 egyéni versenyzője 349.735, — a miskolci Járműjavitó NV-nél 287 fő, 443.571, — a Szombathelyi Járműjavitó NV-nél 721 fő, 283.769, — a Székesfehérvári Járműjavitó NV-nél 78 fő, 98.838, — a Pestszentlőrinci Járműjavitó NV-nél 159 fő, 820.410, — a Felépitményi és Vasanyagjavitó NV-nél 281 fő, 363.646, — a MÁV Hidépitő NV-nél 42 fő 160.292, — a Fatelitő NV Budapesten 21 fő, 4.600, — Tokodon 8 fő, 28.500, Dombóvárott 163 fő, 35.800, — Püspökladányban 86 fő, 21.200, — a BVKH 490 fő, 22.185, — az Utaselátó NV-nél 297 fő, 596.684, — a GySEV-nél 457 fő, 291.791, — és végül a Debrecen—Nyirbatori Vasuton 85 fő, egyéni versenyben 44.323 forint értékü munkafelajánlást teljesitett, amellyel egyben általánosságban 100 százalékosan teljesitették túl a sztálini műszak felajánlásait.

Ha a vasút területén összegezzük az egyéni versenyben lévők számát, elmondhatjuk, hogy dolgozóink megfogadták *Rákosi* elvtárs útmutatását és mindinkább emelkedik azoknak a száma, akik egyéni versenyben dolgoznak. Jelenleg 81.709 vasutas vesz részt a szocialista munkaverseny egyéni versenyformájában. Jó munkájuknak eredménye az a 20,356.918 forint értékü kiteljesitett felajánlás, amely méltán sorakozik a kinti üzemek élenjáró felajánlásai közé.

A sztálini műszak felajánlási eredménye megközelitette a 10 milliót, de de a dolgozók továbbfejlesztették a szocialista munkaversenyt és sokat lendített a felajánlások sikerénél az ifjuság, a nők és a műszaki értelmiség jó munkája.

Dolgozóink el vannak szánva arra, hogy *Rákosi* elvtárs tanitásának megfelelően nemcsak, hogy megtartják a felszabadulási felajánlási munkaversenyben eddig elért eredményeiket, hanem a proletariátus nemzetközi ünnepére, május 1-re, túl is szárnyalják azt.

Felszabadulásunk ötödik évfordulóján

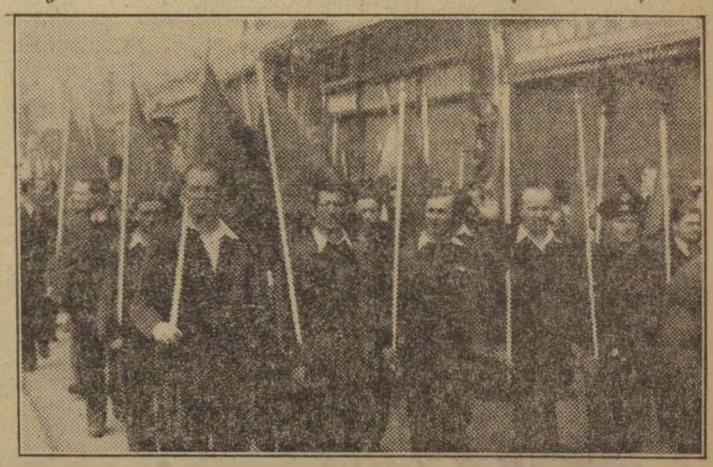

Üzemeink dolgozói soha nem látott lelkesedéssel ünnepelték április 4-ét, hazánk felszabaditásának ötödik évfordulóját. Dolgozóink hálával és szeretettel fordultak a dicsőséges Szovjet Hadsereg s népünk barátja, a nagy Sztálin felé.

Készüljünk a termelés frontján megünnepelni május elsejét, a munkásnemzetköziség nagy ünnepét!

Az Istvántelki Járóműjavító NV üzemi bizottságának önkritikája az üb. munkájáról

Az Istvántelki Járóműjavító NV Üzemi Bizottsága megvizsgálta az elmult hónapban végzett munkáját, és megállapitotta, hogy Rákosi elvtársunk február 10-i beszédének nyomán, az üb. munkájában sok a javitani való. Ha az üb. tagsága jobban megszivlelné Rákosi elvtárs útmutatását, akkor feltétlen, az április 4-i felajánlásaink nem ütköztek volna annyi szervezeti hibába, mint ahogy ezt utólag megállapitottuk.

Az üb. aktivái a reszortok felé, a konkrét feladatok elvégzésére irányt mutattak, de azok ezen feladatokat végrehajtani nem tudták, és nem is akarták, igy az üb. négy felmentett tagjára hárult az a feladat, mely üzemünkben a szocialista munkaverseny megoldását van hivatva irányitani.

Látjuk a hiányosságokat

Megállapithatjuk, hogy az üb. nem felmentett része, társadalmi munkából nem úgy veszi ki a részét, mint ahogy azt öntudatos üb. tagnak végezni kellene. Hivatkoznak arra, hogy a munkabeosztásuk ilyenirányú tényked süket erősen gátolja. A kéthetenként rendszeresen megtartott üb. értekezleteken beszámolnak az üb. tagok elvégzett munkájukról, ahol az üb. titkár elvtárs kritikát mond, majd iránymutatást nyujt a további feladatok elvégzésére. Az üb. mindenkor támaszkodik a pártszervezet helyes és jó politikai iránymutatására, végzett munkája felett önkritikát gyakorol.

A kritika és önkritika fegyverét használva, mind jobban és jobban látjuk azokat a hiányosságokat, melyek az üzemszervezés vonalán felbukkannak. Igy a szocialista munkaversenyek során észlelhető kampányszerüséget jobban tudjuk kiküszöbölni. A sztálini müszak példaképpen mutat rá a rossz munkára, mert ennek befejeztével igen komoly viszszaesés mutatkozott. A pártszervezet irányitásával ezen hibát már jórészt kiküszöböltük. Aprilis 4., valamint május 1-nek méltó megünneplésére úgy szervezzük a munkaversenyeket, hogy egy távolabbi perspektivát adjunk a dolgozóknak. Az üb. a Nagybudapesti Pártbizottság határozatát magáévá tette, és az mb. értekezletén melyet rendszeresen, hétfő délután társadalmi időben tartunk meg, az mb. titkárokkal, az üb. titkár ismerteti és részletesen tárgyalja. Masnap az mb. titkárok az mb. tapoknak és bizalmi testületnek továbbitja. Itt hiba az, hogy az mb. aktivái és bizalmiak, ezt nem társadalmi időben továbbitják, hogy részletesen volna alkalmuk a dolgozókat tájékoztatni, hanem ebédidőben a rövid húsz percet használják fel erre, ahol megállapitásuk szerint az anyag leadására végtelen kevés ez a húsz perc. Igy arra vettük az irányt, hogy helyes politikai neveléssel rávezessük az aktivákat társadalmi időben való nevelő és felvilágositó munkák elvégzésére.

Az üb. szervezési munkáját nagyban gátolja a terv (kiszabás) állandó változása. Habár tudatában vagyunk annak, hogy magasabb szempontból változtatják munkatervünket, de szerintünk mégis oda kellene hatni, hogy az iparigazgatóság, és a minisztérium a tervet (kiszabást) egy negyedévre előre adná ki. A munkaverseny gátlója az a körülmény, mikor egy ilyen változtatás esetén osztályonként át kell szervezni az egyes munkacsoportokat. Az igy kiesett időt pótolni képtelen az osztály.

Az üb. munkatervét, melyet a titkár elvtárs a reszortfelelősökkel megbeszélve készit el, és ad ki az egyes reszortosoknak, már súlypontként a Nagybudapesti Pártbizottság határozatára támaszkodik, szervezi és irányitja a szocialista munkaversenyt.

Gátolja a munkaverseny szervezését a felmerülő különböző anyagok hiánya, ami az üb-t valóságos anyagbeszerző szervvé változtatja át, mert dolgozóink legtöbb esetben nem a müszaki vezetés felé fordulnak, hanem az üb-nek tárják fel, hogy segitsenek a felmerülő anyaghiányokon.

Az ifjúság nevelése

Bár az utóbbi időben szakvonal a müszaki vezetéssel karöltve ezen a problémán is segitett, de még mindig csak 20—30 százalékos arányban történik az uj anyagok beszerzése. A többit településünkön lévő Oh anyagból kénytelenek dolgozóink kiválogatni, azonban ez elősegiti önköltségcsökkentési versenyünket. Gátolja a munkaverseny lendületét a müszaki értelmiségünk tekintélyes százalékának magatartása, amit igen kitartó, szivós munkával a Párt és üb felvilágositó és nevelő munkával igyekszenek megszüntetni.

Az ifjúság vonalán az üb. teljes súlyával az ifjúság nevelésére vette az irányt. A bérrendezés ifjúságunknak igen hatalmas segitséget nyujtott, amikor orvoslást hozott az eddigi sérelmes fizetési rendszerrel szemben. Ifjúságunk előtt a jövő ilyenformán biztositva van, feladatunk az ifjúság bekapcsolása a munkaversenybe, mert kevés azoknak a fiataloknak a száma, akik megértették ennek jelentőségét. Ennek érdekében szükséges az, hogy a jövőben a Párt, szakszervezet és a müszaki vezetés fokozott figyelmet szenteljen az ifjúság politikai és szakmai továbbképzésének.

A szovjet vasutasok példája

Üzemünkben női vonalon is sok a javitanivaló. Az üb. nőfelelősnek feladata odahatni, hogy a több mint 100 főt kitevő fizikai és szellemi nődolgozónkat jó politikai munkával, neveléssel irányitani tudja. Az április 4-i felajánlások alkalmával voltak megnyilatkozások nődolgozóink részéről, mely az üb-t és nőfelelősünket arra ösztönzi, hogy hatékonyabban foglalkozzunk női dolgozóinkkal. Meg kell értetni a nődolgozókkal, hogy a demokrácia adta egyenjogusággal és lehetőségekkel éljenek, aszerint vegyék ki a termelőmunkából részüket. Ennek érdekében az üb. oktatás-felelős, női dolgozóink részére alapfokú szemináriumokat szervez, hogy ezzel is nődolgozóink ideológiai fejlettségét emelje.

Összefoglalva az üb. munkáját, megvizsgálva hibáinkat, azon vagyunk, hogy Rákosi elvtársunk február 10-i beszéde nyomán a szovjet vasutasok, sztahánovisták munkamodszereinek átvételével, és a széles tömegekre való kiterjesztésével, a munkaverseny fejlettebb formáinak, a Sztahánov-mozgalomnak, a brigád, egyéni- és párosverseny-mozgalomnak felhasználásával, továbbfejlesszük munkamódszerünket és az ötéves terv minélőbbi felépitésével megvalósitsuk hazánkban a szocializmust.

ELJE EK A MUNKAVERSENY ELENJÁRÓ HŐSEI, ELJE EK A KIVÁLÓ VASUTAS SZTAHÁNOVISTÁK!

SOLYMOSI ELEMÉR s. k.
az Istvántelki Járóműjavító NV üb-titkára.

A „2000 tonnás"-mozgalom 2,146.000 forint önköltségcsökkentést ért el két hónap alatt

17.000 Forintot takarítottunk meg naponta az „500 kilométeres'-mozgalom révén

A szocialista munkaversenyben az elsők között járnak a vasutas dolgozók. A mindjobban szélesedő versenymozgalomban egymásután tünnek fel a vasút büszkeségei: az uj sztahánovisták — irja a „Szabad Nép".

A „2000 tonnás"-mozgalom két hónap alatt 2,146.000 forint önköltségcsökkentéssel járult hozzá népgazdaságunk további megerősitéséhez.

A „2000 tonnás" vonatok száma már 6000 fele közeledik és ezek a vonatok összesen 1,227.000 tonna többterheléssel közlekedtek. Ez a hatalmasan kibontakozó mozgalom azt eredményezte, hogy a szóbanforgó két hónap alatt 1225 vonat beállitását takarítottuk meg.

Egyre nagyobb arányokat ölt az „500 kilométeres"-mozgalom is, mely az első napokban csak 9 mozdonnyal indult, most pedig naponta átlag 778 mozdony vesz részt a mozgalomban. Ez azt jelenti, hogy a gépek erejét teljesen kihasználjuk, naponta átlagosan 60 mozdony-felhasználást, pénzben pedig 17.000 forintot takarítunk meg.

A Szovjetunió hős sztahánovista vasutasainak példája nyomán megindult mozgalom sikere egyben hatalmas támogatás népgazdaságunk és a szocialista épité számára.

ELCSERÉLNEM BUDAPESTEN, a Hunyadi tér 10 szám alatt lévő 1 szoba konyhás, félkomfortos lakásomat, hasonló lakásért Budapesten. Kikötésem, hogy a lakás egészségi okokból csak első emeleti lehet. Cim: N. N VI. Hunyadi-tér 10. II. lépcső, III. emelet 1.

A „2000 tonnás"- és az „500 kilométeres"-mozgalom katonáit is ott láttuk a felszabadulási ünnepségen. Középen Nagy Piroska, az első női mozdonyfütő

Egy népnevelő levele a kritika és önkritikáról

Kedves Elvtársak!

Rákosi elvtárs február 10-i beszéde nagy megkönnyebbülést váltott ki műhelyünk dolgozói között. *Rákosi* elvtárs szavait úgy fogadták, mintha *Rákosi* elvtárs minden dolgozóval külön-külön beszélt volna. A dolgozók felismerték *Rákosi* elvtárs beszédében a pártdemokrácia, a kritika és önkritika jelentőségét.

Műhelyünkben *Rákosi* elvtárs beszéde előtt a pártnapokon, taggyüléseken a tagság tartózkodott a felszólalásoktól. Ebben nagy szerepe volt az ellenség munkájának. A reakció azt terjesztette, hogy: ne bírálj, mert „lebukhatsz". Sok dolgozó azt mondta, hogy minek beszéljünk, mikor elintézést kritikánk vagy kérelmünk úgy sem talál meghallgatásra, legfeljebb jól ledorongolnak érte. A kritika és önkritika gyakorlásától a dolgozók tartózkodását nemcsak az ellenség munkájának lehet tulajdonitani. Előfordult, hogy mikor a bérkérdésekben tartott gyülésen *Czakó* és *Mándi* elvtárs azt kérte az előadótól, hogy konkrétebben beszéljen a bérrendezésről, az előadó jól ledorongolta őket, mondván, hogy nem hiznak a Pártban.

Mint a műhely népnevelője megmagyaráztam elvtársaimnak és dolgozóinknak, hogy bátran éljenek a kritika jogával, mert ez joguk és kötelességük is a dolgozóknak.

Az alapszervi vezetőség és a dolgozók között nem volt meg a szoros kapcsolat, amely szükséges ahhoz, hogy a Párt és a tagság között a szoros együttműködést biztositsa. A vezetőség nem törődött a műhely dolgozóival, nem beszélte meg velük problémáikat. Ennek következtében a dolgozók és a vezetőség közötti kapcsolat hiánya miatt nem is alakulhatott ki partszerü birálat a vezetőség felé.

Rákosi elvtárs beszéde után megkerestem azokat az elvtársakat, akikkel azelőtt a kritika és önkritika kérdéséről beszélgettem. Felhivtam a figyelmüket *Rákosi* elvtárs beszédére, kiemelve abból a pártdemokrácia, a kritika és önkritika kérdését. Az elvtársak, igy *Czakó* és *Mándi* elvtárs is nagy örömmel vették tudomásul *Rákosi* elvtárs szavait. Azt mondták, hogy

ezután már nem kell félniök felszólalásaik után a ledorongolástól, bátran mernek beszélni a taggyüléseken és pártnapokon és élni fognak a kritika és önkritika pártépitő módszerével.

Háberl elvtárs *Rákosi* elvtárs beszéde előtt azt mondotta nekem egy beszélgetésünk kapcsán, hogy ő kint volt a Szovjetunióban, mint hadifogoly. A pártvezetők és a tagság közötti kapcsolatot sokkal szorosabbnak látta, mint itt, a mi alapszervünknél. A Szovjetunióban a tagság batran gyakorolt kritikát, mert szavait figyelmesen meghallgatták és javaslatait megvalósitották. De ő itt nem is igen él a felszólalás jogával, mert itt nem tapasztalja azt a szoros, közvetlen kapcsolatot a párttagság és a vezetőség között, mint amit a Szovjetunióban látott. Pedig nagyon fontosnak látja ezt, mert a

kritika és az önkritika helyes alkalmazása és a pártonbelüli éberség biztositja Pártunkat a kiskirályok, a jobb és baloldali elhajlások ellen. Az éberség kérdése pedig megakadályozza és csirájában elfojt minden kém- és szabotázscselekményt. Lehetővé teszi ötéves tervünk sikeres végrehajtását, a szocializmus épitését.

Rákosi elvtárs beszéde után tartott taggyülésünkön elvtársaink nagy számmal vettek részt. Mig ezelőtt a taggyüléseken alig hangzott el hozzászólás az előadott anyaghoz, addig most szinte minden elvtársunk fel akart szólalni. Taggyülésünk lelkesültségét bizonyitja az, hogy azon olyan elvtársaink is résztvettek, akik már hónapok óta tartózkodtak a pártrendezvények látogatásától.

Igy pl. többek között felállt *Rózsavölgyi* elvtársunk a kovácsmühelyből és önkritikát gyakorolt maga felett. Bevallotta, hogy már hónapok óta nem jött el a pártnapokra és taggyülésekre, de *Rákosi* elvtárs beszéde után kötelességének tartja, hogy megjelenjen a Párt gyülésein és hozzászólásaival, javaslataival, az épitő kritika gyakorlásával hozzájáruljon Pártunk erősitéséhez.

Hatalmas támogatást nyujtott *Rákosi* elvtárs beszéde népnevelő munkámban is. Mig azelőtt dolgozó társaimmal való beszélgetésem közben sokak részéről közömbösséget, vagy éppen elutasitást tapasztaltam a politikai és termelési kérdések iránt, addig most dolgozótársaim népnevelő munkám iránt a legnagyobb erdeklődést tanusitják.

Hogy a népnevelőmunkával ilyen eredményt tudtam elérni, az annak köszönhető, hogy népnevelőértekezleteken rendszeresen, minden esetben részt veszek. Az ott hallott anyagot jól megjegyzem magamnak. Rendszeresen olvasom az ujságot és a népnevelő értekezleten hallottakat az ujságból minden nap kibővitem. Népnevelő munkámban nemcsak a nemzetközi és országos jelentőségü kérdésekről beszélek, hanem igen sokat foglalkozom üzemünk eredményeivel, hiányosságaival, a konkrét mühelyi problémákkal. Pl. mikor a kismotorosztályon a dolgozók panaszkodtak, hogy kevés a fogaskerék, mindjárt rámutattam, hogy a népi demokrácia egyik eredményeképpen mühelyünkben modern fogazómühely épült, ahol *Takács* elvtárs, sztahánovista marós és társai munkájukkal segitenek ezt a hiányosságot kiküszöbölni. Ugyanakkor arra is rámutattam, hogy mig mi fogazomühelyt létesitettünk, addig Nyugat-Németországban az imperialisták felrobbantják a gyárakat, a dolgozók tömegeit teszik munkanélkülivé.

Népnevelő munkámban a továbbiakban a vezetőség újraválasztása az egyik központi kérdés. Megmagyarázom az elvtársaknak, hogy a vezetőség felfrissitésére a fiatal káderek bevonására feltétlenül szükség van, mert ellenkező esetben pártszervezetünk nem tud tovább fejlődni.

Vezetőség úgy tud jó munkát végezni, hogyha a tagság teljes támogatását élvezi.

A párttagoknak nemcsak joguk, de kötelességük, hogy olyan vezetőséget válasszanak, amelyik előbbre tudja vinni üzemünk munkáját, dolgozóink politikai fejlődését, a szocializmus ügyét.

Dombai József
Északi Járóműjavító NV
Motorosztály alapszervi
népnevelője

„Eljen és virulion a szovjet és a magyar nép örök barátsága" — hirdeti felvonuló vasutasaink tábláján a szivünkbe vésett jelmondat

Éljen győzelmeink szervezője, motorja a Magyar Dolgozók Pártja!

Megvédjük a békét!

A Béke Hívei Világkongresszusa állandó bizottsága stockholmi ülésén a világ békeszerető népeinek küldöttei vettek részt. A tartós béke szilárd támasza, a Szovjetunió küldöttségén kívül a Szakszervezeti Világszövetség, a népi demokratikus országok és a kapitalista államok haladó erőinek küldöttei tárgyalták meg azokat a módszereket, amelyeknek alkalmazása lehetővé teszi az újabb háború megakadályozását.

Fagyejev elvtárs, a szovjet küldöttség vezetője beszédében hangsúlyozta, hogy a háború megakadályozható az imperialisták minden mesterkedése ellenére, mert „... *az egyszerű emberek a béke fő támaszai...* Az egyszerű emberek a nemzeti hagyományok és a nemzeti függetlenség legjobb őrzői."

Louis Saillant, a Szakszervezeti Világszövetség főtitkára kiemelte: „*Feltétlenül szorosabb kapcsolatot kell teremteni a propaganda és a cselekvés között. E tekintetben a kikötőmunkásoktól és tengerészektől kell példát vennünk. A Béke Hívei Mozgalmának együtt kell működni a munkásmozgalommal.*"

Joliot Curie, a világhírű francia atomkutató, az Állandó Bizottság elnöke a következőket mondotta: „*Egyes tudósok és tudóscsoportok az USA-ban, Franciaországban, Angliában és más államokban máris kijelentették, hogy nem hajlandók részt venni olyan munkában, amely az atomenergia háborús felhasználására irányul.*"

A Béke Hívei Világkongresszusa stockholmi ülése megállapította, hogy a világbéke megvédhető, ha a békeszerető dolgozók tevékenyen vesznek részt a háborús uszítók elleni küzdelemben.

A tartós béke megvédése érdekében a Béke Hívei Világkongresszusa Állandó Bizottságának stockholmi ülése felhívást bocsátott ki a világ valamennyi békeszerető népéhez. A felhívás a következőképen hangzik:

1. Az atombomba betiltásáról:

Követeljük az atomfegyvernek, mint a támadás és az emberek tömeges megsemmisítése fegyverének feltétel nélküli betiltását és szigorú nemzetközi ellenőrzés létesítését e határozat végrehajtására.

Háborús bűnösnek fogjuk tekinteni azt a kormányt, mely elsőként alkalmazza az atomfegyvert valamelyik ország ellen.

Felhívunk minden becsületes embert az egész világon, írja nevét e felhívás alá.

2. A Béke Hívei II. Világkongresszusának egybehívásáról:

Valamennyi becsületes embert felszólítunk, jelölje ki képviselőit a Béke Hívei II. Kongresszusára, amelyet 1950. második évnegyedében tartunk Olaszországban.

Felhívással fordulunk valamennyi társadalmi és vallásos csoporthoz, a kultúra művelőihez és minden becsületes emberhez, aki — tekintet nélkül arra milyen nézetet vall a nemzetközi feszültség előidéző okokról — aggodalmat érez ezzel kapcsolatban és komolyan kívánja a népek közötti békés viszony helyreállítását.

A megegyezés elérésének kiindulópontjaként az atomfegyver betiltását javasoljuk és annak a kormánynak megbélyegzését, amely elsőként használja az atomfegyvert.

Az Állandó Bizottság ülésének határozatait a béke minden igaz híve a világ összes országaiban a legélénkebb támogatásban részesítette. Ezek a határozatok elősegítik a békéért és a háborús uszítók ellen folytatott harc további erősödését és újabb milliókat vonnak bele ebbe a küzdelembe. E határozatok értelmében járnak el a Szovjetunióban, mikor a szovjet területre berepülő agresszorokat visszaüzik; a népi demokratikus országokban, hol a termelés emelésével válaszolnak az imperialisták hidegháborúja, valamint a kapitalista államok dolgozói, mikor megtagadják az amerikai fegyverszállító hajók kirakodását.

E határozatok szellemében alakultak meg a kapitalista országokban a munkahelyi Békevédelmi Bizottságok tízezrei és írták alá a dolgozók tízmillióí a háborús uszítók elleni tiltakozó íveket.

A Béke Hívei stockholmi értekezletén hozott határozatok szellemében tartja májusban a Szakszervezeti Világszövetség budapesti ülését, mely újabb hatalmas demonstrációja lesz a világ szervezett dolgozóinak a béke mellett.

A világ szervezett dolgozói vállalják, hogy a Szovjetunió által vezetett békéért folyó küzdelembe bevonják a világ minden békeszerető emberét, fajra, nemre, vallásra és világnézeti különbségre való tekintet nélkül.

E harc legaktívabb részvevői az egész világon a kommunisták, akik mindig és mindenütt a legszélesebb néptömegek életbevágó érdekeit védik.

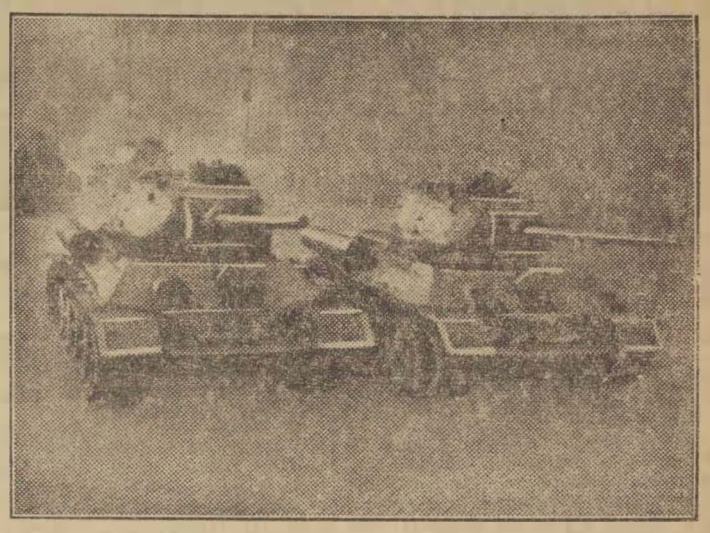

Fiatal néphadseregünk hosszú sorokban felvonuló dübörgő tankjait szünni nem akaró éljenzéssel és tapssal üdvözölte április 4-én a dolgozó nép

A politikai osztály segíti, támogatja és irányítja a vasutas pártszervezeteket, a vasút dolgozóit, feladataik megoldásában

Beszélgetés Horváth János elvtárssal, aki betegségéből felgyógyulva újból átveszi a politikai osztály vezetését

Felkerestük *Horváth* János elvtársat, a Vasutpolitikai Osztály vezetőjét a kórházban, ahol hónapok óta gondos ápolásban részesítik orvosai. *Horváth* elvtárs súlyos betegsége ellenére is állandóan tartotta a kapcsolatot a vasutas dolgozókkal és mindenről tudott, mindenről tudni akart, ami ezalatt az idő alatt az irányítása alatt álló vasút területén történt.

Meg is kérdezzük *Horváth* elvtársat erről. Ezeket mondja:

— *Rendszeresen tájékoztatott a Vasutpolitikai Osztály azokról a kérdésekről, amelyek most, a vasutasok központi problémái.*

— *Még a megbetegedésem előtt készítettük elő az „500 kilométeres"-mozgalmat, amelyet igen jelentős eseménynek tekintek. Az 500-as mozgalom jelentőségét elsősorban abban látom, hogy a vasutas dolgozók, hasonlóan a többi ipari dolgozókhoz, egyre sikeresebben alkalmaznak új ipari sztahánovista munkamódszereket.*

— *Az 500-as mozgalmat* — folytatja Horváth elvtárs — *a Szovjetunió vasutasainak tapasztalatai alapján szerveztük meg, mint ahogy minden téren, így a vasút területén is hatalmas segítséget és támogatást nyújt számunkra a Szovjetunió, a szovjet ember. Az 500-as mozgalom megindulásánál a vasuton belül is egyre jobban éleződik az osztályharc. Az ellenség és a befolyásuk alatt lévő „szakemberek" mindent elkövetnek — és nem hagyják abba —, hogy megakadályozzák, vagy „bebizonyítsák", hogy a vasútnál nem lehet új módszereket alkalmazni.*

A Párt vezetésével és a Szovjetunió tapasztalataira támaszkodva meghiúsítjuk az ellenség minden kísérletezését és aknamunkáját.

A vasút dolgozói akarják az „500 kilométeres"-mozgalmat, az új sztahánovista munkamódszerek bevezetését és ezért harcba is szállnak minden reakciós próbálkozással szemben.

— *Az „500 kilométeres"-mozgalom más jelentősége abban áll,* — folytatta Horváth elvtárs kérdésünkre adott válaszát —, *hogy mar eddig is többmillió forint megtakarítást értünk el; azonkívül mozdonyparkunk hatalmas növelését eredményezi. Azokat a szállítási feladatokat, amelyek a vasút előtt állnak, nem tudtuk volna sikeresen megvalósítani, ha nem alkalmazzuk a szovjet vasutasok példája nyomán a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres"-mozgalmat.*

Milyen feladatokat lát a vasutasság előtt *Horváth* elvtárs a legközelebbi időben? — tesszük fel azután újabb kérdést.

— *A vasút dolgozói előtt, de mindenekelőtt a vasutas pártszervezetek előtt a legfontosabb feladat a pártszervezetek megerősítése a Központi Vezetőség határozata alapján* — válaszolja Horváth elvtárs, majd így folytatja: — *A Központi Vezetőség határozatának legszélesebb körben való feldolgozása, a pártszervezetek vezetőségeinek újraválasztása, melynek segítségével ütőképesebbé tudjuk tenni pártszervezeteinket.*

— *A Központi Vezetőség határozatának végrehajtását össze kell kapcsolni az ellenség elleni harc kérdésével, a szállítási és termelési feladatok jobb és gazdaságosabb lebonyolításával. Ezeket a feladatokat a vasutas dolgozók vasutas pártszervezetek vezetésével kell, hogy végrehajtsák és ezeknek a feladatoknak a végrehajtásával segítsék elő a vasút szocialista átalakulását.*

A Vasútpolitikai Osztály, mint a Párt Központi Vezetőségének szerve,

segíti, támogatja és irányítja a vasutas pártszervezeteket, a vasút dolgozóit, ezekben a feladatokban.

Végül megkérjük *Horváth* elvtársat, hogy üzenjen lapunk olvasóinak, a vasút dolgozóinak.

— *A vasutas dolgozóknak, — a vasútnál lévő kommunisták vezetésével — jelentős feladatokat kell megoldaniok,* — mondja búcsúzóul Horváth elvtárs. — *Az előttünk álló feladatoknak a végrehajtásához sok sikert és eredményt munkát kívánok. Kívánom az összes vasutas dolgozónak, hogy az általuk a feladatokat, amelyeket a Párt Rákosi elvtárs és a kormány elé tűzött, — sikeresen valósítsák meg.*

Elbúcsúzunk *Horváth* elvtárstól és tolmácsoljuk a derék vasutas dolgozók jókívánságait és azt az óhaját, hogy *Horváth* elvtárs mielőbb gyógyuljon fel, s egészségben, régi munkabírásának teljében, vegye át munkaterületét: a Vasútpolitikai Osztály vezetését, a vasutas dolgozó tömegek irányítását.

A Szakszervezeti Világszövetség Elnöksége és Végrehajtó Bizottsága május 10-24-ig Budapesten tartja ülését

A Szakszervezeti Világszövetség Elnöksége úgy döntött, hogy május 10—24-ig értekezletre hívják össze Budapesten a Szakszervezeti Világszövetség kötelékébe tartozó 12 Nemzetközi Szakmai Szövetség elnökeit, alelnökeit és titkárait. Május 10—18-ig a Szakszervezeti Világszövetség Elnöksége, május 19—24-ig pedig a Világszövetség Végrehajtó Bizottsága tart ülést Budapesten.

Nem régen alakult meg Marseilleben a hajósok, dokkmunkások, majd utána Bukarestben a szárazföldi és légi szállítóipari munkások nemzetközi szövetsége. Most eljönnek hozzánk e szövetségek vezetői, de velük együtt itt lesznek a nemzetközi tanácskozáson több mint húsz ország szakszervezeteinek képviselői is. közöttük a Szovjetunió, Kína, Hollandia, Ausztrália, a gyarmatok és több más nyugati államból is a haladó szakszervezetek képviselői. A budapesti értekezletre meghívást kaptak egyébként a haladó angol és amerikai szakszervezetek képviselői is.

Miért ül össze a budapesti világértekezlet? A Szakszervezeti Világszövetség milánói kongresszusa óta a Szovjetunió által vezetett béketábor újabb nagy győzelmeket aratott, fokozódott a békéért folytatott harc a kapitalista országokban, egybekapcsolódva a munkásosztály egységéért, a szabadságjogokért, a gazdasági és szociális követelések kivívásáért folytatott harccal.

A milánói kongresszus útmutatásai alapján ebben a harcban a Szakszervezeti Világszövetségbe tömörült szakszervezetek erőteljesen kivették részüket és éles harcot folytattak az imperialisták mesterkedései ellen, a nemzetközi szakszervezeti mozgalom egységéért, a munkásosztály árulói, a jobboldali szociáldemokrata szakadárok ellen.

Szakmánk dolgozói ezzel a harccal kapcsolatban lapunk hasábjain keresztül levélben írták meg, hogy azonosítják magukat a Szakszervezeti Világszövetség célkitűzéseivel és küzdelmével.

Most új feladatok állnak a mozgalom előtt, ez az oka annak, hogy Budapesten összeül a Sz. V. értekezlete.

A gyalogság után a lovasság felvonulása is nagy tapsot váltott ki az ünneplő közönségből

Motorosaink, gépkocsizóink, tűzérségünk felvonulása. Végeláthatatlan sorokban özönlenek a dolgozó nép büszkeségei

ÉLJEN A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG, A TARTÓS BÉKE SZILÁRD TÁMASZA!

A VERSENY ÚJ SZAKASZÁBAN

PÁROSVERSENYBEN KÜZDENEK ÜZEMEINK

A TERV FELADATAINAK TELJESÍTÉSÉÉRT

Pártunk útmutatása és munkásosztályunk győzniakarása ismét hatalmas eredményeket vivott ki, amelyek kitünő eredményeket hoztak a termelés frontján az április 4-i felajánlásoknál.

Az április 4-i munkafelajánlások győzelmes versenyszakasza immár végetért és el lehet mondani azt, hogy máris átlendültünk a szocialista munkaverseny új szakaszába. Új feladatok állnak előttünk, s ezek között egyik legdöntőbb feladat, hogy tovább fejlesszük az egyéni versenyt, mert ezzel mozgósítjuk a tömegeket. Csakis erre támaszkodhat a verseny kollektiv formája.

A kollektiv versenyformák legjellemzőbb példáját a Rákosi Müvek felhivása nyújtotta: *megindult az üzemek közötti verseny szervezése és továbbfejlesztése.*

Az üzemeink közötti verseny elő kell hogy segitse versenymozgalmunknak az eddiginél is szorosabb összekapcsolódását a terv teljesitésével.

Üzemeink azért versenyeznek, hogy melyikük tejesiti jobban az 1950-es tervév előirányzatait, melyik küzdi le sikeresebben a tervvégrehajtás útjában álló szikl keresztmetszeteket, melyikük ér el a tervezettnél alacsonyabb önköltséget, selejtszázalékot.

Dolgozóink tudják, hogy az egyéni versenyzőknek ezután az üzemi versenyvállalás teljesitésére kell mozgósitani tudásukat, képességeiket.

A termelékenység fokozása mellett mindinkább megértik dolgozóink, hogy a minőség javitására, az önköltség csökkentésére is komoly súlyt kell helyezni és ez voltaképpen az előttünk álló harmadik döntő fontosságú feladat. Ez a három feladat szorosan összefügg egymással és elválaszthatatlan kiegészitője az egyéni és az üzemek közötti verseny kiszélesitésének és elmélyitésének.

A rejtett tartalékok feltárása terén mindinkább előtérbe kerül a gépek jobb kihasználásának kérdése. Nem is szólva arról, amelyre felfigyeltek dolgozóink, hogy úgy takarékoskodjanak, hogy egy hónaphan egy napot az általuk megtakaritott anyagból termeljenek. A mozgalom, mint minden jó példa, a Szovjetunió sztahánovistáitól ered. Követni fogjuk a szovjet munkások példáját ezen a téren is és biztosan tudjuk, hogy meg is lesz az eredménye.

A vasúton nap mint nap történnek párosverseny kihivások. Hogy csak a legdöntőbb üzemeket soroljuk fel, párosversenyben állnak egymással az Istvántelki, az Északi és a Debreceni Járóműjavító NV. Hasonlóan a Szombathelyi Járóműjavító NV a Székesfehérvári Járóműjavító NV-vel van párosversenyben. A Pestszentlőrinci Járóműjavító NV párosversenyre kelt a MASZOLAJ-gépgyárral, a Dunakeszi Járóműjavító NV pedig a Székesfehérvári Járóműjavito NV üzemével.

Az állomások sem maradnak el a nagy műhelyek mögött. Ugyancsak párosversenyben dolgozik sok fütőházunk, osztálymérnökségünk, szertárunk.

Milyen kezdeti hibák mutatkoztak

Celldömölk Szeged és Pusztaszabolcs állomásokkal versenyez, Bodajk viszont Ajkával, Várpalotával és Dudar állomásokkal, Zalabér Türjével, Tapolca viszont Veszprém-Külsővel és Zalaegerszeg állomásokkal, Szeged Békéscsabával, Kecskemét Kiskunhalassal, Szentes Kiskunfélegyházával, Orosháza Mezőtúrral, Budapest-Vizafogó Budapest-Magdolnavárossal. A fütőházak közül a szentesi fütőház kihivta a kishunhalasit, a kecskeméti a mezőhegyesit, a szegedi pályafenntartási almühely a makói-fütőházat. Az osztálymérnökségek között is megindult a párosverseny. A szegedi osztálymérnökség versenyre hivta a kiskunhalasit, a kecskeméti a békéscsabait, a szentesi a mezőtúrit, a hódmezővásárhelyi a bajait, a celldömölki a pápai osztálymérnökséget. A szertárak küzül a szombathelyi szertár párosversenyben van Szeged-Rókussal, a celldömölki a rákosi szertárral, a veszprém-külsői a pusztaszabolcsival, a körmendi a sopron-délivel.

Az üzemek közötti párosverseny, mint a fenti néhány felsorolásból is látható, erös lendülettel megindult. Mégis, a megiévő eredmények mellett hiányosságok is állnak fenn.

Ilyen hiányosság például a kihivások és azok elfogadása terén mutatkozó szervezetlenség. Nem irányitottuk a párosverseny kihivásokat, sem a szakszervezet, sem pedig a vállalatvezetés vonalán.

Az üzemek túlnyomórészben spontán kihivásokat eszközölnek és igy az a veszély adódik, hogy nem fogják tudni a kiértékelésnél a verseny eredményeit összehasonlitani.

Üzemeink megkezdték az üzem tervével szemben az ellenterv elkészitését is. Az elkészitett ellenterveik azonban nem a dolgozók által tett vállalásokon alapszanak, hanem felulről, bürokratikusan a vállalatvezetés, a szakszervezet, egyes esetekben pedig a háromszög készitette anélkül, hogy figyelembe vette volna, hogy az üzem dolgozóinak összesitett vállalása egyezik-e az ellenterven vállalt kötelezettségek célkitüzéseivel. (Például az Ipari Központ vállalásai.)

Végül az üzemek az ellenterveknél sok versenypontot vállalnak, melynek összefogása és irányitása komoly nehézséget okoz és nem egy esetben iparkodnak lemásolni a sajtóban eddig megjelent vállalásokat, esetleg azokat túlvállani, anélkül, hogy megvizsgálnák, hogy ez a vállalas az üzemre nézve realis-e

A hiányosságok kiküszöbölése természetesen folyamatban van és Pártunk, szakszervezetünk segitségével ki is fogjuk küszöbölni.

MÉG EGY ÜDVÖZLET

S. V. Csernovnak, a gorkovi vasutszolgálat parancsnokának

A szoviet „Ludas Matyi" a „Krokodil" irta az alant következő kis épületes történetet. Sokat tanulhatnak belőle nálunk is a szakszolgálat fékjei, akik alkalmadályozni próbálják az „500-as"-mozgalom fellődését.

Jó nyári reggelt Borisz Vasziljevics!

Bizony, bizony, nyugtalan szolgálata van Magának. A csodás nyáron, amikor minden gyönyörre, gyönyörüségre és nyugalomra csábit, amikor oly elragadó a virágzó meggyfa és oly jó a tankadt testet a Volga tágyan simogató vizébe mártani, Magának akkor is mindenféle nyugtalan emberekkel kell tusakodni, akik új forgalmi rendet gondolnak ki a vasuti közlekedésben Az emberek tátságosan makacskodók lettek a vasúton: nincs engedelmesség és alázatosság a parancsnok előtt, forrón együttérzünk Magával és krokodil-könnyeinket hullatjuk nyári diszzubbonyára.

Szergej Alekszejevics Fedotov, a vladimiri szertár „Ötszázas" gépésze — minden bajnak az okozója — nemcsak, hogy nem érez együtt Magával, de még felháborodni is merészel a Maga cselekedetein. Ő és sok más gépész azt állitja, hogy Maga egész kis erejéből gálolja a vonatok magas menetsebességéért folyó mozgalmakat, hogy visszafelé húzza az „Ötszázasok" kezdeményezésének kifejlődését.

Ami a féket illeti, úgy talán igazuk is van. Maga sokszor intette őket. Május 19-én a „CO 4004"-es számú mozdony szerkocsiján voltunk, amikor Fedotov fütőjével együtt egy kerek nap alatt hatszázötven kilométert tett meg. De hála az Ön igyekezetének, ő ekkor mégis meglehetősen sok időt vesztett. A százhuszonöt kilométeres úton Vladimirből Vjaznikiba Fedotov egy súlyosan megrakott szerelvényt két óru és öt perc alatt vezetett el. Vjaznikiban azonban két óra ötven percet vesztett azért, mert Liszihin forgalmi tiszt és Jermilov állomásszolgálatos — az Ön megbizható fékjei — nem engedték meg Fedotovnak, hogy átvegye és elvezesse az indulásra kész 675. számú mozdonyt. Amikor Fedotov és a vladimiri szakasz forgalmi tisztjei Jurenja és Borozdin az igazgatósággal léptek kapcsolatba, akkor a szolgálatos Ruzsakov és Vdovin léptek fel akadályokkal.

Takarózva az ön kategórikus ulasitásával, hogy Fedotov mozdonyát ne engedjék a szerelvényhez, három óra hosszat tartották vissza a pályán úgy a szerelvényt, mint a mozdonyt. Csak az SZK(b)P vladimiri területi bizottsága titkárának, Morozov elvtársnak és a vasútvonal politikai osztálya helyettes parancsnokának beavatkozása után háritották el az útból az akadályt, mire Fedotov villámgyorsan Petuska felé rohant vonatjával. Ekkor az összes vonalakat megfenyegette és sürgös felvilágositást követelt arról, hogy milyen alapon adtak ennek a nyugtalan mozdonyvezetőnek engedélyt és nyitottak számára szabad pályát.

Ön azonban késő éjszaka, fáradságot nem sajnálva már a petuskai állomáson szerzett elégtételt. Ott az Ön fékje Kárpov állomásszolgálatos személyében jelent meg, aki több mint másfél órát tartotta vissza a mozdonyt, lezárva útját a szerelvényhez, és elhúzva a személyzet kirendelés idejét.

Való, hogy az ön fékjei egyre gyakrabban romlanak. Igy például május 24-én, amikor Fedotovnak sikerült megdönteni a vonatok összszövetségi gyorsasági rekordját és huszonnégy óra alatt hétszázhatvan kilométert tett meg. De, az ő szerencséjére, Ön ezen a napon szabadnapos volt és a természet nyári ajándékait élvezte.

Ezután Ön került előnybe néhány nap egymásután: május 28, 30. június 2, 4 és még néhány napján, amikor Vjáznikiben, Petuskiben, Kovrovóban, Nofkiban Fedotov, Kondratyev, Szokolov, Firszov, Iljin és más ötszázas mozdonyvezetők sok-sok órát vesztettek. Akkor Ön a forgalmi tisztek panaszaira kijelentette: „Nem ismerek „Ötszázasokat", nekem az összes mozdonyok egyformák."

Mi, úgy gondoljuk, hogy mindennek a nyár az oka. Megolvasztotta a Maga fékjeit és azok mind rosszabbul és rosszabbul működnek, nem tudják fenntartani az erös masiniszták vezette szovjet mozdonyok rohanó menetét. Az az érzésünk, hogy az ő hatalmas forgalmuk csapta szellő végérvényesen kivágja az Ön kezéből ezeket a fékeket.

Talán, Ön saját maga is eldobja őket? Mi a véleménye Borisz Vásziljevics? Hiszen az ötéves terv negyedik évének nyara rohanva siet előre — útjába állni veszélyes!"

Rákosi elvtárs tanitását megfogadták

üzemeink szociálpolitikai felelősei és önkritikát gyakorolva megjavítják munkájukat

Üzemeink szociálpolitikai felelősei kiértékelték *Rákosi* elvtárs február 10-én mondott beszédét és kritika-önkritika alkalmazásával behatóan foglalkoztak munkájuk hiányosságaival.

Legutóbb az Északi Járóműjavító NV szociálpolitikai felelőse számolt be lapunknak a szociálpolitikai munka állásáról.

Vész László elvtárs, ÜB szociálpolitikai felelős többek között a következőket irja:

Főmühelyünkben március 16-án alakult meg az új üzemi bizottság, melynek keretében újból megválasztottak szociálpolitikai felelősnek. Azelőtt egy hónapig a Szaktanács Központi Iskolájának hallgatója voltam, de a szociálpolitikát igazán csak munkámon keresztül, a gyakorlatban tanultam meg.

Először megalakitottam a szociálpolitikai bizottságot, mely hat főből áll, úgymint: üdülési felelős, üzemegészségügyi-, balesetelhárítási-, segélyezési-, beteglátogatási- és szociális intézmény-felelős. Főmühelyünkben 12 mühelyrész (osztály) van. Ennek megfelelően minden osztálybizottságban van egy szociálpolitikai felelős.

Most röviden beszámolok arról, hogy hogyan alakul a munka nálunk. Minden két hétben szociálpolitikai értekezletet tartunk. Ha már most resszortokként számolok be, akkor az üdüléssel kezdem.

Üdültetés

Főmühelyünkben az üdültetés nagyobb mértékben és tervszerüen csak a mult évben bontakozott ki. Még kora tavasszal megcsináltuk az egész évi üdültetési ütemtervet. Elmondhatom, hogy a dolgozók, akik már voltak üdülésen, — fejtik ki a legnagyobb propagandát az üdülés érdekében. Tervünk az volt, hogy főmühelyünk 3000 dolgozója közül 10 százalékot részesitessünk üdültetésben. Ez csak részben sikerült, mert a nyári és őszi üdültetésben csak 200 dolgozónk vett részt. Az ezévi üdültetés azonban már indulásában is jobb.

A gyermeküdültetést is megszervezték. 70 főmühelyi dolgozónk 6—14 éves gyermekét fogjuk üdültetésben részesiteni Balatonszabadiban.

Üzemegészségügy

Főmühelyünknek jól felszerelt orvosi és fogászati rendelője van. A fogászaton naponta átlagosan 200 betegünket kezelik. Az üzemorvosi rendelőben minden nap van rendelés napi 3 órán keresztül. Ugyancsak itt teljesit szolgálatot a mütős, aki reggeltől estig a dolgozók rendelkezésére áll. 16 dolgozónk végzett elsősegélynyujtási tanfolyamot. Előadásokat rendezünk havonként a Vöröskereszttel kapcsolatban.

Üzemünkben több korszerü mosdóhelyiséget és öltözőt létesitettek. Márciusban adtuk át a mozdonyszerelde kazánkovács dolgozói számára a 200 személy befogadására alkalmas korszerü mosdó- és öltözőhelyiséget.

Balesetelhárítás

A balesetelhárítás főmuhelyünk komoly problémája. Az a helyzet, hogy

hosszú időn keresztül feltünően nagy a balesetek száma.

A balesetek számának csökkentésére mindent elkövettünk, úgy szakszervezeti, mint szakvonalon. Megállapitást nyert, hogy a legtöbb baleset nem a gépi munkánál fordul elő, hanem szállitásnál, rakodásnál, vagy egyéb okok folytán. Üzemi gépeink általában fel vannak szerelve védőkészülékekkel, ahol még hiányosság van, azt folyamatosan pótoljuk. Ellenőrizzük, hogy dolgozótársaink használják-e ezeket a védőöltözékeket. A munkahelyeket balesetelhárítási plakátokkal látjuk el. Reggelenként a munka kezdése előtt házi hangberendezésen keresztül felhivjuk a figyelmet a baleset elhárításra. Munkánk eredményeként a januári 72 baleset 24-re csökkent, ami annyit jelent, hogy a kieselt munkaórák száma is egyharmadára csökkent.

Beteglátogatás

A beteglátogatási akcióval az őszszel kezdtük kiépiteni. Ez elcinte komoly nehézségekbe ütközött, mert a dolgozóink idegenkedtek attól, hogy beteg munkástársaikat meglátogassák. Miután főmühelyünk dolgozóinak 70 százaléka vidéken lakik, igen nehéz feladat volt a beteglátogatási csoportokat jól megszervezni. Itt is fejlődés következett be, az ősz és tél folyamán ugyanis már sikerült betegeink 80 százalékát meglátogatni. Ez a kezdeti lendület az utóbbi időben azonban erősen visszacsett, mert a megszervezett 120-as beteglátogatási csoportnak alig 10—15 százaléka működik. Ezen a vonalon is van sok tennivaló.

Szociális intézmények

Főmuhelyünkhöz tartozik a MÁV-telepi „Hámán Katalin" napközi otthon, ahol 60 gyermeket részesitünk gondos nevelésben és elsörendü ellátásban.

Az üzemi konyhánkon 400 dolgozónak főzünk ebédet, ahol minden nap két tál ételt nyujtunk. Minőségi és kalóriadus táplálékot 1.50 forintért. 546 dolgozónk részesül különféle védőétel ellátásban, melynek kiszolgáltatása zavartalanul folyik.

Ennyi röviden a beszámolóm, de hangsúlyoznom kell, hogy Rákosi elvtárs február 10-i beszéde nagy hatást váltott ki üzemünkben. Ennek a szociálpolitikában is meg lesz az eredménye. Tudjuk jól, hogy a szociálpolitika szorosan összefügg a termelés kérdésével és a jó szociálpolitikai munka elősegíti a szocialista munkaverseny kiterjesztését, a szocializmus épitését hazánkban.

Bartos József sztahanovista esztergályos:

Május 1-re 350 százalékos átlagteljesítményemet 400 százalékra emelem

„T. Szerkesztő Elvtárs! Megkérem a Szerkesztő Elvtársat, hogy részemre is szoritson egy kis helyet a sajtóban.

Köszönetet kell, hogy mondjak a Párt, valamint a szakszervezet vezetőségének, mivel hozzásegitettek és megadtak minden támogatást, hogy munkámat fennakadás nélkül tudtam végezni.

Igy ért az a nagy megtiszteltetés, hogy Istvántelek 3800 dolgozója közül elnyerhettem a „Szakma Legjobb Dolgozója" cimet és egyben a Köztársasági Munkaérdemrend bronz fokozatát.

Ezért köszönetül még fokozottabb és jobb munkaval igyekszem megérdemelni ezt a magas kitüntetést. Én, mint az egyéni verseny kezdeményezője, oda fogok hatni, hogy üzemünkben minél számosabb jó sztahánovista nevelődjék ki. Én részemről igyekszem munkamódszeremet átadni, a többi dolgozó társaimnak is, hogy ők is kivehessék nagyobb mértékben részüket a szocialista országépitésből.

Egyben vállaltam, hazánk felszabadulásának ötéves évfordulójára, hogy a 710 százalékos eredményt 800 százalékra fogom emelni. Ezt túlteljesitettem 950 százalékra. Azonkivül ezévi tervemet augusztus 20-ig be fogom fejezni. Ezzel a több és jobb munkával kivánok résztvenni hazánk boldog, erős és virágzó szocialista országgá való mielőbbi felépitésében.

Május 1-re átlagteljesitményemet 350 százalékról 400 százalékra emelem.

Éljen a Párt és annak bölcs vezére, Rákosi Mátyás elvtárs!

Bartos József
élmunkás esztergályos,
Istvántelki Járóműjavító NV

Erősítsük a világ dolgozóinak harcos összefogását, a szakszervezetek nemzetközi egységét!

Portörő ÜB titkár elvtárs írja:

Miért maradt le üzemünk a felajánlási versenyben

„Kedves Szelecsényi Elvtársam! Igéretemhez hűen írok neked s kérlek arra, hogy az alábbi dolgokat kísérd figyelemmel és a lehetőséghez mérten intézd el.

Elsősorban meg kellene szellőztetni a KÖZLEKEDÉSBEN az üzemünkben lévő anomáliákat. Ugyanis üzemünkben még ma sincsen bevezetve a teljesítmény bérezés, ez a tény, nagyon gátolja nálunk az egészséges munkaversenyek kifejlődését, nem tud lendületet kapni a verseny és így a termelékenység fokozottabb emelése is igen gyenge lábon áll nálunk. Ennek ellenére a fűtőházunk majdnem minden dolgozója egyéni versenyben van és felajánlást is tett április 4 méltó megünneplése alkalmából. De a felajánlásoknak éppúgy, mint az egyéni versenynek nincs meg a reális alapja addig, míg a teljesítményi bérezést be nem vezetik nálunk is. Az idő felvevést már csinálják üzemünkben közel hat hónapja, de eddig még semmi eredményt nem láttak a dolgozók belőle és így most már türelmetlenkednek és követelik, hogy minél előbb vezessék be a normát, mert ők is fel akarnak sorakozni az ország többi dolgozója mellé az élvonalba és részt kívánnak venni abban a lendületben melyet magasabb termelési eredményeket érhetnek el és ezzel bizonyíthatják be hűségüket és ragaszkodásukat fel zabadítónk a nagy Szovjetunió és annak vezére a nagy Sztálin elvtárs iránt.

Én úgy látom, hogy az illetékesek nem viselik szívükön ezt a kérdést és igen lassú munkával haladnak előre a norma megállapításával, az a látszat, hogy nekik nem fontos az, hogy üzemünk mennyit termel, hogy csak 100 százalék, vagy pedig 120 százalék, vagy még ennél is több lehetne az átlagos termelékenységünk, nem is beszélve a 200 százalékos mozgalomról, amit jelen körülményeink között lehetetlen megoldanunk.

A fenti hiányosságokra dolgozótársaink rámutattak a legutóbbi termelési értekezletünkön és határozati javaslatban kérték a norma sürgős bevezetését.

Portörő sk.
Békéscsaba üb. titkár."

A szakvonali vezető felelőssége

A bérrendezéssel kapcsolatban március 1-e után olyan rendeletek láttak napvilágot, melyek kiadása nem volt időszerű és így alkalmat adott arra, hogy a dolgozók széles tömegeinek visszatetszését váltsa ki.

A miniszter elvtárs a bérezés körüli hibás nem kellően átgondolt intézkedésekért megbüntette a vasut néhány vezetőjét. Tölgyes Lajos, Csala Albert, Lőrincz Dezső szakosztályvezetők és Kanovits Zoltán igazgató részesülnek büntetésben a helytelen intézkedések miatt.

A vasut néhány szakvonali vezetőjének az új bérrendezéssel kapcsolatos helytelen intézkedései jogosan vetik fel a kérdést, milyennek kell lennie a szocializmust építő országokban a jó szakvonali vezetőknek.

A jó vasúti vezető szakmailag és politikailag felelős a munkáért

Erről a kérdésről *Csanádi György* elvtárs, a MAV vezérigazgatója így vélekedik:

— *A Magyar Államvasutak legfőbb vezetői csak akkor tekinthetők mai értelemben vett jo vezetőknek, ha a reájuk bizott szektor munkájáért nemcsak szakmai szempontból vállalják és viselik a felelősséget.*

— *A jó vasúti vezető szakmailag és politikailag egyaránt felelős azért a munkáért, ami az ő irányitása mellett folyik.* Éppen ezért ma már a vasúti vezető nem helyezkedhetik csak arra a kényelmes álláspontra, hogy önmaganak és munkatársainak tevékenységét különböző szabályokkal „lefedezze", gondolván, hogy az a legfontosabb szempont, hogy szabályellenes tevékenységet ne bizonyithassanak rá. Ez tisztán formalisztikus, bürokratikus álláspont.

— A jo vasúti vezető a reábizott egész üzem, vagy szolgálati ág munkájának eredményéért *felelős mind szakmai, mind politikai szempontból.* Az a körülmény, hogy valaki a szabályokat nem szegte meg, a vezetői felelősség alól semmiképpen sem mentesíti. Igy például egy új munkamódszer, eljárás bevezetésénél a vasúti vezető felelőssége nemcsak arra terjed ki, hogy a vonatkozó rendeletet kiadja, illetve kiadassa, hanem sokkal inkább arra, hogy a tervezett munkamódszer, eljárás, vagy egyéb ténylegesen megvalósuljon.

— *Nem elég tehát rendeletet készíteni és kiadni, hanem azok végrehajtását, mégpedig jó végrehajtását kell lehetővé tenni és azt ellenőrizni.*

— Azonban a vezetőnek teljes felelőssege nem homályosithatja el a beosztott dolgozók egyéni felelősségét. Az egyéni felelősség a vasút minden dolgozójára kötelező.

A vezető felelőssége egy magasabbfokú szocialista felelősség, mellyel az egész dolgozó népnek, a Pártnak tartozik, mely őt a munkaterület élére állította. A felelősségnek ilyen szocialista értelmezése mellett lehet csak megvalósitani a szocialista vasutat, hatékonyan előmozditani ötéves tervünket.

— A népi demokrácia más követelményeket támaszt a vezetőkkel szemben, mint azt a kapitalista társadalomban a vezetőktől megkivánták. A mi társadalmunk elvárja a vezetőktől, hogy intézkedéseinek megtételével körültekintő legyen, intézkedéseinek jelentőségét előre mérlegelje és annak kihatását minden tekintetben vegye fontolóra. Lássa meg az ügyiratok, a rendeletek mögött az eleven életet, az élet követelményeit.

— *Belátom, hogy a szóbanforgó ügyben nem voltam eléggé körültekintő és a miniszter úr által kiszabott rendbirságot azzal vettem tudomásul, hogy a jövőben az egyéni felelősség teljes érvényesitésével a szocialista vezetésnek megfelelően fogok hivatali ténykedéseimben eljárni.*

A fenti nyilatkozatok tanulságait valamennyi vasúti dolgozónak meg kell szivlelnie, vezetőnek, dolgozónak egyaránt.

Szocializmust épitő dolgozóink joggal várják el, hogy amikor a maguk munkaterületén mindent elkövetnek szocialista jövőnk kialakitása érdekében, akkor a vezetők mindegyike körültekintőbben, lelkiismeretesebben, a munkásosztály iránti nagyobb hűséggel végezze feladatát. Igy azután nem fordulhat elő, hogy egyes szakvonali vezetők helytelen intézkedései a vasúton megbújt reakció malmára hajtják a vizet, segitik az ellenséget.

Szocializmust épitő ötéves tervünk során egyre fokozottabb mértékben alakul ki a dolgozók ellenőrzése vezetőik felé, és útunkat úgy rövidítjük meg hatékonyan, ha *vezetők és beosztottak vállvetve dolgoznak az egymásiránti bizalom és megértés légkörében nagy közös ügyünk, az újtipusú szocialista módon dolgozó vasút megteremtése érdekében.*

Szkibe J. F. szovjet mérnök könyve nyomán

megjavitom a kocsiosztály minőségi és mennyiségi munkáját

T. Szerkesztőség! Engedjék meg, hogy ezen levéllel forduljak az elvtársakhoz, abból az alkalomból, hogy az Istvántelki Járműjavító NV-nél lakatos létemre munkám jutalmaként, április 1-én a kocsiosztály vezetőjévé neveztek ki.

A hatalmas Szovjetunió, és annak bölcs vezére, Sztálin eivtárs útmutatásának érvényesülését látom abban, hogy belőlem osztályvezető lehetett. A multban ez elképzelhetetlen volt. Mint az arisztrokráciánál, úgy itt is szinte apáról fiúra öröklöték ezeket a bérelt helyeket, csak a származás számitott, a tudás, a rátermettség másodrangú szerepet játszott. A dolgozókkal való viszony türhetetlen volt, az ember csak az érettségínél kezdődött. Kirugom, kivágom, rongyos proli, büdös kommunista, szavak röpködtek a levegőben. A felszabadulás után megváltozott minden, más lett az emberi mérték. „Ki mennyit dolgozik, annyit ér!" Pártunk és annak élén Rákosi elvtárs felvilágositó tanitása minden vonalon érvényesül. Érdemes ma dolgozni, munkánk nyomán láthatjuk a nagy eredményeket, életszinvonalunk szünetnélküli emelkedését. A hároméves tervünk sikeres befejezése után a most megindult ötéves terv messze túlszárnyalja majd a kapitalista gazdálkodás minden eredményét.

Az osztályvezetői helyemet abban a tudatban vállalom, hogy ma már nem vagyok egyedül, Pártom és szakszervezetem támogatásával végzem a rámbizott feladatokat és minden tudásommal elősegitem a sztahánovista, élmunkás- és brigád-mozgalmakat. Az egyéni verseny kiszélesitését támogatom és élen járok abban, úgy is, mint régi élmunkás. Nem feledkezem el arról, hogy elméletileg képezzem magam, mert csak igy tudok minden vonalon jó munkát kifejteni.

A vasúti kocsik szalagszerű javitását Szkibe J. F. szovjet mérnök „A vasúti kocsijavitás gépesitése" c. könyve nyomán, a mi helyi viszonyainknak megfelelően fogom osztályunkban bevezetni, ezáltal kivánom meggyorsitani minőségileg, és mennyiségileg is a vasúti kocsik javitását.

A kocsiosztály keretein belül meg fogom valósitani Pártunk útmutatását, dolgozó népünk érdekében, a szocializmus felépitéséért.

Szabadság!
Ludányi Béla sk.
oszt. vez. munkásküder.
Istvántelki Járműjavító
Nemzeti Vállalat.

Ahol nem kifogástalan a munka fel kell vetni a felelősség kérdését

Oláh Imre szakosztályvezető elvtárs az alábbiakban fejti ki véleményét erről a kérdesről:

— *A népi demokratikus állam minden dolgozója felel a reábizott munka kifogástalan, becsületes elvégzéséért. Ott, ahol nem érvényesül a kifogástalan munka, fel kell vetni a felelősség kérdését.*

— A felszabadulás előtt a felelősségrevonás elvét az esetek tulnyomó többségében a kisebb beosztásuak felé gyakorolták, azok lettek megbüntetve.

— A helyes szocialista elv szerint mindenki felelős azért a munkáért, aminek elvégzésére állitottak és ez alól a *felsőbb szakvezetők sem lehetnek kivételek.* Éppen ellenkezőleg, a felső vezetők által elkövetett hibák után fokozott mértékben kell érvényesülni a felelősség elvének mivel azok hatásukban neha *országos méretekben jelentkeznek.*

— A fenti véleményemből adódik, hogy helyesnek a felelősök felelősségrevonását.

„Belátom, hogy a szóbanforgó ügyben nem voltam elég körültekintő

Lássuk, hogyan vélekedik a vasúti vezetők felelősségéről *Csala Albert* szakosztályvezető, akit a miniszter elvtárs nem körültekintő, helytelen intézkedésért megbüntetett:

— *Belátom, hogy a szóbanforgó ügyben nem voltam eléggé körültekintő és a miniszter úr által kiszabott rendbirságot azzal vettem tudomásul, hogy a jövőben az egyéni felelősség teljes érvényesitésével a szocialista vezetésnek megfelelően fogok hivatali ténykedéseimben eljárni.*

A fenti nyilatkozatok tanulságait valamennyi vasúti dolgozónak meg kell szivlelnie, vezetőnek, dolgozónak egyaránt.

Szocializmust épitő dolgozóink joggal várják el, hogy amikor a maguk munkaterületén mindent elkövetnek szocialista jövőnk kialakitása érdekében, akkor a vezetők mindegyike körültekintőbben, lelkiismeretesebben, a munkásosztály iránti nagyobb hűséggel végezze feladatát. Igy azután nem fordulhat elő, hogy egyes szakvonali vezetők helytelen intézkedései a vasúton megbújt reakció malmára hajtják a vizet, segitik az ellenséget.

Szocializmust épitő ötéves tervünk során egyre fokozottabb mértékben alakul ki a dolgozók ellenőrzése vezetőik felé, és útunkat úgy rövidítjük meg hatékonyan, ha *vezetők és beosztottak vállvetve dolgoznak az egymásiránti bizalom és megértés légkörében nagy közös ügyünk, az újtipusú szocialista módon dolgozó vasút megteremtése érdekében.*

BALÁZS MIHÁLY:

Takács elvtárs munkamódszerátadása révén lettem segédmunkásból sztahánovistává

Az Északi Járműjavító NV marósműhelyében dolgozik *Balázs* Mihály sztahánovista marós is.

— 1949 októberéig mint segédmunkás dolgoztam és leginkább csak seprű volt a „szerszámom"... kezdi el beszámolóját.

— Mult év októberében kisegitésre *Takács* Pál sztahánovista marós mellé osztottak be. *Takács* elvtárs látva érdeklődésemet és igyekezetemet, külön is foglalkozni kezdett velem. Hamarosan elsajátitottam a szükséges szaktudást és pár hónap mulva már az átlagon felül is emelkedtem. Átvettem *Takács* elvtárs munkamódszereit és

a sztálini műszak alatt egyéni munkaversenyben dolgozva 252 százalékot teljesítettem.

— Büszke örömmel töltött el a tudat, hogy én is kiérdemelhettem a megtisztelő sztahánovista címet! És hogy ezt elérhettem, azt egyedül *Takács* elvtárs és többi sztahánovista szaktársaim eredményes munkamódszerátadásának köszönhetem.

— Százalékomat állandóan 200 százalék felett tartom, igyekszem munkámat teljesen selejtmentesen elvégezni.

— A Párt és *Rákosi* elvtárs útmutatásai alapján akarok munkámmal eredményesen hozzájárulni a szocialista Magyarország mielőbbi felépitéséhez!

— Szeretném, ha legfőbb vágyam teljesülne, és jó munkám eredményeképpen — a Magyar Dolgozók Pártjának én is tagja lehetnék. Remélem, hogy ez a vágyam teljesedni is fog.

A szervezett munkamódszerátadásnak és *Takács* Pál sztahánovistánk önzetlen munkájának eredménye az, hogy *Balázs* Mihály segédmunkásból sztahánovistává fejlődhetett. Legyen ez követendő példa többi sztahánovistáink előtt is.

Az önköltséget 10 százalékkal csökkentik és a tervévet minőségi munkával december 15-ig befejezik a soproni műhely dolgozói

A Győr—Sopron—Ebenfurti vasút soproni műhelyének dolgozói versenyfelhivással fordultak a makói műhely dolgozóihoz.

Ebben a felhivásban a dolgozók elmondják, hogy a Szovjetunió dicsőséges hadserege és a nagy Sztálin elvtárs iránt érzett hálájuk és hűségük méltó kifejezőjeként munkaversenyre hivják ki a makói műhely dolgozóit és meggyőződésük, hogy a vállalt munkafeladatok teljesitése hozzá fog járulni a hatalmas Szovjetunió vezette béketábor erősitéséhez.

A verseny feltételei a következők:

„1. Vállaljuk, hogy az ötéves terv első évében előirányzott programunkat 1950 december 15-ig végrehajtjuk.

2. Vállaljuk, hogy 1950 december 15-ig az egy egységteljesitményre jutó tényleges költséget 10 százalékkal csökkentjük.

3. Vállaljuk, hogy munkánk minőségének megjavitásával a nagy javitást követő kettő hónapon belül, futó javitási költség felmerülni nem fog.

4. Vállaljuk, hogy a szocialista munkaversenyben levő dolgozóink számát, amely jelenleg az üzem összdolgozóinak 67 százaléka, 1950 év végéig 80 százalékra fogjuk emelni. Ezen belül az egyéni versenyzők számát 77 százalékról 85 százalékra fogjuk emelni.

5. Vállaljuk, hogy ez évben a műhely területén belül és kivül tisztaságot és rendet teremtünk. A kerítéseket rendbehozzuk; a hiányokat pótoljuk, a fölösleges gépalkatrészeket és ócskavasat összegyüjtjük és ilymódon megszüntetjük a tőkés termelést jellemző rendetlenséget és anarchiát."

„Elvtársainkat meglepte szakszervezetünk központi vezetősége önkritikájának komoly és őszinte hangja..."

„T. Szerkesztőség! Nekünk, szakszervezeti funkcionáriusoknak, a „Szabad Nép" és a „Népszava" mellett, legfontosabb lapunk szakszervezetünk hivatalos lapja: a „Közlekedés".

A lap folyó évi 6. számának vezércikke jelentőségében kimagaslik az összes eddigi vezércikkek közül és hosszú időre megszabja munkánkat.

Az ujság elolvasása után mi, iskolánk hallgatói azonnal összeültünk az iskola vezetőségével és sajtóankéton értékeltük ki a cikket.

A hozzászólásokból kiderül, hogy az elvtársakat meglepte a cikk komoly és őszinte hangja, amellyel a Vasutas Szakszervezet Központi Vezetősége önkritikát alkalmazott saját munkájáról.

Meg kell mondani őszintén, hogy elvtársaink a kritikához már hozzászoktak, azokhoz, amelyek feléjük hangzottak el, s amelyeket meg is érdemeltek. De az olyan kritikához, amelyet a „Közlekedés"-ben tanulmányoztunk, amelyet vezetőségünk önmagával szemben alkalmazott, — még nem nagyon szoktunk hozzá.

Ez az önkritika szakszervezeti munkánk új szakaszát jelenti és egyben azt fogja eredményezni, hogy munkánk megjavul.

Ha szakszervezetünk központi vezetősége megtette magafelé az önkritikát, szükséges, hogy mi, funkcionáriusok is alkalmazzuk saját magunk felé, mert hibák nálunk is bőven akadnak, sokszor súlyosabb mértékben, mint bent a központban.

Ezeket a hibákat négy pontban foglaltuk össze, melyekből összes többi hibáink erednek: 1. Pártunk vezetőszerepének lebecsülése; 2. a Szovjetunió példája nyomán kivivott eredményeink ismertetésénél nem tudatositottuk eléggé a nagy szovjet nép támogatását, segitségét; 3. beleestünk a tömegek uszályába; 4. az éberség hiánya.

Valamennyi pontot hosszasan kiértékeltük, megmondottuk ezekkel a pontokkal kapcsolatos gyakorlati hibáinkat. Őszintén és nyiltan tártuk fel egymás között munkánk hiányosságait és megfogadtuk az ankéton hozott határozatunkban, hogy a tanfolyam befejezése után hazatérve, igazi kommunista munkát fogunk kifejteni, hogy fenti hibáinkat megszüntessük. Egyben nagy segitségünkre lesz az az elméleti felkészültség, amelyet az iskolán szereztünk.

Elvtársi üdvözlettel:

A VASUTASOK ÉS HAJOSOK ORSZÁGOS SZAKSZERVEZETE KÖZPONTI ISKOLÁJÁNAK HALLGATÓI."

SZTÁLIN ÚTJÁN, RÁKOSI MÁTYÁS VEZETÉSÉVEL ELŐRE AZ ÖTÉVES TERV SIKERÉÉRT!

A magyar szovjet barátság elmélyítését szolgálja

a pécsi vasutasok versenykihívása és május 1-i felajánlása

A Vasutas Szakszervezet Pécsi Központi Kultúrbrigádja versenykihívással fordult az ország összes vasutas kultúrbrigádjához. Ebben elmondják, hogy a kultúrbrigád méltóan akarja kivenni részét a proletáriátus nemzetközi ünnepének, május 1-nek megünneplésében.

Ugyanakkor hangsúlyozzák, hogy május 1-i felajánlásuk legdöntőbb feladatának tekintik, hogy a magyar-szovjet barátságot tovább mélyítsék a dolgozók széles tömegeiben.

A versenykihívás és felajánlás szövegét az alábbiakban teljes terjedelmében közöljük:

„Kultúrforradalmunk egyre élesedő harcában központi kultúrbrigádunk az alábbi felajánlást teszi május 1. tiszteletére és versenyre hívjuk az ország összes vasutas kultúrbrigádját:

1.) Vállaljuk, hogy kultúrbrigádunk tagjai az „500 kilométeres"-mozgalomban az élen járnak és többi tagunk munkateljesítményét állandóan 200 százalék felett tartja.

2.) Vállaljuk, hogy a megindult alapfokú szemináriumot lemorzsolódás nélkül, a legjobb eredménnyel fejezzük be.

3.) Kultúrpolitikailag a „Szovjet Kultúra" és „Művelt Nép" c. folyóiratokból minden próba után vitát rendezünk.

4.) Vállaljuk, hogy leggyengébb üzemi bizottságunkat és egy az MDP által kijelölt kisközséget (Véménd) kultúrvonalon állandóan instruálunk és megteremtjük részükre a kommunista munkához szükséges feltételeket. Az MDP falujárók munkáját ebben a községben állandó agitációval is fokozzuk.

5.) Vállaljuk, hogy a Balaton déli részén és Dél-Dunántúlon lévő vasutas üdülőkben pihenő dolgozókat az üdülési időben két brigádra osztva a legnívósabb szocialista műsorral neveljük és szórakoztatjuk.

Műsorszerkesztésükben elsődlegesen a termelés problémáit és a Magyar-Szovjet barátság fokozását tartjuk irányelvül.

Vállaljuk, hogy méltók leszünk példaképeinkhez, a szovjet kultúrbrigádokhoz, hogy kultúrforradalmunk harcának győzelmével büszkén jelenthessük szeretett Rákosi elvtársunknak, hogy a kulturfront ránkeső szakaszán szilárd a bástya, a szél büszkén lengeti a munkásosztály győzelmes májusi vörös zászlaját, melynek selymébe aranybetűkkel himeztük a világ tiszta kultúrára szomjazó népeinek boldog ujongását, hogy „ELJEN SZTALIN ELVTARS!"

Szabadság!

Vasutas Szakszervezet Pécsi Központi Kultúrbrigádja."

A szolnoki műhely ifjúmunkásai május elsejére befejezik ötéves tervük első évét

Ifjumunkásaink több és jobb termeléssel segítik az egységesítő kongresszus sikeret

Az elmúlt napokban a Ganz Hajógyár gépműhelyének „Szabad Ifjúság"-brigádja versenyfelhívást intézett a gyár ifjúmunkásaihoz, amelyben többek között felhívják a dolgozó magyar ifjúságot, hogy több és jobb termeléssel harcoljanak az egységes szervezet megvalósításáért.

Ennek érdekében többek között vállalták, hogy az ötéves terv első évének teljesítését 7 hónap alatt fejezik be és hogy május elsejére 220 s az egységesítő kongresszusra 300 százalékos teljesítményt ér el állagban brigádjuk minden egyes tagja.

A Magyar Ifjúság Népi Szövetségének Elnöksége örömmel üdvözölte és tette magáévá az ifjúmunkások felhívását és maga is felhívással fordult az ifjúsághoz.

A vasút területén egymásután kapcsolódnak be a fiatalok a kongresszusi versenybe. A *Debreceni Járómüjavító* NV „Szikra" ifjúsági tüzikovács brigádja az üzem iibrigádjait hívta versenyre. A brigád elsőéves tervét 3 hónappal a határidő előtt fejezi be.

A MAV Istvántelki Járómüjavító NV „Landler Jenő" SZIT-szervezete az egyesülési kongresszus tiszteletére felajánlási versenyre hívta ki a Debreceni Járómüjavító NV ifjúmunkásait. Felhívásukban elmondják, hogy a dicső szovjet Komszomol példája nyomán építik hazánkban a szocializmust és az egyesülési kongresszus tiszteletére vállalják, hogy ezévi tervüket december 10-re befejezik, az egyéni, páros és brigádversenyben résztvevők számát 60-ról 80 százalékra emelik és további két „200-as brigádot" szervezenek és az ifi sztahánovisták számát növelik.

A *Magyar Nemzeti Szabadkikötő* ifjúmunkás rakodó-brigádjának tagjai határozati javaslatukban leirják, hogy méltók akarnak lenni a Vörös Csepel hírnevéhez

Az ötéves terv első évét november 30-ra befejezik a rakodóbrigád fiataljai.

Ezenkivül pedig vállalták, hogy az önköltséget az év végére 15 százalékkal csökkentik és az üzemet a legnagyobb tisztaságban tartják

A Szolnoki Műhely cserejavító ifjúmunkás „300-as" brigádja május elsejei felajánlásában vállalta többek között, hogy

május elsejére ötéves tervének első évét befejezi és az egyesítő kongresszusra teljesíti 1951. évi tervének február havi előirányzatát.

Lapzártakor érkezett értesülés szerint a Debreceni Járómüjavító NV „Mereszjev"-brigádja versenyfelhívással fordul Hajdu- és Bihar megye, valamint a debreceni üzemi SZIT-szervezetekhez május 1. és az egységesítő kongresszus megünneplésével kapcsolatos felajánlás ügyében Felhívásukban vállalják többek között, hogy az ötéves terv első évét már szeptember 30-ra befejezik és azt, hogy átlagos teljesítményüket május elsejére 230 százalékról 240 százalékra teljesitik, a selejtet pedig 5 százalékról 2 százalékra csökkentik.

Ebben az évben 2.250 vasutas gyermeket üdültetünk

A vasutas szakszervezet, mint minden esztendőben, ebben az évben is különös súlyt fektet a vasutas dolgozók gyermekeinek üdültetésére. A Szovjetunió felszabadítása, anyagi és erkölcsi segítsége tette lehetővé, hogy a dolgozók gyermekeiről fokozottabban gondoskodjunk.

A mult esztendőben például 1600 vasutas gyermeket nyaraltattunk a Balaton partján, 68-at pedig, a Magastátrában, a csehszlovák csereakció során.

Meg kell emlékeznünk a nemzetközi proletárszolidaritás megnyilvánulásáról is, amikor elmondjuk, hogy Balatonszabadiban a magyar és csehszlovák gyermekeken kivül görög gyermekeket is üdültettünk

Ha visszatekintünk munkánkra, meg kell mondanunk, hogy mutatkoztak hiányosságok is. A helyi csoportok egyes vezetői hibát követtek el, amikor helytelenül mérlegelték a rászoruló gyermekeket szociális és egészségügyi szempontból. Helytelen volt a szülők magatartása is, akik figyelmeztetésünk ellenére meglátogatták gyermekeiket, megzavarták a gyermekek nyugalmát, valamint az, hogy hazulról ajándékokat hoztak az apróságoknak. Ennek következménye volt, hogy a gyermekek elrontották gyomrukat, viszont azoknak, akiknek szülcik nem jöttek el az üdülőbe, fájdalmat okoztak. Ezt a jövőben feltétlenül el kell kerülni. Ugyancsak helytelen volt azoknak a szülőknek az eljárása, akik értesítés ellenére sem jöttek el gyermekeikért.

Ötéves tervünk első évében, 1950-ben 2250 vasutas-gyermeket részesítünk üdültetésben. Az üdültetés június 15-én kezdődik, a korszerüen felszerelt Balatonszabadi gyermeküdülőben. A megérkezés előtt a gyermekeket orvosok vizsgálják meg és beoltják őket a fertőző gyermekbetegségek ellen.

Az üdülés tartama 19 nap. Ezalatt az idő alatt képzett pedagógusok gondozzák a fiatal emberpalántákat és állandó orvosi felügyelet alatt lesznek.

A naponta ötszöri étkezés mellett a kis vendégek kultúrszükségletét is biztosítja a helybeli bábszínház, tornaszerek és a legkülönbözőbb játékok. Napfény, jó étkezés, gondos ápolás, fürdő, szórakozás teszi kellemessé a gyermekek balatonszabadi tartózkodását.

Azok a dolgozók akik gyermekeiket üdülésre küldenék el, jelentsék be illetékes üzemi bizottságuknál ebbeli szándékukat. Korhatár: 6—14 éves korig.

A szakszervezet tagjai számára gyermekeik üdültetése díjtalan.

Legdrágább kincsünk a gyermek. Gondtalan, eredményes üdültetésük megkivánja, hogy az idei nyaraltatáson szociálpolitikai felelősseink és a szülők összefogása segítse elő gyermekeink jó üdültetését.

A Vasutas Szakszervezet Központi Üdültetési Csoportja

EGY CSOMAGOT TALÁLTAM, április 8-án szombaton, amely feltevésem szerint egy vasutas főtiszt tulajdonát képezi. Felhívom a károsultat, hogy vegye át csomagját a következő cím alatt: dr Latin József, Budapest, VI., Teréz-körút 60. Üzemi telefonon is lehet érdeklődni: 22—14 szám alatt.

Gál József — világbajnok

A stockholmi birkózóvilágbajnokság új magyar világbajnokot avatott: Gál József elvtársat. Ugyanakkor Bóbis Gyula és Kovács Gyula második helyezést, Németi Gyula harmadik helyezést ért el és az imperialistáktól lepénzelt zsűri minden mesterkedése ellenére is győztek

Munkára Harcra Kész sportmozgalom

Az MHK sportmozgalom jelentkezési idejét az Országos Sport Hivatal 1950 április hó 15-ig meghosszabitotta, ezáltal lehetőséget adott mindazok részére, akik elmulasztották jelentkezésüket. Üzemi Bizottságaink közül vannak még, akik egyáltalán nem küldtek jelentést a Központi Sportosztályra azokról a dolgozókról, akik jelentkeztek az MHK sportmozgalomba. Ezek közé tartoznak Szolnok, Dunakeszi, Eszaki Járműjavító Nemzeti Vállalatok, Központi Hivatal, Rákosrendező, Rákospalota és még feltudnánk sorolni jónéhány üzemet, szolgálati helyet, akiknek Üzemi Bizottság titkárai elmulasztották dolgozói jelentkezési létszámát felküldeni a Központ Sportosztályára. Vannak üzemek a fentiekkel ellentétben, akik MHK jelentkezési felajánlásukat nem hogy teljesitették, hanem azt túl is teljesitették. Ezek közé tartoznak Istvántelek, Miskolc, Debrecen, Szombathely, Székesfehérvár Járműjavító Nemzeti Vállalatok. Fütőházak az ország összterületén épp úgy teljesitették felajánlásukat, mint az Igazgatóságok. Ezek az eredmények a tervszerü munkának tudható be, melyben résztvettek a Párt, Szakszervezet, Üzemi Bizottság funkcionáriusai.

Igazgatóságok területén működő területi Titkárságok, Sportmegbizottak jó munkát végeztek, mert a hozzájuk tartozó üzemek titkárait, sportfelelőseit irányitották, akik viszont ennek megfelelően a dolgozók széles tömegét vonták be felvilágositó munkájukon keresztül az MHK sportmozgalomba.

Átérezték jelentőségét a mozgalomnak az ifjúmunkás dolgozók is, amit jelentkezésükkel bizonyitottak be.

Országos viszonylatban a hat igazgatósági területeken a jelentkezők száma a dolgozók létszámához viszonyitva a következő százalékokban mutatkozik meg: Miskolc 46%, Pécs 36%, Szombathely 35%, Debrecen 32%, Szeged 31%, Budapest 11%-a jelentkezett az összdolgozóknak.

Jelentkezések mellett már megkezdődtek az MHK edzések is, amit minden dolgozó vállalt, hogy edzéseken keresztül készül fel a próbákra.

Edzések megszervezése megtörtént üzemenként, pályákon már ott várja a jelentkezőt az MHK sportfelszerelés, ami elősegiti az MHK szintek teljesitését, ezen keresztül a próbák letételét.

Párttitkáraink, szakszervezeti funkcionáriusaink, Üzemi Bizottságaink eredményes munkájukkal bizonyitották be, hogy magukévá tették a Magyar Dolgozók Pártjának célkitüzését és ezen keresztül a Szovjetunió GTO mozgalmának példája nyomán elősegitették a szocialista tömegsport megteremtését.

Készülj fel és vegyél részt az MHK próbán, hogy hazád és a béke harcos védője lehess!

Csépány Pál levele a l'Humanité versenyéről

T. Szerkesztő Elvtárs! Itt küldöm párizsi beszámolómat a l'Humanité versenyéről, ahol köztudomásúan mi, magyar munkásfutók kitünő eredményt értünk el, úgyhogy a marshallizált országok, különösen Párizs népe, feltigyelt teljesitményünkre.

A verseny közben mindig arra gondoltam, hogy mivel tartozom hazánknak, a szocializmust épitő népi demokráciánknak. Azt akartam, hogy lássák az imperialisták lakájai, hogy a népi demokráciában milyen virágzó sportélet folyik és bennünket, munkássportolókat menynyire megbecsülnek.

Nem mulaszthatom el, hogy hálás köszönetet ne mondjak Pártunknak, szeretett Rákosi elvtársunknak és szakszervezetünknek azért a támogatásért, mellyel bennünket, magyar sportolókat elhalmoztak.

Igérem, hogy mindennapi munkámban bizonyitom be idehaza hálámat és hűségemet a felszabaditó hatalmas Szovjetunió, a nagy Sztálin iránt, Pártunk és Rákosi elvtárs iránt. Ezzel a jó munkával igyekszem közreműködni ötéves tervünk sikeres befejezésében, a béke megvédésében.

Szabadság!

Csépány Pál s. k., Gyöngyös,

Április 17-23 között termelési értekezletek lesznek

az ötéves terv első negyedének teljesítéséről, és kiosztják az igazgatói alapból a jutalmakat

A terv első negyedének végrehajtását április 17. és 23-a között szakmánk dolgozói termelési értekezleteken tárgyalják meg.

Az értekezletet mindenütt a vállalatvezető, vagy megbizottja tartja.

A beszámoló részletesen foglalkozik az ötéves terv első negyedének teljesítésével és rámutat azokra a tartalékokra, amelyeket még nem használtak ki kellőképen

Az értekezlet második pontja az 1950-es terv második negyedének ismertetése, hogy a dolgozók tisztán láthassák azokat a feladatokat, melyek előttünk állanak.

A termelési értekezleteken sor kerül az úgynevezett *igazgatói alap* keret egy részének kiosztására is. A jutalmakat azok a kiváló dolgozók kapják, akik a terv és az április 4-i felajánlások teljesítésében a szük keresztmetszetek leküzdésében jó példával jártak elől.

A termelési értekezleteket a 200 dolgozónál többet foglalkoztató üzemekben müheiyenként, illetve osztályonként tartják meg, hogy a dolgozók az üzemrész problémáit alaposabban megtárgyalhassák.

Elvtársak! Szaktársak! Készüljetek a termelési értekezletekre, nogy javaslataitokkal, tanácsaitokkal előrevigyétek a második negyedév sikeret!

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSEGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVARI ALADAR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjarmüvezetők Szaksz.), IVÁN MIKLOS (Szállitómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LASZLO (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhiv.: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887. 126—452. 124—393.

Szikra Lapnyomda NV. Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ

Az üdülés felfrissít, megsokszorozza erőnket! Jelentkezz üdültetésre!

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 8. SZÁM. ★ MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN ★ 1950 április 15.

Több és jobb munkával *ünnepeljük május elsejét,* a világ dolgozóinak harcos seregszemléjét!

Eredményeink megszilárdításával és továbbfokozásával készülünk a nemzetközi munkásosztály, a munka és a béke ünnepének:

MÁJUS ELSEJÉNEK MEGÜNNEPLÉSÉRE

Pártunk, *Rákosi* elvtárs útmutatását megfogadva, dolgozóink ismét hatalmas győzelmet értek el a szocialista munkaverseny frontján. Az április 4-i munkaversenyszakasz kitűnő eredményekkel zárult.

Szocialista munkaversenyünknek ez a lendülete biztosíték arra, hogy ötéves tervünk első negyedévi tervét, valamint a további termelési előirányzatokat is nemcsak teljesítjük, hanem túl is haladjuk.

A felajánlásoknál, annál a tanuságtételnél, hogy a magyar dolgozó nép, közöttük szakmánk dolgozói, a termelés frontján bizonyítsák forró szeretetüket, ragaszkodásukat a felszabadító Szovjetunió és nagy barátunk, *Sztálin* elvtárs iránt, — a közlekedés szervezett dolgozói igyekeztek élenjárni. Teljesítményeik, mint például a vasút dolgozóinak több mint 20 millió értékű, a közúti közlekedési dolgozók több mint 1 millió forint értékű kiteljesítése, valamint a gépjárművezetők, a szállítómunkások, hajósok, repülők és szabadkikötői munkások felajánlás során elért túlteljesítésük egyben a hála és a szeretet fényes bizonyítéka volt.

Megállapithatjuk, hogy ez az eredmény azt mutatja, ha továbbra is jól dolgozunk, ha szakszervezeti üzemi szervezeteink, nemzeti vállalataink vezetői tovább javitják Pártunk útmutatása alapján a verseny szervezését és a politikai felvilágosító munkát, — úgy nemcsak megtartjuk, megszilárditjuk, hanem tovább tudjuk fokozni az április 4-i versenyszakasz jó eredményeit.

Dolgozóink öntudatára jellemző, hogy széles mederben megindult üzemeinkben a tömegek mozgalma május elsejének, a nemzetközi munkásosztály nagy ünnepnapjának még jobb és még eredményesebb munkával való megünneplésére.

Ugyancsak május hónapban ül össze hazánk fővárosában Budapesten a Szakszervezeti Világszövetség Elnökségének és Végrehajtó Bizottságának értekezlete.

Dolgozóink tudják, hogy a milánói tanácskozás óta eltelt időszak új feladatokat állít a nemzetközi szakszervezeti mozgalom elé s ez az oka annak, hogy a feladatok megoldásának megbeszélésére újból összeül a Szakszervezeti Világszövetség.

A közlekedés szervezett dolgozói amikor örömmel hallják a hírt, forró testvéri üdvözlettel köszöntik a Világszövetség budapesti ülését és megfogadják, hogy a termelékenység emelésével, eddigi eredményeik növelésével, a termelés frontján fogják bizonyítani együttérzésüket és támogatásukat, hogy ezáltal is elősegítsék a Világszövetség ülésének jó munkáját.

Mik a feladataink, mit kell elvégeznünk ahhoz, hogy munkafelajánlásaink eredményességét a két nagyjelentőségű esemény kapcsán szilárdan átlendíthessük a május elseje ünneplése jegyében induló új versenyszakaszunkba?

Arra kell törekednünk elsősorban, hogy tovább szélesítsük az egyéni versenyt és vonjuk be a versenyzők táborába azokat is, akik mindezideig távol maradtak. Fokozzuk népnevelő és felvilágosító munkánkat.

El kell érnünk azt, hogy minél többen, minél több dolgozónk tegyen felajánlást az egész 1950. évre és ezen belül jelöljék meg, hogy mit akarnak elérni az egyes szakaszokban, mondjuk május 1-ig és így tovább. Növelnünk kell a versenyszerződések számát.

Üzemeink jórésze, a Rákosi Müvek felhivása nyomán, párosversenyben vannak egymással. Döntő feladatunk, hogy ezt a kezdeményezést üzemeink közötti verseny szervezése és továbbfejlesztése kövesse. A párosversenyek elősegítik ötéves tervünk teljesítését, mert célja, hogy melyik üzem teljesíti jobban az 1950-es tervév előirányzatait, melyikük hárítja el az útjukban álló szűk keresztmetszeteket, melyikük tud a tervezettnél alacsonyabb önköltséget, selejtszázalékot felmutatni.

Egyéni versenyzőinket az üzemi versenyvállalás teljesítésére kell mozgósítani, amivel elérjük azt, hogy a versenyvállalás teljes egészében a tömegek kezdeményezésén alapuljon

Dolgozóink nagyon jól tudják, hogy a terv nemcsak mennyiségi előirányzatokból áll, hanem arra kell törekedniök, hogy még jobban előtérbe kerüljön a minőség megjavítása, az önköltség csökkentése. Ennek a feladatnak is döntően a verseny középpontjába kell kerülnie.

A verseny legújabb szakaszában van még egy harmadik, ugyancsak döntő fontosságú feladatunk, amely szerves része az előbbi kettőnek. Ez pedig nem más, mint a rejtett tartalékok feltárásának feladata, hogy jelentősen csökkenteni tudjuk termelési költségeinket. Jobban ki kell használni a gépeinket. A vasúti járóműjavitókban például sok gép áll kihasználatlanul, avagy éppen rossz kihasználás mellett dolgoznak. Rá kell feküdnünk a jobb munkaszervezésre, hogy meglévő szerszámgépparkunkat százszázalékosan kihasználjuk. Meg kell kezdeni nálunk is azt a szovjet mozgalmat, amely a takarékoskodásból kiindulva, egy hónapban egy napot a megtakarított anyagból termel. Ezzel csökkentjük önköltségünket.

Nem kicsik ezek a feladatok, de ma már minden alapfeltétel együtt van ahhoz, hogy teljesítsük is ezeket a feladatokat. Használjuk fel Pártunk tanitását, a gazdag szovjet tapasztalatokat, használjuk fel azokat a belföldi tapasztalatokat, amelyeket a sztálini műszakban és az április 4-i felajánlások munkáinál szereztünk és újabb győzelmet fogunk aratni.

Megnyerjük ezt a csatát is és meg fogjuk oldani a ránk háruló feladatokat, mert tudjuk, hogy minden, a termelés frontján aratott győzelmünkkel szorosabbra fűzzük a nemzetközi munkásosztály egységét, erősítjük a békefrontnak ránk eső szakaszát és hozzájárulunk a Szakszervezeti Világszövetség célkitűzéseinek megvalósításához, a nemzetközi munkásosztály nagy ünnepnapjának, a munka és a béke ünnepének: Május Elsejének méltó módon való megünnepléséhez.

Rákosi elvtárs útmutatása nyomán

a vasutas dolgozók a sztálini műszak eredményeit továbbfejlesztve, április 4-re 100 %-os túlteljesítéssel 20.356.918 forintra emelték felajánlásukat

Amint már beszámoltunk róla, Pártunk Központi Vezetőségének január 22-i határozata magáévá tette és feladatul tűzte ki a dolgozóknak azt a kezdeményezését, hogy hazánk felszabadítását újabb és magasabb termelési eredményekkel ünnepeljék meg. A dolgozók tíz- és százezrei fejezték ki forró szeretetüket és hálájukat a hatalmas Szovjetunió, a felszabadító Szovjet Hadsereg, népünk nagy barátja, *Sztálin* elvtárs iránt. Ez a hála százezrek munkájában, a magasabb termelékenység, az önköltség csökkentése, minőségi kezdeményezések és eredmények révén jutott kifejezésre.

A közlekedés szervezett dolgozói: a vasutasok, közlekedési alkalmazottak, gépjárművezetők, szállítómunkások, hajósok, kikötőmunkások és repülők hatalmas lendülettel csatlakoztak ehhez a felajánlási mozgalomhoz. Követték és teljesítették *Rákosi* elvtárs útmutatását: *„... Ez a munkaverseny lendítse tovább azt a hatalmas kezdeményezést, amelyet a magyar dolgozó nép Sztálin elvtárs születése napját megünnepelte. A felszabadulás ötéves évfordulójára a magyar dolgozó nép szocialista munkájának győzelmével fejezze ki háláját felszabadítónk, a nagy Szovjetunió és vezetője, a bölcs Sztálin iránt".*

El lehet mondani, hogy dolgozóink derekasan küzdöttek a szocialista munkaverseny frontján és nemcsak

teljesítették, hanem túl is teljesítették felajánlásaikat.

Dolgozóink, Pártunk Központi Vezetőségének és *Rákosi* elvtárs útmutatása alapján behozták és túl is szárnyalták a sztálini műszak eredményeit. Emelkedett a versenybelendülők száma is jelentősen, a vállalások jórésze pedig már nemcsak a mennyiség emelésére irányult, hanem döntő súlyt fektetett a minőség közvetlen megjavítására, az önköltségcsökkentés fokozására.

A vasutasok kitünő eredménye

A magyar vasút dolgozóinak mintegy 70 százaléka tett munkafelajánlást április 4-re.

Forint összegben a teljesített érték túlhaladja a 20 millió forintot, ami egyben azt jelenti, hogy továbbfejlesztve a sztálini műszak eredményeit, 100 százalékkal túlteljesítették azt.

A kiemelkedő eredmények sorában meg kell emlékezni a szombathelyi vontatási szolgálat dolgozóiról, akik 453.000 forintos munkafelajánlást tettek és felajánlásukat 960.000 forint értékben teljesítették.

Ha az egyes igazgatóságok egyéni munkaversenyben lévő dolgozók eredményeit nézzük, vitathatatlanul élenjárnak a Miskolci MÁV Igazgatóság területéhez tartozó egyéni versenyzők, akik 4,250.714 forint felajánlást teljesítettek. Utána sorrendben a Budapesti MÁV Igazgatóság területéhez tartozó egyéni versenyzők jönnek, akik több mint két és félmillió értékű munkafelajánlást teljesítettek. A szombathelyiek két és negyedmillió, a szegediek közel másfélmillió, a pécsiek 1,186.000, végül a debrecenieknek 763.000 forint értékben teljesítették felajánlásaikat.

Az egyes területeken működő brigádok is jó munkát végeztek. Az élenjáró sztahánovisták, élmunkások, újítók, a szakma legjobbjai azon igyekeztek, hogy tapasztalataikat átadják munkatársaiknak, megmutassák munkamódszereiket, melyekkel aztán sikerült is ilyen kiváló eredményt felmutatni.

A kiteljesített forintérték megoszlása az egyes üzemek között

Ha már most azt nézzük, hogy az április 4-i helyzetnek megfelelően az egyes járműjavító nemzeti vállalatok és egyéb szolgálati helyek túlteljesítéseiket kiteljesített forint értékben mennyire tudták fokozni, akkor a következő képet kapjuk:

Az Északi Járműjavító NV 1681 egyéni versenyzője 719.314, — az Istvántelki Járműjavító NV 966 fő, 1,667.940, — a Dunakeszi Járműjavító NV 166 fő, 282.005 — a Szolnoki Járműjavító NV 205 fő, 1,473.736, — a Debreceni Járműjavító NV 595 egyéni versenyzője 349.735, — a miskolci Járműjavító NV-nél 287 fő, 443.571, — a Szombathelyi Járműjavító NV-nél 721 fő, 283769, — a Székesfehérvári Járműjavító NV-nél 78 fő, 98.838, — a Pestszentlőrinci Járműjavító NV-nél 159 fő, 820.410, — a Felépítményi és Vasanyagjavító NV-nél 281 fő, 363646, — a MAV Hídépítő NV-nél 42 fő 160.292, — a Fatelítő NV Budapesten 21 fő, 4.600, — Tokodon 8 fő, 28.500, Dombóvárott 163 fő, 35.800, — Püspökladányban 86 fő, 21 200, — a BVKH 490 fő, 22.185, — az Utasellátó NV-nél 297 fő, 596.684, — a GySEV-nél 457 fő, 291.791, — és, végül a Debrecen—Nyírbátori Vasuton 85 fő, egyéni versenyben 44.323 forint értékű munkafelajánlást teljesített, amellyel egyben általánosságban 100 százalékosan teljesítették túl a sztálini műszak felajánlásait.

Ha a vasút területén összegezzük az egyéni versenyben lévők számát, elmondhatjuk, hogy dolgozóink megfogadták *Rákosi* elvtárs útmutatását és mindinkább emelkedik azoknak a száma, akik egyéni versenyben dolgoznak. Jelenleg 81.709 vasutas vesz részt a szocialista munkaverseny egyéni versenyformájában. Jó munkájuknak eredménye az a 20.356.918 forint értékű kiteljesített felajánlás, amely méltán sorakozik a kinti üzemek élenjáró felajánlásai közé.

A sztálini műszak felajánlási eredménye megközelítette a 10 milliót, de de a dolgozók továbbfejlesztették a szocialista munkaversenyt és sokat lendített a felajánlások sikerénél az ifjúság, a nők és a műszaki értelmiség jó munkája.

Dolgozóink el vannak szánva arra, hogy *Rákosi* elvtárs tanításának megfelelően nemcsak, hogy megiartják a felszabadulási felajánlási munkaversenyben eddig elért eredményeiket, hanem a proletariátus nemzetközi ünnepére, május 1-re, túl is szárnyalják azt.

Felszabadulásunk ötödik évfordulóján

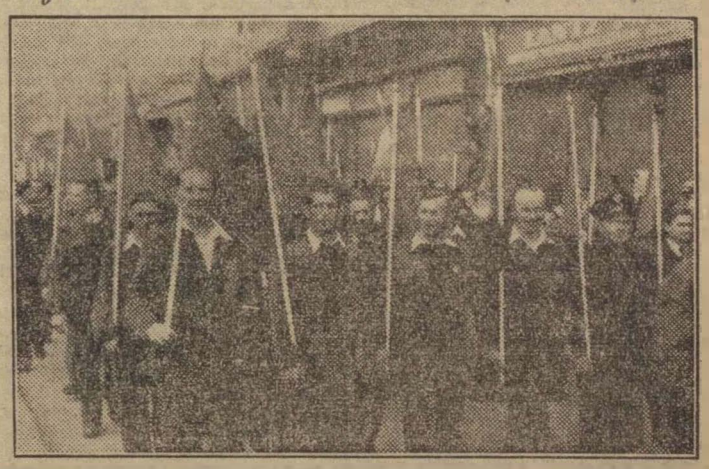

Üzemeink dolgozói soha nem látott lelkesedéssel ünnepelték április 4-ét, hazánk felszabadításának ötödik évfordulóját. Dolgozóink hálával és szeretettel fordultak a dicsőséges Szovjet Hadsereg s népünk barátja, a nagy Sztálin felé.

Készüljünk a termelés frontján megünnepelni május elsejét, a munkásnemzetköziség nagy ünnepét!

A közlekedési alkalmazottak félmillió értékű felajánlásukat túlszárnyalva 1,700.000 forint értékű felajánlást teljesítettek

Hazánk felszabadulásának ötödik évfordulójának megünneplésével kapcsolatban a közlekedési dolgozók felajánlásaikkal bebizonyították, hogy megértették e napnak jelentőségét.

Fokozatosan tűnik el a mozgalom kampányszerűsége és mindinkább kerül előtérbe a minőségi munka magasabbrendűségének kidomborítása.

A sztálini felajánlások óta könnyebbé vált a kalauzok munkája is. Felajánlásaikat konkrét formában tudják megtenni, hiszen már egyéni normák alapján dolgoznak. A közelmultat véve alapul, erre még nem volt mód és így kényszerítve voltak arra, hogy általános és inkább negatívumokat — ki nem értékelhető — felajánlásokat tegyenek.

Minőségi munka

A forgalmi dolgozók felajánlásait kiértékelve, a következő figyelmet érdemlő felajánlásokat emeljük ki: Angyalföld forgalomnál *Krasznai* Dániel kalauz vállalta, hogy teljesítményét 113 százalékról 135 százalékra teljesíti. Felajánlását túlteljesítette, mert 139 százalékot ért el. Ugyanitt *Kátay* Sándor kalauz vállalta, hogy teljesítményét 110 százalékról 122 százalékra emeli és a jegyek elbírálása terén fokozottabb minőségi munkát végez és az eddigi 6—8 szabálytalan, vagy érvénytelen jegy elkobzása helyett még jobban fog vigyázni arra, hogy minél kevesebben utazzanak érvénytelen jegyekkel. Teljesítményét 123 százalékra emelte és 13 érvénytelen jegyet kobozott el március hónapban.

Szépilonán *Matykó* Károly és *Koncz* 5. János kalauzok 15—15 százalékos bevétel emelést ajánlottak fel, amit maradéktalanul teljesítettek is.

Ferencvárosban *Borbély* Ferenc kalauz hibapontmentes szolgálatot és bevételének 12 százalékos emelését ajánlotta fel, amit ugyancsak teljesített. Kelenföld forgalomnál *Styaszni* Gyula kalauz 5 százalékos bevétel emelést ajánlott fel, amit 24 százalékra teljesített. *Dudás* Józsefné kalauz ugyancsak 5 százalékos felajánlását 19 százalékra teljesítette. Itt 166 dolgozó tett minőségi felajánlást, melynek az eredménye abban mutatkozott meg, hogy amíg a február hónapban a forgalmi szolgálatot teljesítők egy főre eső 1 napi hibapontja 0.1142 volt, addig a március havi hibapont 0.1095 volt.

Száva p.-u.-on *Badics* László kalauz bevételének 5 százalékos felemelését 20 százalékra emelte fel. *Cserhalmi* Józsefné felajánlását 28 százalékkal, *Donkó* János 14 százalékkal, *Nagy 8.* Sándorné és *Ott* Mihály 15—15 százalékkal teljesítették túl.

Kocsiszíni felajánlások a minőségi munka megjavítására és a csoportos teljesítmények felemelésére, ill. az anyagmegtakarításra vonatkoztak. Pl. Kelenföld kocsiszínben 5 százalékos teljesítményemelés mellett 2686 forint értékű anyagmegtakarítást értek el.

Szépilona kocsiszínben *Simon* Mihály, *Baka* Károly és *Imre* Dániel lakatosok a 3000-as kocsiknál a hajtásházban fellépő olajátszivárgások megszüntetésénél 1215 forintos megtakarítást értek el. A kocsiszíni dolgozók minőségi munkájának eredményeként a kocsimeghibásodások száma az előző hónapival szemben 40 százalékkal csökkent Szépilona-telepen.

Készülünk május 1-re

Száva kocsiszínben *Kontár* Zsigmond élmunkás és csoportja terven felül 2 darab távkapcsolású gépeskocsi futócseréjét végezték el.

Az egészséges versenymozgalom kialakulására jellemző, hogy a felajánlások korántsem szűntek meg, hanem *folytatólagosan tesznek felajánlásokat dolgozóink május 1-re, ill. a második negyedévi terv teljesítésére.* Pl. az Aramszolgáltatásnál a Vaskapu gépház dolgozói vállalták a gépek tökéletesebb karbantartásával a főreviziós munkáknak egy évről másfél évre való felemelését és a második negyedévre megállapított anyagköltségeknek 10 százalékos megtakarítását, illetve csökkentését.

A kábelszolgálat dolgozói vállalták a második negyedévi tervmunkáknak 25 százalékkal való túlteljesítését az előző negyedév eredményével szemben.

Szentendrén az 1-es és 2-es számú mintavonatok forgalmi dolgozói vállalták bevételük 15 százalékos emelését, amit túl is teljesítettek, mert 35 százalékos bevétel emelést értek el.

Filatorigát felsővezetékes dolgozói vállalták, hogy az I. negyedéves tervüket március 20-ig befejezik és ezt sikerrel teljesítették is. 600 m 5-eres és 1200 m 2 eres kábel felszereléséről 324 százalékos teljesítményt értek el, ami 1990 forint megtakarítást eredményezett.

Budafok telepen 223-an tettek felajánlást és ezek közül 206 túl is teljesítette vállalását, ami megmutatkozik abban is, hogy amíg a felajánlások értéke 21.194 forint volt, addig a teljesítés értéke 48.976 forintra szökött fel.

Cinkota telepen a számos csoportos és egyéni felajánlások közül megemlítjük a műhelyi dolgozók felajánlását, amikor is vállalták terven felül a 408-as szerelőkocsi újjáépítését, ami 15.858 forintos megtakarítást eredményezett.

Felsővezetéknél a *Lukács*-csoport 10 drb. U-vasoszlop felállítását vállalta. Az oszlopok felállításával 5249 forintos megtakarítást értek el.

Cinkota-telepen a műszaki dolgozók közül 321 fő tett felajánlást, amelynek értéke 28.659 forint volt és amely összeg a túlteljesítések révén 35.979 forintra ugrott fel.

A HO 11. Szakosztály dolgozói vállalták, hogy a vállalat dolgozói által beadott tüzelőigényléssel kapcsolatos adminisztrációs munkát rendes munkájukon kívül elvégzik folyamatosan az egész évben s így erre a munkára külön munkaerő beállítása feleslegessé válik.

Vasútépítő vonalon az Üllői-úti osztályvmérnökségnél 150-en tettek felajánlást, akik közül 102 dolgozó túl is teljesítette vállalását, ami azt eredményezte, hogy a 4860 forintos felajánlási érték a túlteljesítések következtében 13.368 forintra emelkedett fel.

A 100.000 km-es mozgalom

Szép eredmények mutatkoztak a FAKV telephelyein is. Már teljes egészében kibontakozott a 100.000 km-es mozgalom, de ezen kívül is szépen alakult a versenymozgalom. Pl. *Lintz* Gusztáv esztergályos a Récsei garázsban, aki az egyéni norma bevezetésekor 87 százalékot ért el, felajánlotta, hogy teljesítményét 160 százalékra fogja fokozni. Felajánlását túlteljesítve, 214 százalékra emelte teljesítményét. A garázs gumijavító brigádja felajánlotta, hogy a 160 százalékos teljesítményét 175 százalékra fogja fokozni. A kitűzött célt túlszárnyalva 187 százalékra fokozta teljesítményét. A *Weisló* Ferenc brigád 137 százalékról felajánlotta, hogy teljesítményét 150 százalékra emeli és ezt túlteljesítve, 152 százalékot ért el.

Szimán Sándor, *Szabó 3.* Sándor, *Bittó* Tibor, *Löwinger* Edit és *Kürtös* László a Récsei garázs beosztáskészítői egy benyujtott újítási javaslatuk alapján megvalósították az eddigi napi beosztás helyett a heti beosztást. Megtakarítás évi 20.000 forint.

A Fürst S. garázs műszak dolgozóiból 180 fő tett felajánlást. A felajánlás forint értéke 6314 forint, a teljesített forintérték 6467 forint. Kiemelkedő felajánlások *Szabó* Lajos autószerelő 119 százalékról 140 százalékra vállalta teljesítmény felemelését és ezt túlteljesítve, 162 százalékot teljesített. Németh Géza autószerelő vállalta, hogy teljesítményét 119 százalékról 140 százalékra emeli. Túlteljesítve 169 százalékot teljesített.

A vidék jó eredménye

A Pécsi Közlekedési KV-nál 228 an tettek felajánlást, ebből 74-en teljesítették vállalásukat, ebből 25-en túlteljesítették azt. A felajánlás forintértéke 15.839 forint volt és ebből teljesítettek 9642 forintot. Pécshez viszonyítva sokkal szebb eredményekről számoltak be a Miskolci Villamosvasút dolgozói. Itt az egyéni felajánlók száma 272 volt, vállalásukat mindannyian teljesítették, sőt ebből 113-an túlteljesítették azt. Felajánlásuk forintértéke 15.270 forint volt. A teljesített forintérték 32.771 forint.

Említést érdemel Tóth József, a debreceni Magyar Vasúti Forgalmi Rt. autóbuszüzemének gépkocsivezetője, aki Alfa-Romeo Diesel autobuszával másodrendű megyei úton generáliavitás és törzsegység csere nélkül 83.000 km-t teljesített.

Az április 4-i felajánlások összesítő kiértékelését nézve mgállapíthatjuk, hogy dolgozóink 57.5 százaléka tett felajánlást a nagy ünnepre. A felajánlás forint értéke az előzetes számítások alapján 652.000 forint körül mozgott. Ez az összeg a túlteljesítések következtében nemcsak hogy megduplázódott, hanem az 1,700.000 forintot is túlhaladta.

Ezek az eredmények híven tükrözik vissza a mindinkább helyesebb mederbe terelődő munkaversenymozgalmat, ami még a közelmultban is elég sok kívánnivalót hagyott maga után a közlekedési vállalatoknál.

A Gépjárművezetők jó munkája elősegítette a felajánlás sikerét

Nyíregyházára *Besák* Pál szaktársnak és brigádjának az 567 százalékos, *Kőles* János szaktársnak és brigádjának az 543 százalékos eredményéhez gratulálunk, amely eredménnyel az április 4-ére tett felajánlásukat magasan túlteljesítették.

Az AFORT csepeli telepén a hordóhegesztő brigádnak, akik 200 százalékos brigádnak indultak, de máris 247 százalékos eredményt értek el.

A Teherfuvar NV hegesztő műhelye dolgozóinak 400 százalékos átlagteljesítményükért, a futóműhely 184 százalékos, a gumiműhely 181 százalékos, a fődarab műhely 244 százalékos, a kárpitos műhely 236 százalékos, a bognárműhely 318 százalékos, a lakatos műhely 208 százalékos átlagteljesítményéhez gratulálunk és ez alkalommal kommunista üdvözletünket küldjük a fenti műhelyek dolgozóinak.

Bálázs József élmunkás esztergályos és *Farkas* András esztergályosnak 964 százalékos teljesítményéhez gratulálunk és további sikereket kívánunk.

A Magyar Tudományos Akadémia gépjárművezetőit abból az alkalomból üdvözöljük, hogy a Tátra dinamikók üzemanyagfogyasztását 13 literre csökkentették, létrehozták a javítóműhelyt és a házilag végzett javításokkal az 1 kmre eső önköltséget nagymértékben csökkentették.

A Közlekedésügyi Minisztérium gépjárművezetői a 15.58 literes átlagfogyasztást 13.80 literre szorították le, tehát 2.18 literes csökkentést értek el. Ez a munka dicséretet érdemel és a szaktársak öntudatának kifejezője.

A Teherfuvar NV Szigetvári-utcai telephelyén *Papp* János, *Fehr* Sándor, *Tóth* Géza, *Vermes* György és *Jakab* István tovább fejlesztik április 4-i felajánlásukat és felajánlották, hogy két Opel-Blitzet teljesen újjáépítenek. Dicséretre méltó kezdeményezés, de ugyanakkor követendő példa is!

A Forgács-utcai garázs összes dolgozóit és az üzemi bizottságát abból az alkalomból üdvözöljük, hogy az április 4-re felajánlott gépjármű felépítését idő előtt befejezték és az egyéni munkaverseny szerződések megkötése komoly arányban fejlődik.

Az Autótaxi NV-nál *Frendler* Gyula, *Kovacsics* Károly 204 százalékos. *Gazdagon* Gábor 186 százalékos, *Bertók* Kálmán 193 százalékos, *Varró* József 188 százalékos 3 havi átlageredményéhez gratulálunk, a nevezett taxi-gépjárművezetők a fenti százalékra teljesítették a bevételi tervet 3 hónapon keresztül.

Nagy József szaktárs Szentesen munkaversenyre hívja ki a járási egészségvédelmi szolgálat összes gépjárművezetőjét.

Kristó Imre szaktárs ugyancsak Szentesen 0.53 ft. tonna km-enkénti önköltséggel első lett a Baromfiértékesítő NV összes gépjárművezetői közül. *Kristó* szaktársnak harcos üdvözletünket küldjük és kimagasló teljesítményéhez gratulálunk. *Kristó* szaktárs ezen eredményét egy 3.5 tonnás Bianchi-Diesel kocsival érte el, amelyről köztudomású, hogy igen régi gyártmány.

A Pápai István-utcai garázs valamennyi dolgozóját üdvözöljük április 4-re tett felajánlások teljesítéséért és kiváló munkájukért. Ugyanezen garázs összes rakodómunkását üdvözöljük 300—400 százalékos eredményükért *Reháh, Rab. Tóth, Kántor* Pál, *Mihálu* és a többi rakodómunkás elvtársaink nagymértékben előmozdították a gyors szállítást.

Szikos, Gulyás, Garabi és *Nyemcsák* elvtársak a legrosszabb eredményt nyujtották és így gépjárművezető szaktársaink munkáját akadályozták.

Harcos üdvözletünket küldjük a Garázsipari NV valamennyi dolgozójának, az április 4-i felajánlások túlteljesítésének, a rendért, tisztaságért, amelyet legutóbbi látogatásunk alkalmával tapasztaltunk.

A szállítómunkások is túlteljesítették felajánlásukat
és készülnek Május 1 megünneplésére

Felszabadulásunk ötödik évfordulójának örömünnepére, április 4-re, a Belföldi Szállítmányozási NV fizikai és értelmiségi dolgozói lelkes felajánlásokat tettek, amelyeket jelentősen túl is teljesítettek a feladási részlegen.

A Feladási Osztály három főcsoportja Komplexbrigádokat alakított, hogy jó együttműködéssel elősegítse a minél teljesebb eredményt.

A „Kossuth"- és „Petőfi"-brigád komlexbrigáddá alakulása után is együtt működött Az egylovas kocsi normája 45 q, a kétlovasé 80 q. A felajánlásuk 5%-volt. Elért eredmény az egylovas kocsinál 128.3%, a kétlovasnál 141.4%.

A harmadik komplex-brigád, a „Poscher János-brigád" egylovas kocsinál 111.8%-ot, a kétlovas kocsinál 115.5%-ot teljesített. De mivel a brigád távoli helyekre végzi a fuvarozást, így az eredménye egyenértékűnek tekinthető a fenti két brigádéval.

A „Szabadság"- és a „Felszabadulás-brigád" egylovas kocsinál 123.6%-ot, a kétlovasnál 90%-ot ért el.

Az önköltség leszállítása

Az összes brigádok átlageredménye tehát az egylovas kocsinál 121.2%, a kétlovasnál 115.6% lett.

Az értelmiségi munkavállalók közül *Gantner* István és *Weisz* Rudolf vállalták 8 munkáskáder kiképzését, valamint az önköltség 3 forintra való leszállítását. Az önköltséget 2.80 forintra sikerült leszállítaniok. Vállalták még, hogy a háztól-házig szállítás poziclós könyvét megszüntetik s ezzel két tisztviselő munkáját takarják meg.

A komplexbrigádok irányításánál *Szvatkó* Sándor és *Völgyi* Zoltán értek el szakszerű irányításukkal kiváló eredményt. A fizikai munkások közül legnagyobb egyéni teljesítményt ért el *Számin* József 142.5%-os, és *Foltinyák* János 141.8%-os teljesítménnyel.

Földeáki akadékoskodik

A Belsped Leadási Osztályának fizikai munkavállalói önhibájukon kívül nem tudtak érdemleges kiértékelhető eredményt elérni. Nagy hiányossága ennek a részlegnek, hogy még mindig késik a már hivatalosan is jóváhagyott mutatószámos norma bevezetése. A késlekedés miatt a dolgozók joggal emelnek kifogást, mert szeretnének már ők is teljesítménybérért dolgozni. Nem értik a dolgozók a vezetőség tétovázását, de főként nehéz megérteniök Földeáki Ferenc normakidolgozó késlekedő magatartását, akinek most már haladéktalanul gondoskodnia kellene arról, hogy a jóváhagyott norma a gyakorlatban is alkalmazásra kerüljön.

A Terményforgalmi NV Ujpesti-rakpart 39 sz. alatti telepén a fizikai dolgozók közül kitünt *Szőcs* István zsákoló 127%-os, *Mihályi* János kömüves 142%-os, *Farkas* Etel zsákvarrónő 170%-os és *Csides* Albert magtisztító 161%-os eredménnyel. A raktári munkánál kiválóan eredményes munkát végzett *Karádi* Lajos, aki a felméréseknél, a tapasztalatcserénél és a költségvetési táblázatok készítésénél alkalmazott elsőizben új, ötletes munkamódszereket, amelyek kitünően be is váltak.

Megindult a gépjármű-üzemek között a párosverseny

A gépjárműközlekedési üzemek, garázsok és telephelyek közötti munkaversenyek tárgyalásai megindultak.

Természetesen nagy felelősséget ró ez a tény az élenjáró dolgozókra. Sztahánovistáinknak legfontosabb feladata lesz munkamódszereiket fokozatosan átadni a dolgozók nagy többségének, oktatni, segíteni kell az elmaradottakat, ami a proletárszolidaritást tükrözi vissza.

Kormányunk rendeletileg írja elő, hogy a munkamódszerátadásokat díjazni kell és amennyiben a munkamódszerátadás heti 5 órai elfoglaltságon túlterjed, úgy 50 forint jár a munkamódszerátadónak.

Az üzemek közötti párosversenyeknek elő kell mozdítani — a fokozott munkamódszerátadást, így az összes dolgozók által elért teljesítmény megfogja mutatni a verseny győztesét, de megmutatja egyben az üzemeken belül a dolgozóknak egymáshoz való viszonyát is.

Megindultak a tárgyalások az Autótaxi NV, Teherfuvar NV, Fővárosi Autóbusz NV között a munkaverseny tárgyában.

Az ország 4 legnagyobb gépjárműközlekedési üzeme közül végre meg lehet állapítani, melyik üzem végzi a legkiválóbb munkát.

A versenypontok

A munkaverseny 3 főpont körül mozog:

1. Átlag ciklus — 2 főjavítás között megtett kilométerek.

2. Az 1 kilométerre eső összes költségek csökkentése.

3. Az egy kocsira eső munkanapok számának növelése.

Ezekben a pontokban megmutatkozik az üzem valamennyi dolgozójának munkája, a gépjárműjavító szakmainden ipari dolgozójának olyan minőségi munkát kell nyujtania, hogy a gépjárművek élettartama meghosszabbodjon. A gépjárművezető szaktársaink óvatos, gondos, karambolokat, sérüléseket kikiszöbölő vezetése elsőrendű fontossággal bír a munkaverseny megnyerésének szempontjából.

A műszaki értelmiségre pedig az a feladat hárul, hogy felszínre hozzák a meglévő rejtett tartalékok tekintélyes mennyiségét. Csökkentsék az önköltséget, tárják fel az indokolatlanul magas rezsiköltségek forrásait és a legmesszebbmenő anyagtakarékosságot vezessék be. A munkamenet megszervezése, a szerszám- és anyagkiadás megkönnyítése, a bürokrácia, a túlzott adminisztráció leegyszerüsítése viszont az adminisztratív értelmiséget állítja komoly feladat elé.

A kisebb üzemek is versenyeznek

Az üzemek közötti párosverseny nemcsak a 4 nagy vállalat között jön létre, de létrejön a legkisebb garázsok között is.

Az Állami Autójavítószaki Intézet kihívta az MDP garázsát. Az OTI-garázs kihívta a Fiszért-garázst, az AFORT Balzsam-u.-telep kihívta az AFORT csepeli telepét, de a Teherfuvar NV összes telephelyei párosversenyben vannak egymással.

Az üzemek közötti párosverseny a kollektív munkaverseny kifejezője. Elmélyíti a dolgozók egymáshoz és a munkához való viszonyát és ami a legfontosabb körülmény, az üzemek közötti párosversenynek nemcsak a kiértékelés szerinti üzem, de az egész magyar nép lesz a nyertese.

A kollektív verseny és ezen belül a munkamódszerátadási-mozgalom elősegíti a dolgozók bérének emelkedését, amely híven tükrözi vissza az életszínvonal állandó emelkedését.

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy igen sok dolgozó vásárolt motorkerékpárt, házhelyet, vikkendházat és más olyan ingó és ingatlan tulajdont, amelyről a régi rendszerben még csak álmodni sem mert.

Biztosak vagyunk benne, hogy a versenymozgalom fejlődése, a munkaverseny különböző formáinak alkalmazása, így az üzemek közötti párosverseny, — szaktársaink jólétének, népi demokratikus államunk megszilárditásának, a béke védelmének lesz az alapja.

Éljen győzelmeink szervezője, motorja a Magyar Dolgozók Pártja!

Megvédjük a békét!

A Béke Hívei Világkongresszusa Állandó bizottsága stockholmi ülésén a világ békeszerető népeinek küldöttei vettek részt. A tartós béke szilárd támasza, a Szovjetunió küldöttségén kívül a Szakszervezeti Világszövetség, a népi demokratikus országok és a kapitalista államok haladó erőinek küldöttei tárgyalták meg azokat a módszereket,, amelyeknek alkalmazása lehetővé teszi az újabb háború megakadályozását.

Fagyejev elvtárs, a szovjet küldöttség vezetője beszédében hangsúlyozta, hogy a háború megakadályozható az imperialisták minden mesterkedése ellenére, mert „*... az egyszerű emberek a béke fő támaszai...* Az egyszerű emberek a nemzeti hagyományok és a nemzeti függetlenség legjobb őrzői."

Louis Saillant, a Szakszervezeti Világszövetség főtitkára kiemelte: „*Feltétlenül szorosabb kapcsolatot kell teremteni a propaganda és a cselekvés között. E tekintetben a kikötőmunkásoktól és tengerészektől kell példát vennünk. A Béke Hívei Mozgalmának együtt kell működni a munkásmozgalommal.*"

Joliot Curie, a világhírű francia atomkutató, az Állandó Bizottság elnöke a következőket mondotta: „*Egyes tudósok és tudóscsoportok az USA-ban, Franciaországban, Angliában és más államokban máris kijelentették, hogy nem hajlandók részt venni olyan munkában, amely az atomenergia háborús felhasználására irányul.*"

A Béke Hívei Világkongresszusa stockholmi ülése megállapította, hogy a világbéke megvédhető, ha a békeszerető dolgozók tevékenyen vesznek részt a háborús uszítók elleni küzdelemben

A tartós béke megvédése érdekében a Béke Hívei Világkongresszusa Állandó Bizottságának stockholmi ülése felhívást bocsátott ki a világ valamennyi békeszerető népéhez. A felhívás a következőképen hangzik:

1. Az atombomba betiltásáról:

Követeljük az atomfegyvernek, mint a támadás és az emberek tömeges megsemmisítése fegyverének feltétel nélküli betiltását és szigorú nemzetközi ellenőrzés létesítését e határozat végrehajtására

Háborús bűnösnek fogjuk tekinteni azt a kormányt, mely elsőként alkalmazza az atomfegyvert valamelyik ország ellen.

Felhívunk minden becsületes embert az egész világon, írja nevét e felhívás alá.

2. A Béke Hívei II. Világkongresszusának egybehívásáról:

Valamennyi becsületes embert felszólítunk, jelölje ki képviselőit a Béke Hívei II. Kongresszusára, amelyet 1950. második évnegyedében tartunk Olaszországban.

Felhívással fordulunk valamennyi társadalmi és vallásos csoporthoz, a kultúra művelőihez és minden becsületes emberhez, aki — tekintet nélkül arra, milyen nézetet vall a nemzetközi feszültség előidéző okokról — aggodalmat érez ezzel kapcsolatban és komolyan kívánja a népek közötti békés viszony helyreállítását.

A megegyezés elérésének kiindulópontjaként az atomfegyver betiltását javasoljuk és annak a kormánynak megbélyegzését, amely elsőként használja az atomfegyvert.

Az Állandó Bizottság ülésének határozatait a béke minden igaz híve a világ összes országaiban a legélénkebb támogatásban részesítette. Ezek a határozatok elősegítik a békéért és a háborús uszítók ellen folytatott harc további erősödését és újabb milliókat vonnak bele ebbe a küzdelembe. E határozatok értelmében járnak el a Szovjetunióban, mikor a szovjet területre berepülő agresszorokat visszaűzik; a népi demokratikus országokban, hol a termelés emelésével válaszolnak az imperialisták hidegháborújára, valamint a kapitalista államok dolgozói, mikor megtagadják az amerikai fegyverszállító hajók kirakodását.

E határozatok szellemében alakultak meg a kapitalista országokban a munkahelyi Békevédelmi Bizottságok tízezrei és írták alá a dolgozók tízmillióí a háborús uszítók elleni tiltakozó íveket

A Béke Hívei stockholmi értekezletén hozott határozatok szellemében tartja májusban a Szakszervezeti Világszövetség budapesti ülését, mely újabb hatalmas demonstrációja lesz a világ szervezett dolgozóinak a béke mellett.

A világ szervezett dolgozói vállalják, hogy a Szovjetunió által vezetett békéért folyó küzdelembe bevonják a világ minden békeszerető emberét, fajra, nemre, vallásra és világnézeti különbségre való tekintet nélkül.

E harc legaktívabb részvevői az egész világon a kommunisták, akik mindig és mindenütt a legszélesebb néptömegek életbevágó érdekeit védik.

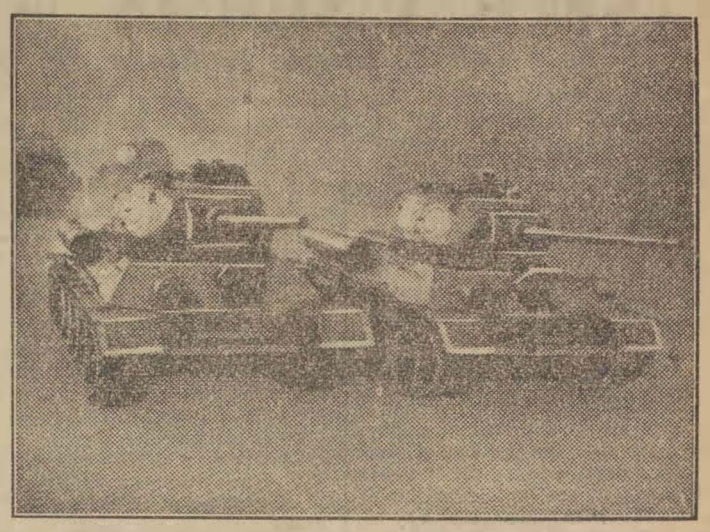

Fiatal néphadseregünk hosszú sorokban felvonuló dübörgő tankjait szünni nem akaró éljenzéssel és tapsszal üdvözölte április 4-én a dolgozó nép

A politikai osztály segíti, támogatja és irányítja a vasutas pártszervezeteket, a vasút dolgozóit, feladataik megoldásában

Beszélgetés Horváth János elvtárssal, aki betegségéből felgyógyulva újból átveszi a politikai osztály vezetését

Felkerestük *Horváth* János elvtársat, a Vasutpolitikai Osztály vezetőjét a kórházban, ahol hónapok óta gondos ápolásban részesítik orvosai. *Horváth* elvtárs súlyos betegsége ellenére is állandóan tartotta a kapcsolatot a vasutas dolgozókkal és mindenről tudott, mindenről tudni akart, ami ezalatt az idő alatt az irányítása alatt álló vasut területén történt.

Meg is kérdezzük *Horváth* elvtársat erről. Ezeket mondja:

— *Rendszeresen tájékoztatott a Vasutpolitikai Osztály azokról a kérdésekről, amelyek most, a vasutasok központi problémái.*

— *Még a megbetegedésem előtt készítettük elő az „500 kilométeres"-mozgalmat, amelyet igen jelentős eseménynek tekintek. Az 500-as mozgalom jelentőségét elsősorban abban látom, hogy a vasutas dolgozók, hasonlóan a többi ipari dolgozókhoz, egyre sikeresebben alkalmaznak új ipari sztahánovista munkamódszereket.*

— *Az 500-as mozgalmat* — folytatja Horváth elvtárs — *a Szovjetunió vasutasainak tapasztalatai alapján szerveztük meg, mint ahogy minden téren, így a vasút területén is hatalmas segítséget és támogatást nyujt számunkra a Szovjetunió, a szovjet ember. Az 500-as mozgalom megindulásánál a vasuton belül is egyre jobban éleződik az osztályharc. Az ellenség és a befolyásuk alatt lévő „szakemberek" mindent elkövetnek — és nem hagyják abba —, hogy megakadályozzák, vagy „bebizonyítsák", hogy a vasútnál nem lehet új módszereket alkalmazni.*

A Párt vezetésével és a Szovjetunió tapasztalataira támaszkodva meghiusítjuk az ellenség minden kísérletezését és aknamunkáját.

A vasút dolgozói akarják az „500 kilométeres"-mozgalmat, az új sztahánovista munkamódszerek bevezetését és ezért harcba is szállnak minden reakciós próbálkozással szemben.

— *Az „500 kilométeres"-mozgalom más jelentősége abban áll,* — folytatta Horváth elvtárs kérdésünkre adott válaszát —, *hogy már eddig is többmillió forint megtakarítást értünk el; azonkívül mozdonyparkunk hatalmas növelését eredményezi. Azokat a szállítási feladatokat, amelyek a vasút előtt állnak, nem tudtuk volna sikeresen megvalósítani, ha nem alkalmazzuk a szovjet vasutasok példája nyomán a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres"-mozgalmat.*

Milyen feladatokat lát a vasutasság előtt *Horváth* elvtárs a legközelebbi időben? — tesszük fel azújabb kérdést.

— *A vasut dolgozói előtt, de mindenekelőtt a vasutas pártszervezetek előtt a legfontosabb feladat a pártszervezetek megerősítése a Központi Vezetőség határozata alapján* — válaszolja Horváth elvtárs, majd így folytatja: — *A Központi Vezetőség határozatának legszélesebb körben való feldogozása, a párszervezetek vezetőségeinek újraválasztása, melynek segítségével ütőképesebbé tudjuk tenni pártszervezeteinket.*

— *A Központi Vezetőség határozatának végrehajtását össze kell kapcsolni az ellenség elleni harc kérdésével, a szállítási és termelési feladatok jobb és gazdaságosabb lebonyolításával. Ezeket a feladatokat a vasutas dolgozók vasutas pártszervezetek vezetésével kell, hogy végrehajtsák és ezeknek a feladatoknak a végrehajtásával segítsék elő a vasút szocialista átalakulását.*

A Vasútpolitikai Osztály, mint a Párt Központi Vezetőségének szerve,

segíti, támogatja és irányítja a vasutas pártszervezeteket, a vasut dolgozóit, ezekben a feladatokban.

Végül megkérjük *Horváth* elvtársat, hogy üzenjen lapunk olvasóinak, a vasut dolgozóinak.

— *A vasutas dolgozóknak, — a vasutnál lévő kommunisták vezetésével — jelentős feladatokat kell megoldaniok,* — mondja bucsuzóul Horváth elvtárs. — *Az előttünk álló feladatoknak a végrehajtásához sok sikert és eredményes munkát kívánok. Kívánom az összes vasutas dolgozónak, hogy azokat a feladatokat, amelyeket a Párt, Rákosi elvtárs és a kormány elénk tűzött, — sikeresen valósítsák meg.*

Elbúcsúzunk *Horváth* elvtárstól és tolmácsoljuk a derék vasutas dolgozók jókívánságait és azt az óhaját, hogy *Horváth* elvtárs minélőbb gyógyuljon fel, s egészségben, régi munkabírásának teljében, vegye át munkaterületét: a Vasút politikai Osztály vezetését, a vasutas dolgozó tömegek irányítását.

A Szakszervezeti Világszövetség Elnöksége és Végrehajtó Bizottsága május 10-24-ig Budapesten tartja ülését

A Szakszervezeti Világszövetség Elnöksége úgy döntött, hogy május 10—24-ig értekezletre hívják össze Budapesten a Szakszervezeti Világszövetség kötelékébe tartozó 12 Nemzetközi Szakmai Szövetség elnökeit, alelnökeit és titkárait. Május 10—18-ig a Szakszervezeti Világszövetség Elnöksége, május 19—24-ig pedig a Világszövetség Végrehajtó Bizottsága tart ülést Budapesten.

Nem régen alakult meg Marseilleben a hajósok, dokkmunkások, majd utána Bukarestben a szárazföldi és légi szállítóipari munkások nemzetközi szövetsége. Most eljönnek hozzánk e szövetségek vezetői, de velük együtt itt lesznek a nemzetközi tanácskozáson több mint húsz ország szakszervezeteinek képviselői is, közöttük a Szovjetunió, Kína, Hollandia, Ausztrália, a gyarmatok és több más nyugati államból is a haladó szakszervezetek képviselői. A budapesti értekezletre meghivást kaptak egyébként a haladó angol és amerikai szakszervezetek képviselői is.

Miért ül össze a budapesti világértekezlet? A Szakszervezeti Világszövetség milánói kongresszusa óta a Szovjetunió által vezetett béketábor újabb nagy győzelmeket aratott, fokozódott a békéért folytatott harc a kapitalista országokban, egybekapcsolódva a munkásosztály egységéért, a szabadságjogokért, a gazdasági és szociális követelések kivívásáért folytatott harccal.

A milánói kongresszus útmutatásai alapján ebben a harcban a Szakszervezeti Világszövetségbe tömörült szakszervezetek erőteljesen kivették részüket és éles harcot folytattak az imperialisták mesterkedései ellen, a nemzetközi szakszervezeti mozgalom egységéért, a munkásosztály árulói, a jobboldali szociáldemokrata szakadárok ellen.

Szakmánk dolgozói ezzel a harccal kapcsolatban lapunk hasábjain keresztül levélben írták meg, hogy azonosítják magukat a Szakszervezeti Világszövetség célkitűzéseivel és küzdelmével.

Most új feladatok állnak a mozgalom előtt, ez az oka annak, hogy Budapesten összeül a Sz. V. értekezlete.

A gyalogság után a lovasság felvonulása is nagy tapsot váltott ki az ünneplő közönségből

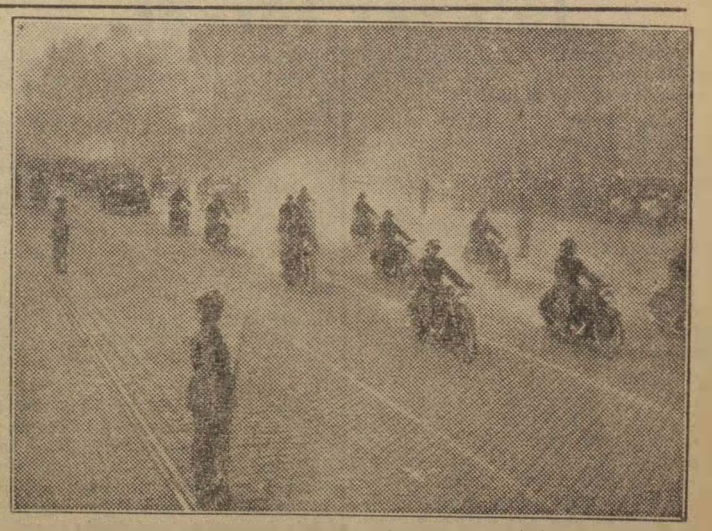

Motorosaink, gépkocsizóink, tüzérségünk felvonulása. Végeláthatatlan sorokban özönlenek a dolgozó nép büszkeségei

ÉLJEN A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG, A TARTÓS BÉKE SZILÁRD TÁMASZA!

„SZŰK A NORMA...“

Válasz Takács László szaktársnak,

Kedves *Takács* szaktárs! Legutóbb, mikor az üzemet meglátogattam, arról panaszkodott, hogy szűk a norma és az elért 135 százalékot kevésnek találja. Mert mintahogy mondotta: „ilyen munkán többet kellene elérni“ és amint tovább latolgattuk az esélyeket, mármint a jobb eredmény elérésének esélyeit, kiderült, hogy bizony sokat kell az anyagra várni és az is kiderült, hogy sok időt kell az alkatrészek utáni szaladgálással eltölteni. Gyakran egy órát is várni kell, amíg az elkészült kocsi próbára indulhat.

Nem megy ritkaságszámba, hogy naponta 3—4 óra így elmegy, amit *Takács* szaktársam várakozással, ácsorgással, szaladgálással tölt el.

Persze, sokkal könnyebb egyszerűen rávágni, hogy „szűk a norma“, minthogy azon gondolkozzon az ember, hogyan lehetne azt a „lógó időt“ munkára felhasználni, hogyan lehetne jobban megszervezni a munkamenetet.

Hiba van a művezetőben, a mérnökben, a felelős vezetésben, mert nem támogatják a dolgozók normaemelési törekvéseit, de felsorolt még *Takács* szaktársam más panaszokat is és aki a laikus fülével hallja ezeket a panaszokat, csaknem sírva fakad, hogy annyi baja, bánata lehet egy autószerelőnek...

Engedje meg kedves *Takács* szaktársam, hogy emlékeztessem a legutóbbi termelési értekezletre, ahol a nagy plénum előtt joga és kötelessége lett volna kritikát gyakorolni, ahol elmondhatta volna a munkamenetben előforduló hibákat, hiányosságokat, a rossz vezetést és anyagellátást. De *Takács* szaktársam ezt nem tette, sőt úgy emlékszem, ott sem volt az értekezleten. Vajjon mi lehet ennek az oka? Hiszen *Takács* szaktársam éppen úgy tulajdonosa annak az üzemnek, mint a többi dolgozó. Éppen úgy elmondhatta volna a kritikáját, mint ahogy a többi szaktársa tette. Felkereshetné a műhelybizottság titkárát is és együttes megbeszélés alapján küszöbölhetnék ki a hibákat, de *Takács* szaktársam ezt sem teszi...

És vajjon a 137 százalékos normát szűknek lehet-e mondani? Az a véleményem, hogy nem, de egész biztos vagyok abban, hogy ha a munkaidőt nem sétálással tölti el, a 137 százalékot 200, sőt 300 százalékra is föl lehet emelni.

Engedje meg, hogy megemlítsem *Kása* Benedek szaktársat, aki ugyanazon üzem szerelője és 485 százalékot ért el. *Kupi* József szaktársat, aki 297 százalékot ért el, *Banszki, Tatai, Szabó, Simon* szaktársakat, akik közel 300 százalékra teljesítették a normát.

Gyakoroljon kíméletlen kritikát mindazok felé, akik akadályozzák a maga munkáját.

Beszéljen az üzemi bizottsággal, a pártszervezettel, a vállalatvezetővel, ha mindezt megteszi, ha legyűri az akadályokat és ezen keresztül emelkedik a fizetése, többé nem fog abból kiindulni, hogy „szűk a norma“.

Remélem nem haragszik meg, amiért így őszintén, nyíltan a szaklapunkban foglalkozom a maga ügyével, de levelem nemcsak magának szól *Takács* elvtárs, hanem mindazoknak a *Takácsoknak*, akik csak abból tudnak kiindulni, hogy szűk a norma, mert szűk norma nincs. *Takács* szaktárs és öntudatos munkás előtt, jó szakember előtt nem is lesz soha!

Sőt ezek után még *Takács* szaktársam előtt is ismeretlen lesz a szűk norma fogalma. Én bízok abban, hogy *Takács* szaktárs kiváló, jó szakember, öntudatos dolgozó, aki nem retten vissza a küzdelemtől és harctól, de azon az úton, amelyet mutattam, elindul a magasabb norma és az ezzel járó magasabb fizetés felé.

Szaktársi üdvözlettel:

Virág Rezső

Az asszony többet keres

Mármint a kedves felesége, mert ahogy mondotta, a felesége 850.— forintot, *Takács* szaktárs pedig csak 750.— forintot tud megkeresni.

Tudom, hogy ez a tény bántja *Takács* szaktársam hiúságát, mert nem veszi észre, hogy megváltozott világban élünk, ahol a nők egyenjogúak és azt gondolja magában: „én vagyok az ember, én vagyok a férfi és mégis az asszony keres többet.“.

Nem tudom, kérdezte-e már a feleségét, hogy ő hány órát tölt el felesleges járkálással, vagy kérdezte-e tőle, hogy hogyan küszöböli ki munkájából a felesleges időveszteséget. Gyakorol-e kritikát és önkritikát a termelési értekezleten?

Ugy-e, hogy mindezeket nem kérdezte meg, mert a 137 százalék tényén kívül nem lát semmit, mert nem akarja azokat a jogokat gyakorolni, amelyeket a proletárdiktatúra biztosított magának, mert feleségét sem egyenlő félnek tekinti és szégyen tőle tanácsot kérni.

Nem érez bizalmat az üb. és a helyi pártszervezet iránt, akikkel közösen együtt dolgozva, megoldhatnák a problémákat.

Gondolkozzon ezeken a nehéz kérdéseken, kedves *Takács* szaktárs, kérdezze meg kedves élete párját is.

FÜLLER LAJOS HEGESZTŐ április 4-ig befejezte féléves tervét

A Teherfuvar NV hegesztői igen gyakran a legkényesebb szakmai kérdések elé vannak állítva.

A megrepedt, vagy eltörött autóalkatrészek hegesztését kell megoldaniuk és tudnivaló, hogy a különböző összetételű vas- és acélanyagok különböző hőfokon deformálódnak.

Minden ilyen esetben attól függ a hegesztés sikere, hogy vajjon maga a hegesztő tisztában van-e a különböző anyagok tulajdonságaival, mert a túlmelegítésnél elveszti az anyag a tartósságát, vagy eredeti formáját, tehát selejtessé válik.

Gépjárműparkunk tekintélyes része olyan gépjárművekből áll, amelyekhez alkatrészeket kapni nem tudunk. Ezért tesznek felbecsülhetelen szolgálatot hegesztőink népi demokráciánknak, mert jó munkájukkal a legkényesebb hegesztési problémákat is megoldják, így még az avultabb kocsik is forgalomban tarthatók.

Füller Lajos művezető elvtársnak nemcsak az az érdeme, hogy a munkát helyesen és jól irányítja, de a komplikáltabb anyagokat maga hegeszti és az általa vezetett műhelyben a csúcseredményt ő éri el.

Az elmúlt héten 673 százalékra teljesítette a normát és mivel kissé kételkedtünk ebben az eredményben, személyesen győződtünk meg ennek valódiságáról.

Füller Lajos szaktárs nem őrzi titokként tudását, hanem a műhelye összes dolgozójának átadja szakmai tapasztalatait, ebből adódik, hogy az elmúlt héten *a műhely 400 százalékra teljesítette a normát átlagosan.*

Füller Lajos tervszerűen dolgozik és tervét nemcsak teljesíti, de nagymértékben túl is teljesíti. Igaz ugyan, hogy a Teherfuvar NV-nél utányozott időhöz alakul a norma, de ezt az időt az országos átlagból viszonyították a műhelyre.

Füller szaktárs az adott időre jól gazdálkodott. Számos újításán, ésszerűsítésén keresztül elérte, hogy április 4-ig befejezte *féléves tervét*. Önként ajánlkozott arra, hogy a megszervezendő sztahánovista hegesztőiskola hallgatóit mind elméleti, mind gyakorlati téren oktatni fogja.

Elfogadja *Rieger* művezető elvtárs versenykihívását, mert mint ahogy mondja: ennek a versenynek is a magyar nép lesz az igazi nyertese!

Munkatársai szeretik *Füller* szaktársat bár mindig szigorú, de igazságos és szívesen tanít minden dolgozót.

1942 április 25.

Nem felejtünk...

1942 április 25-én a dühödt reakció támadást intézett a munkásosztály ellen. Dühük ekkor a szervezett dolgozók, így a Közlekedési Szakszervezet ellen is irányult, mely egyre izmosodó, fejlődő mozgalma mindjobban terjesztette a szocializmus eszméit.

Ezen a napon vonultatták be Tápiósülyre és Pestszentlőrincre különleges büntetőszázadokhoz azokat a BSZKRT-dolgozókat, akik a fejlődő szakszervezeti mozgalom irányítói voltak.

A családjuktól, a mozgalomtól elszakított bevonulók nagyon sokan voltak, de igen kevesen tértek vissza közülük...

Murai és pribékjei válogatott kegyetlenkedésekkel pusztították a munkásosztály legjobb, legharcosabb fiait azért, hogy az úri Magyarország roskatag épületét ideig-óráig még fenntartsák.

A bevonultatottak a szenvedések, kínzások le nem írható során mentek keresztül, de erőt adott nekik a szocialista eszme. Az a tudat, hogy közeleg a felszabadulás és ezt kelet felől, a világ legelső hadserege, a Szovjetunió Vörös Hadserege hozza. Fokozta erejüket a munkásosztály alkotó erejének tudata, az egységes munkásmozgalomban való bizakodás, az a tudat, hogy a fasizmus végóráit éli.

Vezette és erősítette öntudatukat a Párt, a *marxi-lenini* eszme, melyért ha kellett, az életüket adták, de a Pártot, az eszmét nem hagyták el.

Felszabadulásunkat mártírjaink nem érték meg, mert a fasiszta pribékek kioltották nemes életüket. De emlékük örökké él és élni fog közöttünk. Minden évben, így ez év április 23-án is megemlékezünk bevonulóink napjáról. Nem gyászolni jövünk össze, hanem büszkén emlékezünk meg hőseinkről, akiknek példamutatása ad erőt az imperialisták elleni harcra és segít megvalósítani azt, amiért Ők az életüket adták: a szocializmust.

Így dolgozik Nika művezető elvtárs a Dózsa György főműhelyben

Művezetői értekezlet február végén. A hangulat lelkes, hiszen április 4-ről van szó. *Nika* elvtárs, az asztalos-szerelőműhely vezetője kér szót. Halk, de határozott hangon kezd beszélni a Miskolc részére tervbevett 9 kocsiról. — Július 1-re kapnák meg Miskolc dolgozói, de ezt az időt megrövidíthetjük. Ajánljuk fel felszabadulásunk dicső ünnepére, április 4.-ére...

Szavait egyhangú örömmel fogadják. A feladat nagyszerű és egyetlen percet sem szabad elvesztegetni a drága időből. Kezdjünk hozzá!

Április 3. Sikerült! A kocsik a főműhely udvarán állnak, öröm végignézni rajtuk. Ragyog a festésük, egészen újjászülettek, mintha ők is ünnepelnének. Ünnepelnék a felszabadulás, a munka diadalát. *Nika* elvtárssal beszélgetünk arról, hogyan sikerült az, ami szinte lehetetlennek látszott.

— A legfontosabb az — mondja *Nika* elvtárs — hogy minden dolgozó tisztán látta a nagy célt és azt, hogy sikerülnie kell... Lelkesen láttak hozzá a munka előkészítéséhez. Mindennap még a munkaidő megkezdése előtt megbeszélték egymás között, melyikük hol dolgozik és hol tudja legjobban érvényesíteni tudását?...

A főműhelyben még alig volt példa ilyen tökéletes munkamegszervezésre. A nehézségek sem vették el kedvüket és lelkesedésüket.

A kerékpárok nem érkeztek meg időben. Segítségül jött a Párt és az ÜB s így a kerékpár megjött. Az utolsó két kocsi állapota úgy látszott, hogy keresztülhúzza a legszebb vállalkozást. Sokkal több időt vettek igénybe, mint számították, de a fényezők rohammunkája behozta ezt is.

— Szóval így történt — mondja *Nika* elvtárs. — A Párt, az ÜB, a műhelyvezetőség segített, mi akartuk és meglett. Arról az aggódásról, gondoskodásról, lázas izgalomról nem beszél, amit kiálltak. De szóra sem érdemes...

Tanultunk tőlük! Tanultunk lelkesedést, munkamegszervezést és a munka diadalmas győzelmét. Így kell dolgozni, így kell elvtársak, szocializmust építeni!

Rieger Lajos kiváló munkás művezető

munkaverseny-felhívása

Rieger Lajos elvtárs, az Autotaxi NV kiváló művezetője levelet intézett szakszervezetünkhöz, melynek értelmében kihívta a Teherfuvar NV, MAVAUT, Fővárosi Autóbusz Üzem összes művezetőit munkaversenyre.

Rieger szaktárs a következőket vállalta:

1. A regie-költségek 10 százalékos csökkentést.
2. A fődarabok élettartamának emelését, amely a gépjárművek élettartamában kell, hogy megmutatkozzon.
3. A műhely dolgozóinak 50 százalékát egyéni versenybe szervezi.
4. 200 százalékon felüli teljesítményt ketten, a többiek 150 felett fognak teljesíteni.

Vállalja az eredmények eléréséhez szükséges műhely átszervezését.

Rieger szaktárs versenyfelhívásához az Autotaxi NV 10 művezetője csatlakozott.

Reméljük, hogy a Teherfuvar NV, MAVAUT és a Fővárosi Autóbusz Üzem művezetői nem térnek ki a felhívás elől és szakszervezetünket értesítik a versenyhez való csatlakozásukról, ugyanakkor jelöljék meg, mit kívánnak vállalni.

Itt hívjuk fel az illetékes üzemi bizottság titkárait és termelési felelőseit, hozzanak létre egy közös kiértékelő bizottságot, amely a művezető elvtársak munkaversenyét kiértékeli.

Szakszervezetünk vándorzászlót alapít, amely vándorzászlót a legjobb eredményt elért művezető kapná meg. Amennyiben három hónapon keresztül azonos művezető nyeri a versenyt, a vándorzászlót örök tulajdonába megy át.

Szakszervezetünk várja a művezető elvtársak válaszát.

Gépjárművezetők Szakszervezete.

A kievi szovjet dolgozók tapasztalatait használtuk fel 100.000 kilométeres mozgalmunk elindításánál

Felszabadulásunk óta ugyszólván felbecsülhetetlen eredményeket értünk el a közlekedés terén. Komoly eredményekről számolhatunk be a háború során súlyosan megrongált vasúti berendezések és gördülő eszközök helyreállítása, pótlása, sőt fejlesztése terén, de nagy eredmények mutatkoznak a közúti közlekedés fejlődésénél is.

Harcainkban élenjáró Pártunk — az újjáépítés munkájának már az első óráiban — mint feladataink súlypontját jelölte meg a közlekedési apparátus helyreállítását. Azóta öt év telt el és eltüntettük a háború okozta sebeket, helyreállítottuk országunk közlekedését, sőt nem egy területen korszerűbbé tettük azt, mint a háború előtt volt.

Különösen nagyot fejlődött az autobusz közlekedés. Felszabadulás után, a semmiből elindulva, ma már túlszárnyaltuk az 1938-as kocsipark létszámát. Az „uri világban“ ezek a járművek főleg a város szívében futottak keresztül-kasul és csak egy-két járat érintette a külvárosokat. Ma autóbusz járat kapcsolja be a főváros vérkeringésébe a külvárosok nagy többségének legtávolabb eső pontját is. A multhoz viszonyítva olcsó már ez a közlekedés és tekintélyes számban veszik igénybe a gyárak, üzemek dolgozói is.

A FAKV dolgozói most arra vették az irányt, hogy fokozottabban segítsék elő jó munkájukkal a kocsipark állandó emelkedését. Ezt ajánlották fel ápr. 4-e, felszabadulásunk nagy ünnepének tiszteletére. *Felhasználva a Szovjetunió tapasztalatait, a motorszakma kievi dolgozóinak példáján inditották el a 100.000 kilométeres mozgalmat.*

Voltak ugyan már nálunk ezt megelőzően is más üzemeknél hasonló próbálkozások, de azokból még hiányzott a tervszerűség és a tudományos alap

Sok akadály

A FAKV üzemi vezetősége hamarosan magáévá tette dolgozói nagy lelkesedését és ráállította mind műszaki, mind adminisztratív aparátusát a mozgalom elvi és anyagi előfeltételeinek biztosítására.

Konkréten lefektetett tervek alapján indult el meglehetősen széles alapokon a verseny. Április 1-én egymásután futottak ki a versenyben résztvevő vörös ötágú csillaggal jelzett kocsik a *Fürst* és *Récsei* garázsok kapuin.

Sok nehézséget és maradiságot kellett leküzdeni a verseny beindulása előtt, de Pártunk iránymutatásával és a Közlekedési Szakszervezet támogatásával ez is sikerült. Nehéz volna most pontosan felmérni ennek a mozgalomnak a jövőbeni eredményeit, annyi azonban bizonyos, hogy egy újabb határkőt jelent a közúti közlekedés fejlődésének történetében.

Lényege, hogy a gondos kezeléssel, ésszerű vezetéssel az egyes törzsegységeknek élettartamát meghosszabítsa és a motorcserét 60.000 km. helyett 100.000 km. után, vagy még később kelljen eszközölni. Kiértékelésénél figyelembe veszik az üzemanyagfogyasztást és a forgalmi szolgálatban eltöltött munka minőségét is.

A versenyben résztvevő brigádok vertikális összetételűek, vagyis tagjai a gépkocsivezetők, kalauzok és garázsszerelők. Ilyen körülmények között ez a mozgalom hozzá fog járulni ahhoz is, hogy megjavuljon a viszony a műszaki és a forgalmi dolgozók között, mert csak egymás munkáját segítve, támogatva tudnak majd jó, kimagasló eredményeket felmutatni.

A dolgozók győznek

A dolgozók jó munkájának eredménye mutatkozni fog a bérekben is. Az ezzel kapcsolatos premizálás progresszív alapon fog emelkedni. Fokozatosan érvényesül tehát a szocialista bérezés alaptétele, hogy mindenki a végzett munkájának arányában részesedik a termelt javakból.

Kétségtelen azonban, hogy ez a mozgalom javát szolgálja majd az egész dolgozó magyar népnek, mert nyersanyag, üzemanyag és munkaidő megtakarítást fog jelenteni. Ezen túlmenően pedig hozzá fog járulni ahhoz is, *hogy megjavuljon a viszony a forgalmi dolgozók és a utazóközönség között.*

A 100.000 kilométeres mozgalom megindításával nem vitás, hogy a FAKV jó alapokra helyezte az üzemben a munkaversenymozgalmat, sőt megteremtette az előfeltételeit ezen a területen is a Sztahánov-mozgalom kibontakozásának.

Pető Géza

Felhívás a gépjárművezetőkhöz!

Mindazok a gépjárművezetők, akiknek jogosítványa 1949. évi január hó előtti időből van keltezve és akik szakmásítás céljából a Gépjárművezetők Szakszervezeténél ezideig nem jelentkeztek, jelentkezési kötelezettségüknek május hó 31-ig eleget tehetnek. Ezen időponton túli jelentkezés nem vehető figyelembe.

A GÉPJÁRMŰVEZETŐK SZAKSZERVEZETE

A „Boldog aratás“ c. szovjet filmvígjáték szinkronizálási munkálatai már megindultak. A történet egy kolhozban játszódik, melynek életét alaposan felkavarja egy fiatal szovjet újságírónőnek a helyi lapban írott cikke. A cikk nyomán számos félreértés és ellentmondás tisztázódik, a kolhoz munkája még eredményesebbé válik. A vidám film szinkronrendezője: Gertler Viktor.

Országos értekezleten tárgyalták a gépjárművezetők a 100.000 kilométeres mozgalom kiterjesztését

A Közlekedés és Postaügyi Minisztérium a sztahánovista mozgalomnak az autóforgalomban való kiszélesítése érdekében, értekezletre hívta össze a gépkocsiforgalom és műszak sztahánovistáit, élmunkásait és vállalatvezetőit. Az értekezletet a MAVAUT Sztálin-téri dísztermében tartották meg.

Seres Tibor főosztályvezető nyitotta meg az ülést. Bevezetőjében meghatározta az értekezlet tárgyát: arról kell beszélnünk, hogy vajjon lehetnek-e sztahánovisták az autóforgalomban. Mi már tudjuk hogy igen, de ezt tudatosítani kell az egész országban. Az alapfeltétele annak, hogy mozgalmunk tömegmozgalommá váljék a nyílt, őszinte beszéd. Fel kell vetnünk minden hibát, tisztázni kell minden nehézséget, akár a Minisztérium, akár a vállalatvezetés, akár a dolgozók részéről elkövetett hibákról van szó. Vannak hibák és nehézségek, amelyeket pillanatnyilag nem tudunk még megoldani, pl. hogy hazánkban kb. 1000 féle gépkocsi van forgalomban. Azokról a nehézségekről kell azonban beszélni, amelyek már ma is kiküszöbölhetők. Hozzunk olyan határozatokat, melyekkel olcsóbb és jobb közlekedést biztosítunk és ezzel meggyorsítjuk a szocialista hazánk építését.

Prieszol államtitkár beszéde

Prieszol József államtitkár a kérdés politikai vonatkozásairól beszél. A sztálini műszak idején bontakozott ki a Sztahánov-mozgalom hazánkban, de az április 4-i felajánlásoknál hatalmas méreteket öltött. A dolgozók széles tömegei már most túlteljesítették április 4-i felajánlásaikat. Sikerünk alapja, hogy dolgozó népünk nemcsak megértette a munkához való viszonya megváltoztatásának szükségességét, de ezt ténylegesen végre is hajtotta. A dolgozók a maguk kezdeményezésével szervezték át munkájukat, tették racionalisabbá a termelést és halomra döntötték a régi elavult technikai normákat. A közlekedés terén azonban voltak hiányosságok. Az osztályellenség — különösen a vasútnál —, igyekezett minden erővel megakadályozni a munkások forradalmi lendületét és kezdeményezését. Ragaszkodtak elavult normákhoz, törvényekre, szabályokra hivatkozva igyekeztek meggátolni a közlekedés dolgozóinak forradalmi kezdeményezését. Ezt az álláspontot maguk a dolgozók döntötték meg a szocializmus építése iránti szeretettel, a munkásosztályhoz való ragaszkodásukkal és naponta újabb és újabb gyönyörű eredményekkel örvendeztetik meg népi demokráciánkat. A kollektiv összefogás révén valamikor elérhetetlennek és lehetetlennek tartott eredmények születtek meg az autóközlekedés vonalán is. Zentai József, Zagotta György és Csonka István brigádja 280.000 km-t tett meg főjavítás nélkül. Ugyanígy Kuti, Zsengellér, Kovács Levente, Gál György, Kaposi és Horváth elvtársak 100.000 km-en felüli teljesítményt értek el főjavítás nélkül. Hogy ezen a kétségtelenül nehéz területen kialakulhatott a kollektiv győzelem és ilyen csodálatos eredményeket érhettünk el, azt köszönhetjük azoknak az elvtársaknak, akik a munkát valóban a becsület, dicsőség és hősiesség dolgának tekintették. A munka folyamatos, jobb megszervezésével, kocsijaik gondosabb ápolásával, az utak részletes tanulmányozásával és számtalan, ezen kívül még szükséges müszaki és ellenőrzési újítás bevezetésével a régi normákat négyszer, nyolcszor, nem egy esetben tízszer túlteljesítették. Ma azért jöttünk össze, hogy tömegmozgalommá szélesítsük ki a 100.000 km-es mozgalmat. A feladat teljesítése nem lehetetlen, de nem is kis dolog. E mozgalomban élen kell járniok azoknak, akik már 100.000 km-es teljesítményen felül vannak. Tudásukkal, tapasztalataikkal, tanításaikkal ők vigyék magukkal a többi szaktársakat.

A Szovjetunió segítsége

Mozgalmunknak óriási jelentősége van nemzetgazdaságunk számára, mert fejlődő iparunk szállítási igényeit népi demokráciánk még nem tudja megfelelő autóparkkal kielégíteni. Így hát a meglévő állománnyal, annak gazdaságos és szakszerű kihasználásával kell a feladatainkat megoldani. Csak ha ezt elvégeztük, mondhatjuk el magunkról, hogy becsülettel helytálltunk azon a poszton, ahova bennünket Pártunk állított. Ebben a nagy munkában segítségünkre lesznek azok a kiváló elvtársaink, akik jó teljesítményeikkel hozzájárultak ahhoz, hogy a szakma élmunkásai között emlegessék őket. De még nagyobb az a segítség, amelyet nekünk a nagy Szovjetunió nyujt. Hogy országunkban szabadon élhetünk és magunknak dolgozhatunk, hogy ilyen fejlett autóforgalmunk van, ezt a Szovjetuniónak és a diadalmas Szovjet Hadseregnek köszönhetjük. A felszabadulás óta még nem telt el egy nap sem, amikor ne éreztük volna a Szovjetunió önzetlen segítségét. A Szovjetuniónak köszönhetjük és a Szovjetunió 32 esztendős tapasztalatainak, hogy bátran nekiindulhatunk 100.000 km-es mozgalmunk megvalósításának. Mögöttünk áll iránymutatásával és segítségével a mi nagy Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja és annak bölcs vezetője, Rákosi elvtárs. Ennyi segítség birtokában bátran és lelkesen láthatunk munkához és rövid időn belül az országban mindenki a 100.000 km-es mozgalomról fog beszélni. Munkásszívem egész melegével kívánom, hogy az elvtársak mai napon induló kezdeményezése sok sikerrel és eredménnyel járjon a szocializmus megvalósítása érdekében.

Tóth Béla, a Gépjárművezetők Szakszervezetének főtitkára a következőket mondja: a munkaversenymozgalomnak hazánkban való elindulásakor a gépkocsivezetők tanácstalanul álltak a mozgalommal szemben. Pártunk iránymutatása és a szakszervezet nevelő munkája eredményezte, hogy ma már sok ezer gépkocsivezető áll versenyben. A gépkocsivezetők a helyes és gazdaságos munkájukkal hatalmas összegeket tudnak megtakaritani nemzetgazdaságunk számára.

A 100.000 km-es mozgalmat szakszervezetünk régi tagja, Morsics Ferenc indította el, aki mint gépjárművezető működik a Nyomda- és Papíripari Szakszervezetnél, 1100-as Skoda gyártmányú autójával. Versenyre hívta ki az ország valamennyi gépjárművezetőjét olymódon, hogy kocsijával 100.000 km-t vagy még többet fog nagyjavítás nélkül teljesíteni. A felhívás visszhangjaként már számos csatlakozási bejelentés érkezett szakszervezetünkhöz úgy Budapestről, mint vidékről.

Az értekezlet résztvevőinek a feladata, kivinni dolgozótársaink körébe a mozgalom értelmét és célját. Ha ezt a munkát jól vegezzük, úgy nagy összegekkel járulhatunk hozzá az ötéves terv megvalósításához és a szocializmus eléréséhez.

80 kocsival elindították a mozgalmat

Erdy Simon (AKV) vállalat vezetője arról beszél, hogy az Autobusz Közlekedési Vállalat dolgozói úgy érzik, hogy maguk és országuk számára dolgoznak és ezért nem elégszenek meg eddigi eredményeikkel. A gépkocsivezetők maguk kérték a 100.000 km-es mozgalom megindítását és igérték meg annak teljesítését. Az értelmiségi dolgozókból brigád alakult, amely kidolgozta a mozgalom részletes tervét és állandó összeköttetésben van a mozgalommal. A mutatószámos normát egyénire fogjuk változtatni. Mindenkit egyéni teljesítménye alapján díjazunk. Az életszínvonal emelkedésével a dolgozók közlekedési eszközévé vált az autobusz és ma már a fővárosban havonta 7 millió jegyet adunk ki. Ennek a teljesítménynek fokozása csak úgy biztosítható, ha a gépkocsivezető és kalauz együtt dolgozik.

AKV dolgozói hazánk felszabadításának ünnepére 80 gépkocsival bendítják a 100.000 km-es mozgalmat.

Zentai József a MAVAUT élmunkás kocsivezetője szakszerű előadást tartott arról, hogy miképpen tudta elérni igen magas teljesítményét. A 100.000 km-es mozgalom már kb. 2 éve tart a MAVAUT-nál, ennek eredménye, hogy eddig már 12 gépkocsivezető százezer km-en felül teljesített és Pártunk felszólítására újabb 50 gépkocsivezető csatlakozott a mozgalomhoz. 3 tengelyes Mercedes Benz 60 személyes autobusszal járok, amely már a MAVAUT-hoz is használt állapotban került. Eddig már 270.000 km-t teljesítettem. Ez id ölalatt a kocsim 180.000 km-nél nagyjavítást kapott, de ezenkívül a rendes karbantartási munkálatoktól eltekintve, egyéb javításra nem volt szükség. E teljesítményt úgy értem el, hogy gépkocsimat a szerelőkkel együtt magam tartottam karban, a kisebb hibákat azonnal kijavítottam, a napi és heti revizióná tevőlegesen közreműködtem és minden egyes javitást magam ellenőriztem. Különös gondot fordítottam az olajozásra, az üzemanyag és szűrőszerkezetek tisztántartására.

Hidasi György, a MAVAUT vezérigazgatója kijelenti, hogy április 4-re bevezetik az üzemanyagmegtakarítási jutalékot.

A „Mávaut" vállalása

Kovács Gyula MAVAUT gépkocsivezető szintén szaktanáccsal szolgált. Vállalatunk gépkocsivezetőinek nevében csatlakozom Hidasi elvtárs javaslatához. Vállaljuk:

1. Hogy kocsijainkat, különösen a motort és alvázat, állandóan tisztán tartjuk, hogy azokon a legkisebb hibák is észrevehetők legyenek.

2. A gázolajos kocsiknál, de benzinüzemüeknél is a levegő, a kenő- és üzemanyagszürök tisztántartása biztositéka a motorok hosszú élettartamának. Vállaljuk, hogy a szűrőszerkezeteket állandóan tisztán tartjuk. Kizárólag tiszta gázolajat öntünk kocsink üzemanyag tartályába és a tartályt időnként megtisztítjuk az aljan lerakódott szennyeződésektől.

3. Minden egyes revizióná személyesen fogjuk ellenőrizni gépkocsijaink zsírozását és kenését.

4. Minden 10 perenél hosszabb megállónál ellenőrizzük gumiabroncsaink légnyomását és az országuti egyenetlenségek kikerülésével is fokozzuk az abroncsok élettartamát.

5. Minden igyekezetünkkel azon leszünk, hogy a közúti forgalom szabályait betartsuk.

15 évi szolgálatom alatt egyetlen karambolom sem volt. Módszeremet ajánlom munkatársaimnak is, mert valahányszor vezetés közben az a kérdés, hogy lassítsak-e, vagy előzzek, vagy ha a forgalom biztonsága úgy kívánja, megálljak-e, vagy sem, minden esetben a biztonságosabb megoldást választom, tehát lassítok és nem előzök és szükség esetén pedig megállok.

Schmidt Judit a Közlekedési Minisztérium szakosztályvezetője a munka jobb kiépítéséről értekezik és a következőket mondja:

A Közekedésügyi Minisztérium dolgozói megígérik, hogy minden akadályt és nehézséget, mely a sztahánovista mozgalom útjában áll, segítünk elháritani és Bebrits miniszter elvtárs iránymutatása szerint munkánkat ezen a vonalon jobban fogjuk kiépiteni. A Minisztériumba állandóan futnak be kérelmek a munkásjáratok szaporitása érdekében. Ha a Sztahánov-mozgalom eredményeképpen csak 3—4 új járatot állíthatunk be és naponta 5—600 munkással, bányásszal tudunk többet szállítani munkahelyére, már jó munkát végeztünk. A gépkocsivezetőket és kalauzokat arra kérem, hogy tegyenek javaslatokat a járatok esetleges megváltoztatására, hiszen ők azok, akik a forgalmat legjobban ismerik.

A gyakori áthelyezés káros a mozgalomra

Virág Rezső, a Gépjárművezetők Szakszervezetéből. A Szovjetunió tapasztalatainak felhasználásával, Pártunk iránymutatásával az egyéni munkaverseny kiszélesítésével, napról-napra növekszik a sztahánovistáink száma is és ennek eredménye az, hogy a szociális juttatások megnövekedése mellett gépkocsivezetőink órabére 1.30-ról 2.80 Ft-ra emelkedett. A vállalatok vezetőinek minden erejükkel e mozgalom kiszélesítéséért kell dolgozniok. Szüntessék meg a gépkocsivezetők gyakori áthelyezését és cseréjét, mert ez a Sztahánov-mozgalom fejlődésének komoly akadálya. Mire egy gépkocsivezető kocsiját megszokta és rendbehozta, az áthelyezési intézkedés rendszerint bekövetkezik. A sok példa nyomán aztán a többi gépkocsivezető is számol áthelyezésével és ezért nem is fordít elég gondot gépkocsijának karbantartására.

Jéger Vilmos TEFU NV azt mondja, hogy a MATEOSZ profitjának növelése érdekében túlterhelte a gépkocsikat. Ennek következményeit még ma is érezzük. Kérem a vállalat vezetőségét, hogy akár fegyelmi rendszabályokkal is, akadályozza meg kocsiparkunk ilyetén való rongálását.

Lupka Pál TEFU NV: Mi közvetlenül is érezzük a Szovjetunió segitségét azzal is, hogy 40 db úi szovjet gyártmányú tehergépkocsit kaptunk. Négy brigádot alakitottunk e gépkocsik üzemeltetésére. Brigádjaink célja a karambolok, sérülések elkerülése, kocsijaink tisztántartása és ápolása. A Szovjetunió világhirű iparának nagyszerű eredményei ezek a kocsik. Falujárásra is felhasználtuk őket és így a dolgozó parasztság közvetlenül ismerkedhetett meg a szovjet ipar újabb eredményeivel. Mi, akiket az a kitüntetés ért, hogy ezekkel a kocsikkal járhatunk, vállaljuk, hogy 150 ezer km-t teszünk meg födarabjavitás nélkül, üzemanyag fogyasztásunkat 3 százalékkal csökkentjük és minden igyekezetünkkel azon leszünk, hogy méltók legyünk a gépkocsikat gyártó szovjet dolgozókhoz.

Sebes László, az Autótaxi NV vezetője ezt mondja: Az Autótaxi NV teljes lelkesedéssel csatlakozik a mozgalomhoz. A mi vezetőink még nem érték el a 100.000 km-es teljesitményt, de rajta leszünk, hogy ebben a mozgalomban is minél többen vegyenek részt. Javasolom, hogy azok a gépkocsivezetők, akik a mozgalomban eredményeket érnek el, jutalomban részesüljenek. Az általuk megtakarított összegből egy bizonyos százalék közvetlen visszatérítésre irányoztassék elő. Vállalatunknál azt illeti meg a sztahánovista név, aki tervét 180 százalékban teljesiti. Igyekezni fogunk minden segítséget megadni annak érdekében, hogy igen sokan nyerhessék el ezt a kitüntető címet.

Takács István, Autótaxi NV gépkocsivezető. Rossz úton csökkentett sebességgel haladjunk, kerüljük ki az úthibákat. Ha látjuk, hogy a közlekedési lámpa tilosat jelez, fékezzünk még idejében. Közlekedésrendészetünk nagy segítséget nyujt a gépkocsivezetőknek munkájukban, viszonozzuk ezt fokozott teljesitménnyel.

Binét Éva, Autótaxi NV gépkocsivezető. A tőkések a gépjárművezetői szakmában nem alkalmaztak női munkaerőt. Népi demokráciánk alkotmánya azonban itt is biztositotta egyenjogúságunkat. Sok akadályt kellett legyőznünk, bizalmatlanok voltak a szaktársak és bizalmatlan volt az utazó közönség is. Hiszen azelőtt csak úri mulatság volt, ha egy nő autót vezetett. A bizalmatlanság leküzdésének legjobb módja, tudásunk tökéletesítése. A 100.000 km-es mozgalomban én is részt kivánok venni, hogy bebizonyithassam, hogy a női gépkocsivezetők semmivel sem maradnak el a szocialista építés munkájában.

A Párt segit bennünket

Seres Tibor főosztályvezető a továbbiakban még a következőket mondja: Mai megbeszélésünk is igazolja, hogy dolgozóink megértik a Sztahánov-mozgalom jelentőségét. Megmozdulásunkat ki kell vinni az üzemekbe és sok ezer gépkocsivezetőt kell a százezer km-es mozgalomba bekapcsolni. Ebben a munkában segítségünkre lesz Pártunk és a sajtó is, támogatnak bennünket a szakszervezetek, a munkásosztály leghatalmasabb tömegszervezetei. Ilyen támogatás mellett csak rajtunk áll, hogy tervünket megvalósíthassuk. A vállalatvezető kötelessége a mozgalom kifejlődésének akadályait elhárítani, minden szükséges támogatást megadni. Ne helyezgessék a gépkocsivezetőket az egyik kocsiról a másikra, hagyják lehetőleg a gépkocsikat is telephelyükön, de ha már ez nem lehetséges, akkor a gépkocsit vezetőjével együtt helyezzék át. Sokat tanultunk a gépkocsivezetők és kalauzok felszólalásából és látjuk, hogy jelentős részben ismerjük már azokat a módszereket, amelyekkel a Sztahánov-mozgalmat előre tudjuk vinni. Hiba volt, hogy a felszólalók nem beszéltek a müszaki értelmiség bevonásáról. Brigádjaikban fontos szerep vár a néphez hü műszaki értelmiségre, mert segítségük sok felesleges nehézségtől mentheti meg dolgozóinkat. A problémák megoldásánál használjuk fel a szoviet irodalmat, hiszen a Szovjetunió e téren is kidolgozta a tudomány és gyakorlat által igazolt normákat. Támogassuk női szaktársainkat. Hozzánk tartoznak, egyenjogú munkatársaink. A fejlődés iránya úgyis oda vezet, hogy a taxikat ők fogják vezetni és a férfiakat a termelő munkában fogjuk foglalkoztatni. Így van ez Moszkvában is, ahol a legtöbb taxi, trolibusz, autobuszvezető nő. A Teherfuvar NV még sok nehézséggel küzd. Üzemi pártszervezete, szakszervezeti bizottsága és vállalatvezetősége nevelő munkájával hasson oda, hogy a gépkocsivezetőkből öntudatos, harcos munkás legyen. A jelenlévők vigyék ki ennek a megbeszélésnek a szellemét és határozatait. A Sztahánov-mozgalmat az osztályellenség minden eszközzel akadályozni fogja. E szakma kommunistáinak kötelessége felfedni minden hibát, küzdeni azoknak okozói ellen és a sztahánovisták szavainak és ezreinek kineveléséről előbbre vinni dolgozó népünk, szocialista országunk építésének ügyét. Az értekezlet az Internacionálé eléneklésével ért véget.

A szállítómunkások kultúrmunkája

A felszabadulás óta eltelt öt év, de különösen az utóbbi két év döntő változást hozott a szállítóipari dolgozók életében. Az utóbbi időben elindított és elég szép eredménnyel befejezett esti iskolák ugyanis több olyan kádert hoztak felszínre, akiket bekapcsolhattunk az üzemi oktató munkába. Persze, ez az oktató munka még nem lehetett kielégítő. Hiányzottak a kultúrkádereink, akik az oktatómunka nyomán a kultúrfrontot is kiépítsék. Kultúrfront nélkül az oktatómunka semmiképpen nem lehet kielégítő. Ez a felismerés késztette az iskolát végzett szaktársainkat arra, hogy az elméleti kérdések megvitatása és a müvelődésük színvonalának emelése céljából központonkoan olvasókört alakitsanak.

A mi szakmánkban — ahol olykor az előre nem látható munkatorlódás minden számitást felboríthat — ez az első olvasókör. Előre nem látható okok tehát gátolhatják ennek az olvasókörnek a munkáját is, de mi így is sokat várunk tőle. Ennek az eredményein és esetleges nehézségein okulva, megkezdhetjük az üzemekben is az olvasómozgalom kiépítését.

Az elnyomó és kizsákmányoló rendszer örökségeként maradt ránk a minden emberi önérzetet megcsúfoló borravaló-rendszer és nyomában a kocsmázás, amelynek örültek a sokpénzü léha urak, de nem örültek és ma sem örülhetnek a munkabérből, a becsületes munkabérből munkájuk után élni akaró dolgozók. Ez a borravaló-rendszer ma már szégyenfolt, amely többé nem csábithat kocsmázásra egyetlen öntudatos szállitómunkást sem!

Az első lépéseket már meg is tettük. Egy-két kivétellel minden csoportunkat és befizetőhelyünket kivettük a kocsmából. A pipafüstös, borgőzös kocsmák léha szórakozása helyett, nemesebb szórakozásra adunk módot és lehetőséget minden szállítóipari dolgozónak.

Kultúrgárdánk is szépen fejlődik Kitünő játékukkal osztatlan örömet keltenek mindenütt, ahol szerepelnek. Ilyen örömetkeltő volt március 19-i szereplésük is Szombathelyen, ahol olyan elismerésreméltó sikert arattak, amelyről a helyi napilap is a legnagyobb dicsérettel emlékezett meg.

Dalárdánk, a Szállítómunkások Központi Dalköre is igyekszik megszabadulni attól a kispolgári szellemtől, amely eddig a régi dalos hagyományokhoz való — eléggé meg nem indokolható — ragaszkodásban nyilvánult meg.

Rákosi elvtárs február 10-i beszédé figyelmeztető volt a számunkra. Felfigyeltünk beszédére és megkezdtük a hiányosságok és hibák kiküszöbölését. Több-kevesebb eredményt sikerült is elérni, de korántsem annyit, hogy az megelégedéssel tölthetne el bennünket.

Kultúrfrontunk sikerei még nagyon is kezdetlegesek, tehát sok mindent kell még tennünk ahhoz, hogy az itt-ott jelentkező kiváló eredményeken túlmenően — általánosságban is kielégitő eredményekről beszélhessünk. De előttünk a nagy szovjet példa és előttünk vannak a nagyobb magyar ipari szakszervezetek példái is. Az ő példájukat kell követnünk, hogy mi is nagyobb, fölemelőbb és átfogóbb eredményeket tudjunk felmutatni kultúrfrontunkon.

Divisch József
oktatási és kultúrfelelős

SZTÁLIN ÚTJÁN, RÁKOSI MÁTYÁS VEZETÉSÉVEL ELŐRE AZ ÖTÉVES TERV SIKERÉÉRT!

LUIGI NOTARCOLA ELVTÁRS,
az Olasz Általános Szakszervezeti Szövetség vezetőségi tagjának látogatása a Közlekedési Szakszervezetben

A közlekedési dolgozók március 24-én aktíva értekezletre gyűltek össze, hogy meghallgassák *Luigi Notarcola* elvtárs beszámolóját az olasz dolgozók imperialisták elleni harcáról.

„Elvtárs! *Sztálin* nevével, munkára készen indulj előre...“ zeng a munkásdalárda és a gondolatok Olaszország legjobb fiai, a kommunisták felé szállnak, akik ebben az időben sztrájkkal akadályozzák az imperialisták háborús készülődéseit.

Luigi Notarcola elvtárs beszámolója

Notarcola elvtárs, az Olasz Általános Szakszervezeti Szövetség vezetőségi tagja, 1925 óta a Kommunista Párt tagja. Még ez évben rendőri felügyelet alá helyezték, de nem szűnt meg harcolni a munkásosztály ügyéért — mondja *Földvári* elvtárs — 1943-ban a 36. *Garibaldi* partizán-brigád tagja és a fasiszták elleni harcokban kitüntetést kapott.

A felcsattanó taps jelzi a magyar dolgozók elismerését az olasz munkásosztály harcos fiának, aki állandóan ápolja a proletárnemzetköziség szellemét. 1948 március 15-én, a Magyar Szabadságharc százéves évfordulójának napján, emlékünnepet rendezett A római közlekedési dolgozók a nemzetközi proletárszolidaritás kidomborítására, ezen a napon olasz és magyar zászlókkal díszítették fel járműveiket.

Az olasz nép harcát a Kommunista Párt, a szakszervezetek, *Togliatti* és *Di Vittoró* elvtársak irányítják — kezdi meg beszámolóját *Notarcola* elvtárs. — A mi ellenállásunk meg fogja akadályozni, hogy Olaszországban fasiszta kormány maradjon hatalmon, mely az amerikai katonai és politikai hatalom kiszolgálója.

A béke harcosai mind erősebbek lesznek és mind nagyobb teret hódítanak. Ma már tízezrével csatlakoznak az olaszok az állandóan erősödő békemozgalomhoz.

Ezzel a harcunkkal akadályozzuk, hogy a imperializmus zavart keltsen a Szovjetunió és a népi demokráciák hatalmas, békés épitőmunkájában.

Az olasz kommunisták hívek a nemzetközi proletárszolidaritáshoz. Ezt érzik a beszámolóból a hallgatók. Erősödik a béke híveinek tábora, gyengül a imperialisták, a háborúra áhítozók gyülekezete.

Jelenleg az olasz munkások több mint egyharmada van munkanélkül, a gyárak állandó leépítés alatt állanak...

Az olasz parasztok felének — négymilliónak — nincs semmi földje és amennyiben munkát kap, a létminimum felét tudja megkeresni, pedig sok a parlagon heverő föld, amit a parasztság a *Scelba* pribékjeinek terrorja ellenére — elfoglal.

Útam a proletárnemzetköziség megerősitését segiti elő

Milyen más a helyzet nálunk, Magyarországon, ahol a földreform megszüntette a nagybirtok-rendszert és a parasztság már a szocialista szövetkezeti gazdálkodás útját járja, az életszínvonala állandóan emelkedik.

Olaszországban egymás után tartóztatják le a hős partizánokat és szakszervezeti vezetőket, akik az életüket is kockára teszik a munkásosztály harcának győzelméért. A szakszervezeti szabadság korlátozása, a letartóztatások mind az elemi szabadságjogok megcsúfolását, semmibevevését jelentik és a fasiszta bandák újraéledését segítik elő. A bűntények, gyilkosságok, rablások Olaszországban napirenden vannak. Ezek a gazdasági és politikai helyzet következményei, ezekért a kormányzat a felelős.

Mi, magyarok szabad, független hazánkban, a Párt vezetésével, a szakszervezetek segítségével építjük a szocializmust, a szervezkedési és szólásszabadság a legnagyobb. A kormányzatunk a Párt irányításával verte vissza a reakció újjáéledésének kísérleteit. A munkásosztály legjobb fiait megbecsülés övezi. Érzik a különbséget az aktíva résztvevői az olasz és magyar viszonyok között.

De látja a különbséget *Notarcola* elvtárs is. Beszámolóját így folytatja:

— Rövid ittlétem alatt ismételten meggyőződtem arról, hogy nálatokban ugyanúgy, mint a szocialista Szovjetunióban és a többi népi demokráciában, a legfőbb érték az ember és minden intézkedés ennek a drága kincsnek a megbecsülését célozza.

— Én a magyar és olasz dolgozók közötti testvériség, barátság, szolidaritás kiépítésére jöttem hozzátok. Merem remélni, hogy utam sikerrel jár és elősegíti a proletárnemzetköziség megerősödését, ezen keresztül a szocializmus győzelmét az egész világon.

A beszédét *Togliatti, Rákosi* és *Sztálin* elvtársak éltetésével fejezte be, melyet a résztvevők szűnni nem akaró tapsa követett.

Az osztályharc problémája más itt hazánkban és más az ősi Itáliában, ahol a proletariátus kemény osztályharcát vívja — hangzik *Szerémi* elvtárs hozzászólása.

A kapitalista országokban az uralmon levő burzsoázia a fasizmusban és a háborúban keres kiutat.

A második világháború előtt is hasonló volt a helyzet. A munkásosztály sorait a reakció igyekezett megbontani, aztán jött *Hitler*, lángbaborította

Az aktiva elnöksége a dolgozókkal együtt ünnepli Sztálin és Rákosi elvtársakat. Középen Luigi Notarcola elvtárs.

a világot és az eszeveszett háborúnak rom, pusztulás, szenvedés, hetvenhárommillió halott lett a következménye és ez mind a pápa áldásával kísérve történt. Az egyházi reakció most is az imperialisták háborús politikáját támogatja.

A háboru és béke kérdése most másképp áll, mint a világháború előtt. A Szovjetunió segítségével Kelet-Európa népei, köztük mi is, felszabadultunk. A 450 milliós Kina is lerázta bilincseit. Korea, Vietnam, Indonézia súlyos csapásokat mér az imperializmusra. De ezen túlmenőleg a kapitalista országok proletariátusa is harcol az imperialista háborús törekvések ellen.

Ebben van a különbség a mult és a jelen között. Még 1941—45-ben csaknem egyedül vívta nagy harcát a Szovjetunió, addig ma az olasz és a többi kapitalista országok proletariátusa nem egyedül, hanem a Szovjetunió vezetésével, 800 milliós béketábor legyőzhetetlen erejére támaszkodhat!

A további hozzászólások megmutatják, hogy a proletár-nemzetköziség szelleme él és terebélyesedik a közlekedési dolgozókban.

— A *Fürst Sándor-garázs* dolgozói nevében tolmácsolom — mondja *Kovács* elvtárs —, hogy mi is harcolunk a békéért. A mi harceszközeink a munka és a többtermelés. Ezzel fokozzuk hazánk és a béketábor erejét. A 100.000 km-es mozgalom, melyet elindítottunk, a szocializmus építésének meggyorsítását és a békefront erejének növelését segiti elő. A békéért folyó harcunkban velünk vannak a Szovjetunió vezetésével a népi demokráciák és a világ összes haladó dolgozói, ezért fog az olasz dolgozók harca a békéért az imperialisták feletti győzelemmel végződni.

100.000 km.-es mozgalom villamoskocsival

— A munkásosztály és a magyar nép jogfosztottságát szüntette meg a dicsőséges Szovjet Hadsereg — hangzik *Bognár* Antal kocsivezető szava. — 1945 április 4-én hazánkból kiűzték a fasiszták utolsó maradványát, ezzel megkezdődött az új, szabad életünk Szabadságunkat a Szovjetuniónak, a világ dolgozóinak bölcs, szeretett vezérének köszönhetjük, melyet úgy hálálhatunk meg legjobban, ha erősítjük a békefront ránk eső szakaszát.

— Hazánk gazdasági megerősödésének fokozására, a békefront erejének növelése érdekében, a proletárdiktatúra megszilárdítására, április 4-re, meg főjavítás nélkül. Kihívom a többi szaktársakat, hogy minél többen csatlakozzanak ehhez a mozgalomhoz, hogy hazánkban minél hamarabb elérjük a szocializmust. Kövessük *Rákosi* elvtárs tanítását, érezzük magunkénak azt a mondását, hogy nálunk a munka becsület, dicsőség és hősiesség dolga!

Határozat

Az aktíva értekezlet egyhangúlag határozati javaslatot fogadott el, melyet eljuttatott az olasz közlekedési dolgozókhoz:

„Mi, magyar Közlekedési Vállalatok dolgozóinak aktívaértekezlet résztvevői, *Luigi Notarcola* elvtárs beszámolójából megismertük az olasz dolgozók a reakció és amerikai imperialisták elleni áldozatos harcát.

Az olasz dolgozók és parasztok harca az imperialisták és lakájaik elhazánk felszabadulásának 5-ik évfordulója alkalmából felajánlom, hogy a villamoskocsikkal 100.000 km-t teszek len súlyos áldozatokat követel, mert a *De Gasperi*-kormány lábbal tiporja a törvényeket.

A dolgozó parasztság jogos követelését, hogy a parlagon heverő földet megművelhesse és birtokába vegye — melyet az öt éve meghozott törvény biztosít — csendőrsortüzekkel akadályozza meg.

A béketábor tagjainak békés felvonulását gumibottal, csendőrrohammal, sortűzzel akadályozza meg. Mindezek a tények bizonyítják, hogy a legelemibb szabadságjogokat sem biztosítják az olasz munkásosztálynak és dolgozó parasztságnak.

Félnek a békétől, mert az ingadozó uralmuk további fenntartását csak a háborús készülődés alapján és csendőrszuronyokkal, sortüzekkel tudják fenntartani.

A reakciós amerikai lakájkormány mindinkább rátér a fasizmus útjára. Az új fasiszta-mozgalom fejlődését nem akadályozza meg, hanem azt támogatja, felfegyverzi és a rendőrséggel együtt a munkások elleni rohamosztagoknak használja.

Ezek a fejlemények az olasz dolgozók és parasztok harci lendületét nem csökkentik, hanem fokozzák. Ezt bizonyítja a mindjobban szélesedő sztrájkmozgalom, tüntető gyűléseik sokasága, melyeken tiltakoznak a lakájkormány fasiszta intézkedései ellen.

A munkásosztály harcát a dolgozó nép legjobb fiai, az olasz kommunisták vezetik — élükön *Togliatti* elvtárssal, aki a harcos egységfront fáradhatatlan munkása, *Di Vittorió*, a szakszervezeti szövetség titkárával.

Mi, magyar közlekedési dolgozók figyelemmel kísérjük az olasz munkásosztály harcát, melyet a burzsoá kormány ellen vív.

Mélységes felháborodással ítéljük el az imperialista lakáj, *De Gasperi*-kormány belügyminiszterének, Scelbának véres terroruralmát, mellyel a haladó munkásmozgalmat igyekszik béklyóba kötni.

Az egymást követő csendőrmerényletek gyűlöltté teszik a terroruralmukat, melynek két modenai szaktársunk is áldozatul esett.

Emlékükre igérjük, hogy a proletárnemzetközi szellemét tovább fejlesszük és az imperialisták elleni küzdelmet fokozzuk. Tudatában vagyunk annak hogy olasz testvéreink hősi áldozatai, kiontott vére a mi békénk megvédéséért is folyik.

Igérjük, hogy a Szovjetunió vezette béketábort hatalmas munkánk fokozásával, termelékenységünk emelésével, országunk gazdasági megerősítésével fokozzuk, mert a mi erősségünk az imperialisták gyengülését jelenti és a Szovjetunió vezette béketábor ereje az olasz dolgozók végső győzelmét segiti elő.

Mi, magyar dolgozók, meg vagyunk győződve arról, hogy az olasz dolgozó nép ezekből a súlyos harcokból, melyet a kizsákmányoló imperialisták ellen vív, győzelmesen kerül ki és megteremtik a boldog, független, szabad Olaszországot.

Mi, 1950 április 4-ére, hazánk felszabadulásának ötéves évfordulóján, a dicsőséges Szovjet Hadsereg hősi harca emlékére fogadjuk, hogy egységesen Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével sorakozunk fel a hatalmas béketábor mögé, melyet a világ proletáriátusának vezére, *Sztálin* elvtárs vezet.

Éljen a proletár nemzetköziség!

Éljen az olasz dolgozó nép vezére, *Togliatti* elvtárs!

Éljen a magyar nép győzelmeinek szervezője és vezetője, *Rákosi* elvtárs!

Éljen a világbéke őre, a forrón szeretett *Sztálin elvtárs!*"

Notarcola elvtársat arra kérjük, hogy hazájába visszatérve, számoljon be az olasz dolgozóknak, az olasz kommunistáknak, hogy csodáljuk hősiességüket és ne álljanak meg félúton, küzdjenek tovább sziklaszilárdan, töretlen hittel, a végső győzelemig, — hangzik *Földvári* elvtárs záróbeszéde. A Szovjetunió vezette népi demokratikus országok több mint nyolcszázmilliós tábora mellettük van.

Mi az amerikai imperialisták háborús uszításaira szocialista munkaversennyel felelünk, hogy a Szovjetunió vezette béketábor még erősebb legyen.

Nem félünk azért, mert tudjuk azt, hogy az imperialista államokban lévő békemozgalmat, amelyet a kommunista pártok vezetnek, a dolgozók tíz- és százmilliói követik úgy Olaszországban, Franciaországban, Németországban, Angliában, mint Amerikában és ez a hatalmas erő meg is tudja akadályozni egy harmadik világháború kirobbanását.

Az a hatalmas erő, melyet a *marxi-lenini-sztálini* ideológiának az elterjedése, a világ minden táján, biztositja a munkásosztály harcainak sikereit Olaszországban, Franciaországban, de szerte az egész világon, mert a dicsőséges nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelme példaképpen áll a világ munkásosztálya előtt.

Ha a népek a nemzetközi proletárszolidaritás jegyében hűen követik a kommunista pártok útmutatásait, a győzelem minden nép számára biztos lesz.

Sztahánovista jelöltek készülnek a sztahánovista cím elnyerésére a Füzessy-fő műhelyben

Sztahánovista az, aki 200 százalékon felül teljesíti a munkáját és három hónapon keresztül ezt meg is tartja, sőt tovább fokozza.

A Füzessy Árpád Főműhely dolgozói még csak a kezdeményezők, még elismert sztahánovistái nincsenek, ellenben jelöltjei már igen is vannak.

A fémmegmunkáló műhely dolgozói igyekeznek az élen e címet elnyerni és kiérdemelni.

Bánsági Jenő esztergályos teljesítménye ez évben 195—215—227 százalékos átlag.

Hogyan tudja fokozni a teljesítmény emelését? Kérdésemre így válaszol:

Jó géppel, jó szerszámmal, a munkaidő helyes kihasználásával és újításommal érem el a 200 százalékon felüli teljesítményt. Eredeti Vidia lapkáimat forrasztatom be a késbe, két és négy késes késtartóval dolgozom, sőt a keresztszámra még egy saját találmányu késtartót is alkalmazok, mely teljesen kiküszöböli a külön-külön beállítást. A fékkardánkeresztperselye készítésénél egy repülő-tüskét alkalmaztam és egy befogó készüléket, mely 100 százalékos termelésemelkedést biztosított. Molnár László esztergályos és iparostanuló tanítványai már az Ő munkamódszerét alkalmazzák kitünő eredménnyel.

Teljesítményben. megközelíti munkatársa Kiss I. József esztergályos. A villamoskocsik járműveinek összes típusú kerékpártengelyeit készíti. Teljesítménye 210 százalék, de már ezt is túlteljesítette, csak még nincs hivatalosan kiértékeive. Tapasztalt, komoly, jó munkaerő. A gyakorlat folytán állandóan tökéletesíti a kések alakját és metsző éleit. A szerszámgépe tökéletes, a műhely legerősebb meghajtású esztergapadja. A tengely nagyolásnál 48-as fordulat mellett egy mm.-es előtolással 8—15 cm. mélységet esztergál. Simításnál 380-as fordulatot alkalmaz. Kések minősége Stratosz extra gyorsacél. Hétlóerős motor a fél Norton-szekrényes Schuchardt—Schütte esztergapadot talán nagyobb teljesítményre is képesíti. Munkamódszerét Szabó I. János esztergályos és iparos tanulók részben már alkalmazzák.

A műhely legmagasabb teljesítményét Makkai Károly élmunkás gyalus éri el, 2—3 gyalugépen dolgozik két késsel. Ha munkamenete megengedi, a marógépen is dolgozik. 225 százalékos teljesítményét már túlszárnyalta. Sínféktörzseket, sínfékcsúszótalpakat, fékdobot gyalul. A helyes munkabeosztása folytán a gépek állandóan foglalkoztatva vannak. Munkamódszerét Szabados Antal marós, ki szintén két gépen dolgozik, már alkalmazza. Bíró [illegible] esztergályos szintén átvette munkamódszerét, míg a fegyverzettengely esztergálozásánál fogás alatt van a gép, addig a kis Schöpping gyalugépen így minden másodpercet kihasznál a termelés fokozására. Erdélyi János és Kisházy Lajos a gyalukések élezését sajátították el Makkai Károly gyalus élmunkástól.

A fémmegmunkáló műhely teljesitményének fokmérője Dancs[illegible] Pál főművezető élmunkás és Földi János művezető magas műszaki képzettsége, szaktudása és munkamódszer átadásán alapszik. A szakmai tudásuk legjavát adják át a dolgozóknak. A sztahánovista iskolában tanulnak és a műhelyben az átképzősök tanfolyamán tanítanak. A műhely munkateljesítménye így tervszerűen fokozódik.

A chromozó és fémcsiszoló műhely sztahánovista jelöltjei Khon Sándor és Schneider Kálmán fémcsiszolók. Teljesítményük 210 százalék. Nikkelezett, chromozott munkadarabok fölfényesítését készítik. Schneider Kálmán chromolytographiai munkákat készít alumínium lemezre. A villamosok és autóbuszok figyelmeztető tábláit és ülőhely tábláit ő készíti el. Teljesítményét állandóan fokozza.

A műhelyek többi munkapadjainál egyre több és több a sztahánovista jelölt. Öntudatos tervszerű munkával kapcsolódnak be a munkaversenybe. Nem pihennek meg az elért eredmények babérjain, hanem tovább fokozzák termelésük eredményeit, hogy az 5 éves tervet minél előbb megvalósítsák.

Nádor Imre

Hatalmas forgalmat bonyolit le a Mávaut Sztálin-téri autóbuszfőpályaudvara.

Ki a felelős a Fővárosi Villamosvasút K. V.-nál

azért, hogy a dolgozókban lévő alkotóerő nem tud érvényesülni

Nekünk nem akármilyen vezetőemberek és mérnöki, technikusi erők kellenek. Nekünk olyan vezetőemberek, mérnökök és technikusok kellenek, akik meg tudják érteni országunk munkásosztályának politikáját, képesek ezt a politikát magukévá tenni és készek ezt lelkiismeretesen megvalósítani. (Sztálin)

A magyar munkásosztály mindjobban felismeri a szocializmus építésében ráváró feladatokat és mindtöbben kapcsolódnak be a munkaversenybe, a Sztahánov-mozgalomba.

A szocializmus építésének ügyét a rejtett tartalékok feltárása legnagyobb mértékben szolgálja. A kapitalizmus igájából felszabadult dolgozókból hatalmas lendülettel tör fel az alkotó erő. Az újítások, melyek a termelékenység emelését, az önköltség csökkentését, az szocializmus építésének ütemét gyorsítják, mind a dolgozók kezdeményezését bizonyítják.

Mivel a dolgozók az ötleteiket saját erejükből nem mindenkor tudják megvalósítani, az újítási megbízott, nagyobb üzemben újítási iroda áll a rendelkezésre, hogy a dolgozóknak segítséget nyujtson az újításuk megvalósításához.

Segítség helyett megnemértés

Így van ez a Fővárosi Villamosvasút KV-nál is. A dolgozók örömmel keresik fel ötleteikkel az újítási irodát, mert tudják, hogy minden megtakarított forint, megtakarított perc a népi demokráciánk erősödését, a proletárdiktatúra megszilárditását, a kapitalizmus vereségét jelenti.

De... Most jön a csalódás, *segítség helyett meg nem értés*, visszautasításban van része a dolgozóknak.

Aki nem hiszi, hogy ez így van, nézzen utána. Talán a vállalat vezérigazgatóját is érdekelni fogják az alábbi esetek:

A villamosközlekedés legnagyobb ellensége a forgalmi akadály, különösen a kisiklás. Az ellenőrök egyik legfőbb feladata a forgalmi akadály idejének csökkentése. Ezért kereste fel Pétervári Ferenc örömmel a vállalati újítási megbízottat, hogy segítséget kérjen az újításának megvalósításához, a kisiklott kocsik gyors beemelését elősegítő, hidraulikus emelő rajzának elkészítéséhez. Az újítási felelős, ahelyett, hogy a kért támogatást megadta volna, ami kötelessége, igyekezett az újítót lebeszélni az újításnak beadásáról. Az érv, melyet felhozott, együgyűnek látszik, mert szerinte „nem tökéletes", a másik érv, amit felhozott, enyhén szólva nevetséges: „a vállalatnak van kéziemelője", így nem tartotta fontosnak a javaslat lerajzoltatását és kivitelezését.

Az újítási megbízott ragaszkodik a régihez, az elavulthoz, a kézierővel működő, nehézkes szerszámhoz, ahelyett, hogy segítené az ötlet tökéletesítését és kivitelezését, ami segítené a közlekedés zavartalanságát.

Bürokrácia az újítások elfogadásánál

A javaslattevő azért fordult az újítási megbízotthoz, hogy segítségével jobb, tökéletesebb szerszámot adjon a vonalműszak dolgozóinak kezébe, hogy a bekövetkezett forgalmi akadályok rövidebb idő alatt legyenek megszüntethetők.

A forgalmi akadályok idejének csökkentése úgy a vállalatnak, mint az utazóközönségnek, de ezen túlmenőleg a népgazdaságunknak sok munkaidőkiesést szüntet meg és ezzel segíti a szocialista vagyon gyorsabb felhalmozását, az ötéves terv rövidebb idő alatt való megvalósítását.

Ezért kellett volna az újítási megbízottnak foglalkozni a benyujtott javaslattal, nem pedig elutasitani. Úgy látszik, hogy a vállalat forgalmi szakosztályának elfogadott javaslatainak statisztikája nem a javaslatok gyengeségén, hanem azoknak a meg nem értéséből és igy az elutasításából ered.

Ezen túlmenőleg a vállalatnál még a bürokrácia is fellelhető az újítási vonalon.

Pétervári Ferencnek 1948-ban beadott újítása egyszerűen elveszett. Egy másik javaslatához fényképet kértek, amit saját költségén csináltatott meg a szakszolgálat kívánságára! Tudomásunk szerint a vállalatnak van fotólaboratóriuma, de ha ilyen célra se használják, akkor nem tudjuk, hogy mire tartogatják?

Nem érdektelen, ha egy homokszóró újítási javaslatát végigkísérjük. Az első tárgyaláson elutasították, majd fellebbezés után megengedték, hogy a javaslattevő vállalati anyagból megépítse, ami igen helyes és a többi újításoknál is így kell eljárni.

De a továbbiakban már csak az elrettentő példáját látjuk annak, hogy akadályozza meg a bürokrácia az újítási mozgalom kifejlődését és a közlekedés javitását, tökéletesedését célzó újítási javaslatok kidolgozását és bevezetését.

A javaslattevőt egyik telepről a másikra küldözgették, hol megfelelő kocsi nem állt rendelkezésére, ahol pedig kocsi volt, ott nem volt nyersanyag. Végre hosszas utánjárás után talált kocsit, anyagot pedig a kelenföldi főműhelyben, de a bürokrácia a kivitelezést megakadályozta, mert a kért anyagot a szakosztály kísérleti célra nem engedélyezte.

Felelősségre kell vonni a gáncsoskodókat

Ennyi meg nem értés és akadály gördítése után felmerül a kérdés, hogy ki felelős azért, hogy az alkotó erő, ami a dicsőséges Szovjet Hadsereg győzelme nyomán, a szocializmus építésének időszakában, Pártunk irányításával a dolgozóinkban felszabadult, lassan ellanyhul. Ki a felelős az el nem készült, hidralikus kocsiemelőért, homokszóróért, az elvesztett és igy tárgyalásra sem került javaslatért.

Ki, vagy kik a felelősek az újítási mozgalomban résztvevők és a termelékenység emelését, a közlekedés javitását célzó javaslatok elodázásáért, azért, hogy a munkásosztályban, a közlekedési dolgozókban levő alkotó erő nem tud feltörni és érvényesülni.

A felelősök megkeresése a vállalat vezérigazgatójának feladata. A közlekedési dolgozók újításainak kivitelezését és bevezetését az újítási megbízottnak feladata elősegiteni, tehát ollan vállalati újítási megbízottra van szükség, aki elősegiti a dolgozókban feltörő alkotó erő kibontakozását, hogy ezzel segítse az ötéves tervünk sikeres befejezését és a szocializmus építésének meggyorsítását.

Elvtársi üdvözlettel:

Liener György s. k.
(Állami Autóműszaki Intézet.)

Így dolgozott össze az Autóműszaki Intézet kollektívája, hogy felajánlásaikat teljesítsék

Intézetünk valamennyi dolgozója igyekezett legjobb munkájával megünnepelni szabadságunk nagy ünnepét: április 4-ét. Tudjuk jól, nem elég csak a lelkesedés az elvégzendő munkához, a tervet jó előre meg kell csinálni, biztosítani kell az anyagellátást is, mégpedig a legmegfelelőbb anyagokból. A sztálini műszaknak tapasztalatai nagy segítségünkre voltak az utóbbi időben, így mostani munkafelajánlásainknál már megkezdett úton haladtunk.

A szük keresztmetszetek ellen

Először is brigádot alakítottunk, tervet készítettünk. Miután brigádunk tagjai az Intézet legkülönbözőbb munkaterületeiről kapcsolódtak be, a tervnek megvalósíthatóságát szaktársaink így részleteiben és egészében is rögtön látták.

Vállalt munkánk a szük keresztmetszetek felé irányult. Ezekre a területekre mutatott rá *Bilint* elvtárs, az üzem vezetője. Brigádunk felajánlási munkái zavartalanul folytak. A megfelelő anyag, a helyes anyagtervezés folytán, mindig időben rendelkezésünkre állt.

A brigád munkái között motoremelő készülékek, oktató-berendezést, nyersolajszivattyú-vizsgálót, gyertyapróbálót és kocsimosót készítettünk. Április 4-re pontosan a tervek szerint minden vállalási munka vagy teljes egészében elkészült, vagy a kiszámított állapotba került.

Műhelyünk javítási munkái *Temesi* szaktárs irányítása és a szükséges anyagok jó előkészítése mellett, tervszerűen folytak. A szaktársak nem várakoztak alkatrészekre. A munka minden egyes szakaszát, az anyagbeszerzési részleggel együttműködve végeztük, így egymás munkáját jobban értékelve, jobban is látták el feladatukat.

Csoportvezetőink munkáját is megkönnyítette, hogy a javítási tervbe vett gépkocsikat, melyeket április 4-re hoztuk üzembe, pontosan átvizsgáltuk, anyag- és alkatrész-szükségleteiket előre megállapítottuk és ezek beszerzéséről kellő időben és módon tudtunk gondoskodni. Az anyagszükségletek, a munkák megkezdése előtti pontos megállapítása rengeteg bosszúságtól kímélte meg a szaktársakat és ami a legértékesebb: a munkál megszakitás nélkül tudták végezni és időben befejezni.

A munkához való új viszonyuk, a szaktársak megértő összedolgozása és a tervszerűség teremti meg a jövőben is a magasabb termelékenységet.

Elvtársi üdvözlettel:

Liener György s. k.
(Állami Autóműszaki Intézet.)

Fáradhatatlanul dolgoztunk, hogy igéretünket teljesitsük

Mi, a Teherfuvar NV gépkocsivezetői, műszaki munkatársai, garázsmesterei, biztosai — a telepvezetőkkel karöltve — azon dolgozunk, hogy öntudatos munkánkkal felszabadulásunk örömteli ünnepét: április 4-ét méltóképpen ünnepeljük meg. Felajánlásokat tettünk és fáradhatatlanul azon dolgoztunk mi, brigádvezetők is, hogy üzemanyagfogyasztásunkat 8—10 százalékkal csökkentsük és ezt már végre is hajtottuk. Gumikopásainkat 15—20 százalékkal csökkentjük, a műhelyjavításokat mellőzzük — kisebb hibákat, javitásokat magunk végezzük. Fiatal szaktársainkat felkaroljuk, oktatjuk, mind a szerelésben, mind a közlekedésben.

Szaktársi üdvözlettel:

Dörnyei Lajos, Liliom gar. munkáslevelezője.

Árleszállítások Albániában.

A legutóbbi időben egyre nagyobb mértékben csökkennek az élelmiszerárak. Az elmúlt év decemberéhez viszonyítva a tej ára 23 százalékkal, a köles 20, a túró 11, a tojás 22, a burgonya 5, a zöldség ára pedig 22 százalékkal csökkent.

Büszkeségeink

KÖZÚTI KÖZLEKEDÉSIEK:	százalék
Takács Pál lakatos, Fővárosi Vasútépítő NV	1030%
Becz István lakatos, Fővárosi Vasútépítő NV	1030%
Földi László lakatosbrigád, Fővárosi Vasútépítő: NV	270%
Fischer János szállító, Fővárosi Vasútépítő NV	227%
Makai Károly gyalús, Fővárosi Villamos KV	223%
Füzesi Antal asztalos, Fővárosi Villamos KV	223%
Kiss József esztergályos, Fővárosi Villamos KV	221%
Bánsági Jenő esztergályos, Fővárosi Villamos KV	214%
Zsovik János asztalos, Fővárosi Villamos KV	211%
Kohn Sándor csiszoló, Fővárosi Villamos KV	200%
GÉPJÁRMŰVEZETŐK:	
Balázs József esztergályos, Teherfuvar NV	964%
Farkas András esztergályos, Teherfuvar NV	964%
Vargatti Jenő esztergályos, Teherfuvar NV	856%
Füller Lajos hegesztő, Teherfuvar NV	673%
Kucsera Géza bognár, Teherfuvar NV	646%
Bessák Pál gépjárművezető és brigádja, Nyiregyháza, Útfenntartó NV	567%
Köles János gépjárművezető, és brigádja Nyiregyháza, Útfenntartó NV	534%
Mink Mátyás asztalos, Teherfuvar NV	440%
Heimann Endre autószerelő, Teherfuvar NV	440%
Kovács Lajos autószerelő, Teherfuvar NV	440%
Rehák Sándor rakodómunkás, Teherfuvar NV	409%
Schwarcz Károly és Szemenkei Géza gépjárművezetők, Dunántúli Lenipari NV (Győr)	215.000 km
Dékány Miklós gépjárműv., Mechanikai Szövőgyár	120.000 km
Hruska Imre gépjárműv., Bányaanyagbeszerző NV	111.000 km
SZÁLLÍTÓMUNKÁSOK:	
Balogh Dezső, Miskolc, Argi-telep	445%
Lenyhárt Elek, Miskolc, Argi-telep	445%
Magyar János Bpest, Tüker 12-es telep	322%
Misleza Imre, Bpest, Tüker 12-es telep	299%
Osváth Gyula, Bpest, Tüker 12-es telep	295%
Pákozdi Mihály, Bpest, Tüker 12-es telep	248%
„Petőfi-brigád", Belsped	159%

Felajánlásom búzdítólag hatott munkatársaimra...

T. Szerkesztőség!

Öt év egy nemzet életében nem nagy idő úgy általában. A magyar nép életében azonban az utóbbi öt év alatt 1945—50-ig olyan sorsdöntő változás történt, mely felér egy újjászületéssel.

A Szovjetunió dicsőséges Szovjet Hadserege felszabadította a magyar dolgozó osztályt az ezeréves elnyomás elől. Öntudatra ébredt a szunnyadó erő és hatalmas lendülettel vette kezébe a nép, hazája helyrerállitását, majd újjáépitését.

Ma már messze vagyunk a kezdeti nehézségektől, hála nagy szomszédunknak, a Szovjetuniónak támogatásáért, ma már tisztába vannak a dolgozók, hogy mindaz, amit a közösségért cselekszenek, az az ő érdekeiket is képviseli.

Pártunk és szakszervezetünk hatalmas munkájának méltó jutalma, hogy ma már hazánk gyáraiban és nagyüzemeinkben, mint tavaszi eső után a fűnőnek ki az újtipusú, az áldozatkész, öntudatos kommunista emberek.

Ilyen komoly fejlődésfolyamaton mentek át a „Sallai" Autobusz Üzem dolgozói is.

Eleinte itt is nehéz dolguk volt a nevelőknek, mig elérték azt, hogy ma már nem időszakos, hanem folyamatos felajánlásokat tesznek termelésük mennyiségének emelésére.

Mennyiségi és minőségi munkával

Ha végig megyünk a különböző műhelyeken, a munka gyorsütemű zaját halljuk. Szorgalmas munkáskezek építik itt szocialista jövőnket. Ki-ki szakmája szerint. Megkérdezzük Petro László lakatos elvtársat, hogy mi indította őt arra az elhatározásra, hogy immár a harmadik munkacsoport termelékenységét sikerült helyes munkamegosztással felemelni. Ő ezt válaszolja:

— Meggyőződésem az, hogy az április 4-re 139 százalékról 150 százalékra történt felajánlásom az, mely buzdított, lag hatolt a szaktársakra. Kedvet kaptak Ők is, igyekeznek kivenni magukból azt a rejtett munkaértéket, melynek kihasználása közelebb visz bennünket végcélunkhoz, a szocializmushoz. Ha többet és jobbat termelünk, ezzel emeljük úgy a saját családunk, mint a közösség életszínvonalát.

Börcsök András hegesztő szaktárs éppen az izzadságot törli le arcáról, mikor belépek hozzá. Nagy hőség van itt, hiszen ez a hengerfej-hegesztő műhely. Kérdésemre, hogy mi volt az oka annak, hogy a kovácsműhely összes dolgozóit kiilvta mennyiségi és minőségi versenyre? Így válaszol: Így szeretnék és akarok ötéves tervünk első évnegyedének sikeréhez hozzájárulni. Munkám fokozásával kívánom biztositani gazdasági életünk javulását és életszínvonalunk emelkedését.

Pártom hű tagja leszek...

Munkám által bizonyitani akarom, hogy Pártunk nem érdemtelennek adta meg a lehetőséget, mint tagjelöltnek arra, hogy az elméleti tudást elsajátitva, Pártomnak hű tagjává lehessek.

Krasznai Sándor esztergályos, pártonkívüli munkatársunk felajánlása 10—15 százalék volt előző teljesítményéhez viszonyítva, annak ellenére, hogy bizony szakmáját tíz évig nem volt alkalma folytatni.

Az ő határozott célja az, hogy munkával kiérdemelje Pártunk bizalmát, annak tagja lehessen, és így szervesen tudjon hozzájárulni ő is boldogabb Magyarország felépítéséhez. Ezt a tudásvágyat bizonyítja különben az is, hogy a sztahánovista-tanfolyamra jár.

Mehetnénk így sorba munkapadtól-ulkapadig, párttag, tagjelölt, pártonkívüli egy és azonos tűz ifjú, hatja őket előre a munkaverseny nemes frontján.

Micsoda kiolthatatlan láng az, mely Pártunkat és annak hű fiait vezeti, azt ma már mind tudjuk, ez nem más, mint a Lenin-Sztálin ideológia világító fáklyája, mely a világ valamennyi dolgozóját, így a magyar dolgozókat is elvezérli a szocializmusba.

Szilaj Sándor
Sallai Autobusz üm.

Turistaszálló épül Varsóban

A lengyel utazási iroda Varsó egyik legszebb sétányán új turistaszállót épitett, amelynek munkálatai április végére befejeződnek. Az épitkezés éjjel-nappal folyik, éjszaka fényszóró világa mellett végzik a munkát. Az új turistaszállóban a vidékről csoportosan Varsóba látogató dolgozók találnak majd kényelmes és olcsó elhelyezést.

Erősítsük a világ dolgozóinak harcos összefogását, a szakszervezetek nemzetközi egységét!

A múlt rendszerben csak ígérték — az ötéves terv első negyedében megvalósítottuk

Miskolc város közúti közlekedésének fő akadályozója többek között a Miskolc szívében lévő gömöri vasúti sorompó. A villamoson utazók vonatról való lekésése, a munkába sietők elkésése mind ennek a következménye, ami a termelés rovására megy. Ez a sorompó még a mult átkát rejti magában.

A mult népnyúzó urai szinte nevetségesen, minden hónapban összeültek, hogy a gömöri sorompó kérdését megoldják, azonban tovább nem tudtak haladni, mint az Avas-hegység híres pincéjéhez, hol reggelig tartó dáridózással fejezték be ülésüket... A dáridózás természetesen a dolgozó nép pénzén történt. Így volt az 1900-as évektől a felszabadulásunkig.

1950. Az ötéves terv második hónapjában a Párt, a város vezetősége és a villamos üzemek vezetősége megbeszélte a sorompó kérdését és arra az álláspontra helyezkedett, hogy a mult e bűnét meg kell szüntetni. *Bebrits* közlekedési miniszter elvtárshoz fordultak, aki személyesen sietett a helyszínre.

Műszaki bejárás, megbeszélés és egy pár óra alatt meg lett oldva a gömör sorompó ügye. 1950. évben vasúti aluljáró lesz. Ezenkívül elkészül a kettős villamosvágány s ezzel Nagy-Miskolc évtizedes álma valósul meg. Ez az igazi jó kommunista munka. Nagy-Miskolc dolgozói örömmel vették tudomásul Pártunk újabb nagy jelentőségű alkotását.

Miskolc város dolgozói, kik a hároméves tervet sikerrel fejezték be, méltó jutalmat kapnak jó munkájukért. Ez a hatalmas munka újabb csapás a háborús uszítókra, mivel bebizonyítja, hogy a szocialista társadalom többet és jobbat tud adni, mint más eddigi társadalom. A szocialista társadalom a dolgozó népért és a dolgozó népnek épít.

Március hónapban a munkálatok megkezdődtek és a dolgozó kezek ezrei építik az új országot, a nép országát. Valóra váltják *Rákosi* elvtárs szavait:

Tiéd az ország, magadnak építed!

Elek Hermann József, Miskolc.

Mennyiségi felajánlásaink mellett nagy súlyt helyezünk a minőségi termelés, az önköltség- és a selejtcsökkentés előmozdítására

Párosversenyben a MÁVAUT a FAKV-vel

„T. Szerkesztőség! Ha visszatekintünk a sztálini műszak felajánlási teljesítményére, annak eredményére, akkor észrevehetjük azt, hogy üzemünkben is milyen hatalmas fejlődésen ment keresztül a termelékenység menete, amelynek eredménye az április 4-i felajánlásoknál mutatkozott meg. Így meg kell említeni, míg a sztálini műszaknál a felajánlások száma 316 volt, addig az április 4-i felajánlások száma 1602-re emelkedett. A felajánlások előkalkulált értéke 135.287.60 Ft-ot tett ki. A teljesítés mértéke 113.9 százalék volt, ami azt jelenti, hogy az előkalkulált értéket 18.879 Ft-al teljesítették felül. Nem kétséges, hogy ezen eredményeink elérése Pártunk népnevelői odaadó munkájának köszönhetők, amit dolgozótársaink felé vittek le a munkapadokhoz. Népnevelőink egytől-egyig olyan elvtársak, akik a termelésben maguk is jó példával járnak elől, ennélfogva dolgozótársaik bizalmát élvezik. Munkájuk nyomán egyre-másra érkeztek a vállalások, felajánlások.

Munkájukban segítségükre voltak a művezetők, csoportvezetők, kik a munka és az utánpótlás folyamatosságát biztosították. Művezetőink közül meg kell említenünk Gulyás József elvtársat, kinek mintegy 35 újítása van, ebből elfogadott 20 újítás. Kucsera I. József, Bernáth László, Huszár Lajos művezető elvtársaknak és dolgozótársainknak köszönhető, kik minőségi munkával kitűntek, hogy biztosítani tudjuk a husvéti nagy forgalom menetét. Csoportvezetőink közül ki kell emelnünk Koncz Antal alvázlakatos, Pczolt Ferenc szerelő, Kántor Béla élmunkás szerelő, Németh IV József szerelő, valamint Csajági Ferenc gumijavító elvtársakat, kiknek csoportjai minőségi munka és a termelés terén példaképei lehetnek minden öntudatos dolgozónak.

Munkamódszereinket átadjuk munkatársainknak

Üzemünk Ujító Brigádja ugyancsak jó példával járt elől az újítási mozgalomban, ennek eredményeképpen május 1-ig vállalták 15 darab újításhoz szükséges szerszám elkészítését, ebből április 3-ig 13 darabot elkészítettek.

Sztahánovistáink célkitűzése ötéves tervünk első évének minél előbbi befejezése, valamint munkamódszereink átadása gyengébb dolgozótársainknak. Ezek közül kiemelkedik Oberhardt Géza élmunkás gumijavító, ki ezévi tervét augusztusra fejezi be. Munkamódszerét Lackó Lászlónak adta át, kinek százalék-teljesítményét ez 25 százalékkal növelte.

Gépkocsivezetőink közül 185 fő tett felajánlást, hogy átlagos üzemanyagfogyasztásukat 5 százalékkal csökkentik és ezek közül 80 gépkocsivezető tüzte ki célul, hogy kocsijával 120.000 kilométert teljesít, nagyjavítás és fődarabcsere nélkül. Kiemelkedők Zentai József gk. vezető, aki gépkocsijával 280.000 kilométert futott és vállalta, hogy kilométer teljesítményét 300.000 kilométerre növeli, Tószegi József gépkocsivezető vállalta, hogy kocsijával 200.000 kilométert, Kovács Márton gépkocsivezető kocsijával 200.000 kilométert, Kaposi György gépkocsivezető kocsijával 180.000 km-t teljesít fődarabcsere és nagyjavítás nélkül. Felajánlásuk nyomán gépkocsivezetőink többen tettek felajánlást 130—160 ezer kilométer teljesítésére. Nemzetgazdasági szempontból nem kisebb jelentőséggel bír az egri főnökség gépkocsivezetőinek célkitűzése, akik a gumiabroncsok élettartamának 15 százalékkal való növelését tűzték ki célul. Ezen a téren már kimagasló eredményt ért el Szijjártó Károly budapesti garagefőnökség állományába beosztott gépkocsivezető, aki kocsiján lévő futókerékre szerelt gumiabroncccsal 72.000 km-t teljesített.

Eredményeink mellett még sok javitani való van

Ezek az eredmények nem azt jelentik, hogy üzemünkben a termelés vonalán minden jól megy. Különösen fel kell figyelnünk a fődarabműhely minőségi munkájára, amely az utóbbi időben javult ugyan, de még mindig sok javítani való van. Műszaki értelmiségelnknek feltétlen fel kell figyelni a megmutatkozó normajavitásokra, hogy ezen a téren is úgy, mint a többi vonalon megfelelően lássák el feladatukat.

A fentiekből világosan látszik, hogy az üzem dolgozói magukévá tették Pártunk irányvonalát és felajánlásaikkal bebizonyították, hogy a szocializmus építői akarnak lenni. Dolgozóink megértették a felajánlások jelentőségét és versenylendületük fokozásával igyekszenek hálájukat és szeretetüket kimutatni a dicsőséges szovjet hadsereg és annak nagy vezére, Sztálin elvtárs iránt, felszabadulásunk ötéves évfordulója alkalmából. Ez a szeretet és felismerés teremthetett csak ilyen nagyszerű eredményeket, melyeket ezelőtt két évvel elképzelni sem mertünk volna.

Uj magyar iskolák Csehszlovákiában. Februárban Bratislava környékén 9 szlovák általános iskolában nyitottak magyar tagozatot. Az országos Nemzeti Bizottság oktatásügyi előadója a legutóbbi tanácsülésen bejelentette, hogy megkezdődnek a magyar nép-főiskolák felvételi vizsgái. Bratislavában műszaki tanfolyam mellett pedagógiai iskolát is létesítenek, ahol az új magyar tanítónemzedéket képezik ki.

A dolgozók gyermekei gyönyörű üdülőhelyeken

kitűnő ellátás, orvosi és pedagógus felügyelet mellett vidáman élnek

Be kell vallanunk, hogy a szállítóipari dolgozók körében még sok idegenkedéssel találkozunk akkor, amikor a szociálpolitikai kérdésekről esik szó. S ezen nem is csodálkozhatunk, ha arra gondolunk, hogy a régi időkben alig hallották a szállítómunkások azt a szót, hogy szociálpolitika.

A kizsákmányolók, a kapitalisták szivesen látták, ha a munkás iszik és nem gondol sem a családjára, sem a maga jövőjére. Az öntudatos munkás „kemény dió" volt a kizsákmányolóknak, mert nem tudták a szolgasorba betörni és eszközként felhasználni.

Kemény, sokszor véres harcokban kellett a szállítómunkásságnak a multban kivívni a maga emberi jogait, de az intézményes szociálpolitikáig, amely nem megalázó a számára, így sem juthatott el soha. Maguk segítették a munkából kidőlt társaikat, de ez a segítség is csak utólagos volt amikor a szaktárs kidőlt már a sorból.

Ma mindez másként van, mert az üzemi szoc. pol. felelős szaktársakkal minden héten értekezletet tartunk. amikor beszámolnak az üzemben végzett szoc. pol. munkáról és utána megbeszéljük az időszerü tennivalókat. Neveljük a szoc. pol. felelőseinket és rajtuk keresztül az üzemek minden dolgozójával megértetjük, hogy mit jelent az intézményes szociálpolitika, amely védi a munkás egészségét, testi épségét és a közösség által nyujtható szolgáltatásokat adja. Igy minden dolgozó megérti, hogy a fejlődő nemzetgazdaság és a szociálpolitika között szoros kapcsolat van.

A dolgozók egészsége közkincs

Az egészségvédelem, a balesetelleni védekezés azt jelenti, hogy az értékes, értéket jelentő emberi munkaerőt védjük és biztosítjuk, hogy a dolgozók többet és jobbat termelve, a nemzeti jövedelemből többet is kaphassanak minden tekintetben.

Ma nem egyéni érdek, hanem mindnyájunk érdeke, hogy többet termeljünk A munkás egészsége közkincs, amit védeni kell.

Az üdülés is azt a célt szolgálja, hogy a dolgozók a jól megérdemelt pihenés után felfrissült erővel és mégtöbb életkedvvel folytassák a munkájukat. További célunk az, hogy az üzemekben fokozatosan kiépítendő orvosi. illetve szürővizsgálatokon keresztül már eleve elejét vegyük minden elhárítható betegségnek. Örömmel csak az egészséges dolgozó végezheti a munkáját és csak az ilyen munkás nem veszélyezteti társainak egészségét.

Örömmel állapítjuk meg, hogy az üzemekben és az egyéb munkahelyeken is egyre csökken a megbetegedések száma. A régi, sokszor 8 százalékot is elérő táppénzes betegek száma most már csak 2—3 százalék körül mozog.

A beteglátogató aktíváink is több helyen már jól látják el a feladatukat. Éberségüknek köszönhető, hogy legutóbb két esetben (a TÜKER 21-es és az Allami Irodatakarító NV-nél) megakadályozták, hogy jogosulatlanok vegyenek fel táppénzt. Persze a célunk nem a büntetés, hanem az, hogy felvilágosítás útján minden dolgozóval megértessük, hogy ma már az OTI a dolgozóké, tehát a dolgozók összességét károsítja meg az, aki jogosulatlanul akar táppénzhez jutni.

A beteglátogatásról szólva azonban el kell ismernünk, hogy vannak hiányosságaink. Igy a kórházi és szanatóriumi ágyak száma még kevés. De ennek ellenére szociálpolitikai osztályunk bármikor, bármilyen esetben fordult a kórházakhoz, az igazgató főorvosok minden kellően indokolt sürgős esetben, — pótágyakra is felvették a rászoruló betegeket.

Üzemi szoc. pol. hálózatunk most már dicséretet érdemlően ott tart, hogy az aktíváink mindenütt minőségi munkára törekszenek. Feladatuk azonban ott, ahol az ellenség a háttérben meghuzódik, még mindig nehéz. Igy történhet meg, hogy a szülők nem merik üdülésre elküldeni a gyermekeiket, mert féltik őket. Pedig minden üdülőhelyen kitünő az orvosi ellátás és kiváló pedagógusok vigyáznak, megfelelő segédszemélyzettel együtt a gyermekekre, akik számunkra, a magyar dolgozó nép számára a jövőt jelentik.

Ezek a jelenségek tehát arra figyelmeztetnek bennünket, hogy a felvilágosítás terén még sok a tennivalónk! Ellenségeink nem alszanak, ezért nekünk is nagyon éberekneknek kell lennünk. Minden aktívánknak meg kell értenie, hogy szociálpolitikai munkát végezni kitüntető feladat, mert nekünk kell a jó munkánkkal a mindennapi életben valóra váltani szeretett vezérünknek, *Rákosi* elvtársnak a mondását: „hazánkban legnagyobb érték az ember."

Menesdorf Antal
szoc. pol. titkár.

AZ ÁINV DOLGOZÓI *jó munkájukkal túlteljesítették felajánlásukat*

T. Szerkesztő Elvtárs!

Mi, az Allami Irodatakarító NV. dolgozói örömmel jelentjük, hogy nagy nemzeti ünnepünkre, április 4-re tett felajánlásunkat túlteljesítettük.

Ablaktisztításban a következő eredményeket értük el:

A Ledniczky-brigád heti 5086 négyzetméter teljesítményét 6507 négyzetméterre teljesítette.

A Zsacsovics-brigád heti 4500 négyzetméter teljesítményét 5500 négyzetméterre, a Balogh-csoport heti 4000 négyzetméter teljesítményét 5000 négyzetméterre, a Tarjáni-csoport heti 3000 négyzetméter teljesítményét 4000 négyzetméterre emelte fel.

Egyéni felajánlások eredményei:

Zsidai Ferenc szaktársunk heti 1000 négyzetméter teljesítményét 1500 négyzetméterre, *Exler* Lajos heti 1000 négyzetméter teljesítményét 1200 négyzetméterre emelte fel.

Az elért eredmények után elhatároztuk, hogy a fenti teljesítményeket nem csak megtartjuk, hanem lehetőleg fokozzuk is. Most már tudjuk, hogy a multhoz képest azért érhettünk el jobb eredményeket, mert Pártunk és szeretett vezérünk, *Rákosi* Mátyás elvtárs megmutatta nekünk az utat, amely a többtermelésen keresztül a szocializmushoz, a kommunizmus megvalósításához vezet. Mi megértettük az előttünk álló megvalósítandó cél jelentőségét és hazánk felszabadulásának ötödik örömünnepére is tettekkel akartunk méltók lenni a dicső Szovjet Hadsereg és a nagy szovjet nép felszabadulásunk érdekében hozott áldozataira.

Elvtársi üdvözlettel:

Ledniczky László
termelési felelős.

Olajfogó gyűrű a Dodge-motorokhoz

BÁTAI JÓZSEF ÚJÍTÁSA (FŐVÁROSI AUTOBUSZ KV)

A Dodge Whipon 214-es tipusú gépkocsik motorjainál hátsó, fekvő csapágyainál két félből álló, külföldi speciális kiképzésü lemezre öntött gumisimeringet helyeznek olajtömités céljából Ezt a simeringet külföldről beszerezni nem lehet, ezért ennek pótlására eddig a belföldi piacon található gumianyagot használták, melyet azonban az olaj megtámad s anak anyagát feloldva a motor olaját erősen szennyezi.

Ujító a motor főjavitása alkalmával, amikor a fekvő csapágyakat vonja ba fúrják, ugyanazon művelettel a hengerblokkba beesztergáltat a rajz szerint a külföldi simering tartó helyén. A beesztergálásba illeszkedik az úgynevezett alumínium tömítéstartó, melyet két részben csavaroznak fel. Ez az alumínium tömítéstartó olyan tartós, mint maga a motor. Ebbe helyezi a tömítést (Burgmann-félét), mely nem külföldi s ezt egyik főjavítástól a másikig nem kell cserélni.

Amíg a külföldi simering hiányában az eddig alkalmazott gumianyag általában 1000—2000 kilométerenként tönkrement és cserélni kellett, most az újító által alkalmazott tömítéssel a gépkocsi 40.000 kilométert fut le cserélés nélkül. A tönkrement simering cseréléséhez 20 szerelési óra és 28 Ft anyag (simering) volt szükséges. Az újítás alkalmazása a szerelési órák ráfordítását teljesen megtakarítja, mert csak a főjavítás alkalmával kell a Burgmant cserélni, anyagköltsége pedig: az aluminium tartó 15 Ft, a bele való Burgman 3 Ft, összesen 18 Ft. A Fővárosi Autóbusz KV ezt az újítást jó eredménnyel alkalmazza.

közlekedés
A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA
Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVARI ALADAR Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjármüvezetők Szaksz.), IVAN MIKLÓS Szállítómunkások Szaksz.) FERZSIGAN LASZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVAN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, VI. Munkácsy Mihály u 16 — Tel. 124—893 126—452.
Szikra Lapnyomda NV Budapest. VIII. Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ

Az üdülés felfrissít, megsokszorozza erőnket! Jelentkezz üdültetésre!

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Közlekedés

ÉLJEN MÁJUS 1,
a világ munkásságának seregszemléje,
a proletár nemzetköziség
harcos ünnepe!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 9. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 május 1.

MUNKÁVAL KÖSZÖNTJÜK MÁJUS ELSEJÉT,

a békéért küzdő dolgozók százmillióinak harcos seregszemléjét,

A SZOCIALISTA SZOVJETUNIÓT,

a népek szabadságának és függetlenségének főtámaszát,

A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG BUDAPESTI KONFERENCIÁJÁT!

Egy évvel ezelőtt, 1949 áprilisában, *Rákosi* Mátyás elvtárs, népünk forrón szeretett vezére ezeket írta egyik cikkében: *„Május elsején, a dolgozók nemzetközi seregszemléjén, újra számvetést csinál a magyar dolgozó nép."* Rákosi elvtárs megállapítása nemcsak 1949 májusára, hanem minden május elsejére szól, mert ezek a május elsejék, a dolgozók nemzetközi seregszemléi, egyben a magyar dolgozó nép seregszemléi is, az eredmények és hiányosságok számbavételei, a követendő út és feladatok mérföldkövei.

Ha visszatekintünk az előző május elsejékre, azt látjuk, hogy ezek valamennyien fejlődésünk egy-egy állomását jelképezik.

Ki ne emlékezne 1919 májusára, a dicsőséges proletárforradalom májusára, amikor több mint félmillió ünneplő ujjongva vonult fel a vörös Budapest utcáin és terein, a proletárdiktatúrát éltetve, amely akkor tette először szabaddá a magyar dolgozók millióit.

Ki ne emlékeznék a hatalmas Szovjetunió dicsőséges hadserege, a nagy *Sztálin* felszabadítása után elkövetkezett májusokra, melyek mindegyike egyben jellemzője volt a politikai és gazdasági fejlődésünknek.

1945-ben a magyar dolgozó nép önfeledten ünnepelte a felszabadulást május elsején. 1946 májusát az jellemezte, hogy a magyar kommunisták, a Magyar Kommunista Párt harci programmot adott, küzdelmet vívott az újjáépítésért, az ország felemelkedéséért, de ugyanakkor kíméletlen harcot folytatott a reakció ellen. 1947-ben a hároméves terv, a magyar jólét kulcsa volt a fő jelszó. 1948-ban már a fordulat évének eredményeit ünnepeljük. A májusi zászlókon már a két munkáspárt egyesülését, a munkásosztály marxista-leninista alapon létrejövő hatalmas, egységes pártját ünnepelte a dolgozó magyar nép. 1949 májusában a dolgozó nép milliói, a munkásosztály élcsapatának, a Magyar Dolgozók Pártjának és *Rákosi* elvtársunk vezetése alatt, szövetségben a dolgozó parasztsággal, elindult a teljes felemelkedés felé. Sor kerülhetett a nemzet legjobb erőinek egyesítő ére, a Magyar Függetlenségi Népfront megalkotására, amely a Magyar Dolgozók Pártja és a munkásosztály vezetésével összpontosítja az országerejét az ötéves terv végrehajtásában.

1950 május elseje, a nemzetközi munkásosztály seregszemléje, döntő mértékben a béke erőinek nemzetközi seregszemléje. Az imperialista háborús kalandorok fokozódó agressziója és határt nem ismerő fegyverkezése előtérbe hozza a legerősebb fegyver harcbavetését a békéért vívott küzdelemben: a dolgozók nemzetközi egységének megszilárdítását.

A békéért vívott harcban, miután a béke védelme minden dolgozó ügye, mozgósítani kell a világ valamennyi dolgozóját fajra, nemre, vallásra és politikai nézetre való tekintet nélkül abba a hatalmas táborba, mely a Szovjetunió vezetésével, *Sztálin* elvtárs bölcs irányításával harcol a békéért.

Az egész világon készülnek a dolgozók május elsejének, a béke megvédése jegyében való megünneplésére. Persze nem mindenütt azzal a nyugalommal és a nyugodt készülődés lehetősége közepette, mint nálunk. A nyugodt ünneplés lehetősége csak a Szovjetunióban és a népi demokráciákban van meg. Ezek az országok, a szabadság és a béke országai, ahol a dolgozók százmilliói készülnek a munka kiváló eredményeivel a proletariátus nagy ünnepére. Mennyivel más a helyzet a marshallizált országokban és az imperialistáknál. Különféle törvénnyel, rendeletekkel és rendőri intézkedésekkel, aljas provokációkkal akadályozzák a dolgozók millióinak ünneplését, harcos kiállását a béke ügye mellett.

A hatalmas Szovjetunió és a népi demokráciák százmilliói segítik a nemzetközi proletariátus harcát és kifejezésre juttatják szolidaritásukat a tőkés és gyarmati országok elnyomottjaival a békéért és függetlenségükért vívott harcukban.

A Szakszervezeti Világszövetség szervezi ezt a harcot, amelyet az imperialista államokban vívnak a kizsákmányolt milliók a szabadságjogokért, függetlenségükért, szociális felemelkedésükért, s amely harc szorosan összefügg a békéért vívott harccal.

Ennek a harcnak előmozdítására ül össze Budapesten a Szakszervezeti Világszövetség Elnöksége és Végrehajtó Bizottsága. Ez a tanácskozás újabb mérföldkőve lesz annak a küzdelemnek, amelyet a kommunista és munkáspártok irányításával a dolgozók tízmilliói vívnak a tartós békéért az imperialisták zsoldjában lévő háborús uszítók ellen.

A budapesti értekezlet még szorosabbra fogja fűzni a nemzetközi proletariátus egységét, amely komoly záloga a béke megvédésének.

A béketábor győzelmének biztosítéka a hatalmas Szovjetunió és a világ dolgozóinak nagy vezére, *Sztálin* elvtárs. A legyőzhetetlen Szovjetunió mögé szilárdan sorakozik fel a békét akaró dolgozók sokszázmilliós tábora.

Mi, magyar dolgozók boldogan és büszkén valljuk magunkat a béketábor tagjának. Dicsőséges Pártunk és szeretett tanítónk, *Rákosi* elvtárs vezetésével ezen a május elsején még szorosabbra zárjuk sorainkat, hogy a magunk frontszakaszán még jobban helyt tudjunk állni, még jobban növeljük erőinket a békéért vívott küzdelemben.

Mi a helyzet az imperialistáknál? Amikor a béketábor eredményes harcairól, győzelméről, erőinek növekedéséről beszélünk, elsősorban a Szovjetunió erőinek növekedésére kell rámutatnunk. Amíg ugyanis a Szovjetunióban a legutóbbi év alatt 20 százalékkal emelkedett a termelés színvonala és a Nagy Honvédő Háború óta immár harmadszor szállították le jelentős mértékben az árakat, — addig az Egyesült Államokban 22 százalékkal esett a termelés és 64 százalékkal növekedett a munkanélküliség. Ugyanakkor a marshallizált Franciaországban a dolgozók életszínvonala a háború előttinek még 50 százalékát sem éri el, nő a nyomor és a munkanélküliség.

Az imperialisták nagyon jól tudják, hogy azok a kimagasló eredmények, gazdasági sikerek, amelyeket a Szovjetunió és támogatása révén a népi demokráciák a második világháború után elértek, szilárd alapja és biztosítéka a békéért folyó harc győzelmének. Ezért folyamodnak aljas provokációkhoz, küldik be felderítésre repülőgépeiket szovjet területre, ezért szervezik lepénzelt kémügynökségeket a demokráciákban. Aljas munkájukkal próbálják gyengíteni, persze sikertelenül a népi demokratikus országok győzelmeit a szocializmus építésében, melyet támaszunk és segítőnk, a hatalmas Szovjetunióra támaszkodva értünk el politikai és gazdasági vonatkozásban egyaránt.

Fáj nekik a népi demokráciák termelési eredménye. Fáj nekik, hogy a mi termelési színvonalunk 40 százalékkal, a lengyeleké 70 százalékkal, a bolgároké 100 százalékkal, a csehszlovákoké pedig 40%-kal haladja meg a háború előtti eredményeket. Életszínvonalunk 40 százalékkal magasabb, mint 1938-ban volt és már nem fenyeget senkit hazánkban a munkanélküliség réme.

A béketábor erejét hatalmasan megnövelte a kínai nép történelmi győzelme és a német demokratikus köztársaság megalakulása. Ha számszerűleg fejezzük ki a béketábor erejét, elmondhatjuk, hogy ma, csupán a Szovjetunióban és a népi demokráciákban a föld egész lakosságának mintegy fele, több mint 800 millió ember tartozik hozzá.

Minket, a béketáborhoz tartozó népeket erősítik a marshallizált országok és a gyarmatok dolgozóinak sikerei is, amelyeket a terror és kíméletlen hajsza közepette érnek el az elnyomókkal szemben. A hatalmas sztrájkok, s ezek között is elsősorban a szakmánkhoz tartozó kikötőmunkások, vasutasok bérharcai és munkamegtagadásai a fegyverszállításoknál, — mind-mind a béke táborát erősítik. Vietnamban, Dél-Koreában eredményesen harcolnak felszabadulásukért a népek.

Május Elseje kifejezi azt az erőt, amely a kommunista pártok vezetésében és irányításában rejlik, s amely erő a világ valamennyi országában a munkásosztály köré tömörített minden haladó erőt a békéért, a demokráciáért, a szocializmusért vívott harcban.

Május Elseje a felszabadult szocialista munka ünnepe is. Fáradhatatlanul küzdenünk kell a háborús uszítók, a kardcsörtető imperialisták ellen a termelés frontján is. Ha mi termelési győzelmet győzelemre viszünk, ez egyben azt is jelenti, hogy döntően győzelmet aratunk hazánkban a háború erői felett is. Minden ilyen győzelem hatalmas erőgyarapodást hoz népi államunk számára és már ez is meghátrálásra kényszerítheti a háborúra bujtogatókat.

Dolgozóink tudják, hogy a szocialista munkaverseny nyel ötéves tervünk végrehajtását biztosítjuk, amivel a békefront ránkeső szakaszát erősítjük. Dolgozóink ezért készültek és készülnek Május 1. munkafelajánlással méltó módon történő megünneplésére. Dolgozóink azt is tudják, hogy felajánlásuk nem csupán Május Elseje tiszteletére történik, hanem ezen túlmenőleg ötéves tervünk első tervévének időelőtti teljesítésére, az ifjúsági egységesítő kongresszus sikeréért, az önköltségcsökkentésért, az anyaggal való takarékosságért, a minőségért, a selejtcsökkentésért. Mindezek, de nem utolsó sorban a munkaverseny kiszélesítéséért folytatott küzdelem, a sztahánovista-mozgalom, a „2000 tonnás", az „500 kilométeres" vasutas, a „100.000 kilométeres" gépjármű- és a „350 tonnás" HÉV-mozgalom kiterjesztéséért folytatott harc szorosan és elválaszthatatlanul egybeforrt a békéért való harccal, a béketábor erejének növelésével.

Ebbe a harcba kapcsolódtak bele dolgozóink akkor, amikor a „2000 tonnás"-mozgalomban rövid két hónap alatt több mint 2 millió forint önköltségcsökkentést értek el, és azok a dolgozóink, akik az „500 kilométeres" mozgalomban járnak élen s amellyel 17.000 forintot takarítanak meg naponta nemzetgazdaságunknak.

A béketábort erősíti például *Takács* Pál elvtárs, az Északi Járműjavító NV marósa, aki április 4-re befejezte első tervét és Május 1-re már előljár 1951. évi terve első negyedévének teljesítésében. Vagy *Bartos* József, az Istvántelki Járműjavító NV sztahánovista esztergályosa, aki napi átlagos 350 százalékos teljesítményét Május 1-re 400 százalékra emeli és vállalta, hogy ezévi tervét augusztus 20-ig befejezi. Itt vannak a Szolnoki Műhely ilyenmunkásai is, akik Május elsejére befejezik ötéves tervük első évét.

A közúti közlekedésieknél, a Füzessy-főműhelyben pl. *Bánsági* Jenő esztergályos teljesítménye állandóan meghaladja a 200 százalékot, *Kiss* I. József esztergályos pedig már túlhaladta a napi átlagos 210 százalékot. A Fővárosi Vasútépítő NV-nél *Takács* Pál és *Becz* István lakatosok járnak a felajánlás élén 1.030 százalékos teljesítményükkel.

A gépjárművezetőknél *Füller* Lajos, a Teherfuvar NV hegesztője április 4-ig befejezte fél éves tervét és átlagos napi teljesítménynél 673 százalékra emelte. Így Május elsejére megközelíti első tervévének befejezését. Ugyanakkor szakmai tapasztalata átadásával elérte azt, hogy az elmúlt héten a műhely 400 százalékos átlaggal teljesítette a normát. A „100.000 kilométeres"-mozgalomban ugyancsak a béke ügyét szolgálják az élenjáró *Zentai* József, *Zagotta* György és *Csonka* István, akik 280.000 kilométert tettek meg főjavítás nélkül.

A szállítómunkások sem akarnak lemaradni a békefront ráuk eső szakaszának megvédéséből. A Belsped dolgozói, a feladási osztály október 31-ig befejezi első évi terv-

(Folytatása a második oldalon.)

Éljen Sztálin, a világ dolgozóinak bölcs tanítója, a békeharc lángeszű vezére, a magyar nép igaz barátja!

M. HARLAMOV:
A BÉKE ŐRHELYÉN

Csaknem egy esztendő telt el a béke hívei párizsi és prágai világkongresszusának összehívása óta. És a kongresszus kiindulópontja volt százmillók hatalmas békemozgalmának. „Hisszük — mondotta a világkongresszus kiáltványa —, hogy mindazok, akik új háborúra törekszenek, összeesküvésük minden fordulatánál a néptömegek olyan hatalmas erővel találják szemben magukat, amelyek meg tudják védeni a békét."

A kiáltvány rámutatott arra, hogy a béke megvédelmezése valamennyi nép ügye, s hogy ebben az igazságos ügyben a sikerek eléréséhez bátorságra és újból csak bátorságra van szükség. A felhívás, hogy a népek harcolják végig győzelmesen a béke csatáját, lelkes fogadtatásra talált minden országban. A népek egyre határozottabban követelik, hogy fékezzék meg a veszett háborús gyujtogatókat, akik az emberiséget egy új borzalmas vérfürdőbe akarják taszítani.

A történelem nem ismert még ilyen széles és az emberiséget így magába ölelő békemozgalmat, amilyen az utolsó évben alakult ki. Az emberek százmillióí a földkerekség minden táján, nemzetiségre, nemre, politikai és vallási meggyőződésre való tekintet nélkül, egyre aktívabban szállnak sikra a háborús gyujtogatók ellen. A békének hatalmas szervezett frontja keletkezett. Ennek élén a Szovjetunió áll, a népek szabadságának és baráti együttműködésének hűséges és fáradhatatlan előharcosa. Nyolcszázmillió ember — a földgömb lakosságának csaknem a fele — vesz részt a béke hiveinek mozgalmában.

Minden egyes nap újabb bizonyítékkal támasztja alá Sztálin bölcs szavait, hogy az egyszerű emberek milliói állnak őrt a béke ügye mellett. A világkongresszus Állandó Bizottságának harmadik ülésszaka, amelyet március 16-tól 20-ig tartottak Stockholmban, azt mutatta, hogy a mozgalom fejlődésének új szakaszába lépett. Az Állandó Bizottságnak a napokban közzétett felhívása, amelyet munkások, tisztviselők, tudós írók, társadalmi tényezők és politikusok írtak alá, ezt mondja: „Követeljük az atomfegyvernek, a megfélemlítés és a tömeggyilkolás fegyverének feltétlen betiltását. Követeljük szigorú nemzetközi ellenőrzés felállítását e határozat teljesítésére. Véleményünk szerint az a kormány, amely először alkalmazza bármely ország ellen az atomfegyvert, bűntettet követ el az emberiség ellen és háborús bűnösnek tekintendő. Felhívjuk a világ minden jóakaratú emberét ennek a felhívásnak az aláírására."

Ez a felhívás komoly figyelmeztetés a fékevesztett atompolitikusoknak. Most már tudják: felelniök kell a népek előtt. A háborús gyujtogatóknak világosan megmondták: az igazságos büntetés utoléri azt a kormányt, amely először alkalmazza az atomfegyvert. Az ilyen kormányt együttesen és minden tagját háborús bűnösnek fogják tekinteni. E figyelmeztetés mögött félelmetes erő áll: a világ minden jóakaratú embere, akiket az Állandó Bizottság felhív arra, hogy az említett felhívást írja alá.

Az emberiséget fenyegető sötét erők elleni tettekben megnyilvánuló harc eltökéltsége konkrét cselekedetekben öltsön testet és ezek a tettek arra irányuljanak, hogy meghiusítsák az imperialisták háborús előkészületeit.

A béke harcához aktívan csatlakoztak a nemzetközi demokratikus szervezetek: a Szakszervezeti Világszövetség, a Nők Nemzetközi Demokratikus Szövetsége, a Demokratikus Ifjúság Világszövetsége és még sok más. Számos országban a béke hívei nemcsak nemzeti bizottságokat alakítottak, hanem a városokban és falvakban, üzemekben és hivatalokban is megalakultak. A béke hívei világkongresszusának Állandó Bizottsága kötelékébe ezidőszerint ötvenkét nemzeti bizottság tartozik. Az Állandó Bizottság érintkezést tart fenn ezenkívül 22 más ország demokratikus szervezeteivel. Az elmult évben mintegy 40 nemzeti kongresszust tartottak a béke hívei a különböző országokban.

A leszerelésért és az atomfegyver eltiltásáért széles hadjárat indult több mint negyven országban. Az agresszív erők ellen irányuló tömegmozgalom gyors növekedését mutatja Olaszország, Franciaország, Kina, India, Afrika, Közelkelet és a délamerikai országok egész sora. Igaz, olyan országokban, mint az Egyesült Államok, Anglia és néhány skandináv állam ez a mozgalom nem fejlődött ki az ottani lehetőségek arányában. De ezekben az országokban is napról-napra növekszik a béke hívelnek a száma, s egyre erőteljesebben hangzik a tiltakozás a háború ellen.

Óriási mértékben hozzájárult a béke ügyéhez az az összszövetségi értekezlet, amely 1949 augusztus 25-től 27-ig zajlott le Moszkvában. Ez az értekezlet hívta életre a béke védelmének Állandó Bizottságát és reáruházta azt a nemes feladatot, hogy minden módon erősítse a népek közti barátságot, leplezze le a háborús gyujtogatókat és az egész Szovjetunió méretelben hangolja össze a béke védelmére alakult szervezetek tevékenységét.

Nagyjelentőségű a küldöttségek cseréje az angol munkások és a Szovjetunió egyes városai és köztársaságai közt (London és Moszkva, Skótország és Ukrajna, Birmingham és Szverdlovszk, New-Castle-upon Tyne és a Donmenti Rosztov közt).

Impozáns tüntetés volt a békeharc nemzetközi napja, amelyet október 2-án nagy sikerrel tartottak meg a világ minden táján. Azok a népes gyülések és tüntetések, amelyeket ezen a napon rendeztek minden országban, megmutatták, milyen óriási népi erők mozdultak meg.

A világkongresszus Állandó Bizottságának titkársága nem sokkal a stockholmi ülésezés előtt javaslatokat dolgozott ki a béke védelmére. Ezek a javaslatok követelik a fegyverkezési verseny megszüntetését, az atomfegyver eltiltását, a gyarmati rablóháború megszüntetését Malajában, Vietnamban és Burmában, a „négerek háborújának" megszüntetését. Teljesen érthető, hogy az Állandó Bizottság javaslatai meleg együttérzésre és támogatásra találtak minden ország népeinél, s harci lobogóvá lettek a háborús gyujtogatók ellen.

Egészen más fogadtatásra találtak ezek a javaslatok a kapitalista országok uralkodó köreinél. Az Egyesült Államok State Departmentje, mint ismeretes, megtagadta a beutazási vizumok kiadását a Világkongresszus Állandó Bizottságát képviselő küldöttségnek, amely a kultúra, a tudomány és a hitélet ismert képviselőiből állott. A State Department az e kérdésben kiadott hosszú és zavaros nyilatkozatával világosan kifejezésre juttatta félelmét azzal a kéréssel szemben, hogy engedje be a béke küldöttségét az Egyesült Államokba.

És valóban támogathatnak-e a béke védelmére irányuló javaslatokat az Egyesült Államok monopolistái, akik a nemrég lezajlott háborún hatalmas vagyonokat haracsoltak össze és a népek vérét meggazdagadásuk forrásává tették!

A békének még a gondolata is vesszett dühöt idéz fel bennük!

A holland hatóságok tengerentúli gazdáik példáját követve nemcsak megtagadták a béke küldöttségének bebocsátását az országba, de tovább is mentek: letartóztatták, majd kiutasították a delegátusokat az országból. Megtagadták a béke delegációjának fogadását Angliában és Belgiumban is.

De a háborús hisztériát szító és gyülöltséget elhintő imperialista összeesküvők ellen feltámad az emberiség millióinak haragja.

A béke hiveinek mozgalmában uj jelenség, hogy megmutatja minden becsületes ember egyre növekvő készségét a tettekben megnyilvánuló harcra az angol-amerikai imperialisták összeesküvése ellen. Válaszul a háborús gyujtogatók tetteire — a béke harcosai támadásba mennek át s meghiusítják a reakció erőinek agresszív szándékait.

Az amerikai fegyverek kirakodását megtagadó marseillei dokkmunkások dicsőséges kezdeményezése elemi erővel terjedt át Franciaország minden kikötőjére, majd Hollandia, Belgium, Olaszország, Norvégia és Északafrika legnagyobb kikötőire.

Számos országban egyre nagyobb arányokat öltött a tömegek tiltakozása az imperialisták Délkeletázsiában folytatott gyarmati háborúi ellen.

A nizzai tengerészek, amikor megtudták, hogy Tito Jugoszláviájába rakétalövegek kibocsátására szolgáló berendezéseket szándékoznak elindítani, a tengerbe dobták azokat. Joinville-ben (Franciaország) a munkások ledobták a szerelvényekről a Vietnamba útnak indítandó kis tankokat. A francia munkások a megtorlások ellenére sztrájkokkal követelik a vietnami háború megszüntetését.

És itt van egy jellegzetes határozat, amelyet a békemozgalom bizottsága fogadott el nemrégiben Genovában (Olaszország) az „Ansaldo" konszern gyáraiban. A béke hiveinek bizottsága helyeselte a dokkmunkások eljárását, akik meglagadták az amerikai fegyverek kirakodását s egyben kijelentette, hogy a munkások ezekben az üzemekben nem engedik még a fegyvergyártást.

Eskűszerű ünnepélyességgel hangzik a livornói dokkmunkások gyülésén elfogadott határozat: „Livorno kikötő dolgozói más olasz és európai kikötők munkásainak példáját követve soha sem járulnak hozzá olyan fegyverek be- vagy kirakodásához, amelyeket a washingtoni egyezmények alapján szállítanak".

A háborús uszítóknak és csatlósaiknak gyakori „szemlekörútjai" és „turista utazásai", amelyeken háborús tömböket eszkábálnak össze, az európai országok széles néptömegeinek felháborodását hívják ki maguk ellen. Így Hollandia és Norvégia dolgozói erőteljes tiltakozással fogadták Montgomery, az angol háborús gyujtogató megjelenését. Belgiumban az amerikai követség épülete előtt tiltakozó tüntetés zajlott le a Lanham tábornok vezetése alatti amerikai katonai misszió támogatása ellen. A tüntetők röpcédulákat szórtak ilyen felirásokkal: „Munkát, kenyeret és békét akarunk. Nincs szükségünk fegyverre és tábornokokra, nekünk béke kell! A dokkmunkások nem fogják kirakni az amerikai fegyvereket. Nemet mondunk a háborúnak. Menjen haza Lanham úr".

Az imperialisták az utóbbi időben fokozták megtorló és megfélemlítő rendszabályaikat a béke hívei ellen. Franciaországban életbeléptették a szégyenletes fasiszta törvényeket, amelyek Franciaország szabadságának és függetlenségének harcosait a legkegyetlenebb büntetésekkel — életfogytiglani fegyházzal és halálos ítélettel fenyegetik. A rendőrség rendkívüli felhatalmazást kapott. Hasonló rendszabályokhoz kezd folyamodni a burzsoázia más országokban is.

De már nem olyan időket élünk, amikor az ilyen rendszabályok gátat vethetnének a népek harcának a szabadságért, a békéért, az életért. A háborús gyujtogatók elleni harcot nem lehet megállítani semmiféle megtorlással, a béke harcosait nem lehet megfélemlíteni.

Minden országban millió és millió ember állt a békeharc nagy lobogója alá. A népek mozgalma élén a hatalmas Szovjetunió áll. A sztálini békepolitika elismerésre és támogatásra talál az egész haladó emberiségnél. A Szovjetunióval egy táborban van a Kínai Népköztársaság és a népi demokrácia minden országa.

A békéért folytatott harc már átcsapott új szakaszába, a háborús gyujtogatók elleni konkrét cselekedetek szakaszába. Mi a békét nem kérjük, jelenti ki a béke harcosainak hatalmas hadserege, ki fogjuk harcolni!

A harc a békéért minden népnek életbevágó ügye. A béke tábora sokkal erősebb a háborús gyujtogatóknál. A világ egyszerű emberei nem kímélik erejüket, hogy meghiusítsák az imperialisták szándékait.

A békéért folytatott harc útja világos. Ezt az utat Sztálin elvtárs mutatta. Az agresszió és az új háború kirobbantásának angol-amerikai politikája csak az imperialista összeesküvők szégyenletes bukásával végződhetik.

A béke legyőzi a háborút!

(Folytatás az első oldalról)

kiszabását, de hasonló jó munkával, a „200-as"-brigádok számának nagyarányú növelésével veszik ki részüket a termelés előmozdításának ügyéből.

A Dunakeszi Járóműjavító NV dolgozói az április 4-i több mint 2 millió forintos felajánlásukat Május Elsejére tovább akarják fejleszteni. 720 dolgozó csatlakozott máris Lidia *Korabelnyovka* mozgalmához és Május Elsejére megtakarított anyagból már eddig 50.000 forint értékű megtakarítást mutatnak fel. Hasonlóan lelkes a Vorosin-mozgalomhoz való csatlakozás is.

Május 1. egyben Pártunk győzelmének ünnepe. A magyar munkásosztály és a magyar dolgozók sok harcos Május Elsejei megmozdulásban juttatták kifejezésre szabadságszeretetüket és testvéri szolidaritásukat a világ dolgozói iránt. Az idei Május Elsejének különösen nagy jelentősége van, amikor szervezett dolgozóink kifejezésre fogják juttatni, hogy megingathatatlan bástyái vagyunk annak a békefrontnak, amelynek vezetője és legfőbb ereje felszabadítónk, a nagy Szovjetunió. A magyar munkásosztály kezében magasan leng a nemzetközi proletariátus vörös lobogója és 1945 óta a magyar nép, nagy pártja, a Magyar Dolgozók Pártja és szeretett vezérünk, *Rákosi* Mátyás vezetésével hatalmas utat tett meg a fejlődésben, a boldog szocialista Magyarország megvalósításában. További győzelmeink biztosítéka, hogy tanulunk nagy példaképünktől, a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjától. Szélesítjük Pártunk tömegkapcsolatait, fokozottabban érvényt szerzünk a párton belüli demokráciának, s *Rákosi* elvtárs útmutatása alapján, a kritika és önkritika alkalmazásával eltávolítjuk a fejlődés útjából azokat az akadályokat, melyek gátolnak bennünket nagyobb eredmények elérésében.

Építő munkánk eredményét, amelyet a háborús uszítók veszélybe akarnak dönteni, a termelés frontján kell elsősorban megvédeni. Tőlünk, jó munkánktól függ az, hogy lesz-e háború. Ezt kell kifejezésre juttatnunk Május Elsején. Azt kell kifejezésre juttatnunk, hogy elitéphetetlen szövetség fűz bennüket a Szovjetunió-vezette béketáborhoz és hogy minden áldozatot meghozunk a béke védelmében, hogy dicsőséges Pártunk vezetésével mindig szilárdabbak leszünk a magunk szakaszán.

Éppen ezért dolgozóinknak jó termelési eredményekkel, a termelékenység állandó növelésével kell bizonyítaniuk, hogy megértették feladataikat a béke védelmében. Hogy megértették azt, hogy a május elsejei felajánlás sikere, de minden utána következő termelési eredmény komoly csapás az imperialistákra. Mutassuk meg, hogy nemcsak teljesítjük, hanem túlteljesítjük vállalásainkat, részt veszünk a május elsejei felvonuláson, hogy kifejezésre juttassuk érzéseinket a békéért folyó harcban.

Elvtársak! Szaktársak! Mozgósítsatok üzemeitekben a béke védelmére, mélyítsétek el a proletár nemzetköziség szellemét, mélyítsétek el a ragaszkodást a hatalmas Szovjetunióhoz, mint a béke legfőbb őréhez. Mélyítsétek el dolgozó népünkben a szeretetet győzelmeink szervezője, a Magyar Dolgozók Pártja iránt! Munkátok eredménye jelentkezzen a szocialista munkaverseny fejlődésében, a termelékenység állandó növekedésében, abban, hogy méltóképpen felkészültök a hatodik szabad Május Elseje megünneplésére és emlékezetessé tételére!

Ünnepeljétek Május Elsejét, és köszöntsétek munkával a békéért küzdő dolgozók százmillióinak harcos seregszemléjét, köszöntsétek munkával a népek szabadságának és függetlenségének fő támaszát, a szocialista Szovjetuniót és köszöntsétek munkával a Szakszervezeti Világszövetség, a tartós béke szilárd támaszának budapesti konferenciáját!

Pártunk népnevelőinek jó munkáját az üzem eredményei mutatják

Ránk, vasutas dolgozókra nagy feladatok várnak ötéves tervünk teljesítésénél, szocialista hazánk felépítésénél. Ezeknek a feladatoknak tudatosításánál, a problémák megoldásában nélkülözhetetlen segítséget nyujt a népnevelő munkája. Ők foglalkoznak a dolgozók politikai nevelésével, szocialista öntudatuk fokozásával. Így válnak dolgozóink legjobbjai a szocialista munka hőseivé. A népnevelők eredményes munkája kapcsolja be széles tömegeinket a termelés emeléséért vívott harcba. Ők segítik elő, hogy a verseny tömegmozgalommá váljék, az önköltség és selejt csökkenjen, hogy érvényesüljön a kritika és önkritika fejlődést eredményező módszere.

Népnevelőnk előtt példaként állanak a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának hős népnevelői. Példájuk még odaadóbb, még eredményesebb munkára készteti népnevelőinket.

•

Ezekről beszélgetünk *Varga* Sándor elvtárssal, a Dunakeszi Járóműjavító NV politikai tisztjével.

— Minden héten tartunk népnevelő értekezletet — mondja. — Itt beszéljük meg új feladatainkat, tájékoztatjuk elvtársainkat Pártunk határozatairól és a termelés kérdéseiről.

— Népnevelőink jó munkája a legutóbbi pártvezetőségi választás előkészítésénél is megmutatkozott. Ennek volt eredménye az, hogy a gyűléseken a tagság teljes számban és aktívan vett részt.

— Népnevelőink nagy része maga is példamutatóan vesz részt a termelésben. Így Madarasi Lipótné is, aki átlagos 230 százalékos teljesítménnyel — az élenjárók között halad. Néhány nappal ezelőtt részesült 500 forintos jutalomban. *Polák* István fényező állandóan 200 százalék fölött teljesít. *Dobrovics* János alvázlakatos szintén részesült — jó munkája eredményeképpen — 500 forintos pénzjutalomban.

— Persze, ez nem mondható el minden népnevelőnkről. Így *Burján* Vince alvázas, *Nagy* Benjámin lemezfeszítő, *Bolyó* János villanyszerelő, *Cser* József lakatos, *Gémesi Zoltán* alvázas és *Mecseki* Dezső lakatos csoportvezető — bizony — nem úgy végzi felelősségteljes népnevelői munkáját, ahogyan azt tőle a Párt elvárná... Igyekezni fogunk megtalálni a módját annak, hogy ezekkel az elvtársakkal külön is foglalkozva, megtudjuk népnevelői munkájuk hanyag elvégzésének okát. Mert népnevelőnek lenni kitüntetés és aki ezt nem annak tekinti, annak nincs is közöttük semmi keresnivalója...

•

Gabrielli elvtárs végzi legeredményesebben népnevelői munkáját. Egyben a Párt alapszervi káderese és mint kőműves, a termelés vonalán is kitűnik jó munkájával.

— Minden kínálkozó alkalmat felhasználok dolgozótársaim politikai felvilágosítására. — mondja Gabrielli elvtárs. — Így ebédszünet alatt is elbeszélgetek szaktársaimmal az időszerű politikai és termelési kérdésekről. Igyekszem mindenki problémáját magamévá tenni és minden téren tanácsaimmal segítségükre lenni.

— Népnevelői munkánk eredménye megmutatkozott az április 4-i felajánlások túlteljesítésében is. A főműhely összteljesítményének összege 2,077.898 forint! — De még alaposabb, még lendületesebb népnevelői munkával készülünk május 1. méltó megünneplésére.

Testvéri üdvözlet a szocializmus építésében, s a békéért folyó harcban velünk egysorban küzdő népi demokráciáknak!

A Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetségének felhívása
MÁJUS 1-NEK MEGÜNNEPLÉSÉRE,
a békéért való küzdelemre

A világ szárazföldi és légi közlekedésének munkásaihoz és munkásnőihez

Május elsejének ebben az évben, az egész világ munkavállalói számára a küzdelem és összefogás napjának kell lennie — tekintet nélkül politikai, frakciói vagy vallásbeli felfogásukra.

A többi szervezetek dolgozóival karöltve ünnepeljétek meg ezt a nagy napot a küzdelem határozott tetteivel a Béke megvédésének érdekében, hogy meg lehessen menteni az emberiséget egy új háború szörnyűségeitől, a dolgozók elemi érdekeinek megvédése és a nemzeti szabadság és függetlenség érdekében.

Vegyetek részt lelkesedéssel az egész világ városaiban és falvaiban megrendezendő tüntetéseken, ünnepléseken.

A kapitalista iga alól felszabadult országokban az örőm megnyilvánulásának hatalmas ünnepe lesz.

Férfiak és nők egyaránt kifejezésre fogják juttatni a szocializmus építésének sikerébe vetett hitüket, mert a szocializmus a jólétet, a boldogságot és a Békét jelenti.

Elvtársaink, akik ebben az új társadalmi rendszerben élnek, megvalósították már azoknak a becsületes embereknek idealját, akik azt kívánják, hogy minden egyes dolgozó munkája egyúttal az összes többi dolgozó haladását és jólétét is szolgálja.

A kapitalista irányítás alatt álló országokban küzdelmeink közvetlen célja a létminimum elérése.

Egységünk a Béke megvalósítására és a gyarmati háborúk végetérésére irányuló akaratunk szilárdságában jut kifejezésre.

Május elseje a nemzetközi szolidaritás napja, ezen a napon szilárdan követelni fogjuk a gyarmati elnyomás végét és minden nép számára azt a jogot, hogy demokratikus szabadságban élhessen

E napokban az angol-amerikai imperialisták nyiltan követelik a kalandok és a háború politikáját.

Számukra, akik világuralomra törekszenek, a háború nem egyéb jövedelmező üzletnél, ezt az alkalmat várják, hogy jövedelmeiket férfiak és asszonyok milliónak vérével és szörnyű szenvedéseivel gyarapítsák.

Am a dolgozók szemében a háború egyértelmű a gyötrelmekkel, az éhséggel, az asszonyok és árvák végnélküli fájdalmával.

E veszéllyel a Szakszervezeti Világszövetségbe tömörült munkásosztály óriási erejét kell szembeállítanunk.

1950 május elsején kifejezésre fogjuk juttatni akaratunkat, hogy nem dolgozunk a Szovjetunió, a győzelmes szocializmusnak hazája és a népi demokráciák ellen készülő háború érdekében.

Ünnepeljétek meg 1950 május elsejének nagy napját üzemi és hivatali békebizottságaitok megszervezésével, illetőleg megerősítésével. E bizottságoknak együtt kell működniök a tömegek mozgósításáért, a béke megvédése érdekében.

Minden olyan pályaudvaron, raktárban, műhelyben, hivatalban, légi központban, mindenütt, ahol szállítómunkások vannak, olyan békevédelmi bizottságoknak kell lenniök, amelyek fajra való tekintet nélkül egyesítik a férfiakat és az asszonyokat, s így csatlakoznak a Béke Híveinek Világbizottságához.

Tegyetek bizonyságot nap mint nap után hatamas tevékenységtekről a sajtó, a népgyűlések, az előadások, a beszámolók, plakátok hathatós segítségével.

Leplezzétek le szüntelen — konkrét formában — az imperialista tábor gonosztevő terveit és a háborúra való lázas készülődéseit.

Kapcsoljátok egybe a gazdasági követeléseket, a nyomor, éhség, munkanélküliség ellen és szakszervezeti jogaitok édekében folytatott küzdelmeteket a békecharccal.

Gyülekezzetek mindannyian a Szakszervezeti Világszövetség zászlaja alá, megerősítve testvéri kapcsolatiokat az egész világ dolgozóival való szolidaritásban.

Leplezzétek le az elhajlókat és a szirájtörőket, a nemzetközi szakszervezeti mozgalom egységes törekvéseinek árulóit, akik gyalázatos módon az új háború élesztőinek szekerét tolják.

Mindenütt, ahol a munkások hősies akcióik folytán a kapitalista elnyomás áldozatává válnak, — elvtársaink kötelessége, hogy a szolidaritás alapján számukra hathatós segélyt nyujtsanak.

Május elsejének ünnepe alkalmával szilárd akaratuknak adnak kifejezést:

— Munkabéreik megjavítása érdekében.
— A munka biztonsága érdekében.
— Az egyenlő munkáért, egyenlő bért elvének érdekében.
— A világi iskolák megvédése érdekében, valamint a gyarmati és fél-gyarmati népek írástudatlanságának leküzdése érdekében.
— A szabadságjogok megvédése érdekében.
— A fasizmus ellen való küzdelemben.
— A béke megvédése érdekében és a fegyverek kirakodásának és megmunkálásának megtagadásában.
— Követeljétek az atomfegyverek eltiltását és megsemmisítését!

Felétek fordul telve bizalommal és szeretettel a kapitalista, valamint a gyarmati és félgyarmati országok dolgozóinak tekintete.

Ezek a dolgozók tudják, hogy a ti országaitok sikere és gazdasági megerősödése garanciája a Békének és minden nép szabadságának.

Dolgozzatok minél nagyobb hévvel!

Annak érdekében, hogy győzelmesek maradhassatok a Békéért való küzdelemben — fejlesszétek és élénkítsétek a szocialista versenyt, teljesítve és túlteljesítve nemzeti tervvállalásaitokat!

A Nemzetközi Szakszervezeti Világszövetség érdekében indított akcionk a dolgozók javát szolgálja és hatékony fegyver a háborúra készülő kapitalisták ellen.

Ezért, a Nemzetközi Szakszervezeti Világszövetség zászlaja alatt, minden más szellemi vagy fizikai dolgozóval és minden szervezettel karöltve Május Elsejét az egész világ dolgozói nemzetközi egységének óriási megnyilvánulásával ünnepelve, erélyesen tiltakozunk az angol-amerikai imperialisták ellen, a háború előkészítői, az atombomba, a gyarmati háborúk ellen, a Béke megvédése, a szabadság, demokrácia, valamint egy olyan jobb élet elérése érdekében, melyre minden egyes dolgozónak joga van.

Éljen Május Elseje, az egész világ dolgozói nemzetközi Egységének Napja!

ÉLJEN A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG!

Stefan Moraru s. k.
főtitkár

LENIN A BÉKÉÉRT

Április 22-én volt 80 esztendeje annak, hogy megszületett Vladimir Iljics Lenin, a forradalom géniusza, a világ dolgozóinak bölcs tanítója és vezére.

Lenin volt az, aki harcra szólította a világ munkásait és átvezette az egész világ dolgozóit az imperializmus megdöntéséért, a kizsákmányolás-mentes, szabad emberi élet megteremtéséért vívott döntő győzelmes küzdelem korszakába, s aki a nagy Sztálinnal együtt Oroszország népeit elvezette a proletárdiktatúra, a szocializmus és a kommunizmus birodalmába.

Lenin tanította meg a tömegeket arra, hogy az imperialista háború ellen harcolni kell, de nem valami bigyófü pacifizmussal, nem az erőszaknak valami „elvi" elutasításával. Lenin tanította meg a tömegeket arra, hogy van igazságos háború és van igazságtalan háború, hogy az imperialista rablók tömeggyilkos harca egymásközt igazságtalan háború, amely ellen a munkásoknak, a dolgozóknak minden rendelkezésükre álló eszközzel küzdeniök kell. Lenin mutatta meg, éles elvi harcokban leplezve le a különböző „baloldali" tévedéseket, melyek ezt tagadták, hogy a mi korunkban is lehetségesek nemzeti, felszabadító, honvédelmi háborúk, hogy a gyarmati, elnyomott népek felszabadító harca, az elnyomott és kizsákmányolt dolgozók polgárháborús harca, a szocialista államok önvédelmi harca, — igazságos háború, amelyeket a forradalmi munkásoknak, a kommunistáknak támogatniok kell.

Lenin magyarázta meg a tömegeknek, hogy az imperialista burzsoázia szocialsoviniszta lakájai ellen harc elválaszthatatlan a békéért vívott küzdelemtől. Lenin dolgozta ki az imperialistaellenes harc, a proletárforradalom taktikájával és stratégiájával kapcsolatban az imperialista háború elleni küzdelem taktikáját és stratégiját is. Bevonni az imperialista háború elleni küzdelembe a munkások, a parasztok, a kispolgári tömegek legszélesebb rétegeit, bevonni az imperialista háború elleni küzdelembe a gyarmati és függő helyzetben felszabadulásukért küzdő népeket, tömegakciókkal s ha kell, fegyverrel is küzdeni az imperialista háború ellen — ez Lenin tanítása. Az imperialista háború elleni küzdelmet összekapcsolni a munkások, a dolgozók, az elnyomott népek jogaiért és felszabadulásáért vívott harccal — ez Lenin tanítása.

Az Októberi Forradalom győzelme világtörténelmi fordulatot jelentett a békéért vívott harcban. A cárizmus megdöntésével, az orosz burzsoá-feudális állam szétzúzásával — a háborút is megdöntötték Lenin vezetésével a bolsevikok, megmutatva minden imperialista háború, minden kizsákmányolás és zsarnokság megsemmisítésének útját. „A mi Októberi Forradalmunk ebben a kérdésben is új korszakot nyitott a világtörténelemben — írta Lenin. — A burzsoázia szolgái . . . gúnyt űztek az imperialista háború polgárháborúvá való átváltoztatásának jelszavából . . . Évszázadok és évezredek óta először változott át ez a jelszó homályos és tehetetlen várakozásból világos és szabatos politikai programmá, az elnyomottak milliónak hathatós harcává a proletariátus vezetése alatt, átváltozott a proletariátus első győzelmévé, első győzelmévé a háborúk megszüntetéséért folytatott harcnak."

Amikor a halhatatlan Lenin írásait olvassuk, ráismerünk ma is az emberiség ellenségeire. Az amerikai milliárdosokra, akik gazdasági válság ellen fegyverkezéssel próbálkoznak, amivel el akarják ódázni a fenyegető gazdasági válságot, amelyet béketermelés nem tud számukra elkerülhetővé tenni.

Amit Lenin előre látott, azt Sztálin vezetésével a szovjet nép és Ázsia elnyomott népeinek győzelmes szabadságharca megvalósította. A népek békevágyának, a világszerte kibontakozó szervezett békemozgalomnak, a szabadságukat megleli népi demokráciáknak, a gyarmati rabszolgasors ellen győzelmesen küzdő ázsiai népeknek közös támasza, győzelmük biztosítéka: a nagy Sztálin, a világbéke őre.

Lenin és Sztálin voltak azok, akik úgy harcoltak a békéért, hogy rá is kényszerítették az imperialistákra a békét.

Szorosabban felzárkózni a Szovjetunió mellé — egyet jelent a béke megvédésével. Lenint és Sztálin közelni ma egyet jelent ezzel a céllal.

Tóth III. János Kossuth-díjas, sztahánovista mozdonyvezető:
Teljes erőnkkel támogatjuk a Szakszervezeti Világszövetséget a békéért folytatott harcban

„Kedves Elvtársak! Örömmel telt szívvel gondolok április 9-re, mikor eljött az a nap, hogy munkám után a Galyatetőn üdülhetek. Ez a multban elérhetetlen lett volna számomra. Ezen a helyen a mi kizsákmányolóink éltek és dőzsöltek.

A Szovjetuniónak, a dicsőséges Szovjet Hadseregnek, a nagy Sztálinnak köszönhetjük szabadságunkat és azt, hogy ennek a szabadságnak fényében élve, az egyszerű munkások, az egyszerű emberek ezrei üdülhetnek gondtalanul ezeken a helyeken.

Építjük az új társadalmat, ahol ismeretlen az embernek-ember által való kizsákmányolása, ahol a végzett munka után jár a megbecsülés és a tisztelet. Hálával és szeretettel gondolok a dicsőséges Pártunkra és szeretett vezérünkre, Rákosi elvtársra, akinek vezetésével a romok helyén virágzó ország lett.

Üdülésem ideje alatt kaptam meg a Vasútpolitikai Osztály figyelmességéből Pányin elvtárs fényképét. Az újtipusú szocialista emberéét, akinek példáját valamennyiünknek követnünk kell, hogy még nagyobb győzelmeket érhessünk el.

Alkalmam adódott arra is, hogy a Francia Kommunista Párt küldöttjeivel beszéljek és megismerjem közelebbről a hős francia vasutasok harcát. Ugyancsak itt nyílt alkalmam megismerni Illés Béla elvtársat, a Kossuth-díjas írót, aki előadásában ismertette előttünk az irodalom jelentőségét a szocializmus építésében.

Tartottunk termelési értekezletet is, melynek levezetésével a kollektiva engem bizott meg. Ezen az értekezleten ismertettem a szovjet példán elindított „2000 tonnás" és „500 kilométeres" mozgalmat.

Én, innen, a galyatetői üdülőből sok sikert és még több és jobb termelési eredményt kívánok a vasutas sztahánovista és élmunkás elvtársaknak azzal, hogy a mozgalmi munkában még jobban vegyék ki részüket.

Nagy eredményeket értünk el, mert segített bennünket biztos támaszunk, a Szovjetunió és tántorithatatlanul vezet bennünket a mi drága Rákosi elvtársunk. Mi, magyar munkások megértettük, hogy az a feladatunk, hogy munkánk megjavításával, termelékenységünk fokozásával erősitsük a munkásosztály hatalmát és a magunk területén előmozditsuk újjáéledt hazánk boldogulását.

Elvtársak! Szaktársak! Építőmunkánk, az eredményeink ma komoly veszélyben vannak. Az imperialisták újabb háborúra spekulálnak, újabb világháborún akarnak nyerészkedni. Ezért, ezek a mindenre elszánt kalandorok békés otthonunkra akarnak törni és a dolgozó milliók véráldozatából akarnak maguknak piszkos hasznot hajtani.

Ne felejtsék el azonban ezek az „urak" azt, hogy nem pusztán tőlük függ az, hogy mi egyszerű munkásemberek újból vágóhidra menjünk az imperialista érdekekért, a profitjukért. Mi is beleszólunk abba, hogy lesz-e háború. A béke a mi ügyünk és mi azt meg fogjuk védeni.

Május Elsején meg fogjuk mutatni az egész világnak, hogy mennyire ragaszkodunk a mi nagy szövetségesünkhöz, a dicső szovjet néphez. Meg fogjuk mutani, hogy minden áldozatra készek vagyunk a béke védelmében és nagy Pártunk vezetésével bevehetetlenné tesszük a békefront magyar szakaszát.

Megmutatjuk Május Elsején, hogy a termelés területén is csapást-csapás után mérünk az imperialistákra, a háborús uszitókra, hogy egyszer s mindenkorra elmenjen a kedvük a kalandorpolitikától, a méregkeveréstől, a háborútól.

Megmutatjuk Május Elsején, hogy az egyre fokozódó harcban, jobban mint eddig, kivesszük részünket. A békebizottságok munkáját, az atomfegyver betiltása érdekében megindított mozgalmat mindenben támogatjuk.

Megmutatjuk Május Elsején, hogy teljes erőnkkel támogatjuk a Szakszervezeti Világszövetséget a békéért folytatott harcban. Csak a reakció nem akar tudomást szerezni arról, hogy a szocialista Magyarország megvalósításának előfeltétele a béke. Ennek a békének, a béke megvédésének egyedüli záloga pedig csak az lehet, hogy még szilárdabban tömörülünk a hatalmas Szovjetunió mögé, mégpedig elszántan harcolunk a békéért, a nemzetközi proletárszolidaritásért, a nemzetközi munkásosztály egységéért. Ezt az egységet teremtsük meg belső vonalon, a vasút minden területén, üzemében és szolgálati helyein, mert az ellenség jól tudja azt, amit nekünk sem szabad szem elől téveszteni: egységben az erő.

Elvtársak! Szaktársak! Valamennyien foglaljunk állást ebben a kérdésben és harcoljunk minden erőnkkel a békéért, mert ha mi, dolgozók összefogunk, az agresszorokkal szemben meg fogjuk védeni a békét!

Éljen Sztálin elvtárs, a világbéke őre! Éljen Rákosi elvtárs, népünk vezére! Éljen a Szakszervezeti Világszövetség!

Elvtársi üdvözlettel:

Tóth III. János s. k."

Testvéri üdvözlet a hazánkat felszabadító dicsőséges Szovjet Hadseregnek és a Szovjetunió hős népeinek!

Dolgozóink a termelés területén elért eredményekkel segítik

A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG BUDAPESTI ÜLÉSÉNEK MUNKÁJÁT

Amint április 15-i számunkban beszámoltunk olvasóinknak, a Szakszervezeti Világszövetség Elnöksége és Végrehajtó Bizottsága május 10—24-ig Budapesten tartja ülését.

A milánói értekezlet óta ez az első teljes ülése a Világszövetségnek. Feladata, hogy a nemzetközi szakszervezeti mozgalom egységét még inkább megszilárdítsa.

Tizenkét nemzetközi szakmai szövetség elnöke, alelnöke és titkára vesz részt a budapesti ülésen és május 10—18-ig a Szakszervezeti Világszövetség elnöksége, míg május 19—24-ig a Világszövetség Végrehajtó Bizottsága ül össze.

A Szakszervezeti Világszövetség milánói II. kongresszusa óta eltelt idő új feladatokat állított a nemzetközi szakszervezeti mozgalom elé. Az imperialista háborús kalandorok egyre növekvő agressziója, féktelen fegyverkezése a harc fokozását követeli meg a nemzetközi szakszervezeti mozgalomtól.

A franciaországi sztrájkokban 6 millió munkás vett részt, közöttük 450.000 vasutasból 400.000 vasuti munkás.

Mozgósítani kell a világ valamennyi dolgozóját, fajra, nemre, vallásra és politikai nézetre való tekintet nélkül, abba a hatalmas táborba, mely a Szovjetunió vezetésével, Sztálin elvtárs bölcs irányításával harcol a békéért, a háborús uszító fenevadak ellen. Még jobban meg kell szilárdítani a nemzetközi szakszervezeti mozgalom egységét és éles harcot kell folytatni a jobboldali munkásáruló szakadárok ellen. Szervezni kell azt a harcot, amelyet az imperialista államokban az elnyomott dolgozók vívnak szabadságjogaikért, nemzeti függetlenségükért, gazdasági és szociális jogaikért és életszínvonaluk biztosításáért. Ez a harc elválaszthatatlan a békéért vívott harctól. Ezért határozta el a Szakszervezeti Világszövetség Elnöksége, hogy értekezletre hívja össze a nemzetközi szakmai tagozatok elnökségeit.

A tanácskozáson a Szovjetunió szakszervezeteinek vezetőivel az élen, több mint 20 ország szakszervezeteinek képviselői vesznek részt az ülésen. A szovjet küldöttséget Kuznyecov elvtárs, a Szovjetunió Szakszervezetei Központi Tanácsának elnöke, a Szakszervezeti Világszövetség alelnöke vezeti. Résztvesznek a tanácskozáson a népi demokratikus államok szakszervezeteinek küldöttei és az imperialista országok harcos szakszervezeteinek vezetői, többek között a francia és olasz szakszervezeti küldöttek is. Megfigyelőként résztvesznek az üléseken az amerikai és angol haladó szakszervezetek küldöttei is. A tanácskozás ideje alatt Budapesten tartózkodnak a SZVSZ vezetőszerveinek tagjai, közöttük Di Vittorio, a SZVSZ elnöke és Louis Saillant, az SZVSZ főtitkára.

A Szakszervezeti Világszövetség már megalakulása óta tevékenyen résztvesz ebben a harcban, melyet a világ békeszerető népei a nagy Szovjetunió vezetésével folytatnak az új világháború fenyegetései ellen. Kongresszusain, tanácskozásain megbélyegezte a háborús uszítókat, résztvett az október 2-i Nemzetközi Békenapok megszervezésében, minden alkalmat felhasznált a béke védelmében.

A Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozása újabb jelentős állomása lesz annak a harcnak, melyet a világ dolgozói vívnak a kommunista és munkáspártok vezetése alatt a tartós béke megvédéséért a háborús uszítókkal szemben. Jelentős állomás azért, mert e tanácskozás szorosabbra fűzi a világ összes haladó szakszervezeteiben tömörült dolgozók egységét, mely a béke megvédésének egyik záloga. A béketábor győzelmének és erősödésének elsősorban az a záloga, hogy vezetője a hatalmas Szovjetunió és minden dolgozó nagy tanítója, Sztálin elvtárs. A Szovjenunió mögé mind szilárdabban sorakozik fel a békét akaró dolgozók hatalmas tábora.

Azok a kimagasló eredmények, gazdasági sikerek, amelyeket a szovjet nép a háború ntán elért, biztos alapja és biztosítéka a békéért folyó harc győzelmének. Ezekre az eredményekre támaszkodva erősödtek politikailag és gazdaságilag egyaránt a népi demokratikus országok és értek el sikereket a szocializmus építésében.

Az a gyors gazdasági és kultnrális fellendülés, mely mind nálunk, mind a testvéri népi demokratikus országokban végbement, szintén a béketábor erejét növeli. A béketábor erejének növekedését jelenti a kínai nép történelmi győzelme és a Német Demokratikus Köztársaság megalakulása is. Ma, csupán a Szovjetunióban és a szocializmust építő többi országban a béketáborhoz több mint 800 millió ember tartozik, vagyis közel fele a föld egész lakosságának.

A dolgozók százmilliói harcolnak a békéért

A béketábort erősítik azok a sikerek is, amelyeket a francia, olasz és más nyugati országok dolgozói, a gyarmati népek érnek el nap mint nap az imperialista kormányok minden terrorja ellenére. Elszántan néznek szembe hazaáruló kormányaik csendőrszuronyaival. Vállalva az éhezést, a nyomort, állandó sztrájk-harccal emelnek gátat a fasiszta törekvéseknek, a háborús előkészületeknek.

Hatalmas győzelmeket jelent a béketábor számára az, amikor Franciaországban az üzemek százaiban sztrájkolnak a munkások, amikor Amerikában a bányászok térdrekényszerítik a kapitalistákat, amikor Vietnám területének 90 százaléka a szabadságharcosok kezén van, amikor Dél-Koreában már több mint 77.000 partizán harcol a népek felszabadításáért, amikor Olaszországban nincstelen földmunkások elfoglalják a földesurak földjét.

A háborús gyujtogatók szándékait hiusítják meg, a békéért vívott harcot, a béketábort erősítik az olasz és francia kikötőmunkások, Ancona, Genova, Nápoly, Livorno, Marseille, Brest, stb. dolgozói, akik megtagadták a hadianyag kirakását. Hollandiában a rotterdami dokkmunkások, Franciaországban a hős vasutasok és tengerészek, akik nem hajlandók továbbítani a gyilkos fegyvereket.

Az emberek százmilliói állnak az eszeveszett terror ellenére a béke oldalára és harcolnak a békéért. Valamennyi ország lakosságának túlnyomó többsége a béke oldalán van.

A béketábor erejének állandó növekedését, mint ahogyan a mi eredményeinket és győzelmeinket is, az az erő biztosította, mely a kommunista pártok vezetésében és irányításában rejlik.

A tartós béke biztosításáért vívott harcban a demokrácia és béke hívei táborának sorozatos győzelmeiben a gyarmati népek és az imperialista államok dolgozóinak támogatásában a szakszervezetek fontos hivatást töltöttek be.

A Szakszervezeti Világszövetség a nemzetközi munkásosztály nevében többször erélyesen tiltakozott az ellen az elnyomás és terror ellen, amely az indonéz népet sujtja. Követelte az indonéz nép ellen intézett holland támadások beszüntetését. Az Egyesült Nemzetek szervezeténél tiltakozott azok ellen a társadalmi és gazdasági megkülönböztetések ellen, amelyeket a dolgozók nagy tömegei kénytelenek egyes kapitalista függő és gyarmati országokban elszenvedni bőrük színe, vallásuk, vagy nemzetiségük miatt. Amerikában például ugyanazért a munkáért a néger munkásnak jelentősen kevesebb bért fizetnek, mint a fehér munkásnak.

A Szakszervezeti Világszövetség a béke és a nemzetközi proletárszolidaritás aktív harcosaként lépett fel. Szervezte a dolgozók millióinak egységes fellépését a háborús uszítók ellen, éles harcot folytatott a jobboldali szakadár munkásárulók ellen.

Az elmúlt hetek nemzetközi eseményei még inkább mutatják a háborús kalandorok aljas szándékait. Fokozzák háborús előkészületeiket, az imperialista országok dolgozóinak, a gyarmati és függő népek elnyomását és a fegyveres terrort. Már olyan nyilt provokációktól sem riadnak vissza, mint a legutóbbi libavai incidens, amikor arcátlan módon felderítő repülőgépet küldtek szovjet terület fölé.

Hogy ezeket a fenevadakat megzabolázzuk, még inkább fokozni kell a világ összes békét akaró erőinek harcát. A szervezett dolgozóknak szorosabbra kell zárni a nemzetközi egységet, el kell mélyíteni a nemzetközi proletárszolidarítást, valamennyi országban még élesebben kell fellépni a béke megvédéséért.

E feladatok megtárgyalása végett ülnek össze a Szakszervezeti Világszövetség vezetői. Nekünk, a közlekedés szervezett dolgozóinak a békéért folytatott éles harcban fokozottan ki kell venni részünket, hiszen felszabadult új életünk minden eredménye a békére épül. Végre kell hajtanunk *Rákosi* elvtárs útmutatását, amelyet a Központi Vezetőség február 10-i ülésén mondott: „...éberen kell tartani azt a szellemet, amely el van szánva minden eszközzel küzdeni a békéért" és „szocialista iparunk és mezőgazdaságunk, termelési győzelmeink jelentik hazánkban a döntő győzelmet az imperializmus, a háború erői felett. Döntő győzelem azért, mert olyan erőgyarapodást jelent a szocialista országok számára, amely meghátrálásra kényszerítheti a háborús uszítók hadát."

A termelés frontján fogjuk megmutatni, hogy megértettük nagy tanítónk, *Rákosi* elvtárs szavait, és a termelés területén elért eredményekkel erősítik a béketábor magyarországi frontszakaszát és segítik a Szakszervezeti Világszövetség budapesti ülésének munkáját.

A francia repülőgépipari dolgozók sztrájkjának letörésére küldött rendőrosztagok egyik pribékjét „semlegesítik" a munkások.

Gasperi és pribékjei sem tudják Olaszországban feltartóztatni a haladás erőit: a haladás, a béke erőit.

A szakszervezetek világmozgalmának legfontosabb feladata a békemozgalom támogatása

Louis Saillant levele a szakszervezetekhez

Louis *Saillant*, a Szakszervezeti Világszövetség főtitkára, levelet intézett a Világszövetséghez tartozó nemzeti szakszervezetekhez. A többi között ezeket írja:

A Szakszervezeti Világszövetség szerint a jelen pillanatban a szakszervezetek világmozgalmának legfontosabb feladata, hogy minden egyes tagja résztvegyen a Béke Híveinek nemzeti, városi, falusi, üzemi, vagy hivatali bizottságaiban és az aláírásgyűjtési hadjáratban, a stockholmi békefelhívás támogatására.

A Szakszervezeti Világszövetség meg van győződve arról, hogy a nemzeti központok, a hozzátartozó szervezetek és az összes dolgozók, akik a béke őszinte hívei, csatlakoznak a felhíváshoz és a legnagyobb kezdeményezést tanusítják abban a nemes erőfeszítésben, amelynek célja a háború megakadályozása és a szilárd, tartós béke megteremtése."

A legújabb hírek szerint *Belgiumban megkezdték az aláírásgyűjtést.* Herstalban az ifjúság tüntetett a háborús készülődések ellen, az atombomba betiltása mellett. *Az antwerpeni rakodómunkások népes gyűlésen ismét leszögezték, hogy nem raknak ki amerikai hadianyagokat.*

Franciaországban *Chartres* vasutasai a gyári munkásság segítségével feltartóztatták egy rohamrendőröket vivő szerelvényt. A Loire-megyei *Unieux* kétezer munkása a békeharcosok felhívására tiltakozó sztrájkba állt és megtagadta a további hadianyaggyártást.

Az indonéziai sztrájk győzelemmel végetért

A Szumátra-sziget keleti részén lévő ültetvényeken dolgozó 50.000 sztrájkoló indonéziai munkás győzelmet aratott.

A sztrájk 10 napon át tartott.

Nyugat-Németország imperialistáktól lepénzelt kopói nem tudják elfojtani a munkástömegek elemi erővel megnyilvánuló tüntetését.

Éljen győzelmeink szervezője, a Magyar Dolgozók-Pártja!
Éljen Pártunk Központi Vezetősége!

SZOCIALISTA VERSENNYEL,

a szocialista termelés újabb győzelmeivel készülnek üzemeink

MÁJUS ELSEJE MÉLTÓ MEGÜNNEPLÉSÉRE

Az idén különösen nagy jelentősége van Május Elsejének — mondják üzemeink dolgozói, s amikor megkérdezzük, hogy miért, öntudatosan válaszolják: — A hatodik szabad Május Elsején megmutatjuk erőnket, demontsrálunk a béke mellett, a háborús uszítók ellen.

Így is lesz. Meg fogjuk mutatni, hogy szilárdan állunk nagy szövetségesünk, a békefront vezetőjének és legfőbb erejének, a hatalmas Szovjetuniónak oldalán.

Üzemeink dolgozói nagyon jól tudják, hogy a proletáriatus még nem semmisitette meg az egész világon a népnyúzó és élősdi imperializmust és ezek az urak, akik érzik, hogy pusztulásuk napirenden van, aljas rendszerük fenntartása érdekében minden eszközt fel akarnak használni. Így akarnak egy újabb, mindennél borzalmasabb, harmadik világháborút kirobbantani. Az imperialista államokban körülbelül 45 millió ember van munka nélkül, nagy nyomorban és az imperialista urak a társadalom nyomorának enyhítése helyett milliárdokat költenek óvóhelyekre, ágyukra, atombombákra és a békés népek hátába küldött imperialista kémek és provokátorok serogének fenntartására.

Azt is tudják üzemeink dolgozói, hogy ez a banda háborút készit elő elsősorban a Szovjetunió és ellenünk, a népi demokráciák ellen. A Magyar Dolgozók Pártja bölcs politikája és *Rákosi* elvtárs vezetése tette lehetővé, hogy a magyar munkás ma emberi körülmények között dolgozik és élete mind vidámabb és szebb lesz, hogy nekünk most szép üzemünk, lakásunk van, hogy tanulhatunk, szép egészséges gyermekeket nevelhetünk. Ezt akarják a bitangok elvenni tőlünk és háborúban megsemmisiteni. Mi és a világ valamennyi dolgozója békét akarunk! De tudjuk, hogy ezért a békéért harcolni kell, harcolnunk és támogatnunk minden olyan harcot, mely a háború és az ezerszer gyülölt imperialisták ellen folyik.

Nekünk, egyszerű embereknek kell minden erőnkkel harcolni a békéért, mert tőlünk, egyszerű emberek százmilliótól függ, hogy lesz-e háború.

Üzemeink dolgozói nagyon jól tudják, hogy nekünk, magyar munkásoknak a termelés frontján kell elsősorban harcolnunk a békéért. Az ott aratott sikerekkel és győzelmekkel kell bizonyitanunk, hogy tisztában vagyunk feladatainkkal a béke védelmében.

Az istvántelkiek közel másfélmilliós felajánlása

Az Istvántelki Járóműjavító NV dolgozói is jelentős felajánlásokkal hangsúlyozzák azt az elhatározásukat, hogy teljes erejükkel, tudásukkal támogatják Pártunkat, a béketábort a béke megvédésében, s amint felajánlásukból kitűnik, nemcsak szavakkal, hanem tettekkel is bizonyitják.

A VI. osztály 97.000, a VII. osztály 1.025.250 forint, a VIII/a osztály 39.766, a VIII/b osztály 21.600, a IX. osztály 10.800 és végül a XIII. osztály 150.000 forint értékü felajánlást tett.

Ezenkívül a XIII. osztály felajánlotta, hogy október 15-re befejezi ötéves tervének első tervévét s ezzel 50 tonnával több öntvényt termel április hóban az előirányzottnál.

A dunakesziek két hónappal előbb befejezik a tervévet

A Dunakeszi Járóműjavító NV dolgozói versenykihivást juttattak el a Székesfehérvári Járóműjavító NV dolgozóihoz. Ebben a felhivásban versenyfeltételként állitották fel a következőket: 1. Az ötéves terv első éve kiszabásának határidőelőtti teljesitése; 2. Önköltségcsökkentés; 3. Minőség javitása, selejtcsökkentés; 4. Egyéni versenyzők számának felemelése; 5. Csatlakozás a Vorosin-mozgalomhoz.

A versenykihivásban a Dunakeszi Járóműjavító NV dolgozói vállalták, hogy az ötéves terv első évének kiszabását két hónappal előbb fejezik be. Vállalták, hogy az önköltséget az év végéig további 10 százalékkal csökkentik és megjavitva munkájuk minőségét, jelenlegi selejtszázalékukat felére szorítják le. Ezenkívül arra is vállalást tettek, hogy a munkaversenyben lévő dolgozók számát, az üzem dolgozóinak jelenlegi 60 százalékát az év végéig 80 százalékra emelik. Végül megigérik, hogy csatlakoznak a Vorosin-mozgalomhoz és főműhelyük területén tisztaságot és rendet teremtenek.

A Ferencvárosi Rendezőpályaudvar 5. számú tolató vegyesbrigádja is versenyfelhivással fordult az ország vasutas dolgozóihoz, hogy kövessék példájukat és a mozdony- és forgalmi személyzet együttesen alakitsanak brigádokat a kocsimozgatási egységidők csökkentésére, hogy ezáltal is támogassák a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres" mozgalom kiszélesitését. Elmondják a versenyfelhivásban erre vonatkozó gyakorlati tapasztalataikat is: a kocsimozgatásnál a teljesitményt 127 százalék havi átlagra emelték és az egy kocsira eső mozgatási egységidőt 2.5 percről 1.9 percre csökkentették, ugyanakkor a hozzájuk beosztott mozdony javitási költségénél 32.3 százalékos megtakarítást értek el. Május Elsejére a brigád vállalta a kocsimozgatási egységidő további 10 százalékos, valamint a mozdonyjavitási költség további 5 százalékos csökkentését. Az 5-ös vegyesbrigád 17 tagja így küzd az önköltségcsökkentésért, ötéves népgazdasági tervünk sikeréért.

Kitűnő egyéni teljesítmények

Az Északi Járóműjavító NV-nél *Pusztai* László rézműves elérte a 229 százalékos átlageredményt, melyet motorkocsiforgóalváz és hütő csővezetés munkával ért el. A forgóalváz-munkánál négy embernek kellene dolgoznia. Ötletes újításával egyedül végzi. Igy a munkaidőnél egy percet sem hagy kihasználatlanul. *Csikó* Elek műszerész például 500 százalékot teljesit. Kimagasló eredményét Kandóvizszivattyú állórész tekercseléssel érte el. Eddig ez a munka 132 órát vett igénybe, ugyanezt a munkát most *Csikó* és *Szalkári* elvtársak újításával 37 óra alatt elvégzik.

Ugyancsak az Északi Járóműjavító NV-ben *Sárik* Lajos esztergályos csavarok esztergályozásánál 320 százalékot ért el. A Gecseibrigád 454 százalékot teljesitett. Április 4-i felajánlásukban vállalták, hogy „200-as brigáddá" alakulnak. Május Elsejére pedig vállalták, hogy 350 százalékos átlagteljesitményt érnek el. Ma már 454 százaléknál tartanak.

A Miskolci Osztálymérnökségnél *Mazur* László esztergályos állandóan tartja a 300 százalékos teljesitményét. November 16-i tervét már teljesitette. Esztergapadján újitást vezetett be. Május Elsejére felajánlotta, hogy ezévi tervét befejezi. Ugyanitt *Soltész* Bertalan pályamunkás, talpfapántkészitő 220 százalékos teljesitményét megszilárditotta s 882 órával előbbre van a tervteljesitésben. Jelenleg július 25-i tervét teljesiti. Május Elsejére felajánlotta, hogy átlagteljesitményét 10 százalékkal felemeli.

Celldömölkön a SZIT-brigád 10 kocsi légvezetékkel való felszerelését ajánlotta fel 10.000 forint értékben. A brigád átlagteljesitése 156 százalék.

A Miskolci Járóműjavító üzemében *Csorba* Bálint tűzikovács havi teljesitményével elérte a 192.95 százalékot. Teljesitménye a szovjet sztahánovisták útmutatása nyomán biztosan emelkedik, ugyanakkor munkamódszerét dolgozótársainak is átadja.

Az Istvántelki Járóműjavító NV-nél *Szégner* János vasöntő 375 százalék kimagasló teljesitményét jó munkamegszervezéssel és az idő helyes kihasználásával érte el. *Korecz* Károly gépformáló ugyanigy 305 százalékot, *Szarvas* János vasöntő 338, *Bartos* József munkaérdemrendes élmunkás, sztahánovista 500 százalékos teljesitménnyel dolgozik.

A Dunakeszi Járóműjavító NV egyéni versenyzői között kimagaslik *Foit* Zoltán esztergályos 205, valamint *Szakáll* Sándorné fúrós 200 százalékos teljesitménye. *Szakállné* a gyártási munkák fúrását végzi. Üléspad-borda, különféle szögvasak és merevitő lemezek fúrásánál a több munkadarabot összefogva, egyszerre fúrja ki. A fúrógépen a hajtótárcsa kicserélésével nagyobb metszési sebességgel dolgozik.

Debrecen állomáson *Lázár* Gábor, *Dobó* Bálint, *Szegedi* Bertalan és *Pintér* Károly raktári munkások vállalták Május Elsejére, hogy átlagos teljesitményüket állandóan 200 százalék fölött tartják.

A komáromi fűtőházban *Villám Gyula* kocsilakatos Május Elsejére vállalta, hogy március havi 267 százalékos átlagos teljesitményét április hónapban 300 százalékra emeli. Ugyanitt *Bokréta* János mozdonylakatos vállalta, hogy 198 százalékos átlagát Május Elsejére 250 százalékra emeli.

A Szolnoki Járóműjavító NV üzemében *Pálmai* sztahánovista mozdonylakatos és brigádja vállalta egy mozdonyfővizsga elkészitését Május Elsejére. Vállalását már április 18-án teljesitette. Ugyancsak a Szolnoki Műhelyben az ifjúsági brigád felajánlotta, hogy ezévi tervét október 10-ig befejezi. *Décsi* Mária ólomzárkészitő felajánlotta Május Elsejére, hogy 150-ről 175 százalékra emeli teljesitményét. Ugyanitt a Perregh-alvázas brigád átlagos teljesitése havonta 200 százalék, felajánlották, hogy ezt Május Elsejére 250 százalékra növeli.

A Szombathelyi Járóműjavító NV-nél *Kovács* József villanyhegesztő 314, *Kiss* István pedig 276 százalékot ért el.

A Sátoraljaújhelyi Osztálymérnökség üzemében *Stefán* István pályamunkás 213, *Sinka* Ferenc és *Verecki* János pedig 211 százalékot értek el nehéz fizikai munkában.

Hosszú oldalakon sorolhatnánk az újabban és újabban érkező jelentéseket arról, hogy dolgozóink hogyan viszonyulnak a béke megvédésének szent ügyéhez.

Vasutasaink a termelés frontján felelnek az imperialistáknak ...

Május 1 tiszteletére újabb vasutas csúcsteljesítmény

Az előirt 269 perc helyett 142 perc alatt vitte Ceglédtől Szegedig 2300 tonna terheléssel megrakott vonatát *Jánosi* József szegedi mozdonyvezető, *Farkas* Imre, és *Koczka* András fűtők segitségével. Teljesitményüket május 1. tiszteletére ajánlották fel. Szegeden, ahol ünnepélyes keretek között fogadták a vonatot, az előirt 60 perc helyett 33 perc alatt rendezték szét a szerelvényt.

Végh és Lindner elvtársak képviselték dolgozóinkat a varsói Vasutas Kongresszuson

A lengyel vasutasok országos kongresszusa április 22—24-én zajlott le Varsóban.

A kongresszuson a népi demokratikus országok vasutas tömegei is képviseltették magukat.

A magyar vasutas dolgozók képviseletében Végh Lajos elvtárs, a Vasutas Szakszervezet elnöke és Lindner József elvtárs, pécsi sztahánovista mozdonyvezető utaztak Varsóba, hogy résztvegyenek az országos kongresszuson.

Lapunk május 15-i számában részletesen beszámolunk majd a testvér lengyel vasutasok nagyjelentőségü eseményéről, a kongresszuson tapasztaltakról, arról, hogy mit hasznosithatunk azokból szakmánk területén.

Tóth Győző sztahánovista ifi-műszerész MÁJUS 1-RE BEFEJEZI NOVEMBERI, az egységesítő kongresszusra pedig egész évi tervét

Az Északi Járóműjavító NV tekercselő-műhelyében dolgozik *Tóth Győző* tekercselő műszerész, ifi-sztahánovista. Havi átlagteljesitménye meghaladja a 250 százalékot.

— Május 1-re, a proletárnemzetköziség harcos ünnepére vállaltam, hogy november havi munkakiszabásomat befejezem. — mondja *Tóth Győző* elvtárs. Az ifjúsági egyesitőkongresszusra pedig első tervévi munkámat fejezem be!

Tóth elvtárs az osztály pártvezetőségének tagja és mint az osztály SZIT-titkára — jó példával elöljárva —, igen eredményes munkát fejt ki dolgozó ifi-társai körében.

— A régi, elavult munkamódszereket igyekszem észszerűsiteni — ismerteti velünk munkamódszerét. A munkamenet észszerűsitésével időt nyerek, anyagot takaritok meg és munkám termelékenységét emelem.

— Május elsejére tett felajánlásom az önköltségcsökkentést, selejtcsökkentést és az anyaggal való takarékosságot is célozza. A mi munkánk végzésénél — javitóműhelyi viszonylatban — nagy fontossággal bir az anyaggal való takarékoskodás.

— Ezeket a szempontokat vettük figyelembe *Pásztor András* szaktársammal együtt. A régi munkamódszer szerint a dinamó forgórészébe beépitésre kerülő 87 drb hüvelyt külön-külön forrasztottuk, ami körülményes, nagy figyelmet és gyakorlatot igénylő munka volt. *Pásztor András* újitásával most egyszerre 15 drb-ot forrasztunk.

— Az egyenkénti forrasztásnál igen sok cin ment veszendőbe az elcsöppenés következtében. Most ez az anyagveszteség is megszűnik. Az újitás bevezetése egy dinamó készitésénél 12 óra időmegtakaritást jelent.

Igy készül öntudatos, eredményes munkával — ifi társainak követendő példát mutatva — Tóth Győző sztahánovista műszerész május 1 nagy napjának méltó megünneplésére.

Felvettük a kapcsolatot a szovjet vasutasok lapjával, a GUDOKKAL

Régi vágyunk teljesült az elmult napokban: megkezdtük a kapcsolatok elmélyitését a testvér szovjet vasutasok lapja, a GUDOK szerkesztőségével.

Sevcsenkó elvtárs, a Szovjetunió Vasutas Szakszervezete Központi Bizottságának elnöke segitett bennünket, — a lapunk életében oly komoly, örömteljes és hasznos — kapcsolatok megteremtésében.

Sevcsenkó elvtárs tevélben arra kért bennünket, hogy a GUDOK május 1-i számában, majd az utána következő időben is, a magyar vasutas dolgozók irjanak szocializmust épitő munkájukról, hogyan dolgoznak üzemekben, miként hasznositják a szovjet tapasztalatokat, stb. A GUDOK számára máris négy munkáslevelet juttattunk el, s ezzel megkezdtük a számunkra annyira értékes kapcsolatok kiépitését.

Olvasóinkat felhivjuk, hogy amennyiben munkaterületükről levelet óhajtanak küldeni, azt szerkesztőségünkbe juttassák el, hogy azokat orosz forditással ellátva, megküldjük a testvér vasutas lapnak.

Csikó Elek:

Május 1-i felajánlásomat megkétszerezem és már elértem 1025%-ot

Csikó Elek műszerész, az Északi Járóműjavító NV villamososztályának dolgozója április 20-án — május 1-re tett munkavállalásának teljesitése közben — 1025 százalékot ért el.

— A dolgozók nagy nemzetközi ünnepére május 1-re vállaltam — mondja, — hogy átlagteljesitményem 128 százalékról 200 százalékra emelem. És ma már ott tartok, hogy a felajánlásom megduplázhatom!

— Ezt minek köszönhetem? Pártszemináriumokra járok, ideológiailag ott képezem magam. Tisztában vagyok azzal, hogy munkám mennyire fontos a közösség számára és mi az én feladatom, mit vár tőlem a Párt és népi államunk.

— Szaktudásom különböző szakkönyvek tanulmányozásával igyekszem bővíteni. Minden szabad időm felhasználom erre. Megismertem a szovjet sztahánovisták munkamódszereit és igy jutottam el *Szalkári* Vilmos szaktársammal együtt nagyjelentőségü újitásunkhoz. Ez azt eredményezi, hogy a 160 órás munkadarabot ma már 31 óra alatt készitjük el!

— A régi munkaeljárás szerint két dolgozó fűzte a motort. Most ezt a munkát — az újitás alkalmazásával — egy dolgozó végzi el. Az újitással évente átlag kb. 6.000 forint megtakarítás érhető el.

— Szeretném, ha fokozottabb mértékben érvényesülne üzemeink között a tapasztalatcsere-mozgalom. Hiszen egy közös célért dolgozunk valamennyien: a szocialista Magyarország minélőbbi felépitéséért! — És mégis... Miért kellett majd egy évig várni arra, hogy a Ganz villamossági gyárba tiz dolgozónk elmehessen tapasztalatcserére?... Ezen a téren még mindig nagy a bürokratizmus.

— Kövessük példaképünket, a nagy Szovjetuniót ebben a tekintetben is, ahol az ilyen sovinizmusra emlékeztető jelenségek már nagyon régen megszűntek!

— Nagyon szeretném munkamódszer-átvételi céljából felkeresni a Ganz Siemens és a Brown-Boveri üzemeket, hogy ott tudásomat gyarapitva segithessem elő üzemünk szük keresztmetszetének felszámolását.

Reméljük, hogy *Csikó* elvtársnak nem kell sokáig várni vágya teljesülésére ...

ÉLJEN NÉPÜNK SZERETETT VEZÉRE: RÁKOSI MÁTYÁS ELVTÁRS!

Az Északi Járóműjavító NV Üzemi Bizottságának önkritikája az ÜB munkájáról

T. Szerkesztőség!

Rákosi elvtárs február 10-i beszédében elhangzott útmutatás kapcsán üzemi bizottságunk foglalkozott a kritika és önkritika vonalán saját munkájával és ezt, főműhelyi viszonylatban, kiértékelte.

Megállapítottuk azokat a hiányosságokat, amelyek az üzemi bizottságon belül megvannak és akadályozói annak, hogy jobb és eredményesebb munkát végezzünk a szocializmus építéséért.

Melyek azok a hiányosságok, amelyeket, mint szűk keresztmetszeteket, ki kell küszöbölni, megszüntetni ahhoz, hogy munkánk minden területen megjavuljon?

Az első ilyen szűk keresztmetszetünk az, hogy az üzemi bizottsági reszortosok, termelő munkájuk mellett végzik reszortmunkájukat. Éppen ezért nem tudják olyan erővel és lendülettel végezni, mint ahogy azt joggal el lehet várni. A szűk keresztmetszet itt azért állt elő, mert arra törekednek, hogy a termelésben minél magasabb százalékot érjenek el s kevés idejük marad az üb-reszort feladatainak elvégzésére. Így, üzemünk három felmentett funkcionáriusára olyan sok feladat nehezedett, hogy képtelenek azt maradéktalanul elvégezni.

Hiba az is, hogy üzemi bizottságunk a hetenként rendszeresített ülésén sokszor apró-cseprő ügyekkel foglalkozik s ez hátráltatja az egész üzemet érintő kérdések megoldását. Meg kell mondani őszintén, hogy ezek az értekezletek néha 5—6 órát is igénybe vesznek és mégis *meddőek maradtak.*

Az ellenőrzés hiánya

Súlyos hibánk volt az, hogy a reszortfelelősök nem gyakoroltak rendszeres ellenőrzést az üzemrészek felett. Nem járnak le naponta, hogy közvetlenül a dolgozókkal beszéljék meg a problémákat.

A műhelybizottsági titkárok és bizalmiak nem tartották meg az osztályokon a rendszeres beszámolókat. Így persze oda vezetett a helytelen gyakorlat, hogy a vezetőségtől kapott irányelveket nem tudtuk a dolgozók széles rétegeihez eljuttatni. Ezenkívül „egyéni" elfoglaltságra hivatkozva, a műhelybizottság tagjai nem végeznek megfelelő munkát. Kibúvókat keresnek és azt hangoztatják, hogy fizikai munkájuk nagyon leköti őket, s ezért saját reszortjukat nem tudják kiépíteni. Így fordulhat aztán elő, hogy a dolgozók, amikor eszükbe jut valami, feljönnek az üzemi bizottságba és személyesen akarják azt velünk közölni, nem pedig a bizalmin, a titkáron keresztül.

A műhelybizottsági tagjaink szemeiről téveszették, hogy nem pusztán a megtisztelő cím miatt választották meg őket, hanem azért, hogy összekötőkapcsok legyenek a tagság és az üzemi bizottság között.

Értelmiségi dolgozóink nagyrésze megértette a szocializmus építésében reáháruló feladatokat, s a termelés területén minden igyekezetével azon van, hogy elősegítse az üzem jó eredményeit. Mégis, meg kell, hogy mondjuk, hogy egy kis részénél még ma sincs a kollektív szellem kialakulva.

Társadalmi munka és az ifjúság

Ifjúságunknál hiba az, hogy amellett, hogy a termelésből szépen kiveszi részét, a társadalmi munkából nem. Április 23-án, a vasárnapi MHK első próbáján ifjaink nagy része nem jelent meg. Ifjúságunknak példát kell venniök a lenini Komszomoltól és a jövőben élen kell járniok a ma még kevésbbé járt területeken is, hogy szilárd és öntudatos ifjúságot nevelhessünk.

A nőmozgalom szépen fejlődik nálunk. Jelenleg 126 nődolgozónk van. Nekik is igyekezniök kell, hogy a társadalmi munkából is kivegyék részüket.

Hiba az is, hogy a szakvonal túl van terhelve adminisztrációs munkával és nem tud intenzíven bekapcsolódni a termelésbe. A termelést nem bürokratikusan, hanem közvetlenül a helyi adottság figyelembevételével kell irányítani.

Üzemi bizottságunknak a közelmultban történő átszervezései után ezek a hibák felszínre kerültek. Tudatában vagyunk annak, hogy ha a szocialista termelést tovább akarjuk fejleszteni főműhelyünkben, elengedhetetlenül szükséges, hogy ezeket a hibákat, amelyeket máris sikerült felfedezni, vagy azokat, amelyeket menet közben találunk meg, mielőbb kijavítsuk.

A jó munka vitele miatt azonban szükségesnek tartom a bizalmi testület felfrissítését, fokozottabb munkára serkentését. Azt akarjuk, hogy a dolgozók lássák a bizalmi szerepének fontosságát. Tudják azt, hogy ügyes-bajos dolgaikkal közvetlenül és elsősorban a műhelybizottsághoz kell fordulniok. Szükségét érezzük az elmélet elsajátításának fontosságát, a tanítás és tanulás elmélyítését, hogy az elmélet behatolva a tömegekbe, anyagi erővé váljék. Csakis így, munkánk megjavításán keresztül, üzemünk termelékenységének növelésével építhetjük hazánkban ötéves tervünk határidő előtt való megvalósításával a szocializmust. Éljen győzelmeink szervezője a Magyar Dolgozók Pártja és annak bölcs vezetője, *Rákosi* Mátyás elvtárs!

Elvtársi üdvözlettel:

Tengerdi József s. k.,
üb. titkár, Északi
Járóműjavító NV.

A MÁV Istvántelki Járóműjavító 900 ifjúmunkása a termelés területén lelkesedéssel készül május 1-re és az egységesítő kongresszusra

A MÁV Istvántelki Járóműjavítóban közel 900 ifjúmunkás dolgozik. Sok baj volt az ifjakkal, de nekik is sok jogos panaszuk volt. A feudális jellegű bérrendszer csak igen alacsony fizetéseket biztosított az ifjúmunkások számára. A vasútnál végrehajtott új bérrendezés gyökeresen megváltoztatta a helyzetet. Már nem az számít, hány esztendeje „szolgálja" a vasutat valaki, hanem hogyan dolgozik, mit teljesít. És történtek egyebek is. Megrövidült a tanulóidő, alkalom nyílott a nem szakképzett ifjúmunkások számára, hogy szakmunkássá váljanak. Mindez szerencsésen járult hozzá, hogy megváltozott az istvánteiki ifjúmunkások viszonya a munkához, a szervezeti élethez.

A gyűléseket alig látogatták, munka után szétszéledtek, ki merre látott. A SZIT vezetőség sem állott a helyzet magaslatán. Néhány hete új vezetőség van. *Szabó* Tibor elvtárs az új titkár. A függetlenített titkár nem ül naphosszat irodájában, hanem ott van az ifjak között a munkahelyen. Mindenült felbukkan, szervez, agitál, nézeteltéréseket eloszlat.

Németh János kocsilakatos 200-as brigádja most van alakulóban. Az egyesülési kongresszus tiszteletére kovácsolják egybe ezt a 200-as brigádot. *Belovics* Ferenc, *Galdis* János, *Kapás* Attila és *Simon* József ifik a tagjai a brigádnak. Még hivatalosan nem képeznek brigádot, de már együtt vannak, összedolgoznak, felkészülnek feladataikra. Azonban fennakadás van munkájukban. Egy hegesztő kellene, aki előkészíti számukra a munkát. *Szabó* Tibor SZIT-titkár, mikor meghallja a panaszt, eltűnik, majd perceken belül előkerül egy hegesztővel.

— Sokszor nem eléggé harciasak az ifijeink — mondja *Szabó* titkár elvtárs.

A napokban zajlott le az istvántelki ifjúmunkások nagygyűlése, amin csaknem valamennyien résztvettek. Zsúfolásig megtelt az Istvántelki Járóműjavító kultúrterme az ifjakkal, soha ilyen lelkes ifjúsági gyűlés nem volt még itt. Az egyesülési kongresszus tiszteletére versenyre hívták ki a Debreceni Járóműjavító NV ifjúmunkásait, amelyben többek között vállalták, hogy ezévi tervüket december 10-re befejezik.

Nagy volt a lelkesedés ezen a gyűlésen. De azóta sem lankadt. Az istvántelki ifjúság magára talált, felismerte a helyes utat és az egyesülési kongresszus idejére olyan példamutatóan veszi ki részét a termelésből, úgy szilárdítja meg sorait, hogy méltóak legyenek ahhoz az új ifjúsági szervezethez, amely a Lenini Komszomol útjait kívánja járni.

A „Debrecen" Duna-tengerjáró hajó viharos útja Cyprus és Anatólia partjai között

A hős hajósok 80 millió forint értékű rakományt mentettek meg a pusztulástól

„T. Szerkesztőség!

Ötéves népgazdasági tervünk megindulásának küszöbén a brigád minden egyes tagját áthatotta annak tudata, hogy a szocializmust építő Magyar Népköztársaság minden állampolgárának kötelessége tudásának, szorgalmának latbavetésével fokozni a termelést és ezzel a dolgozók életszínvonalának növelésében résztvenni.

A „Debrecen"-brigád munkahelyén, a Debrecen nevű motoros Duna-tengeri hajón 1950 első két hónapjában átlagon felül igénybe volt véve s a kedvezőtlen körülmények dacára feladatát hibátlanul teljesítette. Hogy mik voltak ezek a kedvezőtlen körülmények? A téli évad amúgyis nehezebb szolgálatot jelent a tengerészembernek, de az idei tél a Földközi-tenger keleti részén olyan rendellenességgel jelentkezett, amilyent a mintegy 60 éve fennálló meteorológiai állomások fennállásuk óta még csak egy alkalommal észleltek, mintegy 30 évvel ezelőtt. Tengeren és kikötőkben hóvihar zúdult le olyan helyekre, ahol a havat nem is ismerték. Tomboló szélviharok száguldoztak a szélskála 8-as számú erejével és tették próbára a hajókat és a rajtuk szolgáló tengerészeket.

Igaz, hogy a szélsőséges időjárás miatt szokatlanul sok volt a hülés és megfázásból származó kisebb-nagyobb megbetegedés, de ilyenkor a hajószemélyzet szolgálatképes része végezte el az ebből származó munkatöbbletet.

Januárban a „Debrecen" motorroshajó teljesítménye 1,144.273 tonnamérföld volt, míg februárban, mely csak 28 napos hónap, a teljesítmény 1,554.010 tonnamérföld volt. Hogy ez mit jelent, elég arra gondolni, hogy 1 mérföld 1853 méterrel egyenlő.

De amíg árukat szállít a hajó kikötőből-kikötőbe, azalatt is jókarban kell tartani mindent, ami az üzemhez tartozik. Így a gépüzemi részleg, azaz a műszaki személyzet üzemzavarmentesen tett eleget feladatának. Ezenkívül február havában Istanbulban, a ki-, illetve berakodás alatt, nevezetesen február 9—18 között házilag végrehajtotta a balfőmotornak és a II. számú segédgépnek a kornozását, de ugyanekkor az I. számú Demag rakodódarun is kisebb javítást végzett.

A fedélzeti személyzetet a viharos időjárással járó súlyos gondok néha pihenő nélkül 24 órás készenlétre, folytonos rakománykötözésre, biztonsági intézkedések szakadatlan elvégzésére kényszerítették. Egy alkalommal, midőn a hajó rakományának az összértéke elérte a 80 millió forintot (240.000 kg tea, 280.000 kg új jutazsák, stb.) a Cyprus- és Anatolia déli partjai közötti útszakaszon, midőn a vihar miatt a hajó óránként csak 2 mérföldet haladt, a fedélzeti rakomány legerősebb sodronykötelekkel való lekötözés dacára, meglazult és ekkor a fedélzeti személyzet éjjel, — nyugodtan mondhatjuk — életének kockáztatásával újból rendbehozta a köteleket, majd midőn a hajó a ciklonikus szél elől befutott a Fineka-öbölbe, ott teljesen átrendezte a fedélzeti rakományt s azt a rendeltetési helyen hibátlanul adta át. Ebben a munkában a gépüzemi személyzet egyik tagja is segédkezett, továbbá a II. pincér is résztvett a tengerészközösségi szellem egyében.

Midőn ezeket a szép teljesítménysikereket elkönyveljük, meg kell emlékeznünk *Kádár* Ferenc hajóparancsnok szakszerű vezetésével irányított munkásságról, a brigád jó szelleméről, reméljük, hogy az eddigi hiányos ideológiai képzettségük pótlásával a brigád az eddiginél is jobb, szebb eredményekkel érdemli ki Igazgatóságunk elismerését. *(Jelentés az 1950 január-február havi brigádteljesítményről.)*

Haifa, 1950 március 1, *Szélt* Károly s. k., brigádvezető, *Farkas* Pál s. k., helyettes brigádvezető, *Papp* László s. k., jegyző."

Harc a visszaélések ellen

Elbocsátották a Jegynyomda normacsalóját

Még mindig akadnak dolgozók, akik nem értik meg a munkához való megváltozott viszonyunkat és csalással igyekeznek maguknak — többi dolgozótársaik rovására — anyagi előnyöket biztosítani.

Ez történt a MÁV Jegynyomdában is, ahol *Dobó Béláné* órabéres munkásnő követett el normacsalást.

Ez év január 21-től február 20-ig terjedő munkaidőszak munkaadatait tartalmazó normalapon *Dobó Béláné* 6000 XI. b. betétfüzetet tüntetett fel. A normalap felülvizsgálásánál *Harányi Mihály* könyvkötőművezető észrevette, hogy ilyen rövid idő alatt a normalapon feltüntetett munka nem készülhetett el. Kérdésére *Dobóné* azt állította, hogy ő a 6.000 darabot elkészítette, de csak 5.000-nek tudja megmondani a számát. — Nem is mondhatta volna meg a hiányzó 1000 betétfüzetnek a számát, mert a felülvizsgálati sárga lapon csak 5.000 szerepelt *Dobóné* név alatt.

Dobóné a keresztkérdések súlya alatt sem vallotta be bűnét, hanem sírvafakadva kijelentette: ő azt már előre tudta, hogy többteljesítménvét nem fogják neki kifizetni... „Nem érdemes szorgalmasnak lenni!" — mondta vádoló hangon...

Dobó Béláné tettét még azzal is súlyosbította, hogy *Méltó Jánosné* jegyzőfelülvizsgálónőt lakásán felkereste és arra akarta rábírni, hogy a jegynyomdai beírókönyvéből az ő általa kitöltött lapokat tépje ki és adja át neki. *Méltó Jánosné* — természetesen — ennek nem tett eleget.

Dobó Bélánét az üzemi háromszög javaslatára a K. M. I/2. sz. o. hozzájárulásával a Jegynyomda kötelékéből — ezen ügyből kifolyólag — elbocsátották. A MÁV Jegynyomda fegyelmi bizottsága a kihallgatott tanuk vallomása alapján megállapította, hogy *Dobó Béláné* normacsalást követett el.

A Fegyelmi Bizottság javaslatot tett *Dobó Bélánénak* a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetéből történő kizárására és tagsági könyvének bevonására is.

Legyen ez intő példa mindazoknak a dolgozóknak, akik még mindig nem értették meg népi demokráciánk, népi államunk alapelvét, akik még mindig csalásra, tisztességtelen előnyszerzésre gondolnak. Ilyen dolgozók nem szolgálják a szocializmus építésének nagy ügyét, az ilyen dolgozókat ki kell zárni sorainkból!

Újítóink március havi munkája

A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Ujitási Osztálya az elmúlt napokban adta ki jelentését a március hónapban benyujtott újításokkal kapcsolatban. A közlekedés szervezett dolgozói 1262 benyujtott javaslatából 209-et fogadtak el, ugyanakkor a folyó hóban megitélt díjazás összege 83.461 forint. A várható évi megtakarítás összege 1,101.026 forint értékű.

Ha az egyes szakmák által benyujtott javaslatok megoszlását vesszük figyelembe, akkor a következő adatokat kapjuk:

Az 1262 benyujtott javaslatból 898-at a vasutasok, 158-at a közúti közlekedés dolgozói, 154-et az autobusz- és személyautó gépjármű vezetők, 28-at a gépjárművezető műszak s végül 24 újítást a hajósok nyujtottak be.

Az elfogadott 209 javaslatból 115 a vasutasoké, 44 az autobusz- és személyi gépjárművezetőké, 26 a közlekedési dolgozóké, 15 a hajósoké és 9 a gépjármű műszaké.

Az április hóban megitélt 83.461 forintból 60.071 forintot kaptak a vasutasok, 10.576 forintot az autobusz- és személygépjármű vezetők, 6254 forintot a közúti közlekedés dolgozói, 4226 forintot a műszaki gépjárművezetők és 2334 forintot a hajósok.

A várható évi megtakaritás több mint egymillió forintos összegéből 827.776 forint megtakarítást a vasutasok, 117.127 forintot a közúti közlekedés dolgozói, 129.237 forintot a gépjárművezetők és 26.886 forint megtakarítást a hajósok újításai eredményeztek nemzetgazdaságunknak.

Testvéri üdvözlet az imperialista országok és a gyarmatok békéért, kenyérért, szabadságért, nemzetük függetlenségéért küzdő népeinek!

Dolgozóink jobbnál jobb ötletekkel, lelkesedéssel, öntevékenyen díszítik az üzemet és készülnek a felvonulásra

Minden üzem, minden szolgálati hely lázas szorgalommal készül a világ dolgozóinak nagy, forradalmi ünnepére: *a hatodik szabad május 1. megünneplésére.*

Az Északi Járóműjavító NV dolgozói is már idejében munkához láttak. Az asztalosok kézitáblákat, állványokat, a famegmunkálóban pedig zászlórudakat készítenek a szorgos munkáskezek. A villanyszerelők a dekorációk megfelelő megvilágításáról gondoskodnak. A mázolók nagyméretű emblémákat festenek enyvezett lemezre és lelkesítő feliratokat készítenek.

De a női dolgozók **sem akarnak** lemaradni! *Magosi* Antalné elvtársnő, az MNDSZ üzemi szervezetének szervező titkára, az üb. nőfelelőse, beszámol a főműhely női dolgozóinak készülődéséről.

— Április 4 tapasztalatai alapján hozzáfogtunk a május 1-i ünnepségek előkészületeihez — mondja. — Először is vállaltuk, hogy zászlókat készítünk minden dolgozónk számára.

— Minden délután vidám munkazajtól varrógép zakatolásától hangos a kultúrterem. Vörös virágot is készítünk dolgozóinknak. Borka elvtárs pedig — minden akadályt legyőzve — megtalálta a módját annak, hogy részletfizetésre ruhaanyagot kaphassunk. Így a felvonulásban egyöntetű öltözetben vehetünk részt. A felvonulásra mozgalmi énekeket tanulunk.

— Részt kérünk az üzem egyéb dekorálási munkájából is. És lehetetlent ezen a téren nem ismerünk: az Északi Járóműjavító NV-nek ki kell tűnnie ízléses, szép dekorálásával valamennyi üzemünk közül! Ezt akarjuk, ez a vágy fűti mind a százhuszonhatunkat.

— Maguktól, minden rábeszélés nélkül gyűlnek össze az üzem nődolgozói, hogy felajánlásukat teljesítsék. Tudja mindenki, mi az ő kötelessége, mit kíván tőle a kollektív szellem. Meglátszik mindenki viselkedésén a politikai öntudat, *május 1* történelmi jelentőségének tudata.

Így készülnek május elseje ünnepi formák közötti megünneplésére az Északi Járóműjavító NV dolgozói és ahol ilyen példamutató lelkesedés tapasztalható, ott — reméljük — az eredmény is példaszerű lesz!

Megtakarított anyagból 50.000 forint értékű felajánlás

A Dunakeszi Járóműjavító NV élenjárt a sztálini műszakban, a felszabadulási felajánlásokban és nem akarnak elmaradni a Május Elsejei felajánlásukban sem.

A főműhelyben 720 dolgozó tett érdemleges felajánlást.

A műhely kollektív vállalása, — csatlakozva a szovjet Lidia Korabelnyova mozgalmához — egy darab kéttengelyes személykocsi újjáépítését vállalta megtakarított anyagból.

Fazekas Lajos és társai vállalták, hogy a személykocsi fővizsga munkáinál 5 százalékos önköltségcsökkentést hajtanak végre. A megtakarítás 4000 forint.

Ruzics Ferenc és társai vállalták, hogy két darab személykocsi belső lakatosmunkáit ócska anyagból készítik el vételezés nélkül. Ezzel 600 forintot takarítottak meg.

Besenyei János és *Simon* János lakatosok sem akartak elmaradni társaik jó példájától. Ezért vállalták, hogy három darab kétrekeszes akkumulátor vasszekrényt újjáépítenek ócska anyagból, vételezés nélkül. A két lakatos ezzel 3100 forint megtakarítást ért el.

Solymosi Lajos villanyszerelő három főből álló brigádja viszont vállalta, hogy a villamosvilágítási szabályozó készülékek dugattyú felfúrásánál újrendszerű javítást vezet be, amellyel máris 25 százalékos önköltségcsökkentést értek el, ami 3000 forintot jelent. A főműhely asztalosai közül öten összeálltak és vállalták, hogy 25 kocsira kivételezett rétegelt lemezt és szélfogó bőrt olyan gazdaságosan szabnak ki, hogy ezv kocsival többet lehessen bevonni a megtakarított anyagból. Ezzel a derék dunakeszi asztalosok újabb 1800 forint megtakarítást értek el.

Ugyanitt a kocsivillanyszerelő brigád elvállalta, hogy havonta egy kocsi villanyvezetékeit vételezés nélkül beszerelik és ezt több kocsi anyagából takarítják meg. Ennek értéke 1200 forint.

A dunakesziek jó munkája meg fogja teremni gyümölcsét.

Május 1-én megnyitják kapuikat a vasutasok tavaszi és nyári üdülői

A vasutas dolgozók mind nagyobb számmal ismerik fel az üdülés fontosságát, mint egészségvédelmet. Ezt bizonyítja az a tény is, hogy 1950. évben a téli üdültetésre a rendelkezésre álló üdülőhelyeket Mátraháza, Galyatető, Hajduszoboszló teljesen igénybevették, sőt kevésnek is bizonyultak.

A tavaszi és a nyári üdülésre is igen nagy az érdeklődés a vasutas dolgozók részéről. Ez tette szükségessé, hogy központunk a vasutas dolgozók tavaszi és nyári üdülési igényeinek eleget tegyen a már üzemben lévő Mátraháza, Hajduszoboszló üdülők mellett 1950 május 1-re megnyitásra kerülnek Komárváros újonnan épült korszerű fürdőmedencéjével, Kács, Balatonszántód, Balatonfenyves, Keszthely üdülők.

Tavaszi és nyári üdülőink a legkorszerűbb felszereléssel minden igényt kielégítő elhelyezéssel és ellátással biztosítja az üdülés idejére a dolgozók pihenését.

A jó ellátás mellett sportfelszerelések, rádió, napilapok és könyvtár áll dolgozóink rendelkezésére. Az üdülés ideje alatt a SZOT és szakszervezeti központunk kultúrcsoportja tart értékes és szórakoztató előadásokat.

Felhívjuk a tagtársak figyelmét, hogy üdülésük kezdete előtt legalább 10—20 nappal jelentsék be igényüket az üdültetési felelősöknél az üdülés szervezett lebonyolítása érdekében.

Üdültetési felelősök! Az értekezleteken elhangzottak értelmében fokozzuk a tervszerű munkát, ezáltal, nagymértékben segítjük elő a dolgozók széles rétegének üdültetését, mint egészségvédelmet, melyel nagymértékben járulnak hozzá ötéves tervünk sikeres eredményeihez.

Vasutas Szakszervezet Központi Üdültetési csoportja.

ÍGY KENI EL a szakszolgálat

Dolgozóink köréből egyre jönnek a panaszok, hogy a szakszolgálat újítási javaslatokkal foglalkozó szervei még mindig bürokratizálnak, vagy semmibe sem veszik dolgozóink érdeklődését, esetleg úgy tűnik fel a kérdés, mintha az ellenség keze dolgozna és elkenési szándék lenne az „elintézetlen" javaslatok körül.

A Szombathelyi MÁV Igazgatóság VII. osztályában működő újítási megbízott újító naplójának átvizsgálásakor Halmosi Kálman területi titkár és Kaposi István termelési felelős elvtársak megállapították, hogy hat elintézetlen javaslat van, amelyet már régebben felterjesztettek, de a minisztérium választ nem adott. A Vasutas Szakszervezet Termelési Osztálya **utána nézett a dolognak.**

A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium I. Vasúti Főosztálya a szakszervezet számára megküldött iratában így ír:

Kovács István II. pályamester „Kátrányos ecset" módosítására vonatkozó javaslatát a 6. szakosztály az anyaghivatalba terjesztett fel szabványosítás végett. A 6. szakosztály a javaslat elbírálására

határidőt nem adott s így a javaslattevő erről nem értesült. (Ennél szebben el sem lehetne mondani, hogy elkenték a dolgozó értesítését!)

Nagy Sándor mérnök „120 kg-os Pc adagolású betonoknál, szilárdabb betonok bevezetése" tárgyú javaslatát a 6. szakosztály az Építéstudományi Intézetnek küldte meg szakvéleményezés végett. A választ a szakvéleményezésről még nem kaptuk meg. (Miért nem sürgetik?) A 6. szakosztály a javaslattevőt, illetőleg a Szombathelyi Igazgatóságot megint csak nem értesítette a dolgozó megnyugtatása céljából.

Kit terhel a felelősség

A minisztérium a megállapított hat esetből négy esetben értesítette a Szombathelyi MÁV Igazgatóság újítási megbízottját, így tehát négy dolgozó újítási javaslatának elutasításáról tudnia kellett, tehát a MÁV Igazgatóságot terheli a felelősség azért, hogy az újítási naplót felületesen vezetik.

A minisztérium átiratában ezt írja: „A szombathelyi Igazgatóságot felhívtuk, hogy az esetet vizsgálja ki és járjon el a hibás közeg ellen", de a minisztérium elfelejtette megírni azt, hogy eljárt-e vagy szándékában van-e eljárni azok ellen, akik Kovács István pályamester és Nagy Sándor mérnök újításával kapcsolatban „elfelejtették" a dolgozót értesíteni.

Nem ártana megnézni, hogy az ismétlődő panaszok nincsenek-e szoros összefüggésben az ellenség kezével, hogy végre már megtanulják a hivatalos szervek, hogy dolgozóink szocializmust építő újításait komolyabban vegyék és ne rabolják el könnyen félreérthető, helytelen ténykedésükkel, az újítások gyakorlati hasznát dolgozó népünk elől.

PAUL ROBESON Nazim Hikmet kiszabadításáért

Paul *Robeson* világhírű énekes felhívással fordult az amerikai közvéleményhez, hogy segítsenek Nazim *Hikmet* török költő kiszabadításában, aki 12 éve senyved börtönben és az elmúlt napokban éhségsztrájkot kezdett.

Rövidesen 12 éve lesz, hogy a török kormány hadbírósági „ítélettel" 28 évre börtönbe vetette Nazim *Hikmetet*, a lángolószavú népi költőt, a béke hős harcosát. A rendőrség lázasan kutatott ürügy után, hogy elnémíthassa az ország legnagyobb költőjét, míg végül megtalálták verseskötetéit a tiszti- és tengerésztiszti iskola növendékeinél. Ez elég volt arra, hogy a katonai bíróság meghozza szörnyű ítéletét.

A törökországi és a nemzetközi haladó közvélemény, közöttük a szovjet költők, mint *Azsájev, Bazsan, Iszakovszkij, Szimonov, Tyihonov* és mások nagyarányú mozgalmat indítottak megmentésére, amely nem maradhat eredmény nélkül.

„Egyesüljetek a nyomor, a fasizmus és a háború ellen!"

A CGT május elsejei felhívása

A CGT a Francia Általános Szakszervezeti Szövetség, a közelgő május elseje alkalmából felhívást intézett az ország dolgozó népéhez: egységes harcra hívja fel őket a világ valamennyi proletárja oldalán.

— Míg a Szovjetunióban és a népi demokráciákban a népek felszabadultak az elnyomás alól — mondja a kiáltvány —, élvezhetik a szabadságot és munkájuk gyümölcseit, kormányaikkal egyetértésben védik a békét, — a kapitalista országok dolgozó népének élete mind nehezebbé válik. A tőkés országokban növekszik a nyomor, a szakszervezeti jogokat és a szólásszabadságot mindinkább fenyegetik, a háborús veszély nő, az aggodalom és a gond behatol minden otthonba.

Május elseje legyen a békeharc és a munkáskövetelések nagy nemzetközi napja. A kiáltvány felhív minden szervezett és szervezetlen dolgozót: támogassa a kikötőmunkások hősi harcát, tagadja meg a hadianyaggyártást és szállítást, követelje a hadiipar átállítását békés termelésre.

„Egyesüljetek, harcoljatok, tüntessetek tömegesen ezen a május elsején a nyomor, a fasizmus és a háború ellen" — fejeződik be a felhívás.

Tizenkétezer londoni kikötőmunkás sztrájkja

Mind erősebb hullámokat ver Londonban a kikötőmunkások sztrájkmozgalma.

Arthur *Deakin*, a szakszervezet munkásáruló főtitkára, kihívóhangú sajtónyilatkozatban próbálta leszerelni a sztrájkot. *Deakin* kijelentette: *„Ez a sztrájk hűtlenség velünk és a szakszervezettel szemben. Egyetlen elintézési módja az, hogy a munkások térjenek vissza a munkájukhoz."*

A szállítómunkás szakszervezet vezetőségének teljesen elutasító magatartására a kikötőmunkások gyűlése elhatározta, hogy továbbra is rendíthetetlenül folytatják a harcot. Április 24-én a sztrájkolók száma 9000-ről 12.489-re emelkedett. 69 hajón teljesen megbénult a munka, 12 hajón részben folyik és csupán 29 hajón dolgoznak rendesen.

A hatvani vasutasok készülnek MÁJUS 1-RE

T. Szerkesztőség!

Hatvan rendező pályaudvar dolgozói április 4-ét a termelékenység fokozásával tették emlékezetessé. A munkaverseny láza tovább fokozódik május 1-e méltó megünneplésére.

Célul tűzték ki a szocialista vasút mielőbbi felépítése érdekében, hogy három 150-es brigádot alakítanak, melynek feladata, hogy Hatvan és Budapest között közlekedő közvetlen és irányvonatokat 150 százalékos terheléssel állítják össze.

Meggyorsította elhatározásukat a háborús uszítók aljas provokációs kísérlete, melyre méltó válaszként termelésüket fokozzák és ezzel növelik a béketábor erejét.

A három 150-es brigád úttörő az egész országban, fényes bizonyítéka annak, hogy a forgalom, fűtőház és vonatkíséret szoros együttműködése hogyan fejlesztheti a „2000 tonnás" mozgalmat egyfelől, hogy a jó szolgálati főnök kellő irányításával az eredmény nem lehet kétséges. Igazolja ezt az a tény, hogy az április 15-én versenybe állt 150-es brigádok, névszerint *Gaál* Sándor, *Zákai* Ernő, *Benke* István közül már 16-án a Zsákai-brigád 174 százalékos teljesítményt ért el. A hatvani vasutasok így haladnak előre a Párt útmutatása szerint, ötéves tervünk időelőtti befejezése, a béketábor erejének növelése és a szocializmus építésének meggyorsítása érdekében.

Elvtársi üdvözlettel:

Árti Ferenc, Hatvan állomás üb. titkára, sk.

A pártonkívüli dolgozók megértik: a vezetők újjáválasztása az ő ügyük is

A pártvezetőségek újjáválasztása nemcsak a pártszervezetek belső életét érintő esemény, annál is inkább nem, mert a pártszervezet vezetősége nemcsak a párttagok, hanem valamennyi dolgozó tanítója és vezetője. Gyakorlatból tudjuk, hogy a jó pártszervezeti vezetőséget nemcsak a párttagság szereti és követi útmutatását, hanem a pártonkívüli dolgozók széles tömege is támogatja munkáját.

A pártszervezeti funkcionárius „öntudatos, odaadó, szerény munkása pártjának, osztályának, dolgozó népének". Csakis az ilyen vezetők tudják még szorosabbra fűzni a Párt és a dolgozó tömegek közötti kapcsolatokat.

A Párt legnagyobb erőforrása, legyőzhetetlenségének záloga a kommunisták és a pártonkívüli dolgozók tömegének összeforrottsága, egysége. Ahhoz, hogy így legyen, hogy ilyen alkotóerejű egység létrejöjjön, meg kell teremtenie a Pártnak a belső pártdemokráciát, alkalmazni a kritikát és az önkritikát, hogy a párttagság bízzon a magaválasztotta vezetőségben, hogy kövessék vezetőjüket, ami maga után vonja azt is, hogy a pártonkívüliek is követik ezeket a vezetőket.

A pártdemokrácia és az önkritika jegyében megtartott vezetőségválasztás során friss erők kerülnek üzemi pártszervezeteink élére, eltávolítják a néptől elszakadt „kiskirályokat" és bürokratákat, megerősödik a párttagság aktivitása. Így válnak a kommunista pártszervezetek és azok vezetői méginkább az egész dolgozó nép vezetőivé.

A pártvezetőségek újjáválasztásának fontosságát üzemeinkben és egyéb szolgálati helyeinken tisztán látja az ellenség is. Az ellenség nem egy helyen támad, s ezeknek a támadásoknak a visszaverésénél is egységesen kell fellépniök a kommunistáknak a pártonkívüli dolgozók becsületes tömegével. Nyíltan, kertelés nélkül kell feltárni a pártonkívüliek előtt is a hibákat, s akkor segíteni fognak nekünk kiküszöbölni azokat. A mi dicsőséges Pártunk minden nagy eredményét a dolgozó tömegekkel összeforrva, a dolgozó milliókra támaszkodva érte el. Az új kommunista, üzemi pártvezetőségek akkor fognak még nagyobb eredményeket kivívni, ha erősítik a dolgozó tömegek Pártunk iránti szeretetét és bizalmát.

Előre, a Magyar Dolgozók Pártjának vezetésével, ötéves tervünk megvalósításáért, a békefront magyarországi szakaszának megszilárdításáért, a szocializmus építéséért!

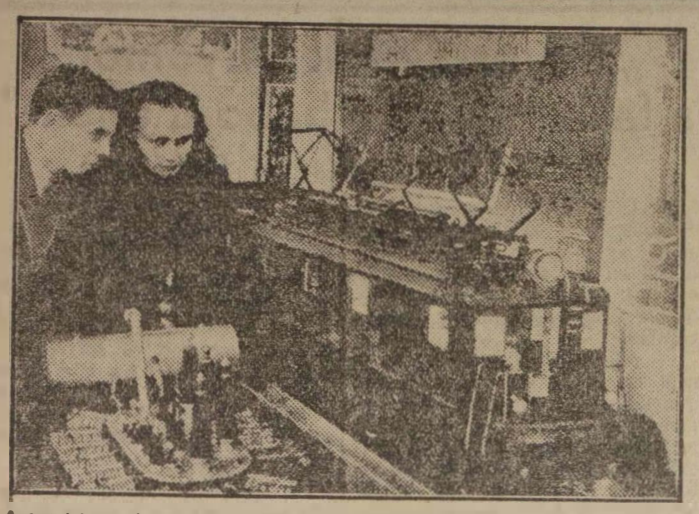

A szovjet vasutasok a moszkvai szakszervezetek házában rendezett kiállítás újtipusú villamosmozdonyát tanulmányozzák.

Jelentkezzünk
a „Munkára Harcra Kész"-mozgalom próbáira

A Munkára Harcra Kész sportmozgalom Szovjetunió G. T. O. mozgalmának példája nyomán megteremtette hazánkban a szocialista tömegsportot és ezáltal új lendületet adott az egész magyar sportéletnek, faluban, városban, gyárban és sportgyesületekben egyaránt.

Megkezdődtek az MHK próbák előtti edzések. Mindazok, akik jelentkeztek az MHK sportmozgalomba, csak akkor tesznek eleget vállalt kötelességüknek, ha az előírt próbákra rendszeres edzésekkel készülnek fel.

Országos Sporthivatal, Szakszervezetek Országos Tanácsának sportosztálya biztosította a jelentkezők részére edzések és próbázások idejére az ország egész területén a sporttelepeket, míg szakszervezetünk felszereléseket juttatott el azokra a vasúti csomópontokra, ahol a dolgozók nagy tömege jelentkezett az MHK sportmozgalomba. Üzemi bizottság titkárai, sport- és MHK-felelőseink vannak hivatva gondoskodni arról, hogy minden jelentkezőt edzéseken és tömegversenyeken keresztül felkészítsenek az előírt értékszintek teljesítésére. A jelentkezők két időszakban tehetnek próbát. Első időszak május 15-től július 31-ig, a második időszak szeptember 1-től november 30-ig terjed. A két időszakban a jelentkezők technikai készség, ügyesség, ruganyosság, gyorsaság, erő- és állóképességről tesznek próbát meghatározott elosztásban. Edzésre ott kell jelentkezni és annál a személynél, akinél jelentkezett az MHK sportmozgalomba való részvételre.

Az MHK sportmozgalom szabályait és szintjeit az üzemi bizottság propagandistája hangos híradón, faliujságon, üzemi sajtón keresztül folyamatosan ismerteti.

Párttitkáraink, szakszervezeti funkcionáriusaink, valamint szakvonali vezetőink mindenben rendelkezésükre állnak azok részére, akik jelentkeztek a sportmozgalomba ezáltal hozzásegítik a jelentkezőket az edzéseken keresztül a próbák sikeres letételéhez.

Területi titkárok és sportmegbízottak vállalták, hogy a területükön jelentkező dolgozók résztvesznek az edzéseken keresztül a próbákon is és azokat az eredményeket, melyeket jelentkezésben a terület elért, tartani fogják edzések után a próbázás letételéig és ennek elérése érdekében elősegítik a dolgozók tömeges jelentkezéseit az edzésekre.

Hazánk védelmére, békénk és függetlenségünk biztosítására készülj az MHK mozgalomban.

A Vasutas Szakszervezet május 7-én avatja fel Pászty Károly elvtárs síremlékét

1950 május 8-án lesz két éve, hogy Pászty Károly elvtárs, Szakszervezetünk volt alelnöke elhúnyt.

Pászty Károly elvtárs a magyar munkásmozgalom hősei között foglal helyet, mint a vasutas munkásmozgalom útlörő harcosa.

1901-ben egyik megindítója volt a vasutas szocialista mozgalomnak. 1906-ban a vasúti munkások harcos szövetségének főtitkára lett. Egyik megalapítója volt dr. Landler Jenővel együtt a „Magyar Vasutas" című munkáslapnak. Pászty elvtársat a megrendszabályozások egész sorával büntették, majd elbocsátották. Egyideig a „Népszava" szerkesztőségi tagja volt. 1912-ben újból aktivitásba kezdett és cselekvő részt vállalt a munkásmozgalomban. A mozgalom letörése után különféle sajtótermékeket szerkesztett és élesztette a munkásgondolatot. Tagja volt a fővárosi törvényhatósági bizottságnak is, ahol a munkásosztály érdekeit védte. A proletárdiktatúra idején öntudatos munkásvezetőként küzdött. 1919 és 1924 között, a proletárdiktatúra bukása után hat izben vetették szörnyű kínzások után börtönbe. Kiszabadulása után ismét hozzákezdett földalatti sajtótevékenységéhez és különféle meghurcoltatásokon keresztül illegális munkával szolgálta a felszabadulás napjáig korunk vezetőszellemét.

A felszabadulás után a szociáldemokrata Pászty elvtárs haladott kora ellenére is ifjúi lelkesedéssel és látható boldogsággal jelentkezett munkára a Magyar Kommunista Pártnál.

Tevékeny részt vett a Vasutas Szakszervezet megalakításában, majd megbízták a Szakszervezet hivatalos lapjának szerkesztésével. A marxi ideológiát tántoríthatatlanul szolgáló írásaival, vezércikkeivel tanította, nevelte a vasutasok nagy családját.

A Szakszervezet alelnökeként korát meghazudtoló frisseséggel járta az országot és agitált a Magyar Kommunista Párt mellett. Később folytatta az államvasúti nyugdíjasok és nyugbéresek megszervezését és irányítását. 60.000 nyugdíjas és nyugbéres zárkózott fel agitációja nyomán a demokráciához.

Pászty elvtársnak, a magyar vasutas munkásmozgalom kiemelkedő alakjának síremlékét a Vasutas Szakszervezet május 7-én délelőtt 11 órakor avatja fel a budapesti Kerepesi-temetőben, ahol a magyar dolgozó vasutasság és a munkásmozgalom képviselői nagy számban vesznek részt.

Véleményem a szovjet filmről

Nagyon szeretek moziba járni és tudom, magamon is észrevettem, hogy milyen hatalmas jelentősége van a filmnek a kultúra terjesztésében, nézeteink megváltoztatásában, az ember nevelésében.

Megmondom őszintén, hogy mindezideig a szovjet film volt az, amely teljes mértékben lenyügözött és megbecsülésemet vivta ki.

Hatalmas építőerő a szovjet film, mert a népért van, a népről szól, a dolgozó milliók érdekeit szolgálja.

Persze vannak még ma is közöttünk olyanok, akik „sztárokat", amerikai „csillagokat" szeretnek látni a vásznon s többre becsülik az amerikai gengszter-világ filmjeit, azokat a „storikat", ahol minden ötödik kockára egy lövés, s minden századik kockára egy gyilkossági kísérlet, betörés vagy halál esik. Nem is szólva arról, hogy olyan émelyítő néhány szerelmi tárgyú filmjük, hogy a jobbérzésű dolgozók otthagyták az előadást.

Mennyivel emberibb, természetesebb, a szovjet film. A munkást, a dolgozó embert mutatja be, a kommunizmus építését. Alakjai igazi emberek. Sohasem fogom elfelejteni az „Egy igaz embert", ahol a hős is ilyen szovjet embert játszott.

Tanuljunk és szórakozzunk, legyen útmutatónk a szovjet film és tanítsa meg fiatalabb testvérét, a magyar filmet, hogyan kell jól, ízesen megfogni, megoldani egy témát, megrendezni, fotografálni és művészeit kinevelni. Elvtársi üdvözlettel: *Pintér Károly* sk., naplózó, Ferencváros."

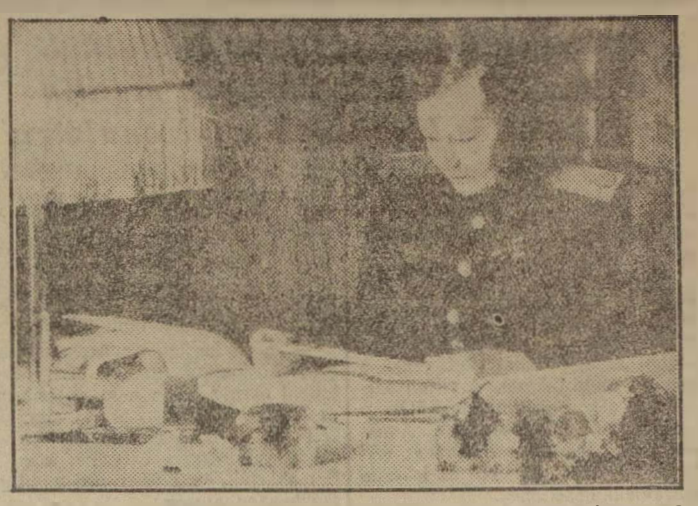

Szovjet nők vezetőhelyen. A képen Zinaida Troickaja, volt mozdonyvezetőt látjuk, akit a moszkvai Metro főnökhelyettesévé neveztek ki.

Öntödénk 140 százalékot ajánlott fel és 200 százalékot teljesített
Készülünk május 1-re

T. Szerkesztőség! Az Istvántelki Járóműjavító NV XIII. oszt. öntödei dolgozói nagy lelkesedéssel tették meg munkafelajánlásaikat április 4-re, a felszabadulás ünnepére és a munkaverseny során műhelyviszonylatban igen kiemelkedő eredményt értek el.

A kapitalista rendszerben a munkaverseny ismeretlen volt. Megbénította a verseny lendületét a csoportrendszer és az az egyenlőtlen elosztás, mely a kis órabéres és nagy órabéres százalékos kereseti elosztása között volt.

Hála a dicsőséges Szovjet Hadseregnek és vezérének, Sztálin elvtársnak, aki bennünket felszabadított a kapitalista kizsákmányolás alól, ma már a dolgozó nép termelékenységének fokozásával, szocialista munkaversenyekkel ünnepli meg felszabadulásának évfordulóját.

Azt a szeretetet, mely bennünket a Szovjetunió fiaihoz füz, az öntödei munkások százalékteljesítményüknek 140-ről 200 százalékra való emelésével mutatták meg.

Mi, öntödei dolgozók pedig nem állunk meg a megkezdett úton, hanem termelésünk további fokozásával és Pártunk bölcs vezérének, Rákosi elvtársnak vezetésével menetelünk tovább a szocializmus felé vezető úton, a munkásság szebb, boldogabb jövője felé.

Ennek szellemében készülünk május 1-re!

Sebő Károly vasöntő s. k.,
Istvántelki Járóműjavító NV.

AZ IBUSZ NÉPSZAVA-ELŐFIZETŐI VERSENYBEN

Az Utasellátó NV üzemi szervezete jelenti: az IBUSZ Népszava-előfizetői versenyre hívta ki a Vasutas Szakszervezeti Üzemi Bizottságokat. A versenykihivást az Utasellátó NV üzemi bizottsága az elmúlt napokban magáévá tette, s határozatot hozott, hogy a siker érdekében, valamint a Népszava-előfizetések példányszámának megsokszorozása érdekében széleskörü propagandát fejt ki.

Lapunk várja a dolgozókkal való közlés végett ennek a munkának az eredményét is.

Újból szabályozták a látogatási időt a budapesti MÁV kórházban

100.122/1950. BBI. ügyv. sz. A MÁV Betegségi Biztosító Intézet budapesti kórházában 1950. április hó 1-től a beteglátogatási időt az alábbiak szerint állapították meg:

Általános osztályokon: Hétköznap 14—16 és 18—19; vasárnap és munkaszünetes ünnepnapon 10—11 és 14—16.

Szülészeten: kedd, péntek és vasárnap fél 17—fél 18.

Gyermekosztályon: kedd, csütörtök 14—16, vasárnap és amennyiben a keddi és csütörtöki nap munkaszünetes ünnepnapra esik, 10—11 és 14—16 óra között.

A vidéken lakó alkalmazottak, illetve hozzátartozóik részére az összes osztályokon 8—16 óráig terjedő időben rendkívüli látogatás is engedélyezhető, amennyiben a szolgálati beosztásuk, a vonatösszeköttetés, illetve a vonatforgalom alakulása miatt az előírt látogatási időben a látogatásban igazoltan akadályozva vannak és egyébként a rendkívüli időben történő látogatást a látogatni kívánt személy vagy vele egy szobában lévő betegek állapota megengedi.

Rendkívüli látogatási engedélyt az igazgató-főorvos vagy helyettese, illetve a felvételes orvos adja meg. A kiadott beteglátogatási engedélyek az illetékes osztályra való érkezéskor az osztályon lévő ügyeletes ápolónőnek feltétlenül leadandók. Este 19 órán túl beteglátogatási engedély nem adható ki, illetve rendkívüli beteglátogatás nem eszközölhető. Az engedélyezett rendkívüli beteglátogatási idő tartama legfeljebb 10 percig terjedhet.

A fentiekkel kapcsolatban felhívjuk még a figyelmet arra, hogy az arcképes igazolványukat a látogatók hozzák magukkal, mert rendkívüli látogatási engedély csak személyazonosság igazolása esetén adható.

Ismerjük meg a természet világát
(A Szikra Természettudományos Kiskönyvtára)

A Szikra Természettudományos Kiskönyvtára ma már jól ismert sorozat az egész országban. Az első nyolc füzet mind kiváló szovjet tudós írása, városokban és falvakban egyaránt elterjedt: gyári munkások és katonák, diákok és parasztok lapozzák, olvassák, tanulmányozzák a füzeteket. Az üzemi SZIT-szervezetek tanulóköröket alkalmaznak és az ifjúmunkások azt böngészik: mit jelent az élet örökkévalóságának kérdése, hogyan szaporodnak a növények, mit vallanak a marxisták a darwinizmusról, beszélnek-e az állatok? Az ilyen jelenség nem véletlen. A saját országában végre úrrá lett dolgozó meg akarja ismerni a világ igazi arcát, meg akarja ismerni a természet erőit, hogy a maga szolgálatába állítsa az atomot, növényeket, az eddig gáttalanul rohanó folyamokat. Ennek eszköze pedig a tudomány.

A Természettudományos Kiskönyvtár 8—16 számú füzeteinek mindegyike azt az izgató kérdést veti fel: hogyan tudja az ember maga alá gyürni a természetet?

Mindinkább elmondhatjuk: az egész ország, az egész népünk tanul. Egy új világ új könyveiből és elsősorban a Szovjetunió írásaiból azt tanulja, amitől eddig el volt zárva: a valóságot és azt, hogyan lehet úrrá a természeten. Ebben a folyamatban a természettudományos nevelés és a Szikra Természettudományos Kiskönyvtárának nyolc új füzete jelentős szerepet játszik.

A választott bíróság

Javaslatára Wágner István MESZHART fűtőt a Szakszervezet Központi Vezetősége kizárta tagjai sorából és a neki adományozott élmunkásjelvényt visszavonta, mert a VB megállapította, hogy a nevezett ismételten olyan magatartást tanusított, amely a magyar Népközársaság dolgozóinak általános célkitüzéseivel szembehelyezkedett és ezáltal méltatlanná vált arra, hogy akár a dolgozók érdekképviseletének tagja legyen, akár a demokrácia építésének munkájáért kapott kitüntetést viselje.

Közlekedés
A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA
Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.). IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.). FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887, 126—452, 124—893.
Szikra Lapnyomda NV. Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ

Magyar Dolgozók! Bélyegezzétek háborús bűnösnek az atomfegyver első alkalmazóit!
Békebizottságok szervezésével szélesítsük és erősítsük a békéért küzdő magyar nép táborát!

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Közlekedés

ÉLJEN MÁJUS 1,
a világ munkásságának seregszemléje,
a proletár nemzetköziség
harcos ünnepe!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 9. SZÁM. ★ MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN ★ 1950 május 1.

MUNKÁVAL KÖSZÖNTJÜK MÁJUS ELSEJÉT,
a békéért küzdő dolgozók százmillióinak harcos seregszemléjét,
A SZOCIALISTA SZOVJETUNIÓT,
a népek szabadságának és függetlenségének főtámaszát,
A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG BUDAPESTI KONFERENCIÁJÁT!

Egy évvel ezelőtt, 1949 áprilisában, *Rákosi* Mátyás elvtárs, népünk forrón szeretett vezére ezeket írta egyik cikkében: *„Május elsején, a dolgozók nemzetközi seregszemléjén, újra számvetést csinál a magyar dolgozó nép."* Rákosi elvtárs megállapítása nemcsak 1949 májusára, hanem minden május elsejére szól, mert ezek a május elsejék, a dolgozók nemzetközi seregszemléi, egyben a magyar dolgozó nép seregszemléi is, az eredmények és hiányosságok számbavételei, a követendő út és feladatok mérföldkövei.

Ha visszatekintünk az előző május elsejékre, azt látjuk, hogy ezek valamennyien fejlődésünk egy-egy állomását jelképezik.

Ki ne emlékezne 1919 májusára, a dicsőséges proletárforradalom májusára, amikor több mint félmillió ünneplő ujjongva vonult fel a vörös Budapest utcáin és terein, a proletárdiktatúrát éltetve, amely akkor tette először szabaddá a magyar dolgozók millióit.

Ki ne emlékeznék a hatalmas Szovjetunió dicsőséges hadseregére, a nagy *Sztálin* felszabadítása után elkövetkezett májusokra, melyek mindegyike egyben jellemzője volt a politikai és gazdasági fejlődésünknek.

1945-ben a magyar dolgozó nép önfeledten ünnepelte a felszabadulást május elsején. 1946 májusát az jellemezte, hogy a magyar kommunisták, a Magyar Kommunista Párt harci programmot adott, küzdelmet vívott az újjáépítésért, az ország felemelkedéséért, de ugyanakkor kíméletlen harcot folytatott a reakció ellen. 1947-ben a hároméves terv, a magyar jólét kulcsa volt a fő jelszó. 1948-ban már a fordulat évének eredményeit ünnepeljük. A májusi zászlókon már a két munkáspárt egyesülését, a munkásosztály marxista-leninista alapon létrejövő hatalmas, egységes pártját ünnepelte a dolgozó magyar nép. 1949 májusában a dolgozó nép milliói, a munkásosztály élcsapatának, a Magyar Dolgozók Pártjának és *Rákosi* elvtársunk vezetése alatt, szövetségben a dolgozó parasztsággal, elindult a teljes felemelkedés felé. Sor kerülhetett a nemzet legjobb erőinek egyesítésére, a Magyar Függetlenségi Népfront megalkotására, amely a Magyar Dolgozók Pártja és a munkásosztály vezetésével összpontosítja az ország erejét az ötéves terv végrehajtásában.

1950 május elseje, a nemzetközi munkásosztály seregszemléje, döntő mértékben a béke erőinek nemzetközi seregszemléje. Az imperialista háborús kalandorok fokozódó agressziója és határt nem ismerő fegyverkezése előtérbe hozza a legerősebb fegyver harcbavetését a békéért vívott küzdelemben: a dolgozók nemzetközi egységének megszilárdítását.

A békéért vívott harcban, miután a béke védelme minden dolgozó ügye, mozgósítani kell a világ valamennyi dolgozóját fajra, nemre, vallásra és politikai nézetre való tekintet nélkül abba a hatalmas táborba, mely a Szovjetunió vezetésével, *Sztálin* elvtárs bölcs irányításával harcol a békéért.

Az egész világon készülnek a dolgozók május elsejének, a béke megvédése jegyében való megünneplésére. Persze nem mindenütt azzal a nyugalommal és a nyugodt készülődés lehetősége közepette, mint nálunk. A nyugodt ünneplés lehetősége csak a Szovjetunióban és a népi demokráciákban van meg. Ezek az országok, a szabadság és a béke országai, ahol a dolgozók százmilliói készülnek a munka kiváló eredményeivel a proletariátus nagy ünnepére. Mennyivel más a helyzet a marshallizált országokban és az imperialistáknál. Különféle törvénnyel, rendeletekkel és rendőri intézkedésekkel, aljas provokációkkal akadályozzák a dolgozók millióinak ünneplését, harcos kiállását a béke ügye mellett.

A hatalmas Szovjetunió és a népi demokráciák százmilliói segítik a nemzetközi proletariátus harcát és kifejezésre juttatják szolidaritásukat a tőkés és gyarmati országok elnyomottjaival a békéért és függetlenségükért vívott harcukban.

A Szakszervezeti Világszövetség szervezi ezt a harcot, amelyet az imperialista államokban vívnak a kizsákmányolt milliók a szabadságjogokért, függetlenségükért, szociális felemelkedésükért, s amely harc szorosan összefügg a békéért vívott harccal.

Ennek a harcnak előmozdítására ült össze Budapesten a Szakszervezeti Világszövetség Elnöksége és Végrehajtó Bizottsága. Ez a tanácskozás újabb mérföldköve lesz annak a küzdelemnek, amelyet a kommunista és munkáspártok irányításával a dolgozók tízmillióri vívnak a tartós békéért, az imperialisták zsoldjában lévő háborús uszítók ellen.

A budapesti értekezlet még szorosabbra fogja fűzni a nemzetközi proletariátus egységét, amely komoly záloga a béke megvédésének.

A béketábor győzelmének biztosítéka a hatalmas Szovjetunió és a világ dolgozóinak nagy vezére, *Sztálin* elvtárs. A legyőzhetetlen Szovjetunió mögé szilárdan sorakozik fel a békét akaró dolgozók sokszázmilliós tábora.

Mi, magyar dolgozók boldogan és büszkén valljuk magunkat a béketábor tagjának. Dicsőséges Pártunk és szeretett tanítónk, *Rákosi* elvtárs vezetésével ezen a május elsején még szorosabbra zárjuk sorainkat, hogy a magunk frontszakaszán még jobban helyt tudjunk állni, még jobban növeljük erőinket a békéért vívott küzdelemben.

Mi a helyzet az imperialistáknál? Amikor a béketábor eredményes harcairól, győzelméről, erőinek növekedéséről beszélünk, elsősorban a Szovjetunió erőinek növekedésére kell rámutatnunk. Amíg ugyanis a Szovjetunióban a legutóbbi év alatt 20 százalékkal emelkedett a termelés színvonala és a Nagy Honvédő Háború óta immár harmadszor szállították le jelentős mértékben az árakat, — addig az Egyesült Államokban 22 százalékkal esett a termelés és 64 százalékkal növekedett a munkanélküliség. Ugyanakkor a marshallizált Franciaországban a dolgozók életszínvonala a háború előttinek még 50 százalékát sem éri el, nő a nyomor és a munkanélküliség.

Az imperialisták nagyon jól tudják, hogy azok a kimagasló eredmények, gazdasági sikerek, amelyeket a Szovjetunió és támogatása révén a népi demokráciák a második világháború után elértek, szilárd alapja és biztosítéka a békéért folyó harc győzelmének. Ezért folyamodnak aljas provokációkhoz, küldik be felderítésre, repülőgépeiket szovjet területre, ezért szerveznek lepenzeit kémügynökségeket a demokráciákban. Aljas munkájukkal próbálják gyengíteni, persze sikertelenül a népi demokratikus országok győzelmeit a szocializmus építésében, melyet támaszunk és segítőnk, a hatalmas Szovjetunióra támaszkodva értünk el politikai és gazdasági vonatkozásban egyaránt.

Fáj nekik a népi demokráciák termelési eredménye. Fáj nekik, hogy a mi termelési színvonalunk 40 százalékkal, a lengyeleké 70 százalékkal, a bolgároké 100 százalékkal, a csehszlovákoké pedig 40%-kal haladja meg a háború előtti eredményeket. Életszínvonalunk 40 százalékkal magasabb, mint 1938-ban volt és már nem fenyeget senkit hazánkban a munkanélküliség réme.

A béketábor erejét hatalmasan megnövelte a kínai nép történelmi győzelme és a német demokratikus köztársaság megalakulása. Ha számszerűleg fejezzük ki a béketábor erejét, elmondhatjuk, hogy ma, csupán a Szovjetunióban és a népi demokráciákban a föld egész lakosságának mintegy fele, több mint 800 millió ember tartozik hozzá.

Minket, a béketáborhoz tartozó népeket erősítik a marshallizált országok és a gyarmatok dolgozóinak sikerei is, amelyeket a terror és kíméletlen hajsza közepette érnek el az elnyomókkal szemben. A hatalmas sztrájkok, s ezek között is elsősorban a szakmánkhoz tartozó kikötőmunkások, vasutasok bérharcai és munkamegtagadásai a fegyverszállításoknál, — mind-mind a béke táborát erősítik. Vietnamban, Dél-Koreában eredményesen harcolnak felszabadulásukért a népek.

Május Elseje kifejezi azt az erőt, amely a kommunista pártok vezetésében és irányításában rejlik, s amely erő a világ valamennyi országában a munkásosztály köré tömörített minden haladó erőt a békéért, a demokráciáért, a szocializmusért vívott harcban.

Május Elseje a felszabadult szocialista munka ünnepe is. Fáradhatatlanul küzdenünk kell a háborús uszítók, a kardcsörtető imperialisták ellen a termelés frontján is. Ha mi termelési győzelmet győzelemre viszünk, ez egyben azt is jelenti, hogy döntően győzelmet aratunk hazánkban a háború erői felett is. Minden ilyen győzelem hatalmas erőgyarapodást hoz népi államunk számára és már ez is meghátrálásra kényszerítheti a háborúra bujtogatókat.

Dolgozóink tudják, hogy a szocialista munkaverseny ötéves tervünk végrehajtását biztosítják, amivel a békefront ránkeső szakaszát erősítjük. Dolgozóink ezért készültek és készülnek Május 1. munkafelajánlással méltó módon történő megünneplésére. Dolgozóink azt is tudják, hogy felajánlásuk nem csupán Május Elseje tiszteletére történik, hanem ezen túlmenőleg ötéves tervünk első tervévének időelőtti teljesítésére, az ifjúsági egységesítő kongresszus sikeréért, az önköltségcsökkentésért, az anyaggal való takarékosságért, a minőségért, a selejtcsökkentésért. Mindezek, de nem utolsó sorban a munkaverseny kiszélesítéséért folytatott küzdelem, a sztahánovista-mozgalom, a „2000 tonnás", az „500 kilométeres" vasutas, a „100.000 kilométeres" gépjármű- és a „350 tonnás" HÉV-mozgalom kiterjesztéséért folytatott harc szorosan és elválaszthatatlanul egybeforrt a békéért való harccal, a béketábor erejének növelésével.

Ebbe a harcba kapcsolódtak bele dolgozóink akkor, amikor a „2000 tonnás"-mozgalomban rövid két hónap alatt több mint 2 millió forint önköltségcsökkentést értek el, és azok a dolgozóink, akik az „500 kilométeres" mozgalomban járnak élen s amellyel 17.000 forintot takarítanak meg naponta nemzetgazdaságunknak.

A béketábort erősíti például *Takács* Pál elvtárs, az Északi Járműjavító NV marósa, aki április 4-re befejezte első tervévét és Május 1-re már előljár 1951. évi terve első negyedévének teljesítésében. Vagy *Bartos* József, az Istvántelki Járműjavító NV sztahánovista esztergályosa, aki napi átlagos 350 százalékos teljesítményét Május 1-re 400 százalékra emeli és vállalta, hogy ezévi tervét augusztus 20-ig befejezi. Itt vannak a Szolnoki Műhely iljúmunkásai is, akik Május Elsejére befejezik ötéves tervük első évét.

A közúti közlekedésieknél, a Fűzessy-főműhelyben pl. *Bánsági* Jenő esztergályos teljesítménye állandóan meghaladja a 200 százalékot, *Kiss* I. József esztergályos pedig már túlhaladta a napi átlagos 210 százalékot. A Fővárosi Vasútépítő NV-nél *Takács* Pál és *Becz* István lakatosok járnak a felajánlás élén 1.030 százalékos teljesítményükkel.

A gépjárművezetőknél *Füller* Lajos, a Teherfuvar NV hegesztője április 4-ig befejezte féléves tervét és átlagos napi teljesítménynél 673 százalékra emelte. Így Május Elsejére megközelíti első tervévének befejezését. Ugyanakkor szakmai tapasztalata átadásával elérte azt, hogy az elmúlt héten a műhely 400 százalékos átlaggal teljesítette a normát. A „100.000 kilométeres"-mozgalomban ugyancsak a béke ügyét szolgálják az élenjáró *Zentai* József, *Zagotta* György és *Csonka* István, akik 280.000 kilométert tettek meg főjavítás nélkül.

A szállítómunkások sem akarnak lemaradni a békefront rájuk eső szakaszának megvédéséből. A Belsped dolgozói, a feladási osztály október 31-ig befejezi első évi terv-

(Folytatása a második oldalon.)

**Éljen Sztálin, a világ dolgozóinak bölcs tanítója,
a békeharc lángeszű vezére, a magyar nép igaz barátja!**

M. HARLAMOV:

A BÉKE ŐRHELYÉN

Csaknem egy esztendő telt el a béke hívei párizsi és prágai világkongresszusának összehívása óta. Ez a kongresszus kiinduló pontja volt százmilliók hatalmas békemozgalmának. „Hisszük — mondotta a világkongresszus kiáltványa —, hogy mindazok, akik új háborúra törekszenek, összeesküvésük minden fordulatánál a néptömegek olyan hatalmas erőivel találják szemben magukat, amelyek meg tudják védeni a békét."

A kiáltvány rámutatott arra, hogy a béke megvédelmezése valamennyi nép ügye, s hogy ebben az igazságos ügyben a sikerek eléréséhez bátorságra és újból csak bátorságra van szükség. A felhívás, hogy a népek harcolják végig győzelmesen a béke csatáját, lelkes fogadtatásra talált minden országban. A népek egyre határozottabban követelik, hogy fékezzék meg a veszett háborús gyujtogatókat, akik az emberiséget egy új borzalmas vérfürdőbe akarják taszítani.

A történelem nem ismert még ilyen széles és az emberiséget így magába ölelő békemozgalmat, amilyen az utolsó évben alakult ki. Az emberek százmillióinak a földkerekség minden táján, nemzetiségre, nemre, politikai és vallási meggyőződésre való tekintet nélkül, egyre aktívabban szállnak sikra a háborús gyujtogatók ellen. A békének hatalmas szervezett frontja keletkezett. Ennek élén a Szovjetunió áll. a népek szabadságának és baráti együttműködésének hűséges és fáradhatatlan előharcosa. Nyolcszázmillió ember — a földgömb lakosságának csaknem a fele — vesz részt a béke hiveinek mozgalmában.

Minden egyes nap újabb bizonyítékkal támasztja alá Sztálin bölcs szavait, hogy az egyszerű emberek millióí állnak őrt a béke ügye mellett. A világkongresszus Állandó Bizottságának harmadik ülésszaka, amelyet március 16-tól 20-ig tartottak Stockholmban, azt mutatta, hogy a mozgalom fejlődésének új szakaszába lépett. Az Állandó Bizottságnak a napokban közzétett felhivása, amelyet munkások, tisztviselők, tudós írók, társadalmi tényezők és politikusok írtak alá, ezt mondja: „Követeljük az atomfegyvernek, a megfélemlítés és a tömeggyilkolás fegyverének feltétlen betiltását. Követeljük szigorú nemzetközi ellenőrzés felállítását e határozat teljesítésére. Véleményünk szerint az a kormány, amely először alkalmazza bármely ország ellen az atomfegyvert, bűnlettet követ el az emberiség ellen és háborús bűnösnek tekintendő. Felhívjuk a világ minden jóakaratú emberét ennek a felhívásnak az aláírására."

Ez a felhívás komoly figyelmeztetés a fékevesztett atompolitikusoknak. Most már tudják: felelniök kell a népek előtt. A háborús gyujtogatóknak világosan megmondták: az igazságos büntetés utoléri azt a kormányt, amely először alkalmazza az atomfegyvert. Az ilyen kormányt együttesen és minden tagját háborús bűnösnek fogják tekinteni. E figyelmeztetés mögött félelmetes erő áll: a világ minden jóakaratú embere, akiket az Állandó Bizottság felhív arra, hogy az említett felhívást írja alá.

Az emberiséget fenyegető sötét erők elleni tettekben megnyilvánuló harc eltökéltsége konkrét cselekedetekben öltött testet és ezek a tettek arra irányulnak, hogy meghiusítsák az imperialisták háborús előkészületeit.

A béke harcához aktívan csatlakoztak a nemzetközi demokratikus szervezetek: a Szakszervezeti Világszövetség, a Nők Nemzetközi Demokratikus Szövetsége, a Demokratikus Ifjúság Világszövetsége és még sok más. Számos országban a béke hívei nemcsak nemzeti bizottságokat alakítottak, hanem a városokban és falvakban, üzemekben és hivatalokban is megalakultak. A béke hívei világkongresszusának Állandó Bizottsága kötelékébe ezidőszerint ötvenkét nemzeti bizottság tartozik. Az Állandó Bizottság érintkezést tart fenn ezenkívül 22 más ország demokratikus szervezeteivel. Az elmult évben mintegy 40 nemzeti kongresszust tartottak a béke hívei a különböző országokban.

A leszerelésért és az atomfegyver eltiltásáért széles hadjárat indult több mint negyven országban. Az agresszív erők ellen irányuló tömegmozgalom gyors növekedését mutatja Olaszország, Franciaország, Kína, India, Afrika, Közelkelet és a délamerikai országok egész sora. Igaz, olyan országokban, mint az Egyesült Államok, Anglia és néhány skandináv állam ez a mozgalom nem fejlődött ki az ottani lehetőségek arányában. De ezekben az országokban is napról-napra növekszik a béke hiveinek a száma, s egyre erőteljesebben hangzik a tiltakozás a háború ellen.

Óriási mértékben hozzájárult a béke ügyéhez az az összszövetségi értekezlet, amely 1949 augusztus 25-től 27-ig zajlott le Moszkvában. Ez az értekezlet hívta életre a béke védelmének Állandó Bizottságát és reáruházta azt a nemes feladatot, hogy minden módon erősítse a népek közti barátságot, leplezze le a háborús gyujtogatókat és az egész Szovjetunió méretében hangolja össze a béke védelmére alakult szervezetek tevékenységét.

Nagyjelentőségű a küldöttségek cseréje az angol munkások és a Szovjetunió egyes városai és köztársaságai közt (London és Moszkva, Skótország és Ukrajna, Birmingham és Szverdlovsk, New-Castle-upon Tyne és a Donmenti Rosztov közt).

Impozáns tüntetés volt a békeharc nemzetközi napja, amelyet október 2-án nagy sikerrel tartottak meg a világ minden táján. Azok a népes gyülések és tüntetések, amelyeket ezen a napon rendeztek minden országban, megmutatták, milyen óriási népi erők mozdultak meg.

A világkongresszus Állandó Bizottságának titkársága nem sokkal a stockholmi ülésezés előtt javaslatokat dolgozott ki a béke védelmére. Ezek a javaslatok követelik a fegyverkezési verseny megszüntetését, az atomfegyver eltiltását, a gyarmati rablóháború megszüntetését Malajában, Vietnamban és Burmában, a „négerek háborújának" megszüntetését. Teljesen érthető, hogy az Állandó Bizottság javaslatai meleg együttérzésre és támogatásra találtak minden ország népeinél, s harci lobogóvá lettek a háborús gyujtogatók ellen.

Egészen más fogadtatásra találtak ezek a javaslatok a kapitalista országok uralkodó köreinél. Az Egyesült Államok State Departmentje, mint ismeretes, megtagadta a beutazási vizumok kiadását a Világkongresszus Állandó Bizottságát képviselő küldöttségnek, amely a kultúra, a tudomány és a hiélet ismert képviselőiből állott. A State Department az e kérdésben kiadott hosszú és zavaros nyilatkozatával világosan kifejezésre juttatta félelmét azzal a kéréssel szemben, hogy engedje be a béke küldöttségét az Egyesült Államokba.

És valóban támogathatnak-e a béke védelmére irányuló javaslatokat az Egyesült Államok monopolistái, akik a nemrég lezajlott háborún hatalmas vagyonokat harácsoltak össze és a népek vérét meggazdagadásuk forrásává tették!

A békének még a gondolata is veszett dühöt idéz fel bennük!

A holland hatóságok tengerentúli gazdáik példáját követve nemcsak megtagadták a béke küldöttségének bebocsátását az országba, de tovább is mentek: letartóztatták, majd kiutasították a delegátusokat az országból. Megtagadták a béke delegációjának fogadását Angliában és Belgiumban is.

De a háborús hisztériát szító és gyülöltséget elhintő imperialista összeesküvők ellen feltámad az emberiség milliónak haragja.

A béke hiveinek mozgalmában uj jelenség, hogy megmutatja minden becsületes ember egyre növekvő készségét a tettekben megnyilvánuló harcra az angol-amerikai imperialisták összeesküvése ellen. Válaszul a háborús gyujtogatók tetteire — a béke harcosai támadásba mennek át s meghiusítják a reakció erőinek agresszív szándékait.

Az amerikai fegyverek kirakodását megtagadó marseillei dokkmunkások dicsőséges kezdeményezése elemi erővel terjedt át Franciaország minden kikötőjére, majd Hollandia, Belgium, Olaszország, Norvégia és Északafrika legnagyobb kikötőire.

Számos országban egyre nagyobb arányokat öltött a tömegek tiltakozása az imperialisták Délkeleti-Ázsiában folytatott gyarmati háborúi ellen.

A nizzai tengerészek, amikor megtudták, hogy Tito Jugoszláviájába rakétalövegek kibocsátására szolgáló berendezéseket szándékoznak elindítani, a tengerbe dobták azokat. Joinville-ben (Franciaország) a munkások ledobták a szerelvényekről a Vietnamba útnak indítandó kis tankokat. A francia munkások a megtorlások ellenére sztrájkokkal követelik a vietnami háború megszüntetését.

És itt van egy jellegzetes határozat, amelyet a békemozgalom bizottsága fogadott el nemrégiben Genovában (Olaszország) az „Ansaldo" konszern gyáraiban. A béke hívelnek bizottsága helyeselte a dokkmunkások eljárását, akik megtagadták az amerikai fegyverek kirakodását s egyben kijelentette, hogy a munkások ezekben az üzemekben nem engedik meg a fegyvergyártást.

Esküszerű ünnepélyességgel hangzik a livornói dokkmunkások gyülésén elfogadott határozat: „Livorno kikötő dolgozói más olasz és európai kikötők munkásainak példáját követve soha sem járulnak hozzá olyan fegyverek be- vagy kirakodásához, amelyeket a washingtoni egyezmények alapján szállítanak".

A háborús uszítóknak és csatlósaiknak gyakori „szemlekörútjai" és „turista utazásai", amelyeken háborús tömböket eszkábálnak össze, az európai országok széles néptömegeinek felháborodását hívják ki maguk ellen. Igy Hollandia és Norvégia dolgozói erőteljes tiltakozással fogadták Montgomery, az angol háborús gyujtogató megjelenését. Belgiumban az amerikai követség épülete előtt tiltakozó tüntetés zajlott le a Lanham tábornok vezetése alatti amerikai katonai misszió látogatása ellen. A tüntetők röpcédulákat szórtak ilyen felírásokkal: „Munkát, kenyeret és békét akarunk. Nincs szükségünk fegyverre és tábornokokra, nekünk béke kell! A dokkmunkások nem fogják kirakni az amerikai fegyvereket. Nemet mondunk a háborúnak. Menjen haza Lanham úr".

Az imperialisták az utóbbi időben fokozták megtorló és megfélemlítő rendszabályaikat a béke hívei ellen. Franciaországban életbeléptették a szégyenletes fasiszta törvényeket, amelyek Franciaország szabadságának és függetlenségének harcosait a legkegyetlenebb büntetésekkel — életfogytiglani fegyházzal és halálos ítélettel fenyegetik. A rendőrség rendkívüli felhatalmazást kapott. Hasonló rendszabályokhoz kezd folyamodni a burzsoázia más országokban is.

De már nem olyan időket élünk, amikor az ilyen rendszabályok gátat vethetnének a népek harcának a szabadságért, a békéért, az életért. A háborús gyujtogatók elleni harcot nem lehet megállítani semmiféle megtorlással, a béke harcosait nem lehet megfélemliteni.

Minden országban millió és millió ember állt a békeharc nagy lobogója alá. A népek mozgalma élén a hatalmas Szovjetunió áll. A sztálini békepolitika elismerésre és támogatásra talál az egész haladó emberiségnél. A Szovjetunióval egy táborban van a Kínai Népköztársaság és a népi demokrácia minden országa.

A békéért folytatott harc már átcsapott új szakaszába, a háborús gyujtogatók elleni konkrét cselekedetek szakaszába. Mi a békét nem kérjük, jelenti ki a béke harcosainak hatalmas hadseregé, ki fogjuk harcolni!

A harc a békéért minden népnek életbevágó ügye. A béke tábora sokkal erősebb a háborús gyujtogatóknál. A világ egyszerű emberei nem kímélik erejüket, hogy meghiusítsák az imperialisták szándékait.

A békéért folytatott harc útja világos. Ezt az utat Sztálin elvtárs mutatta. Az agresszió és az új háború kirobbantásának angol-amerikai politikája csak az imperialista összeesküvők szégyenletes bukásával végződhetik.

A béke legyőzi a háborút!

(Folytatás az első oldalról)

kiszabását, de hasonló jó munkával, a „200-as"-brigádok számának nagyarányú növelésével veszik ki részüket a termelés előmozdításának ügyéből.

A Dunakeszi Járóműjavító NV dolgozói az április 4-i több mint 2 milliő forintos felajánlásukat Május Elsejére tovább akarják fejleszteni. 720 dolgozó csatlakozott máris Lidia *Korabelnyovka* mozgalmához és Május Elsejére megtakarított anyagból már eddig 50.000 forint értékű megtakarítást mutatnak fel. Hasonlóan lelkes a Vorosin-mozgalomhoz való csatlakozás is.

Május 1. egyben Pártunk győzelmének ünnepe. A magyar munkásosztály és a magyar dolgozók sok harcos Május Elsejei megmozdulásban juttatták kifejezésre szabadságszeretetüket és testvéri szolidaritásukat a világ dolgozói iránt. Az idei Május Elsejének különösen nagy jelentősége van, amikor szervezett dolgozóink kifejezésre fogják juttatni, hogy megingathatatlan bástyái vagyunk annak a békefrontnak, amelynek vezetője és legfőbb ereje felszabadítónk, a nagy Szovjetunió. A magyar munkásosztály kezében magasan leng a nemzetközi proletariátus vörös lobogója és 1945 óta a magyar nép, nagy pártja, a Magyar Dolgozók Pártja és szeretett vezérünk, *Rákosi* Mátyás vezetésével hatalmas utat tett meg a fejlődésben, a boldog szocialista Magyarország megvalósításában. További győzelmeink biztosítéka, hogy tanulunk nagy példaképünktől, a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjától. Szélesítjük Pártunk tömegkapcsolatait, fokozottabban érvényt szerzünk a párton belüli demokráciának, s *Rákosi* elvtárs útmutatása alapján, a kritika és önkritika alkalmazásával eltávolítjuk a fejlődés útjából azokat az akadályokat, melyek gátolnak bennünket nagyobb eredmények elérésében.

Építő munkánk eredményét, amelyet a háborús uszítók veszélybe akarnak dönteni, a termelés frontján kell elsősorban megvédeni. Tőlünk, jó munkánktól függ az, hogy lesz-e háború. Ezt kell kifejezésre juttatnunk Május Elsején. Azt kell kifejezésre juttatnunk, hogy eltéphetetlen szövetség fűz bennüket a Szovjetunió-vezette béketáborhoz és hogy minden áldozatot meghozunk a béke védelmében, hogy dicsőséges Pártunk vezetésével mindig szilárdabbak leszünk a magunk szakaszán.

Éppen ezért dolgozóinknak jó termelési eredményekkel, a termelékenység állandó növelésével kell bizonyítaniuk, hogy megértették feladataikat a béke védelmében. Hogy megértették azt, hogy a május elsejei felajánlás sikere, de minden utána következő termelési eredmény komoly csapás az imperialistákra. Mutassuk meg, hogy nemcsak teljesítjük, hanem túlteljesítjük vállalásainkat, részt veszünk a május elsejei felvonuláson, hogy kifejezésre juttassuk érzéseinket a békéért folyó harcban.

Elvtársak! Szaktársak! Mozgósítsatok üzemeitekben a béke védelmére, mélyítsétek el a proletár nemzetköziség szellemét, mélyítsétek el a ragaszkodást a hatalmas Szovjetunióhoz, mint a béke legfőbb őréhez. Mélyítsétek el dolgozó népünkben a szeretetet győzelmeink szervezője, a Magyar Dolgozók Pártja iránt! Munkátok eredménye jelentkezzen a szocialista munkaverseny fejlődésében, a termelékenység állandó növekedésében, abban, hogy méltóképpen felkészültök a hatodik szabad Május Elseje megünneplésére és emlékezetessé tételére!

Ünnepeljétek Május Elsejét, és köszöntsétek munkával a békéért küzdő dolgozók százmillióinak harcos seregszemléjét, köszöntsétek munkával a népek szabadságának és függetlenségének fő támaszát, a szocialista Szovjetuniót és köszöntsétek munkával a Szakszervezeti Világszövetség, a tartós béke szilárd támaszának budapesti konferenciáját!

Pártunk népnevelőinek jó munkáját az üzem eredményei mutatják

Ránk, vasutas dolgozókra nagy feladatok várnak ötéves tervünk teljesítésénél, szocialista hazánk felépítésénél. Ezeknek a feladatoknak tudatosításánál, a problémák megoldásában nélkülözhetetlen segítséget nyujt a népnevelő munkája. Ők foglalkoznak a dolgozók politikai nevelésével, szocialista öntudatuk fokozásával. Igy válnak dolgozóink legjobbjai a szocialista munka hőseivé. A népnevelők eredményes munkája kapcsolja be széles tömegeinket a termelés emeléséért vivott harcba. Ők segítik elő, hogy a verseny tömegmozgalommá váljék, az önköltség és selejt csökkenjen, hogy érvényesüljön a kritika és önkritika fejlődést eredményező módszere.

Népnevelőnk előtt példaként állanak a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának hős népnevelői. Példájuk még odaadóbb, még eredményesebb munkára készteti népnevelőinket

•

Ezekről beszélgettünk *Varga* Sándor elvtárssal, a Dunakeszi Járóműjavító NV politikai tisztjével.

— Minden héten tartunk népnevelő értekezletet — mondja. — Itt beszéljük meg új feladatainkat, tájékoztatjuk elvtársainkat Pártunk határozatairól és a termelés kérdéseiről.

— Népnevelőink jó munkája a legutóbbi pártvezetőségi választás előkészítésénél is megmutatkozott. Ennek volt eredménye az, hogy a gyüléseken a tagság teljes számban és aktívan vett részt.

— Népnevelőink nagy része maga is példamutatóan vesz részt a termelésben. Igy Madarasi Lipótné is, aki átlagos 230 százalékos teljesítménnyel — az élenjárók között halad. Néhány nappal ezelőtt részesült 500 forintos jutalomban. *Polák* István fényező állandóan 200 százalék fölött teljesít. *Dobrovics* János alvázlakatos szintén részesült — jó munkája eredményeképpen — 500 forintos pénzjutalomban.

— Persze, ez nem mondható el minden népnevelőnkről. Igy *Burján* Vince alvázas, *Nagy* Benjámin lemezfeszítő, *Bolyó* János villanyszerelő, *Cser* József lakatos, *Gémesi Zoltán* alvázas és *Mecseki* Dezső lakatos csoportvezető — bizony — nem úgy végzi felelősségteljes népnevelői munkáját, ahogyan azt tőle a Párt elvárná... Igyekezni fogunk megtalálni a módját annak, hogy ezekkel az elvtársakkal külön is foglalkozva, megtudjuk népnevelői munkájuk hanyag elvégzésének okát. Mert népnevelőnek lenni kitüntetés és aki ezt nem annak tekinti, annak nincs is közöttük semmi keresnivalója ...

•

Gabrielli elvtárs végzi legeredményesebben népnevelői munkáját. Egyben a Párt alapszervi káderese és mint kőműves, a termelés vonalán is kitűnik jó munkájával.

— Minden kínálkozó alkalmat felhasználok dolgozótársaim politikai felvilágosítására. — mondja Gabrielli elvtárs. — Igy ebédszünet alatt is elbeszélgetek szaktársaimmal az időszerű politikai és termelési kérdésekről. Igyekszem mindenki problémáját magamévá tenni és minden téren tanácsaimmal segítségükre lenni.

— Népnevelői munkánk eredménye megmutatkozott az április 4-i felajánlások túlteljesítésében is. A főműhely összteljesítményének összege 2,077.898 forint! — De még alaposabb, még lendületesebb népnevelői munkával készülünk május 1. méltó megünneplésére.

Testvéri üdvözlet a szocializmus építésében, s a békéért folyó harcban velünk egysorban küzdő népi demokráciáknak!

A Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetségének felhívása
MÁJUS 1-NEK MEGÜNNEPLÉSÉRE,
a békéért való küzdelemre

A világ szárazföldi és légi közlekedésének munkásaihoz és munkásnőihez

Május elsejének ebben az évben, az egész világ munkavállalói számára a küzdelem és összefogás napjának kell lennie — tekintet nélküli politikai, frakciói vagy vallásbeli felfogásukra.

A többi szervezetek dolgozóival karöltve ünnepeljétek meg ezt a nagy napot a küzdelem határozott tetteivel a Béke megvédésének érdekében, hogy meg lehessen menteni az emberiséget egy új háború szörnyűségeitől, a dolgozók elemi érdekeinek megvédése és a nemzeti szabadság és függetlenség érdekében.

Vegyetek részt lelkesedéssel az egész világ városaiban és falvaiban megrendezendő tüntetéseken, ünnepléseken.

A kapitalista iga alól felszabadult országokban az örőm megnyilvánulásának hatalmas ünnepe lesz.

Férfiak és nők egyaránt kifejezésre fogják juttatni a szocializmus építésének sikerébe vetett hitüket, mert a szocializmus a jólétet, a boldogságot és a Békét jelenti.

Elvtársaink, akik ebben az új társadalmi rendszerben élnek, megvalósították már azoknak a becsületes embereknek ideálját, akik azt kívánják, hogy minden egyes dolgozó munkája egyúttal az összes többi dolgozó haladását és jólétét is szolgálja.

A kapitalista irányitás alatt álló országokban küzdelmeink közvetlen célja a létminimum elérése.

Egységünk a Béke megvalósítására és a gyarmati háborúk végetérésére irányuló akaratunk szilárdságában jut kifejezésre.

Május elseje a nemzetközi szolidaritás napja, ezen a napon szilárdan követelni fogjuk a gyarmati elnyomás végét és minden nép számára azt a jogot, hogy demokratikus szabadságban élhessen

E napokban az angol-amerikai imperialisták nyiltan követelik a kalandok és a háború politikáját.

Számukra, akik világuralomra törekszenek, a háború nem egyéb jövedelmező üzletnél, ezt az alkalmat várják, hogy jövedelmeiket férfiak és asszonyok milliónak vérével és szörnyű szenvedéseivel gyarapitsák.

Ám a dolgozók szemében a háború egyértelmű a gyötrelmekkel, az éhséggel, az asszonyok és árvák végnélküli fájdalmával.

E veszéllyel a Szakszervezeti Világszövetségbe tömörült munkásosztály óriási erejét kell szembeállitanunk.

1950 május elsején kifejezésre fogjuk juttatni akaratunkat, hogy nem dolgozunk a Szovjetunió, a győzedmes szocializmusnak hazája és a népi demokráciák ellen készülő háború érdekében.

Ünnepeljétek meg 1950 május elsejének nagy napját üzemi és hivatali békebizottságaitok megszervezésével, illetőleg megerősítésével. E bizottságoknak együtt kell működniök a tömegek mozgósításáért, a béke megvédése érdekében.

Minden olyan pályaudvaron, raktárban, műhelyben, hivatalban, légi központban, mindenütt, ahol szállitómunkások vannak, olyan békevédelmi bizottságoknak kell lenniök, amelyek fajra való tekintet nélkül egyesitik a férfiakat és az asszonyokat, s igy csatlakoznak a Béke Híveinek Világbizottságához.

Tegyetek bizonyságot nap mint nap után hatamas tevékenységtekről a sajtó, a népgyűlések, az előadások, a beszámolók, plakátok hathatós segitségével.

Leplezzétek le szüntelen — konkrét formában — az imperialista tábor gonosztevő terveit és a háborúra való lázas készülődéseit.

Kapcsoljátok egybe a gazdasági követeléseikért, a nyomor, éhség, munkanélküliség ellen és szakszervezeti jogaitok édekében folytatott küzdelmeteket a békeharccal.

Gyülekezzetek mindannyian a Szakszervezeti Világszövetség zászlaja alá, megerősitve testvéri kapcsolataitokat az egész világ dolgozóival való szolidaritásban.

Leplezzétek le az elhajlókat és a sztrájktörőket, a nemzetközi szakszervezeti mozgalom egységes törekvéseinek árulóit, akik gyalázatos módon az új háború élesztőinek szekerét tolják.

Mindenütt, ahol a munkások hősies akcióik folytán a kapitalista elnyomás áldozataivá válnak, — elvtársaink kötelessége, hogy a szolidaritás alapján számukra hathatós segélyt nyujtsanak.

Május elsejének ünnepe alkalmával szilárd akaratuknak adnak kifejezést:

— Munkabéreik megjavitása érdekében.
— A munka biztonsága érdekében.
— Az egyenlő munkáért, egyenlő bért elvének érdekében.
— A világi iskolák megvédése érdekében, valamint a gyarmati és fél-gyarmati népek irástudatlanságának leküzdése érdekében.
— A szabadságjogok megvédése érdekében.
— A fasizmus ellen való küzdelemben.
— A béke megvédése érdekében és a fegyverek kirakodásának és megmunkálásának megtagadásában.
— Követeljétek az atomfegyverek eltiltását és megsemmisitését!

Felétek fordul telve bizalommal és szeretettel a kapitalista, valamint a gyarmati és félgyarmati országok dolgozóinak tekintete.

Ezek a dolgozók tudják, hogy a ti országaitok sikere és gazdasági megerősödése garanciája a Békének és minden nép szabadságának.

Dolgozzatok minél nagyobb hévvel!

Annak érdekében, hogy győzedmesek maradhassatok a Békéért való küzdelemben — fejlesszétek és élénkitsétek a szocialista nevelést, teljesitve és túlteljesitve nemzeti tervvállalásaitokat!

A Nemzetközi Szakszervezeti Világszövetség érdekében indított akciónk a dolgozók javát szolgálja és hatékony fegyver a háborúra készülő kapitalisták ellen.

Ezért, a Nemzetközi Szakszervezeti Világszövetség zászlaja alatt, minden más szellemi vagy fizikai dolgozóval és minden szervezeitel karöltve Május Elsejét az egész világ dolgozói nemzetközi egységének óriási megnyilvánulásával ünnepelve, erélyesen tiltakozunk az angol-amerikai imperialisták ellen, a háború előkészitői, az atombomba, a gyarmati háborúk ellen, a Béke megvédése, a szabadság, demokrácia, valamint egy olyan jobb élet elérése érdekében, melyre minden egyes dolgozónak joga van.

Éljen Május Elseje, az egész világ dolgozói nemzetközi Egységének Napja!

ÉLJEN A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG!

Stelian Moraru s. k.
főtitkár

LENIN A BÉKÉÉRT

Április 22-én volt 80 esztendeje annak, hogy megszületett Vladimir Iljics Lenin, a forradalom géniusza, a világ dolgozóinak bölcs tanitója és vezére.

Lenin volt az, aki harcra szólította a világ munkásait és átvezette az egész világ dolgozóit az imperializmus megdöntéséért, a kizsákmányolás-mentes, szabad emberi élet megteremtéséért vivott döntő győzelmes küzdelem korszakába, s aki a nagy Sztálinnal együtt Oroszország népeit elvezette a proletárdiktatúra, a szocializmus és a kommunizmus birodalmába.

Lenin tanitotta meg a tömegeket arra, hogy az imperialista háború ellen harcolni kell, de nem valami hígvérű pacifizmussal, nem az erőszaknak valami „elvi" elutasitásával. Lenin tanitotta meg a tömegeket arra, hogy van igazságos háború és van igazságtalan háború, hogy az imperialista rablók tömeggyilkos harca egymásközt igazságtalan háború, amely ellen a munkásoknak, a dolgozóknak minden rendelkezésükre álló eszközzel küzdeniük kell. Lenin mutatta meg, éles elvi harcokban leplezve le a különböző „baloldali" tévedéseket, melyek ezt tagadták, hogy a mi korunkban is lehetségesek nemzeti, felszabadító, önvédelmi háborúk, hogy a gyarmati, elnyomott népek felszabadító harca, az elnyomott és kizsákmányolt dolgozók polgárháborús harca, a szocialista államok önvédelmi harca, — igazságos háború, amelyeket a forradalmi munkásoknak, a kommunistáknak támogatniok kell.

Lenin magyarázta meg a tömegeknek, hogy az imperialista burzsoázia szocialsoviniszta lakájai elleni harc elválaszthatatlan a békéért vivott küzdelemtől. Lenin dolgozta ki az imperialistaellenes harc, a proletárforradalom taktikájával és stratégiájával kapcsolatban az imperialista háború elleni küzdelem taktikáját és stratégiáját is. Bevonni az imperialista háború elleni küzdelembe a munkások, a parasztok, a kispolgári tömegek legszélesebb rétegeit, bevonni az imperialista háború elleni küzdelembe a gyarmati és függő helyzetben felszabadulásukért küzdő népeket, tömegakciókkal s ha kell, fegyverrel is küzdeni az imperialista háború ellen — ez Lenin tanitása. Az imperialista háború elleni küzdelmet összekapcsolni a munkások, a dolgozók, az elnyomott népek jogaiért és felszabadulásáért vivott harccal — ez Lenin tanitása.

Az Októberi Forradalom győzelme világtörténelmi fordulatot jelentett a békéért vivott harcban. A cárizmus megdöntésével, az orosz burzsoá-feudális állam szétzúzásával — a háborút is megdöntötték Lenin vezetésével a bolsevikok, megmutatva minden imperialista háború, minden kizsákmányolás és zsarnokság megszüntetésének útját. „A mi Októberi Forradalmunk ebben a kérdésben is új korszakot nyitott a világtörténelemben — irta Lenin. — A burzsoázia szolgái . . . gúnyt űznek az imperialista háború polgárháborúvá való átváltoztatásának jelszavából . . . Évszázadok és évezredek óta először változott át ez a jelszó homályos és tehetetlen várakozásból világos és szabatos politikai programmá, az elnyomottak milliónak hathatós harcává a proletariátus vezetése alatt, átváltozott a proletariátus első győzelmévé, első győzelmévé a háborúk megszüntetéséért folytatott harcnak."

Amikor a halhatatlan Lenin frásait olvassuk, ráismerünk ma is az emberiség ellenségeire. Az amerikai milliárdosokra, akik gazdasági válság ellen fegyverkezéssel próbálkoznak, amivel el akarják óvázni a fenyegető gazdasági válságot, amelyet béketermelés nem tud számukra elkerülhetővé lenni.

Amit Lenin előre látott, azt Sztálin vezetésével a szovjet nép és Ázsia elnyomott népeinek győzelmes szabadságharca megvalósította. A népek békevágyának, a világszerte kibontakozó szervezett békemozgalomnak, a szabadságukat megleit népi demokráciáknak, a gyarmati rabszolgasors ellen győzelmesen küzdő ázsiai népeknek közös támasza, győzelmük biztositéka: a nagy Sztálin, a világbéke őre.

Lenin és Sztálin voltak azok, akik úgy harcoltak a békéért, hogy rá is kényszeritették az imperialistákra a békét.

Szorosabban felzárkózni a Szovjetunió mellé — egyet jelent a béke megvédésével. Lenint és Sztálin követni ma egyet jelent ezzel a céllal.

Tóth III. János Kossuth-díjas, sztahánovista mozdonyvezető:
Teljes erőnkkel támogatjuk a Szakszervezeti Világszövetséget a békéért folytatott harcban

„Kedves Elvtársak! Örömmel telt szivvel gondolok április 9-re, mikor eljött az a nap, hogy munkám után a Gaiyatetőn üdülhetek. Ez a multban elérhetetlen lett volna számomra. Ezen a helyen a mi kizsákmányolóink éltek és dőzsöltek.

A Szovjetuniónak, a dicsőséges Szovjet Hadseregnek, a nagy Sztálinnak köszönhetjük szabadságunkat és azt, hogy ennek a szabadságnak fényében élve, az egyszerű munkások, az egyszerű emberek ezrei üdülhetnek gondtalanul ezeken a helyeken.

Épitjük az új társadalmat, ahol ismeretlen az embernek-ember általi való kizsákmányolása, ahol a végzett munka után jár a megbecsülés és a tisztelet. Hálával és szeretettel gondolok a dicsőséges Pártunkra és szeretett vezérünkre, Rákosi elvtársra, akinek vezetésével a romok helyén virágzó ország lett.

Üdülésem ideje alatt kaptam meg a Vasútpolitikai Osztály figyelmességéből Pányin elvtárs fényképét. Az újtipusú szocialista emberéét, akinek példáját valamennyiünknek követnünk kell, hogy még nagyobb győzelmeket érhessünk el.

Alkalmam adódott arra is, hogy a Francia Kommunista Párt küldöttjeivel beszéljek és megismerjem közelebbről a hős francia vasutasok harcát. Ugyancsak itt nyilt alkalmam megismerni Illés Béla elvtársat, a Kossuth-díjas irót, aki előadásában ismertette előttünk az irodalom jelentőségét a szocializmus épitésében.

Tartottunk termelési értekezletet is, melynek levezetésével a kollektiva engem bizott meg. Ezen az értekezleten ismertettem a szovjet példán elindított „2000 tonnás" és „500 kilométeres" mozgalmat.

Én, innen, a gaiyatetői üdülőből sok sikert és még több és jobb termelési eredményt kivánok a vasutas sztahánovista és élmunkás elvtársaknak azzal, hogy a mozgalmi munkában még jobban vegyék ki részüket.

Nagy eredményeket értünk el, mert segitett bennünket biztos támaszunk, a Szovjetunió és tántorithatatlanul vezet bennünket a mi drága Rákosi elvtársunk. Mi, magyar munkások megértettük, hogy az a feladatunk, hogy munkánk megjavitásával, termelékenységünk fokozásával erősitsük a munkásosztály hatalmát és a magunk területén elömozditsuk újjáéledt hazánk boldogulását.

Elvtársak! Szaktársak! Épitőmunkánk, az eredményeink ma komoly veszélyben vannak. Az imperialisták újabb háborúra spekulálnak, újabb világháborún akarnak nyerészkedni. Ezért, ezek a mindenre elszánt kalandorok békés otthonunkra akarnak törni és a dolgozó milliók véráldozatából akarnak maguknak piszkos hasznot hajtani.

Ne felejtsék el azonban ezek az „urak" azt, hogy nem pusztán tőlük függ az, hogy mi egyszerű munkásemberek újból vágóhidra menjünk az imperialista érdekekért, a profitjukért. Mi is beleszólunk abba, hogy lesz-e háború. A béke a mi ügyünk és mi azt meg fogjuk védeni.

Május Elsején meg fogjuk mutatni az egész világnak, hogy mennyire ragaszkodunk a mi nagy szövetségesünkhöz, a dicső szovjet néphez. Meg fogjuk mutani, hogy minden áldozatra készek vagyunk a béke védelmében és nagy Pártunk vezetésével bevehetetlenné tesszük a békefront magyar szakaszát.

Megmutatjuk Május Elsején, hogy a termelés területén is csapást-csapás után mérünk az imperialistákra, a háborús uszitókra, hogy egyszer s mindenkorra elmenjen a kedvük a kalandorpolitikától, a méregkeveréstől, a háborútól.

Megmutatjuk Május Elsején, hogy az egyre fokozódó harcban, jobban mint eddig, kivesszük részünket. A békebizottságok munkáját, az atomfegyver betiltása érdekében megindított mozgalmat mindenben támogatjuk.

Megmutatjuk Május Elsején, hogy teljes erőnkkel támogatjuk a Szakszervezeti Világszövetséget a békéért folytatott harcban. Csak a reakció nem akar tudomást szerezni arról, hogy a szocialista Magyarország megvalósításának előfeltétele a béke. Ennek a békének, a béke megvédésének egyedüli záloga pedig csak az lehet, hogy még szilárdabban tömörülünk a hatalmas Szovjetunió mögé, méginkább elszántan harcolunk a békéért, a nemzetközi proletárszolidaritásért, a nemzetközi munkásosztály egységéért. Ezt az egységet teremtsük meg belső vonalon, a vasút minden területén, üzemében és szolgálati helyein, mert az ellenség jól tudja azt, amit nekünk sem szabad szem elől téveszteni: egységben az erő.

Elvtársak! Szaktársak! Valamennyien foglaljunk állást ebben a kérdésben és harcoljunk minden erőnkkel a békéért, mert ha mi, dolgozók összefogunk, az agresszorokkal szemben meg fogjuk védeni a békét!

Éljen Sztálin elvtárs, a világbéke őre! Éljen Rákosi elvtárs, népünk vezére! Éljen a Szakszervezeti Világszövetség!

Elvtársi üdvözlettel:

Tóth III. János s. k."

Testvéri üdvözlet a hazánkat felszabadító dicsőséges Szovjet Hadseregnek és a Szovjetunió hős népeinek!

Dolgozóink a termelés területén elért eredményekkel segítik
A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG BUDAPESTI ÜLÉSÉNEK MUNKÁJÁT

Amint április 15-i számunkban beszámoltunk olvasóinknak, a Szakszervezeti Világszövetség Elnöksége és Végrehajtó Bizottsága május 10—21-ig Budapesten tartja ülését.

A milánói értekezlet óta ez az első teljes ülése a Világszövetségnek. Feladata, hogy a nemzetközi szakszervezeti mozgalom egységét még inkább megszilárdítsa.

Tizenhét nemzetközi szakmai szövetség elnöke, alelnöke és titkára vesz részt a budapesti ülésen és május 10—18-ig a Szakszervezeti Világszövetség elnöksége, míg május 19—24-ig a Világszövetség Végrehajtó Bizottsága ül össze.

A Szakszervezeti Világszövetség milánói II. kongresszusa óta eltelt idő új feladatokat állított a nemzetközi szakszervezeti mozgalom elé. Az imperialista háborús kalandorok egyre növekvő agressziója, féktelen fegyverkezése a harc fokozását követeli meg a nemzetközi szakszervezeti mozgalomtól.

Mozgósítani kell a világ valamennyi dolgozóját, fajra, nemre, vallásra és politikai nézetre való tekintet nélkül, abba a hatalmas háborba, mely a Szovjetunió vezetésével, Sztálin elvtárs bölcs irányításával harcol a békéért, a háborús uszító fenevadak ellen. Még jobban meg kell szilárdítani a nemzetközi szakszervezeti mozgalom egységét és éles harcot kell folytatni a jobboldali munkásáruló szakadárok ellen. Szervezni kell azt a harcot, amelyet az imperialista államokban az elnyomott dolgozók vívnak szabadságjogaikért, nemzeti függetlenségükért, gazdasági és szociális vívmányaikért és életszínvonaluk biztosításáért. Ez a harc elválaszthatatlan a békéért vívott harctól. Ezért határozta el a Szakszervezeti Világszövetség Elnöksége, hogy értekezletre hívja össze a nemzetközi szakmai tagozatok elnökségeit.

A tanácskozáson a Szovjetunió szakszervezeteinek vezetőivel az élen, több mint 20 ország szakszervezeteinek képviselői vesznek részt az ülésen. A szovjet küldöttséget Kuznyecov elvtárs, a Szovjetunió Szakszervezetei Központi Tanácsának elnöke, a Szakszervezeti Világszövetség alelnöke vezeti. Résztvesznek a tanácskozáson a népi demokratikus államok szakszervezeteinek küldöttei és az imperialista országok harcos szakszervezeteinek vezetői, többek között a francia és olasz szakszervezeti küldöttek is. Megfigyelőként résztvesznek az ülésen az amerikai és angol haladó szakszervezetek küldöttei is. A tanácskozás ideje alatt Budapesten tartózkodnak a SZVSZ vezetőszerveinek tagjai, közöttük Di Vittorio, a SZVSZ elnöke és Louis Saillant, az SZVSZ főtitkára.

A Szakszervezeti Világszövetség már megalakulása óta tevékenyen résztvesz ebben a harcban, melyet a világ békeszerető népei a nagy Szovjetunió vezetésével folytatnak az új világháború fenyegetésével ellen. Kongresszusain, tanácskozásain megbélyegezte a háborús uszítókat, résztvett az október 2-i Nemzetközi Békenapok megszervezésében, minden alkalmat felhasznált a béke védelmében.

A Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozása újabb jelentős állomása lesz annak a harcnak, melyet a világ dolgozói vívnak a kommunista és munkáspártok vezetése alatt a tartós béke megvédéséért a háborús uszítókkal szemben. Jelentős állomás azért, mert e tanácskozás szorosabbra fűzi a világ összes haladó szakszervezeteiben tömörült dolgozók egységét, mely a béke megvédésének egyik záloga. A béketábor győzelmének és erősödésének elsősorban az a záloga, hogy vezetője a hatalmas Szovjetunió és minden dolgozó nagy tanítója, Sztálin elvtárs. A Szovjetunió mögé mind szilárdabban sorakozik fel a békét akaró dolgozók hatalmas tábora.

Azok a kimagasló eredmények, gazdasági sikerek, amelyeket a szovjet nép a háború után elért, biztos alapja és biztosítéka a békéért folyó harc győzelmének. Ezekre az eredményekre támaszkodva erősödtek politikailag és gazdaságilag egyaránt a népi demokratikus országok és érik el sikereket a szocializmus építésében.

Az a gyors gazdasági és kulturális fellendülés, mely mind nálunk, mind a testvéri népi demokratikus országokban végbement, szintén a béketábor erejét növeli. A béketábor erejének növekedését jelenti a kínai nép történelmi győzelme és a Német Demokratikus Köztársaság megalakulása is. Ma, csupán a Szovjetunióban és a szocializmust építő többi országban a béketáborhoz több mint 800 millió ember tartozik, vagyis közel fele a föld egész lakosságának.

A dolgozók százmilliói harcolnak a békéért

A béketábort erősítik azok a sikerek is, amelyeket a francia, olasz és más nyugati országok dolgozói, a gyarmati népek érnek el nap mint nap az imperialista kormányok minden terrorja ellenére. Elszántan néznek szembe hazaárulló kormányaik csendőrszuronyaival. Vállalva az éhezést, a nyomort, állandó sztrájk-harccal emelnek gátat a fasiszta törekvéseknek, a háborús előkészületeknek.

Hatalmas győzelmeket jelent a béketábor számára az, amikor Franciaországban az üzemek százaiban sztrájkolnak a munkások, amikor Amerikában a bányászok térdrekényszerítik a kapitalistákat, amikor Vietnám területének 90 százaléka a szabadságharcosok kezén van, amikor Dél-Koreában már több mint 77.000 partizán harcol a népek felszabadításáért, amikor Olaszországban nincstelen földmunkások elfoglalják a földesurak földjét.

A háborús gyujtogatók szándékait hiusítják meg, a békéért vívott harcot, a béketábort erősítik az olasz és francia kikötőmunkások, Ancona, Genova, Nápoly, Livorno, Marseille, Brest, stb. dolgozói, akik megtagadták a hadianyag kirakását. Hollandiában a rotterdami dokkmunkások, Franciaországban a hős vasutasok és tengerészek, akik nem hajlandók továbbítani a gyilkos fegyvereket.

Az emberek százmilliói állnak az eszeveszett terror ellenére a béke oldalára és harcolnak a békéért. Valamennyi ország lakosságának túlnyomó többsége a béke oldalán van.

A béketábor erejének állandó növekedését, mint ahogyan a mi eredményeinket is, az az erő biztosította, mely a kommunista pártok vezetésében és irányításában rejlik.

A tartós béke biztosításáért vívott harcban a demokrácia és béke hívei táborának sorozatos győzelmeiben a gyarmati népek és az imperialista államok dolgozóinak támogatásában a szakszervezetek fontos hivatást töltöttek be.

A Szakszervezeti Világszövetség a nemzetközi munkásosztály nevében többször erélyesen tiltakozott az ellen az elnyomás és terror ellen, amely az indonéz népet sujtja. Követelte az indonéz nép ellen intézett holland támadások beszüntetését. Az Egyesült Nemzetek szervezeténél tiltakozott azok ellen a társadalmi és gazdasági megkülönböztetések ellen, amelyeket a dolgozók nagy tömegei kénytelenek egyes kapitalista függő és gyarmati országokban elszenvedni bőrük színe, vallásuk, vagy nemzetiségük miatt. Amerikában például ugyanazért a munkáért a néger munkásnak jelentősen kevesebb bért fizetnek, mint a fehér munkásnak.

A Szakszervezeti Világszövetség a béke és a nemzetközi proletárszolidaritás aktív harcosaként lépett fel. Szervezte a dolgozók millióinak egységes fellépését a háborús uszítók ellen, éles harcot folytatott a jobboldali szakadár munkásárulók ellen.

Az elmúlt hetek nemzetközi eseményei még inkább mutatják a háborús kalandorok aljas szándékait. Fokozzák háborús előkészületeiket, az imperialista országok dolgozóinak, a gyarmati és függő népek elnyomását és a fegyveres terrort. Már olyan nyilt provokációktól sem riadnak vissza, mint a legutóbbi libavai incidens, amikor arcátlan módon felderítő repülőgépet küldtek szovjet terület fölé.

Hogy ezeket a fenevadakat megzabolázzuk, még inkább fokozni kell a világ összes békét akaró erőinek harcát. A szervezett dolgozóknak szorosabbra kell zárni a nemzetközi egységet, el kell mélyíteni a nemzetközi proletárszolidaritást, valamennyi országban még élesebben kell fellépni a béke megvédéséért.

E feladatok megtárgyalása végett ülnek össze a Szakszervezeti Világszövetség vezetői. Nekünk, a közlekedés szervezett dolgozóinak a békéért folytatott éles harcban fokozottan ki kell venni részünket, hiszen felszabadult új életünk minden eredménye a békére épül. Végre kell hajtanunk *Rákosi* elvtárs útmutatását, amelyet a Központi Vezetőség február 10-i ülésén mondott: „...éberen kell tartani azt a szellemet, amely el van szánva minden eszközzel küzdeni a békéért" és „szocialista iparunk és mezőgazdaságunk, termelési győzelmeink jelentik hazánkban a döntő győzelmet az imperializmus, a háború erői felett. Döntő győzelem azért, mert olyan erőgyarapodást jelent a szocialista országok számára, amely meghátrálásra kényszerítheti a háborús uszítók hadát."

A termelés frontján fogjuk megmutatni, hogy megértettük nagy tanítónk, *Rákosi* elvtárs szavait, és a termelés területén elért eredményekkel erősítik a béketábor magyarországi frontszakaszát és segítik a Szakszervezeti Világszövetség budapesti ülésének munkáját.

A franciaországi sztrájkokban 6 millió munkás vett részt, közöttük 450.000 vasutasból, 400.000 vasuti munkás.

A francia repülőgépipari dolgozók sztrájkjának letörésére küldött rendőrosztagok egyik pribékjét „semlegesítik" a munkások.

Gasperi és pribékjei sem tudják Olaszországban feltartóztatni a haladás erőit; a haladás, a béke erőit.

Nyugat-Németország imperialistáktól lepénzelt kopói nem tudják elfojtani a munkástömegek elemi erővel megnyilvánuló tüntetését.

A szakszervezetek világmozgalmának legfontosabb feladata a békemozgalom támogatása

Louis Saillant levele a szakszervezetekhez

Louis *Saillant*, a Szakszervezeti Világszövetség főtitkára, levelet intézett a Világszövetséghez tartozó nemzeti szakszervezetekhez. A többi között ezeket írja:

A Szakszervezeti Világszövetség szerint a jelen pillanatban a szakszervezetek világmozgalmának legfontosabb feladata, hogy minden egyes tagja résztvegyen a Béke Hiveinek nemzeti, városi, falusi, üzemi, vagy hivatali bizottságaiban és az aláírásgyüjtési hadjáratban, a stockholmi békefelhivás támogatására.

A Szakszervezeti Világszövetség meg van győződve arról, hogy a nemzeti központok, a hozzátartozó szervezetek és az összes dolgozók, akik a béke őszinte hivei, csatlakoznak a felhíváshoz és a legnagyobb kezdeményezést tanusítják abban a nemes erőfeszitésben, amelynek célja a háború megakadályozása és a szilárd, tartós béke megteremtése."

A legújabb hírek szerint *Belgiumban megkezdték az aláírásgyüjtést.* Herstalban az ifjúság tüntetett a háborús készülődések ellen, az atombomba betiltása mellett. *Az antwerpeni rakodómunkások népes gyülésen ismét leszögezték, hogy nem raknak ki amerikai hadianyagokat.*

Franciaországban *Chartres* vasutasai a gyári munkásság segítségével feltartóztatták egy rohamrendőröket vivő szerelvényt. A Loire-megyei *Unieux* kétezer munkása a békeharcosok felhívására tiltakozó sztrájkba állt és megtagadta a további hadianyaggyártást.

Az indonéziai sztrájk győzelemmel végetért

A Szumátra-sziget keleti részén lévő ültetvényeken dolgozó 50.000 sztrájkoló indonéziai munkás győzelmet aratott.

A sztrájk 10 napon át tartott.

Éljen győzelmeink szervezője, a Magyar Dolgozók-Pártja!
Éljen Pártunk Központi Vezetősége!

A Terményforgalmi NV dolgozói május 1-ét több és jobb munkával ünneplik

A Terményforgalmi NV Ujpesti-rakpart 39. sz. alatti telepének dolgozói április 12-én termelési értekezletet tartottak. A telep munkájának eredményeiről *Winter* vállalatvezető elvtárs számolt be a dolgozóknak.

A beszámoló után bejelentette, hogy május 2-án öthetes raktárkezelői tanfolyam indul a raktárkezelők számára, amely olyan kiképzést nyujt, amilyent a népi demokrácia elvár a mostani raktárkezelőktől. A budapesti telep — mondotta — mintegy 50—55 dolgozót adott egy év alatt magasabb pozicióba.

Hiba: a tervet későn készítettük el

Nagy eredmény, hogy 200-as brigádok alakultak és azok szép teljesítményeket érnek el. Van már komplex-brigádunk is. Persze tartós eredményeket csak azokon a munkaterületeken érhettünk el, ahol állandóan van munka. Az április 4-i felajánlási versenyben első a Raktár és Szárítóüzemi osztály lett. Faliujságversenyében pedig második helyezést ért el.

De hibát is követtünk el. Hiba volt, hogy a tervet nem teljesítettük megfelelően, mert egy súlypontot jelentő osztály érdekében elhanyagoltuk a többi alosztály tevékenységének mindenre kiterjedő ellenőrzését. Hiba az is, hogy a mostani tervet későn készítettük el.

Az első felszólaló *Szente* elvtárs volt. Rámutatott, hogy hiba volt ugyan az egyes alosztályok tevékenységének a nem alapos ellenőrzése, de a dolgozók is ismerik a terveket, tehát nekik is észre kellett volna venni, ha valahol hiányosság mutatkozik. Az igazi ellenőrzés az, ha ők is ellenőriznek mindent, ami munkájukkal kapcsolatban történik.

Bauer elvtárs üzemi párttitkár felszólalásában a szocialista munkafegyelem fontosságára hivta fel a figyelmet. Súlyos fegyelmezetlenséget jelent — mondotta —, hogy megtörténhetett az, hogy a dolgozók munkaidő alatt társasjátékot játszottak.

Rákosi elvtárs február 10-i beszéde után dolgozóinknak a munkához való viszonya jelentős mértékben megjavult. Sajnálattal látjuk, hogy ezen a téren most visszaesés mutatkozik. Tudnunk kell, hogy magunknak okozunk kárt, amikor a nemzeti vagyon gyarapítása körüli dolgokban nem vagyunk eléggé éberek, előrelátók.

Helytelen nézet, ha a többtermelésben csak többkeresethez jutást látunk. Tudnunk kell, hogy a többtermelés nemcsak azt jelenti, hogy több pénzt vihetünk haza, hanem azt is, hogy mindenkinek, tehát egész dolgozó népünknek a számára életszínvonalemelkedést jelent a jobb munkánk.

Május 1-ét, a nemzetközi proletárszolidaritás nagy ünnepét, amely számunkra immár a 6-ik szabad májust jelenti, éppen olyan méltóan kell megünnepelnünk, mint április 4-ét.

Egymásután teszik meg felajánlásukat a dolgozók

Ezután a dolgozók tették meg jus 1-i felajánlásukat.

Miklós Sándor vállalja, hogy óránként 14 levél helyett 16-ot intéz el.

Bauerné, Horányi és Rózsa kartársak vállalják, hogy a pénztári jelentések kontirozását 25 százalékkal rövidebb idő alatt végzik el.

Gilányi elvtárs a bérjegyzék felülvizsgálását 5 tételről 6-ra emeli óránként.

Tauber Rezső a tételek teljesítését 23-ra, a belégekét 20-ról 24-re emeli.

Honti Gyula 30 tétel helyett 40 elintézését vállalja a kirendeltségek felé.

Győző Amália 7 levél helyett 8 elintézését és 45 tétel helyett 50 gépelését vállalja.

Farkas Eta bejelenti, hogy a SZIT-brigád vállalja, hogy teljesítményét 180 százalékról 200 százalékra emeli.

Szedlák Károly óránként 10 tétel helyett 14 elintézését vállalja.

Zsíros Jánosné a zsákszortírozónők nevében bejelenti, hogy óránként 160 zsák szortírozása helyett 170 zsák szortírozását vállalják.

L. Németh Jenő, a SZIT-csoport nevében bejelenti, hogy a SZIT-tag egyéni versenyző lesz, a saját teljesítményét pedig 10 százalékkal emeli.

Fitosné 200-as brigádja nevében vállalja, hogy óránként 240 zsák helyett 250-et varrnak meg.

Molnár Margit vállalja 100 zsák-tétel helyett 105 elkészítését.

Száva György óránként 6 tétel helyett 8 számlázását vállalja.

Schott Máténé 200-as brigádja nevében vállalja, hogy az eddigi 244 drb. zsák helyett 10 százalékkal többet varrnak meg.

Németné 100 zsák helyett 105 darab kiszortírozását vállalja.

Tellnár zsákraktári munkás vállalja 12 tétel helyett 15 postázását.

A takarítónők vállalták, hogy 50 ablakot megtisztítanak május 1-re.

Szabó—Vrana-brigád vállalja, hogy tervét 10 százalékkal túlteljesíti.

A G.-komplex-brigád 130 százalékról 135 százalékra emeli teljesítményét.

A gépirónők óránként 90 sor helyett 95-re emelik teljesítményüket.

Szedlák Károly óránként 10 tétel helyett 11 elvégzését vállalja.

Török Sándorné 15 százalékkal emeli teljesítményét.

A szállító brigád 136-ról 146-ra emeli teljesítményét.

A varrodai szortírozónők 6 százalékkal emelik teljesítményüket.

Scott Máténé, *Szücs* Antalné, *Fitos* Istvánné, *Mihályi* Jánosné, *Raffai* Sándorné, *Farkas* Eta, *Stadler* Ferencné és *Csáki* Margit 220 darabról 250-re emelik teljesítményüket.

Szalabán Jánosné és *Ujlaki* Erzsébet 170 darab helyett 190 darabot teljesítenek.

ÍGY KÉSZÜLNEK A TEHERFUVAR NV DOLGOZÓI május 1-re

Az egész üzemben lázasan folynak az előkészületek. Már húsvétkor elkezdték a szervezést és a tervet mondhatnánk munkapadokig felbontották, pontosan a legkisebb részletekig szétosztják a munkát. Egy-egy dolgozóra nem jut sok, de azt annál nagyobb örömmel és lelkesedéssel készítik elő. Minden munkarészlet határideje meg van adva, felelős és ellenőrző megjelölésével.

A tavalyi május 1-i felvonulással kerületi viszonylatban is jó eredményt értek el, de az idén mindent elkövetnek, hogy messze túlszárnyalják az eddigi felvonulásaikat és dekorációjukkal, fegyelmezett, öntudatos, színes, hangulatos menetük is megmutassa a Teherfuvar fejlődését, a dolgozók megváltozott viszonyát a munkához és üzemükhöz.

Az összes dolgozókat állandóan foglalkoztatja a májusi munkafelajánlás, a termelés fokozása, de ezután a nemzetközi munkásosztály nagy ünnepe a fő beszédtéma. Ujabb és ujabb ötletek merülnek fel az épület és irodák dekorálására. Esetleges késői indulásra is számítva már többféle egyidőbeni szórakoztató műsorok készülnek az üzemen belül. Többféle sportbemutató fogja várni a dolgozókat.

A szavaló, énekkórus, tánccsoport, zenekarok, színjátszók szorgalmasan gyakorolnak, mert a kerületi színpadon is fel fognak lépni. A menetszórakoztatási terv is részletesen elkészült. A felvonulás nagy képeit a mult tapasztalatai felhasználásával nem kézben fogják vinni a dolgozók, hanem kerekeken fogják tolni.

Meglepetés is készül és azt nagy titokban is tartják. A május 1 nemzetközi jelentőségét kiemelő hatalmas mozgó dekorációt készítenek a menet élére, amely az üzem élmunkásai és sztahanovista-jelöltjei előtt fog haladni és kiemeli a munkás-paraszt és a haladó értelmiség összefogását és szoros szövetségét.

Az idei ünnepségeken és a felvonuláson az eddigi tapasztalatait felhasználják. Példaképül a nagy Szovjetunió rendezéseit szeretnék megközelíteni. Kiértékelték az eddigi hibákat és azokat meg fogják szüntetni és mindent elkövetnek, hogy a dolgozóknak felejthetetlenné tegyék a hatodik szabad május 1-ét.

Vidámabb lett az élet, de még vidámabb lesz a munka nagy ünnepe és a további munka is jobban és könnyebben fog menni. A Teherfuvar dolgozói is meg akarják mutatni, hogy szikla-szilárdan, egy emberként állnak a béke hivei között, nemcsak a termelésben, hanem ha kell, fegyverrel is.

Szolnoki levél
a szállítómunkások budapesti tapasztalatcseréjéről

T. Szerkesztőség!

A népi demokrácia bennünket fizikai munkásokat is hozzásegített ahhoz, hogy nem parancsra dolgozunk többé, hanem felszabadult emberhez illően tanulhatunk egymástól és tapasztalatcsere útján javíthatjuk, eredményesebbé, sőt könnyebbé is tehetjük a munkánkat. Így mi, vidéki munkások is felszámolhatjuk az elmaradottságunkat.

Én is a mult hónapban tapasztalatcserén lehettem Budapesten és résztvehettem a Belföldi Szállítmányozási NV szállítómunkásainak a munkájában, hogy aztán, amit ott tanultam, azt átadjam itthon a dolgozó társaimnak. Örömmel kapcsolódtam a munkába, de hazatértem után sajnálattal kellett tapasztalnom, hogy szerszámhiány miatt, még nem tudjuk megvalósítani, amit Pesten tanultam.

Aztán engem az a nagy művelődésbeli különbség is meglepett, amit ott Pesten láttam, a mi viszonyainkkal összehasonlítva. Ott gyönyörü szakszervezeti kultürtermeket láttam és önkéntelenül is arra, gondoltam, hogy a művelődési lehetőségeket figyelembe véve, mennyivel könnyebb a szocializmus építésének útján előrehaladni az ottani szaktársaknak, mint nekünk itt vidéken. Szeretnénk mi is már legalább ott tartani, mint a pesti szállítómunkások.

Köszönetet mondok a pesti szaktársaknak, hogy a legnagyobb készséggel tanitottak bennünket. Igérjük, hogy amit tanultunk, azt igyekszünk is a munkánkban hasznositani és mindent elkövetünk, hogy a jövőben a népi demokráciánk gazdagítása, az ötéves terv megvalósítása és a szocializmus megvalósítása érdekében mi is minél fejlettebb és észszerübb módon dolgozhassunk.

GÁBRIS LÁSZLÓ
szállítómunkás, Szolnok

Ahol jól dolgozik az üzemibizottság és a műhelybizottság

T. Szerkesztőség!

A Füzesi Főműhely üzemi bizottságának és műhelybizottságának jó munkája meglátszik az egész telepen, de különösen kidomborodik a termelés területén. Az üzemi bizottság szoros kapcsolatot tart fenn a műhelybizottságokkal, állandóan tájékoztatja őket az aktuális feladatokról. A műhelybizottságok fogják össze a bizalmiakat és együtt beszélik meg a feladatokat, amit a bizalmiak tudatosítanak a dolgozókkal. A műhelybizottságok és a bizalmiak rendszeresen tartanak értekezletet, amelyen az üzemibizottsági titkár rendszeresen részt vesz, segíti és ellenőrzi munkájukat.

Figyelemreméltó a propagandista jó munkája, ami meglátszik az egész telepen. Az üzemben a bizalmiak körül tömörülnek a dolgozók és együtt vitatják meg a felajánlásaikat vagy egyéb dolgaikat.

Párt és a Szakszervezet szorosan együtt működve dolgozik és irányitja a termelést. A terv felbontva és ki van függesztve, mindenki tudja, mit teljesit; „plafonnormát" az üzemben nem ismernek.

Az április 4-i felajánlásaikat teljesitették és ezt állandóan fokozzák. A felajánlások nem kampányszerűek, a teljesitményük kimutathatóan állandóan emelkedik. Tizenhárom dolgozó 231 százalékra fokozta teljesitményét, az üzem dolgozóinak átlaga 143 százalék. Özv. Horváth Istvánné, aki mint betanitott munkás szabvány csavarokat készit, márciusban 144 százalékot ért el, április 4-re 10 százalékkal emelte teljesitményét és május 1-re újabb 20 százalékot ajánlott fel.

Alig várja, hogy a Szovjetunióból kapott gépet üzembe helyezzék, mert megigérték, hogy azon ő fog dolgozni. Tudja, hogy az új gépen még sokkal magasabb százalékot fog elérni és teljesedhetik vágya, hogy két kis gyermeke nevelésére még többet tud forditani.

A Füzesi fm. dolgozói és vezetői megértették és magukévá tették Rákosi elvtársunk szavát, hogy minden üzem az osztályharc csatatere és ebben a harcban csak úgy tudunk megsemmisitő csapásokat mérni a külső és belső ellenségre, ha minden dolgozó megismeri a maga feladatát és azokat a fegyvereket, amelyek használata biztositja az ellenség felett aratott győzelmünket.

Ha az üzemi bizottság és a műhelybizottság szorosan együtt működik, ha a bizalmiak jól dolgoznak, akkor az összes üzemeinkben meg fogják ismerni dolgozóink azokat a biztos fegyvereket, amelyekkel le fogjuk győzni az ellenség minden kisérletezését.

Az egyik legbiztosabb fegyver erre a termelékenység emelése, harcunk a szocializmus épitéséért csak akkor lesz igazán eredményes, ha mindenki részt vesz ebben.

A feladat, ami az üzemi bizottságaink, szakszervezeti aktiváink előtt áll, nagy és felelősségteljes. De ezeket nekünk úgy kell végrehajtani, hogy minden dolgozó munkáján keresztül legyen méltó feladata jelentőségéhez.

BERÉNYI JÓZSEFNÉ

Gépjárművezetők és az önköltség

A gépjárművezetők munkaversenyének szempontjából nem közömbös, hogy mik azok a költségtényezők, amelyeket önköltségnek számithatunk.

Szakszervezetünk többször felhivta a különböző garázsok és üzemek vezetőit, adminisztratív szakembereit, hogy költségtényezőként a munkaverseny szempontjából csak azokat a költségeket lehet számitani, ahol a gépjárművezető elvtársaink az önköltséget csökkenteni tudják.

Először is vizsgáljuk meg azokat a tényezőket, ahol nem elvtársainktól függ az önköltség alakulása.

Ezek a költségtényezők a garázsdij, a gépjármű adója, a gépjárművezető fizetése és túlórája, ugyancsak nem lehet fenti tényezők közé beszámitani a gépjárművezetőnek juttatott és a kollektív szerződésben előirt ruhát és bundát sem.

A gépjárművezetők munkaversenyének elbirálásánál kizárólag az üzemanyagfogyasztás, a javitási költségek és a gumikopás jöhetnek számitásba, mert más területen elvtársaink az önköltséget csökkenteni nem tudják.

Ebből következik, hogy az adminisztrátoroknak a km-re eső önköltség kiszámitásánál csak a fenti tényezőket kell figyelembe venni.

Gépjárművezetők Szakszervezete

35.000 munkás sztrájkol Kubában

A kubai munkások erőteljes sztrájkmozgalma az egész országra kiterjedt. Az elmult napokban Oriente, Canaguey, Matanzás, Havana, Pinár del Rio és Las Villas tartományban összesen 35.000 munkás lépett sztrájkba.

Bár több dolgozót, elsősorban a kommunista szakszervezeti vezetőket — bebörtönzött, sem az elnyomás, sem a kormány mesterkedései és a szakszervezeti szakadárok szobotázsa nem tőri meg a kubai munkások egységes mozgalmát.

Feladatok az MHK-ban

A Munkára Harcra Kész sportmozgalom nevezése április 15-ével lezárult. A Közlekedési Szakszervezethez tartozó dolgozók közül 4.000-en neveztek be az MHK-ra, hogy sportoljanak és a sporton keresztül megerősödjenek fizikailag, felfrissüljenek szellemileg, s ezáltal eredményesebben tudják kivenni részüket a termelő munkából. A jelentkezésre való szervezésben jó munkát végzett Kőbánya állomás, hol a dolgozók mintegy 35 százaléka, a Központi Székház 33 százaléka nevezett az MHK-ra. Kőbánya állomáson ügyes, ötletes, saját készítményü plakátokkal, faliujságcikkekkel hivták fel a dolgozók figyelmét az MHK-ra. Szakszervezeti napon, röpgyüléseken is ismertették az MHK-mozgalom jelentőségét, fontosságát. A dolgozók örömmel fogadták az MHK-mozgalmat, 250 dolgozó közül 76-an jelentkeztek. Ellentétben áll ezzel Vágóhíd-csoportunk, hol a propaganda és felvilágositó munka hiányában a dolgozóknak mindössze hat százaléka nevezett. A nevezése befejezése után új feladatok állnak sportfelelőseink, MHK felelőseink előtt. A jelentkezők előkészitése az edzésekre, a próbákra. Állandóan napirenden kell tartani az edzések fontosságát. Tudatositani kell a jelentkezőkkel, hogy az eredményes próbázás feltétele a rendszeres edzés. A megszigoritott értékszintet, csak rendszeres edzéssel lehet elérni. Rá kell mutatni, hogy termelés fokozását, a kollektiv szellem kifejlődését az erő és egészség növekedését a rendszeres edzés elősegiti. Tudatositani kell a jelentkezőkkel, hogy jelentkezésükkel kötelezettséget vállaltak: felkészülést a próbákra s hogy edzésekkel erősekké válnak, miként a Szovjetunióban a dolgozók, kik hetente legalább egyszer testneveléssel, sporttal foglalkoznak. Minden eszközt fel kell használni, hogy az edzéseket tartalmassá tegyük.

Szervezzünk versenyeket telepek és üzemrészek között!

ÉLJEN NÉPÜNK SZERETETT VEZÉRE: RÁKOSI MÁTYÁS ELVTÁRS!

A közúti közlekedési dolgozók termelési értekezleteken vitatták meg az elkövetkezendő feladatokat

Üzemeink termelési értekezletein az üzemi beszámolók anyagát az első negyedévi terv teljesítése és a második negyedéves tervelőirányzat ismertetése jelentette.

Az üzemvezetők ezen az értekezleteken általában jól tartották meg beszámolóikat és a tervek ismertetése alkalmával rámutattak azokra a területekre, amelyekre a munkaversenyt összpontosítani kell az önköltség csökkentése, a selejt csökkentése, a termelékenység növelése és a munkafegyelem további megszilárdítása érdekében.

Meg kell állapítanunk, hogy az értekezleteken elhangzott hozzászólások igen sok kívánnivalót hagynak maguk után. Ezt egyrészt annak tulajdoníthatjuk, hogy a bizalmiháziak nem végzett megfelelő előkészítő munkát, amelynek éppen az lett volna az eredménye, hogy a dolgozók úgy szólnak a beszámolókhoz, hogy a felszólalásokból tényleg kitűnjön az a szoros kapcsolat, aminek valójában ki kell alakulni a tervek és a dolgozók között. Hiszen ha a dolgozók nem élnek együtt a tervekkel, nem foglalkoznak azokkal a kérdésekkel, amelyek a terveket alakítják, akkor kérdésessé válik a tervek betartása, sőt ami a népi demokráciánk további megszilárdulása szempontjából döntő, a tervek túlteljesítése sem következik be olyan mértékben, mint ahogy az egyébként a terveket jól ismerő dolgozók munkája nyomán létrejön.

Másik oldala ennek a kérdésnek az, hogy a legtöbb helyen az üzemi beszámoló végeztével kiosztották az igazgatói alapból történő jutalmakat, ami azt eredményezte, hogy elterelődött a figyelem a beszámolók által felvetett kérdésekről és a kevésbé öntudatos dolgozók a jutalmak kiosztása után elhagyták az értekezletet.

A helyes megoldás az volt, és azok a telepek értekezletei sikerültek jobban, ahol ezt a napirendi pontot, a jutalmak kiosztását, a beszámolót követő és lezárt vita után állították be, illeve tartották meg. Az értekezleteken számos felajánlások történtek, amelyek a május 1 méltó megünneplését kívánják elősegíteni.

A Fürst S. garázs

műszaki dolgozói felajánlották, hogy havonta két alkalommal takarékossági napot tartanak olyan értelemben, hogy ezeken a napokon nem vételeznek a raktárból apró anyagokat, hanem azokat a hónap folyamán megtakarítják és ezen a két napon használják azokat munkájukhoz.

A Baross Gépjárműszolgálatnál

Havasi gépkocsivezető felajánlotta, hogy gépkocsijával 80.000 km-t teljesít főjavítás nélkül. Ugyanakkor azonban kifogásolta, hogy április 4-i felajánlását nem értékelték ki.

Jól sikerült értekezletet tartottak

A Ferencvárosi pályafenntartási főműhelyben,

amit a számos hozzászólás és felajánlás is bizonyít. Bánrévi István elvtárs felajánlotta, hogy két villanyszerelő kartársával együtt május 1-re, egy bombasérült hegesztőgépet, amely jelenleg teljesen roncsokban van, újjáépítenek, ezzel 15.000 forint megtakarítást érnek el. Sárközi József a fatelepen lévő fűrészgép kezelője 50 százalékos üzemanyag megtakarítást és az esetleg előforduló géphibák azonnali megjavítását ajánlja fel. Kelemen Géza a fűrészes brigád vezetője felajánlja, hogy a havi átlagteljesítményüket 150 százalék fölé emelik. A tervek túlteljesítésével kapcsolatosan Baranyi László brigádvezető felajánlotta, hogy még ebben az évben elnyeri a sztahánovista címet azáltal, hogy havi átlagteljesítményét 200 százalék fölé fogja emelni. A Szetei-brigád havi teljesítményének 160 százalék fölé való emelését ajánlotta fel. Az értelmiségi dolgozók közül Kaszás Béláné felajánlotta, hogy mint új beosztott úgy igyekszik régebbi kartársaitól a könyvelést elsajátítani, hogy három hónap mulva a könyvelésben önállóan dolgozhasson.

A trolibusz

termelési értekezleten a számos felszólaló után Nyári Ferenc kalauz bejelentette, hogy egy 120 százalékos kalauzi brigádot létesít. A következő felszólaló Zámbó Györgyné kalauznő volt, aki bejelentette, hogy az ifik is megalakítják a 120-as brigádjukat és egyidejűleg mindjárt versenyre hívják ki a Nyári-brigádot.

A Fogaskerekű forgalom

értekezleten Szarvas elvtárs bejelentette, hogy Tancsa Sándor mozdonyvezető kezdeményezésére két mozdonnyal és öt mozdonyvezetővel meg fogják indítani a 25.000 km-es mozgalmukat, ami nagy önköltségcsökkentést és anyagmegtakarítást fog jelenteni. Ezzel kapcsolatban egy komplex brigádot is fognak összeállítani, hogy a mozgalom előkészítését és szervezését elvégezze.

Az Áramellátás

Dráva-utcai telepén megtartott termelési értekezletén a helyi komplex brigád javaslatára mozgalmat indítottak, az áramátalakító gépek tökéletesebb karbantartásával az eddigi 4—5000 üzemóra utáni főreviziójának a 10.000 üzemóra utáni főreviziójának megvalósítása érdekében. Ez a mozgalom is jelentős önköltség és anyagmegtakarítást jelent.

A Budai pályafenntartás

értekezletén Bán József elvtárs május 1-re az április 4-re tett felajánlásán túl 10 százalékos további teljesítmény emelést ajánlott fel. Német 2 József a márciusi 147 százalékos teljesítményére 10 százalékot ajánlott fel május 1-re. Major Péter és Kosztyú János ácsok a márciusi 128 százalékos teljesítményükre május 1-re 10 százalékos túlteljesítést vállaltak.

A Cinkotai HÉV

telep dolgozói a felajánlásaik következtében megtakarított munkaórák, valamint a teljesítményük növelése eredményeképpen 21.148 Frt-ot takarítanak meg a közösségnek.

Zugló pályaudvaron

tartott termelési értekezleten Barna Ferenc felhívta kalauztársai figyelmét a jegyek pontos időbeni kezelésére és vállalta, hogy május 1-re táskabevételét 120 százalékról 125 százalékra emeli. Ugyanitt Dobos 2 János kalauz felajánlotta, hogy május 1-ig teljesítményét 10 százalékkal emeli.

A Gazdasági Vasutak Javítóműhelyében,

ahol március hónapban vezették be a teljesítménybérezést, a lakatosok nevében Csuti Balázs felajánlotta, hogy a márciusi 110 százalékos teljesítményüket 121 százalékra emelik fel. Továbbiakban az asztalosok 10 százalékos, a hegesztők 6 százalékos és Bányai elvtárs a motorosok nevében 30 százalékos túlteljesítést vállalnak a márciusi teljesítményükkel szemben.

Az üzemvezetés, az üzemi párt- és a szakszervezeti szervek feladata, hogy azokat a javaslatokat, melyek a termelési értekezleteken a tervek túlteljesítését illetően elhangzottak, figyelemmel kísérjék, illetve biztosítsák azok teljesítésének előfeltételeit. Biztosítsák a legszükségesebb kézi- és gépi szerszámokat, a zavartalan anyagellátást, a munkák észszerű megszervezését. Fokozott mértékben kell ellenőrizni a vállalások teljesítését, mert ha ezen a területen az ellenőrzést elhanyagolják, az azt fogja eredményezni, hogy a versenymozgalom ezen formája felszínessé válik és a mozgalmi eredmények mögött nem fog megjelenni az előirányzott reális termelési érték.

A HÉV Vágóhíd dolgozói
tovább fejlesztik eddigi eredményeiket

HÉV Vágóhíd dolgozói egy emberként vállalták április 4-re teljesítményük megsokszorozását. A szeretet és hála hatja át őket a munkapadok mellett és szolgálati helyükön a felszabadító dicsőséges Szovjet Hadsereg és annak nagy vezére iránt, aki népével elsöpörte az imperialistákat, kizsákmányolókat, egy új korszakot nyitott meg számunkra, a szabadság korszakát.

A műhelyekben, kocsiszinekben és a forgalomnál is a dekorált falak ugyancsak a felszabadulásunk nagy ünnepét, a dicsőséges Szovjet Hadsereg és annak nagy vezére Sztálin elvtárs iránti megkülönböztetett szeretetet hirdették. A dolgozók munkája még többet mond ennél:

A műhely dolgozói 5 százalékos teljesítmény növelését ajánlották fel 7.703 forint értékben, melyet túlteljesítettek 308 forinttal. Ezenfelül a műhely bádogos csoportja egy pácoló kályha elkészítését ajánlotta fel 1000 forint értékben, melyet el is végeztek. Ugyancsak a női tekercs szigetelő csoport 3 százalékot ajánlott fel. Felajánlásukat 16 százalékkal túlteljesítették 2600 forint értékben.

A kalauzok felajánlásukat túlteljesítették 18 714 forint értékben. Pályafenntartás dolgozói teljesítményük 3 százalékkal való növelését ajánlották fel 1461 forint értékben. Ezen felajánlásukat márc. 1-ével túlteljesítették 1 százalékkal és újabb felajánlást tettek 423 forint értékben. Felajánlásukat 437 forinttal teljesítették túl.

Felsővezeték dolgozói teljesítményük 3 százalékkal való növelését ajánlották fel 466.56 forint értékben, majd ezen felajánlásukat márc. hóban 7 százalékkal növelték.

Csepel kocsiszín dolgozói terven felül felajánlották egy emelőszerkezet, egy hegesztő kézikocsi, egy olajozó készülék elkészítését, egy egységkocsi időszakos javítását és 10 százalék olaj csökkentését 4784 forint értékben, melyet teljesítettek is.

Dunaharaszti kocsiszín dolgozói felajánlották a 27. sz. mozdony homokszórójának és kontrollerjének felszerelését. L. II. 3. mozdony akkumulátor segédáramot szolgáltató berendezését és kapcsolótáblálainak felszerelését 867 forint értékben, melyet 100 százalékig teljesítettek.

Ráckeve kocsiszín dolgozói felajánlották a D. L. 42. mozdonyra két drb leeresztő ablakot fémkerettel, filcezve, üvegezve elkészíteni és az ajtókeretet átalakítani 400 forint értékben, mely felajánlást 100 százalékig teljesítették.

Ezen eredmények a legszebb bizonyítékai annak, hogy a Helyiérdekű Vasut dolgozói örökre szívükbe zárták a felszabadító dicsőséges Szovjet Hadsereget és annak nagy vezérét Sztálin elvtársat.

Tapasztalataink igazolják Rákosi elvtársunk mondását: A magyar munkás szeret versenyezni és versenyezne is, sőt még nagyobb redményekre is képes volna, ha a mi vezetőink — viszonylatunkban különösen művezetőink — tisztában volnának a versennyel, különösen az egyéni verseny módszereinek jelentőségével és azt támogatják is.

Dolgozóink tovább viszik eddigi eredményeiket, tovább fejlesztik május 1-re és azon túl is és fel fogják használni eddigi tapasztalataikat, hogy sztahánovista munkamódszerekkel és munkával győzelemre segítsék 5 éves tervünket, a szocializmus alapjainak lerakását.

Páll György

DARABBÉREZÉSI RENDSZER A SZOCIALISTA ELOSZTÁS ESZKÖZE

A szocializmus építésében, a munkaverseny-mozgalom fejlesztése szempontjából fontos követelmény, hogy a dolgozók munkájuk ellenértékét helyes bérrendszer alapján kapják meg. Célunk, hogy egy olyan bérezési rendszert vezessünk be a munkabér területén, amely a legjobban juttatja kifejezésre a szocialista bérpolitikát és amely a legjobban egyesíti a társadalom érdekeit a munkás egyéni érdekével. Ez a darabbér.

A jelenlegi nehezen áttekinthető bérelszámolás lehetőséget adott arra, hogy a kevésbé öntudatos dolgozók közösség rovására érdemtelen előnyöket biztosítottak maguknak. A dolgozók értekezleteken, szakszervezeti napokon, nem egyszer vetették fel azt, hogy a magas százalékot elérő dolgozók között akad olyan, aki a teljesítést csalással érte el. Az ilyen csalások mérhetetlen erkölcsi kárt okoztak a mindjobban kiszélesedő szocialista munkaversenyünknek.

Természetesen az eddigi mutatószámok és normák különböző összetevői nem úgy reagáltak a termelés emelkedésére, vagy csökkenésére, hogy abból egy egészséges szocialista bérezési elv alakulhatott volna ki.

Ennek az volt az eredménye, hogy a dolgozók egyes üzemekben nem dolgoztak igyekezettel, mert nem látták munkájuknak gyümölcsét: visszatartották teljesítményüket.

Természetesen a darabbér bevezetésénél irányt kell vennünk arra, hogy bérezésben kifejezésre jusson a nem szakképzett munka és a szakképzett munka, valamint a nehéz és könnyű munka közti különbség.

Természetesen meg kell említeni azt is, hogy a darabbér bevezetése nem jelenti a normák megszüntetését, vagy annak rendezését.

Az új bérrendszer bevezetése csak a norma alapján dolgozó teljesítményibéres munkavállalóra vonatkozik.

A darabbérezés bevezetése elősegíti a termelékenység növelését, az életszínvonal emelését, a szakmai képzés fokozását.

A darabbérezésnél a teljesítmény és a bér nagysága közötti világos összefüggés arra ösztönzi a dolgozót, hogy saját munkáját mennyiségi és minőségi szempontból állandóan figyelemmel kísérje. Hibáit feltárja és kiküszöbölje. Ez nagyban elő fogja segíteni az egyéni felelősség fokozását és a munkához való új viszony kialakítását.

Mivel a darabbérrendszerben a magasabb szakképzettséget igénylő munka magasabb díjazásban részesül, ösztönző hatással lesz a dolgozók szakmai képzettségének fokozására.

A technika fejlődése mellett egyre több magas műszaki képzettségű munkásra van szükségünk. A munkások százezreinek kell elsajátítani a haladó technikát. Állandóan fejleszteni kell technikai felkészültségüket, segémunkásokból szakmunkásokká, mesterekké kell válniok, meg kell közeliteniök a mérnöki színvonalat.

A darabbérezésnél a jól és eredményesen elvégzett munka a teljesítmények növelését, a kereset emelkedését eredményezi, igy az elmaradottakra is, minden dolgozóra ösztönző hatással lesz tudása és teljesítménye fokozásában.

Tehát a darabbérezés jelentős eszköz az egyenlősdi törekvés ellen, világosan kitünik majd a nagyobb szaktudás jelentősége és igy a dolgozók igyekeznek azt meg is szerezni.

Az eddigi bonyolult bérelszámolás megnehezitette azt is, hogy a dolgozók felismerjék a termelékenység növelése és a nemzetgazdaság, valamint a saját érdekük közti összefüggést.

Azokban az üzemekben, ahol a darabbérezésre már áttértek, ezen a területen is jelentős eredményeket értek el.

Az új bérelszámolási rendszer bevezetése során természetesen vannak nehézségek, adódnak hibák is. Az üzemi funkcionáriusok segitsék elő ezeknek a hibáknak a kiküszöbölését s akadályozzák meg, hogy a hibák kihasználásával a reakció a dolgozók sorában zavart kelthessen.

A régi bonyolult bérelszámolás gátja volt a fejlődésnek. Az új darabbérrendszer előrejutásunkat szolgálja. Napról-napra végzett szivós felvilágositó munkával küzdjük le az ellenség aknamunkájából és az egyes dolgozók tájékozatlanságából eredő nehézségeket.

Nekünk tehát a politikai előkészitést úgy kell megszervezni, hogy az üzemi pártszervezet az üb-vel szorosan együttműködve, megteremse a darabbérezés előfeltételeit.

Ha mi ezeket az előfeltételeket megteremtjük, akkor Pártunk 1949 augusztus 31-én hozott határozatának teszünk eleget, amely kimondja azt, hogy egyszerű és világos bérrendszert kell bevezetni, amely a termelékenységet fokozza.

Ezen bérrendszer bevezetésére szakmánként a közeli hetekben, esetleg hónapok folyamán kerül sor. A jó politikai munkával, amelynek párosulnia kell a politikai éberséggel olyan munkát kell végezni, hogy az előségitse a békéért vivott harcot.

VIKOPÁL PÁL

Komplex-brigádunk máris túlteljesítette Május 1-i felajánlását

— Levél a szerkesztőhöz —

T. Szerkesztő Elvtárs!

Mi, a Terményforgalmi NV Ujpestirakpart 39. sz. alatti telepének műszaki dolgozói komplex brigádot alakítottunk. A megalakuláskor célul tűztük ki, hogy jó munkánkkal példát mutatunk más brigádoknak is. Május 1-re, a nemzetközi proletárszolidaritás nagy ünnepére pedig felajánlottuk, hogy 130 százalékról 170 százalékra emeljük teljesítményünket. A 170 százalékot már el is értük és most annak a minél nanagyobb túlteljesítésére törekszünk.

Igy mutatjuk meg jó munkánkkal az imperialistáknak, hogy bennünket, magyar dolgozókat elszakíthatatlan szálak fűznek a Béketábor élén haladó nagy Szovjetunióhoz és a szeretet, hála érzése a béketábor és a világ dolgozóinak bölcs vezéréhez, Sztálin elvtárshoz.

Ezenkívül a proletárszolidaritás fölemelő érzése és széttörhetetlen kapcsolata fűz bennünket a testvér népi demokráciák dolgozóihoz is. De ugyanígy az imperialista országokban élő dolgozókhoz is, akik még elnyomatás alatt élnek és a világot átfogó nemzetközi proletárszolidaritás jegyében küzdenek a kizsákmányolóik ellen.

Szabadság!

MIHALYI JÁNOS
brigádvezető

Testvéri üdvözlet az imperialista országok és a gyarmatok békéért, kenyérért, szabadságért, nemzetük függetlenségéért küzdő népeinek!

Az üzem büszkesége:

Erdélyi Jenő sztahánovista, aki napi átlagját 400-1200 százalékra teljesíti

— Két tapasztalat —

A Gépkocsijavító NV-nél volt alkalmunk az első tapasztalatra. Ahogy belépünk a kapun, már látható, hogy az egész üzem a fegyelem, a rend és a tisztaság képét tükrözi vissza. Mintha csak a Vorosin tisztasági mozgalom már hosszú idők óta szívügye lenne az üzem dolgozóinak.

Az üzem felelős vezetője a legnagyobb gondot fordítja úgy a minőségre, a mennyiségre és főleg a selejt és az önköltség csökkentésére. Szerényen, de határozottan, proletár egyszerűséggel mondja, hogy alig három hónapja vezeti az üzemet és ez alatt az idő alatt az üzemi átlagnorma 113%-ról 168%-ra emelkedett.

Száraz Illés villanyszerelő az üzem legkiválóbb dolgozója a villanyszerelők között, aki 249%-os eredményt ért el, de az élenjárók mögé szorosan csatlakoznak a többi dolgozók is. Ez a tény azt eredményezte, hogy a gumimühely 214%, a villanyszerelő műhely 202%, a fényezőműhely 196%, a kovácsműhely 186%-ot ért el, de a futószerelőműhely, ami köztudomású, hogy a norma emelkedése szempontjából minden üzem legkényesebb része, 148%-ban teljesítette a normát.

Április 4-re tett felajánlásokat négy dolgozó kivételével minden dolgozó teljesítette és a május 1-re kivétel nélkül minden dolgozó megtette felajánlását.

Ezután sorra jártuk a műhelyeket és kivétel nélkül mindenütt a legnagyobb rendet és tisztaságot találjuk és a dolgozók a legszorgalmasabb munkát fejtik ki. Az üzem vezetője még hozzáteszi, hogy hetenként tartanak termelési értekezletet, amelv értekezleten a dolgozók a legszélesebb körben fejtik ki kritikájukat, gyakorolhatnak önkritikát, de ugyanakkor az üzem vezetője is tudomására hozza a dolgozóknak, hol kell a hiányosságokon javítani.

Az élüzem

A közlekedésügyi minisztérium az élüzemjelvényt ezúttal az 1. számú Autójavító NV-nek ítélte oda.

Ha visszapillantunk az Autójavító NV rövid történetére, megállapíthatjuk, hogy bizony az Autójavító NV-nál sok baj volt. Nehezen készültek a kocsik, magas volt az önköltség és így természetesen magasak voltak az üzemben javított gépjárművek javítási költségei is. Az új vállalatvezetés az üzemi bizottsággal és a Párttal egyetértve elhatározták, hogy az üzem munkáját meg fogják javítani.

Egy vasárnapi napon felkérték a dolgozókat, hogy közös megbeszélésre jöjjenek össze az üzem kultúrtermében és tárgyalják ki a munkamenet megjavításának lehetőségét.

A kiindulási alap Rákosi elvtárs február 10-én mondott beszéde volt és nem csalódott a vállalatvezetőség, amikor a széles dolgozó tömegekre épített. Ezen az értekezleten beszélték meg, hogy át fognak térni a sorozat gépjárműjavításra, illetve a futószalagszerű javítási rendszerre. Ehhez azonban arra volt szükség, hogy a műszaki értelmiség is a legmesszebbmenőleg támogassa a dolgozók kezdeményezését, kiküszöbölje a munkamenetben előforduló hibákat, megfelelő szerszámokkal tudják ellátni a dolgozókat, amely szerszámok segítségül szolgálnak a futószalagszerű javítások berendezkedéséhez. A dolgozók is a legnagyobbfokú aktivitással fogtak a munkához és elérték, hogy már márciusban 30%-kal teljesítették túl az üzem eddigi átlagnormáját.

A futószalagszerű javítás azt eredményezte, hogy amíg a multban egy gépkocsi javítási ideje teljesen generálozva 60 napig tartott, azóta egy generáljavítás ideje 12 napra csökkent le és az áprilisi termelési előirányzatot négy nappal fejezik be előbb.

3920 százalék

Az üzem büszkesége Erdélyi Jenő elvtárs, a kiváló sztahánovista szerelő, az egyik műhelybizottság titkára. Átlagnormája 400—1200% között váltakozik. Legmagasabb teljesítménye 3920%.

Ledényi Ervin 400 és 500% között teljesít. Ceglédi Jenő és Mester Károly semmiben sem marad el a két kiváló dolgozó mögött.

Ezek a sztahánovisták már Erdélyi Jenő elvtárs kineveltjei. Erdélyi Jenő keresete heti 800 Ft és 1200 Ft között mozog és éppen most tervezgeti, hogy egy kis autót fog vásárolni magának, amivel a munkába fog bejárni és hogy a három gyermeknek is legyen valami öröme, kirándulni vigyi vasárnaponként a családját.

Az élenjáró brigádok 400—500%-ig terjedő átlageredményt értek el, amit szintén a szalagrendszernek köszönhetnek.

Egyetlen szakmunkást sem lehet a raktárak előtt ácsorogni látni, az anyagot az utolsó csavarig a szakmunkás rendelkezésére bocsátják, tehát minden előkészület megtörténik és az előkészületek után a dolgozó rendelkezésére bocsátott szerszámmal és anyaggal az általa teljesíthető maximumot tudja produkálni.

Szakszervezetünkhöz szervezetileg tartozó összes üzemek szakszervezeti funkcionáriusainak melegen ajánljuk, hogy sürgősen folytassanak tapasztalatcserét az 1. számú Autójavító NV-tal, mint a Gépkocsijavító NV-tal, hogy a tapasztalatokkal meggazdagodva térjenek vissza üzemeikbe, ahol a munkamódszert és a tapasztalatokat sikeresen alkalmazva komoly termelési eredményeket tudjanak elérni.

Így készül a Forgách-utcai telep a május 1-i felajánlásra

A Forgách-utcai Teherfuvar-garázs dolgozóinak önköltségcsökkentési akciója

A Teherfuvar NV Forgách-utcai telepén hosszú ideig tespedt a munkaversenymozgalom, ami egyben azt is jelentette, hogy a szakszervezeti munka egészen háttérbe szorult.

Az üzemi bizottsági tagok a különböző reszortokban egymást váltogatták. Még ki sem ismerték magukat az egyes munkakörökben, máris új szaktárs váltotta fel a régit, akinek ismét hosszú hetekre volt szüksége, hogy saját munkakörében kiismerje magát és helyesen átfogva, tudja vinni a szakszervezeti mozgalom ráeső részét.

Az ü. b. tagok körében kialakult a különböző funkciók betöltéséért való harc. Hosszú viták, veszekedéseken keresztül tárgyalták, hogy ki milyen reszortot töltsön be az üzemi bizottságban.

Ilyen körülmények között a dolgozók úgy határoztak, hogy új üzemi bizottságot választanak és az új ü. b. tagok megválasztásánál csak a legöntudatosabb dolgozók jöhetnek számításba.

Szaktársaink nem is csalatkoztak az új üzemi bizottságban, mert Takács Géza elvtárs, az új ü. b. titkár jól irányítja az összes reszortfeleiősöket és ennek eredményeképpen a dolgozók 60 százaléka egyéni munkaversenyszerződést kötött, a gépjárművezetők 70 százaléka pedig brigádban dolgozik.

Május 1-ére a világ dolgozóinak legnagyobb ünnepére vállalta a javító részleg, hogy egy teljesen roncs gépjárművet épít fel. A gépjárművezetők vállalták, hogy naponta 1 liter üzemanyagot takarítanak meg és a hónap utolsó napján az egész hónapban megtakarított üzemanyagot használják fel. Ennek az akciónak a sikere nagyarányú üzemanyag-megtakarítást jelent a vállalatnak.

A gépjárművezetők vállalták a gépjárművek állapotától függően a motor élettartamának meghosszabbítását és túlnyomó többségük csatlakozott a 100.000 km mozgalomhoz.

Így javul az üzem termelésének munkája, az önköltségcsökkentési mozgalmon keresztül, ha jó az ü. b. munkája, ami csak akkor lehet valóban kifogástalan, ha az ü. b. tagok a munkásöntudat és ideológiai képzettség magas fokán állnak és a dolgozók szeretetét és bizalmát élvezik.

Az anyagtakarékosságról

Miért sikerült hazánk minden vállalatánál, úgy nálunk a Fővárosi Villamosvasút Községi vállalatnál is a hároméves tervet sikeresen elvégezni, illetve befejezni? Avagy az építő ötéves terv szocialista célkitűzéseit hogyan lehet eredményesen teljesíteni? Mert minden törekvésünk arra irányul, hogy a termelés emelése mellett az önköltséget csökkentsük. Ennek többféle lehetősége van. Ezek közül most itt kimondottan az egyik válfajról beszélünk: az anyagtakarékosságról, — mely óriási feladat, de melynek helyes keresztülvitele fontos és megvalósítása beleilleszkedik, szinte hozzánő az ötéves tervünk sikeres teljesítéséhez.

Az anyagok minőségi átvételénél az előírásnak megfelelően és gondosan járjunk el, nehogy felületes átvétel miatt selejtes cikk gyártásának okozói legyünk. Raktározásnál ügyeljünk az anyagok megfelelő védelméről. Rozsdásodás ellen védjük. Folyékony, illó anyagokat tartalmazó edényeket gondosan dugaszoljuk el. A faanyag helyes tárolása megkíméli az anyagot a befülledéstől, korhadástól. Széntárolásnál ügyeljünk a szakszerű kezelésre, nehogy öngyulladás lépjen fel. Különböző fémhulladékokat úgy kezeljük, hogy ne keveredjenek ös„sze.

Az anyag útja, vándorlása általában a legrövidebb legyen. A szállításnál ügyelni kell arra, hogy az anyag vagy készáru meg ne sérüljön, pl. a tengelycsap, vagy fegyverzet szállításoknál — mert ha itt baj történik — a visszaszállításon kívül újból munkába kell venni. Igen fontos az anyagméret helyes megválasztása s méretközel anyagok lehető felhasználása, mert így a nyert hulladékanyag minimálisra csökkenthető. A házi szabványosítás is igen fontos körülmény, mert itt a termelési költségeket csökkenthetjük. Ahol a termelési költségek még nagyok, ott valószínűleg szabványosítással lehet azokat csökkenteni. Az anyagfelhasználás helyes módozata igen fontos tényező: mindig és mindenkor a megfelelő és előírt anyagot használjuk.

Vizsgáljuk meg munkaterületünket és az anyagmegtakarítás terén is lehet újítással és racionalizálással takarékossági lehetőséget feltárni. Szerszámok helytelen használatával is okozhatunk kárt.

Nagy takarékosságot érhetünk el az aluminium és más anyagok általános alkalmazásával járműalkatrészeknél, kábeleknél stb. is. Így tekintélyes mennyiségű rezet, vasat, de más anyagokat is takaríthatunk meg. Fontos még a színesfémek pontos szétválasztása és a forgács raktárba való szállítása is.

Csak rövid példák, de itt álljunk meg! Általában ki takaríthat meg? Aki vele dolgozik. És ki az? A dolgozók maguk. Ugyanúgy, mint az időnormák teljesítése terén — tehát a munka vonalán — az anyagtakarékosság területén is lehet és kell szép eredményeket elérni.

Most országos viszonylatban üzemenként anyagnorma készítés, felvétel folyik. Ez az egyes munkákra felhasználandó anyagféle és mennyiségek, a helyes rajzról való méréssel, számítással, statisztikai felvétellel való pontos megállapítása.

Vannak vezetők, akik nem ismerték fel ezen felvételek szükségességét, avagy a pillanatnyilag tényleg „befektetett" pár többlet munkaerőtől ijedtek meg, nem mérlegelve ezen munkálatok későbbi hozamát és országos viszonylatbani fontosságát. Helytelen . . . de ennek menni kell.

Az itt elmondottakat Pártunk vetette fel és amire a Párt rámutat, az a helyes út, láthatjuk mindenben.

Előre a Szovjetunióban már bevezetett s nálunk is megvalósítandó minden hóban egy napot megtakarított anyagból — mozgalom sikeréért . . .

Szőnyi Ferenc

Nagy lelkesedéssel készülnek és munkafelajánlásaik túlteljesítésével ünneplik május 1-ét a BELSPED dolgozói

A Belföldi Szállítmányozási NV dolgozói április 21-én termelési értekezletet tartottak a Nyugati p. u. kultúrtermében. Az értekezleten három osztály vezetői számoltak be a tervév első három hónapjának eredményeiről.

Stark Lajos elvtárs az Ált. Szállítmányozási Osztály vezetője mondotta el először beszámoló beszédét. Főként a hibákra, hiányosságokra mutatott rá beszédében. Utána *Gantner* István, a Feladási Osztály vezetője beszélt.

Az első negyedév súlypontja — mondotta — még csak a munkaverseny helyes megszervezése volt. Komplex brigádokat alakítottunk s azok munkájának eredményeként értünk el jelentős önköltségcsökkentést. 1949 októberében még 3.47 Ft volt az önköltség, ezt ez év április 4-i felajánlásként 2.80 Ft-ra szorítottuk le. De a termelékenység terén is kb. 15 százalékos eredményt értünk el.

A komplex brigádok jó munkájának köszönhető elsősorban ez az eredmény. Dicséret tehát elsősorban e brigádok tagjait illeti, akik, bár a teljesítményért még nem kaphatták meg, mégis szocialista öntudattal végezték a munkájukat.

Május 1-re, a nemzetközi proletárszolidaritás nagy ünnepére, a Feladási Osztály felajánlja, hogy 1950-es munkatervét október 31-ig befejezi. Felajánlja ezenkívül, hogy az önköltséget három héten belül újabb öt százalékkal csökkenti.

Weisz Rudolf, a Feladási Osztály h. vezetője szólalt fel ezután. Rámutatott több hibára, hiányosságra és felhívta, úgy a vezetőség, mint a dolgozók figyelmét arra, hogy ezeknek a hibáknak a kiküszöbölésével olcsóbbá és gyorsabbá lehet tenni a szállítást.

Régen vajúdó problémánk — mondotta —, hogy a szállítási módok helyességét, helyes irányba terelésének kérdését még mindig nem tudtuk megoldani. Hiba van a legtöbb NV-nál, hiba van a vasútnál is és a Belsped e két hibapont között őrlődik Persze, nálunk is van hiba. Igyekszünk a hibákat kiküszöbölni, de azok súlyos volta miatt kénytelenek vagyunk a Forgalmi Főosztály, az Ügyvezetőség és a minisztérium segítségét is kérni.

Fuvareszközeink hiányossága is sok baj forrása, mert nem tudjuk a megrendelőinket a kívánt módon kiszolgálni. Hiányosság, hogy a forgalommal járó sok irodai munka annyira lekötí a vezetőket, hogy külső szervezésre nincs idejük elegendő.

A Feladási Osztály munkája szorosan összefügg a vidéki kirendeltségek munkájával. Fontos volna, hogy állandóan kapjunk jelentést, kimutatást a munkájukról, mert a forgalmi emelkedések és kiesések grafikonjának alapján a kirendeltségek munkáját, tevékenységét fokozni, irányítani tudnánk.

Ezután *Tamás* Jenő elvtárs ismertette a Leadási Osztály munkáját. 1949 október 1-én — mondotta — 24 fizikai munkással kezdtük meg a munkát. Az őszi csúcsforgalmat még nehéz volt lebonyolítani az alkalmi munkások igénybevételével. De rövid idő alatt sikerült jó szakmunkásokat nevelnünk s így jelentősen csökkentettük az önköltséget.

November 1-től a darabáru forgalma duplájára emelkedett s így szép eredménnyel zárhatjuk le most az első negyedévet. Az 1950. év első negyedévi tervét máris 105.9 százalékkal túlteljesítettük. A mutatószámos norma bevezetése után pedig az eddigi százalékos eredményemelkedésnél is többet remélhetünk. Dolgozóink a teljesítménybért április 11-ig visszamenőleg megkapják, ezért már most is úgy vehetik, hogy teljesítménybérért dolgoznak.

Értelmiségi dolgozóink április 4-i felajánlásukat túlteljesítették és jelenleg nincs restanciájuk.

Május 1-i felajánlásként termelésünket emeljük s az önköltséget i tovább csökkentjük. Fizikai munka vállalóink felajánlják, hogy az alkalmazott normát 25 százalékkal túlteljesítik. *A Leadási Osztály együttesen vállalja, hogy az első negyedévben elért 105.9 százalékos túlteljesítményt a második negyedévben 150 százalékra emeli, az év végéig december 31-ig pedig 200 százalékos túlteljesítést ér el.*

De, hogy ez elérhető legyen, kérjük a Vezetőséget, hogy az év elejéig négy drb hosszúrakterületű kocsit minél előbb szerezze meg a számunkra, mert az üres rekeszek, ládák, göngyöletek rendes hosszúság, kocsikon való szállítása a legtöbb esetben rálizetéssel jár.

Balog Erzsébet elvtárs, párttitkár felszólalásában örömét fejezte ki a jelentésekben felsorolt szép eredmények felett. Hangsúlyozta, hogy ezt az eredményt a fizikai munkások olyan körülmények között érték el, amikor a teljesítménybér még nem volt bevezetve. Ez az eredmény tehát azt mutatja, hogy a Belsped dolgozói megértették az idők szavát és becsületesen dolgoztak.

Ezután a „Közlekedés"-ben megjelent cikkel foglalkozott, amelynek támadó éle volt *Földeáki* Ferenc vállalati normakészítő ellen. Bejelentette, hogy Földeáki Ferenc jó munkát végez a vállalat érdekében és a cikk, jóhiszemű, de látszatból kiinduló téves információ alapján íródott. A mutatószámos norma bevezetésének ugyanis technikai és felhalmozódott adminisztrációs nehézségekből származó akadályai vannak s ezért túlzás volna Földeákit akadékoskodással vádolni, amikor ő végzi ezen a téren a legnehezebb munkát. A dolgozókat sem éri károsodás, mert a teljesítménybért visszamenőleg megkapják.

Több dolgozó felszólalt még, de inkább csak kisebb jelentőségű sérelmekkel, hibákkal foglalkoztak, amelyek szervezési hiányosságokból adódtak. Csak *Sarlós* László elvtárs mutatott rá felszólalásában a gyűlés előkészítésének hiányosságaira. A népnevelők — mondotta — nem informálták kellően a dolgozókat, ezért nem tudták, főlkészültség hiányában, a felvetődött tervkérdésekhez hozzászólni.

Jugoszlávia munkásai a Tito-klikk ellen

Jugoszlávia népeinek a Tito-klikk ellen mindinkább erősödő harcáról számol be a *„Szocialista Jugoszávia"* című lapban *Aszim Alihodzsics*

Százezrek szöknek meg Titóék üzemeiből és bányáiból. Csupán Szerbiában az elmúlt év tíz hónapja alatt 628.000 munkásból 430.000 szökött meg munkahelyéről.

Jugoszlávia fasiszta vezetői belátták, hogy a munkások egyhelyben tartására nem segít a gestapó terror sem. Most rendeletet adtak ki a munkaerő „stabilizációjáról".

E rendelkezés értelmében a munkásoknak külön szerződést kell kötniök üzemükkel.

Előre, a Magyar Dolgozók Pártjának vezetésével, ötéves tervünk megvalósításáért, a békefront magyarországi szakaszának megszilárdításáért, a szocializmus építéséért!

A DNYBV versenyre hívta a MÁVOT és a BHÉVET

Elvtársak! Kartársak! A Magyar Államvasutak mátészalkai fűtőház, állomás, vontatási és forgalmi dolgozói, valamint a Budapesti Helyiérdekű Vasút (BHÉV) fűtőház és állomás vontatási és forgalmi dolgozói!

Mi, a Debrecen—Nyírbátori Vasút vontatási és forgalmi dolgozói nyilvános formában szocialista munkaversenyre hívunk ki benneteket a 6. szabad május 1. mélto megünneplésére, valamint az ötéves népgazdasági tervünk sikeres befejezése és szocialista államformánk mielőbbi megvalósítása érdekében. A verseny időtartama 1950 május 1-től július 31-ig, 3 hónapon keresztül tart

A vontatási verseny feltételei a következők:

1. Legalább egy mozdonyvezetőnek, vagy fűtőnek a törvényes feltételek alapján a megbízható „sztahánovista" cím elnyerése.
2. Az 500-as mozgalomban való részvétel, legalább két mozdonnyal, úgyhogy egy mozdony napi teljesítése legkevesebb 250 km legyen. A tolatási óránként 7 km-t figyelembe kell venni.
3. Tehervonatoknál a menetrend függelékben a rendelkezésre álló sorozatú mozdonyra megállapított terhelés 15%-os, személyvonatoknál a törzsszerelvény súlyának 100%-os túlteljesítése, amennyiben elegendő szállítando elegy áll rendelkezésre.
4. Az állomások közötti menetidő 100%-os kiteljesítése, túlterhelés esetén is, valamint a gépkezelőállomásokon a gép kezelési idejének szigorú betartása.
5. A teljesített elegytonna km mennyisége úgy, hogy a fűtőház gépeinek összteljesítménye elosztandó a teljesítményt végző gépek számával.
6. Az üzemanyagok, valamint a szabványszén 10%-ának megtakarítása.
7. Az elegytonnának tíolométerenkénti szállításra felhasznált szabványszén elérhető legkisebb mennyiségre való csökkentése.
8. Az 1950 május 1-én közlekedő vonatok gépeinek díszítési versenye.

A versenyt a következő pontok alapján kell kiértékelni:

1.-nál. Amennyiben valamely mozdonyvezető, vagy fűtő megszerzi a „sztahánovista" címet, úgy a megszerzés időpontjától a verseny befejezéséig 100 pontot kell az illető, ill. az illetők részére havonta a szerzett pontokhoz hozzáadni.

2.-nál: Ha a gép teljesíti az előírt 250 km-t naponta, ugy a fűtőház teljesítményéhez esetenként 25 pontot és minden 5 km túlteljesítéséért további 1 pontot kell adni.

3.-nál: Tehervonatoknál a menetrend függelékben megállapított tonnahatárig 1 pontot, a túlteljesítésért tonnánként és 50 km-ként 2 pontot kell adni. Személyvonatoknál a törzsszerelvény továbbítása esetén 50 km-ként 1 pontot, túlterhelés esetén 5 tonnánként további 1 pontot kell adni. Személyvonatoknál túlterhelésnek tekintendő a törzsszerelvényen kívül a vonathoz adott erősítés, valamint teherelegy.

4.-nál: A menetidőnek minden 50 km-en át való betartásáért 1 pontot, túlterheléssel való közlekedésnél 2 pontot kell adni. A túlterhelésre vonatkozóan az előző 3. pont rendelkezik. Ugy a 3., mint a 4 pontnál minden megkezdett 50 km egésznek tekintendő. A kezelési idő megrövidítéséért 2 percenként 1 pont adandó.

5.-nál: Minden teljesített 10 elegytonna km-ért 1 pontot, a túlteljesített elegytonna km-ekért 10 elegytonna km-ként 5 pontot kell adni.

6.-nál: Az üzemanyagoknál, valamint a szabványszénnél az elért 10%-os megtakarításig százalékonként 2 pontot, a 10%-on felüli megtakarításért százalékonként 5 pontot kell adni.

7.-nál Minden olyan egy elegytonna km után, mely a megszabásnál kevesebb szabványszénnel lett továbbítva, minden megtakarított százalékért 1 pontot kell adni.

8.-nál: A május 1-i díszítési verseny első helyezettje 50, a második helyezettje 30 pontot kap május hónapban. A kiértékelés itt ugy történik, hogy a díszítési versenyben résztvett gépekről 1950 május 15-ig bezáróan a kiértékelési bizottsághoz fénykép küldendő be, melyen a mozdony sorozata és száma jól látható.

A forgalmi verseny feltételei a következők:

1. Menettartam kiteljesítése százalék arányban.
2. Vonatok százalékos kihasználása.
3. Tolatási egységidő kiteljesítése (egy kocsira eső tolatási idő).
4. Vegyes, személy- és tehervonatoknál kezelő és kirakónélküli közlekedtetés.
5. Munkafegyelem teljes megszilárdítása.

Azon mozdonyvezetők és fűtők, akik illetéktelenül (valótlan bejegyzés, önkényes kijavítás) szereztek versenypontot, minden megszerzett versenypont után (illetéktelen versenypont után) 50—50 pontot kell vonni, továbbá 20 pontot le kell vonni azon mozdonyvezetők és fűtők versenypontjaiból, akik szén, vagy vízhiány miatt fekve maradnak, illetve vonatukat otthagyják.

A verseny kiértékelését egy vegyes, öt tagból álló, szabadon választott MÁV—DNYBV, illetve BHÉV—DNYBV. bizottság végzi.

Mi a kihívás napjától versenyben érezzük magunkat, a kihivottakra a versenyfeltételek elfogadása napjától érvényesek.

Előre a szocializmus mielőbbi megvalósításáért!

Kósa Lajos sk.
párttitkár.
Kiss Jenő sk.
a vontatási dolgozók részéről.

Gépjárművezetők versenyben az önköltségcsökkentésért

Rieger Lajos elvtárs, az Autótaxi NV motorműhely művezetője nem régen munkaversenyre hívta ki a gépjárműjavító üzemek összes művezetőit.

Rieger elvtárs kihivását a Teherfuvar NV üzemvezetőinek túlnyomó többsége elfogadta. Sikós Oszkár a gumiműhely művezetője a következőket vállalta Rieger elvtárs vállalásával szemben:

1. A rezsiköltségek 10 százalékos csökkentését.

2. A javított és futózott gumiabroncsok élettartamának növelése, mely a lefutott km-ek emelkedésével kell, hogy megmutatkozzon.

3. A műhely dolgozóinak 70 százalékát egyéni versenybe szervezi, valamint a műhelyhez tartozó szellemi dolgozók 100 százalékát is egyéni versenybe szervezi.

4. 200 százalékon felül egy fő, a többiek 130 százalékon túl fognak teljesíteni.

5. A műhelyben a közösségi munka szellemét fokozva, a munkafegyelmet a legmagasabbra fogják emelni.

6. A selejtes munkát a műhelyben teljesen kiküszöbölik.

Koós Rudolf művezető vállalta, hogy régen tervezett újításait gyakorlatilag fogja felhasználni és 10 százalékkal csökkenti az önköltséget.

Wrbánszki Ferenc 15 százalékkal kívánja csökkenteni az anyagvásárlást olymódon, hogy a szükséges anyagot a műkely készíti el és a II. háromhónapos munkatervet két és fél hónap alatt befejezik.

Füller Lajos, Mató Béla, Moravánszki Nándor, Hidvégi János, Kovács Gyula művezetők vállalták a rezsiköltségek 20 százalékos csökkentését, a műhely dolgozóinak 90 százalékát egyéni munkaversenybe állítják.

Mikuka Károly 10 százalékkal csökkenti az anyagfelhasználást és műhelye minden dolgozója 200 százalékot teljesít.

Horváth Sándor művezető vállalta, hogy az akkumulátorok élettartamát az eddigi 6 hónapról 10 hónapra növeli minőségi munkával, továbbá a munkafegyelmet megszilárdítja.

Teiszler Ferenc művezető minden dolgozót egyéni munkaversenybe szervez. 15 százalékkal csökkenti az önköltséget, műhelye 200 százalékos brigádja tovább emeli teljesítményét.

Mártirjaink emlékünnepén

Április 23-án sűrű sorokban gyülekeztek a közlekedési dolgozók, hogy leróják hálájukat mártirjaink iránt, akik a legdrágábbat, az életüket adták a marxi-lenini eszmékért.

A telephelyek koszorúthozó küldöttségei egységes zárt sorokban jöttek, arcukon látszik az elhatározott akarat, hogy szabadságunkat, függetlenségünket megvédik az imperialisták gaz támadásai ellen.

A dolgozók sorai között feltűnik a honvédség fegyelmezett, öntudatos, erőtől duzzadó lövészszakasza.

Az ünnepélyen megjelentek ellepik a Vilma királynő-utat, mikor a Himnusz és a munkásgyászdal elhangzása után Földvári Aladár főtitkár tartotta meg emlékbeszédét.

„Mártirhőseinkről szakszervezetünk vezetősége büszkén emlékezik meg mindig, mert hős szellemük, melyhez erőt a Pártból merítettek, itt él közöttünk és minden évben eljön ezen emlékműhöz leróni tiszteletét és háláját a dolgozó magyar nép, akik mártirjaink nyomdokában és szellemében. Pártunk vezetésével folytatják a harcot a szocializmus megvalósításáért, melyért ők a legdrágábbat, az életüket adták.

Azt, hogy ma már Magyarországon meg tudjuk valósítani, amiért ők is küzdöttek, hogy ma már ez az állam a dolgozó nép állama, hogy ma már ötéves népgazdasági tervünkkel ráléptünk a szocializmus építésének útjára, hogy ma már mindjobban felszámolóban van az ember ember által való kizsákmányolása, azt elsősorban is nagy felszabaditónknak, a Szovjetuniónak és annak bölcs vezetőjének, Sztálin elvtársnak köszönhetjük."

Majd kihangsúlyozta a magyar dolgozók hatalmas eredményeit. Felhívta a dolgozókat a békeszavazásban való részvételre.

„Mi pedig fogadjuk meg Lenin tanitását, hogy népünk ügyéért szenvedélyesen és következetesen küzdjünk és ne kiméljük erőinket a béke megvédése érdekében."

Majd Szerényi Sándor elvtárs, a Fővárosi Villamosvasút KV Pártbizottságának titkára tartott nagyhatású beszédet, melyben hangsúlyozta:

„Most, amikor újólag szeretett elvtársainkra emlékezünk, mint népünk legjobb fiaira, osztályharcainkra mint harcos elvtársakra, akik propagandistái voltak a magyar nép boldogabb jövendőjének.

Mártirjaink harca nem volt hiábavaló, mert elért sikereink, melyet bár ők nem értek meg, amiért ők harcoltak, a Szovjetunió segítségével, népünk hősi harcával, megvalósulnak a szocializmusban.

Ma is az imperialisták demokratáknak álcázva magukat, a fasisztákhoz hasonlóan, üldözik a kommunistákat, rágalmazzák a Szovjetuniót, ismét háborúra uszítanak.

Azonban ma a Szovjetunió segítségével, népünk harcának szervezője a Magyar Dolgozók Pártja, élén Rákosi elvtárs vezetésével, már megteremtettük annak feltételeit, hogy megvédjük magunkat a haláltól, az élet számára. Megvédjük hazánk függetlenségét, népünk szabadságát, építő békénket.

És aki valóban szereti népét, tiszteli azokat, akik drága életüket adták szabadságunkért, azok valamennyien azon lesznek, hogy a „Megvédjük a Békét" mozgalomban, Rákosi elvtársat követve, felsoraljanak a magyar dolgos milliók, a háborús uszítók elleni harcban."

A mártírok hozzátartozói nevében Pirok Gyuláné elvtársnő tett fogadalmat.

„Ha az amerikai imperialisták megtámadnák az egyre erősödő világbéke táborát, itt jelentjük ki számukra ezen a helyen, hogy a hős szovjet asszonyok példáján haladva, sokan leszünk, akik a férfiakkal együtt harcolva megvédjük hazánk függetlenségét, szabadságunkat és amiért szeretteink életüket adták, az épülő szocializmust."

Az ünnepi beszédek után megkezdődött az emlékmű megkoszorúzása. A Magyar Dolgozók Pártja FVKV szervezetének koszorúja után a Szakszervezet, a 401—402-es büntetőszázad életben maradt tagjainak koszorúi után a többi tömegszervezetek koszorúi következtek, melyeknek vörös virágai elborították az emlékmű talpazatát.

Majd tiszteletadás következett az emlékmű előtt.

•

A Mártirjaink emlékére rendezett emlékünnepélyre küldött koszorúkért szakszervezetünk központi vezetősége ezúton mond köszönetet

Az ország legjobbjai nyomában a Szegedi Villamosvasut Javítóműhelyének dolgozói

T. Szerkesztőség!

Javítóműhelyünk dolgozói körül egyre többen megértik Pártunk útmutatását és a feladataik jelentőségét az ötéves tervünk végrehajtásában. Addig míg ezelőtt pl. a Sztálini-műszak alatt ez a segítő készség csak egy napra korlátozódott, maga a felajánlott munka nem konkrét, tehát számokban nem kifejezhető volt, ezzel szemben a Pártunk Központi Bizottsága határozatának megvitatása óta műhelyünkben forradalmi változás állott be.

Időközben megtartott terv- és műhelyértekezleten maguk a dolgozók mutattak rá termelésünk hiányosságaira és egyben meghatározták a követendő utat is. Ennek alapján született meg a műszaki értelmiség bevonásával a komplex-brigád. Az április havi munkaverseny eredményei ennek szellemében már arról tanuskodnak, hogy műhelyünk dolgozói áttértek a szocializmus felépítésének kommunista módszereire. Az április 4-i eredményeket dolgozóink lelkes felajánlással továbbfejlesztik, igyekeznek a teljesítményeket nemcsak megtartani, hanem továbbfejleszteni. Fellendült az újítómozgalom is, melynek kifejlődését akadályozta a régi igazgatóságunk bürokratikus kezelése. Igy jónéhány 1949. évben benyujtott újítási javaslatot csak néhány napja értékelt ki az illetékes szakminisztérium kiküldöttje.

Eredményeinket vizsgálva, megállapíthatjuk, hogy újítómozgalmunk kibontakozása azért járt sikerrel, mert Pártunk és Szakszervezetünk útmutatása mellett a műszaki vezetés összehangolta munkáját és megteremtették a szoros kapcsolatot a fizikai és szellemi dolgozók között. Ennek eredményeképen született meg dolgozóink fejében az a számos újítási terv, melyivel részben megkönnyítették munkájukat, de amellett nagyban hozzájárultak a szocializmus építéséhez. Ha szamszerűleg vizsgáljuk meg eredményeinket, megállapíthatjuk, hogy míg a hároméves terv időszaka alatt 16 újítási javaslatot nyujtottak be dolgozóink, melynek megtakarítási összege együttvéve 24.000.— Ft, a kiosztott jutalmak összege pedig 2800.— forintot tesz ki, ezzel szemben az ötéves terv első negyedévében 3 újítási javaslatot nyujtottak be dolgozóink, melynek megtakarítási összege 16.000.— forint. A jóváhagyott és a legközelebbi termelési értekezleten kifizetésre kerülő jutalom összege 1400.— forintot tesz ki, megállapíthatjuk azt a döntő változást, ami üzemünk politikai és gazdasági életében végigment.

Ujítóink közül különösképpen kiemelkedik Bánkuti Albin élmunkás, többszörös újító, aki országos jelentőségű újításával a villamos motorok élettartamát jelentősen megnövelte. Ujításáért 1300.— forint jutalmat kapott. Juhász István müvezető, aki szintén többszörös újító, a pályaépítés területén benyujtott újítási javaslatai alapján jelentős mennyiségü sínanyagot takarított meg új eljárású hegesztési módszerével, azért őt 805.— forinttal jutalmazták. Említésre méltó még Sata András üzemkovács, többszörös újító, Varga Sándor eszlergályos és Beznoszka Rezső fényező, akik újításaikkal nagyban hozzájárultak a munka termelékenységének emeléséhez.

Ujítóink lendületes munkájának nyomán május 1-ére javítóműhelyünk dolgozói újabb jelentős felajánlásokat tettek, hogy ezzel is bebizonyítsák hűségüket és tántorithatatlan szeretetüket Pártunk és annak nagy vezére, Rákosi Mátyás elvtárs iránt.

Elvtársi üdvözlettel:

Tiszai Ferenc s. k.
Szegedi Villamosvasút."

Győri József oktató felajánlásként tankönyvet írt az Autóműszaki Intézet hallgatói számára

Győri József, az Állami Autóműszaki Intézet oktatója, nagyjelentőségű műszaki tankönyvet irt. A tankönyv anyaga a kettő- és négyütemű gyorsjárású Diesel-motorok szerkezettanát és működését, valamint a Bosch-pumpák működését és fokozra, köbcentire való beosztását tartalmazza. A könyv anyagában foglalkozik az iró a szereléseknél szükséges számításokkal, a repülőgép-Diesel-motorok ismertetésével, a különleges kétütemű Diesel-motorok, a hajózásnál használatos jobbra-balra forduló Diesel-motorok működésével és szerkezettanával.

A fehérfém-, ólombronz- és aluminiumcsapágyak összetétele, terjeszkedése és ezeknek megmunkálása is teljes részletességgel szerepel a könyvben.

Győri elvtárs ismerteti az összes Dieselmotoroknál előforduló üzemanyagok, olajok, és akkumulátorok kezelését és azok használatát.

A tankönyv szinessé tételét és könnyen érthetőségét különböző táblázatok és egy külön, ábrákkal ellátott képsorozat szolgálja.

Nagy jelentősége a műnek még az is, hogy hasonló szakkönyv magyarul eddig nem jelent meg. A tanulókat, szerelőket és művezetőket mind gyakorlati, mind pedig elméleti kérdésekben hasznos tanácsokkal segit az iró. A könyv tananyaga megfelel az alapfokú, középfokú és felsőfokú tanfolyamok anyagának.

Győri elvtárs — felszabadulásunk 5. évfordulója alkalmából — az Állami Autóműszaki Intézet részére ajánlotta fel könyvét.

Győri József elvtárs példaképe a pedagógiai munkát nem foglalkozásnak, hanem hivatásnak tekintő oktatóknak.

Sztrájkolnak az amerikai Chrysler-művek munkásai

A Chrysler-művek munkássága közel 3 hónapja sztrájkban áll. Az AFP jelentése szerint a munkáltatók most újabb ajánlatot tettek a szakszervezet képviselőinek.

A gépkocsigyári munkások szakszervezeti vezetői azonban visszautasították az igazgatóság javaslatát.

A Magyar Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének nyugdíjas tagjai május 7-én d. e. 10 órakor a szakszervezet helyiségében (VI. ker., Vilma királynéút 22) összejövetelt tartanak.

A vezetőség

közlekedés
A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA
Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szaknapi szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Tel.: 124—893. 126—432.
Szikra Lapnyomda NV Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ

Magyar Dolgozók! Bélyegezzétek háborús bűnösnek az atomfegyver első alkalmazóit!
Békebizottságok szervezésével szélesítsük és erősítsük a békéért küzdő magyar nép táborát!

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Éljen
a Szakszervezeti Világszövetség,
a béketábor szilárd támasza!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 10. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 május 15.

Harcos üdvözlettel köszöntjük

öt világrész nyolcvanmillió szervezett dolgozóját képviselő Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozását

Május 10-én ünnepélyes keretek között nyitották meg a Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozásait.

A május 10-től 13-ig tartó négynapos tanácskozáson a Vas- és Fémipari, Textilipari, Bőripari, Bányaipari, Közlekedési, Építőipari, Élelmiszeripari és Vegyipari Dolgozók, valamint a Hajósok, Dokkmunkások, Halászok és Kikötői Dolgozók, a Pedagógusok, a Posta, Telefon és Rádió Dolgozóinak, végül a Mező- és Erdőgazdasági Dolgozók Szakszervezeteinek Nemzetközi Szövetségei elnökei, titkárai és alelnökei tartják együttes megbeszélésüket a tizenkét Nemzetközi Szövetséghez tartozó szakszervezetek mintegy 45 milliós tagsága képviseletében.

A magyar közlekedés 220.000 szervezett dolgozoja harcos üdvözlettel köszönti az öt világrész közel nyolcvanmillió szervezett dolgozójának képviselőit, a nemzetközi szakszervezeti mozgalom vezetőit, akik a tanácskozásra eljöttek Budapestre.

A Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtó Bizottsága ülésszakának napirendjén a nemzetközi munkásmozgalom legdöntőbb kérdései szerepelnek. E tanácskozások nagymértékben járulnak hozzá ahhoz, hogy megszilárditsuk a nemzetközi szakszervezeti egységet és elősegítsük a Szovjetunió vezette béketábor harcát.

Forró lelkesedéssel köszöntjük a tanácskozásokon résztvevő dicsőséges szovjet nép huszonnyolcmillió szervezett dolgozó szakszervezeteit képviselő küldötteket, a nemzetközi szakszervezeti mozgalom élcsapatának képviselőit.

Testvéri melegséggel köszöntjük a hatalmas Kínai Népköztársaság és a velünk együtt szocializmust épitő népi demokráciák küldötteit, a kapitalista és gyarmati elnyomás alatt szenvedő, de hősies felszabadító harcokat vívó népek képviselőit, az öt világrészből hazánkba érkezett demokratikus szakszervezetek küldötteit, akik valamennyien a dolgozó százmilliók harcos üdvözletét hozták magukkal.

Alig egy esztendő telt el azóta, hogy az amerikai imperializmus szakszervezeti ügynökei és az uszályukhoz tartozó jobboldali szakszervezeti vezetők — az Egyesült Államok és Anglia szakszervezeti vezetői — kiléptek a Világszövetségből, miután meggyőződtek arról, hogy a munkásosztály egységének megbontására irányuló kisérleteik csődöt mondtak. A nemzetközi reakció hiába épitette számításait arra, hogy Deakin, Carey és cinkostársaik kivonulása megsemmisitő csapást jelent majd a Szakszervezeti Világszövetségre. E remények szappanbuborékként váltak semmivé.

A Szakszervezeti Világszövetség nem gyengült, hanem jelentékenyen megerősödött. Erre legjobb példa az, hogy a milánói kongresszus óta tagjainak számát hetvenegymillióról hetvennyolcmillió fölé emelték és az Egyesült Államok, Kanada, Ausztrália, Uj-Zéland és más országok egész sor haladó szakszervezete csatlakozott a Világszövetséghez és szakmai tagozataihoz.

Ha a Világszövetség munkáját vesszük kiértékelés alá, meg kell állapitanunk, hogy a milánói kongresszus óta számottevő eredményt mutathat fel a dolgozók érdekeinek megvédése, a béke és a szakszervezeti szabadságjogok biztositása érdekében. Ennek jelentősége különösen akkor domborodik ki, ha nem tévesszük szemelől azt a tényt, hogy a reakció elnyomja a munkásosztály törekvéseit és az új világháborúhoz vezető utat úgy akarja szabaddá tenni, hogy áttér a munkásmozgalom eltiprásának fasiszta módszereire. Semmisem bizonyitóbb erejü erre, mint az Egyesült Államokban, Franciaországban és Olaszországban jóváhagyott munkásellenes törvények, a szakszervezetek üldözése, a véres leszámolás ez országok, továbbá Nigéria és India sztrájkoló munkásaival és vezetőikkel.

A gazdasági válság is különösen súlyos csapásokat mér a dolgozókra, elsősorban a gyarmati és függő országokban, ahol éhinség és munkanélküliség dühöng, kényszermunka és faji megkülönböztetés uralkodik. A kommunista pártok mellett a Szakszervezeti Világszövetség is határozottan és következetesen védelmére kel a kapitalista és gyarmati országok dolgozóinak. Az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsai elé egész sor olyan követelést és javaslatot terjesztett, amelyek a dolgozók gazdasági helyzetének megjavitását célozzák. Mint ismeretes, e javaslatok heves ellenállásra találtak az ENSZ angol-amerikai többségénél. Egyedül a Szovjetunió és a népi demokratikus országok küldöttségei támogatták a Szakszervezeti Világszövetség jogos követeléseit.

A Szakszervezeti Világszövetség gazdasági és szociális követeléseinek programját még 1945-ben fogadta el a londoni szakszervezeti világkonferencia és jóváhagyta a Párizsban megtartott első szakszervezeti világkongresszus is. Ezt a programot azután a jelenlegi nemzetközi helyzet feltételeinek megfelelően újra megfogalmazta a Világszövetség Végrehajtó Bizottsága mult év decemberében, a Pekingben tartott ülésén.

A Szakszervezeti Világszövetségnek a munkásosztály életbevágó követeléseiért vivott harca megnyerte a legszélesebb dolgozó tömegek rokonszenvét. Ennek döntő bizonyitéka mindenekelőtt a nemzetközi szakmai tagozatok megalakitásának sikere. Az elmult év tavaszától a mai napig tizenkét nemzetközi szakmai szövetség alakult meg.

A milánói kongreszus óta a Szakszervezeti Világszövetség a világ békeszerető dolgozóit összefogó hatalmas béktábor egyik erős tömegszervezete lett. A Világszövetség javaslatára tartották meg a világ minden országában az október 2-i békenapokat hatalmas tömegtüntetésekkel, népgyülésekkel és békeszavazásokkal.

A Világszövetség most bekapcsolódott abba a mozgalomba, amely aláirásokat gyüjt a stockholmi felhivás támogatására az atomfegyver haladéktalan betiltásáért és az atomfegyvert elsőnek alkalmazó kormány háborús bünössé nyilvánitásáért. A Szakszervezeti Világszövetség békével kapcsolatos munkásságának megvitatása a Végrehajtó Bizottság ülésén kétségkivül nagy mértékben hozzájárul majd a békefront még nagyobb aktivizálásához.

Ugyancsak hatalmas sikereket ért el a Szakszervezeti Világszövetség a munkásosztály egységéért vivott harcban is. Az imperializmus jobboldali szocialista és titóista ügynökei minden eszközt felhasználnak, hogy nemzeti és nemzetközi viszonylatban is megbontsák a szakszervezetek egységét. A Szakszervezeti Világszövetségbe tartozó szakszervezeti központok azonban felhasználják az alulról kiépitett egységfront taktikáját és a szakszervezeti tagok millióit mozgósitják harcra a szakadárok és imperialista-trockista-titóista ügynökök kisérleteinek elfojtására, a dolgozók életbevágó érdekeinek megvédésére.

A Világszövetség budapesti ülésszaka összefoglalja a dolgozók együttmüködési taktikájának eddigi eredményeit és kidolgozza a Szakszervezeti Világszövetség további munkatervét a munkásosztály egységéért vivott harcban, amely különösen nélkülözhetetlen a jelenlegi feltételek között.

A budapesti ülésszak kétségtelenül igen fontos állomás lesz a munkásosztály — a béke, a demokrácia és szocializmus hatalmas táborának vezető ereje — egységének további megszilárditása útján.

A magyar dolgozó nép, s közöttük a közlekedés szervezett dolgozói: a vasutasok, közúti közlekedési dolgozók, gépjármüvezetők, hajósok, szállitómunkások, repülők és dokkmunkások jól tudják, hogy szabad életüket és azt, hogy egyre növekvő jólétben épitihetik a szocializmust, a felszabadító Szovjetuniónak, a nagy *Sztálinnak* köszönhetik. De azt is jól tudják dolgozóink, hogy mire kötelez mindez. Arra, hogy szabadságukat, függetlenségüket, jobb jövőjüket meg kell védeniök a háborús uszitókkal szemben. Ezért minden képességükkel, minden erejükkel résztvesznek a legyőzhetetlen Szovjetunió vezette, egyre szélesedő békecharban az imperialista háborús uszitók ellen.

Dolgozóink nagyon jól tudják azt is, hogy a magyar munkás egynek érzi magát az öt világrész bármelyik dolgozójával abban a harcban, amelyet a gyülöletes imperialisták és ügynökeik, a jobboldali szociáldemokraták, a munkásáruló szakszervezeti vezetők és titóista ügynökök ellen folytat.

A hatalmas Szovjetunió önzetlen segitségével, dicsőséges Pártunk vezetésével tovább harcolunk a szállitóipar területén a termelékenység emeléséért, ötéves tervünk mielőbbi megvalósitásáért, a szocializmus mielőbbi felépitéséért, hogy a Szovjetunió, a világbéke őre vezette demokratikus tábor küzdelmeiből hathatósan mi is kivegyük részünket.

Dolgozóink meg vannak győződve arról, hogy a Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozásai méginkább megerősiti a világot átfogó hatalmas békemozgalmat, méginkább elmélyiti a nemzetközi proletárszolidaritást, méginkább fokozza a világ elnyomott dolgozóinak szabadságharcát, harcát a békéért, a dolgozók egységéért.

Dolgozóink a termelés területén segitik a Szakszervezeti Világszövetséget ahhoz, hogy a budapesti tanácskozáson jó munkát végezzen. *Vereckei* János a MÁV Istvántelki Járműjavító NV termelési felelőse irja lapunknak: *„Mi, istvántelki dolgozók, kivánjuk a Pestszentlőrinci Járműjavító NV-nek, a vándorzászló átadásával kapcsolatban, hogy továbbra is minőségi munkával, termelésük fokozásával harcoljanak a béketábor megerősitéséért, hogy az imperialista országokban sinylődő, elnyomott munkástestvéreinknek segitséget és bátoritást nyujtsanak ezzel is a további küzdelemhez."* Budapest—Ferencvárosi Fütőház esztergályosa, *Kecsedi* Zsigmond például levelet intézett hozzánk, melyben bejelenti, hogy munkafelajánlással köszönti a Szakszervezeti Világszövetség küldötteit és termelékenységét 90 százalékkal emeli. Hangsúlyozza egyben, hogy a felajánlás nincs határidőhöz kötve, mert tudja, hogy a szocializmust minél hamarabb megvalósitani és a béketábort erősiteni csak jobb és több termeléssel lehet.

A közlekedés szervezett dolgozói tehát megfogadják bölcs tanitónk, *Rákosi* elvtárs útmutatását és a kijelölt úton rendithetetlenül előrehaladva, szolgálják az egységes és oszthatatlan béke ügyét.

Szakmánk világszövetségi küldötteinek látogatása az Istvántelki-főműhelyben

A Szakszervezeti Világszövetség budapesti ülésszakára hazánk fővárosába érkezett szállitóipari küldöttek meglátogatták a MÁV Istvántelki Járműjavító NV üzemét. Balról jobbra: Brandi, Csuta, Horváth, Alfons Brouard, Stelian Moraru, Végh, Bartos, Gugyovics, Gáspár és Tóth elvtársak

ÉLJEN A MUNKÁSOSZTÁLY NEMZETKÖZI EGYSÉGE!
ÉLJEN A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG!

A vasút dolgozói minden eddigi felajánlásukat túlszárnyalva

május elsejére 21,958.121 forint értékű felajánlást teljesítettek

Május elseje, a felszabadult szocialista munka ünnepe volt. Dolgozóink egyik termelési győzelmet a másikra visznek, hogy a termelés frontján küzdjenek a háborús kalandorok, a kardcsörtető imperialisták ellen.

Dolgozóink azt is tudják, hogy a jobb és több munkával döntő győzelmet aratunk a háború erői felett.

Üzemeink öntudatos dolgozói szorosabbra zárták soraikat nagy Pártunk és szeretett tanítónk, *Rákosi* elvtárs vezetésével ezen a május elsején, hogy még jobban helyt tudjanak állni, még jobban fokozzák erőiket a békéért folytatott harcban.

Az egész ország vasutas dolgozói dicséretes módon teljesítették túl valamennyi eddigi felajánlásukat május elsejére. Valóban el lehet mondani, hogy munkával köszöntötték május elsejét, a békéért küzdő dolgozók százmillióinak harcos seregszemléjét, a szocialista Szovjetuniót, a népek szabadságának és függetlenségének fő támaszát és a Szakszervezeti Világszövetség budapesti konferenciáját.

Kösel 22 millió értékű kiteljesítés

Ha a különböző vasúti üzemek május elsejei felajánlásainak kiteljesítését nézzük, akkor a következő képet nyerjük:

Az Északi Járműjavító NV 405.816, — az Istvántelki Járműjavító NV 1,872.156, — a Dunakeszi Járműjavító NV 1,890.423, — a Szolnoki Járműjavító NV 857.000, — a Debreceni Járműjavító NV 193.102, — a Miskolci Járműjavító NV 244.978, — a Szombathelyi Járműjavító NV 610.331, — a Székesfehérvári Járműjavító NV 72.366, — a Pestszentlőrinci Járműjavító NV 748.690, — a Felépítményi- és Vasanyagjavító NV 56.970, — a Fatelítő NV-k közül a budapesti 5100, a tokodi 30.500, a dombóvári 32.000 és végül a püspökladányi 26.600 forint értékben túlhaladta és kiteljesítette a felajánlást.

A MAV Hídépítő NV ugyanakkor 198.146, — az Utasellátó NV 555.540, — a Vasúti Főosztály 3,034.665, — a BVKH 31.431, — a GySEV 226.543, végül a Debrecen—Nyírbátori Vasut 9.407 forint értékű munkafelajánlását teljesitett, illetve túlteljesített.

Így tehát a Járműjavító NV-k és egyéb üzemek összesen 11,101.763 forint értékű munkafelajánlást teljesítettek.

Ha az egyes igazgatósági területek elosztását vesszük figyelembe, akkor a következő képet kapjuk:

A Budapesti Igazgatóság 15.357 egyéni versenyzője 3,040.844, — a Debreceni Igazgatóság 7.807 egyéni versenyzője 1,023 649, — a Miskolci Igazgatóság területéhez tartozó üzemek 9.042 egyéni versenyzője 2,566.482, a pécsiek 5.427 egyéni versenyzője 1,422.129, — a szegediek 7.682 egyéni versenyzője 964.563 és végül a Szombathelyi Igazgatóság területéhez tartozó üzemek 8.461 egyéni versenyzője 1,838 691 forint értékű felajánlást teljesítettek, illetve túlteljesítettek.

A MAV területén tehát 60.848 egyéni versenyző jó munkával nemcsak biztosította a május elsejei felajánlás sikerét, hanem minden eddigi felajánlásukat túlszárnyalva 21.958.121 forint felajánlást teljesítettek.

Ebből erejükhöz mérten vették ki részüket a pályafenntartás, a forgalom, a kereskedelmi, a vontatás, a szertár és az igazgatóság dolgozói.

A bolgár közlekedési dolgozók üdvözlete

Szerte az országban nagy lelkesedéssel és külsőségeiben is minden dicséretet megérdemlő módon ünnepelték vasutasaink, hajósaink, repülőink, kikötőmunkásaink a hatodik szabad május elsejét.

Nemcsak Budapesten, hanem az összes vidéki szolgálatihelyeken egymással versenyezve igyekeztek kitűnni az épületek, az üzemek díszítésében. Szebbnél szebb és ötletesnél ötletesebb dekorációk születtek meg ebben a versenyben.

A központi Vasutpolitikai Osztály az idén is kitünt a Sztálin-úti Vasuti Főosztály gyönyörű, általánosan feltünéstkeltő díszítésével. Hasonlóan szép volt a Közlekedés és Postaügyi Minisztérium homlokzatának méreteinél és szinpompájánál fogva is a díszítés. Meg kell dicsérni elsősorban azokat a kislétszámú szolgálati helyeket, ahol öntevékenyen, lelkesen és kitünően oldották meg a nagy nap dekorálási feladatait.

Ugyancsak elismerés illeti dolgozóinkat a fegyelmezett felvonulásért, a lelkességükért, amellyel emelték május elseje jelentőségét és harcos kiállásukat a béke védelmében.

A Vasutas Szakszervezet szervezett dolgozói nevében a Központi Vezetőség táviratot juttatott el a szovjet, a kínai a francia és az olasz vasutasokhoz, amelyben a dolgozók harcos elvtársi üdvözletét tolmácsolták.

A bolgár közlekedési dolgozók szakszervezetének elnöke: T. *Kazaka* elvtárs a következő táviratot juttatta el a vasutas szakszervezethez: *„Kedves Elvtársak! Május elseje — a munka nagy nemzetközi ünnepe alkalmából, forró testvéri üdvözletünket küldjük a magyar vasutasoknak és közlekedési dolgozóknak. Kívánunk nagy sikereket a szocializmus építésében, a békéért és demokráciáért folytatott harcban. A bolgár közlekedési dolgozók szakszervezete: Kazaka elnök."*

A közlekedés szervezett dolgozói továbbfejlesztik a szocialista munkaversenyt, és a Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozásainak sikerét még több és jobb munkával segítik elő.

Gyakorlatilag hasznosítják Pártunk, *Rákosi* elvtárs tanítását és felveszik a harcot tanításuk szellemében, a SZOT legutóbbi határozatával kapcsolatban a visszaélések, a bércsalások, a normalazítások, a személyi felelősség elkenése ellen, hogy ezáltal is emeljék termelékenységüket és hozzájáruljanak a hatalmas, Szovietunió vezette béketábor győzelméhez.

A szovjet szakszervezetek a békéért folyó harcban

A Béke Hívei Világkongresszusa állandó Bizottságának felhívása meleg visszhangra talált a Szovjetunió sokmilliós, szakszervezetekbe tömörült munkás és alkalmazotti tömegeinél. A szovjet szakszervezetek mindig legközvetlenebb feladatuknak tartották és tartják a fáradhatatlan küzdelmet a népek nemzeti függetlenségéért és szabadságáért, a tartós békéért és demokráciáért, ami nélkül a munkásosztály nem érheti el legalapvetőbb érdekeit és nem elégítheti ki szükségleteit.

A Szovjetunió szakszervezeti tömegei már a második világháború előtt arra törekedtek, hogy létrejöjjön egy egységes szakszervezeti világarcvonal, hogy a világ dolgozói tevékenyen szálhassanak szembe a fasiszta agresszióval. Ezt elenezték az úgynevezett amsterdami „internacionále" reakciós vezetői. Áruló magatartásuk azt vonta maga után, hogy a munkásosztály soraiban közvetlenül a második világháború küszöbén szakadás állott fenn, így nem tudott szembeszállni a fasiszta támadóval és nem tudta megakadályozni a második világháború kirobbanását.

Az imperialisták utasításait követve, most ugyanezt a politikát akarják megismételni a szakadár munkásárúló szakszervezeti vezetők, akik minden igyekezetükkel azon voltak és vannak, hogy szétdúlják a munkásság erőit és megakadályozzák a Szakszervezeti Világszövetség munkáját.

Az elmult évtizedek azonban sok mindenre megtanították a világ dolgozóit. Ez idő alatt mérhetetlenül megnőttek a szocializmus és demokrácia erői, rendkívüli mértékben megsokasodtak a béke hívei.

Milánóban, a II. Szakszervezeti Világkongresszuson a munkásosztály képviselői egyhangúan síkra szálltak a Világszövetség további megerősítéséért, a dolgozók nemzetközi egységéért és a világbékéért folytatott harcért.

A szovjet szakszervezetek fáradhatatlan energiával küzdenek a Szakszervezeti Világszövetség határozatainak gyakorlati megvalósításáért. Küldöttei tevékenyen részt vettek a béke hiveinek 1949 augusztusában, Moszkvában megtartott Szövetségi Konferencián is. Felszólalásaikban 28.5 millió szakszervezeti tag nevében fejezték ki a szovjet dolgozóknak azt az akaratát és eltökélt szándékát, hogy a háborús gyujtogatók és ügynökeik elleni harcban magasra emelik a béke és a népek barátságának zászlaját.

A Szovjetunió fennállásának első napjától kezdve küzd a békéért. A szovjet emberek alkotó munkával vannak elfoglalva. A szovjet emberek valamennyien érdekeltek a teremtő béke megszilárditásában. A szovjet szakszervezetek állandó tevékenysége arra irányul, hogy még jobban és még hatékonyabban megszervezzék a dolgozók békeharcát, a szocialista munkát, hogy még fokozottabb ütemben fejlesszék tovább az ország népgazdaságát, hogy még nagyobb bőséget biztositsanak a dolgozóknak az anyagi és kulturális javakból. A szovjet nép erőfeszítései ebben az irányban csodálatraméltó eredményeket hoztak.

A szovjet szakszervezetek kötelességüknek tartják, hogy résztvegyenek a béke ellenségeinek leleplezésében. Minél hamarabb tájékozódnak a kapitalista országok munkásai és minél hamarabb felismerik, hol vannak igazi barátaik és hol az ellenségeik, annál tevékenyebben üthetnek rajta a félrevezetési módszereken, amelyeket az imperialisták akár közvetlenül használnak, akár áruló szakadár szakszervezeti vezetőik útján gyakorolnak.

A béke harcosainak táborában vannak az imperialista országok dolgozóinak, a gyarmatok és félgyarmatok elnyomott népeinek százmilliói, akik a lelkük mélyéből gyülölik a háborút és óhajtják a tartós békét.

A Szovjetunió szakszervezetei minden erejükkel azon vannak, hogy megerősítsék testvéri kapcsolataikat azokkal a külföldi szakszervezetekkel, amelyek sikra szállnak a béke ügyéért és harcolnak a dolgozók érdekeiért. A szovjet szakszervezetek továbbra is erősiteni fogják baráti kapcsolataikat a külföld országainak munkásaival és soraikat a béke, a demokrácia, a világ népei közötti becsületes együttműködés és barátság zászlaja köré tömörítik.

A vasutas termelési értekezletek kiértékelése

A szocialista munkaverseny lendületének további fokozása és még versenyen kívül lévő dolgozók bevonása, a műszaki vezetés, az üzemi szervek felé a dolgozók részéről a kritika és önkritika gyakorlása érdekében Pártunk kezdeményezésére és a Szakszervezetek Országos Tanácsa felhívására április 17—23-ig termelési értekezleteket tartottunk. Ezeken az értekezleteken a vállalatvezetők és szolgálati főnökök beszámoltak az elmúlt negyedév eredményeiről és hiányosságairól. Kiértékelték az április 4-i felajánlások eredményeit és hiányosságait, ismertették a második negyedév tervét és az elvégzendő feladatokat és az igazgatói alap 40 százalékát kiosztották az első negyedévben és az április 4-i felajánlásban kiváló eredményt elért dolgozóknak.

A megtartott termelési értekezleteken 67.177 dolgozó tett konkrét felajánlást 13,187.989 forint értékben. Ahol üzemi szerveink és a bizalmi hálózat aktív tevékenysége jó volt, ott a dolgozók majdnem kivétel nélkül megjelentek az értekezleten, így például a Felépítményi Vasanyagjavító NV-nél a dolgozók 91 százaléka vett részt az értekezleten. A hozzászólók közül többen foglalkoztak az üzem problémájával és kritikát gyakoroltak az üzemvezetőség felé. Az egyik dolgozó kritikájában felhozta, hogy az elmúlt termelési értekezleten felhozott hiányosságok kiküszöbléséről a vezetőség nem számolt be. A vállalatvezető önkritikával élve, válaszában erre a kérdésre konkrét választ adott.

A megtartott értekezleteken a dolgozók tömegesen tettek felajánlást. A felajánlások nemcsak a mennyiség fokozására, hanem a minőség megjavítására — az önköltség, selejt és hulladék csökkentésére irányultak. A dolgozók felajánlásaikat a legtöbb esetben versenyszerződés formájában tették meg, mely a kampányszerüség kiküszöbölésére mutat. Például Szolnok Járműjavító NV ifjúsági brigádja vállalta, hogy 1950 évi tervét december 10-ig befejezi. *Décsi* Mária ólomzárkészítő 150 százalékról 175 százalékra emeli fel teljesítményét május 1-re, azt megtartja, majd tovább fokozza, a munkamódszerét dolgozó társainak átadja.

Az értekezleteken határozatokat hoztak a dolgozók, így pl. az Istvántelki Járműjavító NV XIII. osztálya felajánlotta, hogy október 15-re befejezi öt éves tervének első tervévét, s ezzel 50 tonnával több öntvényt termel április hóban az előirányzottnál.

A Rákosi Müvek felhívásához a vasutas üzemeink nagyrészében bejelentették csatlakozásukat, így többek között 25 fütőház, 8 műhely, 83 állomás, 14 osztálymérnökség, 10 szertár, 2 műhely ifi tagjai (Istvántelek, Debrecen) 3 nevelőintézet, 3 igazgatósági forgalmi osztály. Többi üzemeink beszervezése folyamatban van.

Az elért eredmények nem jelentik azt, hogy hibák és hiányosságok nem fordulnak elő mind a szakszervezet, mind a vállalatvezetés részéről. Hiba volt részünkről, hogy egyes üzemekben nem voltak előkészítve a termelési értekezletek, az üzemi szervek sem tudták vagy nem ismerték az értekezletek napirendjét, ezért több üzemben, mint a Bp. Ferencváros fütőház, Északi Járműjavító NV, Dunakeszi Járműjavító NV stb. 17-ére tervbevett értekezleteket 20—21-ére kellett halasztani.

Hiba volt a vállalatvezetés és a szakszolgálat részéről, habár a rendelkezést megkapták, hogy a beszámolót nekik, vagy távollétükben helyettesüknek kell megtartani, mégis előfordult, például Óbuda állomáson, hogy az állomásfőnök szabadságra ment, helyettese a helyi problémákat nem ismerve, a beszámolót egy négyhónapos kocsifelíró tartotta meg.

A központi szertár főnöke, habár az értekezleten megjelent, a beszámolót mégis a helyettese tartotta meg. Az egész beszámoló 11 percig tartott. Mikor központunk kiküldötte megkérdezte, hogy miért nem ő tartja az előadást, azt a választ adta, hogy náluk ez így szokás. Be sem várva az értekezlet végét elment és ezzel is tanúbizonyságát tette annak, hogy őt a szocialista termelés nem érdekli.

A 100 dolgozónál többet foglalkoztató üzemeknél és ott ahol a forduló szolgálat van, az értekezleteket decentralizálva kellett megtartani. Egyes üzemeink azon rendelkezést megszegve, az értekezletet összevonva tartották meg. Így például Szombathely Járműjavító NV, Miskolci Járműjavító NV, Szolnok Járműjavító NV és Cegléd állomás.

Cegléd állomáson területi titkárságunk instruktora *Szilágyi* elvtárs két esetben, egyszer 40 és egyszer 47 perces hozzászólásával a dolgozók jogos kritikáját váltotta ki, akkor, amikor a 4 óra hosszat tartó beszámoló és hozzászólás után a saját hozzászólásuk lehetővétételére kértek szót. *Szilágyi* elvtárs ellen az eljárást folyamatba tettük.

Több vállalatvezető, vagy annak helyettese felszínesen kezelte a beszámoló fontosságát. Többek között a Szombathelyi Járműjavító NV vállalatvezetője, *Cserta* Miklós a dolgozók által nem látható két grafikonon 15 perces beszámolójával elvont értelmű beszámolót tartott, melynek következménye az volt, hogy a dolgozók helyesen éles kritikát gyakoroltak felszólalásukban a vállalatvezető felé, hogy ne általuk nem látható grafikonon mutassa meg nekik az elért eredményeket. A 15 perces beszámoló még csak az elmúlt negyedév kiértékeléséhez sem elegendő, nemhogy a második negyedév tervét ezalatt az idő alatt ismertetni lehessen.

Az értekezleten kiosztásra kerülő igazgatói alap 40 százaléka, mely az elmúlt negyedévben és az április 4-i felajánlásokban kiváló teljesítményt elért dolgozók jutalmazására lett fordítva, egyes vállalatvezetők és szolgálati főnökök, a kiadott rendelkezések dacára, az „egyenlősdi" elv érvényesítése alapján 100—200 forintos címletekben osztották ki. Pl. Rákosrendező állomáson 1.000 forintot 17 felé akartak szétosztani, amit csak központi instruktorunk beavatkozásával sikerült megakadályozni.

Különösen kirívó Dunaföldvár állomás példája, ahol 200 forintot kilenc részre osztva 22.20 forintos összegeket osztottak ki, valamint Lébény-Mosonszentmiklós állomás, ahol 100—70 és 30 forintos összegeket fizettek ki.

Kiértékelve az értekezletek lefolyását, megállapíthatjuk, hogy a dolgozók a munkához való viszony új szellemében, mint az üzem tulajdonosai, kellő komolysággal és felkészültséggel emelték az értekezletek jelentőségét. Megfogadták, hogy a Magyar Dolgozók Pártjának és *Rákosi* elvtárs vezetése alatt elindulnak a felemelkedés felé és meggyorsítják a szocialista vasút építését.

Pintér gépmester:

Elítéljük és megvetjük a szocializmus építésének kerékkötőit: a norma- és bércsalókat

„T. Szerkesztőség! A *Közlekedés* legutóbbi száma részletesen foglalkozott a MAV Jegynyomda normacsalójának: *Dobó* Béláné, volt órabéres ügyével.

A normacsalás leleplezése nagy visszhangra talált dolgozóink körében. Ez nyilvánult meg a folyó hó 10-én megtartott termelési értekezletünkön is.

Mi, a Jegynyomda dolgozói, ott ünnepélyesen megfogadtuk: nem engedjük, hogy a jövőben mégegyszer normacsalás, vagy bármilyen csalás üzemünkben előforduljon! Most üzemünk vezetősége leplezte le a visszaélést, de a jövőben elsősorban mi fogunk éberebben őrködni szocialista termelőmunkánk erkölcsi tisztasága felett, hogy már csirájában megakadályozzuk az ilyen becstelen próbálkozásokat.

A termelési értekezlet résztvevői szigorú hangon bélyegeztük meg a normacsaló *Dobó* Bélánét és megnyugvással vettük tudomásul a fegyelmi bizottság kizáró határozatát.

Levelem befejezéséül felhívással fordulok vasutas dolgozó társaimhoz: *nézzünk alaposan körül munkahelyünkön és kiméletlenül leplezzük le mindnyájunk közös ellenségeit, a szocializmus építésének kerékkötőit — a normacsalókat és a bércsalókat!*

Tartsuk szemelőtt Pártunk és a SZOT Elnökségének határozatait a normalazítások, a bércsalások kiküszöböléséről és a munkafegyelem megszilárditásáról. Így fogjuk tudni csak — valamennyiünk eredményes, jó munkáját összefogva — mielőbb felépíteni hazánkban a szocializmust.

Szabadság!

Pintér II. István gépmester, a MAV Jegynyomda dolgozója."

EGYSÉGGEL A BÉKÉÉRT, A HÁBORÚS GYÚJTOGATÓK ELLEN!

Di Vittorio, Stelian Moraru és A. Fressinet elvtársak nyilatkozata szakmánk dolgozói számára

A Szakszervezeti Világszövetség (SZVSZ) nemzetközi szakmai szövetségeinek tanácskozása május 10-én megkezdődött. A budapesti tanácskozáson a Szárazföldi és Légiközlekedési Dolgozók Nemzetközi Szövetségébe tartozó szakmai tagozatokat Stelian *Moraru* elvtárs, a Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetségének főtitkára, E. V. *Elliot*, az ausztráliai kikötőmunkások szakszervezetének főtitkára, Alphonse *Drouard* elvtárs, a franciaországi vasutas szövetség főtitkára, G. *Alexejev* elvtárs, a szovjet hajós szakszervezet titkára, *Tsou-Tsou* elvtárs, a kínai hajósok és dokkmunkások főtitkára, Sandro *Stimilli* elvtárs, az olasz szállítóipari munkások szövetségének titkára és A. *Fressinet* elvtárs, a Tengerészek és Dokkmunkások Nemzetközi Szövetségének titkára képviselte.

A magyar szállítóipari dolgozók vendége ezenkívül D. *Monin* elvtárs, a Szovjet Szakszervezetek Tanácsa lapjának, a *Trud*-nak szerkesztője, valamint Alfred *Löwy* elvtárs, a román SZOT Külügyi Osztályának vezetője.

A vendégeket Budapestre érkezésükkor a ferihegyi repülőtéren a négy rokonszakszervezet vezetősége és tagjaiból álló népes küldöttség fogadta, ahol meleghangú üdvözlőbeszédek hangzottak el. A tanácskozás megnyitása előtt pár nappal már ideérkezett küldöttek megtekintették az üzemeket a dolgozók nagy lelkesedése közben és hazánk fővárosát.

Alkalmunk volt közvetlenül lapzárta előtt beszélni szakmánk képviselőivel és bekapcsolódni abba az interjúba, amelyet Di *Vittorio* elvtárs, a Szakszervezeti Világszövetség elnöke adott a margitszigeti Nagyszállóban.

Di Vittorio elvtárs a nápolyi kikötőmunkások harcáról

Giuseppe Di *Vittorio* elvtárs, a Szakszervezeti Világszövetség elnöke, nyilatkozatában többek között megemlékezett az olaszországi május elsejéről. Ezeket mondotta:

— A mi olaszországi május elsejénk is felejthetetlen volt — mondja.

— Ilyen hatalmas tömegmegmozdulást még nem látott Itália kék ege.

— Nemcsak az ipari városokról beszélek, ahol a szervezett munkásság végeláthatatlan serege vonult ki az utcára, hogy tüntessen a béke és a szabadság mellett, hanem Rómáról, Palermóról, Barriról és Nápolyról is, ahol aránylag kevés a szervezett munkás.

— A nagytőkések, nagybirtokosok, papok és reakciós hivatalnokok ismét kóstolót kaptak az olasz dolgozók vágyaiból és kemény elszántságából.

— A *De Gasperi-kormány* naponta meggyőződhet, hogyan gyűlölik az olasz dolgozók az imperialistákat. Csak egy példát akarok elmondani. A napokban ismét

amerikai hadianyag érkezett a nápolyi kikötőbe. Munkásaink a leírhatatlan terror ellenére egy újjal sem nyúltak hozzá a rakományhoz.

Az imperialista ágensek és csatlósaik, a sárga szakszervezeti vezetők csak a legnagyobb erőfeszítéssel tudtak hatvanöt embert összeszedni a százötvenezer munkanélküli, éhező nápolyi közül. Ez a hatvanöt ember, az éj leple alatt, többezer állig felfegyverzett rendőr sorfala mögött rakta ki a hajó pusztulást hozó terhét.

A hadianyag értékével nem kisebbek azok a kiadások sem, amelyeket a „rend" fenntartására és megvesztegetésekre kell fordítania.

— Ez csak egy eset — fűzi hozzá — és nem is a legjelentékenyebb a sok közül. De

az imperialisták ebből a kis epizódból is látiatják, milyenek a kilátásaik Olaszországban, ha háborút robbantanak ki a Szovjetunió és a népi demokráciák ellen.

A Szakszervezeti Világszövetség elnöke felállt az asztal mellől. Minden szót külön hangsúlyozott:

— *Az olasz nép gyűlöli a háborút, békében akar élni. Ha azonban az imperialisták megis háborúba kényszeritenék, az olasz munkások, dolgozó parasztok, hivatalnokok a háború kirobbantói ellen fordítják a fegyvert!*

— Arra a kérdésre, — folytatta *Moraru* elvtárs, hogy fiatal szövetségünk az elmult öt hónap alatt mit végzett, arra is felelek. A szakmai tagozat megalakulása óta a szervezet első lépése az volt, hogy kapcsolatot teremtett valamennyi ország szakmi szervezeteivel. Megküldtük e szakmai szövetségeknek a bukaresti alakuló konferenciáról szóló anyagot, nevezetesen a világ összes közlekedési dolgozóihoz intézett kongresszusi felhivást.

Nemzetközi szövetségünk lendületet adott a békebizottságoknak a munkahelyeken való megalakitására. A Béke Hívei Világkongresszusa Állandó Bizottsága felhivásának a közlekedés szervezett dolgozói mindenütt készséggel tettek eleget.

Moraru elvtárs azután hangsúlyozta, hogy a közlekedés dolgozóinak különösen fontos szerep jut a béke megvédésében, a háborús gyujtogatók elleni harcban.

Moraru elvtárs a továbbiakban elmondotta, hogy nagyon jól érzi magát magyar elvtársai és barátai körében, akik a fogadtatástól kezdve a legmelegebb elvtársi együttműködéssel segitik őt munkájában.

— Azt üzenem a magyar közlekedés szervezett dolgozóinak, hogy a Nemzetközi Szövetség által kiadott határozatokat tegyék magukévá és hajtsák végre, hogy ezzel is erősitsük saját frontszakaszunkon a hatalmas Szovjetunió által vezetett béketábort, méginkább elmélyitsük a nemzetközi proletárszolidaritást és támogatni tudjuk a felszabaditásukért, függetlenségükért az imperialisták elnyomása ellen küzdő népeket.

Stelian Moraru üzenete a magyar közlekedés dolgozóihoz

Stelian *Moraru* elvtárs, a szárazföldi és légiközlekedés dolgozói nemzetközi szakmai szövetségének főtitkára a tőkés és gyarmati országok közlekedési dolgozóinak harcát ismertette a gazdasági és szociális helyzetük megjavitásáért, a béke megvédéséért indított küzdelemben.

— A nemzetközi szakmai szövetség feladata — hangoztatta *Moraru* elvtárs —, hogy ezeknek az országoknak szakszervezeti harcát támogassa. A Szovjetunióban és a népi demokráciákban a közlekedés szervezett dolgozói nagy lelkesedéssel veszik ki részüket a kommunizmus, illetőleg a szocializmus épitéséből. Életszinvonaluk rohamosan emelkedik. A Kínai Népköztársaságban nemrégiben alakitották meg a Vasutasok Szövetségét, több mint 325.000 taggal. A román vasutasok között mindinkább nagyobb tért hódit a szocialista munkaverseny.

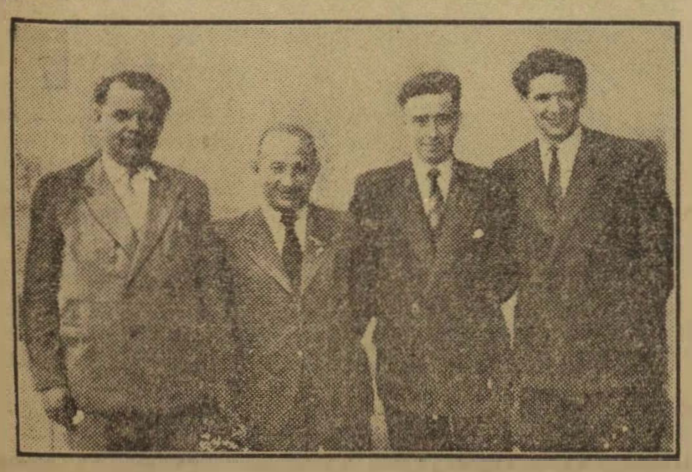

Vendégeink meglátogatták és elismerően nyilatkoztak a közuti közlekedési alkalmazottak „Vörös Csillag" nevü szabadsághegyi üdülőjében látottakról. Elbeszélgettek az üdülő dolgozóikkal, akik boldogan számoltak be a magyar munkás egyre jobb és szebb életéről. Balról-jobbra: Stelian Moraru, Dimitrij Monin, Alfons Drouard és Alfred Löwy elvtársak

A. Fressinet elvtársnak, a Tengerészek és Dokkmunkások Nemzetközi Szövetsége titkárának nyilatkozata

A. *Fressinet* elvtárs elmondotta nyilatkozatában, hogy a dokkmunkások és tengerészek békéért és jobb megélhetési viszonyokért folytatott hősi harcukban a hajóstársaságok elkeseredett ellenállásába ütköztek.

— A kikötőmunkások akcióit — folytatta — a nemzetközi nagytőke zsoldjában álló munkásárulók által vezetett úgynevezett „Közlekedési Munkások Nemzetközi Szervezete" is gátolta, amely a hajóstársaságok szolgálatába szegődött.

— A hajóstársaságok erőszakhoz, tömeges kizárásokhoz és a szakszervezetek megbontásához folyamodtak. Ebben a Közlekedési Munkások Nemzetközi Szervezete segédkezet nyújtott nekik és sztrájktörőket toborzott számukra. Ennek ellenére

a kikötőmunkások épp úgy, mint 30 évvel ezelőtt, a békéért folytatott harc első soraiban küzdenek.

Franciaország, Belgium és Hollandia és más országok dokkmunkásai hősiesen szembeszálltak egy újabb háború előkészületeivel és megtagadták az Egyesült Államokból érkezett hadianyag kirakását. A Tengerészek és Dokkmunkások Nemzetközi Szövetsége ugyanakkor igen jelentős munkát végzett tagjainak munkafeltételei és megélhetési viszonyai megjavitása érdekében is.

•

Szakmánk külföldi vendégei tevékenyen vesznek részt a Világszövetség budapesti tanácskozásán. Szakszervezeteink vezetősége egyben gondoskodott arról is, hogy a küldöttek megismerkedjenek a magyar szállítóipari dolgozók helyzetével, az újjáépítés és a szocializmust építő munkaverseny eredményeivel. A Vasutas Szakszervezet Központi Vezetősége a testvér három szakszervezettel egyetértésben május 16-án aktivát rendez a Világszövetség szakmai küldöttei számára. Ugyanaznap este összejövetelt tartanak a külföldi delegátusok és a közlekedés sztahánovistái részére.

A vasút pártszervezeteinek feladatai és a vezetőségválasztások

A vasút kommunista dolgozói az egész országban most választják meg az új pártszervezeti vezetőségeket. Fontos esemény ez, hiszen a vasút az ország legnagyobb üzeme. Fontos azért is, mert vasutas pártszervezeteink hatalmas feladatok előtt állnak. Ezeket a feladatokat csak úgy tudják megoldani, ha kíméletlen harcot indítanak a mult, a Horthy-rendszer maradványai ellen, ha kiűzik a vasuttól szocialista fejlődésünk egyik legveszélyesebb kerékkötőjét: a *maradiságot.*

Itt a 2000 tonnás és az 500 kilométeres mozgalom megindulásakor külön harcot kellett folytatni a régihez görcsösen ragaszkodó bürokraták ellen.

Ugyanilyen harc folyt a közelmultban a vonatok menetsebességének növelése kérdésében is. *Ezt a harcot Pányin elvtárs, a nálunk járt kiváló szovjet sztahánovista mozdonyvezető döntötte el.* Akadtak olyanok, akik azt mondták Pányin elvtársnak: *„Nagyon örülünk, hogy itt van, elhisszük, hogy a Szovjetunióban kiváló eredményeket lehet elérni, de nem érdemes mozdonyra szállnia, mert a mi viszonyaink közt ilyesmi úgysem lehetséges."*

Pányin elvtárs bebizonyította, hogy a mi pályáinkon, a mi technikai felszerelésünkkel is lehet a menetsebességet sokkal jobban fokozni, mint ahogy ezt az érvényben lévő utasítások „előírják". Pártszervezeteinknek kell az általa ütött rést tovább szélesíteniök a maradiság falán.

A vasút biztonságos üzemmenete megkívánja, hogy a szakmai vezetés rendeletekkel, utasitásszerüen történjen. Ezt a célt szolgálja az is, hogy a dolgozók kötelességeit a szolgálati szabályzat részletekbemenően meghatározza. *A maradiságnak egyik megnyilvánulási formája ezeknek a rendeleteknek, a szolgálati szabályzatnak — az úgynevezett „szakvonalnak" — a „fétisizálása", mindenekfölé helyezése.* A rendeleteket tiszteletben kell tartani és a vezetők tekintélyével is biztositani kell azok végrehajtását. De a vasútnál gyakran a régi, elavult rendeleteket is *„szentnek és sérthetetlennek"* nyilvánítják. Ez oda vezet, hogy hasonlóképpen „szentnek és sérthetetlennek" tekintik azok megfogalmazóit és közvetitőit is, akiknek szavát — helytelenül — nemcsak szakvonalon, hanem *politikai kérdésben is* döntőnek tekintik. Az igy kialakitott, mindenre kiterjedő „főnöki tekintély" kihat a pártéletre.

Sok vasúti pártszervezeti vezetőségben — különösen, ahol a helyi szakvezetők nem voltak tagjai a vezetőségnek — a politikai kérdésekben is például az állomásfőnök, s nem a helyi pártszervezet titkára, vezetősége döntött.

Az ilyen „légkör"-ben nem fejlődik a pártszerü kritika, a pártszervezet nem vezet és előfordulhatott például a debreceni osztálymérnökségen, hogy elvették a pártszervezet helyiségét (!) — különböző hivatalos rendeletekre való hivatkozással. (Csak a Politikai Osztály erélyes közbelépésére adták vissza.) Döntő feladat tehát, hogy a pártszervezeteket a vasútnál is mindenütt igazi politikai vezetővé tegyük.

A vasútnál is tapasztalhatók szindikalista tendenciák —, melyek veszélyére Rákosi elvtárs külön felhivta a figyelmet február 10-i beszédében. *A vasut sok üzemében — például a Dunakeszi, Istvántelki járműjavitókban is — két-háromszor több függetlenitett szakszervezeti funkcionárius van, mint függetlenitett pártfunkcionárius; az üzemi bizottságok a „népszerütlen" feladatokat igyekeznek a helyi pártszervezetekre áthárítani;* a püspökladányi talpfatelitő telepen pedig a legutóbbi időkig az UB-titkár irányitotta a pártszervezet munkáját.

A vasút pártszervezeteinek kíméletlen harcot kell folytatniok az ilyen, a Párt tekintélyét, vezető szerepét aláásni akaró, romboló szindikalista tendenciák ellen.

A vasútnál még sokhelyt fellelhető maradi szellem fokozott tevékenységre csábítja az ellenséget. Megkönnyiti az ellenség tevékenységét, hogy Horthyék a felszabadulás előtt tudatosan épitették be a vasúthoz az ellenforradalmi elemeket. Ezeknek egy része a felszabadulás után is ottmaradt, sőt *„friss erőkkel"* is szaporodtak. A közelmultban történt intézkedés 150 olyan volt csendőr, csendőrtiszt, vagy horthysta katonatiszt eltávolitására, akik a felszabadulás után, mint egyszerü pályamunkások kezdték a vasútnál „pályafutásukat", de csakhamar különböző fontos poziciókba kerültek.

Az ellenséges aknamunka számos formában megnyilvánul. Záhonyban a „Gerő-telepen" az apácák valósággal megrohamoztak egy párttagot, akinek vallásos felesége van és azt mondták: *„Válasszon: vagy a Párt, vagy a feleségel"* Az elvtárs természetesen a Pártot választotta — de a felesége is látta, hogy családi életét akarják az apácák szétrombolni és kitartott a férje mellett.

Az új munkásküdereket néhol az akták halmazával árasztják el, szinte odaszögezik az irószalhoz, hogy ne legyen alkalmuk a feladatok végrehajtását a gyakorlatban ellenőrizni. A munkaversenyt rossz anyagelosztással, helytelen munkaszervezéssel és gyakran a sztahánovisták lejáratásával igyekeznek akadályozni.

A nagykanizsai fűtőház főnöke például kijelentette, hogy *„akit 200 százalékon felül teljesit, az csal".* Emellett tapasztalhatók nyilt szabotázs és kártevő kísérletek is.

A vezetőségválasztó taggyüléseken és azok után is a vasut kommunistáinak fel kell tárniok az itt felsorolt problémák helyi megnyilvánulásait és a többi hibákat is, következetes harcot kell indítani kiküszöbölésükért, ezzel is segitséget nyujtva az új vezetőségek munkájához.

A vasútnál megbúvó ellenség felismerte az új vezetőségválasztások jelentőségét. Ezért igyekeznek zavarokat előidézni a vezetőségválasztásoknál, sőt *igyekeznek saját embereiket — esetleg nem eléggé rátermett, ingadozó, képzetlen elvtársakat — bejuttatni az új vezetőségbe.* Az eddigi tapasztalatok azt mutatják: ahol kellő gonddal és lelkiismeretességgel készitették elő a vezetőségválasztást — mint például a Sopron-Gyesev üzemi pártszervezeténél —, ott a titkári beszámoló jó volt, a hozzászólások a kritika-önkritika jegyében zajlottak le, a párttagok legjobbjai kerültek az új vezetőségekbe. *A pártonkivüli vasutas dolgozók a saját ügyüknek is érezték a választást* és például segitettek abban, hogy a párttagok olyan szolgálati beosztást kapjanak, mely lehetővé teszi a taggyülésen való részvételüket. De ahol a vezetőségválasztó taggyüléseket nem előzi meg alapos politikai munka, ott az ellenség igyekszik a „zavarosban halászni". A pécsi fűtőházban a jobboldali szociáldemokrata elemek igyekeztek érdektelenséget kelteni a vezetőségválasztás iránt és azt terjesztették: *„Nem érdemes elmenni a taggyülésre, ügysem az történik, amit mi akarunk".* A nyiregyházi fűtőházban egy nyugatos szabadcsapatost választottak meg vezetőségi tagnak.

Jó politikai munkával kell előkészíteni a vezetőségválasztásokat, ez a feltétele annak, hogy az új vezetőségekbe valóban a párttagok — többségükben a fizikai dolgozók — legjobbjai kerüljenek.

A pártszervezeteknek ebben a hatalmas munkában segitséget kell kapniok a területi pártszervektől, megyei, járási pártbizottságoktól és a vasút Politikai Osztályától.

A területi pártszervek az általános politikai irányitást végzik, míg a Politikai Osztály feladata, hogy a vasut speciális helyzetére alkalmazza a Párt politikáját és ezekben a kérdésekben, a helyi pártszervezetekkel összhangban irányitsa a vasutas pártszervezetek munkáját.

A Politikai Osztálynak és a területi pártszerveknek az eddiginél szorosabb együttműködést kell teremteniök. Ezzel segitjük elő a vasutas pártszervezetek megerősödését, *az annyira szükséges kritika-önkritika és egyéni felelősségérzet kifejlesztését,* igy növelhetjük tovább eddigi eredményeinket.

Mert jogos büszkeséggel sorolhatják fel a taggyüléseken a vasút dolgozói eredményeiket is. *Az 500 kilométeres mozgalomban jelenleg 462 mozdony vesz részt, ami 92 mozdony tartalékbahelyezését tette lehetővé.*

Eddig 2,176.000 forintot takarítottak meg népgazdaságunknak „500-asaink, akik a hős szovjet vasutasok példáját követik. Nyolc hónapja, hogy megindult a 2000 tonnás mozgalom és ez idő alatt 6715 „túlsúlyos" szerelvény közlekedett. A továbbitott többletsúly 1563, egyenként ezertonnás szerelvénynek felel meg.

A megtakarítás itt 2,715.000 forint. Vasutas dolgozóink a május 1-i versenyben is kitettek magukért és *18 millió forint értékü felajánlásukat 21.9 millió forint értékben teljesitették.* Ezek az eredmények azt mutatják, hogy a vasút dolgozóinak nagy többsége szereti hazáját és népét, harcol népi demokráciánk megerősödéséért, követi a Szovjetunió példáját, Pártunk útmutatásait. A vezetőségválasztások jó lebonyolításával, pártszervezeteink megerősítésével kell ezeket az eredményeket továbbfejlesztenünk!

Felcsuti László,
a Vasútpolitikai Osztály Nevelési Alosztályának vezetője

Szakmánk világszövetségi küldötteinek látogatása az istvántelki főműhelyben

— Munkáslevelezőnk beszámolója —

T. Szerkesztőség! Az istvántelki főműhelyben ismét nagyjelentőségű ünnepség zajlott le. Ugyanis, abban a megtiszteltetésben részesültünk, hogy a Szakszervezeti Világszövetség Budapestre érkező tagjai közül három elvtárs, Alphonse Drouard, Stelian Moraru és Alfred Lőwy elvtárs tisztelte meg üzemünket látogatásával. Érkezésüket megelőzően lázas készülődés folyt a fogadásra üzemrészeinkben. Szovjet, francia, román feliratok díszítették az üzem falait, kultúrtermünket erre az ünnepélyes alkalomra ízlésesen feldíszítettük.

A fogadásra összegyűlt élmunkások, sztahánovisták, párt- és üzemszervezet, a vállalatvezetőség, fogadta a kapunál az érkezőket. Elsőnek Horváth István párttitkár elvtárs üdvözölte meleg szavakkal a delegáció tagjait. Beszédében kifejtette, hogy a Magyarországon megtartandó Szakszervezeti Világszövetség végrehajtóbizottságának ülésén a békeszerető népek jobb jövőt építő munkája fog kidomborodni. Mi, magyar dolgozók, Pártunk és Rákosi Mátyás elvtárs vezetésével, a Szovjetunió támogatásával építjük a szocializmust, és így a világ dolgozóinak békés, boldog jövőjének építését segítjük elő.

Majd Brandt elvtárs, a vállalat vezetője üdvözölte a küldöttség tagjait és biztosította az istvántelki dolgozók nevében, hogy azt a szeretetet, mely a népi demokráciák dolgozóit egymáshoz fűzi, azzal szilárdítják meg, hogy munkájuk fokozásával üzennek hadat az imperialista háborús uszítóknak és ezzel is hathatós segítséget nyújtanak a Budapesten ülésező Világszövetségi Kongresszus munkájához.

Az üzemi bizottság titkára Solymosi elvtárs, a főműhelyi dolgozók meleg szeretetét tolmácsolta és kérte, hogy olyan szeretettel jöjjenek hozzánk, mint amilyen szeretettel mi vártuk őket. Az ifjúság részéről Havasi Gabriella üdvözölte a delegáció tagjait, majd virágcsokrokat nyújtott át részükre. Megkapó jelenet volt az, amikor Alphonse Drouard elvtárs a virág átvétele után jobbról-balról megcsókolta az ifjúság képviselőjét. Ezzel fejezte ki a magyar ifjúság, a magyar dolgozó nép iránt érzett baráti üdvözletét.

Majd sztahánovistáink részéről Bartos József munkaérdemrendes, sztahánovista elvtárs mondott üdvözletet, majd kifejtette, hogy jobb és több munkával fogják támogatni a Szakszervezeti Világszövetség munkáját.

Ez a dolgozók válasza az imperialista uszítók háborús készülődéseire. Bartos elvtárs a Szakszervezeti Világszövetség éltetésével fejezte be szavait.

A fogadtatás lezajlása után a küldöttség tagjai megtekintették üzemrészeinket és elismerésüket fejezték ki a magyar vasutasok önfeláldozó és nagy munkájáért, melyet a felszabadulás után az országépítés terén végrehajtottak.

Utána a küldöttség tagjai a kultúrterembe mentek, ahol zsúfolásig megtelt teremben, lelkes ovációval fogadták a küldöttség tagjait. A vasutas szakszervezeti központ a delegáció tiszteletére egy kultúrműsort adott, melyben a közlekedési szakszervezeti csoportok kultúrgárdái, ének- és tánccsoportjai mutatták be a szebbnél-szebb dalokat és a magyar népi táncokat. A delegáció tagjainak nagyon tetszett a pécsi táncegyüttes műsora és a vasutas központi dalárda műsorszáma. Általában az egész műsor a küldöttség tagjainak nagy tetszésnyilvánítása közben zajlott le. Az előadás után még egy félórás baráti beszélgetést folytattunk a delegáció tagjaival. Utána szívélyes búcsút vettek és baráti szeretettel köszöntek meg azt a szívélyes fogadtatást és szeretetet, melyel fogadták őket.

ÉLJEN A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG, A BÉKETÁBOR SZILÁRD TÁMASZA! ERŐSÍTSÜK SZAKSZERVEZETI MOZGALMUNKÁT A SZOVJET SZAKSZERVEZETEK TAPASZTALATAIVAL!

Vereckei János, term. felelős.

Munkamódszerem átadásával áprilisi havi előirányzatunkat **168·5 százalékra teljesítette a „TÖHÖTÖM" gőzös**

„T. Szerkesztőség!

Kötelességemnek érzem, mint a hajózás első „Sztahánovistája", hogy munkamódszeremet és munkamódszerátadásom eredményét ismertessem az összes hajós dolgozó társaimmal.

Ezt annál inkább kötelességemnek érzem, mert amikor megkaptam a Közlekedés- és Postaügyi Minisztériumtól „a legjobb hajós szakmunkás" oklevelet, hajomon, a „Töhötöm" gőzösön Pártunk és szakszervezetünk kiküldötteinek támogatásával tudatosítottuk a hajóra beosztott személyzettel Rákosi elvtárs beszédét, amelyben rámutatott a munkaversenyek és „Sztahánov"-mozgalom fontosságára, amiből a személyzet minden egyes tagja megértette ennek a mozgalomnak a fontosságát.

Ezeknek ismeretében indultunk el hosszú aldunai és zuhatagi utunkra, amely alatt abból az irányításból éltünk és dolgoztunk, melyet Pártunktól és szakszervezetünktől kaptunk, aminek eredményei későbbi munkánkban meg is mutatkoznak.

Ennek az irányításnak köszönhettük azt, hogy meg tudtunk birkózni a külországokban is jelentkező magyar reakció hangjával és aknamunkájával, amely el akarta gáncsolni munkaversenyünk eredményeit és szélesköru kibontakozását.

Azonban sikertelennek bizonyult a reakció bármilyen mesterkedése is, mert nem tudta megbontani azt a jó közösségi és munkaverseny szellemet, amely a hajó összes személyzeténél kialakult.

Hogy csak egy pár esetet említsek meg, melyek a hajó személyzetének öntudatára vallanak, tudnunk kell azt, hogy a hajónak Orsován, román területen kell szenelnie s így az ottani rakodómunkások csak nappal dolgozhatnak, tekintve, hogy kettős határ van, a jobbpart jugoszláv, a balpart pedig román terület.

A hajó, ha nappal szenel, 4—5 órai munkaidő esik ki, ami a zuhatagi szakaszon nemcsak az 5 órát jelenti, hanem előidézheti azt is, hogy azon a napon már nem is tud vontatni. Ezt felismerve a hajó személyzete, úgy a fűtők, mint a hajóslegények, vállalkoztak arra, hogy éjszaka a hajó állása alatt beszenelik a hajót.

Ezzel az önként vállalt munkával nemcsak időt takarítottunk meg, hanem a kéthónapi lenti időnk alatt pénzben is megtakarítottunk a vállalatnak és a magyar nemzetgazdaságnak 7748 forintot.

Ezenkívül meg kell még említenem, hogy a hajó gépszemélyzete felismerve ötéves tervünk jelentőségét, vállalta azt, hogy a kazánmosási és javítási munkálatokat mindenkor az állási idő alatt végzi, hogy ezáltal is hatalmas időmegtakarítást érjünk el, hogy az elénk kitűzött feladatokat a legsikeresebben és minél előbb meg tudjuk oldani.

Annak, hogy a hajó személyzete megértette a munkaversenyek fontosságát, köszönhető az, hogy az április hónapra előirányzott tervünket az önköltségcsökkentésen kívül, amelyet szintén több százalékban felülmúltunk, 168.5 százalékra teljesítették.

Kérem a Szerkesztő Elvtársat, hogy ezen levelemet a „Közlekedés"-ben leközölni szíveskedjék, hogy lássa minden hajós dolgozó azt, hogy mit jelent egy hajón a jó munkaegyelem és a munkaszellem, hogy ezáltal elérjük azt, hogy a reakciót legyőzve s megsemmisítve, Pártunk és Rákosi elvtárs vezetésével, a magyar hajózásnak minél több „Sztahánovistája" legyen.

Szabadságt

Elvtársi üdvözlettel:

Páncél Lajos

sztahánovista hajóskapitány

(„Töhötöm"-gőzös Orsova)

Lelepleztük a bércsalókat a szegedi és makói műhelyben

A Szakszervezetek Országos Tanácsa határozatot hozott a normalazítások és bércsalások kiküszöbölésére. A vasút területén sem ismeretlenek a normalazítások, illetve bércsalások. Az utóbbi időben a vasút különböző területein leplezték le a dolgozók a bércsalókat.

A makói műhelyben súlyos természetű bércsalás történt. *Horváth* Imre csoportvezető 500 százalékos teljesítményeket számolt el és mint leleplezték, semmit sem dolgozott. Oldalajtó-pántokat kellett volna készítenie, mégpedig kézimunkával. *Horváth* kiadta „albérletbe" a munkát villanyvágásra. A villanyvágással természetesen sokkal magasabb teljesítményt tudott elérni és így felszökött százaléka 500-ra. Ugyanakkor, aki a villanyvágást végezte, megkapta a bérét. Tehát kettős elszámolás történt.

Horváth egyébként magas százalékáért még külön pénzjutalomban is részesült.

Horváth egyébként a munka más területein is végzett bércsalásokat. Fékorsó-dobok készítését felvállalta és kézimunkával végzett szegecselés helyett kiadta hegeszteni. Megkapta a bért, ugyanakkor a hegesztő is.

Szabó Sándor népnevelő leplezte le Horváth üzelmeit.

Ugyancsak a makói vontatási műhelyben történt egyéb sorozatos visszaélés is. Hét olyan kocsit számoltak el, amit befejezetlenül adtak át. Később a kocsikat befejezték és akkor ismét felvették érte a bért. *Markó* Károly és *Antalfi* Sándor főművezetőket, valamint *Antalfi* Begov, *Katona* és *Boros* művezetőket felfüggesztették. Ügyükben a napokban lesz fegyelmi tárgyalás.

A napokban leplezték le a dolgozók Szegeden *Pamuk* Sándor alműhelyi csoportvezetőt, aki brigádjával együtt talpfapántokat készít. A csoportvezető, miután beadta az elkészített talpfapántokat és szabályszerűen elszámolta, egy óvatlan pillanatban besurrant a raktárba és visszalopta a letermelt áru jelentékeny részét. A dolgozók éberségének folytán még idejében leleplezték a csaló *Pamuk* Sándort és így nem is került sor arra, hogy a visszalopott talpfapántokért ismét felvehessen pénzt.

Néhány példa ez mindössze a vasút területén történt bércsalásokról, de leplezzük le mindazokat, akik vasútunk, államunk becsapására törekednek, akik ellenségei dolgozó népünknek.

A kis Veréb Laci Pányin elvtárs követője lesz

Április 28-án dobta be *Veréb* Laci az Általános Iskola V. osztályának tanulója levelezőlapját a postaládába. A lapot egyenesen a KÖZLEKEDÉS szerkesztőségének küldte.

A szerkesztőség örömmel olvasta *Veréb* Laci hozzánk intézett kedves írását, amely szórólszóra így hangzik:

„T. Szerkesztőség! A „Gábor Áron rézágyúja" című nóta dallamára fogalmaztam ezt a versikét:

Pányin brigád őtszázasa fel van lobogózva,
Ózdról indul Miskolcon át Budapestre s vissza.
Kettőezerkettőszázzal, repül erős vasszárnyakkal,
Kis úttörő tanul tőle, s legyél követője!

Egyetlen vágyam, mint vörösnyakkendős úttörőnek, hogy vasútas és *Pányin* elvtárs követője lehessek! Budapest, 1950 április 28.

Előre!

Veréb László
vasútasgyerek
VIII., Aggteleki-utca 10. I. 6."

★

(Köszönjük a leveledet úttörő Pajtás, mire oda kerül a sor, segíteni fogunk Neked abban az igyekezetedben, hogy úttörő vasútas és Iván Fjodorovics Pányin elvtárs, sztahánovista mozdonyvezető, a Szocialista Munka Hőse méltó követője lehess. A szerk.)

Csehszlovák-lengyel filmegyezmény

A két népi demokrácia közös tervet dolgozott ki egymás filmgyártásának fejlesztésére, a tapasztalatok cseréjére és arra, hogy a két nép kölcsönös megértése, barátsága a filmművészeten keresztül is elmélyüljön. Lengyelországban megrendezik a csehszlovák filmek második, Csehszlovákiában a lengyel filmek első fesztiválját. A lengyel filmfőiskola hallgatói Csehszlovákiába mennek tanulmányútra. Mindkét állami filmgyártó vállalat a jövőben közös játék-, rajz- és bábfilmek forgalmazását vette tervbe.

DOLGOZOK! FOKOZZÁTOK BÉKEHARCOTOKAT! ALAKÍTSATOK MUNKAHELYEITEKEN BÉKEVÉDELMI BIZOTTSÁGOKAT!

A DOLGOZÓK EGYSÉGE A TARTÓS ÉS IGAZSÁGOS BÉKE ZÁLOGA!

KÜZDJETEK LANKADATLANUL A NEMZETKÖZI SZAKSZERVEZETI EGYSÉGÉRT!

Négy amerikai vasútvonalon leállt a forgalom

Több napja tart 18.000 amerikai mozdonyvezető és fűtő sztrájkja. A sztrájk miatt

leállt a forgalom négy nagy vasúti vonalon.

A mozgalom érezteti hatását olyan más vasutvonalak forgalmában is, amelyeknek mozdonyvezetői és fűtői megtagadták, hogy a sztrájkbalépett vasutasok vonalain vezessék szerelvényüket. A sztrájk következtében az amerikai vasutvonalak teherforgalma csaknem 25 százalékkal, a személyforgalom pedig egyharmadával csökkent.

A sztrájk következtében beszüntette munkáját a Midland Util Co. clevelandi gyára.

Jelentések érkeztek a General Motors Fisher Body Divison-gyár clevelandi gépkocsiüzemének bezárásáról is.

Az Indiana-állambeli Vincenne városában — vasúti kocsik hiányában — két szénbányában szünteltek meg a munkát.

A magyar vasutasok táviratban fejezték ki szolidaritásukat a bérharcukat vívó amerikai mozdonyvezetőknek és fűtőknek.

Vidám és boldog május elseje

A Vasutas Szakszervezet Központi Tánccsoportja fáradhatatlanul és nagy sikerrel szórakoztatja a dolgozókat a hatodik vidám és boldog május elsején.

A BÉKÉT MEGVÉDJÜK!

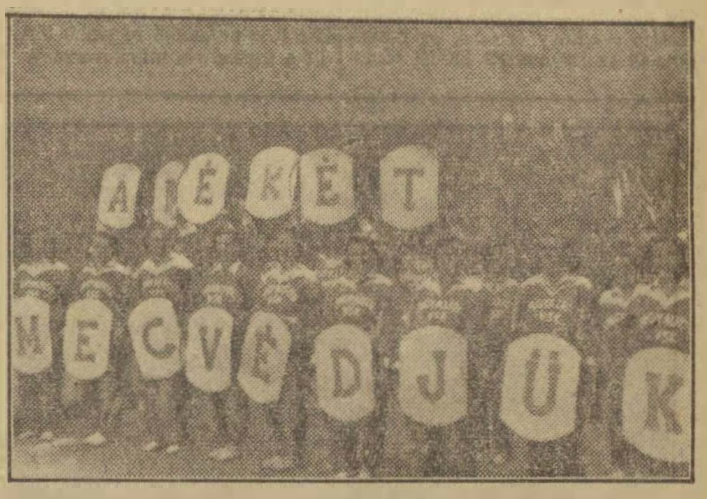

A vasutasok ezrei vonultak fel május elsején, hogy együtt ünnepeljenek a többi szakma dolgozóival és együtt kiáltsák: A békét megvédjük! A képen az Angyalföldi Vasutas Sportkör nősportolói a menetben.

Erősítsük szakszervezeti mozgalmunkat, a szovjet szakszervezetek tapasztalataival!

Beszélgetés Alphonse Drouard elvtárssal:

Semmiféle terror nem tudja elfojtani a francia dolgozóknak a békéért, szabadságért és függetlenségért folytatott harcát

A békéért folytatott világméretű küzdelem első soraiban harcolnak Franciaország és Olaszország vasutasai, közlekedési dolgozói is, akik azáltal, hogy *vissza utasítják a háborús előkészületeket szolgáló szállítmányok továbbítását,* komoly fennakadást okoznak az amerikai hadiszállításokban, jelentősen hátráltatják háborús előkészületeit. A francia vasutasok, közlekedési alkalmazottak békeharcáról beszélt

Alphonse Drouard elvtárs, a francia közlekedésügyi alkalmazottak szakszervezetének főtitkára,

aki résztvesz a Szakszervezeti Világszövetség szakmai tagozatának Budapesten folyó tanácskozásain.

— A békéért folyó harc — mondja *Drouard* elvtárs — igen nagy méreteket öltött egész Franciaországban. A mi iparágunk dolgozói is kiveszik részüket ebből a küzdelemből. *Tömegesen alakultak és alakulnak békevédelmi bizottságok a vasúti és közlekedési üzemekben,* amelyek kifejezik a dolgozók számos üzemi gyűlésen hozott elszánt akaratát, *hogy nem dolgoznak a háború előkészítése céljaira.* A francia vasutasok több esetben tettekkel bizonyították be, hogy békeakaratuk, harcos elszántságuk a béke megvédésére nem csupán szóbeszéd. Elvtársaink közül számos áldozata van a háború előkészületekkel szemben kifejtett hősi ellenállásnak.

Számos közlekedési dolgozót felfüggesztettek, elbocsátottak. De semmiféle „büntető"-szankciót, elnyomó, megtorló intézkedés, terror nem tudja elfojtani a francia dolgozók harcát a békéért, a szabadságért, nemzeti függetlenségért.

A francia dolgozók tudják, hogy az imperialisták háborús előkészületei a szocializmusnak az egész világon szeretett és tisztelt országa, a Szovjetunió és a népi demokráciák ellen irányul. S ez erősíti harcunkat a béke védelmében.

A francia dolgozók sohasem fognak harcolni a Szovjetunió és a népi demokráciák ellen.

Drouard elvtárs a békéért folytatott harc szempontjából ítéli meg a budapesti tanácskozások jelentőségét is.

— Ezek a tanácskozások — mondotta — alkalmasak lesznek arra, hogy

kicseréljük tapasztalatainkat a szakmai tagozatok keretein belül, fejlesszük a barátságot a dolgozók között az egész világon. A nemzetközi szolidaritás jelentősége a békéért folyó küzdelemben, a társadalmi és bérharcokban megnövekedett.

Ez a konferencia lehetővé teszi számunkra, hogy továbbfejlesszük az egész világon a békevédelmi bizottságok alakítását és munkáját a közlekedési dolgozok között, kapcsolatot teremtsünk a francia közlekedési dolgozók és más népek békevédelmi bizottságai között.

Drouard elvtárs nyilatkozott, *magyarországi benyomásairól is.*

— Több üzemi látogatást tettem magyar javító üzemekben, az Istvántelki Főműhelyben, az Autótaxi NV. üzemében és több más üzemben.

Különösen megragadott az a lelkesedés, amellyel a dolgozók ujságolták, hogy munkatervüket időelőtt megvalósították, vagy sikerült egy újítást, egy észszerűsítést eszközölni.

Láttam, hogy a magyar dolgozók átérzik: *maguknak dolgoznak, munkájukkal a szocializmust építik.* Résztvettünk egy előadáson, amelyen a közlekedési dolgozók kultúrcsoportjai szerepeltek. Meghallgattuk a vasutasok nagy zenekarát s így

tapasztalhattuk a magyar közlekedési dolgozók kultúrélete magas színvonalát.

Ezek a benyomásaim, melyeket rövid ittlétem alatt szereztem és szívből örülök annak, hogy már eddig is mennyi szépet és jót, mennyi lelkesítő tapasztaltam a népi demokratikus Magyarországon.

Végh elvtárs beszámolója a lengyel vasutasok varsói kongresszusáról

Lapunk május 1-i számában beszámoltunk arról, hogy *Végh* Lajos elvtárs, a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének elnöke és *Lindner* József elvtárs pécsi sztahánovista mozdonyvezető Varsóba utaztak, hogy a lengyel vasutasok országos kongresszusán a magyar vasutas dolgozókat képviseljék.

A kongresszussal és a lengyel országi tapasztalatokkal kapcsolatban Végh elvtárs beszámolt a szakszervezet központjában megtartott nagybudapesti aktíva ülésen.

Elmondotta Végh elvtárs, hogy mikor csehszlovák területen utaztak, az állomásokon és vasúti perronokon üdültetéssel kapcsolatos fényképfelvételeket láttak, amelyek a dolgozók üdültetésének tudatosítását szolgálja. Megállapította, hogy egész kis üzemeknél, ahol 80—100 dolgozót foglalkoztatnak, megadják a lehetőséget a tömegsport üzéré.

A kongresszus

— Varsóba érkezésünk pillanatától — folytatta Végh elvtárs — ottartózkodásunk egész ideje alatt éreztük a Lengyel Vasutas Szakszervezet legmesszebbmenő figyelmességét és gondoskodását. A kongresszuson a csehszlovákok 3, a bolgárok 2, a demokratikus Németország 3, a finn szakszervezet pedig 1 küldöttel képviseltette magát. A francia kormány megakadályozta, hogy a Francia Vasutas Szakszervezet küldötte résztvehessen a kongresszuson.

— Április 21-én kezdődött a kongresszus ünnepélyes keretek között, amikor is a küldöttek üdvözlése és az elnökség megválasztása után a lengyel Szakszervezeti Tanács részéről *Zavadszki* elvtárs tartott politikai beszámolót, aki azóta a miniszertanács elnökhelyettese lett, majd utána a lengyel közlekedési miniszter hosszasan ismertette a hatéves tervet.

— Felhívta a lengyel vasutasság figyelmét a kocsifordulónak kettő nappal való csökkentésére és a járműállomány száz százalékig való kihasználására.

— A miniszter után a lengyel parlament egyik képviselője üdvözölte a kongresszust, majd a főtitkár beszámolója következett. A főtitkári beszámoló után a külföldi delegátusok — közöttük mi is szólaltak fel, majd hozzászólások és vita következett.

— Nagyon jóleső volt és egyben jellemző a kongresszusra, hogy a beszédem elmondása után a küldöttek

hosszú perceken keresztül, felállva, ütemes taps kíséretében éltették Pártunk vezetőjét, Rákosi Mátyás elvtársat.

A kongresszuson 640 küldött vett részt. A kongresszus második napján erkezett meg egy ifjúsági brigád, mely 240 kilométer távolságból hozott egy túlsúlyos szerelvényt, melynek tagjai a zárfékezőtől kezdve a mozdonyvezetőig, ifjúsági brigád tagjai voltak. Az ifik a varsói állomásra történő beérkezésük után tárkával, lámpával, úgy, ahogy szolgálatot teljesitettek, — egyenesen eljöttek a kongresszust üdvözölni és ismertették elért eredményeiket. Beszámoltak többek között arról, hogy mozdonyuk már 70.000 kilométer utat tett meg minden különösebb javítás nélkül.

— A kongresszus harmadik napján került sor az uj vezetőség megválasztására. Utána a megválasztott vezetőség részéről a főtitkár programot adott.

A kongresszuson megválasztott új vezetőséget a lengyel Szakszervezeti Tanács főtitkárhelyettese, *Kratkó* elvtárs üdvözölte és felhívta az új feladatok maradéktalan elvégzésére. Ezzel a kongresszus véget ért.

Általános tapasztalatok

— Nagy hatással volt ránk — folytatta Végh elvtárs beszámolóját — a lengyel kultúrműsor és főként az eredeti népi táncok, melyeket vidékről felhozott lengyel vasutas kultúrcsoportok mutattak be.

— Meglepő volt az egyik kultúrműsor bemutatása alkalmával egy 18 tagból álló cigánycsoport bemutatkozása. Érdeklődésünkre a szakszervezet vezetői elmondották, hogy ez a csoport még a hitleri üldözések elől menekült Lengyelországba és ott telepedett le. Előbb földműveléssel foglalkoztak, majd kedvet kaptak a vasúti szolgálat elvégzésére. A csoport 6 tagja pályamunkás, míg 12 dolgozó már szellemi, illetve forgalmi munkakörben dolgozik a lengyel vasútnál és munkájukat százszázalékosan végzik el.

— A szovjet kultúrát minden területen kultiválják és nagy sikerrel mélyítik el az iránta való szeretetet és érdeklődést.

— A kongresszus utáni napon a Szakszervezeti Tanács fogadást rendezett a külföldi vendégek számára. Utána következett Varsó megtekintése. Megállapítható volt, hogy a Szovjetuniótól nyert tapasztalatok és segítség révén Varsó újjáépítése hatalmas iramban folytatódik.

— Meglátogattuk *Szántó* elvtárs varsói magyar követet is, aki elmondotta, hogy a fasiszta vandál pusztítás következtében a lengyel dolgozók minden erőfeszítése ellenére is csak 15 százaléka építhető újjá. 85 százaléka lebontásra kerül, hogy helyette az uj, a szocialista Varsót felépítsék.

— A kongresszust követő héten Lengyelország városait tekintettük meg. Meglátogattuk a vasúti üzemeket, a munkaidő befejezése után, ahol a nagygyűléseken mi, külföldi küldöttek is felszólalunk. Az üzemekben mindenütt ott lattuk az élmunkások arcképeit és havonként elért eredményeit.

Meglátogattuk Zakopanét is, a gyönyörű környezetben lévő élmunkás üdülőt, ahol baráti estet rendeztek számunkra az élmunkásokkal közösen.

— A városok látogatása alkalmával módunkban volt megtekinteni a Szakszervezeti Tanács kultúrházait, ahol a legnagyobb gondot fordították arra, hogy a dolgozókat munkájuk elvégzése után megfelelő továbbképzésben, kulturális és elméleti vonalú oktatásban részesítsék. Így a krakkói SZOT székházban megfigyeltük, hogy nem annyira a színházterem van a fősúly, hanem nagy befogadóképességű olvasótermek és klubhelyiségek állanak a dolgozok rendelkezésére. Külön szerv foglalkozik azzal, hogy az olvasóterem látogatóinak minden felvilágosítást megadjanak. Ugyancsak nagy gondot fordít a lengyel SZOT az újító körökre. Minden székházukban külön előadóterem áll az újítók rendelkezésére, ahol megvitatják javaslataikat és átadják egymásnak gyakorlati tapasztalataikat.

— Mély benyomást keltett bennünk a lengyel gyermekek nevelése. Megnéztük a vasutas gyermekek által rendezett képzőművészeti kiállítást, ahol a kiállított anyag nagy százaléka a Nagy Októberi Szocialista Forradalom egy-egy jeleneteit elevenítette meg.

— A sportterén, megallapítottuk, hogy vasutas viszonylatban kevesen vesznek reszt aránylag a tömegsportban. 1400 élsportolójuk van. A lengyel válogatott futballcsapat 6 állandó tagja vasutas és 3 vasutas olimpiai bajnokkal büszkélkedhetnek.

— A dolgozók szociális és gazdasági helyzete, kereseti viszonya hasonló a mienkhez, — azzal a megkülönböztetéssel, hogy a lengyeleknél még nem tértek rá a szocialista bérezésre és még státuszrendszer és teljesítménybér alapján történnek a díjazások.

— Ottlétünk alatt megtekintettük a lenyügöző posnani nemzetközi vásárt, ahol a magyarok is kiállítottak. Mondhatom, hogy büszkék voltunk az ott látottakra. Lenyügöző volt a hatalmas Szovjetunió és a szocializmust építő népi demokráciák eredményeiről tanuskodó kiállítás.

— Meggyőződtünk lengyelországi utunk alkalmával — fejezte be beszámolóját Végh elvtárs —, hogy a dicsősége Szovjetunió és a nagy *Sztálin* segítségével, a népi demokráciák testvéri együttműködésével nap mint nap újabb győzelmek születnek Lengyelországban és eltökélt szándékuk a lengyel vasutas dolgozóknak, hogy hasonlóan a magyar vasutas dolgozók mozgalmához, a „2000 tonnás", az „500 kilométeres"-mozgalom kiszélesítésével, a Szovjetunió gazdag tapasztalataira támaszkodva, mielőbb felépítsék saját országukban is a szocializmust.

Pányin elvtárs a moszkvai rádió útján küldte el május elsejei üdvözletét

Pányin elvtárs, a kiváló szovjet mozdonyvezető, a moszkvai rádió útján üdvözletet küldött a magyar vasutasoknak. Az 500-asok mozgalma — mondja üzenetében —, amelyet a szovjet mozdonyvezetők kezdeményeztek, a szabad Magyarországon is méltó követőkre talált. Nagyon örülök, hogy üdvözölhetem a kiváló magyar elvtársakat újabb sikereik alkalmából.

A szovjet kormány nemrég nyolc mozdonyvezetőt tüntetett ki Sztálin-díjjal, köztük tanitványomat is. Sokan közülük egyes napokon 720 kilométert tettek meg mozdonyukkal. A szovjet mozdonyvezetők több mint száz fütőházban létesitettek már 500 as csoportokat. Minden mozdonyvezető az úgynevezett tömött grafikon szerint dolgozik, vagyis minimálisra csokkenti a felszerelés és a fütőházakban való tartózkodás idejét. Ez lehetővé teszi, hogy havonlu 15.000 kilométert tegyenek meg mozdonyukkal. Azt hiszem, a magyar mozdonyvezetők is kitüzhetik ezt a feladatot és sikerrel meg is tudják oldani.

— Az angol amerikai imperialista őrültek új háborúba akarják sodorni a népeket. Meg akarják akadályozni, hogy felépitsük az új életet, a szocializmust, de mi, a béke hivei vagyunk az erősebbek. A békéért azonban harcolni kell. Ezért felhivom minden barátomat, valamennyi magyar vasutast, irják alá a stockholmi békefelhivást, amely követeli az atomfegyver betiltását. A háborús gyujtogatókat vissza kell verni s akkor a béke legyőzi a háborút.

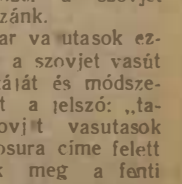

B. D. Porsivalov:

Ötszázas mozgalom

A Vasutpolitikai Osztály kiadásában megjelent B. D. Porsivalov *„500-as mozgalom"* című könyve.

A szovjet vasutasok nagyszerű mozgalmával ismertet meg bennünket a könyv, elénk tárja az „500-as mozgalom sikeréért vivott hősi küzdelmeket, a szovjet vasutasok példamutató kitartását, szervezettségét, szocialista öntudatát, ahogy az 500-as mozgalmat sikerre viszik.

Különös jelentősége van most e könyvnek. Nemrég indult el hazánkban a hős szovjet vasutasok példája nyomán az „500 km-es mozgalom" és ezt a kitünően összeállított brosura jelentős támogatásban tudja részesíteni a magyar vasutasokat az „500-as mozgalom" teljes sikerre vitelében.

Porsivalov könyve felöleli az „500-as mozgalom" mozgalmi és müszaki problémáit. Megtudjuk hogyan bontotta szárnyát ez a nagyszerű sztahánovista mozgalom, hogyan mozgósította a szovjet vasutasokat, hogyan füzte szorosabbá a különböző szolgálati helyek dolgozóit egymáshoz. Ugyanakkor megismerteti a szovjet nióbli gazdag tapasztalatokkal e mozgalom valamennyi müszaki problémáját illetően.

A vontatási személyzet, a fütőházi dolgozók, de ugyanúgy a forgalmi és pályafenntartási alkalmazottak számára hatalmas támogatást jelent ez a könyv, mert lehetőséget nyujt a hibák kiküszöbölésére és megmutatja a bejárt utat. Minden vasutas számára — aki szivén viseli az 500-as mozgalom sikerének ügyét, aki már részese és aki részese kíván lenni az 500-as mozgalomnak, nélkülözhetetlen kézikönyve. Nemcsak tanit, nemcsak segit ez a könyv, de egyúttal mozgósit is. Mozgósit, mert vonzó módon irja le a szovjet vasutasok kimagasló eredményeit, közvetlen hangnemben hozza közel a szovjet vasutasok hőseit mihozzánk.

Ma már a magyar vasutasok ezrei tanulmányozzák a szovjet vasút és vasutasok munkáját és módszereit. Valóággá vált a jelszó: „tanuljunk a hős szovjet vasutasok példájából." A brosura címe felett jelzőként találjuk meg a fenti mondatot.

A magyar vasút dolgozói mint hűséges segítőtársat fogadják e könyvet, ami további jó munkájuk ösztönzője, tanácsadója, irányítója lesz az 500 km-es mozgalom teljes kibontakozásához.

Éljenek a szovjet szakszervezetek, a kommunizmus iskolái!

Kipellengéreszük a bércsalókat, a munkafegyelem ellen vétőket

– Az öntudatos dolgozók megvetéssel fordulnak el a szocializmus építésének ellenségeitől

A Párt, a szakszervezet, a vállalat vezetése közös munkájának eredményeképpen olyan légkört kell teremteni az üzemekben, hogy elviselhetetlen legyen minden munkás számára az a gondolat, hogy normalazitást, vagy csalást kövessen el, hogy minden öntudatos munkás megvetésével és lenézésével sújtsa a bércsalókat, OTI-csalókat, normalazitókat. Ebben a kérdésben nyiltan és élesen kell felvenni a harcot.
(Részlet Kovács István elvtársnak a szakszervezetek összvezetőségi ülésén mondott beszédéből.)

A szocialista bérezéssel kapcsolatban a MÁV Budapesti Igazgatósága által sorozatosan kiadott — egymást gyakran keresztező — rendeletek még ma is komoly félreértésekre adnak okot. Számtalan dolgozónk nincs még tisztában azzal, hogy neki miért nem lehet túlórázni, ha munkája azt megkívánja, és ha túlórázott, akkor a túlóradíjat miért nem kapja meg...

A túlórákkal kapcsolatban irányelv az, hogy munkánkat úgy szervezzük meg, hogy annak elvégzésénél minél kevesebb túlóra merülhessen fel. Ezt a Budapest-Nyugati pályaudvaron nagyrészben sikerült is már a munkaeljárások átszervezésével elérni, azonban vannak munkaterületek, ahol a túlórázás elkerülhetetlen. Ezeknek a szolgálati helyeknek bizonyos túlóra-keretet biztosított az Igazgatóság arra illetékes osztálya.

És most nézzük meg az egyik túlóra-jegyzéket.

Heinc József raktárfőnök túlóradíja 705.40 forint.

Kész Odön raktárfőnök helyettes túlóradíja 317.90 forint.

Ez pedig azt bizonyítja, hogy vannak még vezető állásban lévők, akik csak saját érdekeikkel törődnek és szemelől tévesztik a szocializmus építésének nagy ügyét...

De nézzük tovább. Árupénztári viszonylatban is hasonló a helyzet: *az árupénztár főnök szintén megfeledkezett saját munkájának jobb megszervezéséről — és így — 326.74 forint túlóradíjat állított be magának...*

A munkaeljárások észszerűbb megszervezése eredményeként a dolgozók részéről hétköznapokon túlóra csak elvétve merül fel. Az így megtakarított túlórákat — hogy „kárba ne vesszenek" — ugylátszik maguknak igyekeztek biztosítani az említett főnökök...

De nem jár el ilyen önkényesen minden főnök. Például *Zsoldos* Rozália személypénztár főnök csak a valóban szükséges alkalmakkor túlórázva — mindössze 55.56 forint túlóradíjat tüntetett fel a jegyzéken. Pedig, ha más szemszögből vizsgáljuk a dolgokat, a raktárfőnök havi fizetése 1400 forint, az árupénztár-főnöké pedig 850 forint, szemben *Zsoldos* elvtársnő lényegesen kevesebb illetményével.

Az említett túlórajegyzékek még mindig elbírálás tárgyát képezik az igazgatóság illetékes osztályán. De — gondoljuk — a márciusi túlórák helyességét, vagy helytelenségét most már körülményes lesz megállapítani másfél hónap távlatából... *Több gyakorlatiasságot és kevesebb bürokráciát várnak dolgozóink ezen a téren is!*

Rákosi elvtárs többször is felhívta már figyemünket az ilyen és ehhez hasonló visszaélések kiküszöbölésének rendkívüli fontosságára és mégis, még mindig találkozunk ilyen megtévedt dolgozókkal, akik hivatali beosztásukból egyéni hasznot szeretnének biztosítani maguknak.

Fokoznunk kell tehát éberségünket minden vonalon és kíméletlen harcot kell folytatnunk a szolgálatukat liberálisan ellátók ellen!

Minőségi munkával, termelésünk fokozásával nyujtunk segítséget az imperialista országokban sínylődő munkástestvéreinknek

„T. Szerkesztőség! Nem mulaszthatom el, hogy megkérjem szerkesztő elvtársat, közölje a lapban azt az élményt, melyben a Pestszentlőrinci Járóműjavító NV ünnepségén részesültünk a vasutas szakszervezeti vándorzászló átadása alkalmából.

Ott kell, hogy kezdjem, amikor már az üzembe való belépés pillanatában éreztük az ünnepi hangulatot. Az ünnepi értekezlet előkészületei voltak észlelhetők az egész vonalon. Az üb. helyiségében az elvtársak büszkén, csillogó szemekkel mondogatták, hogy lám, utolsókból is lehetnek elsők, nem mindig a nagyüzemek viszik el a pálmát. Az eredmény, melyet elértek, a jó kollektiv munka eredménye, a műszaki vezetéssel való szoros kapcsolat fenntartása tette lehetővé, hogy a pestszentlőrinci dolgozók elérték ezt a kitüntetést.

Az ünnepség megkezdése után, mely kis műsorral volt fűszerezve, az NV üb. titkára üdvözölte a megjelenteket, majd Gáspár elvtárs tartotta meg beszámolóját, melyet követett a vállalat műszaki igazgatójának rövid beszámolója. Majd Papp elvtárs, a Közlekedésügyi Minisztérium kiküldöttje beszélt. Lelkes hangulat ragadta magával a dolgozókat és küldötteket. A zászló átvételekor fogadalmat tettek a munka termelékenységének emelésére és arra, hogy ehhez a szakszervezeti vándorzászlóhoz még az élüzemjelvényt is megszerzik.

Nekem az az érzésem, hogy abban a kis üzemben ezt a fogadalomtételt a valóság fogja követni és nem leszek meglepve, ha a Pestszentlőrinci Műhely ormain a vándorzászló mellett nemsokára az élüzemjelvény is tündökölni fog.

Az ünnepség keretében Papp elvtárs, a közlekedés- és postaügyi minisztérium kiküldöttje sztahánovistáiknak díszoklevelet osztott szét és bár csak hét oklevél került kiosztásra, meglátásunk szerint a legközelebbi kiértékelésnél ez a szám duplájára fog emelkedni. Megkapó látvány volt, amikor az üzem egyik sztahánovista alvázlakatosa, deresedő fővel igéretet tett a vándorzászló megtartására, majd a díszoklevelet nézve, azt mondotta: „Ezt meg az unokámnak fogom megmutatni!" — és könnyes szemmel ült vissza helyére. Ez az elvtárs abban a pillanatban, amikor ezeket a szavakat mondotta, úgy érzem, hogy tapasztalatait, szakmai tudását továbbra is fejleszteni és átadni fogja az üzem ifjúmunkásainak, hogy ezzel is — igéretéhez híven — a vándorzászló megtartását biztosítsa.

Érdekessége volt az értekezletnek az is, hogy eltérően az ünnepi értekezletektől, a hallgatók soraiból több hozzászólás volt úgy fizikai, mint szellemi részről. Ez bennem azt a benyomást keltette, hogy a fentemlített élüzemjelvény elnyerésének ezek a megnyilvánulások biztos zálogai.

Mi, az Istvántelki Járóműjavító NV-től négyen voltunk kiküldve, hogy tanúi lehessünk a Pestszentlőrinci Járóműjavító NV vándorzászló átadási ünnepségének és láthattuk, hogy a szocialista munkaversenyek hatalmas vetélkedése során hogyan győzi le *„Dávid" „Góliátot"*, a kollektiv versenymozgalom szellemében. Mi tudjuk azt, hogy Pártunk és annak szeretett vezére, Rákosi elvtárs irányításával, a Szovjetunió gazdag tapasztalataira támaszkodva, még tovább fejleszteni, erősíteni tudjuk a szocializmust építő népek békeszerető táborát.

Mi, istvántelki dolgozók, kívánjuk a Pestszentlőrinci Járóműjavító NV-nek, hogy továbbra is a minőségi munka szemmeltartása mellett, termelésük fokozásával harcoljanak a béketábor megerősítéséért, hogy az imperialista országokban sínylődő elnyomott munkástestvéreinknek segítséget és bátorítást nyujtsanak ezzel is a további küzdelemhez.

Éljenek a szocialista vasutat építő magyar vasutasok!

VERECKEI JÁNOS
termelési felelős, Istvántelek.

25 kocsi kiszabás helyett 50 kocsit adtunk át a forgalomnak

A Pestszentlőrinci MÁV Járóműjavító N. V. dolgozói április 29-én táviratot juttattak el a Vasutas Szakszervezet Központi Vezetőségéhez. Ebben a következőket irják:

„Örömmel jelentjük, hogy május elsején felajánlásunkként az április havi tervet 200 százalékra teljesitettük. Eredményeinket a Szovjetunió hős vasutasainak példamutatása nyomán, Pártunk és annak szeretett vezére, Rákosi elvtárs vezetésével értük el. A kiszabott 25 kocsi helyett 50 kocsit adunk át a forgalomnak. Rákosi Mátyás elvtársat és miniszterünket, Bebrits Lajos elvtársat büszke örömmel értesitettük teljesitményünkről. Eredményeink nem lesznek elbizakodottá bennünket. Igérjük, hogy még fokozottabb munkavállalással fogjuk erősiteni a Szovjetunió vezette béketábort.

Az élüzem második fokozatával kitüntetett MÁV Pestszentlőrinci Járóműjavító N. V. dolgozói"

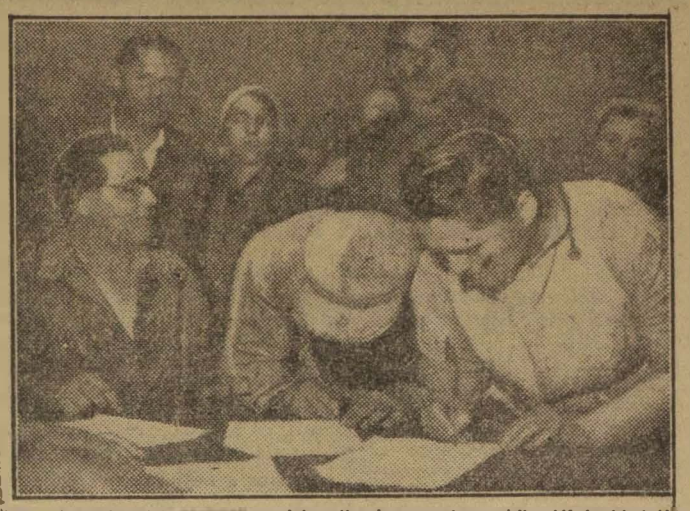

Több mint hétmillió [illegible] a dolgozóknak a száma, akik aláírásukkal tiltakoztak a háborús [illegible], az imperialisták mesterkedései, az atombomba használata ellen. Üzemeink dolgozói harcos kiállással, a békeívek lelkes aláírásával csatlakoztak a világ százmillióinak békemozgalmához.

Igérjük, hogy békénk elszánt harcosai leszünk...

Néhány hete annak, hogy hazánk felszabadulásának ötödik évfordulóját ünnepelhettük. Dicsőséges felszabadításunknak, a hatalmas Szovjetuniónak köszönhetjük, hogy a háború nagy veszteségeit helyreállitottuk és támogatásával építhetjük hazánkban a szocializmust. Pártunk, Rákosi elvtársunk megmutatta, hogy mely utakon kell járnunk és tapasztalt kézzel irányit bennünket. Támogat és segit nagy céljaink megvalósításában a hatalmas Szovjetunió, a béketábor biztos őre. A béketábor megerősítésében támogat minket az egész haladó emberiség. Minden okunk megvan arra, hogy dolgozó népünk bizalommal tekintsen a jövőbe. Eredményeink is állandóan növekednek. Felszabadulásunk ünnepére bebizonyitották dolgozóink, hogy felajánlásaikkal az egységes béketábort erősitik.

Május 1 tiszteletére is megmutattuk munkánk még tökéletesebb elvégzésével, hogy 6. szabad májusunkat kibontott vörös lobogónkkal, dallal, vidámsággal ünnepelhettük.

Igérjük, hogy békénk elszánt harcosai leszünk, a béketábor megerősítésében méltóan kivesszük a részünket. Nem elégszünk meg ezekkel az eredményekkel, amelyeket ezidáig elértünk és állandó felvilágositó munkát fogunk végezni, hogy szélesedjen és erősödjön a hatalmas béketábor. Ezzel válaszolunk az imperialista háborús gyujtogatóknak, hogy mi sziklaszilárdan állunk a béke megvédésében. A háborús gyujtogatóknak és a népi demokrácia ellenségeinek aljas aknamunkáját figyelemmel kisérjük és minden alkalommal leleplezzük őket. Mi, magyar dolgozók tudatában vagyunk annak, hogy szocialista épitésünket csak akkor tudjuk biztositani, ha a dolgozó nép vagyonát, szabadságát minden erőnkkel és tudásunkkal megvédjük. Hogy ezt elérhessük, legfontosabb elméleti színvonalunk emelése és ezért kérem a dolgozó munkástársaimat, hogy az oktatási vonalat magukévá tegyék. Minden műhelyi dolgozónak becsületbeli kötelessége kiállni a Békekongresszus határozata mellett.

Aláirásával, május 1-i felvonulásával bizonyitékot tett a hatalmas Szovjetunió vezette béetáborhoz való hűségéről.

A haladó emberiség békéjének megvédésére mi, magyar kommunisták Pártunk és kormányzatunk támogatásával fejlesszük és erősitsük demokratikus honvédségünket, mely a nép fiaiból tevődik össze.

Mi is, az Istvántelki Járóműjavító Nemzeti Vállalat dolgozói büszkék vagyunk a Tóth Lajosokra, Ötvösökre és Urbánszkiakra, kik a munkapadtól mentek honvédségünkhöz, hogy honvédségünk a dicsőséges Szovjetunió hős hadseregének példája nyomán erősithesse a világ dolgozóinak nagy béketáborát.

Éljen Sztálin, a világ dolgozóinak bölcs tanitója, a békeharc lángeszü vezére, a magyar nép nagy barátja.

Éljen és viruljon a szocialista Magyarország és annak bölcs vezetője, Rákosi Mátyás elvtárs!

Gelléri Dezső sk.
élmunkás, vasesztergályos
Istvántelki Járműjavító NV

Vízrebocsátották az első Bulgáriában épült tengerjáró hajót

A bulgáriai Sztálin-város kikötőjében vízrebocsátották az első Bulgáriában épült tengerjáró hajót. A hajóavatási ünnepség részvevői üdvözlő táviratot intéztek Sztálinhoz és a Bolgár Kommunista Párt központi bizottságához.

A VASUTAS SZAKSZERVEZET KÉPZŐMŰVÉSZETI ISKOLÁJÁNAK HALLGATÓI a közelmúltban három, kiállításon dijat nyert képet ajánlottak fel a szakszervezet központjának.

A szakszervezet Elnöksége ezúton mond köszönetet a hallgatók figyelmességéért és a felajánlással kapcsolatban 5000 forint folyósitását engedélyezte az iskola korszerűsitésére.

Az újjáépített ferihegyi repülőteret Bebrits elvtárs adta át a forgalomnak.

A ferihegyi repülőtér új forgalmi épülete.

Testvéri üdvözlet a szocializmus építésében, a békéért folyó harcban velünk egysorban küzdő népi demokráciáknak!

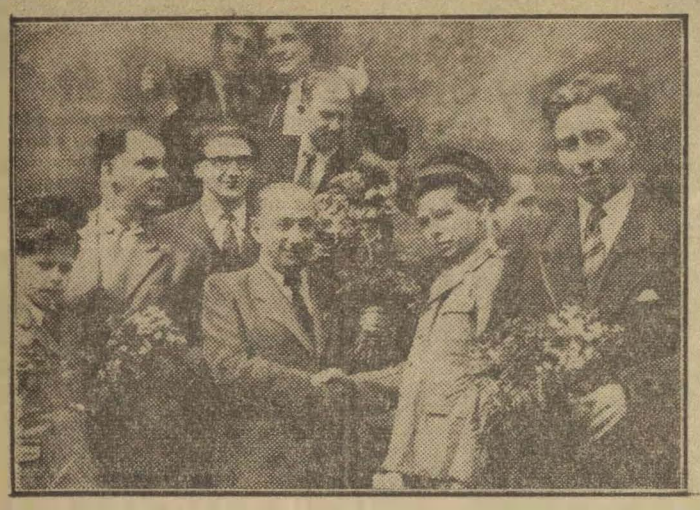

Dimitrij Monin elvtárs, a Szovjet Szakszervezeti Szövetség lapjának, a „Trud"-nak szerkesztőjét és a külföldi vendégeket virágcsokorral üdvözlik a kis úttörő pajtások az Úttörő Vasut beutazása alkalmával. Mellette balról Stelian Moraru, Alfred Löwy, jobbról Alfons Drouard elvtársak.

MEGALKUVÁS NÉLKÜL, KEMÉNYEN HARCOLJUNK A BÉRCSALÓK ELLEN

Az államvasúti üzemekben egyre gyakrabban fordulnak elő a termelés vonalán olyan jelenségek, amelyek nem a szocializmus építését szolgálják. Egyes magukról megfeledkezett dolgozók az öntudat hiánya következtében olyan törekvéseknek adnak kifejezést, hogy minél kevesebb munkáért minél több bért érhessenek el. Ezek a törekvések nem a népi demokráciánk gazdasági erejének növelését szolgálják, hanem a reakció uszályába kerülve, ilyen irányú cselekedetükkel romboló tevékenységet fejtenek ki a munkásosztály soraiban.

Megnehezíti az ezek elleni harcot, hogy az öntudatos dolgozók nem leplezik le soraikba beférkőző ellenséges ügynököket és gyakran még maguk is beleesnek a bérdemagógok hálójába.

Gyakran üzemeinkben lévő szakszervezeti helyi szervek is olcsó népszerűségre törekedve nem leplezik le az ilyen törekvéseknek helytelenségét, hanem helytelen intézkedéseikkel még elő is segítik ezeket a jelenségeket. Nem foglalkoznak kellő súllyal a műszaki értelmiséggel és így azok nem a Párt irányvonalát követik az üzemben, hanem egyes hangos dolgozótól megfélemlítve, a termelés vonalán lazaságokat idéznek elő.

Gyakori eset, hogy a műszaki értelmiség szabad folyást enged a bércsalásoknak és sokszor maga is rossz munkájával elősegíti azokat, mert ezen keresztül kíván népszerűséget elérni a dolgozók között. Mindennapos eset az, amikor az a műszaki munkavállaló, aki meg van bízva a munka felvételével, nem a tényleges javításokat írja be a felvételi lapba, hanem a csoportvezetők bemondása alapján állítja ki azokat. Sokan közülük nem veszik azt a fáradtságot, hogy megállapítsák sajátmaguk azt, hogy mik azok a hibás alkatrészek, melyek javításra szorulnak, hanem megbíznak a csoportvezetőkben és sok munkára hivatkozva, gyakran az irodában végzik el a munka felvételét.

Sűrűn előfordul az is, hogy a munka már régen elkészült, esetleg a járómű már el is hagyta az üzem területét és a munkafelvétel még el sem készült és így utólag már nem is lehet ellenőrizni az elvégzett munkákat.

A művezetők közül sokan nem töltik be azt a feladatot, amit egy művezetőnek az üzemben be kell töltenie. Sokan úgy vélik, hogy akkor végeznek jó munkát, ha nem mutatnak rá a dolgozóknak rosszul végzett munkájára, a minőségi előírásokat az átvételnél mellőzik. A munka elvégzésének ellenőrzésénél nem járnak el kellő gondossággal, sok munkadarab kerül elszámolásra, ami a valóságban el sem készült és így a bércsalásokra tág teret engednek. Sok helyen tapasztalható üzemeinkben, hogy a dolgozók egy része azokkal a művezetőkkel szemben, ha az a munkáját helyesen végzi el, ellenségesen lép fel. Gyakran hallani olyan hangot, hogy bejelentik a párttitkárnál, a politikai tisztnél és ÜB-nél és ezzel terrorizálják a művezetőket a szabálytalanságok elnézésére. Nem egy esetben úgy a Párt, mint a szakszervezeti helyi funkcionáriusaink is beleesnek a tömeg uszályába és hogy a népszerűségüket megtartsák, a dolgozók által képviselt helytelen álláspontra helyezkednek és így a műszaki vezetés elveszti azt a biztos támpontot és segítséget, amit éppen Pártunk és szakszervezetünk nyujt a termelés vonalán.

Igy történhetett meg az egyik üzemünkben, hogy funkcionáriusaink intézkedésére az üzemben az időfelvételeket be kellett szüntetni és az időfelvevőt arra utasították, hogy menjen le a dolgozókhoz és olyan nyilatkozatot tegyen, hogy helytelen volt az idáig végzett munkája, mert a Párt utasítása, hogy az időfelvételeket be kell szüntetni. Az üzemi bizottságoknak a tömegektől való elszakadására jellemző, hogy ezekről a jelenségekről nem tudnak semmit, dacára annak, hogy az üzemben még műhelybizottságok is működnek.

A dolgozóktól sokszor hangzik el a norma megállapításnál, hogy a 110—120 százalékra teljesítő norma nem jó, az túl szoros és szerintük csak az a jó norma, amivel legalább 150—200 százalékot lehet teljesíteni. Az időfelvételt végző műszaki személyzet nem kapja meg azt a támogatást, ami az ő felelősségteljes munkájához szükséges. Pedig „Technikai normák nélkül — mondotta Sztálin elvtárs — a tervgazdaság lehetetlen. Technikai normák kellenek azonkívül arra is, hogy az elmaradt tömegeket az élenjárók előrevigyék. Technikai norma — a nagy szabályzó erő, mely a termelésben a munkások széles tömegeit a munkásosztály élenjáró elemei köré csoportosítva szervezi meg." Sztálin elvtársnak ezen tanítását különösen meg kell szívlelni a Párt, szakszervezeti és üzemi vezetőknek és el kell követni mindent arra vonatkozóan, hogy Pártunk útmutatását a dolgozók soraiban végre is tudjuk hajtani. Gyakori eset az, hogy technikai változás következtében nem állapítanak meg új normákat és a régi elavult normákkal díjazzák az új gépen végzett munkát is és ezáltal normalazítás következik be, ami a dolgozóknál jogos nyugtalanságot kelt. Ezeket a hiányosságokat sokáig lehetne még sorolni. De az itt elmondottak, — ha megvizsgáljuk üzemeinkben mindenhol megtaláljuk. Jövő munkánk irányvonala az kell legyen, hogy hibáinkat felszámoljuk, a műszaki vezetésnek munkáját legmesszebbmenően támogassuk, mert csak a termelés fokozásával, az önköltség csökkentésével valósíthatjuk meg hazánkban is a Szovjetunió példáját követve Pártunk vezetésével a szocializmust.

Máté Sándor

A magyar ifjúság azon igyekszik, hogy Pártunk legjobb, legharcosabb, leghűbb segítőtársa legyen

Az új, egységes ifjúsági szövetség csak akkor lesz erős és feladatát csak úgy tudja eredményesen elvégezni, ha biztosítva lesz az ifjúsági szövetség munkájában a Párt vezetése, hogyha az ifjúsági szövetség Pártunk politikájának szellemében fog dolgozni és Pártunk politikájától egy jottányira sem tér el, ha hűen fogja követni Pártunkat és megfogadja Pártunk szeretett vezérének, Rákosi elvtársnak tanácsait.

(Farkas Mihály elvtárs beszédéből.)

„T. Szerkesztőség! Mi, vasutas ifjúmunkások fokozott jó munkával készülünk az egységesítő Ifjúsági Kongresszusra. A Nyugati pályaudvar ifjúmunkásai már megtették kongresszusi felajánlásaikat és a május elsejei felajánlások teljesítésével is megmutatták, hogy minden erejükkel a békéért harcolnak.

"Célul tűztük ki magunk elé, hogy jobbat és többet termelünk a béke megerősítéséért és az ötéves terv mielőbbi megvalósításáért. Így válik lehetővé országunkban a szocializmus biztos alapjainak lerakása.

Ha az Ifjúsági Szövetség jelentőségét vizsgáljuk, első pontként kell tárgyalnunk magának *az ifjúságnak* a jelentőségét. Ahogy a harctéren küzdő hadsereg képtelen megállni a helyét, ha nincsen megfelelő utánpótlása, épp úgy halálra van ítélve minden olyan ország, amelynek nincsen jólképzett, erősakaratú, szervezett fiatalsága. Hogy milyen erőt jelent az erős, egységes ifjúsági szervezet, annak gyönyörű példája — mindnyájunk példaképe — a lenini Komszomol, amely a Bolsevik Párttal összeforrva, annak vezetésével, mind a békés építésben, mind pedig a Nagy Honvédő Háborúban a Pártnak legerősebb támasza volt.

Ez a cél lebeg előttünk is és a célhoz egy lépéssel való közelebbjutás az egységes Ifjúsági Szövetség megalakulása. Így megszűnik ifjúságunk tagoltsága.

Az ifjúság egységes szervezete Pártunk vezetésével tudja csak megvalósítani nagy célkitűzéseit és elsősorban az ifjúság nevelését. Az egységbe tömörült ifjúság egységesen tudja akaratát érvényesíteni a békéért indított hatalmas és fáradhatatlan harcban. Senki számára sem közömbös, hogy a szocializmus útján haladó országunk továbbfejlesztésének nagy ügyét milyen ifjúság fogja folytatni!... Sohasem szabad megfeledkeznünk arról, hogy ilyen szerepre csak kora ifjúságtól fogva képzett, politikailag fejlett, öntudatos, szervezett ifjak lehetnek alkalmasak.

Az ifjúságnak különösen ki kell vennie részét a termelésből és tanulásból egyaránt, hogy bebizonyítsuk azt, hogy alkalmasak leszünk majd arra, hogy dolgozó népünk élenjáró vezetői legyünk. *Éberen kell őrködnünk mindenen, ami szocialista hazánk építését szolgálja!*

Nálunk, helyi viszonylatban, elsődleges feladatunk az ifjú dolgozók fokozottabb megszervezése és a mozgalmi életbe való bekapcsolása, hogy alapszervünk tagjait — *Rákosi* elvtárs bölcs irányítását követve — szocialista társadalmi rendünk minél öntudatosabb és harcosabb tagjaivá neveljük.

Mi, ifik, a Nyugati állomás dolgozói, ígérjük, hogy Pártunk irányításával harcolunk a béke megvédéséért és fokozzuk termelékenységünket, hogy szocialista országunkat mielőbb felépíthessük.

Szabadság!

Géczi Gyula, SZIT-titkár."

Lengyelországban meggyorsítják a vasúti közlekedést

Lengyelországban meggyorsítják a *vasutközlekedést és felemelik a vonatok számát.* A Varsó—Berlin expresz útját meghosszabbítják Párizsig „Északi Expresz" névvel. Megjavult a szovjet-lengyel vasútak összeköttetése is.

A szovjet, román és francia világszövetségi küldöttek megtekintették Budapest nevezetességeit, megtekintették a fasiszta vandál pusztítás nyomait, de meglátogatták azokat a helyeket is, ahol a hatalmas Szovjetunió segítségével, Pártunk irányításával a dolgozó magyar nép szebbnél-szebb újjáépítési és alkotási eredményeket mutathat fel.

Gyulai Elemér pártonkivüli hídműhelyi dolgozó:

Megköszönöm a Pártnak és Rákosi elvtársnak egyre szebbé és jobbá váló életünket

„T. Szerkesztőség! A MÁV Hídépítő NV dolgozója vagyok, egy a sokszáz közül. Úgy érzek, úgy gondolkozom, mint népünk millióі és mint a többi, más országokban élő 800 milliónyi dolgozó testvérem. Számomra is ugyanazt jelentik az elkövetkező ünnepi napok, a Szakszervezeti Világszövetség Elnökségének és Végrehajtóbizottságának budapesti kongresszusa, mint amit a szocializmusban élni akaró minden dolgozónak jelentenek: a békéért vívott élet-halálharcban szerzett újabb talpalatnyi földet, újabb biztató sugarat a végső győzelem ragyogásából.

A közelmultban hatodszor ünnepeltük a békés, szabad május 1-ét, amely már nemcsak a munka és a kenyérért vívott harc ünnepi seregszemléje, hanem számunkra már a hatodik éve a szabadságnak, a munkáskezek egybefonódásának, a győzelemnek újjongó diadalmenete. Megszámlálhatatlan tömeg egyemberként harsogta a legnagyobb ember, Sztálin elvtárs nevét és a rajongott vezérünkét, Rákosi elvtársét. Most, amikor az ünnep hangulatában nagyobbat lendül a kalapács, gyorsabban halad a kés az esztergapadon, frissebben megy a mezei munka az egyre izmosodó szövetkezetekben, gyorsabban szánt a toll a papiroson, újra megnyilik számunkra az erők forrása. Különböző országok szakszervezeteinek vezetői a mi fővárosunkból fogják a mi nevünkben kinyilatkoztatni: békét akarunk!

Bízom a sokmilliónyi szervezett dolgozó akaratának erejében, melyet a hatalmas Sztálin és a legyőzhetetlen Szovjetunió tüze edz acélból és derülátó nyugalommal végzem munkámat, hiszen percről-percre a jobb jövőt, a szocializmust építem vele. Meghitt otthonom családom [illegible] ébren őrködünk és nem ijedünk meg a háborús uszítók tehetetlen fogvicsorgatásaitól. Mindannyiunk fülében benne cseng az ének: „A béketábor legyőzhetetlen, a béke útja biztos út, ha összetartunk rendületlen, legyőzzük végleg a háborút".

Hiszem, hogy Indonézia, Vietnam, Spanyolország, az USA és sok más ország elnyomás alatt szenvedő dolgozói rövidesen velünk együtt örülhetnek a haladó eszmék győzelmének.

Ezért a győzelemért én is harcolok, mi is harcolunk, a termelés frontján védjük a békét. Hiába reménykednek a régi rend hívei háborúban, gazdasági válságban, mi megmutatjuk, hogy azért is élni fogunk napról-napra jobban és egyre többet termelve.

Szeretettel köszöntjük a vendég elvtársakat, hogy egymás kezét megszoríthassuk, hogy egymás szemébe nézhessünk, hogy szemünk összevillanása lüktető áramként járja át egész dolgozó társadalmunkat. Megmutatjuk majd nekik, hogyan dolgozunk, hogyan emelkedik napról-napra a grafikon görbéje. Hogyan válik óráról-órára valósággá az, amit az ötéves tervben elképzeltünk.

Kedves Szerkesztő Elvtárs! Papírra vetett [illegible]mmal is szeretném megköszönni a Pártnak és Rákosi Mátyás elvtársnak egyre szebbé és jobbá váló életünket, a szovjet hősöknek, hogy a fasizmus megsemmisítésével levették kezünkről a bilincseket és szeretném, ha ezek az egyszerű sorok valami keveset kifejeznének abból a mérhetetlen hálából és köszönetből, amellyel életünk jobbraforulásáért, szabadságunk és [illegible] megvédéséért, a világ dolgozói nagy vezérének, népünk atyai barátjának, tanítónkak, Sztálin elvtársnak tartozunk.

Gyulai Elemér,
MÁV Hídépítő NV dolgozója

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének Központi Énekkara rövid egyéves fennállása óta sok sikert könyvelhet el. Legutóbb a MÉMOSZ székházban a Szakszervezeti Világszövetség küldöttei tiszteletére rendezett kultúrestén aratott hatalmas sikert, ahol tomboló tapsviharban megismételtették velük Alexandrov: „A győzelem dala" című gyönyörű dalművet a Vasutas Szakszervezet Központi Fúvószenekarának közreműködésével.

NÉZZÜK CSAK MEG HANYAGSÁG-E, VAGY SZABOTÁLÁS?

Sztálin elvtárs ezt tanítja: „Mit jelent az, ha a munkások élnek a lehetőséggel és nyíltan, őszintén bírálják a munka fogyatékosságait, javítják a munkánkat és viszik azt előre? Azt jelenti, hogy a munkások az ország, a gazdaság és az ipar vezetésének cselekvő részesévé válnak. Ez pedig feltétlenül erősíti a munkásokban azt az érzést, hogy övék az ország, fokozza aktivitásukat, éberségüket, műveltségüket."

Mi is élünk ezzel a lehetőséggel. Nézzük csak meg, hanyagság-e, vagy szabotálás az alábbi, vizsgálatot érdemlő eset.

Galcsi Ferenc műszaki felügyelő 1948. december 10-én 102-es jellegű teherkocsi ágytok, ágycsésze nyomlemez rögzítése tárgyú újítási javaslatot adott be a Budapesti Igazgatósághoz. Itt helyeslő szakvéleményt adtak és 1948 december 29-én a javaslatot a volt E. III. osztályhoz terjeszti fel. Az E. III. ugyancsak helyesli az újítást és azt tárgyalás céljából ügyiratba teszi. Az E. III. az E. I. osztállyal egyetértve az újítási javaslat bevezetését határozza el, de előzőleg 1950 második hó 1-i határidővel a javaslat kipróbálását rendeli el. Az E. II. osztály a javaslattal kapcsolatos nyomlemez fülek felhegesztését 2000 csapágyon rendeli el. A próbaidő leteltével a 7. D. kocsicsoportja jelenti, hogy nem 2000 csapágyon, hanem 3200 darabon alkalmazták az újítást.

Ekkor jön *Bánkuti* Péter elvtárs 1950. II. hó 27-én azon újítási javaslatával, hogy az öntöttvas nyomlemezek kovácsolt vasfülekkel, hegesztés útján való ellátása csak kárt okoz Népgazdaságunknak és kéri, hogy az ezzel kapcsolatos munkákat sürgősen szüntessék be. *Bánkuti* elvtárs nem is várt jutalmat újítási javaslatáért, de úgy gondolta, hogy elgondolása a bürokrácia rengetegében elvész és talán újítási javaslatként mégis figyelembe veszik.

Lőrinc Endre Istvántelki Járóműjavító NV hegesztő átvevője ugyancsak jelenti 1950. II. hó 10-e táján a 7. D.-nél székelő MAV hegesztő szakértőjének, hogy lehetetlen dolog öntöttvashoz kovácsolt vasat villanyhegesztéssel felerősíteni és sürgős intézkedést kér.

De ezt teszi *Szabó* István Istvántelki Járóműjavító NV művezetője is. De mitsem használnál a felszólamlás, sem az újítási javaslat. *Bánkuti* Péter újítási javaslatát, mely szerint a nyomlemezek átalakítását sürgősen szüntessük be, az illetékesek elutasítják.

„De ha már lúd, legyen kövér." Ennyi felszólamlásra, ahelyett, hogy az ügyet közelebbről megvizsgálták volna és a Népgazdaság megkárosítását jelentő új átalakítást beszüntették volna, csak természetes, hogy a nyomlemezek 3200 csapágyon való átalakítása után azoknak további átalakítását rendelték el. Határidőként 1950 augusztus 15-ét jelölték ki.

Dicséretreméltó, hogy a határidőt nem az ötéves terv végére jelölték ki, pedig milyen kár, mennyivel szebb lenne az ügy, ha ezt a műszaki abszurdumot 80.000 csapágyra alkalmazták volna.

Megjegyezzük, hogy a javasolt átalakítás lehetetlenség 5 perc alatt, első rápillantásra megállapítható. Nagy baj lehet ott a szakértelem körül, ahol 2 évre van szükség ahhoz, hogy eleve rossz megoldásról valami jót süssön ki.

Sztálin elvtárs tanítását úgylátszik nem ismerik az illetékes tényezők, nem tudják, hogy a szocialista verseny a tömegek tárgyilagos, forradalmi önkritikájának kifejezése, amely a dolgozók alkotó kezdeményezésén alapszik, arra támaszkodik. Mert vajjon nem kritika, önkritika, mégpedig annak legnemesebb vállfaja-e, amikor

a dolgozó a tétlenség, a megszokás, a vaskalaposság ellen fordul...

Bizony kritika ez, melynek nyomán fejlődik a technika, megjavul a termelési folyamat megszervezése és mindenekelőtt emelkedik a munka termelékenysége, mely végkép legyőzi a kapitalizmust, s megteremti a szocializmus felépítésének előfeltételeit.

Várjuk a vizsgálat eredményét, mert olvasóink kíváncsiak rá.

Felavattuk Pászty elvtárs síremlékét

május 7-én avattuk fel Pászty Károly elvtársnak, a vasutas munkásmozgalom egyik elindítójának síremlékét a kerepesi-úti temetőben. A síremléket, amelyet emlékezésül állítottak a Vasutas Szakszervezet tagjai, Végh Lajos elvtárs elnök ünnepélyes keretek között avatta fel. Utána Gyulai Elemér a Máv. Hidműhely dolgozói, Garai Armin elvtárs pedig a vasutas munkásmozgalom régi harcosai nevében mondott beszédet

A Központi Számfejtő Hivatal felhívása a vasutas nyugdíjasokhoz

Tájékoztatásul közöljük, hogy Budapest közigazgatási területén (I—XXII. ker.) lakó MAV nyugdíjas kartársainkkal, hogy az elhalt igényjogosult eltemettetését rendező fél, aki megfelelő anyagi eszközökkel nem rendelkezik, a Magyar Államvasutak Betegségi Biztosító Intézettől járó temetkezési segély összegét a Főváros Temetkezési Községi Vállalatra engedményezheti.

Ebben az esetben az érdekeltnek a következőképpen kell eljárnia:

Az elhalt igényjogosult eltemettetését rendező fél tehát az elhalt igényjogosult halotti értesítőjével jelentkezik a Főváros Temetkezési Községi Vállalat területileg illetékes irodájában, ahol bejelenti, hogy az elhalt a MAV BBI-nek igényjogosult tagja és a MAV BBI-től járó temetkezési segély összegét a Községi Vállalatra kívánja engedményezni.

Bejelentése után a Községi Vállalat kiszolgáltatja részére az e célra rendszeresített három szelvényből álló engedményező nyilatkozatot, amelynek első értesítőszelvényén közli a temetés előreláthető költségeit.

Az eltemettetést rendező fél ezzel az engedményező nyilatkozattal jelentkezik az Államvasutak Központi Számfejtő Hivatalában (Budapest, Erzsébet-krt. 45), ahol az igényjogosultságot, valamint a MAV BBI-től járó temetkezési segély összegét igazolják és az eltemettetést rendező fél által szabályosan aláírt engedményező nyilatkozatot visszatartják (II. szelvény).

A III-ik szelvényt pedig az érdekeltnek visszaadják, amellyel az érdekelt ismét jelentkezik a Temetkezési Községi Vállalatnál, ahol az eltemettetés valóságos költségei, valamint a BBI-től járó temetkezési segély között mutatkozó esetleges különbözetet az érdekelt kézpénzben kiegyenliteni tartozik és a továbbiakban az elhalt igényjogosult eltemettetéséről a Községi Vállalat intézkedik.

Megjegyezzük, hogy a temetkezési segély ügyében a Központi Számfejtő Hivatal a jelentkezőket a hivatalos idő alatt bármely időben fogadja a halotti értesítő felmutatása esetén.

Nyomatékosan felhívjuk azonban nyugdíjas kartársaink figyelmét, hogy a fentebb vázolt eljárás kizárólag Budapest közigazgatási területén lakó nyugdíjas kartársakra vonatkozik. A vidéken lakó kartársak temetkezési segélykiutalása továbbra is addig, amíg a vidéki Temetkezési NV-kel a tárgyalást befejezzük, a temetkezési segély kiutalása a régi módozatok szerint történik.

Juhász Boldizsár pályamunkás írja:

„A szocialista bérrendezés óta 360 forint helyett 600 forintot keresünk"

„A KÖZLEKEDÉS Szerkesztőségének! A Budapest Keleti pályaudvar I. Pályamesteri Szakasz dolgozóit a multban olyan érzés töltötte el, hogy miránk, pályamunkásokra, legkevésbbé van a vasútnak szüksége. Joggal gondolhattuk ezt, mert mondhatnám, a legalacsonyabb bérezést kaptuk.

Megváltozott azonban a helyzet, mikor az előzőleg a reakció által annyira megkritizált és jogtalanul támadott szocialista bérrendezés megtörtént. Felfogásunk gyökeresen megváltozott attól a perctől kezdve, hogy megismertük: mi is vollaképpen a szocialista bérezés.

Munkakedvünk megkétszereződött, amelyet legjobban bizonyít teljesítményünk rohamos emelkedése.

Igyekszünk teljesítményben dolgozni, egyéni versenykihívásokat kezdeményezni.

Hála mindazért, amelyben bennünket részesít Népköztársaságunk Kormánya. Életszínvonalunk állandóan emelkedik.

A szocialista bérezés előtt mindössze 340—360 forintot tudtunk átlagosan keresni havonta. A bérrendezés után már elérjük a havi átlagos 550—600 forintot is.

Mindezeket az eredményeket azonban soha el nem érhettük volna, ha a nagy Szovjetunió fel nem szabadít bennünket, s Pártunk és annak szeretett vezére, *Rákosi* elvtársnak útmutatását magunkévá nem tettük volna. Megfogadtuk tanításukat és nagy Pártunk hathatósan segítségünkre sietett nekünk, a multban legelnyomottabb munkásrétegnek a szocialista bérrendezés havonta több mint 200 forintot jelentő anyagi juttatásával.

Elvársi üdvözlettel:

Juhász Boldizsár
kinevezett előmunkás"

Levél

SZUROV: „SZABAD A PÁLYA" CÍMŰ DARABJÁNAK ORSZÁGOS SIKERÉRŐL

„T. Szerkesztőség! Engedjék meg, hogy a KÖZLEKEDÉS hasábjain beszámoljak Anatol *Szurov* Sztálin-díjas szovjet író „Szabad a pálya" c. színművének szakszervezetünk kezdeményezésére az istvántelki munkásszínjátszók által, az ország különböző helyein tartott előadásaikról. Első alkalommal *Pányin* elvtárs tiszteletére mutattuk be igen nagy sikerrel, február 17-én Istvántelken. Azóta 30 alkalommal játszottuk kb. 15.000 vasutas dolgozó és hozzátartozóik előtt az ország különböző városaiban. (Debrecen, Nyiregyháza, Miskolc, Székesfehérvár, Szolnok, Sopron stb.).

Ez a darab a szocialista-realista színjátszás egyik kiváló alkotása, mely bennünket főleg azért érint közelebbről, mert témáját a vasút életéből meríti. Előadásaink során mindenhol vitát tartottunk és értékes hozzászólásokat kaptunk. Miskolcon *Tóth* III. János, a kitünő sztahánovista, azóta Kossuth-díjas mozdonyvezető, vita során kiemelte, hogy a darab mondanivalóját megértette és ezentúl még jobban fog harcolni a szocialista vasút megteremtéséért.

Átlagban előadásonként 7—8 hozzászólás volt. Legtöbben párhuzamot vontak a régi operett, hasonló műfajok és a bemutatott színmű között, hangoztatván, míg az előbbi félrevezetni igyekezett a dolgozókat, addig ez a színmű nevel, oktat és iránytmutat a jövőre. Krutyilin és *Kondratyev* alakjaiban jól meglátták a vasút fejlődésének az ellenségeit, felismerve azt, hogy hozzájuk hasonlóak még ma is találhatók a mi vasutainkon akik ellen minden erővel küzdeni kell.

A színműbeli újítók küzdelmeit a legnagyobb rokonszenvvel kiséri a hallgatóság és amikor a sok akadály, lekicsinylés után is győzedelmeskednek, viharos tapsban tör ki. Itt ki kell emelnem az ifjú elvtársak hozzászólásait, akik mondották, miként a darabban Rubcov és végül Drozdov támogatják őket, úgy kell minden becsületesen érző embernek támogatni, bátoritani és biztatni az életben is munkájukat. Szibirjakov mozdonyvezető alakját, aki a néki nyújtott jutalom aranyórát visszautasítja, mert nem a rákényszerített egyéni rekordot akarja elérni, hanem a kollektiv sikert, melyet végülis diadalra visz, mert bátran megkeresi igazát. Igen! Harcolni kell, mint ahogy Rubcov mondja a darabban *„Mindenki ellen, aki zavarja a munkát."*

Galaschek Ferenc
kultúrfelelős

Tavaly 3500, az idén 25.000 vasutas jelentkezett MHK-próbákra

Az MHK-ban a vasutasok sem akarnak lemaradni. Ezt kellett megállapítanunk, amikor a ferencvárosi vasutaspályán az első ünnepélyes MHK-edzést végignéztük. Tavaly 3500, az idén több, mint 25.000 vasutas jelentkezett az MHK-próbákra és a készülődéseket nézve, sikerrel le is akarják tenni a próbákat.

Ünnepi külsőt öltött erre a napra a Ferencvárosi Vasutas-pálya. A fűtőházi zenekar vidám munkásindulóinak ütemére, felvonulással kezdődött az edzés. Cimma János üb-titkár, majd Takácsi István sportfelelős mondott rövid bevezetőt és útmutató beszédet, majd megkezdődött az edzés. Mintegy 350-en edzettek, mégis símán folyt le minden. A gondos előkészítés jóvoltából valamennyi edzéshelynél két-két edző látta el tanáccsal a dolgozókat.

Az edzésen résztvett az üzem vezetőségének több tagja, valamint számos élmunkás, a szakma legjobb dolgozói, a 2000 tonnás és az 500-as mozgalmak részvevői.

Az edzés után Csabai János, a legjobb teljesítményt elért lakatos élmunkás ezeket mondta:

— Jut már minden bőven a dolgozóknak, úgy, hogy zavartalanul sportolhatunk. A cipők újak és vadonatúj a mez is. Tudjuk jól, hogy a Pártnak köszönhetjük mindezt s ez még büszkébbekké tesz bennünket. Ezért használjuk fel még nagyobb örömmel a sportolás lehetőségét.

közlekedés
A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA
Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVAN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhiv.: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887, 126—452, 124—393.
Szikra Lapnyomda NV. Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Éljen
a Szakszervezeti Világszövetség,
a béketábor szilárd támasza!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 10. SZAM. ★ MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN ★ 1950 május 15.

Harcos üdvözlettel köszöntjük

öt világrész nyolcvanmillió szervezett dolgozóját képviselő Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozását

Május 10-én ünnepélyes keretek között nyitották meg a Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozásait.

A május 10-től 13-ig tartó négynapos tanácskozáson a Vas- és Fémipari, Textilipari, Bőripari, Bányaipari, Közlekedési, Építőipari, Élelmiszeripari és Vegyiipari Dolgozók, valamint a Hajósok, Dokkmunkások, Halászok és Kikötői Dolgozók, a Pedagógusok, a Posta, Telefon és Rádió Dolgozóinak, végül a Mező- és Erdőgazdasági Dolgozók Szakszervezeteinek Nemzetközi Szövetségei elnökei, titkárai és alelnökei tartják együttes megbeszélésüket a tizenkét Nemzetközi Szövetséghez tartozó szakszervezetek mintegy 45 milliós tagsága képviseletében.

A magyar közlekedés 220.000 szervezett dolgozója harcos üdvözlettel köszönti az öt világrész közel nyolcvanmillió szervezett dolgozójának képviselőit, a nemzetközi szakszervezeti mozgalom vezetőit, akik a tanácskozásra eljöttek Budapestre.

A Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtó Bizottsága ülésszakának napirendjén a nemzetközi munkásmozgalom legdöntőbb kérdései szerepelnek. E tanácskozások nagymértékben járulnak hozzá ahhoz, hogy megszilárdítsuk a nemzetközi szakszervezeti egységet és elősegítsük a Szovjetunió vezette béketábor harcát.

Forró lelkesedéssel köszöntjük a tanácskozásokon résztvevő dicsőséges szovjet nép huszonnyolcmillió szervezett dolgozó szakszervezeteit képviselő küldötteket, a nemzetközi szakszervezeti mozgalom élcsapatának képviselőit.

Testvéri melegséggel köszöntjük a hatalmas Kínai Népköztársaság és a velünk együtt szocializmust építő népi demokráciák küldötteit, a kapitalista és gyarmati elnyomás alatt szenvedő, de hősies felszabadító harcokat vívó népek képviselőit, az öt világrészből hazánkba érkezett demokratikus szakszervezetek küldötteit, akik valamennyien a dolgozó százmilliók harcos üdvözletét hozták magukkal.

Alig egy esztendő telt el azóta, hogy az amerikai imperializmus szakszervezeti ügynökei és az uszályukhoz tartozó jobboldali szakszervezeti vezetők — az Egyesült Államok és Anglia szakszervezeti vezetői — kiléptek a Világszövetségből, miután meggyőződtek arról, hogy a munkásosztály egységének megbontására irányuló kísérleteik csődöt mondtak. A nemzetközi reakció hiába építette számításait arra, hogy Deakin, Carey és cinkostársaik kivonulása megsemmisítő csapást jelent majd a Szakszervezeti Világszövetségre. E remények szappanbuborékként váltak semmivé.

A Szakszervezeti Világszövetség nem gyengült, hanem jelentékenyen megerösödött. Erre legjobb példa az, hogy a milánói kongresszus óta tagjainak számát hetvenegymillióról hetvennyolcmillió fölé emelte és az Egyesült Államok, Kanada, Ausztrália, Uj-Zéland és más országok egész sor haladó szakszervezete csatlakozott a Világszövetséghez és szakmai tagozataihoz.

Ha a Világszövetség munkáját vesszük kiértékelés alá, meg kell állapítanunk, hogy a milánói kongresszus óta számottevő eredményt mutathat fel a dolgozók érdekeinek megvédése, a béke és a szakszervezeti szabadságjogok biztosítása érdekében. Ennek jelentősége különösen akkor domborodik ki, ha nem tévesszük szemelől azt a tényt, hogy a reakció elnyomja a munkásosztály törekvéseit és az új világháborúhoz vezető utat úgy akarja szabaddá tenni, hogy áttér a munkásmozgalom eltiprásának fasiszta módszereire. Semmisem bizonyítóbb erejű erre, mint az Egyesült Államokban, Franciaországban és Olaszországban jóváhagyott munkásellenes törvények, a szakszervezetek üldözése, a véres leszámolás ez országok, továbbá Nigéria és India sztrájkoló munkásaival és vezetőikkel.

A gazdasági válság is különösen súlyos csapásokat mér a dolgozókra, elsősorban a gyarmati és függő országokban, ahol éhinség és munkanélküliség dühöng, kényszermunka és faji megkülönböztetés uralkodik. A kommunista pártok mellett a Szakszervezeti Világszövetség is határozottan és következetesen védelmére kel a kapitalista és gyarmati országok dolgozóinak. Az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsai elé egész sor olyan követelést és javaslatot terjesztett, amelyek a dolgozók gazdasági helyzetének megjavítását célozzák. Mint ismeretes, e javaslatok heves ellenállásra találtak az ENSZ angol-amerikai többségénél. Egyedül a Szovjetunió és a népi demokratikus országok küldöttségei támogatták a Szakszervezeti Világszövetség jogos követeléseit.

A Szakszervezeti Világszövetség gazdasági és szociális követeléseinek programját még 1945-ben fogadta el a londoni szakszervezeti világkonferencia és jóváhagyta a Párizsban megtartott első szakszervezeti világkongresszus is. Ezt a programot azután a jelenlegi nemzetközi helyzet feltételeinek megfelelően újra megfogalmazta a Világszövetség Végrehajtó Bizottsága mult év decemberében, a Pekingben tartott ülésén.

A Szakszervezeti Világszövetségnek a munkásosztály életbevágó követeléseiért vivott harca megnyerte a legszélesebb dolgozó tömegek rokonszenvét. Ennek döntő bizonyítéka mindenekelőtt a nemzetközi szakmai tagozatok megalakításának sikere. Az elmult év tavaszától a mai napig tizenkét nemzetközi szakmai szövetség alakult meg.

A milánói kongreszus óta a Szakszervezeti Világszövetség a világ békeszerető dolgozóit összefogó hatalmas béketábor egyik erős tömegszervezete lett. A Világszövetség javaslatára tartották meg a világ minden országában az október 2-i békenapokat hatalmas tömegtüntetésekkel, népgyülésekkel és békeszavazásokkal.

A Világszövetség most bekapcsolódott abba a mozgalomba, amely aláírásokat gyüjt a stockholmi felhívás támogatására az atomfegyver haladéktalan betiltásáért és az atomfegyvert elsőnek alkalmazó kormány háborús bünössé nyilvánításáért. A Szakszervezeti Világszövetség békével kapcsolatos munkásságának megvitatása a Végrehajtó Bizottság ülésén kétségkivül nagy mértékben hozzájárul majd a békefront még nagyobb aktivizálásához.

Ugyancsak hatalmas sikereket ért el a Szakszervezeti Világszövetség a munkásosztály egységéért vivott harcban is. Az imperializmus jobboldali szocialista és titóista ügynökei minden eszközt felhasználnak, hogy nemzeti és nemzetközi viszonylatban is megbontsák a szakszervezetek egységét. A Szakszervezeti Világszövetségbe tartozó szakszervezeti központok azonban felhasználják az alulról kiépített egységfront taktikáját és a szakszervezeti tagok millióit mozgósítják harcra a szakadárok és imperialista-trockista-titóista ügynökök kísérleteinek elfojtására, a dolgozók életbevágó érdekeinek megvédésére.

A Világszövetség budapesti ülésszaka összefoglalja a dolgozók együttmüködési taktikájának eddigi eredményeit és kidolgozza a Szakszervezeti Világszövetség további munkatervét a munkásosztály egységért vivott harcban, amely különösen nélkülözhetetlen a jelenlegi feltételek között.

A budapesti ülésszak kétségtelenül igen fontos állomás lesz a munkásosztály — a béke, a demokrácia és szocializmus hatalmas táborának vezető ereje — egységének további megszilárdítása útján.

A magyar dolgozó nép, s közöttük a közlekedés szervezett dolgozói: a vasutasok, közúti közlekedési dolgozók, gépjárművezetők, hajósok, szállítómunkások, repülők és dokkmunkások jól tudják, hogy szabad életüket és azt, hogy egyre növekvő jólétben építhetik a szocializmust, a felszabadító Szovjetuniónak, a nagy *Sztálinnak* köszönhetik. De azt is jól tudják dolgozóink, hogy mire kötelez mindez. Arra, hogy szabadságukat, függetlenségüket, jobb jövőjüket meg kell védeniök a háborús uszítókkal szemben. Ezért minden képességükkel, minden erejükkel résztvesznek a legyőzhetetlen Szovjetunió vezette, egyre szélesedő békeharcban az imperialista háborús uszítók ellen.

Dolgozóink nagyon jól tudják azt is, hogy a magyar munkás egynek érzi magát az öt világrész bármelyik dolgozójával abban a harcban, amelyet a gyülöletes imperialisták és ügynökeik, a jobboldali szociáldemokraták, a munkásáruló szakszervezeti vezetők és titóista ügynökök ellen folytat.

A hatalmas Szovjetunió önzetlen segítségével, dicsőséges Pártunk vezetésével tovább harcolunk a szállítóipar területén a termelékenység emeléséért, ötéves tervünk mielőbbi megvalósításáért, a szocializmus mielőbbi felépítéséért, hogy a Szovjetunió, a világbéke őre vezette demokratikus tábor küzdelmeiből hathatósan mi is kivegyük részünket.

Dolgozóink meg vannak győződve arról, hogy a Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozásai méginkább megerősíti a világot átfogó hatalmas békemozgalmat, méginkább elmélyíti a nemzetközi proletárszolidaritást, méginkább fokozza a világ elnyomott dolgozóinak szabadságharcát, harcát a békéért, a dolgozók egységéért.

Dolgozóink a termelés területén segítik a Szakszervezeti Világszövetséget ahhoz, hogy a budapesti tanácskozáson jó munkát végezzen. *Vereckei* János a MAV Istvántelki Járműjavító NV termelési felelőse irja lapunknak: *„Mi, istvántelki dolgozók, kivánjuk a Pestszentlőrinci Járóműjavító NV-nek, a vándorzászló átadásával kapcsolatban, hogy továbbra is minőségi munkával, termelésük fokozásával harcoljanak a béketábor megerősitéséért, hogy az imperialista országokban sinylődő, elnyomott munkástestvéreinknek segitséget és bátoritást nyujtsanak ezzel is a további küzdelemhez."* Budapest—Ferencvárosi Fütőház esztergályosa, *Kecsedi* Zsigmond például levelet intézett hozzánk, melyben bejelenti, hogy munkafelajánlással köszönti a Szakszervezeti Világszövetség küldötteit és termelékenységét 90 százalékkal emeli. Hangsúlyozza egyben, hogy a felajánlás nincs határidőhöz kötve, mert tudja, hogy a szocializmust minél hamarabb megvalósítani és a béketábort erősíteni csak jobb és több termeléssel lehet.

A közlekedés szervezett dolgozói tehát megfogadják bölcs tanítónk, *Rákosi* elvtárs útmutatását és a kijelölt úton rendíthetetlenül előrehaladva, szolgálják az egységes és oszthatatlan béke ügyét.

Szakmánk világszövetségi küldötteinek látogatása az Istvántelki-főműhelyben

A Szakszervezeti Világszövetség budapesti ülésszakára hazánk fővárosába érkezett szállítóipari küldöttek meglátogatták a MAV Istvántelki Járműjavító NV üzemét. Balról jobbra: Brandi, Csuta, Horváth, Alfons Breuard, Stellan Moraru, Végh, Bartos, Gugyovics, Gáspár és Tóth elvtársak

ÉLJEN A MUNKÁSOSZTÁLY NEMZETKÖZI EGYSÉGE!
ÉLJEN A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG!

A vasút dolgozói minden eddigi felajánlásukat túlszárnyalva

május elsejére 21,958.121 forint értékű felajánlást teljesítettek

Május elseje, a felszabadult szocialista munka ünnepe volt. Dolgozóink egyik termelési győzelmet a másikra visznek, hogy a termelés frontján küzdjenek a háborús kalandorok, a kardcsörtető imperialisták ellen.

Dolgozóink azt is tudják, hogy a jobb és több munkával döntő győzelmet aratunk a háború erői felett.

Üzemeink öntudatos dolgozói szorosabbra zárták soraikat nagy Pártunk és szeretett tanítónk, *Rákosi* elvtárs vezetésével ezen a május elsején, hogy még jobban helyt tudjanak állni, még jobban fokozzák erőiket a békéért folytatott harcban.

Az egész ország vasutas dolgozói díszes módon teljesítették túl valamennyi eddigi felajánlásukat május elsejére. Valóban el lehet mondani, hogy munkával köszöntötték május elsejét, a békéért küzdő dolgozók százmilliónak harcos seregszemléjét, a szocialista Szovjetuniót, a népek szabadságának és függetlenségének fő támaszát és a Szakszervezeti Világszövetség budapesti konferenciáját.

Közel 22 millió értékű kiteljesítés

Ha a különböző vasúti üzemek május elsejei felajánlásainak kiteljesítését nézzük, akkor a következő képet nyerjük:

Az Északi Járműjavító NV 405.816, — az Istvántelki Járműjavító NV 1,872.156, — a Dunakeszi Járműjavító NV 1,890 423, — a Szolnoki Járműjavító NV 857.000, — a Debreceni Járműjavító NV 193.102, — a Miskolci Járműjavító NV 244.978, — a Szombathelyi Járműjavító NV 610.331, — a Székesfehérvári Járműjavító NV 72.366, — a Pestszentlőrinci Járműjavító NV 748 690, — a Felépítményi és Vasanyagjavító NV 56 970, — a Fatelítő NV-k közül a budapesti 5100, a tokodi 30.500, a dombóvári 32.000 és végül a püspökladányi 26 600 forint értékben túlhaladta és kiteljesítette a felajánlást.

A MAV Hídépítő NV ugyanakkor 198.146, — az Utasellátó NV 555.540, — a Vasuti Főosztály 3,034.665, — a BVKH 31.431, — a GySEV 226.543, végül a Debrecen—Nyírbátori Vasut 9.407 forint értékű munkafelajánlást teljesitett, illetve túlteljesitett.

Igy tehát a Járműjavító NV-k és egyéb üzemek összesen 11,101.763 forint értékű munkafelajánlást teljesítettek.

Ha az egyes igazgatósági területek elosztását vesszük figyelembe, akkor a következő képet kapjuk:

A Budapesti Igazgatóság 15.357 egyéni versenyzője 3,040.844, — a Debreceni Igazgatóság 7.807 egyéni versenyzője 1,023 649, — a Miskolci Igazgatóság területéhez tartozó üzemek 9.042 egyéni versenyzője 2,566.482, a pécsiek 5.427 egyéni versenyzője 1,422.129, — a szegediek 7.682 egyéni versenyzője 964.563 és végül a Szombathelyi Igazgatóság területéhez tartozó üzemek 8.461 egyéni versenyzője 1,838 691 forint értékű felajánlást teljesitettek, illetve túlteljesitettek.

A MAV területén tehát 60.848 egyéni versenyző jó munkával nemcsak biztosította a május elsejei felajánlás sikerét, hanem minden eddigi felajánlásukat túlszárnyalva 21.958.121 forint felajánlást teljesítettek.

Ebből erejükhöz mérten vették ki részüket a pályafenntartás, a forgalom, a kereskedelmi, a vontatás, a szertár és az igazgatóság dolgozói.

A bolgár közlekedési dolgozók üdvözlete

Szerte az országban nagy lelkesedéssel és külsőségeiben is minden dicséretet megérdemlő módon ünnepelték vasutasaink, hajósaink, repülőink, kikötőmunkásaink a hatodik szabad május elsejét.

Nemcsak Budapesten, hanem az összes vidéki szolgálathelyeken egymással versenyezve igyekeztek kitűnni az épületek, az üzemek díszítésében. Szebbnél szebb és ötletesnél ötletesebb dekorációk születtek meg ebben a versenyben.

A központi Vasutpolitikai Osztály az idén is kitünt a Sztálin-úti Vasuti Főosztály gyönyörű, általánosan feltünéstkeltő díszítésével. Hasonlóan szép volt a Közlekedés és Postaügyi Minisztérium homlokzatának méreteinél és színpompájánál fogva is a díszítés. Meg kell dicsérni elsősorban azokat a kislétszámú szolgálati helyeket, ahol öntevékenyen, lelkesen és kitünően oldották meg a nagy nap dekorálási feladatait.

Ugyancsak elismerés illeti dolgozóinkat a fegyelmezett felvonulásért, a lelkességükért, amellyel emelték május elseje jelentőségét és harcos kiállásukat a béke védelmében.

A Vasutas Szakszervezet szervezett dolgozói nevében a Központi Vezetőség táviratot juttatott el a szovjet, a kínai a francia és az olasz vasutasokhoz, amelyben a dolgozók harcos elvtársi üdvözletét tolmácsolták.

A bolgár közlekedési dolgozók szakszervezetének elnöke: T. *Kazaka* elvtárs a következő táviratot juttatta el a vasutas szakszervezethez: *„Kedves Elvtársak! Május elseje — a munka nagy nemzetközi ünnepe alkalmából, forró testvéri üdvözletünket küldjük a magyar vasutasoknak és közlekedési dolgozóknak. Kívánunk nagy sikereket a szocializmus építésében, a békéért és demokráciáért folytatott harcban. A bolgár közlekedési dolgozók szakszervezete: Kazaka elnök."*

A közlekedés szervezett dolgozói továbbfejlesztik a szocialista munkaversenyt, és a Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozásainak sikerét még több és jobb munkával segítik elő.

Gyakorlatilag hasznositják Pártunk, *Rákosi* elvtárs tanitását és felvesszük a harcot tanításuk szellemében, a SZOT legutóbbi határozatával kapcsolatban a visszaélések, a bércsalások, a normalazítások, a személyi felelősség elkenése ellen, hogy ezáltal is emeljék termelékenységüket és hozzájáruljanak a hatalmas, Szovjetunió vezette béketábor győzelméhez.

A szovjet szakszervezetek a békéért folyó harcban

A Béke Hívei Világkongresszusa állandó Bizottságának felhívása meleg visszhangra talált a Szovjetunió sokmilliós, szakszervezetekbe tömörült munkás és alkalmazotti tömegeinél. A szovjet szakszervezetek mindig legközvetlenebb feladatuknak tartották és tartják a fáradhatatlan küzdelmet a népek nemzeti függetlenségéért és szabadságáért, a tartós békéért és demokráciáért, ami nélkül a munkásosztály nem érheti el legalapvetőbb érdekeit és nem elégitheti ki szükségleteit.

A Szovjetunió szakszervezeti tömegei már a második világháború előtt arra törekedtek, hogy létrejöjjön egy egységes szakszervezeti világarcvonal, hogy a világ dolgozói tevékenyen szálhassanak szembe a fasiszta agresszióval. Ezt elenezték az úgynevezett amsterdami „internacionále" reakciós vezetői. Áruló magatartásuk azt vonta maga után, hogy a munkásosztály soraiban közvetlenül a második világháború küszöbén szakadás állott fenn, így nem tudott szembeszállni a fasiszta támadóval és nem tudta megakadályozni a második világháború kirobbanását.

Az imperialisták utasításait követve, most ugyanezt a politikát akarják megismételni a szakadár munkásáruló szakszervezeti vezetők, akik minden igyekezetükkel azon voltak és vannak, hogy szétdúlják a munkásság erőit és megakadályozzák a Szakszervezeti Világszövetség munkáját.

Az elmult évtizedek azonban sok mindenre megtanitották a világ dolgozóit. Ez idő alatt mérhetetlenül megnőttek a szocializmus és demokrácia erői, rendkivüli mértékben megsokasodtak a béke hivei.

Milánóban, a II. Szakszervezeti Világkongresszuson a munkásosztály képviselői egyhangúan sikra szálltak a Világszövetség további megerősitéséért, a dolgozók nemzetközi egységéért és a világbékéért folytatott harcért.

A szovjet szakszervezetek fáradhatatlan energiával küzdenek a Szakszervezeti Világszövetség határozatainak gyakorlati megvalósitásáért. Küldöttei tevékenyen résztvettek a béke hiveinek 1949 augusztusában, Moszkvában megtartott Szövetségi Konferencián is. Felszólalásaikban 28.5 millió szakszervezeti tag nevében fejezték ki a szovjet dolgozóknak azt az akaratát és eltökélt szándékát, hogy a háborús gyujtogatók és ügynökeik elleni harcban magasra emelik a béke és a népek barátságának zászlaját.

A Szovjetunió fennállásának első napjától kezdve küzd a békéért. A szovjet emberek alkotó munkával vannak elfoglalva. A szovjet emberek valamennyien érdekeltek a teremtő béke megszilárditásában. A szovjet szakszervezetek állandó tevékenysége arra irányul, hogy még jobban és még hatékonyabban megszervezzék a dolgozók békeharcát, a szocialista munkát, hogy még fokozottabb ütemben fejlesszék tovább az ország népgazdaságát, hogy még nagyobb bőséget biztositsanak a dolgozóknak az anyagi és kulturális javakból. A szovjet nép erőfeszitései ebben az irányban csodálatraméltó eredményeket hoztak.

A szovjet szakszervezetek kötelességüknek tartják, hogy résztvegyenek a béke ellenségeinek leleplezésében. Minél hamarabb tájékozódnak a kapitalista országok munkásai és minél hamarabb felismerik, hol vannak igazi barátaik és hol az ellenségeik, annál tevékenyebben ütheinek rajta a félrevezetési módszereken, amelyeket az imperialisták akár közvetlenül használnak, akár áruló szakadár szakszervezeti vezetőik útján gyakorolnak.

A béke harcosainak táborában vannak az imperialista országok dolgozóinak, a gyarmatok és félgyarmatok elnyomott népeinek százmilliói, akik a lelkük mélyéből gyülölik a háborút és óhajtják a tartós békét.

A Szovjetunió szakszervezetei minden erejükkel azon vannak, hogy megerősitsék testvéri kapcsolataikat azokkal a külföldi szakszervezetekkel, amelyek sikra szállnak a béke ügyéért és harcolnak a dolgozók érdekeiért. A szovjet szakszervezetek továbbra is erősiteni fogják baráti kapcsolataikat a külföld országainak munkásaival és soraikat a béke, a demokrácia, a világ népei közötti becsületes együttműködés és barátság zászlaja köré tömöritik.

A vasutas termelési értekezletek kiértékelése

A szocialista munkaverseny lendületének további fokozása és még versenyen kivül lévő dolgozók bevonása, a műszaki vezetés, az üzemi szervek felé a dolgozók részéről a kritika és önkritika gyakorlása érdekében Pártunk kezdeményezésére és a Szakszervezetek Országos Tanácsa felhívására április 17—23-ig termelési értekezleteket tartottunk. Ezeken az értekezleteken a vállalatvezetők és szolgálati főnökök beszámoltak az elmúlt negyedév eredményeiről és hiányosságairól. Kiértékelték az április 4-i felajánlások eredményeit és hiányosságait, ismertették a második negyedév tervét és az elvégzendő feladatokat és az igazgatói alap 40 százalékát kiosztották az első negyedévben és az április 4-i felajánlásban kiváló eredményt elért dolgozóknak.

A megtartott termelési értekezleteken 67.177 dolgozó tett konkrét felajánlást 13,187.989 forint értékben. Ahol üzemi szerveink és a bizalmi hálózat aktív tevékenysége jó volt, ott a dolgozók majdnem kivétel nélkül megjelentek az értekezleten, így például a Felépítményi Vasanyagjavító NV-nél a dolgozók 91 százaléka vett részt az értekezleten. A hozzászólók közül többen foglalkoztak az üzem problémájával és kritikát gyakoroltak az üzemvezetőség felé. Az egyik dolgozó kritikájában felhozta, hogy az elmúlt termelési értekezleten felhozott hiányosságok kiküszöbléséről a vezetőség nem számolt be. A vállalatvezető önkritikával élve, válaszában erre a kérdésre konkrét választ adott.

A megtartott értekezleteken a dolgozók tömegesen tették felajánlást. A felajánlások nemcsak a mennyiség fokozására, hanem a minőség megjavítására — az önköltség, selejt és hulladék csökkentésére irányultak. A dolgozók felajánlásaikat a legtöbb esetben versenyszerződés formájában tették meg, mely a kampányszerűség kiküszöbölésére mutat. Például Szolnok Járműjavító NV ifjúsági brigádja vállalta, hogy 1950 évi tervét december 10-ig befejezi. *Décsi* Mária ólomzárkészítő 150 százalékról 175 százalékra emeli fel teljesítményét május 1-re, azt megtartja, majd tovább fokozza, a munkamódszerét dolgozó társainak átadja.

Az értekezleteken határozatokat hoztak a dolgozók, így pl. az Istvántelki Járműjavító NV XIII. osztálya felajánlotta, hogy október 15-re befejezi ötéves tervének első tervévét, s ezzel 50 tonnával több öntvényt termel április hóban az előirányzottnál.

A Rákosi Művek felhívásához a vasutas üzemeink nagyrészében bejelentették csatlakozásukat, így többek között 25 fűtőház, 8 műhely, 83 állomás, 14 osztálymérnökség, 10 szertár, 2 műhely ifi tagjai (Istvántelek, Debrecen) 3 nevelőintézet, 3 igazgatósági forgalmi osztály. Többi üzemeink beszervezése folyamatban van.

Az elért eredmények nem jelentik azt, hogy hibák és hiányosságok nem fordulnak elő mind a szakszervezet, mind a vállalatvezetés részéről. Hiba volt részünkről, hogy egyes üzemekben nem voltak előkészítve a termelési értekezletek, az üzemi szervek sem tudták vagy nem ismerték az értekezletek napirendjét, ezért több üzemben, mint a Bp. Ferencváros fűtőház, Északi Járműjavító NV, Dunakeszi Járműjavító NV stb. 17-ére tervbevett értekezleteket 20—21-ére kellett halasztani.

Hiba volt a vállalatvezetés és a szakszolgálat részéről, habár a rendelkezést megkapták, hogy a beszámolót nekik, vagy távollétükben helyettesüknek kell megtartani, mégis előfordult, például Óbuda állomáson, hogy az állomásfőnök szabadságra ment, helyettese a helyi problémákat nem ismerve, a beszámolót egy négyhónapos kocsifelíró tartotta meg.

A központi szertár főnöke, habár az értekezleten megjelent, a beszámolót mégis a helyettese tartotta meg. Az egész beszámoló 11 percig tartott. Mikor központunk kiküldötte megkérdezte, hogy miért nem ő tartja az előadást, azt a választ adta, hogy náluk ez így szokás. Be sem várva az értekezlet végét elment és ezzel is tanúbizonyságát tette annak, hogy őt a szocialista termelés nem érdekli.

A 100 dolgozónál többet foglalkoztató üzemeknél és ott ahol a forduló szolgálat van az értekezletet decentralizálva kellett megtartani. Egyes üzemeink azon rendelkezést megszegve, az értekezletet összevonva tartották meg. Igy például Szombathely Járműjavító NV, Miskolci Járműjavító NV, Szolnok Járműjavító NV és Cegléd állomás.

Cegléd állomáson területi titkárságunk instruktora *Szilágyi* elvtárs két esetben, egyszer 40 és egyszer 47 perces hozzászólásával a dolgozók jogos kritikáját váltotta ki, akkor, amikor a 4 óra hosszat tartó beszámoló és hozzászólás után a saját hozzászólásuk lehetővétételére kértek szót. *Szilágyi* elvtárs ellen az eljárást folyamatba tettük.

Több vállalatvezető, vagy annak helyettese felszínesen kezelte a beszámoló fontosságát. Többek között a Szombathelyi Járműjavító NV vállalatvezetője, *Cserta* Miklós a dolgozók által nem látható két grafikonon 15 perces beszámolójával elvont értelmi beszámolót tartott, melynek következménye az volt, hogy a dolgozók helyesen éles kritikát gyakoroltak felszólalásukban a vállalatvezető felé, hogy ne általuk nem látható grafikonon mutassa meg nekik az elért eredményeket. A 15 perces beszámoló még csak az elmúlt negyedév kiértékeléséhez sem elegendő, nemhogy a második negyedév tervét ezalatt az idő alatt ismertetni lehessen.

Az értekezleten kiosztásra kerülő igazgatói alap 40 százaléka, mely az elmúlt negyedévben és az április 4-i felajánlásokban kiváló teljesítményt elért dolgozók jutalmazására lett fordítva, egyes vállalatvezetők és szolgálati főnökök, a kiadott rendelkezések dacára, az „egyenlősdi" elv érvényesítése alapján 100—200 forintos címletekben osztották ki. Pl. Rákosrendező állomáson 1.000 forintot 17 felé akartak szétosztani, amit csak központi instruktorunk beavatkozásával sikerült megakadályozni.

Különösen kirívó Dunaföldvár állomás példája, ahol 200 forintot kilenc részre osztva 22.20 forintos összegeket osztottak ki, valamint Lébény-Mosonszentmiklós állomás, ahol 100—70 és 30 forintos összegeket fizettek ki.

Kiértékelve az értekezletek lefolyását, megállapíthatjuk, hogy a dolgozók a munkához való viszony új szellemében, mint az üzem tulajdonosai, kellő komolysággal és felkészültséggel emelték az értekezletek jelentőségét. Megfogadták, hogy a Magyar Dolgozók Pártjának és *Rákosi* elvtárs vezetése alatt elindulnak a felemelkedés felé és meggyorsítják a szocialista vasút építését.

Pintér gépmester:

Elítéljük és megvetjük a szocializmus építésének kerékkötőit: a norma- és bércsalókat

„T. Szerkesztőség! A *Közlekedés* legutóbbi száma részletesen foglalkozott a MÁV Jegynyomda normacsalójának: *Dobó* Béláné, volt órabéres ügyével.

A normacsalás leleplezése nagy visszhangra talált dolgozóink körében. Ez nyilvánult meg a folyó hó 10-én megtartott termelési értekezletünkön is.

Mi, a Jegynyomda dolgozói, ott ünnepélyesen megfogadtuk: nem engedjük, hogy a jövőben mégegyszer normacsalás, vagy bármilyen csalás üzemünkben előforduljon! Most üzemünk vezetősége leplezte le a visszaélést, de a jövőben elsősorban mi fogunk éberebben őrködni szocialista termelőmunkánk erkölcsi tisztasága felett, hogy már csirájában megakadályozzuk az ilyen becstelen próbálkozásokat.

A termelési értekezlet résztvevői szigorú hangon bélyegeztük meg a normacsaló *Dobó* Bélánét és megnyugvással vettük tudomásul a fegyelmi bizottság kizáró határozatát.

Levelem befejezéséül felhívással fordulok vasutas dolgozó társaimhoz: *nézzünk alaposan körül munkahelyünkön és kíméletlenül leplezzük le mindnyájunk közös ellenségeit, a szocializmus építésének kerékkötőit — a normacsalókat és a bércsalókat!*

Tartsuk szemelőtt Pártunk és a SZOT Elnökségének határozatait a normalazitások, a bércsalások kiküszöböléséről és a munkafegyelem megszilárdításáról. Igy fogjuk tudni csak — valamennyiünk eredményes, jó munkáját összefogva — mielőbb felépíteni hazánkban a szocializmust.

Szabadság!

Pintér II. István gépmester, a MÁV Jegynyomda dolgozója."

EGYSÉGGEL A BÉKÉÉRT, A HÁBORÚS GYÚJTOGATÓK ELLEN!

Di Vittorio, Stelian Moraru és A. Fressinet elvtársak nyilatkozata szakmánk dolgozói számára

A Szakszervezeti Világszövetség (SZVSZ) nemzetközi szakmai szövetségeinek tanácskozása május 10-én megkezdődött. A budapesti tanácskozáson a Szárazföldi és Légiközlekedési Dolgozók Nemzetközi Szövetségébe tartozó szakmai tagozatokat Stelian *Moraru* elvtárs, a Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetségének főtitkára, E. V. *Elliot*, az ausztráliai kikötőmunkások szakszervezetének főtitkára, Alphonse *Drouard* elvtárs, a franciaországi vasutas szövetség főtitkára, G. *Alexejev* elvtárs, a szovjet hajós szakszervezet titkára, *Tsou-Tsou* elvtárs, a kinai hajósok és dokkmunkások főtitkára, Sandro *Stimilli* elvtárs, az olasz szállítóipari munkások szövetségének titkára és A. *Fressinet* elvtárs, a Tengerészek és Dokkmunkások Nemzetközi Szövetségének titkára képviselte.

A magyar szállítóipari dolgozók vendége ezenkívül D. *Monin* elvtárs, a Szovjet Szakszervezetek Tanácsa lapjának, a *Trud*-nak szerkesztője, valamint Alfred *Löwy* elvtárs, a román SZOT Külügyi Osztályának vezetője.

A vendégeket Budapestre érkezésükkor a ferihegyi repülőtéren a négy rokonszakszervezet vezetősége és tagjaiból álló népes küldöttség fogadta, ahol meleghangú üdvözlőbeszédek hangzottak el. A tanácskozás megnyitása előtt pár nappal már ideérkezett küldöttek megtekintették az üzemeket a dolgozók nagy lelkesedése közben és hazánk fővárosát.

Alkalmunk volt közvetlenül lapzárta előtt beszélni szakmánk képviselőivel és bekapcsolódni abba az interjúba, amelyet Di *Vittorio* elvtárs, a Szakszervezeti Világszövetség elnöke adott a margitszigeti Nagyszállóban.

Di Vittorio elvtárs a nápolyi kikötőmunkások harcáról

Giuseppe Di *Vittorio* elvtárs, a Szakszervezeti Világszövetség elnöke, nyilatkozatában többek között megemlékezett az olaszországi május elsejéről. Ezeket mondotta:

— A mi olaszországi május elsejénk is felejthetetlen volt — mondja.

— Ilyen hatalmas tömegmegmozdulást még nem látott Itália kék ege.

— Nemcsak az ipari városokról beszélek, ahol a szervezett munkásság végeláthatatlan serege vonult ki az utcára, hogy tüntessen a béke és a szabadság mellett, hanem Rómáról, Palermóról, Bariról és Nápolyról is, ahol aránylag kevés a szervezett munkás.

— A nagytőkések, nagybirtokosok, papok és reakciós hivatalnokok ismét kóstolót kaptak az olasz dolgozók vágyaiból és kemény elszántságából.

— A *De Gasperi-kormány* naponta meggyőződhet, hogyan gyűlölik az olasz dolgozók az imperialistákat. Csak egy példát akarok elmondani. A napokban ismét

amerikai hadianyag érkezett a nápolyi kikötőbe. Munkásaink a leírhatatlan terror ellenére „egy újjal sem nyúltak hozzá a rakományhoz.

Az imperialista ágensek és csatlósaik, a sárga szakszervezeti vezetők csak a legnagyobb erőfeszítéssel tudtak hatvanöt embert összeszedni a százötvenezer munkanélküli, éhező nápolyi közül. Ez a hatvanöt ember, az éj leple alatt, többezer állig felfegyverzett rendőr sorfala mögött rakta ki a hajó pusztulást hozó terhét.

A hadianyag értékével nem kisebbek azok a kiadások sem, amelyeket a „rend" fenntartására és megvesztegetésekre kell fordítania.

— Ez csak egy eset — fűzi hozzá — és nem is a legjelentékenyebb a sok közül. De

az imperialisták ebből a kis epizódból is láthatják, milyenek a kilátásaik Olaszországban, ha háborút robbantanak ki a Szovjetunió és a népi demokráciák ellen.

A Szakszervezeti Világszövetség elnöke felállt az asztal mellől. Minden szót külön hangsúlyoz:

— *Az olasz nép gyűlöli a háborút, békében akar élni. Ha azonban az imperialisták mégis háborúba kényszerítenék, az olasz munkások, dolgozó parasztok, hivatalnokok a háború kirobbantói ellen fordítják a fegyvert!*

— Arra a kérdésre, — folytatta *Moraru* elvtárs, hogy fiatal szövetségünk az elmúlt öt hónap alatt mit végzett, arra is felelek. A szakmai tagozat megalakulása óta a szervezet első lépése az volt, hogy kapcsolatot teremtett valamennyi ország szakmi szervezeteivel. Megküldtük e szakmai szövetségeknek a bukaresti alakuló konferenciáról szóló anyagot, nevezetesen a világ összes közlekedési dolgozóihoz intézett kongresszusi felhívást.

Nemzetközi szövetségünk lendületet adott a békebizottságoknak a munkahelyeken való megalakítására. A Béke Hívei Világkongresszusa Állandó Bizottsága felhívásának a közlekedés szervezett dolgozói mindenütt készséggel tettek eleget.

Moraru elvtárs azután hangsúlyozta, hogy a közlekedés dolgozóinak különösen fontos szerep jut a béke megvédésében, a háborús gyujtogatók elleni harcban.

Moraru elvtárs a továbbiakban elmondotta, hogy nagyon jól érzi magát magyar elvtársai és barátai körében, akik a fogadtatástól kezdve a legmelegebb elvtársi együttműködéssel segitik őt munkájában

— Azt üzenem a magyar közlekedés szervezett dolgozóinak, hogy a Nemzetközi Szövetség által kiadott határozatokat tegyék magukévá és hajtsák végre, hogy ezzel is erősitsük saját frontszakaszunkon a hatalmas Szovjetunió által vezetett béketábort, méginkább elmélyitsük a nemzetközi proletárszolidaritást és támogatni tudjuk a felszabaditásukért, függetlenségükért az imperialisták elnyomása ellen küzdő népeket.

A. Fressinet elvtársnak, a Tengerészek és Dokkmunkások Nemzetközi Szövetsége titkárának nyilatkozata

A. *Fressinet* elvtárs elmondotta nyilatkozatában, hogy a dokkmunkások és tengerészek békéért és jobb megélhetési viszonyokért folytatott hősi harcukban a hajóstársaságok elkeseredett ellenállásába ütköztek.

— A kikötőmunkások akcióit — folytatta — a nemzetközi nagytőke zsoldjában álló munkásárulók által vezetett úgynevezett „Közlekedési Munkások Nemzetközi Szervezete" is gátolta, amely a hajóstársaságok szolgálatába szegődött.

— A hajóstársaságok erőszakhoz, tömeges kizárásokhoz és a szakszervezetek megbontásához folyamodtak. Ebben a Közlekedési Munkások Nemzetközi Szervezete segédkezet nyújtott nekik és sztrájktörőket toborzott számukra. Ennek ellenére

a kikötőmunkások épp úgy, mint 30 évvel ezelőtt, a békéért folytatott harc első soraiban küzdenek.

Franciaország, Belgium és Hollandia és más országok dokkmunkásai hősiesen szembeszálltak egy újabb háború előkészületeivel és megtagadták az Egyesült Államokból érkezett hadianyag kirakását. A Tengerészek és Dokkmunkások Nemzetközi Szövetsége ugyanakkor igen jelentős munkát végzett tagjainak munkafeltételei és megélhetési viszonyai megjavítása érdekében is.

*

Szakmánk külföldi vendégei tevékenyen vesznek részt a Világszövetség budapesti tanácskozásán. Szakszervezeteink vezetősége egyben gondoskodott arról is, hogy a küldöttek megismerkedjenek a magyar szállítóipari dolgozók helyzetével, az újjáépítés és a szocializmust építő munkaverseny eredményeivel. A Vasutas Szakszervezet Központi Vezetősége a testvér három szakszervezettel egyetértésben május 16-án aktivát rendez a Világszövetség szakmai küldöttei számára. Ugyanaznap este összejövetelt tartanak a külföldi delegátusok és a közlekedés sztahánovistái részére.

Stelian Moraru üzenete a magyar közlekedés dolgozóihoz

Stelian *Moraru* elvtárs, a szárazföldi és légiközlekedés dolgozói nemzetközi szakmai szövetségének főtitkára a tőkés és gyarmati országok közlekedési dolgozóinak harcát ismertette a gazdasági és szociális helyzetük megjavításáért, a béke megvédéséért indított küzdelemben.

— A nemzetközi szakmai szövetség feladata — hangoztatta *Moraru* elvtárs —, hogy ezeknek az országoknak szakszervezeti harcát támogassa. A Szovjetunióban és a népi demokráciákban a közlekedés szervezett dolgozói nagy lelkesedéssel veszik ki részüket a kommunizmus, illetőleg a szocializmus építéséből. Életszínvonaluk rohamosan emelkedik. A Kinai Népköztársaságban nemrégiben alakitották meg a Vasutasok Szövetségét, több mint 325.000 taggal. A román vasutasok között mindinkább nagyobb tért hódit a szocialista munkaverseny.

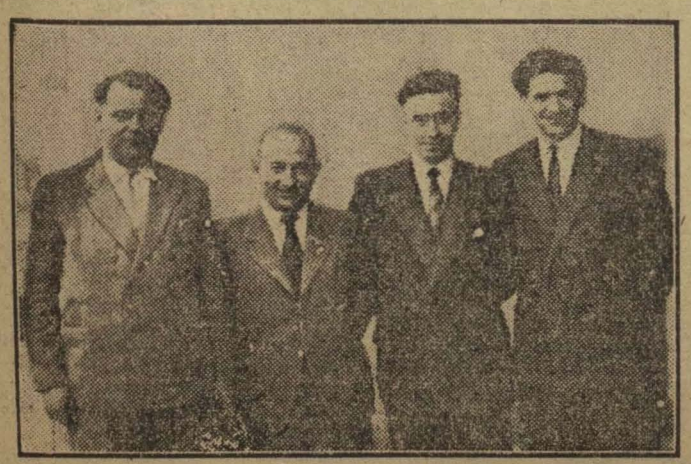

Vendégeink meglátogatták és elismerően nyilatkoztak a közuti közlekedési alkalmazottak „Vörös Csillag" nevű szabadsághegyi üdülőjében látottakról. Elbeszélgettek az üdülő dolgozóikkal, akik boldogan számoltak be a magyar munkás egyre jobb és szebb életéről. Balról-jobbra: Stelian Moraru, Dimitrij Monin, Alfons Drouard és Alfred Löwy elvtársak

A vasút pártszervezeteinek feladatai és a vezetőségválasztások

A vasút kommunista dolgozói az egész országban most választják meg az új pártszervezeti vezetőségeket. Fontos esemény ez, hiszen a vasút az ország legnagyob üzeme. Fontos azért is, mert vasutas pártszervezeteink hatalmas feladatok előtt állnak. Ezeket a feladatokat csak úgy tudják megoldani, ha kíméletlen harcot indítanak a mult, a Horthy-rendszer maradványai ellen, ha kiűzik a vasuttól szocialista fejlődésünk egyik legveszélyesebb kerékkötőjét: a *maradiságot.*

Itt a 2000 tonnás és az 500 kilométeres mozgalom megindulásakor külön harcot kellett folytatni a régihez görcsösen ragaszkodó bürokraták ellen.

Ugyanilyen harc folyt a közelmultban a vonatok menetsebességének növelése kérdésében is. *Ezt a harcot Pányin elvtárs, a nálunk járt kiváló szovjet sztahánovista mozdonyvezető döntötte el.* Akadtak olyanok, akik azt mondták Pányin elvtársnak: *„Nagyon örülünk, hogy itt van, elhisszük, hogy a Szovjetunióban kiváló eredményeket lehet elérni, de nem érdemes mozdonyra szállnia, mert a mi viszonyaink közt ilyesmi úgysem lehetséges."*

Pányin elvtárs bebizonyította, hogy a mi pályáinkon, a mi technikai felszerelésünkkel is lehet a menetsebességet sokkal jobban fokozni, mint ahogy ezt az érvényben lévő utasítások „előírják". Pártszervezeteinknek kell az általa ütött rést tovább szélesiteniök a maradiság falán.

A vasút biztonságos üzemmenete megkívánja, hogy a szakmai vezetés rendeletekkel, utasításszerűen történjen. Ezt a célt szolgálja az is, hogy a dolgozók kötelességeit a szolgálati szabályzat részletekbemenően meghatározza. *A maradiságnak egyik megnyilvánulási formája ezeknek a rendeleteknek, a szolgálati szabályzatnak — az úgynevezett „szakvonalnak" — a „félisizálása", mindenekfölé helyezése.* A rendeleteket tiszteletben kell tartani és a vezetők tekintélyével is biztositani kell azok végrehajtását. De a vasútnál gyakran a régi, elavult rendeleteket is *„szentnek és sérthetetlennek"* nyilvánitják. Ez oda vezet, hogy hasonlóképpen „szentnek és sérthetetlennek" tekintik azok megfogalmazóit és közvetitőit is, akiknek szavát — helytelenül — nemcsak szakvonalon, hanem *politikai kérdésben is* döntőnek tekintik. Az így kialakított, mindenre kiterjedő „főnoki tekintély" kihat a pártéletre.

Sok vasúti pártszervezeti vezetőségben — különösen, ahol a helyi szakvezetők nem voltak tagjai a vezetőségnek — a politikai kérdésekben is például az állomásfőnök, s nem a helyi pártszervezet titkára, vezetősége döntött.

Az ilyen „légkör"-ben nem fejlődik a pártszerű kritika, a pártszervezet nem vezet és előfordulhatott például a debreceni osztálymérnökségen, hogy elvették a pártszervezet helyiségét (!) — különböző hivatalos rendeletekre való hivatkozással. (Csak a Politikai Osztály erélyes közbelépésére adták vissza.) Döntő feladat tehát, hogy a pártszervezeteket a vasútnál is mindenütt igazi politikai vezetővé tegyük.

A vasútnál is tapasztalhatók szindikalista tendenciák —, melyek veszélyére Rákosi elvtárs külön felhivta a figyelmet február 10-i beszédében *A vasut sok üzemében — például a Dunakeszi, Istvántelki járműjavitókban is — két-háromszor több függetlenített szakszervezeti funkcionárius van, mint függetlenített pártfunkcionárius; az üzemi bizottságok a „népszerűtlen" feladatokat igyekeznek a helyi pártszervezetekre áthárítani;* a püspökladányi talpfatelitő telepen pedig a legutóbbi időkig az ÜB-titkár irányította a pártszervezet munkáját.

A vasút pártszervezeteinek kíméletlen harcot kell folytatniok az ilyen, a Párt tekintélyét, vezető szerepét aláásni akaró, romboló szindikalista tendenciák ellen.

A vasútnál még sokhelyt fellelhető maradi szellem fokozott tevékenységre csábítja az ellenséget. Megkönnyiti az ellenség tevékenységét, hogy Horthyék a felszabadulás előtt tudatosan építették be a vasúthoz az ellenforradalmi elemeket. Ezeknek egy része a felszabadulás után is ottmaradt, sőt *„friss erőkkel"* is szaporodtak. A közelmultban történt intézkedés 150 olyan volt csendőr, csendőrtiszt, vagy horthysta katonatiszt eltávolítására, akik a felszabadulás után, mint egyszerű pályamunkások kezdték a vasútnál „pályafutásukat", de csakhamar különböző fontos poziciókba kerültek.

Az ellenséges aknamunka számos formában megnyilvánul. Záhonyban a „Gerő-telepen" az apácák valósággal megrohamoztak egy párttagot, akinek vallásos felesége van és azt mondták: *„Válasszon: vagy a Párt, vagy a felesége!"* Az elvtárs természetesen a Pártot választotta — de a felesége is látta, hogy családi életét akarják az apácák szétrombolni és kitartott a férje mellett.

Az új munkásküdereket néhol az akták halmazával árasztják el, szinte odaszögezik az irószatalhoz, hogy ne legyen alkalmuk a feladatok végrehajtását a gyakorlatban ellenőrizni. A munkaversenyt rossz anyagelosztással, helytelen munkaszervezéssel és gyakran a sztahánovisták lejáratásával igyekeznek akadályozni.

A nagykanizsai fűtőház főnöke például kijelentette, hogy *„akí 200 százalékon jesül teljesit, az csal".* Emellett tapasztalhatók nyílt szabotázs és kártevő kísérletek is.

A vezetőségválasztó taggyűléseken és azok után is a vasut kommunistáinak fel kell tárniok az itt felsorolt problémák helyi megnyilvánulásait és a többi hibákat is, következetes harcot kell indítani kiküszöbölésükért, ezzel is segítséget nyujtva az új vezetőségek munkájához.

A vasútnál megbúvó ellenség felismerte az új vezetőségválasztások jelentőségét. Ezért igyekeznek zavarokat előidézni a vezetőségválasztásoknál, sőt *igyekeznek saját embereiket — eselleg nem eléggé rátermett, ingadozó, képzetlen elvtársakat — bejuttatni az új vezetőségbe.* Az eddigi tapasztalatok azt mutatják: ahol kellő gonddal és lelkiismeretességgel készitették elő a vezetőségválasztást — mint például a Sopron-Gyesev üzemi pártszervezeténél —, ott a titkári beszámoló jó volt, a hozzászólások a kritika-önkritika jegyében zajlottak le, a párttagok legjobbjai kerültek az új vezetőségekbe. *A pártonkivüli vasutas dolgozók a saját ügyüknek is érezték a választást* és például segitettek abban, hogy a párttagok olyan szolgálati beosztást kapjanak, mely lehetővé teszi a taggyűlésen való részvételüket. De ahol a vezetőségválasztó taggyűléseket nem előzi meg alapos politikai munka, ott az ellenség igyekszik a „zavarosban halászni". A pécsi fűtőházban a jobboldali szociáldemokrata elemek igyekeztek érdektelenséget kelteni a vezetőségválasztás iránt és azt terjesztették: *„Nem érdemes elmenni a taggyülésre, ügysem az történik, amit mi akarunk".* A nyíregyházi fűtőházban egy nyugatos szabadcsapatost választottak meg vezetőségi tagnak.

Jó politikai munkával kell előkészíteni a vezetőségválasztásokat, ez a feltétele annak, hogy az új vezetőségekbe valóban a párttagok — többségükben a fizikai dolgozók — legjobbjai kerüljenek.

A pártszervezeteknek ebben a hatalmas munkában segitséget kell kapniok a területi pártszervektől, megyei, járási pártbizottságoktól és a vasút Politikai Osztályától.

A területi pártszervek az általános politikai irányitást végzik, míg a Politikai Osztály feladata, hogy a vasut speciális helyzetére alkalmazza a Párt politikáját és ezekben a kérdésekben, a helyi pártszervezetekkel összhangban irányitsa a vasutas pártszervezetek munkáját.

A Politikai Osztálynak és a területi pártszerveknek az eddiginél szorosabb együttműködést kell teremteniök. Ezzel segítjük elő a vasutas pártszervezetek megerősödését, *az annyira szükséges kritika-önkritika és egyéni felelősségérzet kifejlesztését,* így növelhetjük tovább eddigi eredményeinket.

Mert jogos büszkeséggel sorolhatják fel a taggyüléseken a vasút dolgozói eredményeiket is. *Az 500 kilométeres mozgalomban jelenleg 462 mozdony vesz részt, ami 92 mozdony tartalékbahelyezését tette lehetővé.*

Eddig 2,176.000 forintot takarítottak meg népgazdaságunknak „500-asaink, akik a hős szovjet vasutasok példáját követik. Nyolc hónapja, hogy megindult a 2000 tonnás mozgalom és ez idő alatt 6715 „túlsúlyos" szerelvény közlekedett. A továbbított többletsúly 1563, egyenként ezertonnás szerelvénynek felel meg.

A megtakarítás itt 2,715.000 forint. Vasutas dolgozóink a május 1-i versenyben is kitettek magukért és *18 millió forint értékü felajánlásukat 21,9 millió forint értékben teljesitették.* Ezek az eredmények azt mutatják, hogy a vasút dolgozóinak nagy többsége szereti hazáját és népét, harcol népi demokráciánk megerősödéséért, követi a Szovjetunió példáját, Pártunk útmutatásait. A vezetőségválasztások jó lebonyolításával, pártszervezeteink megerősítésével kell ezeket az eredményeket továbbfejlesztenünk!

Felcsuti László,
a Vasútpolitikai Osztály
Nevelési Alosztályának vezetője

Szakmánk világszövetségi küldötteinek látogatása az istvántelki főműhelyben

— Munkáslevelezőnk beszámolója —

T. Szerkesztőség! Az istvántelki főműhelyben ismét nagyjelentőségű ünnepség zajlott le. Ugyanis, abban a megtiszteltetésben részesültünk, hogy a Szakszervezeti Világszövetség Budapestre érkező tagjai közül három elvtárs, Alphonse Drouard, Stelian Moraru és Alfred Lőwy elvtárs tisztelte meg üzemünket látogatásával. Erkezésüket megelőzően lázas készülődés folyt a fogadásra üzemrészeinkben. Szovjet, francia, román feliratok díszítették az üzem falait, kultúrtermünket erre az ünnepélyes alkalomra ízlésesen feldíszítettük.

A fogadásra összegyűlt élmunkások, sztahánovisták, párt- és üzemszervezet, a vállalatvezetőség, fogadta a kapunál az érkezőket. Elsőnek Horváth István párttitkár elvtárs üdvözölte meleg szavakkal a delegáció tagjait. Beszédében kifejtette, hogy a Magyarországon megtartandó Szakszervezeti Világszövetség végrehajtóbizottságának ülésén a békeszerető népek jobb jövőt építő munkája fog kidomborodni. Mi, magyar dolgozók, Pártunk és Rákosi Mátyás elvtárs vezetésével, a Szovjetunió támogatásával építjük a szocializmust, és így a világ dolgozóinak békés, boldog jövőjének építését segítjük elő.

Majd Brandt elvtárs, a vállalat vezetője üdvözölte a küldöttség tagjait és biztosította az istvántelki dolgozók nevében, hogy azt a szeretetet, mely a népi demokráciák dolgozóit egymáshoz fűzi, azzal szilárdítják meg, hogy munkájuk fokozásával üzennek hadat az imperialista háborús uszítóknak és ezzel is hathatós segítséget nyújtanak a Budapesten ülésező Világszövetségi Kongresszus munkájához.

Az üzemi bizottság titkára Solymosi elvtárs, a főműhelyi dolgozók meleg szeretetét tolmácsolta és kérte, hogy olyan szeretettel jöjjenek hozzánk, mint amilyen szeretettel mi vártuk őket. Az ifjúság részéről Havasi Gabriella üdvözölte a delegáció tagjait, majd virágcsokrokat nyújtott át részükre. Megkapó jelenet volt az, amikor Alphonse Drouard elvtárs a virág átvétele után jobbról-balról megcsókolta az ifjúság képviselőjét. Ezzel fejezte ki a magyar ifjúság, a magyar dolgozó nép iránt érzett baráti üdvözletét.

Majd sztahánovistáink részéről Bartos József munkaérdemrendes, sztahánovista elvtárs mondott üdvözletet, majd kifejtette, hogy jobb és több munkával fogják támogatni a Szakszervezeti Világszövetség munkáját.

Ez a dolgozók válasza az imperialista uszítók háborús készülődéseire. Bartos elvtárs a Szakszervezeti Világszövetség éltetésével fejezte be szavait.

A fogadtatás lezajlása után a küldöttség tagjai megtekintették üzemrészeinket és elismerésüket fejezték ki a magyar vasutasok önfeláldozó és nagy munkájáért, melyet a felszabadulás után az országépítés terén végrehajtottak.

Utána a küldöttség tagjai a kultúrterembe mentek, ahol zsúfolásig megtelt teremben, lelkes ovációval fogadták a küldöttség tagjait. A vasutas szakszervezeti központ a delegáció tiszteletére egy kultúrműsort adott, melyben a közlekedési szakszervezeti csoportok kultúrgárdái, ének- és tánccsoportjai mutatták be a szebbnél-szebb dalokat és a magyar népi táncokat. A delegáció tagjainak nagyon tetszett a pécsi táncegyüttes műsora és a vasutas központi dalárda műsorszáma. Általában az egész műsor a küldöttség tagjainak nagy tetszésnyilvánítása közben zajlott le. Az előadás után még egy félórás baráti beszélgetést folytattunk a delegáció tagjaival. Utána szívélyes búcsút vettek és baráti szeretettel köszönték meg azt a szívélyes fogadtatást és szeretetet, mellyel fogadták őket.

ÉLJEN A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG, A BÉKETÁBOR SZILÁRD TÁMASZA! ERŐSÍTSÜK SZAKSZERVEZETI MOZGALMUNKÁT A SZOVJET SZAKSZERVEZETEK TAPASZTALATAIVAL!

Vereckei János, term. felelős.

Munkamódszerem átadásával áprilisi havi előirányzatunkat **168·5 százalékra teljesítette a „TÖHÖTÖM" gőzös**

„T. Szerkesztőség!

Kötelességemnek érzem, mint a hajózás első „Sztahánovistája", hogy munkamódszeremet és munkamódszerátadásom eredményét ismertessem az összes hajós dolgozó társaimmal.

Ezt annál inkább kötelességemnek érzem, mert amikor megkaptam a Közlekedés- és Postaügyi Minisztériumtól „a legjobb hajós szakmunkás" oklevelet, hajómon, a „Töhötöm" gőzösön Pártunk és szakszervezetünk kiküldötteinek támogatásával tudatosítottuk a hajóra beosztott személyzettel Rákosi elvtárs beszédét, amelyben rámutatott a munkaversenyek és „Sztahánov"-mozgalom fontosságára, amiből a személyzet minden egyes tagja megértette ennek a mozgalomnak a fontosságát.

Ezeknek ismeretében indultunk el hosszú aldunai és zuhatagi utunkra, amely alatt abból az irányításból éltünk és dolgoztunk, melyet Pártunktól és szakszervezetünktől kaptunk, aminek eredményei későbbi munkánkban meg is mutatkoznak.

Ennek az irányításnak köszönhettük azt, hogy meg tudtunk birkózni a külországokban is jelentkező magyar reakció hangjával és aknamunkájával, amely el akarta gáncsolni munkaversenyünk eredményeit és széleskörű kibontakozását.

Azonban sikertelennek bizonyult a reakció bármilyen mesterkedése is, mert nem tudta megbontani azt a jó közösségi és munkaverseny szellemet, amely a hajó összes személyzeténél kialakult.

Hogy csak egy pár esetet említsek meg, melyek a hajó személyzetének öntudatára vallanak, tudnunk kell azt, hogy a hajónak Orsován, román területen kell szenelnie s így az ottani rakodómunkások csak nappal dolgozhatnak, tekintve, hogy kettős határ van, a jobbpart jugoszláv, a balpart pedig román terület.

A hajó, ha nappal szenel, 4—5 órai munkaidő esik ki, ami a zuhatagi szakaszon nemcsak az 5 órát jelenti, hanem előidézheti azt is, hogy azon a napon már nem is tud vontatni. Ezt felismerve a hajó személyzete, úgy a fűtők, mint a hajóslegények, vállalkoztak arra, hogy éjszaka a hajó állása alatt beszenelik a hajót.

Ezzel az önként vállalt munkával nemcsak időt takarítottunk meg, hanem a kéthónapi leltárunk alatt pénzben is megtakarítottunk a vállalatnak és a magyar nemzetgazdaságnak 7748 forintot.

Ezenkívül meg kell még említenem, hogy a hajó gépszemélyzete felismerve ötéves tervünk jelentőségét, vállalta azt, hogy a kazánmosási és javitási munkálatokat mindenkor az állási idő alatt végzi, hogy ezáltal is hatalmas időmegtakarítást érjünk el, hogy az elénk kitűzött feladatokat a legsikeresebben és minél előbb meg tudjuk oldani.

Annak, hogy a hajó személyzete megértette a munkaversenyek fontosságát, köszönhető az, hogy az április hónapra előirányzott tervünket az önköltségcsökkentésen kívül, amelyet szintén több százalékban felülmúltunk, 168.5 százalékra teljesítették.

Kérem a Szerkesztő Elvtársat, hogy ezen levelemet a „Közlekedés"-ben leközölni szíveskedjék, hogy lássa minden hajós dolgozó azt, hogy mit jelent egy hajón a jó munkaegyelem és a munkaszellem, hogy ezáltal elérjük azt, hogy a reakciót legyőzve s megsemmisítve, Pártunk és Rákosi elvtárs vezetésével, a magyar hajózásnak minél több „Sztahánovistája" legyen.

Szabadság!

Elvtársi üdvözlettel:

Páncél Lajos

sztahánovista hajóskapitány

(„Töhötöm"-gőzös Orsova)

DOLGOZÓK! FOKOZZÁTOK BÉKEHARCOTOKAT! ALAKÍTSATOK MUNKAHELYEITEKEN BÉKEVÉDELMI BIZOTTSÁGOKAT!

A DOLGOZÓK EGYSÉGE A TARTÓS ÉS IGAZSÁGOS BÉKE ZÁLOGA!

KÜZDJETEK LANKADATLANUL A NEMZETKÖZI SZAKSZERVEZETI EGYSÉGÉRT!

Lelepleztük a bércsalókat a szegedi és makói műhelyben

A Szakszervezetek Országos Tanácsa határozatot hozott a normalazítások és bércsalások kiküszöbölésére. A vasút területén sem ismeretlenek a normalazítások, illetve bércsalások. Az utóbbi időben a vasút különböző területein leplezték le a dolgozók a bércsalókat.

A makói műhelyben súlyos természetű bércsalás történt. *Horváth* Imre csoportvezető 500 százalékos teljesítményeket számolt el és mint leleplezték, semmit sem dolgozott. Oldalajtó-pántokat kellett volna készítenie, mégpedig kézimunkával. *Horváth* kiadta „albérletbe" a munkát villanyvágásra. A villanyvágással természetesen sokkal magasabb teljesítményt tudott elérni és így felszökött százaléka 500-ra. Ugyanakkor, aki a villanyvágást végezte, megkapta a bérét. Tehát kettős elszámolás történt.

Horváth egyébként magas százalékáért még külön pénzjutalomban is részesült.

Horváth egyébként a munka más területein is végzett bércsalásokat. Fékorsó-dobok készítését felvállalta és kézimunkával végzett szegecselés helyett kiadta hegeszteni. Megkapta a bért, ugyanakkor a hegesztő is.

Szabó Sándor népnevelő leplezte le Horváth üzelmeit.

Ugyancsak a makói vontatási műhelyben történt egyéb sorozatos visszaélés is. Hét olyan kocsit számoltak el, amit befejezetlenül adtak át. Később a kocsikat befejezték és akkor ismét felvették érte a bért. *Markó* Károly és *Antalfi* Sándor főművezetőket, valamint *Antalfi* Begov, *Katona* és *Boros* művezetőket felfüggesztették. Ügyükben a napokban lesz fegyelmi tárgyalás.

A napokban leplezték le a dolgozók Szegeden *Pamuk* Sándor alműhelyi csoportvezetőt, aki brigádjával együtt talpfapántokat készít. A csoportvezető, miután beadta az elkészített talpfapántokat és szabályszerűen elszámolta, egy óvatlan pillanatban besurrant a raktárba és visszalopta a letermelt áru jelentékeny részét. A dolgozók ébersége folytán még idejében leleplezték a csaló *Pamuk* Sándort és így nem is került sor arra, hogy a visszalopott talpfapántokért ismét felvehessen pénzt.

Néhány példa ez mindössze a vasút területén történt bércsalásokról, de leplezzük le mindazokat, akik vasútunk, államunk becsapására törekednek, akik ellenségei dolgozó népünknek.

A kis Veréb Laci Pányin elvtárs követője lesz

Április 28-án dobta be *Veréb* Laci az Általános Iskola V. osztályának tanulója levelezőlapját a postaládába. A lapot egyenesen a KÖZLEKEDÉS szerkesztőségének küldte.

A szerkesztőség örömmel olvasta *Veréb* Laci hozzánk intézett kedves írását, amely szóról-szóra így hangzik:

„T. Szerkesztőség! A „Gábor Áron rézágyúja" című nóta dallamára fogalmaztam ezt a versiket:

Pányin brigád ötszázasa fel van lobogózva,
Ózdról indul Miskolcon át Budapestre s vissza.
Kettőezerkettőszázzal, repül erős vasszárnyakkal,
Kis úttörő tanul tőle, s legyél követője!

Egyetlen vágyam, mint vörösnyakkendős úttörőnek, hogy vasútas és *Pányin* elvtárs követője lehessek! Budapest, 1950 április 28.

Előre!

Veréb László
vasútasgyerek
VIII., Aggteleki-utca 10. I. 6."

*

(Köszönjük a leveledet úttörő Pajtás, mire oda kerül a sor, segíteni fogunk Neked abban az igyekezetedben, hogy úttörő vasútas és Iván Fjodorovics Pányin elvtárs, sztahánovista mozdonyvezető, a Szocialista Munka Hőse méltó követője lehess. A szerk.)

Csehszlovák-lengyel filmegyezmény

A két népi demokrácia közös tervet dolgozott ki egymás filmgyártásának fejlesztésére, a tapasztalatok kicserélésére és arra, hogy a két nép kölcsönös megértése, barátsága a filmművészeten keresztül is elmélyüljön. Lengyelországban megrendezik a csehszlovák filmek második, Csehszlovákiában a lengyel filmek első fesztiválját. A lengyel filmfőiskola hallgatói Csehszlovákiába mennek tanulmányútra. Mindkét állami filmgyártó vállalat a jövőben közös játék-, rajz- és bábfilmek forgalmát veite tervbe.

Négy amerikai vasútvonalon leállt a forgalom

Több napja tart 18.000 amerikai mozdonyvezető és fűtő sztrájkja. A sztrájk miatt

leállt a forgalom négy nagy vasuti vonalon.

A mozgalom érezteti hatását olyan más vasutvonalak forgalmában is, amelyeknek mozdonyvezetői és fűtői megtagadták, hogy a sztrájkbalépett vasutasok vonalain vezessék szerelvényüket. A sztrájk következtében az amerikai vasutvonalak teherforgalma csaknem 25 százalékkal, a személyforgalom pedig egyharmadával csökkent.

A sztrájk következtében beszüntette munkáját a Midland Util Co. clevelandi gyára.

Jelentések érkeztek a General Motors Fisher Body Divison-gyár clevelandi gépkocsiüzemének bezárásáról is.

Az Indiana-állambeli Vincenne városában — vasúti kocsik hiányában — két szénbányában szüntették meg a munkát.

A magyar vasutasok táviratban fejezték ki szolidaritásukat a bérharcukat vívó amerikai mozdonyvezetőknek és fűtőknek.

Vidám és boldog május elseje

A Vasutas Szakszervezet Központi Tánccsoportja fáradhatatlanul és nagy sikerrel szórakoztatja a dolgozókat a hatodik vidám és boldog május elsején.

A BÉKÉT MEGVÉDJÜK!

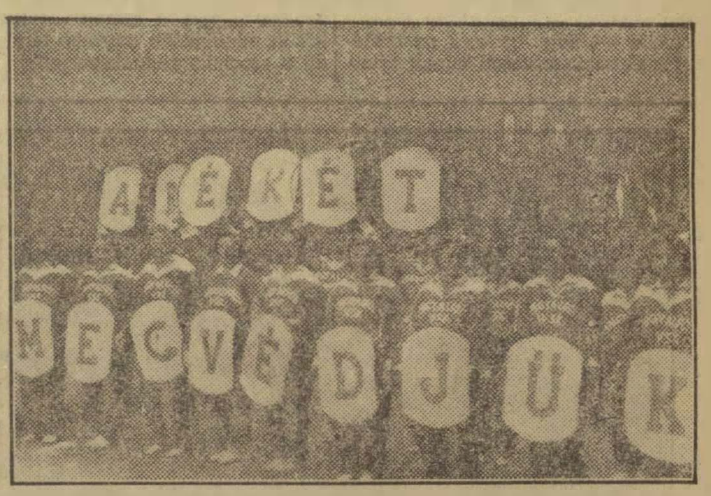

A vasutasok ezrei vonultak fel május elsején, hogy együtt ünnepeljenek a többi szakma dolgozóival és együtt kiáltsák: A békét megvédjük! A képen az Angyalföldi Vasutas Sportkör nősportolói a menetben.

Erősítsük szakszervezeti mozgalmunkat, a szovjet szakszervezetek tapasztalataival!

A közlekedési dolgozók, a gépjárművezetők és szállítómunkások nemcsak teljesítették, de túl is szárnyalták

május 1-i felajánlásaikat

Május 1-re a munkásosztály nagy ünnepére szakszervezetünk hatáskörébe tartozó vállalatok dolgozóinak mintegy 50 százaléka tett felajánlást.

Tanujelét adva annak, hogy tisztán látják azokat a feladatokat, amelyek a szocializmus építésében a munkásosztály öntudatos és élenjáró dolgozóira hárulnak és, hogy május elsejét méltóan csak úgy tudjuk megünnepelni, ha fokozzuk termelésünket, csökkentjük a selejtet, megszilárdítjuk a munkafegyelmet és minden eszközt felhasználunk arra, hogy ami a szocialista társadalmi forma építése szempontjából döntő jelentőségü, termelékenységünket fokozott mértékben növeljük.

Komoly önköltség csökkentő mozgalom indult meg a Fogaskerekü állomáson, ahol május elsejére egy brigádot alakitottak, amelynek a célja, hogy a mozdonyok eddigi 20.000 kilométeres teljesítményét 25.000 kocsikilométerre emeljék fel főjavítás nélkül. A felemelt teljesítményt úgy óhajtják elérni, hogy a brigád tagjai a mozdonyvezetésnél a legjobb tudásuk szerint járnak el és a gépeket a legnagyobb kímélettel és gondossággal kezelik, illetve vezetik. A brigád műszaki tagjai a mozdonyok napi beállása alkalmával, azokat a leggondosabban átvizsgálják és jelentkező hibákat a legalaposabban kijavítják. A brigád tagjai üzem közben és az esetleg beállás után szerzett tapasztalatokat egymás között kicserélik, azokat a legapróbb részletekig megbeszélik, hogy ezáltal is hozzájáruljanak mozgalmuk eredményességéhez.

A Trolibusznál 110 fő (forgalom és kocsiszín) tett felajánlást, felajánlásaikat maradéktalanul teljesitették és a felajánlásokból keletkezett megtakarítás 4848 forintot tett ki.

Cinkota HÉV-telepén május elsejei felajánlásként a kocsiszín dolgozói beinditották a 100.000 km-es mozgalmat. Ennek keretében vállalták, hogy 2 drb. L. VII. tipusú, négytengelyü villamosmozdony, valamint 4 drb. P. XV. tipusú pótkocsik fővizsgálati idejét 65.000 km-ről 100.000 km-re emelik olymódon, hogy ezen idő alatt az emlitett járművek a kocsi zinben kétszer, az az minden 33.000 km lefutása után időszaki vizsgálatnak lennének alávetve. A felajánlásból származó évi megtakarítás értéke 34.656 forint.

Az üllői úti pft. dolgozói május 1-i felajánlásaik között vállalták, hogy a Soroksári-úton a Gizella-malom előtt lévő folyamatos Haarman-vágány szabályozásánál teljesítményüket 124 százalékról 130 százalékra emelik. Vállalásukat túlteljesitették, mert 149 százalékot értek el, amivel 1771 forint megtakarítást biztositottak. Komszomol-brigádjuk vállalta, hogy a brigád teljesitményét 122 százalékról 135 százalékra fogja emelni. Vállalásukat ugyancsak túlteljesitették, mert teljesitményüket 157 százalékra fokozták, amivel 2068 forintos megtakarítást értek el.

Forgalmi dolgozóink, közül kalauzaink táskabevételük 3—5—10 százalékos fokozását ajánlották fel általában és meg kell állapitani, hogy ezeket a vállalásokat sok helyen túlteljesitették. Pl. Kelenföld állomáson Blank Károly aki 6 százalékos felajánást tett. 28 százalékos teljesítményemelést ért el. Kisbenedek László 5 szazalékos felajánlását 24 százalékra, Vanderer Mihály 5 százalékos felajánlását 21 százalékra teljesitette normáján felül.

Kelenföld forgalomnál egyébként 464 dolgozó tett felajánlást, ezekből 259-en vállalásukat túlteljesitették, a felajánlások forint értéke 51.824 forint és a teljesités forint értéke pedig 103.149 forint volt. Minőségi munkájukra tett felajánlások eredménye az volt, hogy amig márciusban az egy napra eső hibapont 0.109 volt, addig áprilisban ez a mutatószám 0.046-re csökkent le.

Ifjumunkás dolgozóink különösen Száva-pályaudvaron jártak elől jópéldával a felajánlások során, amikor is Ujlaki Erzsébet 25 százalékos felajánlást, Szepes György, Keszthelyi István, Németh Mária 10—10 százalékos bevételemelést vállaltak, illetve hajtottak végre. Meg kell emlitenünk, hogy Száva-pályaudvar 26 népnevelője 7—7 százalékos felajánlást tett. Műszaki dolgozok közül kiemelkedik a műszaki értelmiségi komplex-brigád megalakulása, amely a „Május 1" nevet vette fel, ennek tagjai vállalták, hogy a 30 napos kenőanyag normát 32 napra emelik fel, ami 2 napi kenőanyag-megtakarítást jelent, havonta 221 forint értékben.

Szellemi dolgozóink is fokozott mértékben tettek felajánlásokat, amelyek munkájuk természeténél fogva jobbára a minőségi munka megjavitását és a munkák határidő előtti elvégzését tartalmazták. Igy pl. a Fővárosi Vasútépitő KV központi dolgozói közül Bokor Dezső vállalta, hogy a munkaerő normákat május 13-a helyett május elsejére elkészíti. Vállalását teljesitette a második negyedéves terv és a termelékenység növekedésének figyelembevételével.

Általában megállapithatjuk és amit döntő módon a felajánlások végleges kiértékelése fog bebizonyitani, hogy a dolgozok vállalásai mindinkább tartalmasabbak lesznek és vállalásaikban mindinkább arra törekednek, hogy üzemük terveit fokozottabb mértékben teljesitsék túl és fokozott teljesítményekkel járuljanak ötéves tervünk határidő előtti teljesitéséhez.

Az ország dolgozóinak felajánlásaihoz csatlakoztak a gépjárművezető szakma különböző szakágainak széles rétege és a szállítómunkások is.

A május elsejei felajánlások teljesitése tehát megmutatta, hogy a gépjárműszakma minden dolgozója kiveszi a részét hazánk felemelkedéséért, a munkásság egységéért való harcból és mivel nálunk a termelékenység emelkedése a döntő harci súlypont, hozzájárultak szaktársaink a világ dolgozó népének harcához is, amelyet Pártunk útmutatása alapján kell megvivnunk.

Ugy a Teherfuvar NV-nél, az AFORTNAL, az Autótaxinál, az Autóműszaki Intézetnél dolgozó szaktársaink felé elismeréssel kell fordulnunk, mert sokszor igen nehéz körülményekkel kellett megküzdeniök, hogy felajánlásaikat teljesiteni tudják. A beiutott jelentések azt mutatják, hogy csak a szakmánkhoz tartozó üzemekben közel egy és félmillió forint volt a felajánlások értéke.

Az első esztergályos gyorsvágó sztahánovista iskolánk hallgatói

ÁTLAGTELJESÍTMÉNYÜKET 24·5 SZÁZALÉKKAL EMELTÉK

Egy újabb pillérjét rakták le a Sztahánov-mozgalomnak a közlekedési szakma dolgozói. Végetért ugyanis április 29-én a Közlekedési Szakszervezet és a Fővárosi Villamosvasút KV szervezésében levezetett, a szakma területén elsőnek megindult két esztergályos gyorsvágó Sztahánov-iskola.

A két tanfolyam 43 hallgatója az összefoglalón tanujelét adta annak, hogy megértették Rákosi és Gerő elvtársaknak a sztahánovisták első magyarországi tanácskozásán elhangzott szavait. Értelmesen, világosan és öntudatosan válaszoltak a vizsgáztatók kérdéseire, de a tanfolyam eredménye nemcsak az elmélet elsajátításában mutatkozott meg, hanem a hallgatóságnak a termelőmunkában elért eredményeiben is.

A tanfolyam megkezdése és befejezése között a hallgatóság teljesitménye átlagosan 24.5 százalékkal emelkedett. Többen érték el illetve szárnyalták túl, sürün változó munkadarabok mellett is a 200 százalékot, akik eddig azt elérni nem tudták. A Füzessy főmühelyből Bánsági Jenő 173 százalékról 231 százalékra, Biró Béla 161 százalékról 212 százalékra, Chilkó Lajos 152 százalékról 193 százalékra, a Sallai autobusz főmühelyből Rézmann László 185 százalékról 257 százalékra emelte teljesitményét. Hasonló arányban javitotta meg teljesitményét mennyiségben, valamint minőségben a többi hallgató is.

A tanfolyam anyaga 24 órából állott, amiből elméleti 16 és 8 órai gyakorlati oktatás volt. Az elméleti órákon megismerkedtek a gazdaságos gyorsitott vágással, a gyorsacéllal való esztergálás technológiájával, csúcssugár értékeivel, speciális műszaki rajzokkal stb. A gyakorlati bemutatók a MÁVAG-gépgyárban és a FVKV Füzessy-főmühelyben zajlottak le. A bemutató vágásokat, majd később az ellenőrzést a MÁVAG-gépgyár sztahánovista esztergályosai végezték.

Kaszás Béla elvtárs, a termelési osztály vezetője az iskola záróünnepén rámutatott arra, hogy ez a tanfolyam bár várakozáson felül jó eredménnyel végződött, mégis csak egy elindulásnak kell tekintenünk, mert a Sztahánov-mozgalom útján megállni nem lehet. Az iskola megadta hallgatóinak azt az alapot, melyre nyugodtan lehet épiteni és szorgalmas továbbtanulással, öntudatos munkával fokozni, fejleszteni lehet az eddigi eredményeket.

A közlekedési szakszervezet szervezésében ezek befejeztével egymás után indulnak meg a szakma különböző munkaterületein a Sztahánov-iskolák. A legjobb villamoskocsivezetők, gépkocsivezetők, motorszerelők, villamoskocsilakatosok fognak résztvenni ezeken. Minden kétséget kizáróan ezek a tanfolyamok hatalmas lökést fognak adni a Sztahánov-mozgalom fejlődésének a közúti közlekedés területein. Erre biztositékot jelent az a körülmény is, hogy az iskolák tanmenetét összeállító munkabizottságok igyekeznek felhasználni munkájukhoz minden rendelkezésre álló szovjet irodalmat. Igy tehát a Szovjetunió értékes tapasztalatainak felhasználásával megismerkedik a hallgatóság az új, legkorszerűbb technikával, melynek segitségével racionalizálhatja, megjavithatja munkamódszerét és felzárkózhat a más szakmák sztahánovistáinak mindinkább szélesedő soraihoz.

Természetesen helytelen lenne az, hogyha az iskolákban tanultakat a végzett hallgatók csak arra használnák fel, hogy egyedül saját munkájukat tegyék jobbá, korszerűbbé. Arra kell törekedni mindnyájuknak, hogy az iskolákban látottakat, hallottakat az üzem, a telep mennél szélesebb dolgozó rétegeinek adják tovább munkamódszerátadás vagy előadássorozat keretei között. Igy fog azután a Sztahánov-iskolák igazi eredménye megmutatkozni, mert csökkenni fog az önköltség és a selejt, tekintélyesen fog emelkedni a termelés és természetesen a dolgozók életszinvonala is.

Film a nagy orosz biológusról

Iván Pavlov, a világhirű orosz biológus születésének 100. évfordulójára a népszerű tudományos filmek leningrádi stúdiója egész estét betöltő dokumentfilmet készitett. A felvételeket Leningrádban és Pavlov szülővárosában, Rjazanaban készitették. A filmen keresztül a néző megismerkedik Pavlov munkásságának lényegével, forradalmi felfedezéseivel, a reflex működésének előtte járatlan területein. Az új Pavlov-film a Fáklya Moziban kerül bemutatásra.

ÜNNEPÉLYESEN ADTAK ÁT A FORGALOMNAK 11 db ÚJ VILLAMOSKOCSIT

Verőfényes tavaszi időben ünnepi díszt öltött a villamosüzemek Barossutcai telepe. Feldiszített vörös zászlóerdőben, ragyogó újonnan fényezett kocsisor zárja be az utca felé az ünnepség hátterét, mely büszkén hirdeti a szocialista társadalom felsőbbrendüségét a munka dicsőségét, amelynek eddigi eredményei arra buzditanak, hogy szervesen bekapcsolódjunk a termelés előbbrevitelében. Pártunk célkitüzésein keresztül megvalósitjuk az igazi kollektivitást, amelyben az egység ereje rejlik, bebizonyitva, hogy a szocialista társadalom a dolgozó népért és a dolgozó népnek épit. A kapitalista rablógazdálkodás tipikus példája volt a miskolci villamos közlekedés, amely nem tartott lépést a fejlődéssel.

Ennek eredménye az, hogy ma még a miskolci dolgozók nélkülözni kénytelenek a korszerü villamos közlekedést. A Miskolci Villamos Vasút dolgozói felszabadulásunk első percétől fogva szocialista öntudattal minden tudásukat, erejüket latbavetve igyekeztek a nehézségeket áthidalni. Az ötéves terv megindulása döntő fordulatot hozott a miskolci közlekedés terén is.

Amennyiben a soha nem remélt kettősvágányu közlekedés épitésére rövidesen sor kerül. A nyomasztó kocsihiány megszüntetésére a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium II. Főosztályának megértő támogatásával sikerült járműveink számát 11 darab kocsival növelni. Az itt látottak, a dolgozók kényelmét szolgáló új villamoskocsikat a Fővárosi Villamosvasút Dózsa György-úti főmühelyének dolgozói felajánlásképpen jóval a határidő előtt elkészitették és elküldték, bebizonyitva az igazi szocialista együttérzést, a kollektiv együttmüködést.

Ezzel a miskolci dolgozóknak nagy segitséget nyujtottak. A kocsik ünnepélyes átadására a kocsi készitői is lejöttek és a kultúrcsoportjukat is magukkal hozták, hogy ezzel is szorosabbra füzzék a főváros és a miskolci dolgozók közötti kapcsolatokat.

Az ünnepség *Féder* Osztár, a Miskolci Villamos Vasút K. V. igazgatójának bevezető szavaival veszi kezdetét:

— Szeretettel üdvözlöm nagy Pártunknak, a Magyar Dolgozók Pártjának kiküldöttjét. A II. Főosztály részéről kiküldött *Bertók* elvtársat, szeretettel üdvözlöm a város kiküldöttjét és a Dózsa Főmühely dolgozóit.

— A felszabadulás előtti időben hosszú éveken keresztül Miskolc város történetében a közlekedés terén semmiféle javulás nem mutatkozott. A trószt urainak, akiknek mindig a profit volt az első, a dolgozók, a város polgárai közlekedési szükségletének a fejlesztése háttérbe szoruit. Hosszú évtizedeken keresztül igérgették a közlekedés megjavitását, de mivel ebben is az ő érdeküket látták, amikor ők ugyan nem közlekedtek azon a közlekedési eszközön, amely a város dolgozóinak sok évtizedes boszszúsága volt.

— Forró szeretettel emlékezik Miskolc város dolgozó népe a Nagy Szovjetunióra és vezérére Sztálin elvtársra, akik felszabaditották városunkat, a hatalmas anyagi és erkölcsi támogatást nyujtották, hogy minél hamarabb a nehéziparunk, a vasgyáraink üzembehelyeződjenek. De meg kell emlékeznünk azokról a hős szovjet katonákról is, akik vérüket áldozták a város felszabadításáért.

Közvetlenül a felszabadulás után a romtakarítás elvégeztével, ha nem is gyorsan, a lehetőség határain belül a közlekedés állandó javulási tendenciát mutatott és igy a felszabadulás utáni öt évre a miskolci dolgozók elgondolását nagy Pártunk magáévá tette és amikor ma ünnepélyesen beielentettük, hogy a közlekedésünk újra egy hatalmas lépéssel javult a kilenc pótkocsi és a két motorkocsi beállításával, szeretettel gondolunk a Dozsa Főmühely dlogozóira, akik munkaversenyben siettek segitségünkre, hogy a közlekedésünket megjavitsák.

— A napokban Miskolc város közlekedési történetében hatalmas munkamegindulás lesz óriási beruházásokkal és megkezdődik a végleges közlekedési megoldás, amely természetesen állandóan tovább fog feilődni a kettős vagany lefektetésével és ezzel megnyitom az átadási ünnepélyt.

Beszédjében *Féder* elvtárs helyesen rávilágított, hogy a demokráciában az alkotás a munka, az épités, mellyel előbbrevisszük és épitjük a szocializmust, a dolgozók országát.

Bertók János elvtárs a minisztérium képviseletében a következőket mondotta: „A mult urai mielőtt a madzag-vasutat — ahogy ők nevezték — átadták a köznek, óriási készülődés és bankettek sorozata volt a főcél, nem pedig a közösségi érdek, hogy előbbrevigyék a dolgozók ügyét."

Kaszás Béla a szakszervezet központjának képviseletében tartott beszédében kifejtette: „A nehézipar fejlesztése, a gyorsabb közlekedés és minden ami a szocializmus ügyét szolgálja, s elért eredményei, mindezt a hős szovjet népnek köszönhetjük, Pártunknak és szeretett Rákosi elvtársnak."

Horváth János a budapesti főmühely dolgozói nevében mondotta:

— Mi szivvel és lélekkel dolgozunk, hogy a kocsikat elkészitsük, hogy ezzel is a vasgyári dolgozó elvtársak utazását jobbá, kényelmesebbé, gyorsabbá tegyük.

A Dózsa Főmühely kultúrcsoportja magas nivójú értékes, nevelőhatású előadást tartott. Az ünnepség az Internacionále hangjaival ért véget.

Az óbudai kocsivezetők felhívása az áramtakarékossági mozgalom megindításáért

„A Közlekedés Szerkesztőségének!

Elvtársak! Kartársak!

A háromévts tervünket, az újjáépitést befejeztük sikeresen és ezzel leraktuk az első ötéves terv, valamint a szocializmus építésének alapját. Köszönhetjük ezt a nagy Szovjetuniónak, Pártunknak és annak nagy vezérének, Rákosi elvtársnak, ki a Bolsevik Párt tapasztalataiból merítve, következetesen vezeti és irányítja a dolgozók államát.

Mi, kocsivezetők megmutattuk, hogy a 100.000 km-es mozgalommal ki tudjuk venni részünket a szocializmus építéséből, de ez még nem a végső határ, mert a selejt- és az önköltségcsökkentés terén még számtalan módon elősegithetjük a szocializmus építését.

Fentieket figyelembevéve felhivjuk a kocsivezető elvtársakat és kartársakat, hogy az elkövetkező hónapban és túlmenőleg, az „áram-takarékossági mozgalomban" vegyék ki részüket lelkesedéssel és természetesen a menetidő betartásával, mert igy egy hónap alatt annyi áramot tudunk megtakaritani, hogy legalább két napig mintegy áramnélkül (ingyen) szaladnak a kocsijaink.

Ehhez az „áramtakarékossági mozgalomhoz" azonban öntudatos kocsivezetőkre van szükség, hogy valamennyi kocsivezető átérezze jelentőségét, mert ezzel nemcsak áramot takaritunk meg, hanem a kocsikifutás kihasználásával a saját és egyéb járművekkel való összeütközéseket és kocsi-meghibásodásoat jelentősen le tudjuk csökkenteni. Mindezeken keresztül úgy az egyéni, mint a közérdeket szolgáljuk.

Itt hívjuk fel azokat a tapasztaltabb kocsivezetőket, hogy adják át munkamódszereiket, tapasztalataikat, állomásukon az ifjabb kocsivezetőknek, hogy hol és milyen módon tudják kocsikifutásukat kihasználva az áramot megtakaritani, ezzel elősegitve mozgalmunk sikerét.

Ennek érdekében kérni fogjuk a szaklapunkat, hogy elért eredményeinket havonként a lapunkban közölje.

Szabadság!

Óbuda p. u. összes kocsivezetője

Éljenek a szovjet szakszervezetek, a kommunizmus iskolái!

Földvári elvtárs nyilatkozata a Magyar Távirati Iroda munkatársának a Világszövetség budapesti tanácskozásairól

A Magyar Távirati Iroda munkatársa több szakszervezeti vezető nyilatkozatát kérte a Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtó Bizottsága budapesti tanácskozásának jelentőségéről.

Földvári Aladár elvtárs, a Közlekedési alkalmazottak Szakszervezetének főtitkára ezzel kapcsolatban a következőket mondotta az MTI munkatársának:

— Az eddig megalakult tizenkét szakmai szövetség között van a Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetsége is, amely múlt év decemberében Bukarestben alakuló kongresszusán hétmillió szervezett vasutas, közúti, közlekedési, gépjárművezető és szállítómunkás nevében kiáltvánnyal fordult a világ valamennyi szállítóipari dolgozójához s ebben harcra hívta őket a világ békéjének megvédéséért, az egységes szakszervezeti mozgalomért, a munkásosztály nemzetközi egységének megszilárditásáért. A szállítási- és közlekedési dolgozók sorozatosan meglagadják az amerikai fegyverek ki- és berakását, szállítását. A francia vasutasok egymásután tagadják meg a hadianyagszállító vonatok továbbítását és nem egyszer előfordult, hogy a vasutasok ellen kirendelt katonaság is szolidaritást vállalt velük. Ma már mind több teherhajón olvasható ez a felirás: „Ne nyúljatok hadianyaghoz!" Ezt holland, francia, olasz, amerikai hajósok és dokkmunkások és a többi kapitalista országok dolgozói irják a hajók oldalára. A világ szervezett vasutasainak, szállítómunkásainak a békéért, a szabadságért folyó további harcában döntő jelentősége lesz a budapesti tanácskozásnak. Itt határozzák meg a szakmai tagozatokra váró további feladatokat. Mi, a Világszövetség magyar tagjai, a Párt vezetésével, zárt egységben sorakozunk fel a Világszövetség határozatainak végrehajtására.

Újítómozgalmunk hiányosságai

Rákosi elvtárs a zalamegyei képviselői beszámolóján a következőket mondotta: „Most az a feladatunk, hogy helyesebb munkamódszerekkel még jobban dolgozzunk, mert így meggyorsítjuk hazánk fejlődését, a dolgozó nép felemelkedését, ötéves tervünk végrehajtását." Vizsgáljuk meg, hogy közlekedési vállalatainknál menynyire értették meg és tették magukévá Rákosi elvtárs fenti megállapítását.

A hároméves tervünk megvalósításáért folyó küzdelemből dolgozóink derekasan kivették részüket és országos viszonylatban is számottevő eredményeket tudunk felmutatni. Ötéves tervünk végrehajtásának műszaki és gazdasági vonalán a tervfeladatok jóval nagyobb szervezettséget, a belső erőforrások mélyebb kiaknázását és a technikának az eddiginél sokkal jobb kihasználását követelik meg tőlünk, mint ahogy ezt eddig tettük.

Egész népgazdaságunk szempontjából döntően fontos, hogy üzemeink és műhelyeink a jó műszaki szervezés, a technika fejlesztése, a szakmai képzés és tapasztalatcsere szempontjából a versenyt elősegítik-e, vagy ezek elhanyagolásával a munkaversenyt fékezik és hátráltatják. Vajjon becsületesen eleget tesznek-e üzemeink a termelés fejlesztése érdekében a takarékosságért, az anyag- és energiafogyasztás, a szerszám- és géptörések számának csökkentéséért, az önköltség leszállításáért folytatott harc követelményeinek. Rendszeresen törekszünk-e a rejtett tartalékok feltárására, a kiváló minőségre, a selejt csökkentésére és a szűk keresztmetszetek megszüntetésére.

Újítómozgalmunk egyik legnagyobb hiányossága, hogy hiányzik belőle a tervszerűség. Ezt pedig csak úgy tudjuk kiküszöbölni, ha előre megszabjuk az irányt újítóink munkájában, előre kijelöljük a megoldandó feladatot, vagyis feladattervet kell kidolgozni.

A feladattervek kidolgozása az újítási megbízottak feladata.

Üzemeinket végigjárva azt tapasztaltuk, hogy a telepek újítási megbízottjai közül sokan hiányosan, nemtörődömséggel, gondatlansággal végzik feladatukat.

Annak ellenére, hogy minden szolgálati helyen, műhelyben és üzemben ki kell, hogy függesztve legyen a feladatterv, amely irányítja az újítómozgalmat a szűk keresztmetszetekre, mégis azt tapasztaltuk, hogy a telepek újítási megbízottai vajmi keveset törődnek ezzel a kérdéssel.

Pl. a Füzessy-főműhelyben, Barossfelsővezetéknél, Búr-felsővezetéknél, Cinkota-forgalomnál, Cinkota-felsővezetéknél, Récsei-garageban egyáltalán nem függesztették ki a helyi vagy a központi feladattervet, pedig a Találmányi Hivatal a feladattervplakátokkal segítséget is nyujtott ehhez.

Mindez azt jelenti, hogy az említett telepek újítási megbízottjai nem tartják szükségesnek a dolgozókkal foglalkozni az újítási mozgalom elősegítése érdekében.

De nemcsak ezen a vonalon mutatkoznak hibák az újítási mozgalmunkban. Egyre sürübben tapasztaljuk azt, hogy az újítási megbízottak egyébirányú elfoglaltságára hivatkozva, nem látják el kellően feladatukat. Megmutatkozik ez abban is, hogy igen sok helyen emelkedőben van a függőben lévő javaslatok száma.

A Közlekedésügyi Minisztérium ez év március elsején, ellenőrzése során megállapította, hogy a Debreceni Helyi Vasútnál hosszú idő óta nem intézik kellően az újítási mozgalom ügyeit és emiatt a függőben lévő javaslatok száma m. év decemberében az egész évben benyujtott javaslatok számának egyharmadát tette ki.

Az akkori újítási megbízott, Völgyi elvtárs hivatkozott egyébirányú elfoglaltságára, ami miatt nem tudja kellően ellátni a feladatát. A vállalatvezetés az újítási megbízottat kicserélte ugyan, de ez nem javított a helyzeten. Március 29-én, a minisztérium újabb helyszini ellenőrzésénél már Balázs elvtárs volt az újítási megbízott, de ő még nem értett a dolgok intézéséhez, mivel nem gondoskodtak a folyamatos munkaköri átadásról és a kellő oktatásról. Egyébként Balázs elvtársnak is (elődjéhez hasonlóan) igen sok egyébirányú elfoglaltsága van. Ezenfelül nem is tartozik a helyivasút állományába munkakörileg sem. Mindebből következik természetesen az a helyzet, ami április 26-ára alakult ki, hogy az újítási bizottsági ülés nem volt előkészítve s egyetlen egy benyujtott újítási javaslat sem volt.

Az újítómozgalom hiányosságáért nemcsak az újítási megbízottak felelősek, felelős ezért az egész vállalatvezetés, konkrétan a vállalatvezető is. Ha a vállalatvezetés, az egyes műszaki és forgalmi osztályok vezetői, szakembereit nem tartják szívügyüknek az újítómozgalom fejlesztését, nem tartják fontosnak a feladattervek elkészítésében való közreműködésükkel az újítási mozgalmat a szűk keresztmetszetekre irányitani, akkor lemondanak arról a főerőről, amely egyik biztositéka ötéves népgazdasági tervünk sikerének.

A vállalatvezetés feladata tehát élére állni az újítómozgalomnak, amelyben hatalmas segitséget kap a vállalati tervek végrehajtásához, az önköltség csökkentéséhez, a termelékenység növeléséhez. Az újítási megbízottak feladata, hogy állandóan képezzék magukat, ismerjék meg részletesen mindazokat a rendeleteket, amelyek az újítómozgalom előségítését célozzák, hogy ezen keresztül az újítómozgalom kiszélesedjék, az újítások gyorsan legyenek elbirálva és az elbirált és bevált újításokat a legrövidebb idő alatt a legszélesebb körben alkalmazzák.

Ahogy az újítást magát a törvény védi, úgy a vonatkozó törvények értelmében az újítási megbízott, a vállalatvezetés köteles minden támogatást, minden segitséget megadni az újítóknak az újítási gondolat megszületésétől, a kivitelezés, szélesköru bevezetés befejeztéig.

A hiányosságok és hibák mellett azonban vannak telepek és műhelyek, ahol az újítási megbízottak helyesen és példamutatóan végzik feladatukat. Ez pedig visszatükrözi az alapszervi párt és szakszervezeti vezetők jó ellenőrző munkáját is. Pl. a Kelenföldforgalomnál, ahol Tóth József, a Ferencvárosi pályafenntartási főmű helyben, ahol Diószegi Béla az újítási megbízott, az újítómozgalom nem válik akadályversennyé, mert szabaddá tették az utat a munkaverseny egészséges fejlődése számára és élére is állták ennek a fejlődésnek.

Ötéves tervünk sikere és ezzel szocialista gazdaságunk alapjainak lerakása attól függ, hogyan tudjuk dolgozó tömegeink alkotó energiáját aktivitásra késztetni, hogyan tudjuk belső erőforrásainkat felhasználni és értékesíteni a cél érdekében.

Sztálin elvtárs mondotta az első ötéves tervről mondott beszámolójában: „Azok között a főerők között, amelyek számunkra ezt a történelmi győzelmet biztositották, mindenekelőtt áll a munkások és kolhozparasztok milliós tömegeinek aktivitása és önfeláldozása, lelkesedése és kezdeményezése... amely nélkül célunkat nem tudtuk volna elérni, egy lépést sem tudtunk volna előrehaladni."

Be kell vonnunk tehát az alkotómunkába a széles tömegek alkotóerejét, kezdeményezését. Sok kezdeményezés nem kerül felszinre és sikkad el, mert dolgozóink nagy része még nem látja tisztán, hogy a legcsekélyebb újítás, vagy jobb munkamódszer, ha széles körben elterjed és általánossá lesz, növeli a termelékenységet, csökkenti az önköltséget és ezáltal hozzájárul a jobb és boldogabb élet kialakulásához, a dolgozók életszínvonalának feljebbjutásához.

Kaszás Béla

Hozzászólás a Sallai főműhely üzemi bizottságának munkájához

Mindazok az eredmények, ami öt év alatt elértünk Pártunk irányitásával, köszönhetjük annak, hogy a Szovjetunió a munkásmozgalmi harcok tapasztalataiban gazdag Bolsevik Párt történetét rendelkezésünkre bocsátotta. Baráti támogatását nem csak politikailag, de gazdaságilag is éreztük és érezzük ma is.

A Szovjetunióban a Párt és Szakszervezet határozata egy és oszthatatlan, közösen beszélik meg a tennivalókat. A Párt irányitja úgy a politikai, mint a gazdasági életet, a Szakszervezet végrehajtja azokat a határozatokat, amit közösen hoznak a termelés fejlesztésének érdekében.

Ha összehasonlitást teszünk a szocialista Szovjetunió Bolsevik Pártja és a Szovjet Szakszervezetek, mely valóban a kommunizmus előiskolája, szoros együttműködése, az MDP és a magyar szakszervezetek együttműködése között, döbbenünk rá arra, hogy milyen sok hiányosságok mutatkoznak még szakszervezetünk munkájában.

Ilyen hiányosságok voltak Rákosi elvtársunk február 10-én elhangzott beszéde előtt és még részben fellelhetők ma is, nálunk is a „Sallai Imre" Autobusz főműhelyben az ÜB munkájában.

Ilyen hibák: A Párt és szakszervezet rendezvényei gyakran keresztezik egymást, nincs közösen átbeszélve, melynek eredménye a munkásság érdeklődésének szétforgácsolódása. Nem dolgoznak teljesen az üzemi bizottság szabályzat azon pontja szerint, mely kimondja, hogy az MDP irányító szerepe elsődleges. Szorosabb kapcsolatot kell kiépiteni az ÜB és a dolgozók között nemcsak a bizalmikon keresztül, hanem munkájuk közben kell a dolgozókat meglátogatni és a felmerült panaszokat a helyszinen meghallgatni és ha jogos, azt orvosolni vagy továbbitani felsőbb szakszervezeti vezetőnk felé. Hiba az, hogy a műszaki értelmiséget nem vonták eléggé be a szakszervezeti, ezen túlmenőleg a munkaverseny mozgalomba. Az ifjúsággal sem foglalkoztak értékükhöz mérten, miáltal az ifjúság nem válhatott a munkaverseny rohamcsapatává. Hiba volt az is, hogy nem küzdöttek rendszeresen a szindikalista jelenségek ellen, hogy a Párttal szemben a traszmisszió szerepét, mit a szakszervezet van hivatva betölteni, nem tette magáévá. Nem szivesen engedett át az ÜB Pártalapszervünk vezetőségének szakszervezeti funkcionáriusokat, miáltal a fejlődést részben gátolták.

Nem mindenkor tettek eleget különböző értekezleteken elhangzott panaszok kivizsgálásánál az ellenőrzési kötelezettségüknek. A termelés érdekében sokszor elfeledkeztek az egészségügyi és szociális feladatokról és azoknak napirenden való tartásáról, ilyenek pld. az asztalosműhelyben porszivó berendezés, a műhelyek egészséges szellőztetése és általános hiba még a munkaruha kérdése. Ekcéma megbetegedések történnek a munkaruhahiány miatt. A műhelybizottságok munkakészsége is hiányos.

Rákosi elvtársunk beszédének hatására, az önkritika és kritika helyes alkalmazása következtében Főműhelyünkben ezen hibák nagyrésze ma már felszámolódott. Bizonyiték erre az, hogy felszámolták a versenymozgalom kampányszerű jellegét és megindulhatott Főműhelyünkben a sztahánov-mozgalom.

A Főműhely munkássága a szocializmus épitésében igyekszik részét mindjobban kivenni, mely Pártunk és szakszervezetünk közös munkájának méltó jutalma. Ékes bizonyitékai ennek a május 1-ei felajánlások eredményei, a brigádmozgalom eredményei, melyek közül különösen kiemelkedik Deák Lajos 305, Kreisz Antal esztergályosok 264, Tóth I. István szerelő 224, Kanicsér Ferenc asztalos 207, Kacián István fényező 212 és Terék István lakatos 243 százalékos eredményével.

Mi dolgozók már látjuk Pártunk és szakszervezetünk szerves együttműködéséből kibontakozó hatalmas erőt, mely a Szovjetunió oldalán, a nemzetközi munkásegység diadaláért küzd.

Szilaj Sándor,
Sallai fm. bérelsz.

143 százalékról 151-ra emelte – minőségi munkával – az akkumulátorműhely teljesítményét

„T. Szerkesztőség!

Fővárosi Autobusz KV (Récsei Ernő garage) akkumulátor műhelyének dolgozói olvasták az 1950. V. 1-én megjelenő „Közlekedés" ujságban, hogy a Tehertuvar NV üzemvezetői elfogadták Rieger Lajos elvtárs az Autótaxi NV művezetőjének munkaverseny kihivását. Horváth Sándor szaktárs a TNV akumulátor műhelyének művezetője is ezek közé tartozik, de ehhez kivánnak csatlakozni a Récsei garage akkumulátor műhelyének dolgozói, Varga Sándor műhelyvezető szaktárs brigádja azzal, hogy örömmel veszik tudomásul, hogy van egy akkumulátor javitó- és készitő műhely, akikkel felvehetik a munkaversenyt.

Varga Sándor brigádja vállalja, hogy az akumulátorok élettartamát 12 hónapról 14 hónapra növelik. (12 Voltos 150 Amp.) Megjegyezni kivánjuk, hogy a mi üzemünkben emlitett akkumulátorok élettartama átlag 12 hónap.

Ugyanitt felhivjuk mindkét garázsunk gépkocsivezetőinek figyelmét, hogy ehhez a versenyfelhiváshoz anyagból járuljanak hozzá, hogy az indításokat szakszerüen végezzék, izzitás nélkül ne inditsanak, és más motorhibák miatt ne meritsék ki a telepet, hanem forduljanak az illetékes szakemberekhez, akik megadják a kellő felvilágositást az akkumulátor élettartamának meghosszabbitása érdekében.

Közöljük a t. Szerkesztőséggel, hogy az akkumulátor műhely dolgozói, akik brigádban vannak, március havi átlag-százalékuk 143 százalék, április havi átlagszázalékuk 151 százalék, jó és emelkedő teljesitmény mellett, minőségi munkát végeznek.

Szabadság!
Varga Sándor
Oláh Gyula termelési felelős

ÚJ SZOVJET DOKUMENTFILM

Az Alma-Ata-i filmstudióban elkészült a legujabb szovjet dokumentfilm, a „Szovjet Kazahsztán". Ez a film folytatása annak a sorozatnak, amely a szovjet köztársaságok életének és fejlődésének a filmvásznon való bemutatását tűzte ki célul. Ez a film arról a nagyszerű eredményről számol be, amelyet a kazah nép a szocialista forradalom óta elért. Virágzó városok, fejlett kolhozélet, egyre szaporodó főiskolák, jellemzik Kazahsztánt.

Előre a 100.000 kilométerért

A gépjárművezetők szakszervezete megkülönböztető jelzést ad minden olyan szaktárs kocsijára, aki résztvesz a 100.000 km-es mozgalomban.

Szakszervezetünk közli minden szaktársunkkal, akár szervezetileg szakszervezetünkhöz tartozik, akár nem, a megkülönböztető jelzést megkaphatja, amennyiben vállalja a 100.000 km-es mozgalomban való részvételt.

Nemcsak új kocsival lehet résztvenni a 100.000 km-es mozgalomban, hanem részt vehet minden szaktársunk kivétel nélkül, még akkor is, ha ezideig 90.000 km-t lefutott, de vállalja a további 10.000 km lefutását, generáljavitás és födarabcsere nélkül.

Födarabnak a generáljavitás, a sebességváltó és differenciálcsere számit, de nem számitható födarabnak a gyűrűzés, az egyes fogaskerékcserék és a hűtőcsere sem.

Szaktársak, jelentkezzetek a megkülönböztető jelzésért, előre a szocializmus épitéséért, a 100.000 km elérésén keresztül.

A Gépjárművezetők Szakszervezete.

Testvéri üdvözlet a szocializmus épitésében, a békéért folyó harcban velünk egysorban küzdő népi demokráciáknak!

ÍGY KÉSZÜLNEK A KÖZLEKEDÉSI IFIK AZ EGYSÉGESÍTŐ KONGRESSZUSRA

A magyar ifjúság előtt nagy és komoly feladat áll: a Párthoz tartozó egységes ifjúsági szövetség megteremtése. E feladat végrehajtásához országunk minden dolgozó és tanuló fiataljának fokozottabb munkával kell hozzájárulni, mert csak így tudunk megfelelni a ránk háruló feladatoknak.

IFJUMUNKÁSOK át kell hogy érezzétek a döntő fontosságú változást, amit új szövetségünk létrehozása jelent számunkra. Közelebb kerülünk a magyar dolgozó nép élcsapatához, a Magyar Dolgozók Pártjához, Pártunk fő segítője és tartalékává kell hogy váljunk és segíteni kell Pártunkat abban a munkájában, amit országunk gazdasági és kulturális felemelése érdekében végez. Példát kell mutatni nekünk fiataloknak, úgy a termelés, mint a tanulás területén és bebizonyítani azt, hogy méltók vagyunk Pártunk és Rákosi elvtárs bizalmára. Ki kell küszöbölni szervezeti életünkből azon hiányosságokat, amit eddig elkövettünk, különösen a termelés területén. Mutassuk meg a magyar fiatalok lendületét és érdemeljük ki a „termelés rohamcsapata" címét. Ne csak csapatocskái legyünk a termelésnek, mint ezt Farkas elvtárs a legutóbbi ifjúsági konferencián megállapította.

A termelés és tanulmányi szintünk emelése területén a most következő egy hónapban kell az ifjúságnak az élre ugornia. Az ifjúsági vezetőkre az a feladat hárul, hogy minden ifivel értessék meg az egyesülés jelentőségét és minden ifit kapcsoljanak be a felajánlásokba. A nemes versenyből egyetlen egy közlekedési fiatal se maradjon ki. Ifjúságunk komoly készülődése június 18-ra, az ifjúsági mozgalom e döntő állomásának méltó megünneplésére, az eddigi kongresszusi felajánlásokon nyer kifejezést, melyet egymás után tesznek meg fiataljaink. Az eddigi eredmények azt mutatják, mi sem maradunk le a többi nagyüzem fiataljai mögött.

Ifjúsági brigádok alakítása, a 100.000 km mozgalom ifjúsági részről való beindítása, kaluzaink százalék szerinti bevételük emelése mind szerepel a kongresszusi felajánlási lapon. Meg kell azonban állapítani, hogy még nem minden ifi tette meg a felajánlását Feladat tehát az, hogy minden ifi igyekezzen túlszárnyalni április 4-i és május 1-i teljesítményét és felajánlását. Kövessük azokat az öntudatos ifiket, akik már megtették felajánlásukat és tartósítsuk elért eredményeinket, illetve igyekezzünk azt túlszárnyalni, mert csak akkor leszünk a „termelés rohamcsapata", ha az előttünk álló feladatokat rohamunkkal állandóan túlszárnyaljuk.

Minden telepünk és alapszervünk komolyan készül június 18-ra, az egyesítő kongresszusra. E héten választják meg azokat az ifjúmunkásokat, akik jó munkájukkal kiérdemelték azt, hogy az alapszervezetet képviseljék az egyesítő kongresszuson.

Az előkészületeknél minden alapszervünk érezhette Pártunk segítségét, amikor hozzájárult a küldöttválasztó taggyülés sikeréhez. Ez a siker azonban, csak úgy lesz tökéletes, ha ifjúmunkásaink, szintén segítenek nivossá, hangulatossá tenni a küldöttválasztó taggyüléseket.

IFJUMUNKASOK! A kongresszusi felajánlásban eddig élen járt: Zugló, Baross, Óbuda és Szépilona p. u. ifjúsági csoportja. Ezen pályaudvar ifjúmunkásait kövessétek. Kövessétek Kovács 15 Sándor, Fogarasi József ifjúmunkásokat, akik az egyesítő kongresszusig 118 százalékra és 125 százalékra növelik bevételüket. A közlekedési ifjúmunkások minden egyes felajánlott százalék emelése, illetve fokozása mutatja ifjúságunk komoly elhatározását, hogy a termelés rohamcsapata és a béke igaz harcosaivá akarnak válni.

Kelenföld és Óbuda ifjúsági csoportjaival is megmutatkozott ez az akarat. Komoly eredményekről tesz tanuságot a 9-én megtartott küldöttválasztó taggyűlésük. Az ifjúság lelkesedése, az ünnepi hangulat a felajánlások és az utána megtartott rövid de nivos kulturmüsor mutatták meg Kelenföld és Óbuda p. u. SZIT csoportjának komoly készülődését. Ezek a fiatalok megértették, hogy mit jelent Párthoz tartozó egységes ifjúsági szövetséget létrehozni és ennek jelentőségéhez mérten készülnek a magyar ifjúság nagy és jelentőségteljes ünnepéhez.

Tudjuk, hogy a közlekedési fiatalok minden egyes küldöttválasztó taggyülése még nivósabban fog meglörténni, mint az itt kiragadott két példa mutatja, de jó munkával igyekezzünk sikerét biztositani.

Azonban az eredmények korántsem kielégitőek. Az elért eredményeket tovább kell fokozni. A 120—130-as ifi forgalmi brigádokat minden telepen ki kell szélesiteni, a 100 ezer km mozgalmat megindítani az ifjúsági vonalon is és abba bekapcsolni minden SZIT csoportot és a fiatalokat. Adjon a felajánlási lap minden ifjúmunkásnak további erőt a munkában, tanulásban. Az a tudat, hogy bennünket Rákosi elvtárs vezet, sokszorozza meg erőnket, hogy végre tudjuk hajtani, amit a Párt vár tőlünk: „legyen az ifjúság a termelés rohamcsapata."

Az elkövetkező egy hónapban kell megmutatni az ifjúságban rejlő erőt és lendületet, hogy képes és rátermett arra, hogy a Párt segítője és tartalékcsapata legyen.

Tóth László
SZIT szervező titkár

A Ferencvárosi Főműhely dolgozói:

Rákosi elvtárs útmutatása nyomán megvizsgáltuk hiányosságainkat és megszüntetjük azokat

A ferencvárosi főműhelyt csak úgy, mint az ország számos kis- és nagyüzemeit fokozottabb és felelősségteljesebb munkára serkentette Rákosi elvtárs február 10-i beszéde és a Központi Vezetőség határozata. E beszéd, illetve határozat nyomán vizsgáltuk meg hiányosságainkat és szabtuk meg feladatainkat a termelés, illetve a versenymozgalmunk terén.

Így vettük észre, hogy a Sztálini Műszak után bizonyos visszaesés mutatkozott a munkaverseny területén. Míg decemberben több mint 100 egyéni versenyzőnk volt, addig január hónapban igen nagy visszaesés mutatkozott.

Rákosi elvtárs február 10-i beszéde nagy lendületet adott a főműhely dolgozóinak. Igen nagy lendülettel indult meg a munkaverseny-mozgalom, az újítómozgalom. Megszilárdult a munkafegyelem. A ferencvárosi főműhely dolgozói ezzel bizonyítják be hűségüket a Magyar Dolgozók Pártja és bölcs vezére, Rákosi elvtárs iránt.

Megállapítható, hogy a munkaverseny terén ma már konkrét eredményeink vannak: míg januárban egyéni versenyzőink száma 46 volt, februárban 50, március hónapban 92, április hónapban 111 egyéni versenyzőnk volt.

Brigádjaink száma is emelkedett: január hónapban volt 2 sinszerelőbrigádunk. Jelenleg van 2 sinszerelőbrigádunk, 4 hegesztőbrigádunk, 3 komplexbrigádunk, a 03-as raktárban van 3 masszafozó-brigádunk, 6 rakodóbrigádunk, 1 fürészesbrigádunk, 1 talpjahasogató- és 1 homokkitermelőbrigádunk.

Az újítómozgalom terén: Takács Pál és Becz István lakatosok a körfürészek élezésével kapcsolatban vezettek be újitast. Eddig kézzel végezték ezt a munkát. Az újítás után gépi erővel végzik, amely vállalatunknak évi 6966 forint megtakarítást jelent.

Bánrévi István és Rácz Károly elvtársak egy automatakikapcsoló berendezést készítettek, amellyel a gépet áramkikapcsolás esetén 3 századmásodperc alatt kikapcsolják és így megóvják a hegesztőgépet a rongálódástól, de ugyanakkor megtakarítja a gépkezelőszemélyzetet is. Évi megtakarítás 170.000 forint.

Villanyszerelő-műhelyünk dolgozói egy bombázott roncs hegesztőgépet helyreállitottak, amely már üzembe is van helyezve. Ezzel vállalatunknak 15.000 forintot megtakaritottak.

Koziel József művezető szerkesztett egy Haarmann-Phönix-rendszerü fedlapot. Ezt a fedlapot eddig Diósgyőrben készitették, most házilag el tudjuk olcsóbban készíteni.

Évi megtakaritás 24.612 forint.

A munkafegyelem terén is örvendetes javulás állott be. Dolgozóink megértették ennek nagy jelentőségét, ehhez is Rákosi elvtárs beszéde segitette dolgozóinkat.

Mi, a ferencvárosi főműhely dolgozói megfogadjuk, hogy úgy a munkaverseny kiszélesitése terén, mint a munkafegyelem terén további sikereket fogunk elérni, mert ezzel a béke ügyének teszünk nagy szolgálatot és kemény ütést mérünk az imperialista háborús uszitókra.

Az Autótaxi NV dolgozói nyerték szakszervezetünk vándorzászlóját

Az Autótaxi NV kultúrterme ma zászlódiszbe öltözött. Vörös és nemzetiszinű zászlók lengenek az ablakokon, falakon és a széksorok között. Az ünnepi hangulatot boldogan mosolygó arcok teszik még ünnepélyesebbé és a jól végzett munka utáni megelégedés tölti el a dolgozókat.

Az Autótaxi NV dolgozói valóban jó munkát végeztek, hiszen a közlekedési üzemek között az élüzem jelvényért folytatott küzdelemben a második helyre kerültek és ezzel elnyerték szakszervezetünk hatalmas vándorzászlóját.

A minisztérium a kiértékelésnél megállapította, hogy valamennyi döntőfontosságú közlekedési vállalat közül a nehéz fuvarozó viszonyok figyelembevételével csak az Autótaxi NV tudott pozitiv eredményt felmutatni.

A benzin fogyasztásánál, annak ellenére, hogy a legkedvezőtlenebb 3 hónap átlagát hasonlitottuk össze az az előtt lévő 3 hónappal, csak 3 százalékos többletfogyasztás mutatkozott, az olajfogyasztás pedig messze a norma alatt maradt, ami az üzem által használt porcgyűrűknek volt tulajdonitható. Az átfogó anyagnormák szerint a kocsik átlagfogyasztása a típus megoszlás szerint 10.4 ltr. lett volna, azonban időszakonként a fogyasztás 9.3—10.9 ltr. között mozoghat. Ennélfogva a téli időszakra vonatkozó 10.4 ltr-es fogyasztás, amikor a megengedett 10.9 liternek lett volna szabad lenni, komoly megtakarításnak nevezhető.

A kenőolajnorma 0.6 km 100 km-re, ezzel szemben az átlagfogyasztás Nagy-Budapest bekapcsolása ellenére is és annak ellenére, hogy az üres km-ek száma legalább 6 százalékkal megnövekedett.

A vállalat észszerű üzletvezetésére jellemző, hogy a megnövekedett feladatok ellenére az egy gépkocsira eső dolgozók száma csökkent, amikor a többi vállalatoknál ez mindenütt emelkedett.

A vállalat mozgalmi téren is jelentős eredményeket mutat fel. Így a döntőfontosságú terv felbontása terén közel 60 százalékos eredményt ért el és a dolgozók legnagyobb része ennek folytán egyéni tervfelbontás szerint dolgozik.

Az egyéni versenyformából kinőtt kollektiv munkaversenyen keresztül az egész üzem dolgozói összefogtak és ennek az összefogásnak megfelelően a vállalat üzletvitelében a kellő eredmény megmutatkozott.

Sebes László, a vállalat közszeretetben álló vezetője emelkedik szólásra, röviden, tömören ismerteti az eddigi munkát, beszél a hibákról, akadályokról és hangoztatja, hogy a munkaverseny további iránya a 100.000 km-es mozgalom kiszélesitése.

Ezután Tóth Béla, szakszervezetünk főtitkára elismerését fejezi ki a dolgozók eredményes munkájáért és beszédében rámutatott arra, hogy a béke megvédése érdekében a termelés frontján kell a harc súlypontját összpontositani és ma, amikor az imperialista országokban a dolgozók nehéz körülmények között, életük feláldozásával küzdenek a béke megvédéséért, mi magyar dolgozók szabadon épithetjük saját országunkat, Pártunk és Rákosi elvtárs bölcs vezetésével.

Seres Tibor miniszteri tanácsos, a VI. gépjármű főosztály vezetője gratulál a dolgozóknak a szép eredményhez, felhivja a figyelmet, hogy a vándorzászló elnyerése nemcsak örömmel, de kötelezettséggel is jár. A termelés és a termelékenység emelkedése terén nincs megállás. Szakadatlan a küzdelem a munka terén, a biztos, félelemnélküli életért, a békéért, a magasabb életszinvonal eléréséért.

Cservén Károly, a sztahánovista rugókovács átveszi a vándorzászlót, elmondja, hogy 30 évvel ezelőtt ő maga is harcolt a Szovjetunióban a forradalom győzelméért, végre elérkezett az ideje, hogy a a 30 évvel ezelőtti harcoknak a Szovjetunió felszabadítása nyomán mi is élvezői lettünk. Majd felajánlja az eddigi teljesítménye 5 százalékkal való emelését.

Hallai Gyula autószerelő, az üzem egyik büszkesége átveszi a sztahánovista oklevelet és felajánlja, hogy teljesítményét 250 százalékra emeli.

Zamecsnik gépjárművezető kapcsolódik a 100-000 km-es mozgalomhoz, felajánlja a 100.000 km teljesitésén kivül, hogy az üzemanyagfogyasztást 5 százalékkal csökkenti.

Tudjuk, hogy a termelésben nincs megállás és az Autótaxi NV dolgozóiban elmélyült munkaversenyszellem azt a reményt kelti bennünk, hogy a vándorzászlót egykönnyen nem adjak ki a kezükből és nem felejtik Rákosi elvtárs szavait: „A termelésről egyetlen pillanatra sem vonhatjuk el figyelmünket."

Felker Gyula szállitómunkás:

Támogatjuk a Szakszervezeti Világszövetséget a békéért folytatott küzdelemben

Mi, a Belföldi Szállitmanyozási NV dolgozói büszkék vagyunk arra, hogy a Szakszervezeti Világszövetség hazánk fővárosában tartja üléseit. Jól tudjuk azt is, hogy milyen nagy jelentőségük van ezeknek a tanácskozásoknak, amelyek a nemzetközi proletárszolidaritás jegyében még erősebben kivánják összefogni a világ öntudatos szervezett dolgozóit, a világbékét veszélyeztető imperialista gonosztevők és cinkosaik ellen.

Mi már megtörtük a belső ellenségeink erejét az államositással és magunknak épitjük új szocialista hazánkat. Erőnk legyőzhetetlen, de azért nem vagyunk elbizakodottak. A béketábor hatalmas erejére támaszkodva, békét akarunk, békét — de nem mindenáron. Mert ha kell, akkor függetlenségünk megvédése érdekében minden áldozatra kész vagyunk! Ezenkivül minden erőnkkel támogatjuk az imperialista országokban kizsákmányolóik ellen küzdő munkástestvéreinket is. Támogatjuk, mert a világ minden öntudatos dolgozója egyet akar: — szünjön meg mindenütt a kizsákmányolás.

Mi már felszabadult országban élünk szabad emberként. És bármilyen nagy feladatok várnak is ránk — különösen a mi területünkön a szállitóiparban —, mégis megváltozott már a munkához való viszonyunk. Pártunk és szakszervezetünk oktató, nevelő munkája nyomán mi is más emberré válunk és minél inkább levetjük a polgári szokásokat, minél inkább a mindnyájunkat érintő közösségi szempontok irányitják a gondolkodásunkat, annál hasznosabb munkásai lehetünk szocializmust épitő hazánknak.

Meg kell mondanom azt is, hogy mi magyar dolgozók soha nem feledjük el, hogy szabadságunkat a nagy Szovjetuniónak és népünk nagy barátjának, Sztálin elvtársnak köszönhetjük. Szocializmust épitünk és hálánk jeléül jó munkánkkal igyekszünk méltóvá lenni arra a nagy áldozatra, amelyet a szovjet nép hős fiai hoztak a felszabadulásunk érdekében.

Éljen a világbékét erősitő Szakszervezeti Világszövetség!

Éljen a legyőzhetetlen béketábor nagy vezére, Sztálin elvtárs!

FELKER GYULA

ABÁJ DALAI

Az Alma-Ata-i stúdióban készült ez a kazah film, amely a XIX. század második felében élt nagy kazah költőről, az orosz nép barátjáról, Abáj-ról szól. Két szerelmes történetének tükrében hű korképet kapunk az ősi babonáknak hódoló kazah nép elmaradottságáról és Abáj, a haladó gondolkozású költő harcáról a nép fejlődéséért.

Testvéri üdvözlet az imperialista országok és a gyarmatok békéért, kenyérért, szabadságért, nemzetük függetlenségéért küzdő népeinek!

RÁKOSI ELVTÁRS TANÍTÁSA NYOMÁN MEGVÁLTOZTATJUK ÜZEMI KULTÚRCSOPORTUNK MUNKÁJÁT

A ferencvárosi kultúrcsoport működésében a fejlődés iránya 1948 év végéig egyenletes, felfelé ívelő volt. A SZOT kultúrosztálya által 1948. év végén meghirdetett kultúrverseny megnyerése után, bizonyos önteltség lett úrrá kultúrmunkánkon. Megálltunk a fejlődés útján, mert, sajnos, elegendő volt az egyhelyben topogó, kampányszerű munka ahhoz, hogy a csoport a legjobb kultúrcsoportok között megmaradjon. Jellemző volt, hogy egyes nagyobb akciók sikeres végrehajtása után minden esetben hullámvölgy következett és a csökkenő munkatempó gyakran hónapokig, egy újabb kultúrakció elindításáig volt észlelhető. Megszűnt az önálló kezdeményezés és a kultúrcsoport elszigetelődött. Nem tartotta a kapcsolatot a Párttal és szakszervezettel és elvesztette kapcsolatát a dolgozó tömegekkel. A csoport névleg jó volt, de lényegében a fejlődés útján megállt, lendületét elvesztette, elbizakodott, öncélú közösséggé vált.

Felszínes ellenőrzés

Elemezve a szakszervezetünkön belül működő kultúrcsoportok munkáját, úgy vélem, hogy hasonló súlyos hibák mutatkoztak a többi, telepi kultúrcsoportoknál is. Szakszervezetünk kultúrosztálya nem ismerte fel ezeket a jelenségeket. Megelégedett a felszínen mozgó ellenőrzéssel és mondhatnám, csak adminisztratív vezetője volt kultúrtevékenységünknek. Elmulasztották az egyes kultúrcsoportok munkájának részletes, mélyreható kiértékelését, melynek eredménye kétségtelenül nagy változást idézett volna elő. A Kultúrosztály ezen látszólagos (vagy tényleges?) elégedettsége és az irányító, újabb és újabb feladatok tervszerű beállítása, így a csoportok állandó mozgásbantartásának elmulasztása elősegítette a csoportok ellanyhulását.

Ebben a reménytkeltőnek egyáltalán nem nevezhető állapotban találta kultúrcsoportunkat február 10-e.

Rákosi elvtárs nagy beszédének minden szava élesen világított rá egy-egy súlyos hibánkra. Megdöbbenve ismertük fel, hogy mennyire elszigetelődtünk. Elszakadtunk a Párttól és a dolgozó tömegektől. Nem vettük figyelembe az élenjáró szovjet kultúra óriási eredményeit, mely mindvégig annyi élő példa a kultúrmunkánk irányításához. Megállapítottuk, mennyire elhanyagoltuk az általános kultúrszínvonal emelésében oly döntő szerepet játszó passzív kultúrmunkát, a könyvtári és olvasómozgalmat, kultúrpropagandát, elmulasztottuk a kultúraktivák képzését politikai és szakmai vonalon. Nem ellenőriztük, hogy aktíváink, hogy viszonylanak a termeléshez.

Az önkritika hatása

Kultúrcsoportunkat felrázta, a mult eredmények babérjain pihenő állapotából, Rákosi elvtárs beszéde.

Sürgősen összehívtuk és felfrissítettük a kultúrbizottságot s ezen az ülésen, a beszéd kiértékelése során gyakorolt önkritika felszínre hozta mulasztásainkat és a felismerés után meghatároztuk sürgős teendőinket az egészséges, mindent átfogó, lendületes és állandó kultúrmunka érdekében.

Nagy akarással láttunk munkához. Uj könyvtárosokat állítottunk be. Megszerveztük a könyvpropagandát a tömegszervezetek ülésein, könyvtári agitátorokat állítottunk be a végállomásokon, tartózkodóhelyiségekben, fali könyvhiradót létesítettünk és minden lehetőséget felhasználtunk az olvasótábor kiszélesítése érdekében.

Kiépítettük a kultúrpropagandahálózatunkat a tömegszervezetek felé és irányt vettünk a tervszerű, dolgozók összeségét befogó propagandamunkára, különös tekintettel a szovjet és a népi demokráciák kulturális alkotásainak megismertetésére.

Fiatal, új erőket toboroztunk vegyeskarunkba és nagy számban mutatkoztak az eredmények. Három hónap alatt az olvasók száma 95 százalékkal emelkedett! A forgalmi dolgozók 27 százalékát szerveztük be a könyvtárak olvasótáborába. Örömmel kapcsolódtunk be a megindúló olvasómozgalomba. Iljin-Szegál: „Hogyan lett az ember óriás?" című könyvét 66 dolgozó olvasta el és egy igen értékes anketon 14 hozzászólóval vitatta meg.

Tánczenekarunk működési körét kiszélesítettük. Mozgalmi indulók betanulásával minden párt- és szakszervezeti napon és egyéb nagyobb megnyilvánulásokon lelkesítő indulók előadásával emelik dolgozótársaink hangulatát.

A komoly zene megismertetése céljából a Harmónia Hangversenyzenekar közreműködésével havonta egy üzemi hangversenyt rendezünk, melynek első rendezése szép sikerrel zárult.

Keményen és kíméletlenül kiirtottuk a sztárszellemet a színjátszó csoportból. Uj erőket kapcsoltunk a munkába és a vérkeringés egészséges irányban megindult. Nagy eredményeket várunk a tervbevett Sztaniszlawszkij: „Beszélgetések..." című könyvének kollektiv tanulmányozása és megvitatásától.

Az eddig elvonultan, öncélúan dolgozó képzőművész-aktivákat a faliujságok elkészítésére, dekorációs munkára kollektivába tömöritettük és már szép eredményeket mutatnak fel.

Bábjátszó-csoportot szervezünk. A bábszinpadot a kocsiszini dolgozók társadalmi munkában készitik el s a munka közvetlen befejezés előtt áll.

Megszerveztük és kidolgoztuk az ellenőrzés módszerét, hogy a reszortok valóban teljesitsék munkatervükben vállalt kötelezettségeiket.

Irányt vettünk a kultúraktiváknak a termelésben való élenjárásra.

Jelenleg 45 kultúrcsoport-tag dolgozik brigádban és a megindult 100.000 km-es mozgalomban 5 kocsivezetőnk vesz részt a csoportból.

A politikai nevelőmunka érdekében a különböző szemináriumokon egyre több kultúraktivát állítunk be. Jelenleg 24 fő vesz részt szemináriumi előadásokon.

Kérjük a Párt segítségét

Nagy akadályokat kellett leküzdenünk, de mindig segitő kezét nyujtotta a Párt, melyet most már szoros kapcsolatban és legjobb irányitása mellett dolgozunk. Minden kérdésben kikérjük a Párt véleményét és ez felbecsülhetetlen segitség.

Várjuk kultúrosztályunktól is a lendületes irányitást, várjuk a feladatokat. Nem ismerjük a telepek kultúrmunkáját. Szervezze meg a kultúrosztály a műsorcseréket, tapasztalatátadást, rendezzen kisebb versenyeket a szakmai profil kialakitása érdekében. Állandó teleplátogatásokkal fűzze szorosan az osztály és a kultúrcsoportok kapcsolatát.

Rákosi elvtárs beszéde óta — még fennálló sok hibánk ellenére — komoly eredményeket értünk el, melyekkel megnyertük a helyi pártszervezet és ÜB támogatását. Most már nem állunk meg. Nincs idő a pihenésre. A nehéz szolgálati viszonyok között is, áldozatos munkával harcolunk a nagy célért, a Szovjetunió vezette béketábor egyik erős bástyájának, a szocializmus felé haladó hazánk és dolgozó népének kultúrszínvonala emeléséért.

MOLNÁR GYÖRGY,
FVKV. Ferencvárosi forg. telep kultúrfelelőse.

A Gépjárművezetők Szakszervezete harcos üdvözletét küldi

a Teherfuvar NV dolgozóinak, mert a május 1-re tett felajánlásaikat 106 százalékkal teljesitették és a termelékenység emelkedése folytán várható évi megtakaritásuk 901.858 forintot jelent.

Az Autótaxi NV dolgozóinak, akik bár 84.5 százalékra teljesitették a felajánlást, de a felajánlásból származó forinteredmény 623.900 forintot tesz ki.

A Garázsipari NV dolgozóinak, mert a 17 brigád felajánlását 100 százalékra teljesitette és 12.560 forintot eredményezett az üzemnek.

Üdvözöljük az Autóműszaki Intézet minden dolgozóját felajánlásaik teljesitéséért, amely forintösszegben ugyan nem kiértékelhető, de dicsérőleg kell megemlékeznünk Wébel János elvtársról, aki a felajánlásban élenjárva a legtöbbet nyujtotta és nagyban elősegíti az Intézet jó munkáját. Győri József, Kovács Endre, Hanák Vilmos, Vicsek Andrásné, Szilasi Margit, Wittenberg Ottó felajánlásainak teljesitését melegen üdvözöljük, de sajnáljuk, hogy Steiner elvtársnő nem volt a felajánlók között.

Üdvözöljük az OTI-garázs összes dolgozóját, élükön Tanai garázsvezetővel. Az 1400 forint értékű felajánlás nem sok ugyan, de a dolgozók öntudatának fejlődését tükrözi vissza.

Harcos üdvözletünket küldjük a Tudományos Akadémia gépjárművezetőinek, akik május 1-re az összes gépjárművet átfényezték és ezzel komoly összeget takaritottak meg az Akadémiának. Üdvözöljük Rácz László és Csipai Imre elvtársakat, akik a „Tálra Plan" guruló költségeit 23 fillérre csökkentették.

Harcos üdvözletünket küldjük végül Bukó Béla elvtársnak, abból az alkalomból, hogy a „Rába Super" gyártmányú tehergépjárművével 1947 július 1-től 1950 február 28-ig 176.064 kilométert teljesitett generáljavitás és fődarabcsere nélkül, csupán a diffierenciáljába cserélték ki a tányérkupkereket.

Bukó Béla elvtárs ezen teljesitményével beirta nevét a sztahánovistáink aranykönyvébe.

Az Asványolajforgalmi NV mindkét telepének kommunista üdvözletünket küldjük a május elsejei felajánlások maradéktalan teljesitéséért. De ugyanakkor megrovást érdemelnek, mert az újító- és élmunkáskörökkel kellőképpen nem foglalkoznak.

A GV versenykihívása

A Gazdasági Vasútak Javitóműhelye NV dolgozói az alábbi szocialista munkaversenyre hivják ki a Füzesi főműhely dolgozóit 1950. december 31-ig.

A verseny célozza a szocializmus mielőbbi felépitését.

A verseny feltételei a következők:

1. Csoport (vagy műhely) átlagtermelési százalékának fokozott emelése.

2. Üzem (vagy telep) átlag össztermelési százalékának fokozott emelése.

3. Hány sztahánovista jellegű csoport lesz a versenyidőszak alatt? (200 százalékos)

4. A selejt és önköltség csökkentése százalék.

5. Az 1950. évi munkatervet idő előtt befejezni.

6. A munkafegyelem megszilárditása. (későnjövők és igazolatlan órák száma)

7. Tisztasági verseny: anyag, szerszám, munkaterület tisztántartása.

8. Egy hónapban egy napot a megtakaritott anyagból dolgozni.

Elfogadás után a háromtagú bizottság ellenőrizze a verseny állását és ez a bizottság értékelje ki a versenyt havonként egyszer.

A dolgozók nevében: Békl János ü. b. titkár, Bányai József termelési felelős, Kőhalmi Jenő, Sólyom István, Tamkó Béla, Szappanos Ádám, Varga Imréné, Kelemen János, Simon Pál, Sajtos Károly, Laczó János huszas bizalmiak.

A SZAKSZERVEZETI VILÁGSZÖVETSÉG A DOLGOZÓK SZOCIALIS, POLITIKAI ÉS KULTURALIS JOGEGYENLŐSÉGÉÉRT KÜZD!

A Szovjetuniótól kapott új gépeken tovább fokozzuk termelésünket,

hogy ezzel is hozzájáruljunk a béke megszilárdításához

Egy nép életében a szabadság éltető ereje, a dolgozó milliók alkotó készségének soha nem látott eredményei bizonyítják, hogy a legdrágább, a legtöbb amit kaphatunk, amiből az élet sarjad, a szabadság. Uj történelmi korszak kezdődött a magyar dolgozó nép életében azzal, hogy a dicső Szovjet Hadsereg, a Nagy Sztálin, a boldogulás, a függetlenség előfeltételeit megteremtette számunkra is, a fasizmus feletti dicső győzelmével. Az értünk hozott hatalmas áldozatot meghálálni lehetetlen, de méltónak lenni rá csak egyféleképpen lehet, becsületes, hűséges barátként a Nagy Szovjetunió oldalán, a béketábor megingathatatlan harcosaként, valamint a szocialista termelőmunkában való élenjárással. E sorok irásakor tudjuk meg, hogy Főműhelyünk Füzesi fm átlagszázaléka 152 százalékra ugrott fel. Alkotó készségünkre újabb erőt ad az a tudat, hogy eddigi eredményeinket Pártunknak, Rákosi elvtársnak köszönhetjük, hogy mindennapi munkánkban irányt mutatva vezet bennünket a boldogulás útján. Ha betekintünk műhelyeinkbe, új kép ragadja meg a figyelmünket. A konkrét megsegítésnek, a megfogható tényei ezek a nagy Szovjetunió részéről.

A nagy Sztálin atyai gondoskodásának tanujelei ezek, a Szovjetunió haladó technikájának remekei, új csillogó gépek, melynek nyomán új élet, bőség és derű árad.

Elvtársaink szeretettel veszik körül az új gépeket, alig várják, hogy dolgozhassanak rajta, hiszen munkájuk ezzel gyümölcsözőbb lesz és alkotó munkaerejük megóvása következik mindebből. Tudjuk mindannyian, hogy számunkra a béke megvédése osztályharc. A békéért vivott harcunkat mi fő területünkön, a termelés vonalán folytatjuk. Az elért eredmények újabb nagy feladatok elvégzésére köteleznek bennünket. A haladás, az emberi szabadság zászlóvivője a nagy Szovjetunió Sztálin elvtárs bölcs vezetésével a teremtő békéért küzd. Erőnk legyőzhetetlen, hiszen közel az emberiség egésze, meggyőződése tántoríthatatlanul a béke ügye és legfőbb őre mellett áll. A haladó világ egysége, megbonthatatlan sorai tetterejükről tesznek tanuságot, amikor Budapesten összeülnek a Szakszervezeti Világszövetség Szakmai tagozatának tanácskozásaira, hogy tovább szilárditsák a dolgozók sokszáz milliójának békeharcát és egységét, a háborúra spekuláló imperialista agresszióval szemben. Amig a nyugati országok dolgozó milliói a halálgyárosok mesterkedései folytán egyre inkább inségbe kerülnek, teljes létbizonytalanságban élnek, az emberi alkotó erő kihasználatlanul, sokmillió számra nyomorog, addig a Szovjetunió támogatta népi demokratikus országok milliói egy boldog, derüs életet épitenek, ahol nem ismerik a holnaptól való félelmet.

A világméretekben folyó gigászi küzdelemből nekünk is még fokozottabb mértékben ki kell venni részünket a termelés, a szocializmusunk épitése, népgazdasági tervünk időelőtti befejezésével, Pártunk Rákosi elvtárs bölcs vezetésével a nagy Szovjetunió oldalán a teremtő béke megvédéséért, hogy elérjük mindannyiunk célját, azt, hogy az emberi szabadságot, az anyagi jólét tetőzze be.

Hogyan lett az ember óriás?

T. Szerkesztőség!

„Könnyü a szivünk, vidám a nyár" zeng a lelkes és vidám ének a Fővárosi Villamosvasút KV ferencvárosi telepének kultúrtermében. Könyvankétra gyültek össze az üzem dolgozói vagy hetvenen, közvetlen, meleg hangulatban, melyet még hevített a május 1-i felvonulásra gyakorolt három-négy induló.

Az ankét komoly kérdéseket vetett fel. Iljin Szegál: Hogyan lett az ember óriás? c. könyvének tanulságai nyomán. Hogyan keletkezett az élet? Hogyan fejlődött emberré az ember? Mi mozgatja az anyagot? stb. Az ankéton a 14 felszólaló vitája arról tanuskodott, hogy a könyvet általában figyelmesen, élvezettel olvasták el. A vita központi kérdését nagyszerüen fejezte ki Salli elvtárs felszólalása. „Az embert naggyá a közösség és a munka tette." A könyv jelentőségét Bárány elvtárs felszólalása emelte ki: „Ez a könyv az ifjúság tankönyve kell hogy legyen. A régi rend nem engedte meg, hogy minden ember óriás legyen. A mostani rendszer lehetővé teszi az emberek korlátlan felemelkedését, mert tanulási módot és lehetőséget ad." Igy boncolták a jelenlévők a tanulságokat 2 és fél órán keresztül. Az ankét színvonala és mozgalmassága arról tanuskodik, hogy a Ferencvárosi p.-u. által rendezett ankétot jól előkészitették, 70-en olvasták el a könyvet, amelyről kb. 15 irásbeli vélemény futott be, melyből kiemelkedik Miskó Ferenc kv. véleménye: „A könyv azonkivül hogy szórakoztató olvasmány, vezérfonalat ád a való élet megismeréséhez."

A 2 és fél óráig tartó olvasómozgalmi könyvankét újabb kézzelfogható bizonyitéka kultúrforradalmunk eredményeinek és a szervezett olvasómozgalom erősödésének.

Elvtársi üdvözlettel

Tátrai Mihály

A francia filmválságról

A francia filmgyártó cégek nyilvánosságra hozták azon elhatározásukat, hogy a gyártást hat hétre teljesen felfüggesztik. A Francia Filmvédő Bizottság azonban nyilt levélben tiltakozik ez ellen, mert ezzel a hazai filmgyártást még jobban kiszolgáltatják az amerikai filmiperializmus érdekeinek. A gyártó cégek szövetsége most tárgyalja a kérdést.

közlekedés
A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA
Főszerkesztő:
GASPAR SANDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztőik: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGAN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Tel.: 124—893. 126—452.
Szikra Lapnyomda NV Budapest. VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVÁRNY JENŐ

Éljen a Szakszervezeti Világszövetség, a béketábor szilárd támasza!

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Közlekedés

Dolgozó és tanuló fiatalok!
Kövessétek győzelmeink szervezőjét,
boldog jövőnk megteremtőjét,
nagy Pártunkat!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 11. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 június 1.

A Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtóbizottságának határozatai újabb lendületet adnak a békéért vívott harcnak

A Szakszervezeti Világszövetség Nemzetközi Szakmai Szövetségének tanácskozása után a Végrehajtóbizottság is befejezte budapesti ülésszakát.

Ezeket a rendkívül fontos tanácskozásokat nemcsak a magyar dolgozó nép, hanem az egész világ kísérte figyelemmel és fogadta forró együttérzésével a nemzetközi munkásosztály és a világ minden dolgozója, aki szabadságra vágyik és békét akar.

A Végrehajtóbizottság rámutat arra, hogy a szakszervezetek tevékenyen vesznek részt mindazokban az akciókban, amelyeknek a béke megvédése a célja. Annak a békének, amelynek megvédésében a béketábor őre, a hatalmas és legyőzhetetlen Szovjetunió, s vezére, Sztálin elvtárs áll. Magasra csap a legvadabb elnyomással szemben is a nyugateurópai vasutasok, kikötő- és szállítómunkások cselekvő harca az amerikai fegyverszállítások meggátlásáért.

A szakszervezetek szerte a világon tevékenyen vesznek részt ezekben az akciókban. A Végrehajtóbizottság mikor megállapítja ezeket az eredményeket, egyúttal rámutat arra is, hogy a szakszervezetek lényegesen többet tehetnek és kell tenniök a háborús gyujtogatók ellen folyó általános népi küzdelem kifejlesztése, a béketábor további aktivizálása terén.

Megmutatják ezek a határozatok, hogyan teljesítsék a szakszervezetek a feladataikat, hogyan segítsék még fokozottabb mértékben a hatalmas nemzetközi mozgalmat.

A Végrehajtóbizottság külön határozatot fogadott el a titóista szakszervezeti klikk ellen, leleplezte a szovjetellenes, a munkásság és a békemozgalom ellen irányuló aknamunkáját, s kizárta ennek a klikknek tagjait a Világszövetség soraiból. Ez a kizárás azonban semmiképpen sem jelent szakítást a jugoszláv dolgozó tömegekkel.

A határozatok a Szakszervezeti Világszövetség békevédelmi tevékenységével és feladataival, a szakszervezeti egységért folytatott küzdelemmel a munkanélküliség és a teljes foglalkoztatottság problémájával, a Világszövetség propagandamunkájának feladataival és más tervekkel, a finnországi szakszervezetek helyzetével és végül a nemzetközi szakmai szövetségek budapesti értekezletének eredményeivel foglalkoztak.

A végrehajtóbizottság megállapította, hogy a nemzetközi szakmai szövetségek budapesti értekezletének pozitív jelentősége volt munkájuk további megjavítására abban a harcban, mely a nemzetközi szervezeti egység megszilárdításáért, a békéért, valamint a munkások társadalmi és gazdasági követelésének teljesítéséért folyik.

A végrehajtóbizottság elhatározta, hogy:

„1. jóváhagyja a határozatot, amelyet az értekezlet egyhangúlag elfogadott és úgy véli, elengedhetetlen a nemzetközi szakmai szövetségek tevékenységének fokozása abból a célból, hogy csatlakozásra hívják olyan országok szakszervezeteit, amelyeknek országos központja nem tagja a Szakszervezeti Világszövetségnek;

2. megbízza a Szakszervezeti Világszövetség titkárságát, hogy a nemzetközi szakmai szövetségeknek állandó támogatást nyujtson munkájukban és idejében tájékoztassa őket a Szakszervezeti Világszövetség lépéseiről;

3. javasolja az elnökségnek, hogy vegye tudomásul a különféle nemzetközi szakmai szövetségek tevékenységére vonatkozó jelentéseket annak érdekében, hogy támogathassa az SZVSZ tapasztalatainak felhasználását a munkásság életérdekeinek védelmében és abban a küzdelemben, amely a békéért és a szakszervezeti egység megszilárdításáért folyik;

4. javasolja a Szakszervezeti Világszövetséghez tartozó országos központoknak, tegyenek lépéseket a nemzetközi szakmai szövetségekhez még nem csatlakozott szakszervezetek csatlakozásának meggyorsítására;

5. a végrehajtóbizottság javasolja a Szakszervezeti Világszövetség titkárságának, hogy a nemzetközi szakszervezeti szövetségeknek a gyarmati és függő országokban kifejtett munkája támogatásának megszervezésére használja fel a Szakszervezeti Világszövetség ázsiai és latin-amerikai összekötő irodáját;

6. időszerűnek tartja, hogy valamennyi nemzetközi szakmai szövetség képviselője tagja legyen a Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtóbizottságának. Ezt a javaslatot jóváhagyás végett a Szakszervezeti Világszövetség Főtanácsa elé terjesztik.

A Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtóbizottsága azt a meggyőződését fejezi ki, hogy a nemzetközi szakmai szövetségek — bevonva a munkájukba a dolgozók széles tömegeit — sikeresen végrehajtják azokat a feladatokat, melyeket a Szakszervezeti Világszövetség kitűzött eléjük, még élénkebb tevékenységet fejthetnek ki annak érdekében, hogy tömörítsék a munkásokat a szakszervezeti egység megszilárdításáért, a dolgozók gazdasági és társadalmi jogaiért, a demokratikus szabadságjogokért, a szilárd és tartós világbékéért vívott harcban."

Az SZVSZ Végrehajtóbizottságának tanácskozásai és határozatai újabb nagy lendületet adnak a békéért vívott harcnak, újabb segítséget nyujtanak a békeharcot vezető kommunista pártoknak. Szorosabbra zárják a munkásosztály sorait, hozzájárulnak a munkanélküliség elleni harc fokozásához, ismét leleplezik a Marshall-terv és egyéb imperialista tervek csődjét és egész sor határozattal fokozzák a szakszervezetek aktivitását a békemozgalomban.

Dolgozóink nagyon jól tudják, hogy ezek a határozatok nemcsak a kapitalista országokban segítik a béketábor erősödését, hanem a mi szocializmust építő hazánkban is. Dolgozóinkban elmélyítik az internacionalizmus és a proletárszolidaritás szellemét. Erről tettünk hitet a május 24-i békenagygyűlésen is, ahol harcos búcsúüdvözletet tolmácsoltunk a nemzetközi szakszervezeti mozgalom küldötteinek, drága elvtársainknak, akik azon lesznek, miként mi is, hogy végrehajtsák a budapesti tanácskozás határozatait az imperialista háború és a kapitalista kizsákmányolás ellen a békéért és a szabadságért folyó hatalmas küzdelemben.

A közlekedés szervezett dolgozói jól tudják, mit jelentenek a Szakszervezeti Világszövetség határozatai és nemcsak támogatják a világ dolgozóinak szabadság- és békemozgalmát, de a termelés fokozásával, a szocializmus minél előbbi felépítésével, a tömegek bekapcsolásával a mi békemozgalmunkba, melynek döntő ereje és zászlóvivője felszabadítónk, a hatalmas Szovjetunió — állandóan erősítik.

Dolgozóink el vannak szánva arra, hogy a Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtóbizottságának határozatait maradéktalanul megvalósítják.

A nemzetközi munkásosztály teljesíteni fogja feladatát

Írta: DIMITRIJ MONYIN, a „Trud" szerkesztője

Örömmel tettem eleget a vasutas dolgozók felhívásának, hogy írjak a lapjukba: a KÖZLEKEDÉSBE.

A Szovjetunió küldöttei azért jöttek Budapestre, hogy részt vegyenek a Szakszervezeti Világszövetség tanácskozásain: a nemzetközi szakmai szövetségek konferenciáján és a Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtó Bizottságának ülésein. Munkánkban résztvettek a legkülönbözőbb országok szakszervezeteinek küldöttei: a szocialista Szovjetunió, a népi demokratikus országok, a nagy Kínai Népköztársaság, a kapitalista országok, Afrika és Ázsia legtávolabbi gyarmatainak szakszervezeti funkcionáriusai. Különböző foglalkozású emberek voltak közöttünk, akik különböző politikai nézetet vallottak. De valamennyiünket egyetlen gondolat, egyetlen nagy, nemes érzés hatott át: *semmiféle erőfeszítést és áldozatot nem kímélve, az egész földgolyón egyesíteni kívánjuk az egyszerű embereket, hogy megmentsük az emberiséget egy szörnyű háború fenyegetésétől, amelyet az angol-amerikai imperialisták készítenek elő.*

A Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtó Bizottságának tagjai ünnepélyes keretek között írták alá a Béke Hívei Állandó Bizottságának felhívását az atomfegyver feltétlen betiltásáról és arról, hogy háborús bűnösnek kell nyilvánítani azt a kormányt, amely elsőnek használja ezt a barbár fegyvert. A Végrehajtó Bizottság felszólította valamennyi ország dolgozóját — *nemzetiségre, politikai és vallási meggyőződésre való tekintet nélkül* —, hogy kövessék példáját és aláírásukkal is erősítsék meg ezt a történelmi dokumentumot.

A *nemzetközi munkásosztály teljesíteni fogja feladatát.* A Szakszervezeti Világszövetség a dolgozók tíz- és tízmillióit szervezi meg a béke védelméért és a dolgozó nép érdekeiért folytatott harcra, hősi küzdelemre az imperialisták, az új háborúra uszítók bűnös terveinek meghiusításáért.

Mi, szovjet emberek, büszkék vagyunk arra, hogy a mi nagy országunk áll a békefront hatalmas és legyőzhetetlen táborának élén, amely több, mint 800 millió embert egyesít magában.

Ma, Szovjetországunk óriási felemelkedésének tanuja. Nagy lelkesedéssel dolgozunk a kommunizmus építése hatalmas tervének megvalósításán, melyet nagy vezérünk és tanítónk, valamennyi győzelmünk szervezője, *Sztálin* elvtárs tűzött elénk.

Végéhez közeledik a háború utáni ötéves terv határidő előtti teljesítése. Az ipari termelés színvonala már az elmult 1949-es esztendőben is csaknem ötven százalékkal felülmulta a háborúelőttit. A mult esztendőben olyan termést takarítottunk be, amilyen még nem volt.

A város és a falu millió és millió dolgozóját lelkesíti Lenin-Sztálin dicsőséges Pártja és ennek vezetésével részvesznek az egész nemzetet átfogó szocialista munkaversenyben, tovább fejlesztik az ipart és a mezőgazdaságot, megsokszorozzák hazánk gazdagságát.

Az egész szovjet népet hatalmas munkalelkesedés ragadja magával, mely egybekapcsolja egész, végeláthatatlan országunkat a Balti-tengertől a Csendes-Óceánig. A Szovjetunió néptömegeinek jóléte napról-napra nő. A szocialista társadalom feltétlenül érvényesülő törvénye a néptömegek jólétének növekedése. Pompásan kivirágzik országunk népeinek szocialista kultúrája. Ragyogó jövő nyílik ifjúságunk, az egész fiatal nemzedék előtt. És mindez a szovjet kormány bölcs politikájának

(folytatása a 2. oldalon.)

Szakmánk nemzetközi szövetségének harca újabb fellendülés felé halad

Írta: STELIÁN MORARU
a Szárazföldi- és Légiközlekedési Dolgozók Nemzetközi Szövetségének főtitkára

A Szakszervezeti Világszövetség Nemzetközi Szakmai Szövetségei vezetőinek tanácskozásait olyan időben tartották, amidőn a nemzetközi munkásosztály döntő harcot folytat a béke megvédéséért, az angol-amerikai imperialisták háborús készülődései ellen.

A tőkés és gyarmati országok szárazföldi és légi közlekedési dolgozóinak harcos gazdasági és szociális követeléseik érvényrejuttatásáért, a békéért és demokráciáért, — szerves része a nemzetközi munkásosztály általános harcának. Franciaországban és Olaszországban, Északafrikában és az imperialisták uralma alatt álló számos más országokban az utóbbi időben a közlekedési dolgozók sztrájkok és egyéb akciók egész sorával tiltakoztak az amerikai fegyverszállítások ellen és harcoltak a munkához való jogért, a békéért. Ilyen tömegakciókkal találkozunk azokban az országokban is, amelyeknek szakszervezeti központjai a jobboldali szociáldemokraták és az angliai és Egyesült Államokbeli szakszervezetek vezetőihez hasonló „nagyjeiick" árulása folytán a Szakszervezeti Világszövetségből kiléptek. Ezek a tömegakciók a dolgozó tömegek harci lendületének és a dolgozók nemzetközi szolidaritásának fokozódását bizonyítják.

Ezek a sztrájkok és egységes akciók, melyek szorosan összefüggnek a béke megvédéséért folytatott harccal, nyilvánvalóvá teszik Nemzetközi Szövetségünk fontos szerepét a közlekedési dolgozók szakszervezetei által az e szakmában dolgozók gazdasági és szociális követelései érvényesüléséért, szakszervezeti jogaik megvédéséért, a gyengébb szakszervezetek megerősödéséért és új szakszervezetek létesítéséért folytatott harc egységes irányítása tekintetében.

A népi demokratikus országokban, a Magyar Népköztársaságban, a Román Népköztársaságban és a többi népi köztársaságokban növekvőben van a dolgozók szocialista öntudata, akik munkájukkal immár népük jólétének emelését szolgálják. Ezeknek az országoknak a közlekedési dolgozói lelkes munkával vesznek részt a szocializmus alapjainak a lerakásában, szocialista munkaversenyben teljesítik és túlteljesítik feladataikat. Ezzel hazájuk védelmi képességét és erejét gyarapítják, erősítve a béke és a demokrácia táborát, melynek élén a Szovjetunió áll, és meghiusítva a háborús uszítók terveit.

Főfeladatunk most és ezután is az, hogy szakmánkban a dolgozók harcát megszervezzük, nemzetközi egységüket megszilárdítsuk, az üzemekben és helységekben támogassuk és előmozdítsuk a Békevédelmi Bizottságok felállítását, amelyek megválasztásában valamennyi dolgozónak nemzetiségre, fajra, politikai felfogásra és vallásra való tekintet nélkül részt kell vennie.

A nemzetközi tagozatok vezetőinek Budapesten, 1950 május 10—14 között tartott értekezlete különös jelentőséggel bír, mert arra van hivatva, hogy az egyes szakmák dolgozói által folytatott harc irányítása terén a Nemzetközi Szövetségek vezetőszerepét és befolyását megszilárdítsa. Ez aktív előmozditója annak a harcnak, melyet a világ proletariátusa a tartós békéért, a munkások anyagi helyzetének megjavításáért és szakszervezeti jogaik megvédéséért folytat. Harcukat, s tőkés és gyarmati országok munkásainak követeléseik érvényesítésére irányuló akcióit ténylegesen, erkölcsileg és anyagilag támogatva — annál jobban fog sikerülni a közlekedési dolgozókat az egész világon a kapitalizmus igája

(folytatása a 2. oldalon.)

Dicsőség a béke első harcosának, felszabadítónknak és tanítónknak, a nagy Sztálinnak!

KIRÁLY ILONA BÉKEBIZOTTSÁGI TAG:

Mi, nők, boldogan látjuk az ellenállhatatlan erejű békemegnyilatkozást — és megvédjük a békét!

T. Szerkesztőség! Felejthetetlen élmény volt számomra a május 24-i hatalmas békenagygyűlés. Boldogan és büszkén vonultunk fel mi is a Kossuth Lajos-térre, a végeláthatatlan vörös zászló-erdőben...

Milliónyi akaratot egyesitett ez a lobogó zászlóerdő, felemelően impozáns volt ez a felvonulás. Megmutattuk akaratunkat és elszántságunkat az imperialistáknak, de megmutattuk azt is, hogy egy emberként állunk a bennünket felszabadító nagy Szovjetunió oldalán a béke védelmében.

A menetben táblát vitt előttem egy munkástársam, amelyre az volt irva: „Megvédjük a békét!" — Megvédjük! — kiáltottam én is, de közben azokra az elnyomott munkástestvéreinkre gondoltam, akik nem tüntethetnek ilyen szabadon a béke mellett, akiknek most is véráldozattal kell harcolniuk az életükért, szabadságukért...

Aztán dallamot hozott felénk a szél és mi is átvettük, hogy együtt énekeljünk más üzemek dolgozóival a szabadság dalát. Szabadság! — milyen szép szó is ez! Azért lesz szabad mindenütt a nép, minden imperialista mesterkedés ellenére, mert a világ minden dolgozója szabadságot akar. Szabadságot akarnak az imperialista államok dolgozói, de szabadságot akarnak a gyarmati népek is, hogy hozzánk hasonlóan, felszabadultan, szabad emberként épithessék hazájukat.

Üzemek, gyárak dolgozói vonultak fel fegyelmezetten és minden arcon elszántság... Kemény munkáskezek emellék magasra a vörös lobogókat és százezer torokból tört fel egyszerre a kiáltás: „Éljen Sztálin elvtárs, a világ dolgozóinak bölcs vezére!"

Befordultunk az Alkotmány-utcába. Éreztük, hogy ma ennek az utcának a neve mást jelent, mint régen. Nem a régi fecsegő úri parlamenthez vezet most már, hanem oda, ahol a dolgozó nép parlamentje áll.

Rendőr mosolyog ránk. Ő is a nép fia, és a mi alkotmányunkat, a mi szabadságunkat védi. A téren a honvédség sorfala fogad bennünket, erő és büszkeség van arcukon. Harsogva kiáltják: „A béketábor győzni fog!"

Mi, nők, boldogan látjuk ezt az ellenállhatatlan erejű békemegnyilatkozást, mert nálunk őszintébb hive nincs a békének...

Senki nem érezheti nálunk jobban, hogy mit jelent a béke védelme, mert mi szenvedtünk a legutóbbi háborús időkben is a legtöbbet. Például a mi óvóhelyünkön 19 gyermekből 16 meghalt, pedig még alig tudták az ártatlanok, mi az élet... Csak mi tudtuk, akik megszürt hólével szerettük volna mindenáron megmenteni őket... De egyiknek még az anyját is elvitte az éhhalál...

Mi, nők, megvédjük a békét! De nemcsak mi, hanem mindenki, aki élni és dolgozni akar. Ez a béketüntetés az élni akaró emberek tömegtüntetése volt. A békéért harcoló dolgozók éltették itt vezéreiket, a proletár nemzetköziség jegyében.

Erősebb lettem ezen a napon, és most már még hangosabban kiáltom a világ sok-sok millió békeszerető asszonyával és leányával együtt: Világ proletárjai egyesüljetek a béke ellenségei ellen, a Szovjetunió vezetésével!

KIRÁLY ILONA.
Terményforgalmi NV
békebizottsági tag.

A továbbtanuló ifjúság rádión és sajtón keresztül kap tájékoztatót a különböző iskolákba való felvételekről

Ötéves tervünk végrehajtásához szükséges, hogy az új iskolai évben legalább 11.000 — nagyrészt munkás- és parasztszármazású fiatal — kerüljön be egyetemeinkre és főiskoláinkra.

Egyetemeinken és főiskoláinkon tervszerűen folyik a továbbtanuló ifjúság jelentkezése.

A szakérettségi tanfolyamokra, egyetemi esti tanfolyamokra, az állami műszaki főiskolákra és az ipari szaktanárképzőkre a jelentkezés majd az üzemekben történik. A felvételek módjáról a közeljövőben rádión és sajtón keresztül kapnak tájékoztatót a fiatalok.

Felhivjuk az érdekelt szülők figyelmét arra, hogy a törvény értelmében iparostanulóul csak az szerződtethető, aki a nép-, vagy általános iskola VIII. osztályát elvégezte. A törvénycikk végrehajtása tárgyában kiadott ipari miniszteri rendelet értelmében ugyanis egy bizonyos időn túl csak az szerződtethető iparostanulónak, aki az általános iskola VIII. osztályát elvégezte.

A szülők jól teszik, ha gyermekeik jövője érdekében, a szebb és jobb jövő érdekében nem zárkóznak el gyermekeik továbbtanításától, annál is inkább nem, mert az anyagilag rászoruló hallgatókat kollégiumokban helyezik el, a jó előmenetelüeket pedig ösztöndijjal jutalmazzák.

(Dimitrij Monyin cikkének folytatása)

eredménye, annak a soha nem lankadó gondoskodásnak a gyümölcse, amelyet a nép jóléte iránt tanusit szeretett apánk és tanitónk, *Sztálin* elvtárs.

A szovjetek országa a szocialista gazdaságra, népének a történelemben még nem tapasztalt erkölcsi-politikai egységére támaszkodva a béke, a demokrácia és a szocializmus táborának élén halad, hatalmas zászlóvivője a békének és megingathatatlan támasza a népek szabadságának.

Hosszabb időt töltöttünk el szép országotokban, a dolgozó nép fiai között. Őszintén örültünk, amikor láttuk azokat a nagyszerű eredményeket, amelyeket az állami, gazdasági, és kulturális építés területén sikerült elérnetek.

Tudjuk, hogy súlyos örökséget hagyott az országra az átkozott fasiszta-rendszer: szétrombolt városokat és üzemeket, özvegyek és anyák könnyeit, ellenségek seregét, akik megpróbálták gátolni az új élet építését.

A magyar nép azonban a Magyar Dolgozók Pártjának és vezérének, *Rákosi* Mátyás elvtársnak vezetésével nagyon jól használta fel azokat a lehetőségeket, amelyeket öt évvel ezelőtt megteremtett számára felszabaditója és barátja, a Szovjetunió. Azóta jelentős haladás történt, nemcsak létrejött, de meg is erősödött a népi demokratikus rendszer, döntő csapást mértetek a belső reakció és e reakció amerikai-titóista védelmezőinek erejére, gyönyörű és boldog jövő útját nyitva meg az ország számára.

Tanui voltunk annak, milyen lelkesedéssel építi a magyar nép új életét, a Szovjetunió és a szomszédos népi demokratikus országok önzetlen segítségére támaszkodva. Sikerrel, időelőtt teljesítettétek a népgazdaság újjáépítésére és fejlesztésére irányuló hároméves tervet. Ez a terv szocialista társadalom alapjainak lerakására szolgál s ennek megvalósításáért fáradozik egész népeteket.

Láttuk, hogyan haladtok bátran és határozottan előre a szocializmus építésének útján a Szovjetunió őszinte barátságára és segítségére támaszkodva. Nincs ma, elvtársak, olyan erő a világon, mely megzavarna benneteket abban, hogy felépítsétek a szocialista társadalom ragyogó építményét!

Ezen a helyen adom át Iván Fjodorovics *Pányin* elvtársnak, a Szocialista Munka Hősének forró elvtársi üdvözletét a magyar vasutas dolgozóknak és tolmácsolom azt a kívánságát, hogy haladjatok újabb és még nagyobb sikerek felé, a szocializmus felépítéséhez vezető úton.

Több mint másfélmillió forint megtakarítást érhetnénk el, de nincs meg a kellő együttműködés a nemzeti vállalatok, a BELSPED és a vasút között

— Beszámoltunk a Közlekedés hasábjain arról a mozgalomról, amelyet a darabáruforgalom megjavítása céljából március 14-én tartottak a Budapest Nyugati pályaudvaron 41 nemzeti vállalat, a BELSPED és a vasút szerveinek közreműködésével.

Kiváncsiak voltunk, hogy milyen eredményeket hozott az értekezlet. Utánanéztünk és megállapitottuk, hogy ugyan a tanácskozást megtartották, megállapodást is kötöttek, de a nemzeti vállalatok ezt a megállapodást nem tartották be.

Patkós László elvtárs látva, hogy a rendszertelen, szervezetlen munka tovább folyik és ezzel hatalmas károsodást okoznak a nemzeti vállalatok nemzetgazdaságunknak, javaslatot dolgozott ki, melyet szakvonalon megküldött illetékeseknek, hogy tárgyalják le és hasznosítsák. A Budapesti MÁV Igazgatóság 7. Osztálya május 8-án áttette a minisztérium Vasúti Főosztálya I. 5. szakosztályának elbírálás végett és közölte, hogy a javaslat nem újítás és hivatali kötelessége *Patkós* elvtársnak ilyesmin törni a fejét. *(Igy segitik elő az újitási készséget? Szerk.)*

Rendszertelen munkakezdés, az áru előkészitésének elhanyagolása és egyéb hibák

Patkós elvtárs javaslatában elmondja, hogy az árutermelő és értékesitő nemzeti vállalatok a vidéki fogyasztóhelyeket mind nagyobb mennyiségben látják el szükségleti cikkekkel. Ezeknek útja a vállalat raktáraiból a vasútra kifuvarozó BELSPED NV szállitmányozó apparátusán és a vasút szervezetein keresztül vezet. A három, szoros együttműködés alapján dolgozó szektor

munkája nincs összehangolva, nincs megszervezve, anarchisztikus, amelyből a közösségnek óriási kára van.

A javaslat célja az volt, hogy a gyakorlati megfigyelések alapján kiértékelt hibákat kiküszöbölve, a jelenlegi munkamenettel szemben jobb munkamódszereket vezessenek be. Ezzel óvatos számitások szerint is évi

1,634.472 forint megtakarítást érnénk el

A nemzeti vállalatok rendszerint előző nap délután 16 óráig közlik a kifuvarozást végző BELSPED del, hogy másnap hany métermázsa áru kiszállitását igénylik. Ezeknek az igényléseknek alapján vezényelik azután a fuvareszközöket. Az esetek jelentős részénél azonban a ténylegesen elfuvarozandó áru súlya *nem azonos az előző napi bejelentéssel*, ami a program felboritását jelenti. Felboritja a programot a kocsi kihasználásánál, de hasonlóan nagy kárt okoz a járművek vezénylésénél és a többi vállalatok kiszolgálásánál.

A rendszertelen reggeli munkakezdés, az árunak szállitásra való előkészitésének elhanyagolása, a fuvarlevelek kiállitására való várakozás azt eredményezik, hogy a reggeli órákban a vasúti felvevő helyek munka nélkül vannak, viszont déltől kezdve torlódás van, a járművek egymásra varnak, késik a második fuvarforduló, ez az esti vasúti raktárzárás idejét tolja el, ami a vasutas dolgozók túlórázlatásaban jelentkezik mint többletkiadás.

Patkós elvtárs javaslatában a türhetetlen állapot megszüntetésére 10 pontban rendszerezett munkamenetet javasol, amelynek végrehajtasa után az alábbi megtakaritásokat érnék el a pontos megfigyelések alapján végzett számitások szerint:

1. A BELSPED NV irodáinál naponta átlag 55 fuvarszekér 32 percet ácsorog, várva a fuvarlevelek kiállitását. Ez napi 29.3 munkaóra. Egy fuvar 1 órai költsége 24 forint, az ácsorgás havonta 25 munkanapot véve alapul, 17.580 Ft, egyévi megtakaritás . . . . . . 210.960 Ft
2. Nem BELSPED fuvareszköz átlag naponta 118 lármű igen szerény és ovatos szamitás mellett a torlódás miatt átlag 20 percet veszit el munkaidejéből, ami óránként 24 Ft költséget véve napi 39 órát és havi 23.400 Ft túlkadást jelent, az évi megtakaritás . . . 280.800 Ft
3. A vasútt 20 mérleg helyett 14-gyel el tudná látni a szolgálatot, ami 6 segédtiszt és 12 munkásmegtakaritást eredményezne, ami havi 600 Ft átlagkereset mellett 10.800 Ft megtakaritást jelentene. Ez egy év alatt . . . 129.600 Ft
4. A torlódás miatt a vasút raktárainál átlagban havi 517 túlóra merül fel, ami 3 forintos átlaggal számitva, évi megtakaritás . 18.612 Ft
5. A szervezettség következtében a BELSPED 55 fuvarnak legkevesebb a felével, 27 fuvarral nem kétszer, hanem naponta háromszor tudna fordulni, ami naponta egy félfuvarral, 120 Ft megtakaritással többet jelentene, ez havonta 81.000 Ft-ot jelent. Egy évben 972.000 Ft
6. Az egyes nemzeti vállalatoknál a jelenlegi rendszertelenség miatti várakozás, időpocsékolás csak naponta 50 vállalatot véve alapul, 30 perccel és 3 Ft-os órabérrel, evi megtakaritás 22.500 Ft

Összesen 1.634.472 Ft

A javaslat, amely egyúttal megszünteti a fennálló szervezetlenséget is, több hónapig tartó megfigyelés és a kérdésnek hosszú idő óta való tüzeles tanulmányozása után született meg. Nyilvánvaló, hogy illetékes szerveknek végre komolyan kell foglalkozni ezzel a kérdéssel, nehogy ez a javaslat is, mint sok más hasznos javaslat, puszta érdektelenségből elkenődjön, vagy egy kézlegyintéssel „a meg nem valósitható javaslatok" lomtárába kerüljön.

A forgalom állandó növekedése sürgős közbelépésre kényszeriti úgy a közlekedési, mint a belkereskedelmi szektort. Nézzünk utána tehát, hogy a javaslat megvalósítható-e, vagy részleteiben alkalmazható-e és gyors, maradéktalan alkalmazásával segitsük nemzetgazdaságunkat egy újabb, hatalmas megtakaritáshoz.

IDŐMÉRŐ-ÉRTEKEZLET a Vasutas Szakszervezetben

Május 22-én országos időmérő-értekezletet tartottak a Vasutas Szakszervezet központjában.

Az értekezleten a hozzászólásokból kitünt, hogy majd minden üzemben általános hiányosság, hogy a munkaátvevők nem értékelik ki minőség szempontjából az elkészitett munkadarabokat. Sok esetben fennáll, hogy a raktárra készitett anyagok csak a felhasználáskor lesznek megállapitva, hogy beépitésre, illetve elhasználásra alkalmatlanok. Megállapitható volt a hozzászólásból az is, hogy azokban az esetekben, amikor a szerelés folyamatos munka, csak a teljes elkészitésénél van meg a munka ellenőrzése, de az időközbeni munkafolyamat minden minőségi ellenőrzéstől mentes. Ennek a következménye az, hogy rejtett hibákkal kerülnek gépek, kocsik üzembe és ezek képezik a visszatérő munkák nagy részét.

Minden szakvonali, minden mozgalmi támogatás és irányitás nélkül végezték, illetve jelenleg is végzik a munkájukat. A szakszolgálati vezetők határozott irányvonalat a munkájuk elvégzéséhez nem adnak. Minden támpont nélkül végzik a munkájukat. A szakszolgálati vezetők nem is tekintették és ismerték el ennek a munkának fontosságát, jelentőségét, ezt alátámasztották azzal is, ha valamilyen kimutatást kellett késziteni vagy adminisztrációs többletmunka volt, ezt rendszerint az időmérőkre ruházták annak dacára, hogy az ő munkaterületükön ebből kifolyólag hiányosságok még csak tovább növekedtek.

Komoly hiányosságként emlitették meg, hogy az időmérőket, illetve munkájukat soha senki nem ellenőrizte, munkájuk majd célnélküli és csak találgatásokon és a szerencsén alapul. Ami irányitásnak nevezhető volt az, hogy sztahánovistánál nem szabad időt mérni, esetleg abban támogatták őket, hogy igyekezzenek és hassanak oda, hogy az üzemüknek sztahánovistáik mennél nagyobb számmal legyenek, az eredmény pedig, mint nagyon sok esetben be is bizonyosodott, csak felszines volt, ami a bercsalásnak egy különvállfaját meritette ki.

A művezetőknek nagy többsége ellenségnek tekintette az időmérőt, nem hogy támogatta volna. A művezetők könnyen a bérdemagógok uszályába estek és az olcsó népszerűséget felhasználva, az öntudatlan dolgozók érdekében kiálltak, hogy minél kedvezőbb időmegállapitást erőszakoljanak ki az időmérőből.

Az időmérők, mintegy ütközőpontnak voltak használva az üzemekben, ha a munka elvégzésének idejében, vagy minőségében hiba esett, ezt a hibát igyekeztek áthárítani az időmérőkre, nem pedig a minőségi átvevőben és különböző visszaélésekben keresték a hiba okát. Ha néha és ritkán egy-egy hibát fel is fedtek, azt igyekeztek szolgálati vonalon házilag elkenni, sőt nagyon sok esetben a csalóktól majd még bocsánatot is kellett kérni.

Továbbá az időmérők és a bérelszámolás között is ellentétek vannak, mert ha helytelen bérelszámolás következtében a dolgozó reklamálta a hiányosságokat, — annak dacára, hogy semmi köze az ügyhöz, nem volt — a dolgozók előtt az időfelvevőt tették népszerűtlenné.

Az üzemgazdasági osztályon belül hiányosság az éberség elmulasztása, hogy túlnyomó részben különböző okokból kifolyólag büntetésből odahelyezettnek, sőt nagyon sok esetben a mult rendszer kiszolgálói töltik be ezt a kulcspoziciót, akiknek a szocializmus épitése nem szivügy.

Előfordult olyan eset is a szolnoki műhelyben, ahol a művezető azt a kijelentést tette: ha valaki 200 százalékon felül mer teljesiteni, le fogja jegyzőkönyvezni. Műhelyekben az ellenőrző szerv megvan, de nem derít fényt semmi visszaélésre, semmi helytelen munkára. Az ellenőrző szerv csak akkor avatkozik bele az ügybe, ha tálcázzák neki.

Hiányosságként emlitjük meg, hogy a minőségi munka általában véve nincs arányosan dijazva. Kisebb képesitést igénylő munkák általában véve sokkal jobban vannak dijazva, mint az a munka, amely nagyobb kvalifikációt igényel. Az értekezleten világosan rámutattak arra, hogy a normában dolgozók nyiltan megmondják, hogy a százalékomat én megcsinálom, senkinek semmi köze hozzá, hogy a nyolc órából hány órát dolgozom.

Hiba volt, hogy az értekezlet résztvevői a névszerinti és a konkrét hiányosságok megnevezésétől tartózkodtak. Azonban az egyik legnagyobb hiányosságot megemlitették: azt, hogy a szakszervezetnek már régebben fel kellett volna venni a kapcsolatot az időmérőkkel, hogy megfelelő módon legyenek tájékoztatva és a munkájukhoz kellő segitséget kapjanak.

Nemzetközi Gyermeknap

lesz június 4-én és lelkesen készülnek szerte a világon a Nemzetközi Gyermeknap megünneplésére.

Lengyelországban új iskolákat, gyermekstadionokat, üdülőtelepeket és bölcsődéket avatnak. A Bolgár Népköztársaságban ezzel a jelszóval készülnek a gyermeknapon tartandó ünnepségekre: „Harcolunk a békéért! Megóvjuk a gyermekeket az új háború borzalmaitól, biztositjuk jövőnket." Az indiai Szakszervezeti Tanács felhivta India asszonyait a gyermeknap megünneplésére és felszólitotta őket, hogy csatlakozzanak a Demokratikus Nők Világszövetségéhez.

Dolgozó népünk is lelkesen készül a Nemzetközi Gyermeknap megünneplésére.

Propagandisták, dekorációfelelősök figyelem!

A közületek, vállallatok és üzemek zavartalan dekorációsanyag ellátására a Müvészeti Alkotások NV központi dekorációs- és zászlószaküzletet nyitott Budapest, V., Kossuth Lajos-u. 12. szám alatt.

Telefon: 188—523, 189—497.

(Stelián Moraru cikkének folytatása)

alól felszabadítani, s a szocializmus diadalának dicsőséges zászlaja alá mozgósitani.

A népi demokratikus országok közlekedési dolgozóinak épitőmunkájukat még lendületesebben kell folytatniok. Az „ötszázas" és a „százezres"-mozgalmat állandóan szélesiteniök kell, hazájukban a szocializmus építésének meggyorsítása érdekében meg kell tanulniok alkalmazni a szovjet emberek óriási tapasztalatait.

Az imperialisták és szakadár ügynökeik minden mesterkedése ellenére szervezzük meg munkánkat úgy, hogy minden egyes közlekedési dolgozó, bármely országban is éljen, világosan megértse, hogy ez a harc, melyet Nemzetközi Szövetségünk folytat, neki életbevágó érdeke és hogy ebben az erős szervezetben a kenyérért és a békéért folytatott harcában mindenkor védelemre, támogatásra és útmutatásra talál.

Növeljük tagjaink számát és szüntelenül leplezzük le a londoni sárga internacionálé áruló szakadárjait, akik arra igyekeznek rávenni a munkásokat, hogy szolgaian kövessék az imperializmus háborút, válságot, munkanélküliséget és a dolgozó tömegek életkörülményeinek állandó rosszabbodását hozó politikáját.

Valamennyi közlekedési dolgozónak konkrét harci cselekvésekre való mozgósításával meghiusítjuk az angol-amerikai imperialisták, háborús provokátorok bűnös mesterkedéseit, megvédjük a békét és a világ valamennyi dolgozójának létérdekét.

Éljen a Szakszervezeti Világszövetség!

A vasutasok munkájának középpontjába kell állítani az „500 kilométeres" — mozgalmat

— mondotta Horváth elvtárs, az Északi Főműhelyben tartott országos termelési értekezleten

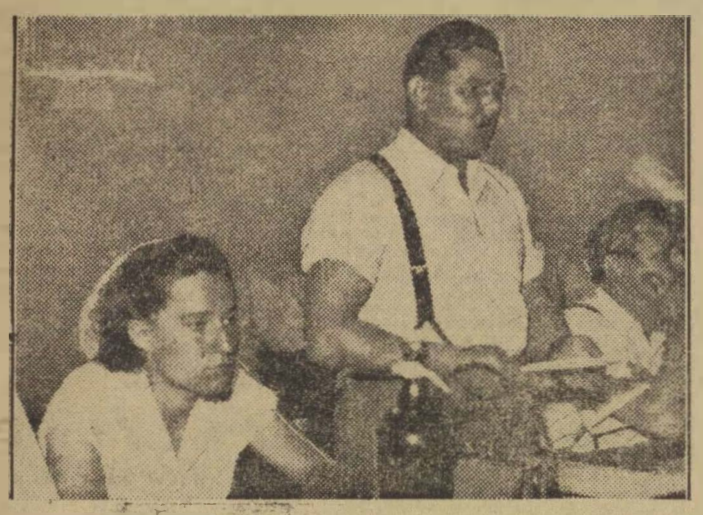

A vasutunk szocialista átalakítását a Párt vezetésével hajtjuk végre és ezen a területen is felhasználjuk a hős szovjet vasutasok példáját és útmutatását — mondotta Horvath elvtárs az „500-as" értekezleten. A képen balról jobbra Nagy Piroska, az első női mozdonyfűtő, mozdonyvezetőjelölt, Horvath János elvtárs, Gáspár Sándor elvtárs, főtitkár.

(Lapzárta után érkezett.) Május 26-án az ország minden részéből összegyültek a vasutasok, mintegy 500-an, hogy megbeszéljék a Pártunk által elindított „500 kilométeres"-mozgalom tapasztalatait és azokat a feladatokat, amelyek a mozgalom kiszélesítésében, a hibák kiküszöbölésében hárulnak a vezető tényezőkre és a dolgozókra.

A nagyjelentőségű értekezleten megjelent *Bebrits* Lajos elvtárs, közlekedés- és postaügyi miniszter, *Prieszol* József elvtárs, közlekedési államtitkár, *Csanádi* György elvtárs, az Államvasutak vezérigazgatója a Vasutas Szakszervezet és a szakszolgálat vezetői.

Az értekezleten *Gáspár* Sándor elvtárs, a Vasutas Szakszervezet főtitkára elnökölt. Elnöki megnyitójában üdvözölte a megjelenteket, majd a Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozásával kapcsolatos határozatoknak döntő fontosságáról beszélt. Felhívta a vasutas dolgozókat, hogy a hatalmas Szovjetunió vezette béketábor ügyéért, Pártunk és a *Rákosi* elvtárs tanításának felhasználásával harcosan szálljanak sikra, hogy megakadályozzuk az imperialista uszítók háborús terveit.

Hangsúlyozta, hogy a magyar vasutasságnak milyen fontos szerep jut a termelés frontján a béke megvédésében és abban, hogy mindazokat a határozatokat, amelyeket a szabadság, a függetlenség, a világ népeinek felszabadítása, a béke megvédése nagy ügyéért hoztak a végrehajtóbizottsági ülésen, a maga erejével segítse megvalósítani.

Gáspár elvtárs beszéde további során felhívta az értekezlet résztvevőit arra, hogy kritikájukkal és önkritikájukkal segítsék elő az értekezlet sikerét, hogy jól kiértékelve a mozgalom eredményeit és hibáit, még hathatósabban mozdítsák elő a mozgalom kiszélesítését, a várható megtakarítást, amellyel jelentékeny mértékben járulunk hozzá nemzetgazdaságunk megerősödéséhez, a szocializmus építéséhez.

A szocialista építésben Pártunk vezetésével, a Szovjetunió gazdag tapasztalatait felhasználva, építjük a szocializmust

Ezután *Horváth* János elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály vezetője tartotta meg beszédét.

Horváth elvtárs beszéde elején vázolta a nemzetközi helyzetet, amelyet az erőviszonyok eltolódása jellemez a Szovjetunió vezette anti-imperialista tábor javára. A Szovjetunió nemzetközi tekintélye és súlya döntő mértékben megnövekedett.

— A háború utáni évek bebizonyították — mondotta *Horváth* elvtárs hatalmas lelkesedéstől kísérve, — hogy a nemzetközi politikában a Szovjetunió nélkül és ellenére nem lehet dönteni. A sztálini békepolitikának következményeképpen

a dolgozók tíz- és százmilliói szállnak harcba a háborús gyujtogató, imperialista hatalmakkal szemben.

A továbbiakban arról beszélt, hogy a népi demokratikus országok az utóbbi esztendőben minden tekintetben megszilárdultak a Szovjetunió segítségével és biztos támaszai az imperialistaellenes blokknak.

Hangsúlyozta *Horváth* elvtárs, hogy a népi demokratikus országok eredményeiket és megszilárdulásukat a Szovjetunió segítsége mellett az erős kommunista pártok irányításának, vezetésének köszönhetik, majd részleteiben is ismertette a nemzetközi és belpolitikai helyzetet.

— A szocialista építésben nem járunk kilaposatlan utakon — folytatta *Horváth* elvtárs —, hanem a Szovjetunió gazdag tapasztalatait felhasználva, a Szovjetunió példái nyomán építjük a szocializmust.

A vasutunk szocialista átalakítását a Párt vezetésével hajtjuk végre és ezen a területen is felhasználjuk a hős szovjet vasutasok példáját és útmutatását.

Elmondotta *Horváth* elvtárs azt is, hogy milyen gyakorlati segítségét kapott a magyar vasutasság a hatalmas Szovjetuniótól a Pártunk kezdeményezésére és *Pányin* elvtárs közvetlen segítségével megszervezett és februárban megindított „500 kilométeres"-mozgalomban. Az irányvonatok bevezetésénél, a kocsifordulók csökkentésénél, a sztahánovista újítások gyakorlati felhasználásánál s általában a szocialista munkaverseny minden területén éreztük a baráti Szovjetunió támogatását.

Horváth elvtárs ezután részleteiben ismertette az „500 kilométeres"-mozgalom eddigi eredményeit és kiemelte, hogy a fiatal mozgalom teljesítménye révén az elmúlt

három hónap alatt közel háromnegyedmilliót takarítottunk meg nemzetgazdaságunknak,

ami mozdonynapokban kifejezve, 10.261 mozdonynap megtakarítást jelent.

— Az „500 kilométeres"-mozgalomnak azért van különös jelentősége, mert nemcsak egy szolgálati ágnak: a fűtőháznak mozgalma, hanem az összes szakszolgálatnak mozgalma kell, hogy legyen.

A mozgalom hiányosságai

Horváth elvtárs ezután rátért a mozgalom hiányosságaira és bevezetőben elmondotta, hogy a mozgalom egyik fő hiányossága éppen abban áll, hogy lényegében lekorlátozódott a vontatási szolgálat mozgalmává. A műhelyek, a forgalmi, kereskedelmi szolgálat, a pályafenntartás szerepe az „500 kilométeres"-mozgalomban igen jelentős és nélkülözhetetlen.

— A másik hiányossága, hogy a vontatási szakszolgálat, a műszaki vezetők nem ismerték fel a mozgalom döntő, átütőerejű jelentőségét és

nem dolgozták ki a mozgalomban való részvétel műszaki feltételeit.

Az „500-as"-mozgalom továbbfejlesztésében hibát követtek el egyes pártszervezeteink és szakszervezeti csoportok, amelyek nem folytattak széles, minden vasúti dolgozóra kiterjedő politikai felvilágosító munkát.

— Az „500-as"-mozgalom másik hiányossága — mondotta a továbbiakban *Horváth* elvtárs —, hogy nem tudtuk kellően összekapcsolni a „2000 tonnás"-mozgalommal. Nagy jelentősége van annak, hogy összekapcsoljuk a két mozgalmat, hogy úgy szervezzük meg a munkát, hogy

az „500-as" vonatok túlsúlyt vigyenek és hogy a túlsúlyos vonatok „500-asok" legyenek.

A „2000 tonnás"-mozgalom még meg sem közelítette azt a pontot, hogy már tovább nem lehet fejleszteni.

— Még egy hiányosságról kell beszélnünk — mondotta —, ez az igazgatósági, fűtőházi és az úgynevezett gépsovinizmus. Az „500-as"-mozgalomnak igen komoly akadályozója az a nézet és az a szokás, amely abban jut kifejezésre, hogy egy mozdony ne menjen át az egyik igazgatóság területéről a másikra, hogy egyik mozdony átmeneteileg ne kerüljön az egyik fűtőház úgynevezett hatóságából a másikba, hogy egy mozdonyra mindig ugyanaz a mozdonyvezető kerüljön.

Ezek a jelenségek, megnyilvánulások kerékkötői a mozdonyok gazdaságos kihasználásának, akadályozzák a mozdonyok évi kilométerteljesítményének növekedését. Az ellenségnek az az érdeke, hogy minél élesebb legyen az igazgatósági, fűtőházi sovinizmus, mert ez akadályozza a mozgalmat. Az ellenségnek érdeke, hogy meggátolja az „500-as mozgalom" kiszélesedését, hogy meggátolja a szovjet sztahánovista munkamódszerek bevezetését.

— Mindazok a hiányosságok, amelyek megmutatkoztak e rövid idő alatt az „500 kilométeres"-mozgalomban, az ellenség malmára hajtják a vizet. Ezekből a hiányosságokból táplálkozik az ellenség. Ezek mögött a hiányosságok mögött nem véletlenségek húzódnak meg, hanem — az ellenség keze.

A pártszervezeteinknek a szakszervezetnek, de a szakvonali vezetőknek is döntő feladatuk, hogy leleplezzék az ellenséges mgnyilvánulásokat a dolgozók előtt és harcra mozgósítsák a dolgozókat az ellenség mesterkedéseivel szemben.

Eredményeinket és hiányosságainkat mérlegelve, megállapíthatjuk, hogy ismerjük azokat a tényezőket, amelyek az „500 kilométeres"-mozgalom továbbfejlesztésénél és kiszélesítésénél döntő befolyással bírnak. Most az a feladatunk, hogy az eddigi utat — amelyet három hónap alatt megtettünk —, Pártunk vezetésével, a szovjet vasutasok példája nyomán kiértékelve, meghatározzuk, mik a tennivalóink a jövőben.

Az „500"-as mozgalom az őszi csúcsforgalom előkészítését is jelenti

Ezután *Horváth* elvtárs elmondotta, hogy az ötéves terv egyre sikeresebb megvalósítása, iparunk fejlődése, a munkaverseny által egyre növekvő termelés úgy az iparban, mint a mezőgazdaságban azt jelenti, hogy mind nagyobb feladatokat kell ellátni a szállítás területén és a közlekedésnek nemcsak lépést kell tartania az egyre növekvő termeléssel, hanem állandóan meg kell előznie az ipar és mezőgazdaság fejlesztési ütemét és fejlődését.

— Ennek elérésére elsősorban a mozdonyok kihasználását kell megjavítani — folytatta *Horváth* elvtárs. A pártszervezeteinknek élen kell járni valamennyi szakszolgálati ágban és minden vasutas dolgozónak — átfogó politikai felvilágosító munkával — meg kell magyarázni az „500 kilométeres"-mozgalom döntő jelentőségét.

A szakszervezetnek munkája középpontjába kell állítani az „500-as" mozgalmat és a maga vonalán szervezni, támogatni, hogy minél szélesebb mozgalommá nőjjön ki.

Az „500 kilométeres"-mozgalom tulajdonképpen az őszi csúcsforgalom előkészítését is jelenti. Ebben az esztendőben az őszi csúcsforgalom olyan feladatok elé állítja a vasút dolgozóit, amilyen feladatok előtt a magyar vasutasok még nem álltak. Az egyre fokozódó ipari termelés és a kiváló terméskilátások, amilyen még szintén nem volt Magyarországon, meg fogják követelni, hogy a kocsifordulót leszorítsuk szükség esetén és a gazdaságosság szemelőtt tartásával, a tavaly őszi legkisebb alá, 3.8 nap alá. Ezt a feladatot a „2000 tonnás"- és az „500 kilométeres"-mozgalom továbbfejlesztése és összekapcsolása nélkül elérni úgyszólván lehetetlenség.

— Az őszi forgalom megköveteli, hogy összekapcsoljuk a „2000-es" és az „500-as" irányvonatokat valamint a menetsebesség növelését. Ez nem lesz kis feladat. Ezt a feladatot csakis a politikai osztályok, a pártszervezetek, a szakszervezet, a műszaki vezetők és valamennyi vasutas dolgozó együttes munkájával tudjuk megvalósítani, melynek előfeltétele a politikai megyőzés és tudatosító munka, valamint a műszaki feltételek megteremtése.

Horváth elvtárs ezután rátért azokra a konkrét kérdésekre, amelyek a mozgalom továbbfejlesztésének alapkérdései s amelyek egyaránt vonatkoznak a Párt, a szakszervezeti és a szakmai funkcionáriusokra.

A Párt és *Rákosi* elvtárs vezetésével minden bizonnyal frontáttörést fogunk elérni a vasútnál is a termelékenység és a sztahánovista módszerek bevezetése terén — *fejezte be a Párt és Rákosi elvtárs lelkes éljenzése közepette beszédét Horváth elvtárs.* — Le fogjuk győzni azokat a reakciós „határőröket", akik a régi normák határán őrködnek és görcsösen ragaszkodnak a régihez. A Szovjetunió vasutasainak példája nyomán nálunk is meg vannak már azok az élenjáró vasutasok, akik bebizonyították saját munkájukkal, hogy kitűnően lehet a mi viszonyainkra is alkalmazni a szovjet módszereket. Az uj szocialista munkamódszerek bevezetése új vasutast, újtípusú embert formál. Vannak már ilyen újtípusú embereink, akik a Párt vezetésével egyre inkább kapcsolják be munkatársainkat a sztahánovista munkamódszerek alkalmazásába. Ezek a mi biztosítékaink arra, hogy sikeresen fogjuk megoldani az előttünk álló feladatokat, hogy sikeresen fogjuk átalakítani vasutunkat szocialista vasúttá. Előre a Párt és *Rákosi* elvtárs vezetésével a szocialista építés útján!

Horváth elvtárs beszéde után *Gáspár* elvtárs ismertette az országos termelési értekezletnek küldött táviratokat. Üdvözlő táviratot küldött a MÁV Hídépítő NV, a MÁV Északi Főműhely, a Dunakeszi Járműjavító NV, Szolnok állomás, a Kelenföldi Osztálymérnökség, Pécs Fűtőház, Pécs Forgalmi dolgozók, az Istvántelki Járműjavító NV, a Dombóvári Fűtőház, a Budapest Déli Fűtőház, a Miskolci-, a Ferencvárosi Fűtőház, a Debreceni Járműjavító NV, Kálkápolna és Debrecen állomás, melyeket nagy lelkesedés közben vettek tudomásul az értekezlet résztvevői.

Hozzászólások

A táviratok felolvasása után számos hozzászólás következett, amelyekkel a dolgozók előbbre vitték a mozgalom ügyét.

Lengyel József elvtárs sztahánovista mozdonyvezető, az első „500 kilométeres"-vonat továbbítója elmondotta, hogy nem tudták volna a szovjet vasutasok példája nyomán elindított mozgalmat ismert sikerekhez elvezetni, ha a Párt és a szakszervezet nem segítette volna.

— Találkoztunk olyan problémákkal — mondotta többek között *Lengyel* elvtárs, —, amelyet nem tudtunk megoldani, ekkor

Vasútpolitikai Osztályunk segítségét kértük és támogatásukkal jutottunk el oda, hogy mai eredményeinket felmutathatjuk s amelyek fényesen igazolják, hogy a magyar vasutasság jó úton halad és megértette Pártunk és Rákosi elvtárs szavait.

Lengyel elvtárs ezután ismertette az „500-as mozgalom" eredményeit és azt, hogyan valósították meg a mozgalom kiterjesztését. Beszámolt a hiányosságokról. Elmondotta, hogy kérték a Politikai Osztályt, hogy töröljék el az igazgatósági határokat azért, hogy a mozgalmat úgy tudják szélesíteni, mint a Szovjetunióban.

Tóth III. János elvtárs, Kossuth-díjas sztahánovista mozdonyvezető felszólalásában hasonlóan beszámolt tapasztalatairól és hangsúlyozta, hogy az eddig elért jó eredményeket a Párt útmutatásának és a hős szovjet mozdonyvezető, Pányin elvtárs tapasztalatátadásának köszönheti.

Prieszol József elvtárs elismerését fejezte ki a 2000 tonnás és az 500 kilométeres mozgalom résztvevőinek, akik a vasút területén is bevezették a szocialista munkamódszereket és sorra megdöntötték a régi normákat. Vannak azonban még ma is régi normák, amelyeket meg kell dönteni s akadnak még ellenségek, akik meg akarják akadályozni a mozgalom kifejlődését. Ezek ellen haladéktalanul fel kell venni a legkíméletlenebb harcot.

Ezután *Bebrits* Lajos elvtárs, közlekedésügyi miniszter szólalt fel. Hangsúlyozta: az idei terméskilátások olyan biztatóak, hogy

ebben az esztendőben az ősznél jóval korábban elkezdődik a vasút csúcsszállítási ideje.

Már az áprilisi és májusi forgalom egyes napjain is túlhaladták a tavalyi őszi csúcsforgalmat. A miniszter ezután vázolta a vasút hatalmas szállítási feladatait. Bizonyosra vesszük — mondotta —, hogy az „500 kilométeres"-mozgalom kifejlődésével ezt a feladatot is sikerrel oldjuk meg.

Az értekezlet határozati javaslatot fogadott el, amelyet lapunk másik helyén közlünk olvasóinkkal.

Ezután került sor az „500 kilométeres"-mozgalom élenjáróinak díszoklevéllel történő kitüntetésére amelyet a K. P. M. I. Vasúti Főosztály Háromszög Bizottsága nevében Horváth elvtárs nyujtott át a mozgalomban kitünt 30 kiváló dolgozónak nagy ünneplés közben.

Az értekezlet résztvevői táviratilag üdvözölték *Rákosi* elvtársat, a Szovjetunió hős vasutasait és *Apró* elvtársat, a Szaktanács főtitkárát.

Az értekezletet az Internacionálé hangjai zárták be.

A vasutas dolgozók tanulmányozzák az országos értekezlet határozatát és valósítsák meg, mélyítsék el a mozgalmat saját munkaterületükön, hogy hozzájáruljunk hazánkban a szocializmus minél előbbi felépítéséhez.

Éljen forradalmi ifjúsági szövetségünk tanítómestere, a magyar dolgozó ifjúság legjobb barátja, a mi drága Rákosi Mátyásunk!

Mit tapasztaltunk a SZOT határozata után a MÁV Északi Járműjavítóban

„Az éberség ott alszik el, ahol nem lehet kritizálni, ahol nem lehet a hibákat, bajokat szóvátenni. A belső demokrácia megerősödése, a kritika és önkritika alkalmazása, a harc a bürokrácia ellen és az éberség kérdései mind összefüggnek, kölcsönhatásban állnak egymással és — magával a termeléssel is."
(Rákosi Mátyás elvtárs február 10-én mondott Központi Vezetőségi beszámolójából.)

Rákosi elvtárs február 10-én a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségi ülésén mondott beszámolójában hangsúlyozta, hogy „... *őrizkedni kell attól, hogy a munkánk a termelés csökkenésével, vagy a termelésre irányított figyelmünk csökkenésével járjon*". A SZOT legutóbbi határozata hasonlóan felhívta a figyelmünket az ellenőrzés döntő fontosságára.

Az elmult napokban a reggeli órákban vizsgálatot tartott a szakszervezet és a szakszolgálat a SZOT határozatával kapcsolatban, hogy felderítse a főműhely hiányosságait és felfedje a hibákat.

Baj van az éberség körül

A bizottság május 15-én reggel 6 óra 45 perckor az üzem kapuján keresztül minden akadály, illetve ellenőrzés vagy igazoltatás nélkül jutott be a főműhelybe. Amikor az üzemi bizottságnál és a vállalat műszaki igazgatójánál felvetették az éberség hiányát, meglepő közönyösséget tanusitottak. A műszaki igazgató mosolyogva jegyezte meg, hogy

a miniszter elvtárs is hasonlóan jutott be az üzembe.

Jellemző volt a főműhely dolgozóinak éberségére, hogy a bizottság egész napos öttlete alatt csak a délutáni órákban, egyetlenegy esetben igazoltatták őket, holott az egész üzemet bejárták és számtalan felvilágositást szereztek.

Az Üzemgazdasági Osztályon nyilvántartott utalványozott és egyezményes idő hányadosa nem a nyilvántartott teljesitményszázalékot adta, hanem eltérő százalékot, úgyhogy azt lehetett hinni, hogy a dolgozó a megdolgozott munkánál kevesebb fizetést kaphat. Csak az ellenőrző osztály és bérelszámoló adatai igazolták, hogy az Üzemgazdasági Osztály adatai hibásak.

A hibás adatok persze azt eredményezték, hogy az üzem átlagos teljesitményszázalékát is helytelenül adták meg.

Fehérvári József esztergályosról kiderült, hogy az üzemi háromszög által róla felterjesztett Sztahánov-kérdőiv adatai helytelenek. A kérdőiven a januári teljesitménybérben végzett munkaideje 154 óra, a februári 242 óra.

A valóságban azonban januárban 145 órát, februárban pedig csak 16 órát dolgozott teljesitménybérben.

A felajánlások és egyéni versenyzők nyilvántartásának vizsgálatánál például feltűnt, hogy a legnagyobb osztályban: a mozdonyszereldében, *600 dolgozó közül mindössze 85 dolgozó tett egyéni felajánlást* május 1-re, vagyis a dolgozók 14.2 százaléka.

Ugyanakkor a VIII/A esztergaműhely 132 dolgozója közül 122 tett felajánlást, tehát a dolgozók 92.4 százaléka. Megállapithatóvá vált tehát, hogy ahol az osztályvezetők jól viszonyultak a dolgozókhoz, ott a munkaverseny, a kezdeményezés és a szervezés eredményes munkát mutat fel.

Az Ellenőrző Osztályon megkérdezte a bizottság *Bódis* Ferenc osztályvezetőt, hogy milyen időközönként tartanak ellenőrzést. A felelet az volt, hogy csak konkrétum esetén tartanak ellenőrzést. Öntevékeny ellenőrzést nem kezdeményeznek, bár feladatkörükbe tartozik.

Babi művezető nem fordit kellő gondot a dolgozók szerszámutánpótlására.

A sztahánovistáknak javasolt dolgozók közül *Lukács* István, *Kovács* Sándor és *Guta* István esztergályosoknak a kiküldött okleveleket nem adták át. Nevezettek brigádban dolgoztak, a munkafázisokat felbontották és megosztották egymás között, azonban az utalványon szereplő normaárakat nem bontották fel, hanem

a hónap végén megosztoztak.

Ezenkívül *Lukács* esztergályos elszámolt 19 óra olyan munkát, amit el sem végzett, illetve más csoport (Besenyei-csoport) dolgozói végeztek el. A padjára jelzett munka nem is volt elvégezhető.

Az illetéktelen utalvány elszámolásában *Lukácsi* Gyula főtiszt és *Veréb* Ferenc művezető is hibás, mert a munkautalványon nem jegyezték elő a munka átvételét és befejezését. Feltehető, hogy az utalványon a dolgozó neve nem szerepelt, mert igy vált az lehetségessé, hogy illetéktelenhez kerüljön.

Akik csak olyan normát fogadnak el, mellyel 150%-ot tudnak elérni

A főműhelyben három dolgozó, a XIV/A osztályban névszerint *Mató, Kiss* és *Galambos* géplakatosok csak olyan normákat akarnak elfogadni, amelyekkel maximálisan 150 százalékot tudnak elérni.

Sziklai Nándor csoportvezető e három dolgozó végzett munkájáról kiadott utalványok egy részét

eltette a fiókjába és csak 106 százalékot számolt el.

A vizsgálat kideritette, hogy *Sziklai* tudatosan nem számolta el a dolgozók jogos, megdolgozott munkaidejét, mert arra számított, hogy a dolgozók követelésére a normások felemelik az árakat.

A bizalmi-hálozat működése sem kielégitő, amit mi sem bizonyit jobban, hogy a legutóbb megtartott termelési értekezleten a dolgozóknak csupán 20—30 százaléka volt jelen, sőt a bizalmiak jártak élen az időelőtti eltávozásban.

Bánhidi személyzeti osztályfőnök április havi túlóradija meghaladta az 500 forintot. A vállalatvezető utasította, hogy a munkát úgy ossza be,, hogy ilyen nagyösszegű túlóradij a jövőben ne fordulhasson elő.

A hosszúlejáratú versenyszerződésekkel kapcsolatban megállapitható, hogy az Északi Főműhelyben az általános szakszolgálat által kiadott járműjavitók egymásközötti versenyén kivül semmit sem talált a bizottság. Az üzemen belül vándorzászló van rendszeresitve. Jelenleg a IV/A osztályon, de az osztályok között nincs meg a párosverseny kihivás.

A vizsgálat tapasztalata azt mutatta, hogy a volt üzemi bizottsági titkár leváltása óta javulás mutatkozik, de még sok kiküszöbölni valója van az Északi Járműjavitó NV dolgozóinak.

Használják fel az Északi Főműhely dolgozói munkájuk megjavitásánál *Rákosi* elvtárs tanitását, hasznositsák a kritika-önkritika eszközét és okuljanak a SZOT határozatából munkájuk megjavitása, a visszaélések, a liberalizmus, a bércsalások leküzdése érdekében indított harcukban.

Az „500-as" termelési értekezlet határozata

Pártunk Központi Vezetőségének január 21-i határozata szellemében megtartott „500 kilométeres mozgalom" értekezletének résztvevői megállapitjuk, hogy 1950 februárjától az 500 km-es mozgalom megindulása óta évtizedes technikai normákat döntöttünk meg és ötéves tervünk sikerét a magunk területén az 500 km-es mozgalom megindításával hatékonyan elősegitettük.

A Párt irányitásával, a hős szovjet vasutasok élenjáró munkamódszereinek alkalmazásával, a nálunk járt kiváló sztahánovista mozdonyvezető, Panyin elvtárs útmutatása segitségével, támaszkodva a pártszervezetekre, a vasut területén is döntő módon áttörtük a termelés frontját.

Megváltozott a vasutas dolgozók viszonya a munkához. E megváltozott viszonyt tükrözik a 2000 tonnás és 500 kilométeres mozgalomban elért eredmények is. E két sztahánovista vasutas-mozgalom anyagi megtakaritása az elmult 9 hónap alatt több mint 6 millió forint értékkel gyarapitotta népgazdaságunkat. Az anyagi megtakaritás mellett e sztahánovista vasutas-mozgalmak még azt eredményezték, hogy megnövekedett a kollektiv munkaszellem a vasuton, fokozódott az egyéni felelősségérzet, kiszélesedett a versenymozgalom, kialakuloban van a mult elnyomott és megtört vasutasával szemben hazáját, Pártját, a nagy Szovjetuniót szerető szocialista vasutas tipusa.

Az eredmények mellett vannak hiányosságok is. Az 500 km-es mozgalom terén, a fütőházak részéről a régihez való csökönyös ragaszkodással, ugyanúgy igazgatósági sovinizmussal, szervezési hibákkal.

Pártunk Központi Vezetősége januári határozata értelmében látunk hozzá az 500 km-es mozgalom hibáinak kiküszöböléséhez. Harcolunk a munkafegyelem megszilárditásáért; a normalazitók, bércsalók ellen. Fokozottan tömöritjük a vasutas dolgozókat Pártunk, Rákosi elvtárs köré, elmélyitjük szeretetünket, ragaszkodásunkat a hős szovjet vasutasok, a szovjet nép iránt. Mindezek megvalositása érdekében a következőket határozzuk el:

1. Nagy elegysulyú vonatok továbbitása egyik legfontosabb belső tartaléka a szállitási terv teljesitésének, ezért a 2000 tonnás mozgalmat az 500 km-es mozgalommal összekapcsoljuk és igy biztositjuk a népgazdaság termékeinek gyors és biztos szállitását. Ezért vállaljuk, hogy augusztus hó 1-ig minden 2000 tonnás vonatot 500-as brigádgépei fognak továbbitani. Vállaljuk, hogy az 500 km-es és 2000 tonnás mozgalom összekapcsolásával az eddigi megtakaritásokat augusztus hó 1-ig 4 és félmilló forinttal megnöveljük.

2. Az 500 km-es mozgalomban való részvétel műszaki feltételeit normahaszonkilométer alapján 1950 julius 1-ig kidolgozzuk.

3. Az 500 km-es mozgalomban jelenleg mozdonyalnaknak minteqy ,25 százaléka vesz részt. Augusztus hó 1-éig mozdonyalnaknak 45 százalékát beszervezzük az 500 kilométeres mozgalomba. Az egyéni és brigádban versenyzők számát politikai felvilágositó munkával 3127 dolgozóról 5000 dolgozóra emeljük.

4. 1950 július hó 1-re a forgalmi és a vontatási szakszolgálat dolgozói vállaljuk, hogy a vonatkisérőket, valamint a mozdonyvezetőket és fütőket úgy vezényeljük, hogy azok egy állandó komplex brigádot alkossanak.

5. A kereskedelmi szakszolgálat dolgozói vállaljuk, hogy mindazokkal a szállitható vállalatokkal, amelyeknek napi kocsirakodása a 30 kocsit eléri és eddig irányvonatok képzésébe nem voltak beszervezve irányvonatokat képző szerződést kötünk augusztus hó 1-ig. Vállaljuk, hogy a kirakó felet a feladást követő egy órán belül értesitjük. Vállaljuk továbbá, hogy a darabáru vonatok gyors kiszolgálására komplex brigádokat szervezünk.

6. A mühelyek dolgozói vállaljuk, hogy járműveinket olyan minőségi munkával javitjuk ki, hogy minden javitással kikerült mozdony alkalmassá válják az 500 km-es és a 2000 tonnás mozgalomban való részvételre és minden javitásból kikerült kocsi alkalmassá válják minőségi áruk továbbitására.

7. A forgalmi szakszolgálat dolgozói 1950 julius hó 1-én kiadjuk és augusztus hó 1-én bevezetjük az F. 2. sz. Utasitás pótlékat, mely lehetővé teszi a tehervonatok sebességének növelését és az állomásokon való áthaladását úl munkamódszerekkel biztositjuk.

8. A forgalom, állomási, rendezőpályaudvari és vonatkisérő dolgozók a vontatási dolgozókkal komplex-brigádba tömörülünk a tolatómunka gyors és biztos elvégzése érdekében. Minden szolgálat megkezdése előtt szocialista munkaverseny-szerződést kötünk.

9. A forgalmi szolgálat dolgozói július hó 15-ig vállaljuk, hogy az 500 km-es mozgalomban az eddigi üres gépmenetek számát olymódon csökkentjük, hogy állandóan szem előtt tartjuk az 500 km-es vonatok érkezését. Ehhez mérten készitjük elő az induló vonatok indítását és ezzel biztositjuk, hogy az 500 km-es mozdonyok a forduló állomáson öt óránál többet nem tartózkodhatnak. A forgalmi szolgálat dolgozói vállaljuk, hogy az 500 km-es vonatokat percnyi késés nélkül fogadjuk és indítjuk.

10. A pályafenntartási dolgozók vállaljuk, hogy a lassujeleket minimálisra csökkentjük. A pályafenntartási munkákat augusztus hó 1-ig nagymértékben befejezzük.

Tudjuk jól, ha munkánkat összhangoljuk és mindenki a maga területén maradéktalanul elvégzi a ráháruló feladatokat, akkor komoly eredményeket érhetünk el. Több és jobb munkával a termelés terén elért újabb eredményekkel válaszolunk ellenségeinknek. A hibák feltárásával, az ellenség kiméletlen leleplezésével harcolunk határozataink maradéktalan végrehajtásáért. Munkánkban fokozott mértékben kell használnunk Pártunk éles fegyverét a kritika és önkritikát, hogy termelésünket megjavitsuk. Pártunkat megerősitjük. Tudjuk, hogy hazánk gazdasági helyzetének megszilárditásával, az ellenséges erők felszámolásával, a munkásosztály nemzetközi felszabaditó harcát, az egész haladó emberiség békéért folyó küzdelmét támogatjuk.

Mai értekezletünk határozatai már az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolitását készitik elő. Népgazdaságunk fejlődése eredményeként a magyar vasút előtt soha nem ismert hatalmas feladatok állanak. A gyárakban, üzemekben a munkaversenyek következtében egyre több áru készül, a dolgozó parasztság odaadó munkája révén nagyszerű terméseredményre számithatunk. Mind az ipari, mind a mezőgazdasági termények elszállitása nagyrészt a mi feladatunk. Ezért kell kellőképpen felkészülni az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolitására.

Több teljesitményünkkel, a munkafegyelem megszilárditásával luttatjuk kifejezésre dolgozóink elszánt ságát a béke megőrzésére és határtalan szeretetünket a világbéke őre a nagy Szovjetunió a békéért folyó harc lángelme vezetője, a nagy Sztálin és legjobb magyar tanitványa, Rákosi elvtárs iránt.

Élienek példaképeink a hős szovjet vasutasok!

Élienek sztahánovistáink a szocialista vasút épitői!

Eljen győzelmeink szervezője a Magyar Dolgozók Pártja!

Éljen forrón szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs!

Eljen a hazánkat felszabaditó nagy Szovjetunió!

Éljen népünk nagy barátja, a világbéke őre, a bölcs Sztálin!

Munkánkban van javitanivaló éppen elég,

megkeressük a hibákat és ki is javítjuk

Önkritika nélkül nem lehetséges a Párt, az osztály, a tömegek helyes nevelése — tanitja *Sztálin* elvtárs.

Az önkritika szükségesebb, mint valaha. Pártunk nagy feladatokat vállalt, amelyeket csak úgy oldhatunk meg, ha tisztán látjuk és tudjuk a hibáinkat, — mondotta február 10-i beszédében *Rákosi* elvtárs.

Munkánkat mindenkor, mindenütt Pártunk irányitásával, vezetésével végezzük.

RÁKOSI ELVTÁRS FEBRUÁR 10-I BESZÉDE NYOMÁN felülvizsgáltuk üzemi bizottságunk munkáját reszortonként. Általában üzemi bizottságunk jó munkájának alapköve a bizalmi hálózat kiépitése és működése. Ezen a téren bizony sok hiányosságot tapasztaltunk. Nem volt meg a rendszeres kapcsolat az üzemi bizottság és a bizalmiak között. Ezenkívül bizalmi hálózatunk sem volt teljes egész az állandó változások miatt, de ezenfelül mi sem igyekeztünk azt kiegészíteni. Ha ez hiányzik, adva van: hiányos a bizalmiak munkája. Tehát nincs meg a kellő irányitás, ellenőrzés. Ilyen hiányosságokkal jó munkát végezni nem lehet.

Észrevettük ezt a hiányosságot az üzemi bizottság reszortjainak minden egyes vonalán belül. Például a sztálini müszak alatt 196 százalék átlagteljesitményt értünk el s az utána következő időkben csökkent az egyéni versenyzők száma. Ugyszintén csökkent a teljesitmények százaléka. A műhelyek közötti verseny hanyatlóban van. Ezeknek az oka mind az volt, hogy a sztálini müszak eredményei alapján önelégültség mutatkozott üzemi bizottságunkon belül. *Rákosi* elvtárs beszéde mutatott rá élesen ezekre a hiányosságokra. Azóta a minőségi munka szem előtt tartásával termelésünk százalékos aránya 135 százalékról 150 százalékra emelkedett átlagosan. Egyéni versenyzőink száma 940-ről 1400-ra szaporodott. Megindult a műhelyek közötti verseny.

Gépkocsivezetőink megindították a 100 000 km-es mozgalmat, melynek keretén belül tekintélyes összeget takarítunk meg nemzetgazdaságunk számára. Lelepleztük a normacsalási kisérleteket. Például *Harcos* Emil bognár úgy kisérelte meg a csalást, hogy egyik munkára 60 százalékot számolt el, mert tudta azt, hogy 80 százalékot ki kell fizetni, míg a másik munkára 150 százalékot irt. Igy akarta becsapni a munkásosztályt, a vállalatot és munkástársait. Többszöri cselekedetéért vállalatunk fegyelmi bizottsága elbocsátotta.

Sokszor előfordult az a kisérlet, hogy a megkapott időt (természetesen becsült időről van szó) nem tudják 200 százalékra teljesiteni, pótidőt kértek. Tehát így kisérelték meg a normacsalást. Vagy pedig selejtkészitéssel igyekeztek nagyobb százalékot elérni, mint például *Szabó* Gergely kovács, aki 10 forint pénzbüntetést kapott.

Rákosi elvtárs beszéde után e hiányosságainknak felismerése mutatta meg azt, hogy rossz volt a bizalmiakkal való foglalkozás. Hozzáláttunk a hiba kijavitásához. Leellenőriztük a bizalmiak munkáját s ezekben az mutatkozott meg, hogy nincs meg a szoros kapcsolat az üzemi bizottság és a bizalmiak között. Ezután rendszeres resszortértekezleteket tartunk a bizalmiak bevonásával. Velük tárgyaljuk meg a hiányosságokat, a hibák kiküszöbölését és azoknak módját. Eredmény az, hogy a munkafegyelmünk javult, a normacsalási kisérletek csökkentek és a párosverseny-mozgalom mind szélesebb terjedelemben fokozódik.

ÜZEMI BIZOTTSÁGUNK megtárgyalta a párosverseny-mozgalom kiszélesitését, amelyből megállapitottuk, hogy a párosverseny-mozgalmunk teljesen ellaposodott s ezért elsősorban mi vagyunk a felelősek. E hiányosság felismerése után a műhelybizottsági titkárokkal átbeszéltük a részletfeladatokat, termelési felelősünk összehivja az Ujító és Élmunkás Kör-t, a műhelybizottságok titkárai, a bizalmiak és igy összes aktiváink cselekvően kiveszik részüket a párosverseny-mozgalom kiszélesitéséből és tudatosításából.

Propaganda vonalon nem tudatositottuk eléggé az elért eredményeket, a hiányosságokat. Nem hivjuk fel az elvtársak figyelmét a hibák kijavitására. A versenyirodával *Kocsis* Lajos propagandista nem tartotta a szoros kapcsolatot és mi is megelégedtünk azzal, hogy az eredményeket és hiányosságokat mi tudjuk és ez elég is. Ez is döntő hiba volt a munkánkban. Hogyan érjenek el elvtársaink jobb eredményt, hogyan javitsák a hiányosságokat, ha nem tudatositjuk? Ma már az aktivákon, hangos bemondókon, falitáblákon keresztül az elvtársak minden eredményről tudatositva vannak. De még ma is kevésbé vannak tudatositva a hiányosságok és ezt a hibát sürgősen ki kell javitani. Kijavitásukat a következő képpen fogjuk elvégezni:

Minden egyes műhelyben felállitjuk a műhelyi faliujságot, amibe elvtársaink beirják észrevételeiket, a hiányosságokat és ezen keresztül javitjuk meg a munkánkat. Ez ma teljesen ellaposodott s ezért az üzemi bizottság a felelős. Nem tudatositotta a faliujság jelentőségét kellőképpen. Ugyszintén nem tudatositotta a sajló jelentőségét sem. Ennek eredménye az, hogy például a kocsiszekrénymühely dolgozóinak 60 százaléka fizet elő, nem beszélve a szellemi munkavállalókról, akiknek harmine százaléka fizet elő valamelyik lapra. Ezt a hiányosságot tervszerüen kell felvilágositó munkával kivánjuk a jövőben megoldani.

NEM GYAKOROLTUNK KELLŐ ELLENŐRZÉST, nem segitettiik konkrétan tanácsokkal, iránymutatással aktiváinkat. Ma minden resszortfelelős rendszeres értekezletet tart, ezen keresztül közösen beszélik át a feladatokat, hoznak határozatot és ellenőrzik, hogy a határozatok hogyan lettek végrehajtva. Ennek eredményeként javult meg a munkánk Rákosi elvtárs beszéde óta.

Még ma is hiba az üzemi bizottságokon belül, hogy egy-egy resszort kitárgyalásánál nem szólnak az elvtársak konkrétan hozzá a kérdésekhez, nem tárják fel resszortokon belüli a hiányosságokat alaposan. *Rákosi* elvtárs február 10-én mondotta: „Ilyenkor kiküszöbölését meggyorsitja és megkönnyiti, ha bolsevik önkritikával magunk mutatunk rá."

Ezen az úton haladva, Pártunk irányitásával, *Rákosi* elvtárs útmutatásával és a nagy szocialista Szovjetunió, annak szeretett vezére, a magyar nép nagy barátja: Sztálin elvtárs segitségével becsületesen fogjuk teljesiteni azokat a feladatokat maradéktalanul, amelyek az ötéves tervvel a szocialista társadalom épitése, a béke megvédése érdekében a MÁVAUT Autobuszközlekedési NV üzemi bizottságának aktiváira s rajtuk keresztül dolgozóira hárulnak.

Keresztesi László
MÁVAUT-üb. titkár

Vesszenek az imperialista háborús gyujtogatók és ügynökeik:
a klerikális reakció, a kulákok — békénk, alkotómunkánk, dolgozó népünk esküdt ellenségei!

Szakmánk világszövetségi küldöttei
közös aktiván számoltak be dolgozóik helyzetéről
az Északi Járműjavítóban

A vasutasok, hajósok, közúti közlekedési alkalmazottak, gépjárművezetők és szállítómunkások szakszervezetei május 16-án közös aktívát rendeztek. Ezen az aktíván résztvettek és felszólaltak szakmánk világszövetségi tagozatának küldöttjei is.

A dolgozók zsúfolásig megtöltötték a főműhely nagy kultúrtermét és feszült figyelem közepette hallgatták végig az ausztráliai, a francia, majd az olasz képviselők felszólalásait.

Az aktívát Végh Lajos elvtárs, a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének elnöke nyitotta meg, majd üdvözlő szavai után E. V. *Elliott* elvtárs állt fel szólásra és tartotta meg beszámolóját.

Bevezető szavaiban elmondotta, hogy az ausztráliai és újzélandi tengerészek és dokkmunkások testvéri üdvözletét tolmácsolja.

— Mi tízezer mérföldnyire élünk innen, — folytatta — a Csendes-Óceán déli részén, de mégis testvérei vagyunk a magyar dolgozó népnek a jobb életért folyó harcban. Magyarország regi állam. A mi országunk fiatal, alig száz éve élnek benne fehér emberek. Mégis boszú evek óta eros, harcos szakszervezeteink vannak. Maga a tengerész szakszervezet 78 éves. Mi még kapitalista elnyomás alatt élünk, míg az elvtársak Magyarországon már a szocializmust építik.

A továbbiakban *Elliott* elvtárs az ausztráliai dolgozók helyzetéről számolt be. Elmondotta többek között, hogy a Kommunista Párt és a szakszervezetek kommunista vezetői nagy befolyást gyakorolnak a tengerészekre, dokkmunkásokra, bányászokra, vasmunkásokra és építőmunkásokra. Az ausztráliai kormány törvényen kívül akarja helyezni most a Párt minden tagját. Most van a parlament előtt az a törvényjavaslat, amely a Párt feloszlatását és minden vagyonának elkobzását követeli és amellyel meg akarják tiltani, hogy kommunisták szakszervezeti funkcionáriusok legyenek. A Szociáldemokrata Párt támogatja ezt a javaslatot és így néhány héten belül valószínűleg törvénnyé válik.

Ahhoz persze, hogy megértsük a kormány ilyen eljárását, — tudni kell azt —, hogy az ausztráliai kormány háborús kormány amely az amerikai imperializmus engedelmes eszköze.

ELLIOTT:
A haladást nem lehet a törvénnyel feltartóztatni

Ausztráliában van a világ legnagyobb V-2 fegyvergyára. A kapitalista sajtó és rádió naponta ontja magából a háborús propagandát. Amerika bázisnak akarja felhasználni Ausztráliát a hatalmas Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság megtámadása céljából. Az angolok ausztráliai katonákat és fegyvereket akarnak a maláji népek szabadságharcának leverésére küldeni.

A Kommunista Párt és a szakszervezeti vezetők az ausztráliai munkásokat harcra szervezik ezek ellen a tervek ellen. Az ausztráliai tengerészek és dokkmunkások három év óta rendszeresen akadályozzák a hollandok által Indonéziába küldött hajókat és így segítik az indonéziai függetlenségi harcot. Az ausztráliai tengerészek és az újzélandi dokkmunkások már határozatot is hoztak, mely szerint sem katonát, sem fegyvert nem küldenek Maláj földre az ellenálló népi hadsereg ellen.

Az ausztráliai kormány ha úgy akarja megtörni a Kommunista Pártot, hogy törvényt hoz feloszlatására, — súlyosan téved. A haladást nem lehet törvényekkel feltartóztatni. Ugyanúgy csak nem lehet törvénnyel feloszlatni a munkások politikai és ipari szervezeteit, mint ahogy nem lehet törvényekkel megállítani a békéért és szabadságért folyó harcot. És nem lehet törvényekkel megállítani a kapitalizmus ellen küzdő embereket a haladás: a szocializmus felé.

Elliott elvtárs beszéde végén a szakmai tagozatok konferenciájával és határozatával foglalkozott, majd azzal zárta szavait, hogy a Szakszervezeti Világszövetség további erősödik, hogy a hatalmas Szovjetunió, a béketábor őrének segítségével megszabadítsanak minden népet a fehéremlőt a nyomortól és a kapitalista kizsákmányolástól, hogy a világ minden népét szabaddá, függetlenné és boldoggá tegyék.

ALPHONSE DROUARD:
A francia vasutasok megalkuvás nélkül harcolnak

Elliott elvtárs nagy tapsokkal fogadott beszéde után Alphonse *Drouard* elvtárs, a Francia Vasutas Szakszervezeti Szövetség főtitkára szólt az aktíva többszáz résztvevőjéhez.

Drouard elvtárs beszéde elején ismertette a marshallizált Franciaország nyomorúságos helyzetét és kifejtette, hogy az ország minden erőforrását a vietnami gyarmati háború és egy világháború gyarmati előkészületei merítik ki. A kormány ennek, az Amerikát kiszolgáló politikának minden gyászos következményét a dolgozók vállaira hárítja át.

A francia vasutasok figyelmét nem kerüli el ez a politika és keményen harcolnak bérjavításért, amely jelenleg az 1938. évi bér 55 százalékának felel meg. Ezért sztrájkoltak munkástársaink mult év novemberében és ez év februárjában. A kormány és a S. N. C. F. vezetői támadásra használták fel és azt állították, hogy a sztrájk politikai jellegű volt. A szakadárok a mozgalmunk letörésére azt híresztelték, hogy béremelési kérésünket teljesítette a kormány. Dolgozóink azonban nem ültek fel a hazugságoknak és 80.000 szolgálatban álló vasutas két órán keresztül leállította a munkát.

A kormány kénytelen volt 5 százalékos fizetésemelést engedélyezni. Ez azonban nem elégíti ki vasutasainkat, a sztrájk tovább fokozódik.

A francia vasutasok bíznak szövetségükben, melynek 240.000 tagja van. Napról-napra erősödik az akció a munkahelyeken a háborús előkészületek ellen. A francia vasutasok is jól tudják, hogy a dicsőséges Szovjetunió minden nemzetközi tanácskozáson konkrét javaslatokat terjesztett elő a béke védelmére, a fegyverkezés csökkentésére, az atombomba betiltására. A francia vasutasok azt is nagyon jól tudják,

a hatalmas Szovjetunió, mint a béketábor őre, cselekedeteivel, példamutatásával, a béketábor élén haladva, ténylegesen betölti a világ dolgozóinak százmilliói között irányító szerepét a függetlenség, a szabadság kivívása felé vezető úton.

Azt is jól tudják a francia vasutasok, hogy a bátor Szovjet Hadsereg hétmillió katonájának hősi áldozatával zúzhatták szét a hitleri hadsereg 270 hadosztályát és csakis ez tette lehetővé, hogy ma szabadon emelhetik fel szavukat és harcolhatnak függetlenségükért. A Szovjetunió népei tízmillió polgári halottjának is soha el nem múló hálával adoznak, hogy visszanyerték Franciaország függetlenségét a nácitól.

— Ezért nem akarnak a francia vasutasok háborút viselni a Szovjetunió és a népi demokratikus országok ellen — folytatta *Drouard* elvtárs beszámolóját. — Ezért harcolnak egy szörnyű, támadó háború előkészületei ellen. Elvtársaink ezért fokozzák a fegyverszállítások ellen vívott harcukat és szavazták meg kivétel nélkül a békeharcosok felhívását az atombomba betiltására.

— A vasutasok ezreit büntették meg nálunk és bocsátották el állásukból, mert résztvettek a békeakcióban. A szövetség titkárait bíróság elé állítják, de nem törik meg dolgozóinkat, hanem még inkább szorosabbra fűzik kapcsolataikat a Béke és Szabadság Harcosai Bizottságával.

Az akciónak ma már a fegyver- és hadianyagszállítások ellen irányuló tömegharc jellege van. A rendőrség állandóan készenlétben áll, a rohamrendőröket állig felfegyverezték. Párizsban, Rennesben, Marseilleben, Bordeauxban, Rouanban, Nantesban, St. Etienneben és több más városban tettlegességre is sor került. Brestben például egy fiatal vasúti munkást a rendőrség gyávan megölt. Hatalmas tiltakozó gyűléssel egybekötött napot rendeztek a bresti vasutasok és 48 órán keresztül teljesen szüneteltették a forgalmat.

Drouard elvtárs ezután a példák egész sorát hozta fel, amellyel azt bizonyította, hogy a harc semmit nem lankad és sohasem lesznek hajlandók rohamrendőrök jelenlétében dolgozni.

A cherbourgi szaktársaink beszüntették a munkát és követelték a rendőrség visszahívását. Egy toursi kalauz megtagadta, hogy a vonattal elinduljon mindaddig, míg a rohamrendőrök jelen vannak. Egy St. Pierre des Corps-i vonatvezető nem volt hajlandó a vonattal elindulni mindaddig, míg a rendőrség el nem hagyta a pályaudvart. *Drouard* elvtárs több példát hozott fel Franciaország minden részéből arra, hogy hogyan küzdenek a francia vasutasok a békeharcosokkal együtt a hadifelszerelések szállítása ellen. Elmondotta, hogy feldöntik a teherautókat, kidobják az ágyukat és szétszorják a hadianyagot.

— Ez az akció csak akkor fog véget érni — mondotta befejezésül *Drouard* elvtárs, a dolgozók lelkes tapsa közben —, amikor a kormány visszaszerzi függetlenségét és önálló politikát folytatva, a béketábor mellé szegődik. Ez a kormány, amelyért mi harcolunk, egy napon mégiscsak létre fog jönni, mert olyan országot, mint Franciaország, nem lehet a nép akarata ellen, a nép nélkül kormányozni. Ezért követelnek a francia vasutasok demokratikus egységkormányt, amely békéért küzd, hogy baráti kapcsolatokat létesít a hatalmas Szovjetunióval és a népi demokráciákkal.

Stefano elvtárs, az olasz közlekedési dolgozók titkára állt fel szólásra *Drouard* elvtárs után. Beszédében elmondotta, milyen nagy öröm számukra, hogy a budapesti világszövetségi tanácskozás lehetővé tette, hogy meglátogathassák a szocialista tábor fiatal hajtását: a Magyar Népköztársaságot.

STEFÁNO:
Sem a lelkiismeret terrorizálásával, sem a kegyetlen rendőri bántalmazással nem lehet elnyomni az olasz munkásosztályt

— *Dicsőség a Szovjet Hadseregnek* —, folytatta *Stefano* elvtárs a dolgozók szűnni nem akaró éljenzése közepette, amikor a munkások felállva helyeikről ütemes tapssal köszöntötték a hatalmas Szovjetuniót és a magyar nép nagy barátját, *Sztálint —, mert felszabadította Magyarországot a náci fasiszta rablók uralma alól. E felszabadítás tette lehetővé, hogy hatalmas szociális átalakulás menjen végbe, lehetővé tette a földreformot, az ipar államosítását, valamint a gazdasági, politikai és erkölcsi újjászületést.*

Stefano elvtárs ezután az olasz ellenállási mozgalom ragyogó történetét ismertette, melyet vérükkel írtak a munkások a történelem könyvébe. Hangoztatta, hogy hiába akarják a külföldi imperialisták és az egyházi erők megakadályozni a munkásosztály győzelmét, mert sem a lelkiismeret terrorizálásával, sem az állatiasan kegyetlen rendőri terrorral nem lehet elnyomni az olasz munkásosztályt.

Az olasz dolgozók — folytatta —, szilárdan állnak lábukon és bámulatos lendülettel, szenvedéllyel küzdenek napról-napra, óráról-órára, pillanatról-pillanatra az angol-amerikai reakció és az őt kiszolgáló olasz lakáj-kormány ellen. Olyan kipróbált, hű elvtársak vezetik a harcot, mint *Togliatti, Di Vittorio, Longo, Nenni* és mások.

— A gazdasági válság, mely elárasztja valamennyi kapitalista országot egyre súlyosbodó terheivel, teljesen csődre ítélte az amerikaiak különböző terveit.

— Olaszország egyike azoknak az államoknak a sok közül, melynek hatalmas ipari kapacitását nem használják ki, készpénzben ítélik. Régi kereskedelmi kapcsolatait Romániával, Magyarországgal, Lengyelországgal meg kellett szakítania. Ezeknek az országoknak szerszámgépeket, szövetet adott el és cserébe búzát, zöldséget, dohányt, cellulózét, fát és állatokat kapott.

— Az olasz dolgozók nem viselik el tétlenül ezeket a sérelmeket. Hallgatni és dolgozni, szenvedni és hallgatni, — ez az idő már lejárt —, hangsúlyozta *Stefano* elvtárs — az olaszok számára és ez az idő nem tér vissza soha többé.

— Az olasz dolgozók végletekig védik azokat a demokratikus szabadságjogokat, amelyekért eddig is oly nagy áldozatot hoztak. Védik a munkához való jogot, harcolnak az emberibb bérrendszerért.

— A szegényparasztság földfoglaló mozgalma, a vasasok gyárfoglalásai, a textilesek, vasutasok, közúti közlekedési dolgozók, vegyipari dolgozók, bányászok, tengerészek, kikötőmunkások sztrájkmozgalmai mindmegannyi bizonyíték arra, hogy az olasz munkásosztályt nem lehet megtörni. E harcok folyamán csaknem mindig munkásvér folyik a kormány dühös, elkeseredett és aljas ellentámadása következtében.

— Ez a harc olaszországban sem választható el a békéért folyó harctól — folytatta *Stefano* elvtárs nagy érdeklődés mellett. — Az Amerikai Egyesült Államok előtt két út áll, terveinek kudarcát látva: vagy tovább erőlteti az eddigi vonalat, vagy visszakozik. A kapitalista világ régi eszköze a háború. Félelmet és szenvedést zúdítottak az emberiségre és a bosszú és nemzeti viszályok szellemét élesztgették a népek között. Ez a kapitalista világ válságainak megoldására mindig szívesebben vett igénybe katonai eszközöket, mintsem hogy egy gyümölcsöző társadalmi rendet engedett volna győzedelmeskedni. De a nemzetközi proletariátus éber. Ezredévek háborúinak története, századok két égei után ma már nem lehet elködösíteni annak a veszélynek igazi rugóit, amelybe az emberiséget az imperializmus erői szeretnék belekényszeríteni.

— Bennünket nem a remény, hanem az erő, a biztonság vezet. A nemzetközi proletariátust a haladó pártok és a haladó szakszervezetek vezetik. Ez a proletáriátus meg fogja akadályozni a háborút és meg fogja nyerni a békét. Ez az út vezet az egész emberiség felemelkedéséhez. Minden dolgozó, aki ezért a nagyszerű ügyért, — a béke ügyéért — harcol, mely egyben a jólét és szeretet forrása, megmentője gyermekeinknek, városoknak, múzeumoknak, megmentője az emberiségnek az atomfegyver pusztításaival szemben.

— Minden dolgozó azonban híve annak a háborúnak, mely a rákbetegség, a tuberkulózis, az álomkór ellen folyik. Meghódítani a Himalája sziklait, megváltoztatni a folyamok folyását, hogy termékennyé tegyük a pusztaságokat, mint ahogy azt a hatalmas Szovjetunióban teszik az atom felhasználásával egyidejűleg, biztosítani a több munkát, nagyobb jólétet, magasabb életszínvonalat, biztosítani a kenyeret az öregeknek, a gyermekeknek, hajlékot a rokkantaknak!

Stefano elvtárs végül a dolgozók lelkes tapsaitól kísérve azt a kívánságot fejezte ki, hogy még nagyobb sikereket, még nagyobb jólétet érjenek el a magyar dolgozók hogy Magyarország tovább fejlődjön és a világszocializmus védelme számára egyre nagyobb erőt képviseljen.

A külföldi küldöttek értékes beszámolója után *Hossu* János elvtárs, a Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének dolgozója, *Kiss Mihályné* elvtársnő, a FVKV Száva-üzemének dolgozója és *Csikó* Balint elvtárs gépjárművezető szóltak hozzá a beszámolóhoz. Kérdéseikre, amelyek főként a dolgozók helyzetével és harcaival függött össze, *Elliott, Drouard* és *Stefano* elvtársak adták meg a választ.

A válaszadás után *Végh* elvtárs mondott köszönetet a külföldi delegátusoknak értékes beszámolójukért, majd az Internacionálé hangjai mellett végetért a főműhelyi aktíva.

Alphonse Drouard, a francia vasutas szakszervezet főtitkára a francia vasutasok harcáról beszél az Északi Járműjavító NV-ben rendezett aktíván. Mellette a Mongol Népköztársaság küldötte

Stefano elvtárs, az olasz vasutasok szakszervezetének titkára ismerteti az olasz dolgozók helyzetét a marshallizált Olaszországban. Mellette jobbról a tolmács Liu-Shin és Tsou-Tsou elvtársaknak magyarázza Stefano beszédét

Testvéri üdvözlet dolgozó és tanuló ifjúságunk példaképének, a hős lenini-sztálini Komszomolnak!

„Menjetek azon az úton tovább, amelyet a Szovjetunió mutat és példáját követve építsétek fel a szocializmust"

— mondotta Dimitrij Monyin elvtárs a sztahánovista közlekedési dolgozók összejövetelén

A Vasutasok és Hajósok, a Közlekedési Alkalmazottak, a Gépjárművezetők, a Szállítási, Közlekedési és Segédmunkások Országos Szakszervezetei május 16-án a Gellért-szálló nagytermében a Szakszervezeti Világszövetség budapesti ülése küldötteinek és a magyar sztahánovista szállítóipari dolgozók tiszteletére összejövetelt rendezett.

Az összejövetelen *Földvári* Aladár elvtárs, a Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének főtitkára a meghívott nagyszámú külföldi és sztahánovista vendég jelenlétében beszédet mondott.

Földvári elvtárs, a Szakszervezeti Világszövetség szakmai tagozatai nemzetközi szövetségeinek budapesti tanácskozásával kapcsolatban történelmi visszapillantást nyujtott a szakmai szövetségek, különösképpen szakmánk szövetségének munkájáról. Hangoztatta, hogy a munkásárulók, a kapitalista bérencek mesterkedései ellenére is hatalmasan megnövekedett a Szakszervezeti Világszövetség, mert nemcsak, hogy nem sikerült az egységet megbontani, de sokkal erősebb és egységesebb, mint valaha volt.

— Megállapítható — mondotta a továbbiakban —, hogy abban a harcban, amelyet a szakmai szövetségek a Szakszervezeti Világszövetség keretén belül a nemzetközi proletárszolidaritás jegyében folytatnak a békéért, a népek szabadságáért és kizsákmányolása ellen, — szakmánk nemzetközi szövetsége is jelentősen kivette a részét. Szövetségünk a Szovjetunió vezette béketábor oldalán, a kommunista pártok vezetésével viszik a harcot és dolgozóink megtagadják az amerikai fegyverek ki- és berakását, szállítását.

Földvári elvtárs beszéde további során ismertette a szabadságra törő, az imperialisták ellen küzdő népek forradalmi harcait. Kiemelte, hogy a világ népei előtt ott állnak a Szovjetunió nagy eredményei, ahol nincs válság, nem fenyeget munkanélküliség, mint az imperialista országokban. Nincs nyomor, hanem jólét van, mert a Szovjetunióban végleg felszámolták az embernek ember által való kizsákmányolását. De előttünk áll a dicsőséges Szovjetunió által felszabadított, szocializmust építő népi demokráciák eredménye is, melyek a Szovjetunió segítségével, a szovjet tapasztalatokra és segítségre támaszkodva, hatalmasan megerősödtek és megindultak a szocializmus megvalósítása felé.

A továbbiakban arról beszélt, hogy Pártunk, *Rákosi* elvtárs vezetésével milyen eredményeket értünk el, majd vázolta a megjelentek többszöri ütemes tapsa közepette, hogy milyen hatalmas segítségben, támogatásban részesített és részesít bennünket a Szovjetunió és a nagy *Sztálin*.

Beszéde végén arra kérte a nyugati államok delegáltjait, hogy visszatérve hazájukba, küzdjenek tovább sziklaszilárdan az imperialisták által felidézett háborús veszély ellen, töretlen hittel a végső győzelemért. A Szovjetunió és a népi demokratikus országok közel ezermilliós tábora mellettük van.

Földvári elvtárs után Alphonse *Drouard* elvtárs köszönte meg a szíves és baráti fogadtatást és hangoztatta, hogy elmondják a delegáció tagjai Franciaországban nemcsak az érzelmi tapasztalatokat, hanem azokat a pozitív eredményeket is, amelyeket a termelés területén értek el.

Beszéde további során kiemelte, hogy az a hála, amellyel a magyar dolgozó nép is gondol a Szovjetunióra, olyan hála, amelyet a Szovjetunió meg is érdemel. A hatalmas Szovjetunió megmutatta, hogyan tudnak építeni, dolgozni, biztosítani a munkát, az öregeknek a gondtalan öregséget, a betegeknek a gyógyulást és a pihenést és azt, hogy az emberek gondtalanul élnek.

— Mi, ezekre az eredményekre támaszkodunk és harcunkat méginkább edzi a kapitalizmus erői ellen — folytatta, majd így fejezte be —, meg vagyunk győződve arról, hogy *Thorez, Togliatti, Di Vittorio* és a többi országok kommunista vezetőivel, szakszervezeti vezetőivel el fogjuk érni azokat az eredményeket, amelyeket a dolgozó magyar nép ért el és el fogjuk érni azt, hogy mi is szabadon építhetjük a szocializmust.

Alphonse *Drouard* elvtárs nagy tapssal fogadott beszéde után E. V. *Elliot* elvtárs az ausztráliai dokkmunkások és hajósok szövetségének dolgozói nevében emelkedett szólásra. Elmondotta többek között, hogy a Szakszervezeti Világszövetség dokkmunkás és hajós szakmai tagozatának elnöke jelenleg is az amerikaiak börtönében sínylődik, de onnan is harcos üzenetét küldi, amely így szól:

Ha a hajósok, dokkmunkások és szállítómunkások együttesen fognak harcolni a békéért, akkor nem lehet háborút csinálni. És mi, harcolunk a békéért. Ugyanazon az úton megyünk, amelyen a Szovjetunió vezet bennünket,

ugyanazon az uton, amelyen a népi demokráciák menetelnek és amely úton együtt menetelnek velük a hajósok, a kikötő- és szállítómunkások az egész világon.

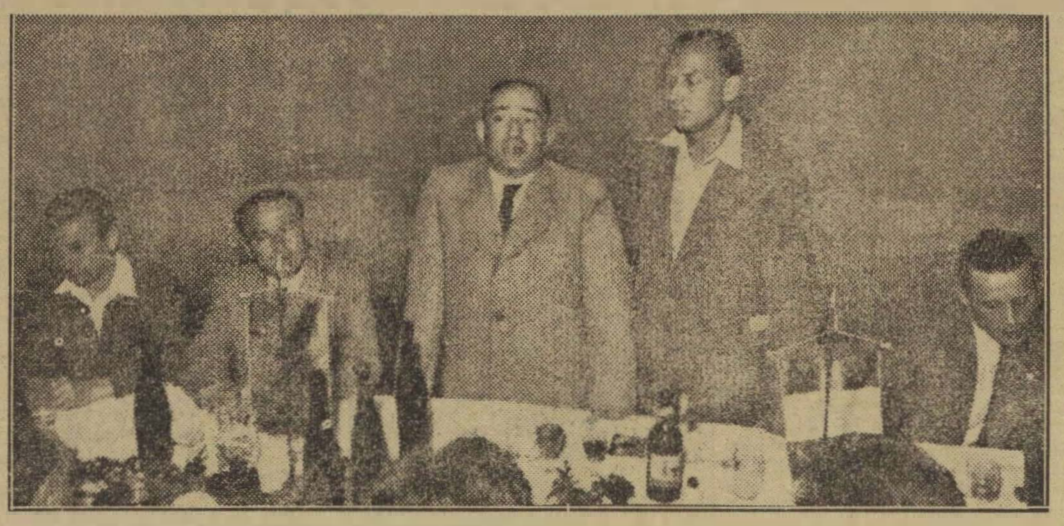

— Nekünk egy célunk van — mondotta Dimitrij Monyin elvtárs, a moszkvai „Trud" szerkesztője — összefogni és erősíteni a béke táborát. Ennek a hatalmas béketábornak élén a legyőzhetetlen Szovjetunió viszi a harcot. A képen balról jobbra: Gáspár Sándor elvtárs, a Vasutas Szakszervezet főtitkára, Földvari Aladár elvtárs, a Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének főtitkára, Dimitrij Monyin, Kercsó és Alexei elvtársak.

Elliot elvtárs ugyancsak nagy tapssal fogadott felszólalása után Dimitrij *Monyin* elvtárs, a moszkvai „Trud" szerkesztője állt fel szólásra, a vendégek lelkes tapsa közben.

Monyin elvtárs bevezető szavaival köszönetet mondott a meleg fogadtatásért és azért a szeretetért, nagy barátságért, amely a magyar dolgozókat fűzi a nagy szovjet néphez.

Monyin elvtárs részleteiben is ismertette a világszövetség szakmai tagozata ülésének eredményes munkáját. Hangsúlyozta, hogy ebben a tanácskozásban résztvettek kommunisták, szocialisták, pártiagok és pártonkívüliek. Mindegyiket az az egy érzés fűtötte, hogy munkájukkal hozzájáruljanak ahhoz, hogy az amerikai imperialisták egy harmadik világháborút ki ne robbanthassanak.

— Nekünk egy a célunk — folytatta *Monyin* elvtárs feszült figyelem mellett —, összefogni és erősíteni a béke táborát, melynek élén a hatalmas Szovjetunió viszi a harcot. Ehhez a legyőzhetetlen táborhoz tartoznak a népi demokratikus államok is, akik már a szocializmus útjára léptek. Ehhez tartozik a hatalmas kínai nép, amely lerázta magáról az imperialisták láncait és ugyancsak a szocializmus útjára lépett. Ehhez a táborhoz tartoznak a kapitalista államok kommunistái és azok az emberek, akik a szocializmust építő országokkal együtt a békéért, az igazságért harcolnak.

— A tanácskozás igazi cselekedet volt, amelyből láthatták az imperialisták, hogy mennyire összetartanak és összefognak a világ dolgozói a háború ellen.

Monyin elvtárs ezután a tanácskozás eredményét foglalta össze a határozattal kapcsolatban, majd így folytatta:

— Mi örülünk, mert látjuk azt, hogy elfogadtátok a mi példánkat és ennek a példának nyomán építitek a szocializmust.

Menjetek azon az úton tovább, amelyet a Szovjetunió mutat és példáját követve, építsétek fel a szocializmust!

Éljen, virágozzék és erősödjék a szovjet-magyar barátság! Éljen és virágozzék az örök szovjet-magyar barátság! Éljen nagy vezéretek, *Rákosi* elvtárs, aki a magyar munkásosztály harcát vezeti! Éljen a magyar nép igazi barátja, a Szovjetunió és annak nagy vezére, *Sztálin!* — fejezte be hatalmas lelkesedés, ütemes tapsok és *Sztálin, Rákosi* elvtársak éltetése közben beszédét Dimitrij *Monyin* elvtárs.

Az összejövetelen megismerkedtek a magyar sztahánovista vasutasok, hajósok, közúti közlekedési dolgozók, a gépjárművezetők és szállítómunkások szakmánk világszövetségi küldötteivel. Kicserélték tapasztalataikat és a legjobb hangulatban maradtak együtt, majd elbúcsúztak a kedves vendégektől.

Többszáz résztvevő. 56 megvalósítható javaslat 1460 forint jutalom

AZ ÉSZAKI JÁRÓMŰJAVÍTÓ ÖTLETNAPJÁN

A vörös sarok előtt hosszú sorokban padokat helyeztek el s rögtönzött kis előadóterem varázsoltak az Északi Járműjavító NV XIV./a műhely hidosztályának dolgozói. Zászlókkal és akácgalyakkal díszítették fel ezt az „előadóterem". Az egésznek a célját megmagyarázza az előadói asztallal szemben elhelyezett felirat: „Ötleteddel szervezzük helyesen a munkát". Az üzemben ez volt a második ötletnap, amelyre más műhelyek dolgozóit is meghívták úgy, hogy többszáz résztvevője volt ennek az eseménynek.

Egymás után mentek a mikrofon elé a dolgozók, hogy elmondják kisebb-nagyobb jelentőségű ötleteiket, amelyekkel

a saját és mások munkáját, üzemük termelését akarják megjavítani, felemelni.

Az ötletnapon olyan dolgozók is felszólaltak, akik eddig még semilyen értekezleten nem szóltak. Ez is bizonyítja a munkához való viszony megváltozását. Nem a 20-30-40 forint kifizetett ötletdíj tartotta ott a dolgozókat több órán keresztül. Hiszen együtt örültek mások jó ötleteinek, ami esetleg az ő munkájukat is megkönnyíti és bírálták az elvétve elhangozott komolytalan javaslatokat is.

A kilenctagú szavazóbizottságban az üzem legjobb mérnökei, munkásai és vezetői értékelték ki ott a helyszínen az elhangzott ötleteket. És még a kifizetendő ötletdíjat is

demokratokus szavazással állapították meg.

A bizottságban volt a többi között Csátrai József kiválómunkás osztályvezető mérnök, Sas József munkásból lett műhelyvezető, Berta Ferenc élmunkás, termelési felelős.

Hatvanan szólaltak fel az ötletnapon. Az elhangzott ötletekből 56 megvalósítható,

sőt 16 ötletből újítás is lesz.

Ez utóbbiak közé tartozik *Simon* József géplakatos ötlete. Elmondotta, hogy a Wortington légszivattyú hengereinek megjavításához egy bizonyos művelet elvégzését a saját műhelyünkből mindig

át kellett vinni egy másik műhely esztergapadjára.

Mivel a javítás nagyobb részét a géplakatosműhelyben végzik, az esztergamunka kiküszöbölésére egy motorizált csiszolókészüléket szerkesztett. Ezzel ugyanolyan jól, de

sokkal gazdaságosabban végrehajtható a szükséges művelet.

A kiértékelő bizottság becslése szerint is évi 10.000—15.000 forint megtakarítás várható. A későbbi díjon kívül most 40 forint ötletdíjat kapott. *Romhányi* Géza művezető ötlete: a vasúti teherkocsik csapágyainál a fa-portárcsa merevítő vaslemezeinek fúrásait fúrógép helyett egy általa szerkesztett sajtolókészülékkel javasolja elvégeztetni. Ötletét lelkesen megtapsolták.

Lörentei Gábor géplakatos elmondotta, hogy a vasúti sineket talpfához szorító vaskörmök eddig darabonkénti kikovácsolás útján készültek. Javaslata: egy darab vasrúdból kikovácsolni 10—12 vaskörömdarabnak megfelelő hosszméretű vasrudat. Ezt aztán fűrészgépen eldarabolni.

Így sokkal gazdaságosabb.

Boér Béla szerelő, ifjúmunkás, SZIT vezetőségi tag két ötlettel állt elő. Az egyik: fémfűrészlapnak a régi két iránytól eltérően egy általa készített mozgatható szerkezettel több irányba való beállítása, tetszőleges fokbeállításban. A másik ötlete: a hegesztőasztalt az általa készített lábhajtásos szerkezettel forgathatóvá teszik és így az asztalon levő munkadarabon gyors, folyamatos hegesztés alkalmazható.

Az ötletnap az előirányzott időponton túl is elhúzódott. A résztvevők megszavazták, hogy inkább másnap fizessék ki a jutalomdíjakat, csak mindenki mondhassa el ötletét. Sokan több ötlettel is előálltak.

Az elhangzott javaslatokért 1460 forintot fizettek ki.

Az ötleteket kiértékelő bizottság a napokban ismét felülvizsgálja az előterjesztett javaslatokat. Ezek közül kiválogatják az azonnal megvalósíthatókat. A később kivitelezhetőket pedig határidő végrehajtásra kiadják az illetékes osztálynak.

Alexej elvtárs, a szovjet hajószakszervezet titkára, és E. V. Elliott elvtárs, az ausztráliai kikötőmunkások szakszervezetének elnöke Dimitrij Monyin elvtársat hallgatják.

Dolgozó fiatalok! Éljetek és dolgozzatok szép hazánkért, a Magyar Népköztársaságért! Szeressétek! Védjétek meg!

LÁTOGATÓBAN BARÁTAINKNÁL

Írta: Irán Fjodorovics Pányin, a Szocialista Munka Hőse

A GUDOK 1950 május 1-i számából.

Az egész haladó emberiség élcsapatában menetelő nagy Hazánkra büszkén, ünnepeljük május elsejét. A forradalmi erők május elsejei szemléjére kivonulnak velünk együtt a külföldi országok dolgozóinak százmilliói is. Velünk együtt az első sorokban állanak a népi demokráciák országainak dolgozói, akik tántoríthatatlanul a szocializmus építésének az útjára léptek.

Magyarország... a fiatal, demokratikus Magyarország... Ezeken az ünnepnapokon a mély szimpátia és a szívélyes barátság érzéseivel gondolok ennek az országnak az egyszerű embereire, akiknek a körében nem régen volt módon eltölteni néhány felejthetetlen hetet. Az a szerencse jutott osztályrészemül, hogy tagja lehettem annak a szovjet delegációnak, mely a magyar-szovjet barátság hónapja kapcsán Magyarországra utazott.

Már Budapest repülőterén, ahol repülőgépünk leszállt, éreztük, hogy barátok között vagyunk. Ezt éreztük mindvégig, amíg csak delegációnk Magyarország területén tartózkodott. Mindenkor és mindenütt ezer jelből láttuk, hogy milyen határtalan megbecsüléssel és testvéri szeretettel viseltetik a magyar nép a szovjet emberek iránt, annak a nagy és hatalmas országnak a polgárai iránt, mely a szabadságot hozta meg neki.

Az első napon teljesítettük kötelességünket hazánk ama fiaival szemben, akik a Budapestért folyó harcokban hősi halált haltak. Magyarország népe monumentális művet emelt emlékezetükre a Gellért-hegy osúcsán, mely egyben a béke jelképe is. Ahitatos tisztelettel adóztunk hőseink emlékének.

Néhány nap azzal telt el, hogy megismerkedtünk Magyarország csodás fővárosának a nevezetességeivel. Arnak ellenére, hogy a háború igen nagy pusztításokat okozott a városban, Budapest gyors ütemben épül, újjá, s szebbé lesz, mint azelőtt. Újból megépültek a bámulatraméltó hidak a Dunán.

Oly sok meghívást kaptunk, annyi mindent akartunk látni és megismerni a népi demokratikus Magyarország új életéből, hogy minden órát be kellett osztanunk. I. *Bargyin* akadémikus, delegációnk vezetője találkozott a tudósokkal, a tudomány és a kultúra műveivel. A. *Novikov* zeneszerző és A. *Zamoskin*, a Tretyakov-képtár igazgatója, a művészet képviselőivel ismerkedett meg. N. *Tyihonov* költő, az írótársadalom tagjaival vette fel a kapcsolatot. A. *Zsuravljov* olvasztár átadta munkamódszerét a kohászoknak, és dicső sztahánovista szövőnőnk Natalja *Dubjaga* személyes barátságot kötött a magyar textilipari dolgozókkal.

Én magam két hatalmas mozdony- és vagongyárban, öt fűtőházban, s több állomáson voltam. Mindenütt olyan szabad emberek örömteli, lelkes munkáját láttam, akik először érzik magukat országuk gazdáinak, életük irányítóinak. Mindenütt azt tapasztaltam, hogy kivételes, szomjas érdeklődést tanusítanak mindannyian a szovjet vasutasok munkamódszerei iránt.

Alighanem magyarországi tartózkodásunk egyik legragyogóbb emléke lesz mindannyiunk számára az azokban a napokban Budapesten tartott első magyarországi sztahánovista tanácskozás, melyet a sajtóban sztahánovista-kongresszusnak is neveztek. Nehéz, szavakkal kifejezni annak az örömteli lelkesedésnek az atmoszféráját, mely a fiatal népköztársaság eme élenjáró embereinek az első találkozásán uralkodott.

A tanácskozás a Vasas-székház tágas termében folyt le. Az emelvény fölött, zászlókkal díszítve függött V. I. *Lenin*, J. V. *Sztálin* és a magyar nép vezére. *Rákosi* Mátyás *arcképe*. A szovjet sajtó megemlékezett arról, hogy mekkora lelkesedéssel fogadták ennek a sztahánovista összejövetelnek a résztvevői a szovjet delegációnak a teremben való megjelenését. Nem akart végetérni az ovació a nagy *Sztálin* iránt, a szovjet nép iránt.

Igen érdekes volt *Muszka* gyorsesztergályos felszólalása. Elmondotta, hogy korábban titokban tartotta azt, hogy miként éri el a gyors munkaütemet, most pedig megváltozott a nézete a munkával kapcsolatban. Ez a példa mindennél fényesebben világította meg ama új, szocialista öntudat kialakulását, a munka iránti ama új szocialista viszony születését, mely annyira jellemző a mai Magyarországra.

Néhány nappal a sztahánovisták tanácskozása előtt a magyar mozdonyvezetők felkérésére egy vonatot vezettem Budapest–Miskolc vonalon. A szerelvény súlya 2100 tonna volt, s 102 perccel a kitűzött idő előtt érkeztem meg vele rendeltetési helyére. Jólesik visszagondolni a szovjet emberek iránti szeretet kifejezésének ama kedves jeleneteire, a vasutasok ama népes összejöveteleire, melyek az útvonalon tartott rövid megállás idején lezajlottak. Öröm volt látni az utörő iskolásgyermekek elragadtatott arcát. Csapatokban, több kilométeres távolságból jöttek ki az állomásokra, hogy szovjet vasutast lássanak, vele találkozzanak. Ajándékot kaptam ennek az útnak az emlékéül — a magyar vasutasok jelvényét.

Nemrégen levelet kaptam *Gáspár* Sándortól, a Magyar Vasutas Szakszervezet egyik vezetőjétől, mely nagyon megörvendeztetett engem. A levél írója jogos büszkeséggel szól arról, hogy mennyire gyorsan terjed most Magyarországon az ötszázkilométeres mozdonyvezetők mozgalma. Ebben a levélben is vezérfonalként húzódik végig ama szovjet emberek iránti nagy hála kifejezése, akiknek munkamódszere értékes iskola barátaink részére.

Amikor ezt a levelet olvastam, visszaemlékeztem azokra a szavakra, melyeket *Rákosi* Mátyás a sztahánovisták tanácskozásán mondott, s melyeket lelkes tapssal fogadtak. „Rá akarok mutatni arra, — mondotta *Rákosi*, — hogy a magyar sztahánovista mozgalomnak — mint általában kiindulási pontja az, hogy a Szovjetunió elvégezte előttünk az újító-úttörő munkáját. Mi már járt uton haladunk, mi már felhasználhatjuk a Szovjetunió kimeríthetetlen tapasztalatait".

A magyar nép, mely két év és öt hónap alatt eredményesen valósította meg első hároméves tervét, ebben az évben megkezdte népgazdasága továbbfejlesztésére irányuló új, ötéves terv végrehajtását. Nem lehet kétség abban a tekintetben, hogy a magyar nép a Magyar Dolgozók Pártjának a vezetése alatt ezt a tervet is a határidő előtt fogja teljesíteni. Minden szovjet ember nagy figyelemmel és nagy örömmel fogja fogadni azokat a híreket, melyek Magyarország népe által, az új élet felépítéséért, a békéért, a demokráciáért, a szocializmusért vivott harcban elért újabb és újabb eredményekről szólnak.

A debreceni ifik kongresszusi versenyfelhívással fordultak Hajdú és Bihar megye összes üzemeihez és SZIT szervezeteihez a szolnoki és istvántelki ifikhez

„Az ifjúmunkások, az ifjúmunkáslányok a cement szerepét kell, hogy betöltsék az ifjúsági szövetségben. Az ifjúmunkások és ifjúmunkás lányok feladata, hogy helyes, önfeláldozó munkával összekössék az egységes ifjúsági szervezetet a magyar munkásosztállyal."

(Farkas Mihály elvtárs beszéde az ifjúmunkások országos tanácskozásán.)

Az ifjúmunkások üzemeinkben szerte az országban a termelés fokozásával és javításával készülnek az egységkongresszusra a termelésben végrehajtják a Pártunk által elénk állított feladatokat, hogy az ifjúság legyen a szocializmus rohamcsapata.

Hogy méltók legyünk nagy példaképünk, a hős lenini Komszomolhoz, hogy szervezetünk a Párt zászlaja alatt a Komszomol példáját követve épüljön fel. Ez a szövetség hatalmas tömegszervezet lesz, amely Pártunk mellett, mint tartalék és segédcsapat fog dolgozni.

A Ganz Hajógyár ifjúmunkásainak kongresszusi felhívását elfogadjuk és egyben felhívással fordulunk Hajdú—Bihar megye összes üzemeihez és SZIT szervezeteihez. Versenyre hívjuk ki a Szolnoki Járműjavító NV ifjúmunkásait.

Felhívjuk az összes SZIT szervezetet és üzemét, hogy kövessék példánkat és kapcsolódjanak be a kongresszusi munkaversenybe.

A verseny keretében vállaljuk:

1. Hogy az ötéves terv első évét 3 hónappal előbb, vagyis szeptember 30-ra befejezzük. Vállalásunk sikere érdekében egyben felhívjuk az alvázszerelő brigádokat, hogy az anyag rendszeres utánpótlásával támogassák munkánkat.
2. Hogy április 4-re elért 230 százalékos eredményünket május 1-re 5 százalékkal felemeljük, június 18-ra 240 százalékra.
3. Hogy selejtünket 5 százalékról 2 százalékra csökkentjük úgy, hogy jobban vigyázunk az anyagra, amelyet a melegítésnél tudunk megvalósítani.
4. A nyolcórai munkaidő teljes kihasználását, ugyanakkor az energia fogyasztását csökkentjük gőzben, villanyban és szénben.
5. A tapasztalatcsere kiszélesítése érdekében, minden héten brigádértekezletet tartunk és a tüzikovács műhelyben felmerülő problémát átbeszéljük a többi szaktárssal.
6. A brigád minden egyes tagja részt vesz a marxista-leninista oktatásban. Politikailag, szakmailag képezi magát, ami hatalmas segítséget nyujt a munkájukban.

Mi, Vagongyári ifjúmunkások tudatában vagyunk annak, hogy minden terv annyit ér, amennyit megvalósítunk belőle. Azért a felsorolt versenypontokat igyekszünk végrehajtani és túlteljesíteni. Felhívjuk ennek érdekében SZIT szervezeteinket, felhívásunkat fogadják el és legyenek az ifjúmunkások motorjai a szocializmus építésének Pártunk és Rákosi elvtárs vezetésével.

Kocsis Gyula üb. ifi felelős
Timár András SZIT term. fel.
Pálfi Gyula, Kabai Károly, Papp Ili. János ifjúmunkások.

ÍGY KÉSZÜL A VASUTAS IFJÚSÁG AZ EGYSÉGESÍTŐ KONGRESSZUSRA

„T. Szerkesztőség! Ifjúságunk osztatlan lelkesedéssel fogadta Pártunk Központi Vezetőségének határozatát az egységes ifjúsági szervezet megalakulásáról. Erre az új ifjúsági szervezetre hárul az a kitüntető feladat, hogy dicsőséges Pártunk tartalékhadseregelegyen.

Minden magyar fiatal büszke lehet arra, hogy egy olyan ifjúsági szervezetnek lesz tagja, amelyet a hős lenini Komszomolhoz hasonlóan szerveztek meg és amely hazánkban ugyanolyan munkát kell hogy végezzen. Az a tény, hogy a Párt ifjúsága lesz az új ifjúsági szervezet, — kötelez bennünket.

Tudatában vagyunk annak, hogy az egységes ifjúsági szervezetre hatalmas feladatok hárulnak a szocializmus építésében. Ez a felismerés lelkesít bennünket és tesz képessé arra, hogy a szocialista munkaversenyben az eddiginél jóval fokozottabb mértékben résztvegyünk.

A munkaverseny lendítőkerekévé leszünk, és itt is a Komszomolt fogjuk követni.

Fokozottabb szorgalommal sajátítjuk el Pártunk ideológiáját. Aktivizáljuk ifjúságunkat a békemozgalomban való harcos részvételre.

Tudatában vagyunk annak, hogy az új ifjúsági szervezet megteremtéséért üzemeink ifjúmunkásai a munkapadok mellett kongresszusi felajánlással harcolnak. Tudatában vagyunk annak, s ezt az elmúlt esztendők során megtanultuk, hogy minden sikerünk, minden jó eredményünk záloga nagy Pártunk.

Az ifjúmunkások megmutatják mire képesek a termelés frontján a Párt vezetése alatt álló egységes ifjúsági szervezetért

minőségi munkaversenyre hívjuk ki.

A verseny célja, hogy június 18-ig minden ifjúmunkás selejtmentesen dolgozon és munkája minőségét fokozza.

Versenykihívasunk megvalósításával, a versenypontok betartásával kiérdemeljük Pártunk bizalmát és méltók leszünk nagy tanítónk, *Rákosi* elvtárs szeretetére, és bizalmára. Az egységes ifjúsági szervezetben végzett további jó munkánkkal akarjuk követni a hős lenini Komszomol példáját, hogy niunkánkkal és szervezetünk kiépítésével a béketábort erősítsük".

A versenykihívás 7 pontból áll és többek között magában foglalja a Vorosin-mozgalom kiterjesztését, június 17-én, a kongresszust megelőző napon a kimagasló eredmények elérését is.

Üzemünk ifjúsága tettekkel fogja bebizonyítani, hogy a Komszomolhoz hasonlóan veszi ki részét a szocializmus építéséből.

Megfogadjuk, hogy lendületünk nem lesz szalmaláng.

Versenyünket állandósítjuk, kifejlesszük a párosversenyt. Versenyvállalásunkat a szük keresztmetszet kiküszöbölésére alapozzuk.

Munkánkkal, tetteinkkel fogjuk bizonyítani Pártunkhoz, *Rákosi* elvtárshoz való ragaszkodásunkat és szeretetünket. Igazán fiatalos lendülettel végzett munkánkkal akarjuk kiérdemelni Pártunk bizalmát.

Éppen ezért minden fiatal és idősebb vasutas dolgozó érezze át történelmi jelentőségét annak a fordulatnak, amely június 18-án következik be, a magyar ifjúság életében. Ne legyen egyetlen vasutas ifjúmunkás sem aki ne kapcsolódna bele a kongresszusi felajánlási mozgalomba. Ezzel is bizonyítsa be vasutas ifjúságunk azt, hogy a Világifjúsági Találkozón tett fogadalmát: hogy példaképünk, a Komszomol útját járva, védjük a békét, — megvalósítjuk.

Vasutas Ifjúmunkás Elvtársak! Fogadalmatok és igértetek ne maradjon üres szólam, hanem mutassátok meg, hogy törhetetlen iliakarattal és lendülettel segítjük megvalósítani a szocializmus építésének ügyét hazánkban és ifjúi erőnket mozgósítjuk a békefront magyarországi szakaszának megerősítésére!

Elvtársi üdvözlettel:
Hamenda Ferenc
SZIT titkár, MAV Északi Járműjavító NV.

Harc a minőségért

Üzemünkben a MAV Északi Járműjavító NV József Attila-SZIT csoportjának ifjúmunkásai is megértették, hogy mivel segíthetik elő a nagy jelentőségű kongresszus sikerét. Felhívással fordulnak az összes vasúti üzemek ifjúmunkásaihoz. Felhívásuknak gerince: „Harc a minőségért!" Az ifik ezeket irják versenykihívásukban:

„Az Északi Járműjavító NV ifjúmunkásai, megértve a Ganz Hajógyár versenyfelhívását, csatlakoztunk a kongresszusi versenymozgalomhoz.

Üzemünk ifjúmunkásai egyénileg tették meg felajánlásaikat, ezt 60-an már teljesitették is, így újabb határozatot hozott a SZIT. Bizottságunk határozata értelmében az összes vasúti üzemeket

Éljen a béke és az épülő szocializmus ifjú magyar harcosainak kongresszusa!

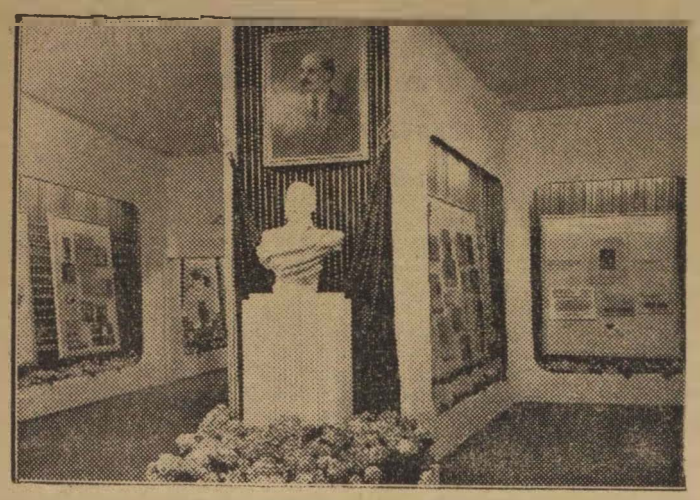

Részlet az elmult napokban megnyilt Szovjet Sajtó Kiállításról. Hatalmas tömegek tekintették meg a Képzőművészeti Főiskolán megrendezett kiállitást, ahol a magyar sajtó képviselői sokat tanultak példaképüktől; a szovjet sajtótól

Mennyi szülési, házassági, rendkivüli és temetkezési segélyre van igényünk

Különösen nyugdijas tagjaink soraiban mind nagyobb mértékben nyilvánult meg az a kivánság, hogy a szakszervezetünk által kifizetett temetkezési segélyt terjesszék ki a családtagokra is.

A jövőben a kifizetésre kerülő segélyek a tagsági évek és a befizetett tagsági dijak arányában emelkednek. Az alant közölt táblázatok szerint Szakszervezetünk 8 osztályban állapitja meg a kifizetésre kerülő öszegeket.

A segélykérést, születést, házasságkötést, vagy halálesetet követő 30 napon belül kell bejelenteni.

A segély felvételére a jogosultságot a tagdijfizetéssel rendezett tagsági könyvvel, továbbá a segélynek megfelelő hatósági igazolással kell igazolni.

Ha valaki két hónapi tagsági dijjal el van maradva, elveszti a segélyre vonatkozó jogosultságát.

A segélyt a tag valamely hozzátartozója csak az esetben veheti fel, ha a meghatalmazást két tanu és az ÜB-titkára aláirja és a bélyegzőjével megerősíti.

Temetkezési segély a befizetett tagsági járulék után

forint

év	3	4	5	6	7	8	9	10
				csoport				
	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.
1	150	155	160	170	178	190	210	230
2	152	157	162	172	180	195	215	235
3	155	160	165	173	187	200	220	240
4	158	163	168	180	192	205	225	245
5	162	167	172	185	197	210	230	250
6	166	171	176	190	202	215	235	255
7	170	175	180	195	207	220	240	260
8	174	179	184	200	212	225	245	265
9	178	183	188	205	217	230	250	270
10	182	187	192	210	222	235	255	275

A családtag után a tag részére megállapitott összeg 50 %-a jár.

Ez ismét javulást jelent, mivel ha csak egy családtag temetkezési segélyét vesszük is figyelembe, a tag temetkezési segélye mellett ez együttesen lényegesen felülmulja a multban csak a tag részére kifizetett temetkezési segély összegét.

Házassági segély a befizetett havi tagsági járulék után

forint

	3	4	5	6	7	8	9	10
				csoport				
év	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.
1	160	170	180	190	200	210	220	230
2	165	175	185	195	205	215	225	235
3	170	180	190	200	210	220	230	240
4	175	185	195	205	215	225	235	245
5	180	190	200	210	220	230	240	250
6	185	195	205	215	225	235	245	255
7	190	200	210	220	230	240	250	260
8	195	205	215	225	235	245	255	270
9	200	210	220	230	240	250	260	280
10	205	215	225	235	245	255	265	290

Szülési segély ha a tag szül, a befizetett havi tagsági járulék után

forint

	3	4	5	6	7	8	9	10
				csoport				
év	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.
1	100	105	110	120	125	130	140	150
2	105	110	115	125	130	135	146	156
3	109	114	119	130	135	140	152	162
4	113	118	123	135	140	145	158	168
5	117	122	127	140	145	150	163	174
6	120	125	131	144	150	155	168	180
7	123	129	136	148	154	160	173	186
8	126	132	139	152	159	165	178	192
9	129	136	143	156	163	170	183	197
10	132	139	146	160	168	177	188	202

Ha a tag felesége szül, az összeg 50 százléka jár.

Rendkivüli segélyt — a szervezet javaslatára a szakszolgálat folyósit a dolgozóknak, mig a nyugdijasokét kellő indok és szakszervezeti helyicsoport javaslata után — Szakszervezetünk adja.

A kategórikus segélyezési rendszert május 4 óta vezettük be.

Vásároljunk a könyvnapon!

Június 2-án nyilik a *Könyvnap*, amely minden évben izmosodik mindinkább tömegmozgalommá szélesedik.

A könyvnapok jelentősége nemcsak abban van, hogy az olvasók olcsóbban jutnak a könyvekhez, hanem elsősorban az, hogy megismertetik az olvasókkal az új müveket, elősegitik a könyvpiac kiszélesitését, fejlesztik az irók és könyvkiadók kapcsolatát az olvasókkal.

Tavaly a könyvnapra 42 mü jelent meg 500.000-es példányszámban, az idén 46 mü 650.000 példányban. Az üzemi könyvsátrak meghaladják a 800-at.

A könyvnapok megrendezése, a könyv vásárlása ma harci feladat ellenségeinkkel szemben. *Mindenki vásároljon legalább egy könyvet a Könyvnapon!*

A Dunakeszi főmühely nyerte el

a Vasutas Szakszervezet szakkötetes technikai könyvtárát a hozzátartozó izléses kivitelezésü könyvszekrénnyel együtt.

A legutóbbi budapesti nagyaktiván Gáspár főtitkár elvtárs beszédében megemlékezett a könyvtárral kapcsolatos munkaversenyről. Hangsúlyozta, hogy a mozgalmat tudomásul vették az érdekeltek, de a központ által kivánt eredményt nem tudták felmutatni.

Mindezek ellenére a szakszervezet központja a verseny kiértékelésénél figyelembe vette valamennyi, versenyben lévő üzemet és úgy határozott, hogy a versenyszellem fokozása érdekében a könyvtárat mégis kiadja a szocialista munkaversenyben legjobb eredményt elért üzemnek: a Dunakeszi Járműjavitó NV-nek.

A dunakeszi dolgozók nevében Schneider elvtárs köszönte meg a könyvtárat és igéretet tett arra, hogy a termelés vonalán még nagyobb eredményeket fognak elérni, hogy ezáltal is hozzájáruljanak a szocializmus épitéséhez, a békefront erősitéséhez.

Az üzemi bizottságok és a Népszava

Május 1-i számunkban közöltük olvasóinkkal, hogy az IBUSZ Népszava-előfizetői versenyre hivta ki a vasutas szakszervezeti üzemi bizottságokat. Azt is megirtuk, hogy olvasóink tájékoztatása végett szeretnénk ennek a versenynek eredményét is ismerni.

A befutott jelentések szerint a versenykihivást egyedül az Utasellátó NV fogadta el, és a Népszava előfizetők példányszámának emelése érdekében megkezdte a propagandát, sőt már eredményekről is beszélhetnek.

Ezzel szemben sajnálattal kell megállapitanunk, hogy a vasutas szakszervezeti üzemi bizottságok egyszerüen nem vettek tudomást a nemes versenyről, ami nyilvánvalóvá vált abból, hogy egyetlen-egy vasutas üzemi bizottság nem jelentkezett a nemes versenyre, nem tette magáévá a versenykihivást.

Jó lenne utánanézni illetékeseknek, hogy mi huzódik meg az üzemi bizottságok cseppet sem menthető „érdektelensége" mögött.

Tizenhatezer forintos pályázat

A Müszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége az Országos Tervhivatallal s a nehéz- és könnyüipari minisztériummal közösen,

16.000 forintos automatizálási pályázatot irt ki.

Visszaélések és bércsalások

a sátoraljaújhelyi pályamesteri szakaszokon

A becsületes dolgozók megvetik a bércsalókat és harcolnak ellenük. Történnek bércsalások, olyanok is, amelyeket egyesek „jóhiszemü" tévedésnek minősitenek anélkül, hogy megnéznék, nincs-e a „tévedések" mögött az ellenség keze.

A szakszervezet központi Termelési Osztályának május 17-i jelentése került a napokban kezünkbe. Ebben a jelentésben igen érdekes dolgokat találunk.

A történet megértéséhez tartozik, hogy a sátoraljaújhelyi VII. pályamesteri szakaszon az élüzem-jelvény átadása során 5 dolgozó kapott sztahánovista oklevelet, akikről a vizsgálat során megállapitották, hogy a felküldött adatok valótlansága folytán kaptak sztahánovista oklevelet.

Takács József pályamunkást a szakszolgálat 149, 155 és 158 százalékos teljesitménye alapján tartotta érdemesnek sztahánovista oklevél kiadására. Illetékes bizottság a teljesitett munkanemeket felülvizsgálta és az elvégzett munka után Takács József részére január hóban 114, februárban 117, március hóban 136 százalék kiteljesitési százalékot állapitott meg.

A vizsgálat megállapitotta, hogy a kiteljesitett százalék 122 volt a feltüntetett 152 százalékkal szemben.

Hasonló a helyzet **Veszprémi** József pályamunkásnál, akinél a szakvonali felterjesztés 159.6 átlagot állapitott meg, a felülvizsgálat 116.6 százalékával szemben. **Végh József** pályamunkásnál 118.3 helyett 159.6, **Dublinszki** József pályamunkásnál 124.3 helyett 156.3, végül **Rácz** József pályamunkásnál 121 százalék helyett 150 százalékot állitottak be.

Nyilvánvaló, hogy a szakvonal enyhe „tévedése" következtében olyan elvtársakat részesitettek sztahánovista oklevél elnyerésében, akiknek egyike sem érdemelte ki a megtisztelő sztahánovista cimet.

Tapasztalat az, hogy a helytelen százalék megállapitása abból következett be, hogy a pályamesterek a normafüzetben megjelölt tételeket és időegységeket helytelenül alkalmazták egyes munkafolyamatokra.

A VII. szakasz Simon nevezetü pályamestere a vágányszabályozásoknál az előirástól eltérően, egyéni elgondolás alapján kavics-ágy cserélési egységidőkkel számolja el a munkálatokat.

Ilyen elszámolás következtében 100 folyóméterenként közel 100 forint többletkiadás merül fel.

Kiss József, hidasnémeti X. szakasz pályamestere beállitott 150—160 százalékos átlagos teljesitményeket, de a hivatalos vizsgálat megállapitotta, hogy ezeket a százalékokat nem a 8 órai munkaidő alatt, hanem 9 és félóra alatt érték el.

Varga István, a szerencsi III. pályamesteri szakasz pályamestere egyezményben számolja el a vizhordókat.

Sok pályamesteri szakaszon az egyéni elszámolást olyképpen végzik, hogy a csapat mindenegyes tagját az átlagosan elért teljesitményszázalékkal számolják el.

A bizottság általában megállapitotta, hogy

a pályamesterek a munkakönyveiket hiányosan, sok esetben pedig lelkiismeretlenül vezetik.

Az osztálymérnökségek nem gyakorolnak kellő ellenőrzést és igy előfordul persze, hogy a hibákkal és hiányosságokkal sürün találkozunk.

A bizottság egyébként megállapitotta, hogy Sátoraljaújhelyen **Fabriczki**, üzemi bizottsági titkár kissé elfásult munkájában, mert nem kellő érdeklődéssel és figyelemmel kiséri a szolgálati helyen folyó dolgokat. Igen sokat tartózkodik az ÜB helyiségében és hosszú időt igénylő tárgyalásokat tart. Ennek következtében igen keveset tartózkodik a dolgozók között.

Jó lenne, ha illetékes szervek utánanéznének, hogy mi történik a sátoraljaújhelyi osztálymérnökség pályamesteri szakaszainál és kellő ellenőrzéssel elejét vennék a visszaéléseknek, a liberalizmusnak és a közösség megkárositásának.

SZOVJET SZTAHÁNOVISTA IFJÚMUNKÁSOK

A Jegorovról elnevezett vagonavár kollektiváia sikeresen teljesitette a vállalt feladatokat. A képen V. Afanasziev (balról) és V. Csebikin sztahánovista ifi esztergályosokat látiuk, akik a termelési feladatokat 200 százalékra teljesitették.

Testvéri üdvözlet a Demokratikus Ifjúsági Világszövetségnek, a tartós békéért, a népek függetlenségéért és szabadságáért harcoló bátor ifjúságnak az egész világon!

Viktor Blazsenov Sztálin-díjas szovjet mozdonyvezető üzenete a magyar vasutasokhoz

A moszkvai rádió sztahánovista adásában *Ivan Pányin* és *Viktorov Blazsenov*, szovjet mozdonyvezetők kiváló teljesítményeiről számolt be.

A moszkvai rádió ezután *Pányin* egyik élenjáró követőjének, Viktor *Blazsenov*, Sztálin-díjas mozdonyvezetőnek magas teljesítményeit ismertette. Elmondotta, hogy Viktor Blazsenov mozdonyvezetőt, a vasúti közlekedés újítóját a Szovjetunióban országszerte ismerik. Nemrég választották be a legmagasabb állami szervbe, a Legfelsőbb Tanácsba. Ő kezdeményezte, hogy a tehervonatok expressz-sebességgel közlekedjenek.

A moszkvai rádió munkatársa ezután helyszíni közvetítést adott a moszkvai rendezőpályaudvar fűtőházából, ahol Blazsenov dolgozik.

Blazsenov elvtárs a rádió útján a következőket üzente a magyar vasutasoknak:

— Kedves magyar barátaim, kedves magyar vasutas elvtársak! Mint minden szovjet ember, én is nagy örömmel figyelem a magyar népgazdaság fejlesztése terén elért sikereiket. Iván Pányin, aki országukban járt, részletesen elmondotta, milyen állhatatosan küzdenek a magyar vasutasok a szerelvények útjának növeléséért, a nehézszerelvények gyorsított vezetéséért és az anyagmegtakarításért. Felhasználom az alkalmat, hogy a mikrofonon át szintén gratuláljak a magyar „ötszázas" mozdonyvezetőknek, a mozgalmat kezdeményező Lengyel József nek, Tóth III. János mozdonyvezetőnek, aki nemrég 110 perccel a kitűzött idő előtt vezette túlterheléses szerelvényét rendeltetési helyére.

— Az én brigádom kétszeresére emelte a mozdony napi útját, de ezt a sikert természetesen nem egyszerre érte el. Hosszú ideig behatóan tanulmányoztuk a legjobb mozdonyvezetők munkáját. Minden újítást, amit bevezettek, felhasználtunk saját munkánkban. Én mindig úgy vélekedtem, hogy még ez sem elegendő. Új módszereket kell keresnünk, észszerűsítésre, találmányokra kell törekednünk, hogy minél többet tehessünk szeretett hazánk javára.

— Behatóan elemeztem munkámat és meggyőződtem róla, hogy tehet fokoznunk a sebességet és hogy sok időt takaríthatunk meg az olyan látszólagos csekélységekkel is, mint a víz és a fűtőanyag felvétele. Szakemberektől kértem tanácsot. Figyelmesen tanulmányoztam a megteendő útvonal minden szakaszát. Mindenekelőtt csökkentettem a mozdony veszteglési idejét, kihagytam néhány felesleges megállást és végül a brigáddal együtt egyidejűleg végeztük a tűzszekrény tisztítását, a vízfelvételt és a gép átvizsgálását.

— Helyettesem segített rögzíteni az alkatrészeket és felügyelt a mozdony tisztítására. Tanulmányoztam az útvonalat és a kapaszkodókat, majd a lejtőket kihasználva az útnak csaknem egynegyed részén gőz nélkül vezettem a szerelvényt. Brigádnak a mult évben több mint 600 tonna szenet takarított meg. Az intenzív menetrend alapján nagy időmegtakarítást értünk el. A tehervonatokat kétszer olyan gyorsan vezetjük, mint ahogyan a norma előírja. Az új módszert a többi vasutas is átvette.

Blazsenov befejezésül szívélyes üdvözletét küldte a magyar vasutasoknak és őszinte szívből további sikereket kívánt nekik.

Il dito nell'occhio

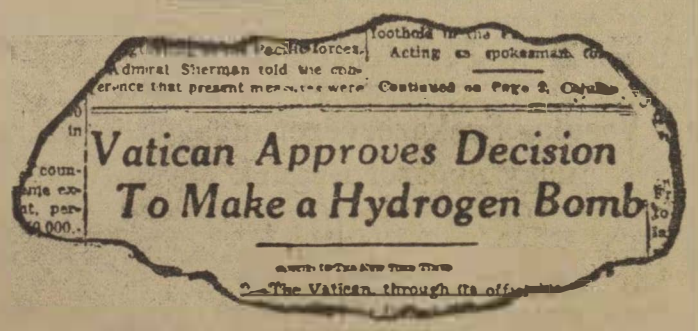

Una voce d'oltremare

«Il Vaticano approva la decisione di fabbricare la bomba a idrogeno». Questo titolo è del New York Times.

Ecco una ottima occasione per L'Osservatore Romano di dire con linguaggio semplice che cosa pensa del New York Times e della bomba a idrogeno.

„A Vatikán helybenhagyta a hidrogénbomba alkalmazását"

A mellékelt lapkivágást az olaszországi L'Unita című lapból vettük át. A rövid cikkecske maga helyett beszél, amikor elmondja, hogy a Vatikán hozzájárult a hidrogénbomba gyártásához. Az olasz lap kiragadott fejcíme az amerikai New-York Times egyik legutóbbi számából való és bizonyítéka annak, hogy a Vatikán beállt nyíltan is az imperialisták soraiba és „áldását" adja a háborús uszítókra, nem törődve azzal, hogy százezrek és milliók, gyermekek, öregek, nők és férfiak vére tapad a kezükhöz

A ceglédi nyugdíjasok ajándéka

Kedves Közlekedés! Örömünknek akarunk kifejezést adni akkor, amikor kérjük Elvtársakat, hogy a ceglédi nyugdíjas vasutasok áldozatkészségéről lapunkban megemlékezzen.

Nyugdíjasaink azzal is hozzá akartak járulni hazánkban a szocializmus építéséhez, hogy a dolgozó tömegek szakképzettségének és kulturális igényeinek fokozottabb kielégítésére 900 forint értékben haladószellemű politikai, természettudományi és szépirodalmi könyveket ajándékoztak a szakszervezeti könyvtárnak.

A KÖZLEKEDÉS nagy nyilvánossága előtt fejezzük ki köszönetünket nyugdíjas tagtársainknak értékes ajándékukért és egyben példaképül állítjuk a ceglédi nyugdíjasok áldozatkészségét az ország többi nyugdíjasai elé.

Elvtársi üdvözlettel:

Hegyesi Gábor s. k.
üb. titkár.

Tájékoztató az üzemi lapok kérdésében

A közelmultban a Népművelési Minisztérium Sajtóközigazgatási Osztálya felhívta a Vasutas Szakszervezet Központi Sajtóosztályának figyelmét arra, hogy az ország különböző vasutas szektoraiban szinte gombamódra jelennek meg engedély nélkül nyomdai és kézzel, stencil lehúzás útján előállított sajtótermékek.

A Sajtóközigazgatási Osztály figyelmeztetett arra a veszélyre, hogy az ügyészség tettenérés esetén komoly pénzbüntetéssel sujtja azokat az engedély nélkül megjelenő lapokat, amelyek — legyenek azok bármelyik főműhely, vagy egyéb szakszolgálati ág, területi titkárságok, nagyobb állomások, hajózási vállalatok kiadványai is — amelyek megkerülik a sajtótörvény vonatkozó rendelkezéseit.

Éppen azért, hogy az érdekelt üzemek, intézmények, nemzeti vállalatok elkerülhessék a súlyos anyagi megterhelést jelentő pénzbüntetést,

felhívjuk az engedély nélkül megjelenő üzemi lapok kiadóit, hogy a lap megjelenését azonnal szüntessék be.

s csak abban az esetben jelenhetnek meg újból, ha az illetékes Vasútpolitikai Osztály előzetes pártoló véleménye alapján az engedélyt a Népművelési Minisztérium Sajtóközigazgatási Osztálya (Budapest, V., Kálmán-utca 7.) írásban kiadta.

Fentiek azonban magától értetődően nem vonatkoznak azokra az üzemi lapokra, melyek a központi Vasútpolitikai Osztály irányítása alatt jelennek meg és amelyeknek engedélyezését az M. M. Sajtóközigazgatási Osztályától maga a Vasútpolitikai Osztály kérte meg, még akkor sem, ha az engedély mindeddig technikai okokból nem érkezett ki az üzembe

A Vasutas Szakszervezet Központi Sajtóosztálya.

Iparostanulók versenyben a kongresszusért

A MÁV Északi Járműjavító NV iparostanuló iskolájának tanulói nemrégen csatlakoztak a Ganz Hajógyár ifjúmunkásainak kongresszusi versenykihívásához.

Versenykihívásukban elmondják, hogy versenyüket a szocialista munkaverseny irányelveinek megfelelően, a Párt útmutatása alapján szervezik meg. Így harcolnak az új ifjúsági szövetségért, a Komszomol példája nyomán. Így akarnak harcolni Rákosi elvtárs vezetésével a békéért, hogy a szocializmus építésének igazi erőtartalékai legyenek.

A versenypontok hat iskolai és hat tanműhelyi részre oszlanak.

1,205.441 forint megtakarítás az április havi újításokból

A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Ujítási Osztályának jelentése szerint április hónapban 1026 újítási javaslatot nyujtottak be, amelyekből 331-et elfogadtak.

A folyó hóban megítélt díjazások 99.110 forint értéket képviselnek, míg a várható évi megtakarítás összege: 1,205.441 Ft.

„KÖSZÖNET A PÁRTNAK ÉS RÁKOSI ELVTÁRSNAK a szocialista bérezésért, az életszínvonal emeléséért"

„Kedves Közlekedés! Most, amikor a vasutas dolgozóknak is rendezték a fizetésüket, ezzel én is, mint egyszerű vasúti pályamunkás, olyan fizetést értem el, amilyenre az elmult rendszerben soha nem számithattam volna.

Nem mulaszthatom el, hogy ezért hálás elvtársi köszönetemet ne küldjem a Magyar Dolgozók Pártjának és nagy vezérünknek, *Rákosi* Mátyásnak, aki bölcs irányításával és fáradhatatlan munkával hazánkat és a dolgozó népet a háború borzalmaiból a békés építő munka útjára vitte el olyan életszínvonalra emelte, amelyben részünk nem volt.

Mi, magyar munkások a munkát becsület és dicsőség dolgának tartjuk és hálánkat a termelésben való élenjárásunkkal mutatjuk meg a felszabadító Szovjetunió, hatalmas támaszunk és barátunk: *Sztálin* elvtárs felé, nagy Pártunk és tanítónk, *Rákosi* elvtárs felé.

Ezzel a munkával szolgáljuk a világ dolgozóinak békéjét, szabadságharcát és erősítjük a háborús uszítókkal szemben a béketábort, melynek élén a legyőzhetetlen Szovjetunió áll.

Elvtársi üdvözlettel:
Tóth Ferenc,
pályamunkás, Győrszabadhegy."

Mi, munkásból lett hajóstisztek, az iskola elvégzése után *Pártunk, Rákosi elvtárs tanítását megfogadva,* harcolunk a békéért, az ötéves terv megvalósításáért

Elvtársak! Szaktársak! Nézzünk csak vissza a multba és gondolkodjunk egy kicsit és rá fogunk jönni arra, hogy mit is jelent ez a szó, hogy szabadság. És mi mindent köszönhetünk a Pártnak. Emlékeztek Elvtársak, hogy amikor 1945-ben a hős Szovjet Hadsereg felszabadította fővárosunkat, a fasizmus rabláncát szétzúzta s végre feljöhettünk az óvóhelyről, bizony szomorú látvány tárult elénk. Nem láttunk mást, csak romokat. Hidjainkat felrobbantották a fasiszta fenevadak, apa és anya nélkül maradt gyermekek szaladgáltak az utcán, akármerre néztünk, mindenütt halottak feküdtek. Nem egy szájból hallottuk, hogy legkevesebb 10 év kell ahhoz, hogy fővárosunkban újra helyreáll jon a rend.

De kellemesen csalódtunk, mert még csak öt éve, hogy kiverték hazánkból a fasiszta bitangokat és már hidjaink javarésze fel van építve, a romokat eltakarították, gyönyörű új házakat építettek és a dolgozó fiataloknak tanoncotthonokat létesítettek és a dolgozó nép gyermekeit teljesen ingyen taníttatja a Párt. Igen, Elvtársak, ezt mind a Szovjetunióknak, Sztálin elvtársnak és a Pártnak, Rákosi Mátyás elvtársnak köszönhetjük.

Elvtársak, én a Magyar Szovjet Hajózási Rt. alkalmazottja vagyok. 1947-ben kerültem a hajózáshoz, mint hajósinas. Bizony el voltam egy kicsit keseredve, mert csak 20 forint heti fizetésem és kosztom volt. De nem is annyira a fizetés keseritett el, hanem akkor még volt néhány olyan hajóskapitány a vállalatnál, akinél csak az számított embersorba, aki legalább hajóshadnagy volt. Ugy beszélt az emberrel, mintha legalább neki köszönhetnénk, hogy élünk.

De a Párt felfigyelt ezekre a reakciós elemekre és elbocsátotta őket; most a dolgozók közül nevel új tiszteket és ezek közt vagyok én is. Huszonnégyen vagyunk, van köztünk matróz, uszálykormányos, akik eddig csak a munkának éltek és 1945-ig nem tekintették semminek munkájukat. Az iskolában legtöbbet elnyomták. Vannak köztünk, akik csak hat osztályt végeztek, mert nem volt módjukban tovább tanulni, nem birták a szüleik pénzzel. En ezek közé tartozok. Iskoláimat, hat elemit úgy jártam ki, hogy közben egy kuláknál dolgoztam. Leckémet az iskolában tanultam meg, mert tanulás helyett a lovakat kellett tisztogatnom, etetni. De az ő gyermekeit sem tudtak többet az iskolában, mint én, pedig ők tanulhattak volna, mert nem dolgoztak. De azért az iskolai bizonyítványuk mindig kitűnő volt, mert az apjuk megvásárolta egy-két sonka és egy-két mázsa búza árán.

Igen, Elvtársak, ez megtörtént sokszáz esetben, hogy a tőkések gyermekeik helyett mást küldtek el érettségizni. Voltak ilyen emberek, akik jó pénzért elmentek leérettségizni az arisztokraták fiai helyett és hazahozták az érettségi bizonyítványt, s ezzel szemben a dolgozók gyermekei meg el voltak nyomva. De most a demokrácia módot nyujtott a tanulásra, mert a nép kezében van a kormányzás és a magyar dolgozó népnek köszönhetjük azt, hogy tanulhatunk.

Mi, munkásból lett hajóstisztek, az iskola elvégzése után Pártunk, Rákosi elvtárs tanítását megfogadva, harcolunk a békéért, az ötéves terv megvalósításáért, a szocializmusért!

Konczer Ferenc
matróz, hajóstisztjelölt.

Szakos István lakatos:

SZAKSZERVEZETÜNK VEZESSE BE az egységes tagdíjat

Most folyó nagy politikai események mellett egyes szakszervezeti kérdések kissé háttérbe szorulnak. Igy megfeledkezünk arról, hogy kellő figyelemmel kísérjük testvér szakszervezeteinket és azoknak fejlődését.

A Vasutasok és Hajósok Szakszervezete mindig kissé a többi szakszervezet után kullogott. Igy van ez most az egységes önkéntes tagdíj fizetésével is.

A többi szakszervezetek tagjai már régen fizetik az egységes, önkéntes tagdíjat. Ugyanakkor a mi szakszervezetünkben még mindig csak egy részét fizetjük a tagdíjnak, önkéntesen, az egyszázalékos szoc.- és kultúralapot úgy vonják le. Az a látszat, hogy a vasutasság nem elég öntudatos ahhoz, hogy az egységes tagdíjukat teljes egészében önkéntesen fizessék be. Ha a tagdíjat egységesen és önkéntesen fizeti be a dolgozó, az úgy szakszervezetünkre, mint a tagokra előnyös:

1. Nem kell két adminisztráció, mert azzal a munkával, amivel a rendes tagdíjat kezelik, már elintézhető a szoc. és kultúr-alap kezelése is.

2. Az egyszerűbb kezelés önköltségcsökkentéssel is jár, ami esetleg a tagdíj mérséklését vonhatja maga után.

3. Minden szakszervezeti tag jobban fogja érezni a saját felelősségét és a tagságának a súlyát a közösségi életben.

A többi szakszervezetekben, ahol már az egységes tagdíjat fizetik, mozgalmi élet fellendülése következett be.

Én biztos vagyok abban, hogy nálunk is így lesz. Kérem a szerkesztő elvtársat, hogy rövid cikkemnek lapunkban adjon helyet, mert így valószínű, hogy több megnyilvánulás fog érkezni az elvtársaktól és ezen hozzászólások egy egészséges vita keretén belül előre fogják vinni a szakszervezetünket a fejlődésben, célunkhoz, a szocializmushoz.

Elvtársi üdvözlettel:
SZAKOS ISTVAN
mozd. lakatos

Ifjúmunkások, ifjúmunkáslányok! Jómunkával készüljetek a kongresszusra! Emeljétek a munka termelékenységét, csökkentsétek a selejtet és az önköltséget, szilárdítsátok meg a munkafegyelmet, mutassatok példát a szocialista munkaversenyben! Álljatok a munka hőseinek első soraiba!

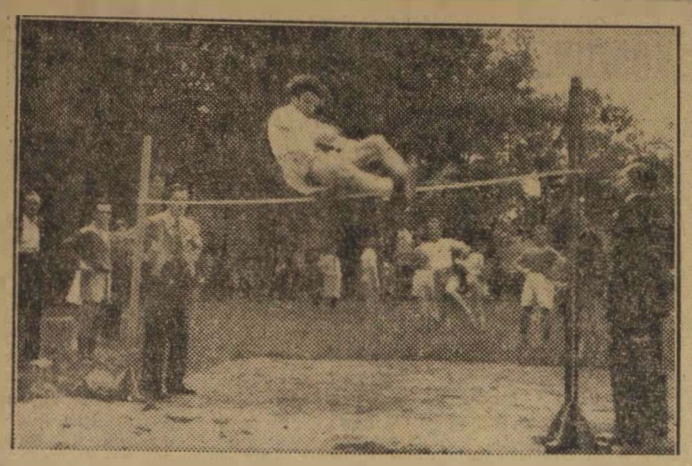

Megindultak a vasutas MHK-próbák, ahol dolgozóink nem akarnak lemaradni a többi üzemek dolgozói mögött. Tavaly csak 3500, az idén több mint 25.000 vasutas dolgozó jelentkezett MHK-próbákra, hogy jobb erőnléttel álljak meg helyüket a termelés frontján a békéért vivott küzdelemben

Az ÜB titkárok és szakvonali vezetők mutassanak példát az MHK edzéseken való részvételükkel

A szocializmust építő magyar dolgozók tömegsportjában fejlődést és nagy szerepet játszik az MHK sportmozgalom, mely megedzi az egészséget, kifejleszti a szívósságot, munkára, harcra edzi az embereket, kommunista szellemben neveli a népet. Az üzemi dolgozók magas arányszáma az MHK sportmozgalomban igazolja, hogy dolgozóink felismerték, hogy munkateljesítményük növelését a sportolás elősegíti.

A sportolás által elért magasabb termelési eredmények biztosítékai a szocializmus építésének, aki az MHK-mozgalom felkészítő edzésein részt vesz és a próbákat leteszi, a saját erejét növeli. Ezáltal a termelésben nagyobb teljesítményben teszi képessé magát. Termelés növelése békénk megvédésének biztos alapja, ezt szolgálják a munkaversenyek és a sztahánov-mozgalom, melyben egyre nagyobb számban vesznek részt a sportolók. MHK-ban érhetjük el azt, hogy dolgozóink helyt tudnak állni a termelésben és a béke megvédésében. Éppen ezért tekinti ma minden benevezett hazafias kötelességének, hogy a mozgalom edzésein résztvegyen és a próbát teljesítse, mert tudja, hogy azzal hazáját erősíti. Vasutas Szakszervezet Sportosztályán a Területi Titkárságokon keresztül megadta az Üzemi Bizottságok részére az edzésekkel kapcsolatos irányvonalakat, melyeket az Üzemi Bizottságok sportfelelősei helyi viszonyaiknak megfelelően ütemterv szerint dolgoznak ki.

Üzemi Bizottságok feladata, hogy a jelentkezések után előkészítsék a dolgozókat edzéseken a próbákra, ezért ismertetni kell az edzések fontosságát, mert általában a jelentkezők azt gondolják, hogy elég ha beneveztek az MHK-ba vagy a próbákat felkészültség nélkül is letehetik. Üzemi Bizottságok sportfelelősei, az üzemi SZIT sportfelelőssel közösen végzik az MHK-val kapcsolatos mindennemű elvégzendő feladatokat. Azokban az üzemekben, ahol még az Üzemi Bizottság Budapesten a kerületi elöljáróságok sportfelügyelőitől, vidéken az OSH vármegyei sportfelügyelőjétől nem kapták meg az eredménylapokat, az edzéseket ennek ellenére is kezdjék meg az edzésvezetők és ennek megtörténtét külön lapon igazolják, amit későbbiek folyamán a már rendelkezésükre bocsátott eredménylapon ismernek el. Az edzések levezetését él-, jó-, kiváló sportolók és különböző zakosztályok edzői végezzék, de ha ezek nem állnak rendelkezésre, úgy a testnevelési tanárokat kell felkérni az edzések levezetésére. A sporttelepek beosztásával kapcsolatosan az üzem sportfelelőse keresse fel a fennt említett sportfelügyelőségeket, mert ők hivatottak arra, hogy biztosítsák az üzemek részére edzések és próbázások idejére a sporttelepeket. Kisebb faluban jelentkező vasutas dolgozók az ÉPOSZ-szervezettel együtt végzik az az MHK-val kapcsolatos tennivalókat. Az üzemi Bizottságok sportfelelősei edzések, valamint próbák előtt tartoznak három nappal a hozzájuk tartozó, Budapesten a kerületi elöljáróságok, vidéken az OSH vármegyei Sportfelügyelőinek bejelenteni, akik intézkednek a pálya használatáról, valamint az edzések igazolásáról.

A próbák ideje alatt az edzések tovább folynak, épp ezért állandó összeköttetést kell tartani az üzem sportfelelősének a sportfelügyelőkkel, hogy zavartalan edzések és próbázások biztosítva legyenek. Az MHK edzések és próbák az első időszakban három képességből lesznek, ügyesség, súlylökés, talajtorna. Az edzést vezetőknek ezen sportágak választására kell irányítani a jelentkezők figyelmét.

Az MHK-próbák első időszaka május 15-től július 31-ig tart, ezen idő alatt minden Üzemi Bizottság tartozik üzemében jelentkező dolgozókat leprőbáztatni.

Az ÜB-titkárok, szakvonalbeli vezetők, példátmutatva a dolgozóknak, vegyenek részt az edzéseken és a próbákon, de lehetőséget kell, hogy adjanak minden dolgozó részére, hogy részese legyen az MHK sportmozgalmon keresztül a szocialista tömegsportnak.

Vegyél részt az MHK sportmozgalomban, hogy a szocializmus építéséért, munkára, harcra készen legyél!

Hogyan jelentkezik az ellenség a kocsirendezőknél

Levél a SZOT határozatáról

A SZOT május 7-i határozata olyan területeken jelöl meg feladatokat, melyen leginkább dolgozik jelenleg az ellenség. Ezek a normacsalás, normalazítás és a munkafegyelem meglazítása. Minden öntudatos dolgozó tisztában van azzal, hogy a szocializmus építésének jelenlegi szakaszában kulcskérdés: a termelés. Tehát mindazok, akik akár tudatosan, akár tudatlanul a termelést akadályozzák, az ellenség malmára hajtják a vizet.

Nálunk, kocsirendezőknél, kik a fizetést jelenleg még nem az elvégzett teljesítmény után kapjuk, hanem időbérben dolgozunk, a normacsalás, normalazítás alakjában nem jelentkezik az ellenség. Jelentkezik azonban a munkafegyelem meglazítása, a pontatlan szolgálatra jelentkezés és a munkaidő ki nem használása formájában. Jelentkezik abban, hogy az elvégzendő tolatási műveleteket nem előrelátóan és nem tervszerűen végzi, hanem össze-vissza való tologatással, mely károkat okoz népgazdaságunknak azzal, hogy megnöveli a tolatási időt. Ugyanakkor a vonatösszeállítást késlelteti, mellyel akadályozza a vonat menetrendszerinti indítását. A leadási kocsik késve való beállításával csökkenti a kocsiforduló sebességét és felesleges kiadást jelent a fuvaroztató feleknek azzal, hogy az elszállításra kirendelt fogatok, vagy gépkocsik várakoznak a beállításra. Maga a mozdonyra eső kiadás óránként I. rangú mozdonyoknál 50.— forint, II. rangú mozdonynál 30.— forint, nem számítva még a személyzeti kiadásokat, tehát látjuk, hogy a hiábavaló, tervszerűtlen munka, mely időhúzást jelent, mennyi haszontalan kiadást ró országos viszonylatban a vasútra a népgazdaságunkra.

A SZOT május 7-i határozata volt az, amely felhívta a figyelmünket erre a kérdésre is. Nemcsak a vezetőségnek, üb-funkcionáriusoknak, bizalmiaknak, aktiváknak, de minden egyes dolgozónak kötelessége az, hogy ezt a kérdést ne kampányszerűen, hanem állandóan szem előtt tartsa. Állandóan figyeljük a munkamenetet és ha ilyen jelenséget látunk, azonnal hívjuk fel rá dolgozótársaink figyelmét és állandó nevelőmunkával küszöböljük ezeket ki.

Szabadság!

Lőrinczi Lajos
kocsimester

A makói ifik a kongresszusért

A műhely ifi-dolgozói élenjárói a termelésnek. Már május 1-i felajánlásukkal átlagteljesítményüket 100.5-ről 121.5 százalékra emelték. Most is mindannyian (számszerint 25-en) megtették felajánlásukat. Például *Szücs* II. Sándor lakatos 107 százalékról 117 százalékra, *Kádár* János lakatos 84 százalékról 130 százalékra, *Gyürki* István hegesztő 142 százalékról 155 százalékra akarja teljesítményét emelni.

A DUNAKESZIEK ÉLMUNKÁS ÉS ÚJÍTÓ KÖRE

elhatározta, hogy az amerikai háborús uszítóknak adandó válaszul, a béke megvédésének elősegítése érdekében, a hatalmas Szovjetunió és dicsőséges Pártunk melletti hűségük bizonyságául, termelésüket még magasabb fokra emelik.

Elhatározták, hogy megfogadják *Rákosi* elvtárs február 10-i beszédében foglaltakat, megszüntetik a soraikban még fellelhető szindikalizmust és magukévá téve a Párt és a SZOT tanítását és határozatát, a munka- és normafegyelem döntőfontosságú kérdésében is rendet teremtenek saját portájukon.

Ezenkívül vállalják, hogy a műszaki vezetőkkel szorosan összedolgozva

üzemük átlagos teljesítményének havonként 5 százalékkal való felemelését elősegítik. Végül pedig vállalták, hogy az ötéves terv első tervévét október 31-re befejezik.

sztálinabádi I. számú vasutasiskola hallgatói magasfokú kiképzést kapnak a vasúti szállítás vezető foglalkozási ágainak funkciói elnyerése céljából. Az iskola számos hallgatója fűtőként dolgozik a képünkön látható kiképző-mozdonyokon, vagy pedig mint lakatos segít kijavítani a mozdonyokat, vagonokat és gépkocsikat. Többen közülük, mint brigádparancsnokok dolgoznak az ashabadi vonal javító munkálatainál. A képen Huszein Turszunov (balról) és Nikolaj Morgunov, az iskola kitűnően végzett tanítványait látjuk egy mozdonyon megtett próbaút után

A MESZHART kultúrcsoportja nagy sikerrel adta elő a szovjet dalkultúra legújabb alkotásait

T. Szerkesztőség! Nagy kultúrélményben volt része a paksi közönségnek május 20-án a MESZHART-dolgozók kultúrcsoportja vidéki előadássorozatában.

Igen ötletes volt a kultúrcsoport konferálásának megoldása, amelyet — szokástól eltérően — három személy közreműködésével oldottak meg. A bemondók rámutattak arra, hogy nemcsak a munkahelyükön vannak munkaversenyben, hanem a színpadon is versenyeztek egymással, hogy minél nívósabb munkával vegyék ki részüket a szocializmus építésében

A MESZHART zenekara *Fábian* György vezetése mellett olyan nívós műsort adott, hogy büszkék lehetünk dolgozóinkra. Az orosz népdalok és mozgalmi dalok előadása olyan átütő sikert aratott, hogy a közönség egybe forrva a zenével, együtt énekelt, amely nekünk, fővárosi dolgozóknak leírhatatlan örömet jelentett, mert láttuk, hogy a vidéken is ugyanolyan harcos építőmunka folyik, mint nálunk. A zenekarból ki kell még emelnünk *Virág* Gábor Poljakin: „Kanári" című hegedűszólóját, amelynek előadása után nem maradt el a megérdemelt siker.

Schláth Antal énekszámai a „Dohányon vett kapitány" című operettből és „Sulikó" grúz népdal, *Sztálin* elvtársunk legkedvesebb dala, olyan óriási sikert aratott, mint amilyen művészetével ezt előadta.

A színjátszó gárda és a tánccsoport tagja: *Kovács* Éva, *Dobozi* Melinda, *Sugár* Tiborné, *Kovács* István, *Gosztonyi* László, *Láng* Jánosné, *Varga* Aranka. *Kispéteri* Jenő, *Lukácsi* Ferenc, *Barabas* János és *Lukácsi* Kálmán olyan előadást nyujtottak, amellyel megmutatták, hogy dolgozóink fejlettebb művészi stílussal szolgálják népünk kultúrszínvonalának emelkedését, mint a régi tőkések zsoldjában álló és az ő érdekeiket kiszolgáló „művészek". Amíg a letűnt kapitalista világ úgynevezett „kultúrelőadásai" az imperialista célokat szolgálták és a háttérből irányítva a világ dolgozóit uszították egymásra, a mai kultúra a világbéke megvalósítására törekszik és kultúrgárdánk nívós előadásán a hajós dolgozók békeszeretete jutott mindvégig kifejezésre.

Külön meg kell még emlékeznünk a *Hajós Tanuló Otthon* növendékei ütőfúvó énekkarának műsoráról, amely négyszólamú előadásával, Blazsek Frigyes nevelő tanár betanításában és vezényletével igen nagy hatást és felkeredést váltott ki a hallgatóságból.

Brandstätner Józsefné,
a Hajózási és Légügyi Szakosztály dolgozója

A Vasutas Szakszervezet mozgókönyvtára nagy népszerűségnek örvend

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének mozgókönyvtára 1948 január óta működik. A kezdeti szerény keretek között meginduló mozgókönyvtár 1200 kötetével sorbajárta az országot. Ma már négyszeresére emelkedett a könyvtár könyv-állaga és az 1948-ban látogatott három vasútvonal helyett, ma már 18 vonal állomása dolgozóit látja el négyhetenként és rendszeresen jó, haladószellemű könyvekkel. A könyvtárat jelenleg 1254 olyan vasúti dolgozó használja, aki eddig egyáltalán nem vagy csak igen ritkán jutott könyvekhez.

A könyvtárkocsi működésének súlypontját még vidéken is az egész kis állomások képezik, amelynek dolgozói a multban teljesen el voltak zárva minden kulturális, szórakozási és művelődési lehetőségtől. A vasutas dolgozókban pedig igen nagyfokú érdeklődés él az irodalom és könyvkultúra iránt és minden módot felhasználnak (az óhajtott könyvek címét már előre közlik, sok esetben az állomás szabadnapos dolgozói 1—2 állomásnyira a könyvtárkocsi elé jönnek), hogy a menetrendszerint érkező könyvtárkocsit minél jobban felhasználják.

Komolyan érdeklődnek a napjaink minden problémájára felvilágosítást adó társadalomtudományi könyvek. főként a marxista-leninista irodalom klasszikusai és Pártunk vezetőinek munkái iránt. Számszerűen legtöbben szépirodalmat kérnek. Igen nagy a sikere Azsajev könyvének, Gorkij: Anya című művének, valamint a szovjet reálista irodalom többi remek alkotásának.

Pártunk jelenlegi falusi célkitűzéseit olyan könyvek terjesztésével támasztja alá, mint Solochov: Új barázdát szánt az eke, Panfjorov: Virágzó élet és Napfényes mezők című művei vagy Asztalos „Szél fúvatlan nem indul" c. nagysikerű könyve.

Nagy az érdeklődés természettudományos felvilágosító népszerűen megírt könyvek iránt, sőt ez oly mértékű, hogy sokszor csak hosszú várakozás után tudjuk a kívánt könyvet eljuttatni. Technikai problémájukkal is bizalommal fordulnak az olvasók a könyvtár felé. (pl. gépészeti szakkönyvet vagy egyéb technikai szakkönyvet kérnek, aminek segítségével rossz, használaton kívüli gépeket, műszereket próbálnak újra használhatóvá tenni.)

Az ifjúságnak új szellemben való helyes nevelését szolgálja a sok (jórészt szovjet irodalomból fordított) mesekönyv és ifjúsági ismeretterjesztő mű, amiből majd minden olvasónk visz haza családjának.

Mozi

BOLDOG ARATÁS

A szovjet nép bízik a bolsevik pártsajtó minden egyes betűjének igazságában. Ez a bizalom minden egyes lapszerkesztőre komoly kötelességeket ró. A szovjet ujságíróknak keményen kell harcolniok az igazságért, fel kell tárniok a hibákat és építő kritikával kell segíteni a kommunizmust építő szovjet embereket munkájuk elvégzésében. Erről a problémáról beszél a „Boldog aratás" című új szovjet film.

A film főszereplője, Tonja Uvarova diáklány, aki ujságírói szakiskolát végzett. Disszertációjának elkészítésére egy kolhozba küldik, hogy a kolhoz ujságjának szerkesztésével bizonyítsa be, hogy méltó a szovjet ujságíró kitüntető megbizatására. A kolhozban elsőnek Koroljovval, a kerületi végrehajtóbizottság elnökével találkozik, aki megmutatja neki a kolhozt és megismerteti Jaskinnal, a legjobb kombájnvezetővel. Itt először nyilik alkalma a fiatal lánynak, hogy kritikát gyakoroljon az ujságon keresztül. Meg is teszi, mégpedig igen élesen. Cikket közöl Jaskin munkájáról és ugyanakkor gúnyos sorokkal, karikatúrával szégyeníti meg Arhipovot, a kolhoz gazdaszát, aki — Koroljov szerint — „kalitkában él" és elméleti szörszálhasogatással igyekszik érvényteleníteni Jaskin rekordját. A cikk azonban hibás volt: Tonja nem járt utána az igazságnak, elfogadta Koroljov vádaskodását, akiről a továbbiak folyamán kiderül, hogy öntelt, basáskodó ember, szűklátókörű és hibáját nem is hajlandó elismerni.

Tonja nehéz helyzetbe kerül. Tudja, hogy a sajtónak tekintélye van és azt hiszi, hogy cikkének cáfolata megrendíti ezt a tekintélyt. A párttitkár azonban megmagyarázza neki, hogy a szovjet népet, amely bízik a szovjet sajtóban, nem szabad félrevezetni. Tonja a Párt szavára felismeri a helyes utat. Hiába próbálja Koroljov befolyásolni, majd terrorizálni, nem tántorodik el az igazság útjáról, a kolhozujság másnapi számában önkritikát gyakorol és keményen megbírálja Koroljovot, a hanyagul dolgozó Jaskinnal együtt. Ezzel a cselekedettel még jobban megerősíti a sajtó tekintélyét a kolhoz egyszerű dolgozói előtt.

Koroljov megérdemelten kapja, nemcsak a lap kritikáját, hanem a Párt és a kolhoz tagjainak kemény bírálatát is. Tonja jól vizsgázott: a jól sikerült boldog aratás eredményességéhez ő is hozzájárult.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887, 126—452, 124—893.

Szikra Lapnyomda NV. Budapest VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ

közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Dolgozó és tanuló fiatalok!
Kövessétek győzelmeink szervezőjét, boldog jövőnk megteremtőjét, nagy Pártunkat!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XLII. ÉVFOLYAM 11. SZÁM. ★ MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN ★ 1950 június 1.

A Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtóbizottságának határozatai újabb lendületet adnak a békéért vívott harcnak

A Szakszervezeti Világszövetség Nemzetközi Szakmai Szövetségének tanácskozása után a Végrehajtóbizottság is befejezte budapesti ülésszakát.

Ezeket a rendkívül fontos tanácskozásokat nemcsak a magyar dolgozó nép, hanem az egész világ kísérte figyelemmel és fogadta forró együttérzésével a nemzetközi munkásosztály és a világ minden dolgozója, aki szabadságra vágyik és békét akar.

A Végrehajtóbizottság rámutat arra, hogy a szakszervezetek tevékenyen vesznek részt mindazokban az akciókban, amelyeknek a béke megvédése a célja. Annak a békének, amelynek megvédésében a béketábor őre, a hatalmas és legyőzhetetlen Szovjetunió, s vezére, Sztálin elvtárs áll. Magasra csap a legvadabb elnyomással szemben is a nyugateurópai vasutasok, kikötő- és szállítómunkások cselekvő harca az amerikai fegyverszállítások meggátlásáért.

A szakszervezetek szerte a világon tevékenyen vesznek részt ezekben az akciókban. A Végrehajtóbizottság mikor megállapítja ezeket az eredményeket, egyúttal rámutat arra is, hogy a szakszervezetek lényegesen többet tehetnek és kell tenniök a háborús gyujtogatók ellen folyó általános népi küzdelem kifejlesztése, a béketábor további aktivizálása terén.

Megmutatják ezek a határozatok, hogyan teljesítsék a szakszervezetek a feladataikat, hogyan segítsék még fokozottabb mértékben a hatalmas nemzetközi mozgalmat.

A Végrehajtóbizottság külön határozatot fogadott el a titóista szakszervezeti klikk ellen, leleplezte a szovjetellenes, a munkásság és a békemozgalom ellen irányuló aknamunkáját, s kizárta ennek a klikknek tagjait a Világszövetség soraiból. Ez a kizárás azonban semmiképpen sem jelent szakítást a jugoszláv dolgozó tömegekkel.

A határozatok a Szakszervezeti Világszövetség békevédelmi tevékenységével és feladataival, a szakszervezeti egységért folytatott küzdelemmel a munkanélküliség és a teljes foglalkoztatottság problémájával, a Világszövetség propagandamunkájának feladataival és más kérdésekkel, a finnországi szakszervezetek helyzetével és végül a nemzetközi szakmai szövetségek budapesti értekezletének eredményeivel foglalkoztak.

A végrehajtóbizottság megállapította, hogy a nemzetközi szakmai szövetségek budapesti értekezletének pozitív jelentősége volt munkájuk további megjavítására abban a harcban, mely a nemzetközi szervezeti egység megszilárditásáért, a békéért, valamint a munkások társadalmi és gazdasági követelésének teljesítéséért folyik.

A végrehajtóbizottság elhatározta, hogy:

„1. jóváhagyja a határozatot, amelyet az értekezlet egyhangúlag elfogadott és úgy véli, elengedhetetlen a nemzetközi szakmai szövetségek tevékenységének fokozása abból a célból, hogy csatlakozásra bírják olyan országok szakszervezeteit, amelyeknek országos központja nem tagja a Szakszervezeti Világszövetségnek;

2. megbízza a Szakszervezeti Világszövetség titkárságát, hogy a nemzetközi szakmai szövetségeknek állandó támogatást nyujtson munkájukban és idejében tájékoztassa őket a Szakszervezeti Világszövetség lépéseiről;

3. javasolja az elnökségnek, hogy vegye tudomásul a különféle nemzetközi szakmai szövetségek tevékenységére vonatkozó jelentéseket annak érdekében, hogy támogathassa az SZVSZ tapasztalatainak felhasználását a munkásság életérdekeinek védelmében és abban a küzdelemben, amely a békéért és a szakszervezeti egység megszilárditásáért folyik;

4. javasolja a Szakszervezeti Világszövetséghez tartozó országos központoknak, tegyenek lépéseket a nemzetközi szakmai szövetségekhez még nem csatlakozott szakszervezetek csatlakozásának meggyorsítására;

5. a végrehajtóbizottság javasolja a Szakszervezeti Világszövetség titkárságának, hogy a nemzetközi szakszervezeti szövetségeknek a gyarmati és függő országokban kifejtett munkája támogatásának megszervezésére használja fel a Szakszervezeti Világszövetség ázsiai és latin-amerikai összekötő irodáját;

6. időszerűnek tartja, hogy valamennyi nemzetközi szakmai szövetség képviselője tagja legyen a Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtóbizottságának. Ezt a javaslatot jóváhagyás végett a Szakszervezeti Világszövetség Főtanácsa elé terjesztik.

A Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtóbizottsága azt a meggyőződését fejezi ki, hogy a nemzetközi szakmai szövetségek — bevonva a munkájukba a dolgozók széles tömegeit — sikeresen végrehajtják azokat a feladatokat, melyeket a Szakszervezeti Világszövetség kitűzött eléjük, még élénkebb tevékenységet fejthetnek ki annak érdekében, hogy tömörítsék a munkásokat a szakszervezeti egység megszilárditásáért, a dolgozók gazdasági és társadalmi jogaiért, a demokratikus szabadságjogokért, a szilárd és tartós világbékéért vívott harcban."

Az SZVSZ Végrehajtóbizottságának tanácskozásai és határozatai újabb nagy lendületet adnak a békéért vívott harcnak, újabb segítséget nyujtanak a békeharcot vezető kommunista pártoknak. Szorosabbra zárják a munkásosztály sorait, hozzájárulnak a munkanélküliség elleni harc fokozásához, ismét leleplezik a Marshall-terv és egyéb imperialista tervek csődjét és egész sor határozattal fokozzák a szakszervezetek aktivitását a békemozgalomban.

Dolgozóink nagyon jól tudják, hogy ezek a határozatok nemcsak a kapitalista országokban segítik a béketábor erősödését, hanem a mi szocializmust építő hazánkban is. Dolgozóinkban elmélyítik az internacionalizmus és a proletárszolidaritás szellemét. Erről tettiink hitet a május 24-i békenagygyülésen is, ahol harcos búcsúüdvözletet tolmácsoltunk a nemzetközi szakszervezeti mozgalom küldötteinek, drága elvtársainknak, akik azon lesznek, miként mi is, hogy végrehajtsák a budapesti tanácskozás határozatait az imperialista háború és a kapitalista kizsákmányolás ellen a békéért és a szabadságért folyó hatalmas küzdelemben.

A közlekedés szervezett dolgozói jól tudják, mit jelentenek a Szakszervezeti Világszövetség határozatai és nemcsak támogatják a világ dolgozóinak szabadság- és békemozgalmát, de a termelés fokozásával, a szocializmus minél előbbi felépítésével, a tömegek bekapcsolásával a mi békemozgalmunkba, melynek döntő ereje és zászlóvivője felszabadítónk, a hatalmas Szovjetunió — állandóan erősítik.

Dolgozóink el vannak szánva arra, hogy a Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtóbizottságának határozatait maradéktalanul megvalósítják.

A nemzetközi munkásosztály teljesíteni fogja feladatát

Írta: DIMITRIJ MONYIN, a „Trud" szerkesztője

Örömmel tettem eleget a vasutas dolgozók felhívásának, hogy írjak a lapjukba: a KÖZLEKEDÉSBE.

A Szovjetunió küldöttei azért jöttek Budapestre, hogy részt vegyenek a Szakszervezeti Világszövetség tanácskozásain: a nemzetközi szakmai szövetségek konferenciáján és a Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtó Bizottságának ülésein. Munkánkban résztvettek a legkülönbözőbb országok szakszervezeteinek küldöttei: a szocialista Szovjetunió, a népi demokratikus országok, a nagy Kínai Népköztársaság, a kapitalista országok, Afrika és Azsia legtávolabbi gyarmatainak szakszervezeti funkcionáriusai. Különböző foglalkozású emberek voltak közöttünk, akik különböző politikai nézetet vallottak. De valamennyiünket egyetlen gondolat, egyetlen nagy, nemes érzés hatott át: *semmiféle erőfeszítést és áldozatot nem kímélve, az egész földgolyón egyesíteni kívánjuk az egyszerű embereket, hogy megmentsük az emberiséget egy szörnyű háború fenyegetésétől, amelyet az angol-amerikai imperialisták készítenek elő.*

A Szakszervezeti Világszövetség Végrehajtó Bizottságának tagjai ünnepélyes keretek között írták alá a Béke Hívei Állandó Bizottságának felhívását az atomfegyver feltétlen betiltásáról és arról, hogy háborús bűnösnek kell nyilvánítani azt a kormányt, amely elsőnek használja ezt a barbár fegyvert. A Végrehajtó Bizottság felszólította valamennyi ország dolgozóját *nemzetiségre, politikai és vallási meggyőződésre való tekintet nélkül* —, hogy kövessék példáját és aláírásukkal is erősítsék meg ezt a történelmi dokumentumot.

A *nemzetközi munkásosztály teljesíteni fogja feladatát.* A Szakszervezeti Világszövetség a dolgozók tíz- és tízmilliőit szervezi meg a béke védelméért és a dolgozó nép érdekeiért folytatott harcra, hősi küzdelemre az imperialisták, az új háborúra uszítók bűnös terveinek meghiusításáért.

Mi, szovjet emberek, büszkék vagyunk arra, hogy a mi nagy országunk áll a békefront hatalmas és legyőzhetetlen táborának élén, amely több, mint 800 millió embert egyesít magában.

Ma, Szovjetországunk óriási felemelkedésnek tanuja. Nagy lelkesedéssel dolgozunk a kommunizmus építése hatalmas tervének megvalósításán, melyet nagy vezérünk és tanítónk, valamennyi győzelmünk szervezője, *Sztálin* elvtárs tüzött elénk.

Végéhez közeledik a háború utáni ötéves terv határidő előtti teljesítése. Az ipari termelés színvonala már az elmult 1949-es esztendőben is csaknem ötven százalékkal felülmulta a háborúelőttit. A mult esztendőben olyan termést takaritottunk be, amilyen még nem volt.

A város és a falu millió és millió dolgozóját lelkesíti Lenin-Sztálin dicsőséges Pártja és ennek vezetésével résztvesznek az egész nemzetet átfogó szocialista munkaversenyben, tovább fejlesztik az ipart és a mezőgazdaságot, megsokszorozzák hazánk gazdagságát.

Az egész szovjet népet hatalmas munkalelkesedés ragadja magával, mely egybekapcsolja egész, végeláthatatlan országunkat a Balti-tengertől a Csendes-Óceánig. A Szovjetunió néptömegeinek jóléte napról-napra nő. A szocialista társadalom feltétlenül érvényesülő törvénye a néptömegek jólétének növekedése. Pompásan kivirágzik országunk népeinek szocialista kultúrája. Ragyogó jövő nyilik ifjúságunk, az egész fiatal nemzedék előtt. És mindez a szovjet kormány bölcs politikájának

(folytatása a 2. oldalon.)

Szakmánk nemzetközi szövetségének harca újabb fellendülés felé halad

Írta: STELIÁN MORARU

a Szárazföldi- és Légiközlekedési Dolgozók Nemzetközi Szövetségének főtitkára

A Szakszervezeti Világszövetség Nemzetközi Szakmai Szövetségei vezetőinek tanácskozásait olyan időben tartották, amidőn a nemzetközi munkásosztály döntő harcot folytat a béke megvédéséért, az angol-amerikai imperialisták háborús készülődései ellen.

A tőkés és gyarmati országok szárazföldi és légi közlekedési dolgozóinak harcos gazdasági és szociális követeléseik érvényrejuttatásáért, a békéért és demokráciáért, — szerves része a nemzetközi munkásosztály általános harcának. Franciaországban és Olaszországban, Északafrikában és az imperialisták uralma alatt álló számos más országokban az utóbbi időben a közlekedési dolgozók sztrájkok és egyéb akciók egész sorával tiltakoztak az amerikai fegyverszállítások ellen és harcoltak a munkához való jogért, a békéért. Ilyen tömegakciókkal találkozunk azokban az országokban is, amelyeknek szakszervezeti központjai a jobboldali szociáldemokraták és az angliai és Egyesült Államokbeli szakszervezetek vezetőihez hasonló „nagyfejűek" árulása folytán a Szakszervezeti Világszövetségből kiléptek. Ezek a tömegakciók a dolgozó tömegek harci lendületének és a dolgozók nemzetközi szolidaritásának fokozódását bizonyítják.

Ezek a sztrájkok és egységes akciók, melyek szorosan összefüggnek a béke megvédéséért folytatott harccal, nyilvánvalóvá teszik Nemzetközi Szövetségünk fontos szerepét a közlekedési dolgozók szakszervezetei által az e szakmában dolgozók gazdasági és szociális követelései érvényesüléséért, szakszervezeti jogaik megvédéséért, a gyengébb szakszervezetek megerősödéséért és új szakszervezetek létesítéséért folytatott harc egységes irányítása tekintetében.

A népi demokratikus országokban, a Magyar Népköztársaságban, a Román Népköztársaságban és a többi népi köztársaságokban növekvőben van a dolgozók szocialista öntudata, akik munkájukkal immár népük jólétének emelését szolgálják. Ezeknek az országoknak a közlekedési dolgozói lelkes munkával vesznek részt a szocializmus alapjainak lerakásában, szocialista munkaversenyben teljesitik és túlteljesítik feladataikat. Ezzel hazájuk védelmi képességét és erejét gyarapítják, erősítve a béke és a demokrácia táborát, melynek élén a Szovjetunió áll, és meghiusítva a háborús uszítók terveit.

Főfeladatunk most és ezután is az, hogy szakmánkban a dolgozók harcát megszervezzük, nemzetközi egységüket megszilárditsuk, az üzemekben és helységekben támogassuk és előmozditsuk a Békevédelmi Bizottságok felállítását, amelyek megválasztásában valamennyi dolgozónak nemzetiségre, fajra, politikai felfogásra és vallásra való tekintet nélkül részt kell vennie.

A nemzetközi tagozatok vezetőinek Budapesten, 1950 május 10—14 között tartott értekezlete különös jelentőséggel bir, mert arra van hivatva, hogy az egyes szakmák dolgozói által folytatott harc irányitása terén a Nemzetközi Szövetségek vezetőszerepét és befolyását megszilárditsa. Ez aktiv előmozditója annak a harcnak, melyet a világ proletariátusa a tartós békéért, a munkások anyagi helyzetének megjavításáért és szakszervezeti jogaik megvédéséért folytat. Harcukat, s tőkés és gyarmati országok munkásainak követeléseik érvényesítésére irányuló akcióit ténylegesen, erkölcsileg és anyagilag támogatva — annál jobban fog sikerülni a közlekedési dolgozókat az egész világon a kapitalizmus igája

(folytatása a 2. oldalon.)

Dicsőség a béke első harcosának, felszabadítónknak és tanítónknak, a nagy Sztálinnak!

KIRÁLY ILONA BÉKEBIZOTTSÁGI TAG:

Mi, nők, boldogan látjuk az ellenállhatatlan erejű békemegnyilatkozást — és megvédjük a békét!

T. Szerkesztőség! Felejthetetlen élmény volt számomra a május 24-i hatalmas békenagygyűlés. Boldogan és büszkén vonultunk fel mi is a Kossuth Lajos-térre, a végeláthatatlan vörös zászló-erdőben...

Milliónyi akaratot egyesített ez a lobogó zászlóerdő, felemelően impozáns volt ez a felvonulás. Megmutattuk akaratunkat és elszántságunkat az imperialistáknak, de megmutattuk azt is, hogy egy emberként állunk a bennünket felszabadító nagy Szovjetunió oldalán a béke védelmében.

A menetben táblát vitt előttem egy munkástársam, amelyre az volt írva: „Megvédjük a békét!" — Megvédjük! — kiáltottam én is, de közben azokra az elnyomott munkástestvéreinkre gondoltam, akik nem tüntethetnek ilyen szabadon a béke mellett, akiknek most is véráldozattal kell harcolniuk az életükért, szabadságukért...

Aztán dallamot hozott felénk a szél és mi is átvettük, hogy együtt énekeljünk más üzemek dolgozóival a szabadság dalát. Szabadság! — milyen szép szó is ez! Azért lesz szabad mindenütt a nép, minden imperialista mesterkedés ellenére, mert a világ minden dolgozója szabadságot akar. Szabadságot akarnak az imperialista államok dolgozói, de szabadságot akarnak a gyarmati népek is, hogy hozzánk hasonlóan, felszabadultan, szabad emberként építhessék hazájukat.

Üzemek, gyárak dolgozói vonultak fel fegyelmezetten és minden arcon elszántság... Kemény munkáskezek emelték magasra a vörös lobogókat és százezer torokból tört fel egyszerre a kiáltás: „Éljen Sztálin elvtárs, a világ dolgozóinak bölcs vezére!"

Befordultunk az Alkotmány-utcába. Éreztük, hogy ma ennek az utcának a neve mást jelent, mint régen. Nem a régi fecsegő úri parlamenthez vezet most már, hanem oda, ahol a dolgozó nép parlamentje áll.

Rendőr mosolyog ránk. Ő is a nép fia, és a mi alkotmányunkat, a mi szabadságunkat védi. A téren a honvédség sorfala fogad bennünket, erő és büszkeség van arcukon. Harsogva kiáltják: „A békétábor győzni fog!"

Mi, nők, boldogan látjuk ezt az ellenállhatatlan erejű békemegnyilatkozást, mert nálunk őszintébb hive nincs a békének...

Senki nem érezheti nálunk jobban, hogy mit jelent a béke védelme, mert mi szenvedtünk a legutóbbi háborús időkben is a legtöbbet. Például a mi óvohelyünkön 19 gyermekből 16 meghalt, pedig még alig tudták az ártatlanok, mi az élet... Csak mi tudtuk, akik megszűrt hólével szerettük volna mindenáron megmenteni őket... De egyiknek még az anyját is elvitte az éhhalál...

Mi, nők, megvédjük a békét! De nemcsak mi, hanem mindenki, aki élni és dolgozni akar. Ez a béketüntetés az élni akaró emberek tömegtüntetése volt. A békéért harcoló dolgozók éltették itt vezéreiket, a proletár nemzetköziség jegyében.

Erősebb lettem ezen a napon, és most már még hangosabban kiáltom a világ sok-sok millió békeszerető asszonyával és leányával együtt: Világ proletárjai egyesüljetek a béke ellenségei ellen, a Szovjetunió vezetésével!

KIRÁLY ILONA,
Terményforgalmi NV
békebizottsági tag.

A továbbtanuló ifjúság rádión és sajtón keresztül kap tájékoztatót a különböző iskolákba való felvételekről

Ötéves tervünk végrehajtásához szükséges, hogy az új iskolai évben legalább 11.000 — nagyrészt munkás- és paraszt származású fiatal — kerüljön be egyetemeinkre és főiskoláinkra.

Egyetemeinken és főiskoláinkon tervszerűen folyik a továbbtanuló ifjúság jelentkezése.

A szakérettségi tanfolyamokra, egyetemi esti tanfolyamokra, az állami műszaki főiskolákra és az ipari szaktanárképzőkre a jelentkezés majd az üzemekben történik. A felvételek módjáról a közeljövőben rádión és sajtón keresztül kapnak tájékoztatót a fiatalok.

Felhívjuk az érdekelt szülők figyelmét arra, hogy a törvény értelmében iparostanulóul csak az szerződtethető, aki a nép-, vagy általános iskola VIII. osztályát elvégezte. A törvénycikk végrehajtása tárgyában kiadott ipari miniszteri rendelet értelmében ugyanis egy bizonyos időn túl csak az szerződtethető iparostanulónak, aki az általános iskola VIII. osztályát elvégezte.

A szülők jól teszik, ha gyermekeik jövője érdekében, a szebb és jobb jövő érdekében nem zárkóznak el gyermekeik továbbtanításától, annál is inkább nem, mert az anyagilag rászoruló hallgatókat kollégiumokban helyezik el, a jó előmenetelűeket pedig ösztöndíjjal jutalmazzák.

Több mint másfélmillió forint megtakarítást érhetnénk el, de nincs meg a kellő együttműködés a nemzeti vállalatok, a BELSPED és a vasút között

— Beszámoltunk a Közlekedés hasábjain arról a mozgalomról, amelyet a darabáruforgalom megjavítása céljából március 14-én tartottak a Budapest Nyugati pályaudvaron 41 nemzeti vállalat, a BELSPED és a vasút szerveinek közreműködésével.

Kíváncsiak voltunk, hogy milyen eredményeket hozott az értekezlet. Utánanéztünk és megállapítottuk, hogy ugyan a tanácskozást megtartották, megállapodást is kötöttek, de a nemzeti vállalatok ezt a megállapodást nem tartották be.

Patkós László elvtárs látva, hogy a rendszertelen, szervezetlen munka tovább folyik és ezzel hatalmas károsodást okoznak a nemzeti vállalatok nemzetgazdaságunknak, javaslatot dolgozott ki, melyet szakvonalon megküldött illetékeseknek, hogy tárgyalják le és hasznosítsák. A Budapesti MAV Igazgatóság 7. Osztálya május 8-án áttette a minisztérium Vasúti Főosztálya I. 5. szakosztályának elbírálás végett és közölte, hogy a javaslat nem újítás és hivatali kötelessége *Patkós* elvtársnak ilyesmin törni a fejét. *(Így segítik elő az újítási készséget? Szerk.)*

Rendszertelen munkakezdés, az áru elökészitésének elhanyagolása és egyéb hibák

Patkós elvtárs javaslatában elmondja, hogy az áruteremtő és értékesítő nemzeti vállalatok a vidéki fogyasztóhelyeket mind nagyobb mennyiségben látják el szükségleti cikkekkel. Ezeknek útja a vállalat raktáraiból a vasútra kifuvarozó BELSPED NV szállítmányozó apparátusán és a vasút szervezetein keresztül vezet. A három, szoros együttműködés alapján dolgozó szektor

munkája nincs összehangolva, nincs megszervezve, anarchikus, amelyből a közösségnek óriási kára van.

A javaslat célja az volt, hogy a gyakorlati megfigyelések alapján kiértékelt hibákat kiküszöbölve, a jelenlegi munkamenettel szemben jobb munkamódszereket vezessenek be. Ezzel óvatos számítások szerint is évi

1,634.472 forint megtakarítást érnénk el.

A nemzeti vállalatok rendszerint előző nap délután 16 óráig közük a kifuvarozást végző BELSPED-del, hogy másnap hány métermázsa áru kiszállítását igénylik. Ezeknek az igényléseknek alapján vezényelik azután a fuvareszközöket. Az esetek jelentős részénél azonban a ténylegesen elfuvarozandó áru súlya *nem azonos az előzőnapi bejelentéssel*, ami a program felborítását jelenti. Felborítja a programot a kocsi kihasználásánál, de hasonlóan nagy kárt okoz a járművek vezényléseinél és a többi vállalatok kiszolgálásánál.

A rendszertelen reggeli munkakezdés, az árunak szállításra való előkészítésének elhanyagolása, a fuvarlevelek kiállítására való várakozás azt eredményezik, hogy a reggeli órákban a vasúti felvevő helyek munka nélkül vannak, viszont déltől kezdve torlódás van, a járművek egymásra várnak, késik a második fuvarforduló, ez az esti vasúti raktárzárás idejét tolja el, ami a vasutas dolgozók túlóráztatásában jelentkezik mint többletkiadás.

Patkós elvtárs javaslatában a tűrhetetlen állapot megszüntetésére 10 pontban rendszerezett munkamenetet javasol, amelynek végrehajtása után az alábbi megtakarításokat érnék el a pontos megfigyelések alapján végzett számítások szerint:

1. **A BELSPED NV irodáinál naponta átlag 55 fuvarszekér 32 percet ácsorog, várva a fuvarlevelek kiállítását. Ez napi 29,3 munkaóra. Egy fuvar 1 órai költsége 24 forint, az ácsorgás havonta 25 munkanapot véve alapul, 17.580 Ft, egyévi megtakarítás . . . . . 210.960 Ft**
2. **Nem BELSPED fuvareszköz átlag naponta 118 lármű igen szerény és óvatos számítás mellett a torlódás miatt átlag 20 percet veszít el munkaideléből, ami óránként 24 Ft költséget véve napi 39 órát és havi 23.400 Ft túlkadást jelent, az évi megtakarítás . . . . . 280.800 Ft**
3. **A vasútt 20 mérleg helyett 14-gyel el tudná látni a szolgálatot, ami 6 segédtiszt és 12 munkásmegtakarítást eredményezne, ami havi 600 Ft átlagkereset mellett 10.800 Ft megtakarítást jelentene. Ez egy év alatt . . . . . 129.600 Ft**
4. **A torlódás miatt a vasút raktárainál átlagban havi 517 túlóra merül fel, ami 3 forintos átlaggal számítva, évi megtakarítás . . . . . 18.612 Ft**
5. **A szervezettség következtében a BELSPED 55 fuvarnak legkevesebb a felével, 27 fuvarral nem kétszer, hanem naponta háromszor tudna fordulni, ami naponta egy félfuvarrai, 120 Ft megtakarítással többet jelentene, ez havonta 81.000 Ft-ot jelent. Egy évben . . . . . 972.000 Ft**
6. **Az egyes nemzeti vállalatoknál a jelenlegi rendszertelenség miatti várakozás, időpocsékolás csak naponta 50 vállalatot véve alapul, 30 perccel és 3 Ft-os órabérrel, évi megtakarítás . . . . . 22.500 Ft**

Összesen 1.634.472 Ft

A javaslat, amely egyúttal megszünteti a fennálló szervezetlenséget is, több hónapig tartó megfigyelés és a kérdésnek hosszú idő óta való tüzetes tanulmányozása után született meg. Nyilvánvaló, hogy illetékes szerveknek végre komolyan kell foglalkozni ezzel a kérdéssel, nehogy ez a javaslat is, mint sok más hasznos javaslat, puszta érdektelenségből elkenődjön, vagy egy kézlegyintéssel „a meg nem valósítható javaslatok" lomtárába kerüljön.

A forgalom állandó növekedése sürgős közbelépésre kényszeríti úgy a közlekedési, mint a belkereskedelmi szektort. Nézzünk utána tehát, hogy a javaslat megvalósítható-e, vagy részleteiben alkalmazható-e és gyors, maradéktalan alkalmazásával segítsük nemzetgazdaságunkat egy újabb, hatalmas megtakarításhoz.

IDŐMÉRŐ-ÉRTEKEZLET a Vasutas Szakszervezetben

Május 22-én országos időmérő-értekezletet tartottak a Vasutas Szakszervezet központjában.

Az értekezleten a hozzászólásokból kitűnt, hogy majd minden üzemben általános hiányosság, hogy a munkát átvevők nem értékelik ki minőség szempontjából az elkészített munkadarabokat. Sok esetben fennáll, hogy a raktárra készített anyagok csak a felhasználáskor lesznek megállapítva, hogy beépítésre, illetve elhasználásra alkalmatlanok. Megállapítható volt a hozzászólásból az is, hogy azokban az esetekben, amikor a szerelés folyamatos munka, csak a teljes elkészítésénél van meg a munka ellenőrzése, de az időközbeni munkafolyamat minden minőségi ellenőrzéstől mentes. Ennek a következménye az, hogy reitett hibákkal kerülnek gépek, kocsik üzembe és ezek képezik a visszatérő munkák nagy részét.

Minden szakvonali, minden mozgalmi támogatás és irányítás nélkül végezték, illetve lelenleg is végzik a munkájukat. A szakszolgálati vezetők határozott irányvonalat a munkájuk elvégzéséhez nem adnak. Minden támpont nélkül végzik a munkájukat. A szakszolgálati vezetők nem is tekintették és ismerték el ennek a munkának fontosságát jelentőségét, ezt alátámasztották azzal is, ha valamilyen kimutatást kellett készíteni vagy adminisztrációs többletmunka volt, ezt rendszerint az időmérőkre ruházták annak dacára, hogy az ő munkaterületükön ebből kifolyólag hiányosságok még csak tovább növekedtek.

Komoly hiányosságként említették meg, hogy az időmérőket, illetve munkájukat soha senki nem ellenőrizte, munkájuk majd célnélkülli és csak találgatásokon és a szerencsén alapul. Ami iránytásnak nevezhető volt az, hogy sztahánovistáinál nem szabad időt mérni, esetleg abban támogatták őket, hogy igyekezzenek és hassanak oda, hogy az üzemüknek sztahánovistáik mennél nagyobb számmal legyenek, az eredmény pedig, mint nagyon sok esetben be is bizonyosodott, csak felszínes volt, ami a bércsalásnak egy külön válfaját merítette ki.

A művezetőknek nagy többsége ellenségnek tekintette az időmérőt, nem hogy támogatta volna. A művezetők könnyen a bérdemagógok uszályába estek és az olcsó népszerűséget felhasználva, az öntudatlan dolgozók érdekében kiálltak, hogy minél kedvezőbb időmegállapítást erőszakolhanak ki az időmérőből.

Az időmérők, mintegy ütközőpontnak voltak használva az üzemekben, ha a munka elvégzésének idejében, vagy minőségében hiba esett, ezt a hibát igyekeztek áthárítani az időmérőkre, nem pedig a minőségi átvevőben és különböző visszaélésekben kereséik a hiba okát. Ha néha és ritkán egy-egy hibát fel is fedtek, azt igyekeztek szolgálati vonalon házilag elkenni, sőt nagyon sok esetben a csalóktól majd még bocsánatot is kellett kérni.

Továbbá az időmérők és a bérelszámolás között is ellentétek vannak, mert ha helytelen bérelszámolás következtében a dolgozó reklamálta a hiányosságokat, — annak dacára hogy semmi köze az ügyhöz, nem volt — a dolgozók előtt az időfelvevőt tették népszerűtlenné.

Az üzemgazdasági osztályon belül hiányosság az éberség elmulasztása, hogy túlnyomó részben különböző okokból kifolyólag büntetésből oda-helyezettnek, sőt nagyon sok esetben a mult rendszer kiszolgálói tolták be ezt a kulcspozíciót, akiknek a szocializmus építése nem szívügy.

Előfordult olyan eset is a szolnoki műhelyben, ahol a művezető azt a kijelentést tette: ha valaki 200 százalékon felül mer teljesíteni, le fogja leqyzőkönyvvezni. Műhelyekben az ellenőrző szerv megvan, de nem derít fényt semmi visszaélésre, semmi helytelen munkára. Az ellenőrző szerv csak akkor avatkozik bele az ügybe, ha tálcázzák neki.

Hiányosságként említik meg, hogy a minőségi munka általában véve nincs arányosan díjazva. Kisebb képesítést igénylő munkák általában véve sokkal lobban vannak díjazva, mint az a munka, amely nagyobb kvalifikációt igényel. Az értekezleten világosan rámutattak arra, hogy a normában dolgozók nyiltan megmondják, hogy a százalékomat én megcsinálom, senkinek semmi köze hozzá, hogy a nyolc órából hány órát dolgozom.

Hiba volt, hogy az értekezlet résztvevői a névszerinti és a konkrét hiányosságok megnevezésétől tartózkodtak. Azonban az egyik legnagyobb hiányosságot megemlítették: azt, hogy a szakszervezetnek már régebben fel kellett volna venni a kapcsolatot az időmérőkkel, hogy megfelelő módon legyenek tájékoztatva és a munkájukhoz kellő segítséget kapjanak.

Nemzetközi Gyermeknap

lesz június 4-én és lelkesen készülnek szerte a világon a Nemzetközi Gyermeknap megünneplésére.

Lengyelországban új iskolákat, gyermekstadionokat, üdülőtelepeket és bölcsődéket avatnak. A Bolgár Népköztársaságban ezzel a jelszóval készülnek a gyermeknapon tartandó ünnepségekre: „Harcolunk a békéért! Megóvjuk a gyermekeket az új háború borzalmaitól, biztosítjuk jövőnket." Az indiai Szakszervezeti Tanács felhívta India asszonyait a gyermeknap megünneplésére és felszólította őket, hogy csatlakozzanak a Demokratikus Nők Világszövetségéhez.

Dolgozó népünk is lelkesen készül a Nemzetközi Gyermeknap megünneplésére.

Propagandisták, dekorációfelelősök figyelem!

A közületek, vállalatok és üzemek zavartalan dekorációsanyag ellátására a Művészeti Alkotások NV központi dekorációs- és zászlószaküzletet nyitott Budapest, V., Kossuth Lajos-u. 12. szám alatt.

Telefon: 188—523, 189—497.

(Dimitrij Monyin cikkének folytatása)

eredménye, annak a soha nem lankadó gondoskodásnak a gyümölcse, amelyet a nép jóléte iránt tanúsít szeretett apánk és tanítónk, *Sztálin* elvtárs.

A szovjetek országa a szocialista gazdaságra, népének a történelemben még nem tapasztalt erkölcsi-politikai egységére támaszkodva a béke, a demokrácia és a szocializmus táborának élén halad, hatalmas zászlóvivője a békének és megingathatatlan támasza a népek szabadságának.

Hosszabb időt töltöttünk el szép országotokban, a dolgozó nép fiai között. Őszintén örültünk, amikor láttuk azokat a nagyszerű eredményeket, amelyeket az állami, gazdasági, és kulturális építés területén sikerült elérnetek.

Tudjuk, hogy súlyos örökséget hagyott az országra az átkozott fasiszta-rendszer: szétrombolt városokat és üzemeket, özvegyek és anyák könnyeit, ellenségek seregét, akik megpróbálták gátolni az új élet építését.

A magyar nép azonban a Magyar Dolgozók Pártjának és vezérének, *Rákosi* Mátyás elvtársnak vezetésével nagyon jól használta fel azokat a lehetőségeket, amelyeket öt évvel ezelőtt megteremtett számára felszabadítója és barátja, a Szovjetunió. Azóta jelentős haladás történt, nemcsak létrejött, de meg is erősödött a népi demokratikus rendszer, döntő csapást mértetek a belső reakció és e reakció amerikai-titoista védelmezőinek erejére, gyönyörű és boldog jövő útját nyitva meg az ország számára.

Tanui voltunk annak, milyen lelkesedéssel építi a magyar nép új életét, a Szovjetunió és a szomszédos népi demokratikus országok önzetlen segítségére támaszkodva. Sikerrel, időelőtt teljesítettétek a népgazdaság újjáépítésére és fejlesztésére irányuló hároméves tervet. Ez a terv szocialista társadalom alapjainak lerakására szolgál s ennek megvalósításáért fáradozik egész népeteket.

Láttuk, hogyan haladtok bátran és határozottan előre a szocializmus építésének útján a Szovjetunió őszinte barátságára és segítségére támaszkodva. Nincs ma, elvtársak, olyan erő a világon, mely megzavarna benneteket abban, hogy felépítsétek a szocialista társadalom ragyogó építményét!

Ezen a helyen adom át Iván Fjodorovics *Pányin* elvtársnak, a Szocialista Munka Hősének forró elvtársi üdvözletét a magyar vasutas dolgozóknak és tolmácsolom azt a kívánságát, hogy haladjatok újabb és még nagyobb sikerek felé, a szocializmus felépítéséhez vezető úton.

(Stelián Moraru cikkének folytatása)

alól felszabaditani, s a szocializmus diadalának dicsőséges zászlaja alá mozgósítani.

A népi demokratikus országok közlekedési dolgozóinak építőmunkájukat még lendületesebben kell folytatniok. Az „ötszázas" és a „százezres"-mozgalmat állandóan szélesíteniök kell, hazájukban a szocializmus építésének meggyorsítása érdekében meg kell tanulniok alkalmazni a szovjet emberek óriási tapasztalatait.

Az imperialisták és szakadár ügynökeik minden mesterkedése ellenére szervezzük meg munkánkat úgy, hogy minden egyes közlekedési dolgozó, bármely országban is éljen, világosan megértse, hogy ez a harc, melyet Nemzetközi Szövetségünk folytat, neki életbevágó érdeke és hogy ebben az erős szervezetben a kenyérért és a békéért folytatott harcában mindenkor védelemre, támogatásra és útmutatásra talál.

Növeljük tagjaink számát és szüntelenül leplezzük le a londoni sárga internacionálé áruló szakadárjait, akik arra igyekeznek rávenni a munkásokat, hogy szolgaian kövessék az imperializmus háborút, válságot, munkanélküliséget és a dolgozó tömegek életkörülményeinek állandó rosszabbodását hozó politikáját.

Valamennyi közlekedési dolgozónak konkrét harci cselekvésekre való mozgósításával meghiusítjuk az angol-amerikai imperialisták, háborús provokátorok bűnös mesterkedéseit, megvédjük a békét és a világ valamennyi dolgozójának létérdekét.

Éljen a Szakszervezeti Világszövetség!

A vasutasok munkájának középpontjába kell állítani az „500 kilométeres" — mozgalmat

— mondotta Horváth elvtárs, az Északi Főműhelyben tartott országos termelési értekezleten

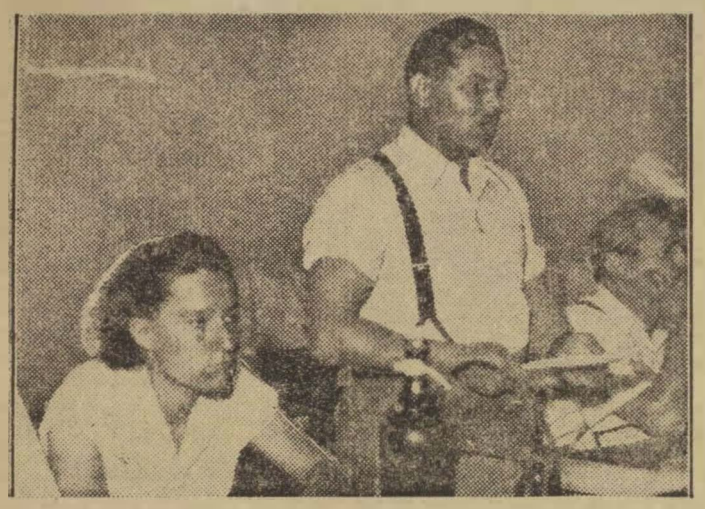

A vasutunk szocialista átalakitását a Párt vezetésével hajtjuk végre és ezen a területen is felhasználjuk a hős szovjet vasutasok példáját és útmutatását — mondotta Horváth elvtárs az „500-as" értekezleten. A képen balról jobbra Nagy Piroska, az első női mozdonyfütő, mozdonyvezetőjelölt, Horváth János elvtárs, Gáspár Sándor elvtárs, főtitkár.

(Lapzár'a után érkezett.) Május 26-án az ország minden részéből összegyültek a vasutasok, mintegy 500-an, hogy megbeszéljék a Pártunk által elindított „500 kilométeres"-mozgalom tapasztalatait és azokat a feladatokat, amelyek a mozgalom kiszélesitésében, a hibák kiküszöbölésében hárulnak a vezető tényezőkre és a dolgozókra.

A nagyjelentőségü értekezleten megjelent *Bebrits* Lajos elvtárs, közlekedés- és postaügyi miniszter, *Prieszol* József elvtárs, közlekedési államtitkár, *Csanádi* György elvtárs, az Államvasutak vezérigazgatója, a Vasutas Szakszervezet és a szakszolgálat vezetői.

Az értekezleten *Gáspár* Sándor elvtárs, a Vasutas Szakszervezet főtitkára elnökölt. Elnöki megnyitójában üdvözölte a megjelenteket, majd a Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozásával kapcsolatos határozatoknak döntő fontosságáról beszélt. Felhivta a vasutas dolgozókat, hogy a hatalmas Szovjetunió vezette béketábor ügyéért, Pártunk és a *Rákosi* elvtárs tanításának felhasználásával harcosan szállnak sikra, hogy megakadályozzuk az imperialista uszitók háborús terveit.

Hangsúlyozta, hogy a magyar vasutasságnak milyen fontos szerep jut a termelés frontján a béke megvédésében és abban, hogy mindazokat a határozatokat, amelyeket a szabadság, a függetlenség, a világ népeinek felszabaditása, a béke megvédése nagy ügyéért hoztak a végrehajtóbizottsági ülésen, a maga erejével segitse megvalósitani.

Gáspár elvtárs beszéde további során felhivta az értekezlet résztvevőit arra, hogy kritikájukkal és önkritikájukkal segitsék elő az értekezlet sikerét, hogy jól kiértékelve a mozgalom eredményeit és hibáit, még hathatósabban mozditsák elő a mozgalom kiszélesitését, a várható megtakaritást, amellyel jelentékeny mértékben járulunk hozzá nemzetgazdaságunk megerősödéséhez, a szocializmus épitéséhez.

A szocialista épitésben Pártunk vezetésével, a Szovjetunió gazdag tapasztalatait felhasználva, épitjük a szocializmust

Ezután *Horváth* János elvtárs, a Vasútpolitikai Osztály vezetője tartotta meg beszédét.

Horváth elvtárs beszéde elején vázolta a nemzetközi helyzetet, amelyet az erőviszonyok eltolódása jellemez a Szovjetunió vezette antiimperialista tábor javára. A Szovjetunió nemzetközi tekintélye és súlya döntő mértékben megnövekedett.

— A háború utáni évek bebizonyitották — mondotta *Horváth* elvtárs hatalmas lelkesedéstől kisérve, — hogy a nemzetközi politikában a Szovjetunió nélkül és ellenére nem lehet dönteni. A sztálini békepolitikának következményeképpen

a dolgozók tiz- és százmilliói szállnak harcba a háborús gyujtogató, imperialista hatalmakkal szemben.

A továbbiakban arról beszélt, hogy a népi demokratikus országok az utóbbi esztendőben minden tekintetben megszilárdultak a Szovjetunió segitségével és biztos támaszai az imperialistaellenes blokknak.

Hangsúlyozta *Horváth* elvtárs, hogy a népi demokratikus országok eredményeiket és megszilárdulásukat a Szovjetunió segitsége mellett az erős kommunista pártok irányitásának, vezetésének köszönhetik, majd részleteiben is ismertette a nemzetközi és belpolitikai helyzetet.

— A szocialista épitésben nem járunk kitaposatlan utakon — folytatta *Horváth* elvtárs —, hanem a Szovjetunió gazdag tapasztalatait felhasználva, a Szovjetunió példái nyomán épitjük a szocializmust.

A vasutunk szocialista átalakitását a Párt vezetésével hajtjuk végre és ezen a területen is felhasználjuk a hős szovjet vasutasok példáját és útmutatását.

Elmondotta *Horváth* elvtárs azt is, hogy milyen gyakorlati segitséget kapott a magyar vasutasság a hatalmas Szovjetuniótól a Pártunk kezdeményezésére és *Pányin* elvtárs közvetlen segitségével megszervezett és februárban megindult „500 kilométeres"-mozgalomban. Az irányvonatok bevezetésénél, a kocsifordulók csökkentésénél, a sztahánovista újitások gyakorlati felhasználásánál s általában a szocialista munkaverseny minden területén éreztük a baráti Szovjetunió támogatását.

Horváth elvtárs ezután részleteiben ismertette az „500 kilométeres"-mozgalom eddigi eredményeit és kiemelte, hogy a fiatal mozgalom teljesitménye reven az elmúlt

három hónap alatt közel hárommilliót takaritottunk meg nemzetgazdaságunknak,

ami mozdonynapokban kifejezve, 10.261 mozdonynap megtakaritást jelent.

— Az „500 kilométeres"-mozgalomnak azért van különös jelentősége, mert nemcsak egy szolgálati ágnak: a fütőháznak mozgalma, hanem az összes szakszolgálatnak mozgalma kell, hogy legyen.

A mozgalom hiányosságai

Horváth elvtárs ezután rátért a mozgalom hiányosságaira és bevezetőben elmondotta, hogy a mozgalom egyik fő hiányossága éppen abban áll, hogy kényegében lekorlátozódott a vontatási szolgálat mozgalmává. A mühelyek, a forgalmi, kereskedelmi szolgálat, a pályafenntartás szerepe az „500 kilométeres"-mozgalomban igen jelentős és nélkülözhetetlen.

— A másik hiányossága, hogy a vontatási szakszolgálat, a müszaki vezetők nem ismerték fel a mozgalom döntő, átütőerejü jelentőségét és

nem dolgozták ki a mozgalomban való részvétel müszaki feltételeit.

Az „500-as"-mozgalom továbbfejlesztésében hibát követtek el egyes pártszervezeteink és szakszervezeti csoportok, amelyek nem folytatták széles, minden vasúti dolgozóra kiterjedő politikai felvilágositó munkát.

— Az „500-as"-mozgalom másik hiányossága — mondotta a továbbiakban *Horváth* elvtárs —, hogy nem tudtuk kellően összekapcsolni a „2000 tonnás"-mozgalommal. Nagy jelentősége van annak, hogy összekapcsoljuk a két mozgalmat, hogy úgy szervezzük meg a munkát, hogy

az „500-as" vonatok túlsúlyt vigyenek és hogy a túlsúlyos vonatok „500-asok" legyenek.

A „2000 tonnás"-mozgalom még meg sem közelitette azt a pontot, hogy már tovább nem lehet fejleszteni.

— Még egy hiányosságról kell beszélnünk — mondotta —, ez az igazgatósági, fütőházi és az úgynevezett gépsovinizmus. Az „500-as"-mozgalomnak igen komoly akadályozója az a nézet és az a szokás, amely abban jut kifejezésre, hogy egy mozdony ne menjen át az egyik igazgatóság területéről a másikra, hogy egyik mozdony a menetileg ne kerüljön az egyik fütőház úgynevezett hatósugarából a másikba, hogy egy mozdonyra mindig ugyanaz a mozdonyvezető kerüljön.

Ezek a jelenségek, megnyilvánulások kerékkötői a mozdonyok gazdaságos kihasználásának, akadályozzák a mozdonyok évi kilométerteljesitményének növekedését. Az ellenségnek az az érdeke, hogy minél előbb legyen az igazgatósági, fütőházi sovinizmus, mert ez akadályozza a mozgalmat. Az ellenségnek érdeke, hogy meggátolja az „500-as-mozgalom" kiszélesedését, hogy meggátolja a szovjet sztahánovista munkamódszerek bevezetését.

— Mindazok a hiányosságok, amelyek megmutatkoztak e rövid idő alatt az „500 kilométeres"-mozgalomban, az ellenség malmára hajtják a vizet. Ezekből a hiányosságokból táplálkozik az ellenség. Ezek mögött a hiányosságok mögött nem véletlenségek húzódnak meg, hanem — az ellenség keze.

A pártszervezeteinknek a szakszervezetnek, de a szakvonali vezetőknek is döntő feladatuk, hogy leleplezzék az ellenséges megnyilvánulásokat a dolgozók előtt és harcra mozgósitsák a dolgozókat az ellenség mesterkedéseivel szemben.

Eredményeinket és hiányosságainkat mérlegelve, megállapithatjuk, hogy ismerjük azokat a tényezőket, amelyek az „500 kilométeres"-mozgalom továbbfejlesztésénél és kiszélesitésénél döntő befolyással birnak. Most az a feladatunk, hogy az eddigi utat — amelyet három hónap alatt megtettünk —, Pártunk vezetésével, a szovjet vasutasok példája nyomán kiértékelve, meghatározzuk, mik a tennivalóink a jövőben.

Az „500"-as mozgalom az őszi csúcsforgalom előkészitését is jelenti

Ezután *Horváth* elvtárs elmondotta, hogy az ötéves terv egyre sikeresebb megvalósitása, iparunk fejlődése, a munkaverseny által egyre növekvő termelés úgy az iparban, mint a mezőgazdaságban azt jelenti, hogy mind nagyobb feladatokat kell ellátni a szállitás területén és a közlekedésnek nemcsak lépést kell tartania az egyre növekvő termeléssel, hanem állandóan meg kell előznie az ipar és mezőgazdaság fejlesztési ütemét és fejlődését.

— Ennek elérésére elsősorban a mozdonyok kihasználását kell megjavitani — folytatta *Horváth* elvtárs. A pártszervezeteinknek élen kell járni valamennyi szakszolgálati ágban és minden vasutas dolgozónak — átfogó politikai felvilágositó munkával — meg kell magyarázni az „500 kilométeres"-mozgalom döntő jelentőségét.

A szakszervezetnek munkája középpontjába kell állitani az „500-as" mozgalmat és a maga vonalán szervezni, támogatni, hogy minél szélesebb mozgalommá nőjjön ki.

Az „500 kilométeres"-mozgalom tulajdonképpen az őszi csúcsforgalom előkészitését is jelenti. Ebben az esztendőben az őszi csúcsforgalom olyan feladatok elé állitja a vasút dolgozóit, amilyen feladatok előtt a magyar vasutasok még nem állottak. Az egyre fokozódó ipari termelés és a kiváló terméskilátások, amilyen még szintén nem volt Magyarországon, meg fogják követelni, hogy a kocsiforduiót leszoritsuk szükség esetén és a gazdaságosság szemelőtt tartásával, a tavaly őszi legkisebb alá, 3.8 nap alá. Ezt a feladatot a „2000 tonnás"- és az „500 kilométeres"-mozgalom továbbfejlesztése és összekapcsolása nélkül elérni úgyszólván lehetetlenség.

— Az őszi forgalom megköveteli, hogy összekapcsoljuk a „2000-es" és az „500-as" irányvonatokat valamint a menetsebesség növelését. Ez nem lesz kis feladat. Ezt a feladatot csakis a politikai osztályok, a pártszervezetek, a szakszervezet, a müszaki vezetők és valamennyi vasutas dolgozó együttes munkájával tudjuk megvalósitani, melynek előfeltétele a politikai megyőzés és tudatositó munka, valamint a müszaki feltételek megteremtése.

Horváth elvtárs ezután rátért azokra a konkrét kérdésekre, amelyek a mozgalom továbbfejlesztésének alapkérdései s amelyek egyaránt vonatkoznak a Párt, a szakszervezeti és a szakmai funkcionáriusokra.

A Párt és *Rákosi* elvtárs vezetésével minden bizonnyal frontáttörést fogunk elérni a vasútnál is a termelékenység és a sztahánovista módszerek bevezetése terén — *fejezte be a Párt és Rákosi elvtárs lelkes éljenzése közepette beszédét Horváth elvtárs.* — Le fogjuk győzni azokat a reakciós *„határőröket"*, akik a régi normák határán őrködnek és görcsösen ragaszkodnak a régihez. A Szovjetunió vasutasainak példája nyomán nálunk is meg vannak már azok az élenjáró vasutasok, akik bebizonyitották saját munkájukkal, hogy kitünően lehet a mi viszonyainkra is alkalmazni a szovjet módszereket. Az uj szocialista munkamódszerek bevezetése uj vasutast, ujtipusu embert formál. Vannak már ilyen ujtipusu embereink, akik a Párt vezetésével egyre inkább kapcsolják be munkatársainkat a sztahánovista munkamódszerek alkalmazásába. Ezek a mi biztositékaink arra, hogy sikeresen fogjuk megoldani az előttünk álló feladatokat, hogy sikeresen fogjuk átalakitani vasutunkat szocialista vasúttá. Előre a Párt és *Rákosi* elvtárs vezetésével a szocialista épités útján!

Horváth elvtárs beszéde után *Gáspár* elvtárs ismertette az országos termelési értekezletnek küldött táviratokat. Üdvözlő táviratot küldött a MÁV Hidépitő NV, a MÁV Északi Főmühely, a Dunakeszi Járműjavitó NV, Szolnok állomás, a Kelenföldi Osztálymérnökség, Pécs Fütőház, Pécs Forgalmi dolgozók, az Istvántelki Járműjavitó NV, a Dombóvári Fütőház, a Budapest Déli Fütőház, a Miskolci-, a Ferencvárosi Fütőház, a Debreceni Járműjavitó NV, Kálkápolna és Debrecen állomás, melyeket nagy lelkesedés közben vettek tudomásul az értekezlet résztvevői.

Hozzászólások

A táviratok felolvasása után számos hozzászólás következett, amelyekkel a dolgozók előbbre vitték a mozgalom ügyét.

Lengyel József elvtárs sztahánovista mozdonyvezető, az első „500 kilométeres"-vonat továbbitója elmondotta, hogy nem tudták volna a szovjet vasutasok példája nyomán elindított mozgalmat ismert sikereihez elvezetni, ha a Párt és a szakszervezet nem segitette volna.

— Találkoztunk olyan problémákkal — mondotta többek között *Lengyel* elvtárs, —, amelyet nem tudtunk megoldani, ekkor

Vasútpolitikai Osztályunk segitségét kértük és támogatásukkal jutottunk el oda, hogy mai eredményeinket felmutathatjuk s amelyek fényesen igazolják, hogy a magyar vasutasság jó úton halad és megértette Pártunk és Rákosi elvtárs szavait.

Lengyel elvtárs ezután ismertette az „500-as mozgalom" eredményeit és azt, hogyan vatósitották meg a mozgalom kiterjesztését. Beszámolt a hiányosságokról. Elmondotta, hogy kérték a Politikai Osztályt, hogy töröljék el az igazgatósági határokat azért, hogy a mozgalmat úgy tudják szélesiteni, mint a Szovjetunióban.

Tóth III. János elvtárs, Kossuthdijas sztahánovista mozdonyvezető felszólalásában hasonlóan beszámolt tapasztalatairól és hangsúlyozta, hogy az eddig elért jó eredményeket a Párt útmutatásának és a hős szovjet mozdonyvezető, Pányin elvtárs tapasztalatátadásának köszönheti.

Prieszol József elvtárs elismerését fejezte ki a 2000 tonnás és az 500 kilométeres mozgalom résztvevőinek, akik a vasút területén is bevezették a szocialista munkamódszereket és sorra megdöntötték a régi normákat. Vannak azonban még ma is régi normák, amelyeket meg kell dönteni s akadnak még ellenségek, akik meg akarják akadályozni a mozgalom kifejlődését. Ezek ellen haladéktalanul fel kell venni a legkiméletlenebb harcot.

Ezután *Bebrits* Lajos elvtárs, közlekedésügyi miniszter szólalt fel. Hangsúlyozta: az idei terméskilátások olyan biztatóak, hogy

ebben az esztendőben az ősznél jóval korábban elkezdődik a vasút csúcsszállitási ideje.

Már az áprilisi és májusi forgalom egyes napjain is túlhaladták a tavalyi őszi csúcsforgalmat. A miniszter ezután vázolta a vasút hatalmas szállitási feladatait. Bizonyosra vesszük — mondotta —, hogy az „500 kilométeres"-mozgalom kifejlődésével ezt a feladatot is sikerrel oldjuk meg.

Az értekezlet határozati javaslatot fogadott el, amelyet lapunk másik helyén közlünk olvasóinkkal.

Ezután került sor az „500 kilométeres"-mozgalom élenjáróinak diszoklevéllel történő kitüntetésére amelyet a K. P. M. I. Vasúti Főosztály Háromszög Bizottsága nevében Horváth elvtárs nyujtott át a mozgalomban kitünt 30 kiváló dolgozónak nagy ünneplés közben.

Az értekezlet résztvevői táviratilag üdvözölték *Rákosi* elvtársat, a Szovjetunió hős vasutasait és *Apró* elvtársat, a Szaktanács főtitkárát.

Az értekezletet az Internacionálé hangjai zárták be.

A vasutas dolgozók tanulmányozzák az országos értekezlet határozatát és valósitsák meg, mélyitsék el a mozgalmat saját munkaterületükön, hogy hozzájáruljunk hazánkban a szocializmus minél előbbi felépitéséhez.

Éljen forradalmi ifjúsági szövetségünk tanitómestere,
a magyar dolgozó ifjúság legjobb barátja, a mi drága Rákosi Mátyásunk!

Mit tapasztaltunk a SZOT határozata után a MÁV Északi Járműjavítóban

„Az éberség ott alszik el, ahol nem lehet a hibákat, bajokat szóvátenni. A belső demokrácia megerősödése, a kritika és önkritika alkalmazása, a harc a bürokrácia ellen és az éberség kérdései mind összefüggnek, kölcsönhatásban állnak egymással és — magával a termeléssel is."
(Rákosi Mátyás elvtárs február 10-én mondott Központi Vezetőségi beszámolójából.)

Rákosi elvtárs február 10-én a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségi ülésén mondott beszámolójában hangsúlyozta, hogy „... *őrizkedni kell attól, hogy a munkánk a termelés csökkenésével, vagy a termelésre irányított figyelmünk csökkenésével járjon*". A SZOT legutóbbi határozata hasonlóan felhívta a figyelmünket az ellenőrzés döntő fontosságára.

Az elmult napokban a reggeli órákban vizsgálatot tartott a szakszervezet és a szakszolgálat a SZOT határozatával kapcsolatban, hogy felderítse a főműhely hiányosságait és felfedje a hibákat.

Baj van az éberség körül

A bizottság május 15-én reggel 6 óra 45 perckor az üzem kapuján keresztül minden akadály, illetve ellenőrzés vagy igazoltatás nélkül jutott be a főműhelybe. Amikor az üzemi bizottságnál és a vállalat műszaki igazgatójánál felvetették az éberség hiányát, meglepő közönyösséget tanusítottak. A műszaki igazgató mosolyogva jegyezte meg, hogy

a miniszter elvtárs is hasonlóan jutott be az üzembe.

Jellemző volt a főműhely dolgozóinak éberségére, hogy a bizottság egész napos ottléte alatt csak a délutáni órákban, egyetlenegy esetben igazoltatták őket, holott az egész üzemet bejárták és számtalan felvilágositást szereztek.

Az Üzemgazdasági Osztályon nyilvántartott utalványozott és egyezményes idő hányadosa nem a nyilvántartott teljesitményszázalékot adta, hanem eltérő százalékot, úgyhogy azt lehetett hinni, hogy a dolgozó a megdolgozott munkánál kevesebb fizetést kaphat. Csak az ellenőrző osztály és bérelszámoló adatai igazolták, hogy az Üzemgazdasági Osztály adatai hibásak.

A hibás adatok persze azt eredményezték, hogy az üzem átlagos teljesitményszázalékát is helytelenül adták meg.

Fehérvári József esztergályosról kiderült, hogy az üzemi háromszög által róla felterjesztett Sztahánov-kérdőív adatai helytelenek. A kérdőíven a januári teljesitményében végzett munkaideje 154 óra, a februári 242 óra.

A valóságban azonban januárban 145 órát, februárban pedig csak 16 órát dolgozott teljesitményben.

A felajánlások és egyéni versenyzők nyilvántartásának vizsgálatánál például feltűnt, hogy a legnagyobb osztályban: a mozdonyszereldében, *600 dolgozó közül mindössze 85 dolgozó tett egyéni felajánlást* május 1-re, vagyis a dolgozók 14.2 százaléka.

Ugyanakkor a VIII/A esztergaműhely 132 dolgozója közül 122 tett felajánlást, tehát a dolgozók 92.4 százaléka. Megállapithatóvá vált tehát, hogy ahol az osztályvezetők jól viszonyultak a dolgozókhoz, ott a munkaverseny, a kezdeményezés és a szervezés eredményes munkát mutat fel.

Az Ellenőrző Osztályon megkérdezte a bizottság *Bódis* Ferenc osztályvezetőt, hogy milyen időközönként tartanak ellenőrzést. A felelet az volt, hogy csak konkrétum esetén tartanak ellenőrzést. Öntevékeny ellenőrzést nem kezdeményeznek, bár feladatkörükbe tartozik.

Babi művezető nem fordit kellő gondot a dolgozók szerszámutánpótlására.

A sztahánovistáknak javasolt dolgozók közül *Lukács* István, *Kovács* Sándor és *Gula* István esztergályosoknak a kiküldött okleveleket nem adták át. Nevezettek brigádban dolgoztak, a munkafázisokat felbontották és megosztották egymás között, azonban az utalványon szereplő normaárakat nem bontották fel, hanem

a hónap végén megosztoztak.

Ezenkívül *Lukács* esztergályos elszámolt 19 óra olyan munkát, amit el sem végzett, illetve más csoport (Besenyei-csoport) dolgozói végeztek el. A padjára jelzett munka nem is volt elvégezhető.

Az illetéktelen utalvány elszámolásában *Lukácsi* Gyula főtiszt és *Veréb* Ferenc művezető is hibás, mert a munkautalványon nem jegyezték elő a munka átvételét és befejezését. Feltehető, hogy az utalványon a dolgozó neve nem szerepelt, mert igy vált az lehetségessé, hogy illetéktelenhez kerüljön.

Akik csak olyan normát fogadnak el, mellyel 150%-ot tudnak elérni

A főműhelyben három dolgozó, a XIV/A osztalyban névszerint *Mató, Kiss* és *Galambos* géplakatosok csak olyan normákat akarnak elfogadni, amelyekkel maximálisan 150 százalékot tudnak elérni.

Sziklai Nándor csoportvezető e három dolgozó végzett munkájáról kiadott utalványok egy részét

eltette a fiókjába és csak 106 százalékot számolt el.

A vizsgálat kideritette, hogy *Sziklai* tudatosan nem számolta el a dolgozók jogos, megdolgozott munkaidejét, mert arra számitott, hogy a dolgozók követelésére a normások felemelik az árakat.

A bizalmi-hálozat működése sem kielégitő, amit mi sem bizonyit jobban, hogy a legutóbb megtartott termelési értekezleten a dolgozóknak csupán 20—30 százaléka volt jelen, sőt a bizalmiak jártak élen az időelőtti eltávozásban.

Bánhidi személyzeti osztályfőnök április havi túlóradija meghaladta az 500 forintot. A vállalatvezető utasitotta, hogy a munkát úgy ossza be, hogy ilyen nagyösszegű túlóradij a jövőben ne fordulhasson elő.

A hosszúlejáratú versenyszerződésekkel kapcsolatban megállapitható, hogy az Északi Főműhelyben az általános szakszolgálat által kiadott járműjavitók egymásközötti versenyén kivül semmit sem talált a bizottság. Az üzemen belül vándorzászló van rendszeresitve. Jelenleg a IV/A osztályon, de az osztályok között nincs meg a párosverseny kihivás.

A vizsgálat tapasztalata azt mutatta, hogy a volt üzemi bizottsági titkár leváltása óta javulás mutatkozik, de még sok kiküszöbölni valója van az Északi Járműjavitó NV dolgozóinak.

Használják fel az Északi Főműhely dolgozói munkájuk megjavitásánál *Rákosi* elvtárs tanitását, hasznositsák a kritika-önkritika eszközét és okuljanak a SZOT határozatából munkájuk megjavitása, a visszaélések, a liberalizmus, a bércsalások leküzdése érdekében indított harcukban.

Az „500-as" termelési értekezlet határozata

Pártunk Központi Vezetőségének január 21-i határozata szellemében megtartott „500 kilométeres mozgalom" értekezletének résztvevői megállapitjuk, hogy 1950 februárjától az 500 km-es mozgalom megindulása óta évtizedes technikai normákat döntöttünk meg és ötéves tervünk sikerét a magunk területén az 500 km-es mozgalom megindításával hatékonyan elősegitettük.

A Párt irányitásával, a hős szovjet vasutasok élenjáró munkamódszereinek alkalmazásával, a nálunk járt kiváló sztahánovista mozdonyvezető, Panyin elvtárs útmutatása segitségével, támaszkodva a pártszervezetekre, a vasút területén is döntő módon áttörtük a termelés frontját.

Megváltozott a vasutas dolgozók viszonya a munkához. E megváltozott viszonyt tükrözik a 2000 tonnás és 500 kilométeres mozgalomban elért eredmények is. E két sztahánovista vasutas-mozgalom anyagi megtakarítása az elmult 9 hónap alatt több mint 6 millió forint értékkel gyarapitotta népgazdaságunkat. Az anyagi megtakarítás mellett e sztahánovista vasutas-mozgalmak még azt eredményezték, hogy megnövekedett a kollektiv munkaszellem a vasúton, fokozódott az egyéni felelősségérzet, kiszélesedett a versenymozgalom, kialakuloban van a mult elnyomott és megtört vasutasával szemben hazáját, Pártját, a nagy Szovjetuniót szerető szocialista vasutas tipusa.

Az eredmények mellett vannak hiányosságok is. Az 500 km-es mozgalom terén, a fűtőházak részéről a régihez való csökönyös ragaszkodással, ugyanúgy igazgatósági sovinizmussal, szervezési hibákkal.

Pártunk Központi Vezetősége januári határozata értelmében látunk hozzá az 500 km-es mozgalom hibáinak kiküszöbölésehez. Harcolunk a munkafegyelem megszilárditásáért, a normalazitók, bércsalók ellen. Fokozottan tömörítjük a vasutas dolgozókat Pártunk, Rákosi elvtárs köré, elmélyitjük szeretettünket, ragaszkodásunkat a hős szovjet vasutasok, a szovjet nép iránt. Mindezek megvalositása érdekében a következőket határozzuk el:

1. Nagy elegysúlyú vonatok továbbitása egyik legfontosabb belső tartaléka a szállitási terv teljesitésének, ezért a 2000 tonnás mozgalmat az 500 km-es mozgalommal összekapcsoljuk és igy biztositjuk a népgazdaság termékeinek gyors és biztos szállitását. Ezért vállaljuk, hogy augusztus hó 1-ig minden 2000 tonnás vonatot 500-as brigádgéppel fogunk továbbitani. Vállaljuk, hogy az 500 km-es és 2000 tonnás mozgalom összekapcsolásával az eddigi megtakarításokat augusztus hó 1-ig 4 és félmilió forinttal megnöveljük.

2. Az 500 km-es mozgalomban való részvétel műszaki feltételeit normahaszonkilométer alapján 1950 június 1-ig kidolgozzuk.

3. Az 500 km-es mozgalomban jelenleg mozdonyainknak mintegy 25 százaléka vesz részt. Augusztus hó 1-éig mozdonyainknak 45 százalékát beszervezzük az 500 kilométeres mozgalomba. Az egyéni és brigádban versenyzők számát politikai felvilágositó munkával 3127 dolgozóról 5000 dolgozóra emeljük.

4. 1950 július hó 1-re a forgalmi és a vontatási szakszolgálat dolgozói vállaljuk, hogy a vonatkisérőket, valamint a mozdonyvezetőket és fűtőket úgy vezényeljük, hogy azok egy állandó komplex brigádot alkossanak.

5. A kereskedelmi szakszolgálat dolgozói vállaljuk, hogy mindazokkal a szállitható vállalatokkal, amelyeknek napi kocsirakodása a 30 kocsit eléri és eddig irányvonatok képzésébe nem voltak beszervezve irányvonatokat képző szerződést kötünk augusztus hó 1-ig. Vállaljuk, hogy a kirakó felet a feladást követő egy órán belül értesitjük. Vállaljuk továbbá, hogy a darabáru vonatok gyors kiszolgálására komplex brigádokat szervezünk.

6. A műhelyek dolgozói vállaljuk, hogy járműveinket olyan minőségi munkával javitjuk ki, hogy minden javitásból kikerült mozdony alkalmassá váljék az 500 km-es és a 2000 tonnás mozgalomban való részvételre és minden javitásból kikerült kocsi alkalmassá váljék minőségi áruk továbbitására.

7. A forgalmi szakszolgálat dolgozói 1950 július hó 1-én kiadjuk és augusztus hó 1-én bevezetjük az F. 2. sz. Utasitás pótlékat, mely lehetővé teszi a tehervonatok sebességének növelését és az állomásokon való áthaladását új munkamódszerekkel biztositjuk.

8. A forgalom, állomási, rendezőpályaudvari és vonatkisérő dolgozók a vontatási dolgozókkal komplex-brigádba tömörülünk a tolatómunka gyors és biztos elvégzése érdekében. Minden szolgálat megkezdése előtt szocialista munkaverseny-szerződést kötünk.

9. A forgalmi szolgálat dolgozói július hó 15-ig vállaljuk, hogy az 500 km-es mozgalomban az eddigi üres gépmenetek számát olymódon csökkentjük, hogy Állandóan szem előtt tartjuk az 500 km-es vonatok érkezését. Ehhez mérten készitjük elő az induló vonatok indítását és ezzel biztositjuk, hogy az 500 km-es mozdonyok a forduló állomáson öt óránál többet nem tartózkodhatnak. A forgalmi szolgálat dolgozói vállaljuk, hogy az 500 km-es vonatokat percnyi késés nélkül fogadjuk és indítjuk.

10. A pályafenntartási dolgozók vállaljuk, hogy a lassujeleket minimálisra csökkentjük. A pályafenntartási munkákat augusztus hó 1-ig nagyméretekben befejezzük.

Tudjuk jól, ha munkánkat összhangoljuk és mindenki a maga területén maradéktalanul elvégzi a ráháruló feladatokat, akkor komoly eredményeket érhetünk el. Több és jobb munkával a termelés terén elért újabb eredményekkel válaszolunk ellenségeinknek. A hibák feltárásával, az ellenség kiméletlen leleplezésével harcolunk határozataink maradéktalan végrehajtásáért. Munkánkban fokozott mértékben kell használnunk Pártunk éles fegyverét a kritika és önkritikát, hogy termelésünket megjavitsuk. Pártunkat megerősitjük. Tudjuk, hogy hazánk gazdasági helyzetének megszilárdításával, az ellenséges erők felszámolásával, a munkásosztály nemzetközi felszabadító harcát, az egész haladó emberiség békéért folyó küzdelmét támogatjuk.

Mai értekezletünk határozatai már az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolitását készitik elő. Népgazdaságunk fejlődése eredményeként a magyar vasút előtt soha nem ismert hatalmas feladatok állanak. A gyárakban, üzemekben a munkaversenyek következtében egyre több áru készül, a dolgozó parasztság odaadó munkája révén nagyszerű termáseredményre számithatunk. Mind az ipari, mind a mezőgazdasági termények elszállitása nagy részt a mi feladatunk. Ezért kell kellőképpen felkészülni az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolitására.

Több teljesitményünkkel, a munkafegyelem megszilárditásával juttatjuk kifejezésre dolgozóink elszántságát a béke megőrzésére és határtalan szeretetünket a világbéke őre a nagy Szovjetunió a békéért folyó harc lángeszű vezetője, a nagy Sztálin és legjobb magyar tanitványa, Rákosi elvtárs iránt.

Éljenek példaképeink a hős szovjet vasutasok!

Éljenek sztahánovistáink a szocialista vasút épitői!

Éljen győzelmeink szervezője a Magyar Dolgozók Pártja

Éljen forrón szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs!

Éljen a hazánkat felszabaditó nagy Szovjetunió!

Éljen népünk nagy barátja, a világbéke őre, a bölcs Sztálin!

Munkánkban van javitanivaló éppen elég,

megkeressük a hibákat és ki is javitjuk

Önkritika nélkül nem lehetséges a Párt, az osztály, a tömegek helyes nevelése — tanitja *Sztálin* elvtárs.

Az önkritika szükségesebb, mint valaha. Pártunk nagy feladatokat vállalt, amelyeket csak úgy oldhatunk meg, ha tisztán látjuk és tudjuk a hibáinkat, — mondotta február 10-i beszédében *Rákosi* elvtárs.

Munkánkat mindenkor, mindenütt Pártunk irányitásával, vezetésével végezzük.

RÁKOSI ELVTÁRS FEBRUÁR 10-I BESZÉDE NYOMÁN felülvizsgáltuk üzemi bizottságunk munkáját reszortonként. Általában üzemi bizottságunk jó munkájának alapköve a bizalmi hálozat kiépitése és müködése. Ezen a téren bizony sok hiányosságot tapasztaltunk. Nem volt meg a rendszeres kapcsolat az üzemi bizottság és a bizalmiak között. Ezenkivül bizalmi hálózatunk sem volt teljes egész az állandó változások miatt, de ezenfelül mi sem igyekeztünk azt kiegésziteni. Ha ez hiányzik, adva van: hiányos a bizalmiak munkája. Tehát nincs meg a kellő irányitás, ellenőrzés. Ilyen hiányosságokkal jó munkát végezni nem lehet.

Észrevettük ezt a hiányosságot az üzemi bizottság reszortjainak minden egyes vonalán belül. Például a sztálini müszak alatt 196 százalék állagteljesitményt értünk el s az utána következő időkben csökkent az egyéni versenyzők száma. Ugyszintén csökkent a teljesitmények százaléka. A mühelyek közötti verseny hanyatlóban van. Ezeknek az oka mind az volt, hogy a sztálini müszak eredményei alapján önelégültség mutatkozott üzemi bizottságunkon belül. *Rákosi* elvtárs beszéde mutatott rá élesen ezekre a hiányosságokra. Azóta a minőségi munka szem előtt tartásával termelésünk százalékos aránya 135 százalékról 150 százalékra emelkedett. Egyéni versenyzőink száma 940-ről 1400-ra szaporodott. Megindult a mühelyek közötti verseny.

Gépkocsivezetőink megindították a 100.000 km-es mozgalmat, melynek keretén belül tekintélyes összeget takarítunk meg nemzetgazdaságunk számára. Lelepleztük a normaccsalási kisérleteket. Például *Harcos* Emil hognár úgy kisérelte meg a csalást, hogy egyik munkára 60 százalékot számolt el, mert tudta azt, hogy 80 százalékot ki kell fizetni, a masik munkára 150 százalékot irt. Igy akarta becsapni a munkásosztályt, a vállalatot és munkatársait. Több ízben tekintélyes vállalatunk fegyelmi bizottsága elbocsátotta.

Sokszor előfordult az a kisérlet, hogy a megkapott időt (természetesen levésült időről van szó) nem tudják 200 százalékra teljesiteni, pótidőt kérlek. Tehát igy kisérletek meg a normacsalást. Vagy pedig selejtkészitéssel igyekeztek nagyobb százalékot elérni, mint például *Szabó* Gergely kovács, aki 10 forint pénzbüntetést kapott.

Rákosi elvtárs beszéde után a hiányosságainknak felismerése mutatta meg azt, hogy rossz volt a bizalmiakkal való foglalkozás. Hozzáláttunk a hiba kijavitásához. Leellenőriztük a bizalmiak munkáját s ezekben az mutatkozott meg, hogy nincs meg a szoros kapcsolat az üzemi bizottság és a bizalmiak között. Ezután rendszeres resszortértekezleteket tartunk a bizalmiak bevonásával. Velük tárgyaljuk meg a hiányosságokat, a hibák kiküszöbölését és azoknak módját. Eredmény az, hogy a munkafegyelmünk javult a normacsalási kisérletek csökkentek és a párosverseny-mozgalom mind szélesebb terjedelemben fokozódik.

ÜZEMI BIZOTTSÁGUNK megtárgyalta a párosverseny-mozgalom kiszélesitését, amelyből megállapitottuk, hogy a párosverseny-mozgalmunk teljesen ellaposodott s ezért elsősorban mi vagyunk a felelősek. E hiányosság felismerése után a mühelybizottsági titkárokkal átbeszéltük a részletfeladatokat, termelési felelősünk összehivja az Ujitó és Élmunkás Kör-t, a mühelybizottságok titkárai, a bizalmiak és igy összes aktiváink cselekvően kiveszik részüket a párosverseny-mozgalom kiszélesitéséből és tudatositásából.

Propaganda vonalon nem tudatositottuk eléggé az elért eredményeket, a hiányosságokat. Nem hivjuk fel az elvtársak figyelmét a hibák kijavitására. A versenyirodával *Kocsis* Lajos propagandista nem tartotta a szoros kapcsolatot és mi is megfeledkeztünk azzal, hogy az eredményeket és hiányosságokat mi tudjuk és ez elég is. Ez is döntő hiba volt a munkánkban. Hogyan érjenek el elvtársaink jobb eredményt, hogyan javitsák a hiányosságokat, ha nem tudatositjuk? Ma már az aktivák bangos bemondókon, falitáblákon keresztül az elvtársak minden eredményről tudatositva vannak. De még ma is kevesen vagyunk tudatositva a hiányosságok és ezt a hibát sürgősen ki kell javitani. Kijavitásukat a következő képpen fogjuk elvégezni:

Minden egyes mühelyben felállitjuk a mühelyi faliujságot, amibe elvtársaink beirják észrevételeiket, a hiányosságokat és ezen keresztül javitjuk meg a munkánkat. Ez ma teljesen ellaposodott s ezért az üzemi bizottság a felelős. Nem tudatositotta a faliujság jelentőségét kellőképpen. Ugyszintén nem tudatositotta a sajtó jelentőségét sem. Ennek eredménye az, hogy például a kocsszekrénymühely dolgozóinak 60 százaléka fizet elő nem beszélve a szellemi munkavállalókról, akiknek harmine százaléka fizet elő valamelyik lapra. Ezt a hiányosságot tervszerüen, kellő felvilágositó munkával kivánjuk a jövőben megoldani.

NEM GYAKOROLTUNK KELLŐ ELLENŐRZÉST, nem segitettük konkrétan, tanácsokkal, iránymutatással aktiváinkat. Ma minden resszortfelelős rendszeres értekezletet tart, ezen keresztül közösen beszélik át a feladatokat, hoznak határozatot és ellenőrzik, hogy a határozatok hogyan lettek végrehajtva. Ennek eredményeként javult meg a munkánk Rákosi elvtárs beszéde óta.

Még ma is hiba az üzemi bizottságokon belül, hogy egy-egy resszort kitárgyalásánál nem szólnak az elvtársak konkrétan hozzá a kérdésekhez, nem tárják fel resszortokon belül a hiányosságokat alaposan. *Rákosi* elvtárs február 10-én mondotta: „Hibák kiküszöbölését meggyorsitja és megkönnyiti, ha bolsevik önkritikával magunk mutatunk rá."

Ezen az úton haladva, Pártunk irányitásával, *Rákosi* elvtárs útmutatásával és a nagy szocialista Szovjetunió annak szeretett vezére, a magyar nép nagy barátja: Sztálin elvtárs segitségével becsületesen fogjuk teljesiteni azokat a feladatokat maradéktalanul, amelyek az ötéves tervvel a szocialista társadalom épitése, a béke megvédése érdekében a MÁVAUT Autobuszközlekedési NV üzemi bizottságának aktiváira és rajtuk keresztül dolgozóira hárulnak.

Keresztesi László
MÁVAUT-üb. titkár.

Vesszenek az imperialista háborús gyujtogatók és ügynökeik:
a klerikális reakció, a kulákok — békénk, alkotómunkánk, dolgozó népünk esküdt ellenségei!

Szakmánk világszövetségi küldöttei
közös aktiván számoltak be dolgozóik helyzetéről
az Északi Járműjavítóban

A vasutasok, hajósok, közúti közlekedési alkalmazottak, gépjárművezetők és szállítómunkások szakszervezetei május 16-án közös aktívát rendeztek. Ezen az aktíván résztvettek és felszólaltak szakmánk világszövetségi tagozatának küldöttjei is.

A dolgozók zsúfolásig megtöltötték a főműhely nagy kultúrtermét és feszült figyelem közepette hallgatták végig az ausztráliai, a francia, majd az olasz képviselők felszólalásait.

Az aktívát *Végh* Lajos elvtárs, a Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezetének elnöke nyitotta meg, majd üdvözlő szavai után E. V. *Elliott* elvtárs állt fel szólásra és tartotta meg beszámolóját.

Bevezető szavaiban elmondotta, hogy az ausztráliai és újzélandi tengerészek és dokkmunkások testvéri üdvözletét tolmácsolja.

— Mi tízezer mérföldnyire élünk innen, — folytatta — a Csendes-Óceán déli részén, de mégis testvérei vagyunk a magyar dolgozó népnek a jobb életért folyó harcban. Magyarország régi állam. A mi országunk fiatal, alig száz éve élnek benne fehér emberek. Mégis hosszú évek óta erős, harcos szakszervezeteink vannak. Maga a tengerész szakszervezet 78 éves. Mi még kapitalista elnyomás alatt élünk, míg az elvtársak Magyarországon már a szocializmust építik.

A továbbiakban *Elliott* elvtárs az ausztráliai dolgozók helyzetéről számolt be. Elmondotta többek között, hogy a Kommunista Párt és a szakszervezetek kommunista vezetői nagy befolyást gyakorolnak a tengerészekre, dokkmunkásokra, bányászokra, vasmunkásokra és építőmunkásokra. Az ausztráliai kormány törvényen kívül akarja helyezni most a Párt minden tagját. Most van a parlament előtt az a törvényjavaslat, amely a Párt feloszlatását és minden vagyonának elkobzását követeli és amellyel meg akarják tiltani, hogy kommunisták szakszervezeti funkcionáriusok legyenek. A Szociáldemokrata Párt támogatja ezt a javaslatot és így néhány héten belül valószínűleg törvénnyé válik.

Ahhoz persze, hogy megértsük a kormány ilyen eljárását, — tudni kell azt —, hogy az ausztráliai kormány háborús kormány, amely az amerikai imperializmus engedelmes eszköze.

ELLIOTT:
A haladást nem lehet a törvénnyel feltartóztatni

Ausztráliában van a világ legnagyobb V-2 fegyvergyára. A kapitalista sajtó és rádió naponta ontja magából a háborús propagandát. Amerika bázisnak akarja felhasználni Ausztráliát a hatalmas Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság megtámadása céljából. Az angolok ausztráliai katonákat és fegyvereket akarnak a maláji népek szabadságharcának leverésére küldeni.

A Kommunista Párt és a szakszervezeti vezetők az ausztráliai munkásokat harcra szervezik ezek ellen a tervek ellen. Az ausztráliai tengerészek és dokkmunkások három év óta rendszeresen akadályozzák a hollandok által Indonéziába küldött hajókat és így segítik az indonéziai függetlenségi harcot. Az ausztráliai tengerészek és az újzélandi dokkmunkások már határozatot is hoztak, mely szerint sem katonát, sem fegyvert nem küldenek Maláj-földre az ellenálló népi hadsereg ellen.

Az ausztráliai kormány ha úgy akarja megtörni a Kommunista Pártot, hogy törvényt hoz feloszlatására, — súlyosan téved. A haladást nem lehet törvényekkel feltartóztatni. Ugyancsak nem lehet törvénnyel feloszlatni a munkások politikai és ipari szervezeteit, mint ahogy nem lehet törvényekkel megállítani a békéért és szabadságért folyó harcot. És nem lehet törvényekkel megállítani a kapitalizmus elleni küzdelmet és a haladást a szocializmus felé.

Elliott elvtárs beszéde végén a szakmai tagozatok konferenciájával és határozatával foglalkozott, majd azzal zárta szavait, hogy a Szakszervezeti Világszövetség tovább erősödik, hogy a hatalmas Szovjetunió, a béketábor őrének segítségével megszabadítsanak minden népet a félelemtől, a nyomortól és a kapitalista kizsákmányolástól, hogy a világ minden népét szabaddá, függetlenné és boldoggá tegyék.

ALPHONSE DROUARD:
A francia vasutasok megalkuvás nélkül harcolnak

Elliott elvtárs nagy tapsokkal fogadott beszéde után Alphonse *Drouard* elvtárs, a Francia Vasutas Szakszervezeti Szövetség főtitkára szólt az aktíva többszáz résztvevőjéhez.

Drouard elvtárs beszéde elején ismertette a marshallizált Franciaország nyomorúságos helyzetét és kifejtette, hogy az ország minden erőforrását a vietnami gyarmati háború és egy világháború gyarmati előkészületei merítik ki. A kormány ennek, az Amerikát kiszolgáló politikának minden gyászos következményét a dolgozók vállaira hárítja át.

A francia vasutasok figyelmét nem kerüli el ez a politika és keményen harcolnak bérjavításért, amely jelenleg az 1938. évi bér 55 százalékának felel meg. Ezért sztrájkoltak munkástársaink mult év novemberében és ez év februárjában. A kormány és a S. N. C. F. vezetői támadásra használták fel és azt állították, hogy a sztrájk politikai jellegű volt. A szakadárok a mozgalmunk letörésére azt híresztelték, hogy béremelési kérésünket teljesítette a kormány. Dolgozóink azonban nem ülték fel a hazugságoknak és 80.000 szolgálatban álló vasutas két órán keresztül leállította a munkát.

A kormány kénytelen volt 5 százalékos fizetésemelést engedélyezni. Ez azonban nem elégíti ki vasutasainkat, a sztrájk tovább fokozódik.

A francia vasutasok bíznak szövetségükben, melynek 240.000 tagja van.

Napról-napra erősödik az akció a munkahelyeken a háborús előkészületek ellen. A francia vasutasok is jól tudják, hogy a dicsőséges Szovjetunió minden nemzetközi tanácskozáson konkrét javaslatokat terjesztett elő a béke védelmére, a fegyverkezés csökkentésére, az atombomba betiltására. A francia vasutasok azt is nagyon jól tudják,

a hatalmas Szovjetunió, mint a béketábor őre, cselekedeteivel, példamutatásával, a béketábor élén haladva, ténylegesen betölti a világ dolgozóinak százmilliói között irányító szerepét a függetlenség, a szabadság kivívása felé vezető úton.

Azt is jól tudják a francia vasutasok, hogy a bátor Szovjet Hadsereg hétmillió katonájának hősi áldozatával zúzhatták szét a hitleri hadsereg 270 hadosztályát és csakis ez tette lehetővé, hogy ma szabadon emelhetik fel szavukat és harcolhatnak függetlenségükért. A Szovjetunió népei tízmillió polgári halottjának is soha el nem múló hálával adóznak, hogy visszanyerték Franciaország függetlenségét a nácitól.

— Ezért nem akarnak a francia vasutasok háborút viselni a Szovjetunió és a népi demokratikus országok ellen — folytatta *Drouard* elvtárs beszámolóját. — Ezért harcolnak egy szörnyű, támadó háború előkészületei ellen. Elvtársaink ezért fokozzák a fegyverszállítások ellen vívott harcukat és szavaztak meg kivétel nélkül a békeharcosok felhívását az atombomba betiltására.

— A vasutasok ezreit büntették meg nálunk és bocsátották el állásukból, mert résztvettek a békeakcióban. A szövetség titkárait bíróság elé állítják, de nem törik meg dolgozóinkat, hanem még inkább szorosabbra fűzik kapcsolataikat a Béke és Szabadság Harcosai Bizottságával.

Az akciónak ma már a fegyver- és a hadianyagszállítások ellen irányuló tömegharc jellege van. A rendőrség állandóan készenlétben áll, a rohamrendőröket állig felfegyverezték. Párizsban, Rennesben, Marseilleben, Bordeauxban, Rouanban, Nantesban, St. Etienneben és több más városban tettlegességre is sor került. Brestben például egy fiatal vasúti munkást a rendőrség gyáván megölt. Hatalmas tiltakozó gyűléssel egybekötött napot rendeztek a bresti vasutasok és 48 órán keresztül teljesen szüneteltették a forgalmat.

Drouard elvtárs ezután a példák egész sorát hozta fel, amellyel azt bizonyította, hogy a harc semmit nem lankad és sohasem lesznek hajlandók rohamrendőrök jelenlétében dolgozni.

A cherbourgi szaktársaink beszüntették a munkát és követelték a rendőrség visszahívását. Egy toursi kalauz megtagadta, hogy a vonattal elinduljon mindaddig, míg a rohamrendőrök jelen vannak. Egy St. Pierre des Corps-i vonatvezető nem volt hajlandó a vonattal elindulni mindaddig, míg a rendőrség el nem hagyta a pályaudvart. *Drouard* elvtárs több példát hozott fel Franciaország minden részéből arra, hogy hogyan küzdenek a francia vasutasok a békeharcosokkal együtt a hadifelszerelések szállítása ellen. Elmondotta, hogy feldöntik a teherautókat, kidobják az ágyukat és szétszórják a hadianyagot.

— Ez az akció csak akkor fog végetérni — mondotta befejezésül *Drouard* elvtárs a dolgozók lelkes tapsa közben —, amikor a kormány visszaszerzi függetlenségét és önálló politikát folytatva, a béketábor mellé szegődik. Ez a kormány, amelyért mi harcolunk, egy napon mégiscsak létre fog jönni, mert olyan országot, mint Franciaország, nem lehet a nép akarata ellen, a nép nélkül kormányozni. Ezért követelnek a francia vasutasok demokratikus egységkormányt, amely békéért küzd, hogy baráti kapcsolatokat létesít a hatalmas Szovjetunióval és a népi demokráciákkal.

Stefano elvtárs, az olasz közlekedési dolgozók titkára állt fel szólásra *Drouard* elvtárs után. Beszédében elmondotta, milyen nagy öröm számukra, hogy a budapesti világszövetségi tanácskozás lehetővé tette, hogy meglátogathassák a szocialista tábor fiatal hajtását: a Magyar Népköztársaságot.

Alphonse Drouard, a francia vasutas szakszervezet főtitkára a francia vasutasok harcáról beszél az Északi Járműjavító NV-ben rendezett aktíván. Mellette a Mongol Népköztársaság küldötte

STEFÁNO:
Sem a lelkiismeret terrorizálásával, sem a kegyetlen rendőri bántalmazással nem lehet elnyomni az olasz munkásosztályt

— Dicsőség a Szovjet Hadseregnek —, folytatta *Stefano* elvtárs a dolgozók szűnni nem akaró éljenzése közepette, amikor a munkások felállva helyeikről ütemes tapssal köszöntötték a hatalmas Szovjetuniót és a magyar nép nagy barátját, *Sztálint* —, *mert felszabadította Magyarországot a náci fasiszta rablók uralma alól. E felszabadítás tette lehetővé, hogy hatalmas szociális átalakulás menjen végbe, lehetővé tette a földreformot, az ipar államosítását, valamint a gazdasági, politikai és erkölcsi újjászületést.*

Stefano elvtárs ezután az olasz ellenállási mozgalom ragyogó történetét ismertette, melyet vérükkel írtak a munkások a történelem könyvébe. Hangoztatta, hogy hiába akarják a külföldi imperialisták és az egyházi erők megakadályozni a munkásosztály győzelmét, mert sem a lelkiismeret terrorizálásával, sem az állatiasan kegyetlen rendőri terrorral nem lehet elnyomni az olasz munkásosztályt.

Az olasz dolgozók — folytatta —, szilárdan állnak lábukon és bámulatos lendülettel, szenvedéllyel küzdenek napról-napra, óráról-órára, pillanatról-pillanatra az angol-amerikai reakció és az őt kiszolgáló olasz lakáj-kormány ellen. Olyan kipróbált, hű elvtársak vezetik a harcot, mint *Togliatti, Di Vittorio, Longo, Nenni* és mások.

— A gazdasági válság, mely elárasztja valamennyi kapitalista országot, egyre súlyosbodó terheivel, teljes csődre ítélte az amerikaiak különböző terveit.

— Olaszország egyike azoknak az államoknak a sok közül, melynek hatalmas ipari kapacitását nem használják ki, kényszerpihenésre ítélik. Régi kereskedelmi kapcsolatait Romániával, Magyarországgal, Lengyelországgal meg kellett szakítania. Ezeknek az országoknak szerszámgépeket, szövetet adott el és cserébe búzát, zöldséget, dohányt, cellulózét, fát és állatokat kapott.

— Az olasz dolgozók nem viselik el tétlenül ezeket a sérelmeket. Hallgatni és dolgozni, szenvedni és hallgatni, — ez az idő már lejárt —, hangsúlyozta *Stefano* elvtárs — az olaszok számára és ez az idő nem tér vissza soha többé.

— Az olasz dolgozók végletekig védik azokat a demokratikus szabadságjogokat, amelyekért eddig is oly nagy áldozatot hoztak. Védik a munkához való jogot, harcolnak az emberibb bérrendszerért.

— A szegényparasztság földfoglaló mozgalma, a vasasok gyárfoglalásai, a textilesek, vasutasok, közúti közlekedési dolgozók, vegyipari dolgozók, bányászok, tengerészek, kikötőmunkások sztrájkmozgalmai mindmegannyi bizonyíték arra, hogy az olasz munkásosztályt nem lehet megtörni. E harcok folyamán csaknem mindig munkásvér folyik a kormány dühös, elkeseredett és aljas ellentámadása következtében.

— Ez a harc olaszországban sem választható el a békéért folyó harctól — folytatta *Stefano* elvtárs nagy érdeklődés mellett. — Az Amerikai Egyesült Államok előtt két út áll, terveinek kudarcát látva: vagy tovább erőlteti az eddigi vonalat, vagy visszakozik. A kapitalista világ régi eszköze a háború. Félelmet és szenvedést zúdítottak az emberiségre és a bosszú és nemzeti viszályok szellemét élesztgették a népek között. Ez a kapitalista világ válságainak megoldására mindig szívesebben vett igénybe katonai eszközöket, mintsem hogy egy gyümölcsöző társadalmi rendet engedett volna győzedelmeskedni. De a nemzetközi proletariátus éber. Ezredévek háborúinak története századok kétségei után ma már nem lehet elködösíteni annak a veszélynek igazi rugóit, amelybe az emberiséget az imperializmus erői szeretnék belekényszeríteni.

— Bennünket nem a remény, hanem az erő, a biztonság vezet. A nemzetközi proletariátust a haladó pártok és a haladó szakszervezetek vezetik. Ez a proletariátus meg fogja akadályozni a háborút és meg fogja nyerni a békét. Ez az út vezet az egész emberiség felemelkedéséhez. Minden dolgozó, aki ezért a nagyszerű ügyért, — a béke ügyéért — harcol, mely egyben a jólét és szeretet forrása, megmentője gyermekeinknek, városoknak, múzeumoknak, megmentője az emberiségnek az atomfegyver pusztításaival szemben.

— Minden dolgozó azonban híve annak a háborúnak, mely a rákbetegség, a tuberkulózis, az álomkór ellen folyik. Meghódítani a Himalája sziklát, megváltoztatni a folyamok folyását, hogy termékennyé tegyük a pusztaságokat, mint ahogy azt a hatalmas Szovjetunióban teszik az atom felhasználásával egyidejűleg, biztosítani a több munkát, nagyobb jólétet, magasabb életszínvonalat, biztosítani a kenyeret az öregeknek a gyermekeknek, hajlékot a rokkantaknak!

Stefano elvtárs végül a dolgozók lelkes tapsától kísérve azt a kívánságot fejezte ki, hogy még nagyobb sikereket, még nagyobb jólétet érjenek el a magyar dolgozók, hogy Magyarország tovább fejlődjön és a világszocializmus védelme számára egyre nagyobb erőt képviseljen.

A külföldi küldöttek értékes beszámolója után *Hosszu* János elvtárs, a Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének dolgozója, *Kiss* Miklósné elvtársnő a FVKV Száva-üzemének dolgozója és *Csikós* Bálint elvtárs gépjárművezető szóltak hozzá a beszámolóhoz. Kérdéseikre, amelyek főként a dolgozók helyzetével és harcaival függött össze, *Elliott, Drouard* és *Stefano* elvtársak adták meg a választ.

A válaszadás után *Végh* elvtárs mondott köszönetet a külföldi delegátusoknak értékes beszámolójukért, majd az Internacionálé hangjai mellett végetért a főműhelyi aktíva.

Stefano elvtárs, az olasz vasutasok szakszervezetének titkára ismerteti az olasz dolgozók helyzetét a marshallizált Olaszországban. Mellette jobbról a tolmács Liu-Shin és Tsou-Tsou elvtársaknak magyarázza Stefano beszédét

Testvéri üdvözlet dolgozó és tanuló ifjúságunk példaképének, a hős lenini-sztálini Komszomolnak!

„Menjetek azon az úton tovább, amelyet a Szovjetunió mutat és példáját követve építsétek fel a szocializmust"

— mondotta Dimitrij Monyin elvtárs a sztahánovista közlekedési dolgozók összejövetelén

A Vasutasok és Hajósok, a Közlekedési Alkalmazottak, a Gépjárművezetők, a Szállítási, Közlekedési és Segédmunkások Országos Szakszervezetei május 16-án a Gellért-szálló nagytermében a Szakszervezeti Világszövetség budapesti ülése küldötteinek és a magyar sztahánovista szállítóipari dolgozók tiszteletére összejövetelt rendezett.

Az összejövetelen *Földvári* Aladár elvtárs, a Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének főtitkára a meghívott nagyszámú külföldi és sztahánovista vendég jelenlétében beszédet mondott.

Földvári elvtárs, a Szakszervezeti Világszövetség szakmai tagozatai nemzetközi szövetségeinek budapesti tanácskozásával kapcsolatban történelmi visszapillantást nyujtott a szakmai szövetségek, különösképpen szakmánk szövetségének munkájáról. Hangoztatta, hogy a munkásárulók, a kapitalista bérencek mesterkedései ellenére is hatalmasan megnövekedett a Szakszervezeti Világszövetség, mert nemcsak, hogy nem sikerült az egységet megbontani, de sokkal erősebb és egységesebb, mint valaha volt.

— Megállapítható — mondotta a továbbiakban —, hogy abban a harcban, amelyet a szakmai szövetségek a Szakszervezeti Világszövetség keretén belül a nemzetközi proletárszolidaritás jegyében folytatnak a békéért, a népek szabadságáért és kizsákmányolása ellen, — szakmánk nemzetközi szövetsége is jelentősen kivette a részét. Szövetségünk a Szovjetunió vezette béketábor oldalán, a kommunista partok vezetésével viszik a harcot és dolgozóink megtagadják az amerikai fegyverek ki- és berakását, szállítását.

Földvári elvtárs beszéde további során ismertette a szabadságra törő, az imperialisták ellen küzdő népek forradalmi harcait. Kiemelte, hogy a világ népei előtt ott állnak a Szovjetunió nagy eredményei, ahol nincs válság, nem fenyeget munkanélküliség, mint az imperialista országokban. Nincs nyomor, hanem jólét van, mert a Szovjetunióban végleg felszámolták az embernek ember által való kizsákmányolását. De előttünk áll a dicsőséges Szovjetunió által felszabadított, szocializmust építő népi demokráciák eredménye is, melyek a Szovjetunió segítségével, a szovjet tapasztalatokra és segítségre támaszkodva, hatalmasan megerősödtek és megindultak a szocializmus megvalósítása felé.

A továbbiakban arról beszélt, hogy Pártunk, *Rákosi* elvtárs vezetésével milyen eredményeket értünk el, majd vázolta a megjelentek többszöri ütemes tapsa közepette, hogy milyen hatalmas segítségben, támogatásban részesített és részesít bennünket a Szovjetunió és a nagy *Sztálin*.

Beszéde végén arra kérte a nyugati államok delegáltjait, hogy visszatérve hazájukba, küzdjenek tovább sziklaszilárdan az imperialisták által felidézett háborús veszély ellen, töretlen hittel a végső győzelemért. A Szovjetunió és a népi demokratikus országok közel ezermilliós tábora mellettük van.

Földvári elvtárs után Alphonse *Drouard* elvtárs köszönte meg a szíves és baráti fogadtatást és hangoztatta, hogy elmondják a delegáció tagjai Franciaországban nemcsak az érzelmi tapasztalatokat, hanem azokat a pozitív eredményeket is, amelyeket a termelés területén értek el.

Beszéde további során kiemelte, hogy az a hála, amellyel a magyar dolgozó nép is gondol a Szovjetunióra, olyan hála, amelyet a Szovjetunió meg is érdemel. A hatalmas Szovjetunió megmutatta, hogyan tudnak építeni, dolgozni, biztosítani a munkát, az öregeknek a gondtalan öregséget, a betegeknek a gyógyulást és a pihenést és azt, hogy az emberek gondtalanul élnek.

— Mi ezekre az eredményekre támaszkodunk és harcunkat méginkább edzi a kapitalizmus erői ellen — folytatta, majd így fejezte be —, meg vagyunk győződve arról, hogy *Thorez, Togliatti, Di Vittorio* és a többi országok kommunista vezetőivel, szakszervezeti vezetőivel el fogjuk érni azokat az eredményeket, amelyeket a dolgozó magyar nép ért el és el fogjuk érni azt, hogy mi is szabadon építhetjük a szocializmust.

Alphonse *Drouard* elvtárs nagy tapssal fogadott beszéde után E. V. *Elliot* elvtárs az ausztráliai dokkmunkások és hajósok szövetségének dolgozói nevében emelkedett szólásra. Elmondotta többek között, hogy a Szakszervezeti Világszövetség dokkmunkás és hajós szakmai tagozatának elnöke jelenleg is az amerikaiak börtönében sínylődik, de onnan is harcos üzenetét küldi, amely így szól:

Ha a hajósok, dokkmunkások és szállítómunkások együttesen fognak harcolni a békéért, akkor nem lehet háborút csinálni. És mi, harcolunk a békéért. Ugyanazon az úton megyünk, amelyen a Szovjetunió vezet bennünket,

ugyanazon az uton, amelyen a népi demokráciák menetelnek és amely úton együtt menetelnek velük a hajósok, a kikötő- és szállítómunkások az egész világon.

Eliot elvtárs ugyancsak nagy tapssal fogadott felszólalása után Dimitrij *Monyin* elvtárs, a moszkvai „Trud" szerkesztője állt fel szólásra, a vendégek lelkes tapsa közben.

Monyin elvtárs bevezető szavaival köszönetet mondott a meleg fogadtatásért és azért a szeretetért, nagy barátságért, amely a magyar dolgozókat fűzi a nagy szovjet néphez.

Monyin elvtárs részletesen is ismertette a világszövetség szakmai tagozata ülésének eredményes munkáját. Hangsúlyozta, hogy ebben a tanácskozásban résztvettek kommunisták, szocialisták, pártonkívüliek. Mindegyiket az az egy érzés fűtötte, hogy munkájukkal hozzájáruljanak ahhoz, hogy az amerikai imperialisták egy harmadik világháborút ki ne robbanthassanak.

— Nekünk egy a célunk — folytatta *Monyin* elvtárs feszült figyelem mellett —, összefogni és erősíteni a béke táborát, melynek élén a hatalmas Szovjetunió viszi a harcot. Ehhez a legyőzhetetlen táborhoz tartoznak a népi demokratikus államok is, akik már a szocializmus útjára léptek. Ehhez tartozik a hatalmas kínai nép, amely lerázta magáról az imperialisták láncait és ugyancsak a szocializmus útjára lépett. Ehhez a táborhoz tartoznak a kapitalista államok kommunistái és azok az emberek, akik a szocializmust építő országokkal együtt a békéért, az igazságért harcolnak.

— A tanácskozás igazi cselekedet volt, amelyből látható az imperialisták, hogy mennyire összetartanak és összefognak a világ dolgozói a háború ellen.

Monyin elvtárs ezután a tanácskozás eredményét foglalta össze a határozattal kapcsolatban, majd így folytatta:

— Mi örülünk, mert látjuk azt, hogy elfogadtátok a mi példánkat és ennek a példának nyomán építitek a szocializmust.

Menjetek azon az úton tovább, amelyet a Szovjetunió mutat és példáját követve, építsétek fel a szocializmust!

Éljen, virágozzék és erősödjék a szovjet-magyar barátság! Éljen és virágozzék az örök szovjet-magyar barátság! Éljen nagy vezéretek, *Rákosi* elvtárs, aki a magyar munkásosztály harcát vezeti! Éljen a magyar nép igazi barátja, a Szovjetunió és annak nagy vezére, *Sztálin!* — fejezte be hatalmas lelkesedés, ütemes tapsok és *Sztálin*, *Rákosi* elvtársak éltetése közben beszédét Dimitrij *Monyin* elvtárs.

Az összejövetelen megismerkedtek a magyar sztahánovista vasutasok, hajósok, közúti közlekedési dolgozók, a gépjárművezetők és szállítómunkások szakmánk világszövetségi küldötteivel. Kicserélték tapasztalataikat és a legjobb hangulatban maradtak együtt, majd elbúcsúztak a kedves vendégektől.

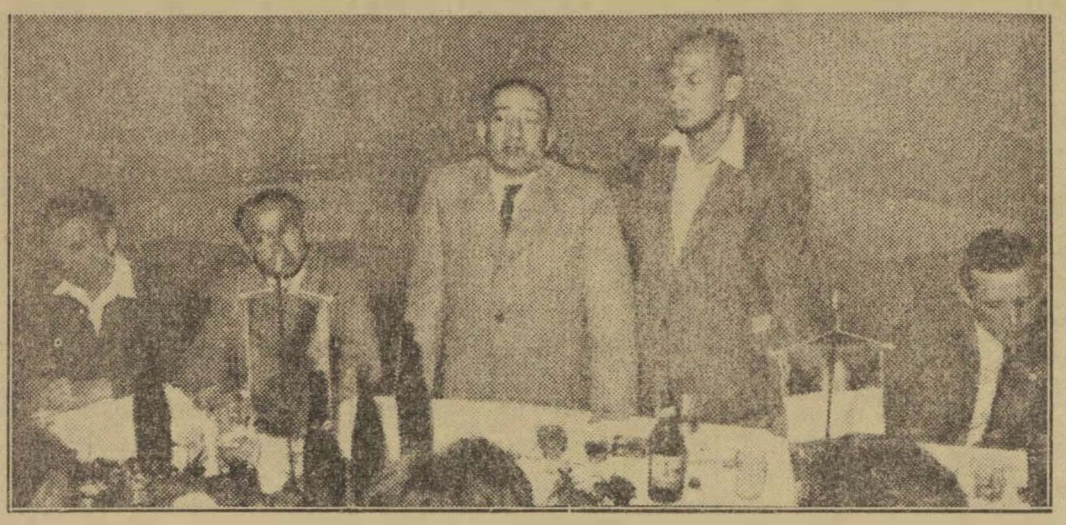

— Nekünk egy célunk van — mondotta Dimitrij Monyin elvtárs, a moszkvai „Trud" szerkesztője — összefogni és erősíteni a béke táborát. Ennek a hatalmas béketábornak élén a legyőzhetetlen Szovjetunió viszi a harcot. A képen balról jobbra: Gáspár Sándor elvtárs, a Vasutas Szakszervezet főtitkára, Földvári Aladár elvtárs, a Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezetének főtitkára, Dimitrij Monyin, Kercsó és Alexei elvtársak.

Többszáz résztvevő. 56 megvalósítható javaslat 1460 forint jutalom

AZ ÉSZAKI JÁRÓMŰJAVÍTÓ ÖTLETNAPJÁN

A vörös sarok előtt hosszú sorokban padokat helyeztek el s rögtönzött kis előadótermet varázsoltak az Északi Járóműjavító NV XIV./a műhely hidosztályának dolgozói. Zászlókkal és akácgallyakkal díszítették fel ezt az „előadótermet". Az egésznek a célját megmagyarázza az előadói asztallal szemben elhelyezett felirat: „Ötleteddel szervezzük helyesen a munkát". Az üzemben ez volt a második ötletnap, amelyre más műhelyek dolgozóit is meghívták úgy, hogy többszáz résztvevője volt ennek az eseménynek.

Egymás után mentek a mikrofon elé a dolgozók, hogy elmondják kisebb-nagyobb jelentőségű ötleteiket, amelyekkel

a saját és mások munkáját, üzemük termelését akarják megjavítani, felemelni.

Az ötletnapon olyan dolgozók is felszólaltak, akik eddig még semilyen értekezleten nem szóltak. Ez is bizonyítja a munkához való viszony megváltozását. Nem a 20-30-40 forint kifizetett ötletdíj tartotta ott a dolgozókat több órán keresztül. Hiszen együtt örültek mások jó ötleteinek, ami esetleg az ő munkájukat is megkönnyíti és bírálták az elvétve elhangozott komolytalan javaslatokat is.

A kilenctagú szavazóbizottságban az üzem legjobb mérnökei, munkásai és vezetői értékelték ki ott a helyszínen az elhangzott ötleteket. És még a kifizetendő ötletdíjat is

demokratikus szavazással állapították meg.

A bizottságban volt a többi között Csátrai József kiválómunkás osztályvezető mérnök, Sas József munkásból lett műhelyvezető, Berta Ferenc élmunkás, termelési felelős.

Hatvanan szólaltak fel az ötletnapon. Az elhangzott ötletekből 56 megvalósítható,

sőt 16 ötletből újítás is lesz.

Ez utóbbiak közé tartozik *Simon* József géplakatos ötlete. Elmondotta, hogy a Wortington légszivattyú hengereinek megjavításához egy bizonyos művelet elvégzését a saját műhelyünkből mindig

át kellett vinni egy másik műhely esztergapadjára.

Mivel a javítás nagyobb részét a géplakatosműhelyben végzik, az esztergamunka kiküszöbölésére egy motorizált csiszolókészüléket szerkesztett. Ezzel ugyanolyan jól, de

sokkal gazdaságosabban végrehajtható a szükséges művelet.

A kiértékelő bizottság becslése szerint is évi 10.000—15.000 forint megtakarítás várható. A későbbi díjon kívül most 40 forint ötletdíjat kapott. *Romhányi* Géza művezető ötlete: a vasúti tcherkeszik csapágyainál a fa-portárcsa merevítő vaslemezeinek fűrásait, furógép helyett egy általa szerkesztett sajtolókészülékkel javasolja elvégeztetni. Ötletét lelkesen megtapsolták.

Lőrentei Gábor géplakatos elmondotta, hogy a vasúti sineket talpához szorító vaskörmök eddig darabonkénti kikovácsolás útján készültek. Javaslata: egy darab vasrúdból kikovácsolni 10—12 vaskörömdarabnak megfelelő hosszméretű vasrudat. Ezt aztán fűrészgépen eldarabolni.

Így sokkal gazdaságosabb.

Bocr Béla szerelő, ifjúmunkás, SZIT vezetőségi tag két ötlettel állt elő. Az egyik: fémfűrészlapnak a régi két iránytól eltérően egy általa készített mozgatható szerkezettel több irányba való beállítása, tetszőleges fokbeállításban. A másik ötlete: a hegesztőasztalt az általa készített lábhajtásos szerkezettel forgathatóvá teszik és így az asztalon levő munkadarabon gyors, folyamatos hegesztés alkalmazható.

Az ötletnap az előirányzott időponton túl is elhúzódott. A résztvevők megszavazták, hogy inkább másnap fizessék ki a jutalomdíjakat, csak mindenki mondhassa el ötletét. Sokan több ötlettel is előálltak.

Az elhangzott javaslatokért 1460 forintot fizettek ki.

Az ötleteket kiértékelő bizottság a napokban ismét felülvizsgálja az előterjesztett javaslatokat. Ezek közül kiválogatják az azonnal megvalósíthatókat. A később kivitelezhetőket pedig határidő végrehajtásra kiadják az illetékes osztálynak.

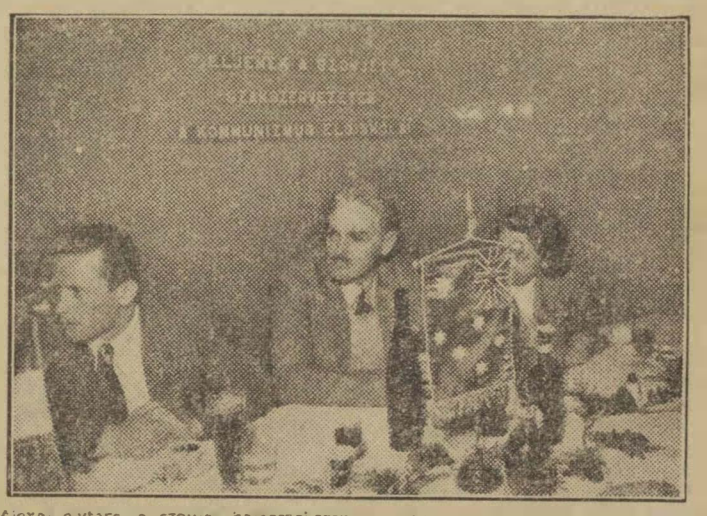

Alexej elvtárs, a szovjet hajószakszervezet titkára, és E. V. Elliott elvtárs, az ausztráliai kikötőmunkások szakszervezetének elnöke Dimitrij Monyin elvtársat hallgatják.

Dolgozó fiatalok! Éljetek és dolgozzatok szép hazánkért, a Magyar Népköztársaságért! Szeressétek! Védjétek meg!

LÁTOGATÓBAN BARÁTAINKNÁL

Írta: Iván Fjodorovics Pányin, a Szocialista Munka Hőse

A GUDOK 1950 május 1-i számából.

Az egész haladó emberiség élcsapatában menetelő nagy Hazánkra büszkén, ünnepeljük május elsejét. A forradalmi erők május elsejei szemléjére kivonulnak velünk együtt a külföldi országok dolgozóinak százmilliói is. Velünk együtt az első sorokban állanak a népi demokráciák országainak dolgozói, akik tántorithatatlanul a szocializmus építésének az útjára léptek.

Magyarország... a fiatal, demokratikus Magyarország... Ezeken az ünnepnapokon a mély szimpátia és a szivélyes barátság érzéseivel gondolok ennek az országnak az egyszerű embereire, akiknek a körében nem régen volt módon eltölteni néhány felejthetetlen hetet. Az a szerencse jutott osztályrészemül, hogy tagja lehettem annak a szovjet delegációnak, mely a magyar-szovjet barátság hónapja kapcsán Magyarországra utazott.

Már Budapest repülőterén, ahol repülőgépünk leszállt, éreztük, hogy barátok között vagyunk. Ezt éreztük mindvégig, amig csak delegációnk Magyarország területén tartózkodott. Mindenkor és mindenütt ezer jelből láttuk, hogy milyen határtalan megbecsüléssel és testvéri szeretettel viseltetik a magyar nép a szovjet emberek iránt, annak a nagy és hatalmas országnak a polgárai iránt, mely a szabadságot hozta meg neki.

Az első napon teljesítettük kötelességünket hazánk ama fiaival szemben, akik a Budapestért folyó harcokban hősi halált haltak. Magyarország népe monumentális művet emelt emlékezetükre a Gellérthegy csúcsán, mely egyben a béke jelképe is. Ahitatos tisztelettel adóztunk hőseink emlékének.

Néhány nap azzal telt el, hogy megismerkedtünk Magyarország csodás fővárosának a nevezetességeivel. Annak ellenére, hogy a háború igen nagy pusztitásokat okozott a városban, Budapest gyors ütemben épül, újjá, s szebbé lesz, mint azelőtt. Ujból megépültek a bámulatraméltó hidak a Dunán.

Oly sok meghivást kaptunk, annyi mindent akartunk látni és megismerni a népi demokratikus Magyarország új életéből, hogy minden órát be kellett osztanunk. I. *Bargyin* akadémikus, delegációnk vezetője találkozott a tudósokkal, a tudomány és a kultúra müveivel. A. *Novikov* zeneszerző és A. *Zamoskin*, a Tretyakov-képtár igazgatója, a művészet képviselőivel ismerkedett meg. N. *Tyihonov* költő, az irótársadalom tagjaival vette fel a kapcsolatot. A. *Zsuravljov* olvasztár átadta munkamódszerét a kohászoknak, és dicső sztahánovista szövőnőnk Natalja *Dubjaga* személyes barátságot kötött a magyar textilipari dolgozókkal.

Én magam két hatalmas mozdony- és vagongyárban, öt fütőházban, s több állomáson voltam. Mindenütt olyan szabad emberek örömteli, lelkes munkáját láttam, akik először érzik magukat országuk gazdáinak, életük irányitóinak. Mindenütt azt tapasztaltam, hogy kivételes, szomjas érdeklődést tanusitanak mindannyian a szovjet vasutasok munkamódszerei iránt.

Alighanem magyarországi tartózkodásunk egyik legragyogóbb emléke lesz mindannyiunk számára az azokban a napokban Budapesten tartott első magyarországi sztahánovista tanácskozás, melyet a sajtóban sztahánovista-kongresszusnak is neveztek. Nehéz, szavakkal kifejezni annak az örömteli lelkesedésnek az atmoszféráját, mely a fiatal népköztársaság eme élenjáró embereinek az első találkozásán uralkodott.

A tanácskozás a Vasas-székház tágas termében folyt le. Az emelvény fölött, zászlókkal diszitve függött V. I. *Lenin*, J. V. *Sztálin* és a magyar nép vezére, *Rákosi* Mátyás *arcképe*. A szovjet sajtó megemlékezett arról, hogy mekkora lelkesedéssel fogadták ennek a sztahánovista összejövetelnek a résztvevői a szovjet delegációnak a teremben való megjelenését. Nem akart végetérni az ováció a nagy *Sztálin* iránt, a szovjet nép iránt.

Igen érdekes volt *Muszka* gyorsesztergályos felszólalása. Elmondotta, hogy korábban titokban tartotta azt, hogy miként éri el a gyors munkaütemet, most pedig megváltozott a nézete a munkával kapcsolatban. Ez a példa mindennél fényesebben világította meg ama új, szocialista öntudat kialakulását, a munka iránti ama új szocialista viszony születését, mely annyira jellemző a mai Magyarországra.

Néhány nappal a sztahánovisták tanácskozása előtt a magyar mozdonyvezetők felkérésére egy vonatot vezettem Budapest—Miskolc vonalon. A szerelvény súlya 2100 tonna volt, s 102 perccel a kitűzött idő előtt érkeztem meg vele rendeltetési helyére. Jólesik visszagondolni a szovjet emberek iránti szeretet kifejezésének ama kedves jeleneteire, a vasutasok ama népes összejöveteleire, melyek az útvonalon tartott rövid megállás idején lezajlottak. Öröm volt látni az utörő iskolásgyermekek elragadtatott arcát. Csapatokban, több kilométeres távolságból jöttek ki az állomásokra, hogy szovjet vasutast lássanak, vele találkozzanak. Ajándékot kaptam ennek az útnak az emlékéül — a magyar vasutasok jelvényét.

Nemrégen levelet kaptam *Gáspár* Sándortól, a Magyar Vasutas Szakszervezet egyik vezetőjétől, mely nagyon megörvendeztetett engem. A levél irója jogos büszkeséggel szól arról, hogy mennyire gyorsan terjed most Magyarországon az ötszázkilométeres mozdonyvezetők mozgalma. Ebben a levélben is vezérfonalként húzódik végig ama szovjet emberek iránti nagy hála kifejezése, akiknek munkamódszere értékes iskola barátaink részére.

Amikor ezt a levelet olvastam, visszaemlékeztem azokra a szavakra, melyeket *Rákosi* Mátyás a sztahánovisták tanácskozásán mondott, s melyeket lelkes tapssal fogadtak. „Rá akarok mutatni arra. — mondotta *Rákosi*. — hogy a magyar sztahánovista mozgalomnak — mint általában kiindulási pontja az, hogy a Szovjetunió elvégezte előttünk az újító-uttörő munkáját. Mi már járt uton haladunk, mi már felhasználhatjuk a Szovjetunió kimeríthetetlen tapasztalatait".

A magyar nép, mely két év és öt hónap alatt eredményesen valósította meg első hároméves tervét, ebben az évben megkezdte népgazdasága továbbfejlesztésére irányuló új, ötéves terv végrehajtását. Nem lehet kétség abban a tekintetben, hogy a magyar nép a Magyar Dolgozók Pártjának a vezetése alatt ezt a tervet is a határidő előtt fogja teljesiteni. Minden szovjet ember nagy figyelemmel és nagy örömmel fogja fogadni azokat a híreket, melyek Magyarország népe által, az új élet felépitéséért, a békéért, a demokráciáért, a szocializmusért vivott harcban elért ujabb és újabb eredményekről szólnak.

ÍGY KÉSZÜL A VASUTAS IFJÚSÁG AZ EGYSÉGESÍTŐ KONGRESSZUSRA

„T Szerkesztőség" Ifjúságunk osztatlan lelkesedéssel fogadta Pártunk Központi Vezetőségének határozatát az egységes ifjúsági szervezet megalakulásáról. Erre az új ifjúsági szervezetre hárul az a kitüntető feladat, hogy dicsőséges Pártunk tartalékhadserege legyen.

Minden magyar fiatal büszke lehet arra, hogy egy olyan ifjúsági szervezetnek lesz tagja, amelyet a hős lenini Komszomolhoz hasonlóan szerveztek meg és amely hazánkban ugyanolyan munkát kell hogy végezzen. Az a tény, hogy a Párt ifjúsága lesz az új ifjúsági szervezet, — kötelez bennünket.

Tudatában vagyunk annak, hogy az egységes ifjúsági szervezetre hatalmas feladatok hárulnak a szocializmus építésében. Ez a felismerés lelkesit bennünket és tesz képessé arra, hogy a szocialista munkaversenyben az eddiginél jóval fokozottabb mértékben részt vegyünk.

A munkaverseny lendítőkerekévé leszünk, és itt is a Komszomolt fogjuk követni.

Fokozottabb szorgalommal sajátitjuk el Pártunk ideológiáját. Aktivizáljuk ifjúságunkat a békemozgalomban való harcos részvételre.

Tudatában vagyunk annak, hogy az új ifjúsági szervezet megteremtéséért üzemeink ifjúmunkásai a munkapadok mellett kongresszusi felajánlással harcolnak. Tudatában vagyunk annak, s ezt az elmúlt esztendők során megtanultuk, hogy minden sikerünk, minden jó eredményünk záloga nagy Pártunk.

Az ifjúmunkások megmutatják mire képesek a termelés frontján a Párt vezetése alatt álló egységes ifjúsági szervezetért minőségi munkaversenyre hívjuk ki.

A verseny célja, hogy június 18-ig minden ifjúmunkás selejtmentesen dolgozon és munkája minőségét fokozza.

Versenykihivásunk megvalósításával, a versenypontok betartásával kiérdemeljük Pártunk bizalmát és méltók leszünk nagy tanitónk, *Rákosi* elvtárs szeretetére, és bizalmára. Az egységes ifjúsági szervezetben vegzett további jó munkánkkal akarjuk követni a hős lenini Komszomol példáját, hogy munkánkkal és szervezetünk kiépítésével a béketábort erősítsük".

A versenykihivás 7 pontból áll és többek között magában foglalja a Vorosin-mozgalom kiterjesztését, június 17-én, a kongresszust megelőző napon a kimagasló eredmények elérését is.

Üzemünk ifjúsága tettekkel fogja bebizonyitani, hogy a Komszomolhoz hasonlóan veszi ki részét a szocializmus építéséből.

Megfogadjuk, hogy lendületünk nem lesz szalmaláng.

Versenyünket állandósítjuk, kifejlesszük a párosversenyt. Versenyvállalásunkat a szük keresztmetszet kiküszöbölésére alapozzuk.

Munkánkkal, tetteinkkel fogjuk bizonyitani Pártunkhoz, *Rákosi* elvtárshoz való ragaszkodásunkat és szeretetünket. Igazán fiatalos lendülettel végzett munkánkkal akarjuk kiérdemelni Pártunk bizalmát.

Eppen ezért minden fiatal és idősebb vasutas dolgozó érezze át történelmi jelentőségét annak a fordulatnak, amely június 18-án következik be, a magyar ifjúság életében. Ne legyen egyetlen vasutas ifjúmunkás sem aki ne kapcsolódna bele a kongresszusi felajánlási mozgalomba. Ezzel is bizonyitsa be vasutas ifjúságunk azt, hogy a Világifjúsági Találkozón tett fogadalmát: hogy példaképünk, a Komszomol útját járva, védjük a békét, — megvalósitjuk.

Vasutas Ifjúmunkás Elvtársak! Fogadalmatok és igértetek ne maradjon üres szólam, hanem mutassátok meg, hogy törhetetlen akaratotokkal és lendülettel segítjük megvalósitani a szocializmus építésének ügyét hazánkban és ifjúi erőnket mozgósitjuk a békefront magyarországi szakaszának megerősítésére!

Elvtársi üdvözlettel:

Hamenda Ferenc

SZIT titkár, MAV Északi Járműjavító NV.

Harc a minőségért

Üzemünkben a MAV Északi Járműjavító NV József Attila-SZIT csoportjának ifjúmunkásai is megértették, hogy mivel segithetik elő a nagyjelentőségű kongresszus sikerét. Felhivással fordulnak az összes vasúti üzemek ifjúmunkásaihoz Felhivásuknak gerince: „Harc a minőségért!" Az ifik ezeket irják versenykihivásukban:

„Az Északi Járműjavító NV ifjúmunkásai, megértve a Ganz Hajógyár versenyfelhivását, csatlakoztunk a kongresszusi versenymozgalomhoz.

Üzemünk ifjúmunkásai egyénileg tették meg felajánlásaikat, ezt 60-an már teljesitették is, igy újabb határozatot hozott a SZIT. Bizottságunk határozata értelmében az összes vasúti üzemeket

A debreceni ifik kongresszusi versenyfelhívással fordultak Hajdú és Bihar megye összes üzemeihez és SZIT szervezeteihez a szolnoki és istvántelki ifikhez

„Az ifjúmunkások, az ifjúmunkáslányok a cement szerepét kell, hogy betöltsék az ifjúsági szövetségben. Az ifjúmunkások és ifjúmunkás lányok feladata, hogy helyes, önfeláldozó munkával összekössék az egyesüles ifjúsági szervezetet a magyar munkásosztállyal."

(Farkas Mihály elvtárs beszéde az ifjúmunkások országos tanácskozásán.)

Az ifjúmunkások üzemeinkben szerte az országban a termelés fokozásáért és javításával készülnek az egyesülésre. Ebben a harcban már vannak szép eredmények. A Debreceni Járműjavító Komszomol vállamoshegesztő ifjúmunkás brigádja felajánlásként vállalta, hogy május 1-re befejezi ezévi tervét.

A brigád túlteljesítette vállalását és már április 28-án befejezte ötéves tervének első évi kiszabását.

Ennél a szép eredménynél azonban nem álltak meg és április 28-án újabb vállalást tettek. Az egységesitő kongresszusra vállalták, hogy az ötéves terv második évének első negyedévi kiszabását teljesitik. Az előzetes jó munka alapján biztosnak vehető, hogy a Komszomol-brigád tagjai: *Bérev* Sándor, *Nárieza* István, *Cégény* Sándor, *Németh* János és *Szabó* Ferenc elvtársak teljesiteni fogják vállalásukat.

Ugyancsak a debreceni tűzikovács műhely „Szikra brigád"-ja vállalta, hogy az ötéves terv első évét szeptember 31-re befejezik és hogy

átlagos termelési teljesítményüket június 18-ra 240 százalékra emelik.

A Debreceni Járműjavító NV a közelmultban versenyfelhivással fordult Hajdú és Bihar megye összes üzemeihez és SZIT szervezeteihez, a szolnoki és istvántelki ifikhez. Ebben a felhivásban a következőket irják:

„Mi, a Debreceni Járműjavító ifjúmunkásai megvitattuk a MINSZ Elnökségének felhivását, melyben az Egységes Ifjúsági Szövetségnek alakuló kongresszusára az április 4-én elért eredményeink további fokozására, a munkafelajánlásokra, a szocialista munkaverseny kiszélesítésére szólitja fel a magyar ifjúságot.

Mi, ifjúmunkások tudatában vagyunk annak, hogy a felszabadulásunk óta eltelt öt év alatt gazdasági és társadalmi életünkben döntő fordulat következett be. Minden eredményünket a nagy Szovjetuniónak és bölcs vezérének, a nagy Sztálin elvtárs hősi harcának, győzelmes Pártunknak és szeretett vezérünknek, Rákosi elvtársnak köszönhetjük.

Éppen ezért, hogy az egységes szervezet megteremtésében méltók legyünk dicső Pártunknak, Rákosi elvtársunknak az előlegezett bizalmára, az előttünk álló feladatoknak elvégzéséhez teljes egészében magunkévá tettük a MINSZ Elnökségének felhivását és egyben csatlakozunk a Ganz Hajógyár Szabad Ifjúság ifjmunkásbrigádjának a kongresszusi felhivásához.

Mert tudatában vagyunk annak, hogy az Egységes Ifjúsági Szövetség csak akkor lesz igazán a dolgozó és tanuló ifjúság megbonthatatlan szövetsége, ha ezt a szövetséget a munkásifjúság fogja vezetni. Ha június 18-ra az Egységes Ifjúsági Szövetség Kongresszusára a termelésben végrehajtjuk a Pártunk által elénk állitott feladatokat, hogy az ifjúság legyen a szocializmus rohamcsapata.

Hogy méltók legyünk nagy példaképünk, a hős lenini Komszomolhoz, hogy szervezetünk a Párt zászlaja alatt a Komszomol példáját követve épüljön fel. Ez a szövetség hatalmas tömegszervezet lesz, amely Pártunk mellett, mint tartalék és segédcsapat fog dolgozni.

A Ganz Hajógyár ifjúmunkásainak kongresszusi felhivását elfogadjuk és egyben felhivással fordulunk Hajdú—Bihar megye összes üzemeihez és SZIT szervezeteihez. Versenyre hivjuk ki a Szolnoki Járműjavító NV ifjúmunkásait.

Felhivjuk az összes SZIT szervezetet és üzemét, hogy kövessék példánkat és kapcsolódjanak be a kongresszusi munkaversenybe.

A verseny keretében vállaljuk:

1. **Hogy az ötéves terv első évét 3 hónappal előbb, vagyis szeptember 30-ra befejezzük. Vállalásunk sikere érdekében egyben felhivjuk az alvázszerelő brigádokat, hogy az anyag rendszeres utánpótlásával támogassák munkánkat.**
2. **Hogy április 4-re elért 230 százalékos eredményünket május 1-re 5 százalékkal felemeljük, június 18-ra 240 százalékra.**
3. **Hogy selejtünket 5 százalékról 2 százalékra csökkentjük úgy, hogy jobban vigyázunk az anyagra, amelyet a melegitésnél tudunk megvalósitani.**
4. **A nyolcórai munkaidő teljes kihasználását. ugyanakkor az energia fogyasztását csökkentjük gőzben, villanyban és szénben.**
5. **A tapasztalatcsere kiszélesítése érdekében, minden héten brigádértekezletet tartunk és a tűzikovács műhelyben felmerülő problémát átbeszéljük a többi szaktárssal.**
6. **A brigád minden egyes tagja részt vesz a marxista-leninista oktatásban. Politikailag, szakmailag képezi magát, ami hatalmas segitséget nyujt a munkálukban.**

Mi, Vagongyári ifjúmunkások tudatában vagyunk annak, hogy minden terv annyit ér, amennyit megvalósitunk belőle. Azért a felsorolt versenypontokat igyekszünk végrehajtani és túlteljesiteni. Felhivjuk ennek érdekében SZIT szervezeteinket, felhivásunkat fogadják el és legyenek az ifjúmunkások motorjai a szocializmus építésének Pártunk és Rákosi elvtárs vezetésével.

Kocsis Gyula üb. ifi felelős
Tímár András SZIT term. fel.
Pálfi Gyula, Kabai Károly,
Papp III. János ifjúmunkások.

Éljen a béke és az épülő szocializmus ifjú magyar harcosainak kongresszusa!

„Ma nincs nagyobb kívánság, büszkébb óhaj, mint az, hogy az új, Egységes Ifjúsági Szövetség tagjai lehessünk"

„A Párt az új ifjúsági szövetség elé azt a célt tűzi, hogy az eddiginél fokozottabban mozgósítsa az ifjúságot a szocializmus építésére, állítsa a fiatalság áldozatkészségét, forradalmi energiáját, az új iránti fogékonyságát ügyünk szolgálatába. Nevelje az ifjúságot szocialista szellemben, szilárd helytállásra a termelés, a tanulás, dolgozó népünk ellenségei elleni harc frontján. Biztosítsa a Párt fiatal utánpótlását, legyen a Párt tartaléka és legjobb segítőtársa a szocializmus építésének nagy munkájában."

A magyar ifjúság körében már régóta érlelődik az a kívánság, hogy nagy és szeretett példaképünkhöz a hős lenini Komszomolhoz hasonlóan — egységes Ifjúsági Szövetséget alakítsunk.

A magyar ifjúság atyja és tanítója Rákosi elvtárs a Párt Központi Vezetősége előtt mondott beszédében kijelentette, hogy az ifjúságnak ez a kívánsága időszerűvé vált.

A magyar ifjúság, köztük a közlekedési ifjúság is, *Rákosi* elvtárs bejelentését határtalan lelkesedéssel fogadtad

Megértettük — mondotta Szépilona SZIT-titkára a küldöttválasztó taggyűlésen titkári beszámolójában —, hogy ifjúsági mozgalmunkban döntő változás következett be. *Létre jön a Komszomolhoz hasonlóan a Dolgozó Ifjúsági Szövetség, amely közvetlenül a Párthoz tartozik és a marxi-lenini elv alapján áll.* Szépilonán is csak úgy, mint a Füzesi fm-ben, Récseiben, a Trollybusznál és általában az összes helyi csoportjainknál nagy lelkesedéssel fogadták a fiatalok a Párthoz tartozó Ifjúsági Szövetség létrehozását.

De nemcsak a küldöttválasztó taggyűlések sikerültek jól, de már ott megmutatkozott, hogy az ifjúság a szavaknál tovább jutott és a konkrét munkából, felajánlásokból és azok végrehajtásából is öntudatosan kiveszik részüket.

Az ifjúság a 100.000 km-ért

Pl: *Bedő Ilona* trollybusz-kalauznő, SZIT-tag, vállalta bevételének 113 százalékról 120 százalékra való felemelését. *Szigeti Sándor* trolibusz vezető 20.000 km teljesítését vállalta hibásodás nélkül. A trollybusz ifjúsága közül eddig 54-en tettek felajánlást, valamint egy „ifi-brigád" alakult, mely vállalta, hogy a 120 százalékos bevételi átlagot eléri. A kvt-ők vállalták, hogy a 15.000 km mozgalmat felemelik 20.000-re.

Szépilona ifjúsága közül csak a taggyűlés keretén belül (2 százaléktól 10 százalékig) 33 felajánlás történt és határozatot hoztak a 100.000 km mozgalom ifjúsági részre való beindítására is.

Füzesi fm-ben eddig 40 iparostanuló tett felajánlást, amelyben szerepel szakmai előmenetelük és az iskola általános osztályzatának emelése. Ugyanitt *Tóth Imre* lakatos 148-ról 155 százalékra, *Steer Ferenc* lakatos 148-ról 155 százalékra emeli teljesítményét. Vannak azonban olyanok is, akik már teljesítették, illetve már túl is teljesítették a felajánlásukat. Pld: *Kocsáry Béla* elvtárs — az egyik küldött — vállalta, teljesítményének 160 százalékról 170 százalékra való emelését; ezt máris teljesítette. *Kotvics József* 130 százalékról 135 százalékra. *Kank György* 165 százalékról, 170 százalékra tettek felajánlást, mindketten már május 1-re 4 százalékkal túlteljesítették azt. *Az ifjúságnak 100 százaléka egyéni versenyben van.*

Amióta *Rákosi* elvtárs beszéde elhangzott, a Récsei Autobuszgarázs ifjúmunkásai között forradalmi változás állott be. Eddig — be kell vallani — kevés volt a lelkesedés a tartós eredmények eléréséhez, illetve az eredmények megtartásához és fokozásához. Nem voltak elég erősek eddig, most fellángolt az ifik érdeklődése az ifjúsági mozgalom iránt. Olyan SZIT-tagok, akik hónapok óta nem fizettek tagdíjat, most ezt sürgősen rendezni óhajtják, mert attól tartanak, hogy a tagdíjak nem fizetése miatt törlik őket az új szövetségből...

Ez érthető, mert nagy eredményeket elért, öntudatosan harcoló munkásosztályunk ifjú nemzedéke szemében *ma nincs nagyobb kívánság, büszkébb óhaj, mint a hős lenini Komszomolhoz hasonló, a Párt által vezetett, új egységes Ifjúsági Szövetség tagjának lenni.*

Az üzemi pártvezetőség és a szakszervezeti üzemi bizottság hathatós támogatásához még hozzájárul az idősebb elvtársak és munkatársak, valamint az üzemi tömegszervezetek jóindulatú támogatása is, mellyel az ifjúságot kitűzött nagy célja: az új, egységes Ifjúsági Szövetség megalakításában segítik. Az ifjúság pedig érzi, hogy a közérdeklődés homlokterébe jutott. *Érzi, hogy mit vár töle dolgozó népünk, munkásosztályunk élcsapata — a Párt.*

Az április negyediki és a május elsejei felajánlásokat felülmúló újabb felajánlások bizonyítják, hogy a Récsei-garázs ifjúmunkásai június hó 18-ra az ifjúsági egyesülési kongresszusára, milyen következetesen s milyen öntudatosan készülnek. Hogy csak néhány példát kiragadjak: *Barkovits István* ifjúmunkás-szerelő felajánlotta, hogy 150 százalékos teljesítményét 160 százalékra emeli. Ezt nemcsak elérte, hanem jelenleg 176 százaléknál tart. *Ertavi Tibor* ifjúmunkás-szerelő felajánlotta 163 százalékát felemeli 165 százalékra. Jelenleg 173 százaléknál tart. *Opra Kálmán* ifjúmunkás szerelő vállalta, hogy teljesítményét 160 százalékról 180 százalékra emeli. Midőn azonban a tagság beválasztotta kongresszusi küldöttnek, ez olyan lendületet adott munkájának, hogy minden eddigi eredményét felülmulva, jelenleg már 200%-nál tart, *Szabó* 29, Ferenc ifjúmunkás-kalauz nemcsak egyetemi tanulmányait végzi kiváló eredménnyel, hanem jó munkájával elnyerte a Récsei-garázs *kiváló kalauz* címét is. *Rátfai* Ferenc ifjúmunkás-gépkocsivezető —, aki egyik elindítója volt a 100.000 km-es mozgatomnak — elnyerte a sztahánovista kitüntetést. *Faragó* Mária ifjúmunkás-kalauznő teljesítményét a kongresszusi felajánlás óta már eddig 19 százalékkal emelte.

Ugyanilyen eredmények mutatkoznak a szakmai, valamint a társadalmi munkában való részvétel terén is. A Récsei-garázs ifjúmunkásai úgy érzik, hogy ez kötelességük, mert tudják, hogy minden üzemben, gyárban, termelőcsoportban, traktorállomáson, iskolában és egyetemen ugyanolyan buzgó lelkesedéssel harcolnak az ifjak magasabb eredményekkel az egységes Ifjúsági Szövetségért, mint ők. A Récsei autobuszállomás ifjúmunkásai sem akarnak ebben a küzdelemben alul maradni.

A Közlekedés hasábjairól üzenjük Rákosi elvtársnak, hogy nem jog bennünk csalódni, mert a Párt segítsége és a Komszomol példája erőt ad és mi csak úgy, mint a közlekedés valamennyi ifjú dolgozója, erős tartalékcsapata akarunk lenni Pártunknak és igazi rohamcsapata a termelésnek, a szocializmus építésének!

Az Autótaxi és a Teherfuvar NV furcsa humor

„T. Szerkesztőség!

Az Autótaxi- és a Teherfuvar NV között, amelyek az ország legnagyobb gépjárműközlekedési vállalatának számítanak, hosszú idő óta húzódik a páros versenyszerződés megkötése...

A két üzem már minden versenypontban megegyezett, csupán 1 versenypont van még hátra: a két javítási ciklus közötti motorélettartam, illetve a tejesíthető kilométerek száma.

Az Autótaxi NV versenybizottsága *35.000 km teljesítményt jetölt* meg generáljavítástól-generáljavításig. A Teherfuvar versenybizottsága viszont úgy látja, hogy ilyen teljesítményt elérni nem lehet és csupán 10.000 km-t lát teljesíthetőnek.

Mikor a két üzemnél dolgozó szaktársainknak elmondottuk ezeket a tényeket, nem tudták a szaktársak nevessenek-e, vagy bosszankodjanak? A kilométerteljesítésnek ez a megállapítása még a *„Ludas Matyiban"* vicc formájában sem volna jó, hát hogy képezhetné a komoly versenyszerződés feltételeit?... Az elmult kizsákmányoló rendszerben vajjon merték-e mondani a kapitalistának, hogy 10.000 km egy generálozott motor élettartama? Ugy gondoljuk, hogy nem merték volna ezt a véleményüket hangoztatni, mert feltétlen azonnali „kirúgást" vont volna maga után...

Ébredjünk fel!

De joggal tesszük fel a kérdést, *milyen szakemberek azok, akiknek halvány fogalmuk sincs a motorok teljesítőképességéről, de ha már a szakmához nem értenek, miért nem figyelik dolgozó szaktársaink munkaversenymozgalmait?!* Mert ha egy kicsit nyitott szemmel járnának, vagy egyáltalán tudomásuk volna arról, hogy a szaktársak túlnyomó része a 100.000 km elérésére vette az irányt, hogy a nagy többség már magáévá tette a sztahánovista gépjárművezető konferencia határozatát és megindult a küzdelem a 100.000 km eléréséért!

Igen sokan vannak olyanok is szaktársaink között, akik 120—150 ezer km-t vállaltak uj gépjárművükkel. Igy tehát világos és érthető, hogy egyes szakemberek — a szaktársak vállalása ellenére — csupán *a vállalás 10 százalékát tartják lehetségesnek...*

Ezek a tények azt jelentik, hogy a dolgozók ellenterveit a szemétkosárba dobják és nem a dolgozók vállalása, a szocializmus építése, az állandó teljesítményjavítás a fontos, hanem néhány begyepesedett fejű akarnok véleménye, akik nem veszik figyelembe, hogy ma a proletárdiktatúra korszakát éljük, ahol *a termelés mennyiségét a dolgozók széles tömege és nem a régi, elavult normák döntik el.*

A bürokrácia útvesztője

Ezek az emberek gondolnak-e arra, hogy Pártunk irányvonaláról letértek? Gondolnak-e arra, hogy elszakadnak a Párttól és munkás elvtársainktól? Vajjon életképes lehet-e az a vállalat, ahol 10.000 km után nagyjavítás alá kell venni a gépjárműveket? Biztosak lehetünk abban, hogy nem, de szeretnénk tudni, honnan állapítják meg a 10.000 km-es élettartamot?

Hivatkozhatnának arra, hogy rossz volt az olaj minősége... Az olaj viszont nagyon is megjavult és így ez az indok sem jöhet számításba. A taxi részéről a 36.000 km teljesíthető, amely szintén nem a gépjárművezetők vállalása alapján jött létre. Ha nem is vállalta minden szaktársunk a 100.000 km-t, nyugodtan állíthatjuk, hogy 60.000 km-t átlagosan vehetünk számításba a két nagy javítás között.

Ezekután azt reméljük, sikerül az illető tényezőket jobb belátásra bírni és a két üzem közötti munkaverseny nem vész el az akarnokok és a bürokrácia útvesztőjében, hanem a dolgozók óriási örömére, a sok huza-vona után létrejön és már az első negyedévben eldől, hogy szaktársainknak, vagy „a kalkulátoroknak" volt-e igazuk?

Mi a szaktársak véleménye mellett foglalunk állást.

Elvtársi üdvözlettel
Virág Rezső

BÉRCSALÓK AZ FVKV-NÁL

„A Magyar Népköztársaság társadalmi rendjének alapja a munka" — mondja Alkotmányunk 9. paragrafusa. Ez az alap olyan szilárd, amilyen szilárddá a termelő munkában aktivan résztvevő dolgozók teszik.

A magyar dolgozó nép tudja, hogy a termelés emelkedése, az önköltség csökkentése, az újítások bevezetése, a munkaversenyben való részvétel — mind Népköztársaságunk alapjának megerősítését szolgálja.

A szocializmus építésében egymásután születnek hatalmas termelési eredmények, mind több lesz azoknak a dolgozóknak száma, kik normájukat 200—300 százalékra teljesítik. Ezek a munkásosztály élenjáró fiai, akik a Párt iránti hűségből, hazánk szeretetéből fakadó lendülettel tökéletesítik munkamódszereiket, újítanak, észszerűsítenek, így becsületesen elért magas termelési eredményeik nyomán kapják megérdemelt magasabb bérüket és válnak sztahánovistákká.

De a becsületesen dolgozók mellett nap, mint nap találunk olyan esetekről, hogy egyesek nem becsületesen elvégzett munkájuk után veszik fel a bérüket, hanem becsapva dolgozó társaikat, csalárd úton lopják meg a dolgozó nép államát. Ezeknek a tolvajoknak módszerei között szerepel az el nem készített munkák elszámolása, több munkának az elszámolása, a mások által végzett munka elszámolása és még több olyan módszer, *melyekkel gyengítik a békefrontot és veszélyeztetik ötéves tervünk végrehajtását.*

Az üzemek megbüntetik a bércsalókat, mint legutóbb a Fővárosi Vasútépítő Községi Vállalat, *Halász* I. János, *Halász* 2. János és *Gergely* István 36 négyzetméter el nem végzett útburkolási munka elszámolásáért *elbocsájtással. Kerekes* Ferenc tetőfedőt 15 négyzetméter el nem végzett cserépátrakás elszámolásáért *évi fizetésének 2 százalékára büntette meg.*

Ezek a „büntetések" jutalmat jelentenek, mert az elbocsájtott bércsalók elmennek más munkahelyre dolgozni, hol folytatják a bércsalást, a dolgozók és hazánk megtopását. Akit pedig pénzbirsággal sujtottak, az igyekszik bércsalással további jogtalan keresethez jutni...

Nem ez a módja a bércsalások megakadályozásának, hanem élni kell az alkotmányban lefektetett jogainkkal.

„A Magyar Népköztársaság bíróságai büntetik a dolgozó nép ellenségeit, védik és biztosítják a népi demokrácia, állami, gazdasági és társadalmi rendjét..." mondja a 41. paragrafus.

Hát kik a dolgozó nép ellenségei, ha nem a bércsalók? Ők azok, akik veszélyeztetik a népi demokrácia állami, gazdasági és társadalmi rendjét. Lopják a nép vagyonát, segitik a reakció hazaáruló tevékenységét, tehát közönséges bünözők, akik ellen nem fegyelmi eljárásokat kell inditani, hanem bíróság elé kell állítani, hogy *a bünük súlyosságához mérten megkapják a törvény által meghatározott büntetésüket.*

Megnyílt a Közlekedési Baleseti Kiállítás

F. hó 20-án ünnepélyes keretek között nyitotta meg *Seres* Tibor, a közlekedésügyi minisztérium VI. gépjármü főosztályának vezetője, a közlekedési baleseti kiállítást. A kiállításon megjelentek rendőrségünk és honvédségünk vezetői, valamint a minisztériumok és szakszervezetek képviselői.

Seres elvtárs megnyitó beszédében hangsúlyozta, hogy közlekedésünk hatalmasat fejlődött, az ötéves tervben pedig még nagyobb fejlődési irány elé nézünk. Ez a fejlődés szükségessé teszi, hogy nagyobb gondot forditsunk a közlekedési balesetek elhárítására. Népi demokráciánkban legfőbb érték a dolgozó ember, ezért már a gyermekeket az iskolában kell megtanítani a helyes közlekedésre. De nagy feladat előtt állnak a járművezető elvtársaink is, mert az egyre növekvő forgalom fegyelmezett és kiválóan képzett járművezetőket igényel.

Seres elvtárs beszéde után a megnyitó résztvevői megtekintették a kiállitást. A balesetek képekben vannak bemutatva. Bemutatták a helyes és helytelen közlekedést és Moszkva közlekedési rendjét is.

A kiállításon láthatók a legkiválóbb gépjárművezető sztahánovisták és élmunkások fényképei, akik a jó és szabályszerű közlekedésnek úttörőivé váltak.

Gépjárművezető-levél
a Világszövetség budapesti tanácskozásáról

A Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozásai alkalmat adtak arra, hogy a magyar szervezett dolgozók kimutassák szeretetüket és ragaszkodásukat a világ munkásosztálya legnagyobb nemzetközi szervezete, a Szakszervezeti Világszövetség felé. Az elmult évben alakult meg a Szállítóipari Dolgozók Nemzetközi Szövetsége Bukarestben. Ez a szövetség összefogja a világ minden részén dolgozó szállítóipari munkásokat és harcol a Szakszervezeti Világszövetség irányításával a tartós békéért, az elnyomott népek szabadságáért és függetlenségéért.

Mi, magyar szervezett gépjárművezetők, világosan és tisztán látjuk, hogy a munkásosztály egysége a leghatalmasabb fegyver az imperialisták ellen vivott harcban. Ebben a harcban győzni fogunk, mert a Szakszervezeti Világszövetség harcát az imperialista háborús uszítók és elnyomók ellen a nagy Szovjetunió és a világ munkásosztályának lángeszű vezére: *Sztálin* elvtárs irányítja.

A gépjárművezetők szakszervezetéhez tartozó dolgozók, hogy kifejezzék tántoríthatatlan hűségüket a világszövetség iránt, a szakmai tagozat elnökének, Alfons *Drouard* elvtársnak és Stellio *Moraru* főtitkár elvtársnak az Autótaxi és az ÁFORT csepeli dolgozói által készített szép emléktárgyat adtak át. *Drouard* és *Moraru* elvtársak köszönetüket fejezték ki a szakma jellegzetességét kifejező emléktárgyak átvételekor, melyeken meglátszott a szeretet, amellyel dolgozóink az emléktárgyakat elkészítették, és ugyanakkor azt üzenik a magyar szervezett közlekedési dolgozóknak, hogy ittlétük alkalmával meggyőződtek a magyar munkásosztály emelkedő öntudatáról, szolidaritásáról és arról a harckészségről, mellyel a magyar munkásosztály támogatja és erősíti a Világszövetség munkáját.

— Mi, francia dolgozók — mondotta *Drouard* elvtárs — egyre fokozottabban érezzük az imperializmus bilincseit. A Marshall-terv és az Atlanti Szerződés, melyet az imperialisták zsoldjában álló népellenes francia kormány kényszerített a francia népre, egyre elviselhetetlenebbé teszi a francia dolgozók helyzetét, amit fokoz még a gazdasági válság következtében állandóan növekvő munkanélküliség is. Ez azonban nem töri meg a francia munkásosztályt, hanem kemény és áldozatos harcot vív az elnyomókkal. Ebben a harcban felbecsülhetetlen értéket jelent a Szovjetunió és a népi demokratikus országok munkásosztályának baráti segítsége és támogatása.

Látom — folytatta *Drouard* elvtárs — a ti szép eredményeiteket és azt üzenem, hogy továbbra is szívós, kitartó munkával építsétek szép hazátokban a szocializmust, mert *ezzel segítitek a mi harcunkat — a világ elnyomott népeinek harcát az imperializmus ellen — a világ békéjének megvédéséért!*

Tóth Béla

Szulinszki László kultúrfelelőshelyettes 1950 február 4-én a vágóhídi sportbálon be nem mutatott müsorszámot adott elő. Ezért a fegyelmi bíróság dorgálásra ítélte.

Testvéri üdvözlet a Demokratikus Ifjúsági Világszövetségnek, a tartós békéért, a népek függetlenségéért és szabadságáért harcoló bátor ifjúságnak az egész világon!

A gépjárművezetők bérezéséről

A gépjárművezető - társadalom még soha nem nézett annyira bizakodóan a jövő elé, mint éppen napjainkban — népi demokráciánkban, a proletariátus diktatúrájának időszakában.

A gépjárművezető helyzete a mult rendszerben — bizony — siralmas volt. Még élénken emlékezünk azokra az időkre, amikor taxisofőr szaktársaink a forgalmazott összeg 20 százalékát kapták fizetésként és 1930-tól 1936-ig igen sokan voltak olyanok, akik a heti 12—16 pengőnél nem tudtak többet keresni.

Természetesen bárki felhozhatna olyan ellenérvet is, hogy voltak a szaktársak között olyanok, akik havi 150—200 pengőt is meg tudtak keresni, különösen a a „jó sofőrök".

Ez kétségtelenül így van, igaz, hogy volt a régi világ kizsákmányoló „dzsentrijei" között, aki adott ennyi fizetést, de azt sem lehet letagadni, hogy ezért a pénzért éjjel-nappal dolgozni kellett, alázatosan ajtót nyitni, alkalmazkodni a „nagyságos úr" minden szeszélyéhez.

Amíg néhány kiváltságos 150—200 pengőt keresett, a szaktársak óriási többsége munka nélkül rótta az utcákat és akár 8—10 pengőért is hajlandó lett volna dolgozni, csakhogy éhező felesége és gyermekei szájába, ha többet nem is, de néhány falat kenyeret tehessen.

Népi demokráciánkban — Pártunk és *Rákosi* elvtárs vezetésével — a Szovjetunió felszabadítása után óriási mértékben megnőtt a közlekedés. Nagyon megszaporodott a gépjárművek száma, ami *megszüntette szakmánkban a munkanélküliséget, sőt komoly munkaerőhiányt idézett elő.*

A forint megteremtése óta 120 százalékkal emelkedett szaktársaink bére. Az 1.30 forintos órabér 2.48-ra emelkedett és ehhez még a kilométerpénzt, mint teljesítménybért, valamint a ruha, bunda és kesztyű árát — mint természetbeni juttatást — számolhatjuk a bérhez. Nem is beszélve a fizetett szabadságról, a különböző szociális juttatásokról. Megállapíthatjuk, hogy az árak csökkenésével, a bérek emelkedésével a gépjárművezető életszínvonala 140—150 százalékkal emelkedett.

Mégis vannak szaktársaink között olyanok, akik a reakció uszályába kerülve, olyan követeléseket támasztanak, melyekre kollektiv szerződésünk nem ad módot és amelyek az ellenség által megfertőzött, eltévelyedett szaktársak követelése. Előfordul az is, hogy a bizalmi és az ü. b.-titkár is belekerül az ellenség uszályába és hagyja magát „sodortatni" az árral...

Havi 2000 forint kevés

„A Vásározó NV gépjárművezető bizalmija és az ü. b.-titkára kereste fel szakszervezetünket azzal a furcsa kérdéssel, *vajjon vidéki út esetén a gépjárművezetőnek ezt az időt is meg kell-e fizetni, amikor alszik?*...

Hét gépjárművezető közül 6 meg van elégedve, a hetediknek azonban kevés az 1800—2000 forint... Igaz ugyan, hogy heti 90 órát dolgoznak és ebben az összegben az étkezési pénz is beleszámit, de joggal kérdezzük, hogy van az, hogy az ü. b. nem veszi észre az ellenség kezét, a reakció aknamunkáját? Mert ebben az esetben nem alkalmas arra, hogy a többség érdekeit képviselje. Attól pedig igen óvakodott mind az ü. b.-titkár, mind a bizalmi, hogy az indokolatlan hérkövetelő nevét megmondja... Világosan látszik, hogy a reakciónak ezt az emberét meg akarják védeni, el akarják titkolni és ahelyett, hogy a tömeg elé vinnék és kipellengéreznék az ellenség bérenceit, *eltitkolják, véka alá rejtik a hibákat.*

Kevés a 20 forint étkezési pénz

Kollektiv szerződésünk biztosítja, hogy amennyiben gépjárművezető szaktársaink vidéki útra mennek, 20 forint étkezési pénz jár nekik.

— *Ez azonban kevés* — mondotta néhány szaktársunk, bár a túlnyomó többség nagyon is meg van elégedve. A napi 20 forint étkezési pénz a következőképpen oszlik meg: 4 forint jut reggelire, 8 forint ebédre és 8 forint vacsorára.

— *Miért nem elég ez?* — kérdeztem én csodálkozva, hiszen tudtommal 1 liter tej ára mindenütt 1.50 forint, ha ehhez negyedkiló kenyér árát számítja hozzá, összesen 2.70 forint. Igy 1.30 forintot csak a reggelinél megtakarított.

— *Az igaz* — érvel erre a szaktárs —, *de 8 forintból nem lehet megebédelni* . . . — Erre kézenfogtam ezt a kiváló embert, levezettem a szomszédos étkezőbe, ahol a levest 1.20-ért, pörköltet 4.60 forintért, sertésbordát 6.50 forintért árulják, de ezek után is megjegyezte, ha a fröccsöket is hozzászámítom, nem jön ki 8 forintból...

Világos, sőt ha orosz kaviárt, rajnai lazacot, meránói rákot és még hozzá két üveg pezsgőt is rendel, még 100 forint is kevés volna!...

A legnagyobb hiba talán ott van, hogy szaktársaink egy része képtelen visszaemlékezni a multra, amikor 1 darab zsíroskenyéren egész nap eldolgozott, *de még ebből sem ehetett eleget* . . .

Képtelen előrelátni a jövőbe, nem veszi észre az eddigi fejlődésünket, és azt a hatalmas perspektivát, amely előtt állunk. Nem veszi észre, hogy jólétünk napról-napra növekszik, egyre vidámabb az életünk és amit teremtünk, azt magunknak, az osztályunknak, a nemzetünknek teremtjük, grófok, bárók és kizsákmányolók nélkül. Pártunk és *Rákosi* elvtárs vezetésével.

Ha az ü. b.-titkárok is így látnák a kérdést, nem kerülnének bele a reakció uszályába.

V. K.

A teljesítménybér bevezetésével dolgozóink keresete átlagban 20 százalékkal emelkedett

A Belföldi Szállítmányozási NV Feladási Osztályának dolgozói egyre jelentősebb eredményeket érnek el a munkaverseny fejlesztése terén. A sztálini műszak alatti eredményeik még nem voltak állandó jellegűek, de levonták a visszaeső kampányszerűség tanulságait és így sikerült versenymunkájuknak ezt a hiányosságát kiküszöbölni.

Komoly eredmény, hogy az önköltséget állandóan sikerül csökkenteniök. Az önköltség 1949 októberében 3.47 Ft volt, novemberben 3.37, decemberben 3.06, január-február hónapban 3.04, márciusban 2.80, és most a május 1-i felajánlásként 2.66 Ft-ra sikerült lecsökkenteni.

A munkaverseny elindítása és az önköltségcsökkentés terén az elsők között *Vigh* Károly végzett jelentős úttörő munkát, aki elindítója volt 1949 dec. 12-én annak a munkaversenynek, amelynek eredményeként *Weltenhan* Sándor és *Jancsó* László élmunkások lettek.

Az óramutatós teljesítménybér most újabb lendületet adott a versenymozgalomnak. A 17. bérhéten *Bozsik* József 258 százalékos, *Németh* Antal 256 százalékos, *Cseszák* Vince 222 százalékos, *Gábris* Béla 204 százalékos teljesítményt ért el.

Feltünő eredmény mutatkozott a szállítóeszközök megtakarítása terén is, mert márciusban ugyanannyi súlyt mozgattak meg szállítás közben a dolgozók, mint áprilisban, az utóbbi hónapban azonban 130 kétlovas fuvareszközzel kevesebbre volt szükség: ennyit takarítottak meg.

A teljesítménybér bevezetésével a dolgozók keresete átlagban 20 százalékkal emelkedett s ennek következménye, hogy a dolgozók most már minden munkaterületen sürgetik a teljesítménybér bevezetését.

Persze a Feladási Osztály az elért eredményeket annak is köszönhette, hogy az Osztály fizikai és értelmiségi dolgozói komplex-brigádot alakítottak, hogy így a lehető legjobb együttműködéssel fokozzák eredményeiket. E téren a forgalom irányítói is jó munkát végeztek, akik közül *Sarlós* Lászlót és *Gantner* István vezetőket kell kiemelnünk, mint olyanokat, akik munkaközben állandó nevelőmunkával tudatosítják a szocializmust építő munka fontosságát. *Azt, hogy jobb munkánkkal, önköltségcsökkentéssel a magunk országát, a magunk jobb és boldogabb jövőjét építjük.*

A könyvtármunka eredményei és hibái a Közlekedési Szakszervezetben

A dolgozók kultúrszínvonalának emelése megköveteli, hogy üzemi-szakszervezeti könyvtárhálózatunk munkáját kiértékeljük, fejlődése elöl a felmerülő akadályokat elhárítsuk, a meglévő jó tapasztalatokat tovább fejlesszük. Ezt kell tennünk azért is, mert a kulturális nevelő munkában, a műveltség kiszélesítésében az üzemi könyvtárakra nagy feladat hárul, melyet a Szovjetunióban működő több 10.000 üzemi szakszervezeti könyvtár munkája és eredményei igazolnak.

„A könyv a legjobb és leghatalmasabb fegyvere a szocialista kultúrának" — mondotta *Maxim Gorkij*. A Szovjetunió könyvtárainak példáját követve, üzemi könyvtáraink is hatalmas segítséget nyujthatnak Pártunknak az agitációs és népnevelőmunka terén.

41 könyvtár — 39.100 könyvvel

Könyvtáraink számszerű kiépítése terén elért eredményeink kielégítőek. 32 budapesti, 6 vidéki üzemi-szakszervezeti könyvtárunk mellett 1 szakszervezeti központi, 2 üdülői, 1 tanoncotthon, 1 gyermekotthon, 1 szakszervezeti iskolai könyvtárunk van.

Budapesten a most külön településő Zuglói pft. Thököly-úti telepén kivül minden telephelyen legalább 1 könyvtár van, de van olyan telep is, mint Ferencváros, Baross, ahol kettő van. Vidéki üzemeink közül a Debrecen Vasútforgalmi Rt-nél még nincs könyvtár, de a mostani időszakban már ennek szervezése is folyamatban van. A fentieken kivül még 9 budapesti és 5 vidéki olvasómozgalmi kis vándorkönyvtár van forgalomban.

A férc- és ponyvairodalom eltávolítása után könyvállományunk bár szamszerüleg valamit csappant, összetételében azonban erősen megjavult. Harminckilenc budapesti könyvtárunknak 32.000 kötet könyve van, melyből a központi könyvtárra 6.500 kötet esik. A hat vidéki könyvtárban 2.700 könyv áll olvasóink rendelkezésére. Üzemeink könyvtári állománya általában 250 és 1.000 kötet között van, amely a létszámhoz viszonyitva még nem mindenütt arányos. A Fürst-garázsban 1.200 dolgozóra csak 270 kötet könyv jut. Könyvállományunk összetételében a műfajok egymáshoz való aránya sem kielégítő, mert még kevés a szakmai és tudományos irodalom. Az összetételben hiba az is, hogy az egyes műfajokon belül kevés a szovjet és más haladó irodalom, valamint a súlypontkönyvek csak egy-két példányban vannak meg.

Könyvtáraink forgalmának vizsgálata már komolyabb fogyatékosságainkra mutat, amelyeknek kiküszöbölése sürgős és döntő feladatunk. Itt még érezhető az a rés, amelyen keresztül az ellenség befolyása érvényesül, amelyre *Rákosi* elvtárs több izben rámutatott. Ennek kézzelfogható bizonyítéka az volt, hogy a férc- és ponyvairodalom eltávolítása után érezhetően csökkent az olvasás.

Ma már azonban olvasótáborunk szélesedik, melyet az utolsó 3—4 hónap eredményei igazolnak: állandó olvasóink száma a januári 1.600-as létszámról áprilisra már 2.000 fölé emelkedett. Ez önmagában véve szép számnak látszik, de a valóságban dolgozóink létszámának nem egészen 10 százalékát teszi ki. Könyvforgalmunk alakulása hasonló. mert a havi forgalom, amely januárban 3.700 kötet körül volt, áprilisban már túl ment az 5.300 köteten. Mind két adat arra figyelmeztet bennünket, hogy *az olvasás kiszélesítése terén hatalmas feladataink vannak, mert még csak a dolgozók 10 százaléka olvas s a könyvek 20 százaléka forog csak közben!*

Vannak igen szép eredménnyel dolgozó könyvtáraink. Ferencváros p. u., ahol a dolgozók 27 százaléka olvasó és a könyvállomány 50 százaléka kézbe kerül havonta. Ehhez hasonló a helyzet még Kőbánya teherszállításnál is.

Vannak azonban gyengén működő üzemeink is könyvtármunka terén. Igy a Dózsa-főmühelyben március 15-től április 15-ig összesen 41 könyvet adtak ki, ott ahol 380 dolgozó és 605 kötet könyv van... Ugyancsak hasonló a könyvtári helyzet a budafoki Hévnél is. De még a fentieknél is szomorúbb az állapot az üllői-úti magasépitésnél és az áramellátás-telepeken, *ahol jóformán egyáltalán nem használják a könyveket!*

Vándorkönyvtárak — könyvankét

Az olvasómozgalom a mi területünkön *eredő feladataink végrehajtásánál* meg, de már több helyen igen eredményesen fejlődik. E célra kilenc kis vándorkönyvtár szolgál 30—30 kötettel. Az olvasómozgalom meghonosítása terén a Ferencváros, Zugló, a Székházi és az Ellenőri-csoport jár elöl, ahol mindenütt volt már könyvankét kultúrműsorral egybekötve. Különösen a ferencvárosi ankét sikerült jól, ahol 14 hozzászóló vitája tette érdekessé az ankétot. Vidám csoportok közül a szegedi jár az élen, mert már a második ankétot rendezték meg olvasómozgalmi könyvekből. Az olvasómozgalom terén az eddig mutatkozó legnagyobb hiba az, hogy a kultúrosztály nem fordított elég gondot az olvasómozgalom szervezeti alátámasztására, mint pld. olvasómozgalmi-felelős beállítása stb.

A könyvtáraink körül felmerült hibák megállapításánál elsősorban a kultúrosztály által okozott hibákat kell felárnunk. A legnagyobb hibánk e téren az volt, hogy eddig nem foglalkoztunk a könyvtárak ügyével a kívánt mértékben. Hiányos volt az ellenőrzés és eddig egyáltalán, — vagy pedig késön — vettük észre a felmerült hibákat, nem harcoltunk kellő erővel könyvtáraink állományi felfrissitéséért.

Kevés gondot fordítottunk könyvtárosaink ideológiai és szakmai képzésére, a könyvtári propaganda és agitáció fejlesztésére. De ugyanilyen mértékben felelősek az üzemi bizottságok és kultúrfelelősök is, mert különben nem fordulhattak volna elő a fenti hibák, mert a saját hatáskörükben feltétlen segíteni kellett volna, például a Dózsa-fm-ben azon a hibán, hogy a könyvtár hetenként csak 1½ órát áll a dolgozók rendelkezésére és nem engedték volna meg, mint a Hungáriában, a könyvek elrongyolódását... Nem fordulhatott volna elő olyan eset, mint a Récsei-garázsban, ahol nem találtak alkalmasabb könyvtár helyiséget, mint egy harmadikemeleti teljesen félreeső padlásszobaszerü zugot...

Hiányos a könyvtári propaganda, valamint az a körülmény, hogy könyvtáraink felszerelése gyenge: nincs megfelelő könyvtárhelyiség, olvasószoba, szekrény, így a könyvtári nevelőmunka körülményei nincsenek biztositva. De ezen a téren is folynak már eredményes kísérletek, mint pld. a Baross- és Obuda p. u.-on, ahol már rendes olvasószobát biztositottak az olvasók részére.

Hibáink kiküszöbölésénél és az ebből eredő feladataink végrehajtásánál minden erőt mozgósitani kell. Igy elsősorban az üzemi szakszervezeti vezetőszervek figyelmét kell az olvasás felé fordítani, hogy a könyvtármunka jelentőségét megismertessük. Meg kell győznunk őket arról, hogy a könyv ideológiai fegyvert jelent az osztályok harcában, mely fegyvert nekünk teljes erejével használnunk kell, mert különben az ellenség használja! Ha helyesen használjuk, igen eredményesen fogjuk elősegíteni Pártunk célkitüzéseinek végrehajtását, ötéves tervünk sikere érdekében.

Tátrai Mihály,
könyvtárfelelős

A kiradó- és dokumentfilmgyártás hírei

Különleges örömben lesz része a sportkedvelőknek. Rövidesen a közönség elé kerül az a rövidfilm, amely a Magyar-Szovjet Barátsági Hónap súlyemelő versenyeit mutatja be. Megismerkedünk a kiváló szovjet súlyemelők magas teljesítményeivel, módszereivel.

A SZOT választott bíróságának határozata Földesi László és Divisch József ügyében

A Szakszervezetek Országos Tanácsának választott bírósága, *Földesi László* és *Divisch József* elvtársakat, mint szakszervezeti funkcionáriusokat, a Szállítómunkás Szakszervezet-nél betöltött állásuktól felfüggesztette, s ügyük súlyosságát tekintetbe véve kimondotta, hogy egy évig szakszervezeti jogaikat sem gyakorolhatják.

A két elvtárs ugyanis május 1-én, a felvonulás után, szakszervezeti funkcionáriushoz nem illően viselkedett a gyülekező helyen, sőt *Divisch* József két szaktársat tettleg bántalmazott is.

Büntetésük legyen intő példa a szakszervezeti fegyelem megbontói számára. Különösen intő példa azok számára, akiknek mint vezetőknek, jó példával kell elöljárniuk.

„Tűz és fergeteg"

címen vetitik filmszínházaink két hét mulva Pudovkin egyik történelmi filmjét. Nehéz feladat elé állitotta ez a film az operatőröket. A nagyszabású csatajelenetek fényképezésénél (ahol az orosz népfelkelők lengyelekkel, svédekkel ütköznek meg), sokszor életveszélyes helyzetekben, vágtató lovak és égő házak, repülő dárdák között, dolgoztak.

AZ „ÚJ HORTOBÁGY"

című rövidfilm forgatását már megkezdte Lakatos Vince rendező és Pásztor István operatőr. A Hortobágy gazdasági életét és munkáját bemutató felvételek egy része külön foglalkozik a nagy lótenyésztőtelep bemutatásával.

Közhasználatú gépjármű vezetésére jogosító igazolvánnyal rendelkező

gépjáróművezetőket keres

az ország egész területéről budapesti alkalmaztatással

a Teherfuvar NV

Személyes jelentkezés a Teherfuvarozási NV felvételi irodájában, XIV., Dózsa György-út 1—3. Jelentkezés alkalmával bemutatandók: jogosítvány, vezetői gyakorlatot igazoló okmányok, önéletrajz, egyéb személyi igazoló okmányok.

Ifjúmunkások, ifjúmunkáslányok! Jó munkával készüljetek a kongresszusra! Emeljétek a munka termelékenységét, csökkentsétek a selejtet és az önköltséget, szilárdítsátok meg a munkafegyelmet! Mutassatok példát a szocialista munkaversenyben! Álljatok a munka hőseinek első soraiba!

TROLIBUSZVEZETŐK KÉRÉSE A MŰSZAK FELÉ

A trolibuszállomás dolgozói a nyári meleg beálltával türelmetlen kíváncsisággal tekintenek az illetékes szakosztály felé, tudniillik a trolibusz magas légnyomás alatt álló gumikerekeken fut. A nyári nagy melegben a forró úttesttől a gumikerék az állandó gyors forgás következtében annyira felmelegszik, hogy a kopottabb, vagy sérültebb gumik a meleg miatt megnövekedett belső légnyomás következtében defektet kaphatnak.

Ezt a veszélyt minden gumikerekes járművel foglalkozó dolgozó ismeri, mert a gumidefekt nagy veszélyt jelent mind a vezetőre, mind az utazó közönségre, ha a defekt az első kereknél következik be az ilyen keskeny utakon, amilyeneken a trolibusz halad, a vezetőknek jóformán semmi esélyük sincs, hogy a kocsi egyenes irányát meg tudják tartani. Tehát vagy a fáknak, vagy a házak falának rohan a kormányozhatatlanná vált jármű. Nem is kell csecsetelni, hogy az milyen következményekkel járhat...

Az autobusznál ez ellen úgy védekeznek, hogy a végállomáson vízsugárral hűtik 4–5 percig a felmelegedett gumikereket és a kerékagyakat, amiről a nyári hónapokban a porvédő lemezt is leveszik. Pontos értesüléseink szerint a Moszkvában futó trolibuszokról is leveszik a porvédőlemezt, hogy ezáltal a kerékagy hűtését gyorsabbá tegyék.

Mi már többször hangoztattuk illetékes helyen ennek szükségességét, ezért várjuk türelmetlenül az illetékes szakosztálytól az intézkedést, ami a gumik hűtését nálunk is bevezeti. A meleg idő fokozódása a defektveszély mellett még a gumikopást is fokozza. A hűtéssel járó kiadás megtérül a gumik élettartamának megnövekedésével és mi, trolibuszvezetők is — biztonságérzetünk megnövekedésével — jobb munkát tudnánk végezni, ha a végállomásról lehűtött gumikkal indulnánk el!

A meleg beálltával a trolibuszvezetőknek még egy súlyos problémájuk van, az hogy az indítóellenállások a vezetőülés alatt vannak elhelyezve és a kéziféknél és a lábpedáloknál lévő nagy nyílásokon — a kocsi álljóhelyzetében — nagymennyiségű forró levegő áramlik a vezetőülkébe... Az idő felmelegedésével ez a meleg elérheti az 50 C fokot. Ma a termelési értekezleten már egy hónappal ezelőtt kértük ezen nyílások befedését, amit a műszak 4—5 kocsin meg is csinált, a többin azonban — nem tudni milyen okból — ezt a munkát nem folytatják.

Mi, trolibuszvezetők, ezúton fordulunk a műszak felé, hogy fejezzék be ezt a megkezdett munkát, mert már idáig is volt eset, hogy a vezető rosszul lett a melegtől és szeretnénk elkerülni, hogy ilyen esetből súlyos következménnyel járó baleset lenne.

Trolibuszvezetők

A BÉKE VÉDELMÉBEN

„A békéért folytatott harc szorosan egybeforr a szocialista művészet fejlődésével. Művészeinkre még sohasem hárult olyan nagy feladat a béke megvédésében, mint napjainkban. Minden egyes alkotás, amely a néphez közel áll, amely a sztálini-korszak igaz embereit ábrázolja, egy-egy téglája a béke ügyének. Az irodalmi művek, a filmek, a zeneművek alkotóit és a többi művészeti ágak képviselőit a béke megvédésének szelleme hassa át." (Szovjetszkoje Iszkusztvo.)

Rendezték: Zarhi és Heific

A nálunk is népszerű szovjet rendezőpár („Viharos alkonyat", „Kormány tagja") új alkotásával ismerkedik meg a közönség a jövő héten. A „Boldog aratás" című filmben bebizonyítják, hogy vigjátéktémához is biztos művészi kézzel nyúlnak. A „Boldog aratás" című új filmjük egy kolhozban játszódik. A fiatal újságírónőt disszertációjának elkészítésére egy kolhozba küldik azzal a feladattal, hogy körzeti újságot szerkesszen. Tévesen kapott adatok alapján helytelenül bírálja a sajtóban a kolhoz munkáját s ebből fejlődik a cselekmény. Mint a rendezők mondották, az volt a céljuk, hogy a drámai összeütközésben mutassák be a szovjet újságírók megvesztegethetetlenségét, a szovjet sajtó erkölcsi erejét.

AZ FVKV SZÉKHÁZ KAPUSAI

levelet intéztek üzemi lapjukhoz, az *„Uj szárnyaskerék"* szerkesztőségéhez. A levelet teljes terjedelmében közöljük azzal, hogy a lapokat szétosztó szervek intézkedjenek, hogy *Nyilas* Mihály elvtárs, székház kapusának panasza minél előbb orvoslást nyerjen.

A munkáslevél a következőképpen szól:

„Kedves Szárnyaskerék! Vállalatunk székházi kapusai nevében szeretnék egy pár sort írni. Mi, két lapunk megjelenését mindig nagy örömmel és érdeklődéssel várjuk. Tudjuk azt, hogy az „Uj Szárnyaskerék" és a „Közlekedés" érdekes, fontos eseményekkel ismertet meg.

A mi újságjaink foglalkoznak a mi helyi problémáinkon kívül világpolitikával, színházzal, filmmel.

Itt azonban szeretnék egy hiányosságra rámutatni. Az „Uj Szárnyaskerék" minden alkalommal azt lehet mondani pecnuli pontossággal megjelenik. De a „Közlekedést" mi, kapusok, általában késve kapjuk kézhez. Az április 15-i számot április 28-án kaptuk meg, a május 1-i újságot 4-én még nem kaptuk kézhez. Ugylátszik most is két hét késéssel jut el hozzánk.

Sürgősen ki kell vizsgálni, hogy mi az oka ennek. Ha ilyen későn kapjuk meg az újságot, a dolgozókat már nem is igen érdekli, — vannak azóta sokkal időszerűbb kérdések.

Kérjük az illetékeseket segítsenek ezen a kérdésen: juttassák el rendes időben a „Közlekedést" is hozzánk, hogy a friss eseményeket onnan is megkaphassuk.

Szabadság!
NYILAS MIHÁLY,
székház-kapus."

A Szikra kiadásában

sorra jelennek meg az utóbbi hónapokban könyvek a nemzetközi munkásmozgalom nagy alakjainak harcos életéről. Ezek a művek mind a proletár nemzetköziség eszméjét, a béke védelmét hirdeti. E kötetek mindegyike eleven dokumentuma az elmélet és gyakorlat szoros egybeforrásának különböző korokban, különböző népek fiainál, de a közös cél, a szocializmus és a béke érdekében.

A Vörös Hadsereg által felszabadított magyar nép számára nagy hiányt pótolnak ezek a művek, amelyekből megismerheti azokat, akik közvetve, vagy közvetlenül hozzájárulnak ahhoz, hogy ma hazánk dolgozói szabad országban, békében építhessék a szocializmust.

Clara Zetkinnek, a német kommunisták nagy harcosának, Frunzenek, az intervenciós harcok katonai vezetőjének, a „Vörös Hadsereg" legjobban szeretett és tisztelt alapítójának, Dzerzsinszkijnek, a „burzsoázia rémé"-nek, a „forradalom őré"-nek, Gabriel Périnek, a francia ellenállási mozgalom hősének, M. Thorez elvtársnak, a francia munkásosztály legnagyobb fiának életirásai buzdítással és útmutatással szolgálnak számunkra az imperializmus elleni küzdelemben, a békéért vívott nagy harcunkban.

Péter Tibor válaszol a „Közlekedés" kritikájára

T. „Közlekedés" Szerkesztőségel
A „Közlekedés" április 15-iki számában — „Ki felelős a FVKV-nál azért, hogy a dolgozókban lévő alkotó erő nem tud érvényesülni" — című közleménnyel kapcsolatban, május 10-én írt soraim közlését kértem. Mivel időközben tudomásomra jutott, hogy a szakszervezetben tartott egyik termelési értekezleten egy ellenőr kartársunk panasza, illetve a XIV-ik ügyosztálynál erről felvett jegyzőkönyv képezte elsősorban alapját az idézett cikk megjelenésének, ezért nem tartom célszerűnek, eredményre vezetőnek a beküldött soraim közlését.

Más módon kérem az idézett cikkben foglaltak tisztázását. Mint a május 10-én írt levelemben említettem, nem vonom kétségbe a cikk írójának szándékát, hogy a közlemény megírásával jót akart, de szerény megítélésem szerint nem állapítható meg az, hogy a cikkből valakinek is valami jó haszna volna, mert az abban ellenem felhozott vádak részben alaptalan, részben félreértésből származó információk alapján kerültek az idézett cikk által nyilvánosság elé.

Nem állítottam és nem állítom, hogy munkámat tökéletesen — minden hibától mentesen — végzem... Készségesen gyakorolok önkritikát, ha ilyenre rámutatnak, rávezetnek és minden igyekezetemmel azon lennék, hogy hibáimat kiküszöböljem, s munkámat közmegelégedésre elvégezzem. Ha az alant kért vizsgálat megtörtént és az nem engem igazolna, úgy készségesen fogok önkritikát gyakorolni...

Péter Tibor

*

A levél írója továbbiakban azt fejtegeti, hogy pálcát törtek felette, elítélték, és az ügy kivizsgálását kéri.

Mivel a levél állításainak csak egy részével foglalkozik, rá kell mutatnunk arra, hogy mi nem személyt és nem egy esetet hoztunk fel, hanem az újítási mozgalom hiányosságait tártuk fel. *Nem törtünk pálcát és nem ítéltünk el senkit.* Ami az ügy kivizsgálását illeti az a vállalatvezetőség feladata, de a vállalat feladata az is, hogy *biztosítsa az újítómozgalom egészséges fejlődését.*

Levél a gyermekek „hegy- és lejtmenetéről"

A „Közlekedés" szerkesztőségnek. Budapest.

Ma reggel, mikor felszálltam a villamosra, pillanatig azt hittem: az éjszakán át elfelejtettem magyarul.. Vagy valami varázslat — idegen ország földjére vetett, melynek nem értem a nyelvét... A rejtély perc alatt megoldódott, de a döbbenetem olyan igaz volt, hogy elég oknak érzlem e sorok megírására, mintahogy a megdöbbenésre is elég okot adott az a kis fehér papirlap ott, a villamos-ablak üvegén:

„Gyermek hegymeneti és gyermek lejtmeneti jegyek rendszeresítése a Szabadsághegyi Fogaskerekű Vasúton"

kezdi ez a kis nyomtatvány, aztán közölve a rendelet számát, keltét, stb., stb. lejjebb megismétli:

„0.80 Ft-os (!) gyermek hegymeneti jegy és 0.55 Ft-os gyermek lejtmeneti jegy"

A népnek érthetőért, a természetesért harcolunk, nyelvünkben is. Harcolunk szóban és irásban. Harcolunk a homályos fogalmazás, a bonyolult mondatszerkesztés, a nyakatekert, mesterkélt szövegezés ellen. Irjuk a bürokratikus gazt, amely körülfonta és már-már megfojtotta gyönyörű magyar nyelvünket.

De, meddő harcunk, amig a gondolkozásból ki nem gyomláljuk ezt a dudvát. Próbáljuk meg közérthetően, világosan és egyszerüen elgondolni, amit mondani akarunk. Milyen egyszerű pld.: ez a szöveg.

„Gyermekek felfelé 80 fillért, lefelé 55 fillért fizetnek, stb."

Van-e valami, ami ebben magyarázatra szorul? Valami, ami tisztázatlan marad, vagy nyelvtanilag nem helyes? És főkép: van-e, aki ezt nem érti meg, vagy félreérti? Azt hiszem nincs.

Mirevaló hát a régi hivatalos nyelv cikornyáit nem is csökevényeiben, hanem legbujább virágzása teljében „átmenteni" és átültetni szép, szabad, boldog és egészséges világunk földjébe, hogy ilyen gyermekhegymeneti és gyermeklejtmeneti csodabogarakat hajtson?

Elvtársi üdvözlettel:
KARDOS TILDA,
II. Bem József-u. 12."

A Bolgár Népköztársaságban több mint háromezer békevédelmi bizottság működik

A szófiai Decso Sztafanov nyomdában 109 munkás és munkásnő irta alá a stockholmi békeértekezlet által kibocsátott felhivást, amely az atomfegyver betiltására és a fokozott békeharcra vonatkozik.

Ez április 3-án történt, azon a napon, amikor a nyomda dolgozói az ebédszünetben összegyűltek, hogy meghallgassák egyik elvtársuk rövid beszámolóját a békeharc állásáról. Ez a gyülés, mely mindössze 15 percig tartott, kezdetét jelentette a bolgár nép békéért folytatott új nagy harcának. Egy olyan akciónak a kezdetét jelentette, amelyhez hasonló most már az egész világon folyik és amely megmutatja az egyszerű dolgozó emberek szolidaritását, akik készek megvédeni a békét az imperialista háborús gyujtogatókkal szemben.

Miközben a nyomda Békevédelmi Bizottságának elnöke, J. Milesin elvtárs néhány szóban megmagyarázta a békeharc jelentőségét, az aláírás szükségességét és a Békebizottság felhivásának jelentőségét — néma csend uralkodott a helyiségben.

A munkások munkaruhájukban ültek egymás mellett és visszafojtott lélekzettel hallgatták a szavakat, amelyek egészen a szivükig hatottak.

Nem volt szükség további magyarázatokra.

— Irjuk alá mindnyájan ezt a felhivást — kiáltotta egy lelkes hang.

— Fejezzük ki érthetően a világ előtt szolidaritásunkat a béke ügyével — tette hozzá egy fiatal nyomdai munkásnő, Mária Atanaszova.

A teremben forrt az általános lelkesedés. Néhány pillanat alatt megtöltötték három fehér ívet aláírásokkal. Ez volt az első 109 aláírás, amit beküldtek az Országos Békevédelmi Bizottsághoz. Ezeket az aláírásokat követi a bolgár nép sokszázezer és millió aláírása.

A Bolgár Népköztársaságban háromezer békevédelmi bizottságon keresztül folyik a harc a békéért. Ezeknek munkájába bekapcsolódtak az összes társadalmi és tömegszervezetek, tudományos és kulturális tényezők. Az országos békevédelmi bizottság egyesiti az összes megyei, járási, községi békevédelmi bizottságokat. Szüntelenül alakulnak az újabb és újabb békevédelmi bizottságok.

A béke megvédéséért folyó mozgalomnak az országban legértékesebb magjait a vállalatoknál és intézeteknél felállított békevédelmi bizottságok képezik. A békéért folytatott harcot a dolgozók összekötik mindennapi termelésükkel. Ez a harc mindenki jövőjéért folyik.

SZIMAGIN NAGYMESTER AZ „ELŐRE" SPORTEGYESÜLETBEN

A Budapesten tartózkodó szovjet sakkozók közül *Szimagin* nagymester május 24-én az „Előre" sportegyesületünket tisztelte meg látogatásával. Erre a napra ünnepi díszt öltött az „Előre" sporttelep tornacsarnoka. A díszemelvény felett *Lenin, Sztálin* és *Rákosi* elvtársak arcképei mosolyognak le barátságosan a gyülekező „Előre" sakkozókra. Sportegyesületünk legjobb sakkozói jöttek el: itt van *Barca* mester, *Jáki, Tóth, Kerényi, Békési, Szabó, Rezső, Csáki, Hajagos, Golán* és még sokan mások.

Félhatkor érkezik meg *Szimagin* mester a kiséretében lévő tolmáccsal. Dörgő tapsvihar közben foglalta el helyét az emelvényen. A szovjet és magyar himnusz elhangzása után az MSZT részéről *Katzenbach* elvtárs üdvözölte a szovjet sakkmestert.

— Mi, a Magyar-Szovjet Társaság, különösen sokat köszönhetünk a Szovjetuniónak azért a segitségéért is amit kulturális téren felszabadulásunk óta nyujt nekünk, hogy módunkban áll megismertetni a magyar dolgozókkal a Szovjetunió népének életét és kultúráját — mondotta *Katzenbach* elvtárs. — Ezért látjuk különös örömmel és szeretettel körünkben *Szimagin* elvtársat, mert ez a mai nap is előbbre visz bennünket a két nép közötti barátság elmélyítése terén és tudjuk, hogy ez a mai nap is igen tanulságos lesz számunkra.

Ezután *Katona* elvtárs, sakkosztályunk intézője köszöntötte *Szimagin* mestert és kérte, hogy tanitson bennünket és majd ha hazamegy, tartson meg bennünket jó emlékezetében!

Szimagin mester megköszönte a szives fogadtatást. Kiemelte, hogy a mostani mérkőzéseinken nem az a fontos, hogy ki nyer, hanem az, hogy minél jobban megismerjük egymást és mélyítsük a népeink közötti barátságot.

Szimagin mester szavai után a résztvevők lelkesen ünnepelték *Sztálin* és *Rákosi* elvtársakat, ezután *Katzenbach* elvtárs átadta szakszervezetünk ajándékát a mesternek, majd elkezdődött a 28 táblás szimultán.

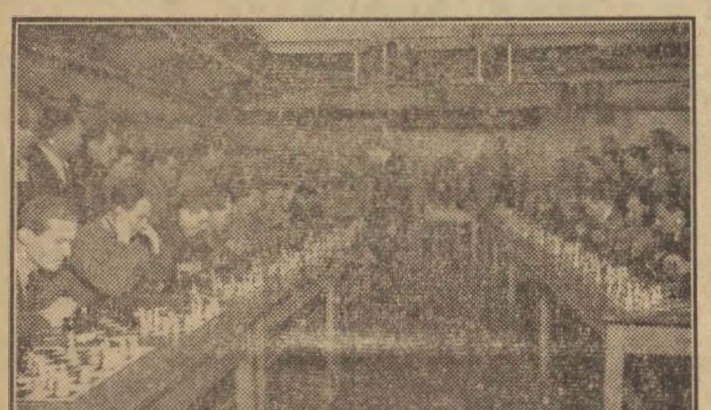

A szimultánban *Szimagin* mester 18 táblán győzött, 6-on eldöntetlent ért el és 4-en vesztett.

A tanulságos délután is azt mutatja, hogy köszönetünk és hálánk a nagy Szovjetunió és annak bölcs irányitója: *Sztálin* elvtárs iránt kimondhatatlan forrásra a két nép testvéri barátságának.

Szilaj Sándor,
a Sallai főmühely dolgozója.

A Marxista Ismeretek Kiskönyvtára sorozat századik száma megjelent

Marxista ismeretek Kiskönyvtára sorozatszámai a marxizmus-leninizmus alkalmazásával adnak tudományos választ — egyszerű és mindenki számára érthető előadásban — naplaink időszerű kérdéseire. A Szikra sorozata a tanulnivágyó dolgozók fontos szükségletét elégíti ki és közérthetően megirt tudományos tanulmányokat foglal magában, tudományos, mert az élet sok aktuális problémájára a marxista-leninista módszer alapján válaszol.

A XX. század marxista-leninista tudósai Lenin és Sztálin útmutatásai szerint dolgozva, helyes marxista megvilágitását adják a mai élet legkülönfélébb problémáinak. Van e sorozatnak egy másik, nem kevésbbé fontos része: az a rész, amely ismerteti a nagy marxista klasszikusok műveit.

A füzetek irói nagyrészben szovjet tudósok, hiszen a haladó tudomány élvonalában a Szovjetunió tudósai állnak.

A sorozat most elért a századik szám megjelenéséhez. Ez a századik füzet: A. Bolgov: A munkaegység és szerepe a kolhoztermelésben.

A népszerű sorozat száz füzete eddig összesen 1.700.000 példányban került forgalomba.

A Marxista Ismeretek Kiskönyvtára a jövőben úl köntösben jelenik meg, témakörök szerint különböző fedőlappal.

GÉPJÁRMŰVEZETŐK FIGYELEM!

A VIII., Dankó Pista-utcában a Szerdahelyi-utca és Baross-utca közötti szakaszon egyirányú közlekedést rendelt el a Baross-utca felőli behajtással a nagybudapesti I. kerületi Rendőrkapitányság.

A rendelet megszegői ellen kihágási eljárás indul.

közlekedés

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)

Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BELA (Gépjárművezetők Szaksz.) IVÁN MIKLÓS Szállítómunkások Szaksz.), FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)

Szerkeszti és a kiadásért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN

Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Munkácsy Mihály-u 16. — Tel.: 124—893 126—452.
Szikra Lapnyomda NV Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: POVARNY JENŐ

Közlekedés

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Éljen a béke és az épülő szocializmus ifjú magyar harcosainak kongresszusa!

A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZÓINAK EGYSÉGES LAPJA

XIII. ÉVFOLYAM 12. SZÁM. MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN 1950 június 15.

PÁRTUNK KÖZPONTI VEZETŐSÉGE HATÁROZATAINAK VÉGREHAJTÁSÁVAL KAPCSOLATBAN

a Vasutas Szakszervezet kibővített központi vezetőségi ülésen tárgyalta

A SZAKSZERVEZET TENNIVALÓIT

Június 9-én a Vasutas Szakszervezet Kibővített Központi Vezetősége összeült és megtárgyalta *Gerő* és *Révai* elvtársaknak Pártunk Központi Vezetősége május 31-i és június 1-i ülésén megtartott beszámolóit, azokat a feladatokat, amelyeket Pártunk Központi Vezetősége népi demokráciánk további politikai és gazdasági megerősítése érdekében megjelölt.

Az ülést *Végh* Lajos elvtárs, a szakszervezet elnöke nyitotta meg, aki elmondotta, hogy Pártunk Központi Vezetőségi ülésén elhangzott *Gerő* és *Révai* elvtársak referátumai, a hozott határozatok, — *melyek végrehajtása meggyorsítja szocialista építésünket, tovább erősíti népi államunkat és hathatósan támogatja a béke védelmét* —, a szakszervezet legdöntőbb feladata kell hogy legyen és e határozatok végrehajtására mozgósítani kell a magunk területén a dolgozók széles tömegeit.

Végh elvtárs elnöki bevezetője után *Gáspár* Sándor elvtárs, főtitkár ismertette vasúti vonatkozásban az elért eredményeket és hiányosságokat, mindezt kapcsolatba hozva *Gerő* és *Révai* elvtársaknak a Központi Vezetőségi ülésen mondott beszédével.

Elmondotta *Gáspár* elvtárs, hogy a megrakott kocsik száma 1950 első negyedében a mult év megfelelő időszakához képest 36.3 százalékkal emelkedett, áprilisban és májusban az emelkedés tovább folytatódott. Ez év áprilisában pedig a vasút kereken 20 százalékkal több utast szállított, mint a mult év ugyanezen hónapjában.

Az eredmények megemlítése után részleteiben is rátért *Gáspár* elvtárs a hiányosságok felsorolására, arra, amit a vasutasoknak, a Vasutas Szakszervezetnek meg kell tennie ahhoz, hogy mindazokat a hibákat, amelyek fennállnak, Pártunk határozatai alapján kiküzdjék.

A hiányosságok között hangsúlyozta, hogy az ötéves terv első tervévének negyedévi előirányzatánál 5 százalékos önköltségcsökkentés volt előírva, ezzel szemben csak 0.5 százalékos önköltségcsökkentést értünk el. Ila pedig a járműjavítók első negyedévi munkáját nézzük, megállapítható, hogy csak

92.7 százalékban teljesítették első negyedévüket a járműjavító NV-k.

A tehervonatok átlagos sebessége nem haladta meg a 10 kilométert. Ez túl lassú ahhoz, hogy eredményeket érhessünk el. Pedig *Pányin* elvtárs, a hős szovjet sztahánovista eljött a magyar vasutasok közé és a sebesség területén is gyakorlati példát mutatott, megdöntve a régi, elavult normákat a tehervonatok sebességénél.

Gáspár elvtárs egymásután sorolta fel a hibákat, hiányosságokat. Beszélt az Északi Járműjavító NV bel ő munkanélküliségéről, arról, hogy a dolgozók egy része reggel 10—15 perccel később kezd, de az ebédnél is 5—10 perccel korábban abbahagyja a munkát. Az Istvántelki Járműjavítóban például

190 dolgozó jött későn.

A lángmelegítést is faszénmelegítési normával számolják el.

A bérezésre rátérve megjegyezte, hogy a szocialista bérezés bevezetése után 12.000 panaszt vizsgáltak felül, amelyből nem sokkal több mint 3.000 volt jogos. Itt is látszik, hogy a reakció kihasználta az öntudathiányt — mondotta — és demagógiájával általános béremelés felé vitte a tömeg hangulatát, holott nem béremelésről beszéltünk, hanem a mult kapitalista csökevényeit megszüntető és a szocialista erkölcsnek megfelelő *bérrendezésről*.

Kíméletlen harcot indítottunk a bércsalók ellen

Gáspár elvtárs ezután arról a kíméletlen harcról beszélt, amelyet Pártunk útmutatására a kártevő bércsalók és normalazítók ellen indított meg a szakszervezet.

Több esetet hozott fel. Ismertette *Vigh* György GYSEV-asztalos, *Garas* Endre és *Takács* Pál ügyét a dolgozókkal és hangsúlyozta, hogy

nem lehetünk elnézőek a nép ellenségeivel szemben, akik akadályozzák hazánkban az előrehaladást, a szocializmus mielőbbi megvalósítását.

Éppen ezért tovább folytatjuk a bércsalók, normalazítók, a munkafegyelmet sértők elleni harcot annál is inkább, mert jól tudjuk, hogy a háttérben ott találjuk a munkásság soraiban megbújt ellenséget: a jobboldali szociáldemokratákat és a klerikális reakció ügynökeit.

A klerikális reakcióval foglalkozva felhozta a záhonyi esetet, ahol előfordulhatott, hogy a dolgozók között öt pap volt és agitált, Vácon a papok befolyásolására a termelési felelős felesége nem írta alá a békeívet.

Szakszervezetünk még mindig nem mentes a szindikalizmustól

Gáspár elvtárs hosszasabban foglalkozott a szindikalizmus kérdésével és megállapította, hogy

szakszervezetünk még mindig nem mentes a szindikalizmustól.

hol itt, hol ott üti fel a fejét, ami ellen a leghatározottabban kell fellépni. Nagy az önállósdi, a központ nem hangolja minden esetben össze munkáját a Párttal, a megyebizottsággal. Ebből megint csak a reakció húz előnyt.

Megemlítette a bürokrácia elburjánzását, amin csak egészséges átszervezéssel lehet segíteni és kiemelte, hogy amig 1949-ben egy adminisztratív dolgozóra nyolc fizikai munkás esett, most egy adminisztratív dolgozóra hat fizikai munkás jut.

A továbbiakban az életszínvonal emelkedéséről, a norma kérdéséről beszélt, majd vázolta a szakszervezet feladatait a Központi Vezetőség határozataival kapcsolatban.

Gáspár elvtárs a szakszervezet feladatait abban jelölte meg, hogy ki kell ragadni a dolgozó tömegeket az önelégültségből, másokat pedig a semmittevésből, meg kell szüntetni végre a légüres tereket és kivétel nélkül mozgósítani kell valamennyi erőt *Gerő* és *Révai* elvtársak által mondottak maradéktalan végrehajtására.

Fel kell készülni és meg kell szervezni a csúcsforgalom idejére a szakszolgálati szervezeket, idejében mozgósítani mindenkit a szük keresztmetszetek megszüntetésére.

El kell érni azt, hogy mindenki ismerje a saját munkatervét, mert csak így tud következetesen harcolni munkaterületén a békéért, a szocializmus építéséért.

Feladatként jelölte meg *Gáspár* elvtárs a szakszervezeti funkcionáriusok felé azt, hogy személyszerint leplezzék le a termelés, a munkásosztály, a béke ellenségeit, a munkafegyelem ellen vétőket, a bércsalókat. Tudatosítani kell az áldozatvállalást, tovább kell fokozni a politikai éberséget. Meg kell szünnie a szakszervezet alapszervezeteiben minden üzletszerű kultúrtevékenységnek, mert ez csak a mozgalmi munka háttérbeszorításával járhat, de egyben melegágya lehet a visszaéléseknek. Rá kell vennünk az irányt végre döntő mértékben a munkássajtó melletti agitációra, mert tűrhetetlen, hogy öntudatos munkások ne fizessenek elő a „Szabad Népre", „Népszavára".

Gáspár elvtárs felhívta a funkcionáriusok figyelmét arra a kötelességükre, hogy a legjobb káderekre bocsássák a pártszervezetek rendelkezésére és sohasem téveszszék szem elől azt, hogy amit a szakszervezetek véghezvittek, a szakszervezetek eredményei és sikerei Pártunk kedeményezése, irányítása, segítsége révén következett be és minden lehető eszközzel küzdjünk az elhajlások ellen, a szindikalizmus mérge ellen.

— Az ellenség elleni harcnak vörös fonálként kell végighúzódnia munkánkban. — A vasutas szakszervezeti funkcionáriusok feladata, hogy a Párt, a Vasútpolitikai Osztály segítségével szívós, egy pillanatra sem lanyhuló felvilágosító munkát folytassanak — fejezte be beszédét *Gáspár* elvtárs. — A dolgozókat még szorosabban a Párt köré kell felzárkóztatni, hogy még eredményesebben építhessük a hatalmas Szovjetunió, *Sztálin* elvtárs segítségével a szocializmust, hogy még erősebb bástyája legyünk a Szovjetunió vezette legyőzhetetlen béketábornak. Előre feladatainkmegoldásáért, a Párt irányításával, *Rákosi* elvtárs vezetésével!

A jelenlévők viharos, hosszantartó tapssal köszöntötték a hatalmas Szovjetuniót, *Sztálin* elvtársat, dicsőséges Pártunkat és népünk bölcs tanítóját, *Rákosi* elvtársat.

Június 19-től 26-ig szakszervezeti beszámoló taggyűlések lesznek

Gáspár elvtárs után *Krekó* Ferenc elvtárs, a Vasutas Szakszervezet Központi Szervezési Osztályának vezetője ismertette a SZOT Elnökségének felhívását a szakszervezetek felé és azokat a módozatokat, amelyekkel a szakszervezet *Gerő* és *Révai* elvtársak referátumát, a Központi Vezetőség határozatait szerte az országban megtárgyalják és feldolgozzák saját területükön.

Krekó elvtárs elmondotta, hogy június 19-től 26-ig szakszervezeti beszámoló taggyüléseket tartanak az üzemekben.

Krekó elvtárs beszédében kiemelte az önkritika és a bizalmi hálózat gyengeségét és hangsúlyozta, hogy az alulról jövő ellenőrzést elő kell segíteni.

Krekó elvtárs beszéde további során a beszámoló taggyűlések jelentőségét ismertette. Elmondotta, hogy a taggyűléseken az üzemi, illetve műhelybizottságok a dolgozók előtt beszámolnak az üzem eddigi munkájáról. Megvitatják az elért eredményeket, az elkövetett hibákat és azok kijavításának módját.

Különösen át kell éreznie a felelősséget minden dolgozónak a beszámoló taggyűléseken. Ezeken elsősorban *Gerő* és *Révai* elvtársaknak a beszédeit, az

(Folytatás a második oldalon)

Erősítsük az ifjúsági szervezetet, hogy eredményesen vehessen részt ifjúságunk a szocializmus építésében, a béke védelmében

Két nap választ el attól, hogy a Dolgozó Ifjúság Szövetségének alakuló kongresszusa összeüljön. A magyar ifjúság százezrei készítették elő az egységesítő kongresszust.

A dolgozó ifjúság tagjai nagy kitüntetésnek érzik, hogy a DISZ tagjai lehetnek, amely a maga milliós tömegével folytatni fogja és tovább fogja fejleszteni a Kommunista Ifjúsági Szövetség dicsőséges harcait. A Dolgozó Ifjúság Szövetsége nekünk, a közlekedés szervezett dolgozóinak is olyan fiatalokat nevel majd, akik odaadó hűséggel szeretik hazánkat, népünket és Pártunkat, akikre számítani lehet, akik megállják helyüket a szocializmus építésében éppúgy, mint a béke megvédésében.

A magyar vasutas, hajós. közlekedési alkalmazott, gépjárművezető, szállítómunkás, kikötőmunkás és repülő-ifjúmunkások tízezrei értették meg a DISZ célját, amikor tömegesen léptek a béke ifjú magyar harcosainak táborába.

A dolgozó magyar ifjúság hatalmas lelkesedéssel és tettvággyal a felajánlásokon keresztül, cselekedeteivel bizonyította, hogy még nagyobb odaadással dolgozik ötéves tervünk végrehajtása, a termelés emelése, a minőség javítása, az önköltség csökkentése, a selejt kiküszöbölése érdekében.

A Dunakeszi Járműjavító NV üzemében például *Besenyei* Pál ifjúmunkás brigádja, mely az üzem legszükebb keresztmetszetében, az alvázlakatos műhelyben dolgozik, egy kocsi alvázához csak 50 százalék új anyagot vételezett, a többi munkát pedig a régi anyag felújításával végezte el. A brigád ezzel 3000 forintot takarított meg. Ugyanitt *Gendur* Pál és *Lövész* Béla ifjúmunkások a hegesztési anyagokkal takarékoskodtak. Eredményük: máiusban egy napig a megtakarított hegesztési anyagokkal dolgoztak. Az egyéni versenyben, csakúgy, mint a brigádversenyben, párosversenyben sok helyen élre kerültek a fiatalok. *Krasecz* Imre villamoshegesztő, dunakeszi ifi 174 százalékos átlagteljeseítményét 250 százalékos felajánlás mellett már régen túlhaladta és közel jár a 260 százalékhoz, *Gendur* Pál pedig elérte az átlagos havi 299 százalékot.

Hasonló a helyzet a közlekedési, a gépjárművezető és a szállítómunkás ifjúmunkásoknál is. Az Autótaxi NV 1200 ifjúmunkása és idősebb dolgozója például vállalta, hogy a kongresszus tiszteletére gépkocsijukat havonta egy napon megtakarított üzemanyaggal vezetik. Hosszú oldalakon keresztül sorolhatnánk az ifjúság felajánlásait és a felajánlások kitűnő teljesítését, sőt túlteljesítését. Üzemeinkben a DISZ létrehozásának gondolata már is új lendületet adott fiataljainknak.

Szerte az országban ifjúmunkásaink egyre nagyobb tömegei értik meg, hogy az ifjúsági szövetség soraihoz felzárkózva a boldog jövőért, a békéért küzdenek, s e harcnak értelme van. Nagyon jól tudják fiataljaink, hogy Pártunk lankadatlanul harcolva tette lehetővé az ifjúság boldog életét és harcolta ki, hogy a magyar fiatalság, közöttük a mi fiataljaink, a közlekedés szervezett ifjúmunkásai a ragyogó jövő, a szocializmus felé menetelhessenek.

Az idősebb nemzedék, az apák, az anyák a büszkeség és boldogság érzésével tekintenek fiaik és lányaik jövője felé. Csodálattal szemlélik az előttük ismeretlen új fiatalságot, akik örülnek az életnek, a szabadságnak, a munkának, akik lelkesedéssel dolgoznak, tanulnak és alkotnak.

Ifjúságunk tisztában van azzal is, hogy szabad. boldog életét veszélyeztetik a háborús uszítók, az emberiség hóhérai, az amerikai imperialisták. Azonban nagyon tévednek számításaikban, mert a magyar ifjúság nem azért izlelte meg a szabadság és boldogság örö-

(Folytatás a második oldalon)

Dolgozó és tanuló fiatalok! Kövessétek győzelmeink szervezőjét, boldog jövőnk megteremtőjét, nagy Pártunkat!

(Folytatás az első oldalról)

ezokban elhangzott bírálatot és megadott feladatokat — tehát a szocializmus építésének legközvetlenebb feladatait fogják megtárgyalni.

A beszámoló taggyűléseken a dolgozók gyakorolhatják azokat a jogaikat, amelyeket számukra a proletárdiktatúra biztosít. Hozzászól és javaslataival, bírálatával a vezetést segíti elő. A dolgozók százezreinek alkotó javaslatai a szocialista építésnek kifogyhatatlan tartaléka és győzelmünk záloga. Ezért fontos, hogy lehetőleg minden dolgozó résztvegyen a taggyűlésen, sőt — mivel előre ismerjük a napirendet —, felszólalására fel is készüljön.

A beszámoló taggyűlésen éljenek a dolgozók a bírálat-önbírálat hatalmas jelentőségű fegyverével, amely a proletárdiktatúrában a fejlődés rúgója.

A taggyűlések a szakszervezeti demokrácia megvalósításának döntő eszközei, mert ezeken a vezetőség beszámol munkájáról és bírálatot mond a tagság munkája felett. De ugyanakkor a tagság megbírálja a vezetők beszámolóját, rámutat a hibákra és javaslatot tesz azok kiküszöbölésére. A taggyűléseken tehát a szakszervezet vezetők is hatalmas segítséget kapnak munkájuk megjavításához.

A taggyűlések jelentősége egyben aláhúzza a bizalmiak munkájának fontosságát is. Minden bizalmi végezzen a taggyűlések sikere érdekében jó munkát önfeláldozó és odaadó munkát és teljesítse azt a feladatot, mely a szocializmus építése és békénk megvédése terén ráhárul azzal, hogy megjavítsa a munkaverseny szervezését és jobb politikai nevelőmunkával mind több dolgozóval érteti meg a munkásosztály feladatait és felelősségét jövőnk építésében.

Krekó elvtárs után *Zsidai* Pál elvtárs, a SZOT jelenlévő képviselője a Központi Vezetőség határozataival kapcsolatos tennivalókra mutatott rá és ismertette a beszámoló taggyűlések rendkívüli jelentőségét.

Hozzászólások

Zsidai elvtárs után megkezdődtek a hozzászólások. *Lindner* József pécsi sztahánovista mozdonyvezető hozzászólásában elmondotta, hogy sok dolgozó a szakvonal hibája következtében nem látja elég világosan, hogy miért versenyez és mit ért el. Ez nemcsak a mozdonyvezetőknél, hanem a forgalmi szolgálattevőknél is így van, ezért a munkaverseny kissé elhaposodott náluk.

Altmayer Kálmán (Nagykanizsa): A mozdonyvezető kilométer szerint kapja, a jegyvizsgáló a tengelyen töltött idő után kapja a bérezését, ez fékje az „500 kilométeres"-mozgalom előrelendítésének. Hiányolta, hogy a vonatkísérőknél nem állapítottak meg normákat.

Pozsgai Kálmán (pécsi osztalymérnökség): A felsőbb szakszolgálati vezetés gátolja a pályafenntartás munkaversenyét. 12 nappal előbb befejezték ezévi tervük első negyedét, de nem engedik nekik elkezdeni a második negyedévet. Megszüntetnék a lassújeleket, hogy az „500-as"-mozgalom kibontakozhasson, itt is a szakszolgálat akadékoskodik.

Tóth III. János, Kossuth-díjas sztahánovista főmozdonyvezető (Miskolc Fűtőház): Kérte, hogy a „2000 tonnás" és az „500 kilométeres"-mozgalom kiszélesítésére be kell vezetni a légfékes vonatok indítását. Megjegyezte, hogy a szakszervezet népnevelői rossz munkát végeztek, mert nem leplezték le a jobboldali szociáldemokratákat, a demagógokat, a nép ellenségeit.

Poka Miklós (Miskolc Személypályaudvar): A tagdíjfizetést és a szakvonali rendeletek kérdését tárgyalta és panaszolta, hogy a szakvonali vezetés nem támogatja az alulról jövő kezdeményezést.

Antal József (Füzesabony Osztálymérnökség): A klerikális reakció aljas munkáját említi és kérte, hogy támogassák az MNDSZ helyicsoportokat, hogy a vasutas asszonyokat kivonják a klerikális reakció befolyása alól. Megemlítette, hogy a pályamesterek túl vannak adminisztralva és javasolta, hogy a pályamesterségeket külön, önálló szolgálati főnökséggé szervezzék. A forgalmi és kereskedelmi szolgálat megfelelő szaktudás hiányában munkaerő hiánnyal küzd.

Kiss József (Budapesti MÁV Igazgatóság): A balesetek kérdésével foglalkozott és felhozta, hogy a közelmultban rendeletet kaptak az anyag norma-szükséglet megállapításának elkészítésére, amit három nap alatt kellett elintézni, ugyanakkor a rendelet egy hónapig hevert a Vasúti Főosztályon, míg végre kiadták. Javasolta, hogy a szakszervezet tegyen intézkedést az irányban, hogy a tartalék gőzmozdonyokat is vonják be az „500-as"-mozgalomba, a tehervonatokat menetrend szerint és tervszerűen indítsák, s azt, hogy 150 tengely helyett 200 tengelyes légfékes vonatokat indítsanak. Foglalkozott a vasutas kulákok kérdésével, hangsúlyozta, hogy földbirtokkal rendelkező vasutasok tömegét tartjuk el, olyanokat, akik a szocializmus építésének ellenségei, a kulákokhoz húznak, és meg kell nézni, kik azok, akik a vasút kebelében maradhatnak.

Németh Ferenc (Sopron GYSEV): A soproni műhelyben történt bércsalással kapcsolatban önkritikát gyakorolt.

Süros Jenő (Vasúti Főosztály): A bércsalásokról beszélt majd a munkák elvégzésénél tapasztalható felelőtlenségről emlékezett meg.

Rajnyák Fábián (Hatvan Fűtőház) a reakció munkájáról. *Szűcs* István (Salgótarján Fűtőház) a normacsalásokról, az állomási vízkérdés megoldatlan problémájáról. *Gémesi* József (Hatvan Állomás) a klerikális reakció kártevéséről beszélt és azt panaszolta, hogy vonatkísérők sokszor 425 órát is teljesítenek. *(A szakszervezet vezetősége ebben az ügyben elrendelte a kivizsgálást. A szerk.)*

Kovács Gyula (Dombóvár Tehtőtelep) *Molnár* Imre (Hódmezővásárhely) és *Rajczi* György (Keleti Műszak) építőjellegű felszólalása után *Gáspár* főtitkár elvtárs a felvetett problémákra részletesen válaszolt, majd *Végh* elnök elvtárs rövid beszéd kíséretében bezárta a nagyjelentőségű vezetőségi ülést.

Onódi Károly vésnök:

„PÁRTUNK JÓ KULTÚRPOLITIKÁJÁNAK KÖSZÖNHETEM FEJLŐDÉSEMET"

T. Szerkeesztő Elvtársak! 1943 óta a MÁV Északi Járműjavítóban dolgozom, ahol 1946-ban, mint lakatos bekerültem a mozszerelde szerszámműhelyébe, hogy vésnökké képezzem magamat. Persze ehhez rajzolni kellett tudni. Amikor Pártunk segítségével, szakszervezetünk megnyitotta a Vasutas Képzőművészeti Iskolát, elsők között voltam, aki jelentkezett.

Elsajátítottam a rajztechnikát és amint emlékeztek rá, a Vasutas Képzőművészeti Iskola reprezentatív kiállításán sikert arattam, még a KÖZLEKEDÉS is megemlékezett munkásságomról. Egy percig se higyjétek, hogy ez megszédített. Tanulmányoztam és

felhasználtam műveimben a szovjet realista festőművészet útmutatását

és ennek az alapos munkának köszönhetem, hogy a közelmultban jó eredménnyel sikeres vizsgát tettem a közlekedés- és postaügyi minisztériumban, most már rajztudásom reven, mint vésnök. Közben tovább tanultam a dolgozók tskolájában és sikeresen letettem az általános iskola V—VI. osztályát.

Tehát lakatosipari végzettségem mellett még egy szakmát és két középiskolának megfelelő általános tudást szereztem.

Azt kérdezem tőletek, Elvtársak, hogy kinek köszönhetem mindezt? Talán magamnak? Hiszen a multban sem lett volna elegendő az egyén akarata, ha senkisem támogatta.

Minden sikeremet a hatalmas Szovjetunió felszabadításának, drága Pártunk jó kultúrpolitikájának köszönhetem. De köszönet illeti szakszervezetünket, az Északi Járműjavító NV valamennyi szervezetét. Hálámat azzal fogom leróni, hogy még tovább képezem magam, hogy még több hasznára legyek hazámnak a szocializmus építésében, a béke megvédésében.

Elvtársi üdvözlettel:

Új Onódi Károly vésnök

a MÁV Északi Járműjavító NV Szerszámműhelyének dolgozója.

NAGY FERENC IFJÚMUNKÁS LEVELE TÁRSAIHOZ:

„Tettekkel kell bizonyítanunk szeretetünket, hűségünket a Szovjetunió, Sztálin elvtárs, nagy Pártunk, Rákosi elvtársunk iránt..."

„Kedves Ifjúmunkás Társaim! Június 18-a nevezetes nap lesz számunkra: ezen a napon a magyar ifjúság különféle szervezetei az egységes összefogás útjára lépnek. Ezen a napon teremtjük meg azt az ifjúságot, amely méltó tartaléka és segítője lesz dicsőséges Pártunknak.

Az új, soraiban egységes Dolgozó Ifjúság Szövetsége Pártunk zászlója alatt és irányításával küzd a békéért, a boldog jövőért, a szocializmusért. Éppen ezért szorosan és teljesen egybeforrva kell Pártunkkal elindulnunk szövetségünkkel az előttünk álló feladatok megoldására, a termelés frontjára, a békéért folytatott harcba, hogy ezáltal is megmutassuk és akaratunk elszántságát érezlessük, hogy mi, magyar ifjak, a hős lenini-sztálini Komszomol példájából akarunk meríteni és az ő dicsőséges nyomdokaikon akarunk haladni.

Ennek csupán a hangoztatása azonban nem elég! Nekünk, ifjúmunkásoknak tettekkel kell bizonyítanunk szeretetünket, hűségünket a Szovjetunió, Sztálin elvtárs, nagy Pártunk, Rákosi elvtársunk iránt. Tettekkel kell bizonyítanunk a szocialista munkaversenyben, a termelés emelésével kell megmutatnunk, hogy mi teljes erőnkkel segítjük megvédeni a békét a háborús uszítókkal szemben és felépíteni a szocializmust hazánkban. Ezt meg kell értenetek és meg is érti az az ifjú, akit lépést tart a fejlődéssel, aki nem dugja homokba fejét, mint a strucc és ereiben mindazokkal a jó tulajdonságokkal rendelkezik, amelyek a 48-as ifjatalokat, a magyar ifjúság forradalmi hagyományait, a magyar kommunista mártírok ifjaltjait jellemzik s amelyek a dolgozó magyar nép hőseivé emelte őket.

Minden erőnkkel tehát azon kell lennünk, hogy jó munkánkon keresztül elősegítsük Pártunk célkitűzéseit, hogy büszkén és bátran mondhassuk, hogy mi Pártunk segédcsapatához, tartalékához tartozunk.

Legyen előttünk mindig Pártunk, Rákosi elvtárs tanítása, a Komszomol példája. Járjunk elől a munkában, az imperialisták ellen harcban és a tanulásban, hogy Pártunk utánpótlását biztosítani tudjuk.

Mi, ifjúmunkások ne álljunk meg az elért normáknál, hanem az becsületes munkával fejlesszük tovább, hogy hazánknak fejlett, szocialista vasútja legyen, s ezen biztos közlekedés! Dolgozzunk és tanuljunk ifjúmunkás társaim, hogy tervszerűen valósítsuk meg azokat a feladatokat, a vasútépítés terén is, amelyeket nagy Pártunk és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs tárt elénk.

Vegyük kezünkbe munkástársaim Pártunk zászlaját és a lenini Komszomolhoz méltóan szorosan zárkózzunk fel a hatalmas Szovjetunióhoz, a dolgozók emberi életéért, jobb és szebb jövőjéért, a békéért, a szocializmusért.

Éljen a világbéke legjobb őre, Sztálin elvtárs!
Éljen Pártunk, s nagy vezére, tanítója, Rákosi elvtárs!
Szolnok, 1950 június 7.

Szabadság!

NAGY FERENC,
a Szolnoki Osztálymérnökség ifjúmunkása,
Ujszász, Lehel-utca 77."

Rajnyák elvtárs levele

az ifjúság, a békebizottság lelkes munkájáról

és az ellenség újabb mesterkedéséről

Hatvan vasutassága az utóbbi időben rosszul végezte munkáját, amelyet három baleset bizonyít. Ennek oka az elbizakodottság volt, amelyet a „200 tonnás", valamint az „500 kilométeres"-mozgalom sikerével értünk el és nem figyeltünk fel a Pártunk figyelmeztetése után sem az ellenség munkájára, amely az elért győzelmeink elé gátat vetni szándékozott.

Tanultunk a magunk és az egész dolgozó nép megkárosításán. Hibáinkat igyekezünk felvilágosító munka, szakmai oktatás fokozottabb ellenőrzés és erőink átcsoportosításával részben jóvátenni.

A küldöttválasztás olyan lelkes hangulatban folyt le, amely ritkaság számba megy városunkban. A négy fűtőházi iparostanuló egy Worthington főjavítását végzi június 18-ára, melynek értéke 1000 Ft. Az ifi vonatkísérők, raktári munkások 140—150 százalékos teljesítményt érnek el és a többi ifjúsági dolgozók is szép teljesítménnyel készülnek a nagy napra. A megyei küldöttértekezletre tábortuz mellett búcsúztatták a kiválasztott ifjakat.

Pártunk figyelmeztetése a normaés bércsalókra időben hívta fel figyelmünket, melynek eredményeként idáig nem fordult elő komolyabb eset ezen a téren, bár két-három esetben teljesítmény kiugrási szándékkal el akarták küldeni az időfelvevőt a munkahelyről, aki azonban helyesen jelentette az esetet és megtörtént, hogy a fővizsgáról kikerült mozdonyaink hengerelben csavarokat anyával együtt, vagy anélkül találtunk, amelyek üzem közben kisebb vagy nagyobb kárt okoztak abban.

A legutolsó eset: az Istvántelki Járműjavító NV-től került ki a 411-325. számú mozdony, amelynek tolattyúszekrényében anyával ellátott nyolc centiméter hosszú szakadt szegcsavar megrepesztette a tolattyútestet, elgörbítette a tolattyú-vonórudat, így a mozdony hosszabb időre kiesett a forgalomból. Küzdjünk a géprongálók és az ilyen durva selejttel dolgozók ellen, erre köteleznek bennünket a becsületes dolgozók jó eredményei és azt várja tőlünk, nagy Pártunk és *Rákosi* elvtárs.

Elvtársi üdvözlettel:

Rajnyák Fábián, Hatvan Fűtőház, a KÖZLEKEDÉS levelezője

(A vezércikk folytatása)

meit, nem azért építik jövőjüket, teremtenek boldog családi életet, hogy mindezt az amerikai imperialisták semmivé tegyék. Nem azért adott a Párt célt az életünknek, a szocializmus felépítésének ragyogó célját, hogy az ellenség a kapitalizmus mocsarába fullassza.

A békét, a szebb és jobb jövőt védelmezik a fiatalok, amikor méltó válaszként belépnek az ifjúsági szövetségbe. *Nagy* Ferenc, a szolnoki osztálymérnökség ifjúmunkása ezeket írja ezzel kapcsolatban: *„Mi, ifjúmunkások, ne álljunk meg az elért normáknál, hanem azt becsületes munkával fejlesszük tovább, hogy hazánknak fejlett, szocialista vasútja legyen és ezen biztos közlekedés! Dolgozzunk és tanuljunk ifjúmunkástársaim, hogy tervszerűen valósítsuk meg azokat a feladatokat a vasútépítés terén is, amelyeket nagy Pártunk és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs tárt elénk. Vegyük kezünkbe, munkástársaim, Pártunk zászlaját és a lenini Komszomolhoz méltóan szorosan zárkózzunk fel a hatalmas Szovjetunióhoz a dolgozók emberi életéért, jobb és szebb jövőjéért, a békéért, a szocializmusért."*

A közlekedés szervezett ifjúsága a tagtoborzó munkában is igyekezett élenjárni, s ebben nagy segítségükre voltak üzemi pártszervezeteink népnevelői, akik együtt dolgoztak az ifjúsági szervezetekkel, hogy megsokszorozzák taglétszámukat.

A közlekedés szervezett dolgozói ezúton is harcos üdvözletüket küldik a béke és az épülő szocializmus ifjú magyar harcosai kongresszusának és az kívánják, hogy sorakozzanak fel a béke ifjú magyar harcosai a béke védelmére, a Párt zászlaja alá, ahol dicsőséges Pártunk és *Rákosi* elvtárs egy boldog élet, a béke, a szocializmus felé vezetnek bennünket.

Dolgozó fiatalok! Éljetek és dolgozzatok szép hazánkért, a Magyar Népköztársaságért! Szeressétek! Védjétek meg!

AZ 500-IK „500 KILOMÉTERES" VILLAMOSMOZDONY

„Előre a Szovjetunió példája nyomán az „500 kilométeres"-mozgalommal az 500. „500 kilométeres" villanymozdony!" — hirdeti büszkén a feldiszített villamosmozdony. Június 9-én ünnepélyes keretek között indították útnak a Vasútpolitikai Osztály, a szakszervezet és a szakszolgálat képviselőinek jelenlétében Budapest-Keleti pályaudvar dolgozói az 500. „500 kilométeres", villamosvontatású szerelvényt. A képen Kelemen Imre főmozdonyvezető és Tóth József kenő elvtársakat, a szerelvény továbbitóit látjuk.

Bebrits elvtárs részvételével

kétnapos országos tanácskozáson készítik elő a vasutasok

AZ ŐSZI CSÚCSFORGALOM LEBONYOLÍTÁSÁT

Népgazdaságunk fejlődése következtében, a munkaversenyek eredményeként egyre több áru készül üzemeinkben, a parasztság jó munkája reven kitűnő termésre van kilátásunk. Mind az ipari, mind a mezőgazdasági termékek elszállítása nagyobb részt a vasútra hárul. Az idei őszi csúcsforgalom előreláthatóan messze túlhaladja a tavalyit.

Az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításának előkészítésére június végén országos értekezletet tartanak a magyar vasutasok.

A kétnapos tanácskozáson *Bebrits* Lajos elvtárs közlekedés- és postaügyi miniszter ismerteti a feladatokat és azokat az új munkamódszereket, amelyek segítségével a vasutas dolgozók sikeresen oldhatják meg az őszi csúcsforgalomban rájuk háruló nehéz feladatot.

A nagyjelentőségű konferencia, melyen a vasút vezetői megvitatják a feladatokat a vasutas dolgozók képviselőivel, minden bizonnyal hatékonyan járul hozzá az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolításához.

BANGA IMRE PÁLYAMUNKÁS ÍRJA KŐSZEGRŐL:

Hogyan érjünk el magasabb teljesítményt, ha a szakszolgálat nem ad jó szerszámot

„T. Szerkesztőség! Tudomásunk van arról, hogy lehet írnunk a szerkesztő elvtársaknak és mi ki is használjuk ezt a lehetőséget.

E levélben beszámolunk problémáinkról, hogy a KÖZLEKEDÉS is tudjon foglalkozni ennek megoldásával és ügyünket az ujság útján sikerhez segítse.

Többen szerettünk volna már munkáslevelet írni, de a sok elfoglaltságtól, — a magunkfajta erős fizikai munkát végző munkásember számára — azonban bizony nehezen megy az írás.

Én, itt Kőszegen, a MÁV Pályafenntartásnál dolgozom 44 társammal együtt. Mindnyájan örültünk és

hálával vagyunk eltelve Rákosi elvtárs iránt, hogy rendeztette a fizetésünket és így régi keresetünknek dupláját is megkereshetjük.

Ezzel sokkal magasabb életszínvonalhoz jutottunk, ami családunkon máris meglátszik, nagy az örömünk, amely egyben a szocializmus építésének újabb győzelme. Mi, munkások azt látjuk hogy felszabadulásunk óta emberszámba vesznek. Demokráciánk kormányzata, Pártunk újabb és újabb kezdeményezésére állandóan azon igyekszik, hogy a dolgozókon segítsen, hogy minket felemeljen.

Mégis, vannak hibák, amelyeket a legsürgősebben meg kell szüntetni. Sok helyen olvashatjuk plakátokon: „Jó szerszámmal, könnyen dolgozol". Ez a régi munkás közmondás. De nekünk pályamunkásoknak, itt Kőszegen csak csupa hiányos és rossz szerszámunk van.

A sok igénylés ellenére is. Hogyan lehet az, hogy ennyi embernek nem lehet jó szerszámokat adni? Hogyan érjünk el magasabb teljesítményt, amikor mindig rossz szerszámmal kell dolgozni. Hangsúlyozzuk, hogy közvetlen felettesünk már többször igényelt, de még sem kaptunk.

Tudvalévő, hogy rossz szerszámmal a legnagyobb erőfeszítéssel alig lehet 130 százalékos teljesítményt elérni, ugyanekkor jó szerszámmal nem nagy erőfeszítéssel már 180 százalékos teljesítményt is lehet csinálni.

Ilyen esetben milyen a munkás viszonya a munkához? Tudjuk, hogy Népköztársaságunk erős és az ilyen kis hiányosságokon tud segíteni, hiszen a rossz szerszámok mellett is megmutattuk, hogy hova húz a szivünk és a termelésünket 47 százalékkal emeltük.

Ezeket szerettük volna közölni a KÖZLEKEDÉSSEL mi, kőszegi pályamunkások. Mi azon szeretnénk lenni vezetőinkkel együtt, hogy minél tevékenyebben részt vegyünk a szocializmus építésében és kimagasló munkánkkal válaszolunk az alattomos reakciónak, a háborús gyujtogatóknak, megmutatva a béketábor erejét és egységét, mert ha kell, lelkesen fogunk fegyvert a csákány helyett, hogy megvédjük a békét!

Elvtársi üdvözlettel:

Banga Imre

M Á V pályamunkás, Kőszeg

Ifjúmunkás-lányok a szegedi fűtőházban

Az ifjúság kongresszusi versenyében az ifjúmunkás-lányok is kimagasló teljesítményeket érnek el. A szegedi MAV fűtőház két ifjúmunkás mozdonyfűtőnője: *Steiner* Margit és *Gazdag* Erzsébet a kongresszusi felajánlásaik teljesítése során a férfi fűtőknél is jobb eredményeket értek el. *Steiner* Margit a kongresszusra 15 százalékos anyagmegtakarítást ajánlott fel, de már eddig húszszázalékos eredményt ért el. *Gazdag* Erzsébet 15 százalékos szénmegtakarítást vállalt, de már eddig 50 százalékkal csökkentette mozdonya szénfogyasztását.

A két fiatal fűtőt kiváló munkájukért tanfolyamra küldik, ahol tovább fejleszthetik szakmai tudásukat.

A Déli-pályaudvar vonatkisérőinek MUNKAVERSENYE

A Közlekedés Szerkesztőségének! Állomásunkon a vonatkisérők munkaversenyének megszervezése és az elért eredmények kiértékelése körül nehézségek mutatkoztak.

Nem tudtunk találni oly szilárd alapot, melyen állva oly munkaversenyt tudjunk szervezni és oly kiértékelési módot találni, mely megfelel a szocialista munkaverseny feltételeinek és követelményeinek. Különösen azóta merültek fel hiányosságaink, amióta az igazgatóság VII. osztálya hetenkint kivánja tőlünk az egyénenkénti százalékos kiértékelést.

Munkaversenyünket teljesen át kellett szervezni vonatkisérő viszonylatba és meg kellett találni azt a formát és kiértékelést, mely megközelitően legalább megfelelő ahhoz, hogy vonatkisérőink munkaversenye a munkafegyelem erősitését és annak megszilárditását szolgálja.

Üzemi bizottságunk annak idején felhivta a figyelmet állomásunk vonatkisérőinek munkaversenyére, különös tekintettel arra, hogy a munkaversenynek vonatkisérő viszonylatban való kiszélesitése körül — gondoljuk — más állomásokon is nehézségek vannak, azonban addig egyetlen versenybizottságot sem érdekelte állomásunk vonatkisérőinek munkaversenye.

Mi készséggel rendelkezésre bocsátjuk e téren elért eredményeinket és várjuk az elvtársak és kartársak érdeklődését.

Ember Ferenc,
OB-titkár. a Közlekedés levelezője

A NÉPSZAVA

előfizetési versennyel kapcsolatban a Folyamszabályozó és Kavicskotró NV dolgozói levelet juttattak el szerkesztőségünkhöz, amelyben arról értesitettek bennünket, hogy nemcsak az Utasellátó NV fogadta el az IBUSZ felhivását a Népszava előfizetési versenyre, hanem a Folyamszabályozó és Kavicskotró NV dolgozói is.

Utánanéztünk a sérelemnek és megállapitottuk, hogy a vállalat dolgozói nevében *Bonyhádi* János üb. titkár és *Budka* Ilona Népszava-felelős aláirásával megküldték az IBUSZ üzemi bizottsága címén *Kunstädler* Györgyné Népszava-felelős elvtársnő kezeihez a versenykihivás elfogadásáról szóló értesitést.

Az elfogadó iratban közlik, hogy abban az időben előfizetőjük nem volt, majd a megadott létszám mellett azt, hogy a Folyamszabályozó és Kavicskotró NV-nél elért eredményt 1950 július 1-ig beküldik, hogy a kiértékelés megtörténhessen.

Sok sikert kivánunk a vállalat dolgozóinak és a Népszava-felelősnek a Népszava előfizetési versenyben.

A verseny eredményét előreláthatólag lapunk július 15-i számában közöljük.

A Szovjetunió tapasztalatainak felhasználásával javítsuk meg az államvasutak szakoktatási munkáját

A szocializmus építésében döntő a dolgozók szaktudása.

Bennünket elsősorban a vasuti szakoktatás érdekel, ahol az utóbbi időben némi eredményeket értünk el. Ez főként azóta következett be, amióta a szaktanfolyamokon felismerték és felhasználják a szovjet szakirodalom kiválóságát és maguk a hallgatók is érdeklődéssel fordultak a szovjet szakismeret gazdag tárháza felé. A vasuti tisztképző tanfolyamon például maguk a hallgatók követelték az előadóktól a tárggyal kapcsolatos szovjet anyag bő ismertetését.

Arról sem lehet megfeledkezni, hogy a szakképzés hatásfokát döntő mértékben megjavította a marxizmus-leninizmus tanitása, nem kevésbbé a hallgatók szakmai-politikai szinvonalának emelését elősegitő nevelőtisztek munkája. Ennek volt elsősorban köszönhető az, hogy a hallgatók tanulmányi eredményei messze maguk mögött hagyják az előző évek tanulmányi előmenetelét.

A hallgatóknak a Szovjetunió és Pártunk iránti szeretete elmélyült. Nagy érdeklődést tanusitanak a szovjet filmek, kiállitások és könyvek iránt.

A tanfolyamról kikerülők túlnyomó része, fejlett öntudatú dolgozóhoz méltóan, munkafelajánlást tett és bekapcsolódtak a helyi párt- és szakszervezet munkájába.

Komoly hiányosságok

Az eredmények mellett az Államvasutak szakoktatási munkájának komoly hiányosságai is vannak. Ilyenek:

A tananyag túlterheli a hallgatókat, de nem biztositja egészében a szükséges szakképzettséget; tankönyv van, jegyzet még több tanfolyamon nincs. Például a tiszti tanfolyam biztositó berendezési anyagjegyzetét az előadó az év vége előtt egy hónappal sem adta ki. A szakoktatásra még ma is jelentős befolyást gyakorol a vasútnál megbújt reakciói ami különösen a felső vezetők kiképzésének elhanyagolásában nyilvánul meg. A termelésben élenjáró dolgozók, sztahánovisták, élmunkások nem tartanak előadást a tanfolyamokon.

A tanfolyamok szociális összetételében legtöbb esetben nem domborodik ki a munkásosztály vezetőszerepe. Például a budapesti Forgalmi és Kereskedelmi Kiképző tanfolyam 50 hallgatója közül csak 18 munkásszármazású. Sok kispolgári elem, de a munkásszármazásúak közül is nem egyszer kevésbbé érdemesek kerülnek be a tanfolyamra.

Az előadók egy része még mindig nem használja fel az anyag feldolgozásánál a szovjet irodalmat. *Forrai* főpályamester például a vasútépitésről szóló jegyzetében egy szóval sem említi meg a szovjet vasutak világhirű pályaépitési munkamódszereit.

A szaktanfolyamokon nem folytatnak harcot a nacionalizmus, a sovinizmus és egyéb ellenséges ideológiákkal szemben.

Az előadó tanárok, bár a vasút legjobb szakemberei közül kerülnek ki, ideológiailag képzetlenek és pedagógiai képzettségük is hiányos.

Amikor megvizsgáltuk az Államvasutak szakoktatási munkáját, megállapitottuk, hogy a hibák fő okát az ellenség kártevő tevékenységében kell keresni. Ennek a kártevő munkának szerves része és elősegitője a vasutnál általánosan ismert bürokrácia. Például szakmai sovinizmusból a pályafenntartási és vontatási ismeretek túlzott mértékbeni tanitása, mintha a forgalmi, kereskedelmi tanfolyamon pályamestereket, mozdonyvezetőket akarnának kiképezni. Az ellenség például azért tudott jelentős befolyást gyakorolni a vasuti szakoktatás munkájára, mert

a 3 c. Ugyosztályon dolgozó kommunisták nem hajtották végre megfelelően a Párt határozatait, nem ellenőrizték rendszeresen a tanfolyamok oktatási és nevelési munkáját.

A Vasútpolitikai Osztály és a szakszervezet sem ellenőrizték kellő módon a szakoktatás munkáját. A helyi párt- és szakszervezetek nem adtak segitséget a tanfolyamok nevelési munkájának megjavitására.

Hogyan küszöböljük ki hibáinkat

Az elmondottak alapján nem lehet kétség ahhoz, hogy a szakoktatási munkát alapvetően kell megjavitani. A tanfolyamokról kikerülő dolgozóknak jól képzett szakembereknek kell lenni, akik a vasuti szolgálat egy-egy területén kitűnően állják meg a helyüket, de ugyanezt teszik társadalmi és politikai vonatkozásban is.

A szakoktatás feladata, hogy a szocialista vasút megteremtésével lépést tartva, biztositsa a szükséges szak-káderek kiképzését. Persze ez elképzelhetetlen a hallgatók marxista-leninista nevelése nélkül.

Fontos feladata a szakoktatásnak, hogy Pártunk politikájának megfelelően állandóan javitsa a vasút dolgozóinak, különösen pedig a vezető szakemberek szociális összetételét.

Fokozni kell a harcot a gyakorlati élettől való elszakadás ellen üzemlátogatásokkal, a szükséges segédeszközök rendelkezésre bocsátásával és a termelésben élenjáró dolgozókkal való kapcsolat kiépitésével.

A tanfolyam tananyagának egyetlen könyve, jegyzete sem nélkülözze a marxizmus-leninizmus tanitásának szellemét.

A rendelkezésre álló szovjet szakirodalmat döntő mértékben kell felhasználni az egyes szakanyagok feldolgozásánál.

Meg kell akadályoznunk a vasút területén megbújt jobboldali szociáldemokraták s a klerikális reakció ügynökeinek aknamunkáját az oktatás vonalán.

Természetesen ezeket a feladatokat csak úgy tudjuk maradéktalanul elvégezni, ha az ellenséget felfedjük, leleplezzük és ártalmatlanná tesszük. A szakszolgálat intézkedései mellett a Vasútpolitikai Osztály és szakszervezet tervszerűen ellenőrizze a szaktanfolyamokon lezajló oktatási és nevelési munkát.

Ugyancsak fokozottabb ellenőrzést kell gyakorolniok a tanfolyamok munkája felett az illetékes politikai tisztnek, a helyi párt- és szakszervezetnek is. A nevelőtisztet segitsék munkájukban és tartsanak állandó kapcsolatot velük. A Politikai Osztályok közvetlenül is vegyék kezükbe a nevelőtisztek irányitását, támogatását, hogy munkájukat eredményesebben végezhessék.

A szaktanfolyamok tanulói pedig még fegyelmezettebb és szorgalmasabb tanulással igyekezzenek előrekerülni és magas szakmai és politikai ismereteket szerezni. A szaktanfolyamok pártszervezeti és nevelőtisztjei állitsák egész munkájukat ennek a feladatnak megoldására.

Ezeknek a feladatoknak a megvalósitásával lesznek szakmailag és politikailag megfelelő szakképzettséget nyert vasutasok a szocialista vasút megteremtésének támaszaivá.

Szabó Béla,
a Vasútpolitikai Osztály Nevelési Alosztályának munkatársa.

Dicsőség a béke első harcosának, felszabadítónknak és tanítónknak, a nagy Sztálinnak!

DOLGOZÓINK A BÉRCSALÓK ELLEN

Bércsalások a debreceni és a szolnoki járműjavítóban

„A bérek megugrásának, természetesen nem egy oka van. Azonban a bérek ilyen mértékü megugrásában nem kis szerepet játszik az, hogy mialatt más kérdésekkel voltunk elfoglalva, az ellenségnek sikerült kihasználni ezt a helyzetet, s kihasználni azt, hogy a dolgozók jelentékeny részénél még gyenge lábon áll az öntudat és a fegyelem; sikerült az ellenségnek új frontot nyitni a népi demokrácia ellen: a tömeges bér- és normacsalások frontján.

Ez persze, döntőleg azért történhetett meg, mert üzemeink vezetőinek nagy része felelőtlenül, megalkuvással és hanyagsággal kezelte, s sajnos sokan közülük még mindig így kezelik a bérkérdéseket."

(Gerő Ernő elvtársnak az MDP Központi Vezetőségi ülésén elmondott beszámolójából.)

A Vasutas Szakszervezet Termelési Osztályának munkája május hónapban a Szaktanács határozatának kiértékelése és annak levitele volt az alapszervekhez és a dolgozók széles rétegeihez. Nem feledkezve meg természetesen a bércsalók, a normalazitók, a munkafegyelem ellen vétők leleplezéséről, a végrehajtás ellenőrzéséről. továbbá arról sem, hogy hathatós támogatást nyujtson munkájában az üzemi szerveknek, a dolgozóknak.

A jó munka érdekében a Termelési Osztályon a szakszolgálat bevonásával brigádokat alakítottak, hogy a fenti szempontoknak minden tekintetben eleget tudjanak tenni, és hogy mozgósítsák a dolgozók széles tömegeit az ellenség elleni kérlelhetetlen harcra.

Nem kisebb mértékben állította munkája középpontjába a szakszervezet a békebizottságok ellenőrzését, a békéért való harc tudatosítását, valamint a Szakszervezeti Világszövetség határozatainak ismertetését és tudatosítását.

A fentebb már említett brigádok 9 üzemet, illetve szolgálati helyet vizsgáltak felül és megállapították, hogy a dolgozók sok esetben helyes kritikát gyakoroltak úgy az üzemi szervek, mint a műszaki vezetők felé, akik

az ellenőrzés elmulasztásával, a politikai felvilágosító munka elhanyagolásával a soraink között megbújt jobboldali szociáldemokratákat támogatták.

A szervezés. a bizalmi hálózat felvilágosító munkájának eredménye a szigetvári eset, amikor maguk a dolgozók alulról jövő bírálata világított rá az ellenség kártevő tevékenységére. Szigetvár állomáson a pályafenntartás dolgozói leplezték le W é b e r András pályamestert, az üzemi bizottság termelési felelősét. aki azzal okozott kárt népgazdaságunknak, hogy a dolgozók 115—120 százalékos teljesítményét 160 százalékban számolta el.

Szigetváron a dolgozók mutattak rá arra, hogy W é b e r pályamester a reakciót támogatva akarta szocialista fejlődésünket gátolni. A kártevőt állásától felfüggesztették és ügyét fegyelmileg tárgyalják.

G e r ő elvtárs a Központi Vezetőség ülésén mondott beszédében elmondotta, hogy a bér- és normacsalások tömegessé válásánál különösen nagy szerepet játszott az üzemekben és a szakszervezetekben látszólag meglapuló, ténylegesen azonban a munkásosztállyal, a népi demokráciával szembenálló jobboldali szociáldemokrata elemek és a velük egy húron pendülő klerikális reakció aknamunkája. Ezekről az üzemekben látszólag meglapuló jobboldali szociáldemokrata elemekről kissé megfeledkeztünk, túlságosan megbocsátók voltunk velük szemben, amit népünknek, munkásosztályunknak, a demokráciának ezek a megrögzött ellenségei nem mulasztották el kihasználni népi demokráciánk ellen, az idegen imperialisták érdekében.

G e r ő elvtárs beszéde jut eszünkbe, mikor a Debreceni Járműjavító NV. üzemében, vagy akár a többi üzemben egyre-másra kiderülő fondorlatos bércsalásokról hallunk.

A Debreceni Járműjavító NV. mozdonyszereldéjének dolgozói az elmúlt napokban leplezték le B ó d i Jenő villamoshegesztő bércsalását. B ó d i munkautalványát állandóan meghamisította és ebben, a munkásosztályt megkárosító tevékenységében

Bán mérnök is segített neki, aki egy munkadarab hegesztésére 46.46 óra helyett 155.83 órát adott neki.

B ó d i utalványain a rovatokat is meghamisította, például „feltöltés" helyett „varrathegesztést" írt, az egyes számjegy elé még egy számjegyet. Mindeme káros tevékenységét elnézték a külsős és belsős művezetők. de még az Ellenőrzési Osztály is.

A dolgozók kritikát gyakoroltak az üzemi és műhelybizottság felé, mert nem gyakorolt kellő ellenőrzést. Rávilágítottak a dolgozók arra is, hogy B ó d i Jenő, B á n mérnök és a hozzájuk hasonlóan eljáró, lelkiismeretlen egyének miatt alakult az üzem első negyedévi eredménye a lehető legrosszabbul: a bérkereset 13 százalékkal, amivel szemben a termelékenység is csak 5.7 százalékkal emelkedett.

A Szolnoki Járműjavító NV-nél is kemény harcot folytatnak a bércsalók ellen. Itt közismert G e c s e Péter esete, aki

a munkaidő alatt többször illuminált állapotban volt, aludt és mégis 300 százalékos teljesítményt ért el.

A dolgozók követelték a Szolnoki Járműjavító üzemében, hogy G e c s é t és a hozzá hasonló többi kártevőket súlyos büntetésben részesítsék.

Békéscsabán, a fűtőház egyik dolgozója: F i c e r e József, a közelmúltban önkritikát gyakorolva, elmondotta, hogy munkautalványán

a hozzá beosztott tanonc teljesítményét is saját magának számolta el.

Csalárd eljárása azonban nem hagyta nyugodtan, és még mielőtt elszámoltatta volna a bérelszámolóval, megkérdezte az üb-titkárt, hogy mennyiben kifogásolható ez az eljárás. Az üb-titkár felvilágosította és rámutatott arra, hogy ilyen módszernek milyen káros következménye van, mire F i c e r e József elállt szándékától és igyekezettel halad azon az úton, amelyet Pártunk mutat az öntudatos dolgozók számára.

Amint látjuk, dolgozóink elítélik a normalazítókat és a bércsalókat. Nagyon jól tudják, hogy a háborús gyujtogatók törekvéseivel szemben, munkájuk minden eredménye a béke védelmének ügyét viszi előbbre, a béketábort erősíti. És akik ebben a harcban bércsalással vagy normalazítással önző, egyéni érdekeiket akarják szolgálni, azok akarva — nem akarva az imperialisták ügynökeivé válnak. Éppen ezért kérlelhetetlen szigorral maguk a dolgozók teszik lehetetlenné káros tevékenységük folytatását.

Fülöp Ilona, az első női vonatkisérő, jelentkezett szolgálattételre

„T. KÖZLEKEDÉS! Egyszerű, határozott és öntudatos női munkavállaló jelentkezett Szegeden június 3-án vasúti szolgálatra.

Négy középiskolája van, de nem az irodák alkalmatosságát kereste, hanem határozottan arra kérte az illetékeseket, hogy vonatfékezői beosztást kapjon a kűszolgálatnál.

— Vonatkisérő szeretnék lenni, mondotta Fülöp Ilona — hogy bebizonyitsam azt, hogy a nők erre is alkalmasak.

Beszélgettünk Fülöp Ilonával és megtudtuk, hogy özvegy édesanyja a szalámi gyárban dolgozik, testvére és sógora szobafestő. nővére pedig az MNDSZ megyei titkára.

Fülöp Ilona eddig egy kisebb üzemben dolgozott, de nagyobb lehetőséget lát a vasúti szolgálat jó végrehajtásában, valahogy ez a pálya az, ahol nagy kedvvel tudja elősegiteni hazánkban a szocializmus épitését. Orvosi vélemény szerint az úgynevezett I. csoportba való és eszerint a forgalmi végrehajtó szolgálatra is alkalmas.

Fülöp Ilonának minden vágya, hogy a Magyar Dolgozók Pártjának tagja lehessen. A szakszervezet mellett a Magyar-Szovjet Társaságba is belépett.

— Minden szeretetemmel és hálámmal fordulok a Párt felé, hogy a magyar nők számára alkotmányban biztosittatta a munkalehetőséget, a férfiakkal egyenlő jogot, mondotta Fülöp Ilona, aki ígéretet tett arra, hogy nem áll meg, tovább tanul, képezi magát és harcol a többi nőkkel vállvetve a békéért.

Fülöp Ilona egyébként ismert sportolónk és a női országúti kerékpárversenyzők között, országos viszonylatban első helyen áll. Sok ilyen Fülöp Ilonára van szüksége a magyar vasútnak, akik nem csinálnak hiúsági kérdést iskolai végzettségük mellett sem, hogy alulról kezdjék a vasúti szolgálatot és maguk szorgalmával, a Párt tanitásának megfogadásával, segítik megvalósitani hazánkban a szocialista vasutat. BÁLINT FERENC főintéző Szeged."

Vigh György a GYSEV-nél az ellenségnek dolgozott

Május elsejei munkafelajánlásként, munkaversenyben vállalta Vigh György, a GYSEV soproni műhelyének asztalosa egy vasúti kocsi lemezekkel való burkolását. Jó szakmunkás hírében állott, munkatársai is csatlakoztak hozzá. — *Még csodálkoztunk is rajta* — mondja Szűcs József elvtárs, Vigh György munkatársa —, *hogy három darabból burkolta be lemezzel a kocsi oldalát. Általában eggyel szoktuk, de úgy mondta Vigh György, hogy takarékoskodott az anyaggal, felhasználta a kisebb darabokat is.*

Anyagtakarékosság vagy bércsalás?

Vigh György országos viszonylatban is kimagasló százalékot ért el ezen a munkán. Ilyen esetekben mindig gondosan ellenőrzik a művezetők: megfelel-e a valóságnak a kimagasló eredmény.

A vizsgálat során kiderült, hogy Vigh György nem anyagtakarékossági szándékkal rakott fel kisebb lemezeket egy nagy lemez helyett, hanem azért, hogy előnyösebb legyen az elszámolása. Egy darab lemez felrakásáért 1.5 órát kapott volna. *Vigh azonban elvágta a nagydarab lemezt háromfelé, hogy háromszor 1.5 órát számolhasson el. Ezt több esetben is megtette és ilyen mesterkedéssel 250 forint bércsalást követett el.*

Beverte a csavarokat — hogy motort vehessen

Vigh György csak a tüzetes vizsgálat alapján szerzett bizonyítékok után ismerte be, hogy súlyosan vétett a demokrácia ellen, amelynek annyi mindent köszönthet.

A vizsgálat során kiderült az is, hogy a csavarokat nem hajtotta be a fába, hanem egyszerűen beverte kalapáccsal. Ez pedig már több mint bércsalás: közönséges szabotázscselekmény a nép államával szemben. Vigh György bizonyára gondolt arra, hogy évekkel megrövidíti a vasúti kocsik életét, tartamát, ha a csavarokat beveri a fába. De nem törődött vele. Az a motorbicikli járt az eszében, amelyről annyit beszélt a barátainak. Helyes, ha egy munkás motorbiciklit vesz, de bűn az, ha ennek az árát a munkatársainak a zsebéből lopja ki, ha ártalmas munkával magasra hajtja a százalékát, hogy több pénzt szerezzen.

Becsületes munkával is lehet

több keresetet elérni — mondja Nemes Pál elvtárs, kocsifényező, aki állandóan 250 százalék fölött teljesíti normáját — *Vigh György jó szakember volt, becsületes úton is tudott volna kiemelkedő eredményt elérni. Raffai Rudolf esztergályos, Major István gyalus és a GYSEV többi sztahánovistája becsületesen, jó munkaszervezéssel, észszerűsítéssel érnek el kiemelkedő teljesítményeket. Vigh György nem tartozik ezek közé.*

A munkások mindig megvetették az ingyenélőket, Vigh György, a bércsaló is az ingyenélők egy fajtája.. Vigh György és a többi bércsaló esete fokozott éberségre figyelmeztet minden becsületes dolgozót. Vigh Györgynél már februárban is tapasztalták a munkatársai, hogy kisebb méretű csavarokat hajtott be a fába az előírtnál.

Akkor elnézték ezt a „kis" hibát. A kis csaló útja azonban a nagy csalásokba torkollik, ha Pártunk nem figyel fel az ilyen jelenségekre és a dolgozók nem közösítenek ki maguk közül minden bércsalással kísérletezőt. A darabbérezés bevezetése megkönnyíti az öntudatos dolgozók és a művezetők számára az ellenőrzés lehetőségeit. Az „egyenlő munkáért, egyenlő és megérdemelt bért" elve azonban csak akkor érvényesül a gyakorlatban, ha minden öntudatos dolgozó éberen őrködik: ne legyen egyetlen ember sem — aki akár laza normákkal, akár Vigh György-féle mesterkedéssel egyetlen fillérrt is ellophasson a dolgozó nép vagyonából.

ALBERT OKSANEN, a Finn Világszövetségi küldött látogatása a Vasutas Szakszervezetben

Junius 5-én Albert *Oksanen* elvtárs, a Szakszervezeti Világszövetség budapesti tanácskozására érkezett finn küldött, látogatást tett a Vasutas Szakszervezetben, ahol beszámolt a finnországi helyzetről.

Oksanen elvtárs, a Finnországi Közlekedési Szakszervezetének titkára, elmondotta, hogy az SZVSZ budapesti ülésén nem vehetett részt, mert Finnországból jövet a hajón megfázott, tüdőgyulladást kapott és felgyógyulásáig Budapesten gyógykezelték.

Albert *Oksanen* elvtárs ezután részletesen ismertette szakszervezetük, valamint tagjaik viszonyát a Finnországi Szakszervezetek Központi Szövetségéhez (a továbbiakban röviden FSZKSZ).

Elmondotta, hogy a tengeri kikötők munkásain kívül a szakszervezetük képviseli a tavi-kikötők, a gépkocsiszállítás és rokonágazatok dolgozóit is.

A FSzKSz kezdeményezésére és a burzsoa vállalkozók támogatásával 1948 őszén megalakitották a gépkocsiszállítási dolgozók szakadár szakszervezetét. Ennek a szakszervezetnek azonban kevés tagja van. A kikötőmunkások között a szakadárok munkája nem járt nagy sikerrel, annak ellenére, hogy elbocsátással fenyegették őket.

Mult év őszétől a munkahelyeken a bojkott és a feketelisták, a terror lépett előtérbe. A jobboldali vezetők résztvettek ennek a helyzetnek megteremtésében. A helsinki kikötőben 900 kikötőmunkás írta alá a tiltakozást, amelyet átadtunk a kormánynak. A kormány „intézkedésére" a jobboldali szociáldemokratákkal teletüzdelt FSZKSZ kizárta szakszervezetünket a szövetségből.

— Láttuk — folytatta *Oksanen* elvtárs —, hogy az imperialisták kiszolgálói nemcsak a szállítási dolgozók frontját akarják megbontani, hanem meg akarják bénítani országunk egész szakszervezeti mozgalmát.

— Nyugodtan elmondhatom — hangsúlyozta *Oksanen* elvtárs —, hogy annak ellenére, hogy szakszervezetünk a Finn Szaktanácson kívül áll, továbbra is élünk és működünk. A munkások rokonszenvét élvezzük. Szakszervezetünk e pillanatban 6500 tagot számlál és 136 alapszervezete van.

Február 19-én alakult meg a két, a FSZKSZ-ből kizárt szakszervezet: a szállítómunkások, valamint az erdőmunkások és usztatók szövetségének egységbizottsága. A jelen pillanatban ez volt a legjobb módja annak, hogy munkánkat megerősítsük és tagjaink számát emeljük.

Albert *Oksanen* elvtárs ezután részletesen folytatta azoknak a sztrájkoknak és politikai harcoknak kimenetelét és országos hatását, amelyet ők indítottak el. Kiemelte beszámolójában, hogy a tömegek nyomása következtében a sárga szakszervezetek vezetői és a munkásáruló kormány is kénytelen volt elismerni, hogy a munkásság életszínvonala az utóbbi években erősen csökkent. Hangsúlyozta *Oksanen* elvtárs, hogy a dolgozók felemeléséért minden eszközzel harcolni fognak és még félreérthetetlenebbül le fogják leplezni a dolgozók előtt azt az aljas játékot, amelyet a jobboldali szociáldemokraták és a kapitalista vállalkozók folytatnak.

— Harcolunk a háborús uszítók ellen is — folytatta —, azt akarjuk, hogy országunk tartós békében fejlődjön. A „Szállítómunkás" című lapunkban állandóan folytatjuk felvilágosításunkat és a békéért folytatott harcunkat. Szakszervezetünk tagja a Béke Hívei Finnországi Szervezetének és szakszervezetünk főtitkára, *Szuutári* elvtárs résztvett a párizsi konferencián, s egyben a finnországi szervezet vezetőségi tagja. Nagy gonddal őrködünk a felvilágosító és nevelő munkán. Saját dokumentációs filmjeink vannak és folyóiratunk.

— A harc — fejezte be végül beszámolóját *Oksanen* elvtárs — nagyon nehéz, de tudjuk, hogy minden erőnket meg kell feszítenünk, hogy egységet érjünk el a mozgalomban és megváltoztassuk a jelenlegi, a munkásérdekek ellen irányuló politikát. A kapitalisták és a jobboldali szociáldemokrata ügynökök ellen folyó harcban mi, szállítómunkások mindent megteszünk. Ugyanakkor nem feledkezünk meg arról a harcról sem, amelyet a nemzeti és nemzetközi szakadárok ellen kell folytatnunk a Szakszervezeti Világszövetség, a nemzeti proletárszolidaritás megerősítéséért, a világ békéjéért.

Albert *Oksanen* elvtárshoz ezután a dolgozók több kérdést intéztek, amelyre kimerítően válaszolt.

Albert *Oksanen* elvtárs június 6-án, a legjobb benyomásokkal eltelve, repülőgépen tért vissza hazájába és el fogja odahaza mondani, hogy a hatalmas Szovjetunió baráti segítsége révén a testvéri magyar nép miképpen építette újjá a fasiszta dúlás után hazáját és hogy egy boldog nép a szocializmus építésének nagy művét elkezdve, azt diadalmasan fogja befejezni.

Ötven szervezet kizárása május elseje megünneplése miatt

Megmutattak a foguk fehérét akkor, amikor a Finn Szaktanács közel 50 helyi szakszervezeti központi szervezetet zárt ki azért, mert ünnepelni merészelték május 1-ét és mert cselekvően résztvettek a munkabérek emelését célzó mozgalomban. *Fagerholm*, volt szociáldemokrata miniszterelnök ki is jelentette a burzsoá sajtó képviselőinek Stockholmban, hogy a finn szállítómunkás szövetség megbontása elsőrendű feladata kell, hogy legyen a „törvényes szakszervezetek" híveinek.

Ez év június 21-én ül össze az FSzKSz elnöksége szakszervezetünk kizárása ügyében, miután kizárásunkat megfellebbeztük, bár ettől az üléstől pozitív eredményt nem várunk.

Testvéri üdvözlet a Demokratikus Ifjúsági Világszövetségnek, a tartós békéért, a népek függetlenségéért és szabadságáért harcoló bátor ifjúságnak az egész világon!

Hatalmas lelkesedéssel, a felajánlások túlteljesítésével készül üzemeink ifjúsága a Dolgozó Ifjúság Szövetsége Kongresszusára

A Dolgozó Ifjúság Szövetségének egyik főfeladata, legdicsőbb feladata lesz, hogy fiatal utánpótlást neveljen a magyar nép, a magyar ifjúság nagy pártja számára. Fontos tehát, hogy minden párttag, a fiatalok széles tömegei tisztán, világosan lássanak ebben a kérdésben.

Sokan nincsenek tisztában azzal, hogy miért lehet az ifjúsági szövetség a Párt tartaléka. Ez a meghatározás nem véletlenül kapcsolódik elsősorban az ifjúsági szövetséghez. A Párt tartalékának szerepét betölteni — az ifjúsági szövetség tevékenységének lényegéhez tartozik. Ez természetes is: hiszen a tagjai fiatalok és ahogy mindenütt a fiatalok lépnek felnőve az idősebbek helyére — a Pártban is ez az utánpótlás természetes útja, legáltalánosabb formája.

A Dolgozó Ifjúság Szövetsége — a Párt tartaléka

Az ifjúság azért is főtartaléka a Pártnak, mert mint ahogy *Sztálin* elvtárs mondja, fiatalsága miatt, új viszonyok között nevelkedve *„Mentes minden régi tehertől s könnyebben teszi magáévá a lenini eszméket, mint bárki más"*.

Sztálin elvtárs részletesen elemzi az ifjú káderek tulajdonságát. Kimutatja, hogy bár tapasztaltságuk, tanultságuk az idősebbek mögött van, számos tényező szól amellett, hogy összekapcsolva a régi és új kádereket, merészen támaszkodjunk a fiatalokra: az ifjú káderek túlnyomó többségben vannak, fiatalok, nem fenyegeti őket a veszély, hogy korán kidőlnek a sorból, bőségesen megvan bennük az új iránti érzék, fejlődnek, tudásuk rohamosan nő.

Amikor végigjártuk üzemeinket és gyönyörködtünk az ifjúság lelkes munkájában, több helyen észrevettük, hogy *sok ifjúmunkás nem látja a Párt ifjúsági szervezetének létrehozása és Pártunk legalapvetőbb feladatai között az összefüggést.* Pártunk elsősorban a béke harcos megvédésére, a szocializmus felépítésére összpontosítja erőit és hogy a nagy feladatok végrehajtásában mégjobban vezesse a magyar dolgozó nép harcát, a tömegekkel való kapcsolatának további megerősítésén dolgozik. Az új ifjúsági szervezet megteremtése, mely a magyar dolgozó és tanulóifjúság százezres tömegeit fogja a Párt befolyása alá vonni — ezekre a feladatokra mozgósítja a fiatalokat.

Ahhoz, hogy az új ifjúsági szövetség a Párt tartaléka lehessen, az szükséges, hogy a Párt ifjúsági szervezete legyen.

Ahhoz, hogy a pártszervezetek rendszeresen új és új felnövekvő fiatal erőket vonhassanak be a munkába, hogy kiválogathassák a párttagságra érdemes legjobb fiatalokat, ahhoz ismerni kell őket, elsősorban munkájukon keresztül. Hogy kellő számban találjanak ilyen fiatalokat és főleg, hogy ezek politikailag elég jellettek legyenek, ehhez az szükséges, hogy a pártszervezetek irányítsák a még pártonkívüli fiatalok nevelését is. Ezt valósítja meg az új ifjúsági szervezet. Rajta keresztül megismerik a pártszervezetek a fiatalokat, irányítani tudják az ifjúsági szervezet nevelő munkáját.

Az ifjúsági szövetség a Párt tartaléka és ugyanakkor a Párt segítője. Vajjon lehet-e harc nélkül a Párt tartalékává az ifjúság? A Párt segítőjének lenni az ifjúsági szövetség számára azt jelenti, hogy hűségesen, kitartóan, akadályt nem ismerve kell síkraszállni a Párt által kitűzött feladatok végrehajtásáért. Az ifjúsági szövetség azért lehet tartaléka a Pártnak, mert segítője is. Csakis úgy lehet tartalék, ha bevonja a dolgozók és tanuló fiatalok legszélesebb tömegeit a Párt harcába, ha mozgósítja őket a Párt előtt álló feladatok végrehajtásának segítésére. Vajjon, hogyan is lehetne máskép kommunistává válni, mint a Párt által vezetett nagyszerű harcok tüzében.

Nem szabad elfelejteni, hogy az ifjúsági szövetség legdöntőbb feladata az ifjúság szocialista szellemű nevelése, mert csak szívós, rendszeres nevelés képes az ifjúságot a Párt hű segítőjévé és tartalékává formálni.

A szocialista építésben való részvétel az építés első soraiban, ez az ifjúság kommunista nevelésének legfőbb vonása, *Lenin* szerint.

A Dolgozó Ifjúság Szövetsége úgy fogja nevelni a magyar ifjúságot, hogy szívében kiolthatatlan szeretet éljen a Szovjetunió és *Sztálin* elvtárs iránt.

A felszabadult magyar ifjúság szabadon követheti a Komszomol példáját, szabadon ismerkedhet, barátkozhat a szabadságot hozó szovjet néppel, ifjúsággal — tanulhat tőle.

Hatalmas, harcos Pártunk iránti odaadó hűség szellemében fogja nevelni az ifjúságot a Dolgozó Ifjúság Szövetsége. Boldog és büszke lehet a magyar ifjúság: mert olyan példaképe van, mint *Rákosi* Mátyás elvtárs! Az az ifjú, aki őt követi, az ő nagyszerű harcos életéből merít erőt, az a legjobb magyar tanítómestertől tanulva lesz kommunistává.

A nemzetközi és a magyar munkásmozgalom büszke hagyományaiból, a komszomolisták példájából, az új szervezet dicső elődjének, az illegális Kommunista Ifjúmunkás Szövetség harcaiból, mártírjainak életéből — a legjobb forrásokból tanulhatja meg a magyar ifjúság, mi a kommunista magatartás. Megtanulhatja, hogyan kell megalkuvás nélkül, erős akarattal küzdeni világos, tiszta céljainkért, hogyan kell leküzdeni a nehézségeket. Ha a magyar ifjúság megszerzi ezeket a kommunista tulajdonságokat, akkor ezerszámra tud kitűnő harcosokat, kádereket adni a Pártnak.

A szabad Magyarországon a magyar ifjúság szabadon tanulhatja a marxizmus-leninizmust. A magyar ifjúság ideológiai képzettségének emelése óriási fejlődési lehetőséget nyit meg számára.

Öntudatban, politikai színvonalban, ideológiai képzettségben, kommunista magatartásban fejleszteni a magyar ifjúságot — ez a Dolgozó Ifjúság Szövetségének hivatása, hogy a Párt tartalékává lehessen.

A siker döntő biztosítéka az, hogy a Párt irányítja, vezeti a Dolgozó Ifjúság Szövetségét. A Központi Vezetőség levele szellemében segítsék a pártszervezetek az ifjúsági szövetség munkáját, szocialista szellemű nevelőtevékenységét — akkor biztosítjuk a fiatal utánpótlást a Párt egésze és minden egyes pártszervezet számára.

Versenyszerződést írnak alá az ötéves terv első évének határidő előtti teljesítésére az északi Főműhely ifjúmunkásai. Az öntudatos ifjúság nem kampányszerű, hanem hosszúlejáratú szerződést köt, hogy tettekkel bizonyítsa be, hogy munkában is példaképe a hős lenini Komszomol.

A fiatalok a hős lenini-sztálini Komszomol példáját követik

Ifjúságunk emlékezetében élénken él a mult év nyarán, a Világifjúsági Találkozón tett fogadalma: példaképünk a hős lenini Komszomol. Most valóra válik az ifjúság fogadalma, mert szervezetileg hasonlóan a Komszomolhoz építik fel az új ifjúsági szervezetet, ahová tartozni minden fiatal számára kitüntetést jelent.

Üzemeink ifjúsága a termelés területén mutatta meg, hogy szívügye a DISZ megalakítása. Záhony állomáson például az idősebbek elősegítették, hogy az ifjúság a termelés rohamcsapatává váljon. *Pokol* Gyula átrakóbrigádja vállalta ugyanitt, hogy

a május 1-re elért 250 százalékos teljesítményét az egységesítő kongresszusra 300 százalékra emeli.

Ezt azóta már ki is teljesítette és újabb felajánlást tett 350 százalékra *Pokol* Gyula ifjúmunkás ezenkívül megszervezett két ifi-brigádot és vállalta, hogy példaadó munkájával, jó politikai felvilágosítással az összes ifiket beszervezi a munkaversenybe.

A mátészalkai ifiknél *Román* Mihály ifibrigádja vállalta, hogy 150 százalékos átlagos teljesítményüket 160 százalékra növeli és az ötéves terv első évének rájuk eső kiszabását november 15-re befejezik.

A Debreceni Járműjavító NV ifjúságánál szembetűnő, hogy jobban szervezi a versenyt, mint azelőtt, egymásután alakulnak ifjúmunkás brigádok és

az ifik nagyrésze már teljesítette, sőt túlteljesítette felajánlásait, úgyhogy lendületes munkájuk magával ragadja az idősebb dolgozókat is.

Az Északi Járműjavító NV ifjúmunkásainak egyik csoportja a felajánlásuk kiegészítéseként munkaidő után parkírozzák a főműhely több elhanyagolt területét. Hasonló a helyzet az Istvántelki Járműjavító NV-nél is.

A népnevelők jó munkája

A Párt és az üzemszervezet támogatja az ifjúságot, de igen nagy jelentősége van az ifi népnevelők munkájának, akik hatalmas felvilágosító munkát végeznek. A felajánlásukat átbeszélik az ifikkel és megmagyarázzák, hogy mi a jelentősége a munkájának. Ifjú gárdákat alakítanak a politikai nevelőmunka fokozására.

Hibául kell felróni azonban, hogy még mindig találkozunk az ifjúság lendületét gátló fékkel. Ezek közé tartozik nem utolsó sorban az, hogy

sok helyen maguk a szakszervezeti funkcionáriusok mereven kezelik az ifjúság kérdését.

Nem veszik észre a hiányosságokat és megelégednek annyival, hogy tudomásul veszik az ifjúság munkafelajánlását. A Miskolci Járműjavító NV üzemében az ifjúsági élet teljesen eliaposodott. Hagyták, hogy hosszú időn keresztül állandóan cserélődjenek az ifivezetők. Nem ismerték fel a veszélyt, hogy az ifjúságot könnyen a reakció befolyása alá hajtják merevségükkel. Elhanyagolták az ifi-kádereket és

így Miskolcon az ifjúsági mozgalom pusztán tanoncmozgalom lett.

Hosszú időn keresztül nem vették például észre, hogy az ifjúságot nem látják el ifi-sajtóval, vagy ha elő is fizettek rá egynéhányan, napokig a portán hevernek kézbesítés nélkül. Hasonlóan ellaposodott a mozgalom a Székesfehérvári Járműjavító NV-nél.

Ezzel szemben a Dunakeszi Járműjavító NV ifjúmunkásai, amint arról vezércikkünkben is megemlékeztünk, egyike azoknak az üzemeinknek, ahol az ifjúság jó munkát végez. A dunakeszi ifik — amint arról *Brandt* Jenő párttikár elvtárs büszkén emlékezett meg — mindinkább öntudatosabbak lesznek, ami meglátszik eredményeiknél. *Brandt* elvtárs példának hozott fel több ifjúmunkást, aki az üzem szükséges keresztmetszetét látva, az alváz-reszortért, otthagyták a könnyebb munkát jelentő szekrénylakatos reszortot. Ifj. *Szávai* István, *Béres* Béla, *Szmóla* László és még többen nehéz fizikai munkát vállaltak, hogy az üzem termelékenységét elősegítsék.

Az Istvántelki Járműjavító NV fiataljai is kitűnő termelése eredményekkel készülnek az egységesítő kongresszusra. Az ifjúsági küldöttválasztó nagygyűlés napján például *Somogyi* József 1200, *Sárik* Lajos 800, *Szalkári* Vilmos 622. ifj. *Pásztor* András 300, *Bottyán* János és *Gula* István 250 százalékos termelési eredménnyel ünnepelték a Párthoz tartozó ifjúsági szervezet első nagyjelentőségű lépését. Ugyanezen a napon

az ifjúmunkások 65 százalékánál emelkedett a termelési szint átlagos teljesítményi százaléka.

Ha a június 3-i helyzetet nézzük, akkor azt látjuk, hogy a kongresszusig közel egymilliós kiteljesítéssel számolhatunk a járműjavítók és egyéb üzemek ifjúsága által tett felajánlásoknál.

Kimagasló ifjúmunkás teljesítmények

Közlünk olvasóinkkal néhány kimagasló ifi-teljesítményt.

A Szolnoki Járműjavító NV

ifjúmunkásai közül *Farkas* János villamoshegyesztő felajánlotta, hogy ezévi tervét október 1-re befejezi, jelenleg augusztus 20-nál tart. *Rideg* András villamoshegesztő felajánlotta, hogy *Farkashoz* hasonlóan, október 1-re befejezi ezévi tervét, valamint *Balatoni* Dániel villamoshegesztő brigádja — mindketten már szeptember végén tartanak. *Boda* László tanonc brigádja vállalta az egységesítő kongresszusra, hogy egy 400 munkaórát igénylő esztergapad főjavítást elvégez. Június 5-én már 300 órát teljesített.

A Szombathelyi Járműjavító NV

műhelyeiben *Kovács* Jenő esztergályos 138-ról 150-re. *Németh* Gyula villamoshegesztő 203-ról 241-re, *Horváth* József mozdonylakatos brigádja 130-ról 198-ra, *Boros* Zoltán alvázlakatos 115-ről 132-re és végül *Lázár* László mozdonylakatos 120 százalékról 137 százalékra teljesítette felajánlását.

A Székesfehérvári Járműjavító NV ifjúmunkásai közül *Lencsés* János ifi hegesztő 149-ről 164-re, *Lencsés* József mozdonylakatos 122-ről 128-ra, *Báti* Elek esztergályos brigádja 128-ról 136-ra, *Hidvégi* Ferenc mozdonylakatos brigádja pedig 200-ról 209-re teljesítette ki felajánlását.

A GYSEV Soproni Műhelyében

71 ifjúmunkás 167.045 forint értékű felajánlást tett, amelyet ugyancsak túlteljesítettek.

A Felépítményi és Vasanyagjavító üzemében is jelentős összegű ifi-felajánlás történt, amelyet az idősebb dolgozók saját felajánlásaikkal is támogattak. Felajánlásuk forint értékben meghaladja a 300.000 forintot.

Üzemeink ifjúmunkásai még a hátralévő időben is fokozzák a termelést és a termelékenység javításával készülnek az egyesülésre, a nagyjelentőségű kongresszusra.

Maldrik György légvezetékszerelő ifjúmunkás biztos, gyors mozdulattal kezeli a szerszámot. Munkáját fiatalos lendülettel végzi. Átlagos havi teljesítménye 175 százalék. A kongresszusra felajánlotta, hogy kiszabáson felül két kocsi légvezetékét szereli fel. — Felajánlásommal a béketábort kívánom erősíteni és egyben megmutatni azt — mondotta Maldrik György —, hogy mi, vasutas ifik is megértettük, hogy milyen fontos feladat hárul ránk a szocializmus építésében. Méltó követője akarok lenni a hős lenini Komszomol ifjúságának.

A Dunakeszi Főműhely néhány öntudatos ifjúmunkása önként jelentkezett arra, hogy a műhely szűk keresztmetszetét jelentő alvázlakatos munkát előrelendítsék. A nehéz fizikai munkát jelentő alvázszerelésen nem könnyű százszázalékon felül dolgozni. Képünkön a „Lendvai Lajos"-brigád három dolgozóját látjuk: ifj. Szávai István, Béres Béla és Szmóla László ifjúmunkásokat, akik jó példát mutattak felnőtt társaiknak is.

Éljen forradalmi ifjúsági szövetségünk tanítómestere, a magyar dolgozó ifjúság legjobb barátja, a mi drága Rákosi Mátyásunk!

Degobits Margit, a Dunakeszi Főműhely békebizottságának titkára rövid megbeszélést tart az egyik osztály békebizottsági munkatársaival. „Ma Béke-szerda! Dolgozzunk jobban, erősebb munkafegyelemmel, minőség javításával a békénkért" — ezt írták fel a munkások egy vaslemezre a Béke-szerda reggelén.

A Dunakeszi Főműhely „Békeszerdái" fellendítik a termelést és hozzájárulnak a béke harcos megvédéséhez

Ellátogattunk a Dunakeszi Járműjavító NV üzemébe, hogy megnézzük, hogy dolgozik a békebizottság, miként készülnek a dolgozók a béke harcos megvédésére.

Kirchner Tóbiást, a Kossuth-díjas asztalost, a békebizottság vezetőjét kerestük, de távol volt az üzemtől. *Brandt* Jenő elvtárs párttitkárral, *Schneider* Pál elvtárs, ÜB-titkárral és *Kalló* Imre elvtárs vállalatvezetővel beszélgettünk hosszasan, mielőtt kimentünk a műhelyekbe.

Ebből a beszélgetésből megtudtuk, hogy a békebizottság működik, sokat foglalkoznak a dolgozókkal és el lehet mondani, hogy a jó felvilágosító munka révén a békeíveket egyetlen ember kivételével, minden dolgozó lelkesen aláírta.

Imecs István nem írja alá a békeívet

Ez a kivétel: *Imecs* István kárpitos volt, összeférhetetlen természetű munkás, aki a felszabadulás óta mérgezte a légkört. A dolgozókat nagyon felháborította *Imecs* viselkedése, hogy a háborús uszítók mellett állt ki a békeív aláírásának megtagadásával holott előzőleg még azt is elnézték neki, hogy ivott és zugolódott a norma- és a darabbérezés ellen.

Imecsről egyébként megtudtuk, hogy Vácon lakik és teljesen a reakciós főpapság hatása alá került. Az imperialisták ügynökét a dolgozók eltávolították az üzemből.

A békebizottság fele párttag, fele pártonkívüli és vezetői a tömegszervezetből kerülnek ki.

A békebizottság jó munkáját bizonyítja, hogy *Várnai* Károly termelési felelős elvtárs javaslatára *„Békeszerdákat"* létesítettek. Az első ilyen békeszerdát június 7-én tartották a dunakeszi dolgozók. Ezen a napon jobb és több munkával harcoltak a derék dunakesziek a békéért s mint azt hangsúlyozták, munkával mutatták meg ragaszkodásukat Pártunkhoz, a béke őréhez, a hatalmas Szovjetunióhoz.

A Tinka-reszort tagjainak felajánlása a „Békeszerdán"

Az első „Békeszerdán" a Tinka-reszort tagjai felajánlást juttattak el az üzemi bizottsághoz. Ebben a következőket írják a dolgozók:

„A béke érdekében az első „Békeszerdán" az épitőasztalosok Tinka-reszort tagjai pártkülönbség nélkül elhatározzuk, hogy felszámoljuk a versenymozgalom kampányszerűségét, mert tudatában vagyunk annak, hogy a szocializmust építő népi demokráciákban a verseny nem kampány, hanem a termelésnek, a termelékenységnek, az életszínvonal emelésének a szocializmus építésének kommunista módszere.

Áthatva a béke harcos szeretetétől, a mai napon felajánljuk, hogy az önköltséget úgy csökkentjük, hogy a műhelyben szétszórt hulladékanyagot összegyüjljük, ezáltal az 51.424 és az 51-642-es számú kocsihoz burkolatdeszkát nem vételezünk, hanem összeszedett anyagból készítjük el. Igy kocsinként 30 darab 500×110×15-ös burkolatdeszkát takarítunk meg."

Az első „Békeszerda"-felajánlást *Tinka* György, *Csapó* János, *Kovács* István, ifj. *Gesztesi* József, *Ferk* Ferenc, *Lapos* József, *Erdei* Lajos, *Dézsi* Gyula, *Sztruhár* Ferenc *Debreceni* György, *Szolcsán* István, *Brezula* Miklós, *Sipos* János, *Sárvári* Gyula, *Stukovszki* Károly és *Sáradi* János írták alá.

A helybeli katolikus pap is tagja a Békebizottságnak

Brandt párttitkár elvtárs elmondotta hogy minden eredményessége mellett még vannak hiányosságai is a békebizottságnak. Egy-két tagja kicsit kényelmes, amit neveléssel, öntudatuk fokozásával küzdenek le.

Örömmel ujságolta *Brandt* elvtárs, hogy a békebizottságnak két pap tagja van: *Delia* János katolikus és *Tóth* János református lelkészek. *Delia* János maga is agitál a béke mellett és

a templomi szószéken kérte a katolikus hívőket, hogy írják alá mindannyian a békeívet.

Persze a klerikális reakció is dolgozik s elsősorban olyan dolgozókra veti ki hálóját, akiket valamilyen vélt sérelem ért. Igy jártunk — mesélik a dolgozók — *Horváth* István mázolóval is, aki kommunista létére ma templomba jár, holott azelőtt eszébe sem jutott. *Horváth* azóta ilyen „vallásos", mióta megtudta, hogy nem lesz belőle művezető és lecserélték.

Meglátogattuk az üzemben *Madarasi* Lipótnét, a békebizottság tagját, aki sztahánovista fúrós és jelenleg is 219 százalékot teljesít. *Madarasiné* elmondotta, hogy a békebizottság tagjai összeültek ebédidő alatt és megbeszélték a béke harci kérdéseit, magukévá tették és egyhangúan elfogadták.

Beszélgettünk *Degobits* Margittal, a békebizottság titkárával és *Erdélyi* Julianna munkaérdemrendes sztahánovista fúrósnővel.

Elmondották, hogy a „Békeszerda" annyit jelent, hogy minden hét szerdáján az üzem a termelés vonalán bizonyítja be, hogy a Dunakeszi Főműhely a béke biztos bázisa. A dolgozók nagy lelkesedéssel vették tudomásul és ezen a napon nemcsak a termelékenységet emelik, hanem úgy takarékoskodnak az anyaggal, hogy minden részét felhasználhassák.

— Amikor a munkafegyelmet ezen a napon megszigorítjuk — mondotta *Degobits* elvtársnő —, eszünkbe jutnak a hős francia vasutasok, a kikötőmunkások, akik megtagadják a háborús uszítók fegyverszállítmányainak kirakását.

Erdélyi Julianna ismertette a „Békeszerda" szervezését és kiemelte, hogy ezek a napok szervesen kapcsolódnak az igazgatósági alap versenyéhez azzal a különbséggel, hogy a nyertes műhely nem pénzjutalmat kap, hanem a béke legfőbb őrének, *Sztálin* elvtársnak plakettjeit és mellszobrait.

A Dunakeszi Főműhely dolgozói öntevékenyen kezdeményezve, így fokozzák erőiket a béke védelmében a szocializmusért...

A NYUGDÍJAS MUNKAVÁLLALÓK

kérdésével a közelmultban foglalkoztunk a KÖZLEKEDÉS hasábjain. Ennek ellenére nyugdíjasaink sok tekintetben mulasztásokat követnek el.

Ezúton ismételten felhívjuk nyugdíjasaink figyelmét, hogyha bárhol munkát vállalnak, vagy ha ez a munkaalkalom megszűnik, illetve állásban marad, de keresetében áll be változás, ezt a körülményt a Központi Számfejtő Hivatalnak jelentse be. A jelentésben nyilvántartási betűjét és számát is közölje, hogy az elintézést meggyorsitsák.

Ezt a változási jelentést nagyon sok nyugdíjas vasutas elmulasztja és csak akkor fordulnak segítségért szakszervezetünkhöz, amikor a törvény, vagy a törvényes rendeletek értelmében, az elkövetett mulasztásból származó káron segíteni nem tudunk.

Nyomatékosan felhívjuk a MÁV BBI alapszabályának azon rendelkezésére, hogy minden nyugdíjas, aki munkát vállalt és ezt szabályszerűen bejelentette, a MÁV BBI-vel minden viszonya megszakad. Igy a félszázados, önkéntesen megajánlott kórházi hozzájárulás levonását is megszüntetik.

Amennyiben a nyugdíjas vasutas munkaviszonya megszűnik, ezt azonnal, de legkésőbb 14 napon belül a BBI hivatalának saját érdekében jelentse, hogy mindazokat a kedvezményeket újból visszakapja, amely foglalkoztatottsága idején szünetelt.

Ha a bejelentési kötelezettségnek a nyugdíjasok 14 napon belül nem tesznek eleget, abban az esetben csak a későbbi bejelentéstől számított három hónapon belül részesülhet családjával együtt szolgáltatásokban.

Ezt, a nagyfontosságú bejelentést egyébként tanácsos másodlattal írni és az eredetijét ajánlott levélben, esetleg a szakszervezeti helyi csoport útján iktatószámmal ellátva küldeni be a MÁV BBI-hez.

Miért késik a 319-es

Az alábbiakban közöljük *Bödecs* Józsefnek, az Északi Járműjavító NV lakatosának hozzánk intézett levelét abból a célból, hogy a szakszolgálat nézzen utána, miként lehetne azon segíteni, hogy a munkásokat szállító vonatok ne érkezzenek késéssel rendeltetési állomásukra. Nyilvánvaló, hogy *Bödecs* elvtárs nem egyetlen dolgozó a korareggel érkező salgótarjáni vonaton. A vonatkésés hatalmas károkat okoz tehát nemzetgazdaságunknak, amelyet ajánlatos a köz érdekében megszüntetni.

Bödecs József levele így hangzik:

„Tisztelt Szerkesztőség! Egy kéréssel fordulok az Elvtársakhoz. Reggel Salgótarján felől jövő 319-es számú személyvonat, melynek rendes érkezése Budapestre 5.20 óra, — minden reggel 50—55—60 perc késéssel érkezik a Keleti-pályaudvarra.

Ez nem is volna baj, de mi dolgozók, 6 óra helyett fél 7 órakor jelenünk meg a munkahelyünkön és így elkésésnek veszik. A nagyobbik baj azonban nem a nyilvántartásban van, hanem abban, hogy

a vonat késése miatt kárt szenved a termelés, a szocializmus építése, a békéért inditott harcunk.

Azért tehát arra kérem a t. Szerkesztőséget, hogy tessék kivizsgálni a vonat mindennapos késését, és a panaszunkat szíveskedjék közölni újságunkban. Szabadság! Bödecs József lakatos, Északi Járműjavító NV".

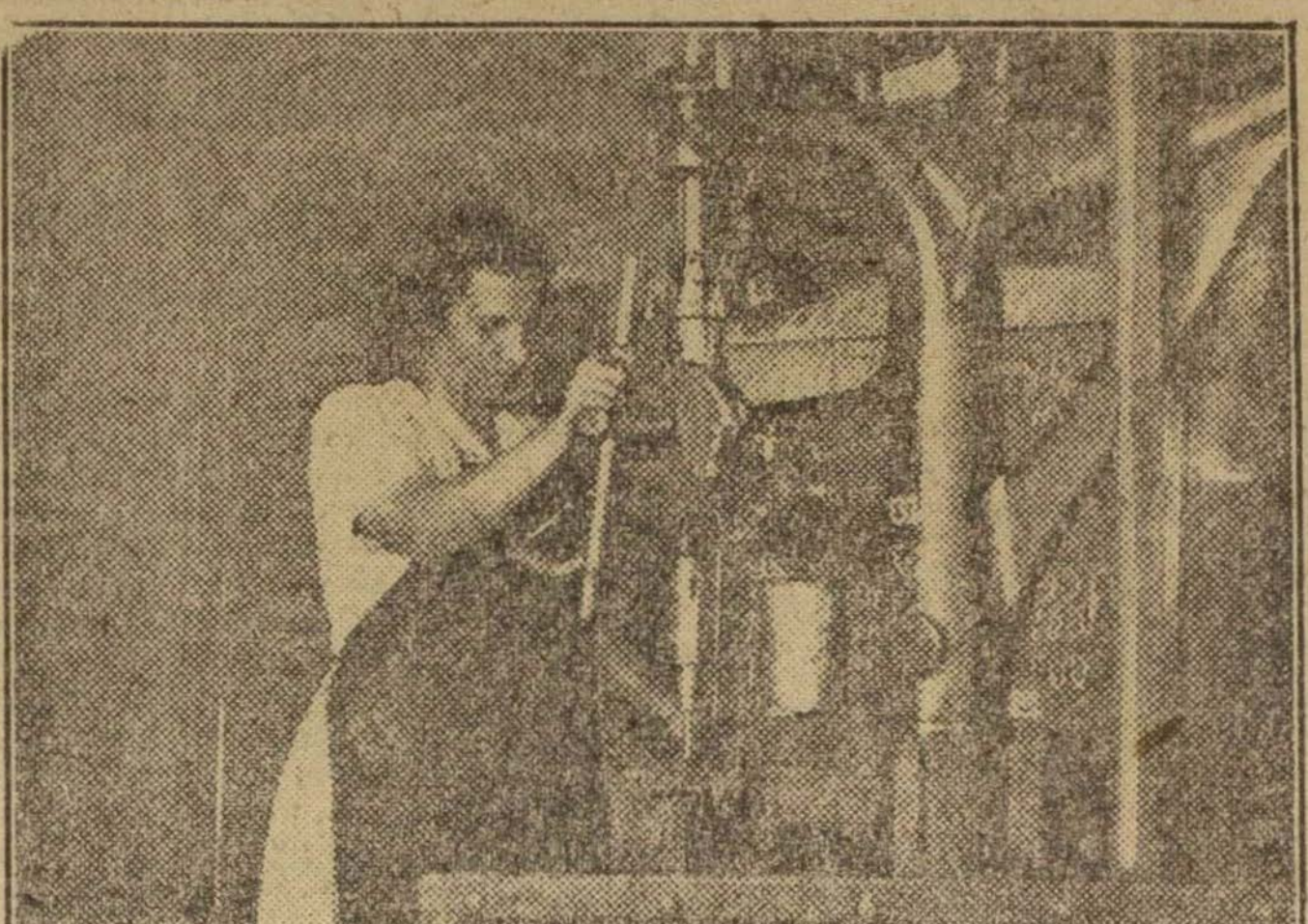

Madarasi Lipótné elvtársnő fúrós, a békebizottság tagja 219 százalékot teljes — Selejtmentes, jó munkával, többtermeléssel vágok vissza az imperialistáknak - mondja önérzetesen, majd hozzáteszi: ma már sok nőtársam látja ezt és mind szorosabbra zárjuk sorainkat és lépnek közénk, hogy résztvegyenek a Békebizottság munkájában, a béke harcos megvédésében.

Dolgozó népünk életében a legnemesebb hagyományt jelenti *a tanácsrendszer*

Hazánkban életre hívták a helyi tanácsokat, amellyel a dolgozó nép érdekeinek megfelelő, egyetlen, népi jellegű és hagyományokkal rendelkező állami igazgatást nyerünk: a tanácsrendszert.

A tanácsrendszer megszületését az tette lehetővé és szükségessé, hogy a mai állam már a nép állama, köztársaságunk népköztársaság, ahol minden a dolgozó nép érdekében történik és a magyar munkásosztály a dolgozó parasztsággal szövetségben, a Szovjetunió támogatásával, nehéz harcok után győzött a régi renddel szemben, hatalomra jutott és rálépett a szocializmus építésének útjára.

Mit jelent a tanácsrendszer? Mindenekelőtt azt, hogy a város és falu dolgozói választott és a népnek felelős küldöttek útján fokozottan vesznek részt a hatalom gyakorlásában.

Mire irányul a dolgozó nép hatalmának gyakorlása? Természetesen arra, hogy megvédje a dolgozó nép szabadságát és hatalmát, hogy megvédje az imperialistáktól az ország függetlenségét, hogy harcoljon az ember kizsákmányolásának minden formája ellen, hogy megszervezze a társadalom erőit a szocializmus felépítésére. Es miután mindez a dolgozók közös érdeke, világos, hogy a tanácsrendszerben a munkásság és a dolgozó parasztság szoros szövetsége a munkásosztály vezetésével, még fokozottabban élő valósággá válik.

A tanácsrendszer nem ismeretlen fogalom nálunk. Történelmünk folyamán az első világháború utolsó esztendejében ismertük meg a tanácsrendszer első formáit. Néhány nagyüzemünkben már 1918-ban megalakultak az első munkás- és katonatanácsok.

Dolgozó népünk életében a legnemesebb hagyományt jelenti a tanácsrendszer. Olyan hagyományról van itt szó, amely teljes erejében és a népet szolgáló hatalma teljes fényében még csak ezután bontakozik ki országunkban. Tanácsrendszerünk egyik legfőbb jellegzetessége az, hogy a törvényhozó és végrehajtó hatalom a nép kezében egyesül benne.

Allamigazgatásunk a tanácsrendszer alapján a demokratikus centralizmus követelményei szerint működik. Legfelsőbb szerve a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa és minisztertanácsa, helyi szervei a megyei tanács, a járási tanács, a városi tanács, a községi tanács és a városi kerületi tanács. E tanácsok tagjait az illetékes terület dolgozói négy évi időtartamra választják. Országunk területén elsőnek június 15-én a budapesti városi tanács és a megyei tanácsok alakulnak meg a népfront jelölése alapján.

A helyi tanács a maga működési területén vezeti a gazdasági, társadalmi és kulturális tevékenységet.

Világos, hogy a tanácsoknak, mint új tömegszervezeteknek népi demokratikus jellegük van. A tömegek közvetlenül bekapcsolódnak az államügyek intézésébe. Egyesül a központi és helyi igazgatás. A helyi államigazgatási szervek rendelkeznek a gazdasági irányítás jogával is, eredményesebbé válik a bürokrácia elleni harc. A tanácsrendszer a felelőtlenség lehetőségének megszüntetését is jelenti az egész vonalon. Minden tanácstag felelősséggel tartozik választóinak és ugyanakkor a kormányzatnak is. Ezért a tanácstagnak eleven kapcsolatot kell kiépítenie a dolgozó tömegek és az ügyintézés szervei között.

A tanácsrendszer azt is jelenti, hogy fokozódik népünk egysége és még erősebb lesz az a kapcsolat, amely országunk dolgozóit nagy Pártunkhoz fűzi.

Nem kétséges, hogy a tanácsrendszer az eddiginél nagyobb mértékben teszi képessé áliamunkat az előttünk álló nagy feladatok, s mindenek előtt az ötéves terv végrehajtására és a béke megvédésére.

A KESZTHELYI SZAKSZERVEZETI VASUTAS ISKOLA november 30—január 14-én végzett hallgatói július 1-én, este 19 órakor a margitszigeti Kaszinó terraszán összejövetelt tartanak, melyre az érdekelt dolgozókat ezúton meghívja a rendezőség.

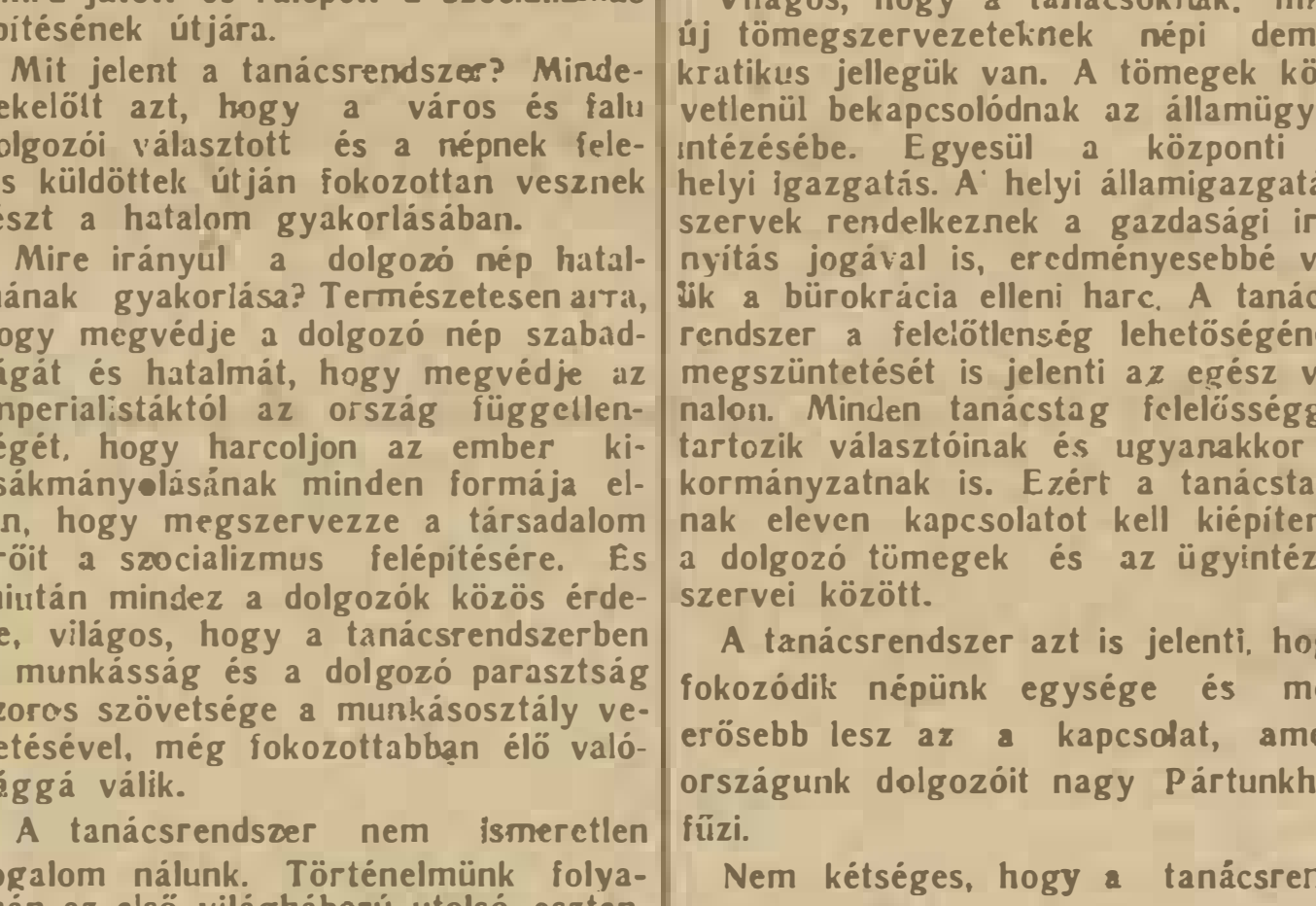

A vasutas üdülőkben népes csoportok alakulnak és szurkolnak minden sakkpartinál.

Vesszenek az imperialista háborús gyujtogatók és ügynökeik:

a klerikális reakció, a kulákok, — békénk, alkotó munkánk, dolgozó népünk esküdt ellenségei!

„Úgy dolgoztunk, hogy üzemünk minden dolgozója megértette a szakszervezeti beszámoló taggyűlések jelentőségét és célját"

A SZOT Elnöksége április 13-án határozatot hozott a szakszervezeti beszámoló taggyűlések rendszeresítéséről. A határozat elrendeli, hogy minden olyan üzemnél, hivatalnál, intézménynél, stb., ahol valamely szakszervezetnek alapszervezete van, kéthavonként rendszeresen meg kell tartani a beszámoló taggyűléseket.

Itt is követjük a világ leghaladottabb szakszervezetei, a szovjet szakszervezetek példáját, amikor beszámoló taggyűléseket rendszeresítünk.

A szovjet szakszervezetek igazi demokratizmusát mindenekelőtt az jellemzi, hogy a Szovjetunióban majdnem valamennyi munkása és tisztviselője tagja a szakszervezeteknek.

Szakszervezeti demokrácia — demokratikus centralizmus

Kint jártunk a MÁV Felépítményi- és Vasanyagjavító NV üzemében. Erről is szó esett a taggyűlések megszervezésével kapcsolatban. Beszélgettünk Sponner József elvtárssal, az üzemi bizottság titkárával.

— Üzemünk dolgozói — mondja — nagy várakozással tekintenek a beszámoló taggyűlések elé. Tudják, hogy a szakszervezet munkájának alapja a meggyőzés, nem a túladminisztrálás és a parancsolgatás. Azt is tudják munkásaink, hogy a hatalmas Szovjetunióban ezt a módszert követik a szovjet szakszervezetek és ennek köszönhetik, hogy napról-napra egyre hatalmasabb eredményeket érnek el.

Most mi vesszük át a szót, néhány dolgozó körénk csoportosul:

— A szakszervezetekben a demokratikus centralizmus jelenti valamennyi szakszervezeti szerv választhatóságát alulról felfelé, a szervek választási kötelezettségét a szakszervezetek tagjaival szemben. Azt jelenti, hogy a szakszervezetek önállóan döntsenek a szakszervezeti munka minden kérdése felett, hogy a szakszervezeti határozatokat a tagok szótöbbséggel fogadják el, hogy az alsóbbfokú szakszervezeti szervek alá vannak rendelve a felsőbbeknek.

Schuler Jenő elvtárs, sztahánovista villamoshegesztő, a „Szakma legjobb villamoshegesztője" azt kérdezi tőlünk, hogyan történik a Szovjetunióban a taggyűlések szervezése, mi ennek a jelentősége.

Elmondjuk, hogy a Szovjetunióban a szakszervezeti beszámoló taggyűlésen

felülvizsgálják a tagok, hogyan dolgoznak az általuk választott vezetők,

helyesen végezték-e el a rájuk bízott feladatot, teljesítették-e a kollektíva utasításait. A beszámoló taggyűlések tehát a munka harcos seregszemléjét jelentik, annak eredményei és hiányosságai vizsgálatával. A taggyűlések részvevői alaposan megtárgyalták a szakszervezeti tevékenység minden részletét.

— És mit mutatnak a tapasztalatok? — kérdezik egyszerre többen is.

— A szovjet szakszervezetek tapasztalatai azt mutatják, hogy a beszámoló és az azt követő vita hozzájárul a szakszervezetek tevékenységének fellendítéséhez, a szakszervezeti bizottság szilárdságához és a tömegekkel való kapcsolat erősödéséhez. *Figyelni a gyűléseken, vagy a beszámolókon elhangzott minden bíráló megjegyzésre és kívánságra, szakadatlanul teljesíteni az utasításokat* — ez a szakszervezeti szervek legelső kötelessége.

Sztálin elvtárs arra tanít, hogy az alulról jövő ellenőrzés, mikor a tömeg, a vezetettek ellenőrzik vezetőiket, rámutatnak hibáikra és megmutatják azok kijavításának útját, képezik a legalkalmasabb módját annak, hogy az embereket ellenőrizzük.

Szigorú, de igazságos bírálattal illetik a szakszervezeti tagok az általuk választott funkcionáriusokat.

Nálunk elsőízben tartanak szakszervezeti beszámoló taggyűléseket, melynek feladatai közé tartozik a dolgozók mozgósítása Pártunk Központi Vezetősége június 1-i határozatainak végrehajtására.

Ezek a feladatok — a tervfegyelem megszilárdítása, a munkafegyelem megerősítése, a norma- és bércsalók leleplezése és szigorú megbüntetése, az ellenséges elemek leleplezése és eltávolítása —, csak akkor valósíthatók meg, ha a szakszervezeti funkcionáriusok bevonják a szakszervezeti tagokat a vezetésbe, kikérik véleményüket. Csak így válik lehetővé, hogy a szakszervezeti funkcionáriusok ne essenek a parancsolgatás hibájába, hogy pártszerűen fogadják a dolgozók bírálatát.

A szakszervezetek szerveit és annak munkáját bátran a tömegek ellenőrzése alá kell helyezni és a vezetőknek jóindulattal kell fogadni az egyes szakszervezeti tagok részéről jövő kritikát, indítványokat és tanácsokat.

Harcoljunk a bürokratizmus és a formalizmus ellen a szakszervezeti munkában. Ideje, hogy megértsük: az egyes szakszervezetek munkájának eredményességét nem a határozatok mennyisége biztosítja, hanem a határozatban hozott munka elvégzése —, tehát a munka gyümölcse biztosítja.

Sponner elvtárs büszkén beszél a taggyűlés előrehaladott állapotáról.

— Tudatában voltunk annak — mondja —, hogy döntő jelentőségű fejlődésről van szó a taggyűlések rendszeresítésével, ezért minden erőt mozgósítottunk és mozgósítunk egészen a taggyűlések napjáig, hogy minden dolgozótársunk tisztában legyen a nagy nap jelentőségével és éljen is demokratikus jogaival.

— Azzal kezdtük, hogy összevont üzemi bizottsági, műhelytitkári és vezető bizalmi értekezletet tartottunk, ahol megadtuk a szempontokat az elvtársaknak *Gerő, Révai* elvtársak referátumaival és a Szaktanács határozatával kapcsolatban.

Ezek az elvtársak a hallottakat és a szempontokat átadták a bizalmiaknak és kijelöltek minden osztályban egy felelős dolgozót, aki ellenőrzi a bizalmiak munkáját, helyesebben a tudatosítás előrehaladását.

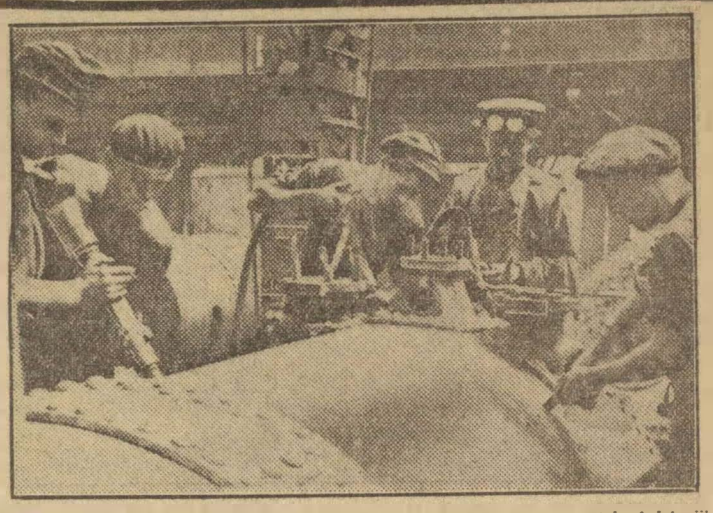

Az Északi Járműjavító NV kazánkovács ifjúmunkásai lelkes munkával készülnek az egységesítő kongresszusra. Több és jobb munkával akarják bebizonyítani, hogy méltók lesznek a Dolgozó Ifjúság Szövetsége tagságára és arra a nagyszerű feladatra elvégzésére, amelyet Pártunk, Rákosi elvtárs az ifjúság számára a szocializmus építésében kijelölt.

Schuler elvtárs, műhelybizottsági titkár elmondja, hogy már 12-én levitte a műhelybe a beszámoló taggyűlés szempontjait, összehívta a bizalmi aktivát és a bizalmiakkal való alapos átbeszélés után a bizalmiak levitték 14-én a dolgozókhoz. 15-én összevont bizalmi értekezletet tartanak és itt már konkréten arról lesz szó, hogy mit visznek a taggyűlés elé és kik hogyan állnak a saját csoportjukkal.

— Nagyon jól ismerem üzemünkben a helyzetet — folytatja *Schuler* elvtárs — és már most elmondhatom: úgy dolgoztunk, hogy üzemünk minden dolgozója megértette a szakszervezeti beszámoló taggyűlések jelentőségét és célját.

A taggyűlésre kidolgoztuk az osztályok menetrendjét

Schuler elvtárs, — elmondották munkástársai —, nagy buzgalommal készíti elő a taggyűlést és sokat fárad a siker érdekében. Megtudtuk azt is, hogy nem maradt ki az egységes kongresszusra való felajánlásból sem és

a DISZ kongresszusra felajánlotta, hogy átlagos teljesítményét, a 351 százalékot ezévben megtartja,

minőségét 100 százalékra emeli, a gépet és anyagot gazdaságosan kihasználja és résztvesz a tisztasági versenyben is.

Az üzem dolgozói még elmondották, hogy a taggyűlésre minden egyes osztály menetrendet készített, hogy ezzel is biztosítsák a taggyűlés sikerét.

Hasonló a helyzet a többi vasúti üzemekben is. az Északi Járműjavító NV, a MÁV Hídműhely, az Istvántelki Járműjavító NV, a Pestszentlőrinci Járműjavító NV aktívái, a vidéki üzemek bizalmiai mind-mind mozgósítják a dolgozókat.

Tudják, hogy a szocializmus építése az egész magyar nép ügye. A beszámoló taggyűléseken a szocializmus építésének kérdésével foglalkoznak, tehát arra törekszenek, hogy azon lehetőleg minden dolgozó résztvegyen.

Szervezetlen munkás is megjelenhet a taggyűlésen, felszólalhat, javaslatot tehet,

de nincs szavazati joga. Az értekezleten megjelent dolgozóknak joguk van, sőt kötelességük elmondani észrevételüket, bírálatukat: *a szakszervezeti vezetők munkájáról, az üzemben lévő munkaviszonyokról, a munkaszervezés hibáiról, az üzem dolgozóinak munkaversenyéről, annak szervezéséről és kiértékeléséről, az üzem dolgozóinak magatartásáról, a munkafegyelemről, a takarékosságról stb.*

Beszélni kell a szindikalista jelenségekről. Harcolni kell ellenük, melyek abban nyilvánulnak meg, hogy a Párt politikáját általában elfogadják a szakszervezeti funkcionáriusok, de nem ismerik el a Párt helyi alapszervezetei irányító szerepét. Minden esetben ki kell dombornítani azt, amit *Kovács* elvtárs mondott, hogy *a szakszervezeti funkcionáriusok nem a szakszervezetet képviselik a Pártban, hanem a Pártot a szakszervezetben, ami gyakorlatban annyit jelent, hogy a szakszervezeti funkcionáriusok csak akkor végezhetnek eredményes munkát, ha az üzem pártszervezetére támaszkodnak.*

Meg kell magyarázni minden dolgozónak, hogy az a tény, hogy a munkásosztály van hatalmon, nemcsak jogokat, hanem fokozott felelősséget is jelent. A béke és a szocializmus építésének az ügye a munkásosztály ügye, éppen ezért a munkásosztálynak éberen kell őrködni az eddig elért eredmények felett és keményen le kell sújtani eredményeink és célunk mindenféle ellenségére.

Az egységes tagdíj körül megindult vitában a dolgozók csatlakoztak Szakos István elvtárs kezdeményezéséhez

Lapunk júniusi 1-i számában minden kommentár nélkül közöltük *Szakos* István elvtárs, mozdonylakatos nyílt levelét, amelyben arra hívta fel a szakszervezet Központi Vezetőségét, hogy a többi szakszervezetekhez hasonlóan, vezesse be az egységes tagdíjat.

Szakos elvtárs levelében mindjárt fel is sorolta azokat az előnyöket, amelyeket az egységes tagdíjfizetés révén úgy a tag, mint a szakszervezet elkönyvelhet.

Szakos elvtárs levele végén annak a reménynek adott kifejezést, hogy kezdeményezésére felfigyelnek a vasutas elvtársak és kartársak és egészséges vita keretén belül elore fogják vinni a szakszervezet munkáját.

Közvetlenül lapzárta előtt naponta több levelet hozott a posta szerkesztőségünkbe és úgylátszik, hogy az egységes tagdíj kérdése széles hullámokat vert fel.

Meg lehet állapítani, hogy a beérkező válaszok egészséges és építőjellegű sorokat tartalmaznak és valamennyiből kicsendül a dolgozóknak az

kívánsága, hogy a szakszervezet Központi Vezetősége fogjon a kérdés megoldásához és vezesse be az egységes tagdíjat,

nehogy az a vád érhesse, hogy kullog az események után.

Az alábbiakban egy miskolci, egy szombathelyi és egy pécsi szakszervezeti tag leveléből közlünk néhány részletet.

Tóth Ili János Kossuth-díjas sztahánovista mozdonyvezető:

„Örömmel vettem tudomásul a cikkben foglaltakat és amikor elgondolkoztam, az volt az érzésem, hogy a vasutas dolgozók nagyot fejlődtek az öntudat dolgában.

Egészen visszás dolognak tartom, hogy amikor minden dolgozó egyforma jogokat élvez, az áldozatvállalásban nem egyformán vesszük ki részünket.

A nemzetközi helyzet élesedése arra kötelez bennünket, hogy szolidaritást vállaljuk mégirtkább a nemzetközi proletariátussal, hogy egy frontba tömörülve, a hatalmas Szovjetunió vezetésével megvédjük a békét.

Úgy érzem kedves elvtársak, hoky a munkásosztály egysége ellen vétünk akkor, ha a Szaktanácshoz tartozó szervezett dolgozók különböző tagsági díjat fizetnek

De meg kell néznünk a kérdésnek azt az oldalát is, „az önkéntes tagdíjfizetés az öntudat fokmérője." Igaz, de nemcsak az, hanem egyúttal politikai, harci kérdés is. Mi pedig állunk az öntudatnak azon a fokán, hogy az eddig is önkéntesen megajánlott szociális és kulturális alapot ne hivatalból vonják le. Ez szinte megszégyenítő az öntudatos dolgozókra.

Különösen időszerűvé válik az egységes tagdíjfizetés most, amikor Pártunk kezdeményezésére az új bérrendszerre tértünk át, amely megszüntette a kapitalista bérezés csökevényeit és melynek alapján a vasútnál is meg tudjuk valósítani a szocialista bérezés elvét.

Amikor megköszönöm *Szakos* elvtársának, hogy felhívta figyelmünket cikkében az egységes tagdíjfizetés szükségességére, szeretném még kibővíteni a javaslatot azzal, hogy tagdíjfizetésünk a progresszivitás elvén épüljön fel."

Arnóczi István szombathelyi pályamunkás:

„Sok szakszervezeti nap alkalmával felvetődött már az a kérdés, hogy miként van az, hogy azok, akik nem fizetik az egyszázalékos *szociális és kulturális alapot*, ugyanolyan kedvezményekben részesülnek, mint azok a dolgozók, akik ezt az összeget önkéntes alapon fizetik. A dolgozók ennek a rendezését, különösen az utóbbi időben egyre inkább követelik.

Ha tovább vizsgáljuk a tagdíjak körüli rendezetlenséget, más megállapításra is jutunk. Egyszerűen nem értjük miért van még érvényben az a szabály, hogy a régi fizetést veszik alapul a tagdíjak megállapításánál és szerintük joggal panaszkodnak azok a dolgozók, akiknek nem, vagy kevéssé emelkedett a fizetésük, hogy akkor, mikor ők a fizetésüknek arányában fizetnek tagdíjat, a magas fizetésűek pedig aránylag kevesebbet fizetnek.

Elvtársak! Az öntudatos dolgozók természetesen már eddig sem így fizettek tagdíjat, de feltétlen szükségesnek tartjuk, hogy az egyenlőség elve érvényesüljön. Éppen ezért örömmel üdvözöljük a „Közlekedés" június 1-i számában megjelent *Szakos* István elvtársunk cikkét az egységes tagdíjfizetéssel kapcsolatban.

A cikknek minden sorát helyesnek és jónak tartom és mikor csatlakozom hozzá, hogy igenis szakszervezetünk vezesse be az egységes tagdíjat, úgy érzem többezer dolgozónak nyilvánítom akaratát. Az alábbi javaslatomat kérem figyelembe venni a bevezetésnél, amit reménem mielőbb megvalósítanak.

1. A Szociális és kulturális alap levonását meg kell szüntetni.

2. Egységes tagdíjat kell megállapitani mindenkire egyformán a fizetésének megfelelően. (Annak az elvnek alapján, aki többet kap, többet is adjon a közösségnek.)

3. Szüntessék meg az ideiglenes tagsági könyveket és rendszeresítsenek egységes tagkönyvet, de olyat, hogy minden szakmai szakszervezetnek egyforma tagkönyve legyen.

Kérem az elvtársakat, ezt a javaslatomat vegyék figyelembe, mert úgy érzem, hogy a dolgozók körében megértésre és helyeslésre talál és végre meg fog szünni az a rendezetlen állapot, ami jelenleg fennáll."

Lindner József pécsi sztahánovista mozdonyvezető:

„A KÖZLEKEDÉS legutóbbi számában, Szakos István mozdonylakatos elvtárs azt a gondolatot vetette fel, hogy vasutas szakszervezetünknél is vezessük be a többi szakszervezeteknél már régóta fennálló egységes tagdíj fizetését.

A magam részéről örömmel üdvözlöm ezt a kezdeményezést és csatlakozom hozzá, annál is inkább, mert valóban az a helyzet, hogy semmivel sem vagyunk mások akár a termelés frontján, akár az öntudat kérdését illetőleg a többi szakszervezetek dolgozóinál, hiszen ezt nem egy esetben bebizonyítottuk, kezdve 1945-től az újjáépítés megindulásától a napjainkban is mindig hatalmasabb mértékben terebélyesedő munkaversenymozgalomig. — Semmi szükség nincs tehát arra, hogy továbbra is csak a tagdíj egy részét fizessük szakszervezetünknek önkéntesen, míg az 1 százalékos szociális és kulturális alapot „hivatalból" vonják le dolgozóinktól.

De meg vagyok győződve arról is, hogy az egységes tagdíj bevezetése az öntudat fokozása mellett, a kollektív mozgalmi élet komoly fellendülését is magával fogja hozni."

•

Amikor fenti tagtársaink levelét kivonatosan leközöljük, felhívjuk a szakszervezet tagjait, hogy továbbra is kapcsolódjanak bele az egységes tagdíj körül kialakult vitába, küldjenek be szerkesztőségünkhöz ilyen irányú leveleket, hogy ezen keresztül is támogatást nyujtsunk a szakszervezet vezetőségének.

Testvéri üdvözlet dolgozó és tanuló ifjúságunk példaképének, a hős lenini-sztálini Komszomolnak!

Melyik csapat lesz a győztes? — ezt még a röplabdacsapat „szakértői" sem tudják előre kiszámítani. A drukkerek biztatják a játékosokat, akik közül sokan csak a mátraházi vasutas üdülőben ismerkedtek meg ezzel a szórakoztató játékkal.

Nemes versenyben a székesfehérvári vasutas asszonyok

A Magyar Nők Demokratikus Szövetségének székesfehérvári MAV üzemi csoportja, *Róthgeber* Miklósné ügyvezető elvtársnő kezdeményezésére nemes versenyre hívta ki az összes székesfehérvári üzemi csoportokat.

A 18 versenypont mindegyike egy-egy komoly, nemes program, melynek keresztülviteléhez sok sikert kívánunk.

Ízelítőül ime néhány versenypont: *a)* Az összes dolgozó nőket beszervezni az MNDSZ-csoportba; *b)* legalább tíz mozgalmi éneket tökéletesen betanulnak és minden hónapban legalább egy műsoros estet rendeznek; *c)* a világnézeti nevelés kiszélesítésére legalább egy aszszonykört eredményesen levezetnek; *d)* a békevédelmi bizottságba mind a négy szolgálati ágnál közösen együtt dolgoznak a szakvonallal és a kapott utasítás végrehajtásánál az összes nőnevelő bekapcsolódik; *e)* egészségügyi- és kötözőtanfolyamot indítanak, legalább 20 véradót szerveznek be; *f)* komoly tevékenységet fognak kifejtesi az MHK-mozgalomban és végül *g)* a szakszervezeti kultúrgárdával karöltve gyermektáncscsoportot alakítanak, hogy változatos kultúrműsort biztosítsanak.

MEGKEZDŐDÖTT AZ 1950. ÉVI ORSZÁGOS VASUTAS ÜZEMI SAKK CSAPATBAJNOKSÁG

Pecnyi pontosan érkezett a nagykanizsai gyorsvonat Komárváros állomására, ahol Cigoj Gyula országos sakk csapatkapitány várta az ország különböző területéről a vasutas üzemi sakk csapatbajnokságra érkező sakkozókat, hogy elkalauzolja a verseny színhelyére, Komárvárosba a Vasutas Szakszervezet üdülőjébe.

Népes lett a komárvárosi állomás és 108 sakkozó lépett le a vonatról, hogy tíznapos üdülés keretében vívják meg a sakk csapatversenyt és küzdjenek az 1950. évi sakk csapatbajnoki címért.

Megindult a sakkozók népes csoportja gyönyörű, festői úton az üdülő felé, ahol a gondnok elvtárs mosolygó arccal fogadta az érkezőket és rövid üdvözlés után elhelyezte szállásukra a vendégeket, majd levonultak az étkezőbe, ahol gyönyörűen feldíszített helyiségben már készen várta az ízletes, bőséges ebéd a vasutas dolgozó sakkozókat. Felszolgáló személyzet fehérbe öltözve, sürgött, forgott az étkezők között és gyors kiszolgálásukkal járultak hozzá a zavartalan étkezés lebonyolításához. Bőséges étkezés után megelégedve keltek fel az üdülők az asztaloktól és megkezdték az ismerkedéseket. Kitűnt, hogy az érkezők között élmunkások, sztahánovisták, újítók, kiváló munkások vannak. Megkérdezzük *Portik* Gyula sztahánovistát, az Északi fm. dolgozóját, aki 282 százalékos havi átlagával járul hozzá ötéves tervünk sikeres befejezéséhez, hogy mondja el, mily hatással van rá az üdülő. Válasz helyett átadja kezében lévő írást, melyet éppen akkor akart aláírni azzal, hogy olvassam el és megtudom, hogy mit éreznek a dolgozók.

Közöljük a levelet, melyet 108 vasutas sakkozó dolgozó írt alá:

„Valahogyan egészen más volt ez a gyorsvonat, melyen a Balaton mellett elszaladtunk, más ütemben csattogtak a kerekei és mi, akik gyakran utazunk talán, még sohasem voltunk ennyire otthon, enynyire gondtalanok, vidámak és reménykedők benne, mint éppen ma.

Valóban nekünk, sakkozóknak, különösen szép ünnepünk van. Hála és büszkeség érzése száll Pártunk felé, amely lehetővé tette számunkra, hogy egész évi munkánk után tíznapos üdülésben legyen részünk és hódolhatunk sportunknak, a sakkozásnak.

Valamikor nem is olyan régen, még elképzelhetetlen volt, hogy mi fizikai és értelmiségi vasutas dolgozók vidám, felszabadult baráti társaságban egyszerre több mint százan, gondtalanul kikapcsolódhassunk mindennapi munkánkból és bevonulhassunk a komárvárosi kastélyba, ahol nemrég még dölyfös földesurak kizsákmányolása alatt nyögött a dolgozó földmunkás.

Külön köszönet illeti meg szakszervezetünket, mely lehetővé tette számunkra az üdülést és ezáltal is elismeri a vasutas dolgozók értékes munkáját.

Festői szépségű kastélyban, előcsarnokának tágas terraszán, ámulva csodáljuk a gyönyörű kilátást és élvezzük annak szépségeit. Most egyszerre örömmel döbbenünk rá, mit tett értünk Pártunk, mely kisöprüzte innen az ingyenélőket a más munkáján hízott, a meg nem érdemelt gazdaságba beleszületettet és átadta nekünk, hogy miénk lehessen évről-évre újra és újra, hogy mindig nagyobb, öntudatosabb erővel térhessünk vissza a szocializmust építő munkánkhoz az ország minden részében lévő munkahelyeinkre.

Mi a második Országos Vasutas Sakk Csapatbajnokságra a legszebb vasutas üdülőbe érkezett vasutasok ezért hálás szeretettel üdvözöljük érkezésünk alkalmával a minket jólétbe vezető Magyar Dolgozók Pártját és szerető gondviselőnket, a Vasutas Szakszervezetet."

108 vasutas sakkozó aláírás.

A fehérvári MNDSZ üzemi csoportja

az elmúlt napokban a Lövöldekertben gyermekjátszóteret létesített.

Az átadás ünnepélyes keretek között történt és az ünnepséget kedvessé varázsolta a vasútvidéki kis óvodások és a békelétért iskolások bájos műsora.

Az üdülés költségeit kérdezik olvasóink

A napokban több levelet kaptunk, amelyben arra kérnek bennünket, hogy írjunk az üdülés költségeiről. Nagy János elvtárs pedig azt hiányolta meg, hogy miután nem tudta azt, hogy a felesége vele együtt tölthette volna 10 napos üdülését Mátraházán, csak egyedül ment el, ami meglehetősen bántotta.

Hogy olvasóink érdeklődését kielégítsük, meg kell hogy mondjuk, hogy ma, a szocializmus építésének kezdeti stádiumában, még nincs meg a lehetősége annak, hogy dolgozóinkat teljesen ingyen részesithessük üdültetésben. Ma még szükséges, hogy az üdülőket igénybevevő dolgozók valamivel hozzájáruljanak az ellátás költségeihez. Ez a hozzájárulás olyan alacsonyan van megállapitva, hogy azt minden fizetési fokozatba tartozó dolgozónk meg tudja fizetni.

A hozájárulás naponta, a dolgozók által kézhezvett illetmény alapján kerül kiszámításra.

Az üdüléseknél a dolgozók részéről fizetett költséghozzájárulásokat oly mértékben mérsékelte a szakszervezet központi vezetősége, hogy az átlagos egy napi jövedelmének kétharmad részéért üdülhet ősszel és télen egy családtagjával, tehát másodmagával.

A költséghozzájárulás vasutas szakszervezeti tag és annak felesége részére Mátraházán vagy Komárvároson a következő:

Havi 500 Ft jövedelemig 4 Ft, családtag után 13 Ft.
Havi 700 Ft jövedelemig 6 Ft, családtag után 14 Ft.
Havi 900 Ft jövedelemig 8 Ft, családtag után 15 Ft.
Havi 900 Ft-on felül 12 Ft, családtag után 17 Ft.
Havi 1500 Ft-on felül 15 Ft, családtag után 20 Ft.

Akik méltatlanokká váltak a szakszervezeti tagságra

Dobó Bélánét, a MÁV Jegynyomda volt alkalmazottját a szakszervezet elnöksége kizárta a tagok sorából, mert normacsalást követett el és mint ilyen, nem méltó a szakszervezeti tagságra.

Rácz Jánost, a mezőtúri üzemi bizottság titkárát,

Czebe Lászlót, a mezőtúri üzemi bizottság jegyzőjét és

Szücs Sándor mezőtúri előmunkást az elnökség kizárta a tagok sorából, mert szakszervezeti, úgynevezett „pártoló tagsági" igazolványokat készitettek és ezekért „pártoló tagsági díjakat" szedtek be.

Az elnökség megállapitotta, hogy Rácz Jánosnak, mint ÜB-titkárnak és Czebe Lászlónak, mint üzemi bizottsági jegyzőnek tudomással kellett birniok arról, hogy a szakszervezeti alapszabály pártoló tagokat nem ismer, hogy ők saját elhatározásukból külön tagsági formát nem létesithetnek, hogy a szakszervezeti pénzkezelés szigorúan előirt formák között kell, hogy történjen és a szakszervezet javára beszedett pénzeket ők önhatalmúlag, saját maguk által meghatározott célokra fel nem használhatják.

A kizárásra azért volt szükség, mert példát kellett mutatni arra, hogy aki a központ helytelen, vagy meg nem engedett célokra használja fel, annak nincs helye a szakszervezeti tagok sorában.

Tihanyi Gyulát, a volt kaposvári ÜB-titkárt,

Csere Lászlót, a kaposvári osztálymérnökségi iroda segédtisztjét és

Nagy Józsefet, a kaposvári osztálymérnökség pályamunkását az elnökség ugyancsak kizárta a tagok sorából. A kizárás oka az volt, hogy egy irógépvásárlás alkalmával a számlát 600 forinttal meghamisitották és ezt a pénzt saját céljaikra használták fel: italra, szórakozásra és ajándéktárgyak vásárlására.

Mind a három személy olyan súlyosan vétett a szakszervezeti tagsággal szemben, hogy a kizárás feltétlenül indokolt. Az elnökség álláspontja az volt, hogy azok a dolgozók, akik a szakszervezeti tagok pénzét saját céljaikra használják fel, nem érdemlik meg, hogy szervezett dolgozók között legyenek. A kizáráson kivül természetesen az okozott kárt is meg kellett téritemiük. Ezenkivül pedig — tekintettel a hamisitásra — az ügyet a rendőrségnek is átadta a szakszervezet.

Göblös Ferencet, a BVKH segédellenőrét az elnökség a szakszervezeti tagok sorából kizárta. A kizárás oka: a rendőrség letartóztatta Göblös Ferencet•zsarolás és okirathamisitás miatt, tehát nevezett nem méltó szakszervezeti tagságra.

ELCSERÉLNÉM kiskunhalasi egyedülálló, 2 szoba, előszoba, konyha és mellékhelyiségekből álló kertes lakásomat egy budapesti vagy pestkörnyéki hasonló lakásért. Érdeklődni lehet Zelenka Pálnál, (MÁV Magasépitményi Osztálymérnökség. Budapest, VI. ker., Dessewffy-utca 9. II. emelet.

„Megerősödött bennünk az a meggyőződés, hogy a Párt ígéretére számitani és építeni lehet"

A Vasutasok és Hajósok Országos Szakszervezete 22 dolgozó aláírásával Komárváros-Ormándpusztáról, a szakszervezet gyönyörű környezetben lévő üdülőjéből levelet kapott. A dolgozók a következőket irják a szakszervezet vezetőségének:

„Hálás köszönetet mondunk Pártunknak, szakszervezetünknek, hogy lehetővé tették számunkra e gyönyörű helyen felejthetetlenül szép 10 nap eltöltését.

Nekünk, dolgozóknak ez az üdülés a multban lehetetlen volt: csak a munka jutott számunkra, a gazdagoknak üdülés és szórakozás.

Most, hogy végére értünk üdülésünknek, csak megerősödött bennünk az a meggyőződés, hogy a Párt igéreteire számitani és építeni lehet. Ezért hálánk és szeretetünk kifejezéseképpen igérjük, hogy újult erővel, fokozott lelkesedéssel, több és jobb munkával helytállunk a termelés frontján és a békéért vivott harcban.

Éljen a Párt, éljen Rákosi elvtárs, éljen a szakszervezet!

Szabadság!"

22 aláírás.

50 dolgozó riportja a felejthetetlen Mátraházi üdülésről

Felmentünk Mátraházára és az volt a szándékunk, hogy riportot irunk a vasutas dolgozók üdüléséről. Ám másképp történt. A dolgozók úgy találták helyesnek, és ezt 50 dolgozó aláirással bizonyitja, hogy ezúttal ők irják meg a beszámolót: azt, amit a szivük diktál.

Persze ez azt jelenti, hogy átadjuk a szót elvtársainknak és kartársainknak, akik a következőkben számolnak be dolgozó társaiknak a Mátraházán töltött napokról.

„Kedves Elvtársak! A szocializmust építjük és ennek eredményeként, mi, vasutas dolgozók itt üdülhetünk Mátraházán, a gyönyörű üdülőnkben.

Most érezzük igazán, hogy a Szovjetuniótól kapott szabadsággal élni tudunk. Osztályharc közepette születtek meg eredményeink, melyet nagy Pártunk, az MDP vezetett. A munka frontján, az öntudatos, becsületes dolgozók helytállnak, amikor a vasút területén is, a Szovjetunió segitségével a Sztahánovmozgalom megszületett és tovább fokozódik.

A magyar nép alkotmánya biztositja dolgozóinknak az üdülést, a pihenést, mert ahogy Sztálin elvtárs mondotta: "A legnagyobb érték az ember!„ Mi ezt érezzük a mátraházai vasutas üdülőben, amikor minden kényelem és lehetőség meg van adva a pihenésre.

Itt nyaralnak a vasutas dolgozók, élmunkások, kiváló munkások, fizikai és értelmiségi dolgozók, nők, ifjak. Kifejlődik közöttünk a kollektiv szellem, közös kirándulások, kulturális előadások, sajtóolvasás, sport (röplabda, sakk, ping-pong).

Az ellátás mindnyájunk számára mind minőségileg, mind mennyiségileg nagyon jó és olyan élményekben van részünk, amely a régi világban csak a kiváltságos osztálynak adatott meg.

Itt nyaral közöttünk Mecseki Sándor, az Északi Fűtőház dolgozója, aki mint élmunkás, elsőizben Bulgáriában és most harmadizben gyönyörű üdülőnkben nyaral és merit erőt a további munkához.

Bereznai Oszkár elvtárs, a Vasúti Főosztály kiváló munkása, többszörös újító, aki azt mondotta, hogy a 77. újitásán dolgozik és fokozott munkával hálálja meg mindezt a szépet, amit az üdülő nyújt neki.

Rácz Rezső elvtárs, szombathelyi műhely lakatosa, újabb erőt merit munkájához és a megérdemelt pihenés után fokozott mértékben járul hozzá a szocializmus építéséhez.

Biró Jolán, Nyugati pályaudvar gondozónője, most érzi igazán, hogy nemcsak a munkában, hanem a pihenésben is egyenlő jogok illetik.

Hudecz József ifjdolgozó, kultúrmunkával járul hozzá ahhoz, hogy az itt nyaraló kollektiva jól érezze magát.

A szakszervezetünk a becsületes, öntudatos dolgozóknak biztositja a megérdemelt nyaralást, áldozatot és fáradságot nem kimélve.

Mi, vasutas dolgozók, akik itt vagyunk a mátraházai vasutas üdülőben, üzenjük dolgozó társainknak, hogy mi nagyon jól érezzük magunkat. Ujabb erőt meritünk a további munkánkhoz és megfogadjuk, hogy a munka termelékenységének emelésével és elméleti szinvonalunk fokozásával járulunk hozzá a szocializmus építéséhez.

Mi tudjuk, hogy a béke frontját erősitjük, az osztályharc napjainkban éleződik, az ellenség nem alszik, de Pártunk, Rákosi elvtárs iránytmutatásával és vezetésével harcolunk a béke ügyéért, mert ahogy Rákosi elvtárs mondotta: „Magyarország nem rés, hanem erős bástya a béke frontján!"

Elvtársi üdvözlettel:

(50 aláirás)
június 1—10-e között
üdülő dolgozók."

Közlekedés
A KÖZLEKEDÉS SZERVEZETT DOLGOZOINAK EGYSÉGES LAPJA
Főszerkesztő:
GASPAR SÁNDOR
(Vasutas Szakszervezet)
Felelős szerkesztő: FÖLDVÁRI ALADÁR (Közlekedési Alkalm. Szaksz.)
Szakmai szerkesztők: TÓTH BÉLA (Gépjárművezetők Szaksz.), IVÁN MIKLÓS (Szállitómunkások Szaksz.). FERZSIGÁN LÁSZLÓ (Hajós Szaksz.)
Szerkeszti és a lap kiadásáért felelős:
SZELECSÉNYI ISTVÁN
Laptulajdonos: Magyar Közlekedési Dolgozók Szakszervezete. — Szerkesztőség és kiadóhiv : Budapest. VI., Munkácsy Mihály-u. 16. — Telefon: 113—887. 126—452, 124—893.
Szikra Lapnyomda NV. Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 4.
Felelős nyomdavezető: FOVÁRNY JENŐ

Ifjúmunkások, ifjúmunkáslányok! Jó munkával készüljetek a kongresszusra! Emeljétek a munka termelékenységét, csökkentsétek a selejtet és az önköltséget, szilárditsátok meg a munkafegyelmet, mutassatok példát a szocialista munkaversenyben! Álljatok a munka hőseinek első soraiba!